Giới thiệu

: Đoạn truyện mở đầu với một bối cảnh vũ trụ hùng vĩ, nơi Tử Vi Thiên Đế – một vị thần tối cao với những gánh nặng của quá khứ và sự thận trọng trước tương lai – đang đối mặt với những hệ quả từ sai lầm của mình.

Nỗi ân hận về việc đã lừa dối Âm Dương Lão Tổ và vướng vào xiềng xích Tỏa Tiên Trần vẫn ám ảnh ngài, khiến ngài phải đối mặt với một thiếu niên áo trắng phát sáng bí ẩn.

Thiếu niên này, hóa ra là Lâm Dương, đang trong trạng thái bàng hoàng khi đột ngột xuyên không và nhập vào thân xác Tử Vi Đại Đế, chúa tể của Tử Vi Tinh - ngôi sao Bắc Cực, biểu tượng của đế vương.

Lâm Dương, từ kiếp trước là một kẻ cuồng tu đạo trong thời Mạt Pháp, đã thất bại trong việc đột phá đại đạo do linh khí khô kiệt.

Giờ đây, với thân phận mới là Tử Vi Đại Đế, một trong những thần linh tiên thiên đầu tiên sau khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, Lâm Dương quyết tâm chứng đắc vô thượng đại đạo.

Ngài nhanh chóng tiếp nhận và tu luyện "Tử Cực Động Uyên Thần Công", hấp thụ linh khí Tử Vi Tinh với tốc độ kinh người.

Thể chất của ngài tương xứng với cấp độ Đại La Kim Tiên khi hóa hình, và ngài còn được trời phú cho hai bảo vật cực phẩm tiên thiên linh bảo: Cửu Tiêu Bảo Kính (chứa đựng đạo lý thời không) và Chu Thiên Tinh Thần Đồ (bảo vật phòng ngự).

Ngoài ra, ngài còn sở hữu Tinh Thần Quả Thụ, một linh căn cấp cao, và đặc biệt là thần thông bẩm sinh "Tử Vi Đấu Số" có khả năng suy diễn thiên cơ, tìm kiếm cơ duyên.

Lâm Dương nhanh chóng nhận ra rằng Tử Vi Đại Đế trong thần thoại tiền kiếp của mình là một nhân vật mờ nhạt, có lẽ do bị Đế Tuấn và Thái Nhất chèn ép.

Với ý chí "mệnh do ta không do trời", ngài quyết tâm thay đổi vận mệnh này.

Sau vài vạn năm tu luyện trên Tử Vi Tinh, Lâm Dương đã đạt đến cảnh giới Huyền Tiên.

Ngài quyết định du ngoạn Hồng Hoang để tìm kiếm cơ duyên.

Tại Bất Chu Sơn – trụ cột của trời đất và là nơi tập trung nhiều bảo vật, ngài vừa lợi dụng uy áp Bàn Cổ để luyện thể, vừa dùng Tử Vi Đấu Số để tìm kiếm linh bảo.

Tại đây, ngài đã thu được Ngũ Hành Linh Châu, phát hiện và thu thập một đóa Tạo Hóa Thanh Liên (tiên thiên chí bảo, một phần của Hỗn Độn Thanh Liên), cùng với Cửu Thiên Tức Nhưỡng (vạn thổ chi tổ, một vật phẩm cực kỳ quý giá).

Trong chuyến hành trình này, Tử Vi đã chạm trán với Hóa Thân của Ma Tổ La Hầu.

Dù La Hầu là cường giả cấp Chuẩn Thánh, Tử Vi với thực lực Đại La Kim Tiên trung kỳ cùng các bảo vật tiên thiên và sự ứng biến linh hoạt đã chiến thắng, thu được Thái Tố Luyện Ma Kỳ và Tích Địa Ma Hoàn.

Trận chiến này đã khẳng định sức mạnh phi thường của Tử Vi, khiến La Hầu phải ghi hận và tìm cách báo thù.

Sau đó, Tử Vi tiếp tục bế quan luyện hóa các bảo vật và nghiên cứu các pháp tắc, đặc biệt là Chiến Chi Pháp Tắc từ mảnh vỡ của Hỗn Độn Ma Viên.

Nhờ đó, ngài đã đột phá lên Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn, với

nhục thân sánh ngang thượng phẩm tiên thiên linh bảo và nắm giữ nhiều pháp tắc mạnh mẽ.

Rời khỏi Bất Chu Sơn, Tử Vi đến Đông Hải, nơi ngài tiếp tục thu thập Định Hải Thần Châu và Âm Dương Tiễn.

Tại Bồng Lai Tiên Đảo, ngài gặp Long Vương và Càn Khôn Lão Tổ đang tranh giành bảo vật.

Với sự giúp đỡ của Tạo Hóa Thanh Liên, Chu Thiên Tinh Thần Đồ và các pháp tắc thời không, hủy diệt, đấu chiến, Tử Vi không chỉ đẩy lùi Long Vương mà còn đánh bại và thu phục Càn Khôn Lão Tổ thành một ma đầu Chuẩn Thánh, đồng thời đoạt được Càn Khôn Đỉnh (tiên thiên chí bảo).

Ngài còn thu thập thêm Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Ngũ Châm Tùng trên đảo.

Trở về Tử Vi Tinh sau chuyến du ngoạn đầy thu hoạch, Tử Vi bế quan để đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên).

Ngài lựa chọn con đường "dĩ lực chứng đạo" thông qua việc khai sáng thế giới riêng trong đan điền, kết hợp các pháp tắc thời không, càn khôn, âm dương và ngũ hành làm nền tảng.

Sau một thời gian tu luyện gian khổ, ngài thành công bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Trong lúc Tử Vi bế quan, Hồng Hoang đã bùng nổ Long Hán Lượng Kiếp, với Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc lao vào cuộc chiến tranh bá đẫm máu do Ma Tổ La Hầu ngầm thao túng.

Hồng Quân Đạo Tổ triệu tập Dương Mi Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ và Thời Thần Lão Tổ để đối phó với La Hầu.

Tử Vi sau khi đột phá đã trở lại Hồng Hoang, chứng kiến cuộc đại chiến của các cường giả.

Ngài đã khéo léo can thiệp, thu thập những bảo vật còn sót lại từ chiến trường và sử dụng Cửu Thiên Tức Nhưỡng để bảo vệ một phần địa mạch phương Tây, hóa giải nghiệp lực cho Hồng Quân, qua đó giành được công đức vô lượng.

Trong trận chiến quyết định giữa phe Hồng Quân và La Hầu, Tử Vi đã đánh bại La Hầu phân thân và sau đó tiêu diệt hoàn toàn Ma Thần Thời Thần - một trong những hỗn độn ma thần cổ xưa nhất, đoạt được Tuế Nguyệt Luân và Thiên Mang Thần Đao.

Với sức mạnh vượt trội và sự thông minh, ngài đã thể hiện vai trò then chốt trong việc phá vỡ âm mưu của La Hầu, dù chỉ mới là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Sau Long Hán Lượng Kiếp, Hồng Quân thành thánh và mở Tử Tiêu Cung giảng đạo.

Tử Vi tham dự, không chỉ lắng nghe mà còn luận đạo với Hồng Quân về con đường Hỗn Nguyên Kim Tiên, gây chấn động cho toàn bộ chúng tiên.

Ngài cũng đã từ chối vị trí "Vạn Tiên Chi Chủ" do Hồng Quân ban tặng, thay vào đó để Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đảm nhiệm, đồng thời thu thập thêm Tiên Thiên Hồ Lô Đằng và các bảo vật quý giá khác, tiếp tục củng cố lực lượng và chuẩn bị cho con đường trở thành Thiên Đế của riêng mình.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 1

Lâm Dương tĩnh mở mắt, đánh giá cảnh tượng xung quanh, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc tột độ!

Nhìn một cái, khắp nơi xung quanh y là những chùm tinh thần quang mang mênh mông cuồn cuộn, hiện ra một vẻ màu tím rực rỡ vô cùng, hiển lộ sự tôn quý tột bậc!

Trong tinh không hạo hãn, từng ngôi sao lớn tỏa ra ánh sáng độc đáo, phảng phất chiếu rọi vạn cổ!Đúng lúc Lâm Dương còn đang ngẩn ngơ!"Oanh!" Không một dấu hiệu nào!

Trong minh minh, dường như một cánh cửa Thái Sơ hé mở, một luồng thông tin khổng lồ đột nhiên xuất hiện trong não hải Lâm Dương!Một lát sau!"Nguyên lai là thế giới Hồng Hoang!" "Ta vậy mà trở thành Tử Vi Đại Đế trong truyền thuyết!" Sau khi tiêu hóa hết tin tức trong não hải, Lâm Dương không kìm được mà kinh thán một tiếng!Đồng thời, y cũng nhớ lại thần thoại truyền thuyết của kiếp trước.

Thuở xưa, Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, thân hóa vạn vật Hồng Hoang, mặt trời mặt trăng tinh tú, lại càng thai nghén vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh!

Trong đó nổi tiếng nhất chính là Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu, Phục Hi Nữ Oa cùng những người khác!Tử Vi Đại Đế cũng là một trong những Tiên Thiên Thần Thai Thánh được thai nghén sớm nhất sau khi khai thiên tích địa!Tử Vi Tinh, còn gọi là Bắc Cực Tinh!

Cư ngụ giữa bắc thiên, ở trung tâm, vĩnh cửu bất động, vị trí tối cao, là chủ của các vì sao tôn quý nhất!Lâm Dương!

Chính là Tử Vi Tinh Chủ, là mệnh cách Đế vương thiên sinh!

So với Tam Thanh, Đế Tuấn Thái Nhất cùng những người khác, y cũng cùng bối phận, căn cốt không hề thua kém!"Tử Vi Tinh Chủ…" Lâm Dương tự lẩm bẩm, tâm thần vận chuyển, phát hiện hiện tại mình là một đoàn Tử Vi Thần Tinh chi khí hạo hãn, tỏa ra tử quang mênh mông!Cùng lúc đó!Lâm Dương cũng cảm nhận được trong cơ thể mình là một luồng Tiên Thiên Bản Nguyên chi lực vô cùng cường đại, tựa như vũ trụ Thái Sơ, sâu không thể dò!

Đây chính là căn cơ của một vị Tiên Thiên Đại Thần đỉnh cấp.Chính vì vậy!

Một khi Lâm Dương hóa hình xuất thế, tất nhiên sẽ là Đại La Kim Tiên!

Một Đại Thần Thông Giả!"Kiếp trước Lưu Bá Ôn phụng hoàng mệnh chém An Lạc chín mươi chín long mạch, đóng cửa Thiên Duy, linh khí giữa trời đất dần cạn kiệt, ta cưỡng ép độ Tam Tai thất bại!""Kiếp này xuyên không đến Hồng Hoang, trở thành Tử Vi Đại Đế, một khởi đầu hoàn toàn mới!" "Nhất định phải chứng đắc cảnh giới Đại Đạo vô thượng!"Khi đã làm rõ tình huống hiện tại, Lâm Dương hồi ức kiếp trước kiếp này, nhất thời sinh ra vô tận cầu đạo chi niệm, âm thầm hạ quyết tâm!Kiếp trước, y vốn là một người cuồng tu đạo, nhưng lại gặp phải thời đại Mạt Pháp!

Đoạn tuyệt thông thiên địa!

Dù thiên phú tài tình tuyệt diễm, cưỡng ép xông quan, cuối cùng cũng thất bại!

Không thể không tiếc nuối!Nay đã trọng sinh một lần, lại sở hữu căn cốt nghịch thiên như Tử Vi Đại Đế, được thiên địa ưu ái, tự nhiên phải truy cầu cảnh giới Đại Đạo cực hạn, siêu thoát vạn cổ!"Từ nay về sau ta chính là Tử Vi Đại Đế!" Lâm Dương lặng lẽ tự lẩm bẩm, thản nhiên tiếp nhận thân phận của mình, ngay sau đó tâm niệm vừa

động, bắt đầu vận chuyển 《Tử Cực Động Uyên Thần Công》, thôn thổ linh khí thiên địa!Trong nháy mắt!Bản thể Lâm Dương, quang mang khí của Tử sắc tinh đấu đại tác, hóa thành một đoàn tinh tuyền rực rỡ, lại phảng phất một vầng mặt trời tím, tỏa ra một luồng thôn phệ chi lực cuồng bạo vô cùng, bắt đầu điên cuồng hấp thu nguyên khí thiên địa trên Tử Vi Tinh!"Oanh!" Trong phạm vi vạn dặm, linh khí như thủy triều không ngừng tuôn trào, ầm ầm vang vọng, lại hội tụ thành một trăm linh tám đạo nguyên khí long quyển khổng lồ vô cùng, điên cuồng quán chú vào trong cơ thể Lâm Dương!Tựa như!

Cửu hạn gặp cam lâm!《Tử Cực Động Uyên Thần Công》!

Chính là một bộ công pháp Tiên Thiên truyền thừa trong Nguyên Thần Lâm Dương, trực chỉ cảnh giới Đại La Kim Tiên.Nói cách khác!

Lâm Dương chỉ cần tu luyện theo đúng lộ trình, tích lũy ngày qua tháng lại, có thể tự nhiên hóa hình xuất thế, thành tựu Đại La Kim Tiên Đạo quả!Còn về cảnh giới cao hơn là Hỗn Nguyên Kim Tiên, thậm chí là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong truyền thuyết… cần Lâm Dương tự mình thôi diễn công pháp, đi ra con đường chứng đạo độc đáo của riêng mình.Đương nhiên!

Những điều này đối với Lâm Dương, một đoàn "tinh khí" hiện tại, còn quá đỗi xa vời!Việc cấp bách hiện giờ!

Trước tiên là tu luyện hóa hình xuất thế!"Oanh long long…" Cùng với nguyên khí thiên địa không ngừng quán chú, Lâm Dương chỉ cảm thấy sức mạnh trong cơ thể ngày càng cường đại, hồn phách vốn yếu ớt bắt đầu nhanh chóng chuyển biến thành Tiên Thiên Nguyên Thần! Một khi thành công, đại biểu cho việc y hoàn toàn trở thành Tử Vi Đại Đế!

Kế thừa mệnh cách chí cao của Tử Vi Đại Đế!Trong lúc Lâm Dương tu luyện, trong lòng cũng bắt đầu suy tư về con đường tương

lai!Trong các truyền thuyết kiếp trước, thế giới Hồng Hoang phong vân dũng mãnh, quần hùng tranh bá, xướng họa, như một bộ sử thi hoành tráng cuồn cuộn!Thế nhưng Tử Vi Đại Đế lại không để lại câu chuyện đặc sắc nào!

Hiển nhiên cực kỳ bất thường.Theo Lâm Dương hiểu biết, trong ba trăm sáu mươi lăm ngôi chủ tinh thần của Chu Thiên, Tử Vi Tinh cùng Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh song song tồn tại, là một trong ba đại Chí Tôn Tinh Thần!Đặc biệt, Tử Vi Tinh là Thiên Mệnh Đế Tinh, vị trí ở trung tâm hoàng đạo, vĩnh cửu bất động, cao nhất chư thiên!Không hề khoa trương!

Tử Vi Tinh mới là ngôi sao chí tôn chân chính, duy nhất!Thế nhưng!

Hậu thế người đời lại chỉ biết Đế Tuấn Thái Nhất, Tử Vi Đại Đế ngược lại trở thành một vai phụ mờ nhạt, trong đó ắt hẳn có ẩn tình tồn tại!Theo Lâm Dương đoán… khả năng lớn nhất chính là Đế Tuấn Thái Nhất liên thủ trấn áp Tử Vi Tinh Chủ vốn có, cướp đoạt Tiên Thiên Đế Khí, dẫn đến thiên mệnh chuyển dời, Tử Vi Tinh Chủ hoàn toàn sa sút, không còn cơ hội xoay mình!Nay Lâm Dương đã xuyên không, tự nhiên sẽ không để chuyện đó xảy ra nữa.Một câu nói.

Mệnh ta do ta không do trời!"Đế Tuấn Thái Nhất…" Lâm Dương nhìn hai người kia, không khỏi cười lạnh nói: "Không phải chỉ là hai con Tam Túc Kim Ô thôi sao, thân phận mệnh cách đều dưới ta, sao dám cướp đoạt Đế Vương chi khí, gây sóng gió!" "Kiếp này, sẽ có trò hay để xem!""Trước tiên hóa hình!" Lâm Dương thản nhiên tự lẩm bẩm, thu lại tâm thần, không ngừng thôn phệ nguyên khí thiên địa xung quanh, tự cường tráng bản thân!Thậm chí!

Do ảnh hưởng từ ý chí Lâm Dương, tinh vực Chu Thiên gần đó mênh mông cuồn cuộn, tinh lực hoạt bát!

Tinh huy khắp trời ngang dọc đan xen, như thủy triều sóng vỗ, không ngừng đổ xuống Tử Vi Tinh.Từng ngôi sao lớn dường như bị hấp dẫn, tất cả đều đại phóng quang minh!Tham Lang, Cự Môn, Lộc Tồn, Văn Khúc, Liêm Trinh, Vũ Khúc, Phá Quân!Bắc Đẩu Thất Tinh, Thiên Cung Thập Nhị, lấy Tử Vi Tinh làm trung tâm, chậm rãi vận chuyển quay quanh, như các thần tử, cung vệ Đế Hoàng!Tận hiển sự bất phàm của Tử Vi Đế Tinh!Nếu nhìn từ Hồng Hoang đại địa, sẽ phát hiện toàn bộ tinh vực đều sáng hơn rất nhiều!Trong đó, một ngôi sao lớn màu tím.

Như một Đế Vương, phủ khám chư thiên tinh vực, tôn quý không thể tả.Phảng phất đang cáo thị với tất cả mọi người trên thế gian!Chủ nhân của tinh không này đã đản sinh!Dưới Hỗn Nguyên, mỗi cảnh giới chia thành sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, viên mãn.Tinh vực hạo hãn, mênh mông vô tận, ẩn chứa không biết bao nhiêu bí mật!Trên Tử Vi Tinh!Tâm thần Lâm Dương trầm tĩnh, không ngừng vận chuyển môn công pháp Tiên Thiên truyền thừa 《Tử Cực Động Uyên Thần Công》.Rất nhanh!

Ý rơi vào cảnh giới vô tư vô niệm, vô không vô ngã, lặng lẽ lĩnh ngộ truyền thừa độc nhất của Tiên Thiên Thần Thai Thánh, khuy thám pháp tắc thiên địa, tốc độ thôn phệ hấp thu tinh thần tinh khí cũng ngày càng nhanh!Hơn nữa!

Hồn phách vốn yếu ớt của Lâm Dương cũng dưới sự tưới tắm của tinh thần chi tinh Tiên Thiên, thuế biến thành Tiên Thiên Nguyên Thần, vô hà vô cấu, như bát bảo lưu ly.Không còn chút cảm giác trì trệ nào!Điều đó cũng đại biểu cho việc Lâm Dương hoàn toàn gắn bó với mệnh cách Tử Vi Đại Đế, kế thừa tất cả nhân quả thiên mệnh của vị sau, thành công hóa thân thành Tử Vi Tinh Chủ!"Từ nay về sau, ta chỉ là Tử Vi Đại Đế!" "Trần duyên kiếp trước, đều như mây khói!" Tử Vi lặng lẽ tự lẩm bẩm.

Chỉ trong vài vạn năm ngắn ngủi, tu vi của Tử Vi liền như ngồi tên lửa, từ Địa Tiên một đường bạo trướng đến cảnh giới Huyền Tiên!Theo đà này, tu luyện đến Đại La Kim Tiên, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!Dù sao!

Tử Vi là Thiên Mệnh Tinh Thần, một trong những Tiên Thiên Thần Thai Thánh sớm nhất, thân phận chí cao, được khí vận thiên địa ưu ái, muốn tu luyện đến cảnh giới Đại La, thật sự không có độ khó. "Đã là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, không biết có bảo vật bạn sinh không?" "Hy vọng đừng quá khiến ta thất vọng đi!"Trong lúc Tử Vi tu luyện, cũng bắt đầu kiểm kê gia tài.Không nhìn thì thôi, vừa nhìn lại khiến y bất ngờ mừng rỡ!Bởi vì!

Thân là Tử Vi Tinh Chủ, thượng tiếp thiên mệnh, hạ thừa thương sinh, linh bảo bạn sinh vậy mà có hai kiện!Phân biệt là Cửu Tiêu Bảo Kính và Chu Thiên Tinh Thần Đồ!Cửu Tiêu Bảo Kính, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Là tổng cương của vũ trụ Hồng Hoang diễn hóa, là mặt bảo kính đầu tiên đản sinh sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, chiếu rọi vạn vật, tịch dịch thời không!Cửu Tiêu Bảo Kính tuy là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng trong đó lại ẩn chứa Thời Không Chi Đạo, huyền ảo dị thường, diệu dụng vô cùng.Một khi tế xuất, liền có thể hóa thành Cửu Trọng Tiên Môn, hoặc Cửu Tọa Tiên Vương Tịnh Thổ, khai tịch thời không, phá diệt vạn pháp, là một kiện Thời Không Loại Chí Bảo hiếm thấy, uy lực không hề kém cạnh Thái Nhất Hỗn Độn Chung!Có thể nói đây là một kiện pháp bảo đỉnh cấp nhất!Chu Thiên Tinh Thần Đồ, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đồ này là do Tiên Thiên Nhất Khí kết hợp với tàn dư tinh thần chi khí mà thành khi khai thiên tích địa, là một kiện Phòng Ngự Loại Chí Bảo.Trong chiến đấu có thể hóa thành phi phong, đồ quyển, tinh hà các hình thức, phong cấm không gian, thu nhiếp địch thủ.Chư tà thối

lui, vạn pháp bất xâm, ngay cả nếu chỉ xét về lực phòng ngự, so với Lão Tử Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng không hề kém sắc.Có thể nói, chỉ hai kiện pháp bảo bạn sinh đỉnh cấp này, đã xứng đáng với thân phận Tử Vi Tinh Chủ!Ngoài ra!Tử Vi vậy mà còn có một Tiên Thiên Linh Căn bạn sinh!Cách y không xa, mọc sừng sững một cây đại thụ cao đến mười mấy trượng, từng phiến lá cổ quái vươn ra, tam thiên thanh khí rủ xuống, bao phủ khí quang vô cùng nồng đậm!Điều đáng chú ý nhất!

Trên các nhánh cây, kết từng quả linh quang rực rỡ, khí quang mờ ảo, không ngừng tỏa ra từng trận hà quang dị sắc!Nhìn từ xa, như từng ngôi sao rực rỡ treo trên cây, kỳ dị phi thường!Tinh Thần Quả Thụ!

Cây này là một trong những Tiên Thiên Linh Căn đỉnh cấp nhất, được hình thành từ tinh thần chi tinh của thế giới Hồng Hoang kết hợp với một luồng Tiên Thiên Tạo Hóa chi khí.Mỗi mười vạn năm nở hoa một lần, mười vạn năm kết quả một lần, mười vạn năm thành thục một lần, là thánh phẩm bổ ích pháp lực, tăng trưởng đạo hạnh, hiệu quả không hề dưới Hoàng Trung Lý!"Bạn sinh chi vật, quả thực không thể nhiều hơn nữa!" Tử Vi cảm thán!Gia tài như vậy, truyền ra ngoài e rằng không biết sẽ có bao nhiêu Tiên Thiên Đại Thần phải đỏ mắt!Phải biết, ngay cả Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, cũng chỉ có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp là một kiện pháp bảo cộng sinh, còn các Tiên Thiên Thần Thai Thánh khác nhiều nhất cũng chỉ có một hai kiện pháp bảo bạn sinh!Thậm chí!

Như Côn Bằng Đạo Nhân Bắc Hải kia, một kiện pháp bảo cộng sinh cũng không có, đành phải luyện hóa Yêu Sư Cung của mình để chiến đấu với người khác!Có thể thấy linh bảo bạn sinh quý hiếm đến mức nào!Gia tài Tử Vi hiện nay phong hậu biết bao!"Ân?" Đúng lúc

đó, Tử Vi dường như cảm ứng được điều gì, không khỏi khẽ kêu một tiếng, tựa hồ đang cảm tri!Một lát sau!Tử Vi lại càng thêm kinh hỉ! Vừa rồi, trong não hải của y, lại lần nữa truyền thừa một môn Tiên Thiên Bản Mệnh Thần Thông!

Tên là Tử Vi Đấu Số.Tử Vi Đấu Số, Thập Bát Phi Tinh!

Mượn tướng Chu Thiên Tinh Thần, lấy lực Thập Nhị Tinh Cung, có thể thôi diễn kiếp số thiên địa, xu cát tị hung, tinh diệu vô cùng!Còn cao minh hơn vô số lần Tiên Thiên Bát Quái mà Phục Hi thôi diễn về sau!Hơn nữa!

Tử Vi Đấu Số có thể dùng để thôi diễn đạo pháp thần thông, tìm kiếm cơ duyên bảo vật, thậm chí là tham ngộ Đại Đạo pháp tắc, có thể nói là một Thần Tiên Thuật bậc nhất!Có thể thấy, có Tử Vi Đấu Số, Tử Vi về sau cho dù tu đạo hay tìm kiếm bảo vật, đều sẽ vượt xa người khác rất nhiều!Thậm chí!

Không hề khoa trương, Tử Vi Đấu Số liên quan đến con đường tu hành, con đường Đại Đạo của Tử Vi tương lai!Môn thần thông này là bản mệnh thần thông độc hữu của Tử Vi, nhìn khắp cả thế giới Hồng Hoang, cũng chỉ có một người biết!"Cửu Tiêu Bảo Kính, Chu Thiên Tinh Thần Đồ, Tinh Thần Quả Thụ cùng Tử Vi Đấu Số…" Tử Vi kiểm kê xong gia tài của mình, không kìm được mà than thở: "Với xuất thân như vậy, Tử Vi Đại Đế của kiếp trước vậy mà lại bị Đế Tuấn Thái Nhất áp chế, tịch mịch vô danh, thật không biết y đã lẫn lộn thế nào."Đương nhiên!

Cũng không loại trừ một khả năng khác!

Đó là thực lực của hai huynh đệ Đế Tuấn Thái Nhất thật sự quá đáng sợ, vượt xa nhận thức, nếu không thì, Tử Vi Đại Đế một vị Tiên Thiên Đại Thần đỉnh cấp, lại không phải người ngốc nghếch, sẽ bị hai huynh đệ kia bắt nạt thê thảm đến vậy sao?Nghĩ đến đó, Tử Vi

trong lòng không khỏi cảm thấy mấy phần áp lực.Ngày nay kế thừa mệnh cách Tử Vi Đại Đế, tất yếu có một trận chiến với hai người Đế Tuấn Thái Nhất, thế nào cũng phải phân ra sống chết cao thấp!Dù là Chu Thiên Tinh Thần chi Chủ, hay Thiên Mệnh Đế Vương, đều chỉ có thể có một!"Xem ra không thể xem thường hai người đó a!" Tử Vi thản nhiên nói, trong giọng nói lại thêm mấy phần sát phạt chi ý nồng đậm.Dù biết hai huynh đệ kia đáng sợ, Tử Vi cũng không hề có chút sợ hãi nào, kiếp trước nghịch thiên xông quan, đủ để biểu minh đạo tâm kiên quyết đến mức nào, sớm đã xem sinh tử như không!Huống hồ tranh Đại Đạo, vốn từng bước không nhường, ngươi sống ta chết! Tử Vi truy cầu cảnh giới Đại Đạo vĩnh hằng tự tại, tự nhiên phải san bằng hết thảy chướng ngại trên đường, không một ai có thể lay chuyển!Hồng Hoang bất ký niên!Tử Vi vẫn luôn ở trên Tử Vi Tinh tu luyện, đồng thời không ngừng tham ngộ Tử Vi Đấu Số, thôi diễn Đại Đạo chân pháp, mượn đó để nâng cao công hành đạo hạnh.Quả nhiên không ngoài dự đoán!

Tử Vi Đấu Số là Thần Tiên Thuật bậc nhất thiên hạ, Tử Vi thông qua môn thần thông này, đã tu chỉnh những chỗ không hoàn thiện trong《Tử Cực Động Uyên Thần Công》, khiến nó trở nên càng hoàn mỹ vô khuyết.Cứ như vậy, tốc độ thôn nạp Chu Thiên tinh lực, đạo hạnh thăng tiến của Tử Vi lại càng nhanh hơn rất nhiều, thậm chí có thể dùng một ngày ngàn dặm để hình dung!Không những thế!

Trong lúc tu luyện, Tử Vi cũng phân ra một phần tâm thần, chuyên môn dùng để luyện hóa Cửu Tiêu Bảo Kính và Chu Thiên Tinh Thần Đồ hai kiện pháp bảo bạn sinh, để có thể sớm ngày nắm giữ chúng, trở thành trợ lực.Vốn dĩ hai kiện pháp bảo này đều là linh bảo đỉnh cấp nhất chứa bốn mươi tám đạo Tiên Thiên cấm chế, không có tu vi Đại La Kim Tiên thì không thể luyện hóa chút nào!Nhưng vì hai thứ này là vật bạn sinh, thiên tính tương hợp, lại có Tử Vi Đấu Số tương

trợ, cho nên mới có thể dễ dàng luyện hóa.Trong núi không biết năm tháng, thế gian đã ngàn năm!Không biết tự lúc nào!

Mấy chục Nguyên hội thoáng cái đã qua!Một ngày nọ, tinh không sâu thẳm vốn bình tĩnh bỗng nhiên phát sinh biến hóa kỳ diệu!"Đã đến lúc hóa hình!" Kèm theo một tiếng khẽ nói như có như không, Tử Vi Đại Tinh quang mang vô tận, Chu Thiên tinh lực mênh mông cuồn cuộn, hình thành một thủy triều tinh lực ngập trời, điên cuồng hội tụ về phía Tử Vi Tinh!Tử Vi Tinh, trở thành một "mắt bão tinh vân" trong phạm vi ức vạn dặm tinh vực!Vô số thần tinh lớn nhỏ đều khẽ run rẩy, quang mang chớp tắt, dường như cũng muốn theo cổ tinh bạo, bị Tử Vi Tinh thôn phệ!Toàn bộ tinh vực, đều như có sinh mệnh của chính nó!Bộ dáng đó… phảng phất trên Tử Vi Tinh tồn tại một hắc động khổng lồ vô tận, điên cuồng cướp đoạt hết thảy vật chất và năng lượng xung quanh!Lúc này!

Trên Tử Vi Tinh, tinh thần khí xoáy kia cũng trở nên vô cùng rực rỡ, dưới sự tưới tắm của chư thiên tinh lực, không ngừng khuếch trương rồi thu co, phảng phất một thai tiên thiên địa vậy!Trong quá trình không ngừng bành trướng co rút, phạm vi tinh tuyền cũng dần dần nhỏ lại, trong đó dần dần hiện lên một thân ảnh thon dài!"Oanh!" Cuối cùng, kèm theo một tiếng khẽ vang, đoàn tinh khí cuối cùng cũng hoàn toàn thu liễm biến mất!Khoảnh khắc tiếp theo!Một đạo nhân trẻ tuổi với huyền bào đại tụ, thân tư cao ráo, kiếm mi tinh mục liền xuất hiện trên Tử Vi Tinh!Đạo nhân trẻ tuổi tay cầm một mặt bảo kính tạo hình kỳ dị, thân khoác tinh thần tiên y, tự động hiển hóa vô cùng dị tượng, khắp người điểm xuyết phồn tinh, quang huy rực rỡ.Phảng phất Chu Thiên Tinh Thần thu nhỏ vô số lần, cung vệ một người, tận hiển sự tôn quý, bá đạo cùng phong thái vô thượng của y, không lời nào có thể diễn tả hết!"Quả nhiên, một khi hóa hình, liền là dáng vẻ Tiên Thiên Đạo Thể!" Tử Vi cúi đầu xem xét hình dáng hiện tại của

mình, có vài phần tương tự với kiếp trước, nhưng lại càng thêm suất khí dương cương, tôn quý uy nghiêm, thêm mấy phần hương vị độc đáo thuộc về Tiên Thiên Thần Thai Thánh!Vô cấu vô hạ, hoàn mỹ vô khuyết!Sự thật cũng đúng là như vậy, mỗi một Tiên Thiên Thần Thai Thánh đều là sủng nhi của thiên địa, làm sao có thể có khuyết điểm tồn tại!?Hơn nữa!

Bởi vì lúc này Hồng Hoang Thiên Đạo đang trong giai đoạn tân sinh, chưa hoàn thiện, lại ở sâu trong tinh không, cho nên tự nhiên không có thiên kiếp hóa hình giáng xuống!Lại thêm, Tử Vi vốn là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, được thiên địa ưu ái, cũng không thể có thiên kiếp loại này.Sau khi hóa hình, Tử Vi đại thủ vung lên, thi triển pháp lực Đại La vô thượng, giữa chưởng chỉ kim sắc lưu quang lấp lánh, đánh ra từng đạo tiên quang bất diệt!"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc, chỉ nghe từng tiếng ầm ầm vang dội truyền đến, đại địa dưới chân lăn lộn, quang mang phủ kín trời đất, rất nhanh liền thăng lên một tòa đạo trường tiên cung huyền bí hạo hãn!Tiên cung liên miên, đạo đài rộng lớn, ngói ngọc tường tinh, rộng lớn như thành.Trên tiên môn chính giữa, chễm chệ viết bốn chữ ‘Tử Vi Đạo Cung’!Trong đạo trường, Tử Vi khoanh chân ngồi trên vân sàng, tay cầm Cửu Tiêu Bảo Kính và Chu Thiên Tinh Thần Đồ, vận chuyển Nguyên Thần, lặng lẽ thể vị sự biến hóa cảnh giới tu vi của bản thân.Điều đáng nói là!

Tử Vi vừa hóa hình đã có thực lực Đại La Kim Tiên trung kỳ!Tự nhiên phải nhờ vào căn cốt vô cùng thâm hậu, cùng với sự trợ giúp của môn thần thông Tử Vi Đấu Số, khiến điểm này phải cao hơn một bậc so với các Tiên Thiên Đại Thần khác!Ưu thế Tiên Thiên!Hơn nữa!

Trong ức vạn năm ngộ đạo tu hành, Tử Vi cũng thông qua Cửu Tiêu Bảo Kính, nắm giữ được lực lượng hai đại pháp tắc Thời Gian và Không Gian!Dù sao!

Cửu Tiêu Bảo Kính vốn là tổng cương của vũ trụ Hồng Hoang

diễn hóa, là một kiện Thời Không Loại Chí Bảo, Tử Vi dưới sự trợ giúp của Tử Vi Đấu Số, có thể thông qua nó tham ngộ hai đại pháp tắc Thời Gian, Không Gian, cũng không có gì đáng ngạc nhiên!"Ông!

Ông!" Lúc này.Cửu Tiêu Bảo Kính không ngừng phóng thích vạn trượng quang hoa, hình thành cửu sắc tiên quang bao phủ hư không, biến phạm vi vạn dặm thành một trường vực thời không đặc biệt!Tử Vi khoanh chân ngồi trên đạo đài, quanh thân hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều, từng trận ba động thời không bao quanh thân y, khiến y trông như tồn tại giữa hai thế giới, tràn ngập một luồng hương vị thần bí, uy nghiêm, bá đạo!Mười vạn năm thời gian, Tử Vi đã hoàn toàn củng cố đạo hạnh pháp lực của mình, tu vi lại sâu hơn mấy lần.Cửu Tiêu Bảo Kính và Chu Thiên Tinh Thần Đồ hai kiện pháp bảo bị nắm giữ triệt để!"Mười vạn năm, nếu tiếp tục tham ngộ nữa, ước chừng thực lực cũng sẽ không đề thăng được bao nhiêu, vừa vặn nên đến Hồng Hoang du lịch một phen!" Tử Vi thu hai kiện pháp bảo, khẽ tự lẩm bẩm, cất bước đi về phía ngoài đại điện.Đương nhiên!

Trước khi rời khỏi Tử Vi Tinh, Tử Vi đặc biệt bố trí một đại trận, phòng ngự Tử Vi Tiên Cung bên trong, đề phòng trong khoảng thời gian y rời đi bị tiên linh không có mắt xông vào.Tuy sâu trong tinh không ít người, nhưng Tử Vi Tinh dù sao cũng là nơi y lập thân, tự nhiên phải chăm sóc cẩn thận, không thể có chút sơ suất nào.Với tu vi hiện tại của y, nhìn khắp Hồng Hoang đều là đỉnh cấp, dù là đại trận tùy tay bố trí, cũng tuyệt không phải Đại La Kim Tiên bình thường có thể phá!Rất nhanh!

Tử Vi rời khỏi Tử Vi Tinh, tiến vào sâu trong tinh không, thân hóa tử sắc lưu quang, một đường bay về phía Hồng Hoang đại địa!Sâu trong tinh không, chỉ thấy một đạo tiên quang màu tím chói lọi tung hoành thiên vũ, phảng phất tiên từ ngoài trời bay xuống vậy, thoáng cái đã đi qua mấy chục vạn, trăm vạn dặm, gần như bỏ qua khoảng

cách không gian!Một đạo tử sắc lưu quang đang nhanh chóng đi tới, đó chính là Tử Vi!Đó chính là môn tiểu thần thông mà Tử Vi đã tham ngộ ra nhờ vào pháp tắc không gian, tên là Truy Tinh Cản Nguyệt, chuyên dùng để di chuyển!Trong một niệm, thân hóa tử quang, ngao du thiên vũ.

Trên trời dưới đất, đều có thể đi được, vô cùng tiêu sái.Không lâu sau, Tử Vi đã đến sâu trong tinh không, gần Thái Dương Tinh!Cảnh tượng trước mắt!Một ngôi sao khổng lồ màu đỏ rực hùng hùng nhiên bốc cháy, phóng thích nhiệt lượng khủng bố vô song, khiến người ta phải kính sợ!Chính là Thái Dương Tinh do tả nhãn Bàn Cổ hóa thành!

Nơi đản sinh của hai huynh đệ Đế Tuấn Thái Nhất!"Thái Dương Tinh?" Tử Vi chắp tay đứng thẳng, đặt chân lên tinh không, nhìn ngôi sao khổng lồ trước mắt, thản nhiên tự lẩm bẩm.Hơn nữa!

Mắt thường có thể thấy, trên Thái Dương Tinh, bao phủ một đại trận hộ tinh khổng lồ vô cùng, bao bọc chặt chẽ toàn bộ ngôi sao, như bức tường đồng vách sắt vậy!Điều đó cũng dẹp tan ý định của Tử Vi muốn tiến vào Thái Dương Tinh, sớm tiêu diệt Đế Tuấn Thái Nhất còn chưa xuất thế.Dù sao, đại trận trước mắt này là do dư uy của khai thiên mà còn sót lại, trong đó có chút thần lực Bàn Cổ, không phải là thứ mà y hiện tại có thể phá vỡ.Nếu muốn cưỡng ép xông vào, tất sẽ phải trả giá vô cùng thảm liệt!Có thể nói, đó cũng là một loại bảo hộ vô hình mà thiên địa dành cho những Tiên Thiên Thần Thai Thánh này, tránh cho họ sớm bị chết yểu.Thực tế, bên ngoài Tử Vi Tinh cũng có Tiên Thiên đại trận bảo hộ, chỉ là do Tử Vi hóa hình xuất thế, đại trận kia mới tiêu tan. "Đã có Tiên Thiên đại trận bảo hộ, vậy thì thôi, tạm thời tha cho chúng thì có sao?" Tử Vi thần sắc bình tĩnh, thản nhiên mở lời.Đối với y mà nói, tự tin hữu ngã vô địch, có thể sớm tiêu diệt Đế Tuấn Thái Nhất là tốt nhất, không làm được cũng không sao. "Không, đã đến rồi, tổng phải có ý tứ chứ!" Tử Vi giơ tay vung lên,

bố trí một trận pháp ẩn hình gần Thái Dương Tinh, ngay lập tức liền rời khỏi nơi này, bay về phía Hồng Hoang đại địa!Cùng lúc đó!Sâu trong Thái Dương Tinh, trong một thần cung vàng son lộng lẫy, đang có hai thai tiên thiên địa không ngừng thôn phệ năng lượng xung quanh, từ đó truyền ra từng trận ba động kỳ dị!…Chỉ một lần, Tử Vi không hao phí bao nhiêu thời gian, bằng vào thần thông 'Truy Tinh Cản Nguyệt', một đường xuyên qua Cửu Trọng Thiên Cương Đại Khí, tiến vào thế giới Hồng Hoang!Đột nhiên!Một bóng đen khổng lồ vô tận, hùng vĩ như trụ trời, hùng nhiên xông vào tầm mắt y!Thật sự ngọn núi này quá nổi bật, muốn bỏ qua cũng không được!"Bất Chu Sơn!" Nhìn ngọn thần sơn đó trong khoảnh khắc, trong lòng Tử Vi liền tự động hiện lên tên gọi của nó.Bất Chu Sơn, do tích trụ của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, là trung tâm của thế giới Hồng Hoang.Đệ nhất sơn của địa cầu kiếp trước, trước mặt Bất Chu Sơn, chẳng khác nào một khối đá vô tri!Hơn nữa!

Bất Chu Sơn với tư cách là trụ của thiên địa, có ý nghĩa phi phàm.Dù khai thiên tích địa vô số năm tháng, trên đó vẫn còn sót lại chút uy áp và ý chí của Bàn Cổ Đại Thần, vĩnh hằng bất hủ, khiến người ta cảm thấy từ linh hồn run rẩy!"Tốt một cái Bất Chu Sơn, được lĩnh giáo rồi!" Tử Vi nhìn bóng đen khổng lồ đằng xa, không kìm được mà tán thán, trong mắt lộ ra hai đạo tinh mang, hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía chân Bất Chu Sơn!Bất Chu Sơn là nơi cơ duyên tạo hóa của thế giới Hồng Hoang, có thể nói là nơi tụ tập bảo vật, tự nhiên không thể bỏ lỡ!Do ảnh hưởng của Bàn Cổ di uy, trong phạm vi ức vạn dặm của Bất Chu Sơn đều là cấm không lãnh địa cực kỳ cường hãn khủng bố!Ngay cả Tử Vi là Đại La Kim Tiên, cũng không thể bay qua, chỉ có thể ngoan ngoãn từ chân núi đi lên.Từ đó cũng có thể thấy Bàn Cổ Đại Thần thuở xưa mạnh mẽ đến mức nào!Chém tận Tam Thiên Ma Thần, khai tịch ra thế giới Hồng Hoang, không phải chuyện đùa đâu!Cái gọi là vọng sơn bào tử mã (trông núi

chạy chết ngựa), Tử Vi sau khi bay ròng rã mấy ngàn năm, mới thực sự đến chân Bất Chu Sơn.Ngẩng đầu nhìn lên, toàn bộ Bất Chu Sơn cao không thấy đỉnh, xung quanh đều là cương phong gào thét, sương mù lượn lờ, nhìn không rõ ràng, thậm chí thời không cũng bị vặn vẹo, cực kỳ đáng sợ!"Đáng tiếc, Bất Chu Sơn tuy là trụ của thiên địa, cuối cùng cũng khó thoát khỏi một kiếp!" Nhìn Bất Chu Sơn trước mắt, Tử Vi không khỏi cảm thán.Bất Chu Sơn tuy lợi hại, nhưng sau đó lại bị Cộng Công cái thiết đầu oa (quả đầu sắt) đâm đổ, cũng chẳng còn ai chống đỡ.Khó mà tưởng tượng, Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công đầu cứng đến mức nào… Chẳng phải cũng từ một phương diện khác chứng minh, Thập Nhị Tổ Vu do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành mạnh mẽ đến mức nào!Nếu không phải khi đản sinh nhiễm phải trọc khí đại địa, không có Nguyên Thần, chịu thiệt thòi tiên thiên bất túc, e rằng Hồng Hoang thật sự sẽ trở thành thiên hạ của Vu tộc rồi.Chỉ đáng tiếc!

Vu tộc thành cũng Bàn Cổ, bại cũng Bàn Cổ!Thu liễm tâm tư, Tử Vi liền cất bước về phía trước, tiến vào phạm vi Bất Chu Sơn, bắt đầu từng bước leo lên!Cũng muốn xem xem, uy lực của Bất Chu Sơn rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào!"Oanh!" Tử Vi vừa đặt chân lên Bất Chu Sơn trong khoảnh khắc, xung quanh liền truyền đến áp lực khủng bố vô song.Cảm giác như, phảng phất trên dưới trái phải, có từng ngọn Thái Cổ Thần Sơn, muốn nghiền nát thân thể Tử Vi!Theo phỏng đoán, nếu là Thái Ất Kim Tiên bình thường, đến đây, e rằng chỉ trong chốc lát sẽ bị ép thành thịt băm!Nhưng đối với Tử Vi hiện tại, với tu vi Đại La Kim Tiên, những uy áp này không đáng kể.Không!

Cùng với việc Tử Vi từng bước đi lên, dư uy Bàn Cổ xung quanh cũng càng mạnh, dần dần cảm thấy có chút chật vật!Cùng lúc đó!

Tử Vi cũng chú ý thấy, trên Bất Chu Sơn, sinh sống một số sói, hổ, báo, gấu, hươu, nai, dường như không hề chịu chút ảnh hưởng

nào!"Chẳng lẽ uy áp Bất Chu Sơn chỉ nhằm vào sinh linh từ bên ngoài…" Tử Vi nhìn một màn này, không khỏi nheo mắt lại, trong lòng dũng cảm nổi lên một ý nghĩ cực kỳ táo bạo!"Đã như vậy, uy áp này không biết có thể dùng để luyện thể không!" Nói rồi!

Tử Vi liền tán đi pháp lực Đại La bao phủ quanh thân, hoàn toàn phơi bày bản thân dưới uy áp của Bất Chu Sơn!Ngay cả với thân thể Tiên Thiên Thần Thai Thánh của Tử Vi, dưới uy áp đẳng cấp này, cũng không khỏi rùng mình một cái!"Áp lực thật mạnh!

Không… chính hợp ý ta!" Tử Vi không kinh hãi mà còn mừng rỡ, tâm niệm vừa động, liền khó khăn cất bước, tiếp tục đi về phía núi! Đồng thời!

Toàn thân Tử Vi, ba vạn sáu ngàn lỗ chân lông phun ra tiên huy, vô lượng sinh mệnh nguyên tinh sôi trào, đan xen thành từng chùm thần nguyên đạo hỏa màu đỏ rực!"Ông!

Ông!" Cùng với thời gian trôi đi, ngọn lửa đỏ ngày càng thịnh, hình thành một Đại Đạo Hồng Lô mắt thường có thể thấy, mượn uy áp của Bất Chu Sơn, cùng với nguyên khí thiên địa, không ngừng rèn luyện Tiên Thiên Đạo Khu!Mỗi tấc huyết nhục, đều không ngừng phá toái và tái tổ hợp, trở nên càng thêm dẻo dai, cường đại!Nói cách khác!

Tầng thứ sinh mệnh của Tử Vi đang không ngừng tiến hóa!Một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn!"A!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, một chưởng vỗ ra phía trước, quanh thân nhất thời sinh ra vô tận dị tượng! Một đạo quang mang đỏ rực từ thiên linh cái bay lên, thẳng xông lên đấu ngưu, long hổ giao hội, ba động huyết khí khủng bố quét ngang phạm vi mấy ngàn vạn dặm!Chưởng chỉ Tử Vi phát sáng, huyết khí kim sắc hùng dũng phun trào ra, như một ngọn đuốc hình người vậy! Giữa ngón tay y xuất hiện năm đạo thần liên trật tự vàng óng, lạch

cạch vang lên, như thiên ngục, hùng nhiên trấn áp về phía trước!Điều khoa trương hơn!

Cùng với một chưởng đánh ra, phía sau Tử Vi sinh ra chín vầng liệt dương màu tím!Chiếu rọi càn khôn, kinh người vô cùng!Thì ra đây không phải là y vận dụng pháp tắc chi lực, mà là biểu hiện của nhục thân chi lực đã đạt đến một trình độ nhất định.Giữa mỗi cử động, tự động sinh ra đủ loại dị tượng kinh người!Trong nháy mắt!

Sức mạnh khủng bố của nhục thân được phóng thích!Thậm chí!

Còn có thể nghe thấy tiếng máu trong cơ thể Tử Vi lưu động cực nhanh, cọ rửa thành mạch máu!Như thiên quân vạn mã bôn đằng! Khoảnh khắc tiếp theo!"Oanh long!" Kèm theo một tiếng vang trời động đất, quang mang đỏ rực khủng bố nhấn chìm nơi này, hư không trước mặt trực tiếp bị Lâm Dương một chưởng xé rách ra một vết nứt khổng lồ, như con rết hung ác, kéo dài ra xa!Giữa trời đất, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí sôi trào, xuất hiện vô tận hư không vụ ám!Tử Vi một chưởng đánh thẳng vào sâu trong hư không!"Thật mạnh!" Cảm nhận uy thế của một đòn, Tử Vi cũng không khỏi giật mình, không ngờ chỉ sau mấy vạn năm tu luyện, nhục thân của y đã cường hãn đến mức này!Thậm chí!

Tử Vi có thể cảm nhận rõ ràng, trong cơ thể ẩn chứa vô tận huyết khí chi lực, từng đạo thần tàng nhục thân khai mở, cung cấp cho y sức mạnh vô cùng cường đại!Tuy thời gian rèn luyện ngắn ngủi, nhưng tầng thứ sinh mệnh của Tử Vi đã được đề thăng cực lớn!Hơn nữa!

Thông qua mấy vạn năm, Tử Vi tham ngộ Tử Vi Đấu Số, cũng ngộ ra một môn luyện thể thần thông 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》.Pháp này có thể mượn các loại sức mạnh giữa thiên địa để rèn giũa đạo khu, lấy Đại Đạo thiên địa làm hồng lô, huyết khí bản thân làm chân diễm, tế luyện bản thân như một pháp bảo!Theo thôi diễn,

pháp này tổng cộng chia thành cửu trọng, phân biệt tương ứng với tầng thứ từ Hậu Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo.Đặc biệt, sau đệ cửu trọng, nhục thân phá vỡ hư không, vĩnh hằng bất hủ, thành Cửu Cửu Bất Diệt Hỗn Nguyên Đạo Thể, có thể sánh ngang với Hỗn Độn Linh Bảo!Hiện nay Tử Vi vừa mới nhập môn, không quá cảnh giới đệ nhị trọng, nhục thân đã đủ sánh ngang một Hậu Thiên Linh Bảo bình thường.Sau khi tu thành 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》, uy áp nơi đây đối với Tử Vi không còn nhiều tác dụng, liền tiếp tục tiến về phía núi!Cùng lúc đó.Tử Vi không ngừng thi triển Tử Vi Đấu Số, mượn Thập Nhị Tinh Cung, kết hợp vị trí của mình, thôi diễn vị trí cơ duyên bảo vật, một đường tìm kiếm bảo vật!Một đường đi, Tử Vi vừa lợi dụng dư uy Bàn Cổ luyện thể, vừa tìm kiếm bảo vật, có thể nói là vét sạch đất đai!Bất Chu Sơn không hổ là đệ nhất thần sơn trong Hồng Hoang, khắp nơi đều là linh nguyên liệu bảo vật, Tử Vi thu hoạch đầy bồn đầy bát!Trừ một số Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ra, trong một sơn cốc nọ, y tìm được một bộ Ngũ Hành Linh Châu, mỗi viên châu tử phân biệt ẩn chứa lực lượng Ngũ Hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ.Mỗi một viên châu tử đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năm viên linh châu hợp lại một chỗ, lấy đạo lý Ngũ Hành tương sinh tương khắc, uy lực lại tăng gấp bội không chỉ, đủ để sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!Thu lấy Ngũ Hành Linh Châu xong, Tử Vi không hề dừng lại, tiếp tục men theo sườn Bất Chu Sơn, từng bước đi lên.Trong quá trình này, 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》 không ngừng vận chuyển, khiến quanh thân ẩn ẩn hiện ra tướng long hổ giao thái, nhìn từ xa như Thái Cổ Thần Nhân vậy.Một long một hổ, không ngừng phun ra từng chùm đạo hỏa, rèn giũa, ngao luyện nhục thân y không ngừng nghỉ.Nhân thể!

Một vị Đại Dược vô thượng!Tử Vi liền lấy thiên địa làm hồng lô, luyện xuất ‘dược tính’ tiềm tàng trong cơ thể!Không đơn thuần là tinh

khí thần, sinh mệnh tiềm năng đơn giản, mà còn có ý chí Đại Đạo siêu việt hết thảy!Có thể thấy.Cùng với thời gian trôi đi, trong nhục thân Tử Vi, dường như xuất hiện từng đạo gia tỏa nhục thân vô hình, cấm cố nguyên tuyền thần lực của y!Nhưng lại dưới sự rèn luyện của uy áp Bất Chu Sơn, từng đạo gia tỏa băng toái, phóng thích ra vô tận sinh mệnh tiềm năng!"Ân?

Ba động cổ quái…" Không biết đã đi bao lâu, khi y đi qua một nơi nào đó trên đường, bỗng nhiên trong lòng vừa động, tự cảm ứng được điều gì.Ánh mắt hướng về một đám sương trắng mịt mờ phía xa!Vừa rồi, lợi dụng Tử Vi Đấu Số thôi diễn cơ duyên bảo vật, lại đột nhiên sinh ra cảm ứng, dường như trong đám sương trắng có đại tạo hóa vậy!"Chẳng lẽ có bảo vật lợi hại?

Hiếm thấy Tử Vi Đấu Số có phản ứng mạnh liệt như vậy a!" Tử Vi khẽ tự lẩm bẩm, xoay người đi về phía nơi bị sương trắng bao phủ!"Ông!" Vừa đặt chân vào phạm vi sương trắng, Tử Vi chỉ cảm thấy mắt hoa lên, lục thức mê loạn, cảnh tượng trước mắt nhất thời trời đất đảo lộn. "Tiên Thiên Trận Pháp…" Nhìn cảnh sắc trước mắt, Tử Vi không kinh hãi mà còn mừng rỡ, phàm là bảo vật có Tiên Thiên Trận Pháp bạn sinh, tất định vô cùng trân quý!"Chỉ là một huyễn trận nhỏ nhoi, sao có thể ngăn cản ta?" Tử Vi ánh mắt quét qua đám sương trắng xung quanh, khẽ cười một tiếng, hai tay liên tục lật động, tại thân tiền (trước người) đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ diệu!Mạch địa! Chưởng chỉ Tử Vi xuất hiện từng đạo tử sắc quang mang, quanh thân hiện lên một phiến tinh không hạo hãn!Từng ngôi sao lớn điểm xuyết, tinh la kỳ bố, lại chia thành Thập Nhị Tinh Cung, Thất Tinh cung vệ, ở trung tâm chính là Tử Vi Đế Tinh!Từng đạo tinh quang xạ vào đại trận, bắt đầu khám phá ảo diệu bên trong!Thần thông!

Chương 2

Tử Vi Đấu Số!Rất nhanh!

Mượn sự trợ giúp của bản mệnh thần thông này, Tử Vi liền tìm được điểm phá trận của đại trận, lập tức khẽ quát một tiếng, giơ tay vỗ về phía trước!Đánh ra một phiến tử sắc tiên quang hạo hãn cuồn cuộn!"Oanh long!" Khoảnh khắc tiếp theo, một âm thanh đổ vỡ vang lên, trận nhãn của Tiên Thiên đại trận bị phá hủy, không thể chống đỡ được nữa, trong nháy mắt bị thần lực cuồng bạo xé rách!Tử Vi thu thần thông, một bước đạp vào trong đại trận!"Gì đây!" Khi nhìn rõ cảnh tượng trước mắt, y không khỏi kinh ngạc tột độ!Xuất hiện trước mắt Tử Vi, là một vách núi cao sừng sững!Nhưng!

Dưới vách núi đó, lại có một hồ nước trong xanh rộng khoảng ba trượng, toàn bộ đều là Tiên Thiên Tạo Hóa Thần Thủy!Ở giữa hồ nước, lại mọc lên một đóa liên hoa màu xanh, cộng sinh mười hai cánh, nhẹ nhàng xoay chuyển, không ngừng rủ xuống từng đạo Tạo Hóa chi khí nồng đậm!"…Tạo Hóa Thanh Liên!?" Khi nhìn đóa liên hoa màu xanh kia trong khoảnh khắc, Tử Vi không kìm được mà kinh ngạc nói, trong mắt lộ ra hai đạo thần mang kinh người!Trong truyền thuyết, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên phá toái, tán lạc Hồng Hoang, hóa thành vô số pháp bảo.Trong đó bốn hạt liên tử chưa hoàn toàn thành thục, liền phân biệt hóa thành Tứ Đại Liên Đài là Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Công Đức Kim Liên, Diệt Thế Hắc Liên cùng Tịnh Thế Bạch Liên!Hạt liên tử thành thục cuối cùng thì hóa thành Tạo Hóa Thanh Liên.Cũng là Tiên Thiên Chí Bảo duy nhất trong Ngũ Đại Liên Đài!Chỉ là vì Tạo Hóa Thanh Liên quá mạnh mẽ, bị Hồng Hoang Thiên Đố, sau đó phân giải băng hội, một phân thành ba.Trở thành Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm

trong tay Tam Thanh, mỗi thứ đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo! Có thể thấy Tạo Hóa Thanh Liên mạnh mẽ đến mức nào!Thực tế, Tử Vi hoài nghi đóa Tạo Hóa Thanh Liên này ẩn chứa huyền bí thành đạo, nếu không thì, sao lại bị Thiên Địa Đại Đạo không dung!?Dù sao!

Đối với thế giới Hồng Hoang, Thánh Nhân dù có nhiều đến mấy cũng chỉ là con rối của Thiên Đạo mà thôi.Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại là chân chính tiêu dao tự tại, không chịu sự quản hạt kiềm chế của Thiên Đạo, Thiên Đạo tự nhiên không hy vọng có Đại Năng siêu thoát sự chưởng khống của bản thân xuất hiện!"Nếu không phải môn thần thông Tử Vi Đấu Số, ước chừng ta cũng không thể tìm được kiện pháp bảo này!" Tử Vi nhìn Tạo Hóa Thanh Liên trước mắt, trong lòng tự lẩm bẩm, lập tức tính toán thu lấy nó!Tục ngữ nói!

Trời ban mà không lấy, tất chịu tai ương; thời cơ đến mà không hành động, tất gặp họa!Đã tìm được Tạo Hóa Thanh Liên, liền là chuyện thiên định, tự nhiên không có đạo lý không thu lấy!Còn về việc có kết nhân quả với Tam Thanh hay không, Tử Vi lại căn bản không để trong lòng.Đã muốn truy cầu con đường Đại Đạo, tất định phải nghịch thiên cải mệnh, vô luận là Đế Tuấn Thái Nhất, Tam Thanh cùng những người khác, sớm muộn gì cũng có một trận chiến, lại có gì phải lo lắng?Để bảo vật trong tay mà không lấy, loại chuyện ngu xuẩn đó Tử Vi tự nhiên sẽ không đi làm!Nhưng!

Ngay khi Tử Vi vừa định thu lấy Tạo Hóa Thanh Liên, trong Nguyên Thần đột nhiên truyền đến một trận cảnh báo kịch liệt!"Người nào!" Không chút do dự, Tử Vi khẽ quát một tiếng, xoay người một quyền không chút hoa mỹ đánh ra phía trước!Trong nháy mắt!

Vô tận thần tàng nhục thân trong cơ thể khai mở, huyết khí Tử Vi phun trào, từ thiên linh xông ra một đạo xích huyết thần mang, ba động thần lực khủng bố hoàn toàn nhấn chìm phiến thiên địa này!Phía

sau y, sinh ra chín vầng mặt trời tím, chiếu rọi thương khung vô tận, uy áp tứ hải!"Oanh long!" Kèm theo một tiếng vang trời động đất, đại phiến hư không nổ tung, bóng người kia cứng ngắc dừng lại!Tử Vi định thần nhìn lại, phát hiện phía trước đứng một thân ảnh thon dài, người kia một thân hắc bào, ma quang lượn lờ, khói đen bốc lên, toàn thân đều tràn ngập một luồng ý chí hủy diệt bá đạo, phảng phất như một ác ma từ địa ngục vực sâu!"Đạo hữu phương nào?" Vừa nhìn người kia trong khoảnh khắc, Tử Vi liền từ trong cơ thể y cảm ứng được một luồng ba động thần lực sâu không thấy đáy, thần sắc không khỏi hơi rùng mình!"Tạo Hóa Thanh Liên?

Vậy mà lại ở đây!" Người kia lại trước tiên nhìn về phía Tạo Hóa Thanh Liên giữa hồ nước, sau đó mới đưa đôi mắt âm u nhìn về phía Tử Vi, nheo mắt nói: "Đại La Kim Tiên trung kỳ, tu vi không tệ, vừa vặn để Bản Tôn luyện tập một chút!""La Hầu?!" Nghe lời đối phương nói, Tử Vi không khỏi trầm giọng nói.Có khí thế như vậy, hành sự lại bá đạo đến thế, hiện nay giữa thiên địa, e rằng cũng chỉ có Ma Tổ La Hầu một mình mà thôi!Đồng thời.

Tử Vi cũng cảm thấy có chút vô ngữ, vận khí chó má, du lịch cái Hồng Hoang vậy mà lại có thể gặp La Hầu trong truyền thuyết?La Hầu là ai?!

Là Ma Đạo chi Tổ trong truyền thuyết, có thể cùng Hồng Quân Lão Tổ cùng đẳng cấp đại lão.Thực lực cường đại khủng bố!

Tử Vi tuy tự tin hữu ngã vô địch, nhưng dù sao xuất thế sớm, cũng không muốn sớm đụng phải La Hầu!"Ngươi nghe danh hào của Bản Tôn?" La Hầu nghe vậy hơi ngạc nhiên nhìn Tử Vi, lạnh giọng nói: "Đáng tiếc, ngươi phải chết!"Nói rồi!

La Hầu một bước đạp về phía trước, mạch địa giơ tay phải, áp xuống phía Tử Vi!"Ông!" Trong nháy mắt, ma khí La Hầu cuồn cuộn

sôi trào, ma diễm ngập trời xông lên, phảng phất như luyện ngục hắc hải, kéo người ta sa vào địa ngục Tu La vô tận!Khi La Hầu ra tay, thần sắc vô cùng thoải mái tùy ý, tư thái bá đạo vô cùng, hiển nhiên căn bản không hề đặt Tử Vi trước mắt vào trong mắt!Sự thật cũng đúng là như vậy!

Thân là Ma Đạo chi Tổ, gần như vô địch thiên hạ, sao có thể đặt một tiên linh ngẫu nhiên gặp phải vào trong mắt?Ngay cả nếu đối phương là Đại La Kim Tiên!Hoặc giả.

La Hầu căn bản không thèm nói nhiều với Tử Vi, muốn bảo vật, trực tiếp giết người đoạt lấy là xong!Chính là sự kiêu ngạo của La Hầu với tư cách Ma Tổ!

Sự bá đạo của y!"Di?

Không đúng, khí thế của La Hầu…" Khoảnh khắc La Hầu ra tay, Tử Vi vốn đang như lâm đại địch lại không khỏi cau mày.Vốn dĩ đã chuẩn bị đón cuồng phong bão vũ, một trận khổ chiến, nhưng công thế của La Hầu dường như không đáng sợ như trong tưởng tượng?Trong lòng nghĩ vậy, Tử Vi ra tay lại không hề chậm, khẽ quát một tiếng, hai tay trước người lướt qua!Trong khoảnh khắc!

Tử Vi hóa ra một đạo Tử Cực Thần Quang, bao bọc thần lực hùng dũng, như một cự long, va chạm về phía trước!"Oanh long!" Hai người công thế va chạm vào nhau, nhất thời phát ra một tiếng vang trời động đất.Ma quang phá diệt, Tử Cực Thần Quang cũng tan vỡ thành vô số mảnh vụn, tiêu tán không còn gì!"Không phải Bản Tôn!" Sau một đòn, Tử Vi thần sắc nghiêm nghị, nhìn La Hầu trước mắt, mở lời nói.Nếu La Hầu bản tôn ở đây, với tu vi khủng bố cấp bậc Chuẩn Thánh, khi ra tay không thể có uy lực nhỏ như vậy!Khả năng duy nhất chính là.

La Hầu trước mắt, không phải bản tôn, chỉ là một phân thân đặc

thù.Như vậy, cũng giải thích vì sao thực lực đối phương chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên, không cao hơn y là bao!"Không tồi, có chút nhãn lực!" La Hầu thấy Tử Vi nhìn thấu, lại cười dài một tiếng, giơ tay về phía trước vồ lấy, xé rách ra năm đạo ma yên đen kịt, như độc xà, vô khổng bất nhập, nhuộm đen trường không vô tận!"Chỉ là một phân thân thôi, cũng dám kiêu ngạo đến vậy!" Tử Vi ánh mắt nghiêm nghị, không hề yếu thế, cười lạnh liên tục, vận chuyển 《Tử Cực Động Uyên Thần Công》, Đại La Đạo Quả khẽ dao động, trên thân bùng phát ra khí thế khủng bố như sơn băng hải khiếu!Nếu một phân thân của La Hầu có thể dọa y, vậy thì thà đừng tu luyện nữa, không bằng tìm một miếng đậu phụ mà đâm đầu vào chết cho rồi!Thật sự là mất mặt!Khoảnh khắc tiếp theo!

Pháp lực Đại La trong cơ thể Tử Vi gào thét tuôn ra, một hơi vỗ ra mười tám chưởng về phía trước!Mỗi một chưởng đều ẩn chứa ức vạn quân thần lực, một chưởng mạnh hơn chưởng trước mấy phần! Trong nháy mắt!

Tử sắc thần diễm mênh mông nhấn chìm thương khung vạn dặm, nhuộm thiên địa thành một mảnh kim tử sắc, hùng nhiên trấn áp về phía phân thân La Hầu!"Oanh!" "Oanh long long!" Thần quang Tử Vi khắp trời cùng ma yên cuồn cuộn va chạm, nhất thời phát ra tiếng nổ vang không dứt, ức vạn điểm quang mang trán phóng, trong nháy mắt hủy diệt hư không gần đó!Vô tận Địa Thủy Phong Hỏa chi khí phù hiện, khai tịch ra từng tiểu thế giới, nhưng lại dưới ba động lực lượng kinh khủng kia, lần lượt phá diệt!Thấy công thế lại lần nữa bị ngăn cản, sắc mặt La Hầu không khỏi có chút khó coi!Phải biết!

Tuy chỉ là một phân thân, nhưng cũng sở hữu thực lực Đại La Kim Tiên!Theo lý mà nói có thể dễ dàng nghiền ép bất kỳ Đại La nào khác, nhưng liên tục hai chiêu lại không hề làm khó được Tử Vi trước mắt, nhất thời kích phát hung tính trong lòng y!"Không tệ!

Xem tiểu chiêu của ta đây!" La Hầu cười lạnh một tiếng, trên mặt lộ ra vài phần vẻ dữ tợn, trong mắt tràn ra từng luồng quang huy áp bách, mạnh mẽ quát lên: "Thái Dương Ma Diễm!"Lời vừa dứt!

Đạo bào trên người La Hầu phần phật bay động, ma yên cuồn cuộn xông lên, trong nháy mắt ngưng tụ trong hư không ra một vầng mặt trời ma diễm màu đen kịt!Nhìn từ xa, phảng phất như một vầng mặt trời đen!Trên mặt trời, hắc diễm thiêu đốt, không ngừng tỏa ra một loại ý chí hủy diệt, phảng phất muốn băng diệt tinh hà nhật nguyệt!"Súc!" Khoảnh khắc tiếp theo, vầng mặt trời đen kịt kia liền hóa thành một đạo ma quang, kéo theo cái đuôi dài, trấn áp về phía Tử Vi!Một luồng khí cơ đáng sợ chết chóc khóa chặt Tử Vi phía dưới!"Chỉ có vậy bản lĩnh sao!?" Tử Vi thần sắc không đổi, hai tay trước người lướt qua, hư không nhất thời phiếm ra một trận ba động kỳ dị!Ngay sau đó!Một mặt bảo kính tạo hình đặc biệt liền xuất hiện trước người Tử Vi, chính là Cửu Tiêu Bảo Kính!Trên thân kính, vô tận đại đạo văn lạc lấp lánh, thấu phát ra một luồng khí tức siêu thoát thời không, vạn cổ bất diệt. "Ông!" Dưới sự thôi động pháp lực của Tử Vi, Cửu Tiêu Bảo Kính vừa xoay, trên đó nhất thời xuất hiện từng đạo kim sắc ba văn, trong nháy mắt liền khai tịch trong hư không ra chín tầng kim sắc tiên môn!Tiên môn hạo đại, khí quang mờ ảo, phảng phất nơi cư ngụ của chúng thần thượng cổ, tỏa ra một luồng khí tức trấn áp thời không!"Ông!" Chín tầng tiên môn vừa xuất hiện, liền khẽ chấn động, hóa thành chín đạo xích kim thần hoàn trấn áp về phía vầng mặt trời ma diễm kia.Phảng phất chín đạo gia tỏa thiên địa vậy, dễ dàng trấn áp, ma diệt Thái Dương Ma Diễm!"Thời Không Chí Bảo!" La Hầu nhìn Cửu Tiêu Bảo Kính trong khoảnh khắc, đồng tử không khỏi co rút lại, kinh hô!Cũng khó trách y lại kinh ngạc, thật sự pháp bảo loại thời không quá đỗi trân quý và hiếm có, nhìn khắp cả Hồng Hoang cũng không có mấy kiện!"Tốt!

Xem ra chuyến này đến Bất Chu Sơn của Bản Tôn không uổng!" La Hầu sau khi kinh ngạc, trong mắt liền bắn ra hai đạo lệ mang, lạnh giọng nói: "Xem ra lần này Bất Chu Sơn có đúng là nơi rồi!"Nói rồi!

La Hầu bước lên một bước, hai tay liên tục vung về phía trước, từng đạo ma quang quán thể xuất ra, trong đó bao bọc chín viên ma hoàn màu đen!Mỗi một viên ma hoàn màu đen đều là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!Chín viên ma hoàn vốn là chín viên Tiên Thiên Khai Thiên Thần Châu, chỉ là dưới sự tế luyện của La Hầu, đã quán nhập vô tận tà ma sát lục chi khí vào trong đó, mới bị cưỡng ép luyện hóa thành ma đạo pháp bảo!Chín viên ma hoàn bay ra, dưới sự quán chú của ma khí ngập trời, phảng phất có sinh mệnh ý chí của chính nó, đột nhiên bùng phát ra vô tận huyết quang!Trên bề mặt ngưng tụ thành chín con ma long đen kịt, âm phong quỷ dị, huyết quang lượn lờ!Mỗi một con ma long đỉnh đầu đều đội một viên ma hoàn, nhe nanh múa vuốt, khói đen cuồn cuộn, bao bọc vô lượng sát lục hủy diệt chi khí, xông thẳng về phía Tử Vi!Cùng lúc đó.La Hầu cũng hóa thành một đạo ma quang, mười ngón tay liên tục điểm ra, bắn ra từng đạo hắc sắc ma quang, hóa thành mũi tên hủy diệt, phủ kín trời đất lao xuống phía Tử Vi!Trong nháy mắt!

Hư không thiên địa xung quanh đều vỡ nát, không gian bị đâm xuyên ra từng lỗ lớn, như một tấm vải rách!Không thể không nói!

Dù chỉ là một phân thân ma đạo, thực lực La Hầu cũng vô cùng đáng sợ, ít nhất tuyệt không phải Đại La Kim Tiên bình thường có thể sánh bằng!Cử thủ đầu túc, thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang! Nhưng!

Tử Vi thân là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, cũng tuyệt không phải kẻ ăn chay!

“Đắc hảo!” Đối diện công thế của La Hầu, Tử Vi thần sắc bình

tĩnh, vung tay ném về phía trước, tức thì tế xuất một đạo tinh thần lưu quang!

Gặp gió hóa lớn, biến thành một trương bảo đồ tinh thần quang hoa lấp lánh!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Chu Thiên Tinh Thần Đồ!

"Ông!" Theo pháp lực của Tử Vi thôi phát, Chu Thiên Tinh Thần Đồ chợt bạo trướng ức vạn lần, che trời lấp đất, che khuất cả tầng mây!

Trên bảo đồ, từng ngôi đại tinh lần lượt sáng lên, phân biệt đối ứng với các tinh thần ngoại vực trên cửu thiên, tức thì dẫn động tinh lực chư thiên rũ xuống!

Nổi bật nhất, chính là bảy ngôi tinh thần vô cùng to lớn ở chính giữa, đó là Bắc Đẩu Thất Tinh!

Giữa Bắc Đẩu Thất Tinh, vây quanh một ngôi Tử Sắc Đế Tinh khổng lồ vô cùng, tựa như đế vương tuần thị chư thiên, tỏa ra một cỗ ý chí tôn quý, bá đạo, vạn cổ bất diệt!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Trong ánh mắt vô cùng kinh ngạc của La Hầu, Chu Thiên Tinh Thần Đồ cuốn về phía trước, tựa như một dải lụa tinh vực, mỹ lệ tuyệt luân, trực tiếp trấn áp chín điều Ma Long đen kịt cùng ma quang ngập trời vào sâu trong bảo đồ!

Chu Thiên Tinh Thần Đồ không chỉ là một kiện phòng ngự chi bảo!

Bên trong tự thành một phương không gian hạo hãn, có chút tương tự với Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa, có thể dùng để trấn áp, phong ấn!

“Cái gì!” Thấy cảnh này, La Hầu không khỏi đại kinh, thần sắc chợt biến!

Không ngờ Tử Vi ngoài Cửu Tiêu Bảo Kính ra, trong tay lại có một kiện đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, một chiêu đã thu pháp bảo của y vào!

Hơn nữa, chín viên Tích Địa Ma Hoàn vừa bị thu đi, y liền mất đi liên hệ với chúng!

“Dám lắm!” La Hầu chỉ hơi ngẩn ra, lập tức phản ứng lại, hóa thành một đạo ma quang ngập trời, lao về phía Tử Vi!

“Oanh long long!” Chu Thiên Tinh Thần Đồ phát sáng, từng ngôi tinh thần trên đó sáng lên, phun ra từng đạo tinh thần kiếp quang, đan xen thành một vùng tinh vực hải, không ngừng ma diệt ma khí trên thân chín điều Ma Long!

“Ngâm!” “Ngâm!” Mặc cho chín điều Ma Long giãy giụa như thế nào, mất đi pháp lực duy trì của La Hầu, chúng nhanh chóng thất bại, một lần nữa hóa thành chín viên Tích Địa Ma Hoàn đen kịt!

Ngay sau đó, Chu Thiên Tinh Thần Đồ chợt thu nhỏ vô số lần, hóa thành một đạo tinh quang rực rỡ rơi vào thân Tử Vi, biến thành một kiện tinh thần phi phong, hà quang rực rỡ, thụy thái ngàn vạn, khiến y như một vị thần linh khai thiên tích địa!

Thấy La Hầu sắp đến gần, Tử Vi giơ tay chỉ, Cửu Tiêu Bảo Kính “ông” một tiếng chấn động, hóa thành một đạo lưu quang bay lên trời cao!

“Vụt!” Bảo kính quang mang lóe lên, một cỗ ba động thời không khuếch tán ra, hóa thành chín tầng tiên môn màu vàng, diễn sinh vô số biến hóa kỳ diệu, cuối cùng biến thành chín đạo thần hoàn xích kim giam cầm, khóa chặt về phía thân La Hầu!

“Không tốt!” Cảm nhận thần lực đáng sợ của chín đạo thần hoàn giam cầm, sắc mặt La Hầu lại đại biến!

Y trường khiếu một tiếng, thân thể “oanh” một tiếng tan rã, hóa thành một làn ma yên, độn ra khỏi phạm vi thần hoàn bao phủ!

“Ông!” Ma yên đen lóe lên, ở ngọn núi xa xa lại hiển hóa ra thân hình La Hầu!

Chỉ là, hiện tại sắc mặt La Hầu lại xanh mét vô cùng, trán gân xanh nổi rõ, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tử Vi đối diện.

Trận chiến này, thực sự vượt ngoài dự liệu của y!

Ai có thể ngờ, bằng tu vi của y, lại ăn một vố lớn trên tay một kẻ vô danh!

Thật là không thể tưởng tượng nổi!

Thậm chí, một kiện pháp bảo cũng bị thu mất!

Tuy rằng y chỉ là một cỗ phân thân, nhưng theo pháp lực của La Hầu, trấn sát một Đại La Kim Tiên chẳng phải dễ như trở bàn tay?

Chương 3

Trên đường hành tẩu, y cũng giết không ít Đại La Kim Tiên, hầu như đều diệt sát trong ba, hai chiêu!

Bằng không, y cũng không xứng xưng là Ma Tổ!

Nhưng duy độc, ở chỗ Tử Vi y lại ăn một bụng tức!

Không!

La Hầu cũng không có nổi giận đùng đùng, với nhãn giới kiến thức của y, tự nhiên biết Tử Vi trước mắt tuyệt không phải tiên linh bình thường, có thể là đỉnh cấp Tiên Thiên Thần Thai.

Không chừng là những lão bằng hữu của y năm xưa chuyển sinh Hồng Hoang, có thể xưng là Đại Thần Thông Giả!

"Ma Tổ La Hầu, cũng không hơn thế!" Lúc này, Tử Vi lại xa xa nhìn La Hầu, nhàn nhạt nói.

Trong giọng nói tràn đầy ý tự tin.

Trận chiến này, đối với Tử Vi hiện tại, cũng có ý nghĩa phi phàm!

Tử Vi những năm này vẫn luôn tu luyện, chưa từng giao thủ với Đại Thần Thông Giả đồng cấp, hôm nay một trận tranh đấu, vừa vặn để Tử Vi nhận thức rõ thực lực của mình!

Nói tóm lại, dưới Chuẩn Thánh, trong Đại La, y hầu như xưng vô địch!

Căn cứ theo chiến lực của La Hầu, dù là Đại Năng Đại La Kim Tiên Viên Mãn, Tử Vi dựa vào hai kiện pháp bảo trong tay, cũng tiến thoái có thừa.

Trận chiến này, khiến Đại Đạo Chi Tâm của Tử Vi trở nên kiên

định hơn!

Nghe Tử Vi nói, hai mắt La Hầu không khỏi co rụt, trong lòng cũng sinh ra vài phần cuồng nộ.

Thân là Ma Đạo Chi Tổ, mọi người đều sợ hãi, há từng bị người ta khinh thị như vậy!

Ngay lập tức giận quát: "Hừ, đừng vội vui mừng!" Nói xong!

La Hầu giơ tay chiêu, trong tay liền xuất hiện một can đại kỳ đen kịt, trên mặt kỳ vẽ một khuôn mặt quỷ vừa khóc vừa cười, quát: "Ma Động Thiên Địa!" Y mạnh mẽ vung về phía trước, mặt kỳ triển khai, tức thì phun ra vô tận hắc yên, tạo thành khói la cuồn cuộn, tựa như Trường Hà U Minh, tung hoành trên trời cao.

"Hống!" "Hống!" "Hống!" Nhìn kỹ, sẽ phát hiện trong hắc yên đó, lại là từng đạo Ma Hồn tà ác đen kịt, chen chúc nhau, e rằng có tới ngàn vạn con, trong miệng không ngừng phát ra tiếng gào thét rợn người!

Mỗi một Ma Hồn đều có tu vi từ Huyền Tiên đến Thái Ất Kim Tiên không đều, tất cả đều là Tiên Linh Hồng Hoang mà La Hầu đã chém giết bao năm nay.

Thậm chí!

Trong đó có mấy tôn Ma Đầu cấp số Đại La Kim Tiên hùng mạnh, trên thân tỏa ra ba động vô cùng cường đại!

Nhiều Ma Đầu như vậy xuất hiện, che trời lấp đất, bay loạn xạ, cả một vùng thiên địa đều trở nên u ám, khắp nơi tràn ngập tà túy chi khí.

Phạm vi vạn dặm biến thành một bãi Tu La Tràng, tựa như Sâm La Địa Ngục, khủng bố cực điểm.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thái Tố Luyện Ma Kỳ!

Bảo vật này tuy phẩm giai bản thân không quá cao, nhưng lại có thể không ngừng thu nạp cường giả, chuyển hóa họ thành Ma Đầu, có tính chất trưởng thành cực mạnh.

Khi đối địch, chỉ cần thôi động đại kỳ, phóng thích vô số Ma Đầu trú ngụ bên trong, chúng sẽ ùn ùn xông lên, dễ dàng đánh giết đối thủ!

Tích lũy theo ngày tháng, uy lực chỉ càng ngày càng mạnh!

Có thể nói, bảo vật này là một kiện pháp bảo Ma Đạo triệt để!

Có thể nói, Thái Tố Luyện Ma Kỳ vừa xuất hiện, Tiên Linh Đại La Kim Tiên bình thường lập tức sẽ phải hận tại chỗ!

Dưới sự thôi động của La Hầu, vô số Ma Đầu trong thiên địa dường như cảm nhận được khí tức của sinh nhân, từng con hung quang lộ rõ, hai mắt đỏ rực nhìn về phía Tử Vi!

"Hống!" "Ô!" Vô số Ma Đầu lớn nhỏ phát ra tiếng rít thảm thiết, bao phủ tà sát chi khí ngập trời, điên cuồng lao về phía Tử Vi!

Trong nháy mắt!

Giữa thiên địa, xuất hiện một dòng Ma Đầu Trường Hà, ma khí hạo hãn cuồn cuộn dâng trào, vô biên sát quang giáng lâm!

"Cho bản tôn chết!" La Hầu cười lạnh một tiếng, liên tục vung Thái Tố Luyện Ma Kỳ, khuôn mặt quỷ trên đó vừa khóc vừa cười, âm sâm quỷ dị, phóng thích ra nhiều Ma Đầu lợi hại hơn!

Trong đó, riêng Ma Đầu cấp số Đại La Kim Tiên đã có chín con!

Tuy những Đại La Kim Tiên này sau khi chết bị luyện hóa thành Ma Đầu, mất đi lý trí, thực lực suy giảm nghiêm trọng, nhưng dù sao số lượng ở đó, vẫn đáng sợ vô cùng!

Chín con đánh một con, ai cũng không thể chống đỡ nổi!

“Kiệt kiệt!” “Kiệt kiệt kiệt!” Vô số Ma Đầu nhe răng cười, lộ ra cái miệng xấu xí, phun ra từng đoàn ma khí, xé toạc về phía Tử Vi, bao vây xung quanh y kín như bưng.

“Ma Đầu?” Thấy xung quanh toàn là Ma Đầu với vẻ mặt dữ tợn, Tử Vi thần sắc không đổi, tâm niệm vừa động, thôi động Chu Thiên Tinh Thần Đồ trên thân.

“Ông!” Chu Thiên Tinh Thần Đồ hóa thành phi phong khẽ chấn động, từng ngôi tinh thần trên đó liên tiếp sáng lên, bí lực lưu chuyển, đan xen thành một vùng tinh quang hải dương hạo hãn, mông lung, vững vàng bảo vệ Tử Vi ở giữa!

“Cát sát!” “Bành!” Những Ma Đầu đó lao vào tinh quang hải dương, tựa như đâm vào tường đồng vách sắt, không những không thể đột phá, ngược lại còn chịu lực phản chấn, từng con một tan vỡ thành hư vô!

“Cửu Tiêu Bảo Kính, trấn áp cho ta!” Tử Vi khẽ quát một tiếng, thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính từ trời giáng xuống, hùng vĩ trấn áp thẳng xuống vô số Ma Đầu phía dưới!

“Tranh!” Cửu Tiêu Bảo Kính lóe lên, vô số Đại Đạo Chân Văn trên đó sáng lên, như rồng như rắn, mặt kính chợt sáng lên một vệt tiên quang trắng đỏ, quét ngang xuống phía dưới!

“Oanh long long!” Chỗ tiên quang trắng đỏ quét qua, thần lực khủng bố gào thét, vô số Ma Đầu bị quét sạch, hóa thành hư vô!

Ngay sau đó!

Từ trên Cửu Tiêu Bảo Kính, chợt bay ra chín đạo thần hoàn giam cầm màu vàng, hóa thành chín đạo quang quyển, bay về phía chín Ma Đầu mạnh nhất trong đó!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Chín Ma Đầu với vẻ mặt hung dữ, hung diễm ngập trời kia bị thần hoàn giam cầm chặt, không thể động đậy chút nào!

"Sao có thể?!" Thấy cảnh này, ngay cả với tâm tính của La Hầu, y cũng suýt chút nữa thốt lên chửi rủa!

Đạo phân thân của y hành tẩu Hồng Hoang vô số năm, vất vả lắm mới thu thập được chín Ma Đầu cấp số Đại La Kim Tiên, kết quả lại dễ dàng bị Tử Vi trấn áp, thật muốn tức chết người!

Hai kiện pháp bảo trong tay đối phương, thực sự quá lợi hại!

Hai bên một công một thủ, đặc biệt là Cửu Tiêu Bảo Kính, trấn áp thời không, dời sông lấp biển, lại có vô cùng biến hóa, có thể phòng không kịp, thật là vô lại!

Thực sự luận uy năng, e rằng không kém Tiên Thiên Chí Bảo là bao!

"Hoa!" Khi La Hầu còn đang bàng hoàng, tinh thần phi phong trên thân Tử Vi quang mang lóe lên, bao phủ chín Đại Ma kia, lại trấn áp chúng vào trong!

Cảnh tượng này, khiến La Hầu trực muốn thổ huyết!

Tuy chín Đại Ma và Thái Tố Luyện Ma Kỳ có liên hệ, chỉ có thể bị trấn áp tạm thời một lát, nhưng cao thủ tranh đấu, đôi khi chỉ một khoảnh khắc ngắn ngủi, cũng đủ để quyết định sinh tử thành bại!

Huống chi là những người khác giới!

"Hừ!" Thấy đạo phân thân không phải đối thủ của Tử Vi, La Hầu cũng dứt khoát, không nói một lời, thu Thái Tố Luyện Ma Kỳ, xoay người bay về phía dưới Bất Chu Sơn.

Chương 4

Hôm nay y chịu thua!

Ở lại nữa chỉ vô ích, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa nào!

Nhưng mà, lúc này, Tử Vi lại mở miệng.

"Đi?" Tử Vi trấn áp xong chín Đại Ma, ánh mắt nhìn về phía La Hầu ở xa, trên mặt lộ ra vài phần lạnh lẽo.

"La Hầu, đã dám cướp pháp bảo của bần đạo, tất phải chuẩn bị thân vẫn!" Dù sao giữa y và La Hầu, bởi vì Tạo Hóa Thanh Liên đã kết thù oán, tự nhiên không cần khách khí!

Nếu thả phân thân của La Hầu đi, không chừng lại gieo mầm họa!

Dù sao bản tôn của La Hầu lúc này khả năng cao đang ở Tây Phương Đại Địa, bận rộn đối đầu với Hồng Quân Lão Đạo, y cũng không sợ bị trả thù!

"Xuy!" Lời vừa dứt, Tử Vi giơ tay trên thân một trảo, liền tế Chu Thiên Tinh Thần Đồ ra, hóa thành một dòng tinh quang Trường Hà hạo hạo đãng đãng, trấn áp về phía thân La Hầu!

"Dám lắm!" Thấy động tác của Tử Vi, La Hầu tức thì giận bốc hỏa, khóe mắt giật giật, hóa thành một làn ma yên, tăng tốc bay về phía xa.

Nếu không đi nữa, có thể thật sự sẽ bị giữ lại!

Tuy nhiên!

Chu Thiên Tinh Thần Đồ dưới sự thôi động của Tử Vi, tốc độ cực nhanh, luôn bám sát La Hầu!

"Ông!" Lúc này, Chu Thiên Tinh Thần Đồ chấn động, từ trong đó

bay ra năm đạo lưu quang đỏ trắng xanh vàng đen, hóa thành năm viên bảo châu rực rỡ, trong nháy mắt giam cầm thiên địa hư không trong phạm vi vạn dặm!

Ngũ Hành Linh Châu!

"Cái gì!" "Ngũ Hành Linh Châu, giam cầm hư không?" Trong khoảnh khắc, thân hình La Hầu chợt ngừng lại, như lún vào vũng lầy, tốc độ chậm lại vô số lần, không kìm được kinh hô!

Không đợi La Hầu phản ứng, Tử Vi đã đến gần, không chút hoa mỹ, một quyền đánh thẳng về phía trước!

"Oanh long!" Trong nháy mắt, ba động huyết khí đáng sợ nhấn chìm cả một vùng thiên địa, từng đạo thần mang huyết sắc bay lượn, minh động cửu thiên!

Trước nhục thân chi lực khủng bố của Tử Vi, hư không trong nháy mắt bị xé rách!

Thậm chí, do Ngũ Hành Linh Châu đột nhiên giam cầm, La Hầu còn chưa kịp phản kích!

"Bành!" Phân thân của La Hầu vốn là do pháp lực tinh huyết hóa thành, thập phần yếu ớt, căn bản không chịu nổi công thế khủng bố như vậy, thân thể trong nháy mắt bị đánh nát thành vô số mảnh vỡ!

Xương cốt trắng hếu lẫn với tiên huyết bắn tung tóe khắp nơi!

"A..." La Hầu thảm thiết kêu một tiếng, hóa thành màn sương đen ngập trời, trong đó một đạo chân linh bị ma diệt!

Phân thân La Hầu, vẫn!

Cho đến chết, La Hầu vẫn không hiểu, vì sao thực lực của y lại thất bại trong tay Tử Vi!?

Trong Hồng Hoang Thiên Địa, trừ Hồng Quân, Dương Mi và

những người khác, khi nào lại xuất hiện một nhân vật như vậy?

Tây Phương Đại Địa, Tu Di Sơn.

Vô cùng vô tận hắc vụ bao phủ, nhìn một cái, toàn bộ đều là ma khí đen kịt cuồn cuộn.

Trong hắc vụ, tràn ngập đủ loại tà dị chi khí như loạn dục, bạo ngược, tham lam.

Âm phong trận trận, ngưng tụ thành vô số Ma Đầu dữ tợn, tựa như Sâm La Địa Ngục!

Tại trung tâm của vô biên ma khí, lại tọa lạc một tòa ma điện hoàn toàn đen kịt, ma quang chiếu rọi cửu thiên.

Trong điện, một nam tử mặc hắc bào ngồi bán tất trên một đóa liên hoa đen, toàn thân dường như đều bị bao phủ trong một tầng bóng tối dày đặc, tựa như đại diện cho mặt tối của thế giới.

Trước đầu gối của y đặt ngang một can trường thương đen kịt như Ma Long, sát lục hủy diệt chi khí đáng sợ kích động, hư không xung quanh đều nổi lên từng trận gợn sóng.

Người này!

Chính là Ma Tổ La Hầu!

Bỗng nhiên!

La Hầu đang bế quan tu hành chợt mở bừng hai mắt, lộ ra một đôi đồng tử đen kịt hoàn toàn, trong đó chợt bắn ra hai đạo thần quang kinh người!

"Một cỗ tinh huyết hóa thân của ta bị hủy rồi!" "Người này không biết lai lịch gì?

Lại có đạo hạnh như vậy..." Trong lòng, hai mắt La Hầu hơi híp lại, khí tức trên thân chợt trở nên sâm hàn vô cùng.

Trong khoảnh khắc!

Nhiệt độ đại điện chợt giảm, như rơi vào cửu thiên hàn đông!

Nếu Tiên Linh Đại La Kim Tiên bình thường ở đây, e rằng sẽ sợ đến gan mật vỡ vụn!

Dưới Thái Ất Kim Tiên, càng có khả năng bị cỗ hàn khí này đông cứng sống!

"Đáng tiếc..." "Bản Tôn và Hồng Quân lão nhi kia, tất có một trận sinh tử đại chiến, món nợ này tạm thời ghi lại!" Rất lâu sau, La Hầu mới lạnh hừ một tiếng, tinh quang trong mắt bạo xạ, mở miệng nói: "Không ngờ Hồng Hoang Bách Tộc hiện nay trăm tộc cùng sinh, một phái tường hòa, không có lợi cho bản tôn hành sự, xem ra phải tính kế cẩn thận một phen mới được!" Bất Chu Sơn thượng.

Tử Vi chém giết phân thân của La Hầu xong, đại thủ vung lên, thu lấy Thái Tố Luyện Ma Kỳ và những vật phẩm khác còn lại sau khi La Hầu chết, xóa đi ấn ký nguyên thần tàn lưu trong đó, sau đó không chút khách khí chiếm làm của riêng.

"Thái Tố Luyện Ma Kỳ, tuy là Ma Đạo chi bảo, nhưng quả thực cường đại!

Đối với ta có không ít công dụng, cũng có thể dùng để đối địch!" Tử Vi nhẹ nhàng vuốt ve bảo kỳ màu đen trong tay, cảm nhận khí tức Ma Đạo không ngừng luật động bên trong, tự nhủ: "Pháp bảo vốn không phân chính tà, mấu chốt là xem người sử dụng!" Không thể không nói!

Thái Tố Luyện Ma Kỳ, thập phần cường hãn!

Chỉ riêng chín Ma Đầu cấp số Đại La Kim Tiên trong đó, hầu như đủ để quét ngang bất kỳ Đại La Kim Tiên nào!

Dù sao, loại biến thái như Tử Vi có thể một mình đánh chín, nhìn

khắp cả Hồng Hoang, cũng thật sự hiếm có đáng thương.

Đại đa số Tiên Linh thực lực đều bình thường.

Tử Vi đã có được một kiện pháp bảo cường đại, tự nhiên sẽ không để mặc nó ở xó xỉnh ăn bụi, nếu không thì quá thiệt thòi.

Có thêm một bảo vật, thủ đoạn của y lại nhiều thêm một loại!

Ngôn ngữ mà nói, pháp bảo không dùng để đối địch là một loại thủ đoạn, quan trọng nhất là xem người!

Chính tà, lại có phân biệt gì?

Đạo Chi Bản Tâm không đổi, thì ngoại vật khó lay động mảy may!

"Quả nhiên, giết người phóng hỏa đeo dây vàng, giết người đoạt bảo mới là con đường phát gia trí phú a!" Tử Vi thu Thái Tố Luyện Ma Kỳ, không khỏi cười mà cảm thán.

Đương nhiên, giết người đoạt bảo có rủi ro cực cao, không chừng lúc nào sẽ bị phản phệ!

Chẳng phải cường giả như La Hầu, phân thân cũng bị đánh giết đó sao?

Chương 5

Thu hoạch lần này cũng không nhỏ, tổng cộng y có được Thái Tố Luyện Ma Kỳ và Tích Địa Ma Hoàn, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo cường đại.

Ngoài ra, còn có một số bảo vật thông thường phẩm chất kém hơn, có thể nói thu hoạch khá phong phú.

Trừ những thứ này, Tạo Hóa Thanh Liên và cả vũng Tiên Thiên Thần Thai Thủy kia, toàn bộ đều bị Tử Vi thu lấy.

"Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, nếu án theo sự phát triển của Hồng Hoang, tất sẽ phải vỡ nát, nhưng... chưa chắc không có cách ngăn cản!" "Đương nhiên, trước đó, ta cũng có thể tham ngộ Tạo Hóa Chi Đạo bên trong!" Tử Vi nhìn đóa thanh sắc bảo liên trong tay, khẽ tự nhủ, rồi lập tức thu nó vào.

Đang định rời đi, Tử Vi trong lòng chợt động, ánh mắt lại rơi vào bãi huyết nhục còn sót lại sau khi phân thân La Hầu bị đánh tan.

Hơi chần chừ một chút, Tử Vi giơ tay một trảo, tức thì thu tất cả huyết nhục và xương cốt, nạp Tu Di vào Giới Tử, trong lòng bàn tay hóa ra một giọt tinh huyết màu đỏ rực!

Giọt tinh huyết tròn trĩnh, đỏ rực, như hồng bảo thạch, tỏa ra từng đạo hà thụy chi khí, bên trong ẩn chứa vô tận sinh mệnh tinh khí!

"Một giọt tinh huyết của Ma Tổ La Hầu, không chừng ẩn chứa Đại Đạo Pháp Tắc mà y đã lĩnh ngộ, nếu có thể tham ngộ một hai, không chừng sẽ có thu hoạch!" Tử Vi mở miệng nói: "Như vậy nếu gặp lại La Hầu, cũng có thêm vài phần hiểu biết!" Thu lấy tinh huyết của La Hầu xong, Tử Vi mới thực sự rời khỏi nơi này, tiếp tục men theo Bất Chu Sơn, từng bước một tiến lên đỉnh núi!

Một nơi nào đó trên Bất Chu Sơn.

Trong một động phủ tạm thời khai phá.

Tử Vi ngồi bán tất trên bồ đoàn, Cửu Tiêu Bảo Kính lơ lửng trước người, không ngừng tỏa ra từng đạo hà quang thụy khí, đang tham ngộ vô thượng thời không đại bí ẩn chứa trong đó!

Chỉ thấy, trong ngực Tử Vi ngũ khí luân chuyển không ngừng, trên đỉnh đầu thăng lên một đoàn khánh vân lớn chừng mẫu, mờ ảo, nhìn qua như một đoàn tinh vân khổng lồ, mỹ lệ đến cực điểm.

Trong Ni Hoàn Cung, Đại La Đạo Quả nhẹ nhàng dao động, bùng phát ra vô tận Tiên Thiên Thần Thai Quang, dường như bao hàm Đại Bí Trường Sinh của thế gian, huyền chi hựu huyền, không thể nắm bắt!

"Thời gian, không gian..." "Vũ trụ khai tịch, Thái Sơ đản sinh, thời không nâng đỡ vạn sự vạn vật!" "..." Với sự giúp đỡ của thần thông Tử Vi Đấu Số, Tử Vi lấy Đại La Nguyên Thần chiếu rọi Cửu Tiêu Bảo Kính, quan sát Thời Không Chi Đạo ẩn chứa trong đó, tức thì sinh ra đủ loại cảm ngộ pháp tắc!

"Vô danh, thủy của thiên địa; hữu danh, mẫu của vạn vật..." "Thời không dịch chuyển, thì thiên địa sinh..." Không biết bao lâu, Tử Vi chợt mở bừng hai mắt, trong đó chợt bắn ra hai đạo thần mang, quát: "Tuế Nguyệt Trường Hà, hiện!" "Ông!" Theo tiếng quát của Tử Vi dứt xuống, Cửu Tiêu Bảo Kính chấn động ầm ầm, trên đó sáng lên từng Tiên Thiên Đạo Phù kỳ dị, một vệt kính quang chợt chiếu vào sâu trong hư không!

Khoảnh khắc tiếp theo!

"Oanh long long..." Tựa như dẫn động biến hóa không rõ, hư không quanh thân Tử Vi chấn động, hiển hiện ra một dòng Trường Hà

khổng lồ bán trong suốt, giới hạn giữa hư và thực!

Nước sông chảy trôi, không biết từ đâu đến, không biết đi về đâu, cuồn cuộn chảy về phía trước, tỏa ra một loại khí tức tuế nguyệt cổ lão!

Mỗi một đóa sóng nước, đều đại diện cho một đoạn tuế nguyệt!

Chính là Tuế Nguyệt Trường Hà!

"Không gian khai tịch!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, Cửu Tiêu Bảo Kính khẽ chấn động, một lần nữa bắn ra một đạo thần quang rực rỡ!

Trong nháy mắt!

Thiên địa hư không từng tầng từng lớp chồng chất, không gian vốn không thể nắm bắt trở nên hữu hình, hóa thành vô số Không Gian Kết Tinh trong suốt, như băng hoa!

Ức ức vạn vạn Không Gian Kết Tinh dung hợp thành một, hình thành một phương thế giới không gian thuần túy!

"Thì ra Thời Gian và Không Gian..." Nhìn Tuế Nguyệt Trường Hà và Không Gian Thế Giới bên cạnh, khóe miệng Tử Vi lộ ra một nụ cười, mở miệng nói.

Thông qua quan sát Thời Không Pháp Tắc ẩn chứa trong Cửu Tiêu Bảo Kính, Tử Vi cuối cùng đã tiến thêm một bước trong lĩnh ngộ Thời Gian Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc!

Chỉ có thể triệu hoán được Tuế Nguyệt Trường Hà, ngưng tụ ra Không Gian Thế Giới, mới có thể thực sự nhập môn.

Đạt đến một trình độ nhất định, mới có thể thực sự cảm nhận được Thời Gian và Không Gian Pháp Tắc sâu không lường được!

Dù sao, hai Đại Pháp Tắc này phân biệt là hai loại pháp tắc xếp thứ hai và thứ ba trong Tam Thiên Pháp Tắc, là cấu trúc bản nguyên

khai tịch của Đại Vũ Trụ, chỉ kém Pháp Tắc Lực Chi mà Bàn Cổ Đại Thần lĩnh ngộ mà thôi.

Hai loại pháp tắc này mạnh mẽ đến mức nào, một chút có thể nhìn ra từ thực lực của Thời Thần và Dương Mi!

"Đối với việc lĩnh ngộ hai loại pháp tắc này gia thân, đối với việc đề thăng thực lực của ta có sự giúp đỡ cực lớn!" Tử Vi tự nhủ, thu Cửu Tiêu Bảo Kính, lại lật tay lấy ra giọt tinh huyết của La Hầu để tiếp tục tham ngộ.

La Hầu tu hành là Hủy Diệt Pháp Tắc, tham ngộ giọt tinh huyết này, không chừng có thể lĩnh ngộ ra một tia Hủy Diệt Pháp Tắc áo nghĩa!

"Ông!" Theo thần ý của Tử Vi chìm đắm vào trong đó, giọt tinh huyết tức thì khẽ chấn động, phóng thích ra từng đạo thần hoa đỏ rực.

Huyết khí chi lực khủng bố nhấn chìm cả động phủ, tựa như từng ngọn núi lửa bùng nổ!

"Tử Vi Đấu Số, khám phá tạo hóa!" Tử Vi mặc niệm vận chuyển bản mệnh thần thông, dựa vào Tiên Thiên Thuật Số Chi Đạo, bắt đầu suy diễn bí mật pháp tắc có thể ẩn chứa bên trong!

Bất tri bất giác, vạn năm thời gian, thoắt cái đã qua!

Một ngày nọ!

Giọt tinh huyết chợt chấn động, trong đó xuất hiện từng đạo tơ đen, bị Tử Vi dùng Đại Pháp Lực mạnh mẽ bóc tách ra khỏi đó!

"Ngâm!" Những tơ đen này dường như có sinh mệnh, không ngừng luật động, cuối cùng dung hợp thành một Ma Long đen kịt, nhe nanh múa vuốt, tỏa ra một cỗ cơ hội hủy diệt mãnh liệt!

"Tốt!

Ma Long do Hủy Diệt Pháp Tắc hóa thành!" Tử Vi thấy cảnh này, không kinh mà ngược lại mừng rỡ, từ thiên linh bắn ra một đạo thần mang, thu lấy nó vào Nguyên Thần, hóa thành cảm ngộ đối với Hủy Diệt Pháp Tắc!

Điều này cũng có nghĩa là Tử Vi lại nắm giữ thêm một môn lực lượng pháp tắc mới!

Hủy Diệt Pháp Tắc!

Cũng là một pháp tắc đáng sợ xếp trong top mười!

Đối với Tử Vi, sự giúp đỡ không kém Thời Gian Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc là bao!

"Nếu có thể lại nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Cổ Đại Thần, thì càng hoàn mỹ rồi!" Tử Vi hấp thu xong Hủy Diệt Pháp Tắc ẩn chứa trong giọt tinh huyết, không khỏi cười nói.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là nói suông mà thôi, có thể nắm giữ ba loại pháp tắc xếp hạng đầu rất khó khăn rồi, muốn nắm giữ thêm Lực Chi Pháp Tắc, chỉ có thể xem cơ duyên cá nhân, không thể cưỡng cầu.

Ánh mắt Tử Vi rơi vào giọt tinh huyết trước mặt, vốn định hấp nạp nó để tăng cường nhục thân chi lực của mình, nhưng không biết nghĩ đến điều gì, thần sắc hơi ngừng lại.

"Tinh huyết của La Hầu..." Tử Vi lẩm bẩm, giơ tay vung lên, thu tinh huyết vào trong tay.

"Ta bế quan ở đây thời gian không ngắn rồi, cũng nên đi ra ngoài tiếp tục du lịch!" Tử Vi rời khỏi động phủ, tiếp tục leo lên đỉnh núi!

Dù sao, mục đích chuyến đi này là du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm cơ duyên, tự nhiên không thể cứ mãi bế quan.

Lần này, Tử Vi trực tiếp nhất tâm tam dụng!

Một mặt men theo Bất Chu Sơn tìm bảo vật, có thể nói là vét cạn ba tấc đất, thu thập đủ loại bảo vật; một mặt vận chuyển 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》, lợi dụng dư uy của Bàn Cổ, tôi luyện nhục thân của mình!

Phần tâm thần cuối cùng thì dùng để luyện hóa hai kiện pháp bảo Tích Địa Ma Hoàn và Thái Tố Luyện Ma Kỳ!

Sau chiến đấu, các loại chiến lợi phẩm, nếu không tận dụng, cũng chỉ là đồ trang trí mà thôi.

Lần này, không lâu sau, Tử Vi lại cảm ứng được sự tồn tại của một Tiên Thiên Trận Pháp!

"Tiên Thiên Trận Pháp?

Chương 6

Xem ra lại có bảo vật rồi!" Cảm nhận ba động của trận pháp đó, Tử Vi nhàn nhạt cười, giơ tay ấn về phía trước, tức thì đánh ra năm đạo Tiên Thiên Tử Vi Thần Quang, kích hoạt trận pháp!

"Oanh long!" Trong nháy mắt, tòa trận pháp vận chuyển, phong lôi kích động, thần quang tung hoành, tựa như một đầu Thái Cổ hung thú phát điên.

Tử Vi khẽ quát một tiếng, trong mắt chợt bắn ra hai đạo Tử Vi Thần Quang, bắt đầu mượn quỹ tích vận chuyển của trận pháp, quan sát phù văn cấm chế bên trong.

Dần dần!

Từng tầng phù văn cấm chế in sâu vào não hải Tử Vi, dưới sự giúp đỡ của Tử Vi Đấu Số, tựa như rút tơ nhả kén, phản bản quy nguyên, chuyển hóa thành Đại Đạo Chi Lý căn bản nhất!

Mười năm!

Trăm năm!

Ngàn năm!...

"Tiên Thiên Vô Cực Đại Trận?" Ngàn năm sau, Tử Vi nhìn tòa đại trận trước mặt, trong đồng tử dường như có vô số phù văn đại đạo dày đặc lấp lánh, không kìm được kinh ngạc nói.

Trải qua hơn ngàn năm suy diễn, tòa Tiên Thiên Đại Trận này đối với Tử Vi mà nói không còn bí mật, nó là một tòa Tiên Thiên Vô Cực Đại Trận sinh ra tự nhiên!

Trận pháp này được trời đất nuôi dưỡng, mượn Tiên Thiên Vô Cực Chi Khí, hóa sinh Thái Cực Tứ Tượng, không ngừng cấp lấy sức

mạnh từ hư không, duy trì sự vận chuyển của trận pháp.

Tuy lực công kích của trận pháp không phải đỉnh tiêm, nhưng lại thắng ở sức mạnh nguyên nguyên bất tuyệt, như thủy triều cuồn cuộn, sinh sinh bất tức.

Nếu không thể khám phá ảo diệu bên trong, mặc cho Đại La Kim Tiên cuồng oanh loạn tạc vài trăm năm, cũng chưa chắc có thể phá giải!

Từ đó có thể thấy sự lợi hại của nó!

Tử Vi hao phí ngàn năm thời gian, lợi dụng Tiên Thiên Thần Thai nhìn thấu huyền bí của đại trận, tòa đại trận này đối với y dễ như trở bàn tay, y càng có thể tùy ý bố trí, trở thành một trong những thủ đoạn đối địch.

"Vụt!" Không chút do dự, Tử Vi giơ tay liên tục điểm, đánh ra mười tám đạo thần quang, vừa vặn phân biệt rơi vào mười tám nút thắt vận chuyển của trận pháp, cắt đứt nguồn sức mạnh của nó.

Khoảnh khắc tiếp theo, tòa đại trận liền chậm rãi tiêu tán!

"Không biết bên trong sẽ có bảo vật gì?" Tử Vi bước vào phạm vi bao phủ của đại trận, ngẩng đầu nhìn một cái, lại không kìm được vừa kinh vừa mừng!

Chỉ thấy!

Giữa đại trận, mọc lên một gốc cây cổ thụ cao khoảng ba, bốn trượng, cành lá sum suê.

Cổ thụ cành lá hùng vĩ, vỏ cây già nứt nẻ; thân cây cành nhánh gân guốc, trạng thái như sơn trà.

Trên một đoạn thân chính, song song mọc ra hai nhánh, bên cạnh lại mọc thêm một đoạn phân chi, diễn sinh ra vô số cành nhánh nhỏ

như rắn bạc.

Điều này rõ ràng ám hợp "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật" Đại Đạo Chí Lý!

Cổ thụ đón gió triển khai, mỗi một chiếc lá đều có hình dạng không giống nhau, hoặc như minh đỉnh, hoặc như tiên kiếm, hoặc như tiên chung, giữa những đạo văn lấp lánh, phát tán ra một cỗ đạo ý cổ phác!

"Ngộ Đạo Cổ Thụ!" Tử Vi không kìm được mừng rỡ nói: "Tạo hóa, thật sự là tạo hóa!" Ngộ Đạo Cổ Thụ là đỉnh cấp linh căn hiếm có dưới thiên hạ có thể giúp người ngộ đạo, giá trị không thể lường được, y không để vuột mất!

Tử Vi bước một bước, đến bên Ngộ Đạo Cổ Thụ, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy cả cây cổ thụ hơi tỏa ra đạo quang, giữa những cành lá đung đưa, tựa hồ có vô tận đạo âm huyền diệu văng vẳng bên tai!

Chỉ hít một hơi hương cây, thức hải liền khẽ chấn động, gần như sinh ra một loại ảo giác tụ hà phi thăng!

"Có Ngộ Đạo Cổ Thụ giúp đỡ, cộng thêm bản mệnh thần thông của ta, e rằng tốc độ ngộ đạo sau này sẽ tăng gấp trăm lần trở lên, ha ha!" Tử Vi trong lòng, không kìm được cười lớn.

Từ một khía cạnh nào đó, Ngộ Đạo Cổ Thụ đối với y giúp đỡ còn lớn hơn Tinh Thần Quả Thụ!

Dù sao!

Sau khi tu vi đạt Đại La Kim Tiên, muốn tiến thêm một bước, nhất định phải tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc mới được.

Ngộ Đạo Cổ Thụ, lại vừa vặn có thể trợ giúp người ngộ đạo!

Tử Vi muốn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bất hủ bất

diệt, nhất định phải đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, Ngộ Đạo Cổ Thụ đối với y giúp đỡ tuyệt đối sẽ không nhỏ!

Tử Vi vừa định thu Ngộ Đạo Cổ Thụ, bỗng nhiên trong lòng có cảm giác, cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy ở gốc Ngộ Đạo Cổ Thụ, có một đoàn thổ nhưỡng màu vàng nhạt.

"Cửu Thiên Tức Nhưỡng?" Thấy đoàn thổ nhưỡng này trong nháy mắt, Tử Vi thần sắc không khỏi hơi ngạc nhiên, rồi cười nói: "Lại có thu hoạch ngoài ý muốn!" Cửu Thiên Tức Nhưỡng, cũng là đồ tốt!

Vật này không chỉ là tổ của vạn thổ thiên hạ, nội hàm Thổ Chi Đại Đạo, là linh vật Tiên Thiên đỉnh cấp nhất, lại càng là pháp bảo đỉnh cấp khó gặp!

Nếu dùng làm pháp bảo, một khi thôi động, kim quang trải rộng, sẽ hình thành hoàng trần che trời, vô tận hạt đất bay lượn xuống, bao phủ thiên địa thương khung!

Đối thủ một khi lọt vào trong đó, sẽ mê loạn lục thức, không phân trên dưới, bị giam cầm chết cứng ở trong đó.

Mỗi một hạt Cửu Thiên Tức Nhưỡng đều nặng hàng ức vạn quân, tựa như từng ngọn Thái Cổ Thần Nhạc thu nhỏ vô số lần, dưới sự va chạm và ép nát không ngừng, không cần một lát, đủ để biến người bị khốn thành nước đặc!

Ngoài ra, Cửu Thiên Tức Nhưỡng còn là Tiên Thiên Tạo Hóa Nguyên Tinh, bất kể là linh căn nào, chỉ cần cho một khối nhỏ vào đất trồng, có thể hóa tử thành sinh, đề thăng phẩm cấp.

Thậm chí khi Nữ Oa sáng tạo Nhân Tộc, cũng không thể thiếu việc sử dụng vật này!

"Lần này thực sự kiếm lớn rồi!" Tử Vi giơ tay vung lên, thu Ngộ Đạo Trà Thụ và Cửu Thiên Tức Nhưỡng, hai thứ thần vật, tâm trạng

y vui mừng khôn xiết!

Chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, dù chỉ ở đây, cũng không uổng công!

Ngũ Hành Linh Châu!

Tạo Hóa Thanh Liên!

Cửu Thiên Tức Nhưỡng!

Ngộ Đạo Cổ Thụ!

Nếu cộng thêm Tích Địa Ma Hoàn và Thái Tố Luyện Ma Kỳ có được từ phân thân La Hầu, thu hoạch quá lớn rồi!

Tử Vi cũng không khỏi cảm thán, Bất Chu Sơn, quả nhiên là thiên đường của Tiên Linh Hồng Hoang a!

Bất kể có hay không có, chỉ cần đi một vòng ở đây, lập tức thân gia đầy đủ!

Thu lấy Ngộ Đạo Cổ Thụ và Cửu Thiên Tức Nhưỡng xong, Tử Vi liền rời khỏi nơi này, tiếp tục tiến lên Bất Chu Sơn!

Tử Vi không ngừng vận chuyển 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》, quanh thân huyết quang bao phủ, sinh mệnh nguyên tinh sôi trào, đan xen thành một Đại Đạo Hồng Lô, không ngừng tôi luyện nhục thân của mình!

Phía sau y, tự động hiển hóa ra chín vầng mặt trời màu tím, như đế tinh, chiếu rọi trường không, tỏa ra một cỗ khí tức khủng bố bá thiên tuyệt địa!

"Dư uy của Bàn Cổ, vừa vặn để ta sử dụng!" Tử Vi nghiến răng, từng bước một, không ngừng bước đi, không ngừng thách thức cực hạn của mình!

Dư uy Bàn Cổ cỏn con, không thể khiến y khuất phục!

Dưới sự tôi luyện ngày đêm như vậy, Đạo Khu của Tử Vi trở nên ngày càng cường đại, đồng thời cũng là một sự tôi luyện ý chí cực lớn!

Cứ như vậy!

Vạn năm thời gian thoắt cái đã qua!

Chương 7

Tử Vi gần như quên hết mọi thứ, như một khổ hạnh tăng, hoàn toàn chìm đắm trong việc tôi luyện đạo thể của mình.

Không biết đã qua bao nhiêu tuế nguyệt, chờ khi y bước thêm một bước, lại phát hiện phía trước không còn đường nữa!

"...

Đỉnh Bất Chu Sơn!" Chờ khi y hoàn hồn, phát hiện mình đã ở đỉnh Bất Chu Sơn!

"Hô... hô..." Nhìn quanh, chỉ thấy quanh đỉnh núi, toàn là Cửu Thiên Cương Phong vô cùng cuồng bạo, như vô số lưỡi dao sắc bén, gào thét!

Vô cùng cương phong đan xen, hóa thành phong bạo che trời lấp đất, như băng lăng sương gai, dao chém rìu bổ, xé nát cả hư không!

Hơn nữa, trong đó còn ẩn chứa một cỗ tử ý còn sót lại sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, diệt Nguyên Thần, tiêu ma sinh cơ!

Tiên Linh Đại La Kim Tiên bình thường tiến vào trong cương phong, cũng khó mà chống đỡ được lâu.

Uy áp Bàn Cổ ở đây gần như hữu hình!

"Cửu Cửu Tử Dương!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, hai vai chợt chấn động, thôi động tiềm năng sinh mệnh, từng khoảnh Thần Tàng nhục thân trong cơ thể khai mở, phát ra tiếng tích lý ba lạp!

Toàn thân, mỗi một tấc huyết nhục đều phát sáng!

Huyết khí như thiên băng địa liệt, hóa thành một luồng trường hồng kinh thiên, từ thiên linh của y xông ra, trực xung đấu ngưu!

"Oanh!" Đột nhiên!

Trên thân Tử Vi xuất hiện một đạo thần hoàn giam cầm màu vàng, trên đó kéo dài ra từng đạo xích huyết tỏa liên gần như vô hình, quán thông nhục thân của y, tựa như một cái lồng giam!

Đây chính là giam cầm nhục thân luôn tồn tại từ khi sinh linh tự đản sinh!

Khóa chặt toàn bộ tinh nguyên của y!

"Khai!" Thấy nhục thân giam cầm trong nháy mắt, Tử Vi đại quát một tiếng, hai tay vung lên, mạnh mẽ vung một đôi thiết quyền, huyết khí hùng dũng tích lũy vô số năm trong cơ thể, trong nháy mắt bùng phát!

"Cát!" "Cát sát!" "Banh!" Dưới sự xung kích của cỗ huyết khí cuồng bạo đó, từng đạo huyết sắc tỏa liên phát ra tiếng không chịu nổi, lần lượt tan vỡ!

Chợt!

Tử Vi cảm thấy thân mình chợt nhẹ bỗng, vô tận sinh mệnh tinh hoa từ huyết nhục phun trào ra, đẩy nhục thân của y tiến hóa lên tầng thứ sinh mệnh cao hơn!

"Oanh!" Gần như trong nháy mắt, cường độ nhục thân của Tử Vi đột phá giới hạn của Hậu Thiên Linh Bảo, đạt đến cấp số Tiên Thiên Linh Bảo!

Không chỉ vậy, Tử Vi những năm nay trên Bất Chu Sơn, tích lũy dày dặn, cảm ngộ đối với Đại Đạo Pháp Tắc càng thêm sâu sắc, đã lĩnh ngộ Thời Gian Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc đến tầng thứ ba.

"Oanh long" một tiếng vang lớn.

Tu vi Nguyên Thần cũng thuận lý thành chương đột phá đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Nhục thân, Nguyên Thần song song đột phá!

"Ông!" Cả đỉnh Bất Chu Sơn, nguyên khí thiên địa bạo động, hình thành từng đạo phong bạo lốc xoáy khổng lồ, tất cả đều nhập vào trong cơ thể Tử Vi.

Rất lâu sau, mọi thứ mới dần dần bình tĩnh lại!

Tử Vi mặc huyền bào, tay thõng đứng trên đỉnh Bất Chu Sơn, nhìn cảnh vật xung quanh, trong lòng không khỏi sinh ra một cỗ hào tình tráng chí!

"Hội đương lăng tuyệt đỉnh, nhất lãm chúng sơn tiểu!" Cảm nhận sức mạnh khủng bố trong cơ thể, Tử Vi chỉ cảm thấy sảng khoái chưa từng có.

Hiện tại, y mạnh hơn vô số lần so với lúc đối chiến với phân thân La Hầu!

Tử Vi bây giờ, tuy chỉ tùy ý đứng ở đó, nhìn qua thân hình có chút đơn bạc, nhưng lại như phản phác quy chân.

Nếu không thực sự động thủ, ai cũng không biết thực lực của y đáng sợ đến mức nào!

Hơn nữa, do nhục thân của Tử Vi có thể sánh ngang Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đối với Tiên Linh bình thường là vô cùng đáng sợ, cần phải cẩn thận uy áp của Bất Chu Sơn, đối với y không hề có chút ảnh hưởng nào.

"Quả nhiên, rời Tử Vi Tinh, du lịch Hồng Hoang, là lựa chọn đúng đắn nhất!" Tử Vi thu liễm khí tức của mình, khẽ cảm thán.

Đôi khi, cứ mãi bế quan không phải là lựa chọn tốt nhất.

Huống hồ, hiện tại đang ở thời kỳ Hồng Hoang Thiên Địa sơ khai, một đám Đại Thần Thông Giả đều chưa xuất thế, có thể nói khắp nơi đều là thiên tài địa bảo, chính là lúc nhanh chóng đề thăng thực lực.

Tận dụng tốt, có thể nhanh chóng kéo giãn khoảng cách với mọi người!

Cái gọi là!

Một bước nhanh, bước bước nhanh!

"Di?" Khi Tử Vi đứng trên đỉnh Bất Chu Sơn, thưởng thức cảnh sắc, bỗng nhiên trong lòng có cảm giác, ngẩng đầu nhìn sâu vào thiên khung.

Từ nơi đó, y cảm giác được một cỗ khí cơ thần bí!

Trên cửu thiên, cương phong kích động!

Hải lượng khí lưu Hỗn Độn, như gà con, hùng dũng phun trào, diễn sinh ra vô cùng tạo hóa!

Đây là nơi cao nhất của Hồng Hoang Thế Giới.

Cũng là nơi gần với 'Thiên' nhất!

Sâu trong Hỗn Độn, một cỗ khí cơ hạo hãn bác đại từ trong đó thấu lộ ra, ẩn ẩn cấu thành hình dáng sơ khai của một phương thế giới khổng lồ, khiến người ta cảm thấy kinh hãi!

"Xem ra đó là Thiên Giới chưa xuất thế!" Tử Vi ngạo lập đỉnh Bất Chu Sơn, ngẩng đầu nhìn sâu trong Hỗn Độn, trong đồng tử bắn ra hai đạo quang thúc kinh người, dường như đã nhìn thấy cảnh tượng bên trong.

Lúc này chính là thời kỳ đầu của Hồng Hoang Thế Giới, Tam Thập Tam Thiên đang trong quá trình thai nghén, còn lâu mới xuất thế.

Nếu theo thần thoại Hồng Hoang nguyên bản, Tam Thập Tam

Thiên rơi vào tay hai huynh đệ Đế Tuấn Thái Nhất, được họ chế tạo thành đại bản doanh của Yêu Tộc, trở thành Thiên Đình đầu tiên.

Và nhờ đó không ngừng đối kháng với Vu Tộc, mới có những trận Vu Yêu Đại Chiến liên tiếp sau này!

Có thể nói, Đế Tuấn Thái Nhất thành công chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên chiếm một nửa yếu tố trong đó.

Bằng không, với Yêu Tộc ở Hồng Hoang Đại Địa, e rằng chưa kịp phát triển, đã bị Vu Tộc giết hại thương vong quá nửa rồi.

Không!

Vì Tử Vi đã biết sự tồn tại của Tam Thập Tam Thiên, và có thể đại khái suy ra thời gian xuất thế của nó, tự nhiên sẽ không ngồi yên nhìn Đế Tuấn Thái Nhất có được Tam Thập Tam Thiên!

Dù sao, Tam Thập Tam Thiên là một nơi tạo hóa chi địa, trong đó ẩn chứa vô số bảo vật kỳ trân, không gian bên trong càng hạo hãn vô cùng, đủ để sánh với nửa Hồng Hoang Đại Địa.

Một bảo địa như vậy, lẽ nào có đạo lý trắng trợn nhường đi?

Hơn nữa, tuy mục tiêu của Tử Vi vẫn luôn là vô thượng Đại Đạo Chi Cảnh, chủ yếu tinh lực đặt vào tu hành, nhưng vì mưu đồ khí vận Hồng Hoang, y không thể việc gì cũng tự thân làm.

Chương 8

Vì vậy việc thành lập thế lực là cần thiết!

Bằng không, đối mặt với Yêu Tộc của Đế Tuấn Thái Nhất, Đại Giáo Thánh Nhân của Tam Thanh và những người khác, một mình làm việc có chút bất tiện.

Ý niệm này, đã ủ trong não hải Tử Vi từ lâu.

Phương pháp của y thực ra rất đơn giản.

Đã là Thiên Mệnh Đế Tinh, vậy trở thành Chí Cao Vô Thượng, phi phàm Thiên Đế thống trị thiên hạ thì sao!?

Nếu có thể chiếm Thiên Giới làm của riêng, đó sẽ là một trợ lực lớn!

Nếu không phải hiện tại thế giới sơ khai của Tam Thập Tam Thiên, bị Hỗn Độn Sát Khí bao phủ, khó tiếp cận, Tử Vi đã trực tiếp chiếm làm của riêng rồi.

"Tam Thập Tam Thiên, Đế Tuấn Thái Nhất, đại chiến chưa đến, máu của ta đã sôi trào rồi!" Tử Vi đứng thõng tay, thần quang hiển hiện trong hai mắt, mái tóc dài bay trong gió, ý khí phong phát, toàn thân bị một cỗ chiến ý kinh người bao phủ!

Con đường Đại Đạo, tất định là một con đường nhuốm máu!

Để theo đuổi Chí Cao Vô Thượng Đại Đạo Chi Cảnh, tất sẽ phải giẫm lên vô tận huyết nhục và xương cốt mà tiến lên, đánh bại tất cả đối thủ!

Ý niệm như vậy quay cuồng trong lòng Tử Vi, bị tạm thời thu liễm, thành hay bại, tất cả đều phải xem mưu tính sau này của y.

Sau khi dạo quanh đỉnh Bất Chu Sơn một vòng, Tử Vi không còn phát hiện gì nữa, liền đi xuống Bất Chu Sơn.

Chỉ là Tử Vi không thỏa mãn, trên đường trở về vẫn không ngừng vận chuyển Tử Vi Đấu Số, suy diễn cơ duyên pháp bảo, thu thập bảo vật Bất Chu Sơn, hận không thể vét cạn ba tấc đất cho thỏa.

Quả nhiên, trên đường y lại tìm được hai món bảo vật không tồi!

Phân biệt là Ly Hỏa Thần Châm và Độ Nguyệt Phi Tiên.

Ly Hỏa Thần Châm, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Bảo vật này ẩn chứa Hỏa Chi Đại Đạo, một khi tế xuất, có thể hóa thành vạn tia hỏa quang đỏ rực ngập trời, châm ẩn trong đó, biến hóa khó lường, thương tổn Đạo Thể Nguyên Thần, phòng không kịp.

Độ Nguyệt Phi Tiên, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Vật này là một kiện pháp bảo phi độ hiếm thấy, dùng pháp lực thôi động, liền sẽ hóa thành một trương phi tiên, dẫn động tinh nguyệt chi lực mà tiến, tốc độ cực nhanh, vượt xa tốc độ phi hành của Đại La bình thường, dùng cho phi hành đường dài cũng không tệ.

Ai ngờ, khi gần xuống núi, Tử Vi lại lạc vào một thung lũng.

"..." Nhìn gốc linh căn kỳ lạ trước mắt, Tử Vi thần sắc không khỏi có chút cổ quái, không kìm được mở miệng nói: "Tiên Thiên Hồ Lô Đằng?!" Dưới vách núi không xa trước mặt, lại mọc lên một gốc Hồ Lô Đằng mảnh dài, toàn thân xanh biếc, trên đó kết bảy quả hồ lô màu sắc khác nhau, bảo quang lấp lánh, tiên khí lưu chuyển.

Chính là đỉnh cấp linh căn Hồ Lô Đằng đó.

Chỉ là, nhìn hình dạng Hồ Lô Đằng, nó còn lâu mới thành thục.

Mấy quả hồ lô trên đó đều mới lớn bằng nửa lòng bàn tay, thập phần non nớt, chưa trưởng thành.

Ban đầu Tử Vi phát hiện Hồ Lô Đằng thì vui mừng, nhưng bây giờ lại có chút khó xử!

Nếu bây giờ cưỡng ép mang Hồ Lô Đằng đi, hoặc hái hồ lô xuống, tất sẽ làm tổn thương bản nguyên, nhiều nhất chỉ được vài kiện bảo vật phẩm chất rác rưởi.

Phải biết, bảy quả hồ lô sau này khi thành thục, đều là bảy kiện đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, loại hành vi hủy hoại thiên vật này Tử Vi tự nhận không làm được!

Nhưng nếu để Hồ Lô Đằng ở đây, không chừng sau này bị người khác lấy đi, vậy thì quá thiệt thòi a!

Một lúc, Tử Vi không khỏi rơi vào tình thế khó xử.

Một lát sau!

Tử Vi không biết nghĩ đến điều gì, hai mắt sáng lên, cười nói: "Có rồi!" "Phải để lại một ký hiệu trên đó!" Dưới chân Bất Chu Sơn, Tử Vi khẽ tự nhủ, khóe miệng lộ ra một nụ cười.

Chỉ thấy, Tử Vi giơ tay vung lên, đánh ra một đạo thần quang, dùng bản nguyên pháp lực khắc lên Hồ Lô Đằng một hàng chữ nhỏ!

"Linh căn này thuộc sở hữu của Tử Vi!" Ánh sáng chữ viết lóe lên, rồi nhanh chóng ẩn vào trong, trừ phi sau này Tử Vi dùng đồng nguyên pháp lực dẫn động, bằng không, người khác không thể nào phát hiện!

Như vậy, sau này nếu Hồ Lô Đằng bị người khác phát hiện, Tử Vi cũng có thể đường hoàng đến đòi!

"Được rồi!" Để lại ấn ký xong, Tử Vi mới hí hửng rời khỏi vách núi, tùy tay triệu hoán Độ Nguyệt Phi Tiên, dùng pháp lực thôi động, một đường bay về phía dưới Bất Chu Sơn!

Không lâu sau, y chính thức thoát ly phạm vi Bất Chu Sơn!

Ngay khi Tử Vi vừa ra khỏi đó!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Giữa thiên địa, ở ba phương vị đông, tây, trung của Hồng Hoang Đại Địa, lại chợt truyền đến ba đạo khí tức vô cùng cường hãn!

"Thiên Đạo tại thượng, ta là Long Vương, chủ của Long Tộc!

Tộc ta thấy Lân Giáp Nhất Tộc tranh chấp vô số, đặc biệt thống nhất Lân Giáp Nhất Tộc, Long Tộc ta là chủ của Lân Giáp Nhất Tộc!" "Thiên Đạo tại thượng, ta là Nguyên Phượng, chủ của Phượng Tộc!

Tộc ta thấy Phi Cầm Nhất Tộc tranh đấu không ngừng, đặc biệt thống nhất Phi Cầm Nhất Tộc, Phượng Tộc ta là chủ của Phi Cầm Nhất Tộc!" "Thiên Đạo tại thượng, ta là Thủy Kỳ Lân, chủ của Kỳ Lân Tộc, thấy Tẩu Thú Nhất Tộc tranh chấp không ngừng, đặc biệt thống nhất Tẩu Thú Nhất Tộc, Kỳ Lân Tộc ta là chủ của Tẩu Thú Nhất Tộc!" Âm thanh hạo đại từ giữa thiên địa vang lên, truyền bá đến mọi ngóc ngách của Hồng Hoang Thế Giới, cáo thị thiên hạ!

Chính là Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc lập tộc!

"Ông!" Cả Hồng Hoang Thế Giới đều chấn động, trời giáng vô lượng công đức, hạo hãn như biển, tổng cộng chia thành ba luồng, phân biệt rơi xuống tổ địa của Tam Tộc!

Vụt!

Ba đạo thân ảnh cao lớn từ trong tổ địa xông ra, hấp nạp vô lượng công đức chi khí vào trong cơ thể, trong nháy mắt đột phá bình cảnh, đề thăng tu vi đến cảnh giới Chuẩn Thánh!

Trong nháy mắt!

Uy áp Chuẩn Thánh, che trời lấp đất, ngang dọc vạn cổ!

Ba Tổ thân ảnh tựa như bước ra từ Trường Hà Thời Không, tỏa ra khí phách bá đạo, tang thương bất khả nhất thế, chấn động cả Hồng Hoang Thế Giới!

Tộc trưởng Tam Tộc cách nhau vô tận khoảng cách xa xôi, nhìn nhau một cái, tựa hồ có vô tận chiến ý đang dũng động.

Khoảnh khắc tiếp theo, liền thu liễm khí tức, trở về tổ địa!

"Nga?

Tam Tộc lập tộc?" Tử Vi cảm thụ biến hóa giữa thiên địa, không khỏi nhàn nhạt cười nói: "Xem ra Long Hán Lượng Kiếp sắp khai mở rồi!" "Đáng tiếc, Tam Tộc tuy cường đại, cuối cùng cũng chỉ là hoa trong chốc lát mà thôi, xem ra động tác của ta phải nhanh hơn một chút rồi!" Nói xong.

Tử Vi nhàn nhạt cười, theo hướng đi của địa mạch Hồng Hoang Đại Lục, một đường cưỡi Độ Nguyệt Phi Tiên, bay về phía Côn Luân Sơn!

Trong Hồng Hoang, có ba nơi không thể không đi!

Phân biệt là Bất Chu Sơn, Côn Luân Sơn và Bồng Lai Tiên Đảo.

Tử Vi vừa mới du lịch xong Bất Chu Sơn, mục tiêu tiếp theo đặt ở Côn Luân Sơn, nơi mà hậu thế được mệnh danh là tổ mạch của vạn núi!

Còn về chuyện Tam Tộc tranh bá, liên quan gì đến y?

Tộc trưởng Tam Tộc lẽ nào đều là kẻ ngốc, im lặng phát tài chẳng phải tốt sao?

Chương 9

Đánh qua đánh lại, cuối cùng kết cục lưỡng bại câu thương, trúng kế của Thiên Đạo, có ý nghĩa gì?!

Không!

Nếu Tam Tộc tranh bá, Thiên Cơ Hồng Hoang hỗn loạn, không chừng y có thể mưu cầu một số cơ duyên từ trong đó!

Hơn nữa, chờ sau khi Tam Tộc suy tàn, mất đi vị trí Thiên Địa Chi Chủ, lại có thể dùng cho y.

Lúc đó, tin rằng Tam Tộc nhất định sẽ vui vẻ!

Đương nhiên, đó đều là chuyện sau này.

Trên đường đi, tất cả thiên tài địa bảo mà y gặp được, đều bị Tử Vi thu lấy không sót một thứ gì.

Dù sao, con muỗi dù nhỏ cũng là thịt, những bảo vật này tuy hiện tại không lớn lao, nhưng theo sự diễn hóa của Hồng Hoang Thế Giới, về sau linh khí dần dần khan hiếm, linh vật giữa thiên địa sẽ càng ngày càng hiếm!

Nào có thể sánh bằng hiện tại, nguyên khí thiên địa, hầu như lấy không hết, dùng không cạn.

Thời kỳ Phong Thần, thậm chí Tây Du, xuất hiện một Kim Tiên đã là rất ghê gớm rồi!

Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, cũng từng người một đều là hạng gà mờ không lên mặt bàn.

Có thể thấy, linh khí khan hiếm đến mức độ nào!

Trong khi đi đường, Tử Vi cũng không quên tu hành, không ngừng

tham ngộ Thời Gian, Không Gian và Hủy Diệt Tam Đại Pháp Tắc Chi Lực, không ngừng củng cố tu vi của mình!

Thế giới Hồng Hoang, cá lớn nuốt cá bé!

Thiên Đạo vạn vạn, chỉ có thực lực cường đại mới là căn bản!

Có thực lực, mới có quyền nói!

Chỉ có chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thành một quả Đạo Quả vạn kiếp bất ma, mới có thể triệt để siêu thoát Chư Thiên Vạn Giới, Trường Hà Thời Không!

Từ bàn cờ thiên địa nhảy thoát ra, trở thành người đánh cờ!

Bằng không, cuối cùng khó thoát số mệnh đã định, bất cứ lúc nào cũng có thể vẫn lạc trong Lượng Kiếp.

Tự nhiên không phải là kết quả Tử Vi mong muốn.

Cứ như vậy, Tử Vi vừa tu hành, vừa lên đường, hao phí vài ngàn năm thời gian, đã đến một nơi nào đó trên Hồng Hoang Đại Địa.

Bỗng nhiên cảm ứng được phía trước không xa, truyền đến một trận ba động nguyên khí thiên địa vô cùng kịch liệt!

Rõ ràng có Tiên Linh cường đại đang đấu pháp!

Đối với Tử Vi, loại tư sát như vậy, sớm đã thấy không lạ!

Dù sao, thế giới Hồng Hoang vừa mới khai tịch không lâu, Hồng Hoang Bách Tộc vì địa bàn, pháp bảo và các loại tài nguyên mà tranh chấp không ngừng, hầu như không lúc nào không tư sát.

Khắp nơi đều tràn ngập khói lửa chiến tranh, điều này cũng có nghĩa là trận Thiên Địa Lượng Kiếp đầu tiên sau khi khai thiên tích địa, đang nhanh chóng thai nghén!

Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc, chính là ba chủng tộc mạnh nhất

trong Bách Tộc!

Suốt đường đi!

Tử Vi sớm đã quen với máu và xương!

Đương nhiên, cũng không thiếu những Tiên Linh không biết điều, dám đánh chủ ý lên y, kết cục tự nhiên có thể biết.

Từng người một đều bị Tử Vi đánh đến tan thành tro bụi.

Tử Vi nhìn về phía trước, chỉ thấy dưới thung lũng, một nhóm Tiên Linh Kỳ Lân Tộc đang tụ tập lại, thi triển các loại pháp thuật thần thông lợi hại, vây công một nữ tử ở giữa.

Nữ tử kia thân hình cao ráo, một thân quần giáp màu xanh lam nhạt, một khuôn mặt tươi tắn nhìn qua có chút tú khí, hai tay không ngừng vẽ vời trước người, đánh ra từng đạo Nam Minh Ly Hỏa hùng dũng, hóa thành biển lửa che trời lấp đất!

Ngọn lửa xanh biếc hùng dũng quét khắp bốn phía, bao phủ hơi nóng gay gắt vô cùng, đá núi gần đó đều bị thiêu cháy, bức lui toàn bộ nhóm Kỳ Lân Tộc!

"Ha ha, Phượng Tộc tiểu nha đầu!" Kẻ cầm đầu Kỳ Lân Tộc nhìn nữ tử ở giữa, rít gào: "Ta xem ngươi chạy đi đâu?!" Nữ tử nghe vậy đôi lông mày tú lệ chợt dựng lên, vô cùng phẫn nộ kiều quát: "Lân Thiên, ta và ngươi không oán không thù, vì sao lại cản đường ta?!" "Không oán không thù?

Phượng Tộc không tự lượng sức, vọng tưởng xưng bá thiên địa!" "Kỳ Lân Tộc ta thấy người của Phượng Tộc, tất sẽ giết!" Nam tử được gọi là Lân Thiên nghe vậy cười lạnh: "Lý do như vậy, đủ chưa?!

Hôm nay ngươi tất chết không nghi ngờ!" "Cái gì!" Hoàng Ly Nhi nghe Lân Thiên nói, thần sắc không khỏi khựng lại, khuôn mặt tươi

tắn lộ ra vài phần khổ sở.

Ân oán giữa Kỳ Lân Tộc và Phượng Tộc, nàng tự nhiên rất rõ ràng, huống hồ nhìn tư thế của đối phương, chuyện hôm nay tuyệt đối không thể giải quyết êm đẹp!

Nếu không phải vô duyên vô cớ bị tộc trưởng trục xuất khỏi Phượng Tộc, nàng cũng sẽ không gặp phải chuyện như vậy.

"Bớt nói nhảm, nạp mạng!" Lân Thiên nhe răng cười một tiếng, hai tay vung về phía trước, tức thì đánh ra một đạo Kỳ Lân Tiên Quang rực rỡ, bao phủ lực sát thương đáng sợ, oanh về phía Hoàng Ly Nhi!

Đồng thời, các tộc nhân Kỳ Lân khác cũng lần lượt xuất thủ!

Kỳ Lân Tiên Quang hùng dũng nhấn chìm cả một vùng trời cao, bao phủ mỗi tấc không gian phía trước, sau, trái, phải của Hoàng Ly Nhi!

"Đáng hận a!" Cảm nhận công thế đáng sợ của đối phương, khuôn mặt tươi tắn của Hoàng Ly Nhi không khỏi biến sắc, kiều quát một tiếng, hai tay trước người vung lên, tức thì tế xuất một can đại kỳ đỏ rực, tỏa ra một cỗ khí tức bảo vật cường đại!

Hoàng Ly Nhi nắm đại kỳ trong tay, dùng pháp lực của mình thôi động, mạnh mẽ vung về phía trước!

"Oanh long!" Trong nháy mắt, đại kỳ đỏ rực phát sáng, mặt kỳ triển khai, vô tận đại đạo văn lạc trên đó sáng lên, từ trong đó bay ra một điều Xích Sắc Hỏa Long khổng lồ, thần uy lẫm liệt, tỏa ra uy thế khủng bố, ngăn cản toàn bộ công thế!

"Cái gì!?

Ly Địa Quang Diễm Kỳ!" Lân Thiên thấy can đại kỳ trong nháy mắt, thần sắc biến đổi, không kìm được kinh hô: "Phượng Tổ lại nỡ

giao kiện bảo vật này cho ngươi?!" Ngay sau đó.

Trên mặt y lộ ra vẻ dữ tợn, giận quát: "Đáng tiếc, hôm nay ngươi phải chết!

Giết ngươi, bảo vật vừa vặn thuộc về Kỳ Lân Tộc ta!" "Toàn lực diệt sát nữ tử này!" Theo tiếng lệnh của Lân Thiên, tất cả Kỳ Lân Tộc đều tế xuất pháp bảo của mình, toàn lực vây công Hoàng Ly Nhi ở giữa!

Nàng nhanh chóng rơi vào tuyệt cảnh!

"Người của Phượng Tộc?

Lại có Kỳ Lân Tộc sao?" Không xa đó, Tử Vi đầy hứng thú nhìn cảnh này, nhàn nhạt mở miệng nói.

Tu vi của Hoàng Ly Nhi là Đại La Kim Tiên, nhưng dù sao song quyền nan địch tứ thủ.

Trong số những người vây công nàng của Kỳ Lân Tộc, bao gồm cả Lân Thiên, tổng cộng có ba Đại La Kim Tiên!

Ngoài ra!

Còn có bảy, tám Thái Ất Kim Tiên!

Nếu không dựa vào một trong Ngũ Phương Kỳ là Ly Địa Quang Diễm Kỳ, Hoàng Ly Nhi đã sớm thất bại rồi.

Điều đáng nói là, Ly Địa Quang Diễm Kỳ, là do lá của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, phẩm cấp là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chương 10

Một khi tế xuất, có thể làm hỗn loạn âm dương, điên đảo ngũ hành, mọi tà ma tránh lui, vạn pháp bất xâm, là một kiện phòng ngự chi bảo cường đại!

Nhưng dù vậy, việc Hoàng Ly Nhi thất bại cũng chỉ là chuyện sớm muộn!

Khi Tử Vi còn đang ngồi xem hai bên đấu pháp, định làm một lần quần chúng ăn dưa xem kịch vui, bỗng nhiên lại nghe thấy một tiếng quát lớn!

Chỉ thấy một Thái Ất Kim Tiên Kỳ Lân Tộc hướng về phía Tử Vi rít gào: "Kỳ Lân Tộc làm việc, những kẻ tạp nham, nhanh cút đi!" Nói xong!

Người này liền vung tay đánh ra một đạo Kỳ Lân Tiên Quang về phía Tử Vi, muốn diệt sát y!

Thấy vậy, Tử Vi thần sắc không khỏi lạnh đi, vốn chỉ quan sát thủ đoạn đấu pháp của hai tộc, không ngờ người Kỳ Lân Tộc lại bá đạo đến thế, một lời không hợp, lại dám ra tay với y?

Không đi tìm phiền phức của chúng, chúng lại dám chủ động khiêu khích đến tận cửa, thật sự không biết chữ chết viết thế nào!

Thật sự cho rằng tính tình của y tốt lắm sao?

"Tìm chết!" Tử Vi lạnh hừ một tiếng, tùy ý vung tay áo, tức thì hình thành một cỗ cuồng phong, trực tiếp ma diệt đạo Kỳ Lân Tiên Quang kia!

Sau đó!

Tử Vi giơ tay hư không trảo về phía Thái Ất Kim Tiên Kỳ Lân Tộc

kia, thần lực của Tử Vi hóa thành Đại Đạo xiềng xích, trực tiếp hút y lại, bóp chặt cổ!

"Cát sát!" Tử Vi hơi dùng sức, sức mạnh nhục thân khủng bố bùng phát, trực tiếp bóp gãy cổ y!

Đồng thời, Nguyên Thần trong đầu cũng bị diệt sát!

Chết không thể chết hơn được nữa!

Tên Kỳ Lân Tộc kia, căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp bạo tễ!

Tử Vi một tay bóp chết một Thái Ất Kim Tiên tộc Kỳ Lân, phảng phất vừa làm một chuyện nhỏ nhặt không đáng kể, tiện tay ném thi thể y xuống đất!

Thậm chí!

Toàn bộ quá trình, y còn không thèm nhìn lấy một lần!

Thái Ất Kim Tiên, trước mặt y, chẳng khác nào kiến hôi!

"Ngươi dám!" "Ngươi dám!" Lân Thiên và những người khác nhìn thấy cảnh này, đầu tiên sững sờ, dường như có chút không dám tin, sau đó mới phản ứng lại, từng người một phẫn nộ quát lớn!

"Dã đạo nhân ở đâu ra!" "Lớn mật, dám ra tay với tộc Kỳ Lân ta, hôm nay tất sát ngươi!" Mặt Lân Thiên càng đen như đáy nồi, vô cùng phẫn nộ nói: "Đáng hận!

Ngươi, tàn hại đồng bào của tộc ta, nhất định phải khiến ngươi tan xương nát thịt!" Đối mặt với lời chất vấn của đám người Kỳ Lân tộc, Tử Vi thần sắc bất biến, vẫn đứng chắp tay, nhàn nhạt nói: "Tộc Kỳ Lân bá đạo thật!

Một lời không hợp liền động thủ với Bần đạo, vậy cũng đừng trách Bản Tôn xuống tay tàn nhẫn!" Vốn dĩ Tử Vi đã có chút không ưa

đám người Kỳ Lân tộc vây công một mình Hoàng Ly Nhi, đám đồ vật không biết nhìn này lại còn dám chủ động trêu chọc, vậy thì đừng trách ta không khách khí!

"Tìm chết!" Đám người Kỳ Lân tộc nghe lời Tử Vi nói, từng tên một giận đến mặt tái xanh, tam thi bạo khiêu, ném Hoàng Ly Nhi xuống đất, ngược lại vây Tử Vi kín như bưng!

"Hôm nay, ta sẽ khiến dã đạo nhân ngươi chết không có chỗ chôn!" "Ha!

Nếu là tộc trưởng Thủy Kỳ Lân của các ngươi, có lẽ mới có tư cách nói chuyện!" Tử Vi nghe vậy nhàn nhạt nói: "Các ngươi?

Đám đồ vật kiến hôi!

Ngay cả tư cách làm tọa kỵ cho Bần đạo cũng không đủ!" Không hề khoe khoang, với thiên phú tài tình của Tử Vi, chỉ sợ không bao lâu nữa có thể trở thành Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên bình thường thật sự không có tư cách làm tọa kỵ cho y!

"Đừng có càn rỡ!" "Thủy Tổ tộc ta tu vi thâm bất khả trắc, là Đại năng Chuẩn Thánh vô địch, há có thể bị dã đạo nhân như ngươi vũ nhục!" "Nạp mạng!" Đám người Kỳ Lân tộc quần tình kích động, trong đó một tộc nhân Thái Ất Kim Tiên Đại viên mãn, chỉ còn một bước nữa là đột phá Đại La Kim Tiên, gầm lên một tiếng, xông thẳng về phía Tử Vi!

"Giết!" Tên tộc nhân Kỳ Lân tộc gầm lên, điều động toàn thân Pháp lực, đánh ra từng đạo Kỳ Lân Tiên quang, hư không trong phạm vi gần ngàn vạn dặm đều vỡ vụn.

Thiên địa bị xé rách ra từng vết nứt lớn như con rết đen!

Công thế đáng sợ vô cùng!

Giống như một vị Chiến Thần bất bại!

“Kiệt kiệt!

Để ngươi biết chọc giận tộc Kỳ Lân ta có kết cục thế nào!” “Hay lắm!” “Giết hắn!

Báo thù cho tộc đệ!” Những tộc nhân Kỳ Lân tộc còn lại thấy vậy, từng tên một thần sắc kích động, nhao nhao gầm lớn, dường như đã thấy cảnh Tử Vi bị oanh sát thành tro bụi!

Trong mắt bọn họ, sở dĩ Tử Vi trước đó có thể dễ dàng diệt sát tộc nhân là nhờ hiệu quả bất ngờ, chứ không đại biểu bản thân y lợi hại đến mức nào!

Hơn nữa!

Khí tức Đại La của Tử Vi thu liễm, nhìn qua không khác gì Tiên linh bình thường.

Với nhãn quang của bọn họ, căn bản không nhìn ra người trước mắt rốt cuộc đáng sợ đến mức nào!

“Không biết tự lượng sức!” Tử Vi nhìn tên tộc nhân Kỳ Lân tộc đang xông tới, khẽ lắc đầu, đột nhiên khẽ hừ một tiếng!

Một đạo thần quang từ miệng Tử Vi bay ra, hóa thành một đạo trường hồng màu tím, trực tiếp đánh trúng người tên đó!

“Oanh!” Chỉ nghe một tiếng cự hưởng, hư không trung phảng phất vang lên tiếng sấm nổ, chấn động đến mức muốn nứt tai.

“Bồng!” Tên đó căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp vỡ vụn thành một đoàn huyết vụ, đổ máu đầy trời!

Tiếng hô hoán của đám người Kỳ Lân tộc bỗng ngừng lại, biểu cảm lập tức đông cứng!

Nhất thời!

Trong không khí, tiếng kim rơi có thể nghe được!

Tĩnh mịch đáng sợ!

Rất lâu sau.

"Xì!" "Làm sao có thể!" "Chẳng lẽ ta nhìn nhầm rồi?" Đám người nhao nhao hít vào một hơi khí lạnh, tròng mắt sắp lồi ra, đầy vẻ không thể tin nổi!

Hoàng Ly Nhi ở phía xa nhìn thấy cảnh này, cũng kinh ngạc há hốc mồm nhỏ nhắn, đôi mắt đẹp mở to, không dám tin nhìn Tử Vi!

Vốn dĩ nàng còn lo lắng cho Tử Vi, sợ y cũng gặp phải độc thủ của tộc Kỳ Lân.

Kết quả là ngay khoảnh khắc tiếp theo, tên Thái Ất Kim Tiên Kỳ Lân tộc khí thế hung hăng kia đã chết ngắc, sự tương phản trước sau quả thực quá lớn!

Rất nhanh!

Hoàng Ly Nhi phản ứng lại, đạo nhân trẻ tuổi trước mắt này, tuyệt đối là một Đại thần thông giả đỉnh cấp!

"Tiền bối cứu mạng thiếp thân, Hoàng Ly Nhi nhất định khắc ghi trong lòng, vĩnh viễn không dám quên!" Không chút do dự, Hoàng Ly Nhi lớn tiếng hô hoán.

Giờ khắc này, chỉ có vị tiền bối cường đại và thần bí này mới có thể cứu nàng!

Nhưng!

Chương 11

Giờ khắc này, lại không một ai để ý!

Toàn bộ tộc nhân Kỳ Lân đều chết chằm chằm nhìn Tử Vi trước mắt!

Bọn họ lúc này cũng đã phản ứng lại, đã phạm phải một sai lầm chí mạng, đạo nhân trước mắt này căn bản không phải Tiên linh bình thường, mà là một Đại thần thông giả!

"Đại La Kim Tiên!" Lân Thiên hít sâu một hơi, gắt gao nhìn chằm chằm Tử Vi, giận dữ nói: "Chẳng trách ngươi dám nhúng tay vào chuyện của tộc Kỳ Lân ta!" "Hừ!

Đại La Kim Tiên thì đã sao?

Người của tộc Kỳ Lân ta, không phải ngươi muốn giết là giết được!" Lúc này, mọi người trong tộc Kỳ Lân mới biết mình đã đụng phải một đối thủ khó nhằn!

Nhưng!

Tộc Kỳ Lân bình thường hoành hành Hồng Hoang, sớm đã quen thói kiêu căng, cho dù biết người trước mắt không dễ chọc, cũng không hề có ý định thoái lui!

"Thì ra là Đại La Kim Tiên, chẳng trách dám kiêu ngạo như vậy... " Lân Thiên liên tục cười lạnh, trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn, vô cùng tàn khốc nói: "Đã chọc giận tộc Kỳ Lân ta, Đại La Kim Tiên cũng đừng hòng sống sót!" "Không sai!

Trên trời dưới đất, không còn chỗ dung thân cho ngươi!" Một Đại La Kim Tiên tộc Kỳ Lân khác chết chằm chằm nhìn Tử Vi, gầm lên.

Trong mắt bọn họ, bên mình có tới ba Đại La Kim Tiên, đối

phương cũng ở cảnh giới đó, tuyệt đối không phải đối thủ của bọn họ!

"Bọn ta cùng ra tay, tru sát tên lão già này!" Lân Thiên gầm lên một tiếng, hai tay mạnh mẽ vung về phía trước, tế xuất Pháp bảo Kỳ Lân Ấn, đón gió hóa thành vạn trượng lớn nhỏ, giống như một tòa Thần Sơn Thái Cổ, cuốn theo Thần lực ngập trời, hung hăng trấn áp về phía Tử Vi!

"Nạp mạng!" Một Đại La Kim Tiên bên trái cũng gầm lên một tiếng, tế xuất một viên Bảo châu màu xanh lam, phóng ra từng đạo quang hoa, giống như Tinh Thần ngoài trời, hung hăng đâm về phía Tử Vi!

"Chém!" Vị Đại La Kim Tiên cuối cùng trong ba người, thì há miệng phun ra một đạo quang mang màu đỏ, hóa thành một Tiên Thiên Kiếm Thai, phát ra tiếng kiếm minh tranh tranh, kèm theo vô lượng sát phạt khí, bổ thẳng xuống đầu Tử Vi!

Đồng thời!

Những Thái Ất Kim Tiên Kỳ Lân tộc khác cũng đều ra tay, mỗi người gầm lên một tiếng, tế xuất Pháp bảo, Thần thông của mình, không tiếc gì mà đổ ập lên người Tử Vi, muốn diệt sát y!

Cả đám người Kỳ Lân tộc đồng loạt ra tay, uy thế kinh thiên động địa!

Trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm, hư không băng toái, thiên khung sụp đổ, xuất hiện từng vết nứt lớn đáng sợ!

Giữa Thiên địa cát bay đá chạy, phảng phất như tận thế vậy.

Nếu là Đại La Kim Tiên bình thường, chỉ sợ một chiêu mặt đối mặt đã bị chém giết ngay tại chỗ!

"Tiền bối cẩn thận!" Cảm nhận được công thế đáng sợ của mấy

người, Hoàng Ly Nhi bên cạnh không khỏi kinh hô.

Nàng cắn răng, lập tức thôi động Pháp lực, muốn tế xuất Ly Địa Quang Diễm Kỳ để giúp đỡ.

Toàn bộ quá trình, Tử Vi thần sắc vẫn như mặt hồ cổ không gợn sóng, không có chút dao động nào.

"Chết đi cho ta!" "Dám chọc giận tộc Kỳ Lân ta!

Ngươi sẽ vĩnh viễn không được siêu sinh!" "Ha ha, sợ đến ngây người rồi à!" Thấy vậy, đám người Kỳ Lân tộc càng kêu gào dữ dội hơn!

"Không biết sống chết!" Thấy công thế của mấy người sắp giáng xuống người mình, Tử Vi cuối cùng cũng nhàn nhạt mở miệng, trong mắt lộ ra một tia hàn quang, giơ tay vung về phía trước!

"Súc!" "Súc!" "Súc!"...

Pháp lực Đại La tinh thâm hạo hãn gào thét tuôn ra, Tử Vi mười ngón liên tục bắn, giữa lòng bàn tay và đầu ngón tay Tử Kim quang mang lưu động, trong nháy mắt đã đánh ra chín đạo quang mang màu đen!

"Oanh Long!" Chín quả Tích Địa Ma Hoàn đón gió liền trương lớn, biến thành vạn trượng lớn nhỏ, phảng phất chín Tinh Thần Thái Cổ khổng lồ, cuốn theo Thần lực hung mãnh, hung hăng đâm về phía trước.

Mỗi một Ma Hoàn đều có Ma diễm màu đen cuồn cuộn, hóa sinh ra chín Ma Đầu khổng lồ, âm phong trận trận, sát khí dũng động, vô lượng khí hủy diệt sát lục kích đãng cả trường không!

"Oanh!" "Oanh!

Oanh!" Kèm theo một loạt tiếng nổ lớn, Pháp bảo mà Lân Thiên và

những người khác tế xuất trực tiếp bị chín Ma Hoàn đâm bay ra ngoài, hư không bị xé rách như giấy trắng, Địa Thủy Phong Hỏa chi khí bạo dũng!

"Phốc..." Lân Thiên và những người khác tâm thần tương liên với Pháp bảo, lập tức bị liên lụy, đồng loạt phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt tái nhợt vô cùng!

Một chiêu mặt đối mặt đã chịu trọng thương!

"Làm sao có thể!?" Tất cả mọi người đều ngớ người, trong lòng dấy lên một dự cảm chẳng lành.

Lúc này!

Bọn họ mới nhận ra mình đã sai!

Sai một cách quá mức!

Người trước mắt này, không chỉ là Đại La Kim Tiên, mà còn là một Đại thần thông giả cực kỳ hiếm thấy!

Có thể là nhân vật đỉnh cấp ngang hàng với Lão Tổ của tộc mình, muốn chém giết bọn họ dễ như trở bàn tay!

Nhưng!

Không đợi bọn họ phản ứng, Tử Vi giơ tay vồ lấy, trong lòng bàn tay lại xuất hiện một cây Đại Kỳ toàn thân đen kịt.

Trên mặt kỳ, một khuôn mặt quỷ, vừa khóc vừa cười, cực kỳ quỷ dị.

Chính là Thái Tố Luyện Ma Kỳ mà y đã đoạt được từ tay La Hầu!

Tử Vi tay cầm Thái Tố Luyện Ma Kỳ, dùng sức vung về phía trước!

"Hô!" Trong khoảnh khắc, giữa thiên địa xuất hiện một Ma Hà

màu đen, khói mù cuồn cuộn, phảng phất một dải lụa dài, bao phủ hư không trong phạm vi vạn dặm.

Cả mảnh thiên địa đều chìm vào u ám!

Vô số Ma hồn gào thét trong Ma Hà, phát ra tiếng gào rít thê lương, trong đó còn có tới chín Ma Đầu cấp bậc Đại La Kim Tiên, gần trăm Đại Ma cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, tất cả đều xông về phía đám người Kỳ Lân tộc!

Cảnh tượng vô số Ma Đầu ùn ùn kéo đến, khiến người ta da đầu tê dại, gan mật nứt tung!

"Trời ơi!" "Không hay rồi!

Pháp bảo này!?" "Chạy mau!" Khi nhìn thấy cảnh tượng đáng sợ đó, đám người trực tiếp bị dọa vỡ mật, nhao nhao kinh kêu chạy trốn về phía xa.

Đối thủ như vậy, căn bản không thể chiến thắng!

Không chạy, chỉ có chết!

Nhưng!

Tốc độ chạy trốn của đám người dù nhanh đến mấy, cũng không thể nhanh bằng Ma quang cuồn cuộn!

"A!" "Không!

Không muốn!" "Ta không muốn chết!

Chương 12

Thượng tiên tha mạng!" Kèm theo từng tiếng thét thảm thiết không ra tiếng người, trường hà Ma quang phong tỏa tất cả đường lui của tộc nhân Kỳ Lân, vô số Ma Đầu lập tức ùn lên, bắt đầu điên cuồng gặm nuốt!

Nhanh chóng!

Cả đám Thái Ất Kim Tiên Kỳ Lân tộc đều bị Ma Đầu thôn phệ, và toàn bộ đều chuyển hóa thành Ma hồn mới!

"Gầm!" Trong đó một Đại La Kim Tiên liều mạng thôi động Pháp lực, thậm chí không tiếc thiêu đốt Bản nguyên, muốn chống lại sự xâm thực của Ma khí.

Tuy nhiên!

Ba Ma Đầu cấp bậc Đại La Kim Tiên cùng lúc ra tay, nhanh chóng phá vỡ Hộ thể Chân quang của y, há to miệng, trực tiếp cắn đứt một cánh tay của y, tiên huyết chảy lênh láng!

Đại La Thần lực ẩn chứa bên trong, Tinh nguyên nhục thân lập tức bị thôn phệ, hóa thành một tấm da người khô quắt!

"A!

Không... " Tiếng của Đại La Kim Tiên đó bỗng ngừng lại, trong sự tuyệt vọng tột cùng, bị đám Ma Đầu điên cuồng gặm nuốt sạch sành sanh!

Và!

Dưới tác dụng của Thái Tố Luyện Ma Kỳ, chuyển hóa thành một Ma Đầu cấp bậc Đại La Kim Tiên mới!

Một Đại La Kim Tiên khác cũng không tránh khỏi!

Trong nháy mắt!

Toàn bộ thiên địa chỉ còn lại một mình Lân Thiên.

Chẳng qua, Lân Thiên lúc này đã sớm bị những cảnh tượng tàn khốc dọa đến ngây người, phịch một tiếng quỳ xuống, nước mắt chảy ròng, dập đầu như giã tỏi, liều mạng cầu xin tha mạng: "Thượng tiên tha mạng, tiểu nhân nguyện ý làm trâu làm ngựa, làm nô làm phó!

Chỉ cầu Thượng tiên tha cho tiểu nhân một mạng... " Vừa rồi kiêu căng bao nhiêu, giờ đây chật vật bấy nhiêu!

"Tha mạng?

Ngươi cũng xứng sao!" Tử Vi cười lạnh một tiếng, trực tiếp thao túng vô số Ma Đầu, gặm nuốt y!

Nếu Lân Thiên vẫn luôn cứng rắn chống cự, Tử Vi chưa chắc đã không coi trọng y, nhưng bây giờ thì...

Trong chốc lát.

Đám người Kỳ Lân tộc bị Tử Vi diệt sát toàn bộ, y vung tay vồ lấy, thu hồi vô số Ma Đầu, thiên địa lại lần nữa khôi phục thanh minh.

Nhìn Thái Tố Luyện Ma Kỳ trong tay dường như lại mạnh hơn một phần, Tử Vi không khỏi thầm than một tiếng, quả nhiên không hổ là Ma đạo Pháp bảo!

Trải qua một trận chiến này, trong Thái Tố Luyện Ma Kỳ lại có thêm mười mấy Ma Đầu lợi hại!

Số Ma Đầu cấp bậc Đại La Kim Tiên càng đạt tới mười hai tôn!

Thậm chí phẩm chất của kiện Pháp bảo này cũng vì thế mà được nâng cao không ít.

Lực công kích của Thái Tố Luyện Ma Kỳ có lẽ không phải là đỉnh tiêm, nhưng khả năng trưởng thành của nó mới là chỗ đáng sợ thật sự.

Sau này nếu có thể thôn phệ đủ số lượng Tiên linh cấp bậc Chuẩn Thánh, thậm chí dùng Thánh Nhân huyết tế nó, biết đâu có thể trưởng thành thành Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí Hỗn Độn Linh Bảo!

Ngay cả khi gọi nó là Ma đạo Chí Bảo, cũng không hề khoa trương một chút nào!

Dù hiện tại, uy lực của Thái Tố Luyện Ma Kỳ cũng không thể xem thường, khi đấu Pháp một khi tế xuất, sẽ phóng ra mười hai Ma Đầu cấp bậc Đại La Kim Tiên lợi hại, Tiên linh bình thường ai có thể chống đỡ được?

Hầu như thấy một người là giết một người!

Tiên Thiên đứng ở thế bất bại!

Cầm nó đủ để hoành hành Hồng Hoang.

"Không chừng, kiện Pháp bảo này sau này sẽ có đại dụng với ta!" Trong lúc Tử Vi đang suy tư, nào ngờ Hoàng Ly Nhi bên cạnh đã sớm nhìn đến ngây người, ngây dại tại chỗ!

Chỉ thấy!

Đôi mắt trong trẻo của Hoàng Ly Nhi mở to, ngơ ngác nhìn chằm chằm Tử Vi, cái miệng nhỏ nhắn há hốc, phảng phất như vừa nhìn thấy một sự vật không thể tin nổi!

Đó là ba Đại La Kim Tiên của tộc Kỳ Lân, cùng với mười mấy Thái Ất Kim Tiên đó nha, một thế lực nhỏ như vậy, tuy không đủ để tung hoành Hồng Hoang nhưng cũng không kém là bao, lại còn đã ép nàng đến mức gần như đường cùng.

Thế nhưng trước mặt người này, lại không hề có chút lực phản kháng nào!

Giống như tiện tay đập chết mấy con ruồi phiền phức vậy.

Nói đơn giản hơn, giống như làm thịt heo chó!

Thậm chí!

Trong cảm nhận của Hoàng Ly Nhi, tu vi của người trước mắt này, so với Phượng Tổ trước khi chưa đột phá cũng không kém là bao, thậm chí còn hơn một bậc!

"Thật sự... là một Đại thần thông giả chân chính!" Hoàng Ly Nhi lẩm bẩm.

Lúc này, Tử Vi hoàn hồn, ngẩng đầu, ánh mắt lạnh băng rơi xuống người Hoàng Ly Nhi.

Trong nháy mắt.

Hoàng Ly Nhi đột nhiên cảm thấy như bị hồng thủy mãnh thú nhìn chằm chằm, chỉ cảm thấy trái tim phảng phất bị một bàn tay vô hình siết chặt, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bị diệt sát!

Lúc này, trong đầu Hoàng Ly Nhi linh quang chợt lóe, không chút do dự mở miệng nói: "Thượng tiên cứu mạng thiếp thân, nếu Thượng tiên không chê, Hoàng Ly Nhi nguyện ý đi theo bên cạnh ngài, làm một Thị nữ, hầu hạ tả hữu!" Nói thật, sau khi chứng kiến thủ đoạn của Tử Vi, trong lòng Hoàng Ly Nhi không chỉ sợ hãi y, mà còn sợ bị cây Ma Kỳ trong tay Tử Vi luyện hóa thành Ma Đầu.

Nếu thật sự như vậy, quả thực sống không bằng chết!

Hình tượng sát phạt quả đoán của Tử Vi trước đó đã in sâu vào lòng nàng, nàng cũng không dám nảy sinh ý nghĩ khác, chỉ có thể ôm một tia hy vọng mà khẩn cầu Tử Vi.

Dù sao nàng đã bị trục xuất khỏi Phượng tộc, trên Hồng Hoang Đại Địa cũng không nơi nương tựa, nếu đi theo bên cạnh Tử Vi, biết đâu có thể được che chở!

"Ừm?" Nghe lời Hoàng Ly Nhi nói, Tử Vi không khỏi khẽ kêu một tiếng, theo bản năng đánh giá Hoàng Ly Nhi trước mắt một lượt.

Thực tế.

Y vừa nãy còn đang suy nghĩ có nên tiện tay chém giết Hoàng Ly Nhi, luyện hóa nàng thành Ma Đầu, rồi đoạt lấy Ly Địa Quang Diễm Kỳ để tăng cường thực lực hay không.

Không ngờ đối phương lại trực tiếp bày tỏ nguyện ý thần phục, ngược lại khiến y có chút bất ngờ.

Nhưng.

Sau khi nghe Hoàng Ly Nhi nói, Tử Vi cũng không đáp lời, mà mở miệng hỏi: "Vì sao ngươi lại bị tộc nhân Kỳ Lân vây sát?" Nghe vậy, Hoàng Ly Nhi vội vàng đáp: "Bẩm Thượng tiên, thiếp thân trước đây du lịch Hồng Hoang, không cẩn thận đụng phải đám người Kỳ Lân tộc, cho nên mới bị vây sát." Tử Vi gật đầu, nhạy bén phát hiện ra chỗ không đúng, lập tức nhíu mày hỏi: "Nơi đây là Trung bộ Hồng Hoang Đại Địa, đại bản doanh của Phượng tộc ở Bất Tử Hỏa Sơn phía Tây, ngươi sao lại vô duyên vô cớ chạy đến đây?" Lời của Tử Vi, dường như đã gợi lên chuyện buồn của Hoàng Ly Nhi, nàng thần sắc ảm đạm, mở miệng nói: "Không giấu Thượng tiên, thiếp thân đã bị Thủy Tổ trục xuất!" "Trục xuất?" Lần này lại đến lượt Tử Vi kinh ngạc.

Chương 13

Hoàng Ly Nhi mở miệng giải thích: “A!

Rõ ràng thiếp thân cũng là một trong những Thủy Tổ sinh ra sớm nhất của Phượng tộc, nhưng Nguyên Phượng đại nhân không biết vì sao, đột nhiên muốn trục xuất thiếp thân khỏi tộc, trách lệnh thiếp thân vĩnh viễn không được quay về tộc...

Rõ ràng thiếp thân không hề làm bất cứ điều gì sai... ” Nói đến đây, Hoàng Ly Nhi vẻ mặt đầy ủy khuất.

Nghe lời Hoàng Ly Nhi nói, Tử Vi lại không khỏi nhìn nàng mấy lần thật sâu, chìm vào trầm tư!

Bản năng mách bảo y rằng có vấn đề ở đây!

Hầu như theo bản năng!

Tử Vi âm thầm vận chuyển Bản mệnh Thần thông Tử Vi Đấu Số, bắt đầu thôi diễn mệnh cách của Hoàng Ly Nhi!

Nhanh chóng!

Dưới sự thôi diễn của thuật số, Tử Vi có được kết quả, không có bất kỳ dị thường nào.

Nhưng!

Không có dị thường mới là điều bất thường lớn nhất!

“Không đúng...” Tử Vi trong lòng thầm suy tư, Nguyên Phượng thân là Thủy Tổ của Phượng tộc, không thể vô duyên vô cớ mà đuổi Hoàng Ly Nhi đi, trừ phi trên người nàng có chỗ nào đặc biệt.

“Tam tộc tranh bá...” “Vĩnh viễn không được quay về tộc?

Chẳng lẽ...” Trong lòng Tử Vi linh quang chợt lóe, đột nhiên hiểu

ra.

Nếu y đoán không sai, Hoàng Ly Nhi trước mắt này hẳn là hậu thủ mà Phượng tộc để lại trong Lượng Kiếp này!

Hiển nhiên, Nguyên Phượng đã ý thức được Tam tộc đại chiến có khả năng dẫn đến kết cục tồi tệ nhất, cho nên mới sớm đuổi Hoàng Ly Nhi ra ngoài, là để bảo tồn hỏa chủng cuối cùng của Phượng tộc!

"Xem ra các tộc trưởng Tam tộc đều không đơn giản a!

Trong Hồng Hoang, bất kỳ Đại thần thông giả nào nào cũng không thể xem thường!" Sau khi hiểu ra một chút, Tử Vi trong lòng thầm nói.

Nhìn Hoàng Ly Nhi trước mắt, trong lòng y lại nảy sinh một chủ ý hay!

Vì Hoàng Ly Nhi chủ động yêu cầu đi theo, không bằng đáp ứng nàng, đợi sau này Tam tộc suy tàn, vừa vặn có thể dựa vào mối quan hệ này, thu Phượng tộc về dưới trướng!

Đối với con đường Thiên Đế của y, điều này cực kỳ quan trọng!

Muốn chứng Đạo chí cao vô thượng Thiên Đế, từ bây giờ phải bắt đầu mưu tính!

Sắp đặt trước các loại thủ đoạn!

Đến đây, Tử Vi ánh mắt chuyển một cái, nhìn về phía Hoàng Ly Nhi với vẻ mặt thấp thỏm, trầm giọng nói: "Nếu đã như vậy, từ nay về sau ngươi cứ đi theo ta!" "Thiếp thân bái kiến Chủ nhân!" Nghe lời Tử Vi nói, Hoàng Ly Nhi thần sắc không khỏi vui mừng, vội vàng mở miệng nói.

Trong lòng nàng có một loại dự cảm, đi theo bên cạnh Tử Vi, vị trí của nàng sau này sẽ trở nên rất khác biệt!

Sau khi thu Hoàng Ly Nhi làm Thị nữ hầu hạ bên cạnh, Tử Vi thu lấy Pháp bảo mà Lân Thiên và những người khác để lại sau khi chết, rồi mới lại đặt chân lên Độ Nguyệt Phi Tiên, lần nữa bay về phía Côn Luân Sơn.

Lần này, do Hoàng Ly Nhi giá ngự Độ Nguyệt Phi Tiên, còn Tử Vi thì đặt phần lớn tâm thần vào việc tu luyện!

Dù sao!

Thực lực mới là căn bản!...

Dưới trời mây.

Tử Vi khoanh chân ngồi, trước mặt bày một đóa Bảo Liên màu xanh biếc, mười hai cánh sen nhẹ nhàng xoay chuyển, tản ra một luồng Tạo Hóa chi khí vô cùng nồng đậm!

Chính là Tiên Thiên Chí Bảo Tạo Hóa Thanh Liên!

"...

Tiên Thiên Chí Bảo!" Vừa nhìn thấy Tạo Hóa Thanh Liên, Hoàng Ly Nhi lập tức trợn tròn hai mắt, trong đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Vốn dĩ nàng đã cảm thấy Chủ nhân của mình đủ lợi hại, ai ngờ y lại tùy tiện lấy ra một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, quả thực muốn dọa chết người!

Ngược lại, trong tay nàng ngoài Ly Địa Quang Diễm Kỳ do Nguyên Phượng ban cho ra, Pháp bảo có thể lấy ra được thì ít đến đáng thương.

Khoảng cách, thật sự không hề nhỏ!

"Tạo Hóa...

Thế nào là Tạo Hóa?" Tử Vi nhìn đóa sen trước người, trong hai

mắt bắn ra hai đạo thần quang, quan sát quỹ tích lưu chuyển của Tiên Thiên Đạo văn bên trong, muốn lĩnh ngộ Tạo Hóa chi Đạo ẩn chứa trong đó.

Nhưng!

Ngay cả có sự giúp đỡ của Thần thông nghịch thiên Tử Vi Đấu Số, đã hao phí mấy vạn năm thời gian, Tử Vi vẫn không thu hoạch được gì, ngược lại đối với Hủy Diệt Pháp tắc cảm ngộ lại tinh thâm hơn mấy phần, đồng thời đạt tới cảnh giới đệ tam trọng!

"Chẳng lẽ vì ta đã lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp tắc, cho nên đối với việc tham ngộ Tạo Hóa Pháp tắc có sự xung đột?" Suy nghĩ, Tử Vi chỉ có thể dùng một lý do có vẻ hơi vớ vẩn để cưỡng ép giải thích!

Nếu không thì, vì sao Tạo Hóa Pháp tắc lại khó nhập môn đến vậy?

Thực tế, Tử Vi đoán không sai.

Hủy Diệt Pháp tắc và Tạo Hóa Pháp tắc vốn là hai loại Pháp tắc đối lập, việc lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp tắc trước, tự nhiên sẽ có một loại trở ngại vô hình đối với nhận thức Tạo Hóa Pháp tắc!

Ngoài ra!

Còn có nguyên nhân do Tạo Hóa Pháp tắc bản thân đã rất khó lĩnh ngộ.

Nếu không thì, nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng sẽ không chỉ có một mình Nữ Oa là người tập đại thành Tạo Hóa Pháp tắc!

Muốn lĩnh ngộ Tạo Hóa Pháp tắc, không phải chuyện một sớm một chiều!

"Thôi được, có lẽ Cơ duyên chưa đến!" Trên Độ Nguyệt Phi Tiên, Tử Vi khẽ thở dài một tiếng, nói: "Chuyện này không thể cưỡng cầu!"

Nói xong.

Tử Vi liền thu hồi Tạo Hóa Thanh Liên.

Trong những năm này, tuy không lĩnh ngộ Tạo Hóa Pháp tắc, nhưng cũng không phải không có chút thu hoạch nào.

Không nói đến việc lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp tắc, trải qua thời gian dài tích lũy, Thần lực trong cơ thể Tử Vi càng thêm tinh thuần, lợi hại hơn nhiều so với Pháp lực Đại La bình thường!

Và!

Trong quá trình tham ngộ Tạo Hóa Pháp tắc, Tử Vi đã phát hiện không ít chỗ sơ hở trong 《 Tử Cực Động Uyên Thần Công 》, lại bổ sung và hoàn thiện nó một phen, khiến căn cơ càng thêm vững chắc, đồng thời cũng đặt nền móng tốt đẹp cho việc y sẽ chứng Đạo Hỗn Nguyên sau này!

Trong khoảng thời gian tiếp theo, ngoài việc một đường tìm kiếm Bảo vật, Tử Vi không ngừng tu hành kinh văn, tham ngộ Đại Đạo Pháp tắc, củng cố tu vi của mình.

Theo thời gian trôi đi, tu vi của y cũng từng chút một được nâng cao!

Chương 14

Một ngày nọ!

Tử Vi cưỡi Độ Nguyệt Phi Tiên, đi về phía Đông Nam Hồng Hoang Đại Địa, đột nhiên bị một ngọn Thần Sơn vô cùng hùng vĩ chặn lại bước chân!

Nhìn một cái!

Chỉ thấy núi lớn mênh mông, sừng sững tận trời, như Tiên nhân chỉ đường, lại như chuông tiên bao trùm, tản ra một luồng Tiên khí khó tả!

Khói khí u u, mây che sương phủ, Bảo cái uy nghi, khí tượng vạn thiên.

Từng đạo thác tiên từ đỉnh núi cao đổ xuống, hóa thành sương trắng bao la, sương khói mờ ảo lộng lẫy, dẫn ra một cầu vồng bảy sắc, uyển như Tiên cảnh vậy!

"Cảnh sắc đẹp thật!" Tử Vi ánh mắt rơi xuống ngọn Tiên Sơn đó, không khỏi mở miệng cảm thán.

Một đường đi qua, y cũng đã du lịch gần nửa Hồng Hoang Đại Địa, chứng kiến vô số phong cảnh, nhưng Tiên Sơn Phúc Địa như thế này thật sự không có mấy chỗ!

Bên cạnh y, Hoàng Ly Nhi cũng rất đồng tình gật đầu, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ hướng về, mở miệng nói: "Chủ nhân nói không sai!

Tiên Sơn Bảo Địa như thế này, quả thực hiếm thấy!" Tử Vi nghe vậy cười nói: "Nếu đã như vậy, không bằng lên đó dạo một chuyến!" Ngọn Tiên Sơn này ngược lại đã khơi gợi hứng thú của y, dù không phải Đạo trường của Tiên Thiên Thần Thánh nào đó, trong đó cũng

nhất định ẩn chứa Cơ duyên Tạo Hóa.

Bất kể là điều gì, cũng không thể bỏ lỡ.

Nhanh chóng!

Tử Vi dẫn Hoàng Ly Nhi một đường đến dưới chân núi, quả nhiên bị một Tiên Thiên Đại Trận chặn lại ở bên ngoài.

"Tiên Thiên Đại Trận?

Lại còn có dấu vết nhân vi cải biến, xem ra nơi này là Đạo trường của một vị Tiên Thiên Thần Thánh nào đó!" Tử Vi trong hai mắt tuôn ra hai đạo thần quang, nhìn trận văn hư ảo trong hư không, tự nhủ.

"Chủ nhân, có cần thiếp thân gọi chủ nhân nơi đây ra không?" Hoàng Ly Nhi thấy vậy, vội vàng mở miệng nói.

"Thôi được, vì đối phương đã bố trí Hộ Sơn Đại Trận, tất nhiên không hy vọng có người ngoài quấy rầy!" Tử Vi lắc đầu, muốn dẫn Hoàng Ly Nhi rời đi!

Đúng lúc này!

Chỉ thấy trên lưng chừng núi, một đạo Tiên hồng màu vàng rực rỡ bay đến, giống như Ngân Hà vắt ngang, kéo theo đôi cánh lộng lẫy, nhanh chóng bay đến trước mặt hai người, hạ xuống đất hóa thành một đạo nhân trung niên!

Đạo nhân trung niên dáng người cao ráo, mặc một bộ Đạo bào màu vàng nhạt, trên đó khắc chín văn đồ sơn thủy, trong tay cầm một cây phất trần, nhìn qua đầy vẻ Tiên gia khí chất!

"Bần đạo Kim Hồng Thị, là Thái Sơn Chi Chủ, không biết hai vị Đạo hữu tôn hào là gì?" Đạo nhân trung niên ánh mắt rơi xuống người Tử Vi, chắp tay, lập tức cười nói.

"Thái Sơn Chi Chủ?

Kim Hồng Thị?" Nghe lời đối phương nói, Tử Vi không khỏi có chút kinh ngạc, hiếu kỳ đánh giá đạo nhân trung niên một lượt, lập tức làm một lễ, mở miệng nói: "Thì ra là Kim Hồng Đạo hữu, Bản Tôn là Tử Vi Tinh Thần, Đạo hữu cứ gọi ta là Tử Vi là được!" Nói thật, trong lòng Tử Vi quả thực có chút kinh ngạc, không ngờ trên đường đi Côn Luân Sơn tầm bảo, lại ngẫu nhiên gặp được Thái Sơn!

Thái Sơn dù sao ở hậu thế cũng là tồn tại đứng đầu Ngũ Nhạc, địa vị chỉ thấp hơn Côn Luân Sơn một chút, chẳng trách lại bất phàm đến vậy!

Về Thái Sơn, ở hậu thế có rất nhiều truyền thuyết thần thoại!

Trong đó nổi tiếng nhất chính là, Thái Sơn là thông đạo nối liền Âm Dương lưỡng giới, vị trí cực kỳ quan trọng.

Thái Sơn Chi Chủ Kim Hồng Thị trước mắt này, một thân Pháp lực vô cùng thâm hậu, trong Thiên Linh ẩn ẩn có Thần hoa chiếu rọi, hiển nhiên cũng là nhân vật cấp bậc Đại La Kim Tiên, tu vi bất phàm.

Nghe thân phận của Tử Vi, Kim Hồng Thị không khỏi đại kinh, nói: "Chư Thiên Tinh Thần tổng cộng có ba trăm sáu mươi lăm vị, không ngờ Đạo hữu lại là Tử Vi Đế Chủ đứng đầu Chư Thiên Tinh Thần, quả thực thất kính!" Cũng khó trách Kim Hồng Thị lại kinh ngạc như vậy, thật sự mà nói, thân phận của Tử Vi quý giá hơn y rất nhiều!

Dù sao!

Tử Vi là Tinh Thần Tử Vi Đế Tinh đứng đầu Chư Thiên Tinh Thần, tập trung Khí Vận Thiên Địa, là Tiên Thiên Thần Thánh đỉnh lưu nhất!

Ngang hàng với các nhân vật như Tam Thanh do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, có thể thấy thân phận quý giá đến nhường nào!

Và!

Tử Vi Tinh là Thiên Mệnh Đế Tinh, xưng y là Đế Chủ không có gì không thỏa đáng!

So với y, Kim Hồng Thị tuy cũng được xem là xuất thân Tiên Thiên Thần Thánh, nhưng kém xa Tử Vi!

Hồng Hoang Đại Lục có vô số Tiên Sơn Phúc Địa, hóa sinh ra Sơn Thần Thủy Thần cũng không ít, y cũng chỉ là một trong số đó mà thôi.

Lúc này, Kim Hồng Thị ánh mắt chuyển một cái, rơi xuống người Hoàng Ly Nhi bên cạnh Tử Vi, vô cùng nhạy bén nhận ra khí tức Phượng tộc trên người nàng, không khỏi hỏi: "Vị Đạo hữu này là ai?" Thấy Kim Hồng Thị nhìn sang, Hoàng Ly Nhi vội vàng mở miệng nói: "Thiếp thân là Ly Hoàng của Phượng tộc, nay là Thị nữ của Chủ nhân!" "?" Nghe lời Hoàng Ly Nhi nói, Kim Hồng Thị không khỏi sững sờ, gần như nghi ngờ mình đã nghe nhầm.

Nhưng thấy Hoàng Ly Nhi vẻ mặt nghiêm túc, căn bản không giống đang nói đùa, Kim Hồng Thị mới tin, nhưng trong lòng lại bị kinh hãi đến mức cuồn cuộn sóng gió, lâu lắm không thể bình tĩnh lại!

Người của Phượng tộc kiêu ngạo đến nhường nào, không nói đến bản thân Hoàng Ly Nhi có tu vi Đại La Kim Tiên, tu vi gần như ngang bằng với y, lại có thân phận là một Thủy Tổ của Phượng tộc, có thể nói là tôn quý vô cùng, lại cam nguyện làm Thị nữ cho Tử Vi sao?

Thật sự có chút quá mơ hồ!

Nếu không phải chuyện này tự miệng Hoàng Ly Nhi nói ra, chỉ sợ Kim Hồng Thị có chết cũng không tin.

"Xem ra vị Tử Vi Đế Chủ này đáng sợ hơn ta tưởng rất nhiều a!" "Không chừng là nhân vật đỉnh lưu trong Hồng Hoang!" Nhất thời.

Kim Hồng Thị nhìn Tử Vi trước mặt, trong lòng dâng lên vô hạn

cảm khái.

Một vị Đại thần thông giả đỉnh cấp như vậy, nhất định phải kết giao!

Thấy thần tình của Kim Hồng Thị có chút không tự nhiên, Hoàng Ly Nhi không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Đạo hữu sao vậy?

Có điều gì không ổn chăng?" Kim Hồng Thị nghe vậy, vội vàng lắc đầu nói: "Không, không có." Bên cạnh, Tử Vi thu hết thần tình biến hóa của Kim Hồng Thị vào mắt, liếc một cái đã nhìn thấu suy nghĩ trong lòng y, nhưng vẫn không động thanh sắc.

Lúc này, Kim Hồng Thị mở miệng nói: "Hai vị Đạo hữu từ xa đến, tiện đường qua Thái Sơn của Bần đạo, đó là duyên phận.

Không bằng tạm dừng chân lại, ở chỗ Bần đạo nghỉ ngơi một phen thế nào?

Bần đạo cũng tiện làm tròn bổn phận chủ nhà." Nghe lời Kim Hồng Thị nói, Hoàng Ly Nhi khẽ cười, đôi mắt đẹp nhìn về phía Tử Vi bên cạnh, mở miệng nói: "Chủ nhân, người thấy sao?" Tử Vi vốn đã có ý muốn thiết lập quan hệ với Kim Hồng Thị, nghe vậy gật đầu nói: "Được!

Vì Đạo hữu đã có lòng như vậy, Bản Tôn xin làm phiền rồi!" Nếu theo sự phát triển của Hồng Hoang Thế Giới, sau này Hậu Thổ nhất định sẽ lấy thân hóa Luân Hồi, khai tích Địa Phủ, tọa trấn U Minh Giới.

Thái Sơn thân là thông đạo duy nhất nối liền Âm Dương lưỡng giới, như cổ họng vậy, vị trí địa lý vô cùng quan trọng!

Nếu Tử Vi muốn ngồi vững vị trí Thiên Đế, nhất định phải nắm chắc một phần Thần quyền Địa Phủ, nếu không thì, Đế quyền sẽ chỉ như hậu thế kia, thế lực dần dần bị treo rỗng, uổng công tăng thêm vô

số phiền phức.

Kim Hồng Thị thân là Thái Sơn Thần Chủ, là Minh Giới Đế Quân đã định sẵn của Thiên, nếu có thể chiêu mộ y, bố cục trước, tự nhiên là không gì tốt hơn.

Đương nhiên, những việc này đều cần từ từ.

Nếu Tử Vi trực tiếp biểu lộ ý đồ, chưa chắc sẽ không khiến Kim Hồng Thị phản cảm, vì vậy chỉ có thể từ từ mưu tính, trước tiên xây dựng quan hệ tốt đã.

"Đâu có đâu có, hai vị Đạo hữu mau mau mời vào!" Thấy Tử Vi đáp ứng, Kim Hồng Thị lập tức vui mừng, vội vàng vung tay áo, mời hai người vào Thái Sơn.

Dọc đường nhìn thấy, sơn sắc tươi mới, cỏ cây xanh tươi, từng đàn Tiên lộc, vượn trắng qua lại chạy nhảy, toát lên một luồng khí Tường Thụy.

Tử Vi thấy vậy, cũng không khỏi thầm than, Thái Sơn quả nhiên không hổ là Ngũ Nhạc chi thủ của hậu thế, chỉ riêng khí tượng đã hiếm có trên đời.

Nhanh chóng!

Chương 15

Ba người liền đến Phủ đệ Thái Sơn, sau khi phân chủ khách ngồi xuống, Kim Hồng Thị điểm hóa hai Đồng tử, lệnh bọn chúng dâng Linh quả Quỳnh tương, rồi mới cười nói: "Đây là Quỳnh tương do vượn con trên núi thu thập Tinh hoa Thiên Địa, dùng bách hoa quả lộ ủ thành, có công hiệu đề thần tỉnh não, mong Tử Vi Đạo hữu đừng chê." Tử Vi nghe vậy cười nói: "Đạo hữu nói gì vậy?

Lần này quấy rầy Đạo hữu thanh tu, thực sự quá ngại.

Chút lễ mọn này, coi như là bồi lễ!" Nói xong.

Tử Vi giơ tay vung lên, trước mặt liền xuất hiện mười mấy chiếc lá hình dạng cổ quái, tản ra từng trận thanh hương nồng đậm, chỉ cần ngửi một hơi đã có một loại cảm giác vũ hóa phi thăng, tham ngộ Đại Đạo!

Chính là những chiếc lá của Ngộ Đạo Trà Thụ!

"Xì..." Khi nhìn thấy Ngộ Đạo Trà Diệp trong nháy mắt, Kim Hồng Thị đột nhiên kinh hãi, trực tiếp đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, trong hai mắt lộ ra hai đạo thần mang, chết chằm chằm nhìn Ngộ Đạo Trà Diệp, hô hấp dồn dập nói: "...

Chẳng lẽ đây chính là Ngộ Đạo Trà Diệp trong truyền thuyết?" Tử Vi thấy vậy, cười nói: "Đạo hữu nhãn lực tốt thật!

Vật này chính là Ngộ Đạo Trà Diệp, nội hàm Đại Đạo vi diệu, uống vào có thể giúp người ngộ Đạo!" "Không thể, không thể!

Bảo vật trân quý như vậy, Bần đạo vạn vạn không thể nhận, Đạo hữu mau chóng lấy về đi!" Kim Hồng Thị liên tục xua tay nói.

Vừa nói xong, Tử Vi trực tiếp đẩy một đống trà diệp đến trước

mặt Kim Hồng Thị, cười nói: "Cũng không phải đồ vật quý trọng gì, Đạo hữu cứ nhận lấy đi!" "..." Nghe lời Tử Vi nói, Kim Hồng Thị không khỏi ngây người.

Lá cây Ngộ Đạo Trà Thụ trong truyền thuyết, thứ mà nếu truyền ra ngoài không biết sẽ khiến bao nhiêu Đại năng đỏ mắt, vậy mà Tử Vi lại nói không phải vật trân quý?

So với những chiếc lá Ngộ Đạo Trà Thụ này, rượu vượn mà y lấy ra chiêu đãi người ta, chẳng khác nào rác rưởi!

Quả thực không thể đặt lên bàn.

Y cũng quá hào phóng rồi!

Nghe giọng điệu của Tử Vi, chỉ sợ cả cây Ngộ Đạo Trà Thụ đều nằm trong tay y!

Cơ duyên cũng quá lớn rồi.

Đến đây, Kim Hồng Thị lập tức ngưỡng mộ không thôi, cẩn thận từng li từng tí thu lấy Ngộ Đạo Trà Thụ Diệp, rồi mới nói: "Nếu đã như vậy, vậy Bần đạo xin cung kính không bằng tuân mệnh!" Lúc này, Kim Hồng Thị mới ý thức được sự thất thố của mình, không khỏi cười khổ một tiếng, ngồi về chỗ cũ, hít sâu một hơi, mở miệng nói: "Để Đạo hữu chê cười rồi!" Trước mặt Tử Vi, Kim Hồng Thị cảm thấy mình như một lão già nhà quê chưa từng thấy thế sự.

Lá Ngộ Đạo Trà Diệp đỉnh cấp, khiến người ta kích động!

Hiện tại, tâm tình y vẫn khó mà bình tĩnh lại.

Tử Vi nghe vậy ha ha cười, nói: "Kỳ vật Thiên Địa, ai mà không động lòng?

Đạo hữu không cần để ý!" Thực tế.

Tử Vi làm như vậy có chút cảm giác "huyên tân đoạt chủ", nhưng

y cũng cố ý làm thế.

Nói cách khác, là cố ý khoe khoang!

Chỉ có vô hình trung thể hiện thực lực và tích lũy, như vậy mới có thể khiến Kim Hồng Thị hình thành nhận thức sâu không lường được về y, sau này làm việc mới thuận tiện!

Huống chi, Kim Hồng Thị được một bảo vật quý giá như Ngộ Đạo Trà Diệp, đang vui vẻ không kịp, căn bản không thể trách móc.

Hoàng Ly Nhi bên cạnh nhìn biểu hiện của Kim Hồng Thị, lại hai má hơi phồng, đôi mắt to tròn cong thành hình trăng lưỡi liềm, hiển nhiên là nín cười đến mức rất khó chịu.

Vẻ mặt kinh ngạc của Kim Hồng Thị vừa rồi, quả thực khiến nàng buồn cười, cảm thấy vô cùng thú vị.

Chẳng qua, trước mặt Kim Hồng Thị, nàng cũng không thể bật cười, nếu không thì quá thất lễ.

"Ha ha, đi theo Chủ nhân quả nhiên là đúng đắn!

Chẳng qua mấy chiếc lá Ngộ Đạo Trà Thụ thôi, xem y kích động kìa!" Hoàng Ly Nhi trong lòng thầm nghĩ, nhưng lại quên rằng lúc nàng nhìn Ngộ Đạo Trà Thụ lần đầu, biểu hiện cũng chẳng hơn Kim Hồng Thị là bao.

Chẳng qua sau khi đi theo bên cạnh Tử Vi lâu rồi, thấy nhiều thứ tốt hơn, tầm mắt vô hình trung tự nhiên cũng được nâng cao!

Sau một hồi đàm đạo, quan hệ giữa hai người lập tức thân thiết hơn rất nhiều, Kim Hồng Thị cười nói: "Bần đạo tu hành tịch mịch trong thâm sơn, mãi mới gặp được Đạo huynh như ngươi, không bằng luận Đạo một phen, cùng nhau kiểm chứng Đạo Pháp thế nào?" "Được!" Tử Vi nghe vậy gật đầu.

Dù sao, Kim Hồng Thị cũng là tu vi cấp bậc Đại La Kim Tiên, tuy chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, kém xa y, nhưng giữa các Đại La, việc cùng nhau luận Đạo có rất nhiều lợi ích.

Hai người cùng nhau tham thảo Bản nguyên của Đạo, trong quá trình va chạm và kiểm chứng lẫn nhau, sản sinh ra hỏa hoa của Đạo, đối với tu vi không nghi ngờ gì có trợ giúp rất lớn.

Nhanh chóng!

Phất trần trong tay Kim Hồng Thị khẽ phẩy, tâm niệm vừa động, phóng ra khí tức Đại La.

Trên đỉnh đầu Khánh Vân hiện ra, huyền hồn mông lung, ẩn ẩn hiện ra hình dáng một ngọn Thần Sơn, tản ra một luồng ý cổ phác hùng hậu.

Trong Khánh Vân, một Bảo Đỉnh màu xanh xám lúc chìm lúc nổi, tản ra Huyền quang u u, phát ra một luồng khí tức cường đại, chiếu rọi cả Đại điện lấp lánh sinh huy, chính là Pháp bảo cộng sinh của Kim Hồng Thị.

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Kim Hồng Đỉnh!

Kim Hồng Thị cười nói: "Đạo hữu xin mời!" Thực tế.

Kim Hồng Thị chủ động phóng thích khí tức, cũng có vài phần ý tứ muốn khoe thực lực với Tử Vi.

Dù sao mọi người đều là Đại thần thông giả, Kim Hồng Thị tự nhiên cũng có chút ngạo khí, muốn hơi vãn hồi chút thể diện.

Suy nghĩ của Kim Hồng Thị rất đơn giản, vì đã không bằng về Bảo vật, biết đâu về cảnh giới tu vi, y sẽ không kém nhiều.

Nào ngờ, suy nghĩ này đã sớm bị Tử Vi nhìn thấu.

Tử Vi khóe miệng mỉm cười như không cười, mở miệng nói:

“Đạo hữu nhìn cho kỹ đây!” “Ông!” Lời vừa dứt, y liền phóng thích khí tức vẫn luôn thu liễm trên người!

Trong nháy mắt!

Bản Nguyên chi khí lộ ra ngoài, quét sạch bốn phương tám hướng!

Một luồng khí tức cường đại độc thuộc về Đại La Kim Tiên hậu kỳ, như mặt trời rực rỡ, như Vũ Trụ Thái Sơ, từ trong cơ thể Tử Vi xông ra, thần hoa thẳng tắp xông lên trời cao!

Không chỉ vậy!

Cơ thể Tử Vi phát sáng, giống như ngọc thạch trắng bóng, khắp người từng đạo Xích Huyết Thần mang vờn quanh, Huyết khí đáng sợ tiềm phục trong cơ thể kích đãng tuôn ra, phảng phất hóa thân thành một Hỗn Độn Ma Thần, khiến người ta động lòng.

Sau lưng y, càng tự phát hiển hóa ra chín mặt trời màu tím, rực rỡ dị thường.

“Cái gì!” “Đại La Kim Tiên hậu kỳ!” Cảm nhận khí tức cường đại trên người Tử Vi, Kim Hồng Thị không khỏi đại kinh thất sắc, thất thanh nói.

Lần này, y thực sự bị kinh ngạc không nhẹ!

Vốn dĩ y cho rằng tu vi của Tử Vi cũng gần như mình, cùng lắm là Đại La Kim Tiên trung kỳ mà thôi, ai ngờ cảnh giới của Tử Vi lại là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cao hơn y hai tiểu cảnh giới!

Giữa mỗi tiểu cảnh giới của Đại La Kim Tiên, khoảng cách đều cực lớn.

Điều đó nói rõ, Đạo hạnh của Tử Vi cao minh hơn y mấy lần, thậm chí mười mấy lần!

Và!

Đạo thể của Tử Vi thông suốt không tỳ vết, sáng lấp lánh, trong đó dường như có Đại Đạo Thần liên lóe lên, phảng phất ẩn chứa sức mạnh hùng dũng vô tận, đồng thời cũng khiến y cảm thấy một luồng áp bách mạnh mẽ.

Chương 16

Nhưng, không đợi Kim Hồng Thị mở miệng, Tử Vi vận chuyển 《 Tử Cực Động Uyên Thần Công 》, ngũ khí luân chuyển trong lồng ngực, Đạo Khu khẽ rung lên, phóng Khánh Vân ra ngoài!

"Ông!" Cùng với tâm niệm của Tử Vi vừa động, một luồng thần hoa rực rỡ xuyên thấu cơ thể y thoát ra, trên đỉnh đầu hóa thành một mảnh Khánh Vân rộng chừng một mẫu.

Khánh Vân đó màu sắc thâm thúy hạo hãn, phảng phất do vô số tinh tuyền lớn nhỏ tạo thành, giữa những quang mang kích đãng, mông lung lộng lẫy, giống như tinh không mênh mông, mang lại cho người ta một cảm giác duy mỹ mộng ảo!

Gần như không chân thực!

Trong Khánh Vân, Cửu Tiêu Bảo Kính và Chu Thiên Tinh Thần Đồ lúc chìm lúc nổi, tản ra một luồng khí tức Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng cường đại.

Hào quang vạn đạo, thụy thái ngàn điều!

Ba đóa Đạo hoa màu vàng khẽ rung động, phảng phất chứa đựng tất cả sinh mệnh, lưu chuyển vô tận Tiên Tinh, chìm xuống Khánh Vân phía dưới, trong Khánh Vân cũng không ngừng bốc lên từng luồng thần hoa, tư dưỡng Đạo hoa, hình thành một vòng tuần hoàn gần như hoàn mỹ!

Điều này có nghĩa là, tu vi của Tử Vi cách Đại La Kim Tiên Đại viên mãn, chỉ còn kém một bước cuối cùng!

Một khi vòng tuần hoàn hoàn toàn hình thành, đại biểu cho tinh, khí, thần của Tử Vi và Đạo Pháp bản thân dung hợp thành một, bất cứ

lúc nào cũng có thể bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn.

"Hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo..." Nhìn hai kiện Pháp bảo lơ lửng trong Khánh Vân của Tử Vi, cả người Kim Hồng Thị đều cảm thấy như đang mơ!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại còn là hai kiện, quả thực quá hào nhoáng!

Nếu để y biết trong tay Tử Vi còn có Tiên Thiên Chí Bảo như Tạo Hóa Thanh Liên, chỉ sợ không biết sẽ bị chấn kinh thành ra bộ dạng gì.

Thở ra một hơi thật dài, Kim Hồng Thị mở miệng nói: "Đạo huynh bất luận tu vi hay Pháp bảo đều vượt xa ta, thật sự khiến Bần đạo hổ thẹn!" Tử Vi nghe vậy nhàn nhạt cười, nói: "Hiện nay Thiên Địa Hồng Hoang khai tịch chưa lâu, Đại La Kim Tiên như ta căn bản không có mấy người, Đạo hữu hà tất tự ti!" "Ta xin trước!" Kim Hồng Thị thần sắc nghiêm lại, mở miệng nói: "Đại Đạo ta lĩnh ngộ, chính là Thổ chi Đại Đạo!" "Thổ chi Đạo, hậu đức tái vật, hùng hậu bác đại, bao hàm đại thiên!

Thổ, có thể diễn hóa vạn vật, là mẫu thân của vạn vật..." Nhanh chóng, Kim Hồng Thị điều chỉnh tốt tâm thái, chính thức bắt đầu luận Đạo.

Tử Vi thấy vậy, cũng mở miệng nói: "Vũ Trụ khai tịch, Thái Sơ đản sinh, hóa thành nguồn gốc của vạn vật, thứ xuất hiện sớm nhất, chính là Thời Không!" "Chư Thiên Vạn Giới, vạn sự vạn vật, đều ở trong Thời Không!

Thời Không như một Giới, chứa đựng tất cả, sau Vũ Trụ hóa Hồng Mông, diễn hóa Càn Khôn..." Theo thời gian trôi đi, hai người lần lượt xiển thuật Đại Đạo Pháp tắc mình lĩnh ngộ, lưỡi nở hoa sen, miệng phun Thiên âm.

Nhất thời, trong cả Đại điện dị tượng phân trình, Đạo âm vốn vô hình vô tướng hóa thành gợn sóng thực chất, nhanh chóng khuếch tán ra.

Trong cõi u minh, Thiên Địa có cảm ứng, trong hư không rủ xuống vô số Đại Đạo Văn Lạc dày đặc, đan xen thành một vùng Đại Đạo Chân Vũ lộng lẫy, tỏa ra vô cùng Đạo khí, như mộng như huyễn!

Đặc biệt là những gì Tử Vi tham ngộ, hiếm có trên đời, không mấy người có thể lĩnh ngộ Thời Gian Đại Đạo và Không Gian Đại Đạo, càng thêm bất phàm!

Cùng với thời gian trôi đi, toàn bộ Phủ đệ Thái Sơn xung quanh phóng xạ từng đạo Thần hoa, một Tuế Nguyệt Trường Hà ẩn hiện, vô số sức mạnh Không Gian ngưng tụ thành từng viên Không Gian Kết Tinh, trên đỉnh Thái Sơn hình thành một Thời Không Giới Vực kỳ diệu.

Bên cạnh, Hoàng Ly Nhi nghiêng đầu chăm chú lắng nghe hai người luận Đạo, tuy không tham gia vào đó, nhưng trong lòng cũng dâng lên vô hạn cảm khái, đối với nhận thức Đại Đạo càng thêm rõ ràng!

Trong núi không có năm tháng, thế gian đã ngàn năm!

Trong nháy mắt!

Ba ngàn năm tháng đã trôi qua!

Trong khoảng thời gian này, hai người cùng nhau tham thảo Đạo Pháp, xúc loại bàng thông, đối với sự lý giải Đại Đạo của bản thân càng thêm thấu triệt.

Đặc biệt là Tử Vi, gần như không ngừng vận chuyển Thần thông nghịch thiên Tử Vi Đấu Số, trong quá trình luận Đạo với Kim Hồng Thị, đã lĩnh ngộ ra Thổ chi Đại Đạo.

Cần biết!

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành tương khắc tương sinh!

Tử Vi có thể lĩnh ngộ Thổ chi Đại Đạo, tương thông liên hệ giữa Ngũ Hành, việc lĩnh ngộ bốn loại Đại Đạo Pháp tắc Kim Mộc Thủy Hỏa còn lại cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi!

Một khi nắm giữ Ngũ Hành Đại Đạo, đối với thực lực bản thân, lại sẽ có một sự đề thăng cực lớn!

Sau một phen luận Đạo, hai người đều thu hoạch không nhỏ.

Kim Hồng Thị cũng kinh ngạc vì Tử Vi có thể đồng thời nắm giữ hai Pháp tắc xếp thứ hai, thứ ba trong Ba Ngàn Pháp tắc, trong lòng đánh giá y càng cao cực điểm!

"Ha ha, lần luận Đạo này!

Cảnh giới của Đạo huynh, Bần đạo thực sự bội phục!" Kim Hồng Thị cười nói: "Không giấu Đạo huynh, Bần đạo có bốn vị chí giao hảo hữu, lần lượt là các Thần Hoa Sơn, Hành Sơn, Tung Sơn, Hằng Sơn, tất cả đều là Đại La Kim Tiên như ta, ngày khác nhất định sẽ giới thiệu cho Đạo huynh làm quen!" "Vậy thì tốt quá!" Tử Vi nghe vậy cười nói, nếu có thể thu phục tất cả Ngũ Nhạc Chi Chủ về dưới trướng mình, tự nhiên là không gì tốt hơn!

Hai người lại đàm đạo một phen, Tử Vi mở miệng nói: "Lần này quấy rầy Đạo hữu mấy ngàn năm, Bần đạo xin cáo từ tại đây!

Nếu có duyên, sau này tự sẽ tái kiến!" Đã chần chừ ở Thái Sơn một khoảng thời gian không ngắn, ở lại nữa cũng không có ý nghĩa gì, chỉ sẽ phí hoài cơ hội tìm kiếm Bảo vật mà thôi.

"Được!

Nếu đã như vậy, Bần đạo cũng không giữ lại nữa!" Kim Hồng

Thị mở miệng nói, vừa đưa Tử Vi ra khỏi cửa phủ đệ, một khắc sau, dị biến đột nhiên xảy ra!

"Oanh Long!" Chỉ nghe một tiếng cự hưởng kinh thiên động địa truyền đến, cả ngọn Thái Sơn đều chấn động kịch liệt, vô số Tiên cầm Thụy thú tứ tán chạy trốn, phảng phất như bị tập kích!

"Lão già Kim Hồng, mau cút ra đây cho Bản Tôn!" Ngoài Thái Sơn, đột nhiên truyền đến một tiếng gầm giận dữ đầy sát ý!

Tử Vi nhíu mày, ánh mắt quét lên trên, lập tức phát hiện ra nguồn gốc của âm thanh!

Chỉ thấy dưới trời xanh, một đạo nhân trung niên vẻ mặt hung ác, thân mặc Đạo bào màu xanh biếc đứng trên hư không, thần sắc âm u nhìn chằm chằm Thái Sơn, hai tay không ngừng đánh ra từng đạo tiên quang, oanh kích Hộ Sơn Đại Trận của Thái Sơn!

Tử Vi thấy vậy, không khỏi hỏi: "Kim Hồng Đạo hữu, chuyện gì vậy?" "Lại nữa!" Kim Hồng Thị xa xa nhìn bóng dáng đạo nhân trung niên đó, vẻ mặt đầy sự chán ghét, ngữ khí không thiện nói: "Nói thật, Bần đạo cũng không biết là chuyện gì.

Mười mấy vạn năm trước, người này liền đột nhiên đến Thái Sơn của ta, muốn đoạt lấy Bảo vật của Bần đạo, kết quả lại bị Hộ Sơn Đại Trận ngăn cản bên ngoài, không ngờ lần này lại đến nữa!" "Chuyện này không liên quan đến Đạo hữu, đợi ta ra ngoài gặp y!" Kim Hồng Thị bay ra ngoài Thái Sơn, nhìn đạo nhân trung niên đối diện, thần sắc không thiện nói: "Bần đạo và Đạo hữu không oán không cừu, Đạo hữu vì sao lại vô duyên vô cớ công kích Hộ Sơn Đại Trận của Bần đạo?" Đạo nhân trung niên nghe vậy lập tức cười lạnh một tiếng, giận dữ quát: "Ít nói phí lời, nạp mạng!" "Gầm!" Đạo nhân trung niên gầm lên một tiếng, hai tay vung về phía trước, lập tức đánh ra một đạo tiên quang rực rỡ, hóa thành một bó trường hồng kinh

thiên, đánh về phía Kim Hồng Thị!

"Lớn mật!

Ngươi thật sự cho Bần đạo dễ bắt nạt sao!" Kim Hồng Thị vốn dĩ còn nói năng ôn hòa, kết quả đối phương một lời không hợp đã động thủ, cũng kích phát nộ khí trong lòng y, lập tức gầm nhẹ một tiếng, hai tay vỗ về phía trước, tế xuất Pháp bảo Kim Hồng Đỉnh của mình!

"Ông!" Kim Hồng Đỉnh chợt chấn động mạnh, đột nhiên hóa thành vạn vạn trượng lớn nhỏ, giống như một tòa Thần Nhạc Thái Cổ, cuốn theo vô lượng thần quang, hung hăng trấn áp về phía đạo nhân trung niên!

"Tiểu kỹ điêu trùng!" Đạo nhân trung niên thấy vậy, lạnh lùng cười, hai tay mạnh mẽ vỗ về phía trước, lập tức hình thành một bàn tay vàng khổng lồ vô cùng, che trời lấp đất, phảng phất như sao băng rơi xuống, một chưởng vỗ về phía Kim Hồng Đỉnh!

"Đang!" Kèm theo một tiếng cự hưởng kinh người, bàn tay vàng và Kim Hồng Đỉnh va chạm vào nhau, phát sinh một vụ nổ lớn vô cùng kịch liệt!

Trên Cửu Thiên, hư không đột nhiên nổ tung, phảng phất như tấm vải mục bị phá hủy không còn hình dạng!

Nhanh chóng!

Kim Hồng Thị và đạo nhân trung niên đã giao chiến!

Phía dưới, Hoàng Ly Nhi thấy vậy, mở miệng nói: "Chủ nhân, đạo nhân trung niên kia không biết là ai, lại lợi hại đến vậy?" Tử Vi xa xa nhìn đại chiến đang diễn ra trên bầu trời, trong mắt lóe lên một đạo tinh mang, trầm giọng nói: "Chỉ sợ Kim Hồng Thị sẽ phải chịu thiệt lớn!" "Vì sao?" Hoàng Ly Nhi nghe vậy không hiểu hỏi: "Thiếp thân thấy thực lực của Kim Hồng Đạo hữu không hề dưới người này a!"

“Phàm sự không thể chỉ nhìn bề ngoài!” Tử Vi mở miệng nói: “Kim Hồng Thị đã dùng toàn lực!

Lại nhìn tên đạo nhân kia, từ đầu đến cuối ngay cả Pháp bảo cũng chưa dùng, hiển nhiên là đang ẩn giấu thực lực!” “Một khi y thi triển ra thủ đoạn chân chính, chỉ sợ Kim Hồng Thị lập tức sẽ bại trận!” Đến đây, trên mặt Tử Vi hiếm thấy lộ ra một tia ngưng trọng, tự nhủ: “Thực lực của người này, chỉ sợ không dưới ta!” “?” Hoàng Ly Nhi nghe lời y nói, không khỏi kinh ngạc hỏi: “Làm sao có thể?

Chẳng lẽ là Đại La Kim Tiên viên mãn sao?!” Nghe vậy, Tử Vi lại không mở miệng.

Thân phận của đạo nhân trung niên tuyệt đối không đơn giản!

Y có một câu chưa nói ra, đó là tu vi của người này có thể đã vượt qua cấp bậc Đại La Kim Tiên, đặt chân vào cảnh giới Chuẩn Thánh!

Tuy đạo nhân trung niên trong chiến đấu đã hết sức khống chế sức mạnh của mình, nhưng Tử Vi từ trong Thần lực của đối phương đã cảm nhận được một luồng ba động vô cùng cường hãn!

Chương 17

Mạnh hơn y!

Thậm chí!

Đã vượt qua Đại La Viên mãn!

Ngoài ra, Tử Vi không biết vì sao, trên người đạo nhân trung niên này, dường như y đã nhìn thấy một khí chất đặc biệt giống như Ma Tổ La Hầu.

Đến đây, Tử Vi hai mắt hơi híp lại, âm thầm lưu ý!

Một sự bất ngờ lần này, đối với y có lẽ là một cơ hội!

Nhanh chóng!

Kim Hồng Thị càng đánh càng chật vật, đạo nhân trung niên đột nhiên gầm lên một tiếng, cuối cùng cũng tế xuất Pháp bảo của mình!

"Ông!" Hư không khẽ chấn động, xuất hiện một Thiên Luân màu vàng, như lưu ly chú tạo thành, hào quang vạn đạo, thụy thái ngàn điều, sừng sững trên trời xanh.

Thiên Luân bên ngoài tổng cộng chia làm tám cạnh, như ngói lưu ly, trên đó khắc vô số Đại Đạo Văn Lạc dày đặc, còn có khắc mười hai chữ cái rất rõ ràng và kỳ lạ!

Phần giữa thì trống rỗng, chỉ có một mũi tên vàng nối liền với vòng ngoài, nhìn qua hình thù kỳ dị, không rõ là vật gì.

Thiên Luân màu vàng vừa xuất hiện, dưới sự thôi động của đạo nhân trung niên, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, mạnh mẽ đâm vào người Kim Hồng Thị!

"A!" Kim Hồng Thị thét thảm một tiếng, trực tiếp từ trên không

trung rơi xuống, ngã xuống Thái Sơn, chịu trọng thương!

Tử Vi thấy vậy, vội vàng bay tới gần, lấy ra mấy giọt Tạo Hóa Thần Thủy, đưa đến trước mặt Kim Hồng Thị, hỏi: "Đạo hữu, đây là Tiên Thiên Tạo Hóa Thần Thủy, có kỳ hiệu đối với việc chữa thương, mau chóng uống xuống!" Kim Hồng Thị cũng không khách khí, nuốt Tạo Hóa Thần Thủy vào bụng, sắc mặt tái nhợt nói: "Đáng hận, Bần đạo lại gặp phải tai ương vô vọng như vậy!" Y thật sự không hiểu, rốt cuộc lúc nào đã chọc giận đối phương?

"Không Đạo hữu xin cứ yên tâm, có Hộ Sơn Đại Trận ở đây, tên ác đồ này tuyệt đối không thể tiến vào!" Lời còn chưa dứt.

Nghe đạo nhân trung niên gầm lên: "Lão già Kim Hồng, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!" Ngay sau đó, khí thế trên người đạo nhân trung niên không còn che giấu, mạnh mẽ bạo phát ra, từ Đại La Kim Tiên một bước trở thành Chuẩn Thánh!

Trong khoảnh khắc.

Uy áp Chuẩn Thánh đáng sợ vô cùng quét sạch Thiên Địa trời xanh, hoành tảo Lục Hợp Bát Hoang!

"Oanh Long!" Đạo nhân trung niên giơ tay vỗ xuống, lập tức ngưng tụ ra một bàn tay vàng khổng lồ, trực tiếp dùng Thần lực vô thượng cứng rắn oanh nát Hộ Sơn Đại Trận!

"Cái gì!" "Chuẩn Thánh!?

Làm sao có thể!" "Chẳng lẽ vừa nãy y đều giả vờ sao?" Kim Hồng Thị cảm nhận khí tức đáng sợ của đạo nhân trung niên, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, khó tin nói.

Với tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mà đánh với Chuẩn Thánh?

Không nghi ngờ gì là châu chấu đá xe!

Lúc quan trọng, Kim Hồng Thị lại cứng rắn, quay sang Tử Vi bên cạnh nói: “Kẻ này nhắm vào ta, Đạo hữu mau chạy đi!

Ta liều cái mạng này cũng phải ngăn chặn y!” “Chạy?

Một tên cũng không được chạy!” Đạo nhân trung niên nghe vậy, lập tức liên tục cười lạnh, thao túng bàn tay vàng, tản ra uy thế hủy thiên diệt địa, hung hăng vồ về phía Tử Vi, Kim Hồng Thị và Hoàng Ly Nhi!

“Đáng hận!

Đã liên lụy đến Đạo huynh!” Thấy bàn tay lớn che trời lấp đất, Kim Hồng Thị có chút tuyệt vọng nói.

“Chủ nhân...” Hoàng Ly Nhi bên cạnh cảm nhận công thế đáng sợ của đạo nhân trung niên, khuôn mặt tươi tắn cũng trở nên tái nhợt, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương!

Đang nhìn thấy bàn tay vàng khổng lồ kia sắp đánh lên người ba người họ, Tử Vi đột nhiên bùng nổ, không có bất kỳ dấu hiệu nào!"Oanh!" Chỉ thấy, Tử Vi tiến lên một bước, tay phải siết chặt thành quyền, một quyền đơn giản nhưng chứa đựng sức sát thương vô tận đánh ra!

Một quyền chí cương chí chính, đại xảo bất công, hồn nhiên thiên thành."Oanh long!" Trong khoảnh khắc, vô số thần mang đỏ thẫm từ Tử Vi bùng phát, vô số Thần tàng nhục thân trong cơ thể khai mở, long hổ giao hội, kim sắc thần quang cuồn cuộn giữa các ngón tay, hóa thành một đạo quang thúc vàng rực, đột nhiên phun ra!"Oanh long long!" Thần quang nhục thân vàng rực va chạm với bàn tay vàng khổng lồ, lập tức tạo ra một vụ nổ kinh thiên động địa, trực tiếp xuyên thủng bàn tay, thẳng tắp lao vào sâu trong tầng mây!

Vô tận Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí cuộn trào, từng đạo quang thúc

hạt vàng phun ra, tựa như thiên kiếm, quét ngang tứ cực, đánh nát hư không rộng hàng chục triệu dặm!Ngay sau đó.

Tử Vi không ngừng hành động, tế xuất Ngũ Hành Linh Châu, năm sắc quang mang đỏ trắng xanh vàng đen lóe lên, hóa thành năm đạo tiên hồng, bao bọc lấy Ngũ Hành chi lực mênh mông, đón đầu đâm về phía trung niên đạo nhân!"Nghiệt chướng!" Trung niên đạo nhân vốn không hề để Tử Vi vào mắt, giờ khắc này không khỏi kinh ngạc, vội vàng giơ tay đánh ra từng đạo tiên quang hung dũng, hóa thành phong bạo thần lực, cuốn Ngũ Hành Linh Châu bay đi xa!"Là ai?

Mau báo danh!" Trung niên đạo nhân thần sắc âm u, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tử Vi, giọng nói lạnh băng."Bản Tôn là Tử Vi.

Ngươi là ai?

Có quan hệ gì với La Hầu?" Tử Vi rũ tay đứng thẳng, giọng nói đạm nhiên."La Hầu!

Hừ!" Đột nhiên nghe thấy tên La Hầu, thần sắc trung niên đạo nhân không khỏi khẽ biến, lạnh lùng nói: "Không sợ nói cho ngươi biết, Bản Tôn chính là Thời Thần Lão Tổ!""Thời Gian Ma Thần, Thời Thần?!" Nghe thấy tên Thời Thần, đồng tử Tử Vi không khỏi co rút, có chút chấn kinh.

Nguồn gốc của đối phương có chút đáng sợ!Năm xưa Bàn Cổ khai phá Hỗn Độn, đại sát Tam Thiên Ma Thần, nhưng cũng có một phần Ma Thần cường đại nhờ vào thực lực nghịch thiên, thoát khỏi một kiếp dưới Bàn Cổ Phủ.

Những người đó xá khí thân thể Ma Thần, tàn hồn còn sót lại thông qua bí pháp chuyển sinh vào Hồng Hoang.

Dương Mi Lão Tổ, Thời Thần Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Hồng Quân cho đến La Hầu đều là chuyển thế thân

của Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa.Hồng Quân Lão Tổ liền ký thác tàn hồn vào Tiên Thiên Nhất Khí!

Là Hủy Diệt Ma Thần La Hầu, sau khi chuyển sinh Hồng Hoang, đoạt xá Bản Nguyên Ma Đạo chi khí của thiên địa, vì vậy trở thành Ma Đạo chi Tổ!

Dương Mi Lão Tổ lại đoạt xá Không Tâm Dương Liễu Thụ, đứng đầu Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, tu vi thâm bất khả trắc!

Thậm chí!

Do đặc tính của Không Tâm Dương Liễu Thụ, thực lực của Dương Mi ẩn ẩn còn trên cả Hồng Quân.

Nhưng so với Hồng Quân, Thời Thần lại không có vận khí tốt như vậy, chỉ đoạt xá một đoàn Tiên Thiên Thanh Khí, vì thế Bản Nguyên yếu hơn những người khác rất nhiều!Sau khi Hồng Hoang Thế Giới khai tịch, Thiên Đạo lớn mạnh, Đại Đạo ẩn mình, ngay cả Hồng Quân và những người khác, do nguyên nhân hồn phách Chân Linh tàn khuyết, cũng đành phải thành thật tu luyện lại từ đầu, mới có thể dần dần khôi phục tu vi trước kia!Căn cốt của Thời Thần Lão Tổ này không bằng mấy người kia, kết quả lại thật trùng hợp, vài Nguyên Hội trước lại đụng phải kẻ thù cũ là La Hầu!

La Hầu muốn đoạt Pháp bảo của Thời Thần, sau một trận đại chiến, Thời Thần không địch lại, trọng thương bỏ trốn!

Vừa hay trên đường lại đụng phải Kim Hồng Thị, muốn đoạt căn cốt của hậu giả!

Nhưng vì nguyên nhân trọng thương, không thể thành công mà thôi.

Đến nay lại qua mười mấy vạn năm, Thời Thần cuối cùng cũng đột phá Chuẩn Thánh cảnh, liền lại sát thượng môn!"Ngươi cư nhiên

biết được lịch sử của Bản Tôn?" Thời Thần nghe lời Tử Vi nói xong không khỏi kinh ngạc, sau đó trên mặt liền lộ ra vài phần cười lạnh, ngữ khí sâm hàn nói: "Bản Nguyên chi lực của ngươi cường đại hơn Kim Hồng lão nhi rất nhiều!

Rất hợp để lão tổ ta dùng!"Thì ra Thời Thần cảm giác được Bản Nguyên chi lực thâm hậu trong cơ thể Tử Vi, liền chuyển mục tiêu đoạt xá sang hắn!"Muốn đoạt xá ta?

Thời Thần, phải xem ngươi có bản lĩnh đó không!" Tử Vi nghe vậy, khóe miệng cũng lộ ra một tia cười lạnh, cao giọng nói: "Hôm nay có ta ở đây, đừng hòng động đến một sợi lông của Kim Hồng Đạo hữu!"Vốn đang lo không có cơ hội lấy lòng Kim Hồng Thị, kết quả Thời Thần tự động đưa đến tận cửa, đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh.

Phải biết rằng, Thời Thần quả là một người tốt bụng!

Huống hồ nhìn tình hình hiện tại, dù Tử Vi có lựa chọn khoanh tay đứng nhìn, với sự bá đạo của Thời Thần, cũng không thể nào để hắn rời đi.

Dù sao sớm muộn gì cũng phải đánh một trận, không bằng sớm ra mặt, khống chế toàn cục, biến thành chỗ dùng của mình!Ngoài ra.

Tử Vi cũng muốn thử xem Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa lợi hại đến mức nào, vừa hay kiểm nghiệm Đạo hạnh của mình!

Phải xem thử, chênh lệch giữa Đại La Kim Tiên hậu kỳ và Chuẩn Thánh sơ kỳ là bao nhiêu!Kim Hồng Thị ở một bên nghe hai người đối thoại xong, không khỏi mở miệng nói: "Tử Vi Đạo huynh, tất cả đều là lỗi của ta, đã liên lụy huynh rồi!"Tử Vi mỉm cười nói: "Ta và Đạo hữu vừa gặp đã như cố nhân, gặp chuyện như thế này, sao có thể khoanh tay đứng nhìn!""Đại ân của Đạo huynh, Kim Hồng vĩnh viễn không dám quên!" Nghe lời Tử Vi nói xong, Kim Hồng Thị vừa xấu

hổ vừa cảm động, gần như muốn khóc, cảm kích nói: "Sau này phàm là Đạo huynh có chuyện sai khiến, Bần đạo dù có liều cả cái mạng già này, cũng quyết không chối từ!"Chính là hiệu quả này!

Tử Vi thấy vậy, không khỏi âm thầm gật đầu!"Nghiệt chướng!" Nghe lời Tử Vi, Thời Thần đại thủ mạnh mẽ vồ tới, giận dữ quát: "Tuế Nguyệt Trường Hà, hiện!"Bàn tay Thời Thần tựa hồ trong khoảnh khắc đã xuyên thấu quá khứ, hiện tại, vị lai, từ Tuế Nguyệt Trường Hà cổ xưa thò ra, siêu thoát vĩnh cổ, dường như vĩnh hằng thường tại, bất hủ bất diệt!

Giữa các ngón tay, từng luồng Đại Đạo văn lạc thần bí phù hiện, đan xen thành một vùng Pháp tắc chi hải rực rỡ, vô tận huyền quang quét ngang thương khung!"Oanh long long..." Trong hư không, Tuế Nguyệt Trường Hà hiện ra, không biết bắt đầu từ đâu, cũng không biết kết thúc ở đâu, sóng dữ cuồn cuộn gầm thét, tản mát ra một cỗ khí tức vĩnh hằng tự tại.

Chương 18

Áo nghĩa vô thượng của Thời Gian Pháp tắc đang bùng nổ!Thời Thần đứng trong Tuế Nguyệt Trường Hà, hai tay vỗ về phía trước, nước Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn, ngưng tụ thành chín con Tuế Nguyệt chi Long gần như bán trong suốt, gầm thét lao về phía Tử Vi."Oanh!" Trong khoảnh khắc, thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang!

Trong phạm vi ức vạn dặm, thời gian dường như ngưng trệ, tất cả hình ảnh đều định cách, chỉ có chín con cự long màu huyền sắc bao bọc lấy thế hủy thiên diệt địa, muốn sinh sôi trấn sát Tử Vi!

Uy áp Chuẩn Thánh phủ kín trời đất, quét ngang lục hợp!

Thời Thần vừa ra tay liền thi triển Đại Thần thông, muốn chôn vùi Tử Vi trong sức mạnh của thời gian!"Chuẩn Thánh..." Kim Hồng Thị cảm nhận công thế của Thời Thần, không khỏi nuốt khan một ngụm nước bọt, sức mạnh khủng bố như vậy, căn bản không phải Đại La Kim Tiên có thể với tới!

Giờ phút này, chỉ có thể ký thác hy vọng vào Tử Vi mà thôi!"Hay lắm!" Tử Vi thần sắc bất biến, một tiếng trường khiếu, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang bay lên trời, hai tay hư không ấn xuống trước ngực!

Cửu Tiêu Bảo Kính hóa thành một đạo huyền quang từ đỉnh đầu bay ra, đón gió hóa thành lớn hàng ức vạn trượng, vô tận Đại Đạo phù văn lóe lên, rủ xuống đầy trời kim hà thụy khí!"Ông!" Cửu Tiêu Bảo Kính khẽ rung lên, Đại Đạo văn lạc trên đó phát sáng, cũng có sức mạnh Thời Gian Pháp tắc lan tỏa, trên thương khung lập tức xuất hiện chín tòa Tiên môn vàng rực khổng lồ!"Xuy!" Chín tòa Tiên môn khổng

lồ mạnh mẽ chấn động, từ bên trong lập tức bắn ra ức vạn đạo quang thúc vàng rực, tựa như thiên kiếm, hội tụ thành một phong bạo kiếm nhận, phủ kín trời đất chém giết về phía trước!"Oanh long!" ức vạn thiên kiếm vàng rực mạnh mẽ chém giết lên chín con Tuế Nguyệt chi Long, lập tức truyền ra tiếng nổ kinh thiên động địa, quang mang khủng bố trong nháy mắt bao trùm ức vạn dặm thương khung, tựa như mặt trời bùng nổ!"Ngâm..." Chín con Tuế Nguyệt chi Long tuy hoàn toàn do nước Tuế Nguyệt Trường Hà cấu thành, nhưng lại giống như sinh vật sống chân chính, không ngừng phát ra tiếng gào thét đau đớn, vảy trên thân vỡ nát, tiên huyết tuôn trào, bị sinh sôi chém giết, nổ tung thành đầy trời huyết vụ!"Thời Không Chí Bảo?

Hay!" Ánh mắt Thời Thần gắt gao nhìn chằm chằm Cửu Tiêu Bảo Kính, không hề che giấu sự tham lam.

Hắn tu luyện Thời Gian Pháp tắc, đối mặt với loại Thời Không Chí Bảo hiếm thấy này, không thể không động lòng!"Ha!" Tử Vi lại như không hề hay biết, tâm niệm vừa động, lần nữa thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính.

Chín trọng Tiên môn khẽ chấn động, phát sinh biến hóa kỳ diệu, hóa thành chín đạo thần hoàn vàng rực rỡ, kim diễm chói chang bốc cháy, như được đúc từ vàng ròng, xuyên phá hư không, hung hãn đập về phía Thời Thần!Thời Thần thấy vậy, khẽ quát một tiếng, giơ tay chỉ về phía trước, đánh ra một đạo tiên quang rực rỡ, cuốn lấy một đoàn lớn nước Tuế Nguyệt Trường Hà!

Nước Tuế Nguyệt không ngừng biến đổi hình dạng, cuối cùng hình thành một vòng xoáy xoay tròn, giống như mắt biển, tản ra một cỗ sức mạnh Thời Gian Pháp tắc!"Xuy!" "Xuy!" Trong vòng xoáy, đột nhiên truyền ra một cỗ lực kéo vô cùng to lớn, nuốt chửng chín đạo thần hoàn vàng rực vào trong đó.

Thì ra Thời Thần lợi dụng sức mạnh Thời Gian Pháp tắc, kiến tạo một con đường thời gian một chiều, đưa công thế của Tử Vi vào trong Tuế Nguyệt đã qua!"Không hổ là Thời Gian Ma Thần ngày xưa, nhận thức và khống chế Thời Gian Pháp tắc của ngươi vượt xa ta!" Tử Vi nhìn một màn này, cảm nhận dao động Thời Gian Pháp tắc tràn ngập giữa thiên địa, trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Nhưng, đây cũng không phải là chuyện xấu.

Giao thủ với những Đại Thần thông giả như Thời Thần, trong chiến đấu, cũng có thể nâng cao sự lĩnh ngộ về Thời Gian Pháp tắc!

Bất quá!

Tử Vi tu hành vô số năm, nội tình vô cùng thâm hậu, cũng không phải kẻ dễ bắt nạt!"Cửu Tiêu Thế Giới!" Kèm theo một tiếng quát khẽ của Tử Vi, Cửu Tiêu Bảo Kính lại lớn thêm một vòng, vô tận Đại Đạo văn lạc trên đó phát sáng, bùng phát ra từng đạo Thời Không chi quang, chiếu rọi vô tận thương khung!

Bảo kính khẽ rung, phía sau đột nhiên xuất hiện chín đạo hư ảnh ẩn hiện!Ngay sau đó!

Sức mạnh Thời Không Pháp tắc lan tỏa, những hư ảnh này nhanh chóng từ hư vô biến thành chân thực, trong nháy mắt, liền hóa thành chín tòa Tiên Vương Tịnh Thổ vô cùng to lớn!

Chín tòa Tiên Vương Tịnh Thổ lơ lửng trên thương khung, mỗi tòa đều có phạm vi hàng ức vạn dặm, trong đó diễn sinh vô tận dị tượng, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí lưu chuyển, quang khí rực rỡ, tựa như tiên vực."Oanh!" "Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, chín tòa Tịnh Thổ thế giới, bao bọc lấy thần lực ngập trời, hướng thẳng về phía Thời Thần mà áp xuống!"Oanh long long!" Theo pháp lực của Tử Vi thi triển, trong phạm vi ức vạn dặm, chín tòa Tịnh Thổ thế giới khổng lồ bao bọc lấy vô lượng quang huy, hung hăng áp xuống Thời Thần ở

phía xa!"Ca sát sát!" "Ca!" Chín tòa Tịnh Thổ to lớn chưa kịp hạ xuống, áp lực khủng bố đã ép sụp hư không gần đó, tựa như gương vỡ tan thành vô số mảnh, hình thành không gian loạn lưu phủ kín trời đất!

Ngay cả Đại Thần thông giả Đại La Kim Tiên viên mãn, nếu bị cuốn vào không gian loạn lưu cũng cửu tử nhất sinh, huống chi trên đầu còn có chín tòa thế giới khổng lồ!

Ngay cả Chuẩn Thánh, nếu không cẩn thận cũng sẽ trọng thương! Nhìn thấy chín tòa thế giới áp xuống, sắc mặt Thời Thần không khỏi biến đổi, một chiêu này đã đủ để uy hiếp tính mạng hắn rồi.

Chín tòa Tịnh Thổ thế giới to lớn, không chỉ là biểu hiện của Thời Không Pháp tắc, trong đó còn dung hợp một tia áo nghĩa Hủy Diệt Pháp tắc, sở hữu lực phá hoại cực kỳ đáng sợ!"Hát!" Thời Thần hét lớn một tiếng, hai tay mạnh mẽ vỗ về phía trước, cuối cùng cũng thôi động Pháp bảo Tuế Nguyệt Luân!Tuế Nguyệt Luân, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Bảo vật này ẩn chứa Bản Nguyên chi lực của thời gian, có thể nghịch chuyển quá khứ, vị lai, sở hữu vĩ lực khống chế thời gian!Tuế Nguyệt Luân khẽ rung lên, xung quanh lập tức xuất hiện một con Tuế Nguyệt Trường Hà hư hư thực thực, ở giữa hư và thực, thiên địa vũ trụ dường như đều chìm nổi trong đó.

Trong nước sông, thậm chí có thể ẩn ẩn nhìn thấy vô số thế giới, ảnh của chúng sinh!"Ông!" Theo Thời Thần thôi động, mũi tên có hình dáng kỳ dị trên Tuế Nguyệt Luân đột nhiên quay ngược lại, từ ký hiệu đại diện cho 'hiện tại', trở về một khoảnh khắc trong quá khứ!Trong khoảnh khắc!

Một cỗ bí lực bao trùm phạm vi ức vạn dặm hư không, toàn bộ trường vực thời gian bị Tuế Nguyệt Luân tạm thời cấm cố!

Tuế Nguyệt Trường Hà lưu động đột nhiên đình trệ.

Thời gian giữa thiên địa bắt đầu đảo ngược, muốn diễn lại những gì đã xảy ra trong quá khứ!"Xuy!" Một đạo quang hồng rực rỡ vô cùng từ Tuế Nguyệt Luân bắn ra, trực tiếp bỏ qua giới hạn của không gian và thời gian, rơi xuống chín tòa Tịnh Thổ thế giới kia.

Sức mạnh của Tuế Nguyệt khuếch tán, xu thế tiến lên của chín tòa Tịnh Thổ thế giới rộng lớn đột nhiên dừng lại!

Thời gian đảo ngược, tựa như tua lại, theo quỹ tích tiến lên ban đầu mà lùi lại, bị Tuế Nguyệt xâm thực, cuối cùng "Oanh long" một tiếng nổ tung.

Trong nháy mắt, tựa như chín mặt trời vàng rực nổ tung, quang mang chói lọi nhấn chìm tất cả!Quả là Thời Gian Pháp tắc khủng bố!

Thời Thần lợi dụng Tuế Nguyệt Luân, trực tiếp nghịch lưu một phần thời gian, dễ dàng hóa giải công thế của Tử Vi.

Nhưng làm như vậy cũng không phải không có cái giá, dù sao không ai có thể thực sự nghịch chuyển thời gian!

Có lẽ đợi đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí cao hơn một tầng Thiên Đạo Cảnh, mới có thể thực sự siêu thoát vạn cổ, Tuế Nguyệt bất nhiễm thân, nghịch chuyển quá khứ vị lai.

Nhưng ít nhất hiện tại Thời Thần không thể!

Và mỗi lần thôi động Tuế Nguyệt Luân, đều phải tiêu hao một lượng lớn Pháp lực, có rất nhiều hạn chế.

Nhưng dù vậy, cũng tuyệt đối có thể nói là nghịch thiên rồi.

Nếu trong giao chiến, bị trọng thương, có thể nghịch chuyển thời gian, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, gần như tiên thiên bất bại! Thời Gian Pháp tắc tuy thần kỳ, nhưng cũng không phải vô địch.

Nếu không, Thời Thần ngày xưa cũng sẽ không suýt bị Bàn Cổ trảm diệt."Hay cho một Thời Gian Pháp tắc!" Tử Vi nhìn một màn này, cũng không khỏi chấn động lớn, nhịn không được cảm thán."Thời Gian Tịch Diệt!" Thời Thần khẽ quát một tiếng, lần nữa thôi động Tuế Nguyệt Luân, mũi tên vàng trên đó chuyển động, lại một lần nữa dẫn động sức mạnh Thời Gian Pháp tắc!"Oanh long long!" Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn, sóng dữ cuộn trào, hóa thành hàng ngàn vạn đạo đao thương kiếm kích, bao phủ phạm vi ức vạn dặm thương khung!

Mỗi một Pháp binh đều có khí tức Tuế Nguyệt lưu chuyển, tước đoạt tất cả sinh cơ!

Tuế Nguyệt, chính là kẻ thù lớn nhất của tất cả sinh linh theo thời gian!"Phốc!" "Phốc!"...

Vô số Pháp binh hóa thành mưa quang phủ kín trời đất, che khuất nhật nguyệt, hung hãn rơi xuống người Tử Vi!

Nguy hiểm!

Nguy hiểm chưa từng có!

Cảm nhận công thế một kích của Thời Thần, trong Nguyên Thần Tử Vi đột nhiên truyền đến ý cảnh báo kịch liệt, toàn thân lông cốt dựng đứng.

Thời Thần không hổ là Đại Thần thông giả đỉnh cấp, dựa vào sự khống chế Thời Gian Pháp tắc, thực lực cường đại đáng sợ!

Những Chuẩn Thánh cùng cấp độ, nếu bị một chiêu đánh trúng, e rằng đều sẽ trọng thương!

Một khi bị sức mạnh Tuế Nguyệt xâm thực, thực lực nhất định sẽ đại giảm, không còn chút lực phản kháng nào!"Công thế thật đáng sợ!" Phía dưới, Hoàng Ly Nhi nhìn Pháp binh đầy trời, khuôn mặt nhỏ

nhắn có chút tái nhợt, trong giọng nói còn có vài phần run rẩy!

Trận đại chiến như vậy, đối với tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên sơ kỳ, quá đáng sợ!"Tử Vi Đạo huynh..." Kim Hồng Thị càng lộ vẻ căng thẳng, gắt gao nhìn chằm chằm hai người giao chiến trên không trung! Đối mặt với vô số Pháp binh Tuế Nguyệt đầy trời, Tử Vi tâm niệm vừa động, trên người lập tức bùng phát ra một đạo tinh thần chi quang phiêu miểu mênh mông!"Ông!" Khoảnh khắc tiếp theo, dưới ánh mắt kinh hãi của vài người, đạo quang mang kia nhanh chóng lớn dần, hóa thành một tấm Tinh Thần Bảo Đồ phủ kín trời đất, rộng hàng chục triệu dặm!"Hoa lạp lạp!" Chu Thiên Tinh Thần Đồ khẽ rung, vô số tinh thần chi quang lớn nhỏ trên đó phát sáng, rủ xuống vô tận chư thiên tinh lực, huyền hồn mênh mông, đẹp đẽ tuyệt vời, tựa như hái cả tinh không vực ngoại xuống!"Bá!" Chu Thiên Tinh Thần Đồ vừa cuốn, liền cuốn vô số Pháp binh Tuế Nguyệt vào trong đó, ném đi không biết bao nhiêu vạn dặm!"Oanh long long!" Vô số Pháp binh oanh kích lên mặt đất, phát sinh vụ nổ kinh thiên động địa, Tuế Nguyệt chi lực ẩn chứa trong đó, tước đoạt tất cả sinh cơ!

Mắt thường có thể thấy!

Phàm là sự vật bị Tuế Nguyệt chi lực chạm vào, bất kể thực vật hay sinh linh, đều nhanh chóng khô héo, hóa thành hài cốt trắng bệch!

Nháy mắt ngàn năm!

Thậm chí!

Ngay cả những tòa Thái Cổ Thần Sơn kia, đều như đã trải qua vô số phong sương, xuất hiện vô số vết hằn!

Tựa như những sự vật này, trong một khoảnh khắc đã bị tước đoạt vô số quang âm tuế nguyệt."Hô..." Dưới sự thao túng của Tử Vi, Chu Thiên Tinh Thần Đồ mở rộng, bao trùm ức vạn dặm hư không, rủ xuống từng đạo tinh quang, tản ra một cỗ lực kéo, muốn thu Thời

Thần vào trong đó.

Một khi Thời Thần bị thu vào trong đồ, sẽ chịu trấn áp toàn diện, thực lực nhất định sẽ đại giảm!Thời Thần hiển nhiên cũng cảm giác được một chút, thần sắc đột nhiên ngưng lại, thôi động Tuế Nguyệt Luân, lần nữa thi triển Thời Gian Bí Thuật!"Ông!" Trên Tuế Nguyệt Luân, bắn ra một đạo kim sắc Tuế Nguyệt chi quang, rơi xuống Chu Thiên Tinh Thần Đồ."Oanh long long..." Sức mạnh Thời Gian Pháp tắc đáng sợ lan tỏa, xu thế tiến lên của Chu Thiên Tinh Thần Đồ lập tức đình trệ, lùi lại!"Một chiêu tiên, ăn khắp thiên hạ a!" Nhìn một màn này, Tử Vi trong lòng không khỏi âm thầm nhổ nước bọt, Thời Thần cứ liên tục thi triển Thời Gian Đảo Lưu chi thuật, quả thực là đang chơi bẩn!

Nhưng, cũng đủ để chứng minh sự đáng sợ của Thời Gian Pháp tắc!"Ta không tin loại Thần thông này, sử dụng không có hạn chế!" Tử Vi trong lòng khẽ quát một tiếng, giơ tay vồ tới trước ngực, trong tay lập tức xuất hiện một cán đại kỳ màu đen kịt, dùng Pháp lực thôi động, mạnh mẽ vung về phía trước!"Hoa lạp lạp!" Thái Tố Luyện Ma Kỳ phát sáng, một khuôn mặt quỷ vừa khóc vừa cười, từ trong đó bay ra cuồn cuộn khói đen, hóa thành một Trường Hà Ma Khí, tung hoành ức vạn dặm hư không!

Quỷ khí sâm sâm, sát khí hung dũng, ma quang quét ngang Cửu Trọng Thiên.

Mười hai Ma Đầu cấp độ Đại La Kim Tiên kêu quái gở, hai mắt đỏ như máu, lao về phía Thời Thần mà vồ giết!Ngoài ra!

Lại có hàng ngàn Thái Ất Kim Tiên, Ma Đầu dưới Kim Tiên thì vô số!

Chương 19

Vô số Ma Đầu lớn nhỏ chen chúc nhau, tựa như Sâm La Địa Ngục, liều mạng xông về phía Thời Thần Lão Tổ!"Thái Tố Luyện Ma Kỳ của La Hầu!

Sao lại ở trong tay ngươi!?" Nhìn thấy cán Ma Kỳ kia trong nháy mắt, Thời Thần không khỏi đại cật kinh, trong lòng chịu chấn hám cực lớn, khó tin nói: "Chẳng lẽ La Hầu bị giết rồi?!

Không thể nào!""Đoán đúng rồi!" Khóe miệng Tử Vi lộ ra một tia cười tà, căn bản không thèm để ý, liên tục vung đại kỳ, thao túng Ma Đầu vây lên!"Oanh!" Chiến đấu đến mức này, Thời Thần sớm đã coi Tử Vi là một Đại Thần thông giả cùng cấp độ, không dám có chút sơ ý nào, hai tay vung lên, vội vàng đánh ra từng đạo tiên lực, đan xen thành một phong bạo hủy diệt, dũng mãnh lao về phía ma quang!"Oanh long long!" Hai bên vừa va chạm, liền có vô số Ma Đầu bị chém giết thành hư vô, thậm chí ba Đại La Kim Tiên cấp độ Đại Thượng Hải cũng bị xé nát.

Những Ma Đầu này sớm đã mất đi tâm trí, căn bản không biết sợ hãi, những Ma Đầu còn lại vẫn không sợ chết xông về phía Thời Thần!"Ha..." Tử Vi thấy vậy, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Nếu những Ma Đầu này dễ đối phó, Thái Tố Luyện Ma Kỳ cũng sẽ không được coi trọng như vậy.

Chỉ thấy trên bề mặt nó từng đạo ma văn huyết sắc lóe lên, như mạch máu, khí tức Bản Nguyên bên trong bị dẫn động, ma quang hội tụ, những Ma Đầu vừa bị chém giết lại lần nữa ngưng tụ xuất hiện!

Chỉ cần Bản Nguyên Pháp bảo trong Thái Tố Luyện Ma Kỳ không phá, những Ma Đầu này dù bị đánh chết, cũng có thể nhanh chóng

ngưng tụ ra!Đương nhiên Thái Tố Luyện Ma Kỳ cũng không phải vô giải, những Ma Đầu này khi ngưng tụ sẽ tiêu hao Bản Nguyên chi lực, và mỗi lần bị chém giết một lần, thời gian khôi phục sẽ dài hơn một chút, cho đến khi Bản Nguyên chi lực tiêu hao cạn kiệt, Ma Đầu mới thực sự bị chém giết.

Chỉ là... thời gian này rất dài, ít nhất phải chém giết Ma Đầu hàng chục lần mới được.

Tiên Linh bình thường e rằng không thể kiên trì lâu đến vậy, đã sớm bỏ mạng!Ngoài ra, có thể tìm Pháp bảo trấn áp phong cấm cường đại, tạm thời phong ấn Ma Đầu trong đồ.

Ban đầu Tử Vi, liền nhờ Chu Thiên Tinh Thần Đồ phong ấn Ma Đầu, mới phế đi thủ đoạn mạnh nhất của phân thân La Hầu, thuận lợi chém giết hắn!"Đáng hận!" Thời Thần nhìn vô số Ma Đầu phủ kín trời đất, gần như không thể giết hết, không khỏi tức giận mắng ra tiếng, trong mắt tràn đầy lửa giận.

Hắn thực sự không hiểu, Pháp bảo của La Hầu sao lại rơi vào tay Tử Vi, hơn nữa uy lực còn mạnh hơn lúc trước không ít!

Điều đó đã tạo thành uy hiếp cực lớn đối với hắn!Tuy đã nắm giữ Thời Gian Pháp tắc, đứng thứ hai trong Tam Thiên Pháp tắc, nhưng trong tay hắn lại chỉ có một kiện Linh Bảo cường đại là Tuế Nguyệt Luân, so với Tử Vi Pháp bảo tầng tầng lớp lớp, quả thực như một kẻ nghèo khó.

Quan trọng nhất là!

Rõ ràng tu vi cấp Chuẩn Thánh, theo lý mà nói trấn áp một Đại La Kim Tiên dễ như trở bàn tay, kết quả lại giằng co đến bây giờ, quả thực không thể tưởng tượng nổi!Trong cảm nhận của hắn, Tử Vi tuy cảnh giới không bằng hắn, nhưng Bản Nguyên chi lực lại nồng hậu, Đạo Cơ vững chắc, Pháp lực cường hãn không hề kém chút nào, lại

nhờ vào mấy kiện Linh Bảo cường đại trong tay, thực lực hoàn toàn không thua kém hắn.

Đó mới là điều đáng tức giận nhất!

Nếu trận chiến này truyền ra ngoài, thể diện của Thời Thần Lão Tổ biết đặt vào đâu?"Khốn kiếp!

Nếu không phải Bản Nguyên của cơ thể lão tổ ta quá yếu, há lại để một Đại La Kim Tiên nhỏ bé như ngươi ngông cuồng!" Thời Thần càng đánh càng uất ức, hét lớn một tiếng, một chưởng đánh ra, đánh tan vô số Ma Đầu!"Thời Gian Tịch Diệt!" Cuối cùng, Thời Thần trường khiếu một tiếng, lần nữa thi triển Thời Gian Đại Thuật, ngưng tụ vô số Tuế Nguyệt Pháp binh, tản ra khí tức khủng bố, phủ kín trời đất lao về phía Ma Đầu!

Nhìn bộ dạng hắn, dường như muốn diệt sát tất cả Ma Đầu trong một hơi!Tử Vi tự nhiên sẽ không để hắn đắc ý, giơ tay chỉ một cái, thôi động Chu Thiên Tinh Thần Đồ, hóa thành một đạo Tinh Thần Thần Kiều, trải rộng về phía trước, dùng lại chiêu cũ, muốn thu tất cả Pháp binh đi!"Thời Gian Nghịch Chuyển!" Thời Thần dường như đã sớm chuẩn bị, khẽ quát một tiếng, đột nhiên thôi động Tuế Nguyệt Luân, lần nữa bắn ra một đạo kim sắc Thời Gian Quang Thúc, đánh xuống Chu Thiên Tinh Thần Đồ!"Ông!" Chu Thiên Tinh Thần Đồ chấn động, quang mang trên bề mặt đột nhiên ảm đạm, nhanh chóng lùi lại!

Nhưng!

Tử Vi đang đợi khoảnh khắc đó!

Đột nhiên phát nạn!"Đi!" Tử Vi bước một bước ra, hóa thành một đạo quang hồng chủ động xông về phía Thời Thần mà giết, đồng thời tay trái liên tục bắn ra, tế xuất chín đạo ma quang màu đen!

Chín viên Tích Địa Ma Hoàn đón gió bạo trướng, hóa thành chín con Ma Long đen kịt, vẫy đuôi lắc đầu, bao bọc lấy lực đạo hủy thiên diệt địa đâm về phía Thời Thần!"Di Thiên Hoàng Trần!" Tử Vi lại khẽ quát một tiếng, lấy ra Cửu Thiên Tức Nhưỡng, dùng Pháp lực của mình thôi động, Cửu Thiên Tức Nhưỡng lập tức khẽ chấn động, bên trong bùng phát ra ức vạn đạo huyền hoàng chi quang, trong khoảnh khắc tan rã thành vô số hạt hoàng sa mịn màng phủ kín trời đất.Trong khoảnh khắc!

Trong phạm vi ức vạn dặm, khắp nơi đều là hoàng sa, hỗn hỗn mông mông, thế giới đột nhiên chìm vào một vùng u ám.

Mỗi hạt hoàng sa Tức Nhưỡng đều là tinh hoa của đại địa, nặng hàng ức vạn vạn quân, tiêu diệt cả Đạo Thể Nguyên Thần của con người, tất cả đều lao về phía Thời Thần mà đâm!Những kiện Pháp binh Tuế Nguyệt kia, va chạm vào hoàng sa đầy trời, lần lượt vỡ nát, hóa thành hư vô!

Bất kể Thời Thần sử dụng Thời Gian Bí Thuật có hạn chế hay không, Tử Vi đều quyết định chủ động xuất kích.

Cảnh giới của hắn vốn không bằng Thời Thần, nếu tiếp tục đánh nhau như vậy, thì thật sự không có hồi kết.

Đã như vậy, không bằng chủ động xuất kích, nắm giữ cục diện trong tay mình, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai mà đánh bại đối phương!"?!" Thời Thần nhìn thấy Tử Vi lại tế xuất hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp, sắc mặt lập tức đen sạm, giống như vừa ăn phải một đứa trẻ chết vậy, kinh hãi xen lẫn phẫn nộ nói: "Ngươi còn có Pháp bảo sao!?"Khoảnh khắc đó!

Thời Thần suýt chút nữa đã phun ra một ngụm máu tươi!

Từ lúc bắt đầu là Cửu Tiêu Bảo Kính, Chu Thiên Tinh Thần Đồ, rồi đến Thái Tố Luyện Ma Kỳ, vừa rồi là Tích Địa Ma Hoàn và Cửu

Thiên Tức Nhưỡng, đối phương cứ lấy từng kiện Pháp bảo đỉnh cấp ra, tất cả đều có uy lực cực lớn, quả thực như không cần tiền vậy!

Khoảng cách chênh lệch quả thực không nên quá lớn!

Đổi lại là ai cũng không chịu nổi a!Đúng như Tử Vi đã đoán, Thời Thần liên tục thi triển Thời Gian Đại Thuật, cần phải trả một cái giá không nhỏ, đối với sự tiêu hao Pháp lực của bản thân thì không cần nói, ngoài ra, mỗi lần thi triển Thời Gian Nghịch Lưu chi thuật, Tuế Nguyệt Trường Hà sẽ tự động điều chỉnh quỹ tích thời gian bị Pháp lực cưỡng ép bẻ cong, đưa nó trở lại đúng quỹ đạo, từ đó khôi phục trật tự thiên địa bình thường!

Nói một cách dễ hiểu hơn, đó là sửa chữa dòng thời gian.Điều này dẫn đến một vấn đề nghiêm trọng!

Giữa hai lần Thời Gian Nghịch Lưu chi thuật, tồn tại một khoảng trống thời gian ngắn ngủi!

Nói cách khác.

Bản thân Thời Gian Pháp tắc tồn tại một vấn đề, trật tự Đại Đạo Vũ Trụ không thể bị trái nghịch, vì vậy khoảng trống sẽ vĩnh viễn không thể biến mất, chỉ có thể vô hạn tiếp cận đến mức vô cùng nhỏ.

Tuy khoảng thời gian này cực kỳ ngắn ngủi, thậm chí chỉ bằng một phần ức vạn của một cái chớp mắt, nhưng cao thủ tranh đấu, thắng bại thường quyết định trong gang tấc!

Không bình thường, những người có thể thực sự nắm bắt được một tia thời cơ trong chiến đấu là cực ít, vì vậy cũng có thể coi là một vấn đề không đáng kể.

Thời Thần bản thân chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, dù có vậy, cũng không thể hành sự trái với trật tự Đại Đạo!Vì vậy!

Đối mặt với công thế của Tử Vi, Thời Thần gần như trong

khoảnh khắc đã rơi vào tuyệt cảnh!

Cục diện trong nháy mắt đã xảy ra một sự đảo ngược lớn!"Tuế Nguyệt Thiên Luân, Trảm Tận Thương Sinh!" Trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc!

Đối mặt với công thế của Tử Vi, Thời Thần cuối cùng cũng thi triển Thần thông át chủ bài của mình!"Ngươi có thể bức ta phải dùng chiêu này, cũng đủ để tự hào rồi!" Thời Thần trường khiếu một tiếng, hai tay liên tục vung vẩy trước ngực, vô tận thần hà từ trong cơ thể bùng phát, chiếu rọi thiên địa thương khung!Khoảnh khắc tiếp theo!

Toàn bộ cơ thể Thời Thần "Oanh" một tiếng tan ra, hóa thành Tiên Thiên Bản Nguyên chi tướng, một đoàn Tiên Thiên Thanh Khí!

Ngay sau đó, đoàn Tiên Thiên Thanh Khí này liền dung hợp vào Tuế Nguyệt Luân, tạm thời cùng Pháp bảo này hợp hai làm một.Trong khoảnh khắc.

Tuế Nguyệt Luân đột nhiên lớn thêm một vòng, vô số Đại Đạo văn lạc trên đó đều phát sáng, bùng phát ra ức vạn sợi thần hoa, quét ngang toàn bộ thương khung!"Ông!" "Ông!" Trên Pháp bảo, mười hai phù hiệu cổ quái đều phát sáng, bùng phát ra một cỗ lực thôn phệ cuồng mãnh, tạm thời dung nạp một phần Tuế Nguyệt Trường Hà vào trong Pháp bảo!

Mắt thường có thể thấy, bảo vật Tuế Nguyệt Luân khẽ rung lên, trở nên có chút hư huyễn, ở giữa hư và thực, dường như đang ở trong trạng thái biến đổi không ngừng giữa quá khứ và vị lai!"Oanh long!" "Oanh long long!" Chín viên Tích Địa Ma Hoàn va chạm vào Tuế Nguyệt Luân, tựa như va phải hư vô, xuyên qua nó, "Oanh long" một tiếng đánh về phía xa.

Vô số tiên sơn bảo nhạc bị san bằng thành bình địa!"Hô... hô..." Hoàng Trần Di Thiên đầy trời gào thét bay lượn, bao bọc lấy sức

mạnh khủng bố đủ để hủy thiên diệt địa, chém giết Chuẩn Thánh, nhưng lại không hề ảnh hưởng đến Tuế Nguyệt Luân!"Ân?!" Nhìn một màn vô cùng quỷ dị này, Tử Vi không khỏi khẽ "Di" một tiếng, trên mặt hiếm khi lộ ra vài phần ngưng trọng, trong mắt bắn ra hai đạo thần quang đáng sợ, gắt gao nhìn chằm chằm Tuế Nguyệt Luân trong hư không!

Trong cảm nhận của hắn, Tuế Nguyệt Luân rõ ràng ở ngay trước mắt, nhưng lại dường như không tồn tại trong hiện thế, không thể nắm bắt.

Tựa hồ chạm vào lãnh địa cấm kỵ giữa thiên địa!

Rõ ràng chỉ có thể thi triển loại Đại Thần thông nghịch thiên này khi đã khống chế Thời Gian Pháp tắc đến một mức độ nhất định!

Không thể không nói!

Về lĩnh ngộ và khống chế Thời Gian Pháp tắc, Tử Vi kém Thời Thần không ít!Cùng lúc Tử Vi trong lòng kinh hãi, biến hóa lại sinh.

Mười hai phù hiệu cổ quái vô cùng trên Tuế Nguyệt Luân, đại diện cho mười hai tiết điểm của Tuế Nguyệt Đạo Phù phát sáng, như mười hai tôn Cổ Thần khai thiên tích địa, tản ra một cỗ khí tức cổ phác huyền chi hựu huyền."Xuy!" "Xuy!" "... " Khoảnh khắc tiếp theo, dưới ánh mắt kinh hãi của Tử Vi, Kim Hồng Thị và Hoàng Ly Nhi, Tuế Nguyệt Luân khẽ rung, từ những phù hiệu đó bay ra mười một đạo kim sắc hư ảnh, hóa thành mười một cái Tuế Nguyệt Luân y hệt!

Cùng với bản thể của Tuế Nguyệt Luân, vừa vặn tương ứng với mười hai Đại Đạo Chân Phù!

Mỗi một cái Tuế Nguyệt Luân đều tản ra sức mạnh thời gian khủng bố, hà quang vạn đạo, thụy thải thiên điều, áp sập thiên địa hư không!

Thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang!

Chương 20

Trong phạm vi ức vạn dặm, chiều không gian thời gian trực tiếp trở nên hỗn loạn không thể tả, trong hư không thậm chí xuất hiện rất nhiều sinh vật không thể gọi tên, cực kỳ quỷ dị.

Không chỉ vậy!

Dưới chiều không gian thời gian hỗn loạn như vậy, Tuế Nguyệt Trường Hà bị cắt đứt, nước sông phun trào, cuốn trôi tất cả sự vật!

Sức mạnh của thời gian, muốn hóa biển xanh thành ruộng dâu, khiến nhật nguyệt hóa mục nát!

Muốn chôn vùi tất cả sự vật!Dưới ảnh hưởng của cỗ Tuế Nguyệt chi lực cổ xưa, một viên Đại La Đạo Quả trong Ni Hoàn Cung của Tử Vi cũng kịch liệt dao động, Nguyên Thần và nhục thân đều xuất hiện dấu hiệu suy bại.

Lực lượng Tuế Nguyệt nặng nề mênh mông gia thân, muốn tước đoạt Đạo Quả và sinh mệnh của hắn!"Chuyện gì vậy?

Ta, sức mạnh của ta đang mất đi..." Trên Thái Sơn, Hoàng Ly Nhi cảm nhận thần lực trong cơ thể nhanh chóng chảy mất, không khỏi kinh hô."...Sức mạnh của Tuế Nguyệt!" Sắc mặt Kim Hồng Thị tái nhợt, bản thân đã trọng thương, giờ phút này bị ảnh hưởng càng nghiêm trọng hơn, thương thế gần như có xu hướng xấu đi."Quả nhiên, mỗi một Đại Thần thông giả đều không thể coi thường a!" Cảm nhận sự khủng bố của một kích của Thời Thần, Tử Vi thần sắc túc nhiên, chậm rãi mở miệng nói.

Hắn vốn đánh giá rất cao Thời Thần, nhưng thực lực của đối phương lại vượt ngoài dự kiến của hắn!

Tuy Thời Thần vì vấn đề Bản Nguyên căn cốt, tu vi không bằng Hồng Quân, La Hầu và những người khác, nhưng thực lực, cũng tuyệt đối thuộc hàng ngũ đầu tiên giữa thiên địa!

Đổi lại là Đại La Kim Tiên khác, dù là Đại La Kim Tiên viên mãn, cũng chỉ có phần bị diệt sát mà thôi!

Những Đại Thần thông giả này, nếu không phải đến lúc cuối cùng, vĩnh viễn không biết thực lực của họ sâu đến mức nào!"Không...

Tuy ngươi mạnh, nhưng ta cũng không kém!" Tử Vi rũ tay đứng thẳng, xa xa nhìn mười hai mặt Tuế Nguyệt Luân trên bầu trời, trong miệng khẽ nói, ngữ khí tràn đầy tự tin."Tranh!" "Tranh!"...

Dường như cảm nhận được tâm ý của Tử Vi, mười hai mặt Tuế Nguyệt Luân vàng rực kia đột nhiên xoay tròn, phát ra từng trận minh động chi âm, lực lượng sắc bén khủng bố, khuấy động bốn phương thiên vũ đều tịch diệt, thậm chí ngay cả Hỗn Độn Hải phía sau cũng hiện ra!"Oanh!" Dưới thương khung, xuất hiện mười hai đạo phong bạo Nguyên Khí khổng lồ!

Thời gian, không gian, Càn Khôn, Âm Dương, Ngũ Hành, tất cả mọi thứ giữa thiên địa, bất kể hữu hình hay vô hình, đều đang bị xé rách dữ dội, hóa thành hư vô nguyên thủy nhất!

Toàn bộ thiên địa triệt để u ám, chìm xuống!"Oanh long!" Cuối cùng!

Khí thế của mười hai đạo Tuế Nguyệt Luân đã tích tụ đến cực điểm, bao bọc lấy sức mạnh khủng bố đủ để trảm diệt tất cả, xé rách Hỗn Độn, hung hãn chém giết về phía Tử Vi!Có thể thấy!

Mười hai mặt Tuế Nguyệt Thiên Luân vừa xuất hiện, gần như quét ngang Đại La Kim Tiên!

Ngay cả Chuẩn Thánh, nếu không có Pháp bảo cường lực, cũng sẽ

trọng thương, thậm chí bị chém giết ngay tại chỗ!

Nhưng, Tử Vi đã dám khiêu chiến Thời Thần, tự nhiên có át chủ bài của mình!"Ông!" Kèm theo một tiếng vang nhẹ, không có bất kỳ dấu hiệu nào, một tòa liên đài màu xanh biếc xuất hiện dưới chân Tử Vi.Trong khoảnh khắc!

Thanh quang xanh biếc mênh mông bùng phát, quét ngang cao thiên đại địa, vô tận Tạo Hóa chi khí cuồn cuộn, giữa thiên địa xuất hiện một bảo liên màu xanh biếc khổng lồ đường kính ức vạn vạn trượng!

Chính là Tạo Hóa Thanh Liên!Trong nháy mắt, một cỗ khí tức đặc trưng chỉ thuộc về Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Nguyên vô hạ, tràn ngập mọi ngóc ngách không gian.

Dưới không trung trong xanh không tì vết, một đóa thanh liên nở rộ, mười hai cánh sen khẽ rung động, rủ xuống Tạo Hóa thần quang mênh mông, chư tà tránh xa, vạn Pháp bất xâm!Tạo Hóa Thanh Liên vừa xuất hiện, lập tức, quanh thân Tử Vi, liền nở rộ tầng tầng lớp lớp ảnh liên hoa, bao bọc lấy Tử Vi, Kim Hồng Thị và Hoàng Ly Nhi vào trong đó, tựa như mộng huyễn.

Lại càng giống như vô cùng vô tận!

Thậm chí!

Toàn bộ Thái Sơn đều bị ức vạn vạn liên hoa xanh biếc bao phủ, tựa như hóa thân thành một phương Tịnh Thổ.Đúng lúc đó, mười hai đạo Tuế Nguyệt Thiên Luân khổng lồ chém xuống, chia làm bốn phía, hung hãn va chạm vào Tạo Hóa Thanh Liên!"Ca!" "Ca sát sát..." Trong khoảnh khắc, dưới sự xung kích của cỗ sức mạnh khủng bố, vô số cánh sen xanh biếc vỡ tan như gương, nhưng Tạo Hóa Thanh Liên không ngừng xoay tròn, tuôn ra từng đạo thanh quang.

Nơi thanh quang chiếu đến, vô số cánh sen xanh biếc lại lần nữa

sinh trưởng, nguyên nguyên bất đoạn, hủy diệt không ngừng!Tạo Hóa Thanh Liên vốn là Tiên Thiên Chí Bảo, phẩm giai vượt trội Tuế Nguyệt Luân, phòng ngự vô song, mạnh mẽ hơn nhiều so với bốn tòa liên đài còn lại!

Quan trọng hơn, trong bảo liên, một điểm Bản Nguyên Tạo Hóa không diệt, không ngừng diễn sinh ra Tiên Thiên Tạo Hóa chi lực, như dòng nước chảy, miên man bất đoạn, gần như đủ để chịu đựng bất kỳ công thế nào!

Đại Thuật nghịch thiên của Thời Thần tuy cường hãn, nhưng muốn phá vỡ phòng ngự của Tạo Hóa Thanh Liên, cuối cùng vẫn kém một chút."Tranh!" "Tranh!" "... " Mười hai mặt Tuế Nguyệt Thiên Luân tựa thực phi hư, thần quang trên bề mặt càng thêm hung dũng kích động, không ngừng bùng phát ra sức mạnh càng cuồng mãnh hơn.

Thậm chí thiên địa giữa hư không còn ẩn ẩn nghe thấy tiếng gầm thét của Thời Thần!Gần Thái Sơn, ức vạn dặm hư không dưới sự kéo xé của cỗ lực lượng cuồng bạo, đều tan vỡ, hóa thành vô số mảnh vỡ không gian, xé rách tất cả vật hữu hình vô hình!

Hỗn Độn Hải phía sau cũng không thể tránh khỏi, bị va chạm tạo ra từng hố sâu khổng lồ!Giữa thiên địa, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí lưu chuyển, ngay cả nhị khí thanh trọc nguyên thủy nhất cũng bị đánh ra, nhưng lại nhanh chóng bị ma diệt!

Từng Tiểu Thế Giới được khai tịch, nhưng lại như bong bóng nổ tung, tựa như cảnh trong gương, trăng dưới nước!

Toàn bộ trường vực chiều không gian thời gian, càng triệt để hỗn loạn!Tuy nhiên!

Tạo Hóa Thanh Liên không ngừng xoay tròn, dưới sự hỗ trợ của thần lực Tử Vi, phun ra thanh quang phủ kín trời đất, không hề có dấu hiệu động dao!

Thanh quang và kim mang không ngừng va chạm, cả hai cùng tiêu diệt, hóa giải tất cả công thế của đối phương."Đây chính là Chuẩn Thánh uy thế sao!" Kim Hồng Thị bị thanh liên chi quang bao phủ, hai mắt trừng lớn, nội tâm chịu chấn hám cực lớn!

Nếu đối mặt với Thời Thần đã dốc toàn lực, e rằng một chiêu đã bị chém giết!

Nhưng Tử Vi, thân là Đại La Kim Tiên, cư nhiên có thể chặn đứng công thế của Thời Thần, tuy nhờ vào uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng đủ để chứng minh thực lực đáng sợ đến mức nào!

Pháp bảo, cũng là một phần của thực lực!

Huống hồ, cho người khác loại Pháp bảo như vậy, cũng chưa chắc là đối thủ của Thời Thần!"Tiên Thiên Chí Bảo..." Kim Hồng Thị gắt gao nhìn chằm chằm bóng lưng Tử Vi, nuốt khan một ngụm nước bọt, kinh hãi thì thầm: "Tử Vi Đạo huynh rốt cuộc có bao nhiêu thủ đoạn!""Thực lực của Chủ nhân!" Hoàng Ly Nhi cũng ngây ngốc nhìn Tử Vi, đôi mắt đẹp mở to, dị sắc liên liên, hơi thở căng thẳng gần như ngừng lại.

Bây giờ nhìn lại, việc ban đầu chủ động muốn theo bên cạnh Tử Vi làm thị nữ, quả nhiên là lựa chọn sáng suốt nhất!Dưới ánh mắt kinh hãi tột độ của hai người, loại đối chọi này không biết kéo dài bao lâu mới cuối cùng dừng lại.

Mắt thường có thể thấy, giữa thiên địa xuất hiện từng vết nứt bán trong suốt méo mó, chiều không gian của thời gian bắt đầu khôi phục."Ông..." Lúc này, mười hai mặt Tuế Nguyệt Thiên Luân khẽ chấn động, dường như đạt đến một loại cực hạn, nhanh chóng hội tụ về một mặt, trọng tân dung hợp làm một!"Hoa!" Tuế Nguyệt Luân khẽ rung, một thân ảnh cao lớn hơi có vẻ chật vật từ trong đó lùi ra, chính là Thời Thần!

Chỉ là Thời Thần lúc này, khí tức trên người đã suy yếu đi rất nhiều, khí thế không còn thịnh vượng như lúc ban đầu.

Hiển nhiên.

Thi triển một chiêu 'Tuế Nguyệt Thiên Luân' có cái giá rất lớn, tiêu hao một lượng lớn thần lực của Thời Thần.

Ngay cả như vậy, cũng chỉ có thể duy trì trong một khoảnh khắc ngắn ngủi mà thôi."Tiên Thiên Chí Bảo!" Ánh mắt Thời Thần gắt gao nhìn chằm chằm Tạo Hóa Thanh Liên dưới chân Tử Vi, sắc mặt cực kỳ khó coi, cảm giác như nuốt phải một con ruồi vậy, khó chịu vô cùng!

Rõ ràng một chiêu của hắn, đủ để chém giết gần như bất kỳ Đại Thần thông giả nào, nhưng trời ơi, ai ngờ trong tay đối phương cư nhiên có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

Có để người khác sống nữa không!?

Lúc này, Thời Thần muốn hét lên một câu, Thiên Đạo bất công.

Với một kiện Pháp bảo duy nhất có thể sử dụng trong tay, còn lại về cơ bản đều là hàng phế vật, mà Tử Vi trong tay cường đại bảo vật lại hết kiện này đến kiện khác?"Đánh xong rồi sao?

Đánh xong rồi thì đến lượt ta!" Không đợi Thời Thần có bất kỳ hơi thở nào, thần quang trong mắt Tử Vi bạo xạ, cuối cùng đã bắt đầu công sát cuối cùng!Nghe lời nói đầy sát ý của Tử Vi, Thời Thần nhìn về phía trước, lập tức thấy một đôi mắt tràn ngập băng lãnh và sát cơ!

Chiến đấu đến mức này, sát cơ trong lòng Tử Vi sớm đã bùng cháy đến cực điểm!

Tuy biết rõ tu vi Chuẩn Thánh của Thời Thần, nắm giữ Thời Gian Pháp tắc huyền diệu khó lường nhất, rất khó giết.

Nhưng Tử Vi muốn thử!

Nếu có thể chém giết hắn, đoạt lấy Tuế Nguyệt Luân, sẽ có sự trợ giúp cực lớn cho việc tham ngộ Thời Gian Pháp tắc."Cửu Tiêu Bảo Kính, trấn áp cho ta!" Tử Vi nộ quát một tiếng, thần mang trong hai mắt bạo xạ, mạnh mẽ thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính, biến phạm vi ức vạn dặm thành một vùng Thời Không Trường Vực, tất cả đều bị phong cấm!

Cửu Tiêu Bảo Kính phát sáng, hóa sinh ra chín trọng Tiên môn vàng rực khổng lồ, bao bọc lấy uy thế ngập trời, hung hăng áp xuống Thời Thần."Chu Thiên Tinh Thần Đồ!" Kèm theo một tiếng vang nhẹ, Chu Thiên Tinh Thần Đồ mở rộng, hóa thành một bảo đồ, rủ xuống vô tận tinh không, muốn phong cấm Thời Thần vào trong đó!"Di Thiên Hoàng Trần!" "Tích Địa Ma Châu!" Tử Vi liên tục hét lớn, tế xuất hết kiện Pháp bảo này đến kiện Pháp bảo khác, đầy trời bụi vàng Tức Nhưỡng mông lung, phong bạo cát sỏi khổng lồ quét về phía Thời Thần.

Chín viên Tích Địa Ma Châu màu đen bốc lên ma diễm ngùn ngụt, biến thành chín con Ma Long đen kịt, vảy giáp sâm sâm, muốn chém giết Thời Thần!"Thái Tố Luyện Ma Kỳ, đi!" Cuối cùng, Tử Vi trong tay lay động Thái Tố Luyện Ma Kỳ, Trường Hà Ma Quang cuồn cuộn mênh mông, vô số Ma Đầu lớn nhỏ tranh nhau sợ hãi xé cắn về phía Thời Thần.Từng kiện Pháp bảo cường đại như không cần tiền, đều bị Tử Vi tế xuất, giữa thiên địa khắp nơi đều là quang mang rực rỡ, thẳng tắp xông lên Đẩu Ngưu, khí tức khủng bố quét ngang ức vạn vạn dặm Hồng Hoang Đại Lục!

Vô số sinh linh cảm nhận cỗ khí tức đáng sợ này, đều run rẩy bần bật, phát ra tiếng ai hào, kinh hoàng bỏ chạy.Cảm nhận cỗ uy thế này, sắc mặt Thời Thần cuối cùng kịch biến, trong lòng sinh ra một cỗ ý nguy hiểm cực độ!

Hắn cảm thấy da đầu tê dại, trái tim như bị một bàn tay vô hình siết chặt, tùy thời đều có thể nổ tung!

Chương 21

Công thế khủng bố như vậy, đủ để khiến hắn trọng thương rồi!"Hống!" Thời Thần nộ quát một tiếng, gân xanh trên trán nổi lên, gầm thét nói: "Thời Gian Định Cách!" Pháp lực trong cơ thể gào thét phun ra, toàn bộ quán thâu vào Tuế Nguyệt Luân, mạnh mẽ thôi động kiện Thời Gian Chí Bảo này."Ông!" Chịu sự thôi động của Thời Thần, Tuế Nguyệt Luân mạnh mẽ chấn động, ký hiệu đại diện cho 'hiện thế' trên đó đột nhiên phát sáng, bùng phát ra hàng ngàn vạn đạo quang mang, trong nháy mắt bao phủ tất cả thiên địa xung quanh.

Dòng chảy thời gian giữa thiên địa đã tạm dừng!

Tuế Nguyệt Trường Hà vốn đang cuồn cuộn chảy cũng dừng lại! Một khoảnh khắc!

Chỉ có một khoảnh khắc!

Thời Thần trường khiếu một tiếng, sắc mặt trắng bệch, hóa thành một đạo tiên quang xông ra khỏi phạm vi bao trùm của tất cả công thế.

Chiều không gian thời gian vốn đang trong quá trình khôi phục, Thời Thần lại cưỡng ép định cách thời gian, cộng thêm việc liên tục thi triển Thần thông nghịch thiên, tiêu hao cực lớn, cuối cùng đã bị phản phệ."Oanh long long!" Khoảnh khắc tiếp theo, Tuế Nguyệt Trường Hà lại lần nữa lưu động, tất cả công thế đều bùng nổ, trung tâm sức mạnh cuồn cuộn, trực tiếp đánh ra một hắc động vô cùng to lớn, điên cuồng xé nát tất cả!Thời Thần vừa mới xông ra khỏi trung tâm phong bạo Nguyên Khí, trước mắt quang ảnh lóe lên, Tử Vi đã sát đến!

Không cho Thời Thần bất kỳ cơ hội thở dốc nào!"Oanh!" Tử Vi

một quyền đánh ra, toàn bộ Thần tàng nhục thân trong cơ thể đều khai mở, từ Thiên Linh trung bùng phát ra một đạo xích huyết thần mang, quét ngang bát phương.

Từng đạo huyết khí khủng bố từ lỗ chân lông của hắn phun ra, biến toàn bộ con người hắn thành một ngọn đuốc hình người vàng rực!"Hống!" Tử Vi trường khiếu một tiếng, vung đôi thiết quyền, ánh mắt như điện, tóc tai bay múa, tựa như hóa thân thành một tôn Cổ Thần vô thượng, với tư thái táng diệt chư thiên, hung hãn đánh về phía Thời Thần!

Nơi quyền phong đi qua, hư không trực tiếp bị đánh nổ, hóa ra quang huy chói mắt, Hỗn Độn Khí lan tỏa, tựa như từng ngôi sao nổ tung."Không tốt!" Thời Thần cảm nhận uy thế của một quyền này, khóe mắt giật giật, ý nguy hiểm trong lòng đạt đến cực hạn, theo bản năng giơ hai cánh tay lên cản lại!Khoảnh khắc tiếp theo!

Vô tận thần mang bùng nổ, tựa như sao chổi va vào địa cầu!

Khoảnh khắc đó, vũ trụ oanh minh, thiên địa như mới khai mở, tất cả đều vỡ nát, bùng phát ra từng luồng khí cơ khó nắm bắt, khiến người ta kinh hồn bạt vía!"A..." Kèm theo một tiếng gào thét lớn đầy đau đớn, thân thể Thời Thần kịch chấn, hai mắt mạnh mẽ trợn trừng, như một quả đại bàn ma, trực tiếp bay ngang ra ngoài!"Ca sát..." Dưới sự xung kích của một quyền của Tử Vi, lực lượng khủng bố trong nháy mắt được giải phóng, đôi cánh tay của Thời Thần trực tiếp nổ tung, xương vỡ và tiên huyết bạo liệt, hóa tác đầy trời huyết vụ thê lương!"Oanh!" Hai vai Thời Thần chấn động, cũng bạo toái, lộ ra xương cốt trắng hếu, trông vô cùng thê thảm!"...Khụ!" Thời Thần liên tục lùi lại trong hư không, không ngừng ho ra máu lớn, toàn thân đầm đìa máu, thân thể bị chấn nát, chịu trọng thương!

Trong lòng vừa kinh vừa sợ!

Thực sự khó có thể tưởng tượng, Tử Vi lại có nhục thân cường hãn đến vậy!

Tuy kém xa thân thể Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, nhưng đừng quên, đây là Hồng Hoang!

Thời Thần, cũng không còn là Thời Gian Ma Thần ngày xưa!"Xuy!" Không đợi Thời Thần cảm thán nhiều, Tử Vi như hình với bóng, thi triển Truy Tinh Cản Nguyệt chi thuật, lần nữa sát đến gần!"Đáng hận!" Thời Thần nộ hống một tiếng, trong cơ thể bay ra từng kiện Pháp bảo, có tiên kiếm, có bảo chung, có kim đỉnh, tất cả đều tản ra từng trận bảo quang, ngăn cản trước thân hắn.

Những Pháp bảo này phẩm chất không đồng nhất, phần lớn là Hậu Thiên Linh Bảo, có một phần là Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.Tử Vi động tác không ngừng, hai tay liên tục vung lên, giữa các ngón tay tuôn ra từng đạo kim sắc thần mang, tựa như một bia đá vàng khổng lồ, không ngừng vỗ về phía trước!"Ca!" "Ca sát!" "Oanh!" Tuy nhiên, dưới đôi thiết quyền của Tử Vi, những Pháp bảo này như đồng nát sắt vụn, phát ra tiếng ai minh, tất cả đều bị đập nát!

Căn bản không thể ngăn cản!

Bất quá.

Nắm lấy cơ hội này, Thời Thần cuối cùng cũng bay ngược ra xa hàng trăm vạn dặm, huyết nhục ở vết thương phát sáng, hai cánh tay lại lần nữa sinh trưởng!Khoảnh khắc này, chiều không gian thời gian đã khôi phục!"Tử Vi, Bản Tôn cùng ngươi bất tử bất hưu!" Thời Thần sau khi kinh nộ, trong lòng liền sinh ra vô hạn xấu hổ và giận dữ!

Là Thời Gian Ma Thần ngày xưa, hắn trời sinh cao ngạo, há từng bị người khác chèn ép đến mức này!

Quan trọng nhất là, tu vi Chuẩn Thánh, lại bị một Tiên Linh Đại La Kim Tiên trọng thương, quả thực là mất mặt!"Tuế Nguyệt Luân!" Thời Thần hét lớn một tiếng, hai tay vung lên, triệu hoán lại Tuế Nguyệt Luân ngăn cản trước thân.

Chiều không gian thời gian đã khôi phục, có thể lần nữa thi triển Thời Gian Đại Thuật!"Tuế Nguyệt Luân?!" Tử Vi cười lạnh, vẫn hóa thành một đạo tử quang sát đến gần, hai tay vung về phía trước, trực tiếp dùng thân thể huyết nhục của mình, ngang nhiên đánh vào kiện Cực Phẩm Pháp bảo Tuế Nguyệt Luân.

Va chạm trực tiếp với bản thể của kiện Pháp bảo đó!Kèm theo một quyền đánh ra của Tử Vi, dường như đã dẫn động toàn bộ khí tức thiên địa, vô lượng quang bùng phát, sức mạnh hủy thiên diệt địa trong nháy mắt tuôn trào!

Quyền cương như hồng thủy, như thiên khuynh!"Đang!" Một tiếng kim thiết giao kích cực lớn truyền ra, Tuế Nguyệt Luân trực tiếp bị đôi thiết quyền của Tử Vi đánh bay lên cao, một mảng lớn Pháp tắc chi quang ma diệt!"Đang!" "Đang đang đang!" Tử Vi hai tay liên tục vung lên, trong nháy mắt vung ra chín quyền, một quyền uy thế mạnh hơn một quyền, quyền lực trọng trọng điệp gia chi hạ, kình lực đạt đến một trình độ không thể tưởng tượng nổi!

Giữa thiên địa truyền ra một chuỗi âm thanh như rèn sắt!

Tử Vi dùng lực nhục thân, cứng rắn đối đầu với Linh Bảo đỉnh cấp!"Oanh long!" Tuế Nguyệt Luân cuối cùng không chịu nổi, trực tiếp bị cỗ cự lực đánh bay xa tít tắp, vô số đại sơn như bị cát thổi bay, bị san bằng thành bình địa!"Thật không thể tin nổi!" Nhìn một màn này, tròng mắt Thời Thần gần như lồi ra, không khỏi thất thanh hét lớn, vẻ mặt kinh ngạc!

Trực tiếp dùng lực nhục thân lay động Tiên Thiên Linh Bảo, quả

thực quá đáng sợ!Phải biết rằng!

Hiện nay chúng Tiên tu Hồng Hoang đều tu Nguyên Thần Pháp lực, nhục thân vô cùng yếu ớt, có thể nói là nhược điểm, ngay cả hắn cũng không ngoại lệ.

Nhưng Tử Vi lại có thể dùng thân thể huyết nhục chống lại Tiên Thiên Linh Bảo, nhược điểm duy nhất của hắn cũng đã được bù đắp.

Một khi bị tiếp cận cận thân, kết cục trận chiến gần như đã định!

Ở khoảng cách gần như vậy, ngay cả Pháp bảo cũng không kịp sử dụng!Tử Vi cứng rắn đối đầu với Tuế Nguyệt Luân, cũng không phải không có cái giá, hổ khẩu của hắn cũng bị xé rách, thậm chí lộ ra cả xương ngón tay trắng bệch, máu chảy đầm đìa!

Nhưng hắn lại như không hề cảm thấy, quang mang thoát ra từ mắt càng thêm rực rỡ, mái tóc dài bay phấp phới, trạng thái như một Ma Thần!"Oanh!" Tử Vi lại một quyền đánh ra, hung hăng oanh kích lên lồng ngực Thời Thần, lực đạo khủng bố trong nháy mắt tuôn trào!"Phốc..." Kèm theo tiếng thân thể vỡ nát, vai Thời Thần trực tiếp bị Tử Vi một quyền quán thông, đánh ra một lỗ máu lớn, nửa bên vai đều nổ tung!"Hống!" Thời Thần nộ hống, hai mắt đỏ rực, phát ra tiếng gào thét phẫn nộ, nhưng dưới trận cận chiến như vậy, căn bản không có chút lực phản kháng nào!"Hoa lạp lạp!" Thời Thần cố nhịn sát ý trong lòng, nộ quát một tiếng, triệu hoán ra Tuế Nguyệt Trường Hà, trên người bùng phát ra một cỗ khí tức huyền chi hựu huyền, nhục thân bắt đầu trở nên không chân thực.

Muốn độn nhập vào cái bóng của Tuế Nguyệt!"Đi đâu!" Tử Vi thấy vậy, hét lớn một tiếng, tay phải ấn về phía trước, giữa các ngón tay xuất hiện từng luồng thần hà rực rỡ, cũng động dụng Thời Gian Pháp tắc chi lực, mạnh mẽ vồ tới!

Đại thủ thò ra, mạnh mẽ tóm lấy vai Thời Thần, cưỡng ép hắn từ

trong cái bóng Tuế Nguyệt kéo ra!"Sao có thể!?" Thời Thần bị Tử Vi kéo xé, trên mặt tràn đầy vẻ kinh hãi."Oanh!" Không đợi hắn nói hết một câu, Tử Vi liền một quyền đánh ra, đánh cho Thời Thần thất khiếu phun máu, toàn thân xương cốt trắng hếu, bay ngang ra ngoài! Cuối cùng.

Dưới ánh mắt kinh nộ của Thời Thần, Tử Vi hai tay kết ấn, toàn thân phát ra vô lượng quang huy, tinh khí thần của bản thân trong nháy mắt dung hợp làm một, đạt đến tuyệt đỉnh, vỗ xuống người Thời Thần!"Oanh long!" Một đôi đại thủ vàng rực bao bọc lấy xích kim thần mang hung dũng, tựa như khai thiên tích địa, toàn bộ vũ trụ đều như bị đảo ngược, nứt ra vô số khe nứt đen tối khổng lồ!"Bành!" Dưới ánh mắt vô cùng chấn hám của Kim Hồng Thị và Hoàng Ly Nhi, thân thể Thời Thần "Oanh long" một tiếng nổ tung, vỡ nát thành đầy trời huyết vụ!

Chiến đấu đến đây, Tử Vi cuối cùng đã cứng rắn đánh nổ Thời Thần!

Nghịch Hành Phạt Tiên!"Giết được Thời Thần rồi sao?" Kim Hồng Thị hai mắt mở to, gắt gao nhìn chằm chằm chiến trường, vẻ mặt căng thẳng, muốn xác nhận kết quả cuối cùng của trận chiến."Tuyệt vời quá!

Chủ nhân thắng rồi!" Hoàng Ly Nhi sau kinh hãi ban đầu, càng không kìm được vui mừng kêu lên.Nhưng.

Tử Vi lại vẫn thần sắc bình tĩnh nhìn chằm chằm đoàn huyết vụ tan rã kia, không hề thả lỏng.

Nếu Thời Thần, người nắm giữ Thời Gian Pháp tắc, dễ giết đến vậy, thì mới là chuyện lạ!"Hống!" Quả nhiên.

Giữa thiên địa đột nhiên truyền ra một tiếng gào thét lớn.

Dưới sự chú ý của ba người, đoàn huyết vụ đầy trời phát sáng, tựa như thời gian đảo ngược, hóa thành từng đạo quang hà rực rỡ, nhanh chóng hội tụ phía dưới Tuế Nguyệt Luân, lần nữa ngưng tụ ra thân ảnh Thời Thần!

Pháp tắc Thời Gian, nghịch chuyển quang âm!

Tuy Thời Thần đã dùng sức mạnh của Pháp tắc Thời Gian để khôi phục, nhưng việc này cũng không phải không có đại giá, y phải trả bằng vô tận tinh khí và pháp lực!

Vốn dĩ Thời Thần đã hao phí pháp lực nhiều lần thi triển Thời Gian Đại Thuật, nay lại bị trọng thương, pháp lực tinh nguyên toàn thân tổn hao nghiêm trọng.

Với những thương thế như vậy, dù là y cũng tuyệt đối không thể xem nhẹ!

Trên vòm trời, khí tức Thời Thần suy yếu, tựa như dã thú, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tử Vi đối diện, vẻ mặt phẫn nộ, gần như nghiến nát răng.

Dù không thừa nhận, nhưng trong trận chiến này, y đích thực đã thất bại!

Cho dù y có dùng hết mọi thủ đoạn, tiếp tục chiến đấu thì e rằng cũng không làm gì được Tử Vi, trái lại bản thân y có khả năng cực lớn sẽ lâm vào nguy cục.

Đến lúc đó, đại thế đã mất, không còn sức xoay chuyển nữa!

Thời Thần không phải kẻ ngốc, ngược lại là một người thông minh, trong lòng y đã nảy sinh ý lui.

Tử Vi luôn quan sát sự biến hóa sắc mặt của Thời Thần, lập tức nhận ra tâm tư của y, không khỏi cười lạnh một tiếng, sao có thể dễ dàng để đối phương rời đi!

“Đại Tinh Thần Thủ!” Tử Vi khẽ quát một tiếng, trong mắt lộ ra sát ý vô cùng nồng đậm, giơ tay vươn về phía trước, lần nữa thi triển một môn Nghịch Thiên Thần Thông!

“Oong!” Một bàn tay khổng lồ giương ra, thiên địa nguyên khí bạo động, từng luồng Tử Vi Thần Lực từ trong cơ thể Tử Vi tuôn ra, dẫn dắt vô số tinh lực rủ xuống, hóa thành một bàn Tinh Thần Đại Thủ vô cùng khổng lồ, đường kính đủ hàng ức vạn trượng!

Tinh Thần Đại Thủ vừa xuất hiện, toàn bộ thiên địa đều trở nên u ám, phủ một bóng đen sâu thẳm!

Mắt thường có thể thấy, giữa các ngón tay của bàn tay đó, hải lượng Tinh Thần Chi Lực lưu chuyển, tựa như vô số thiên hà treo lơ lửng, tản mát ra một cỗ ba động kinh khủng trấn áp thiên địa, đồ diệt thương sinh!

Ngoài ra!

Dưới sự bao phủ của bàn tay khổng lồ, thời không phương viên ức vạn dặm đều bị trấn áp, hình thành một Trường Vực Thời Không khổng lồ, hóa thành nhà tù thiên địa, phong cấm mọi sự sinh diệt biến hóa trên thế gian!

Chương 22

Uy lực của một đòn này, trực tiếp đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh!

"Tử Vi!" Thấy Tinh Thần Đại Thủ vỗ xuống, sắc mặt Thời Thần trở nên vô cùng khó coi, tóc tai dựng đứng, cuồng nộ nói: "Giữa ta và ngươi, bất tử bất hưu!" Nhưng trong giọng nói lại có thêm vài phần vô lực!

"Quang Âm Tuế Nguyệt!" Thời Thần cực kỳ oán hận không cam lòng nhìn Tử Vi một cái, giơ tay vươn ra, lần nữa triệu hoán ra Thời Gian Trường Hà, cả người hóa thành một đoàn thanh khí, dung hợp làm một với Tuế Nguyệt Luân!

"Oanh long!" Khoảnh khắc sau, Tuế Nguyệt Luân đại phóng quang mang, hóa thành một đạo kim mang, đâm vào trong Thời Gian Trường Hà, biến mất giữa thiên địa!

"Oanh!" Tinh Thần Đại Thủ vỗ xuống mặt đất, lực lượng kinh khủng lập tức phóng thích ra, trời long đất lở!

"Chạy thật nhanh!" Tử Vi thu hồi pháp lực, nhìn về phía nơi Thời Thần biến mất, cười lạnh một tiếng.

Đối với kết quả này, y đã có dự liệu.

Ai cũng biết, các Tiên Linh tu luyện Pháp tắc Thời Gian nổi tiếng khó giết, một khi thấy tình huống bất ổn, tùy thời đều có thể trốn vào Thời Gian Trường Hà, ai cũng không có cách nào ngăn cản!

Ít nhất là dưới Hỗn Nguyên thì là như vậy.

Huống hồ Thời Gian Trường Hà cũng không phải ai muốn vào là vào, Tiên Linh bình thường căn bản không thể tiến vào.

Mặc dù Tử Vi cũng tu luyện Pháp tắc Thời Gian, có thể tiến vào

Thời Gian Trường Hà, nhưng y lại không đuổi theo, y hiểu đạo lý cùng khấu mạc truy (không nên truy cùng đường).

Huống chi Thời Gian Trường Hà là một nơi hoàn toàn khác biệt với hiện thế, bên trong tràn ngập Quang Âm Toái Phiến, cũng đầy rẫy nhiều nguy hiểm chưa biết.

Đối với việc lĩnh ngộ Pháp tắc Thời Gian, bản thân y vốn không bằng Thời Thần, nếu nhất thời nóng đầu đuổi vào, không chừng lại bị đối phương lợi dụng một điểm trấn sát, rơi vào tuyệt cảnh.

Dù sao Thời Gian Trường Hà hiện tại là chủ tràng của đối phương.

Những Đại Thần Thông Giả này, kẻ nào cũng thâm hiểm!

Lùi một vạn bước, Tử Vi hiện giờ với tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ đã có thể chiến thắng Thời Thần Chuẩn Thánh sơ kỳ, chờ khi y trưởng thành thành Chuẩn Thánh, đối phó Thời Thần sẽ càng thêm đơn giản!

"Thời Thần, lần sau gặp mặt, chính là lúc ngươi phải chết!" Tử Vi thần sắc bình tĩnh, nhàn nhạt nói một câu, rồi mới bay trở lại Thái Sơn.

Trên thực tế, Tử Vi đoán không sai!

Tương ứng với hiện thế trong Thời Gian Trường Hà, Thời Thần đang ẩn nấp bên trong với đầy sát khí, Tuế Nguyệt Luân trong tay y giơ cao, tùy thời chuẩn bị tế ra!

Chỉ cần Tử Vi dám tiến vào, lập tức sẽ phải chịu một kích chí cường của Chuẩn Thánh!

Tử Vi vừa đáp xuống Thái Sơn, Hoàng Ly Nhi đã chạy lên đón, trong mắt dị sắc liên tục, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng vì kích động, vui vẻ nói: "Chủ nhân, người thật sự quá lợi hại!

Kia là Chuẩn Thánh đấy, mà cũng không phải đối thủ của Chủ nhân!" Kim Hồng Thị đang bị thương cũng tiến lại gần, vẻ mặt đầy cảm kích nói: "Kim Hồng đa tạ Tử Vi Đạo huynh!

Nếu không nhờ Đạo huynh tương trợ, lần này bần đạo chắc chắn sẽ chết không nghi ngờ!" Tử Vi xua xua tay, cười nói: "Kim Hồng Đạo hữu không cần khách khí!

Thời Thần Lão Tổ hành sự bá đạo, ta vốn không quen nhìn, tự nhiên không thể để y làm hại tính mạng Đạo hữu!" "Dù sao, lần này cũng phải đa tạ Đạo huynh!" Kim Hồng Thị nhìn Tử Vi trước mặt, cảm khái vạn phần nói: "Đạo hạnh của Tử Vi Đạo huynh cao tuyệt, thật sự khiến bần đạo hổ thẹn!" Lời này quả thực là lời thật lòng, ai cũng biết, giữa Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh là một sự chênh lệch cảnh giới lớn, như một vực sâu không thể vượt qua.

Vậy mà Tử Vi lại có thể dựa vào chiến lực nghịch thiên để đối đầu Thời Thần, đánh bại y bỏ chạy, thực lực kinh khủng đến mức khó mà tưởng tượng được!

Nếu không tận mắt chứng kiến, y tuyệt đối sẽ không tin.

Tử Vi nghe vậy khẽ mỉm cười, nói: "Thời Thần bị thương không nhẹ, tin rằng sau này y sẽ không còn làm loạn nữa!

Trải qua trận chiến này, mục tiêu của y có lẽ đã chuyển sang ta, sau này Đạo hữu không cần lo lắng về an nguy của mình nữa." Nói rồi, Tử Vi chuyển giọng, lại nói: "Đã làm phiền Đạo hữu không ít ngày, ta xin cáo từ, Đạo hữu cũng có thể an tâm dưỡng thương, khôi phục thương thế." Lần này đã trì hoãn ở Thái Sơn mấy ngàn năm, Tử Vi cũng đang suy nghĩ tiếp tục du lịch Hồng Hoang Đại Địa, để tìm kiếm cơ duyên bảo vật, tiến một bước cường đại thực lực bản thân, nếu không thì e rằng sẽ bỏ lỡ rất nhiều cơ duyên.

"Nếu đã như vậy, bần đạo sẽ không giữ lại nữa!" Kim Hồng Thị

hơi chần chừ, rồi mở miệng nói.

Chính như Tử Vi đã nói, thời gian sắp tới y phải dùng để khôi phục thương thế, e rằng không có thời gian để tiếp đãi Tử Vi nữa.

"Tốt!" Tử Vi gật đầu, triệu hoán ra Độ Nguyệt Phi Tiên, nhìn Hoàng Ly Nhi bên cạnh một cái, nói: "Đi thôi!" Hoàng Ly Nhi nhẹ nhàng đạp một cái, lập tức nhảy lên Phi Tiên.

Độ Nguyệt Phi Tiên lập tức hóa thành một đạo kim mang, độn phá hư không, tiếp tục bay về phía Côn Luân Sơn.

Kim Hồng Thị nhìn theo bóng dáng Tử Vi rời đi, trên mặt lộ ra vẻ cảm khái vô tận, tự lẩm bẩm: "Tử Vi Đạo huynh, tất định là một nhân vật phong vân trong Hồng Hoang. ....." Dưới vòm trời, Tử Vi khoanh chân ngồi trên Độ Nguyệt Phi Tiên, hai mắt nhắm hờ, đỉnh đầu Khánh Vân phù hiện, hư hư ảo ảo, tựa như vô số tinh tuyền lớn nhỏ, đẹp đến mê hồn.

Trước mặt y, Cửu Tiêu Bảo Kính, lúc chìm lúc nổi, dưới sự kích động của quang mang, tản mát ra một cỗ sức mạnh thời không huyền diệu.

Trong não hải Tử Vi không ngừng hồi vị trận chiến trước đó, y đắm chìm vào cảnh giới vô không vô ngã, vô tư vô niệm, lấy góc độ của một người bàng quan thuần túy để nhìn nhận toàn bộ quá trình chiến đấu.

Nói cách khác, Tử Vi đang sàng lọc, tổng kết kinh nghiệm chiến đấu, biến chúng thành nhận thức về chiến pháp, từ đó đề thăng toàn diện thực lực đấu pháp.

Chỉ có như vậy, y mới có thể không ngừng tiến bộ!

"Lực lượng của Pháp tắc Thời Gian. ....." Tử Vi không ngừng vận chuyển Tử Vi Đấu Số, dựa vào sự khống chế Cửu Tiêu Bảo Kính của

bản thân, bắt đầu tiến một bước tham ngộ huyền bí của Pháp tắc Thời Gian, trong lòng nhất thời sinh ra rất nhiều cảm ngộ.

Cái gọi là tam nhân hành, tất hữu ngô sư!

Tử Vi và Thời Thần là kẻ địch không sai, nhưng điều đó không có nghĩa là không thể hấp thụ kinh nghiệm từ đạo pháp của đối phương!

Muốn chứng Đạo Hỗn Nguyên, thậm chí truy cầu cảnh giới Đại Đạo hư vô phiêu miểu hơn nữa, thì phải từ bỏ thành kiến bản thân, từ vạn sự vạn vật mà đắc cảm ngộ, lợi dụng tất cả những gì có thể.

Huống chi.

Biết mình biết người, trăm trận bách thắng!

Chỉ khi hiểu rõ hơn về Pháp tắc Thời Gian, lần sau gặp lại Thời Thần, y mới có thể chém giết được đối phương!

Có trốn vào Thời Gian Trường Hà cũng vô dụng!

Cứ như vậy, một trăm năm, năm trăm năm, một nghìn năm...

Mấy nghìn năm thoảng qua, Tử Vi vẫn luôn chìm đắm trong việc tham ngộ Pháp tắc Thời Gian, quanh thân dần dần xuất hiện từng đạo phiêu miểu chi quang, cả người y dường như cũng bước vào sự biến hóa không ngừng, biến hóa khôn lường!

Điều này cũng có nghĩa là, y đã khống chế Pháp tắc Thời Gian càng thêm tinh thâm.

Trong khi Tử Vi tu luyện, Hồng Hoang Đại Địa đã sớm trở nên không yên tĩnh.

Dã tâm xưng bá Hồng Hoang của ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân đã rõ như ban ngày, cuộc tư sát càng ngày càng thảm liệt, nguyên bản Hồng Hoang Bách Tộc cũng gần như toàn bộ bị thu phục, gia nhập vào trận đại chiến càn quét toàn bộ Hồng Hoang.

Mỗi thời mỗi khắc, trên Hồng Hoang Đại Địa đều có chiến đấu bùng phát, tiên huyết vương vãi!

Vô số tộc nhân Bách Tộc đã bỏ mạng.

Một hồi đại kiếp biến khắp chúng sinh!

Vô số oán khí, sát khí, huyết khí tràn ngập giữa thiên địa, bắt đầu hội tụ thành Lượng Kiếp Chi Khí, phiêu phù trong mỗi tấc hư không.

Dưới ảnh hưởng của Lượng Kiếp Chi Khí, một số Tiên Linh tâm trí không kiên định đã bị linh trí che mờ, bị dục vọng sát lục chi phối, gây ra hết trận tinh phong huyết vũ này đến trận khác trên Hồng Hoang Đại Địa!

Trong tình huống này, cho dù có Tiên Thiên Đại Thần xuất thế, cũng đều ẩn mình trong hang ổ, bế môn không ra, sợ bị cuốn vào Lượng Kiếp.

Chương 23

Đương nhiên, nếu Tử Vi biết được cách làm của những người này, y nhất định sẽ cười nhạo không thôi.

Lượng Kiếp vừa xuất hiện, vô lượng chúng sinh đều ở trong đại kiếp, cho dù có trốn tránh, cũng sẽ bị kiếp khí nhiễm vào, trốn được một lần, không trốn được lần thứ hai.

Chỉ có chủ động nhập kiếp, hóa giải sát khí, mới là chính đạo!

Trong khi thiên địa ngày càng hỗn loạn, tại một nơi nào đó ở Đông Phương Đại Địa, giữa một tiên sơn linh khí bừng bừng, thụy khí cuồn cuộn, có vô lượng tiên quang tỏa ra.

Nơi đây chính là Ngọc Kinh Sơn đại danh đỉnh đỉnh, Đạo Trường của Hồng Quân!

Trong một tiên điện trên núi, một lão đạo tóc bạc phơ, mặc huyền bào tay áo rộng đang cầm một ngọc điệp màu tím, huyền quang vây quanh, dường như đang tham ngộ.

Một khắc nào đó.

Hồng Quân đột nhiên mở hai mắt, trong đồng tử tựa hồ có một đạo ngân tích huyền diệu xẹt qua, khẽ thở dài nói: “Tam Tổ tranh bá, Lượng Kiếp sắp sửa bắt đầu rồi sao?

Lão đạo ta cũng nên sớm chuẩn bị!” “La Hầu kia cũng xuất thân từ Hỗn Độn Ma Thần, trong tay y không biết có bao nhiêu Ma Bảo lợi hại, thực lực cũng không thua gì ta!” “Vì chúng sinh thiên địa, lão đạo ta cần tìm một vài Đạo hữu giúp đỡ, để triệt để trấn sát y!” “Trận chiến này, chỉ được thắng, không được bại!” Hồng Quân nói xong, tiên quang trên người lóe lên, liền biến mất trong đại điện, chỉ còn

một thanh âm mơ hồ vọng lại giữa thiên địa.

"Không biết những lão hữu ngày xưa của ta, còn mấy người tại thế. ....." Không nhắc đến Hồng Quân, một ngày nọ, khi Tử Vi đang tham ngộ Pháp tắc Thời Gian, bên tai y đột nhiên truyền đến tiếng reo mừng của Hoàng Ly Nhi: "Chủ nhân, mau tỉnh lại đi, Côn Luân Sơn!" "Côn Luân Sơn?" Nghe vậy, Tử Vi mở đôi mắt đã nhắm lâu, thu liễm khí tức toàn thân, nhìn về phía trước.

Trong tầm mắt, chỉ thấy trên đường chân trời, một tòa thần sơn hùng vĩ liên miên bất tận, không biết dài rộng ức ức vạn dặm sừng sững dưới tầng mây, nhìn từ xa, tựa hồ một con Hỗn Độn Thương Long đang nằm ngang.

Chính là Côn Luân Sơn!

Côn Luân Sơn tương truyền do đại não Bàn Cổ hóa thành, là tổ mạch của Hồng Hoang Đại Lục, là ngọn núi số một dưới Bất Chu Sơn, ẩn chứa vô số cơ duyên bảo vật.

Côn Luân Sơn kéo dài đông tây không biết bao nhiêu dặm, được xưng là Đông Tây Côn Luân, trong đó càng sinh ra vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh.

Nổi danh nhất là Đông Côn Luân, nơi Tam Thanh do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, cùng với Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân, là một địa điểm tạo hóa Tiên Linh cấp đỉnh!

"Đi thôi!

Vào trong núi phía trước!" Tử Vi chấp tay đứng, xa xa nhìn Côn Luân Sơn, mở miệng nói.

"Vâng ạ!" Hoàng Ly Nhi toe toét cười, mạnh mẽ thúc đẩy Độ Nguyệt Phi Tiên, tốc độ phi độn lại nhanh hơn rất nhiều.

Lúc này, Tử Vi dường như cảm thấy điều gì đó, lông mày khẽ cau

lại, nhìn về phía sâu trong hư không.

Trong cảm nhận của y, linh khí thiên địa trở nên vô cùng hỗn tạp, xen lẫn từng tia kiếp sát chi khí.

Nếu hấp thu nhiều loại linh khí này, hiển nhiên sẽ vô hình trung ảnh hưởng đến tâm trí của tu sĩ.

"Kiếp sát chi khí thật nặng, xem ra Long Hán Lượng Kiếp đang được thai nghén rồi." Tử Vi thầm suy nghĩ, Lượng Kiếp sắp đến, chúng sinh thế gian ai cũng không thể tránh khỏi!

Nhưng đối với y lại là một cơ hội tuyệt vời!

Vì lý do Lượng Kiếp, các Tiên Thiên Thần Thai Thánh khác đại khái sẽ ẩn mình, chờ đợi Lượng Kiếp qua đi, Tử Vi tự nhiên có thể tùy tâm sở dục sưu tầm bảo vật trên Hồng Hoang Đại Địa!

Các Tiên Linh khác sợ nhập kiếp, nhưng Tử Vi thì không sợ!

Sát kiếp hồng trần thiên địa, vốn không thể tránh khỏi, thay vì bị nó chi phối, không bằng thừa đại thế, biến thành của riêng!

Trăm năm sau, Tử Vi cuối cùng cũng tiến vào phạm vi Côn Luân Sơn, bắt đầu sưu tầm bảo vật.

Dọc đường đi, Tử Vi tuân theo nguyên tắc thà giết nhầm không bỏ sót, gần như đào xới đất ba thước, không biết đã thu vét bao nhiêu loại thiên tài địa bảo.

Nơi y đi qua, tựa như cào cào quét sạch!

Những vật này, đều sẽ trở thành nội hàm để y kiến lập Đế thống sau này, tự nhiên càng nhiều càng tốt.

Hoàng Ly Nhi theo Tử Vi, cũng không thiếu được lợi ích, dọc đường sưu tầm vô số bảo vật, đôi mắt to tròn long lanh cong thành hình trăng lưỡi liềm, cười đến miệng không khép lại được.

Một ngày nọ, hai người đang ở trong một sơn cốc.

Đột nhiên, trước mắt lóe lên, vô số kim hỏa chi quang tràn ngập, hóa thành một cơn Canh Kim Phong Bạo khổng lồ, thổi về phía hai người!

"Oanh long long!" Từng đạo thanh sắc lôi quang xé rách trời xanh, tựa như tiên quang ngoài vực, giao thoa thành biển lôi ngập trời, phát ra tiếng động lớn rung trời, hung hăng đánh xuống!

Trong phút chốc, trời đất quay cuồng, nhật nguyệt vô quang, tựa hồ muốn diệt thế!

"Chủ nhân, thiếp thân vô tình lạc vào Tiên Thiên Trận Pháp rồi!" Hoàng Ly Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng, hơi lo lắng nói, hai tay khẽ vung trước người, không chút do dự tế ra Ly Địa Quang Diễm Kỳ!

"Hô lạp. ....." Hoàng Ly Nhi nắm chặt đại kỳ, bàn tay ngọc mạnh mẽ vung về phía trước, cờ diện trương ra, vô số Đại Đạo Văn Lạc trên đó sáng lên, lập tức bùng phát ra vô tận xích hồng hà quang, bảo vệ hai người chặt chẽ ở giữa.

"Hống!" Ly Địa Quang Diễm Kỳ phát sáng, chân long chi ảnh khắc họa trên đó dường như sống lại, từ trên cờ bay ra, hóa thành một con xích sắc Hỏa Long khổng lồ, gào thét xông về phía trước!

"Oanh long long!" Xích sắc Hỏa Long va chạm với kim phong lôi quang ngập trời, lập tức xảy ra một vụ nổ lớn kịch liệt, tiếng nổ vang vọng không ngớt bên tai!

Trong chớp mắt, dường như vô số thái cổ tinh thần nổ tung, chùm ánh sáng hạt kinh khủng xuyên qua hư không, biến khu vực xung quanh thành một vực sâu hắc động.

Tuy nhiên, uy lực của Tiên Thiên Đại Trận không tầm thường, lôi

quang ngập trời đổ xuống, không ngừng, nhanh chóng đánh tan xích sắc Hỏa Long, càng áp chế chân quang của Ly Địa Quang Diễm Kỳ vào một phạm vi cực nhỏ.

"Chủ nhân, Ly Nhi không trụ nổi nữa rồi!" Hoàng Ly Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt, trên trán trắng như tuyết khẽ lấm tấm mồ hôi thơm, hướng Tử Vi bên cạnh cầu cứu: "Người mau ra tay đi!" "Yên tâm!" Tử Vi nghe vậy ha ha cười một tiếng, giơ tay vươn về phía trước, lập tức huyễn hóa ra một bàn Tinh Thần Đại Thủ che trời lấp nhật, dài không biết ức vạn vạn trượng, tản mát ra một cỗ khí tức hạo hãn thương mang, bao phủ lấy uy thế ngập trời, hùng dũng vỗ về phía trước!

Một tiếng nổ lớn truyền đến, cả sơn cốc dường như đều rung chuyển kịch liệt.

"Phốc. ....." Từng mảng lớn lôi quang bị tiêu diệt, trực tiếp hóa thành hư vô dưới sự công kích của Tinh Thần Đại Thủ, giữa thiên địa xuất hiện một khoảng trống ngắn ngủi.

Ngay sau đó.

Tử Vi lần nữa thao túng Tinh Thần Đại Thủ vỗ xuống đại trận!

"Oanh!" Trong hư không, lập tức phù hiện dày đặc Tiên Thiên Trận Văn, dưới sự xung kích của cỗ sức mạnh kia, không còn chống đỡ nổi nữa, vỡ vụn tựa như gương.

Toàn bộ đại trận lập tức bị phá!

"Thực lực của Chủ nhân hình như lại mạnh hơn rồi. ....." Nhìn cảnh tượng này, Hoàng Ly Nhi không khỏi ngây ngốc mở to hai mắt, trong mắt đầy vẻ sùng bái.

Tử Vi lại không chú ý đến thần sắc của Hoàng Ly Nhi, y cất bước đi về phía trước, bàn tay lớn vung tán mây khói, lập tức nhìn rõ mọi

vật bên trong đại trận.

Trong tầm mắt, một cây quả khổng lồ sừng sững, rủ xuống từng đạo Tiên Linh Chi Khí, toàn bộ lá cây xanh biếc như ngọc.

Điểm đáng chú ý nhất là, giữa các cành cây mọc ra rất nhiều đóa hoa hình hoa sen, kết ra quả tựa như ngọc trai, trên hoa quả đều mang hai chữ 'Hoàng Trung'!

Chính là Hoàng Trung Lý, đứng đầu trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn!

Hoàng Trung Lý, mỗi một Nguyên Hội nở hoa một lần, một Nguyên Hội kết quả một lần, một Nguyên Hội thành thục một lần, mỗi lần chỉ kết chín quả, vô cùng trân quý!

Chương 24

Phàm là ăn một quả, có thể lập tức thành Đại La Kim Tiên!

Đương nhiên, tiền đề là phải chịu đựng được hải lượng thần lực tinh khí ẩn chứa trong quả, nếu không thì ngay khoảnh khắc ăn vào sẽ bạo thể mà chết.

Tuy nhiên, loại phương pháp cưỡng ép tăng cao cảnh giới này cũng có khuyết điểm rất lớn, người phục dụng sẽ có căn cơ bất ổn, chỉ có pháp lực mà không có cảnh giới, thuộc về loại kém cỏi nhất trong cùng tầng thứ, gần như cả đời sẽ dừng lại ở một tầng thứ, tiến cảnh vô vọng.

Nhưng tục ngữ nói lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, dù có rác rưởi đến mấy cũng là Đại La Kim Tiên!

Đối với những tu sĩ cả đời vô vọng đột phá Đại La Kim Tiên, phục dụng Hoàng Trung Lý cũng là một lựa chọn không tồi.

Đặc biệt là hậu thế, thiên địa nguyên khí thiếu thốn, linh khí dần dần khô cạn, lại có mấy lần Lượng Kiếp đại thanh tẩy, Đại La Kim Tiên hiếm đến đáng thương.

Đừng thấy Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn cả ngày dương dương tự đắc, cũng không ít người chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên mà thôi.

Có một cây Hoàng Trung Lý, tương đương với có thể sản xuất hàng loạt Đại La Kim Tiên, có thể nói là cực kỳ trân quý.

Đương nhiên ngoài ra, Hoàng Trung Lý cũng là thánh phẩm trị thương, bổ ích pháp lực.

Bất luận từ phương diện nào, Hoàng Trung Lý đều xứng đáng với

danh hiệu Đệ Nhất Linh Căn.

Tùy tay thu Hoàng Trung Lý, Tử Vi đưa cho Hoàng Ly Nhi bên cạnh một quả, cười nói: "Này, tặng cho ngươi!" "Tạ tạ Chủ nhân!" Hoàng Ly Nhi nhận Hoàng Trung Lý, hai mắt sáng rỡ, lập tức vô cùng vui mừng nói.

Tử Vi không nói nhiều nữa, tiếp tục tiến sâu vào bên trong Côn Luân Sơn, sưu tầm bảo vật.

Một lần khác, chưa đi được trăm năm, Tử Vi lại có phát hiện mới.

Trên một vách núi lớn màu đen, đang xiên xiên cắm một cây tiểu kỳ màu vàng kim, trên đó kim liên nở rộ, phù vân lượn lờ, vô lượng huyền hoàng chi quang tỏa ra, bao trùm thiên địa hư không gần đó.

".....Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ!" Nhìn cây tiểu kỳ trong khoảnh khắc, Tử Vi không khỏi khẽ lẩm bẩm.

Cây tiểu kỳ màu vàng kim trước mắt, chính là Trung Ương Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một trong Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, thuộc về Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Cờ này vừa giương ra, khí tượng nồng đậm, vạn đóa kim liên nở rộ, vạn tà tránh xa, vạn pháp bất xâm.

Nguyên bản món pháp bảo này nên thuộc về Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng lại bị y (Tử Vi) chặn ngang đoạt lấy.

"Oong!" Lúc này, Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ khẽ rung lên, đột nhiên hóa thành một đạo kim mang, vọt lên trời, bay nhanh như điện xẹt, muốn độn tẩu!

Bảo vật có linh, muốn đào thoát!

"Đi đâu!?" Thấy vậy, Tử Vi khẽ quát một tiếng, giơ tay vươn về phía trước, trong lòng bàn tay lập tức bắn ra hai đạo Tử Vi Thần

Quang, hóa thành những sợi xích liên, lập tức quấn lên Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, trói chặt nó lại.

Y vươn tay vẫy một cái, bắt Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ vào tay, cảm nhận Đại Đạo luật động bên trong, không khỏi thầm gật đầu.

Hiện nay cộng thêm Ly Địa Quang Diễm Kỳ trong tay Hoàng Ly Nhi, Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ đã có được hai, nếu có thể có được ba bảo kỳ còn lại thì thật tốt.

Đến lúc đó, có thể bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, trận pháp được xưng là phòng ngự số một Hồng Hoang!

Thu lấy Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Tử Vi tiếp tục du lịch dọc theo sườn Côn Luân Sơn, sau khi càn quét dọc đường, cuối cùng cũng từ Đông Côn Luân đến Tây Côn Luân!

Tây Côn Luân so với Đông Côn Luân, phong cảnh càng thêm hoang vu rộng lớn, có thêm vài phần khí chất thô ráp!

Đương nhiên, các loại thiên tài địa bảo trân quý, chi lan ngọc khí cũng không kém gì Đông Côn Luân.

Một ngày nọ, khi Tử Vi tiến sâu vào phúc địa Tây Côn Luân, y đột nhiên cảm nhận được một cỗ ba động thiên địa nguyên khí vô cùng kịch liệt truyền đến từ xa!

"Có bảo vật cường đại xuất thế, có Tiên Linh đang đấu pháp?

Đi xem thử!" Tử Vi tâm niệm vừa động, tuần theo phương hướng ba động truyền đến bay đi, nhanh chóng đến nơi phát ra ba động.

Chỉ thấy nơi đây tụ tập dày đặc, không dưới mấy ngàn Tiên Linh cường đại, tất cả đều đang hổ thị đan đan!

Chính giữa, từ một khe nứt dưới vách đá gãy đang không ngừng phun ra linh quang cuồn cuộn, trong đó còn xen lẫn xích hồng hỏa

quang ngập trời, dường như có vật gì đó đang lộ ra.

"Nơi đây là Đạo Trường của bần đạo, các ngươi mau chóng rời đi!" Tử Vi vừa đến không lâu, một thanh âm vô cùng bá đạo đột ngột vang lên, thu hút sự chú ý của chúng tiên.

Một đạo ô mang từ xa bay tới, đáp xuống mặt đất hóa thành một đạo nhân mặt đen, thân hình tráng kiện như gấu.

Đạo nhân thần sắc âm u, mặc một trường bào đen, tay chân to lớn, khuôn mặt đen sạm, giữa lông mày ẩn chứa một cỗ âm ngoan chi sắc, vừa nhìn đã biết là kẻ lòng dạ độc ác, thủ đoạn tàn nhẫn.

"Cái gì!" "Hắc Phong Lão Tổ!" "Hỏng rồi!

Hắc Phong Lão Tổ đến rồi!" Nhìn đạo nhân mặt đen, tất cả Tiên Linh tại chỗ đều biến sắc, tựa hồ thấy hồng thủy mãnh thú, đồng loạt lùi về phía sau một bước!

Thậm chí có không ít người trực tiếp từ bỏ, quay đầu bay về phía chân trời.

Dáng vẻ đó, tựa hồ Hắc Phong Lão Tổ là một tồn tại không thể trêu chọc.

Hắc Phong Lão Tổ nhìn thấy phản ứng của mọi người, khóe miệng không khỏi khẽ nhếch lên, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý, dường như đang hưởng thụ cảm giác được người khác kính sợ.

"Ồ?

Đại La Kim Tiên trung kỳ?

Cũng không tệ!" Ánh mắt Tử Vi rơi trên người Hắc Phong Lão Tổ, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc nhàn nhạt, khẽ tự lẩm bẩm.

Hiện giờ Long Hán Lượng Kiếp chưa đến, một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh đều chưa xuất thế, thực lực chúng sinh Hồng Hoang

phổ biến đều ở cảnh giới Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Hắc Phong Lão Tổ lại có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, thật sự khó có được!

Ít nhất đặt vào hiện tại, y có thể được coi là thực lực hàng đầu trong Hồng Hoang.

Có thể trong khoảng thời gian này đạt được phần tu vi này, e rằng căn cơ lịch sử không tầm thường.

"Vị Tiên Hữu, Hắc Phong Lão Tổ là ai?" Có Tiên Linh từ xa đến, không nhận ra Hắc Phong Lão Tổ, không khỏi tò mò hỏi.

"Vị Tiên Hữu có lẽ không biết, Hắc Phong Lão Tổ là một luồng hắc phong hóa thành từ thuở Khai Thiên Tích Địa, tu vi bất phàm, bản tính tàn bạo!" "Phàm là có bảo vật nào y nhìn trúng, liền ra tay cướp đoạt, không biết đã tàn hại bao nhiêu Tiên Linh!" "Kẻ này hung danh hiển hách, không ai dám chọc!" "Ai, Hắc Phong Lão Tổ ở đây, e rằng chúng ta không còn hy vọng có được bảo vật nữa rồi!" "Đi thôi, ở lại cũng vô vị!" "....." Một đám Tiên Linh sắc mặt ảm đạm, ngay cả thở mạnh cũng không dám, sợ chọc giận Hắc Phong Lão Tổ.

"Hắc Phong Lão Tổ, nơi đây là Tây Côn Luân, Đạo Trường của ngươi ở Hắc Phong Sơn, cách nơi này mười vạn tám ngàn dặm, sao lại là Đạo Trường của ngươi!?" Một Tiên Linh Thái Ất Kim Tiên Đại Viên Mãn dường như không phục, mở miệng nói.

"Hửm?" Nghe lời người này, Hắc Phong Lão Tổ nhíu mày, ngữ khí không thiện nói: "Lão Tổ ta vừa mới chiếm nơi này làm Đạo Trường, chẳng lẽ còn phải thương lượng với ngươi sao?!" "Cái gì?!" "Rõ ràng là cường từ đoạt lý!" "Ngươi hành sự như vậy, chẳng phải quá bá đạo rồi sao!

Bảo vật xuất thế, chúng ta ai cũng có duyên, sao có thể cưỡng chiếm!" "Không sai!" "....." Lời của Hắc Phong Lão Tổ dường như đã chọc giận không ít Tiên Linh, không ít tu sĩ gan lớn đều mở miệng

phẫn nộ quát mắng.

Ngay cả Tử Vi nghe lời của Hắc Phong Lão Tổ, cũng không khỏi trợn mắt há mồm, lão già này quả nhiên vô sỉ đến cực điểm!

Hoàng Ly Nhi cũng há to miệng nhỏ, vẻ mặt bị chấn kinh.

"Hừ!" Thấy một đám tu sĩ ồn ào, sắc mặt Hắc Phong Lão Tổ lập tức tối sầm lại, trong mắt lóe lên một tia âm ngoan, giận dữ nói: "Ồn ào!

Các ngươi đang tìm chết!" Nói đoạn, Hắc Phong Lão Tổ vung bàn tay lớn, lập tức đánh ra hắc phong ngập trời, bao phủ vô biên sát khí công kích xuống phía dưới!

Không hợp một lời, liền ra tay tương hướng!

"Hắc Phong Lão Tổ, ngươi!" "A. ....." "Đừng.

Chương 25

....." Kèm theo từng trận tiếng kêu thảm thiết, những Tiên Linh vừa nãy lên tiếng đều bị cuốn vào hắc phong tiêu diệt, thân vẫn đạo tiêu, thậm chí không ít Tiên Linh bên cạnh cũng bị liên lụy, bỏ mạng tại chỗ.

Cảnh tượng này, khiến tất cả mọi người trong lòng đều phát lạnh!

"Bảo vật này là của bần đạo, ta xem ai dám tranh đoạt!" Hắc Phong Lão Tổ cười quái dị một tiếng, căn bản không thèm để chúng tiên vào mắt, cười lạnh nói: "Một đám phế vật, trọng bảo như thế, các ngươi cũng xứng có được sao?" Nghe lời Hắc Phong Lão Tổ, một đám Tiên Linh nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại chỉ dám tức giận mà không dám nói gì!

Không có cách nào, thực lực đối phương quá cường đại, căn bản không dám trêu chọc!

"Chủ nhân, Hắc Phong Lão Tổ này thật đáng ghét!" Hoàng Ly Nhi không chịu nổi hành động của Hắc Phong Lão Tổ, vẻ mặt đầy ghét bỏ nói.

Tử Vi nghe vậy không khỏi ha ha cười một tiếng, mở miệng nói: "Yên tâm!

Y sắp chết rồi!" Nghe lời Tử Vi, hai mắt Hoàng Ly Nhi sáng lên, đương nhiên biết ý nghĩa trong lời nói của Tử Vi.

Chỉ vài từ ngắn ngủi, đã định đoạt kết cục của Hắc Phong Lão Tổ!

Còn về việc Hắc Phong Lão Tổ có đánh lại được Tử Vi hay không, cần hỏi sao?!

Thanh âm nói chuyện của hai người cũng không cố ý che giấu, bởi vậy tất cả Tiên Linh tại chỗ đều nghe rõ ràng, từng người một thần sắc kinh dị nhìn về phía hai người!

"Hừ!" Hắc Phong Lão Tổ ánh mắt gắt gao nhìn về phía Tử Vi và Hoàng Ly Nhi, trên mặt lộ ra vẻ hung tợn, tàn nhẫn nói: "Gan lớn!

Dám vô lễ với Lão Tổ!

Xem ra Lão Tổ ta đã quá lâu không ra tay rồi!" Hắc Phong Lão Tổ cười quái dị một tiếng, lập tức hóa thành một đạo hắc quang lao về phía Tử Vi tấn công.

Trong chớp mắt, đã đến trước mặt Tử Vi.

"Lão Tổ ta tiễn hai kẻ lên đường!" Hắc Phong Lão Tổ trên mặt đầy vẻ trào phúng, với thái độ cao ngạo, một chưởng vỗ về phía Tử Vi.

Y muốn trước mặt nhiều người như vậy, dùng cách gần như sỉ nhục để trấn sát Tử Vi, lập nên uy danh hiển hách!

"Đến lúc đó có quỳ xuống cầu xin cũng vô dụng!" Hắc Phong Lão Tổ sau khi ra một kích, khóe miệng liền lộ ra vẻ tàn nhẫn, dường như đã nhìn thấy cảnh tượng đầu Tử Vi vỡ tung.

"Ai!" "Lại một cái đầu người rơi xuống đất rồi!" "Dám khiêu chiến Hắc Phong Lão Tổ, ta bội phục dũng khí của ngươi!" "Nếu người này có thể bình an vô sự, bần đạo sẽ ngay tại chỗ nuốt phân tự sát!

Chư vị Đạo hữu đều có thể làm chứng!" "....." Nhìn cảnh tượng này, một đám Tiên Linh đều lắc đầu, hoặc tiếc nuối, hoặc hả hê, xem náo nhiệt không sợ chuyện lớn.

Nhưng không một ai ngoại lệ, đều cho rằng Tử Vi chắc chắn phải chết!

Đại Thần Thông Giả Đại La Kim Tiên trung kỳ, há dễ trêu chọc sao?

Dưới vạn chúng chú mục, mắt thấy bàn tay của Hắc Phong Lão Tổ sắp vỗ xuống người y, Tử Vi cuối cùng cũng động!

"Oanh!" Không có bất kỳ dấu hiệu nào, một cỗ khí thế cường đại đến cực điểm từ trong cơ thể y bùng phát ra, tựa như đại tinh nổ tung, khí tức kinh khủng càn quét mây trời.

Tử Vi bước một bước về phía trước, tay phải giơ lên, hùng dũng vỗ về phía trước!

"Hoa lạp lạp!" Thiên địa giao cảm, sinh ra vô số dị tượng, từng đạo trật tự thần liên sinh ra, tung hoành giao thoa, rực rỡ tựa như phượng hoàng chân vũ.

Giữa các ngón tay của Tử Vi, kim sắc thần mang lấp lánh, tựa như một tấm bia trời bất diệt màu vàng kim, bao phủ thần uy đại vũ trụ, hư không thiên địa xung quanh trực tiếp bị phá hủy, xuất hiện từng mảng lớn hắc động.

Thậm chí!

Thần lực trong cơ thể Tử Vi lan ra, bao phủ không gian xung quanh, dường như dung luyện thành một thể với thiên địa, hình thành một Trường Vực Nhục Thân đặc thù, cấm cố, trấn áp tất cả!

"Không. ....." "Không thể nào!" Cảm nhận khí thế kinh khủng trên người Tử Vi tựa như Hỗn Độn Hung Thú, sắc mặt Hắc Phong Lão Tổ thảm biến, điên cuồng hét lớn!

Người như vậy, y căn bản không thể chống lại!

Ý chết tột cùng bao trùm lấy tâm trí y!

Khoảnh khắc sau!

Trong ánh mắt đầy kinh khủng của Hắc Phong Lão Tổ, bàn tay phải của Tử Vi ngang nhiên đánh vào bàn tay y, trực tiếp đánh nát toàn bộ bàn tay, cùng với cả cánh tay!

"Không. ....." Hắc Phong Lão Tổ kêu thảm thiết, liều mạng muốn lùi về phía sau.

Nắm đấm của Tử Vi đã hung hăng đánh vào mặt y, lực lượng kinh khủng lập tức bùng phát.

Dưới một quyền kinh thiên động địa, đầu của Hắc Phong Lão Tổ bị đánh thẳng vào lồng ngực!

Nguyên Thần lập tức bị quyền cương kinh khủng xé nát, phấn toái!

Sau đó toàn bộ thân thể y 'bành' một tiếng nổ tung, hóa thành huyết vụ ngập trời!

Hắc Phong Lão Tổ Đại La Kim Tiên trung kỳ, trực tiếp bị Tử Vi một quyền đánh chết!

Một quyền, Hắc Phong Lão Tổ vẫn lạc!

Hiện giờ nhục thân của Tử Vi tu luyện Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp đến trọng thứ tư, sánh ngang với Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Hắc Phong Lão Tổ có nhục thân yếu ớt căn bản không thể chịu đựng nổi!

Nếu Hắc Phong Lão Tổ dựa vào đạo hạnh của bản thân, từ xa đối đầu bằng pháp lực thần thông, chưa chắc đã không thể giao thủ vài chiêu với Tử Vi, nhưng y lại cố tình muốn cận thân chiến đấu với Tử Vi, lựa chọn con đường gần với cái chết nhất.

Cũng không thể trách Tử Vi ra tay tàn nhẫn.

Sau khi Hắc Phong Lão Tổ bị đánh nát, tại chỗ chỉ còn lại một

đoàn Hắc Phong Bản Nguyên phiêu phù.

Tử Vi thấy vậy, vung bàn tay lớn, thu lấy nó.

Hắc Phong Bản Nguyên, nếu có thể phối hợp sử dụng với Di Thiên Hoàng Trần, uy lực của đạo thuật nhất định sẽ tăng mạnh!

Khi Tử Vi đánh nát Hắc Phong Lão Tổ, giữa thiên địa lập tức chìm vào một sự tĩnh lặng quỷ dị, tựa hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy.

Một lúc lâu sau.

"Cột. ....." Xung quanh đột nhiên vang lên một loạt tiếng nuốt nước bọt, tựa hồ như vỡ tổ!

"Tê!" "Ta thấy gì vậy?!" "Người này một quyền đánh chết Hắc Phong Lão Tổ!

Ta không phải hoa mắt rồi chứ?!" "Có ai nói cho ta biết, đây không phải thật không?!" "....." Vô số Tiên Linh kinh hãi không thôi, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tử Vi, tròng mắt gần như muốn lồi ra, vẻ mặt đầy kinh hãi!

Hắc Phong Lão Tổ Đại La Kim Tiên trung kỳ, hung danh hiển hách, lại bị người này một quyền đánh chết!

Cảnh tượng này, thật sự quá mức chấn động.

Thực lực của người này rốt cuộc cường hãn đến mức nào, Đại La Kim Tiên cũng không thể một quyền đánh chết Hắc Phong Lão Tổ chứ?!

Chẳng lẽ.

Chương 26

..... mạnh hơn cảnh giới Đại La Kim Tiên?

"Trời ạ!" Lúc này, tất cả mọi người đều chấn kinh, ngay cả thở mạnh cũng không dám, thật sự quá đáng sợ!

Tử Vi tự nhiên không biết mọi người đang suy đoán gì, sau khi đánh chết Hắc Phong Lão Tổ, y liền dặn dò Hoàng Ly Nhi bên cạnh: "Ở đây trông chừng, ta vào trong xem, đừng để bất kỳ ai tiến vào!" Nói đoạn, Tử Vi thân hình lóe lên, liền tiến vào bên trong vách đá, biến mất.

"Chủ nhân yên tâm!" Hoàng Ly Nhi gật đầu, đợi Tử Vi đi rồi, ánh mắt đẹp quét xuống phía dưới, trên người đột nhiên bùng phát ra một cỗ khí tức Đại La Kim Tiên cường đại!

"Cái gì?!" "Nữ tử này là Đại La Kim Tiên?!" Khi cảm nhận khí tức trên người Hoàng Ly Nhi, một đám Tiên Linh lại bị chấn động mạnh.

Vốn dĩ bị Tử Vi trấn nhiếp đến chết lặng, đã sớm từ bỏ ý định tranh đoạt bảo vật, lúc này phát hiện Hoàng Ly Nhi lại là Đại La Kim Tiên, càng triệt để dẹp bỏ những toan tính nhỏ trong lòng.

Chúng Tiên Linh thấy hoàn toàn không còn hy vọng, lũ lượt rời khỏi nơi này.

Lúc này, đột nhiên có người nhớ ra, quay đầu nhìn nhìn, nói: "Đúng rồi, vị Đạo hữu vừa nãy nói nếu vị tiền bối kia có thể bình an vô sự thì sẽ nuốt phân tự sát đâu, xin hãy mau chóng thực hiện lời hứa!" "Không sai!

Mau thực hiện lời hứa đi!" "Ơ!

Người đâu rồi?!" "Đừng sợ, ta biết người vừa nãy là ai, ta đi tìm. ....." "Đi thôi!" Nhanh chóng, một đám Tiên Linh ồn ào, tản ra.

Tử Vi tiến vào bên trong vách đá, phát hiện nơi đây là một khe nứt núi đá tự nhiên hình thành, vô tận xích hồng quang mang cuồn cuộn không ngừng phun ra từ đáy khe nứt, đá núi gần đó đều bị nướng cháy thành than!

Càng đi vào trong, nhiệt độ càng cao, hư không thậm chí xuất hiện dấu hiệu tan chảy.

Thái Ất Kim Tiên bình thường tiến vào sẽ bị thiêu sống đến chết!

Nhục thân Tử Vi sánh ngang với Tiên Thiên Linh Bảo, tự nhiên không chịu chút ảnh hưởng nào, y đi thẳng về phía trước, nhanh chóng đến sâu trong lòng núi.

Khi Tử Vi nhìn cảnh tượng trước mắt, y không khỏi đại kinh thất sắc!

Trên mặt đất phía trước, xiên xiên cắm một thanh thần kiếm rực lửa toàn thân đỏ rực.

Trên thân kiếm, từng luồng Tiên Thiên Thần Thai Hỏa bùng cháy dữ dội, tản mát ra nhiệt lãng kinh khủng, toàn bộ đều là Tiên Thiên Ly Hỏa Chi Tinh!

Thanh kiếm này, chính là nguồn gốc của nhiệt lãng.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?" Nhìn thấy thanh liệt diễm kiếm trong khoảnh khắc, hai mắt Tử Vi không khỏi sáng lên, bàn tay lớn vươn ra, cách không nhổ nó lên, hút vào trong tay y.

"Thật là một thanh Ly Hỏa Thần Kiếm tốt!" Cảm nhận khí tức phong duệ truyền đến từ thân kiếm, Tử Vi không khỏi vui mừng nói.

"Oanh!" Lúc này, dị biến đột ngột phát sinh, sau khi thanh thần

kiếm kia bị nhổ ra, mặt đất nhanh chóng nứt toác, lộ ra một bàn tay khổng lồ vô cùng tận!

Bàn tay toàn thân đen kịt, bề mặt phủ đầy lông dài đen nhánh, tản mát ra một cỗ khí tức kinh khủng bá thiên tuyệt địa, chiến thiên chiến địa!

"....." Tử Vi nhìn thấy vật này trong khoảnh khắc, đồng tử không khỏi co rút lại, kinh hãi nói: "Hỗn Độn Ma Viên Thủ Chưởng!" Khi nhìn bàn tay đó, Tử Vi bản năng biết được lai lịch của nó!

Năm xưa Bàn Cổ khai phá Hỗn Độn, đại chiến Tam Thiên Ma Thần, trong đó có Hỗn Độn Ma Viên nắm giữ Chiến Chi Pháp tắc.

Thực lực của Hỗn Độn Ma Viên có thể xếp vào hàng đỉnh tiêm trong Tam Thiên Ma Thần, chỉ là y vẫn bị Bàn Cổ chém giết, thân thể tan lạc khắp Hồng Hoang Đại Địa.

Bản Nguyên của y càng phân làm bốn, trở thành Hỗn Thế Tứ Hầu mà người đời sau đều biết.

Tử Vi cũng không ngờ lại còn sót lại một bàn tay đã vỡ nát của Hỗn Độn Ma Viên!

Cẩn thận cảm ứng một phen, Tử Vi không kìm được kích động nói: "Đại tạo hóa!

Thật sự là đại tạo hóa!" Không trách y lại kích động như vậy, trong cảm ứng, y phát hiện bên trong bàn tay này có hai giọt Chân Tủy của Hỗn Độn Ma Viên Ma Thần.

Ngoài ra, trong huyết nhục còn sót lại chút dấu vết của Chiến Chi Pháp tắc!

Hai thứ này, bất luận là loại nào, đều cực kỳ có ích cho y!

"Không ngờ, trong lòng núi lại có bảo vật như vậy!" Tử Vi hít

một hơi thật sâu, bình phục tâm tình kích động, giơ tay vung lên, thu lấy bàn tay khổng lồ của Hỗn Độn Ma Viên vào Chu Thiên Tinh Thần Đồ, rồi quay trở lại theo đường cũ.

Sau khi ra ngoài, Tử Vi dẫn theo Hoàng Ly Nhi, liền hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng bay về phía xa.

Hiện giờ y nóng lòng muốn luyện hóa bàn tay kia!

Bay rất lâu, Tử Vi mới dừng lại, tùy tay khai mở một động phủ, bố trí một Tiên Thiên Trận Pháp bên ngoài, lại tùy ý dặn dò Hoàng Ly Nhi vài câu, rồi liền bế quan tu luyện.

Trong động phủ, Tử Vi giơ tay vung lên, lấy Hỗn Độn Ma Viên Thủ Chưởng ra.

"Luyện hóa!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, há miệng hút một giọt Ma Thần Chân Tủy vào trong cơ thể!

"Oanh long!" Trong khoảnh khắc!

Sức mạnh kinh khủng tựa như sơn băng hải khiếu nổ tung trong cơ thể, điên cuồng xung kích, từng kinh mạch trong cơ thể Tử Vi nổ tung, toàn bộ thân thể y dường như cũng đột ngột trương lớn một vòng!

Toàn thân Tử Vi quang hà tràn ngập, từ ba vạn sáu ngàn lỗ chân lông không ngừng tuôn ra từng đạo xích huyết thần mang, nhuộm cả động phủ thành một mảng đỏ rực.

Gần như trong chớp mắt, một số kinh mạch nhỏ trong cơ thể Tử Vi đều bị xé rách, căn bản không chịu nổi sức mạnh của giọt Ma Thần Chân Tủy.

Hỗn Độn Ma Viên tuy không sánh bằng Bàn Cổ, nhưng dù sao cũng là một trong số ít Ma Thần xếp hàng đầu, một giọt Chân Tủy, sức mạnh kinh khủng ẩn chứa bên trong thật sự khó mà tưởng tượng

được.

Thậm chí!

Tử Vi hoài nghi, nếu không phải nhục thân y sánh ngang với Tiên Thiên Linh Bảo, thì ngay khoảnh khắc nuốt một giọt Ma Thần Chân Tủy, lập tức sẽ bạo thể mà chết!

"Không hổ là Hỗn Độn Ma Thần!" Tử Vi chỉ khẽ cảm thán một câu, lập tức vận chuyển Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp, lấy Nguyên Thần Đạo Niệm làm chỉ dẫn, bắt đầu nỗ lực luyện hóa giọt Chân Tủy kia.

Mắt thường có thể thấy, sau lưng Tử Vi phù hiện chín vầng mặt trời màu tím, chiếu rọi hư không, rạng rỡ thiên cổ.

Nếu cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện trong chín vầng mặt trời, có bốn vầng giống hệt như thật; vầng mặt trời thứ năm lại lúc sáng lúc tối, không ngừng chớp nháy, bốn vầng cuối cùng thì mang lại cho người ta cảm giác phiêu miểu hư vô.

Chín vầng Tử Dương, vừa khéo tương ứng với tiến cảnh công pháp của Tử Vi, đại biểu cho Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp đang xung kích cảnh giới Đệ Ngũ Dương!

Trong núi không có tuế nguyệt, trên thế gian đã thiên niên!

Không hay không biết, mấy vạn năm thời gian thoáng qua!

Tử Vi toàn tâm toàn ý chìm đắm trong việc luyện hóa Ma Thần Chân Tủy, đã sớm quên đi sự trôi chảy của thời gian.

Một ngày nọ.

Xích huyết thần hà quanh thân Tử Vi dần dần thu liễm, cuối cùng toàn bộ đều chìm vào trong cơ thể.

Sau lưng y, vầng mặt trời màu tím thứ năm 'oanh' một tiếng chấn

động, dường như vô hình trung được một cỗ thần lực rót vào, đột nhiên từ hư chuyển thực!

Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp Đệ Ngũ Dương!

Điều này cũng đánh dấu mức độ kiên cố của nhục thân Tử Vi lại lên một tầng nữa, đạt đến trình độ đủ để sánh ngang Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chương 27

Một giọt Ma Thần Chân Tủy đã khiến nhục thân Tử Vi đề thăng một đẳng cấp, cộng thêm sự tổn hao trong quá trình hấp thu năng lượng, có thể biết được Hỗn Độn Ma Viên ngày xưa cường hãn đến mức nào!

"Tiếp tục!" Sau khi hấp thu xong một giọt Ma Thần Chân Tủy, Tử Vi không dừng lại, y lại nuốt giọt Ma Thần Chân Tủy khác vào miệng, bắt đầu một vòng luyện hóa mới.

Lần này, lại mất thêm một vạn năm, Tử Vi cuối cùng cũng triệt để luyện hóa giọt Chân Tủy kia.

Cường độ nhục thân của y lại lần nữa đề thăng một đoạn lớn, tuy chưa đạt đến cảnh giới Đại Đạo Đệ Lục Dương, sánh ngang Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng không còn xa nữa.

Vầng mặt trời màu tím thứ năm chỉ còn thiếu một chút nữa là triệt để ngưng thực.

Sau khi hấp thu xong hai giọt Ma Thần Chân Tủy, ánh mắt Tử Vi rơi trên bàn tay Ma Thần trước mặt, lấy Nguyên Thần Đạo Niệm chìm đắm vào trong đó, vận chuyển Tử Vi Đấu Số, bắt đầu quan sát dấu vết Chiến Chi Pháp tắc tàn tồn bên trong!

Chiến Chi Pháp tắc, cũng là một trong Thập Đại Pháp Tắc xếp hàng đầu!

Năm xưa Hỗn Độn Ma Viên chính là dựa vào sự gia trì của Chiến Chi Pháp tắc, thực lực mới có thể xếp vào hàng đỉnh tiêm trong Tam Thiên Ma Thần!

"Hống!" Trong động phủ, bàn tay Hỗn Độn Ma Viên phát sáng,

chiến ý kinh khủng xung thiên, hóa sinh ra một Hỗn Độn Ma Viên Hư Ảnh, tay cầm một cây Hỗn Độn Huyền Thiết Côn, hướng trời phát ra tiếng gầm thét cuồng loạn, không ngừng ngang dọc công kích!

Chiến ý kinh khủng của y, dường như muốn nghiền nát mảnh thiên địa này!

"Chiến thiên, chiến địa, chiến chúng sinh. ....." "Vạn vật thế gian, đều nằm trong Chiến Pháp!" Hai mắt Tử Vi bắn ra hai đạo thần mang, cẩn thận thể ngộ khí thế mà Ma Viên Hư Ảnh tỏa ra, trong lòng lập tức sinh ra vô số cảm ngộ.

Thời gian ngày qua ngày.

Một ngàn năm, rồi lại một ngàn năm. .....

Cho đến một ngày nào đó.

Tôn Hỗn Độn Ma Viên Hư Ảnh kia đột nhiên chấn động, hóa thành vô số kim sắc quang điểm, toàn bộ chìm vào trong cơ thể Tử Vi!

"Hát!" Tử Vi một tiếng trường khiếu, trong cơ thể 'oanh' một tiếng tuôn ra vô biên chiến ý, gần như hóa thành thực chất, càn quét ức vạn dặm vòm trời!

Một cỗ ý chí bất khuất dường như muốn đấu chiến chúng sinh đang thai nghén, gào thét!

Chính là Chiến Chi Pháp tắc!

Cỗ chiến ý này đến nhanh, đi cũng nhanh, khoảnh khắc sau toàn bộ trở về trong cơ thể Tử Vi.

Gần như cùng lúc!

"Oanh long!" Dường như một con thái cổ man thú thức tỉnh, khí thế trên người Tử Vi đột nhiên bạo trướng một đoạn lớn, lần nữa đạt đến một đỉnh cao mới!

“Oong!” Thần quang thiên linh của Tử Vi lóe lên, một đạo huyền quang tuôn ra, đột nhiên tản ra hóa thành một phiến Khánh Vân to chừng mẫu, hư hư ảo ảo, không thể nắm bắt.

Ba đóa kim sắc Đạo Hoa khẽ chấn động, rủ xuống vô tận tiên tinh thụy khí, đả thông chất cốc cuối cùng, hình thành một bế hoàn hoàn mỹ với Khánh Vân!

“Oanh. .....” Trong phạm vi phương viên ức vạn dặm, thiên địa nguyên khí bạo động, hóa thành phong bão xoáy nước kinh khủng, điên cuồng chui vào trong cơ thể Tử Vi.

Cảnh tượng này kéo dài đến mấy trăm năm, mới dừng lại.

Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn!

“Thật mạnh!” Tử Vi đứng thẳng, cảm nhận pháp lực cường hoành tràn ngập trong cơ thể, không khỏi cảm thán nói: “Ta hiện tại, mạnh hơn trước vô số lần!” “Ca sát sát. .....” Bàn tay y khẽ nắm lại, hư không có dấu hiệu nứt ra!

Trải qua gần mười vạn năm bế quan tu luyện, đạo hạnh của Tử Vi cuối cùng lại tiến thêm một bước, đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên Viên Mãn, hơn nữa pháp lực trong cơ thể viên dung vô hạ, đã đột phá đỉnh cao, chỉ còn cách Chuẩn Thánh một bước!

Điều khiến Tử Vi không ngờ là, tham ngộ bàn tay Hỗn Độn Ma Viên kia, trực tiếp khiến y đối với Chiến Chi Pháp tắc lĩnh ngộ đạt đến cảnh giới trọng thứ tư, đã vượt qua Pháp tắc Thời Gian và Không Gian mà y vẫn luôn lấy làm chủ tu!

Nhưng điều đó cũng không phải vấn đề lớn.

Nắm giữ Chiến Chi Pháp tắc, giữa cử thủ đầu túc, dưới sự gia trì của chiến ý, uy thế sẽ đề thăng gấp mấy lần, thậm chí gấp mười lần!

Tử Vi thu liễm tâm tư, ánh mắt rơi trên Hỗn Độn Ma Viên Thủ

Chưởng trước mắt, giơ tay vung lên, thu lấy nó.

Hai giọt Ma Thần Chân Tủy đã được hấp thu, Chiến Chi Pháp tắc trong đó cũng đã được tham ngộ gần hết, bàn tay khổng lồ còn lại không có tác dụng lớn, không bằng cứ thu lại trước, không chừng sau này có ích.

Tử Vi vừa bước ra khỏi động phủ, Hoàng Ly Nhi vừa định mở miệng, khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên biến sắc, không nhịn được kinh hô: "Chủ nhân, người lại đột phá rồi sao?" Tử Vi nghe vậy khẽ cười gật đầu, nói: "Động sát lực của ngươi cũng không tệ!" Hoàng Ly Nhi toe toét cười, nói: "Ly Nhi cung chúc Chủ nhân đạo hạnh đại tiến!" Là thị nữ của Tử Vi, thực lực của Tử Vi càng mạnh, nàng tự nhiên càng vui mừng!

"Chủ nhân lợi hại như vậy, thiếp thân cũng phải hảo hảo tu luyện, không thể làm người mất mặt!" Nhìn Tử Vi trước mặt, Hoàng Ly Nhi đảo mắt một vòng, tâm trong thầm hạ quyết tâm.

Tử Vi tự nhiên không biết tâm tư nhỏ của Hoàng Ly Nhi, ánh mắt y nhìn về phía đông, mở miệng nói: "Đi thôi, xuất phát đến Đông Hải!" Lần này, bay hơn một nghìn năm, Tử Vi liền đến bờ Đông Hải.

Một mắt nhìn ra, đại hải sóng lớn tráng lệ hiện ra trước mặt Tử Vi, sóng biếc mênh mông, vô biên vô tế, ai cũng không biết trong đó ẩn chứa bao nhiêu cơ duyên và tạo hóa!

Hồng Hoang Đại Địa rộng lớn vô biên, nhưng Tứ Hải là nguyên địa của Long Tộc, diện tích cũng không hề nhỏ hơn bao nhiêu.

Cho dù là Đại La Kim Tiên, muốn vượt qua biển lớn mênh mông, cũng phải hao phí vô số năm thời gian!

"Đông Hải ư, lớn quá!" Hoàng Ly Nhi nhìn một mảng xanh biếc trước mắt, có chút kinh ngạc há to miệng nhỏ, kinh hãi nói.

Tử Vi cảm nhận gió biển mặn, ẩm thổi qua, vô cùng mát mẻ, tâm tình không tệ, thúc đẩy Độ Nguyệt Phi Tiên, bay về phía trên biển!

Lần này, mục tiêu của y là Bồng Lai Tiên Đảo!

Nhưng biển lớn mênh mông, Tử Vi cũng không chắc có tìm được hay không, chỉ có thể không ngừng vận chuyển Tử Vi Đấu Số, suy diễn phương vị của Bồng Lai Tiên Đảo, thử vận khí một chút.

Dù sao hiện tại còn rất sớm so với thời điểm Bồng Lai Đảo xuất thế!

Dọc đường đi, Tử Vi không phát hiện tung tích Bồng Lai Đảo, ngược lại lại gặp không ít người Long Tộc tuần tra trên biển.

Long Tộc không hổ là một trong Tam Đại Bá Tộc trong Hồng Hoang, trong tộc Thái Ất Kim Tiên khắp nơi, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng gặp mấy lần.

Nhưng dưới sự cố ý ẩn giấu khí tức của Tử Vi, những người Long Tộc này tự nhiên không thể phát hiện ra y.

Tìm kiếm như vậy mấy trăm năm sau, hai người vẫn không có phát hiện gì, Hoàng Ly Nhi không nhịn được mở miệng nói: "Chủ nhân, ở đây thật sự có Bồng Lai Tiên Đảo kia sao?" Tử Vi vừa định mở miệng, đột nhiên thần sắc y biến đổi, nhìn về phía trước!

Trên mặt biển phía trước, mây đen ngập trời cuồn cuộn, từng đạo lôi đình màu bạc xé rách vòm trời, tựa như diệt thế, không ngừng đánh xuống!

"Đi!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, đột nhiên hóa thành một đạo tiên quang, bay vượt qua thiên vạn dặm hải vực, đến nơi mây đen bão lôi.

Giữa thiên địa điện chớp sấm rền, cuồng phong sóng biển vô tận gào thét, bao phủ vô cùng lôi đình, hình thành một cơn lốc xoáy khổng lồ, nối liền với mây đen ngập trời, tạo thành một kỳ quan thiên địa!

Dưới bão lôi ngập trời, chính có hai con giao long đen trắng khổng lồ vô cùng đang liều mạng tư sát, há miệng phun ra từng đạo âm dương chi quang, hóa thành trường hồng kinh thiên, khuấy động mặt biển càng thêm hỗn loạn.

Hai con giao long đen trắng đó, chính là do hai đạo Tiên Thiên Âm Dương Chi Khí hóa thành, sơ bộ đã sinh ra linh trí.

Tử Vi thấy vậy, bàn tay lớn mạnh mẽ vươn về phía trước, trong khoảnh khắc hóa thành lớn ức vạn dặm, tựa như ma thần chi thủ, bao phủ toàn bộ mây đen, bão lôi, hải dương, bao gồm cả hai con Âm Dương Giao Long kia vào trong lòng bàn tay!

Chương 28

Mắt thường có thể thấy, từng đạo kim sắc thần mang từ các ngón tay rủ xuống, lập tức san bằng tất cả!

"Ngâm!" "Ngâm!" Hai con Âm Dương Giao Long tu vi Đại La Kim Tiên kia dường như cảm nhận được nguy hiểm, phát ra tiếng gầm phẫn nộ, không ngừng phun ra hắc bạch nhị khí, muốn thoát ra!

Tuy nhiên, tất cả đều vô ích!

Dưới sự trấn áp của bàn tay lớn của Tử Vi, thời không diễn biến tạo hóa, trực tiếp biến trong lòng bàn tay thành một tiểu thế giới, cấm cố tất cả vật hữu hình vô hình.

"Oong!" Từng chùm kim sắc Đạo Hỏa cuồn cuộn xuất hiện, ẩn ẩn ước ước hóa thành một Kim Sắc Hồng Lô khổng lồ, lấy vô thượng thần lực của bản thân làm lửa lò, bắt đầu luyện hóa hai con Âm Dương Giao Long!

Trăm năm sau.

Hai con Âm Dương Giao Long trong ánh mắt chấn động của Hoàng Ly Nhi bị triệt để luyện hóa, biến thành một cây kéo lớn hai màu đen trắng!

Tử Vi bàn tay lớn vươn ra, nắm lấy cây kéo đen trắng vào tay, cười nói: "Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Âm Dương Tiễn!" Hai con Âm Dương Giao Long vốn do Tiên Thiên Âm Dương Nhị Khí hóa thành, Tử Vi chỉ làm cho chúng phản bản quy nguyên, thêm sự dẫn dắt, nên luyện hóa ra là Tiên Thiên Linh Bảo, không phải Hậu Thiên Linh Bảo.

"Oanh!" "Oanh!" "....." Lúc này, trên mặt biển đột nhiên linh

quang phun trào, từng đạo kim sắc quang mang vọt lên trời, đột nhiên bay về bốn phương tám hướng!

"Hửm?

Có Linh Bảo!" Ánh mắt Tử Vi hơi lóe lên, tâm niệm vừa động, không gian ức vạn dặm xung quanh lập tức hóa thành một Trường Vực Thời Không khổng lồ, cấm cố tất cả vạn vật giữa thiên địa!

Tốc độ của những đạo kim mang kia đột nhiên chậm lại!

"Thu!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, sau lưng lóe lên từng đạo huyền quang, cuộn về bốn phía, tựa như bàn tay lớn, bắt tất cả kim mang vào trước mặt y.

".....Định Hải Thần Châu?!" Khi nhìn hai mươi tư viên bảo châu vàng óng, nặng trịch vô cùng, đang muốn giãy dụa trong tay, Tử Vi không nhịn được có chút kinh ngạc nói.

Hai mươi tư viên Định Hải Thần Châu, mỗi viên đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nếu sử dụng thành bộ, uy lực đủ để sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Một khi tế ra, hào quang ngũ sắc lấp lánh, làm mê hoặc linh thức ngũ cảm của kẻ địch, mỗi viên châu tử đều có Tứ Hải Chi Lực!

Nguyên bản hai mươi tư viên Định Hải Thần Châu là pháp bảo của Triệu Công Minh, chỉ là sau đó bị Nhiên Đăng Đạo Nhân lấy đi, kết hợp với Càn Khôn Xích diễn hóa thành Nhị Thập Tứ Chư Thiên, uy lực càng thêm cự đại.

Hai con Âm Dương Giao Long kia vốn là để tranh đoạt hai mươi tư viên Định Hải Thần Châu, kết quả lại bị Tử Vi một tay vơ vét hết.

"Được hai kiện bảo vật, tiếp theo dù không tìm được Bồng Lai Đảo, cũng không uổng chuyến đi này!" Tử Vi thu Âm Dương Tiễn và Định Hải Thần Châu, tự lẩm bẩm.

Sau khi thu hai loại bảo vật, Tử Vi tiếp tục du lịch trong Đông Hải, cứ như vậy lại qua mấy trăm năm, khi y cảm thấy có chút không kiên nhẫn, đột nhiên cảm ứng được một cỗ ba động nguyên khí kỳ quái.

Phóng mắt nhìn ra, chỉ thấy một đoàn vật thể khổng lồ vô cùng, tựa như trứng gà Hỗn Độn đang nhanh chóng phiêu lưu trên mặt biển, từng tia Hỗn Độn Khí tràn ngập, tựa hồ như một mảnh đại lục!

"Đoàn Hỗn Độn Khí lớn như vậy, chắc chắn bên trong là Bồng Lai Tiên Đảo chưa xuất thế!

Đuổi!" Tử Vi đại hỉ, đích thân thúc đẩy Độ Nguyệt Phi Tiên, hóa thành một đạo lưu quang đuổi theo đoàn Hỗn Độn Khí!

Nhanh chóng, y đã đến gần đoàn Hỗn Độn Khí, quả nhiên nhìn thấy bên trong có một Tiên Đảo khổng lồ vô cùng!

"Chắc là ở đây rồi!" Tử Vi nhìn cảnh tượng bên trong, không khỏi cười nói.

Nhưng.

Khoảnh khắc sau, Tử Vi nhíu mày, nhìn về phía giữa hòn đảo, hai bóng người lọt vào tầm mắt y!

Trên đảo có người!

Nhìn hai thân ảnh trên đảo, Tử Vi không khỏi nhíu mày.

Vất vả tìm kiếm Bồng Lai Tiên Đảo, vậy mà có người đã nhanh chân đến trước?

Một người trong số đó mặc kim bào, quanh thân khí cuộn trào, hóa thành đại long hộ thể, giữa mỗi cử chỉ đều tản mát khí tức hủy thiên diệt địa, hiển nhiên là Long Vương, lão tổ tông của Long tộc!

Thân ảnh còn lại mặc đạo bào Càn Khôn đen trắng, trong tay cầm

một thanh Ngọc Xích huyền sắc, không ngừng tỏa ra từng luồng Càn Khôn chi khí, Hư Không liên tục vỡ vụn.

"Long Vương, và… Càn Khôn Lão Tổ?" Tử Vi đưa mắt nhìn hai người, miệng lẩm bẩm, nhanh chóng đoán ra thân phận của người còn lại.

Bất kể Long Vương hay Càn Khôn Lão Tổ, tu vi đều ở cảnh giới Chuẩn Thánh.

Lúc này, hai người đang giao chiến kịch liệt, trời long đất lở, tựa hồ như tận thế.

Tử Vi xa xa quan sát trận chiến giữa hai người, đôi mắt không khỏi hơi nheo lại.

Có thể khiến hai người tranh đấu đến mức này, chỉ có một nguyên nhân!

Trên đảo có trọng bảo!

Nghĩ vậy, ánh mắt Tử Vi không khỏi lóe lên vẻ lạnh lẽo, trong mắt hiện lên mấy phần sí nhiệt chi ý!

Đã là bảo vật, tự nhiên ta cũng muốn!

Với thực lực hiện tại của ta, tuy còn một đoạn xa mới đến cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng ta cũng không hề sợ hãi Chuẩn Thánh chân chính!

Thậm chí!

Nếu thực sự bàn về thủ đoạn, ai mạnh ai yếu, lộc rơi về tay ai, vẫn chưa thể biết được!

Nếu muốn ta rút lui như vậy, tuyệt đối không thể!

"Ly Nhi, ở đây đợi ta!" Tử Vi tùy ý phân phó một câu, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang lao thẳng đến đảo!

“Không tốt!” “Lại có người đến!” Cảm nhận khí tức trên người Tử Vi, Càn Khôn Lão Tổ và Long Vương đang giao chiến thần sắc đều không khỏi biến đổi, như gặp đại địch, ra tay càng thêm ngoan độc, muốn đẩy đối phương vào chỗ chết!

Nhưng!

Khi cảm nhận khí tức Đại La Kim Tiên duy nhất trên người Tử Vi, Long Vương nhíu mày, sau đó liền quát lớn: “Đại La Kim Tiên nhỏ bé, đồ sâu kiến, không biết sống chết!” Long Vương một chưởng bức lui Càn Khôn Lão Tổ, xoay người tung một quyền về phía Tử Vi, Hư Không lập tức nổ tung!

“Ngâm!” Trong khoảnh khắc, trên Hư Không xuất hiện một kim sắc đại long không biết dài ức vạn vạn trượng, vô tận khí cuộn trào, xé rách thiên địa, phát ra tiếng long ngâm kinh thiên động địa, hùng dũng lao thẳng vào Tử Vi!

“Tới tốt lắm!” Tử Vi thấy vậy đại quát một tiếng, tay phải mạnh mẽ thò ra phía trước, vô số nhục thân Thần Tàng trong cơ thể khai mở, lực lượng khủng bố tức khắc gào thét tuôn ra!

Có thể thấy rõ bằng mắt thường, giữa lòng bàn tay và ngón tay, bùng phát từng đạo kim sắc thần mang, tựa như một tấm thiên bia vàng, chính xác không sai lầm chụp lấy đầu đại long vàng!

Sau đó mạnh mẽ ấn xuống!

“Oanh long long!” Đại long vàng trực tiếp bị ấn mạnh xuống đất, đập nát tan tành, đại địa bị xé rách thành một khe rãnh dài không biết bao nhiêu vạn dặm, khói bụi mịt mù!

Nhìn cảnh tượng này, thần sắc Long Vương không khỏi hơi ngưng trọng, trong mắt thêm vài phần túc nhiên chi sắc.

Một quyền đó, tuy không dùng toàn lực, nhưng cũng có uy Chuẩn

Thánh, đủ để chôn vùi ba ngàn tiểu thế giới, dễ dàng trấn sát bất kỳ Đại La Kim Tiên nào!

Ngay cả Đại La Kim Tiên viên mãn cũng vậy!

Người này vậy mà chỉ bằng lực nhục thân đã dễ dàng hóa giải, có thể thấy thực lực sâu không lường được!

Ít nhất, vượt xa Đại La Kim Tiên viên mãn!

Chương 29

"Nhục thân thật đáng sợ!" Càn Khôn Đạo nhân thấy vậy, cũng không khỏi kinh hãi.

Hiện nay trong Hồng Hoang, người có nhục thân như vậy, ức vạn người khó tìm được một!

"Bất quá chỉ là vô lễ!" Tử Vi giơ tay chỉ về phía trước, lập tức đánh ra hai con Âm Dương giao long đen trắng!

"Ông!" Âm Dương giao long gầm giận dữ, bùng phát vô tận Tiên Thiên Âm Dương chi khí, xung kích Hư Không thiên địa, lao về phía Long Vương!

Trong vô tận Âm Dương chi khí đó, rõ ràng là một cây đại tiễn hai màu đen trắng!

"Hừ!" Long Vương hừ lạnh một tiếng, hai tay mạnh mẽ vỗ về phía trước, đột nhiên tế ra một tòa bảo đỉnh lớn màu xanh!

"Oanh!" Bảo đỉnh xanh vừa gặp ngoại khí, nhanh chóng bành trướng ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, xoay tròn hạ xuống, mang theo uy thế ngập trời, hùng dũng lao thẳng vào Âm Dương Tiễn.

Đó là Tạo Hóa Đỉnh, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Một khi tế ra, Tạo Hóa chi quang quét ngang Hư Không đại thiên, kéo dài không dứt, vạn pháp khó phá, lực phòng ngự kinh người!

Ngoài ra, Tạo Hóa Đỉnh còn có thể trợ giúp người ta tôi luyện nhục thân khí huyết!

Trong ba tổ Long, Phượng, Kỳ Lân, nhục thân của Long Vương đáng sợ nhất, chính vì được Tạo Hóa Đỉnh không ngừng tôi luyện!

"Đang!" Tạo Hóa Đỉnh và Âm Dương Tiễn va chạm, lập tức phát ra một tiếng động trời kinh thiên, Âm Dương Tiễn trực tiếp bị đánh bay ngược ra ngoài.

Đối với điều này, Tử Vi đã sớm có dự liệu, phẩm chất Âm Dương Tiễn rốt cuộc vẫn kém Tạo Hóa Đỉnh một bậc!

Không hề hoảng loạn, hắn giơ tay vung lên, lập tức đánh ra hai mươi bốn đạo lưu quang vàng rực rỡ, bay ngang Hư Không, gần như nối thành một đường, trực tiếp lao vào Tạo Hóa Đỉnh!

"Đang!" "Đang đang đang…" Kèm theo một loạt tiếng động trời kinh thiên, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu mang theo cự lực ngập trời liên tục va chạm vào Tạo Hóa Đỉnh, khiến nó chấn động liên hồi, không ngừng lùi về phía sau.

Long Vương thấy vậy, nhíu mày, đánh ra một đạo pháp lực!

Tạo Hóa Đỉnh rung chuyển dữ dội, trong miệng đỉnh tuôn ra vô tận Tạo Hóa Tiên Quang, trải dài như vô số tiên bộc chảy xuống, bức lui tất cả Định Hải Thần Châu!

"Định Hải Thần Châu?" Ở xa, Càn Khôn Đạo nhân nhìn hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, trong lòng chợt dâng lên từng trận quý động, ánh mắt chăm chú nhìn vào bảo châu.

Trong cảm tri của hắn, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu dường như có một loại liên hệ đặc biệt với Càn Khôn Xích của hắn!

"Để lão tổ ta thử thủ đoạn của ngươi!" Càn Khôn Lão Tổ cười lạnh một tiếng, tay cầm Càn Khôn Xích, mạnh mẽ vung về phía Tử Vi!

"Oanh!" Trong khoảnh khắc, Càn Khôn chi khí bạt ngàn hiện ra, hóa thành vô số huyền quang đen trắng, chiếm cứ mỗi tấc Hư Không, cuồn cuộn như sóng thần lao về phía Tử Vi!

Càn Khôn chi khí, khai thiên tích địa!

Từng luồng Càn Khôn Đạo khí hùng dũng, hóa thành vô tận đại triều, xung kích Hư Không, tựa như hồng lưu cuồn cuộn, áp xuống Tử Vi.

Mỗi một luồng Càn Khôn Đạo khí đều nặng đến ức vạn quân, nơi nó đi qua, Hư Không trực tiếp bị nghiền nát, xuất hiện những khe nứt đen tối lớn, tựa hồ nối liền với thế giới không biết!

Càn Khôn Lão Tổ vừa ra tay, liền thể hiện thực lực Chuẩn Thánh khủng bố!

Thấy Càn Khôn Đạo khí áp xuống, Tử Vi thần sắc không đổi, vung tay tế ra Chu Thiên Tinh Thần Đồ!

"Ông…" Chu Thiên Tinh Thần Đồ bay vút lên trời, thần uy ngập trời, mở ra bao phủ, bên trong ẩn chứa vô tận Chu Thiên Tinh Thần, rực rỡ vô cùng, bay ngang về phía trước, tựa như một vũ trụ tinh không chân thực, chiếu rọi thiên cổ.

Bảo đồ vừa cuộn lại, từng đạo tinh thần chi quang lóe lên, thu hết toàn bộ Càn Khôn Đạo khí đầy trời vào đồ trấn áp!

Không chỉ vậy, Chu Thiên Tinh Thần Đồ còn dưới sự thao túng của Tử Vi, áp xuống Càn Khôn Lão Tổ, từng đạo tinh quang rủ xuống, hóa thành từng đạo tinh quang tỏa liên, kêu loảng xoảng, muốn trấn áp Càn Khôn Lão Tổ vào không gian dị giới trong đồ!

"Dám!" Càn Khôn Lão Tổ quát khẽ một tiếng, lần nữa thôi động Càn Khôn Xích, đột nhiên bành trướng ức vạn lần, tựa hồ như một cây thiên trụ đen trắng mang theo vô tận Càn Khôn Đạo quang đập xuống Chu Thiên Tinh Thần Đồ!

"Oanh long long…" Vô số tinh quang tỏa liên đều bị đập đứt, tản lạc thành đầy trời tinh mang.

“Càn Khôn, ai cho ngươi nhúng tay!” Lúc này, Long Vương đột nhiên quát lớn một tiếng, ánh mắt bất thiện nhìn về phía Càn Khôn Lão Tổ, mạnh mẽ giơ tay vỗ vào Tạo Hóa Đỉnh.

“Đang!” Tạo Hóa Đỉnh lập tức bay ra, mang theo uy thế ngập trời lao về phía Càn Khôn Lão Tổ!

Thân là chủ của Long tộc, Long Vương tự có ngạo khí bá chủ Long tộc, Càn Khôn Lão Tổ đột nhiên nhúng tay khiến hắn không vui.

Huống hồ, ba bên vốn là mối quan hệ tranh đấu lẫn nhau, bất cứ lúc nào ra tay với ai cũng là lẽ dĩ nhiên!

“A!” Cảm nhận công thế của Long Vương, Càn Khôn Lão Tổ không khỏi giật mình, vội vàng lùi về phía sau, trong cơ thể tuôn ra một đạo huyền quang, hóa thành một tấm đạo đồ đen trắng khổng lồ!

Đó là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Càn Khôn Đồ!

Tấm đồ này hàm chứa Càn Khôn thế giới, mênh mông vô bờ, có thể dung nạp vạn vật, lực phòng ngự kinh người!

Càn Khôn Đồ không ngừng xoay tròn, cùng Tạo Hóa Đỉnh va chạm mạnh mẽ!

Một tiếng nổ lớn “oanh long”!

Tạo Hóa Đỉnh bị chấn bay ngược về, Càn Khôn Đồ cũng mạnh mẽ rung lên, một lần nữa bay về dưới chân Càn Khôn Lão Tổ.

“Long Vương, không biết tốt xấu!” Càn Khôn Lão Tổ tức đến hồn bay phách lạc, quát lớn với Long Vương, vẻ mặt nổi gân xanh.

Nếu không có Càn Khôn Đồ hộ thể, chỉ vừa rồi hắn đã phải chịu thương tích không nhẹ.

“Hừ!” Long Vương nghe vậy lại hừ lạnh một tiếng, ánh mắt quét qua Tử Vi và Càn Khôn Lão Tổ, lạnh giọng nói: “Nơi đây là Đông Hải

của Long tộc ta, hai vị đạo hữu có chắc muốn đối địch với ta?" "Tiên Đảo hải ngoại, là đất vô chủ, khi nào thành địa bàn của Long tộc?" Càn Khôn Lão Tổ ngữ khí bất thiện đáp.

"Ít nói nhảm, đánh thắng ta, bảo vật sẽ là của các ngươi!" Tử Vi càng trực tiếp hơn, giơ tay ảo diệu chộp về phía trước, pháp lực trong cơ thể gào thét tuôn ra, trong khoảnh khắc ngưng tụ thành một bàn tay Tinh Thần khổng lồ, mang theo tia tia ý Hủy Diệt, bao phủ cả hai người vào công thế của hắn.

"Lớn mật!" Long Vương và Càn Khôn Lão Tổ cùng quát lớn một tiếng, thao túng Càn Khôn Xích và Tạo Hóa Đỉnh lao về phía bàn tay Tinh Thần khổng lồ!

"Oanh!" Trong khoảnh khắc, bàn tay Tinh Thần liền vỡ tan!

"Giết!" Long Vương gầm giận dữ một tiếng, mắt rồng nứt toác, há miệng phun ra một viên bảo châu vàng rực, tản phát uy thế khủng bố vô tận, đó chính là Long Châu, Chí Bảo của Long tộc!

Long Châu vừa xuất hiện, lập tức hà quang vạn đạo, thụy thái ngàn điều, vô tận khí cuộn trào, ngưng tụ ra những mảng tường vân sương mù lớn.

Từng con chân long hư ảnh lượn lờ trong đó.

Long Vương giơ tay chỉ một cái, Long Châu đột nhiên chấn động, bùng phát vô tận Địa Thủy Phong Hỏa chi khí, ánh sáng phát ra trong khoảnh khắc đó còn chói mắt hơn cả mặt trời trên trời!

"Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!"… Giữa thiên địa chợt vang lên từng tiếng long ngâm thanh triệt, từng con đại long hư ảnh bay ra từ Long Châu, nhanh chóng hóa hư thành thực, lao về phía Tử Vi và Càn Khôn Lão Tổ!

Trong nhất thời, trên đảo vạn long bay lượn, sát phạt chi quang

cuồn cuộn chấn động, cảnh tượng vô cùng chấn động, tựa hồ muốn khai tịch lại một phương đại thế giới!

"Tích Địa Ma Hoàn!" Tử Vi thấy vậy, ngón tay liên tục bắn ra, tế ra chín viên bảo châu đen tuyền, ma quang lượn lờ, hóa sinh ra chín con ma long đen tối, lượn lờ trên cao trời, ra sức cùng vạn long tư sát!

"Cửu Tiêu Bảo Kính!" Tử Vi quát khẽ một tiếng, trong cơ thể tuôn ra một đạo huyền quang, hóa thành một mặt bảo kính khổng lồ, rung chuyển dữ dội, trong kính bắn ra từng đạo tiên quang phá diệt, đánh về phía Long Vương và Càn Khôn Lão Tổ!

Càn Khôn Lão Tổ cũng không cam chịu yếu thế, Càn Khôn Đồ vừa chuyển, từ trong đó bay ra từng đạo Càn Khôn chi khí, biến thành Càn Khôn chi Long, cũng không ngừng chém giết.

Càn Khôn Xích trong tay không ngừng vung lên, tỏa ra đầy trời Càn Khôn Đạo khí, hóa thành đao thương kiếm kích, tựa hồ như lưu tinh nhanh chóng rơi xuống!

"Oanh long long…" Kèm theo sự ra tay của ba vị Đại Thần Thông Giả cấp đỉnh, toàn bộ Bồng Lai Đảo bị vô cùng quang mang và pháp tắc bao phủ.

Chương 30

Vô cùng quang và hỏa bùng phát, quang mang hỗn độn, thiên địa tối tăm, thời không tĩnh mịch, vạn vật không tồn tại!

Từng tiểu thế giới nhanh chóng được khai tịch, sau đó lại bị hủy diệt!

Tất cả vật chất hữu hình vô hình, thời gian, không gian, càn khôn, hỗn độn, đều hóa thành hư vô triệt để!

Cảnh tượng ba người giao thủ thật sự quá kinh người, đã đạt đến mức hủy thiên diệt địa!

Nếu không phải Bồng Lai Đảo có trận pháp do thiên địa sinh thành thủ hộ, thì đã sớm bị đánh tan tành.

Dù vậy, trong phạm vi ức vạn dặm, vô số tiên sơn bảo nhạc sụp đổ, một mảnh hoang tàn!

Trên Bồng Lai Tiên Đảo, ba thân ảnh đang kịch liệt tư sát!

Tử Vi, Long Vương, Càn Khôn Lão Tổ liên tục ra tay, đánh ra từng đạo công thế đáng sợ, tiên quang khủng bố tung hoành ức vạn dặm!

Trong Hư Không, xuất hiện từng khe nứt đen tuyền lớn, Hỗn Độn khí hùng dũng, khiến thiên địa hoàn toàn phá diệt.

Dưới Chuẩn Thánh, một khi bị cuốn vào công thế của ba người, tất nhiên sẽ chết!

Hoàng Ly Nhi đứng ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, xa xa nhìn ba người giao chiến, trên khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi lộ ra vẻ chấn động, tâm tình thật lâu khó mà bình tĩnh.

Đó là uy lực khủng bố khi các Đại Thần Thông Giả cấp đỉnh nhất thiên địa giao thủ!

Không cùng tầng thứ, căn bản không thể tham dự vào!

Hoàng Ly Nhi tuy là tiểu tổ Phượng tộc, là một trong những Tiên Thiên Thần Thai Thánh sinh ra sớm nhất trong thiên địa, tu vi không tầm thường, nhưng so với ba người hiện tại, bất kể ai cũng kém xa rất nhiều!

"Thực lực của Chủ nhân!" Hoàng Ly Nhi với đôi mắt to tròn phản chiếu cảnh Tử Vi đấu pháp, miệng lẩm bẩm.

Tử Vi tự nhiên không biết Hoàng Ly Nhi nghĩ gì, tâm tư lúc này hoàn toàn tập trung vào trận chiến trước mắt.

Ngay cả người kiêu ngạo tự tin như hắn, cũng không thể không thừa nhận, thực lực của Càn Khôn Lão Tổ và Long Vương vô cùng đáng sợ, là một trong những người mạnh nhất thiên địa hiện nay!

Có lẽ so với Hồng Quân, Dương Mi, La Hầu còn kém một chút, nhưng đối với các tiên linh khác thì tuyệt đối áp đảo.

Ai ngờ, trong lòng Càn Khôn Lão Tổ và Long Vương lại càng kinh hãi hơn!

Phải biết, hai người, một là chủ của Long tộc do gân xanh Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, một là Càn Khôn Ma Thần chuyển thế từ thuở xưa, cả hai đều có lai lịch kinh người, tu vi càng đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nhưng ngay cả như vậy, Tử Vi chỉ là một Đại La Kim Tiên mà có thể cùng bọn họ đánh ngang tay, quả thực không thể tin được!

Trong nhất thời, hai người trong lòng đều nảy sinh cùng một suy nghĩ.

Đạo nhân trẻ tuổi trước mắt này rốt cuộc là ai?!

"Oanh!" "Oanh long!" Ba người tâm tư khác nhau, nhưng động tác trên tay thì không ngừng, đánh ra từng đạo công thế hủy thiên diệt địa, đại chiến tiến vào giai đoạn bạch nhiệt hóa, trong nhất thời lại không ai làm gì được ai!

Chớp mắt, đã giao thủ hơn ngàn trăm chiêu!

"Cứ thế này, đến bao giờ mới phân thắng bại được!" Tử Vi ánh mắt quét qua Long Vương và Càn Khôn Đạo nhân, trong lòng thầm tính toán: "Để lâu tất sinh biến!

Nơi đây trên Đông Hải, nếu Long tộc có thêm Đại La Kim Tiên, mấy chục lão long cùng nhau xông lên, ta e rằng cũng không chiếm được bao nhiêu lợi thế!" Nghĩ vậy, ánh mắt Tử Vi lạnh lẽo, nhìn về phía Long Vương, hạ quyết tâm, phải tiên phong giết Long Vương ra khỏi trận!

Chỉ cần không có Long Vương, Long tộc có thêm bao nhiêu Đại La Kim Tiên cũng vô dụng, chỉ có thể trở thành nguyên liệu cho Thái Tố Luyện Ma Kỳ!

Còn lại Càn Khôn Lão Tổ, có thể rảnh tay mà từ từ đối phó.

"Oanh!" Đúng lúc Tử Vi đang tính toán như vậy, thiên địa chợt chấn động, không gian phía trên đỉnh đầu đột nhiên nứt ra, xuất hiện một khe nứt Hỗn Độn lớn!

Trong khe nứt, một cái trảo Thương Long khổng lồ vô cùng, tựa hồ cự chưởng của Thượng Cổ Ma Thần, mang theo vô tận quang khí, tản phát từng lớp sát quang, hùng dũng chụp xuống Tử Vi!

Trảo Thương Long ấn xuống, lấy cơ thể Tử Vi làm trung tâm, trong phạm vi ức vạn dặm, không gian bị một lực lượng cường đại giam cầm, hóa thành lao lung thiên địa.

Đó là Không Gian Pháp Tắc!

Long Vương nắm giữ Không Gian Pháp Tắc cực kỳ tinh thâm!

Trong trận chiến trước, Long Vương vẫn chưa từng động dụng lực lượng Không Gian Pháp Tắc, đến lúc này mới đột nhiên sử dụng, hiển nhiên là muốn một kích chém giết Tử Vi!

Nguy hiểm!

Trong khoảnh khắc, Nguyên Thần của Tử Vi liền truyền đến ý cảnh báo kịch liệt, mi mắt không ngừng giật mạnh.

Một chiêu này của Long Vương, thốt không kịp phòng bị, uy lực cực lớn, đích xác đã đe dọa đến tính mạng của hắn!

Tử Vi theo bản năng nhìn về phía Long Vương, từ trên khuôn mặt hắn bắt gặp một tia lạnh lẽo, hiển nhiên Long Vương đã cùng hắn liên thủ.

Long Vương muốn tiên phong loại bỏ Tử Vi, người mà hắn cho là yếu nhất trong ba người, sau đó giải quyết Càn Khôn Lão Tổ.

Khi Long Vương tung ra một kích, Càn Khôn Lão Tổ ở xa cũng quỷ dị thu lại một vài công thế, tựa hồ đã đạt thành một loại mặc khế với hắn!

"Chủ nhân, cẩn thận!" Ở xa, Hoàng Ly Nhi thấy cảnh này, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức tái nhợt, ngọc túc đạp mạnh một cái, nghiến răng bay về phía đảo.

Dưới sự trấn áp của cự trảo Long Vương khổng lồ, không gian, thời gian, càn khôn, thiên địa, mọi vật trong trời đất dường như đều bị tỏa liên trật tự giam cầm, cố định thành một bức tranh tĩnh lặng.

Bốn phía Hư Không, tựa hồ xuất hiện vô số ngọn núi lớn điên cuồng ép chặt Tử Vi, muốn nghiền nát hắn!

Đối mặt với một kích cường lực không có dấu hiệu báo trước của Long Vương, Tử Vi lúc này quả thực đã rơi vào nguy cục.

Nhưng, chỉ là nguy cục, không phải tử cục!

"Hát!" Tử Vi lạnh lùng nhìn như điện, tâm niệm vừa động, Chu Thiên Tinh Thần Đồ lập tức bay về, hóa thành áo choàng phủ lên người hắn, toát ra vô tận tinh quang.

Đồng thời, trong tay Tử Vi quang mang lóe lên, liền nắm Ly Hỏa Thần Kiếm trong lòng bàn tay!

"Tranh!" Kèm theo từng tiếng kiếm ngâm, trong mắt Tử Vi dường như có vạn cổ tinh thần đang chuyển động, chém ra từng nhát kiếm vào cự trảo Thương Long khổng lồ!

"Oanh!" Đầy trời đấu xích sắc Ly Hỏa chi quang, nhuộm đỏ hơn nửa Bồng Lai Tiên Đảo!

"Đang!

Đang!

Đang!" Ly Hỏa Thần Kiếm chém vào móng rồng, bùng phát một loạt tia lửa, phát ra từng tiếng va chạm kim loại, nhưng khó mà phá vỡ phòng ngự của Long Vương!

Từ đó có thể thấy, nhục thân của Long Vương quả là mạnh mẽ biết bao!

"Oanh!" Đúng lúc này, phía sau Tử Vi, một khe nứt không gian khác cũng nứt ra, một cái trảo rồng khổng lồ khác từ trong đó thò ra, hùng dũng chụp lấy Tử Vi!

Hai mặt giáp công!

"Đang!" Tử Vi liên tục vung Ly Hỏa Thần Kiếm trong tay, chém ra ức vạn đạo kiếm quang xích sắc, không ngừng va chạm với hai cự

trảo Long Vương.

Thời gian kéo dài, thậm chí bảo kiếm trong tay hắn cũng gần như bị đoạt mất!

Chương 31

Đối với điều này, Tử Vi cũng chỉ có thể cảm thán, đối phương không hổ là Long Vương!

"Chết!" Đột nhiên, Long Vương gầm dài một tiếng, hóa thành một đạo quang hồng từ một hướng khác lao thẳng vào Tử Vi, chớp mắt đã đến gần, một đôi thiết quyền mạnh mẽ vung về phía trước!

"Oanh long long…" Trong khoảnh khắc, nơi quyền phong đi qua, Hư Không bị xé rách thành một khe nứt lớn như con rết.

Cả thiên địa dường như đảo lộn, dường như muốn trấn sát Tử Vi!

Lần này, Tử Vi dường như hoàn toàn rơi vào tuyệt cảnh!

Trong ánh mắt kinh hãi của Hoàng Ly Nhi, hai cự trảo Thương Long khổng lồ, kim sắc quyền cương mang theo uy thế đáng sợ, tức khắc đánh thẳng vào Tử Vi!

Nhưng!

Một điều đáng ngạc nhiên đã xảy ra!

Tất cả công thế, như gió quét lá rụng, trực tiếp xuyên qua cơ thể Tử Vi, mạnh mẽ oanh kích vào hư vô!

Thân hình Tử Vi như kính hoa thủy nguyệt, phù quang lược ảnh, trong khoảnh khắc đột nhiên trở nên không thể nắm bắt.

Thân ảnh hắn khẽ rung động, dường như không ngừng ở giữa biến đổi của quá khứ, hiện tại, vị lai!

Trong một sát na, Tử Vi cả người dường như trở thành một đoạn ảnh của lịch sử, khó mà chạm tới!

"Ông…" Thân hình Tử Vi vừa động, quanh thân Tuế Nguyệt

Trường Hà hiện ra, nằm giữa hư và thực, không biết bắt đầu từ đâu, không biết kết thúc ở đâu!

Đạp trên Tuế Nguyệt Trường Hà, tựa hồ như một cổ thần từ tuế nguyệt tuyên cổ bước ra, vô cùng nhẹ nhàng xuyên qua công thế của Long Vương.

Công thế của Long Vương dù có lợi hại đến mấy, cũng căn bản khó mà chạm tới Tử Vi dù chỉ một tấc!

Trong khoảnh khắc đó, Tử Vi cũng đã động dụng lực lượng Thời Gian Pháp Tắc!

Hắn hành tẩu trong quang âm của tuế nguyệt!

Kể từ trận chiến với Thời Thần lần trước, sự nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc của Tử Vi lại sâu sắc thêm vô số lần, đủ để thi triển ra các loại bí thuật vô thượng!

"… Thời Gian Pháp Tắc!" Càn Khôn Lão Tổ xa xa nhìn cảnh này, nhíu mày, không nhịn được kinh hãi nói.

Thời Gian Pháp Tắc, xưng là một trong những pháp tắc khó nắm giữ nhất!

Đồng thời cũng là pháp tắc huyền dị quỷ bí nhất.

Một đạo nhân không tên tuổi mà sơ bộ khám phá huyền bí của Thời Gian Pháp Tắc, làm sao có thể không kinh hãi!

Thoát ly khỏi phạm vi bao phủ của công thế Long Vương, Tử Vi quát khẽ một tiếng, Ly Hỏa Thần Kiếm trong tay vung lên, mạnh mẽ chém ra một đạo kiếm mang xích sắc, hùng dũng chém vào Long Vương!

"Oanh!" Thân thể Long Vương bị một kiếm chém nát, vỡ tung thành đầy trời huyết vụ!

“Ân?” Tử Vi thấy vậy, lại cảm thấy một tia dị thường, đó không phải chân thân của Long Vương!

Quả nhiên, Long Châu đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang bay về sâu trong thiên khung, Hư Không phía trên Bồng Lai Đảo đột nhiên nứt ra một khe nứt không gian đen tuyền, một cái đầu rồng khổng lồ vô cùng từ trong đó thò ra!

“Hống!” Trong khe nứt không gian, chân thân của Long Vương bơi lội, cực kỳ khổng lồ, vảy xanh biếc như những ngọn Thái Cổ Thần Sơn, tản ra ánh kim loại lạnh lẽo!

Một cỗ Chân Long chi khí bá thiên tuyệt địa, bao trùm tứ hải bát hoang bùng nổ ra, khuếch tán đến mọi ngóc ngách giữa thiên địa!

“Long Vương!” Khi nhìn cảnh tượng kinh người vô cùng này, bất kể Tử Vi hay Càn Khôn Lão Tổ đều không nhịn được hít một hơi khí lạnh!

“Tốt!

Ngươi đã thành công chọc giận ta!” Long Vương với đôi mắt rồng vàng lạnh lùng nhìn chằm chằm Tử Vi phía dưới, trong miệng phát ra tiếng gầm giận dữ chấn động trời đất, tựa hồ cả Bồng Lai Đảo đều rung chuyển!

“Chết!” Long Vương gầm giận dữ một tiếng, thò ra hai cự trảo Long Vương khổng lồ vô cùng, điên cuồng xé rách không gian lân cận, hình thành vô số bức tường không gian bám vào móng rồng, hùng dũng vỗ xuống Tử Vi!

Móng rồng chưa đến, không gian trong phạm vi ức vạn dặm đã “oanh” một tiếng nổ tung thành vô số mảnh vỡ!

Thiên địa chìm vào một mảnh tối tăm.

Một chưởng này hạ xuống, e rằng cả Bồng Lai Đảo đều sẽ bị

đánh tan tành!

Hiển nhiên!

Long Vương lúc này đã động dụng toàn lực!

Nhưng Tử Vi không những không sợ hãi, trên mặt ngược lại lộ ra vẻ cuồng nhiệt vô cùng!

Giao thủ với đại địch cường hãn như vậy, chiến huyết trong cơ thể hắn đã bùng cháy rồi!

Cuồn cuộn!

Tử Vi tiến lên một bước, khí tức trên người hắn cũng đã đề thăng đến đỉnh điểm, Ly Hỏa Thần Kiếm trong tay vung về phía trước, chém ra một đạo kiếm mang khổng lồ vô cùng!

"Ông!" Trong khoảnh khắc, giữa bóng tối vô biên liền sáng lên một đoàn tinh quang rực rỡ vô cùng, chiếu sáng mỗi tấc không gian!

Ức ức vạn vạn tinh thần quang mang không ngừng dũng động, hóa thành bảy tinh thần khổng lồ vô cùng, tựa như đấu chước, diễn hóa ra một tinh vực mênh mông vô cùng.

Trông có vẻ mỹ lệ vô song, nhưng lại mang theo vô cùng lực lượng sát phạt khủng bố!

Bắc Đẩu Thất Tinh chưởng quản sinh tử!

Đối mặt với một kích kinh thiên động địa của Long Vương, Tử Vi cũng thi triển ra Bắc Đẩu kiếm pháp mà hắn đã lĩnh ngộ!

Lấy Bắc Đẩu Thất Tinh làm trận nhãn, câu liên tinh lực chư thiên, hóa nhập vào kiếm pháp, đạt đến một loại lực phá hoại cực hạn!

Ngoài ra, còn có Thời Gian, Không Gian, Hủy Diệt, Đấu Chiến tứ đại pháp tắc gia trì.

Khiến uy lực một chiêu này đạt đến trình độ chưa từng có!

Có thể thấy rõ bằng mắt thường, đầy trời tinh quang kiếm khí va chạm với trảo Thương Long, lập tức bùng phát ánh sáng hùng dũng!

Ức ức vạn vạn không gian thứ nguyên phá diệt, hóa thành quang điểm tiêu tán, Hư Không phát sinh đại phá diệt!

Vô số tinh thần kiếm quang và mảnh vỡ không gian, biến thành từng chùm dòng hạt năng lượng cao màu vàng, xuyên thủng cả Hư Không hắc động, Hỗn Độn Hải phía sau cũng bị đánh sập xuống!

Hai cự trảo Thương Long khổng lồ kia cũng dưới sự oanh kích của vô số kiếm quang, không ngừng run rẩy, cuối cùng ngừng lại giữa không trung, không thể hạ xuống thêm một phân nào nữa!

"Thời gian tịch diệt!" Tử Vi quát khẽ một tiếng, hai tay túm lấy Tuế Nguyệt Trường Hà quanh thân, trực tiếp xé ra lượng lớn nước Tuế Nguyệt Trường Hà, mạnh mẽ đánh về phía trước!

"Oanh long!" Đầy trời nước tuế nguyệt hóa thành những mũi tên sắc bén như mưa, mang theo sức mạnh của quang âm và tuế nguyệt, bỏ qua hạn chế của bức tường không gian, lần lượt rơi xuống móng rồng!

Kinh ngạc thay!

Đôi móng rồng của Long Vương nhanh chóng trở nên ảm đạm, da ngoài già nua nhăn nheo, dần dần co rút lại, dường như bị tước đoạt vô hạn tuế nguyệt và sinh cơ!

"Oanh!" Tử Vi đạp trên Tuế Nguyệt Trường Hà, thân như kinh hồng, mạnh mẽ lao về phía cự trảo Thương Long khổng lồ!

Chương 32

Mỗi bước đạp ra, hắn lại oanh ra một quyền về phía trước!

Giữa lòng bàn tay và ngón tay, kim sắc thần mang dũng động, mang theo vô số tầng bức tường không gian, càng có Thời Gian chi quang lượn lờ, tản phát tia tia ý Hủy Diệt, xé rách thiên vũ!

"Oanh!" Tử Vi một quyền oanh ra phía trước, quét ngang trời cao, vô tận kim sắc thần quang rực rỡ, tựa như làm nổ tung ba ngàn giới, hùng dũng oanh kích vào móng rồng!

Lực lượng khủng bố bùng phát, kèm theo Thời Gian tịch diệt, lực lượng hủy diệt sát lục, toàn bộ đều tuôn đổ ra!

Móng rồng Long Vương vốn đã bị tuế nguyệt xâm thực, lực phòng ngự giảm mạnh, căn bản không thể chịu đựng công kích của Tử Vi!

Một quyền, hai quyền, ba quyền… Tử Vi động tác không ngừng, liên tục tung ra chín quyền, tất cả đều đánh vào cùng một vị trí!

Phía sau hắn hiện ra chín vầng mặt trời tím, chiếu rọi Hư Không, thần lực hùng dũng gào thét tuôn ra!

Uy thế chín quyền quyền sau đáng sợ hơn quyền trước, đặc biệt là quyền cuối cùng, tích lũy sức mạnh của mấy quyền trước, uy lực càng đạt đến mức không thể tin được, "oanh" một tiếng trực tiếp phá vỡ phòng ngự của móng rồng!

Tử Vi đại quát một tiếng, đôi mắt gần như nứt ra, phun ra vô tận thần mang, rõ ràng đã oanh ra quyền thứ mười!

"Phốc xuy…" Một đạo kim sắc quyền cương xé rách huyết nhục cân cơ, "oanh" một tiếng xuyên thủng móng rồng, mạnh mẽ xung kích

vào cổ Long Vương!

"Ngâm…" Long Vương phát ra một tiếng gào lớn đầy đau đớn, đầy trời máu rồng phun ra, cả thân rồng khổng lồ đều bị cỗ kình lực khổng lồ đó đánh ngửa ra sau!

Tử Vi đạp không đứng, trên đôi quyền dính đầy tiên huyết đỏ tươi, có của Long Vương, cũng có của hắn!

Nhưng hắn lại như không cảm thấy gì, hạ quyết tâm phải giết Long Vương ra khỏi chiến trường!

Tử Vi hai tay lướt trước người, diễn hóa vô thượng Đấu Chiến Tiên Pháp, cả người bị một cỗ chiến ý khủng bố bao phủ, tựa hồ như vũ hóa phi thăng, đề thăng chiến lực của mình đến đỉnh điểm!

"Thời gian tịch diệt!" "Không gian Phong Bạo!" "Hủy Diệt Thiên Trùng!" "Đại Tinh Thần Thủ!" Tử Vi liên tục đại quát, một hơi thi triển ra nhiều thần thông nghịch thiên, vô tận pháp tắc chi quang giao chức, hình thành một cỗ pháp tắc phong bạo, liên tiếp không ngừng oanh sát Long Vương!

Đối mặt với công thế cuồng phong bạo vũ của Tử Vi, ngay cả Long Vương cũng chỉ có thể thoái lui ba xá, thân thể khổng lồ liên tục lùi về sau!

"Cửu Tiêu Thần Quang!" Tử Vi hai tay vỗ về phía trước, mạnh mẽ thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính, Thời Không Pháp Tắc oanh minh, hóa thành một trường vực Thời Không mênh mông, giam cầm Hư Không ức vạn dặm!

Trong khoảnh khắc, thân hình khổng lồ của Long Vương khựng lại, như sa vào bùn lầy, hành động trở nên chậm chạp vô cùng.

"Ông!" Cửu Tiêu Bảo Kính rung chuyển, mặt kính bắn ra từng đạo kim sắc tiên quang, mang theo sức mạnh khủng bố phá diệt đại vũ

trụ, tựa hồ từ tận cùng Thời Không, không chút lưu tình oanh kích vào Long Vương!

"Oanh!" "Oanh long long!" Thân thể khổng lồ của Long Vương phản ứng không kịp, bị vô cùng tiên quang chiếu rọi, sức mạnh Thời Không khuếch tán, lực phá hoại khủng bố tức khắc tuôn đổ ra!

Có thể thấy rõ bằng mắt thường, thân thể Long Vương bị phá vỡ, từng mảnh vảy rồng khổng lồ vỡ nát, lẫn với tiên huyết đỏ tươi, toàn bộ đều rơi xuống!

"Hống!" Long Vương đau đớn, liên tục phát ra tiếng kêu bi thiết, đôi mắt rồng vàng đầy những tia máu thô to, gầm giận dữ nói: "Nạp mạng!" Bất chấp vết thương trên người, hai móng rồng đẩy về phía trước, mạnh mẽ thôi động Long Châu, lao vào Tử Vi!

"Oanh!" Trong khoảnh khắc, Long Châu liền xuyên thủng không gian, trực tiếp đánh vào Hỗn Độn Hải, xé rách Hỗn Độn thành một khe nứt khủng bố, lao thẳng vào Tử Vi.

Trong chớp mắt, tứ cực trời đất, hoàn vũ Hư Không, mọi vật đều phá diệt!

Phóng mắt nhìn, chỉ có Hỗn Độn khí lưu bạt ngàn bùng nổ, cắt nát mọi vật chất!

Trong tầm nhìn, duy nhất một Thương Long khổng lồ vô cùng thôi động Long Châu vàng, lao xuống phía dưới, tựa như muốn khai thiên tích địa, tái tạo hoàn vũ!

Ức vạn khí cuộn trào, kim quang chiếu rọi, mang theo vô tận lực sát phạt phá diệt, tựa hồ trở thành duy nhất giữa thiên địa.

Cảnh tượng này, dường như cố định lại!

Ngay cả Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân ở đây, đối mặt với một kích này cũng phải dốc toàn lực, nếu không thì cũng có thể bị trọng

thương, thậm chí mất mạng!

"Không hổ là Long Vương, công thế thật đáng sợ!" Ở xa, Càn Khôn Lão Tổ xa xa nhìn cảnh này, trên mặt cũng mang theo vài phần chấn động.

"Một kích cuối cùng sao?" Cảm nhận uy thế khủng bố của một kích của Long Vương, Tử Vi trong lòng cũng ngưng trọng đến cực điểm, mỗi tấc huyết nhục trên toàn thân đều truyền đến ý cảnh báo kịch liệt!

Một kích này, nếu không đỡ được, liền sẽ vẫn lạc!

Hơn nữa!

Long Vương khi tung ra một kích, pháp lực Chuẩn Thánh khủng bố đã phong tỏa Hư Không thiên địa xung quanh, Tử Vi không thể tránh, chỉ có thể cứng rắn đối kháng.

Chỉ là, Long Vương đã đặt kết quả trận chiến này vào một kích đó, nếu không thể chém giết Tử Vi, sẽ không còn cơ hội nữa.

Nhưng!

Tử Vi cũng căn bản không có ý định né tránh!

"Giết!" Tử Vi đột nhiên đại quát một tiếng, trong cơ thể tức khắc tuôn ra ức ức vạn vạn tử sắc thần mang, phía sau hiện hóa ra một tử sắc đại tinh khổng lồ vô cùng!

Đó chính là bản thể của hắn, Tử Vi Tinh!

"Oanh long!" Trên cửu thiên, sâu trong tinh không, Tử Vi Tinh rung chuyển dữ dội, rủ xuống một đạo tử kim tinh mang, nối liền trời đất, tức khắc cùng Tử Vi liên kết thành một thể!

Được Tử Vi Tinh lực gia trì, Đạo Hạnh Pháp Lực của Tử Vi lại một lần nữa đề thăng một đoạn, gần như đạt đến đỉnh điểm Đại La

Kim Tiên!

Ẩn ẩn ước ước, muốn vượt qua ranh giới vô hình đó, bước vào một cảnh giới hoàn toàn mới!

"Thời!" Tử Vi bước một bước về phía trước, tay trái vỗ ra, đỉnh đầu Khánh Vân hiện ra, vô lượng quang phóng thích, bắn ra từng đạo tiên mang rực rỡ!

Quanh thân hắn, Tuế Nguyệt Trường Hà hùng dũng bôn đằng, tản mát từng tia khí tức, lượn lờ trên tay Tử Vi, diễn hóa Thời Gian Đại Bí, hình thành một chữ 'Thời' khổng lồ!

"Không!" Tử Vi lần nữa quát khẽ một tiếng, tay phải đẩy về phía trước, kim sắc thần quang lượn lờ giữa lòng bàn tay và ngón tay, tựa hồ đang thôi động một phương thiên vũ mênh mông tiến lên.

Ức ức vạn vạn kết tinh không gian xuất hiện, hình thành vô số không gian thứ nguyên, trong tay phải của hắn hình thành một chữ 'Không'!

Dưới thương khung, Tử Vi một tay nắm 'Thời', một tay giữ 'Không', toàn thân không ngừng bùng phát tử sắc thần mang hùng dũng, diễn hóa vô thượng Thời Không Áo Nghĩa!

Giữa lòng bàn tay và ngón tay, dường như có vô tận Thời Không sinh diệt, một phương lại một phương đại thế giới khai tịch ra, trong lòng bàn tay duyên sinh diệt, khai tịch tạo hóa!

Từng tia Hỗn Độn khí bùng phát, từng đạo Thái Sơ chi quang lóe lên, như muốn tái tạo một giới!

"Oanh!" "Oanh long long!" Từng đạo Hỗn Độn lôi đình bùng phát, tức khắc xé rách Hư Không, hóa thành một biển lôi vỗ xuống!

Trong khoảnh khắc, cả thiên địa hoàn toàn sôi trào, tất cả vật chất đều yên diệt, biến mất!

Tử Vi hai tay dùng sức đẩy về phía trước, hai chữ 'Thời', 'Không' do pháp tắc huyễn hóa ra liền bay về phía trước, diễn hóa Thời Không vô tận sinh diệt biến hóa, hóa thành từng đạo Thời Không Tỏa Liên, kêu loảng xoảng buộc chặt vào Long Châu và Long Vương!

"Thời Gian Pháp Tắc!

Lại có Không Gian Pháp Tắc…" Đôi mắt rồng của Long Vương lộ ra vẻ kinh hãi vô cùng, phát ra tiếng gầm giận dữ khó tin.

Hắn không ngờ, Tử Vi lại nắm giữ hai đại pháp tắc Thời Gian và Không Gian đến mức này!

"Hoa lạp lạp…" Bất kể trong lòng Long Vương nghĩ gì, vô số Thời Không Tỏa Liên quấn chặt lấy cơ thể Long Vương, bắt đầu dùng sức siết chặt!

"Hống!" Từng sợi tỏa liên lún sâu vào vảy rồng, Long Vương phát ra tiếng gào thét phẫn nộ đau đớn, tựa hồ như con lươn bị trói chặt, ra sức giãy giụa, nhưng lại càng bị siết chặt hơn!

Viên Long Châu vàng kia cũng bị từng đạo Hỗn Độn lôi đình đánh cho chấn động liên hồi!

Chương 33

Đối mặt với sự trấn áp của hai đại pháp tắc chí cường là Thời Gian Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc, Long Vương hiển nhiên có chút không chịu nổi nữa!

Tử Vi lại men theo Tuế Nguyệt Trường Hà, từng bước đi về phía Long Vương, dưới ánh mắt vô cùng phẫn hận kinh ngạc của đối phương, hắn đến phía trên thân rồng, tay cầm Ly Hỏa Thần Kiếm, giơ cao chém xuống!

"Ông!" Trong khoảnh khắc, trong cơ thể Tử Vi tuôn ra chiến ý kinh người vô cùng!

Chiến ý vốn vô hình vô tướng thậm chí hóa thành thực chất, tựa như nước chảy, bao bọc thân kiếm xích hồng, tản phát quang mang khủng bố.

Dưới sự gia trì của Chiến Chi Pháp Tắc, uy lực một kiếm này đạt đến trình độ chưa từng có!

"Xuy lạp…" Tử Vi một kiếm chém xuống, Hư Không tựa hồ như tờ giấy trắng bị xé ra một lỗ lớn, sau đó mạnh mẽ chém vào Long Vương!

"Ca sát!" Vảy rồng mà Long Vương luôn tự hào bị chém rách, một kiếm lún sâu vào huyết nhục!

Huyết quang ngút trời bắn ra, cổ Long Vương bị chém ra một vết thương vô cùng đáng sợ, đầu rồng khổng lồ cũng rủ xuống!

Không chỉ vậy!

Một cỗ lực lượng Hủy Diệt Pháp Tắc kinh người, men theo huyết nhục Long Vương điên cuồng đột tiến vào Nê Hoàn Cung, muốn phá

diệt Nguyên Thần của hắn!

"Hống!" Long Vương mi mắt giật mạnh, phát ra từng tiếng kêu bi thiết đau đớn, thật sự cảm thấy một cỗ tử ý!

"Bang!

Bang!" Dưới sự bi phẫn cực độ, thân thể khổng lồ của Long Vương mạnh mẽ giãy giụa, chặt đứt tất cả Thời Không Tỏa Liên, một ngụm nuốt Long Châu, bi thiết một tiếng, lẩn trốn ra khỏi đảo, một đầu chui vào đại hải, biến mất không thấy tăm hơi.

Lần này, Long Vương lại không dám ở lại tranh phong với Tử Vi!

Hiện tại hắn, gần như đã dùng hết mọi thủ đoạn, nhưng lại không làm gì được Tử Vi, ngược lại suýt chút nữa bị chém đứt đầu, nếu còn ở lại chỉ sẽ càng nguy hiểm hơn!

Hiện nay Long Phượng Kỳ Lân Tam tộc tranh bá Hồng Hoang, trước khi phân định thắng bại cuối cùng, Long Vương không thể có bất kỳ sơ suất nào.

Nếu không, hai tộc kia nhất định sẽ đại cử công sát, Long tộc sẽ hoàn toàn sụp đổ!

Vì vậy, cho dù tiếp tục chiến đấu có thể chém giết Tử Vi, nhưng Long Vương đã chọn thối lui.

Không thể đặt cược!

Với tu vi Chuẩn Thánh mà lại bại dưới tay Đại La Kim Tiên, sẽ là sỉ nhục cả đời!

Đánh lui Long Vương xong, Tử Vi thu hồi ánh mắt, xa xa nhìn về phía Càn Khôn Lão Tổ, khóe miệng lộ ra một tia cười, vô cùng bá khí nói: "Chỉ còn lại ngươi!

Ngươi chắc chắn, muốn cùng ta một trận chiến?!" "Hừ!

Có thể đánh bại Long Vương, chưa chắc đã là đối thủ của lão tổ ta!" Càn Khôn Lão Tổ từ sự kinh hãi khi Long Vương bại thối trở lại thần sắc bình thường, lạnh giọng nói: "Muốn lão tổ ta từ bỏ bảo vật, còn kém xa!" Hiển nhiên, không phải đến giây phút cuối cùng, Càn Khôn Lão Tổ sẽ không nỡ từ bỏ bảo vật trên đảo.

"Tốt!

Cứ việc chiến một trận!" Tử Vi nghe vậy gầm dài một tiếng, cũng đã bùng cháy chân hỏa, tay cầm Ly Hỏa Thần Kiếm hùng dũng vung về phía trước, không ngừng chém ra từng đạo kiếm quang xích hồng!

Dưới cửu thiên, vô số tinh quang phun trào, giao chức thành một tinh vực mênh mông, trông có vẻ mỹ lệ, nhưng lại ẩn chứa vô tận nguy hiểm!

Ức ức vạn vạn tinh thần kiếm quang chém về phía Càn Khôn Đạo nhân!

Định Hải Thần Châu!

Đồng thời, Tử Vi ngón tay liên tục bắn ra, đánh ra hai mươi bốn viên bảo châu vàng rực, tựa hồ lưu tinh rơi xuống, lao vào Càn Khôn!

"Càn Khôn Đồ!" Càn Khôn Lão Tổ thấy vậy, quát khẽ một tiếng, tế ra Càn Khôn Đồ, từ trong đó tuôn ra Càn Khôn Đạo khí bạt ngàn, xung kích Hư Không, nuốt chửng tất cả tinh quang kiếm khí vào trong đó!

"Xích động thiên địa!" Càn Khôn Lão Tổ liên tục vung Càn Khôn Xích trong tay, không ngừng va chạm với Định Hải Thần Châu, phát ra tiếng va chạm kim loại cực lớn!

"Muốn so pháp bảo sao?!" Tử Vi thấy vậy cười lạnh liên tục, đỉnh đầu Khánh Vân sinh ra, mờ ảo xa xăm, tựa hồ một biển tinh thần rực rỡ!

Phía sau hắn dâng lên một đạo huyền quang, từng kiện Tiên Thiên Linh Bảo cường đại trôi nổi!

"Ngũ Hành Linh Châu!" "Di Thiên Hoàng Trần!" "Âm Dương Tiễn!" "Tích Địa Ma Hoàn!" "Đi!" Tử Vi lười cùng hắn dây dưa nữa, trực tiếp động dụng pháp lực cực lớn, thôi động từng kiện Tiên Thiên Linh Bảo, mang theo thần lực ngập trời, hùng dũng lao vào Càn Khôn Lão Tổ!

"Gì!?" Càn Khôn Lão Tổ đột nhiên thấy nhiều pháp bảo như vậy công sát mình, không khỏi giật mình một trận lớn, có chút há hốc mồm.

Vốn dĩ hắn cho rằng mình có ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo cường đại là không tệ, nhưng so với gia sản của Tử Vi, tức khắc không đủ để nhìn!

Từng kiện pháp bảo, tựa hồ như không cần tiền mà vứt ra ngoài, quả thực có chút đáng sợ.

Công thế như vậy, không phải Càn Khôn Đồ có thể hóa giải được!

Kinh ngạc thay, trong cơ thể Càn Khôn Lão Tổ tuôn ra một đạo huyền quang, hóa thành một tôn đại đỉnh huyền sắc cổ xưa bốn phương, trong khoảnh khắc phóng đại ức vạn lần, rủ xuống vô số Càn Khôn Đạo khí, như một tấm màn che, bảo vệ Càn Khôn Lão Tổ vững chắc bên trong!

Tiên Thiên Chí Bảo, Càn Khôn Đỉnh!

Đỉnh này là do đài sen của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, bên trong hàm chứa vô tận Càn Khôn chi khí, phòng ngự vô song, lực công kích cũng không kém.

Ngoài ra!

Càn Khôn Đỉnh có thể phản bản quy nguyên, chuyển Hậu Thiên

thành Tiên Thiên, là vật duy nhất trong Hồng Hoang có uy lực như vậy, khiến vô số đại năng đỏ mắt không thôi!

"Ông!" Càn Khôn Đỉnh rung chuyển dữ dội, rủ xuống vô tận Càn Khôn Đạo khí, trong miệng đỉnh, huyền quang vô hạn, ngăn chặn tất cả công thế lại!

Uy của Tiên Thiên Chí Bảo, danh xứng với thực!

Thấy Càn Khôn Lão Tổ một thân Càn Khôn trang bị, Tử Vi cũng có chút vô ngữ, danh hiệu Càn Khôn Lão Tổ của đối phương quả nhiên không phải gọi suông!

"Có thể bức lão tổ ta động dụng kiện bảo vật này, ngươi cũng đủ kiêu ngạo rồi!" Càn Khôn Lão Tổ xa xa nhìn Tử Vi, lạnh giọng nói, hai tay vỗ về phía trước, Càn Khôn Đỉnh lập tức xuyên phá thiên địa, hùng dũng lao vào Tử Vi!

Nơi nó đi qua, Hư Không thiên địa từng tấc vỡ nát, căn bản không thể chịu đựng uy lực như vậy!

Trong chớp mắt, Càn Khôn Đỉnh đã ở trên đỉnh đầu Tử Vi, miệng đỉnh chuyển xuống dưới, tuôn ra lượng lớn Càn Khôn Đạo khí, tựa hồ núi lở biển gầm, sóng dữ cuồng phong.

Từng tấc, từng luồng, nặng đến ức vạn quân, toàn bộ đều áp xuống Tử Vi!

Lúc này, Tử Vi thân thể phát sáng, Chu Thiên Tinh Thần Đồ bay ra, bành trướng ức vạn lần, chiếm cứ toàn bộ thiên khung.

Từng đạo tinh thần chi quang tản ra, nuốt tất cả Càn Khôn Đạo khí vào trong bảo đồ!

Tử Vi hai tay lướt trước người, thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính, hóa sinh ra chín tòa Tiên Vương Tịnh Thổ khổng lồ, mang theo uy thế ngập trời, trấn áp xuống Càn Khôn Lão Tổ!

Cảm nhận công thế của Tử Vi, Càn Khôn Lão Tổ muốn thôi động Càn Khôn Đồ, muốn thu chín tòa thế giới Tịnh Thổ vào đồ.

Nhưng Tử Vi há lại để hắn toại nguyện!

"Oanh long!" Ngũ Hành Linh Châu, Âm Dương Tiễn, Tích Địa Ma Hoàn đều phát sáng, bùng phát từng trận uy thế khủng bố, đồng thời lao vào Càn Khôn Lão Tổ!

"Không tốt!" Càn Khôn Lão Tổ quát khẽ một tiếng, vội vàng thao túng Càn Khôn Đỉnh quay về phòng thủ bản thân, bao bọc mình kín mít, tất cả pháp bảo đều bị đẩy ép ra ngoài!

Có Càn Khôn Đỉnh hộ thể, Càn Khôn Lão Tổ có thể tiên thiên lập ở thế bất bại!

Chương 34

Thấy vậy, Tử Vi không khỏi có chút vô ngữ, Càn Khôn Đỉnh quả thực như một con rùa sắt, chỉ cần nó khép lại ở đó, bất kể đạo thuật, thần thông, pháp bảo, gần như tất cả đều vô hiệu, căn bản không thể đánh động được.

Trong chiến đấu, tất cả tu sĩ có bảo vật phòng ngự chí bảo như vậy, tự nhiên chiếm ưu thế không nhỏ.

"Ha ha!

Ngươi không làm gì được lão tổ ta, lão tổ ta lại có thể làm ngươi bị thương, khuyên ngươi nhanh chóng rời đi, nếu không tính mạng khó giữ!" Càn Khôn Lão Tổ hiển nhiên rất tự tin vào Càn Khôn Đỉnh, hai tay vỗ về, vung Càn Khôn Xích hóa thành một thiên trụ đen trắng, nghiêng đổ áp xuống Tử Vi!

"Càn Khôn, ngươi nghĩ đã thắng chắc rồi sao!" Tử Vi cười lạnh một tiếng, ánh mắt như ngọn đuốc bắn ra, đột nhiên gầm dài một tiếng, tựa hồ một tôn chiến thần, Ly Hỏa Thần Kiếm quét ngang ra, cùng Càn Khôn Xích va chạm, lập tức phát ra một tiếng động trời kinh thiên!

Trên người Tử Vi đột nhiên tuôn ra một cỗ khí tức huyền diệu, chân đạp Tuế Nguyệt Trường Hà, cả người dường như du tẩu trong khe hở tuế nguyệt, hóa thành huyền quang lao vào Càn Khôn Lão Tổ!

"Cho dù ngươi nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc thì sao, căn bản không làm ta bị thương!" Càn Khôn Lão Tổ cao giọng đại quát, không ngừng thôi sinh ra từng đạo công thế, Càn Khôn Đạo khí bạt ngàn bao phủ xuống, nhưng căn bản khó mà chạm tới Tử Vi dù chỉ một tấc!

Lúc này hắn, chỉ là một đạo hình chiếu của tuế nguyệt, chân thân

đã sớm tiến vào Tuế Nguyệt Trường Hà!

Trừ phi công thế của Càn Khôn Lão Tổ có thể xuyên thấu vào Tuế Nguyệt Trường Hà, nhưng hiển nhiên là không thể!

Đương nhiên không có nghĩa là Tử Vi vô địch, trong trạng thái này, hình chiếu của Tử Vi cũng chỉ có thể phát huy không đến một nửa thực lực của bản tôn, muốn chiến thắng đối thủ trở nên càng khó khăn.

Vì vậy, cuối cùng phải do bản tôn ra tay mới được.

Trong chớp mắt, Tử Vi đạp trên quang âm, đã đến trước mặt Càn Khôn Lão Tổ.

Nhìn Càn Khôn Đỉnh khổng lồ vô cùng một cái, đôi mắt Tử Vi sắc bén tuyệt thế, ánh mắt như điện, lạnh giọng nói: "Xem ta đánh nát mai rùa của ngươi!" Khoảnh khắc tiếp theo!

Thân hình Tử Vi đột nhiên từ hư hóa thực, chân thân một lần nữa trở lại hiện thế, không chút hoa mỹ một quyền oanh ra phía trước!

Đại xảo bất công, chí cương chí cường!

Lực nhục thân khủng bố gần như Tiên Thiên Linh Bảo Thượng Phẩm bùng phát, quyền lực của Tử Vi vô song cả thế gian, trên đôi quyền, xuất hiện từng đốm kim sắc quang mang, tản ra một cỗ ba động không gian kỳ quái!

Trong khoảnh khắc đó, Tử Vi diễn hóa vô thượng Đấu Chiến Tiên Pháp, lấy trọng thứ tư của Chiến Chi Pháp Tắc gia trì lên một quyền, phá tan mọi hư vọng, đập xuống Càn Khôn Đỉnh!

Tựa như một tinh hà rủ xuống, chấn động đến lung lay, mênh mông vô biên!

Trong khoảnh khắc, vô tận Hỗn Độn vụ ải hiện ra, bao phủ cả

thiên địa này!

"Tự lượng sức mình, không thể phá vỡ phòng ngự của Càn Khôn Đỉnh…" Càn Khôn Lão Tổ nhìn cảnh này, trên mặt lộ ra vài phần trào phúng, trong miệng cao giọng nói.

Nhưng!

Khoảnh khắc tiếp theo, tiếng nói của Càn Khôn liền ngừng bặt, trợn tròn hai mắt!

Chỉ thấy đôi thiết quyền của Tử Vi oanh kích vào bản thể Càn Khôn Đỉnh, phát ra một tiếng động trời chấn động đến lung lay, vô số kim sắc quang mang nổ tung!

Tiên huyết đỏ tươi chảy xuống từ lòng bàn tay và ngón tay, trông có chút chói mắt, nhưng đối với hắn chỉ là vết thương nhỏ không đáng kể.

Ngay lúc đó, hai tay Tử Vi khẽ chấn động!

Trên lòng bàn tay và ngón tay, không gian tản ra ba động quỷ dị, hình thành từng đạo ba văn quỷ dị khó thấy bằng mắt thường, truyền hơn nửa sức mạnh vào bên trong!

"Chuyện gì vậy!?" Càn Khôn Lão Tổ quái khiếu một tiếng, chưa kịp phản ứng, bị cỗ quyền kình khủng bố xung kích lên người, lập tức thảm khiếu một tiếng, trong miệng điên cuồng phun tiên huyết!

Thân thể hắn như đạn pháo bay ngược về phía sau, một đường đâm sập không biết bao nhiêu ngọn núi lớn.

Với nhục thân suy yếu của Càn Khôn Lão Tổ, chịu một quyền của Tử Vi, lập tức bị trọng thương!

Ngay sau đó, Tử Vi đại thủ vươn ra, tựa như một tấm thiên bia vàng, giữa lòng bàn tay và ngón tay diễn hóa Thời Không sinh diệt, áp

Càn Khôn Đỉnh trong tay, muốn cường hành xóa bỏ Nguyên Thần lạc ấn của Càn Khôn Lão Tổ, trấn áp và luyện hóa nó!

Càn Khôn Đỉnh là Tiên Thiên Chí Bảo khó gặp, có thể phản Hậu Thiên thành Tiên Thiên, nếu có thể đoạt được trong tay, tự nhiên không gì tốt hơn!

"A!" Càn Khôn Lão Tổ há miệng phun ra một ngụm tiên huyết, nhìn cảnh này, trong lòng kinh hãi, gầm giận dữ nói: "Thằng ranh nhà ngươi dám!" Nếu Càn Khôn Đỉnh bị đoạt, chuyện sẽ lớn lắm!

"Về!" Càn Khôn Lão Tổ đại khiếu một tiếng, mạnh mẽ thôi động pháp lực, hô hoán thần linh trong Càn Khôn Đỉnh, muốn thu hồi nó.

"Ông…" Được Càn Khôn Lão Tổ triệu hoán, Càn Khôn Đỉnh mạnh mẽ chấn động, trên đó vô tận Đại Đạo văn lạc sáng lên, bùng phát quang mang cường liệt vô cùng, muốn thoát khỏi tay Tử Vi!

"Đi sao!?

Trấn áp ta!" Tử Vi quát khẽ một tiếng, giữa lòng bàn tay và ngón tay bùng phát từng chùm kim sắc quang mang, xuất hiện từng đạo tỏa liên trật tự, vững chắc áp chế ba động của Càn Khôn Đỉnh, muốn đoạt lấy nó!

"Oanh!" Phía sau Tử Vi, chín vầng mặt trời tím hiện ra, hóa thành từng đạo quang ảnh, liên tiếp chui vào cơ thể hắn, gia trì sức mạnh nhục thân của hắn đến đỉnh điểm!

Hoàng kim huyết khí từ thiên linh tuôn ra, quán xuyên nhật nguyệt, xé rách vũ trụ!

"Oanh!

Oanh!" Càn Khôn Đỉnh không ngừng oanh minh, quang mang trên bề mặt lúc sáng lúc tối, nhưng lại bị giữ chặt không buông!

Trên Bồng Lai Đảo, Tử Vi và Càn Khôn Lão Tổ triển khai cuộc tranh đoạt Càn Khôn Đỉnh!

"Oanh!" "Oanh long!" Càn Khôn Đỉnh phát sáng, không ngừng oanh minh, trong miệng đỉnh phun ra từng đoàn Càn Khôn Đạo khí, muốn thoát khỏi sự khống chế của Tử Vi!

Dù sao Càn Khôn Đỉnh vốn thuộc về pháp bảo của Càn Khôn Lão Tổ, thần linh bên trong tự nhiên càng thiên về Càn Khôn Lão Tổ, vô số Tiên Thiên Đạo văn phát sáng, muốn bay về tay Càn Khôn Lão Tổ!

"Để lại cho ta đi!" Đối với điều này, Tử Vi cười lạnh liên tục, trong mắt lộ ra hai đạo quang thúc đáng sợ, giữa lòng bàn tay và ngón tay Thời Không Pháp Tắc lưu chuyển, tinh hà bôn đẳng, tựa hồ mang theo ý chí của thiên địa vạn vật, vững chắc áp chế ba động của Càn Khôn Đỉnh!

"Ca sát, ca sát…" Từng đạo kim sắc tỏa liên trật tự xuất hiện, tất cả đều siết chặt quanh thân đỉnh khổng lồ, không ngừng phá diệt Nguyên Thần lạc ấn của Càn Khôn Lão Tổ bên trong!

"Không tốt!" Càn Khôn Lão Tổ sắc mặt thảm biến, nếu cứ giằng co như vậy, một khi Nguyên Thần ấn ký bị xóa bỏ, kiện pháp bảo Càn Khôn Đỉnh này sẽ đổi chủ!

Điều này còn khó chịu hơn bị giết!

"Thiên Địa Vô Cực!

Càn Khôn Nghịch Chuyển!" Càn Khôn Lão Tổ gầm giận dữ, tiếng nói quán xuyên cửu trọng vân tiêu, cuối cùng đã thi triển ra đại thần thông vô thượng độc nhất vô nhị của hắn.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, trong cơ thể hắn tuôn ra ức vạn đạo huyền quang hai màu đen trắng, tựa hồ vạn kiếm tề phát, rải khắp cả thương khung!

Càn Thiên chi khí là trắng!

Khôn Địa chi khí là đen!

Thiên Địa Đạo Ngân vô tận, từng mảng nối tiếp nhau, như biển cả dưới ánh trăng lấp lánh sóng nước, hết lớp này đến lớp khác.

"Oanh long long!" Càn Khôn chi khí quét ngang, va chạm tạo ra Hỗn Độn khí lưu hùng dũng, lại có từng đạo lôi đình đen tối tự sinh ra, oanh minh gầm giận dữ, áp xuống Tử Vi!

Trong khoảnh khắc, giữa thiên địa xuất hiện vô tận Hỗn Độn vụ ải, cả tinh hà dường như đảo lộn, diễn hóa Thiên Địa Vô Cực chi lực, muốn phá diệt tất cả vật chất thế gian!

Sâu trong thiên vũ đó, huyền quang lóe lên, Hư Không tựa hồ như tấm vải rách vỡ nát!

Cả Thiên Địa Ý Chí đều dường như đang nhắm vào Tử Vi!

"Tới tốt lắm!" Tử Vi thấy vậy, đại khiếu một tiếng, một tay vững vàng giữ chặt Càn Khôn Đỉnh, tay còn lại đồng thời diễn hóa vô thượng tiên pháp!

Chương 35

Chỉ thấy hắn tóc đen như thác đổ, mắt sâu thẳm, trong đó dường như có từng cổ lão đại tinh chuyển động, giữa mi tâm phát sáng, tựa hồ có một thần kén đang thai nghén, tuôn ra chiến ý hùng dũng vô tận.

Trong khoảnh khắc, trên người Tử Vi "bành" một tiếng bùng cháy từng đạo kim sắc hỏa diễm, cả người hóa thành một chùm lửa, chiến ý hùng dũng không ngừng phun trào!

Tay trái hắn không ngừng đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ dị, giữa lòng bàn tay và ngón tay bay ra dày đặc Đại Đạo phù văn, diễn hóa ra Tiên Phượng, Chân Hoàng, Thương Long, Huyền Vũ… cùng nhiều dị tượng khác, tựa hồ các Tiên Tôn bất diệt từ thời Thượng Cổ lâm trần!

"Ông!" Cuối cùng, Tử Vi thân hình vừa triển khai, cả cơ thể phát sinh biến hóa kỳ dị, vô tận Đại Đạo phù văn đều hội tụ, vô tận ý chí chiến đấu trên người hắn hóa sinh ra một chữ 'Chiến' khổng lồ!

Trong khoảnh khắc, Tử Vi dường như trở thành Hỗn Độn Ma Viên của quá khứ, muốn chiến thiên, chiến địa, chiến chúng sinh!

Đó là Đấu Chiến Tiên Pháp!

Đây mới là Đấu Chiến Tiên Pháp chân chính, Tử Vi tham ngộ từ cự chưởng của Hỗn Độn Ma Viên, kết hợp với sự lĩnh ngộ về Chiến Chi Pháp Tắc, từ đó tham ngộ ra đại thần thông nghịch thiên này!

"Oanh long!" Khoảnh khắc tiếp theo, chữ 'Chiến' khổng lồ đó liền cùng Tinh, Khí, Thần của Tử Vi ngưng hợp thành một thể, hóa sinh ra một nhân ảnh giống hệt hắn, mạnh mẽ lao về phía trước!

Trong khoảnh khắc đó, ba động toát ra, dường như muốn lật tung

cả thiên địa, ngay cả Thời Không cũng trong khoảnh khắc đó bị giam cầm!

Thật sự đã đạt đến thực lực Chuẩn Thánh, thậm chí có phần siêu việt một kích khủng bố!

Bức tranh thiên địa dường như cố định lại, chỉ có một đạo kim mang bay ngang thiên vũ!

"Oanh long!" Đạo thân ảnh đó tựa như một đạo tiên quang ngoài vực, bạo xung về phía trước, phá diệt tất cả cản trở.

Nơi nó đi qua, Hỗn Độn vụ ải yên diệt, Hư Không băng tháp, vạn cổ tinh hà phá diệt, từng đạo Càn Khôn chi quang kia cũng trong sát na bị xé rách, căn bản không thể ngăn cản!

Ngay sau đó!

Một đạo thân ảnh dưới ánh mắt vô cùng kinh hãi của Càn Khôn Lão Tổ, hùng dũng oanh kích vào nhục thân của hắn!

"Bồng!" Trong khoảnh khắc, thân thể Càn Khôn Lão Tổ nổ tung, trực tiếp bị cỗ chiến ý đó đánh nát, vô số tiên huyết và xương vụn bắn ra!

"Hô…" Chỉ đến lúc này, cỗ chiến ý đó mới từ từ tiêu tán giữa thiên địa, thân thể Tử Vi cũng không khỏi khẽ lay động, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Hiển nhiên, để phát ra một kích khủng bố như vậy, hắn cũng phải trả một cái giá không nhỏ.

Ngoài sự tiêu hao chiến ý của bản thân, còn tổn hao lượng lớn sinh mệnh nguyên khí.

Nếu không phải nhục thân tinh nguyên của hắn dồi dào như biển, cơ thể gần như Tiên Thiên Linh Bảo Thượng Phẩm, e rằng một kích

chưa kịp xuất ra, bản thân đã bị hút khô rồi.

Có thể nói, một chiêu này, chưa làm thương địch, đã làm thương mình!

Vì vậy không phải lúc nguy cấp, không dễ dàng động dụng.

Nhưng hiển nhiên, uy lực của một thần thông này cực lớn, đủ để vượt cấp chém giết địch thủ.

"Phốc…" Đánh nát Càn Khôn Lão Tổ xong, Tử Vi cuối cùng đã xóa bỏ sạch sẽ ấn ký của Càn Khôn Lão Tổ trên Càn Khôn Đỉnh, đại thủ vươn ra, trấn áp thần linh bên trong, thu vào Chu Thiên Tinh Thần Đồ, triệt để phong cấm!

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo vô cùng cường đại, đổi chủ!

"Hống!" Lúc này, huyết nhục vỡ nát của Càn Khôn Lão Tổ đều phát sáng, tinh nguyên sinh mệnh cuộn trào, một lần nữa tụ về trung tâm, dung hợp thành thân ảnh của Càn Khôn Lão Tổ, nhìn chằm chằm Tử Vi.

Thân là Đại Thần Thông Giả cấp Chuẩn Thánh, hắn không dễ dàng vẫn lạc như vậy!

"Càn Khôn Đỉnh của ta… Khốn kiếp!

Lão tổ ta cùng ngươi bất tử bất hưu!" Càn Khôn Lão Tổ sắc mặt tái nhợt, khóe miệng rỉ máu, cảm nhận liên hệ với Càn Khôn Đỉnh bị chặt đứt, đôi mắt trở nên đỏ ngầu, trạng thái như điên cuồng, quát lớn: "Nạp mạng!" "Oanh long!" Càn Khôn Xích đập xuống, không ngừng tỏa ra từng đạo Càn Khôn chi khí, bạt ngàn lao vào Tử Vi.

Càn Khôn Đồ càng đột nhiên xoay tròn, tựa như một thanh tiên đao bất diệt hai màu đen trắng, chém thẳng xuống đầu Tử Vi!

Trong Hư Không, từng cổ lão đạo phù xuất hiện, dày đặc, Càn

Khôn Lão Tổ diễn hóa Càn Khôn Thiên Địa chi Đạo, chôn vùi cửu thiên, muốn biến mọi vật chất phản bản quy nguyên, kéo Tử Vi cùng diệt vong.

Đó là một trận liều mạng triệt để!

"Hừ!" Tử Vi hừ lạnh một tiếng, há miệng hít một hơi, thiên địa vì thế mà tối sầm, đầy trời tinh khí bị nạp vào cơ thể, hóa thành tinh khí của bản thân, thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính, bắn ra từng đạo Cửu Tiêu Thần Quang, không ngừng va chạm với Càn Khôn Xích.

Chu Thiên Tinh Thần Đồ càng hóa thành một chùm tinh hà rực rỡ, quán thông nhật nguyệt, vững chắc buộc chặt Càn Khôn Đồ!

Ngay sau đó, Tử Vi chân đạp Tuế Nguyệt Trường Hà, thân hóa tử mang, lao về phía bản thể Càn Khôn Lão Tổ.

Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn lưu động, Thời Gian xung quanh dường như tĩnh lặng, Hư Không càng vặn vẹo, xuất hiện vô số đoạn tầng không gian.

Động tác ra quyền của Tử Vi chậm rãi, tựa hồ du tẩu trong khe hở thời gian, nhưng lại nhanh đến cực hạn, cho người ta một cảm giác như trong mộng huyễn!

Ý nhục thân của hắn bất diệt, trong cơ thể dường như khai mở từng đạo thần môn vô hình, sức mạnh không ngừng tuôn ra, quyền ý kinh thiên động địa!

Trong khoảnh khắc, Tử Vi lại một lần nữa tư sát với Càn Khôn Lão Tổ.

Một trận đại chiến thảm liệt bùng phát!

"Oanh!" Tử Vi vung đôi thiết quyền, tản phóng ra huy hoàng bất hủ thần tính, tựa như một tôn thần linh bao phủ đại địa mênh mông, quét ngang vào lồng ngực Càn Khôn Lão Tổ!

“Bồng!” Càn Khôn Lão Tổ trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, không ngừng ho ra máu lớn, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nửa bên vai đều sụp xuống!

Tử Vi truy đuổi không ngừng, lại một quyền đánh ra, tựa hồ mang theo sức mạnh của cả vũ trụ, xuyên thủng vai Càn Khôn Lão Tổ, ngay sau đó khẽ chấn động, nửa cánh tay bị hắn xé nát, tiên huyết bắn tung tóe!

“Hống!” “Khốn nạn!” “…” Kèm theo từng tiếng gầm giận dữ pha lẫn bất lực của Càn Khôn Lão Tổ, tiên huyết bắn tung tóe, quang mang cuồn cuộn!

Cuối cùng!

Kèm theo một tiếng “bồng” khẽ, Tử Vi mang theo vô tận đạo quang xông ra, mưa máu bay lả tả, triệt để đánh nát Càn Khôn Lão Tổ!

Càn Khôn Lão Tổ, vẫn lạc!

Một vị Chuẩn Thánh Đại Năng như Càn Khôn Lão Tổ lại bị Tử Vi đánh nát thân thể!

Trong hư không tràn ngập xương vỡ và tiên huyết, tỏa ra mùi máu tanh nồng nặc.

Song, Tử Vi lại không hề kiêu ngạo đặc biệt.

Trận chiến này, kỳ thực là thắng hiểm!

Nếu không phải Càn Khôn Lão Tổ quá tự tin vào sức phòng ngự của Càn Khôn Đỉnh, cũng sẽ không bị Tử Vi nắm lấy cơ hội trọng thương, thậm chí đoạt đi chỗ dựa lớn nhất là Càn Khôn Đỉnh.

Mất đi Càn Khôn Đỉnh che chở, Đạo Tâm của Càn Khôn Lão Tổ bất ổn, trong tình huống hiển nhiên không thể làm gì Tử Vi lại muốn liều mạng, mới dẫn đến sự vẫn lạc!

Nếu Càn Khôn Lão Tổ dũng cảm đoạn tuyệt, kịp thời rút lui, Tử Vi cũng khó mà làm gì được Y.

Ngoài ra, còn do tu vi bản thân của Càn Khôn Lão Tổ chỉ ở Chuẩn Thánh Sơ Kỳ, gần như tương đương với Thời Thần ngày xưa.

Dù sao, khi trước Tử Vi cũng vừa vặn áp đảo Thời Thần, hiện tại thực lực lại tăng lên không ít, nắm giữ các Pháp tắc lợi hại như Thời Gian, Không Gian, Hủy Diệt, Đấu Chiến cùng Pháp Bảo công kích, có thể chém giết Càn Khôn Lão Tổ cũng là lẽ đương nhiên.

Tổng cộng, Tử Vi trước tiên đẩy lùi Long Vương, sau đó lại chém giết Càn Khôn Lão Tổ, là kết quả của sự kết hợp nhiều yếu tố.

Trận chiến này cũng nhắc nhở Tử Vi rằng trong Hồng Hoang không thể có chút sơ suất nào, nếu không nhất định sẽ chịu thiệt thòi lớn.

Chương 36

Mặc dù thực lực Tử Vi hiện nay không tệ, sánh ngang cấp độ Chuẩn Thánh, nhưng cũng không phải vô địch.

Chí ít khi đối mặt La Hầu, Y chỉ có thể tránh xa ba dặm.

"Ông!" Lúc này, Càn Khôn Xích và Càn Khôn Đồ phát sáng, bảo vật có linh, mất đi sự khống chế của Càn Khôn Lão Tổ, muốn tự mình trốn đi.

Tử Vi hoàn hồn, đại thủ vung lên, lập tức tóm lại, đồng thời ném vào Chu Thiên Tinh Thần Đồ phong cấm, để sau này từ từ luyện hóa.

"Càn Khôn Lão Tổ…" Lúc đó, Tử Vi nhìn huyết vụ trước mắt, chợt động tâm, hai mắt sáng lên, lấy ra Thái Tố Luyện Ma Kỳ, vung tay về phía trước, thu hút Chân Linh chưa tiêu tán của Càn Khôn Lão Tổ vào trong đó!

Dưới sự thúc đẩy của Tử Vi, Thái Tố Luyện Ma Kỳ phát sáng, Bản Nguyên Ma Đạo bên trong bị dẫn động, vô tận Đại Đạo Chân Văn lấp lánh, bắt đầu phát sinh biến hóa kỳ dị!

Sau một khắc, dưới ánh mắt kinh ngạc xen lẫn mong đợi của Tử Vi, Thái Tố Luyện Ma Kỳ rung lên, ma diễm cuồn cuộn, một đạo thân ảnh từ trong đó chui ra!

Chỉ thấy thân ảnh toàn thân bao phủ ma quang đen kịt, hung thần ác sát, tỏa ra một luồng khí tức mạnh mẽ kinh khủng, biểu tình hung ác, chính là dáng vẻ của Càn Khôn Lão Tổ!

Một Ma Đầu cấp độ Chuẩn Thánh!

"Ha ha!

Bảo bối tốt, quả nhiên không làm ta thất vọng!" Nhìn Ma Đầu Càn

Khôn Lão Tổ, Tử Vi không kìm được mừng rỡ nói.

Có Ma Đầu Càn Khôn Lão Tổ, thực lực của Tử Vi lại vô hình trung tăng lên một đoạn lớn!

Ngay sau đó, Tử Vi vung tay, thu hồi cả Bản Nguyên Càn Khôn đang tán lạc giữa trời đất, vật này là một trong các Bản Nguyên Thiên Địa, không lấy thì phí, biết đâu sau này lại có đại dụng.

"Chủ nhân, chủ nhân…" Lúc này, bên tai Tử Vi bỗng truyền đến một tiếng gọi nhẹ, chỉ thấy Hoàng Ly Nhi đang bay về phía Y, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, thần sắc kích động nói: "Chủ nhân, đó là Chuẩn Thánh đó!

Người đã chém giết Y!" Tử Vi nghe vậy gật đầu, cười nói: "Nếu không phải Càn Khôn Lão Tổ quá tự đại, muốn chém giết Y cũng không dễ dàng như vậy." Hoàng Ly Nhi gật đầu, ánh mắt tràn đầy sùng bái, hiển nhiên hoàn toàn không nghe lọt lời Tử Vi nói.

Dù thế nào đi nữa, Tử Vi với tu vi Đại La Kim Tiên Viên Mãn, diệt sát Đại Năng Chuẩn Thánh, đều là sự thể hiện thực lực!

Mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Thân là thị nữ, Ly Nhi cũng được vinh dự lây!

"…Ma Hồn Càn Khôn Lão Tổ?" Lúc này, Hoàng Ly Nhi bỗng nhìn thấy Ma Đầu Càn Khôn Lão Tổ toàn thân ma khí, không khỏi giật mình, khó tin nói: "Ồ, Chủ nhân sau này chẳng phải sẽ có một Ma Đầu Chuẩn Thánh làm tay sai sao… Thật là đáng sợ quá!" Nói rồi, Hoàng Ly Nhi không kìm được thè lưỡi hồng nhuận ra, vỗ vỗ bộ ngực đầy đặn, tựa hồ có chút sợ hãi nói.

Nhìn dáng vẻ của Hoàng Ly Nhi, Tử Vi không khỏi mỉm cười.

Cùng với thời gian hai người ở bên nhau càng lâu, Tử Vi cũng phát hiện ra, tuy Hoàng Ly Nhi là một trong những Nguyên Tổ Phượng

Tộc, nhưng bản tính hoạt bát, ngây thơ lãng mạn, thực sự không có dáng vẻ của Nguyên Tổ.

Không có dáng vẻ cũng tốt, có một thị nữ như vậy ở bên cạnh, ngoài việc tu luyện cũng tăng thêm vài phần niềm vui.

"Đi, đến xem trên đảo rốt cuộc có bảo vật gì, mà lại khiến Long Vương và Càn Khôn Lão Tổ tranh giành lâu đến vậy!" Tử Vi cất Thái Tố Luyện Ma Kỳ đi, nói với Hoàng Ly Nhi bên cạnh, tức thì hóa thành hai đạo lưu quang bay về phía trung tâm đảo.

Nhanh chóng, hai người đã đến trung tâm đảo, khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, không khỏi vừa kinh vừa mừng.

Chỉ thấy trong một thung lũng phía trước, một gốc Linh Căn kỳ dị đứng sừng sững trong gió.

Gốc Linh Căn này có năm cây mọc song song, thân cây lần lượt hiện ra năm màu đỏ trắng xanh vàng đen, rủ xuống từng đạo Linh Khí, xung quanh có Ngũ Hành Chi Lực kim mộc thủy hỏa thổ tràn ngập.

Chính là Tiên Thiên Linh Căn đỉnh cấp: Ngũ Châm Tùng!

Ngũ Châm Tùng, còn gọi là Ngũ Hành Quả Thụ, năm cây mọc song song, cũng có thể trồng riêng lẻ.

Mỗi một Nguyên Hội, trên cây sẽ kết ra Ngũ Hành Tùng Quả, là tiên phẩm bổ ích Pháp Lực, tăng cường Đạo Hạnh.

Ngoài ra, trong Ngũ Hành Tùng Quả còn chứa Ngũ Hành Đại Đạo Toái Phiến, đối với việc lĩnh ngộ Ngũ Hành Đạo Pháp, luyện tập Ngũ Hành Thần Thông cũng có trợ giúp không nhỏ.

Không chỉ vậy, dưới vách núi còn có một hồ nước dài rộng ba trượng ba thước ba tấc, từng sợi mây tạo hóa lượn lờ, mỹ lệ tuyệt trần.

Trong hồ nước, Tam Quang nhật nguyệt tinh cuồn cuộn, cùng phân thành ba màu vàng bạc tím, tiên hoa dập dềnh, bảo tượng ngào ngạt, chính là Tam Quang Thần Thủy nổi danh lừng lẫy!

Tam Quang Thần Thủy màu vàng (Nhật Quang) tiêu ma huyết tinh cốt nhục!

Tam Quang Thần Thủy màu bạc (Nguyệt Quang) ăn mòn Nguyên Thần hồn phách!

Tam Quang Thần Thủy màu tím (Tinh Quang) thôn giải Chân Linh thức niệm!

Tam Quang Thần Thủy là Tiên Thiên Tạo Hóa Chi Thủy, do Tam Quang nhật nguyệt tinh hội tụ thành, độc tính vô cùng, ngay cả Chuẩn Thánh dính phải một chút cũng không dễ chịu.

Có lẽ vật cực tất phản, ba thứ cực độc, hỗn độn lại cùng một chỗ, lại trở thành Tam Quang Thần Thủy, đệ nhất liệu thương thánh dược trong Hồng Hoang.

Có thể hóa giải vạn độc thiên hạ, khiến người chết sống lại, xương trắng mọc thịt, là vật chữa thương kỳ diệu nhất đẳng.

Thậm chí!

Sau này khi Nữ Oa tạo người, cũng cần dùng Tam Quang Thần Thủy.

Trong Tây Du Ký hậu thế, Trấn Nguyên Tử vì cây Nhân Sâm Quả bị đổ, cũng do Quan Âm dùng Tam Quang Thần Thủy cứu sống.

Vật này trong Hồng Hoang không ít, nhưng cũng không quá nhiều, mà ở trên Bồng Lai Đảo lại có một hồ lớn như vậy, thật sự kinh người!

Tuy nhiên, đó không phải là tất cả!

Trong hồ nước, hiển nhiên còn trôi nổi một cán cờ bảo bối màu xanh đen, trên mặt cờ vẽ cảnh sóng lớn cuồn cuộn, vạn thủy bôn lưu, rủ xuống từng đạo bảo quang, chính là Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ!

Cờ này do lá của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, giống như Tố Sắc Vân Giới Kỳ trong tay Y, và Ly Địa Quang Diễm Kỳ trong tay Hoàng Ly Nhi, cùng thuộc Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, thuộc về Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Một khi tế ra, che mờ càn khôn, che trời lấp đất, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm!

"Khó trách Long Vương cùng Càn Khôn Lão Tổ đánh nhau dữ dội như vậy, có ba món bảo vật đỉnh cấp ở đây, không đánh mới là lạ!" Trên mặt Tử Vi lộ ra một nụ cười, không kìm được cười nói: "Đáng tiếc, ba món bảo vật cuối cùng lại thuộc về ta!" Lần này, tìm cơ duyên ở hải ngoại, thật sự thu hoạch lớn!

Thu Tam Quang Thần Thủy, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ và Ngũ Châm Tùng ba kiện bảo vật xong, Tử Vi không chút khách khí lục soát một phen trên Bồng Lai Đảo, rồi mới rời khỏi đảo.

Ngay sau đó, Tử Vi lại tìm kiếm ở Đông Hải mấy trăm năm, muốn tìm hai tiên đảo Phương Trượng, Doanh Châu trong truyền thuyết.

Đáng tiếc, vận khí lần này dường như không tốt lắm, sau một hồi tìm kiếm, vẫn không thể phát hiện tung tích hai hòn đảo này.

Đối với điều này, Tử Vi không cảm thấy chút thất vọng nào, dù sao ở Đông Hải đã thu được quá nhiều lợi ích rồi, nếu muốn tìm thêm bảo vật đỉnh cấp, ngay cả Y cũng cảm thấy có chút quá phận.

Nhưng, khi Tử Vi định rời khỏi Đông Hải, lại có một niềm vui bất ngờ khác.

Trên một hòn đảo cô lập ở hải ngoại, Y đã phát hiện ra một Tàng Bảo Khố của Long Tộc!

Tử Vi tự nhiên không chút khách khí chiếm lấy toàn bộ bảo vật trong Tàng Bảo Khố cho riêng mình, không thể trách Y tham lam, dù sao bảo vật đã đưa đến tận mắt rồi, lẽ nào lại không lấy?!

Không lâu sau, dưới đáy Đông Hải, Long Cung.

Trong một đại điện vàng son lộng lẫy, hoàn toàn do mã não tiên thạch và san hô lưu ly kiến tạo.

"Báo!" Một danh Long Tộc Thái Ất Kim Tiên hoảng loạn chạy lên, thần sắc kinh hoàng nói: "Khải bẩm Tộc Chủ, một Tàng Bảo Khố của tộc ta ở Tây Nam Hải Vực đã bị kẻ trộm tấn công, tất cả bảo vật bên trong đều bị trộm đi!" "Hừ!" Nghe lời của chiến sĩ Long Tộc, Long Vương không kìm được vỗ mạnh long ỷ vào tay vịn, nghiến răng nghiến lợi nói: "Chắc chắn là tên khốn đó làm!" Bên cạnh Y, một nam tử trung niên mặc đạo bào đen, thân hình vạm vỡ, dường như luôn ở trong sự biến hóa của sáng tối, khẽ nhíu mày, mở miệng nói: "Đại ca, không biết là ai?" Người này chính là đệ đệ của Long Vương, nhân vật số hai của Long Tộc, Chúc Long!

Tu vi của Chúc Long ở cảnh giới Đại La Kim Tiên Viên Mãn, chỉ cách Chuẩn Thánh một đường!

Chương 37

Long Vương nghe vậy hừ lạnh một tiếng, tựa hồ lại nhớ đến trận chiến năm đó, lạnh giọng nói: "Một Đại Thần Thông Giả vô danh!" "Chẳng lẽ Đại ca bị thương từ ngàn năm trước là vì người này?" Chúc Long thần sắc khẽ động, chợt hiểu ra, không khỏi có chút kinh ngạc nói.

"Nhị đệ đoán không sai!" "Tên khốn đó thực lực không hề thua kém ta, trong đấu pháp, ta đã thua Y!" Nói rồi, Long Vương "Rắc" một tiếng đánh nát Long ỷ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Không ngờ ta lại thua trong tay một Đại La Kim Tiên…" "Cái gì!?" Nghe lời của Đại ca mình, Chúc Long không khỏi kinh hãi, vô cùng chấn động nói: "Đại ca không nói đùa chứ?!" Thân là đệ đệ của Long Vương, Chúc Long đương nhiên biết thực lực của Đại ca mình khủng bố đến mức nào, nhưng lại thua một Đại La Kim Tiên, điều này thật sự quá khó tin!

Nếu đúng là như vậy, thực lực của đối phương phải khủng bố đến mức nào!?

Chúc Long trực tiếp bị tin tức này làm cho sững sờ!

Long Vương hít sâu một hơi, nén lại tâm tình kích động, mở miệng nói: "Không nhắc đến chuyện này nữa, hiện nay hành động của Phượng Tộc và Kỳ Lân Tộc ngày càng thường xuyên, đại chiến giữa ba tộc chúng ta có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Truyền lệnh xuống, ra lệnh cho tất cả các thanh niên trong tộc chỉnh đốn, nghỉ ngơi dưỡng sức, bất cứ lúc nào cũng sẵn sàng bắt đầu chiến tranh!" "Ngôi vị Chủ của Thiên Địa, phi Long Tộc ta thì không ai khác!" "Vâng, Đại ca!" Chúc Long nghe vậy cười nói: "Thần đệ đã

sớm ra lệnh cho các chiến sĩ trong tộc bắt đầu chuẩn bị rồi, bất cứ lúc nào cũng có thể phát động đại chiến!

Muốn chém giết những tạp chủng Kỳ Lân Tộc và Phượng Tộc kia, máu của ta không kìm được sôi trào rồi!" Long Vương nhìn Chúc Long đang kích động, lại trầm giọng nói: "Trận đại chiến này, Nhị đệ không được tham gia!" "Đại ca, vì sao!?" Chúc Long vốn đang hăng hái bị dội một gáo nước lạnh, thần sắc không khỏi biến đổi, vô cùng sốt ruột hỏi.

"Ta nói không được tham gia là không được tham gia!" … Không chỉ Long Tộc, cảnh tượng tương tự cũng xảy ra ở tổ địa của Phượng Tộc và Kỳ Lân Tộc, Tộc Chủ của hai tộc đều ra lệnh cho tộc nhân nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị cho trận đại chiến sắp tới!

Chiến tranh giữa ba tộc, không thể tránh khỏi!

Một bên khác, sau khi tốn mấy trăm năm, Tử Vi cuối cùng cũng trở về Hồng Hoang Đại Lục, chỉ là vừa đặt chân lên đại lục, sắc mặt Tử Vi khẽ biến.

Trong mắt Y, khắp trời đất đều là Kiếp Sát Chi Khí màu đỏ, lẫn lộn trong Thiên Địa Linh Khí, tràn ngập mỗi tấc không gian.

Bầu trời vốn quang đãng của Hồng Hoang Thế Giới cũng nhuộm lên vài phần sắc đỏ sẫm.

Chỉ là vì Tử Vi những năm nay luôn ở hải ngoại, nên Kiếp Sát Chi Khí mới nhạt nhẽo hơn nhiều, nhưng theo thời gian trôi qua, hải ngoại sớm muộn cũng sẽ bị cuốn vào.

"Xem ra những năm qua cùng với sự tàn sát của ba tộc, Kiếp Sát Chi Khí sản sinh ồ ạt!" Tử Vi hai mắt khẽ híp, âm thầm suy nghĩ: "Theo xu thế này, ít thì vạn năm, nhiều thì mười mấy vạn năm, Long Hán Lượng Kiếp nhất định sẽ bùng nổ!" "Nếu Lượng Kiếp bùng nổ,

đúng lúc có thể nhân cơ hội mưu tính một phen!" "Nhưng, hiện tại trước tiên phải nâng cao thực lực mới là quan trọng!" Tử Vi nói đến đây, đối với Hoàng Ly Nhi bên cạnh nói: "Ta muốn trở về Tử Vi Tinh ngoài trời, nàng có muốn đi cùng ta, hay tiếp tục du lịch trong Hồng Hoang?" Nghe lời Tử Vi, Hoàng Ly Nhi không chút do dự nói: "Chủ nhân đi đâu, Ly Nhi đi đó!" "Được!" Tử Vi gật đầu, cuộn Hoàng Ly Nhi lại, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía tinh không ngoài trời.

Một khi đi, chí ít trước khi Lượng Kiếp hoàn toàn bùng nổ, sẽ không trở lại Hồng Hoang Đại Lục nữa.

Lần này, cùng với tu vi của Tử Vi đề cao, không bao lâu, hai người liền tiến vào mênh mông tinh không, trở lại Tử Vi Tinh.

Nhìn Tử Vi Đạo Cung trước mắt, Tử Vi cũng không khỏi cảm thán: "Một đi mấy chục vạn năm, cuối cùng cũng trở về!" "Nơi Chủ nhân đản sinh sao?" Hoàng Ly Nhi lần đầu tiên đến Tử Vi Tinh, đôi mắt to tròn mở to, nhìn trái nhìn phải, trông rất tò mò.

Tử Vi lại không để ý, trực tiếp tiến vào Động Phủ, khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, bắt đầu bế quan tu luyện, chuẩn bị trùng kích cảnh giới Chuẩn Thánh!

Tử Vi Tinh, trong Tử Vi Đạo Cung, Tử Vi khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, hồi tưởng lại mấy chục vạn năm kinh nghiệm ở Hồng Hoang, từng chút từng chút một hóa thành vô số cảm ngộ hội tụ vào tâm trí, muốn lĩnh ngộ Pháp Chứng Đạo.

Hiện tại Y đang ở Đại La Kim Tiên Tuyệt Đỉnh, muốn đột phá thêm, đạt Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng là cảnh giới Chuẩn Thánh, chỉ có thể tự mình mò mẫm tìm ra một con đường.

Đây là một vấn đề mà tất cả các Đại Thần Tiên Thiên đều phải đối mặt.

Dù sao, công pháp truyền thừa Tiên Thiên trong Nguyên Thần, chỉ đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, đi lên nữa thì không có đường nào cả!

Đây cũng là lý do vì sao sau khi Hồng Quân thành Thánh, giảng Đại Đạo trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, lại thu hút vô số tiên thần đổ xô đến.

So với việc tự mình gian nan khai phá ra một con đường Chứng Đạo, với rủi ro chín phần mười thất bại, thì tu luyện Đạo Pháp đã có người thành công ổn thỏa hơn nhiều.

Đây cũng là con đường mà đa số Thần Thai Tiên Thiên lựa chọn.

Tử Vi hiện tại đang đối mặt với vấn đề như vậy.

Hiện tại có hai lựa chọn trước mắt, một là an tâm chờ đợi, chờ đến khi Hồng Quân giảng Đại Đạo tại Tử Tiêu Cung, để học tập Đạo Pháp mà Hồng Quân truyền xuống.

Hai là Tử Vi tự mình khai sáng ra một con đường chưa từng có!

Hiển nhiên!

Với tâm tính của Tử Vi, lựa chọn thứ nhất trực tiếp bị Y bỏ qua.

Muốn Chứng Đạo Tuyệt Đỉnh, hoàn toàn siêu thoát tiêu dao, vĩnh hằng tự tại, không bị Thiên Địa trói buộc, nhất định phải bước ra một con đường Đại Đạo độc nhất vô nhị!

Nếu không, làm sao mà tranh với người khác?

Nói một cách đơn giản nhất, cái gì người ta biết thì mình cũng biết, cái gì người ta không biết thì mình cũng không biết, mọi người đều ở trình độ gần như nhau, làm sao có thể nổi bật lên được?

Sau khi hạ quyết tâm, Tử Vi bắt đầu suy nghĩ về Pháp Chứng Đạo.

Theo như nhận thức, Pháp Chứng Đạo không ngoài ba loại, lần

lượt là Dĩ Lực Chứng Đạo, Công Đức Chứng Đạo và Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Trảm Tam Thi Chứng Đạo thì không cần nói, đó là pháp môn do Hồng Quân tự sáng tạo, trước khi Y giảng Đạo, chỉ có một mình Y biết.

Công Đức Chứng Đạo, là lấy công đức vô lượng được Thiên Đạo công nhận, trở thành vị Thánh Nhân, cũng tương đương với Chứng Đạo.

Nhưng pháp này lại có khuyết điểm cực lớn, nhất định phải là kẻ mang đại công đức trên thân mới được, ngoài ra còn cần Hồng Mông Tử Khí trợ giúp, chỉ riêng hai điều kiện này đã dập tắt hy vọng của người khác rồi.

Dù sao không phải ai cũng như Tam Thanh là con nhà giàu, bẩm sinh đã có Đại Công Đức Khai Thiên trên thân!

Huống chi Chứng Đạo thành Thánh bằng công đức, Pháp Lực yếu nhất, Tử Vi cũng không thể đi con đường này.

Xem ra như vậy, chỉ còn lại Pháp Dĩ Lực Chứng Đạo cuối cùng.

Dĩ Lực Chứng Đạo!

Đúng như tên gọi, là lĩnh ngộ Pháp Tắc chi lực, từ đó khai phá ra một con đường Chứng Đạo độc đáo, đúc thành một Hỗn Nguyên Đạo Quả vạn kiếp bất diệt.

Pháp này là lựa chọn thượng thượng trong ba Pháp Chứng Đạo!

Kỳ thực tất cả các Pháp Chứng Đạo, gần như đều nằm trong "Dĩ Lực Chứng Đạo".

Trên thực tế, Tử Vi hoài nghi, một loại Pháp Chứng Đạo, chỉ có thể cho một người Chứng Đạo Hỗn Nguyên!

Nếu không, trong Hồng Hoang có nhiều Tiên Linh tu luyện Đạo Trảm Tam Thi như vậy, sao lại không có một ai thành công?

"Pháp Chứng Đạo…" Trong mắt Tử Vi lộ ra vài phần suy tư, khẽ tự lẩm bẩm: "Ta chủ tu Pháp Tắc Thời Gian và Pháp Tắc Không Gian, có lẽ có thể bắt đầu từ phương diện này!" "Thời Gian, Không Gian, chính là Thời Không…" "Thời Không…" Dần dần, Tử Vi rơi vào một cảnh giới ngộ Đạo huyền diệu vô cùng, liên tục suy diễn bằng Tử Vi Đấu Số, muốn phác thảo ra một con đường Chứng Đạo hoàn mỹ nhất.

Ba ngàn năm thời gian chợt lóe qua!

Toàn thân Tử Vi bất động, dường như đã hóa thành đá.

Một khoảnh khắc nào đó, không hề có dấu hiệu gì!

Hai mắt Tử Vi đột nhiên bắn ra hai đạo thần mang rực rỡ, nhìn thấu hư không, vô số năm cảm ngộ hóa thành một điểm linh quang bất diệt, tự lẩm bẩm: "Thiên Địa khai tịch, Thái Sơ đản sinh, hóa thành khởi điểm nguyên đầu vũ trụ!" "Vũ trụ kéo dài, Hỗn Độn cuồn cuộn, nhất định phải lấy Thời Không làm cơ sở!" "Trước có Thời Không tạo hóa, nâng đỡ tất cả vật chất, mới có Vô Cực sinh Thái Cực, phân sinh Âm Dương Lưỡng Nghi, hóa thành Tứ Tượng Ngũ Hành, diễn hóa vạn vật thế gian, cuối cùng thành hoàn vũ Đại Thiên…" Tử Vi tâm niệm đến đây, dường như đã nắm bắt được điều gì đó, thần tình càng thêm phấn chấn, kích động nói: "Ta hiện nay đồng thời nắm giữ Pháp Tắc Thời Gian và Pháp Tắc Không Gian, nếu có thể lấy đó làm cơ sở, khai phá ra một phương thế giới, diễn hóa Hỗn Độn Âm Dương, chẳng phải chính là khai thiên sao?" "Sau đó lại dùng Pháp Tắc chi lực Ngũ Hành kim mộc thủy hỏa thổ, nghịch diễn Âm Dương Tạo Hóa, phản bản quy nguyên…" "Chính là Thế Giới Chi Đạo!" Nói rồi, Đại La Đạo Quả trong Nguyên Thần Tử Vi lập tức khẽ rung

động, bắt đầu dùng Tử Vi Đấu Số suy diễn khả năng thành công, trong minh minh tựa hồ có một đạo quang hoa mờ ảo.

Đạo Niệm Nguyên Thần của Tử Vi, bị một luồng lực lượng thần bí bao bọc, trong nháy mắt vượt qua vô tận dòng sông thời gian!

Ở tận cùng dòng sông thời gian đó, Y đã nhìn thấy một thân ảnh toàn thân bao phủ trong Hỗn Độn, không thể nhìn rõ diện mạo cụ thể, nhưng dường như tồn tại từ vĩnh cửu, bất hủ bất diệt, tựa như từ lúc vũ trụ khai tịch đã ở đó, trong lòng không khỏi chấn động!

Tử Vi cố gắng mở to hai mắt, muốn nhìn rõ dáng vẻ của người đó, nhưng lại bị một sức mạnh khổng lồ kéo lại, trở về hiện thế!

"Thân ảnh đó là ai…?" Ở tận cùng dòng sông thời gian, có một thân ảnh bị Hỗn Độn bao phủ!

Dường như từ thời viễn cổ, Y vẫn luôn ở đó, quang âm, tuế nguyệt, khó mà lưu lại bất kỳ dấu vết nào trên thân Y.

"Rốt cuộc là ai?" Tử Vi khẽ tự lẩm bẩm, từ thân ảnh đó Y cảm nhận được một cảm giác quen thuộc khó tả, nhưng lại trăm mối tơ vò không thể giải đáp!

Chương 38

"Bất kể thế nào, tổng phải thử một lần!" Tử Vi hít sâu một hơi, thần sắc kiên định, trầm giọng nói: "Bắt đầu thôi!" Hai tay Y vẽ một vòng trước người, quanh thân lập tức có một dòng sông tuế nguyệt vây quanh, Pháp Tắc Thời Gian nồng đậm tràn ngập, trên tay trái hình thành một chữ "Thời"!

Giữa lòng bàn tay phải, phát ra từng trận ba động không gian kỳ diệu, ngưng tụ ra ức vạn trọng không gian thứ nguyên, diễn hóa thành một chữ "Không"!

"Thời Không Khai Tịch!" Trong mắt Tử Vi bắn ra hai đạo thần mang, đẩy hai chữ "Thời" và "Không" về phía trung tâm, va chạm vào nhau, lập tức nở rộ vô cùng Pháp Tắc chi quang, hóa thành một trường vực Thời Không nhỏ!

"Oanh long long!" Dưới sự va chạm của sức mạnh Thời Không, lập tức sản sinh từng sợi từng sợi Hỗn Độn Vụ Ải, giống như một quả trứng gà, tỏa ra một cơ khí thần bí.

Dưới sự thúc đẩy của Pháp Lực Tử Vi, đoàn Hỗn Độn Vụ Ải quay cuồng, diễn hóa ra Tiên Thiên Ngũ Thái Chi Khí!

Từng đạo Lôi Đình Hỗn Độn nổ tung, đản sinh ra Thanh Trọc Nhị Khí, bắt đầu diễn hóa Càn Khôn Thiên Địa!

Nhưng, quá trình diễn hóa thế giới đã dừng lại ở đó, bất kể Tử Vi thúc đẩy thế nào cũng không tiến hành được nữa.

"Chuyện gì vậy?" Tử Vi nhíu chặt mày, lại bắt đầu suy diễn, phân tích nguyên nhân khiến diễn hóa dừng lại.

Không biết đã qua bao lâu, cuối cùng Y đã có chút lĩnh ngộ!

“Chẳng lẽ vì diễn hóa thế giới, Khai Thiên Tích Địa, cần Càn Khôn Chi Khí…” Tâm niệm đến đây, phía sau Tử Vi dâng lên một đạo huyền quang, Càn Khôn Xích quẹt một cái về phía trước, lập tức quẹt ra một đạo Càn Khôn Chi Khí, nhập vào trong Hỗn Độn Vụ Ải.

“Oanh long…” Nhận được sự rót vào của Càn Khôn Chi Khí này, dưới sự chú ý vô cùng căng thẳng của Tử Vi, Hỗn Độn Vụ Ải cuộn trào, lấy Thời Không làm vật dẫn, Càn là trời, Khôn là đất, cuối cùng đã diễn hóa ra một Thế Giới Sơ Hình!

Nhìn cảnh tượng này, hô hấp của Tử Vi cũng có chút dồn dập, diễn hóa được một bước này, liền chứng minh một điều!

Thế Giới Chi Đạo, khả thi!

Điều tiếp theo Tử Vi cần làm, là lĩnh ngộ các loại Pháp Tắc chi lực, để chuẩn bị cho việc diễn hóa ra một thế giới chân chính!

Muốn khai tịch diễn hóa ra một thế giới, nói đơn giản, thực ra lại vô cùng phức tạp.

Nhất định phải lấy Thời Không làm nền tảng, Càn Khôn làm cấu trúc, Âm Dương làm nguồn gốc, Ngũ Hành làm cơ sở!

Điều này cũng có nghĩa là, Tử Vi muốn Chứng Đạo bằng Thế Giới Chi Pháp, nhất định phải lĩnh ngộ tất cả các Pháp Tắc trên, dùng làm Bản Nguyên cơ sở của thế giới, nếu không, hệ thống thế giới đó không thể tồn tại ổn định!

Thế Giới Sơ Hình cơ sở nhất, cũng chí ít cần Pháp Tắc chi lực Thời Gian, Không Gian, Càn Khôn và Âm Dương!

Đối với Tử Vi, điều này cũng không phải là chuyện khó!

Dù sao trong tay Y có ba kiện Càn Khôn Chi Bảo là Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Đồ cùng Càn Khôn Xích, và Âm Dương Tiễn do Tiên Thiên Âm Dương Chi Khí hóa thành, đều có thể dùng để lĩnh ngộ

Pháp Tắc.

Cộng thêm Pháp Tắc Ngũ Hành diễn hóa vạn vật, trong tay Tử Vi cũng có Ngũ Hành Linh Châu và Ngũ Châm Tùng có thể dùng để lĩnh ngộ!

Có thể nói, Tử Vi hoàn toàn có đủ tất cả các điều kiện tiên quyết để suy diễn lĩnh ngộ Thế Giới Chi Đạo!

Ngay sau đó, Tử Vi đại thủ vung lên, lấy ra Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Đồ và Càn Khôn Xích, ba món Càn Khôn, cùng với Bản Nguyên và Nguyên Thần của Càn Khôn Lão Tổ trầm mình trong đó, bắt đầu lĩnh ngộ Pháp Tắc Càn Khôn!

"Pháp Tắc Càn Khôn, Càn là trời, Khôn là đất…" Khí tức trên người Tử Vi lưu chuyển, Khánh Vân chấn động, dần dần có từng đạo Càn Khôn chi quang xuyên thấu cơ thể tỏa ra!

Trong núi không có tuế nguyệt, thế gian đã ngàn năm.

Trong khi Tử Vi đang trầm mình trong việc lĩnh ngộ Đạo Pháp, cục diện trên Hồng Hoang Đại Địa ngày càng căng thẳng!

Cùng với thời gian trôi qua, toàn bộ trời đất đều bị Kiếp Sát Chi Khí nồng đậm bao phủ, tâm trí vô số sinh linh bị ảnh hưởng, trở nên hiếu sát.

Giữa Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc, lại bùng nổ hết trận xung đột lớn nhỏ này đến trận khác, sản sinh vô số sự kiện đổ máu.

Tốc độ thai nghén Lượng Kiếp đang được đẩy nhanh.

Nhưng đối với Ma Tổ La Hầu ở phương Tây, tốc độ như vậy lại quá chậm!

Tu Di Sơn, Ma Tổ Điện.

Ma Tổ La Hầu cảm ứng Kiếp Khí tràn ngập giữa trời đất, nhíu

mày nói: "Cứ như vậy, không có mấy Nguyên Hội thời gian thì Lượng Kiếp không thể bùng nổ, khi đó Đạo Hạnh của Hồng Quân Lão Đạo lại sẽ tinh tiến thêm rất nhiều…" "Giữa Thiên Địa càng loạn, vô lượng sinh linh nhập ma, Ma Đạo quật khởi, mới càng có lợi cho Bản Tôn!" Nói rồi, La Hầu ra lệnh cho một nam tử thân hình gầy gò đang đứng phía dưới: "Ba Tuần, lập tức phái nhiều Thiên Ma hơn, tiềm nhập vào Tam Tộc, khiêu khích Tam Tộc đại chiến, không được chậm trễ!

Ngày Ma Đạo ta quật khởi đã cận kề!" Nam tử trung niên một thân hắc bào, toàn thân ma quang lượn lờ, chính là Ba Tuần, người đứng đầu Thất Đại Thiên Ma Tướng dưới trướng La Hầu, cũng là Đại Tự Tại Thiên Ma Chủ nổi danh hậu thế!

Ba Tuần nghe lời La Hầu xong, phát ra một tiếng cười quái dị, sát khí đằng đằng nói: "Ma Tổ yên tâm, thuộc hạ đã sớm sắp xếp Thiên Ma đi làm rồi!

Chậm nhất một Nguyên Hội, Tam Tộc đại chiến nhất định sẽ hoàn toàn bùng nổ, khi đó đại quân Ma Tộc của ta xuất kích, nhất định có thể thống lĩnh toàn bộ Hồng Hoang!" "Tốt!" La Hầu nghe vậy gật đầu, trong mắt lộ ra hai đạo hàn mang, nói: "Càng nhanh càng tốt!" Nói rồi, La Hầu bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phương xa, ánh mắt dường như xuyên thấu vô tận hư không nhìn thấy một thân ảnh khác, kẻ đại địch cả đời Y!

Trận chiến này, bề ngoài là tranh chấp giữa Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc, thực tế lại là cuộc chiến giữa Đạo và Ma!

Hướng đi của trận chiến này sẽ trực tiếp quyết định quyền sở hữu của Hồng Hoang Thế Giới sau này.

"Hồng Quân, Bản Tôn đã chuẩn bị xong rồi, không biết ngươi có thể tiếp chiêu được không?!" "Tranh!" Ẩn ẩn có thể thấy, phía sau La

Hầu, bốn thanh sát kiếm huyết hồng lơ lửng, bùng phát ra sát lục chi khí thảm liệt vô cùng!

Bến bờ Đông Hải, trong một thủy tinh cung nào đó.

Một thanh niên Long Tộc mặc kim bào chiến giáp một tay đập vỡ chiếc lưu ly trản trong tay, giận dữ nói: "Bản Thái tử cả ngày bị nhốt trong thủy tinh cung, đơn giản là sắp ngột ngạt chết rồi!" Thanh niên này chính là con trai thứ tám của Long Vương, Bát Thái tử Long Tộc Ngao Khâm!

Ngao Khâm bản tính vô cùng bạo ngược, hiếu dũng đấu ngoan, trước đây vì phạm phải lỗi lầm lớn mới bị Long Vương giam cầm trong thủy tinh cung, trong vòng một Nguyên Hội không được bước ra khỏi cung nửa bước!

Lời vừa dứt, thấy một nữ tử vô cùng xinh đẹp yêu kiều, tư thái quyến rũ đi đến, che miệng khẽ cười nói: "Điện hạ hà tất vì chuyện nhỏ mà động giận?

Lén lút đi ra ngoài không được sao, phụ thân ngày lo vạn việc, làm sao mà biết được?" "Nhưng…" Ngao Khâm không biết nghĩ gì, trên mặt lộ ra một tia sợ hãi, nói: "Vạn nhất bị phụ hoàng phát hiện, khi đó chỉ sợ có đại phiền phức a… Chuyện này không thể!" Thấy vậy, nữ tử mắt ba luân chuyển, trong mắt lộ ra một tia quỷ dị, ngọc thủ khẽ vung một cái khó nhận ra, lập tức đánh ra từng sợi Ma Khí vô hình, nhập vào trong cơ thể Ngao Khâm!

Thần sắc Ngao Khâm đột nhiên trở nên có chút ngơ ngác, trong miệng lẩm bẩm: "Ái phi nói không sai!" Nói rồi liền hóa thành một đạo lưu quang vọt ra khỏi Long Cung, một đường bay về phía Hồng Hoang Đại Địa!

Sau khi Ngao Khâm rời đi, nữ tử lại "A a" cười một tiếng, thần sắc trêu tức nói: "Long Phượng Tam Tộc, lần này ta xem các ngươi

nhẫn nhịn được bao lâu!" Nữ tử này chính là Dục Ma, một trong Thất Đại Thiên Ma Tướng dưới trướng La Hầu.

Ma Đầu thiên biến vạn hóa, giỏi nhất là khống chế nhân tâm, thân là Thất Đại Thiên Ma Tướng, lại càng là chuyên gia chơi đùa nhân tâm!

Cảnh tượng tương tự cũng xảy ra ở hai tộc còn lại, rất nhiều tộc nhân quan trọng bị Thiên Ma khống chế tâm trí, rời khỏi đại bản doanh của mình, bay về phía Hồng Hoang Đại Địa.

Ngao Khâm rời khỏi Long Cung, sau khi đến Hồng Hoang Đại Địa, vừa vặn phát hiện một nhóm người Phượng Tộc đang vây giết một tộc nhân Long Tộc, lập tức nổi giận không thôi!

"Tạp chủng Phượng Tộc!" Ngao Khâm gầm lên giận dữ, phát động một kích toàn lực của Đại La Kim Tiên, trực tiếp đánh nát những người Phượng Tộc kia!

"Phượng Tộc đáng chết, lại dám ức hiếp tộc nhân Long Tộc ta như vậy, nhất định phải máu trả máu!

Kể từ khi phụ thân đại nhân không rảnh tay, vậy để ta thay người chinh phạt bọn tạp chủng này!" Ngao Khâm hai mắt đỏ ngầu, sau khi cứu tộc nhân xuống, hóa thành một đạo lưu quang bay về phía sâu hơn của Hồng Hoang Đại Địa!

Không lâu sau khi Ngao Khâm rời đi, trên thi thể những người Phượng Tộc bị đánh giết lại bốc ra từng đoàn hắc khí tà dị, "Kiệt kiệt" cười quái dị, hóa thành từng Ma Đầu.

Không chỉ Ngao Khâm, tộc nhân của hai tộc kia cũng tương tự phát hiện tộc nhân của mình bị ức hiếp, người chết người bị thương, cũng đồng loạt nổi giận!

Trong vỏn vẹn mấy trăm năm, Ngao Khâm và những người khác

dựa vào thân phận của mình, đã lôi kéo được một đội ngũ khổng lồ, bắt đầu đi khắp nơi đồ sát tộc nhân của hai tộc còn lại!

Động tĩnh lớn như vậy, tuyệt đối không thể giấu được Tam Tộc Chi Chủ!

Nhưng La Hầu lại chủ động ra tay che đậy Thiên Cơ!

Long Hán Lượng Kiếp sắp mở, Thiên Cơ của Hồng Hoang Thế Giới vốn đã vô cùng hỗn loạn, lại có La Hầu chủ động che đậy, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân lập tức trở thành những kẻ mù mắt.

Nhanh chóng!

Chương 39

Nhân mã Tam Tộc do Ngao Khâm và những người khác dẫn dắt gặp nhau ở trung bộ Hồng Hoang, lập tức bùng nổ một trận đại chiến kinh thiên động địa!

"Sát!" Kèm theo tiếng gào thét vang trời, mấy trăm ức Tiên Linh điên cuồng tàn sát lẫn nhau.

Tiên huyết Bách Tộc cuốn sạch vân tiêu, che trời lấp đất, nhuộm toàn bộ bầu trời Hồng Hoang Thế Giới thành sắc đỏ sẫm tà dị!

Oanh long long!

Cùng với vô số Tiên Linh chết đi, sự tích lũy Kiếp Khí giữa Thiên Địa cuối cùng cũng đạt đến đỉnh điểm, cuối cùng hoàn toàn bùng nổ!

"Ông!" Toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới dường như chấn động, hồng quang ngập trời quét ngang lục hợp bát hoang.

Sát khí, oán khí của vô số sinh linh xông thẳng lên trời, hóa thành một trận bão tố khổng lồ, cuốn tất cả sinh linh vào trong đó!

Trong thời gian không đến mấy trăm năm, chiến hỏa đã càn quét toàn bộ Hồng Hoang Đại Địa.

Trong Tu Di Sơn, La Hầu đột nhiên đứng dậy, "Ha ha" cười lớn nói: "Lượng Kiếp đã mở, khi đó Pháp Tắc Thiên Địa hỗn loạn, chính là lúc Bản Tôn có thực lực mạnh nhất!

Tất cả các thanh niên Ma Tộc, chuẩn bị xuất kích!" "Chôn mình lâu như vậy, cũng nên để vô lượng chúng sinh kiến thức sự lợi hại của Bản Tôn rồi!" … Phía Đông Hồng Hoang Đại Lục, Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân thở dài một hơi, nhìn ba đạo nhân đối diện, mở miệng

nói: “Lượng Kiếp đã mở, khi đó cần đối phó La Hầu, e rằng phải nhờ Tam vị Đạo Hữu giúp đỡ rồi!” Nếu Tử Vi ở đây, Y sẽ phát hiện trong ba người đó, hiển nhiên có một thân ảnh quen thuộc! … Thiên Địa Lượng Kiếp đột nhiên bắt đầu, lập tức kinh động các Tộc Trưởng Tam Tộc đang bế quan!

Không phải phản ứng chậm, mà là khi Lượng Kiếp đến, Thiên Cơ hỗn loạn, ngay cả Linh Thức Chuẩn Thánh cũng bị che mờ.

Huống chi Tam Tộc lần này là kẻ ứng kiếp chính, càng bị Thiên Đạo chú ý đặc biệt!

Trong Đông Hải Long Cung, Long Vương đột nhiên đứng dậy, mở miệng nói: “Truyền lệnh của ta xuống, tất cả Long Tộc trên cảnh giới Thiên Tiên, tiến quân Hồng Hoang, san bằng Kỳ Lân Tộc và Phượng Tộc!” Lệnh của Long Vương ban ra, vô số thủy tộc trên toàn Tứ Hải đều hành động, hùng dũng tiến về phía Hồng Hoang Đại Địa!

Cùng lúc đó, đại quân Phượng Tộc và Kỳ Lân Tộc cũng lần lượt xuất phát từ tổ địa.

Có thể nói, Tam Tộc vì muốn giành chiến thắng trong trận đại chiến, xưng bá Hồng Hoang, đều đã dốc hết vốn!

Cuối cùng, đại quân Tam Tộc gặp nhau ở phía Tây Hồng Hoang Đại Địa, triển khai một trận sinh tử ác chiến!

Nơi đó cũng trở thành chiến trường chính của Tam Tộc đại chiến.

Trong khi Tam Tộc đang tàn sát lẫn nhau, ở sâu trong tinh không xa xôi, Tử Vi đang chuyên tâm lĩnh ngộ Thế Giới Chi Đạo!

Có thể thấy rõ bằng mắt thường, quanh thân Tử Vi có Càn Khôn Nhị Khí lượn lờ, hơn nữa còn có từng đạo Âm Dương Chi Khí đen trắng không ngừng du tẩu, nhìn qua huyền diệu vô cùng, diệu bất khả ngôn.

Sau khi tốn mấy vạn năm quang âm, Tử Vi cuối cùng cũng nhập môn trong lĩnh ngộ Pháp Tắc Càn Khôn và Pháp Tắc Âm Dương!

"Thế Giới Chi Đạo…" Tử Vi hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra hai đạo thần mang, lại một lần nữa bắt đầu diễn hóa Thế Giới Chi Đạo!

Trong Động Phủ.

Từ trong cơ thể Tử Vi vọt ra từng đạo Pháp Tắc chi quang, tay trái đẩy về phía trước, giữa lòng bàn tay khí tức tuế nguyệt lưu chuyển, lập tức hội tụ thành một chữ "Thời"!

Tay phải nhẹ nhàng phất một cái, lập tức trở nên mơ hồ, như xuyên qua vô số không gian thứ nguyên, hiển hóa ra một chữ "Không"!

"Thời Không Khai Tịch!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, hai tay thúc đẩy hai chữ "Thời" và "Không" tiến sát vào nhau, giống như đang thúc đẩy hai tinh thần khổng lồ!

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc, Thời Không khai tịch, đan dệt ra một trường vực Thời Không nhỏ, từng sợi Hỗn Độn Vụ Ải từ vô hình hóa hữu hình, tỏa ra một cơ khí thần bí!

Từng đạo Lôi Đình Hỗn Độn nổ tung, bùng phát ra từng đạo Thanh Trọc Chi Khí.

Thanh khí bay lên, diễn hóa thành Càn Thiên Chi Khí!

Trọc khí giáng xuống, diễn hóa thành Khôn Địa Chi Khí!

Càn là trời, Khôn là đất, lập tức diễn hóa ra một Thế Giới Sơ Hình.

Tuy nhiên, vẫn chưa hoàn thiện!

Tử Vi lại khẽ quát một tiếng, trong hai mắt đột nhiên bắn ra hai đạo thần mang, lại thúc đẩy thế giới Càn Khôn bắt đầu một diễn hóa

hoàn toàn mới!

"Ông…" Có thể thấy rõ bằng mắt thường, từng đạo quang mang đen trắng từ trong Thế Giới Sơ Hình không trung xuất hiện, thiên ti vạn lũ, hội tụ thành một Thái Cực Đồ khổng lồ vô cùng!

Thái Cực Đồ từ từ xoay chuyển, Âm ngư ngậm Dương vĩ, Dương ngư nối Âm vĩ, hình thành một tuần hoàn hoàn mỹ, rủ xuống từng đạo Tiên Thiên Âm Dương Chi Khí, nhập vào trong Thế Giới Sơ Hình.

Cùng với thời gian trôi qua, Thế Giới Sơ Hình vừa mới đản sinh trở nên ngày càng rõ ràng, cuối cùng hoàn toàn ổn định!

Thời Không làm nền tảng!

Càn Khôn làm cấu trúc!

Âm Dương làm nguồn gốc!

Một thế giới hoàn toàn mới đã đản sinh!

Tuy chỉ là một Thế Giới Sơ Hình đơn giản, nhưng xác thực đã chứng minh Tử Vi đi đúng một bước đường!

"Thế Giới Chi Đạo!" Tử Vi cầm Thế Giới Sơ Hình trong tay, trên mặt lộ ra vài phần phấn chấn, sau đó cắn răng, đột nhiên ấn Thế Giới Sơ Hình về phía Đan Điền!

Y lại muốn lấy Thế Giới Sơ Hình mới sinh thay thế Đan Điền, trở thành Pháp Lực Nguyên Tuyền của mình!

"Rắc!" Chịu sự trùng kích của sức mạnh khổng lồ này, Khí Hải Đan Điền ban đầu của Tử Vi lập tức vỡ nát, Pháp Lực toàn thân lập tức tán đi, cảnh giới chợt rơi xuống thấp nhất!

Sắc mặt Tử Vi lập tức trở nên tái nhợt, gần như muốn ngất đi!

Nhưng!

Không phá thì không lập!

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Thế Giới Sơ Hình thay thế Đan Điền ban đầu, liên kết với các kinh mạch, trở thành nguồn sức mạnh mới của Tử Vi!

"Oanh long long!" Không hề có dấu hiệu gì, nguyên khí trên Tử Vi Tinh bạo động, trời đất thất sắc, phong vân hội tụ!

Vô cùng quang mang tím bùng phát, trong hư không sinh ra từng đạo tia chớp màu tím, đan xen thành một biển lôi giáng xuống.

Toàn bộ tinh thần đều khẽ rung động, bùng phát ra vô tận tinh thần hoạt lực!

Nguyên khí tinh lực mênh mông như biển cả hóa thành thủy triều cuồn cuộn, hình thành một cơn lốc nguyên khí nối liền trời đất, xoay chuyển cực nhanh, liên kết với cơ thể Tử Vi, điên cuồng rót sức mạnh vào trong!

Trong nháy mắt, Đạo Hạnh của Tử Vi bắt đầu tăng vọt!

Nhân Tiên, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên… Huyền Tiên, Thái Ất Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên… Đại La Kim Tiên!

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Đạo Hạnh của Tử Vi đã khôi phục đến Đại La Kim Tiên Tuyệt Đỉnh, nhưng bước chân lần này lại sẽ không dừng lại ở đây!

"Oanh!

Oanh!" Trời đất ầm ầm, nhật nguyệt vô quang, cơ thể Tử Vi dường như là một cái động không đáy, tham lam nuốt chửng Thiên Địa Nguyên Khí, phát động trùng kích về phía cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cao hơn một tầng!

Chương 40

"Ông…" Thế Giới Sơ Hình ở Đan Điền Tử Vi nhận được sự rót vào của nguyên khí này, lập tức bùng phát ra vô tận Pháp Tắc chi quang, Hỗn Độn cuồn cuộn, trời đất lay động, bắt đầu khuếch trương cực nhanh.

Khắp nơi đều là thần quang rực rỡ, như Cửu Thiên Tinh Hà đổ xuống, mênh mông vô biên, rủ xuống, toàn bộ Đan Điền đều bùng phát ra hào quang chói mắt khó nhìn thẳng!

Dưới sự bổ sung Thiên Địa Nguyên Khí liên tục, không biết đã qua bao lâu, sự khuếch trương của Thế Giới Sơ Hình cuối cùng cũng đạt đến cực hạn!

"Oanh…" Trong minh minh dường như có một đạo quang hoa Thái Sơ, một bình cảnh vô hình bị đột phá, khí tức trên người Tử Vi đột nhiên bạo trướng vô số lần, tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới!

Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ!

"Ông…" Cơ thể Tử Vi khẽ chấn động, trên Thiên Linh một đạo thần quang vọt ra, hóa thành một Khánh Vân lớn khoảng mẫu đất.

Trên Khánh Vân, tường quang bao phủ, nhân nhân uân uân, dường như vô số các tinh tuyền lớn nhỏ tập hợp lại, giữa vô số tinh tuyền, ẩn ẩn đản sinh ra một Thế Giới Sơ Hình!

Một luồng uy áp khủng bố quét ngang lục hợp bát hoang, bao trùm toàn bộ Tử Vi Tinh!

Thậm chí!

Tinh vực xung quanh dường như cũng cảm nhận được sự biến hóa của Tinh Chủ quần tinh, tất cả đều trở nên rực rỡ khác thường.

“Cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên sao?” Tử Vi đứng dậy, khẽ thở ra, cảm nhận Thần Lực mênh mông đang cuồn cuộn trong cơ thể, không kìm được cảm thán.

Chỉ khi thực sự đột phá cảnh giới này, Tử Vi mới thực sự rõ ràng biết Hỗn Nguyên Kim Tiên rốt cuộc lợi hại đến mức nào!

Chỉ nói riêng về độ hùng hậu của Pháp Lực, thì gấp mười lần trở lên so với Đại La Kim Tiên!

Giữa cử chỉ, dường như trời đất đều nằm trong lòng bàn tay.

Huống chi trong những năm tháng này, những người có thể bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên đều ít nhiều đã lĩnh ngộ được ‘Đạo’, đối với Đại La Kim Tiên có ưu thế áp đảo về khả năng khống chế Pháp Tắc!

Mỗi người đi con đường Hỗn Nguyên khác nhau, tự nhiên cũng có sự phân chia cao thấp.

Cùng là Hỗn Nguyên Kim Tiên, sự chênh lệch thực lực cũng sẽ rõ ràng.

Giống như Tử Vi đi Thế Giới Chi Đạo, là kết hợp nhiều Pháp Tắc như Thời Gian, Không Gian, Càn Khôn, Âm Dương, thậm chí Ngũ Hành, lấy sức mạnh của thế giới làm bản nguyên pháp lực, tự nhiên là thượng thượng đẳng!

Không phải đi theo Pháp Tắc đơn nhất là không lợi hại, lĩnh ngộ một Đại Đạo nào đó đến cực hạn cũng cực kỳ lợi hại.

Cụ thể thế nào, phải xem cách vận dụng Pháp Tắc của mỗi người, uy thế phát huy trong chiến đấu.

Sau khi bước vào cảnh giới này, Tử Vi cũng hiểu rằng ngày xưa mình có thể đánh bại Thời Thần, chém giết Càn Khôn Lão Tổ, quả thực có chút may mắn trong đó.

Nhưng dù sao, cuối cùng Y đã thắng!

"Hỗn Nguyên Kim Tiên…" Tử Vi khẽ nắm chặt bàn tay, hiện tại, nếu đối mặt Thời Thần nữa, đủ sức chém giết đối phương!

"Không biết Hồng Hoang bây giờ thế nào rồi?" Sau khi trải nghiệm sự biến hóa của bản thân một phen, Tử Vi nhìn về Hồng Hoang Thế Giới, vận chuyển Tử Vi Đấu Số, bắt đầu suy diễn.

Khoảnh khắc tiếp theo, trong mắt Y liền lộ ra hai đạo thần mang.

"Lượng Kiếp đã bùng nổ sao?" "Nếu đã như vậy, ta cũng nên đi Hồng Hoang một chuyến!" Khóe miệng Tử Vi lộ ra nụ cười nhàn nhạt, sải bước lớn ra khỏi Động Phủ.

Sau khi ra khỏi Tử Vi Tinh, Tử Vi thi triển Truy Tinh Cản Nguyệt Chi Thuật, hóa thành một đạo tử quang uy nghiêm, trong nháy mắt vượt qua tinh không vô dấu, ngao du thiên vũ, bay về phía Hồng Hoang Thế Giới.

Sau khi tu vi đạt cảnh giới Chuẩn Thánh, thực lực của Tử Vi so với trước đã tăng lên không chỉ mấy lần, bất kể phương diện nào cũng đạt được sự đề thăng lớn.

Lấy Thần Thông 'Truy Tinh Cản Nguyệt' mà nói, hiện tại độn tốc nhanh gấp mười mấy lần so với trước!

E rằng còn nhanh hơn cả 'Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật' của Đế Tuấn Thái Nhất!

Nhìn mênh mông tinh không lướt qua bên người, dường như những dải lụa tuyết bay, trong lòng Tử Vi không khỏi sinh ra vài phần cảm giác tiêu dao tự tại, siêu thoát trói buộc của Thiên Địa, một cảm giác đại khoái hoạt, không kìm được cất tiếng trường khiếu, chấn động cả tinh không!

Điều đáng nói là, lần này Tử Vi rời Tử Vi Tinh, không gọi Hoàng

Ly Nhi đi cùng.

Dù sao hiện nay Hồng Hoang Đại Địa đang chìm sâu trong Lượng Kiếp, chiến hỏa Bách Tộc lan tràn, mang theo Hoàng Ly Nhi thì hành sự bất tiện.

Ngoài ra, còn có một nguyên nhân khác.

Long Hán Lượng Kiếp đã bắt đầu, Tam Tộc nhất định sẽ tử thương thảm trọng!

Hoàng Ly Nhi thân là tiểu Tổ của Phượng Tộc, nếu thấy tộc nhân chiến tử, e rằng tuyệt đối sẽ không bỏ mặc, khi đó nếu bị cuốn sâu vào Lượng Kiếp, lại sẽ phát sinh nhiều biến hóa không cần thiết.

Sâu trong mênh mông tinh vực, một đạo tử quang rực rỡ xẹt ngang bầu trời, sáng chói như vĩnh hằng!

Vũ trụ, ẩn chứa vô tận bí mật!

Lần này, không đến mấy trăm năm, Tử Vi đã xuyên qua Thiên Địa Thai Mô, một đường xuyên qua Cửu Trọng Thiên Cương Đại Khí, giáng lâm Hồng Hoang Thế Giới.

"Sát khí thật thảm liệt!" Vừa đặt chân xuống Tây Phương Đại Địa, thần sắc Tử Vi khẽ biến, trong cảm nhận của Y, Kiếp Sát Chi Khí giữa trời đất nồng đậm cực điểm.

Phóng tầm mắt nhìn lại, toàn bộ trời đất hiện ra một màu đỏ sẫm quỷ dị, trong không khí lơ lửng từng đoàn Kiếp Sát Huyết Vân.

Không hề nói quá, mỗi khi hít vào một luồng Linh Khí, trong đó đều lẫn lộn chút Kiếp Sát Chi Khí!

"Khó trách a khó trách…" Tử Vi nhìn cảnh tượng tàn sát thảm liệt của Bách Tộc phía dưới, không khỏi cảm thán: "Thiên Địa Sát Khí nồng đậm như vậy, muốn giữ được lý trí tuyệt đối gần như là không

thể, sinh linh không bị dục vọng giết chóc chi phối mới là lạ!" Nhưng nhanh chóng, sự chú ý của Tử Vi bị ba thân ảnh đang tàn sát nhau trên Cửu Thiên hấp dẫn!

"Oanh!" Một luồng khí thế khủng bố từ trên người Long Vương bùng lên, phía sau Y, trực tiếp hiển hóa ra một Hắc Long Cự Ảnh khổng lồ, dài ức vạn vạn dặm, ngang nhiên giữa trời đất, tỏa ra một luồng khí tức kinh khủng bá thiên tuyệt địa!

Từng chùm Chân Long Chi Khí rủ xuống, hóa thành vô tận vĩnh hằng phá diệt tiên quang, tất cả đều đánh về phía Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân.

Nguyên Phượng khẽ quát một tiếng, phía sau cũng hiển hiện ra một con Chân Phượng khổng lồ dài ức vạn vạn dặm, hai cánh khẽ vỗ, phun ra vô tận Phượng Hoàng Chân Hỏa, hóa thành biển lửa ngập trời áp xuống.

Nửa bầu trời đều bị nhuộm thành sắc đỏ rực!

Phía sau Thủy Kỳ Lân thì xuất hiện một Thần Tuấn Kỳ Lân Pháp Tướng vô cùng, đầu đội thanh minh, chân đạp Cửu U, há miệng rống lên một tiếng, phun ra từng mảng Kỳ Lân Tiên Quang!

"Oanh long long…" Ba đạo công thế va chạm vào nhau, trong nháy mắt, quang mang hùng vĩ bùng phát, dường như từng ngôi sao lớn nổ tung!

Ức vạn vạn dặm trời xanh trực tiếp bị vỡ nát, hư không bị xé rách ra những vết nứt khổng lồ đáng sợ!

Ba Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên giao thủ, đều là loại hủy thiên diệt địa.

Hư không dường như bị xé nát như tờ giấy, ức ức vạn vạn quang mang rực rỡ, như những đóa pháo hoa bùng nổ.

Vô tận Địa Thủy Phong Hỏa Tứ Khí cuồn cuộn khuếch tán, theo kình lãng quét ngang lục hợp bát hoang!

Từng ngôi sao ngoại vực nổ tung, trên đại địa, hàng vạn hàng ngàn tiên sơn đổ nát, bị san bằng.

Một cảnh tượng khủng khiếp!

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đã chiến đấu suốt mấy trăm năm, tế ra hết loại sát sinh đại thuật này đến loại khác, giao tranh thảm liệt vô cùng!

Trong đó, thực lực của Long Vương là mạnh nhất.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân sau khi phát hiện ra điểm này, cũng ăn ý liên hợp, cùng nhau đối kháng Long Vương, trong một khoảng thời gian, ba người cũng không ai kém ai.

Chương 41

"Đánh đi!" Tử Vi nhìn ba thân ảnh đang quấn quýt lấy nhau, tự lẩm bẩm: "Đáng tiếc, chỉ là làm áo cưới cho La Hầu mà thôi!

Ta cũng nên hành động rồi!" Nói rồi, Tử Vi liền hóa thành một đạo thần quang, bay về phía chiến trường.

Bất cứ khi nào có Tiên Linh Tam Tộc vẫn lạc, thân hình Tử Vi sẽ quỷ dị xuất hiện bên cạnh, đại thủ vung lên, thu lấy Pháp Bảo còn sót lại sau khi chết của họ!

Trong thời gian không dài, Tử Vi đã thu thập được mấy chục vạn kiện Linh Bảo các loại cấp bậc, tuy trong đó đa số đều là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng cũng có không ít vật phẩm chất phi phàm.

Những bảo vật này đối với Tử Vi sẽ vô cùng quan trọng để kiến lập Đế Triều Thần Đình!

Muốn trở thành Thiên Đế chí cao vô thượng, thống ngự vạn thiên vạn địa Hồng Hoang, không có chút vốn liếng nào thì sao được?

Với thực lực của Tử Vi hiện nay, ẩn mình trong vùng phúc địa chiến trường, tộc nhân Tam Tộc cũng căn bản không thể phát hiện ra!

"Không đúng a…" Tử Vi sau khi liên tục thu lấy vô số bảo vật, đột nhiên nhíu mày, cảm nhận được một luồng khí tức quỷ dị!

Nhanh chóng, Y đã phát hiện ra điều kỳ lạ!

Mỗi khi có Tiên Linh tử vong, thi thể của họ sau một lúc sẽ biến thành một đoàn ô huyết, chìm xuống dưới đại địa.

Từng sợi hắc vụ bốc lên, hóa thành ma vân!

"Thủ đoạn của Ma Tộc sao?" Tử Vi nhìn những thi thể Tam Tộc

không ngừng biến mất, hiển nhiên đã đoán ra kẻ thao túng phía sau, nhất định là thủ đoạn của Ma Tộc!

Cùng với thời gian trôi qua, ma khí giữa trời đất ngày càng nặng nề, Long Vương ba người cũng phát hiện ra điều bất thường, không hiểu sao cảm thấy tâm kinh nhục khiêu.

Ngay lúc này!

"Oanh long long…" Gần Tu Di Sơn, ma vân bị kìm nén vô số năm như núi đổ biển dâng tràn ra, kèm theo ức ức vạn vạn Ma Tộc, tất cả đều gào thét xông về phía chiến trường Tam Tộc!

Vừa chạm mặt, vô số Tiên Linh đã bị chém giết!

Nhìn cảnh tượng này, tất cả mọi người đều chấn kinh, đột nhiên giật mình!

"…Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Long Vương ba người cũng ngừng giao thủ, nhìn vô số Ma Tộc kia, thần sắc kinh hãi nói.

Nguyên Phượng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, có chút khó tin nói: "Ma Tộc?

Nhưng số lượng sao lại khổng lồ như vậy!?" "Ha ha…" Trong khi ba người đang nhìn nhau, cảm thấy chấn kinh, giữa trời đất đột nhiên vang lên một trận cười lớn.

"Oanh!" Trong Tu Di Sơn, một đạo ô mang xông thẳng lên trời, quán thông tiêu hán, một luồng khí tức cực kỳ khủng bố đột nhiên xuất hiện giữa trời đất, chấn động Tứ Hải Bát Hoang!

Ma Tổ La Hầu!

Nguy hiểm!

Cực độ nguy hiểm!

Nhìn La Hầu đột nhiên xuất hiện trước mặt, Long Vương, Nguyên

Phượng và Thủy Kỳ Lân đều sắc mặt đại biến!

Trong cảm nhận của họ, người trước mắt đã nguy hiểm đến cực điểm!

Ngay cả Nguyên Thần cũng truyền đến cảnh báo mạnh mẽ!

Ba người nhìn nhau một cái, Long Vương lớn tiếng chất vấn: "Các hạ là ai, vì sao lại vô duyên vô cớ nhúng tay vào chuyện của Tam Tộc ta!" La Hầu hừ lạnh một tiếng, đầy vẻ trào phúng, mở miệng nói: "Dù sao cũng là ba kẻ sắp chết, nói cho các ngươi biết cũng không sao, Bản Tôn chính là Ma Tổ La Hầu!" "Ma Tổ La Hầu?!" Long Vương ba người nhíu chặt mày, dường như lần đầu tiên nghe thấy cái tên này.

Ánh mắt La Hầu quét qua ba người, lập tức cười khẩy một tiếng, nói: "Quả nhiên là ba tên ngốc!

Tam Tộc đại chiến, không thể thiếu công lao của Bản Tôn a!" "Cái gì!" Nghe vậy, sắc mặt Long Vương không khỏi biến đổi, vội vàng quát lớn chất vấn.

Thủy Kỳ Lân cũng với vẻ mặt nghiêm túc nói: "Lời vừa nãy có ý gì?!" "Đáng ghét, nguyên lai là kẻ âm thầm khiêu khích quan hệ giữa Tam Tộc ta!" Lúc này, Nguyên Phượng vẫn luôn trầm mặc đột nhiên mở miệng, đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm La Hầu, trên mặt đầy vẻ phẫn nộ.

Lúc này Lượng Kiếp đã bắt đầu, Thiên Cơ dần dần sáng tỏ, Nguyên Phượng sau khi suy diễn, nhanh chóng phát hiện ra sự mờ ám trong tộc!

Nghe lời Nguyên Phượng, La Hầu nhìn Y một cái, cười nói: "Xem ra trong Tam Tộc cũng không phải tất cả đều là kẻ ngu ngốc…" Nghe lời La Hầu gần như thừa nhận, các Tộc Trưởng Tam Tộc đều biến sắc.

Khó trách sự tàn sát giữa Tam Tộc ngày càng thường xuyên, thậm chí còn sớm hơn kế hoạch vô số năm, nguyên lai là bị người trước mặt này tính kế!

Đáng ghét thay, đều là Đại Thần Thông Giả, những năm này lại bị người ta đùa giỡn xoay như chong chóng, đơn giản là đang tát vào mặt họ!

Lúc này, sắc mặt ba người lập tức khó coi như vừa ăn phải một đứa bé chết!

Long Vương cố gắng kiềm nén lửa giận trong lòng, thần sắc nghiêm nghị nói: "Hai vị, hiện nay đại địch trước mắt, ân oán giữa ba chúng ta tạm gác lại, sau khi chém giết kẻ này rồi bàn sau!" "Ha ha!" La Hầu dường như nghe thấy chuyện cười, khinh thường nói: "Bằng ba con sâu nhỏ các ngươi, cũng mơ đối phó Bản Tôn?

Nằm mơ đi!" "Khốn kiếp!" "Sát!" "Nạp mạng!" Long Vương nghe vậy lập tức không thể nhẫn nại thêm nữa, đột nhiên gầm lên một tiếng lớn, thúc đẩy Long Châu, phát ra một kích toàn lực của mình.

Trong nháy mắt!

Trên Long Châu bùng phát ra vô cùng quang mang chói mắt, vô tận Thủy Khí đổ xuống, kèm theo vô số đạo Chân Long Cổ Ảnh, tất cả đều xông thẳng về phía La Hầu!

"Thiên Hoàng Lô!" Nguyên Phượng khẽ quát một tiếng, hai tay hư ảo nắm lại trước người, trong hư không liền xuất hiện một bảo lô đỏ rực khổng lồ vô cùng, dường như đỉnh trời lập đất, trên thân lô khắc kín đặc Đại Đạo Chân Phù!

Dưới sự thúc đẩy của Pháp Lực, chiếc lô này khẽ rung lên, lập tức đổ xuống!

Nam Minh Ly Hỏa, Phượng Hoàng Chân Hỏa, Tam Muội Chân

Hỏa và các loại thần viêm Tiên Thiên khác ngập trời hóa thành một biển lửa ngập trời, thiêu đốt trời đất, muốn thiêu sống La Hầu!

"Kỳ Lân Trượng!" Hầu như cùng lúc đó, Thủy Kỳ Lân cũng tế ra Pháp Bảo của mình là Kỳ Lân Trượng.

"Oanh long" một tiếng vang lớn, Kỳ Lân Trượng đột nhiên trương đại ức vạn lần, dường như một cây thiên trụ khổng lồ, bao bọc từng đạo Kỳ Lân Tiên Quang, hung hãn đập xuống đầu La Hầu!

Ba người đồng loạt ra tay, uy thế khủng bố bao trùm vô tận Thanh Không, bùng phát ra quang huy vĩnh hằng bất diệt!

Trung tâm của tất cả công thế, chính là Ma Tổ La Hầu!

"Ánh sáng đom đóm, sao có thể tranh huy với trăng sáng!" Đối mặt với một kích liên thủ của ba người, La Hầu cười lạnh liên tục, chợt giơ tay lên nắm chặt về phía trước!

Không hề có dấu hiệu gì!

Một thanh trường thương đen kịt toàn thân, uy nghiêm như một con Ma Long liền xuất hiện trong tay Y.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Ma diễm ngập trời từ trong cơ thể La Hầu vọt ra, không hề hoa mỹ, Y chỉ đơn giản một thương đâm về phía trước!

Một thương này, dường như bỏ qua hạn chế của thời gian và không gian, xuyên qua vô số không gian thứ nguyên!

Hỗn Độn khí tứ dật, trời đất đảo ngược, càn khôn băng toái.

Gần như không thể cản trở!

Giữa trời đất dường như chỉ còn lại thân ảnh của La Hầu!

Toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới đều bị một ý hủy diệt bao phủ.

Đặc biệt là Long Vương ba người chịu đòn trực tiếp, càng cảm nhận được một nỗi sợ hãi lớn đến từ linh hồn!

Chương 42

Dưới ánh mắt chấn động của vô số sinh linh, nơi thương mang quét qua, hư không bị xé rách ra một vết nứt khổng lồ vô cùng, toàn bộ trời đất đều chìm vào bóng tối.

Dường như tất cả quang mang đều bị một thanh Ma Thương nuốt chửng!

Kiếp Quang hủy diệt bùng phát, trực tiếp chấn bay ba kiện Pháp Bảo Long Châu, Kỳ Lân Trượng, Thiên Hoàng Lô!

"Phụt…" Long Vương ba người bị liên lụy, đồng loạt thổ huyết miệng lớn!

Nhìn về phía La Hầu, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi tột độ, thực lực của đối phương thật sự quá mạnh mẽ!

"Chuẩn Thánh Hậu Kỳ?

Không, Chuẩn Thánh Viên Mãn!" Trong nháy mắt, ba người gần như rơi vào tuyệt vọng, đối thủ khủng bố như vậy, căn bản không thể chiến thắng!

Ba người không có cả cơ hội thở, La Hầu liền lại cầm Thí Thần Thương, xông lên giết!

Đại chiến đáng sợ nhất bùng nổ, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân ba người liên thủ, không tiếc thiêu đốt tinh huyết, ác chiến với La Hầu, nhưng lại bị áp chế hoàn toàn ở thế hạ phong!

Đạo Hạnh của ba người vốn không bằng La Hầu, ngay cả nhục thân mà họ lấy làm kiêu ngạo, trước Thí Thần Thương, cũng căn bản không chịu nổi!

Điều đáng sợ nhất là!

Mỗi thương La Hầu đâm ra, đều tỏa ra một ba động hủy diệt, xuyên thấu nhục thân, làm tổn thương Nguyên Thần!

Giao chiến không lâu, ba người nhanh chóng sắp không chống đỡ nổi nữa rồi!

Phía dưới, Tử Vi đứng trên một ngọn núi cao, đang lạnh lùng quan sát trận chiến này.

Chỉ có thể nói, La Hầu không hổ là Ma Đạo Chi Tổ, thực lực quả thực khủng bố cực điểm, nhẹ nhàng áp đảo Long Vương ba người.

May mắn là Tử Vi lúc đó chỉ đối mặt với một phân thân của La Hầu, nếu không thì cũng lành ít dữ nhiều.

Ngay cả bây giờ, nếu thực sự đấu pháp, dù Tử Vi dùng hết thủ đoạn, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của La Hầu!

"Trong tay La Hầu ngoài Thí Thần Thương ra, còn có Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực vô cùng, không biết Hồng Quân Lão Đạo đã chuẩn bị thủ đoạn gì…" Tử Vi nhìn trận đại chiến trên bầu trời, âm thầm tự lẩm bẩm.

Nếu theo thần thoại Hồng Hoang nguyên bản, Hồng Quân trong cuộc chiến Đạo Ma đã tìm Dương Mi Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ và Càn Khôn Lão Tổ trợ trận, cùng nhau phá trừ Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng hiện tại Càn Khôn Lão Tổ đã bị mình đánh chết rồi, không biết ai có thể thay thế vị trí đó?

"Tổng không thể là tên Thời Thần kia chứ?!" Tử Vi đột nhiên nghĩ đến, không kìm được lắc đầu, bật cười một tiếng.

"Ai, xem ra, Tam Tổ sắp nguội lạnh rồi a!" Tử Vi khẽ cảm thán một tiếng, thu hồi ánh mắt của mình, nhìn về phía Tây Phương Đại Địa, lòng bàn tay lật một cái, lấy ra Cửu Thiên Tức Nhưỡng!

Chuẩn bị tiến hành mưu tính cuối cùng!

Giữa chiến trường, Tử Vi hóa thành một đạo quang mang, du tẩu giữa từng Long Mạch đại địa, mỗi một tiết điểm Long Mạch, lại thả xuống một hạt Cửu Thiên Tức Nhưỡng!

Nếu không có gì ngoài ý muốn, sau khi La Hầu bị Hồng Quân đánh bại, trong cơn giận dữ hóa điên, dứt khoát dẫn bạo Địa Mạch phương Tây!

Trước khi chết, y còn hung hăng hãm hại Hồng Quân một phen!

Tử Vi đã biết chuyện này, tự nhiên phải nghiêm túc mưu tính.

Nếu hủy hoại Địa Mạch sẽ khiến trời giáng nghiệp lực, vậy nếu giữ vững một phần Địa Mạch, chẳng phải có thể thu được công đức vô lượng sao?!

Ngoài ra!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vốn xuất thân từ phương Tây, thậm chí tất cả sinh linh phương Tây, ngay cả Hồng Quân cũng sẽ thiếu một phần nhân quả lớn!

Điều này cực kỳ có lợi cho những mưu tính tương lai của y!

Cửu Thiên Tức Nhưỡng trong tay, là Tổ của vạn thổ, tinh hoa tạo hóa, vừa vặn có thể dùng để giữ vững Địa Mạch phương Tây.

Một khi La Hầu tự bạo, Tử Vi có thể thông qua thần lực của Tức Nhưỡng, diễn hóa vô tận Tạo Hóa chi khí, không ngừng không nghỉ, trấn giữ Long Mạch đại địa!

Chuyện này, có thể một mũi tên trúng ba đích!

Sau khi hiểu rõ, Tử Vi liền không quản ngại gian lao, giống như người làm vườn cần mẫn, từng chút một đi khắp Địa Mạch phương Tây, thả xuống từng hạt Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Đương nhiên, Tử Vi chỉ bảo vệ một phần Địa Mạch phương Tây!

Dù sao!

Một phương Tây suy tàn nghèo nàn, mới càng có ích cho y.

Hao phí mấy chục năm thời gian, Tử Vi tổng cộng đã bố trí thủ đoạn ở mười tám mạch Tổ, bảo vệ được nửa nhỏ phương Tây đại địa!

Vạn sự đã đủ, chỉ thiếu gió đông!

Sau khi bố trí mọi thứ ổn thỏa, Tử Vi liền xuất hiện trở lại giữa Thiên Địa, nhìn thoáng qua ba người Long Vương đang lung lay sắp đổ trên Cửu Thiên, không khỏi kinh dị nói: "Thế mà chưa tàn đời?" Thật ra, không ngờ ba người Long Vương với thực lực của họ, lại có thể kiên trì lâu như vậy trong tay La Hầu!

Nhưng nhìn bộ dạng hiện tại, ba người cũng đã gần đến cực hạn rồi!

Quả nhiên!

Khi Tử Vi đang quan sát, La Hầu hóa thành một đạo ma quang lao về phía Thủy Kỳ Lân, đánh bay Kỳ Lân Trượng của y, Thí Thần Thương trong tay một thương đâm tới, "phốc" một tiếng xuyên tim Thủy Kỳ Lân!

"Không hay rồi!" Thấy vậy, thần sắc Long Vương và Nguyên Phượng đều thảm biến, vội vàng lớn tiếng quát một tiếng, gắng gượng vận một khẩu Nguyên Khí, lao về phía La Hầu!

Hiện tại ba người họ môi hở răng lạnh, nếu Thủy Kỳ Lân bị diệt sát, thì hai người kia cũng chẳng có kết cục tốt đẹp gì!

"Đến đúng lúc!" La Hầu cười lạnh một tiếng, Thí Thần Thương trong tay hoành tảo, đánh bay Long Châu và Thiên Hoàng Kính!

Ngay sau đó, La Hầu liền đánh ra một đạo Hủy Diệt Kiếp Quang,

hung hăng va chạm vào hai người!

"A!" Kèm theo hai tiếng kêu thảm thiết, thân thể Long Vương và Nguyên Phượng trực tiếp bị xé rách, máu tươi đầm đìa.

Sau một trận chiến, ba người Long Vương thương tích chồng chất, khí tức suy yếu cực độ!

"Tiễn lên đường!" Nhìn ba người suy yếu, La Hầu cười lạnh một tiếng, Thí Thần Thương đột nhiên rung lên, vung về phía trước, đánh ra một đạo Hủy Diệt Kiếp Quang khủng bố!

Nơi chùm sáng đen đi qua, hư không từng tấc nứt vỡ, Hỗn Độn cũng bị xuyên thủng!

Cảm nhận uy thế của một đòn này, trên mặt ba người Long Vương đều lộ ra một tia tuyệt vọng.

Không ngờ, họ sẽ kết thúc bằng kết cục như vậy!

Đúng lúc đó!

Giữa Thiên Địa đột nhiên vang lên một tiếng quát chói tai!

"La Hầu!" Trên Cửu Thiên, một lão đạo nhân chân đạp hư không, một bước bước ra, liền vượt ức vạn dặm, trong chớp mắt đã đến giữa chiến trường, giơ tay vung lên, tiêu trừ công thế của La Hầu!

A!

Chính là Hồng Quân đạo nhân!

Chương 43

Bên cạnh y, còn có ba người!

Đạo nhân bên trái tóc bạc mắt xám, mặc đạo bào huyền sắc, quanh thân ẩn ẩn có sóng không gian truyền ra, cả người phảng phất như đang ở sau ức vạn tầng không gian, khí tức không hề kém Hồng Quân nửa phần, thậm chí còn mạnh hơn!

Chính là Dương Mi Lão Tổ!

Người ở giữa thì râu tóc bạc phơ, mặc đạo bào hai màu đen trắng, trong tay cầm một tấm Âm Dương Thái Cực Bảo Đồ, quanh thân Âm Dương Nhị Khí lưu chuyển, khí tức cũng không kém Hồng Quân bao nhiêu!

Chính là Âm Dương Lão Tổ!

Còn về người cuối cùng, Tử Vi lại nhận ra!

Chính là Thời Thần Lão Tổ, người đã từng giao thủ với y một lần trước đó!

"Hồng Quân thật sự đã tìm được Thời Thần a!

Xem ra để đối phó La Hầu lần này, y đã tốn không ít công sức!" Sau khi nhìn thấy Thời Thần, Tử Vi không khỏi kinh ngạc nói: "Nhưng theo tính cách của Thời Thần, e rằng Hồng Quân đã hứa hẹn lợi ích làm thù lao rồi!" Điều đáng nói là, thực lực của Thời Thần rõ ràng đã sâu hơn rất nhiều so với lần trước, đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ!

Trên thực tế, Tử Vi đoán không sai chút nào!

Dương Mi Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ vì có mối quan hệ tốt với Hồng Quân trong Hỗn Độn, nên khi đối mặt với lời mời của Hồng

Quân, đã vui vẻ đáp ứng.

Còn về Thời Thần Lão Tổ, tuy có thù hận sâu đậm không đội trời chung với La Hầu, nhưng mối quan hệ với Hồng Quân lại bình thường, lần này Hồng Quân đã hứa sẽ cấp một kiện Pháp Bảo đỉnh cấp làm thù lao sau khi chiến thắng La Hầu!

Vì vậy, Thời Thần mới miễn cưỡng đồng ý.

Nếu không phải vì trì hoãn rất lâu ở chỗ Thời Thần, Hồng Quân cũng sẽ không đến muộn như vậy.

Trên Cửu Thiên, ba người Long Vương nhìn mấy đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện bên cạnh, trong lòng đều chấn kinh tột độ!

Bởi vì trong cảm ứng của họ, khí thế trên người bốn người này không hề kém La Hầu bao nhiêu, ngay cả Thời Thần yếu nhất, cũng vượt xa họ quá nhiều!

Lúc đó, Hồng Hoang Thiên Địa lại có nhiều Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp đến vậy sao?!

Hít một hơi thật sâu, Long Vương cố gắng nén sự kinh ngạc trong lòng, mở miệng nói: "Không biết ba vị đạo hữu là ai?" Hồng Quân nhìn thoáng qua ba người Long Vương, thở dài nói: "Bần đạo Hồng Quân!

Vô số năm qua, ba tộc các ngươi vì tranh bá Thiên Địa, dẫn đến Hồng Hoang Thế Giới sinh linh đồ thán, thi sơn huyết hải!

Các ngươi đã chuẩn bị chịu đựng phần nghiệp lực này chưa?" "?!" Nghe Hồng Quân nói, ba người mới giật mình, vội vàng kiểm tra khí vận của tộc mình.

Trong chớp mắt, họ lại kinh hãi phát hiện khí vận của tộc mình vốn đang như mặt trời giữa trưa lại hoàn toàn suy bại.

Không chỉ vậy, còn có một cỗ nghiệp lực sâu thẳm bao quanh tất cả tộc nhân, hóa thành từng đạo xiềng xích đỏ máu!

Nếu không thể tiêu trừ, e rằng không bao lâu nữa ba tộc sẽ diệt vong, hoàn toàn biến mất khỏi Thiên Địa!

Nguyên Phượng nhìn về phía Hồng Quân, phảng phất như nắm được sợi dây cứu mạng cuối cùng, sốt ruột nói: "Xin hỏi Hồng Quân đạo hữu, chúng ta bây giờ phải làm sao?" Hồng Quân nói: "Ba tộc các ngươi tuy tranh bá Thiên Địa, nhưng đằng sau cũng có La Hầu thúc đẩy, lão đạo ta chính là muốn thanh lý ma này, các ngươi có thể giúp Bần đạo một chút sức lực, có thể tiêu trừ một phần nhân quả nghiệp lực!" "Được!

Chỉ cần có thể cứu ba tộc chúng ta, hà tất tiếc một cái chết!" Nghe Hồng Quân nói, trên mặt ba người Long Vương đều lộ ra một tia quyết tuyệt!

Đúng lúc này Hồng Quân mới nhìn về phía La Hầu ở đằng xa, khẽ thở dài, nói: "La Hầu, dừng tay đi!" "Ha ha!" La Hầu nghe vậy lại cười lớn, một đôi mắt đen kịt quét qua Hồng Quân và những người khác, cười lạnh nói: "Hồng Quân lão già, vì đối phó ta, ngươi thật sự đã dốc hết vốn liếng a!" Hồng Quân lớn tiếng nói: "La Hầu, chớ chấp mê bất ngộ!

Bần đạo đã đi khắp Hồng Hoang, thỉnh ba vị đạo hữu giúp đỡ, lần này chính là tử kỳ của ngươi!" "Dương Mi, Âm Dương, còn… Thời Thần?

Hắc!

Chỉ là bại tướng dưới tay ta, cũng dám làm càn!" La Hầu nhàn nhạt liếc mắt nhìn ba người Dương Mi, thần sắc lạnh lẽo nói: "Hôm nay không còn là Hỗn Độn ngày xưa, Bản Tôn muốn các ngươi có đi không về!" "La Hầu, chớ có trương cuồng!" Thấy La Hầu gọi mình là

bại tướng dưới tay, Thời Thần lập tức tức đến bốc hỏa!

Nếu ở trong Hỗn Độn, y sẽ không sợ La Hầu nửa điểm!

"Muốn chiến thì chiến, xem Bản Tọa có sợ không!?" Trên mặt La Hầu lộ ra vài phần hung tợn, quát lớn một tiếng, đột nhiên Thí Thần Thương trong tay đâm ra, bùng phát ra một đạo Hủy Diệt Kiếp Quang hung dũng, ngang nhiên lao về phía mấy người!

"Dám ngươi!" Hồng Quân quát lớn một tiếng, trong tay xuất hiện một cây Hỗn Độn Đại Phiên, dao động mãnh liệt, lập tức bùng phát ra ức vạn đạo Hỗn Độn Kiếm Khí thô lớn vô cùng, xé rách Thiên Địa hư không, hóa thành một phiến Hỗn Độn Kiếm Vũ rơi về phía La Hầu!

Tiên Thiên Chí Bảo, Bàn Cổ Phiên!

Âm Dương Lão Tổ theo sát phía sau, vung tay tế ra một tấm bảo đồ hai màu đen trắng, bạo trướng đến ức vạn trượng lớn nhỏ, hóa thành một đạo Kim Kiều khổng lồ nối liền Thiên Địa, bên trong phân chia Âm Dương Nhị Khí, quét về phía La Hầu!

Phảng phất muốn tái tạo Càn Khôn, mở lại vũ trụ!

Tiên Thiên Chí Bảo, Thái Cực Đồ!

Động tác của Dương Mi Lão Tổ cũng không chậm, y quát khẽ một tiếng, sau lưng lập tức xuất hiện một cây đại thụ khổng lồ thông thiên triệt địa, phảng phất như đã bén rễ trong vũ trụ hư không!

Cùng với ý niệm của y, vạn ngàn cành liễu dao động, giống như lợi kiếm, bao trùm ức ức vạn vạn không gian thứ nguyên, đâm về phía La Hầu!

"Thời Gian Tịch Diệt!" Thời Thần trường khiếu một tiếng, hai tay giang ra, Tuế Nguyệt Luân đột nhiên bay ra, triệu hoán ra Tuế Nguyệt Trường Hà, cuồn cuộn chảy về phía trước!

Nước sông cuồn cuộn, hóa thành hàng vạn, hàng vạn Tuế Nguyệt Pháp Binh dày đặc, ẩn chứa khí tức Tuế Nguyệt cổ lão, muốn kéo La Hầu vào diệt vong!

Không chỉ vậy!

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân cũng không tiếc bất cứ giá nào, nuốt xuống từng vòng Bảo Dược Linh Quả, cưỡng ép bức ra tiềm năng sinh mệnh, thúc đẩy Long Châu, Kỳ Lân Trượng, Thiên Hoàng Lô công kích về phía La Hầu!

Trong một khoảnh khắc, bảy Đại Thần Thông Giả cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên đồng thời ra tay!

Bảy vị Đại Thần Thông Giả đồng thời ra tay!

Trong một khoảnh khắc!

Quang mang Hỗn Độn, Thiên Địa oanh minh, Hỗn Độn hung dũng, vô tận tinh vực bạo liệt!

Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí nhấn chìm tất cả, cả phiến Thiên Địa đều đang chiến đấu!

Một loại công thế khủng bố, đủ để khiến Thiên Địa thất sắc, sơn hà phá diệt, ngay cả Đại Thần Thông Giả cấp độ Chuẩn Thánh bị cuốn vào đó, cũng chỉ có kết cục vẫn lạc!

"Hanh!" Đối mặt với công thế khủng bố như vậy, ngay cả La Hầu có tự phụ đến mấy, trên mặt cũng lộ ra sắc mặt ngưng trọng tột độ, trên người bốc lên vô tận Ma Diễm, dưới chân quang mang chợt lóe, xuất hiện một đóa Hắc Sắc Thập Nhị Phẩm Liên Hoa.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Diệt Thế Hắc Liên!

"Ông!" Diệt Thế Hắc Liên chầm chậm xoay tròn, giữa mười hai cánh sen khẽ nở ra, phun trào vô số ô mang, cuồn cuộn như thác, biến

phương viên ức vạn dặm thành một phiến biển Diệt Thế Hắc Liên, thần uy vô lượng!

Ngay sau đó!

La Hầu vung Thí Thần Thương trong tay, Ma Diễm cuồn cuộn hung dũng, hóa thành sóng lớn ngập trời vỗ vào trường không, phía sau y ngưng tụ ra một tôn Hủy Diệt Ma Long khổng lồ, phủ khám tinh không, phá diệt vũ trụ!

Một cỗ khí tức sát lục hủy thiên diệt địa, khiến chúng sinh thế gian đều phải run rẩy lan tràn!

"Tranh!" La Hầu một thương đâm tới, Hủy Diệt chi quang trán phóng, hội tụ thành một chùm thương mang thuần Hắc Sắc, phảng phất như vũ trụ ám diện, bao trùm ma khí cuồn cuộn, phá diệt tất cả cản trở!

"Oanh long long…" Trong ánh mắt chấn động của vô số tiên linh, công thế hai bên va chạm, lập tức xảy ra đại bạo tạc kinh thiên động địa, phảng phất vô số siêu tân tinh bạo liệt!

Trong khoảnh khắc!

Hỗn Độn hung dũng, Thiên Địa đều diệt, giống như đang khai tích một phương vũ trụ, tất cả hữu hình vô hình chi vật, trong khoảnh khắc đó đều hóa thành hư vô triệt để!

Chương 44

Gần như trong một khoảnh khắc, tứ phương Thiên Vũ đều diệt, cả phiến thương khung đều bị đánh nát, hóa thành vô biên hắc ám.

Một loại vô thượng vĩ lực khiến người ta run rẩy!

Nhưng!

La Hầu lại sống sượng chống đỡ được công kích của bảy Đại Thần Thông Giả như Hồng Quân!

"Đạo Hạnh lợi hại quá…" Nhìn thấy cảnh này, trong lòng Hồng Quân và những người khác đều cảm thấy chùng xuống, La Hầu quả thực lợi hại đến kinh người!

Dương Mi Lão Tổ vốn cho rằng Hồng Quân lần này mời nhiều người giúp đỡ như vậy, có chút làm quá, cũng khẽ nhíu mày, trên mặt lộ ra sắc mặt ngưng trọng tột độ.

"La Hầu!" Thời Thần thấy tình hình này, càng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Giữa y và La Hầu vốn có thù không đội trời chung, đối phương càng lợi hại, uy hiếp đối với y càng lớn.

Vì vậy, Thời Thần chỉ mong La Hầu sớm chết!

Trên thực tế, ban đầu thực lực của La Hầu tuy mạnh hơn Hồng Quân và những người khác một chút, nhưng cũng không đến mức này.

Chỉ là hiện tại Lượng Kiếp mở ra, Thiên Địa trật tự hỗn loạn, Ma Đạo khí thế cao trướng, thân là Ma Tổ La Hầu được vô tận Ma Đạo Khí Vận gia thân, thực lực của y lại thăng tiến vài cấp độ!

"Hôm nay, Bản Tôn sẽ khiến các ngươi có đi không về!" La Hầu

cười lạnh liên tục, thần sắc hung tợn, tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương, chân đạp Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, căn bản không sợ mấy người vây công!

"Oanh!" Thí Thần Thương uyển như Ma Long, phun ra vô tận ô mang, xé Thiên liệt Địa, vô tận Hủy Diệt khí tức cuốn sạch Cửu Trọng Vân Tiêu.

Cây thương này do Hỗn Độn Thanh Liên Liên Cảnh hóa thành, một kiện bảo vật sát phạt thuần túy, lực tấn công đứng đầu trong rất nhiều bảo vật, đồng thời có thể chém giết Nguyên Thần đối phương, quả đỗi khủng khiếp vô cùng!

Lại thêm La Hầu bản thân tu luyện Pháp tắc Hủy Diệt, hợp nhất với Thí Thần Thương, gần như hóa thành một đạo ma quang vĩnh hằng bất diệt, tung hoành giữa Thiên Địa.

Mỗi một thương đâm ra, đều phảng phất muốn phá diệt ba ngàn đại thế giới, hư không tầng tầng nứt vỡ, cả phiến Thiên Địa đều bị quấy loạn!

Hồng Quân và những người khác vì ngại Thí Thần Thương phong mang, nhất thời cũng không dám chính diện đối đầu, tự mình thúc đẩy Pháp Bảo, phòng ngự chặt chẽ bản thân.

Nếu chưa gây thương tích cho địch, đã gây thương tích cho mình, vậy thì thiệt lớn rồi!

"Trận chiến thật kịch liệt, không ngờ La Hầu thật sự có thể chống đỡ được công phạt của mọi người…" Tử Vi ngồi trên núi xem hổ đấu ở phía dưới, nhìn cảnh tượng chiến đấu trên Cửu Thiên từ xa, trong lòng cảm khái liên tục.

Giao thủ của Đại Thần Thông Giả như vậy, vô số năm khó gặp một lần, tự nhiên phải tận dụng cơ hội này để quan sát kỹ lưỡng một

phen, liên hệ rộng ra, đối với việc tu đạo sau này có trợ giúp lớn.

"Không, La Hầu có lợi hại đến mấy, đối mặt với bảy đại cao thủ, e rằng cũng không kiên trì được bao lâu!" Tử Vi mở miệng nói: "Dù có Tru Tiên Kiếm Trận, e rằng áp lực cũng không nhỏ…" Trong lý trí, Tử Vi đột nhiên nhíu mày, tự nói: "Không đúng…" Mắt nhìn về phía đại địa dưới chân, từng luồng Ma Khí tà dị không ngừng bốc lên, phảng phất có thứ gì đó sắp hiện ra!

Không chút do dự!

Tử Vi hóa thành một đạo độn quang, rời xa trung tâm chiến trường! … "Chư vị, chúng ta hợp lực, xem La Hầu có thể kiên trì bao lâu!" Hồng Quân lớn tiếng quát, nói với những người bên cạnh: "Âm Dương đạo hữu, Thời Thần đạo hữu, cùng ba người Long Vương chủ công!

Ta và Dương Mi đạo hữu trợ công, nhất định phải chém giết lão ma này!" Nói xong, Hồng Quân một tay nắm Bàn Cổ Phiên dao động mãnh liệt, bùng phát ra từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí thô lớn, hội tụ thành một dải Hỗn Độn Thiên Hà, trảm xuống La Hầu hùng vĩ!

"Thiện!" Dương Mi gật đầu, giơ tay vung lên, cây liễu khổng lồ thông thiên phía sau y phát quang, vạn ngàn cành điên cuồng sinh trưởng, bao trùm vô số không gian đứt gãy, ép về phía La Hầu, muốn chôn vùi y trong không gian thứ nguyên!

"Hồng Quân đạo hữu nói không sai!" Âm Dương Lão Tổ thúc đẩy Thái Cực Đồ, hóa thành một đạo Kim Kiều, rủ xuống từng đạo huyền quang, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, thu tất cả những đạo Hủy Diệt Kiếp Quang đó vào trong Thái Cực Đồ để ma diệt.

Thời Thần Lão Tổ triệu hoán ra Tuế Nguyệt Trường Hà, thúc đẩy Pháp Bảo Tuế Nguyệt Luân, không ngừng biến 'hiện thế' thành 'quá khứ', dùng lực lượng Tuế Nguyệt, tiêu giải công thế khủng bố của La

Hầu.

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân ba người cũng chuyên tâm phá diệt tiêu tan từng đạo Hủy Diệt Kiếp Quang!

"Oanh…" "Oanh long long…" Dưới sự phân công của mấy người, cục diện dần dần bắt đầu đảo ngược!

Công thế của La Hầu tuy vẫn khủng bố, nhưng lại chuyên môn bị Âm Dương Lão Tổ và Thời Thần hóa giải, khó có thể gây ra quá nhiều thương tổn cho mọi người.

Hồng Quân và Dương Mi thì nhân cơ hội này, một lòng một dạ công sát mãnh liệt La Hầu, thi triển các loại đại thuật nghịch thiên, muốn chém giết kẻ sau!

La Hầu trong chớp mắt đã rơi vào cục diện bị động!

"Oanh…" Hồng Quân dao động Bàn Cổ Phiên, đột nhiên hóa thành ức vạn trượng dài, mãnh liệt va chạm vào Diệt Thế Hắc Liên dưới chân La Hầu, lập tức bùng phát ra quang mang hung dũng.

Diệt Thế Hắc Liên chấn động mạnh, từng tầng cánh sen nứt vỡ, xuất hiện từng vết nứt nhỏ!

Mặc dù lực phòng ngự của Tọa Liên Đài kinh người, nhưng so với Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, rõ ràng kém hơn một bậc!

Nhân cơ hội này, Dương Mi đột nhiên vỗ ra một chưởng, trong lòng bàn tay lập tức nổi lên một cỗ liên y vô hình, xuyên qua phòng ngự của Diệt Thế Hắc Liên, đánh trúng thân thể La Hầu.

"Bồng!" La Hầu không khỏi hừ một tiếng, thân hình dao động, phảng phất như bị trọng kích, khóe miệng rịn ra từng vệt máu, rõ ràng đã bị thương không nhẹ!

"Dương Mi!" La Hầu một đôi ma đồng co rút, bắn ra hai đạo

quang thúc cực kỳ đáng sợ, phảng phất muốn sinh sôi động sát Dương Mi!

Trong số mấy người, y kiêng kỵ Dương Mi nhất!

Dù sao ở Hỗn Độn ngày xưa, Dương Mi là Ma Thần mạnh nhất trong Tam Thiên Ma Thần, chỉ đứng sau Bàn Cổ!

"Tru Tiên Kiếm Trận!" La Hầu đổ máu, đối mặt với công phạt của Hồng Quân và những người khác, cuối cùng cũng động đến lá bài tẩy cuối cùng!

"Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!" Kèm theo một tiếng quát khẽ, bốn đạo kiếm ngâm quán triệt Thiên Địa, kinh động vũ trụ, đột nhiên từ trong cơ thể La Hầu truyền ra!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Chỉ thấy bốn thanh cổ kiếm toàn thân ám hồng sắc, phảng phất do vô tận tiên huyết chúng sinh đúc thành, từ trong cơ thể y bay ra, mỗi thanh chiếm giữ một góc tứ cực, hóa thành bốn thanh bảo kiếm khổng lồ nối liền Thiên Địa, giống như Thần Nhạc thái cổ!

Trên thân kiếm, mỗi thanh đều khắc một Tiên Thiên Đạo Văn cổ phác thần bí, lần lượt là: "Tru!" "Hãm!" "Lục!" "Tuyệt!" Ngay sau đó!

Một tấm trận đồ cổ lão khổng lồ vô cùng, phảng phất do vô tận kiếm khí tổ thành bay ra, cao treo trên Cửu Thiên, từ đó phun trào vô tận Tiên Thiên Đạo Văn, cùng với bốn thanh Tru Tiên Kiếm khổng lồ cấu thành một chỉnh thể hoàn mỹ.

Trong khoảnh khắc, một Phương Cổ Lão Cự Đại Đại Trận đột nhiên thăng lên, bao trùm cả nửa phương Tây đại địa!

"Tranh…" Trong một khoảnh khắc, vô cùng vô tận sát lục kiếm khí từ bốn thanh Tru Tiên Kiếm phóng ra, quét sạch cả phiến Thiên Địa!

Có thi viết: "Phi đồng phi thiết diệc phi cương, tằng tại Tu Di Sơn hạ tàng.

Bất dụng âm dương điên đảo luyện, khởi vô thủy hỏa thối phong mang?

Tru Tiên lợi, Lục Tiên vong, Hãm Tiên tứ xứ hồng quang.

Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La Thần Tiên huyết nhiễm thường!" Trận này!

Chính là Tru Tiên Kiếm Trận được mệnh danh là Đệ Nhất Sát Trận của Hồng Hoang!

Tru Tiên Kiếm Trận vừa xuất, Thiên Địa biến sắc, Hỗn Độn kích đãng, một cỗ khí tức sát lục hủy diệt hám thiên động địa chấn động cả Hồng Hoang Thế Giới, tất cả sinh linh đều kinh ngạc đến ngây người!

Chương 45

Từng đạo ánh mắt kinh hãi tột độ nhìn về phía đại trận, da đầu tê dại, lông tóc dựng đứng!

Trong Tru Tiên Kiếm Trận tổng cộng có bốn cửa trận, mỗi cửa trận đều treo ngược một thanh sát kiếm huyết sắc.

Trên thân kiếm, khắc họa cảnh tượng đồ lục chúng sinh, trảm diệt thần quỷ, huyết quang lấp lánh, chỉ nhìn một lần, thần hồn liền có một cảm giác tê liệt, dường như muốn bị nó sinh sôi chém giết!

Hồng Quân và những người khác đều bị vây khốn bên trong, cảm nhận uy thế khủng bố của đại trận, tất cả đều biến sắc!

Đặc biệt ba người Long Vương tu vi yếu hơn, lại bị trọng thương, sắc mặt càng trắng bệch, môi không ngừng run rẩy, cảm giác bốn thanh sát kiếm đó tùy thời đều có thể chém xuống!

"Binh qua kiếm qua, chẩm thoát Tru Tiên đại họa!" "Tình ma ý ma, phản vô minh nộ hỏa!" La Hầu nộ khiếu một tiếng, Ma Khí trên người dũng động, thao túng Tru Tiên Kiếm Trận, bốn thanh sát kiếm Tru Hãm Lục Tuyệt ở bốn cửa trận phát quang, khẽ chấn động.

Khoảnh khắc tiếp theo, liền có vô số huyết hồng sắc kiếm quang từ đó bùng phát ra, bao trùm sức mạnh hủy diệt tất cả, ùn ùn kéo đến chém về phía mấy người trong trận!

Mỗi một đạo kiếm quang đều hàm chứa sức mạnh của Pháp tắc Hủy Diệt, phấn toái nhục thân, đóng băng Nguyên Thần, tương đương với một đòn toàn lực của Chuẩn Thánh, mà có ức ức vạn vạn, phảng phất vô tận kiếm quang liên miên chém xuống, bất kỳ ai cũng không thể chịu đựng nổi!

Trong một thời gian ngắn ngủi, ba người Long Vương liền lộ ra dấu hiệu không chống đỡ nổi!

Long Vương vội vàng mồ hôi đầm đìa nói: "Hồng Quân đạo hữu, đại trận quá lợi hại, đạo hữu có cách nào phá trận không!" Hồng Quân thần sắc trịnh trọng nói: "Trận này tên là Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực vô cùng, có thể giết thần diệt tiên!" "Nhưng trận này trong tay La Hầu chung quy không thể phát huy hoàn toàn uy lực trận pháp, vẫn có một tuyến sinh cơ tồn tại!" "Muốn phá trận này, tất phải hái bốn thanh Tru Tiên Kiếm ở bốn cửa trận kia!" Âm Dương Lão Tổ nghe vậy nói: "Đã có cách phá trận, đạo hữu mau đi đi, chần chừ sẽ sinh biến!" Hồng Quân gật đầu, nói: "Lát nữa ta và ba người Long Vương sẽ đi về phía chính Đông để lấy Tru Tiên Kiếm!" "Dương Mi đạo hữu đi về phía chính Tây lấy Hãm Tiên Kiếm!" "Âm Dương đạo hữu đi về phía chính Nam lấy Lục Tiên Kiếm!" "Thời Thần đạo hữu đi về phía chính Bắc lấy Tuyệt Tiên Kiếm!" "Như vậy, đại trận tức có thể phá trừ!" Nghe xong lời Hồng Quân, mấy người lần lượt gật đầu, bắt đầu chịu đựng kiếm khí ngập trời, lao về phía bốn cửa trận!

"Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực quả nhiên khủng bố tuyệt luân!" Ngoài đại trận, Tử Vi nhìn cảnh tượng trong Tru Tiên Kiếm Trận từ xa, cảm nhận uy thế của trận này, không khỏi khẽ biến sắc nói.

Tru Tiên Kiếm Trận, không hổ là Đệ Nhất Sát Phạt Đại Trận của Hồng Hoang!

Dù sao trận này được xưng là phi Tứ Thánh bất khả phá, mặc dù La Hầu không phải cảnh giới Hỗn Nguyên, Tru Tiên Kiếm Trận trong tay y chỉ có thể phát huy chưa đến một phần mười uy lực, nhưng cũng đủ khủng bố rồi.

Nhìn Hồng Quân và những người khác đang chịu đựng vô tận kiếm quang lao về phía bốn cửa trận, Tử Vi lại không mấy lạc quan.

Nếu chỉ là Tru Tiên Kiếm Trận thì thôi, nhưng hiện tại La Hầu lại có một trọng thủ đoạn, lúc đó song quản tề hạ, e rằng mấy người sẽ phải chịu thiệt thòi.

Quả nhiên!

Thấy Hồng Quân chia binh bốn lộ, muốn phá trừ Tru Tiên Kiếm Trận, La Hầu cười nhe răng, thần sắc âm trầm nói: "Hồng Quân, với cái tính cẩn thận của ngươi, chẳng lẽ ta sẽ không biết ngươi sẽ mời người giúp đỡ sao?

Hắc…" "Vạn Ma Đại Trận, Khởi!" Cùng với tiếng trường khiếu của La Hầu, giữa Thiên Địa đột nhiên có Ma Khí cuồn cuộn hung dũng, phảng phất như khói lang yên thẳng vút lên trời.

Trên mặt đất của Tam Tộc Đại Chiến, xuất hiện từng đạo huyết văn quỷ dị, dũng động liên kết với nhau, hình thành một tòa huyết hồng sắc đại trận không hề nhỏ hơn Tru Tiên Kiếm Trận bao nhiêu!

"Oanh!" Ức vạn đạo ma quang quét sạch cao thiên, đánh về phía Hồng Quân và những người khác!

"!?" "Lại có đại trận!?" Khi nhìn thấy Vạn Ma Đại Trận, Hồng Quân lần đầu tiên thực sự biến sắc, sự xuất hiện của Vạn Ma Đại Trận hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của y.

Ban đầu chúng nhân hợp lực, chỉ cần cẩn thận một chút, muốn phá trừ Tru Tiên Kiếm Trận không quá khó, nhưng khi có Vạn Ma Đại Trận, kết quả lại hoàn toàn khác!

Hai tòa đại trận hợp nhất, phảng phất hóa thành một chiếc ma bàn khổng lồ, mức độ uy hiếp tăng thẳng đứng.

Huống hồ bên cạnh còn có một La Hầu hổ thị đam đam!

"Oanh long long!" Vô tận kiếm khí ma quang chém xuống, phảng phất như thủy triều không ngừng vồ vập lên chúng nhân, đánh mấy

người liên tục lùi bước, khó đi thêm một tấc!

Dù Hồng Quân có lá bài tẩy, có thể kiềm chế La Hầu, nhưng lại không thể rời khỏi ba người Long Vương nửa bước.

Nếu không, với trạng thái trọng thương của ba người, căn bản không chống đỡ được dù chỉ một khoảnh khắc, sẽ bị chém giết, lúc đó phá trận càng vô vọng!

"Ha ha ha!" La Hầu cuồng tiếu nói: "Hồng Quân lão già, trên trời dưới đất, không còn chỗ dung thân!

Trận chiến này, chắc chắn thất bại không nghi ngờ gì!

Ta được vô lượng khí vận gia thân, cả Hồng Hoang, đều sẽ là thiên hạ của Bản Tôn, ha ha…" Nghe lời La Hầu, sắc mặt Hồng Quân càng khó coi thêm vài phần!

"Nếu Càn Khôn đạo hữu ở đây, thì có thể áp chế được Vạn Ma Đại Trận rồi, đáng tiếc…" "Kiệt kiệt…" "Hồng Quân lão già, lần này chắc chắn phải chết!" La Hầu cuồng tiếu không ngớt, thần sắc mang vài phần hưng tợn, nộ quát: "Trong Hồng Hoang, ai có thể ngăn ta!" Từng đạo tiếng gào thét, lọt vào tai Hồng Quân và những người khác, tạo áp lực khổng lồ!

Dương Mi Lão Tổ từ xa truyền âm nói: "Hồng Quân, bây giờ phải làm sao đây?" Lời tuy vậy, nhưng trên mặt Dương Mi lại không có nửa điểm hoảng loạn, dường như căn bản không sợ công thế mạnh mẽ của La Hầu!

"Không sai!

Ai có thể ngờ La Hầu lại mưu tính đến mức này!" Âm Dương Lão Tổ cũng sắc mặt khó coi mở miệng nói, không ngừng thúc đẩy Thái Cực Đồ, hóa giải từng đạo Tru Tiên Kiếm Khí.

"Hồng Quân, ngươi có lá bài tẩy, mau dùng đi!" Thời Thần nhíu

mày chặt, thúc đẩy Tuế Nguyệt Luân, rủ xuống vạn điểm huyền quang, bản thân không ngừng ở trong biến đổi giữa quá khứ và hiện tại, đồng thời truyền âm thúc giục.

Nhìn thần sắc của y, e rằng cục diện nguy hiểm thêm vài phần, y sẽ không chút do dự mà bỏ lại Hồng Quân và những người khác để đào thoát!

"…" Đối mặt với câu hỏi của mấy người, Hồng Quân nhíu mày chặt, cũng rơi vào tình thế cực kỳ khó khăn.

Lá bài tẩy?

Có!

Nhưng vẫn chưa đủ để đối phó với cục diện trước mắt!

Ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, Tử Vi cách vô tận hư không, đều nhìn thấy sắc mặt của chúng nhân, khóe miệng lộ ra một tia cười ý, nói: "Đã đến lúc Bản Tôn xuất trận rồi!" Khi Hồng Quân cảm thấy khó xử, không khí càng thêm trầm muộn, giữa Thiên Địa đột nhiên truyền ra một tiếng quát lớn!

"La Hầu, chớ có trương cuồng!" Lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người!

"Oanh!" Dưới sự chú mục của chúng nhân, một thân ảnh phảng phất như thiên ngoại phi hồng, toàn thân bùng phát ra khí thế khủng bố, đột nhiên xông vào Tru Tiên Kiếm Trận, giơ tay vung lên, liền đánh ra vô tận huyền quang, quét sạch một mảng lớn Tru Tiên Kiếm Khí!

Đạo thân ảnh đó, chính là Tử Vi chủ động nhập trận!

"!" Nhìn thấy Tử Vi trong khoảnh khắc, La Hầu không khỏi ngẩn ra, lập tức đại nộ!

Ngày xưa ở Bất Chu Sơn, một đạo phân thân của y đã bị tổn hại trong tay Tử Vi.

Không ngờ hôm nay đối phương lại dám xuất hiện, và muốn nhắm vào y!

"!" Ở đằng xa, Thời Thần nhìn thấy Tử Vi, thần sắc cũng thay đổi, kinh ngạc nói: "Lại dám chủ động nhập trận?!

Không đúng, khi nào đã đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên!" "Hỗn Nguyên Kim Tiên?!" Dương Mi Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ cũng nhìn về phía Tử Vi, tất cả đều kinh ngạc nói.

Bên cạnh Hồng Quân, ánh mắt Long Vương rơi trên người Tử Vi, thần sắc lại có chút phức tạp, thở dài nói: "Quả nhiên là y!" Hồng Quân nghe vậy có chút khó hiểu nói: "Ngươi nhận ra vị đạo hữu này sao?" Long Vương trên mặt lộ ra một tia hồi ức, mở miệng nói: "Không giấu đạo hữu, mấy chục vạn năm trước ta và vị đạo hữu này, cùng với Càn Khôn đạo nhân từng có một trận chiến ở hải ngoại, nhưng không địch nổi phải bại thoái…" "Lúc đó người này chưa phải cảnh giới Đại La Kim Tiên, không ngờ hôm nay đã lại đột phá rồi!" "!?" "Long Vương, ngươi nói thật sao!?

Mấy chục vạn năm trước, còn chưa thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, lại bại dưới tay người này?" Nghe lời Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân bên cạnh đều đại kinh!

Nếu Long Vương nói thật, người này thực lực có chút khủng bố rồi, có thể dùng thân phận Đại La Kim Tiên vượt cấp đánh bại Long Vương, hiện tại chẳng phải càng lợi hại hơn sao?!

Hồng Quân hai mắt khẽ híp lại, trên mặt lại lộ ra vài phần sắc vui mừng, nói: "Bất kể thế nào, có vị đạo hữu này tương trợ, La Hầu lần này chắc chắn thất bại không nghi ngờ gì!" Trong lúc ba người nói chuyện, Tử Vi đã đến gần, ánh mắt quét qua mấy người, cười nói:

“Tại hạ Tử Vi, ra mắt chư vị đạo hữu!” Hồng Quân đáp lễ, nói: “Nguyên là Tử Vi đạo hữu, bần đạo Hồng Quân.

Đạo hữu đến đây là để trợ giúp chúng ta cùng phá Tru Tiên Kiếm Trận sao?” Tử Vi cười nói: “Đó là tự nhiên!” “Tốt!” Hồng Quân tuy trong lòng sớm đã có dự liệu, nhưng nghe Tử Vi nói vậy, không khỏi đại hỉ nói: “Có đạo hữu tương trợ, La Hầu lần này chắc chắn thất bại không nghi ngờ gì!” “Ta đi đây!” Tử Vi gật đầu, hóa thành một đạo lưu quang bay ra, tung hoành Thiên Vũ, vung tay lấy ra Chu Thiên Tinh Thần Đồ trải ra, hóa thành ức vạn dặm tinh vực, tán phát ra một cỗ lực thôn phệ khủng bố, trấn áp chặt chẽ tất cả ma quang ngập trời đó!

Ngay sau đó!

Tử Vi giơ tay nắm chặt, trong tay lập tức xuất hiện một cây đại kỳ màu đen, trên mặt kỳ, một khuôn mặt quỷ vừa khóc vừa cười, chính là Thái Tố Luyện Ma Kỳ!

“Ông…” Tử Vi mãnh liệt vung đại kỳ, lập tức bạo trướng đến ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, hải lượng ma quang đều bị nuốt vào trong bảo kỳ.

Không chỉ vậy, ngay cả những Ma Đầu lớn nhỏ đó cũng không thoát khỏi, sau khi bị nhiếp vào trong, trong chớp mắt đã bị khống chế.

Chương 46

Thái Tố Luyện Ma Kỳ, cũng là Ma Đạo chi bảo!

Dùng để đối phó thần thông pháp thuật Ma Đạo là thích hợp nhất.

Đúng như câu nói, phải dùng Ma Pháp đánh bại Ma Pháp!

Trong một khoảnh khắc, áp lực của Hồng Quân và những người khác giảm mạnh, gần như không cần phải lo lắng về ảnh hưởng của Vạn Ma Đại Trận nữa, sĩ khí đại chấn!

"Đáng chết!

Đáng chết!" Trái lại, La Hầu lại sắc mặt thảm biến, nổi giận không ngớt, vốn dĩ dựa vào hai tòa đại trận đã nắm chắc phần thắng, kết quả giữa đường lại xuất hiện một Tử Vi, bằng sức một mình đã áp chế Vạn Ma Đại Trận.

So sánh thế lực hai bên một lần nữa đảo ngược!

Sự xuất hiện của Tử Vi có thể nói là đã phá vỡ mọi mưu tính của y, trở thành cọng rơm cuối cùng đè chết lạc đà!

Có thể nói, sự xuất hiện của Tử Vi, chính là biến số lớn nhất của Hồng Hoang Thiên Địa!

"Chư vị, chúng ta ra tay đi!" Hồng Quân lớn tiếng quát một tiếng, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, xông đến trước mặt La Hầu.

"Ông!" Từ trong cơ thể Hồng Quân xông ra hai đạo huyền quang, hóa thành hai đạo thân ảnh giống hệt y.

Hai đạo thân ảnh dung mạo giống hệt Hồng Quân, trên người cũng tán phát ra một cỗ uy áp cường đại, đều ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!

“!

Pháp Môn?!” La Hầu thấy hai đạo thân ảnh, không khỏi đại kinh thất sắc, chấn kinh tột độ, rõ ràng không ngờ Hồng Quân lại có thủ đoạn như vậy.

“Đây là Trảm Tam Thi Chi Pháp mà Bần đạo đã sáng tạo ra, trong Hồng Hoang chỉ có một mình Bần đạo lĩnh ngộ!” Hồng Quân nhàn nhạt nói một câu, bản tôn liền dao động Bàn Cổ Phiên, bùng phát ra ức vạn Hỗn Độn Kiếm Khí, chém về phía La Hầu.

Thiện Thi Hồng Quân thì tay cầm Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ, một công một thủ, đồng thời phát ra từng đạo công thế khủng bố.

Chấp Niệm Thi Hồng Quân tay nắm Gia Trì Thần Xử, chân đạp Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, dùng sức vung về phía trước!

“Oanh!” Ba đạo thân ảnh đồng thời ra tay, trong khoảnh khắc, hư không phá diệt, vô tận quang mang bùng phát, cả phiến Thiên Địa đều đang chiến đấu!

“Khốn kiếp!” La Hầu nộ khiếu một tiếng, vung Thí Thần Thương, hóa ra từng đạo Hủy Diệt Ma Quang, khí tức hủy diệt sát lục lan tràn, cùng Hồng Quân tư sát một trận.

Đối mặt với ba Hồng Quân vây công, ngay cả La Hầu cũng không thể không dốc toàn lực ứng phó, không dám có chút sơ ý nào!

Nhưng như vậy, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận lập tức giảm mạnh!

Trong Tru Tiên Kiếm Trận ở Tây Phương Đại Địa.

Ba người Hồng Quân hợp thành một thể, bản tôn cùng với Thiện Thi, Bản Ngã Chấp Niệm Thi đồng thời ra tay, vây công La Hầu, phát ra từng đạo công thế khủng bố.

Bàn Cổ Phiên dao động, ức vạn Hỗn Độn Kiếm Khí xé rách thương khung!

Hồng Tú Cầu va xuống, hư không trực tiếp bị xới ra từng đạo rãnh đen kịt!

Gia Trì Thần Xử uyển như một cây thiên trụ vàng ròng, trực đảo tinh hà vực ngoại, thần uy mênh mông, hàng long phục hổ!

Trong khoảnh khắc, Thiên Địa nơi đó triệt để bạo toái, Hỗn Độn khí hung dũng, vô lượng quang trán phóng, nhấn chìm tất cả, căn bản không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trong, chỉ có từng cỗ ba động kinh thế truyền ra!

Dưới sự oanh tạc liên tục của Hồng Quân, Diệt Thế Hắc Liên bị đánh đến chấn động liên tục, quang mang ảm đạm, xuất hiện từng vết nứt, phát ra từng trận ai minh.

"Hống!" La Hầu thần sắc hung tợn, nộ quát: "Hồng Quân, khinh người quá đáng!" "Ma Thôn Thiên Địa!" La Hầu mãnh liệt há miệng hút vào, ma âm chấn động Cửu Trọng Vân Tiêu, cả Tây Phương Đại Địa, vô tận Ma Khí hóa thành ma vân ngập trời dũng động, bị y một hơi nuốt vào bụng!

"A!" La Hầu một tiếng quát lớn, trong mắt bắn ra hai đạo thần mang kinh người, khí tức trên người bạo trướng, vô hạn tiếp cận Chuẩn Thánh đỉnh phong!

"Hủy Diệt Kiếp Quang!" La Hầu vung Thí Thần Thương trong tay, đánh ra từng đạo Bất Diệt Ma Quang, đạp trên tầng tầng hư không mà xuống, ngang nhiên chém giết về phía Hồng Quân!

Đối mặt với sự bạo phát đột ngột của La Hầu, Hồng Quân không dám có chút sơ ý, vội vàng dao động Bàn Cổ Phiên chắn trước người, đồng thời thúc đẩy Công Đức Kim Liên, phân hóa ra vô số Kim Liên

chi ảnh, bảo vệ bản thân nghiêm ngặt.

Uy thế của Thí Thần Thương, ngay cả y cũng phải cẩn thận từng li từng tí!

Trong giao thủ cấp độ này, bất kỳ một sai sót nhỏ nào, cũng đều liên quan đến sinh tử!

"Oanh long long…" Hủy Diệt Kiếp Quang giáng xuống, vô số Hỗn Độn Kiếm Khí bị ma diệt, Bàn Cổ Phiên cũng bị chấn động liên tục, gần như muốn thoát tay.

Ức ức vạn vạn Kim Liên Bảo Tướng cũng tan vỡ, phấn toái, hóa thành tro bụi!

"La Hầu, đây là sự giãy giụa cuối cùng sao!?" Hồng Quân cũng bốc hỏa, nộ quát một tiếng, đề thăng tinh khí thần của bản thân đến đỉnh điểm, đồng thời tế ra Hồng Tú Cầu, Gia Trì Thần Xử, Bàn Cổ Phiên, Sơn Hà Xã Tắc Đồ và rất nhiều bảo vật khác, mãnh liệt công sát về phía La Hầu!

"Oanh!" Những Pháp Bảo này cùng lúc đánh ra, phương viên ức vạn vạn dặm Thiên Địa lập tức "Oanh" một tiếng bạo liệt, hóa thành một phiến Hỗn Độn mênh mang.

Từng đạo Thanh Trọc chi khí xuất hiện, diễn hóa Địa Thủy Phong Hỏa, phảng phất muốn tái tạo Càn Khôn!

Đối mặt với nhiều Pháp Bảo đỉnh cấp như vậy, ngay cả La Hầu cũng vô cùng chật vật, đạo hạnh của y tương đương với Hồng Quân, nhưng về số lượng Pháp Bảo lại không thể sánh bằng người sau.

"Đang!" "Đang!" Thí Thần Thương trong tay y hóa thành một Ma Long đen kịt, va chạm vào bản thể của Bàn Cổ Phiên và các Pháp Bảo khác, lập tức bùng phát ra tiếng va chạm kinh thiên động địa.

Hai người lại một lần nữa rơi vào đại chiến trắng trợn!

Đồng thời, trong đại trận.

Dương Mi Lão Tổ đi về phía chính Tây, cây liễu khổng lồ phía sau y thông thiên triệt địa, rủ xuống vạn ngàn cành, cả người y phảng phất như đang ở một không gian khác, mặc cho Tru Tiên Kiếm Khí có lợi hại đến mấy, cũng khó có thể lay động y dù chỉ nửa phần!

Âm Dương Lão Tổ ở chính Nam, chân đạp Thái Cực Đồ, hóa thành một đạo Kim Kiều, phân chia Địa Thủy Phong Hỏa, chịu đựng kiếm khí ngập trời không ngừng tiến lên.

Thời Thần thì bị Tuế Nguyệt Trường Hà mênh mang bao phủ, ẩn mình trong dòng Tuế Nguyệt quá khứ, mặc cho những Tru Tiên Kiếm Khí đó xuyên qua thân thể.

Còn về ba người Long Vương ở cửa chính Đông, tình hình lại gian nan nhất!

Ba người họ vốn đã đại chiến rất lâu với La Hầu, thân thể trọng thương, đều dựa vào việc đốt cháy tinh huyết để chống đỡ, đến lúc này cũng đã gần đến giới hạn, dù ba người hợp lực, nhưng tốc độ lại cực kỳ chậm.

So sánh, Tử Vi lại là người nhẹ nhàng nhất, dựa vào Thái Tố Luyện Ma Kỳ và Chu Thiên Tinh Thần Đồ trong tay, dễ dàng áp chế sự vận chuyển của Vạn Ma Đại Trận.

Đặc biệt Thái Tố Luyện Ma Kỳ, kiện Ma Bảo này sau khi thôn nạp vô số Ma Đầu lớn nhỏ, bản nguyên bên trong càng thêm lớn mạnh, trên mặt kỳ ma quang lượn lờ, khí tức càng ngày càng mạnh mẽ, có xu thế chuyển biến thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Sau khi phát hiện điểm này, Tử Vi càng ra sức thúc đẩy Thái Tố Luyện Ma Kỳ, không ngừng thu nhiếp cường đại Thiên Ma.

Cùng với thời gian trôi đi, thấy Dương Mi và những người khác

càng ngày càng gần bốn cửa trận, La Hầu cuối cùng cũng biến sắc, nộ khiếu: "Huyết Ma Tế Thiên Đại Pháp!" "Ông!" Trong một khoảnh khắc, cả Vạn Ma Đại Trận điên cuồng vận chuyển, vô số Ma Đầu trong trận đều thân hình cứng đờ, thần sắc đột nhiên trở nên ngây dại!

Khoảnh khắc tiếp theo!

"Bồng!" "Bồng!" Vô tận tiếng bạo tạc vang lên, những Ma Đầu này đều bạo khai, hóa thành huyết quang ngập trời hội tụ về phía La Hầu!

Trong trận, Ba Tuần thần sắc trước tiên trở nên ngây dại, rồi trên mặt xuất hiện vẻ thống khổ, há miệng "oa" một tiếng phun ra một ngụm hắc huyết, bức ra một luồng hắc khí từ trong cơ thể.

Lau lau vết máu tươi ở khóe miệng, Ba Tuần một đôi mắt đen kịt nhìn về phía La Hầu, thần sắc khó hiểu nói: "Ma Tổ đại nhân, Ba Tuần sau này sẽ thay ngài báo thù!" Nói xong, Ba Tuần đột nhiên hóa thành một luồng hắc khí, chui xuống đất biến mất không thấy!

Trên Cửu Thiên, La Hầu dường như cảm giác được, nhìn về phía Ba Tuần biến mất, trong mắt lộ ra một tia quỷ dị.

"Oanh!" Sau khi được bổ sung sức mạnh của ức vạn Ma Đầu, khí thế của La Hầu điên cuồng bạo trướng, cả người y đều trương lớn một vòng, trong chớp mắt đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Chương 47

"Phốc!" "Phốc!" Kèm theo từng trận tiếng khẽ vang lên, khắp nơi trên người La Hầu mọc ra từng đoạn xương gai đen kịt hung tợn, cả người hình tượng đại biến, hóa thành một đầu nhân hình hung thú!

Lấy việc tế huyết vô số Ma Tộc làm cái giá, La Hầu đã đề thăng thực lực đến đỉnh điểm!

"La Hầu, ngươi sát hại vô số tộc nhân dưới trướng, sao lại còn xưng là Ma Tổ!" Hồng Quân cảm nhận khí tức khủng bố trên người La Hầu, không khỏi sắc mặt đại biến, lớn tiếng a xích.

"Ta muốn sống, thì sống!

Muốn chết, thì chết!" Nghe lời Hồng Quân, La Hầu không khỏi nhe răng cười nhạo: "Đây mới là Ma!" "Hồng Quân, nạp mạng đi!" Một tiếng nộ khiếu, La Hầu vung Thí Thần Thương, đánh ra từng đạo Sát Lục Hủy Diệt chi quang, phảng phất muốn xé rách đại vũ trụ!

La Hầu hiện tại, còn lợi hại hơn trước đây vài phần!

Vô tận quang mang tràn phóng, tất cả vật chất giữa Thiên Địa đều bị xé rách, hủy diệt, đừng nói hư không, ngay cả Hỗn Độn Hải cũng bị đánh thủng, lộ ra không gian Bản Nguyên Vũ Trụ!

"Oanh long long!" Thiên Địa oanh minh, quang mang Hỗn Độn, thời không điên đảo, Càn Khôn tịch dịch!

Tất cả của tất cả, đều không thể hình dung cảnh tượng lúc này, chỉ có thể thấy Ma Quang đen kịt bay múa, xé rách tất cả hữu hình vô hình chi vật, phảng phất muốn hủy diệt cả thế giới.

Đối mặt với công thế của La Hầu, Hồng Quân tuy ba vị nhất thể, nhưng nhất thời cũng bị áp chế chặt chẽ ở hạ phong, thủ nhiều công

ít.

Sát khí của Thí Thần Thương thậm chí thấu qua Công Đức Kim Liên, ẩn ẩn xuyên thấu vào, gây thương tổn Nguyên Thần!

"Ha ha ha!

Hồng Quân lão già, mau chết đi, chết đi, chết đi!" La Hầu càng chiến càng điên cuồng, được vô lượng Ma Đạo Khí Vận gia thân, phát ra từng đạo công thế khủng bố!

Không chỉ Thí Thần Thương, mỗi bộ phận trên cơ thể y, vai, khuỷu tay, tay, chân, đầu gối đều hóa thành sát nhân khí cụ, đánh về phía Hồng Quân, cứng rắn đối chọi với Hồng Tú Cầu và các bảo vật khác.

"Ma Giới Giáng Lâm!" La Hầu trường khiếu một tiếng, chỉ lên trời, từ trong cơ thể xông ra vô lượng quang huy, lập tức biến phương viên ức vạn dặm xung quanh thành một phiến Hắc Kịt Ma Vực Giới Vực.

"Oanh long long!" Ma quang nhớp nhúa dũng động, hóa thành vô số Hắc Sắc Đại Long, xung kích về phía Hồng Quân!

Hồng Quân bản thân đang ở trong Tru Tiên Đại Trận, mỗi lúc mỗi khắc đều chịu sự xâm nhiễu của Tru Tiên Kiếm Khí, lúc này lại bị Ma Giới trấn áp, càng khổ không nói nên lời!

Nếu không phải Hồng Quân chiếm được tiện nghi của hai cỗ thi thân, lúc đó e rằng đã sớm bị áp chế đánh rồi.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp!" Hồng Quân quát khẽ một tiếng, từ trong cơ thể xông ra một đạo huyền quang màu tím, huyền phù trên đỉnh đầu, chính là một chiếc Ngọc Điệp màu tím tàn khuyết, rủ xuống mênh mang tử quang, bảo vệ y bên trong!

Chính là chí bảo ngộ đạo, Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Nguyên bản Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh là Hỗn Độn Chí Bảo, chiếc trong tay Hồng Quân tuy đã vỡ nát, nhưng cũng sánh ngang với Cực Phẩm Tiên Thiên Chí Bảo, lực phòng ngự kinh người!

Có Tạo Hóa Ngọc Điệp tương trợ, Hồng Quân lập tức giành lại một chút thế yếu, một lần nữa cùng La Hầu rơi vào đại chiến.

Không phải đạo hạnh của Hồng Quân không được, mà là hiện tại đang là Lượng Kiếp, Ma Đạo đại thịnh, Huyền Môn chưa khai, La Hầu được vô lượng Ma Đạo Khí Vận gia trì, lại tế huyết vô số Ma Tộc, tự nhiên chiếm được vài phần ưu thế không nhỏ.

Đạo Ma Chi Chiến, đồng thời cũng là một lần khảo nghiệm đối với Hồng Quân!

"La Hầu, ta xem ngươi có thể kiên trì bao lâu!" Hồng Quân lớn tiếng quát: "Dù có bí thuật tạm thời đề thăng thực lực, cuối cùng cũng sẽ thất bại!" Nghe lời Hồng Quân, sắc mặt La Hầu khẽ biến hóa, lời Hồng Quân nói không sai chút nào, hiện tại tuy y đang áp chế Hồng Quân mà đánh, nhưng đó chỉ là tạm thời!

Sức mạnh có được nhờ Huyết Ma Tế Thiên Đại Pháp, sẽ từ từ tiêu tán cùng với thời gian trôi đi, lúc đó cục diện lại sẽ đảo ngược.

"Hanh!" La Hầu cười lạnh một tiếng, nói: "Vậy thì phải xem ngươi phá được Tru Tiên Trận của ta trước, hay ta sa sút cảnh giới trước!" Nói xong!

La Hầu phân ra một phần tâm thần, bắt đầu toàn lực thúc đẩy Tru Tiên Đại Trận vận chuyển, uy thế lập tức lại đề thăng vài phần!

Như vậy, lại khổ cho mấy người đang ở trong trận!

Dương Mi, Thời Thần và Âm Dương Lão Tổ thì không sao, ba người Long Vương lại không chịu nổi nữa.

Ức ức vạn vạn kiếm khí không ngừng chém xuống, mỗi một đạo

kiếm khí đều ẩn chứa Sát Đạo Bản Nguyên, phảng phất vô số Chuẩn Thánh cao thủ liên tục công kích, ba người Long Vương hợp lực, nhưng bị chấn đến thổ huyết ào ạt.

So với đó, tình trạng của Tử Vi lại tốt hơn nhiều.

Chu Thiên Tinh Thần Đồ hóa thành phi phong trên người, bùng phát ra từng đạo Tinh Thần chi quang, cách tuyệt tất cả Tru Tiên Kiếm Khí ở bên ngoài, khó có thể tiếp cận dù chỉ một phần!

Không chỉ vậy, bên cạnh y, Hạnh Hoàng Kỳ phát quang, bùng phát ra vạn đóa kim liên, hóa sinh ra vô số dị tượng, tiến một bước hóa giải kiếm khí vô xử bất tại.

Nhưng dù vậy, Tử Vi cũng cảm thấy một cỗ áp lực khổng lồ.

Phảng phất như đang gánh vác cả phiến Nhật Nguyệt Tinh Hà!

Uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận này quả thực quá khủng bố!

Nhưng cũng chính vì vậy, đại trận kinh thế này chỉ có trong tay Thánh Nhân chân chính mới có thể phát huy hoàn toàn uy năng, phi Tứ Thánh không thể phá, không thể nghi ngờ.

Thánh Nhân được xưng là bất tử bất diệt xông vào đại trận này, cũng có thể bị vây khốn vô số Tuế Nguyệt, mỗi lúc mỗi khắc đều phải đối mặt với vô số kiếm quang, không khác gì bị trấn áp.

Trên thực tế, nếu Tam Thanh không phân gia sau này, Tru Tiên Kiếm Trận trong tay Thông Thiên gần như vô địch!

Lời La Hầu nói không sai, hiện tại hai bên rơi vào thế giằng co, xem Tru Tiên Trận phá trước, hay La Hầu chém giết ba người Long Vương trước.

Nhưng theo tình hình hiện tại, ba người Long Vương đã đến cực hạn, dù có hao phí thêm mấy ngàn năm thời gian, cũng căn bản không

thể đến được cửa Tru Tiên Trận!

Tuy nhiên!

Đúng lúc đó, bên tai ba người đột nhiên truyền đến giọng của Hồng Quân.

"Ba vị đạo hữu, nếu lúc này không phá trận, e rằng sẽ không còn cơ hội nào nữa!" "Nhân quả ngập trời của ba tộc chỉ có như vậy mới có thể gánh vác…" Nghe lời Hồng Quân, ba người Long Vương nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra một tia quyết tuyệt!

Khoảnh khắc tiếp theo!

"Ta Long Vương tội nghiệt thâm trọng, vì một chút tư dục của bản thân, dẫn đến Hồng Hoang đại địa sinh linh đồ thán, nguyện lấy cái chết tạ tội chúng sinh, Long tộc từ nay về sau vĩnh viễn trấn giữ tứ hải, để chuộc tội nghiệt!" "Ta Nguyên Phượng tội nghiệt thâm trọng, vì một chút tư dục của bản thân, dẫn đến vạn vật vạn linh phá diệt không còn, nguyện lấy cái chết tạ tội chúng sinh, Phượng tộc từ nay về sau vĩnh viễn trấn giữ Bất Tử Hỏa Sơn, để chuộc tội nghiệt!" "Ta Thủy Kỳ Lân tội nghiệt thâm trọng, vì một chút tư dục của bản thân, dẫn đến vô lượng chúng sinh đều gặp tai ương, nguyện lấy cái chết tạ tội chúng sinh, Kỳ Lân tộc từ nay về sau làm Thụy Thú của Hồng Hoang, để chuộc tội nghiệt!" Ba đạo âm thanh hùng vĩ vang vọng giữa Thiên Địa, cùng với việc ba Tổ phát hạ đại thệ nguyện, lập tức trời giáng vô biên công đức, tiêu trừ phần lớn nghiệp lực trên người ba tộc!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Ba tiếng bạo tạc kinh thiên động địa vang lên, ba người Long Vương trực tiếp tự bạo.

Ba nhân vật cấp Chuẩn Thánh tự bạo, quả thực hủy thiên diệt địa, hình thành Phong Bạo Nguyên Khí khủng bố, trực tiếp nhấn chìm ức vạn vạn dặm hư không, tất cả Tru Tiên Kiếm Khí đều bị quét sạch

không còn!

Thanh Tru Tiên Kiếm đang treo trên cửa chính Đông chấn động mạnh, rơi xuống!

Cửa chính Đông phá!

Gần như đồng thời, Dương Mi Lão Tổ đã chờ đợi rất lâu giơ tay vung lên, đánh rơi thanh Hãm Tiên Kiếm trên cửa chính Tây!

Thời Thần đánh rơi Tuyệt Tiên Kiếm ở chính Bắc!

Trong chớp mắt, cả Tru Tiên Kiếm Trận trở nên lung lay sắp đổ.

Nhưng!

Muốn phá trừ Tru Tiên Kiếm Trận, nhất định phải hái tất cả bốn thanh sát kiếm, và phải trong thời gian cực ngắn!

Thanh Tru Tiên Kiếm vừa rơi xuống phát quang, muốn một lần nữa treo lên cửa trận, một khi nó trở về vị trí, Long Vương ba người tự bạo sẽ uổng công!

Đúng lúc đó!

Chương 48

Tử Vi đột nhiên hóa thành một đạo quang mang xông ra, vận chuyển Đại Thần Thông, thu lấy các Pháp Bảo còn lại sau khi ba người Long Vương chết!

Không chỉ vậy, Tử Vi vung tay lớn, một tay nắm lấy Tru Tiên Kiếm, một trong Tứ Kiếm, dùng Đại Pháp Lực của bản thân trấn áp chặt chẽ!

Ở một đầu khác của đại trận, Âm Dương Lão Tổ cảm nhận động tĩnh của ba nơi, trong lòng đột nhiên sinh ra vài phần minh ngộ, trên mặt lộ ra một tia bi tráng, cũng lựa chọn tự bạo!

"Oanh long" một tiếng!

Lục Tiên Kiếm rơi xuống!

Bốn thanh Tiên Kiếm đều bị hái xuống, Tru Tiên Kiếm Trận cuối cùng cũng bị phá trừ!

Đến nước này, đại thế của La Hầu đã mất!

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" La Hầu thấy Tru Tiên Kiếm Trận bị phá, trên mặt lập tức lộ ra vẻ điên cuồng tột độ, giống như một đầu hung thú, gào thét: "Các ngươi ép ta!" "Tất cả mọi người, đều ở lại đây đi!" Thấy đại thế đã mất, La Hầu triệt để phát điên!

Y vung tay lớn, từ trong cơ thể xông ra từng đạo huyết quang, chú nhập vào Tru Tiên Kiếm Trận chưa hoàn toàn tiêu tán, vận chuyển đại trận đến cực hạn!

Không chỉ vậy!

Tru Tiên Kiếm Trận bắt đầu không tiếc bất cứ giá nào mãnh liệt rút cạn Địa Mạch chi lực của phương Tây, chú nhập tất cả sức mạnh vào trong đại trận, căn bản không quan tâm đại trận có chịu đựng nổi hay không.

"Không hay rồi!

Y muốn dẫn bạo Tru Tiên Kiếm Trận!

Kéo tất cả chúng ta chôn cùng!" Thấy cảnh này, Thời Thần sắc mặt đại biến, không khỏi kinh hô.

Hồng Quân cũng sắc mặt đại biến, vừa kinh vừa nộ nói: "La Hầu, ngươi dám!" Vội vàng dao động Bàn Cổ Phiên, bùng phát ra vô số Hỗn Độn Kiếm Khí, hóa thành một Hỗn Độn Đại Long, lao về phía La Hầu.

Nếu La Hầu thật sự dẫn bạo Tru Tiên Kiếm Trận, Tây Phương Đại Địa sẽ bị hủy diệt, lúc đó vô tận nghiệp lực đều sẽ đổ lên đầu y!

Chia phần nhân quả, quá lớn rồi!

"Ha ha ha!

Ta có gì mà không dám!" La Hầu cuồng tiếu, thúc đẩy Thí Thần Thương, đánh ra từng đạo Hủy Diệt Kiếp Quang cùng Hỗn Độn Đại Long tư sát một trận, thần sắc điên cuồng nói: "Vì ta không thể Chứng Đạo, vậy thì giữ Thiên Địa này có ích gì!?

Hủy diệt Hồng Hoang thì sao!" Nói xong, La Hầu thúc đẩy uy thế của Tru Tiên Kiếm Trận lại mạnh mẽ tăng cường vài phần, càng điên cuồng rút cạn Địa Mạch chi lực của phương Tây!

Có thể thấy bằng mắt thường, giữa Thiên Địa xuất hiện vô số kim sắc hồng mang, phảng phất như ngân hà bị rút ra, toàn bộ quán chú

vào trong đại trận.

"Dừng tay!" Hồng Quân thấy vậy, thần sắc vô cùng trầm trọng, quát: "Chỉ cần ngươi nguyện ý phát hạ Đại Đạo thệ ngôn, từ nay về sau vĩnh viễn không quay về Hồng Hoang Thế Giới, ta có thể tha cho ngươi một mạng!" "A…" La Hầu nghe vậy trên mặt không khỏi lộ ra một tia châm biếm sâu sắc, thần sắc khinh miệt nói: "Hồng Quân, La Hầu ta cần sự thương hại của ngươi sao!?" Lời vừa dứt, từ trên người La Hầu xông ra vô tận ma quang, một viên Đạo Quả trong cơ thể y cũng kịch liệt chiến động, cũng muốn tự bạo!

Đúng lúc này, trên mặt y lại vô cùng quỷ dị lộ ra vài phần hí hước, dùng ánh mắt đáng thương nhìn Hồng Quân.

Dưới sự điên cuồng cực độ, La Hầu dù lấy sinh mệnh của bản thân làm cái giá, chôn vùi cả phiến Thiên Địa, cũng không tiếc!

Nhưng không thể không nói, La Hầu như vậy, đích đích xác xác xứng đáng với xưng hô Ma Tổ!

"Thằng điên!" Hồng Quân thấy động tác của La Hầu, không khỏi thần sắc đại biến, không nhịn được mắng.

Đối mặt với một La Hầu nhất tâm muốn tự bạo, bất kể làm gì cũng vô lực ngăn cản rồi!

Nhưng đúng lúc đó!

Trên Tây Phương Đại Địa, một cỗ khí tức đặc biệt lan tràn ra, từng đạo kim hồng nhanh chóng ảm đạm xuống, một phần Địa Mạch bình phục lại, tốc độ Tru Tiên Kiếm Trận rút cạn Địa Mạch chậm lại một chút.

Chính là Cửu Thiên Tức Nhưỡng mà Tử Vi đã ẩn giấu trong các tiết điểm Địa Mạch từ trước đã phát huy tác dụng, phát ra từng trận Tiên Thiên Tạo Hóa chi khí, bảo vệ chặt chẽ một phần nhỏ Long

Mạch đại địa!

Nhưng dù vậy, cũng chung quy khó có thể ngăn cản xu thế tự bạo của La Hầu!

Cuối cùng!

Uy thế của Tru Tiên Kiếm Trận đạt đến một cực hạn, huyết hồng sắc kiếm vực trước tiên quỷ dị co rút về phía trung tâm, rồi đột nhiên trương lớn, phảng phất như quả bóng xì hơi, "Oanh" một tiếng bạo liệt ra!

"Ông…" Giữa Thiên Địa trước tiên quỷ dị tĩnh lặng một khoảnh khắc, ngay sau đó mới vang lên một tiếng bạo tạc khổng lồ.

Dưới Cửu Thiên, đột nhiên xuất hiện một đám mây hình nấm ma khí khổng lồ đường kính không biết bao nhiêu vạn vạn dặm!

Trong một khoảnh khắc, vô số huyết hồng sắc kiếm khí đổ ra, hóa thành một Phong Bạo Huyết Sắc, nối liền Thiên Địa, hoành tảo lục hợp bát hoang, Thiên Địa tứ cực!

Từng vòng dư ba có thể thấy bằng mắt thường khuếch tán ra, phảng phất như sơn băng hải khiếu, tồi khô lạp hủ, từng tòa tiên sơn bảo nhạc phảng phất như giấy hồ hóa thành tro bụi!

"Ha ha ha!" Đồng thời Tru Tiên Kiếm Trận tự bạo, La Hầu cũng điên cuồng cười lớn: "Đại Đạo tại thượng, hôm nay ta La Hầu lập hạ Đại Đạo thệ ngôn, lập định Ma Giáo!

Từ nay Hồng Hoang Thế Giới Đạo suy ma thịnh, Đạo thịnh ma suy, Đạo Ma hai đạo vĩnh viễn không cùng tồn tại!" "Một Ma Tâm bất tử, Ma Đạo vạn cổ bất diệt!" Kèm theo một tiếng trường khiếu, thân thể La Hầu cũng "Oanh long" một tiếng bạo tạc ra, giữa Thiên Địa đột nhiên xuất hiện thêm một vầng mặt trời màu đen!

Đối mặt với La Hầu và Tru Tiên Kiếm Trận tự bạo, mấy người

cũng tự mình thi triển thủ đoạn!

Dương Mi một ngón tay điểm ra, quanh thân lập tức ngưng tụ ra ức ức vạn vạn không gian đứt gãy, thân ảnh của y tuy vẫn ở nguyên chỗ, nhưng lại phảng phất như đang ở một không gian khác, cách tuyệt tất cả uy lực tự bạo ở bên ngoài!

Tử Vi tâm niệm vừa động, triệu hoán ra Tuế Nguyệt Trường Hà, chân thân tiến vào trong đó, trực tiếp ẩn mình vào một đoạn Tuế Nguyệt quá khứ, rời khỏi hiện thế!

Thời Thần cũng tiến vào Tuế Nguyệt Trường Hà để tránh né!

Tu sĩ tu luyện Pháp tắc Thời Gian, có thể nói là nơi vô giải nhất.

Một khi gặp nguy hiểm, trực tiếp độn nhập vào Tuế Nguyệt Trường Hà, gần như có thể vạn vô nhất thất.

Điều đáng nói là, Tử Vi và Thời Thần tuy cùng tiến vào Tuế Nguyệt Trường Hà, nhưng lại tiến vào ở những thời gian đoạn khác nhau, và cũng lần lượt tiến vào những Tuế Nguyệt khác nhau, nên không hề chạm mặt!

"Oanh long long…" Không biết đã bao lâu, dư ba của bạo tạc mới dần dần tiêu tán!

Hồng Quân mặt mày lấm lem bước ra, nhìn Tây Phương Đại Địa hoang tàn trước mắt, trong lòng vô cùng phẫn nộ.

La Hầu trước khi chết đã dẫn bạo Địa Mạch phương Tây, phần nhân quả nghiệp lực khổng lồ đều đổ lên đầu y!

Trước khi chết, y đã hung hăng hãm hại Hồng Quân một phen!

Nhưng bất kể thế nào, một trận đại kiếp tổng đã qua đi, cuối cùng Hồng Quân thắng.

"Một La Hầu thật tốt…" Sau rất lâu, Hồng Quân thở dài một

tiếng, chỉ có thể nói là thiên ý chú định.

Đột nhiên, từ trong cơ thể y quang mang thịnh lên, từ đó bước ra một đạo thân ảnh giống hệt y, trên mặt bao phủ ác ý!

Chính là Hồng Quân đã mượn cơn nộ ý ngập trời trong lòng, chém ra Ác Thi cuối cùng!

Đúng lúc đó, hư không một trận chiến động, thân ảnh Tử Vi và Dương Mi xuất hiện trở lại.

Dương Mi nhìn Hồng Quân, ánh mắt lại dừng lại trên người Tử Vi một lát, mở miệng nói: "La Hầu đã chết, Bần đạo xin cáo từ!" Nói xong, cũng không đợi Hồng Quân trả lời, Dương Mi một bước đạp ra, thân hình biến mất giữa Thiên Địa.

Chương 49

Hồng Quân nhìn về phía Tử Vi trước mắt, mở miệng nói: "Lần này có thể đánh bại La Hầu, phần lớn là nhờ đạo hữu ra tay tương trợ!" Tử Vi nghe vậy cười nói: "La Hầu là Ma Đạo chi chủ, nếu y được Đại Đạo, chẳng phải phiến Thiên Địa này từ nay về sau sẽ không còn ngày yên bình sao?!" "Đạo hữu thâm minh đại nghĩa, lời nói vô cùng đúng đắn!" Hồng Quân gật đầu, lời vừa dứt, trên Cửu Thiên đột nhiên vang lên tiếng sấm rền cuồn cuộn, xuất hiện vô tận Công Đức Kim Quang!

"Ông!" Công Đức Kim Quang mênh mông như biển, nồng đậm cực hạn, tất cả đều rơi xuống người Tử Vi, chính là Thiên Đạo ban thưởng vì Tử Vi đã bảo vệ một phần Địa Mạch phương Tây!

Nhìn cảnh này, Hồng Quân thần sắc không khỏi có chút phức tạp, mở miệng nói: "Nguyên lai trước đây đạo hữu đã bảo vệ một phần Địa Mạch, phần nhân tình này Bần đạo đã ghi nhớ!" Chính xác hơn, là hai phần nhân tình!

Tử Vi giúp đỡ Hồng Quân phá trừ Tru Tiên Kiếm Trận, đánh bại La Hầu, đây là thứ nhất; lợi dụng Cửu Thiên Tức Nhưỡng, bảo vệ một phần Địa Mạch phương Tây, hóa giải một phần nghiệp lực trên người Hồng Quân, đây là thứ hai!

Trong lý trí, tâm tình Hồng Quân lập tức càng thêm uất muộn, hai cái nhân tình nhân quả lớn như vậy đè nặng trên người, phải làm sao đây?

Đặc biệt Tử Vi đã thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, đi ra một con đường độc nhất vô nhị, càng khó để trả.

Nhưng là người chiến thắng cuối cùng trong Đạo Ma Chi Tranh,

Hồng Quân tuy gánh vác nhân quả khổng lồ, nhưng cũng nhận được lợi ích lớn lao, sắp Chứng Đạo, những vấn đề này chỉ có thể để sau này tính toán.

Khẽ thở dài một tiếng, Hồng Quân giơ tay nắm lấy, trước mặt liền xuất hiện một thanh trường thương toàn thân đen kịt, quang mang có chút ảm đạm, nói: "Ân tình của đạo hữu, Hồng Quân vô dĩ vi báo, kiện Pháp Bảo này tuy bản nguyên bị tổn thương, nhưng uy lực vẫn phi phàm, liền tặng cho đạo hữu vậy!" Tử Vi cũng không khách khí, tiếp nhận Thí Thần Thương, cảm nhận từng trận sát lục ba động trong đó, cười nói: "Nếu đã như vậy, vậy ta xin nhận!" "Ừm!" Hồng Quân gật đầu, nói: "Chuyện ở đây đã xong, lão đạo ta xin cáo từ!" Nói xong, Hồng Quân một bước bước ra, lập tức độn nhập vào hư không, biến mất không thấy.

Tử Vi nhìn về phía Hồng Quân biến mất, trên mặt lộ ra vài phần suy tư, dừng lại một lát, cũng bay về phía xa.

Cùng với Long Hán Lượng Kiếp kết thúc, khí tức kiếp sát giữa Thiên Địa bắt đầu dần dần tiêu tán, phản bản quy nguyên, Thiên Địa Linh Cơ một lần nữa khôi phục thanh minh.

Người của ba tộc tử thương quá nửa, cao thủ trong tộc càng mười không còn một, trong tộc chỉ còn lại một phần già yếu bệnh tật, trận chiến ba tộc đã phải trả cái giá vô cùng thảm trọng!

Từ nay về sau, ba tộc một lần không chấn hưng nổi, triệt để mất đi vị trí nhân vật chính Thiên Địa.

Nhưng cùng với sự suy tàn của ba tộc, những chủng tộc mới lại sẽ dần dần quật khởi trên Hồng Hoang đại địa, giống như những vì sao mới đang dần thăng lên, bắt đầu kể những câu chuyện mới.

Tất cả của tất cả, phảng phất lại trở về điểm ban đầu, trở thành một luân hồi! … Một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa.

Tử Vi khoanh chân tọa thiền trong động phủ tạm thời khai tích ra, bắt đầu kiểm kê thu hoạch lần này trong Lượng Kiếp.

Giơ tay vung lên, trước mắt liền xuất hiện ba vật, lần lượt là Long Châu, Thiên Hoàng Kính và Kỳ Lân Trượng mà ba Tổ để lại sau khi chết.

Ba kiện Pháp Bảo, tất cả đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp, uy lực phi phàm, mỗi kiện lấy ra đều sẽ khiến vô số Đại Thần Thông Giả đỏ mắt!

Quan trọng nhất, ba kiện Pháp Bảo này liên quan đến những mưu tính sau này của Tử Vi, đối với việc xây dựng Đế Thống, chưởng khống ba tộc cực kỳ trọng yếu!

Tử Vi tâm niệm vừa động, trong cơ thể lại tuôn ra hai đạo huyền quang, một thương một kiếm, toàn bộ đều tản mát ra trận trận khí tức sát lục khủng bố, phảng phất muốn đồ diệt chúng sinh!

Kiếm là Tru Tiên Kiếm!

Thương là Thí Thần Thương!

Trước khi Tru Tiên Kiếm Trận bạo tạc, Tử Vi đã nắm chặt lấy một trong Tru Tiên Tứ Kiếm, Tru Tiên Kiếm, đạt được một thanh sát kiếm tuyệt thế!

Vốn dĩ, bốn thanh Tru Tiên Kiếm hợp lại là một Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng một thanh Tru Tiên Kiếm đơn lẻ thì phẩm chất hơi thấp, song vẫn là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Chỉ thấy kiếm thân toàn thân màu đỏ sẫm, phảng phất được tưới đẫm vô tận tiên huyết của chúng sinh, tỏa ra một cỗ hàn ý khiến người ta rợn tóc gáy.

Trên thân kiếm, khắc họa vô số cảnh tượng sát lục.

Từng đạo thân ảnh vặn vẹo rên rỉ, lưu lại ấn ký về cảnh tượng Bàn Cổ đồ sát Tam Thiên Ma Thần ngày xưa!

Tử Vi cầm Tru Tiên Kiếm trong tay, nhẹ nhàng vạch một cái, một đạo kiếm quang huyết sắc chém ra, hư không trước mặt phảng phất tờ giấy trắng mà vỡ vụn!

"Quả không hổ là Tru Tiên Kiếm, quả nhiên có uy năng giết thần thí tiên..." Cảm thụ lực sát phạt khủng bố của Tru Tiên Kiếm, Tử Vi không kìm được mà cảm thán, sau lại thì thầm một câu: "Nếu có thể có được Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ hoàn chỉnh thì tốt biết mấy!" Y còn không kìm được mà bật cười một tiếng, cảm thấy hơi tham lam.

Mặc dù chỉ là một trong bốn thanh sát kiếm, nhưng cũng đã đủ dùng rồi!

Điều quan trọng nhất là, sau này nếu Hồng Quân ban Tru Tiên Kiếm cho Thông Thiên Giáo Chủ, mà trong tay y Tru Tiên Tứ Kiếm không hoàn chỉnh, thế tất sẽ phải cầu đến y, lúc đó lại có thể mưu tính một phen!

"Thí Thần Thương..." Ánh mắt Tử Vi lại rơi vào Thí Thần Thương bên cạnh.

Kiện pháp bảo này tuy bị tổn thương trong lúc La Hầu tự bạo, uy lực có phần giảm đi, nhưng lực công kích vẫn không thể xem thường!

Vẫn xứng đáng là Sát Phạt Chí Bảo đệ nhất Hồng Hoang!

Dù sao, sự sắc bén của Thí Thần Thương, ngay cả Thánh Nhân cũng phải e ngại ba phần.

Không chút do dự, Tử Vi đưa Nguyên Thần ấn ký vào hai kiện bảo vật, dưỡng chúng trong Đan Điền Thế Giới, mong sớm ngày luyện hóa.

Ngoài ra!

Tử Vi đã dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng để duy hộ một phần địa mạch phương Tây, đạt được lượng lớn Thiên Đạo Công Đức!

Công Đức này trong Hồng Hoang có thể dùng như vạn kim du (vạn năng), không chỉ có thể dùng để đề thăng tu vi, mà còn có thể tế luyện Pháp Bảo, luyện chế đan dược v.v., diệu dụng vô cùng.

Lực Công Đức mà Tử Vi đạt được, đủ để đề thăng tu vi của y lên một tiểu cảnh giới nữa, đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Nhưng, Tử Vi lại không hề có ý định làm vậy!

Không phải là việc dùng Thiên Đạo Công Đức để đề thăng tu vi có vấn đề, mà là nếu nhìn về lâu dài, việc này sẽ có một số hạn chế không nhỏ.

Phải biết rằng!

Tử Vi muốn chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không phải Thánh Nhân.

Nếu dùng Thiên Đạo Công Đức để đề thăng tu vi, trong thời gian ngắn thì không sao, nhưng một khi rời khỏi phạm vi quản hạt của Thiên Đạo Hồng Hoang Thế Giới, vấn đề sẽ lớn lắm!

Nhẹ thì Đạo Cơ bất ổn, không còn hy vọng tiến cảnh tu vi; nặng thì cảnh giới rớt xuống, Hỗn Nguyên Đạo Quả phá diệt, thân vẫn đạo tiêu!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vĩnh hằng tự tại, siêu thoát tuyên cổ, thân không nhiễm hồng trần, toàn bộ Đạo Hạnh Pháp Lực phải hoàn toàn nguyên tự bản thân!

Không được mượn nhờ chút lực lượng ngoại vật nào!

Tâm niệm đến đây, Tử Vi tạm thời thu lại số Công Đức này, để

dành dùng sau.

Sau khi kiểm kê xong thu hoạch lần này, Tử Vi không trở về Tử Vi Tinh, mà lại nhàn nhã dạo chơi trên Hồng Hoang Đại Địa.

Cái dáng vẻ ấy, phảng phất đang chờ đợi điều gì đó!

Một ngày nọ.

Khi Tử Vi đi ngang qua gần một ngọn tiên sơn, chỉ nghe một tiếng "Oanh Long" kinh thiên động địa, hư không vỡ nát, một đạo công thế đáng sợ đánh thẳng xuống Tử Vi!

"Đến rồi!" Khóe miệng Tử Vi hiện lên một nụ cười khó hiểu, thân hình chợt động, lập tức vọt lên vân tiêu, nhìn về phía xa, bình tĩnh nói: "Đã đến rồi, hà tất phải trốn tránh!?" "Hừ!" Lời vừa dứt, lại có một tiếng hừ lạnh truyền đến, hư không gợn từng trận gợn sóng, một thân ảnh cao lớn xuất hiện giữa thiên địa.

Nhìn dáng vẻ của y, hách nhiên chính là Thời Thần!

Đôi mắt Thời Thần lạnh lùng nhìn chằm chằm Tử Vi, quát lên: "Bản Tôn xem ngươi lần này chạy đi đâu!" Tử Vi nhìn Thời Thần vẻ mặt giận dữ, không khỏi bật cười khanh khách nói: "Theo ta thấy, kẻ nên chạy trốn e là ngươi mới phải!

Lần trước để ngươi may mắn thoát được, lần này chắc chắn sẽ phải chết!" "Đừng nói lời vô nghĩa nữa, hôm nay ta tất sẽ trảm ngươi!" Thấy Tử Vi nhắc đến chuyện lần trước, Thời Thần lập tức đại nộ, gầm lên một tiếng, tiếng vang chấn động Tam Thiên Giới!

Hai tay y đẩy về phía trước, đánh ra từng đạo tiên mang hung dũng, như Cửu Thiên Tinh Hà rơi xuống, đè ép thẳng về phía Tử Vi.

Chương 50

"Thời Thần, có thủ đoạn gì thì cứ việc thi triển đi!" Tử Vi hai mắt dọc, trong đồng tử tuôn ra hai đạo quang thúc đáng sợ, lạnh lùng nói: "Ân oán giữa ta và ngươi, hôm nay sẽ kết thúc!" "Oanh!" Lời vừa dứt, Tử Vi liên tục điểm ngón tay, lập tức đánh ra chín đạo lưu quang đen kịt, chín viên Tích Địa Ma Hoàn hóa thành chín con hắc ma long lao tới, phá diệt toàn bộ công thế của Thời Thần!

"Cửu Tiêu Bảo Kính!" Tử Vi trường khiếu một tiếng, thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính, đột nhiên hóa thành to lớn ức vạn trượng, thân gương khẽ lay động, lập tức ngưng luyện ra một đạo tiên quang rực rỡ, chiếu thẳng về phía Thời Thần.

"Xuy!" Cửu Tiêu Bảo Kính ngưng luyện vũ trụ, ngưng súc vạn đạo nguyên, quang mang xé rách vạn cổ!

Kính quang vĩnh hằng, vừa chiếu ra, cả thiên địa đều vì nó mà run rẩy, rên rỉ.

Thần đáng sát thần, tiên đáng tru tiên, như một khúc chiến ca oanh minh, phá diệt mọi vật hữu hình vô hình!

"Trảm!" Sắc mặt Thời Thần sâm hàn, quát lớn một tiếng, phía sau đột nhiên dâng lên một đạo huyền quang, bùng phát lưu quang màu vàng rực rỡ, xé rách trường không, mang theo khí tức phong duệ vô tận, chém thẳng về phía trước!

"Đang!" Kèm theo một tiếng vang lớn, chín viên Tích Địa Ma Hoàn bị đánh bay, kính quang cũng bị bổ làm đôi!

Trong khoảnh khắc.

Hư không vỡ nát, thiên địa đảo lộn, khí tức Hỗn Độn hung dũng

càn quét khắp bốn phương tám hướng!

Trong khoảnh khắc, đại chiến đáng sợ nhất bùng nổ!

Tử Vi nhìn về phía trước, phát hiện trong huyền quang phía sau Thời Thần, tổng cộng treo bảy thanh bảo đao toàn thân màu vàng rực, như bảo ngọc lưu ly, phát ra từng trận tiếng đao ngâm.

"Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thiên Mang Thần Đao!" Bảy thanh bảo đao hợp lại làm một, uy lực không hề thua kém Tiên Thiên Chí Bảo, có thể bổ khai Hỗn Độn, xé rách hư không, trảm lạc vạn vật thế gian, uy lực kinh người!

"Đi!" Thời Thần quát khẽ, giơ tay vung về phía trước, bảy thanh Thiên Mang Thần Đao toàn bộ bay ra, lập tức cắt xé hư không thành từng đạo vết nứt đen kịt lớn, mang theo Canh Kim chi khí vô tận, chém thẳng về phía Tử Vi!

Không chỉ vậy!

Thân thể Thời Thần chấn động, Tuế Nguyệt Luân từ trong cơ thể lao ra, trên đó bắn ra từng đạo Tuế Nguyệt chi quang, phụ vào Thiên Mang Thần Đao, khiến chúng nhiễm khí tức Tuế Nguyệt cổ lão.

"Ong!" Chu Thiên Tinh Thần Đồ bay ra, hóa thành phi phong, bao phủ lấy thân thể Tử Vi, bảo vệ y chặt chẽ.

"Tranh!" Không chút do dự, Tử Vi rút Tru Tiên Kiếm ra, đột nhiên vung về phía trước, lập tức chém ra từng đạo kiếm quang huyết sắc, sát khí thảm liệt tràn ngập giữa thiên địa!

"Oanh!" Tru Tiên Kiếm Khí cùng bảy thanh Thiên Mang Thần Đao va chạm vào nhau, lập tức phát ra một tiếng vang kinh thiên động địa.

Kiếm mang tan rã, hư không vỡ nát, kiếm khí khủng bố càn quét tứ phương thiên vũ, triệt để nghiền nát cả thiên địa!

Địa Thủy Phong Hỏa, Âm Dương Lưỡng Nghi, trong khoảnh khắc đó toàn bộ đều yên diệt thành hư vô!

Hai Đại Thần Thông Giả giao thủ, uy lực hủy thiên diệt địa!

"Có được Tru Tiên Kiếm!?" Thời Thần nhìn sát kiếm trong tay Tử Vi, không khỏi giật mình, muốn lùi về phía sau.

Nếu Tử Vi có được Tru Tiên Tứ Kiếm hoàn chỉnh, một khi bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, y chỉ có kết cục vẫn lạc!

Nhưng y nhanh chóng phản ứng lại, trong mắt lộ ra hai đạo lệ mang, cười lạnh nói: "Thì ra chỉ có một thanh!" Một thanh Tru Tiên Kiếm đơn lẻ tuy lợi hại, nhưng chưa đến mức khiến y e ngại.

"Một thanh thì đã sao?

Để giết ngươi, đã đủ rồi!" Tử Vi cười lạnh, hóa thành một đạo độn quang bay đi, dẫn động Sát Đạo Bản Nguyên trong kiếm!

Mỗi bước y đạp ra, sẽ có một kiếm chém xuống!

Dưới Cửu Thiên, ức vạn vạn đạo kiếm khí huyết sắc tung hoành, đan xen thành một biển kiếm quang, mang theo sức mạnh đủ để trảm lạc Nhật Nguyệt Tinh Thần, hùng dũng lao về phía Thời Thần!

Thời Thần không dám sơ suất, vội vàng thôi động bảy thanh Thiên Mang Thần Đao, chém ra từng đạo đao khí màu vàng, va chạm với Tru Tiên Kiếm Khí.

"Oanh Long..." Kim hồng hai màu quang mang bùng nổ, công thế của hai người không ngừng va chạm, đổ nát khắp nơi, ở chỗ trung tâm, vô số kiếm quang ma diệt, cắt xé hư không thành vô số mảnh vỡ nhỏ như hạt giới tử!

"Định Hải Thần Châu!" Tử Vi tay trái liên tục búng, lập tức đánh ra hai mươi bốn viên lưu quang màu vàng rực rỡ, mang theo uy thế

ngập trời, lao thẳng vào Thời Thần!

"Hả?!" Cảm thụ công thế của Tử Vi, Thời Thần không dám sơ suất, Tuế Nguyệt Trường Hà hiện ra quanh thân, thân ảnh y đột nhiên trở nên mơ hồ, phảng phất đang ở trong sự biến hóa không ngừng của quá khứ, hiện tại, vị lai, không thể nắm bắt!

Định Hải Thần Châu trực tiếp xuyên qua thân thể Thời Thần, "Oanh Long" một tiếng đập xuống đại địa ở đằng xa, đánh sập từng ngọn đại sơn!

"Đại Tinh Thần Thủ!" Tử Vi giơ tay chộp về phía trước, Thiên Địa Nguyên Khí bạo động, lập tức ngưng tụ ra một bàn tay khổng lồ che trời lấp đất, giữa các ngón tay rủ xuống ức vạn đạo tinh quang, mang theo thần lực ngập trời, hung hăng vỗ xuống Thời Thần!

"Thời Gian Đảo Lưu!" Thời Thần thôi động Tuế Nguyệt Luân, mũi tên màu vàng trên đó đột nhiên lùi lại một khắc, từ 'hiện thế' trở về 'quá khứ'!

"Ong!" Một đạo Tuế Nguyệt chi quang rực rỡ vô cùng từ Tuế Nguyệt Luân bắn ra, phớt lờ hạn chế của không gian và thời gian, rơi xuống bàn tay tinh thần khổng lồ.

"Oanh Long Long..." Sức mạnh Tuế Nguyệt khuếch tán ra, bàn tay tinh thần khổng lồ chợt chấn động, bắt đầu lùi về phía sau, rồi dần dần bị Tuế Nguyệt xâm thực, "Oanh Long" một tiếng bạo tạc!

"Thời Gian Tịch Diệt!" Thời Thần đại khiếu một tiếng, lại lần nữa dẫn động lực lượng Thời Gian Pháp Tắc!

"Oanh..." Nước Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn sôi trào, hóa thành vạn thiên quang điểm, mang theo lực lượng phá diệt vô biên, giáng xuống Tử Vi!

Mỗi giọt nước sông Tuế Nguyệt đều mang theo khí tức Tuế

Nguyệt, muốn đoạt lấy sinh mệnh và Đạo Quả của Tử Vi!

"Cũng sẽ à?" Tử Vi thấy vậy, không khỏi cười khẩy một tiếng, tay trái vỗ về phía trước, diễn hóa vô thượng Pháp Tắc chi lực, trong tay ngưng tụ ra một chữ 'Thời'.

Khoảnh khắc tiếp theo, y liền vỗ chữ 'Thời' đó ra phía trước!

Mất đi sự khống chế của Tử Vi, chữ 'Thời' ầm ầm sụp đổ, đồng dạng hóa thành vô số quang mang, phủ thiên cái địa tuôn ra phía trước!

"Oanh!" "Oanh Oanh!" Công thế của hai người va chạm vào nhau, toàn bộ đều yên diệt thành hư vô!

Tuy phương thức thi triển khác nhau, nhưng lại dị khúc đồng công!

"?!" Nhìn cảnh tượng này, trong lòng Thời Thần không khỏi chùng xuống.

Tử Vi cũng đã tu hành Thời Gian Bí Thuật, và so với lần trước hiển nhiên đã tiến bộ không nhỏ, việc muốn chém giết đối phương trở nên càng khó khăn hơn!

"Thời Thần, chẳng lẽ ngươi chỉ có bấy nhiêu thủ đoạn?" Tử Vi bước lên một bước, nhàn nhạt nói: "Ngày xưa bại dưới tay ta, hôm nay vẫn sẽ bại!" Trong tay y nắm giữ vô số Pháp Bảo cường lực, lại có Thế Giới Sơ Hình làm nguyên tuyền Pháp Lực, bản thân đối với sự lĩnh ngộ và chưởng khống đạo pháp không hề thua kém Thời Thần, hiển nhiên đã đứng ở thế bất bại từ tiên thiên!

Nếu Thời Thần chỉ có bấy nhiêu thủ đoạn, Thời Gian Pháp Tắc tuy lợi hại, nhưng vẫn không tránh khỏi kết cục bại vong!

"Hừ!" Thời Thần nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi, quát lên: "Ta lại muốn xem hôm nay ai mới là kẻ bại vong!?" Vừa dứt lời!

Trong tay y đột nhiên kết ra một ấn quyết vô cùng cổ quái!

"Ong..." Phảng phất bị kích thích, Tuế Nguyệt Luân đột nhiên lớn thêm một phần, bùng phát ra từng đạo quang mang rực rỡ, khí tức Tuế Nguyệt đang lan tràn!

Theo Thời Thần không ngừng kết ra từng đạo ấn quyết kỳ diệu, sức mạnh Thời Gian Pháp Tắc lan tràn, Tuế Nguyệt Trường Hà cổ lão tuôn ra, hóa thành một đoàn tiên bộc, chảy xuống.

"Oanh Long Long..." Tiên bộc lưu động, bùng phát ra từng đạo Tuế Nguyệt chi quang rực rỡ, đẹp đẽ lạ thường, phảng phất đại diện cho một cực khác của thế giới!

Mắt thường có thể thấy, trong tiên bộc đó, từng đạo sự vật kỳ dị không thể gọi tên, khó mà miêu tả xuất hiện, phảng phất đang ở trong một chiều thời gian khác, đang giãy giụa, rít gào, muốn bước ra khỏi tiên bộc.

"Tuế Nguyệt Pháp Thân!" Chính lúc đó, Thời Thần đột nhiên đại quát một tiếng, hai tay mạnh mẽ vỗ về phía trước, thôi sinh uy lực của Tuế Nguyệt Luân đến cực hạn!

"Ong!" Tuế Nguyệt Luân ầm ầm chấn động, trong vô số khắc độ thời gian được khắc trên bề mặt, một đạo Đạo Phù thần bí phát sáng, đột nhiên bắn ra một đạo tiên mang rực rỡ vô cùng, rơi xuống Tuế Nguyệt tiên bộc.

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, Tuế Nguyệt tiên bộc đột nhiên chấn động, trên bề mặt xuất hiện một hắc động khổng lồ, kết nối đến một chiều Tuế Nguyệt thần bí khác, cả thiên địa phảng phất đang luân chuyển!

Chương 51

Trong ánh mắt chấn động của Tử Vi, một thân ảnh đỉnh thiên lập địa từ trong hắc động bước ra, tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố phảng phất trấn áp vạn cổ!

Trên đạo thân ảnh ấy, một cỗ đạo lực vô thượng cổ lão tang thương, không thuộc về hiện tại đang dũng động!

Hách nhiên chính là Thời Thần!

Chỉ là, 'Thời Thần' trước mắt này không thuộc về hiện thế, quanh thân Thời Gian Pháp Tắc lan tràn, chính là ảnh chiếu của Tuế Nguyệt Quá Khứ, vượt qua vô tận thời không mà hàng lâm!

Khí tức của 'Thời Thần' này với thiên địa xung quanh hoàn toàn không hợp, cho người ta cảm giác như một món cổ vật cũ kỹ, sau đầu lơ lửng một đạo quang luân rực rỡ.

"Thần thông thật lợi hại!" Tử Vi nhìn cảnh tượng này, cũng không khỏi hơi động dung, trong mắt lộ ra hai đạo thần mang, tự nhủ: "Dùng lực lượng Thời Gian Pháp Tắc, triệu hoán bản thân trong quá khứ sao..." Không thể không nói!

Thời Thần đối với việc nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc đã đạt đến một cảnh giới cực cao, dựa vào sự lĩnh ngộ Thời Gian Pháp Tắc, đã thi triển ra một đại thuật nghịch thiên, cứng rắn triệu hoán bản thân trong quá khứ từ Tuế Nguyệt Trường Hà ra, nghịch hành mà lên!

Như vậy, tương đương với việc đồng thời có hai Đại Thần Thông Giả cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ ra tay! 'Thời Thần Quá Khứ Thân' lạnh lùng nhìn Tử Vi một cái, đột nhiên giơ tay chộp về phía trước, bàn tay lớn thò vào Tuế Nguyệt Trường Hà, phảng phất đang kéo vật gì đó.

Khoảnh khắc tiếp theo, mặt sông gợn từng trận gợn sóng, trong tay Thời Thần hách nhiên lại xuất hiện một kiện Tuế Nguyệt Luân, Pháp Tắc chi quang vô tận dũng động, phía sau y càng xuất hiện một đạo huyền quang, bảy thanh Thiên Mang Thần Đao lóe sáng không ngừng!

Bất kể 'Thời Thần' (Quá Khứ Thân), Tuế Nguyệt Luân và Thiên Mang Thần Đao, toàn bộ đều bị một cỗ sương mù xám thần bí khó hiểu bao phủ!

Điều khiến Tử Vi có chút hiếu kỳ là, Thời Thần đã triệu hoán ra Quá Khứ Thân của mình, vì sao không triệu hoán ra một Tương Lai Thân nữa?

Làm vậy chẳng phải sẽ tốt hơn sao!?

Thực ra Tử Vi đã sai một chút, triệu hoán Quá Khứ Thân thì dễ, nhưng độ khó triệu hoán Tương Lai Thân lại cao gấp vô số lần!

Hoặc giả, thực ra đó là hai khái niệm khác nhau.

Dù sao, việc đã xảy ra mới có thể gọi là quá khứ, tất cả mọi chuyện đều đã định hình, toàn bộ đều bị chôn vùi trong Tuế Nguyệt Trường Hà, trở thành một đoạn chiều thời gian.

Chỉ cần ngược dòng Tuế Nguyệt Trường Hà mà lên, dựa vào một chút liên hệ giữa quá khứ và hiện tại, là có thể triệu hoán nó ra.

Còn tương lai thì lại phức tạp đa biến, mang quá nhiều tính bất định.

Một thay đổi nhỏ, sẽ ảnh hưởng đến quỹ tích thế giới tuyến, hình thành hiệu ứng Hồ Điệp, tạo ra sai lệch khó lường!

Do đó!

Tương lai nằm trong sự biến hóa không ngừng, tùy theo sự phát

triển của hiện thế, thế giới tuyến không ngừng biến động, hầu như hoàn toàn không thể khống chế!

Thời Thần triệu hoán ra Quá Khứ Thân của y, tương đương với việc thay đổi 'hiện tại' mà y đang ở, thời không kéo dài, 'tương lai' tương ứng với hiện thế cũng sẽ phát sinh thay đổi, từ đó diễn sinh ra vô hạn khả năng!

Hiện tại là 'Nhân', tương lai là 'Quả'!

Muốn triệu hoán ra Tương Lai Thân, cần phải phá vỡ tuần hoàn Nhân Quả!

Ít nhất với tu vi hiện tại của Thời Thần, việc triệu hoán Tương Lai Thân là điều không thể!

Thực tế.

Thời Thần cũng đã thử vô số lần triệu hoán Tương Lai Thân, nhưng không nghi ngờ gì, mỗi lần đều kết thúc bằng thất bại.

Và!

Thời Thần từ trong chiều thời gian của tương lai, đã cảm nhận được một sự đại khủng bố!

Trên Cửu Thiên, Thời Thần xa xa nhìn Tử Vi, cười lạnh nói: "Có thể chết dưới đại thuật như vậy của Bản Tôn, ngươi cũng đủ để tự hào rồi!" Tử Vi nhìn hai Thời Thần trước mặt, thần sắc vẫn vô cùng bình tĩnh, mở miệng nói: "Quá Khứ Thân tuy lợi hại, nhưng e rằng khó mà duy trì lâu dài phải không!?" Y chỉ một cái liếc mắt đã nhìn thấu điểm thiếu sót của thần thông này.

"Hừ!" Thời Thần nghe vậy sắc mặt lạnh đi, giận dữ nói: "Đủ để giết ngươi rồi!" "Giết!" Thời Thần đại quát một tiếng, chân đạp Tuế Nguyệt Trường Hà, thôi động Thiên Mang Thần Đao, chém ra từng mảng đao mang màu vàng, phảng phất vạn thiên lưu tinh, giáng xuống

Tử Vi!

Cùng lúc đó!

Quá Khứ Thân của Thời Thần cũng không hề chậm chạp, thôi động Tuế Nguyệt Luân trong tay, quát: "Trấn áp!" "Ong!" Tuế Nguyệt Luân khẽ lay động, lập tức bắn ra một đạo tiên mang, như thác bạc cuồn cuộn, bao phủ toàn bộ hư không ức vạn dặm!

Vô tận Đại Đạo Văn Lạc giao chức, hóa thành một Trường Vực Thời Gian, bao phủ Tử Vi trong đó, chiều thời gian xung quanh đột nhiên trở nên hỗn loạn, mỗi cử động của y đều trở nên trì hoãn!

Thậm chí!

Ngay cả tốc độ tư duy của Tử Vi cũng chậm đi rất nhiều!

"Oanh!" Bản Tôn Thời Thần tay cầm Thiên Mang Thần Đao, hóa thành một mảnh ngân mang, chiếu rọi Tuế Nguyệt thiên cổ, chém thẳng xuống Tử Vi.

Thời Thần và Quá Khứ Thân vốn dị thể đồng tâm, dưới sự phối hợp lẫn nhau, sức mạnh không đơn giản là một cộng một!

Trong khoảnh khắc, Tử Vi lâm vào hiểm cảnh!

Chính lúc đó!

"Hoa lạp lạp..." Trong cơ thể Tử Vi tuôn ra hai đạo tiên mang một xanh một vàng, phân biệt lơ lửng ở hai bên thân thể, hóa thành hai lá đại kỳ che trời lấp đất!

Mặt cờ trương triển, rủ xuống vạn đóa kim liên, vô tận bích thủy, khí tượng nhân uân, mông lung càn khôn.

Vô cùng kim hà thụy hoa nở rộ, tà ma tránh lui, vạn pháp bất xâm!

Hách nhiên chính là Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ!

“Oanh Oanh Oanh!” Đao mang vàng rợp trời chém xuống, toàn bộ đều bị hai lá đại kỳ cản ở bên ngoài, không hề làm Tử Vi bị thương mảy may.

Ngay sau đó, Cửu Tiêu Bảo Kính khẽ chấn động, rủ xuống kim mang vô tận, sức mạnh thời không lan tràn, tu chỉnh chiều thời gian gần Tử Vi!

“Bắc Đẩu Kiếm Pháp!” Tử Vi trường khiếu một tiếng, Tru Tiên Kiếm trong tay đột nhiên vung về phía trước, lập tức thi triển ra một thức kiếm chiêu vô cùng kinh hiểm!

“Oanh Long Long...” Theo một kiếm chém ra, cả thiên địa đột nhiên trở nên u ám, phảng phất từ ban ngày hóa thành đêm tối.

Trên thương khung, xuất hiện từng ngôi đại tinh, Bắc Đẩu Thất Tinh tổ hợp thành hình cán gáo, vạn điểm tinh quang rủ xuống, hóa thành một biển tinh không hạo hãn!

Tru Tiên Kiếm Khí huyết hồng mang theo Bắc Đẩu Tinh Vực, xuyên thấu vô tận hư không, thẳng tắp đến trước mặt Thời Thần.

“Tuế Nguyệt Luân!” Thời Thần quát khẽ, Tuế Nguyệt Luân đột nhiên phóng đại ức vạn lần, chắn trước người y!

“Oanh Long Long...” Ức vạn vạn tinh quang kiếm khí huyết sắc bùng nổ ra, càn quét vô tận hư không, cả thiên địa đều phát ra tiếng oanh minh thảm liệt, phong bạo năng lượng khủng bố càn quét!

Từng luồng hạt năng lượng cao phóng xạ ra, như mặt trời nổ tung, bắn vào sâu trong Hỗn Độn, hơn nữa còn không biết bao nhiêu tiên sơn bảo nhạc bị đánh nát bét!

“Thời Thần, đừng tưởng rằng ngươi là người duy nhất hiểu Thời Gian Pháp Tắc!” Tử Vi cao quát một tiếng, ánh mắt như điện, thôi động Cửu Tiêu Bảo Kính, đồng dạng hình thành một Trường Vực

Thời Không cường đại, chồng chất lên Trường Vực Thời Gian của Thời Thần!

"Ong..." Trong khoảnh khắc, chiều thời gian của mảnh thiên địa này triệt để hỗn loạn.

Trong hư không, Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn chảy xiết, nhưng lại phảng phất bị cắt đứt giữa chừng, biến thành vô số đoạn!

Thiên địa xung quanh càng như mặt kính, xuất hiện từng vết nứt thời không, giữa thiên địa xuất hiện thêm từng đạo thân ảnh của Thời Thần và Tử Vi!

Khi lên khi xuống, khi trước khi sau!

Chương 52

Thời Thần rõ ràng phát ra một đòn về phía trước, nhưng công thế lại quỷ dị xuất hiện ở phía sau y, oanh kích cách đó hàng vạn dặm.

Mảnh thời không này trở nên vô cùng quỷ dị.

Hai người đều là bậc thầy thao túng thời gian.

Tử Vi tuy trên sự lĩnh ngộ Thời Gian Pháp Tắc hơi kém Thời Thần một chút, nhưng đừng quên y còn kiêm tu Không Gian Pháp Tắc!

"Đáng hận!" Thời Thần gầm lên một tiếng giận dữ, liên thủ cùng Quá Khứ Thân đồng thời ra tay, trong khoảnh khắc đánh ra hàng vạn đạo công thế, tiên mang vô cùng vô tận xé rách thương khung, thành từng mảng lớn lao xuống phía trước!

Tử Vi thấy vậy, bước một bước ra, thân hình trong chớp mắt độn nhập vào Tuế Nguyệt Trường Hà, đến khi xuất hiện trở lại, đã ở một nơi khác, nhẹ nhàng né tránh công thế của Thời Thần!

"Thích lấy nhiều đánh ít sao?" Tử Vi nhìn Thời Thần, phất tay tế xuất Thái Tố Luyện Ma Kỳ, dùng sức vung lên, một thân ảnh toàn thân bị ma quang bao phủ lập tức từ trong đó bay ra!

Hách nhiên chính là Càn Khôn Lão Tổ!

"Càn Khôn!" Khi nhìn thấy thân ảnh Càn Khôn Lão Tổ, Thời Thần không khỏi biến sắc, không kìm được mà lùi liên tiếp ba bước, vẻ mặt kinh hãi nói: "Ngươi... ngươi lại giết Càn Khôn!?" Hầu như khó mà tin nổi!

Phải biết rằng, Càn Khôn Lão Tổ cùng với y đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, kết quả lại bại vong dưới tay Tử Vi, thậm chí còn bị luyện

chế thành Ma Đầu!

Thật khiến người ta khó mà chấp nhận được!

"Yên tâm, ngươi cũng sẽ nhanh chóng giống như y!" Thần sắc Tử Vi chợt lạnh, dẫn theo Càn Khôn Lão Tổ bên cạnh, hóa thành hai đạo quang mang, đột nhiên lao thẳng về phía Thời Thần!

Lần này, nhất định phải chém giết y!

"Oanh!" Tử Vi giơ tay một kích, vung Tru Tiên Kiếm, phóng thích ra Thiên Uy khủng bố tuyệt luân, giữa thiên địa gió thảm mưa tanh, một mảnh quỷ khốc thần hào chi âm, quang diệu Cửu Trọng Thiên, phảng phất muốn tru tiên diệt thần!

Một loại cảnh tượng khủng bố, nơi kiếm khí màu đỏ sẫm đi qua, hư không từng tấc vỡ nát, xuất hiện từng vết nứt đen kịt sâu hoắm, như liên thông đến một giới khác!

"Đấu Chiến Tiên Pháp!" Chiến đấu đến hiện tại, Tử Vi cuối cùng lại lần nữa thi triển thần thông vô thượng độc thuộc về mình, Đấu Chiến Tiên Pháp!

Hai vai chấn động, ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu quanh thân phun trào thần mang, huyết khí trong cơ thể cuồn cuộn dũng động, chiến ý hung dũng từ mỗi tấc da thịt phun trào ra, cả người đều hóa thành một bó kim sắc nhân hình hỏa cự!

Một loại vô thượng chiến pháp!

Thoát thai từ sự lĩnh ngộ của Tử Vi đối với Chiến Chi Pháp Tắc của Hỗn Độn Ma Viên, lấy vô thượng Đấu Chiến chi ý gia trì, kết hợp với đạo niệm của bản thân, diễn hóa ra một loại Đấu Chiến Tiên Pháp độc đáo!

Có thể trong chiến đấu, tăng cường lực chiến đấu theo cấp số nhân!

Mỗi bước Tử Vi đạp ra, sẽ có một kiếm chém xuống, sát quang huyết sắc tung hoành, quét ngang vạn dặm thanh minh, muốn nghiền nát tất cả!

Chiến thiên!

Chiến địa!

Chiến chúng sinh!

Trong khoảnh khắc đó, dưới sự gia trì của Đấu Chiến chi ý, thực lực của Tử Vi đạt đến đỉnh cao của Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ!

Ở bên cạnh không xa, Càn Khôn Đạo Nhân toàn thân ma diễm cuồn cuộn, giơ tay đánh ra từng đạo huyền quang hai màu đen trắng, diễn hóa Càn Khôn chi Đạo, tịch diệt Địa Thủy Phong Hỏa, công thế cũng đáng sợ không kém!

Càn Khôn Đạo Nhân tuy đã hóa thành Ma Đầu, thực lực tổn hao không ít, nhưng vẫn là cấp Chuẩn Thánh!

Và Càn Khôn Đạo Nhân vẫn bảo lưu bản năng lúc sinh thời, đồng dạng có thể giá ngự một phần Càn Khôn Pháp Tắc để đối địch.

Điều quan trọng nhất là!

Càn Khôn Đạo Nhân hiện tại với thân Ma Đầu, hầu như có thể xưng là bất tử bất diệt, dù bị đánh tan tác, y vẫn có thể trùng sinh!

Đương nhiên!

Với thực lực Tử Vi hiện tại, chỉ cần Càn Khôn Đạo Nhân hơi kiềm chế Quá Khứ Thân của Thời Thần, giành lấy một chút thời gian là đủ rồi!

Thấy Tử Vi xông tới, Thời Thần vừa kinh vừa nộ, bạo quát một tiếng, thôi động Thiên Mang Thần Đao chém xuống những mảng đao mang lớn, lại lần nữa giao chiến cùng Tử Vi.

Quá Khứ Thân của y không ngoài dự liệu, bị Càn Khôn Đạo Nhân cản lại!

Trong chốc lát, quang mang vô cùng vô tận bùng nổ, nhấn chìm hoàn vũ tứ cực, phảng phất mặt trời nổ tung, căn bản khó mà nhìn rõ cảnh tượng giao thủ bên trong.

Chỉ có từng đạo vết nứt lớn không ngừng lan tràn, như những con rết xấu xí, chứng minh trận chiến này kịch liệt đến mức nào!

Tử Vi có Chu Thiên Tinh Thần Đồ hộ thể, căn bản không sợ công thế của Thời Thần, Tru Tiên Kiếm trong tay không ngừng chém xuống, từng đạo kiếm quang huyết hồng xé rách thương khung, phát ra tiếng lôi minh ầm ầm, nghiền nát hư không vạn cổ, công thế vô cùng vô tận!

Thời Thần dù có Tuế Nguyệt Luân và Thiên Mang Thần Đao hai kiện cực phẩm bảo vật trong người, nhưng vẫn không thể không cẩn thận phòng ngự, sợ bị một kiếm của y trúng phải!

"Thời Gian Tịch Diệt!" Sau khi giao thủ không biết bao nhiêu chiêu, Thời Thần đại quát một tiếng, lại lần nữa thôi động Tuế Nguyệt Luân, cuốn nước Tuế Nguyệt Trường Hà, hóa thành vạn thiên pháp binh lao nhanh xuống Tử Vi!

"Tuế Nguyệt!" Tử Vi thấy vậy, giơ tay chộp về phía trước, một tay kéo ra Tuế Nguyệt Trường Hà chắn ngang trước người.

Tất cả pháp binh lại đều chìm vào trong Tuế Nguyệt Trường Hà, khuấy lên sóng lớn cuồn cuộn, nhưng lại khó mà làm Tử Vi bị thương mảy may.

Hai người đều là tu sĩ tu luyện Thời Gian Pháp Tắc, trong tình huống lĩnh ngộ pháp tắc tương đương nhau, thủ đoạn của Thời Thần lúc này đối với Tử Vi hoàn toàn vô hiệu!

Lúc này, muốn phân định thắng bại cuối cùng, thì phải so tài thủ đoạn khác!

Đối với điều này, Thời Thần trong lòng cũng vô cùng bất đắc dĩ, ai có thể ngờ, sau mấy chục vạn năm, Tử Vi lại trưởng thành đến bước này!

Có lẽ Đạo Hạnh của Tử Vi hơi kém y một chút, nhưng luận về pháp thuật thần thông, pháp bảo trong tay, cho đến việc vận dụng kỹ xảo chiến đấu, đều không hề kém y, thậm chí còn có phần hơn!

"Thiên Đao Diệt Thế!" Thời Thần nộ quát một tiếng, toàn lực thôi động bảy thanh Thiên Mang Thần Đao, bùng phát ra quang huy rực rỡ vô cùng, chỉ nghe vài tiếng "Tranh Tranh" khẽ vang, bảy thanh bảo đao hợp thành một thể, hóa thành một thanh tiên đao cổ phác độc nhất vô nhị.

Trên thân đao, lập tức tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố kinh thiên động địa, phảng phất muốn trảm diệt tất cả!

"Trảm!" Thời Thần trường khiếu một tiếng, thôn nạp nguyên khí vô tận nhập thể, Tinh Khí Thần hợp nhất, một tay nắm lấy chuôi đao, giơ cao lên đỉnh đầu, hung hăng bổ thẳng xuống Tử Vi!

"Ong!" Trong khoảnh khắc, giữa thiên địa lập tức xuất hiện một đạo tiên đao chi ảnh dài đến ức vạn vạn trượng, cổ phác vô hạ, quang mang xán lạn, phảng phất muốn Khai Thiên Tích Địa, hung hăng chém xuống!

"Xuy Lạp!" Thiên địa thương khung phảng phất như một tờ giấy, bị một đao chém đôi, lộ ra Hỗn Độn Hải to lớn phía sau.

Đao mang khủng bố bùng nổ, như đại hải gợn sóng dưới ánh trăng, đẹp đẽ lạ thường, nhưng lại ẩn chứa sát cơ lạnh lẽo vô tận!

Trong phạm vi bị đao khí bao phủ, khái niệm thời không không tồn

tại, chỉ có một đạo sát quang vĩnh hằng bất diệt!

"Tố Sắc Vân Giới Kỳ!" "Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ!" Không chút do dự, Tử Vi thôi động hai kiện pháp bảo, trải rộng thiên vạn dặm, nhân uân hư không, che trời lấp đất, bay lên Cửu Thiên.

Chỉ nghe một tiếng "Oanh Long" kinh thiên động địa, hai kiện pháp bảo mạnh mẽ chấn động, vô tận quang hoa dũng động, bị chém bay ra ngoài, không thể hoàn toàn phòng ngự được!

Uy một đao, khủng bố đến thế!

"Tốt lắm Thời Gian Ma Thần, Thời Thần!" Tử Vi nhìn cảnh tượng này, cũng không khỏi kinh thán, trong lòng dâng lên một tia bội phục.

Nhưng hai người thân là đại địch, trận chiến lần này, định sẵn phải có một bên vẫn lạc!

Chương 53

Ngươi không chết, ta sống!

Thời Thần vung ra đao thứ nhất, không hề dừng lại, lại chém ra đao thứ hai!

Cả thiên địa đều đang run rẩy!

Tử Vi quát khẽ một tiếng, dùng Đấu Chiến Tiên Pháp thôi động Tru Tiên Kiếm, ngang nhiên công kích lên, cũng hóa thành to lớn ức vạn vạn trượng, hung hăng va chạm với Thiên Đao!

"Đang!" Một tiếng kim thiết va chạm kinh thiên động địa truyền đến, trong hư không sinh ra từng đạo lôi đình màu bạc trắng, quang mang vô tận bùng phát, đao khí kiếm quang hung dũng kích động Cửu Trọng Thiên!

Thậm chí!

Sâu trong tinh không, từng ngôi đại tinh ngoài vực bị đao khí xung kích, lần lượt nổ tung!

"Đang!" "Đang!"...

Hai người một đao một kiếm, không ngừng va chạm, từng tầng quang diễm bùng nổ, uy thế chấn động Cửu Trọng Thiên!

"Ong..." Sau khi va chạm không biết bao nhiêu lần, Thiên Mang Thần Đao mạnh mẽ chấn động, không còn chống đỡ nổi nữa, lại lần nữa phân hóa thành bảy thanh bảo đao!

Chính lúc đó!

Oanh!

Quá Khứ Thân của Thời Thần cũng đến cực hạn, trong khoảnh

khắc băng giải, hóa thành một dòng chảy trong suốt trở lại Tuế Nguyệt Trường Hà.

Thấy vậy, sắc mặt Thời Thần trở nên vô cùng khó coi, trong tình huống thủ đoạn hầu như đã dùng cạn, y vẫn không làm gì được Tử Vi.

Nếu tiếp tục chiến đấu, không nghi ngờ gì y lại sẽ lâm vào thế yếu.

Đối phương thực lực thật sự đã cường đại đến mức này sao?!

Bản Tôn lại yếu như vậy ư?

Trong chốc lát, Thời Thần thậm chí còn có chút nghi ngờ bản thân.

Lúc này, Tử Vi giơ tay vung lên, chủ động thu hồi Ma Đầu Càn Khôn Đạo Nhân, sải bước lớn về phía trước, thần tình vô cùng tự tin nói: "Ta cũng không ức hiếp ngươi!

Một trận chiến công bằng!" Cảm thụ tâm niệm hữu ngã vô địch trên người Tử Vi, Thời Thần không khỏi một trận hoảng hốt.

Từng có lúc nào, y cũng tuyệt đối tự tin như vậy, kiên tin hữu ngã vô địch, nay cớ sao lại thành ra bộ dạng này?

Đã sớm đánh mất cái tín niệm vô địch ấy rồi.

Thời Thần nhanh chóng hoàn hồn, trên mặt hiện lên vẻ dữ tợn, gầm lên: "Giết!" "Oanh!" Trong khoảnh khắc, hai người quấn lấy nhau, bùng phát ra vô tận quang thải, nhấn chìm hư không ức vạn dặm!

Một trận chiến kinh thế, đối quyết giữa Đạo và Pháp, hai người kịch liệt va chạm, chiến trường không ngừng dịch chuyển, thậm chí còn lan đến tận tinh không ngoài vực!

"Hống!" Thời Thần gầm lên một tiếng giận dữ, khí lãng khủng bố

truyền ra, vô số đại tinh nổ tung!

Nhưng!

Lực chiến đấu của Tử Vi dũng mãnh vô địch, phảng phất như một Tiên Đế cái thế vô địch, mỗi cử chỉ đều lay động Tam Thiên Giới, tỏa ra vô lượng quang!

Diễn hóa Đấu Chiến Tiên Pháp, từ quanh thân chiến ý lan tràn, hóa ra tướng Chân Long Tiên Hoàng, cắt ngang Cửu Trọng Thiên, phát ra từng đạo công thế đáng sợ.

Mỗi một kích, đều phảng phất muốn hủy diệt ba ngàn Đại Thế Giới!

Đặc biệt dưới sự pháp lực chi trì của Thế Giới Sơ Hình trong cơ thể, Thần Nguyên của Tử Vi như biển cả, vĩnh viễn không khô kiệt, lực chiến đấu hầu như luôn duy trì ở trạng thái tuyệt đỉnh!

Theo thời gian trôi đi, Thời Thần lại dần dần lộ ra vẻ không chống đỡ nổi!

"Đang!" Tử Vi lại lần nữa huy động Tru Tiên Kiếm, sương mù lượn lờ, tiên quang cuồn cuộn, một vệt quang thải huyết sắc xẹt qua, mạnh mẽ va chạm vào Thiên Mang Thần Đao, đánh bay nó ra ngoài.

Sau đó không đợi Thời Thần phản ứng, tay trái y nắm chặt thành quyền, một quyền không hề hoa mỹ đánh thẳng về phía trước!

Trong khoảnh khắc, từng đạo Nhục Thân Thần Tàng được khai mở, trên người Tử Vi xuất hiện chín đạo thần hoàn màu vàng, quyền lực mênh mông, kinh thế hãi tục, ấn thẳng lên lồng ngực Thời Thần trong ánh mắt kinh hãi của y!

"Đông!" Một tiếng va chạm trầm muộn của thân thể truyền đến, Thời Thần thảm khiếu một tiếng, huyết nhục ở lồng ngực trực tiếp lõm sâu xuống, không ngừng ho ra máu lớn, chịu trọng thương!

Công thế của Tử Vi như cuồng phong bạo vũ, thu Tru Tiên Kiếm lại, một quyền vừa ra, quyền thứ hai lập tức theo sau, vẫn đánh vào cùng một vị trí.

Một tiếng "Phốc" khẽ vang, lồng ngực Thời Thần trực tiếp bị xuyên thủng, tiên huyết phun trào ra!

"A!" Thời Thần thảm khiếu, phát ra một tiếng kêu thảm không giống người, hai mắt đỏ ngầu, một cánh tay nắm chặt lấy cánh tay Tử Vi, tay còn lại cầm Thiên Mang Thần Đao hung hăng chém xuống!

Ánh mắt Tử Vi càng lúc càng rực rỡ, không hề né tránh, đột nhiên trường khiếu một tiếng, một quyền đánh thẳng lên Thiên Mang Thần Đao!

"Đang!" Lực lượng khủng bố bùng nổ, ngón tay vàng của Tử Vi phát sáng, đánh Thiên Mang Thần Đao bật tung lên cao, đao quang cũng một trận ảm đạm.

Tương tự, trên mu bàn tay Tử Vi cũng xuất hiện một vết thương dữ tợn, lộ ra xương ngón tay trắng hếu, thảm liệt vô cùng!

Tử Vi lại phảng phất như không hề hay biết, hai vai chấn động, vô thượng Đấu Chiến chi ý bùng nổ, toàn thân tiên quang lan tràn, hai quyền đánh thẳng vào Thời Thần!

Một loại quyền lực vô lượng, dưới một kích này, thiên địa bị bổ đôi, vũ trụ phá diệt!

Mỗi cử chỉ, tinh hà chấn động, thiên băng địa liệt, như một tôn Vô Thượng Thiên Thần đang nổi giận.

Cuối cùng!

"Oanh Long!" Trong vô lượng quang huy rực rỡ, Tử Vi mang theo một đoàn tiên huyết bay ra, đánh Thời Thần tan xác trong tinh không!

Sau khi kịch chiến không biết bao lâu, Tử Vi cuối cùng cũng sống sờ sờ đánh Thời Thần tan xác trong tinh không!

Một đoàn huyết vụ lơ lửng sâu trong tinh vực, trông vô cùng thê lương mà rực rỡ.

Nhưng Tử Vi không hề lơ là, hai tay rủ xuống bên người, vẫn lạnh lùng nhìn chằm chằm đoàn huyết vụ đó, một Hỗn Nguyên Kim Tiên không dễ dàng vẫn lạc như vậy.

Huống hồ Thời Thần nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, khó giết nhất!

"Oanh!" Quả nhiên không nằm ngoài dự liệu, dưới ánh tinh quang chiếu rọi, vô biên tiên huyết và xương cốt vỡ nát phát sáng, bốc cháy từng đoàn liệt diễm huyết sắc, chiều thời gian xung quanh nghịch chuyển.

Huyết nhục của Thời Thần với một tư thái trái ngược lẽ thường, bắt đầu tụ về giữa, tái hiển hóa ra!

Thậm chí!

So với trước đó, khí tức trên người Thời Thần chỉ hơi suy yếu, căn bản không thể nhìn ra y đã từng bị đánh tan xác một lần.

"Lại thế này!" Thời Thần nhìn hai tay mình, thần sắc u ám, như một lão nhân già nua, lẩm bẩm tự nói, hầu như không dám tin vào thất bại.

Vinh quang từng có, tôn nghiêm của một Hỗn Độn Ma Thần, đều dưới một quyền của Tử Vi, triệt để hóa thành hư vô!

Lần trước khi vừa mới đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, y đã bị Tử Vi đánh tan xác một lần.

Sau vô số năm khổ tu, y lại không thể tránh khỏi vận mệnh tương tự, lại tái diễn cảnh tượng quá khứ.

Chương 54

Tử Vi thần sắc bình tĩnh, trong mắt lại có tia tia thần quang dũng động, giọng lạnh nhạt nói: "Ngươi không phải là Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa!" "?!" Nghe lời Tử Vi, thân hình Thời Thần lập tức mạnh mẽ chấn động, phảng phất bị đả kích, gào thét nói: "Không thể nào!" Tử Vi cười lạnh nói: "Không có gì là không thể!

Lần này, ta tất sẽ chém ngươi!" "Hưu!" Thời Thần gầm lên một tiếng giận dữ, phảng phất một con dã thú bị thương, lại lần nữa đại chiến cùng Tử Vi.

Nhưng, lực chiến đấu của Tử Vi tuyệt thế vô song, thi triển Đấu Chiến Tiên Pháp, đã có thể đấu sát Thời Thần lần thứ nhất, tự nhiên cũng có thể giết lần thứ hai!

Lần này, sau khi giao thủ hơn ngàn chiêu, Thời Thần lại lần nữa bị sống sờ sờ đánh tan xác!

"Ong!" Đúng lúc đó, thời gian lại lần nữa bắt đầu đảo lưu, tuế nguyệt quang âm quay trở lại quá khứ.

Huyết nhục ngưng tụ, Thời Thần lại một lần nữa phục sinh!

"Tốt!" Ánh mắt Tử Vi bình tĩnh, không chứa chút tình cảm nào, mở miệng nói: "Nghịch chuyển thời gian sao?

Ngươi phục sinh bao nhiêu lần, ta liền giết bấy nhiêu lần!" Tử Vi huy động hai quyền, quang mang chấn động thiên vũ, lại lần nữa đại sát!

Lần này, chưa đến trăm chiêu, Tử Vi lại lần nữa đánh giết Thời Thần!

"Oanh!" Giữa thiên địa thời gian đảo lưu, Thời Thần lại lần nữa

phục sinh!

Chỉ là lần này khí tức trên người Thời Thần lại suy yếu đi vài phần so với trước, hiển nhiên việc dùng thần thông nghịch thiên nghịch chuyển thời gian để phục sinh, cũng không phải không có cái giá phải trả.

Cần tiêu hao sinh mệnh nguyên khí vô tận!

Đối mặt với Thời Thần lại một lần nữa phục sinh yếu ớt, Tử Vi không nói hai lời, lại lần nữa xông lên đại sát!

Lần này, Thời Thần lại không cùng Tử Vi đối chọi, đại quát một tiếng, đột nhiên triệu hoán ra Tuế Nguyệt Trường Hà, một đầu đâm vào trong đó, muốn tiến vào dòng Tuế Nguyệt quá khứ, lại lần nữa bỏ chạy!

"Lần này sẽ không để ngươi chạy thoát!" Tử Vi luôn đề phòng chiêu này của Thời Thần, thấy vậy trường khiếu một tiếng, đột nhiên hóa thành một đạo phi hồng, trong khoảnh khắc chìm vào Tuế Nguyệt Trường Hà, đuổi giết vào trong!

Trong Tuế Nguyệt Trường Hà, khắp nơi đều là quang thải kỳ dị, như không gian mộng cảnh.

Phóng mắt nhìn ra, khắp nơi đều là mảnh vỡ thời gian, như từng bong bóng khí, mỗi một bong bóng đều đại biểu cho một đoạn tuế nguyệt đã từng xảy ra!

Tuế Nguyệt Trường Hà, không biết từ đâu đến, không biết đi đâu, đại biểu cho quỹ tích của Đại Vũ Trụ!

Thời Thần hóa thành một đạo quang mang, xuyên toa trong Tuế Nguyệt Trường Hà, trốn vào từng bong bóng thế giới.

Tử Vi cũng hóa thành quang mang đuổi sát không tha, tay cầm Tru Tiên Kiếm, không ngừng bổ chém ra từng đạo kiếm khí huyết sắc,

tung hoành khó lường, chém phá vô số bong bóng tuế nguyệt!

"Oanh!" Trong Tuế Nguyệt Trường Hà, phát sinh những vụ bạo tạc kịch liệt, chiều thời gian của quá khứ trở nên hỗn loạn.

Tử Vi và Thời Thần lại lần nữa giao chiến dữ dội trong một giới vực khó hiểu, quang hà lan tràn, kiếm khí vang động, quang chiếu vạn cổ, phảng phất muốn quét ngang quá khứ và tương lai!

Thậm chí!

Dao động khi hai người giao thủ đã ảnh hưởng đến vô số thời không!

Ở Hồng Hoang Đại Địa bên ngoài, trên Cửu Thiên đột nhiên xuất hiện vô số sự vật không thể gọi tên, từng đạo bóng kỳ dị lóe lên, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả sinh linh.

Trong Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân đang bế quan cũng bị kinh động, vẻ mặt kinh hãi nhìn về sâu trong thương khung, chấn kinh nói: "Có Đại Thần Thông Giả đang giao thủ trong Tuế Nguyệt Trường Hà!" Ngay sau đó, y như đã hiểu, hai mắt hơi híp lại, lần nữa tiến vào bế quan.

Ở một nơi nào đó trên Hồng Hoang Đại Địa, Dương Mi Đạo Nhân xa xa nhìn về sâu trong hư không, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh hãi, nói: "Chẳng lẽ là Thời Thần!?" Bất kể chúng sinh bên ngoài nghĩ gì, trong Tuế Nguyệt Trường Hà, Tử Vi và Thời Thần giao chiến càng lúc càng thảm liệt.

"Oanh!" Sau mấy trăm chiêu, Tử Vi một kiếm chém ra, sát quang vô cùng lan tràn, kiếm khí màu đỏ sẫm xuyên qua cơ thể Thời Thần, khí tức sát lục khủng bố bùng phát ra, trực tiếp nghiền nát nhục thân của y!

"Hống!" Giây tiếp theo, vô số huyết vụ phát sáng, thân ảnh Thời

Thần lại lần nữa tụ hợp thành hình!

Tử Vi nhìn cảnh tượng này, ngữ khí bình tĩnh nói: "Thời Thần, ta xem ngươi có thể kiên trì được bao lâu!" "Giết!" Thời Thần tắm máu cuồng chiến, phát ra từng đạo công thế khủng bố, nhưng lại không hề làm gì được Tử Vi, trong chiến đấu càng lúc càng tuyệt vọng.

Trận chiến này, hai người đại chiến suốt mấy trăm năm!

Cuối cùng!

Sau khi Tử Vi chém giết Thời Thần mười mấy lần, y cuối cùng cũng tiêu hao hết tia Bản Nguyên cuối cùng.

"Ta không cam tâm a!" Kèm theo tiếng gầm đầy oán hận của Thời Thần, một đoàn huyết vụ yên tĩnh lơ lửng trong dòng Tuế Nguyệt, nhưng lại không thể phục sinh nữa, tất cả tiên huyết đều biến thành màu đen khô héo!

Thời Thần từng huy hoàng một thời, cuối cùng cũng bị Tử Vi triệt để trấn sát!

Nhìn tiên huyết lơ lửng trước mắt, Tử Vi lại không có quá nhiều cảm xúc dao động, có chăng chỉ là một cỗ bi lương chi ý.

Đại Đạo chi lộ, chính là con đường nhuốm máu!

Ngay cả cường hãn như Thời Thần, cuối cùng cũng khó thoát khỏi kết cục vẫn lạc, chỉ có chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mới có thể bất hủ bất diệt!

Muốn thành Vô Thượng Đại Đạo Cảnh, chỉ có thể bước đi trên vô tận máu và xương!

"Hô..." Hít sâu một hơi, Tử Vi giơ tay vung lên, thu lấy Tuế Nguyệt Luân và bảy thanh Thiên Mang Thần Đao mà Thời Thần để lại sau khi chết, một đường ngược dòng Tuế Nguyệt Trường Hà mà lên,

trở lại hiện thế.

"Chuyện nơi đây đã xong, ta cũng nên trở về Tử Vi Tinh!" Tử Vi nhìn Hồng Hoang Đại Địa trước mắt, khẽ tự nhủ, hóa thành một đạo độn quang bay về phía chân trời.

Rất nhanh.

Tử Vi trở về Tử Vi Tinh, vừa bước vào Tử Vi Đạo Cung, Hoàng Ly Nhi liền nghênh đón, đôi mắt to cong cong như trăng non, cười nói: "Chủ nhân, người đã trở về rồi!" "Ừm!" Tử Vi gật đầu, nhìn Hoàng Ly Nhi đang vẻ mặt hoạt bát trước mắt, hơi do dự một chút, rồi mở miệng nói: "Có một chuyện cần phải nói cho ngươi biết." Chuyện liên quan đến Lượng Kiếp, Hoàng Ly Nhi sớm muộn gì cũng sẽ biết, dù có giấu diếm nhất thời cũng không có ý nghĩa gì, chi bằng nói sớm để sớm chấp nhận.

"Chuyện gì ạ?" Ngay lúc đó, Tử Vi đã kể lại chi tiết chuyện Long Hán Lượng Kiếp khai mở, Tam Tộc tranh bá, Nguyên Phượng vẫn lạc.

Hoàng Ly Nhi nghe xong, lập tức vành mắt đỏ hoe, hai hàng lệ trong suốt chảy dài trên má, khóc không thành tiếng nói: "Thiếp thân bây giờ mới hiểu, Nguyên Phượng tỷ tỷ vì tốt cho thiếp thân..." Nàng không hề ngốc, ngược lại thân là tiểu tổ của Phượng Tộc, một trong những Tiên Thiên Thần Thai Thánh linh sớm nhất lại càng thông tuệ, trong khoảnh khắc đã đoán ra dụng ý ngày xưa Nguyên Phượng đuổi nàng ra khỏi Phượng Tộc.

Tử Vi thấy Hoàng Ly Nhi khóc thương tâm, mở miệng nói: "Chuyện này là thiên định, ngươi cũng không cần quá bi thương, con đường tu Đạo vốn là như vậy, có lẽ một ngày nào đó ngay cả ta cũng sẽ ngã xuống trên con đường này cũng không chừng!" Nói rồi, giơ tay vung lên, lấy Thiên Hoàng Kính ra, giao vào tay Hoàng Ly Nhi, nói:

“Sau này Phượng Tộc sẽ phải nhờ ngươi chiếu cố!” Tử Vi nói xong những lời này, liền không nói thêm gì nữa, cất bước đi về phía đại điện.

Hoàng Ly Nhi ngọc thủ lau lau nước mắt, nhìn thân ảnh Tử Vi rời đi, trong mắt gợn từng trận gợn sóng.

Trong động phủ, Tử Vi liền khoanh chân ngồi xuống, mở miệng nói: “Sau trận chiến này, Hồng Quân được vô lượng Đại Khí Vận gia thân, e rằng không bao lâu nữa sẽ thành Thánh!” “Nhưng, điều đó lại không liên quan đến ta...” Tử Vi hơi lắc đầu, giơ tay lấy ra Tuế Nguyệt Luân, nhẹ nhàng vuốt ve, cảm thụ những dao động thời gian vô hình bên trong, liền định tham ngộ một phen.

Thời Gian Pháp Tắc huyền ảo nhất, nếu có thể mượn đây để lĩnh ngộ ra thần thông độc đáo, thực lực nhất định sẽ lại lần nữa đề thăng.

Tâm niệm đến đây, Tử Vi không còn do dự nữa, tâm niệm trầm xuống, phóng ra Khánh Vân của mình, nhân nhân uân uân, tiên quang lưu chuyển, trông huyền chi hựu huyền, khó mà miêu tả.

Nguyên Thần Đạo Niệm trầm tẩm trong Tuế Nguyệt Luân, Tử Vi mượn Tử Vi Đấu Số, bắt đầu tham tường những huyền bí ẩn chứa bên trong.

Quanh thân y, một dòng trường hà như hư mà phi thực, nằm giữa hư và thực hiện ra, cuồn cuộn lưu động, tản mát ra lực lượng Tuế Nguyệt nồng đậm!

“Quá Khứ, Hiện Tại, Vị Lai...” Trong núi không có Tuế Nguyệt, thế gian đã ngàn năm!

Trong khi Tử Vi trầm tẩm trong việc tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc, Hồng Hoang Đại Địa cũng dần dần khôi phục từ sự tàn phá mà Lượng Kiếp mang lại.

Các tiên linh vốn đã vẫn lạc trong Lượng Kiếp, phản bản quy nguyên, hóa thành linh khí tinh thuần vô cùng, bổ sung năng lượng giữa thiên địa.

Hồng Hoang Đại Địa, lại lần nữa tràn đầy sinh cơ.

Vô số chủng tộc mới xuất hiện, đối nguyệt thổ nạp, vấn đạo kim tuyền, thôn thổ Thiên Địa Linh Cơ, một cảnh tượng hân hoan phồn vinh.

Cùng lúc đó.

Chương 55

Các Đại Thần Thông Giả đông đảo, cũng cuối cùng tại thời khắc này hóa hình xuất thế!

Phía Đông Hồng Hoang Thế Giới, Côn Luân Sơn.

Trong một tiên phủ khôi hoằng tráng lệ, khánh vân phô triển, huyền quang lượn lờ, từng trận tiên hà thụy khí xung tiêu, nhân uân vạn tượng.

Ba đạo nhân khoanh chân ngồi trong động phủ, đang cùng nhau tham ngộ ấn chứng Đại Đạo.

Người ở giữa, dáng vẻ lão giả, râu tóc bạc phơ, trông chừng khoảng tuổi cổ hi, dung mạo tường hòa, da thịt như trẻ con.

Toàn thân đạo bào của y không nhiễm bụi trần, trên người tỏa ra một cỗ khí chất đạm nhiên vô vi, không tranh với vạn vật.

Phía trên đỉnh đầu y, lơ lửng một tòa Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tổng cộng mười hai tầng, rủ xuống vô tận Huyền Hoàng chi khí, phảng phất một mảnh vương dương, bao phủ toàn bộ động phủ nơi ba người đang ở.

Người bên trái là một đạo giả trung niên, toàn thân đạo bào màu huyền, lông mày dài hẹp, thần sắc nghiêm túc, tự có một cỗ khí thế thượng vị giả!

Phía trên đỉnh đầu y, khánh vân lưu chuyển, vô số kim đăng lớn nhỏ treo lơ lửng trong đó, trông mỹ luân mỹ hoán.

Người ở phía ngoài cùng bên phải, lại là dáng vẻ một đạo nhân trẻ tuổi, một bộ thanh bào, mày kiếm mắt sáng, tóc đen mắt đen, tướng mạo tuấn mỹ.

Cả người y phảng phất một thanh bảo kiếm xuất khiếu, phong mang tất lộ, tản mát ra một cỗ kiếm ý xung thiên!

Ba người, hách nhiên chính là Thái Thanh Thái Thượng, Ngọc Thanh Nguyên Thủy và Thượng Thanh Thông Thiên, do Bàn Cổ Nguyên Thần tam phân sở hóa, là các Đại Thần Thông Giả cấp đỉnh cấp!

Đối diện với đó, ở Tây Côn Luân, một nữ thần thân mặc dao quần màu xanh, ung dung hoa quý đang khoanh chân ngồi trên một tảng đá màu xanh thôn thổ Thiên Địa Linh Cơ.

Nữ thần tóc đen phi tán, kim thoa búi tóc, khí chất lạnh lùng, trong tay cầm một mặt bảo kính, Thái Cực làm lưng, Vô Cực làm chính, tản mát ra từng trận lực lượng thời gian!

Trên Bất Chu Sơn.

Trong một sơn cốc cực kỳ rộng lớn, có một nam một nữ hai vị Tiên Thiên Đại Thần đồng thời hóa hình xuất thế, đều là người đầu xà thân!

Nữ tử điển nhã ngọc trí, dung mạo thánh khiết, ngũ quan tuyệt mỹ, quanh thân có tia tia Tạo Hóa chi khí lượn lờ; nam tử đồng dạng dung mạo tuấn mỹ, tay cầm cửu sắc tiên cầm, nhẹ nhàng gảy một cái, tiếng đàn trong trẻo, dẫn đến bách điểu triều phượng!

Ở vùng cực bắc, dưới lớp băng giá vô tận, có một thần thú cực kỳ hung hãn xuất thế!

Ở trời là bằng, ở nước là côn, chính là Yêu Sư Côn Bằng đỉnh đỉnh đại danh sau này!

Trên Tử Phủ Châu Phương Hồ Đảo sâu trong Đông Hải, có một đoàn Tiên Thiên Thuần Dương chi khí hóa hình, trở thành một nam tử thân mặc kim bào, diện mục uy nghiêm!

Trong Huyết Hải do ô huyết của Bàn Cổ hóa thành, mùi tanh nồng nặc xông mũi, cá tôm không còn, huyết vân đầy trời dũng động, âm sâm đáng sợ.

Giữa Huyết Hải, một nam tử tóc đỏ mắt đỏ đứng trên một đóa huyết sắc bảo liên, tay cầm hai thanh sát kiếm huyết sắc, hung hăng chém về phía trước!

"Oanh Long!" Trong khoảnh khắc, Huyết Hải vô tận hung dũng, dâng lên sóng lớn ngập trời, khí tức sát lục khủng bố bùng nổ, nhuộm cả thiên địa một màu huyết sắc.

Hồng Hoang Đại Địa, tại nơi giao giới giữa trung tâm và phương Tây, có một ngọn tiên sơn vĩ ngạn sừng sững.

Ở lưng chừng núi, mọc lên một cây linh căn khổng lồ vô cùng, trên đó cành lá đung đưa, rủ xuống từng đạo thanh khí, lộ ra từng quả thực hình dáng như trẻ con.

Đột nhiên!

Cây linh căn đó mạnh mẽ chấn động, quang mang lóe lên, từ trong đó bước ra một đạo thân ảnh đạo nhân cao lớn, dung mạo hàm hậu.

Chính lúc đó.

Một đóa hồng vân khổng lồ vô cùng lững lờ trôi trên bầu trời ngọn núi này, xích hà đầy trời thu liễm, hóa thành một đạo nhân hồng bào vẻ mặt hòa thiện.

Tây Phương Đại Địa, trong một sơn mạch thần tuấn nào đó, hà quang vạn đạo, thụy thải thiên điều, chính có hai đạo nhân khoanh chân ngồi cùng nhau, lắc đầu trao đổi đạo lý với nhau.

Dưới chân Bất Chu Sơn.

"Vu!

Vu!

Vu!" Tiếng hô chấn thiên động địa vang lên, một đám đông thân ảnh đang tụ tập cùng nhau không ngừng hô hoán, thần sắc phấn chấn.

Hách nhiên chính là Vu Tộc!

Ngoài Bàn Cổ Điện, thánh địa của Vu Tộc, đứng sừng sững mười hai đạo thân ảnh cao lớn, hách nhiên chính là Thập Nhị Tổ Vu do Bàn Cổ tinh huyết hóa thành!

Theo từng vị Đại Thần Thông Giả hóa hình xuất thế trên Hồng Hoang Đại Địa, sâu trong tinh không hạo hãn vô ngần, cũng có Đại Thần Thông Giả xuất thế!

Trên Thái Dương Tinh do tả nhãn Bàn Cổ hóa thành.

Trong một đại điện kim bích huy hoàng, chính có hai Thiên Địa Tiên Thai không ngừng lóe sáng, dao động sinh mệnh bên trong càng lúc càng cường đại!

Một khoảnh khắc!

"Oanh Long" một tiếng vang lớn!

Hai Tiên Thai vỡ nát, từ trong đó bay ra hai con Tam Túc Kim Ô khổng lồ vô cùng, hai cánh vừa vỗ, cuốn lên Thái Dương Chân Hỏa vô tận!

Trong đó, một con Tam Túc Kim Ô ôm một chiếc Hỗn Độn Đại Chung, tản mát ra khí tức vô cùng trầm trọng.

Con Kim Ô còn lại giữa ba móng vuốt, phân biệt nắm một quyển bảo đồ và một bản cổ thư!

"Lệ!" Hai con Tam Túc Kim Ô lượn lờ trên Thái Dương Tinh vài vòng, khuấy động Thái Dương Phong Bạo vô tận, sau đó đột nhiên hạ xuống thần cung, quang mang thu liễm, hóa thành hai đạo thân ảnh!

Chính là Hoàng giả Yêu Tộc sau này, Đế Tuấn và Thái Nhất!

Cũng là tử địch định mệnh của Tử Vi!

Theo từng vị Tiên Thiên Đại Thần xuất thế, Hồng Hoang Đại Địa lại lần nữa trở nên vô cùng náo nhiệt, hiển lộ sinh cơ bừng bừng.

Đương nhiên những chuyện này, Tử Vi đang bế quan tu luyện trong Tử Vi Tinh Cung không hề hay biết.

Hoặc giả, dù có biết cũng sẽ không để tâm, bất kể Hồng Hoang Thế Giới phát triển thế nào, sức mạnh mới là duy nhất!

Chỉ có đủ cường đại, mới có thể làm những gì mình muốn!

Trong động phủ, một dòng Tuế Nguyệt Trường Hà cổ lão cuồn cuộn không ngừng, huyền chi hựu huyền, bao phủ cả mảnh hư không.

Vạn vật vạn linh, vô số quỹ tích sinh linh chìm nổi trong đó, tản mát ra sức mạnh thời gian vô cùng nồng đậm!

"Ong!" "Ong!" Tử Vi đột nhiên đứng dậy, quanh y từng đạo Pháp Tắc chi quang lan tràn, toàn bộ đều từ trên người y tán đi.

Thời Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc, Càn Khôn Pháp Tắc, Âm Dương Pháp Tắc, Chiến Chi Pháp Tắc, Hủy Diệt Pháp Tắc cùng Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành Pháp Tắc, tổng cộng mười một loại Pháp Tắc chi lực!

Từng đạo huyền quang không ngừng xoay quanh, gia trì lên người Tử Vi, khiến khí tức của y trở nên vô cùng hạo hãn.

Trong khoảnh khắc đó, Tử Vi phảng phất như một Ma Thần từ viễn cổ bước ra, quang thải chiếu rọi người, không thể nhìn thẳng!

"Oanh Long Long..." Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn không ngừng, đột nhiên tiêu tán giữa thiên địa.

Chương 56

Không chỉ vậy, từng đạo Pháp Tắc chi quang cũng dần dần thu liễm, toàn bộ chìm vào trong cơ thể Tử Vi, nhưng trên người Tử Vi lại nhiều thêm vài phần vị đạo của thời gian, cả người trông càng thêm thâm bất khả trắc!

Vô số năm tu luyện, Tử Vi đối với sự tham ngộ một vài loại pháp tắc cuối cùng cũng tiến thêm một bước!

Và nhờ trợ giúp của pháp bảo Tuế Nguyệt Luân, Tử Vi đối với việc chưởng khống Thời Gian Pháp Tắc lại càng sâu thêm một phần, có thể thi triển ra nhiều Thời Gian Bí Thuật hơn nữa!

Trong Hồng Hoang, thời gian là thứ kém giá trị nhất!

Động một cái liền tính bằng Nguyên Hội!

Nay Long Hán Lượng Kiếp vừa kết thúc, những Đại Thần Thông giả như Tam Thanh vẫn còn quanh quẩn ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng Tử Vi đã tu thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, bỏ xa tất cả mọi người phía sau!

Quả là một bước nhanh, bước bước đều nhanh!

Một bước, nhưng lại là một khoảng cách trời vực khó mà vượt qua!

Cho dù Tam Thanh là do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, trời sinh có Đại Cơ Duyên, Đại Tạo Hóa, thì đã sao?!

Tử Vi tự tin không hề thua kém bất luận kẻ nào!

Cảm thụ sức mạnh ngày càng cường đại trong cơ thể, trên mặt Tử Vi không khỏi lộ ra một tia khoái ý.Ngay lúc đó.

“Ầm ầm ầm!” Trong Hồng Hoang Thế Giới, vô tận tiếng sấm cuồn cuộn nổ vang, Đại Đạo chi âm oanh minh, vang vọng khắp mọi ngóc ngách giữa thiên địa!

Toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới đều rung chuyển, trên bầu trời vô tận hiện lên các loại dị tượng.

Hà quang vạn đạo, thụy khí ngàn tía; trời giáng kim liên, đất phun cam tuyền; giữa thiên địa giáng xuống những cơn mưa linh khí màu vàng, tưới nhuận vạn vật, Tử Khí Đông Lai ức vạn vạn dặm!

Khí tức tường thụy lan tỏa khắp Hồng Hoang!

Dị tượng rộng lớn kinh người này làm kinh động toàn bộ Hồng Hoang, tất cả tiên linh đều có chút kinh ngạc, không hiểu đã xảy ra chuyện gì.Ngay sau đó!

“Ầm!” Một cỗ uy áp cực kỳ cường hãn truyền đến từ sâu trong Hỗn Độn ngoài Cửu Thiên, bao trùm Tứ Hải Bát Hoang, uy áp tựa như thiên ngục!

Một sự áp chế hoàn toàn từ tầng thứ sinh mệnh, vô số sinh linh Hồng Hoang cảm nhận cỗ uy áp này, đều cảm thấy một sự run rẩy từ tận linh hồn, không tự chủ được mà phủ phục xuống đất, hướng về phía bầu trời xa xôi bái lạy.Trong Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy mặt đầy kinh hãi nói: “Đại ca, đã xảy ra chuyện gì vậy?” Chưa đợi Lão Tử đáp lời, nghe thấy ngoài trời có người cất cao ca rằng: “Cao tọa Cửu Trọng vân, bồ đoàn chân Đạo nhân.

Ngoài Thiên Địa Huyền Hoàng, ta làm Giáo Tôn chưởng giáo.

Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng tuần hoàn.

Huyền Môn đô lĩnh tụ, Nhất Khí hóa Hồng Quân.” “Ta chính là Hồng Quân Đạo Tổ, nay đã Chứng Đạo thành Thánh, cảm niệm vô lượng chúng sinh tu Đạo không dễ, ba ngàn năm sau đặc biệt giảng

Đại Đạo tại Tử Tiêu Cung ngoài trời, truyền bá Đạo Pháp, hữu duyên giả đều có thể đến nghe!" Một thanh âm hùng vĩ mênh mang truyền đến từ sâu trong Hỗn Độn, vang vọng trong não hải của mỗi sinh linh Hồng Hoang.Vô số sinh linh đều sôi trào!

Đặc biệt là những Đại Thần Thông giả kia, sau khi cảm nhận khí tức khủng bố mà Hồng Quân phát ra, nội tâm càng chịu chấn động cực lớn, rốt cuộc là Đạo lực đẳng cấp nào?

Ba ngàn năm sau, Thánh Nhân sẽ giảng Đại Đạo trong Tử Tiêu Cung giữa Hỗn Độn, truyền bá Đạo Pháp, hữu duyên giả đều có thể đến!

Mặc dù không biết Thánh Nhân là cảnh giới gì, nhưng từ uy áp khủng bố xuyên thấu vô tận Hỗn Độn, bao trùm toàn bộ Hồng Hoang của Hồng Quân mà xem, tuyệt đối là một tồn tại cấm kỵ!

Vượt xa nhận thức của cái gọi là Đại Thần Thông giả!

Nhất thời, trong lòng tất cả sinh linh đều dâng lên một cỗ nhiệt huyết, muốn đến Tử Tiêu Cung lắng nghe Thánh Âm!Nhưng Hỗn Độn ngoài trời không phải ai cũng có thể đến được, trước tiên chưa nói có đủ tu vi xuyên qua Cửu Trọng Thiên Cương, cho dù có thành công xuyên việt Thiên Địa Thai Mô, cũng sẽ bị Hỗn Độn Khí khủng bố diệt sát!

Tu vi không đạt Đại La Kim Tiên, hoặc không có Pháp Bảo cường lực hộ thân, xông vào chỉ có đường chết.

Bởi vậy, cuối cùng người có thể đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo chỉ là số rất ít.Nhưng điều đó tự nhiên không làm khó được những Đại Thần Thông giả kia, gần như ngay khi tiếng Hồng Quân vừa dứt, từng đạo lưu quang từ khắp nơi giữa thiên địa bay lên, hướng về phía Hỗn Độn vô tận mà bay đi.Khi các Đại Thần Thông giả hành động, Tử Vi cũng bước ra từ Tử Vi Đạo Cung, xa xa nhìn về sâu trong Hỗn

Độn.

Hoàng Ly Nhi từ một tĩnh thất khác đi ra, thấy Tử Vi liền mở lời hỏi: "Chủ nhân, không biết Thánh Nhân là gì ạ?" Xem ra nàng đã hồi phục sau cú sốc Nguyên Phượng vẫn lạc.

Tử Vi nghe vậy cười nói: "Đại La Kim Tiên tuy là cực hạn của tiên, nhưng tuyệt không phải tận cùng con đường tu luyện!

Trên đó, còn có cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Từ Hỗn Nguyên Kim Tiên trở lên, chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng tương đương với cái gọi là Thánh Nhân!" Nói xong, Tử Vi lại nói: "Đã Hồng Quân giảng Đạo, ta cũng không ngại đi nghe thử một lần." Dứt lời, Tử Vi liền dẫn theo Hoàng Ly Nhi, hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp từ Tinh Không độn nhập vào Hỗn Độn! Mặc dù Tử Vi đã minh ngộ Đại Đạo, muốn lấy Thế Giới chi Pháp Chứng Đạo, nhưng Hồng Quân là vị Thánh Nhân đầu tiên giữa thiên địa, Đạo Pháp quả thực có chỗ phi phàm, đến nghe một lần, xúc loại bàng thông, đối với ta cũng có lợi ích cực lớn.Trong Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy nhíu chặt mày, mở lời nói: "Đại ca, không biết Hồng Quân là người phương nào, lại có thể Chứng Đạo đạt tới cảnh giới Thánh Nhân chí cao vô thượng như vậy?" Ta là Bàn Cổ Chính Tông, nay cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn mà thôi, nhưng Đạo Pháp của Hồng Quân lại vượt xa vô số lần, điều này khiến Nguyên Thủy vốn tính kiêu ngạo trong lòng không thoải mái.

Thông Thiên bên cạnh lại mặt đầy hưng phấn nói: "Chỉ riêng khí thế kinh thiên động địa này, người này xứng đáng với hai chữ Thánh Nhân!

Đã Thánh Nhân muốn giảng Đạo, ta cũng không ngại đi xem thử!" Lão Tử thần sắc đạm nhiên, hít sâu một hơi, gật đầu, cũng mở lời nói: "Cái gọi là đạt giả vi tiên, đã Hồng Quân có Đạo Hạnh như vậy, ta đi

lắng nghe Đạo Âm cũng tốt!" Thông Thiên nghe vậy gật đầu nói: "Đại ca nói rất đúng, chỉ không biết Tử Tiêu Cung kia ở nơi nào ngoài trời, ba ngàn năm thời gian, ta phải nhanh chóng lên đường!" Nguyên Thủy thấy hai người đều có ý muốn đi, nhíu mày, có chút không tình nguyện nói: "Như vậy cũng tốt, vậy ba chúng ta cùng nhau đi vậy!" Dứt lời, ba người liền hóa thành một đạo độn quang rời khỏi Côn Luân Sơn, bay về phía ngoài trời.Dưới chân Bất Chu Sơn, gần Bàn Cổ Điện.

Thập Nhị Tổ Vu ngồi quây quần cùng nhau, lão đại Không Gian Tổ Vu Đế Giang mở lời nói: "Chư vị huynh đệ tỷ muội, Hồng Quân kia muốn giảng Đạo tại Tử Tiêu Cung ngoài trời, chúng ta có nên đi không?" Chúc Dung với mái tóc dài đỏ rực, làn da cũng màu đỏ cam, hào sảng nói: "Vu tộc chúng ta lại không có Nguyên Thần, không thể tham ngộ Đại Đạo, đi thì làm gì chứ?!" Cung Công gật đầu nói: "Vu tộc chúng ta chỉ kính Phụ Thần Bàn Cổ, lại không cần nghe Hồng Quân lải nhải!" Trong Thập Nhị Tổ Vu, vị Tổ Vu nữ tính duy nhất thứ hai, Huyền Minh, với khí chất băng lãnh và vũ lực cũng mở lời nói: "Không sai!

Vu tộc chúng ta không có Nguyên Thần, cho dù có đi cũng nghe không hiểu, hà tất phải phí sức chứ." Các Tổ Vu khác nghe vậy liên tục gật đầu, biểu thị tán đồng, đối với cái gọi là giảng Đạo của Hồng Quân không hề có chút hứng thú nào.Lúc này, Hậu Thổ, vị Tổ Vu ra đời muộn nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, lại nói: "Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, đã Thánh Nhân giảng Đại Đạo, không chừng cũng có lợi ích đối với tu luyện của Vu tộc chúng ta, tiểu muội chi bằng đi xem thử!" Thập Nhị Tổ Vu thương lượng một lát, Đế Giang quyết định nói: "Đã tiểu muội có hứng thú, vậy để nàng đại diện Vu tộc chúng ta đi vậy!

Hồng Quân dù sao cũng là Thánh Nhân đầu tiên giữa thiên địa, làm như vậy cũng không làm mất mặt mình!" Hậu Thổ nghe vậy trên mặt

lập tức lộ ra một tia tươi cười.

"Tiểu muội xin nghe lời Đại ca vậy!"Đỉnh Bất Chu Sơn, nơi gần Thiên Địa Thai Mô nhất, bình thường vắng lặng, không thấy bóng ma nào, nhưng giờ lại có chút ồn ào.

Chỉ thấy phía trước Thiên Địa Thai Mô, dày đặc tụ tập không dưới vạn tiên linh, tu vi từ Thái Ất Kim Tiên đến Đại La Kim Tiên đều có, nhưng nhìn luồng Hỗn Độn Cương Khí khủng bố ngoài trời, lại không một ai dám hành động.

Dù sao Hỗn Độn Khí không ôn hòa như Thiên Địa Linh Khí trong Hồng Hoang, một khi tiến vào sẽ bị Hỗn Độn Sát Khí xâm thực!

Ngoài ra, còn phải luôn chống đỡ áp lực khủng bố truyền đến từ bốn phương tám hướng.

Nếu không có thực lực cường hãn, mạo hiểm xông vào chẳng khác nào tìm chết!Thời gian trôi qua, rất nhanh có người nhịn không được nữa, chỉ thấy một tu sĩ Thái Ất Kim Tiên Đại Viên Mãn đột nhiên xuyên qua Thiên Địa Thai Mô, tiến vào trong Hỗn Độn.

Nhưng chưa kịp vui mừng, người này lập tức bị Hỗn Độn Khí nhấn chìm, hóa thành tro bụi!

"Hít!" Nhìn cảnh này, tất cả mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Đó là một Thái Ất Kim Tiên Đại Viên Mãn tiên linh a, đặt trong Hồng Hoang hiện nay cũng là cao thủ rồi, kết quả một tiếng hừ cũng không kịp phát ra đã chết ngay lập tức, Hỗn Độn Khí rốt cuộc đáng sợ đến mức nào?Lúc đó.

Chỉ thấy một tổ hợp kỳ lạ gồm một lão, một thiếu và một trung niên xuất hiện trước mặt mọi người.

Ba người đầu đội một Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo

Tháp, rũ xuống vô tận Huyền Hoàng Công Đức chi khí, đạm nhiên nhìn Hỗn Độn Khí một cái, rồi liền xông thẳng vào trong, băng qua Hỗn Độn mà đi!

Hỗn Độn Khí cuồn cuộn mãnh liệt, nhưng lại khó mà đến gần họ dù chỉ một chút!Ba người đó, chính là Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên!

Thấy có người dẫn đầu, các Đại Thần Thông giả khác cũng lần lượt thi triển thủ đoạn, tế xuất Linh Bảo của mình, bảo vệ cơ thể, cắn răng xông vào trong Hỗn Độn!

Cơ hội được lắng nghe Thánh Nhân giảng Đạo, biết đâu cả đời chỉ có một lần, nếu bỏ lỡ, tổn thất sẽ rất lớn.

Bởi vậy, dù có nguy hiểm đến đâu, cũng phải xông vào!

Hỗn Độn tuy đáng sợ, nhưng lại không thể cản được Đại Thần Thông giả chân chính!Một nữ tử dáng vẻ thanh tú xuất hiện giữa đám đông, hơi tò mò nhìn luồng Hỗn Độn Cương Phong một cái, khẽ mỉm cười, bước đôi ngọc chân thon dài, trực tiếp vượt qua Thiên Địa Thai Mô, lấy nhục thân xé toạc vô hạn Hỗn Độn, băng qua hư không mà đi!

Luồng Hỗn Độn Khí hung lệ va chạm vào người nữ tử, lại như làn gió nhẹ lướt qua, căn bản không hề ảnh hưởng chút nào.

Nhìn cảnh này, mọi người lại bị chấn động mạnh mẽ, nhục thân rốt cuộc khủng bố đến mức nào!Khi mọi người lần lượt hành động, trên Thái Dương Tinh.

Thái Nhất nhìn sang Đế Tuấn bên cạnh, hỏi: “Đại ca, Hồng Quân Đạo Tổ giảng Đạo, chúng ta có nên đi không?” “Đi!

Vì sao lại không đi!” Đế Tuấn vận y phục Đạo bào màu vàng kim, thần thái rạng rỡ, cười nói: “Đây là cơ hội tốt để đề thăng thực lực, vạn vạn lần không thể bỏ lỡ!

Nếu ta không đi, người khác tự nhiên sẽ đi!" "Đi thôi, chúng ta xuất phát!" Đế Tuấn nói xong, liền cùng Thái Nhất bay về phía ngoài Thái Dương Tinh, nhưng hai người vừa bay ra khỏi phạm vi Thái Dương Tinh, dị biến đột nhiên xảy ra!"Ầm ầm ầm!" Toàn bộ tinh vực bạo động, một trận pháp khổng lồ xuất hiện, vô số lôi bạo từ trên trời giáng xuống, phát ra ánh sáng chói mắt!

"Không tốt!" Sắc mặt Đế Tuấn biến đổi, quát lớn một tiếng, hai tay vỗ về phía trước, đánh ra Thái Dương Chân Hỏa ngập trời, liệt diễm khủng bố thiêu đốt cả tinh vực đến sụp đổ!

Chương 57

"Trấn áp!" Động tác của Thái Nhất cũng không chậm, đột nhiên lay động Hỗn Độn Chung, phát ra sức mạnh trấn áp Hồng Mông, va chạm về phía đại trận.

"Ầm ầm ầm..." Tiếng nổ liên miên bất tận vang lên, ánh sáng khủng bố nở rộ, tựa như một cự nhân đang Khai Thiên Tích Địa, từng mảng lớn hư không bị hủy diệt, nơi đó xảy ra một trận đại bạo tạc kịch liệt!Sau một lát.

Đế Tuấn và Thái Nhất có chút chật vật bay ra từ trung tâm vụ nổ, cả hai đều mặt đầy xúi quẩy.

"Khốn kiếp!

Tại sao ở đây lại có một trận pháp?!" Thái Nhất tay cầm Hỗn Độn Chung, trán gân xanh nổi lên, mặt đầy phẫn nộ nói.

Sắc mặt Đế Tuấn cũng có chút tối sầm, trầm giọng nói: "Xem ra có kẻ bày kế hại ta..." "Đừng để ta biết là kẻ nào làm!" Thái Nhất quát lên một tiếng giận dữ, răng nghiến ken két.

Đế Tuấn hít sâu một hơi, mặt trầm xuống nói: "Chuyện này sau hãy tính, trước tiên đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo mới là việc quan trọng!"Sâu trong Hỗn Độn, Tử Vi đang trên đường đi phảng phất có cảm ứng, nhìn về hướng Hồng Hoang Thế Giới, trên mặt lộ ra một tia sắc thái khó hiểu.

Bên cạnh, Hoàng Ly Nhi nhìn Hỗn Độn mênh mông, mở lời nói: "Chủ nhân, Đạo Tổ giảng Đạo, nhưng cũng không nói Tử Tiêu Cung ở đâu, xem ra chúng ta cứ thế này mà tìm sẽ mất rất nhiều thời gian!" Tử Vi nghe vậy cười nói: "Thánh Nhân tu vi hạng gì, động tĩnh của chúng ta chỉ sợ đã sớm biết rồi, nếu có duyên, tự nhiên sẽ đến được

Tử Tiêu Cung.”Tiếng nói vừa dứt, trước mắt đột nhiên xuất hiện một mảng tử mang rực rỡ.

Chỉ thấy một cung điện cổ kính hùng vĩ, Đạo ý dạt dào tọa lạc giữa Hỗn Độn, tử quang mênh mang trải rộng, phảng phất siêu thoát vĩnh hằng, vĩnh cửu bất biến, khiến trong lòng người ta không tự chủ sinh ra một cỗ ý niệm hướng về!

“Tử Tiêu Cung!” Tử Vi khẽ hô một tiếng, đáp xuống quảng trường bạch ngọc phía trước Tử Tiêu Cung, ánh mắt nhìn về Tử Tiêu Cung trước mắt.Tử Tiêu Cung hiển nhiên cũng được Hồng Quân luyện chế thành một kiện Pháp Bảo loại động phủ, tuy là Hậu Thiên Chi Bảo, nhưng lại không hề kém cạnh Tiên Thiên Linh Bảo!

Trên bảng hiệu phía trên chính môn, viết ba chữ ‘Tử Tiêu Cung’ bằng Tiên Thiên Đạo Văn cổ xưa, phảng phất hàm chứa Tam Thiên Đại Đạo của thế gian, đan xen tạo nên những quỹ tích rực rỡ, khiến người ta chỉ cần nhìn một cái liền muốn chìm đắm trong đó!

Ngẫm kỹ, Hồng Quân là Thánh Nhân đầu tiên sau Khai Thiên Tích Địa, có thủ đoạn như vậy cũng là bình thường.

Chỉ có thể nói, Đạo Hạnh của Hồng Quân hiện tại vượt xa ta!

Nhưng Tử Vi cũng không nản lòng, Hồng Quân được Đạo Môn Khí Vận gia trì, tuy nhanh hơn một bước, nhưng cũng không có nghĩa là ta không thể.

Sớm muộn gì cũng có một ngày, ta cũng sẽ Chứng Đạo, đạt được thành tựu tương tự, thậm chí cao hơn!

Nếu Thế Giới chi Pháp của ta được thành tựu, thành tựu tương lai là không thể lường trước!

Sự cường đại của Hồng Quân, chỉ càng khiến ý chí cầu Đạo của Tử Vi thêm kiên quyết!Nhìn Tử Tiêu Cung trống trải trước mắt,

luồng Hỗn Độn Khí không ngừng cuộn trào, Tử Vi đột nhiên có ý tưởng, liền phân phó Hoàng Ly Nhi bên cạnh: "Tạm thời hộ pháp cho ta!" Dứt lời, Tử Vi liền bay thẳng ra ngoài phạm vi bảo hộ của Tử Tiêu Cung, xông vào trong Hỗn Độn.

Chỉ là lần này, Tử Vi không dùng Pháp lực hộ thể, mặc cho Hỗn Độn Khí không ngừng va đập vào người, nhưng lại khó mà tạo thành dù chỉ nửa điểm uy hiếp.

Hiển nhiên, nhục thân Tử Vi hiện giờ không hề kém hơn Tổ Vu bao nhiêu!

Dù sao những người nghe Đạo sau này không biết khi nào mới đến, chi bằng lợi dụng khoảng trống này làm chút việc!"Bản chất của Hỗn Độn Khí là một loại năng lượng cao cấp hơn Thiên Địa Linh Khí, lý ra cũng có thể lợi dụng được..." Trong não hải Tử Vi chuyển động hàng vạn ý niệm, liền khoanh chân ngồi xuống, tâm niệm vừa động, lập tức thi triển 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》!

"Ong..." Trong khoảnh khắc, thần quang trong cơ thể Tử Vi xông ra, phía sau hiện lên chín vầng mặt trời màu tím, chiếu rọi vạn cổ hư không!"Ầm ầm ầm..." Dưới sự dẫn dắt của Tử Vi, trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm, Hỗn Độn Hải sôi trào, tựa như núi lửa bùng nổ, hội tụ thành từng đạo Hỗn Độn Long Quyển, điên cuồng rót ngược vào trong cơ thể Tử Vi!

Thậm chí Tử Tiêu Cung chịu ảnh hưởng của những dao động cuồng bạo này, cũng khẽ rung chuyển.Trong một giới vực vô danh nào đó, Hồng Quân tĩnh lặng mở đôi mắt, nhìn về hướng Tử Vi đang ở, trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ, lật tay đánh ra một đạo thần quang.

Tử Tiêu Cung ánh sáng lóe lên, rồi mới ổn định trở lại!Hỗn Độn Khí cực kỳ lợi hại, trong đó xen lẫn một lượng lớn Hỗn Độn Sát Khí, tựa như hỏa độc, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không dám để nó

nhập thể.

Nhưng dưới sự luyện hóa của 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》 của Tử Vi, tất cả Hỗn Độn Khí va chạm, xuyên qua trong huyết nhục của y, hóa thành từng luồng Hỗn Độn Đạo Hỏa, không ngừng thiêu đốt, rèn luyện từng tấc huyết nhục!

Dần dần, quanh thân Tử Vi hiển hóa ra một Hỗn Độn Hồng Lô, vô tận Đại Đạo phù hiệu lóe sáng, đan xen tạo ra Hỗn Độn Đạo Hỏa hung dũng, tựa như đao chém rìu bổ, không ngừng cường hóa nhục thân chi lực của Tử Vi, thúc đẩy y tiến hóa lên tầng thứ sinh mệnh cao hơn!"Ong..." Toàn thân huyết nhục của Tử Vi đều hóa thành màu vàng kim, từng đạo nhục thân thần tàng được khai mở, phun trào ra vô tận sinh mệnh tinh hoa.

Trong nhục thân của y tiên vụ lượn lờ, bốc lên Thiên Đạo thụy quang, vạn luồng thần hà, rực rỡ chói mắt, tinh, khí như rồng, xông thẳng lên trời, khiến người ta khó mà nhìn thẳng!

Không chỉ vậy, còn có Đại Đạo hòa minh chi âm, như có khúc tiên nhạc đang tấu lên, cảnh tượng quả thực quá kinh người!《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》, lợi dụng tất cả vật chất giữa thiên địa, tựa như rèn luyện Pháp Bảo vậy mà tôi luyện thể khu, đạt đến cảnh giới không thể nghĩ bàn!

Khi Tử Vi đang chìm đắm trong việc luyện thể, đã qua thật lâu, cuối cùng lại có các Đại Thần Thông giả khác đến!"Đại ca, Tam đệ, Tử Tiêu Cung của Đạo Tổ, chắc chắn ba chúng ta là người đến nhanh nhất!" Luồng Hỗn Độn Khí bị phá vỡ, một Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xuất hiện, Nguyên Thủy mặt đầy hưng phấn nói.

Kết quả, khoảnh khắc tiếp theo, Nguyên Thủy không khỏi sững sờ, vì y đã nhìn thấy Tử Vi và Hoàng Ly Nhi ở đằng xa.

Sắc mặt Nguyên Thủy lập tức tối sầm, lại có người đến trước?

Sao có thể!

Đặc biệt là Tử Vi đang khoanh chân ngồi giữa Hỗn Độn, dẫn động vô tận Hỗn Độn Khí rèn luyện Đạo khu, huyết khí hung dũng bành trướng phun trào ra, khiến người ta khó mà bỏ qua!Ánh mắt Lão Tử rơi trên người Tử Vi, khi nhìn thấy cảnh này không khỏi khẽ biến sắc, mở lời nói: "Người này có thể lợi dụng Hỗn Độn Khí để luyện thể, Đạo Pháp quả nhiên phi phàm!" Thông Thiên trừng mắt nhìn Tử Vi, hai mắt phát sáng, mặt đầy chiến ý nói: "Không biết vị Đạo hữu này thực lực thế nào?

Nếu có cơ hội, nhất định phải luận bàn một phen!" Thông Thiên vốn là người hiếu chiến, nhìn thấy cường giả như Tử Vi, trong lòng lập tức ngứa ngáy!

Nguyên Thủy thì hừ lạnh một tiếng, có chút bất mãn nhìn Tử Vi một cái, rồi mới thu lại ánh mắt của mình.

Từ đó cũng có thể thấy sự khác biệt về tính cách giữa ba người, Lão Tử xử sự trầm ổn, tâm tư khó lường nhất; Nguyên Thủy thì tính tình kiêu ngạo, bụng dạ hẹp hòi; Thông Thiên thì thẳng thắn bộc trực, mọi thứ trong lòng đều thể hiện ra mặt!

Có thể nói, tính cách bất đồng của Tam Thanh đã dẫn đến một trong những nguyên nhân quan trọng khiến họ sau này tan rã.Sau Tam Thanh, các Đại Thần Thông giả khác cũng lục tục đến, trên quảng trường phía trước Tử Tiêu Cung người càng lúc càng đông!

Đương nhiên!

Mỗi người sau khi đến đây, khi nhìn thấy cảnh Tử Vi đang luyện thể giữa Hỗn Độn, đều bị chấn động mạnh mẽ!

Quả thực cảnh tượng Tử Vi luyện thể trong Hỗn Độn quá đỗi chấn động!Phải biết rằng Hỗn Độn Khí, ai ai cũng tránh xa như rắn

rết, sợ rằng dính phải dù chỉ một chút!

Nhưng Đạo nhân trước mắt lại dám lợi dụng Hỗn Độn Khí hung sát để luyện thể, khiến người ta khó mà bỏ qua.

Nhìn kỹ, từng tấc huyết nhục trong cơ thể Tử Vi đều phát sáng, từng đạo thần môn màu vàng kim khai mở, có tiếng tụng kinh cổ xưa truyền ra, hóa thành những chùm sáng vàng óng xông thẳng lên trời, huyết khí màu vàng kim chấn động thiên địa, xé nát cả Hỗn Độn!

Một loại cảnh tượng cực kỳ đáng sợ, đại biểu cho nhục thân chi lực của Tử Vi đã đạt đến một cảnh giới cực kỳ đáng sợ!"Thật mạnh!" Nhìn cảnh này, tất cả tiên linh có mặt đều trong lòng rùng mình, cảm nhận một loại áp lực cường đại, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi.

Một Đại Thần Thông giả chân chính!

Người có thể đến được đây ít nhiều đều có tu vi bất phàm, trong lòng mang theo vài phần ngạo khí, nhưng khi nhìn Tử Vi, tất cả đều sinh ra vài phần kính nể!

Ít nhất là ở phương diện luyện thể, không một ai có thể sánh bằng y!Ở đằng xa, Minh Hà Lão Tổ nhìn cảnh này, trong đôi mắt máu toát ra từng tia từng luồng quang huy, hai tay không kìm được đặt lên thanh sát kiếm đeo sau lưng, xem ra y lại muốn cùng Tử Vi một trận chiến!

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đông Vương Công và các Đại Thần Thông giả khác cũng đều nghiêng mắt nhìn!Giữa đám đông, một nam một nữ hai thân ảnh tuấn mỹ đứng kề vai, nữ tử mái tóc xanh tùy ý dùng ngọc trâm búi lên, trong đôi mắt thu thủy lộ ra vẻ tò mò, khẽ mở môi hồng nói: "Huynh trưởng, nhìn vị Đạo hữu kia kìa, nhục thân tinh oánh trong suốt, sinh mệnh tinh hoa thịnh vượng như biển, nhất định là nhân vật lợi hại hiếm thấy!" Phục Hi nghe vậy gật đầu, cười nói: "Không sai!

Ta có thể kết giao với y một phen!”Ở một hướng khác, Hậu Thổ vận một bộ tiên quần màu xanh, cũng xa xa nhìn Tử Vi, trong đôi mắt to tròn đầy kính phục và tò mò, tự lẩm bẩm: “Nhục thân chi lực của người này đều có thể sánh ngang với Vu tộc chúng ta rồi, thật là lợi hại!”Theo thời gian trôi qua, người đến lục tục càng lúc càng đông, quảng trường bạch ngọc cũng trở nên náo nhiệt.

Vốn dĩ những Đại Thần Thông giả này đều chỉ ở trong động phủ của mình, nay khó khăn lắm mới ra ngoài một lần, gặp gỡ nhiều người cùng cấp độ như vậy, lập tức trò chuyện sôi nổi.

Họ kết giao khắp nơi, luận Đạo lẫn nhau, kéo bè kéo cánh, toàn bộ quảng trường không khí vô cùng náo nhiệt!Lúc đó!

“Ầm!” Một tiếng chấn động cực lớn truyền đến, thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Chỉ thấy toàn thân Tử Vi thần lực phun trào, từng đạo thần môn trong cơ thể khai mở, từng luồng ‘dược tính’ siêu phàm được luyện hóa, huyết khí hóa thành một con đại long màu vàng kim cuộn chặt, một tiếng rồng ngâm, hướng về phía trên mà giận dữ bay đi!

“Ầm!” Hỗn Độn Hồng Lô do Hỗn Độn Khí cấu thành bị đại long huyết khí va chạm, ầm một tiếng vỡ tan thành vô số mảnh vụn, Hỗn Độn gần đó trực tiếp bị nổ tung!

“Ong!” Tử Vi đột nhiên đứng thẳng, trong hai mắt bắn ra hai đạo thần mang kinh người, hai vai chấn động, quanh thân chống lên một đạo huyền quang màu vàng kim.

Phía sau y, vầng mặt trời thứ sáu màu tím vốn dĩ hư ảo đột nhiên chấn động mạnh, nhanh chóng trở nên ngưng thực! 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》 tầng thứ sáu!

Nhục thân sánh ngang Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Một cỗ khí tức vô cùng cường đại từ trong cơ thể Tử Vi truyền ra, quét ngang hoàn vũ, tứ phương thiên vũ vì thế mà rung chuyển!"Hít!" "Nhục thân của người này lại đột phá rồi?!" "Xem kìa, huyết nhục tinh oánh không tì vết, vô tận thần hoa toát ra, huyết khí thịnh vượng như biển, rõ ràng đã đạt đến cảnh giới hóa!" "..." Khi các Đại Thần Thông giả nhìn thấy cảnh tượng Tử Vi đột phá, lại bị chấn động mạnh mẽ một phen, trong mắt đều lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.Lúc này Tử Vi cũng chú ý đến các tiên nhân trên quảng trường bạch ngọc, ánh mắt khẽ quét qua, liền bước một bước, đáp xuống quảng trường.

Hoàng Ly Nhi vội vàng chạy đến, trên khuôn mặt tươi cười đầy vẻ kích động và khâm phục, vui mừng mở lời nói: "Chúc mừng Chủ nhân Đạo Hạnh lại tiến thêm một bước!" "Ừm!" Tử Vi nghe vậy gật đầu."Ối!" Khi nghe Hoàng Ly Nhi xưng hô với Tử Vi như vậy, những người vốn muốn kết giao với Tử Vi đều trợn tròn hai mắt, kinh hãi đến suýt ngã quỵ xuống đất.

Chương 58

Không ít người còn há hốc mồm, một vẻ hoài nghi mình nghe nhầm.

Hoàng Ly Nhi đứng đó, toàn thân ẩn ẩn có tiên diễm lan tỏa, rõ ràng là một Đại Thần Thông giả cực kỳ cường đại, cùng cấp số với họ.

Thế mà một Đại Thần Thông giả như vậy lại xưng hô Tử Vi là Chủ nhân, quả thực có chút điên đảo nhận thức!

Nam tử trẻ tuổi thần bí này rốt cuộc phải cường đại đến mức nào?!Rất nhanh có người phản ứng lại, chủ động tiến lên chào hỏi Tử Vi, Tử Vi thấy vậy tự nhiên cũng lần lượt đáp lễ.

Lúc đó, có hai thân ảnh đi về phía Tử Vi, Phục Hi hành một lễ, mở lời nói: "Phục Hi của Phượng Tê Sơn, xin ra mắt Đạo hữu!" Nữ Oa bên cạnh cũng nói: "Nữ Oa xin ra mắt Đạo huynh!" Một đôi mắt phượng có chút tò mò đánh giá trên người Tử Vi.

Tử Vi nghe vậy cũng mở lời nói: "Tử Vi của Tử Vi Tinh Chủ, xin ra mắt hai vị Đạo hữu!" Vừa nói xong, lại có một bóng dáng yểu điệu tiến đến gần, Hậu Thổ cười nói: "Hậu Thổ của Vu tộc xin ra mắt Đạo hữu!" Đôi mắt trong suốt nhìn chằm chằm Tử Vi, không hề né tránh.

"Thì ra là Hậu Thổ Đạo hữu của Vu tộc, Tử Vi xin đa lễ!" Tử Vi khẽ nghiêng người, nói với Hậu Thổ.Khi nhìn thấy cảnh này, một đám Đại Thần Thông giả có mặt đều có chút chua xót, biểu tình vô cùng đặc sắc.

Vốn dĩ trong số những người có mặt, nữ tính Đại Thần Thông giả rất ít, mà Nữ Oa và Hậu Thổ lại là những tồn tại thu hút sự chú ý

nhất.

Cả hai nữ đều cực kỳ xinh đẹp, mặc dù tư thái khác nhau, nhưng đều mỗi người một vẻ.

Nữ Oa dung nhan tinh xảo, đôi mắt phượng khẽ nhếch, ung dung hoa quý, dáng người yểu điệu, có một loại khí chất cao quý phượng nghi thiên hạ, khiến không ít người chú mục.

Hậu Thổ cũng ngũ quan tuyệt luân, mắt như thanh liên, mắt tinh răng trắng, má hạnh yếm đào, tư thái yêu kiều, tuy là người Vu tộc, nhưng cũng là tiêu điểm của mọi người.Phải biết!

Hai vị nữ thần này, một vị là Nhân Tộc Thánh Mẫu, một vị là Hậu Thổ Nương Nương tương lai, khí chất tự nhiên không phải tiên nữ khác có thể sánh bằng!

Vừa rồi có không ít tiên linh đến bắt chuyện với hai nữ, thái độ cả hai đều có chút lãnh đạm, nhưng hiện tại lại chủ động đến tìm Tử Vi nói chuyện, sao có thể không khiến người ta ngưỡng mộ?Rất nhanh, ba người liền giao đàm, thỉnh thoảng truyền ra những tràng cười như tiếng chuông bạc, hiển nhiên là hòa hợp vô cùng, quan hệ nhanh chóng trở nên thân thiết.

Thấy vậy, một đám Đại Thần Thông giả càng thêm ngưỡng mộ.Tử Vi cùng Nữ Oa và Hậu Thổ giao đàm đã lâu, trong lòng cũng có chút cảm khái.

Ngay cả ở kiếp trước, tên tuổi Nữ Oa và Hậu Thổ cũng gần như nhà nhà đều biết, những truyền thuyết về hai người lan truyền rất rộng.

Ban đầu Tử Vi cho rằng tính cách của hai người hẳn là có chút lạnh lùng, nhưng sau một hồi tiếp xúc lại phát hiện không phải vậy, tính cách của cả hai đều hoạt bát hơn nhiều so với tưởng tượng của

y.Giao đàm một hồi, Tử Vi thấy giảng Đạo chưa bắt đầu, liền tùy miệng nói: "Nữ Oa Đạo hữu, lát nữa Đạo Tổ giảng Đạo, bên trong sẽ có sáu cái bồ đoàn, nàng có thể chiếm một vị trí." "Hả?" Nữ Oa nghe vậy lập tức kinh ngạc, đôi mắt thu thủy nhìn về phía Tử Vi trước mặt, tò mò hỏi: "Cửa lớn Tử Tiêu Cung chưa mở, Đạo huynh làm sao biết bên trong sẽ có sáu cái bồ đoàn?" "Ta đoán bừa thôi!" Tử Vi lúc này mới phát hiện mình lỡ lời, liền tùy tiện nói dối.Thấy Tử Vi trả lời như vậy, Nữ Oa khẽ nhíu mày, trong lòng càng lúc càng tò mò, với Đạo Hạnh của Tử Vi, sao lại vô duyên vô cớ thốt ra một câu như vậy?

Hậu Thổ bên cạnh nghe vậy lập tức cười, nhìn Tử Vi nói: "Sao Đạo huynh lại không để ta đi ngồi bồ đoàn đó, mà lại muốn Nữ Oa tỷ tỷ đi?

Chẳng lẽ..." Nói đến đây, Hậu Thổ quay lại nhìn hai người vài cái, khẽ nói: "Đạo huynh đã phải lòng Nữ Oa tỷ tỷ rồi sao?" Hậu Thổ vốn là người Vu tộc, tính tình khoáng đạt, tâm tư thẳng thắn, không quá để ý đến những lễ tiết đó, liền mở lời trêu chọc."Hậu Thổ muội muội, lời không thể nói lung tung a!" Nghe lời của Hậu Thổ, mặt ngọc của Nữ Oa không khỏi nóng bừng, đỏ ửng cả một mảng, vội vàng mở lời nói.

Tử Vi cũng có chút bất đắc dĩ, tính cách của Hậu Thổ và y quả thực có chút khác biệt lớn, nàng hoạt bát hơn nhiều.

Hậu Thổ cười bẽn lẽn, ánh mắt lại rơi trên người Hoàng Ly Nhi bên cạnh Tử Vi, mở lời nói: "Ly Nhi muội muội vì sao lại xưng hô Đạo huynh là Chủ nhân?" Hoàng Ly Nhi mở lời nói: "Chuyện này kể ra thì dài, sau khi ta xuất thân từ Phượng tộc, không cẩn thận bị Kỳ Lân tộc vây công, Chủ nhân đã ra tay cứu ta.

Nếu không thì, tính mạng ta nguy vậy!" Nghe lời của Hoàng Ly

Nhi, Nữ Oa không khỏi kinh ngạc nói: “Thì ra Ly Nhi muội muội là người Phượng tộc!”Nội dung cuộc nói chuyện của hai người không hề cố ý che giấu, lập tức lọt vào tai rất nhiều người có mặt.

Đế Tuấn và Thái Nhất xa xa nhìn Tử Vi, trên mặt thần sắc có chút không tốt.

Thái Nhất nhíu chặt mày, nói: “Đại ca, tên này vốn là Tử Vi Tinh Thần, thảo nào ta cảm nhận được khí tức Tinh Không từ trên người hắn!” Đế Tuấn gật đầu, trầm giọng nói: “Người này tu vi bất phàm, chỉ sợ là nhân vật Đại La Kim Tiên tuyệt đỉnh!

Tử Vi Tinh cùng Thái Dương Tinh nơi ta xuất thế, đồng là một trong ba Tinh Thần quý giá nhất, ta có một loại dự cảm, người này tất sẽ là đại địch của huynh đệ hai ta!”Không thể không nói!

Linh giác của Đế Tuấn bất phàm, mơ hồ dự cảm được giữa y và Tử Vi tất sẽ có một trận tranh đấu.

Thực tế mà nói, Tử Vi Tinh và Thái Dương Tinh, đồng là chí tôn Tinh Thần, thống lĩnh Chu Thiên Tinh Vực, nhưng tục ngữ nói một núi không thể có hai hổ, giữa hai người nhất định sẽ phát sinh tranh giành quyền lực.

Đó chỉ có thể là một loại tất nhiên!Thái Nhất lúc này hiểu ra, lạnh giọng nói: “Đại ca, trận pháp bên ngoài Thái Dương Tinh của chúng ta, liệu có phải do tên đó ra tay không?” Trong mắt Đế Tuấn lộ ra vẻ suy tư, nói: “Không phải là không có khả năng!” “Hừ!

Tên này từ đầu đến cuối đều chiếm hết phong đầu, ta đã sớm nhìn không vừa mắt rồi!

Đại ca, cứ để ta thử xem sao!” Thái Nhất nóng nảy trong mắt lộ ra một tia sắc lạnh, mở lời nói.

Ánh mắt Đế Tuấn khẽ lóe lên, nhưng lại không ngăn cản, dặn dò

Thái Nhất nói: “Người này tu vi bất phàm, cẩn thận một chút!”Khi Tử Vi, Nữ Oa và Hậu Thổ đang giao đàm, đột nhiên có một âm thanh không hợp thời vang lên!

“Hừ!

Thì ra là nghiệt chủng Phượng tộc còn sót lại!” Một thanh âm đột ngột vang lên, thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Chỉ thấy Thái Nhất rẽ đám đông bước ra, tùy ý nhìn Tử Vi và Hoàng Ly Nhi một cái, lạnh giọng nói: “Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tranh bá, dẫn đến Hồng Hoang đại địa sinh linh đồ thán, còn dám đến đây nghe Đạo!

Vị Đạo huynh kia đã là Chủ nhân của nữ tử này, chẳng lẽ trận chiến tam tộc năm xưa, cũng có liên quan đến ngươi sao?”Có thể nói, Thái Nhất dụng tâm hiểm độc!

Lời này vừa ra, lập tức đặt Tử Vi và Hoàng Ly Nhi vào thế đối đầu với tất cả Đại Thần Thông giả có mặt!

Năm xưa vào Long Hán Lượng Kiếp, tam tộc tranh bá, dẫn đến vô số tiên linh vẫn lạc, thiên địa tan hoang tồi tạ, phải mất rất lâu mới khôi phục.

Bởi vậy danh tiếng của tam tộc lúc này quả thực không mấy tốt đẹp!

Không ít Đại Thần Thông giả khi đó đã hóa hình xuất thế, chỉ là ẩn cư không ra mặt mà thôi, tự nhiên đều biết chuyện này.

Lời của Thái Nhất, không nghi ngờ gì muốn khiến Tử Vi và Hoàng Ly Nhi trở thành bia đỡ đạn cho mọi người!Quả nhiên, sau khi nghe lời Thái Nhất, sắc mặt nhiều người khẽ biến đổi, nhìn về phía Tử Vi trong thần sắc nhiều thêm vài phần ý chống đối.

Hoàng Ly Nhi nghe vậy vội vàng mở lời giải thích: “Chuyện năm

đó, là Ma Tổ La Hầu ở trong tối châm ngòi, tam tộc chúng ta cũng là nạn nhân." "Nói thật khéo!" Thái Nhất liên tục cười lạnh, nói một cách gay gắt: "Nếu không phải tam tộc sớm đã có lòng xưng bá Hồng Hoang thiên địa, thì làm sao lại trúng kế của La Hầu?" "..." Nghe lời Thái Nhất, Hoàng Ly Nhi lập tức nghẹn lời, lời đối phương nói cũng không sai, tam tộc quả thật có lòng tranh bá thiên địa, một chút cũng không thể biện bác.Lúc này, Tử Vi cuối cùng cũng tiến lên một bước, ánh mắt lạnh lẽo quét qua người Thái Nhất, nhìn thoáng qua Đế Tuấn ở đằng xa, lập tức hiểu rõ ý đồ của hai người, mở lời nói: "Tam tộc tranh bá là đại thế của Hồng Hoang, phía sau lại có Ma tộc làm kẻ chủ mưu, thiên ý đã định như vậy, khi nào lại trở thành lý do để uy hiếp người khác?" Ánh mắt Thái Nhất rơi trên người Tử Vi, cười lạnh nói: "Ta chẳng qua chỉ nói thật mà thôi!

Nghiệt chủng tam tộc có tư cách gì mà ngồi dưới Đạo Tổ nghe Đạo?" "Đạo Tổ còn chưa nói người của tam tộc không thể nghe Đạo, ngươi lắm lời làm gì?!" "Một tiếng là nghiệt chủng, hai tiếng cũng là nghiệt chủng!" Ánh mắt Tử Vi như điện, trong hai mắt bắn ra hai đạo quang thúc kinh người, quát lớn: "Thật sự cho rằng ta không tồn tại sao?!"Tử Vi khẽ quát một tiếng, sải bước lớn về phía trước, giơ tay vỗ về phía Thái Nhất!

"Ầm!" Trong khoảnh khắc, huyết khí trong cơ thể Tử Vi hung dũng trào ra, toàn thân y phảng phất hóa thành Hỗn Độn hung thú, khí huyết chi lực khủng bố xông thẳng vào Hỗn Độn!

Giữa các ngón tay rũ xuống từng luồng thần mang màu vàng kim, hóa thành từng đạo trật tự thần liên, ong ong rung động, thần lực mênh mông chiếu rọi vạn cổ, xé nát cả hư không trước Tử Tiêu Cung!

"Ngươi dám!" Thái Nhất không ngờ Tử Vi lại bùng nổ trực tiếp ra tay như vậy, không khỏi sắc mặt đại biến, đột nhiên quát lớn một tiếng, giơ tay vỗ về phía trước!"Ầm!" Trong nháy mắt, từng luồng

Thái Dương Chân Hỏa màu vàng kim hung dũng trào ra, phát tán nhiệt độ cao khủng bố, thiêu đốt hư không xung quanh đến sụp đổ, bao trùm về phía Tử Vi!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Hai lòng bàn tay của hai người liền đối chọi với nhau!

"Ầm!" Một tiếng nổ cực lớn vô cùng truyền đến, bàn tay lớn của Tử Vi tựa như một tấm thiên bia vàng kim bất diệt, giữa các ngón tay Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí cuồn cuộn, đánh tan tất cả Thái Dương Chân Diễm!

Từng đạo khe nứt đáng sợ xuất hiện, phảng phất như những con rết xấu xí không ngừng kéo dài ra, ánh sáng bạo tạc màu vàng kim chiếu rọi khiến tất cả mọi người vô thức nhắm chặt hai mắt!

"A!" Kèm theo một tiếng hét lớn, Thái Nhất phát ra một tiếng kêu thảm thiết đầy đau đớn, lùi liên tiếp bảy tám bước, khí tức trên người phập phồng bất định!Đợi đến khi ánh sáng tan đi, tay phải Thái Nhất máu tươi đầm đìa, cả cánh tay đã gãy gập từ cổ tay, lộ ra xương trắng hếu, máu tiên đỏ tươi vô cùng bắt mắt, từng giọt từng giọt rơi xuống đất!

Ngay sau đó!

Cánh tay phải của Thái Nhất, toàn bộ cánh tay đều nổ tung!

Khi nhìn thấy cảnh này, bao gồm cả Tam Thanh, tất cả mọi người có mặt đều lộ ra vẻ kinh hãi!

Đạo Hạnh của Thái Nhất trong số đám đông đều có thể xem là đỉnh cấp, thế mà chỉ một kích đã bị thương không nhẹ, đủ thấy Đạo Hạnh của Tử Vi lợi hại đến mức nào!

Thông Thiên càng mặt đầy hưng phấn, một vẻ nóng lòng muốn thử, dường như đang hồi vị lại một kích vừa rồi của Tử Vi.

Lại có rất nhiều người ngấm ngầm liệt Tử Vi vào danh sách những tồn tại tuyệt đối không thể chọc vào!

Hắn ta quả là một hung nhân a, không chỉ thực lực cao sâu, sát phạt quả đoán, ai rảnh rỗi mà muốn đi chọc vào chứ?"Đáng hận!" Thái Nhất bản tính kiệt ngạo bất tuần, trước mặt mọi người lại mất mặt lớn như vậy, lập tức nổi giận đùng đùng, một tay rút Hỗn Độn Chung từ bên hông ra, cũng không quản nơi này là đâu, muốn đánh về phía Tử Vi!

"Thái Nhất, dừng tay!" Ngay lúc đó, Đế Tuấn đột nhiên xuất hiện trước mặt Thái Nhất, quát lớn.

Nơi đây là Đạo trường của Thánh Nhân, tùy tiện làm ồn cũng thôi, nếu thật sự đánh nhau, vạn nhất chọc giận Thánh Nhân, chỉ sợ đều không có kết cục tốt đẹp.

Chương 59

Đế Tuấn ngăn Thái Nhất lại xong, hướng về phía Tử Vi nói: “Thái Nhất tính tình nóng nảy, mong Tử Vi Đạo hữu đừng để trong lòng.” Nghe lời Đế Tuấn, Tử Vi thần sắc bình tĩnh nói: “Nếu hai huynh đệ các ngươi có gì bất phục, tùy thời cứ chiến!”Tử Vi hiểu rõ, sở dĩ Thái Nhất lại nhảy ra, tất nhiên là đã được Đế Tuấn cho phép.

Thấy Thái Nhất bị đánh trọng thương, Đế Tuấn vẫn có thể giữ bình tĩnh, còn đặt mình vào một vị trí khiêm tốn, có thể thấy mưu lược, sự thâm sâu trong tâm cơ của y đều cực kỳ phi phàm.

Ngay cả là đối thủ định mệnh, Tử Vi cũng không thể không thừa nhận, trên người Đế Tuấn quả thực có một loại phong phạm Hoàng giả trời sinh.Sau trận náo loạn vừa rồi, không khí trước Tử Tiêu Cung lập tức trở nên căng thẳng, may mắn là lúc này, cửa lớn Tử Tiêu Cung cuối cùng cũng mở ra!

Chỉ nghe một tiếng "kẽo kẹt", cửa lớn Tử Tiêu Cung bị từ trong ra ngoài đẩy mở một khe hở, lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Ngay sau đó, từ trong cửa bước ra hai tiểu đồng phấn điêu ngọc trác, trông chỉ khoảng sáu bảy tuổi!Trước cửa Tử Tiêu Cung, một nam một nữ hai tiểu đồng xuất hiện trước mắt mọi người, dùng giọng nói hơi non nớt nói: “Ba ngàn năm đã qua, Lão Gia sắp sửa giảng Đại Đạo tại Tử Tiêu Cung, chư vị có thể nhập cung nghe Đạo!” “Hạo Thiên, Dao Trì?” Nhìn hai đồng tử, Tử Vi trong lòng không khỏi thầm nghĩ.

Xem ra hai người này chính là Thiên Đình chi chủ tương lai, Hạo Thiên và Dao Trì.

Hạo Thiên cũng là người dã tâm bừng bừng, có thủ đoạn, một lòng muốn thống ngự Tam Giới Lục Đạo, trở thành Thiên Địa chi Chủ chân chính, nhưng tiếc là không gặp thời.

Trên đầu lại có mấy vị Thánh Nhân trấn áp, bất kể kế hoạch thế nào, y cũng chỉ có thể làm một Thiên Đế bù nhìn không có thực quyền, trở thành người chấp hành Thiên Đạo trên danh nghĩa.

Huống chi đời này, Tử Vi muốn kiến lập Vô Thượng Đế Thống, thống trị toàn bộ Hồng Hoang, ngay cả mấy vị Thánh Nhân cũng phải cuốn vào, Hạo Thiên và Dao Trì càng không có chút cơ hội nào để lật mình!Hạo Thiên và Dao Trì vừa xuất hiện, tất cả Đại Thần Thông giả có mặt đều không còn bình tĩnh!

Bởi vì hai tiểu đồng này trên người đều phát ra khí tức cường đại của Đại La Kim Tiên, thậm chí còn lợi hại hơn tuyệt đại đa số người trong đó!

So sánh hai bên, chẳng phải những cái gọi là Đại Thần Thông giả kia chỉ có tư cách canh cửa cho Thánh Nhân sao?

Quả nhiên, cũng chỉ có Thánh Nhân mới có được thủ bút lớn như vậy!

Chưa vào trong, trong lòng mọi người lại tự mình tăng thêm vài phần kính sợ.Nhưng rất nhanh, một đám người phản ứng lại, nhìn cánh cửa đã mở, trong mắt bùng lên sắc thái nhiệt huyết, lần lượt bước vào trong!

Vừa mới tiến vào Tử Tiêu Cung, mọi người liền sững sờ, chỉ thấy dưới Vân Sàng giảng Đạo, rõ ràng đặt sáu cái bồ đoàn.

Sáu cái bồ đoàn thoạt nhìn có vẻ bình thường, nhưng nhìn lâu, sẽ phát hiện trên đó dường như có Đạo Uẩn lan tỏa, khiến người ta trong lòng hướng về.

Những người có mặt đều là Đại Thần Thông giả, sau khi nhìn thấy sáu cái bồ đoàn, lập tức tâm tư hoạt bát.

Tử Tiêu Cung rộng lớn như vậy lại trống trải, chỉ có sáu cái bồ đoàn, hiển nhiên có ý nghĩa phi phàm a!Chẳng sai đi đâu được, vị trí của bồ đoàn lại gần Vân Sàng của Đạo Tổ nhất, lắng nghe Đạo Âm tự sẽ càng thêm rõ ràng, dù sao cũng mạnh hơn nhiều so với việc đứng ở phía sau!

Ngồi lên trước chắc chắn không có gì xấu!

Nhìn thấy sáu cái bồ đoàn trong khoảnh khắc, Nữ Oa lại sững sờ, cả người có chút ngây dại!

Vừa nãy, Tử Vi đã nói với nàng, trong Tử Tiêu Cung sẽ có sáu cái bồ đoàn, phải ngồi lên một cái.

Nàng vốn dĩ cho rằng Tử Vi nói bừa, cũng không để trong lòng, ai ngờ lại là thật!

Trong khoảnh khắc, trong não hải Nữ Oa không khỏi hiện ra một loạt dấu hỏi.“Tử Vi Đạo huynh làm sao biết trong Tử Tiêu Cung sẽ có bồ đoàn?” “Chẳng lẽ đoán bừa?

Nhưng lại biết cả số lượng bồ đoàn, không sai một cái nào...” “Tử Vi Đạo huynh đã sớm biết tình cảnh bên trong Tử Tiêu Cung sao?

Sao có thể, đây là Đạo trường của Thánh Nhân!” “Chẳng lẽ...

Tử Vi Đạo huynh quen biết Đạo Tổ...” Nữ Oa nghĩ đến đây, tự cho là đã nắm được mấu chốt của vấn đề, đôi mắt đẹp trợn thật lớn, ngực nàng phập phồng, hô hấp cũng có chút gấp gáp!“Ầm!” Khi Nữ Oa đang ngẩn ngơ, toàn bộ Tử Tiêu Cung lại loạn thành một mớ, những người vừa rồi còn trật tự, nhường nhịn nhau giờ đều thi triển Pháp lực, xông về phía vị trí bồ đoàn!

Lập tức, trong Tử Tiêu Cung ồn ào hỗn loạn, gà bay chó chạy, trở

nên như một cái chợ.

Lúc này, sự chênh lệch thực lực của mọi người cũng lộ rõ.Tam Thanh đồng khí liên chi, đầu đội Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, là người đầu tiên xông đến phía trước bồ đoàn, ngồi xuống ba vị trí bồ đoàn đầu tiên!

Trước đó ở ngoài Tử Tiêu Cung, lời Tử Vi nói với Nữ Oa, Phục Hi cũng đã nghe thấy, biết được bồ đoàn có ý nghĩa phi phàm, lúc này cũng dốc hết sức lực, vội vàng đẩy muội muội Nữ Oa lên bồ đoàn thứ tư!

Côn Bằng Lão Tổ hóa thành một đoàn thanh quang, phía sau ẩn ẩn hiện ra một con chim đại bàng màu xanh, nhờ vào ưu thế tốc độ của mình, chiếm cứ bồ đoàn thứ năm!

Hồng Vân Lão Tổ cũng nhờ vào Độn Pháp tốc độ cực nhanh, ngồi xuống vị trí bồ đoàn cuối cùng!

Trong chớp mắt, sáu vị trí bồ đoàn đều đã bị người chiếm cứ.

Các Đại Thần Thông giả khác thấy vậy, chỉ đành bất lực từ bỏ, thở dài một hơi, lần lượt tìm một chỗ trong đại điện mà đứng.Còn về Tử Vi, ngay từ đầu đã không có ý định tranh giành bồ đoàn, cùng Hậu Thổ, dẫn theo Hoàng Ly Nhi đứng ở một vị trí khá gần.

Sáu vị trí bồ đoàn tuy tốt, nhưng lại không phải ai cũng có thể ngồi được!

Chúng đại diện cho Thiên định Lục Thánh Vị!

Ví như Tử Vi cưỡng hành đẩy Hoàng Ly Nhi lên bồ đoàn, với mệnh cách của Hoàng Ly Nhi cũng không thể thừa nhận được, ngược lại sẽ tăng thêm vô số sóng gió.

Tử Vi tu luyện chính là Thế Giới chi Pháp, đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, căn bản không cần cái gọi

là Thánh Vị, cũng không có nhu yếu tranh giành bồ đoàn.

Bồ đoàn, ai thích ngồi thì ngồi vậy!Ai ngờ, biểu hiện này của Tử Vi trong mắt Nữ Oa lại càng khiến nàng cảm thấy khó hiểu.

Tử Vi rõ ràng biết trong đại điện có bồ đoàn, vì sao lại không ngồi lên chứ?!

Thật sự khiến người ta trăm mối khó hiểu!

Trong mắt Nữ Oa, Tử Vi lập tức trở nên thần bí khó lường, cả người đều được bao phủ bởi một tầng khí tức thần bí!

Trong lòng nàng càng lúc càng tò mò về y!Đương nhiên, không chỉ Nữ Oa, mà cả Hậu Thổ cũng cảm thấy tò mò về Tử Vi!

Hậu Thổ nhìn Tử Vi bên cạnh, trên mặt tươi cười đầy vẻ tinh nghịch, nói: "Tử Vi Đạo huynh, rõ ràng biết trong này có bồ đoàn, sao lại không ngồi vậy?" Đối mặt với câu hỏi của Hậu Thổ, Tử Vi thực sự không biết nên trả lời thế nào, bèn mở lời nói: "Ta tương đối thích đứng." "???" Nghe vậy, Hậu Thổ lập tức có chút ngẩn người, lý do kỳ quặc gì vậy!

Nàng sững sờ một lúc, sau đó không nhịn được bật cười thành tiếng, thấy Tử Vi không muốn nói nhiều, cũng không truy vấn nữa, nói: "Người này thật thú vị!"Một đám người đợi nửa ngày, nhưng không thấy bóng dáng Hồng Quân, không khỏi có chút nhàm chán, không ít người lại bắt đầu kéo bè kéo cánh, tụ tập lại với nhau, vô cùng ồn ào.

"Yên lặng!" Đồng tử Hạo Thiên đứng trên cao đài, mở lời quát.

Một cỗ Pháp lực của Đại La Kim Tiên quét ngang ra, áp chế tất cả âm thanh của mọi người xuống.

Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người đều im bặt!

Hạo Thiên tuy còn nhỏ, nhưng tu vi lại không kém hơn ai, lại ở bên cạnh Đạo Tổ, cũng phải cho y vài phần thể diện.Hậu Thổ nhìn trái nhìn phải, có chút tò mò nói: "Tử Vi Đạo huynh, Đạo huynh kia vẫn chưa xuất hiện?" Tử Vi cười nói: "Bởi vì người chưa tề tựu!" "Hả?" Hậu Thổ nghe vậy không khỏi có chút ngạc nhiên, ngay lúc đó, đột nhiên có hai thân ảnh phong trần mệt mỏi xông vào, Đạo bào trên người có vài chỗ đã rách nát, hiển nhiên là đã chịu một phen khổ sở trong Hỗn Độn.

Hai người đó tự nhiên chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Ánh mắt hai người quét qua đại điện, phát hiện khắp nơi đều đứng đầy tu sĩ, gần như không có lấy một chỗ đặt chân.

Trong khoảnh khắc, sắc mặt cả hai đều khó coi.

Mắt Chuẩn Đề đảo một vòng, lập tức đấm ngực dậm chân, lớn tiếng khóc lóc nói: "Sư huynh a, hai chúng ta từ Tây Phương xa xôi chạy đến, trải qua trùng trùng hiểm nguy, kết quả ngay cả một chỗ đặt chân cũng không có a!" Tiếp Dẫn mặt vàng như nghệ, nhăn nhó như quả khổ qua, cũng thở dài nói: "Sư đệ nói rất đúng, chúng ta vốn vì chúng sinh Tây Phương mà mưu cầu một cơ duyên Đại Đạo, không ngờ lại đến muộn, cũng không có cách nào khác, chi bằng tìm một góc ngồi xuống vậy!" Chuẩn Đề vừa sụt sịt vừa khóc lóc nói: "Sư huynh, ngồi ở góc thì làm sao nghe rõ được, vạn nhất nghe sai Đạo Tổ giảng Đạo, ta về sao ăn nói với chúng sinh Tây Phương đây?!" "Ta, ta thà chết đi còn hơn!" Chuẩn Đề nói xong, liền kêu lớn một tiếng, đâm đầu vào cây cột bên cạnh."Đông!" Chỉ nghe một tiếng "đông" cực lớn, cây cột kia không hề suy chuyển, Chuẩn Đề thì kêu thảm một tiếng, mắt bắn kim tinh, trực tiếp ngã vật xuống đất, đập đầu chảy máu, oa oa khóc lớn.

Dù sao đây là Đạo trường của Đạo Tổ, không phải ai cũng có thể

đụng vào!

Chuẩn Đề đột nhiên làm vậy, khiến các Đại Thần Thông giả bên cạnh đều giật mình!

Nhìn cảnh này, Tử Vi không khỏi bật cười thành tiếng.

Không thể không nói, Chuẩn Đề thật sự là một kẻ tàn nhẫn, diễn kỹ quả thực lợi hại!

Các Đại Thần Thông giả khác, cũng đều nhíu chặt mày, bị cái trò này làm cho kinh tởm, biểu tình trên mặt đặc sắc vô cùng.

Đạo Tổ giảng Đạo, cơ hội khó được, mọi người đều trải qua thiên tân vạn khổ mới đến được đây, thậm chí không ít người còn mất mạng trên đường đi!

Lại không phải trẻ con, ai sẽ ngu ngốc mà nhường vị trí của mình cho người khác chứ!Tuy nhiên!

Chương 60

Khoảnh khắc tiếp theo, tất cả Đại Thần Thông giả đều bị giáo huấn một phen!Trong Tử Tiêu Cung.

Chuẩn Đề ngồi trên đất oa oa khóc lớn, ánh mắt lại lén lút nhìn về phía sáu cái bồ đoàn ở phía trước nhất!

Y và Tiếp Dẫn đã đến rồi, tự nhiên phải ngồi ở vị trí phía trước nhất.

Sáu vị trí kia vừa nhìn đã thấy phi phàm!

Khi một đám Đại Thần Thông giả vẫn thờ ơ, Hồng Vân Lão Tổ đang ngồi trên bồ đoàn cuối cùng lại đứng dậy, cười ha hả nói: "Đạo hữu vì chúng sinh Tây Phương mà một lòng cầu Đạo, thật sự khiến bần đạo vô cùng kính phục!" "Với đại nghị lực như vậy, bần đạo tự thấy không bằng, vị trí này chi bằng nhường cho Đạo hữu vậy!" Lời Hồng Vân vừa dứt, sắc mặt Trấn Nguyên Tử bên cạnh biến đổi, muốn mở lời ngăn cản, nhưng đã chậm một bước.

Nghe lời Hồng Vân, rất nhiều Đại Thần Thông giả có mặt đều đồng loạt sững sờ, không ngờ thật sự có kẻ ngốc như vậy.

Chuẩn Đề đang khóc lớn nghe vậy cũng sững sờ, dường như không dám tin lại thật sự có người nhường chỗ, lập tức đứng dậy, hóa thành một đạo độn quang ngồi phịch xuống vị trí của Hồng Vân, rồi mới cười ha hả nói: "Bần đạo đa tạ mỹ ý của Đạo hữu!" Đâu còn nửa điểm vẻ uất ức như trước.

Nhìn cảnh này, Hồng Vân đầu tiên ngẩn ra, sau đó mở lời nói: "Đạo hữu không cần khách khí!" Rồi sau đó ngoan ngoãn đứng phía sau Chuẩn Đề.Chuẩn Đề ngồi trên bồ đoàn xong, liền hướng về phía Lão Tử và những người khác ở phía trước mà ra vẻ thân thiện, nhưng

chỉ có Nguyên Thủy là nói vài câu bâng quơ, những người khác đều im lặng không nói, hiển nhiên căn bản không coi trọng Chuẩn Đề!

Lúc này, Chuẩn Đề hai mắt đảo một vòng, đột nhiên nhìn về phía Côn Bằng Lão Tổ bên cạnh, mở lời nói: "Ngươi là ai?

Có tư cách gì mà cùng ta và những người khác cùng liệt vào tôn vị, còn không mau đứng dậy, nhường vị trí lại cho Sư huynh của ta!" "Hừ!" Côn Bằng Lão Tổ nghe vậy lập tức sắc mặt tối sầm, không ngờ lại có kẻ vô lại đến mức này, tính tình của y lại không tốt như Hồng Vân, lập tức giận dữ nói: "Ngươi sao lại vô sỉ đến mức này!" Chuẩn Đề lại mặt đầy nghiêm nghị nói: "Những người chúng ta đang ngồi ở đây đều là Tiên Thiên Thần Thai, nhìn mặt ngươi hung ác, không giống loại lương thiện, sao có thể ngồi ở đây!" Chưa đợi Côn Bằng phản bác, Nguyên Thủy bên cạnh không biết có phải ăn nhầm thuốc hay không, đột nhiên mở lời nói: "Vị Đạo hữu này nói không sai, ngươi chẳng phải là một loài sinh ra từ ẩm ướt trứng thai, loài mang lông đội sừng sao, có tư cách gì mà ngồi ở đây!" Nghe lời Nguyên Thủy, sắc mặt Nữ Oa không khỏi khẽ biến đổi, lời này của y vô hình chung cũng mắng cả nàng vào trong!"Đúng vậy!" "Mau chóng nhường chỗ!" "..." Trong Tử Tiêu Cung, một đám Đại Thần Thông giả xem náo nhiệt không sợ chuyện lớn, lần lượt la hét ầm ĩ.

Họ không tranh được bồ đoàn, trong lòng vốn đã không vui, tự nhiên vui vẻ khi thấy Côn Bằng cũng chịu thiệt!

"Hừ..." Côn Bằng nghe lời mọi người nói, sắc mặt lập tức đen như đáy nồi, khó coi như ăn phải một đứa trẻ chết!

"Cho ta đi!" Lúc này, Chuẩn Đề đột nhiên đẩy mạnh một cái, trực tiếp đẩy Côn Bằng từ trên bồ đoàn xuống.

Tiếp Dẫn đã sớm đợi ở bên cạnh thấy vậy, liền ngồi phịch xuống! Côn Bằng bị cưỡng ngạnh ép xuống vị trí, trong lòng phẫn nộ đến cực

điểm, gần như muốn cắn nát răng, nhưng lại không dám phạm vào chúng nộ.

Y lại âm thầm ghi hận Hồng Vân Lão Tổ, một đôi mắt âm u gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Vân!

Nếu không phải Hồng Vân ngu ngốc mà nhường bồ đoàn, thì y làm sao lại mất đi vị trí của mình!Một bên đại điện, Hậu Thổ nhìn cảnh này, đôi môi nhỏ hồng nhuận kinh ngạc há thành hình 'O', cảm giác thế giới quan của mình bị chấn động, mãi một lúc sau mới nói: "Vị Đạo hữu kia, thật sự... thật sự..." nhưng lại không tìm ra được từ ngữ thích hợp để hình dung Hồng Vân.

Tử Vi thấy vậy, không khỏi cười nói: "Kỳ lạ phải không?" "Không sai, kỳ lạ!" Hậu Thổ mặt đầy cảm khái nói: "Vị trí của sáu cái bồ đoàn vừa nhìn đã biết phi phàm, vậy mà lại chịu nhường cho hai người Tây Phương kia.

Hành động như vậy, thật sự khiến người ta không dám tán đồng!" "Ha ha!" Tử Vi nghe vậy cười nói: "Nàng có điều không biết, vị Hồng Vân Lão Tổ kia chính là lão hảo nhân nổi tiếng của Hồng Hoang!"Trong lòng y lại thầm nghĩ, quả trẻ người non dạ!

Hồng Vân Lão Tổ quả nhiên như trong truyền thuyết là một kẻ ngốc mười phần.

Theo Tử Vi thấy, Hồng Vân hoàn toàn đang tự tìm cái chết!

Bởi vì chuyện nhường chỗ này, trên người y đã dính phải Thiên Đại Nhân Quả.

Thứ nhất!

Chính là Côn Bằng Lão Tổ, vì Hồng Vân mà mất đi Thánh Vị, hận không thể xé xác Hồng Vân thành vạn đoạn!

Thứ hai!

Hồng Vân vì chuyện này đã đắc tội Hồng Quân, sáu vị trí là thiên định, Hồng Vân đã ngồi lên, thì không nên nhường ra!

Một khi nhường ra, nói nhỏ là làm mất mặt Hồng Quân, nói lớn là gây rắc rối cho Hồng Quân!

Chọc giận Hồng Quân, liệu có kết cục tốt đẹp để ăn không?

Nếu không thì, tại sao đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng lại không chọn ai cả, mà lại vừa vặn rơi vào tay Hồng Vân?

Thứ ba!

Hồng Vân nhường chỗ cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đó là Thiên Đại Thánh Nhân Nhân Quả, nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề căn bản không có năng lực gánh chịu, cho nên chỉ có thể để Hồng Vân đi chết mà thôi!

Hồng Vân chết rồi, nhân quả lớn đến mấy cũng kết thúc!

Thậm chí nói sâu hơn nữa, Hồng Vân nhường chỗ cho Chuẩn Đề, nhưng lại không nhường cho những người khác, đối với các Đại Thần Thông giả còn lại có mặt, trong lòng cũng sẽ cảm thấy không thoải mái.

Đó cũng là lý do vì sao, sau này khi Đế Tuấn và Thái Nhất tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân, Hồng Vân bình thường nhìn như có một đám bạn bè, nhân duyên cực tốt, lại không có một 'bằng hữu' nào ra tay giúp đỡ.

Chỉ có Trấn Nguyên Tử là một người bạn thật sự, chỉ là cũng chỉ ra chút sức lực mà thôi!

Tổng hợp mấy điểm trên, Hồng Vân thật sự không chết cũng khó..."Ong..." Khi Tử Vi đang tính toán trong lòng, hư không trong đại điện đột nhiên chấn động, hà quang vạn đạo, thụy khí ngàn tía, một thân ảnh vô cùng đột ngột xuất hiện trên Đạo đài!

“Hồng Quân Đạo Tổ!” “Thánh Nhân!” “...” Khi nhìn thấy bóng dáng Hồng Quân, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Mặc dù Hồng Quân nhìn có vẻ bình đạm ngồi đó, nhưng lại phảng phất cùng thiên địa đồng tại, tuế nguyệt bất hủ, một cỗ Thánh Uy nhàn nhạt trải ra, áp chế đến mức khiến người ta gần như không thở nổi!

“Thánh Nhân!” Nhất thời, tất cả Đại Thần Thông giả có mặt đều rùng mình!

Có lẽ trong Hồng Hoang, những người này đều là tồn tại xưng bá một phương, hô phong hoán vũ, nhưng trước mặt Thánh Nhân, rồng cũng phải cuộn mình, hổ cũng phải nằm im!Tử Vi cũng nhìn về phía Hồng Quân trên Đạo đài, ánh mắt khẽ lóe lên, thực lực của Hồng Quân sau khi thành Thánh quả nhiên sâu không lường được, ngay cả ta cũng không hề nhận ra một chút dấu hiệu nào.

Hiển nhiên, so với lúc Đạo Ma chi Chiến, Hồng Quân được Thiên Địa Vô Lượng Khí Vận tương trợ, cảnh giới bản thân đã đạt đến một cảnh giới không thể nghĩ bàn!Ánh mắt Hồng Quân quét qua mọi người trong điện, ánh mắt rơi trên người Tử Vi, thần sắc không khỏi khẽ biến đổi, dường như có chút kinh ngạc.

Ngay sau đó!

Hồng Quân liền trước mặt tất cả tiên linh mở lời nói: “Tử Vi Đạo hữu, vào Long Hán Lượng Kiếp, đã giúp bần đạo đánh bại Ma Tổ La Hầu, bảo vệ một phần địa mạch Tây Phương, bản thân mang vô lượng Công Đức!” “Ngồi ở phía dưới, lão đạo lại không thể chịu được, xin mời lên thượng tọa đi!” Nói xong, Hồng Quân giơ tay chỉ một cái, bên cạnh Đạo đài của mình lại ngưng tụ ra một cái bồ đoàn, nhưng chỉ hơi thấp hơn vị trí của mình một chút.

Như vậy, liền ban cho Tử Vi một tôn vị khách quý!“Ối!” Giọng

Hồng Quân tuy bình tĩnh, nhưng lọt vào tai một đám Đại Thần Thông giả phía dưới, lại phảng phất như một cái nồi bị vỡ!

Ai nấy đều ồn ào!

"Hít!" "Ta không nghe lầm chứ?!

Thánh Nhân năm xưa lại từng chịu ân huệ của người này?!" "Trời ơi!

Thảo nào vị Đạo hữu kia Đạo Hạnh cao sâu như vậy!

Thì ra có lai lịch như vậy!" "..." Một đám người ồn ào náo nhiệt, tất cả đều kinh ngạc đến mức không nói nên lời, khó mà tin được nhìn về phía Tử Vi.Những người có mặt đều là Đại Thần Thông giả, ít nhiều đều biết chuyện đã xảy ra năm đó, thậm chí có không ít người khi du lịch Hồng Hoang, còn đặc biệt chạy đến Tây Phương đại địa để xem.

Núi sông vô biên, một mảng hoang tàn, xúc mục kinh tâm, có thể thấy trận chiến năm đó thảm liệt đến mức nào!

Xa xa vượt qua cấp số Đại La Kim Tiên!

Thế mà Thánh Nhân lại được Tử Vi giúp đỡ, vậy Đạo Hạnh của người này rốt cuộc lợi hại đến mức nào, thật sự khó mà tưởng tượng!"May mà vừa rồi không đi chọc vào rắc rối..." Đến đây, một đám người không khỏi âm thầm trong lòng mừng thầm.

Chuyện vừa xảy ra ngoài Tử Tiêu Cung, không khỏi nhìn về phía Thái Nhất, thần sắc ai nấy đều cổ quái.

Người này quả thực to gan lớn mật đến tột cùng, lại dám chọc vào một tồn tại ngang hàng với Đạo Tổ...

Thấy một đám người đều nhìn mình bằng ánh mắt đáng thương, Thái Nhất cảm giác da mặt mình như bị người ta ấn xuống đất mà ma

sát, mũi cũng suýt nữa thì vẹo.

Sắc mặt y như ăn phải trái ô mai.

Trong đôi mắt Kim Ô Đồng của y đầy tơ máu, càng vô cùng căm hận Tử Vi!Trên bồ đoàn phía trước nhất, Tam Thanh cũng đều mặt đầy chấn kinh, trước đó đã cảm thấy Tử Vi Đạo Hạnh bất phàm, không ngờ lại có lai lịch như vậy!

Sắc mặt Lão Tử biến đổi khó mà nhận ra, nhìn sâu Tử Vi một cái, sau đó liền khôi phục lại vẻ bình tĩnh không gợn sóng kia, không thể nhìn ra được suy nghĩ trong lòng y.

Chương 61

Thông Thiên ngược lại càng thêm hưng phấn, trong mắt ẩn ẩn lộ ra chiến ý.

Trái lại Nguyên Thủy, sắc mặt lại có chút tối sầm, dường như có chút khó chấp nhận!

Rõ ràng y mới là Bàn Cổ Chính Tông, theo lý nên là nhân vật đỉnh cấp nhất giữa Hồng Hoang thiên địa, giờ tự nhiên xuất hiện một Đạo Tổ thì đã đành, Tử Vi lại cũng lợi hại hơn y?!

Từng người từng người như vậy khiến thể diện của Bàn Cổ Chính Tông biết đặt vào đâu?

Điều này khiến Nguyên Thủy vốn dĩ tâm cao khí ngạo, tự cho là xuất thân bất phàm thực sự khó mà chấp nhận được!

Trên gò má ngọc của Nữ Oa cũng đầy vẻ kinh ngạc, một đôi mắt phượng to tròn chăm chú nhìn Tử Vi, dường như có chút không dám tin!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở Tây Phương cũng nhìn nhau, lộ vẻ không dám tin.

Đại địa Tây Phương quả thực có một phần địa mạch không bị tổn hại, không ngờ lại được đạo nhân trước mắt che chở!

Chẳng phải tất cả sinh linh Tây Phương đều mắc nợ Tử Vi một phần nhân quả vô lượng sao?

Dù Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là hạng người không màn thể diện, nhưng họ quả thực một lòng vì chúng sinh Tây Phương, nhất thời sinh ra nhiều ý cảm kích đối với Tử Vi!

Có thể nói, sau khi biết được lai lịch của Tử Vi, trong lòng một

chúng Đại thần thông giả đều xem y là tồn tại đỉnh cấp nhất giữa Thiên địa hiện giờ.

Đối mặt với lời mời của Hồng Quân, Tử Vi cũng không khách khí, gật đầu nói: "Nếu đã như vậy, Bần đạo không từ chối nữa!" Sau đó, y ngồi lên bồ đoàn kia dưới ánh mắt vô cùng ghen tị và kính phục của một đám người!

Hồng Quân thấy vậy gật đầu, ánh mắt nhìn chúng nhân phía dưới, mở lời nói: "Các ngươi đều đã tề tựu đông đủ, sau này cứ theo vị trí hiện tại mà ngồi, không được thay đổi nữa!

Bần đạo nay đã thành Thánh Nhân, cảm ngộ cơ duyên tạo hóa của Thiên Đạo, có trách nhiệm giáo hóa chúng sinh, sẽ giảng đạo ba lần tại Tử Tiêu Cung, mỗi lần vạn năm, mong các ngươi chăm chú lắng nghe!" Lời vừa dứt, cửa lớn Tử Tiêu Cung ầm ầm đóng lại!

"Đạo khả đạo, phi thường đạo; Danh khả danh, phi thường danh!

Có vật hỗn thành, sinh trước Thiên địa, là cội nguồn vạn loại.

Vô hình vô danh, hư vô tự nhiên, gọi là 'Đạo'!" "....." Theo lời giảng của Hồng Quân, từng trận âm thanh Đại Đạo vô cùng huyền diệu vang vọng khắp Tử Tiêu Cung.

Trong khoảnh khắc!

Bên trong cung điện dị tượng xuất hiện liên tiếp, trời hoa rơi lả tả, đất hiện sen vàng, tiên nhạc vang vọng, càng có cầu vồng chín sắc lấp lánh, tựa như thác tiên Ngân Hà, phảng phất như bước vào thế giới Cực Lạc!

Trong hư không, vô tận vân văn Đại Đạo hiện lên, đan dệt thành vũ điệu Đại Đạo rực rỡ, rũ xuống, tuyệt mỹ phi thường!

Một chúng Đại thần thông giả phía dưới nghe mà như si như dại, tất cả đều chìm đắm trong âm thanh Đạo pháp huyền ảo, những điểm

khó hiểu trong tu hành trước đây, hoặc những sai lầm, tất cả đều bỗng nhiên thông suốt, Đạo hạnh của mỗi người càng thêm viên mãn vô cùng!

Nghe đến chỗ tuyệt diệu, càng có không ít người thủ vũ túc đạo, vừa khóc vừa cười, đấm ngực dậm chân, khóc lớn không thôi!

Trăm trạng thái của chúng sinh, đều ở trong đó!

Ba ngàn Tử Tiêu khách ít nhiều đều có thu hoạch, nhưng ở đại điện, Hậu Thổ lại khẽ nhíu mày, tuy toàn tâm toàn ý lắng nghe Thánh Nhân giảng đạo, nhưng vì không có Nguyên Thần, y nghe mà có chút mịt mờ.

Muốn nói có thu hoạch, cũng không phải là không có!

Nhưng theo Đạo pháp Hồng Quân giảng giải càng lúc càng tinh thâm, y dần dần hoàn toàn không hiểu gì nữa!

Tử Vi khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, mặc niệm vận chuyển Tử Vi Đấu Số, trong cõi minh minh câu liên lực lượng Cửu Thiên Tinh Tượng, kết hợp mệnh số Tinh cung, dung hợp Pháp tắc Đại Đạo y lĩnh ngộ với Đại Đạo Hồng Quân giảng giải, xúc loại bàng thông, nhanh chóng tiêu hóa sự huyền diệu trong đó!

Gọi là khác đường nhưng cùng đích!

Tử Vi và Hồng Quân tuy đối với Đại Đạo có lý giải khác nhau, nhưng vạn pháp quy về một, vạn đạo như một, cuối cùng đều có chung một điểm đến.

Lĩnh ngộ Đạo pháp của hai người không ngừng va chạm trong não hải, bùng phát những tia lửa rực rỡ, nhận thức của Tử Vi về Đại Đạo càng thêm rõ ràng!

Căn cơ Đại Đạo càng thêm vững chắc!

Trong số tất cả những người nghe đạo tại trường, Tử Vi dựa vào căn cốt ngộ tính của bản thân, thêm vào sự lĩnh ngộ Đạo của thế giới, cao ốc kiến linh, lại có Tử Vi Đấu Số tương trợ, có thể nói là thu hoạch lớn nhất.

Thời gian từng chút trôi qua, trong Tử Tiêu Cung Đạo uẩn tràn ngập, dấu vết Đại Đạo in hằn trong hư không, có thể chạm tới.

Không ít Đại thần thông giả khí tức bỗng nhiên tăng vọt, trực tiếp đột phá ngay trong lúc nghe đạo!

Đặc biệt là vài người ngồi trên bồ đoàn phía trước, mệnh cách tôn quý nhất, thu hoạch tự nhiên cũng lớn nhất!

Quanh thân Lão Tử có từng tia huyền quang lượn lờ, hóa sinh Âm Dương nhị khí, tựa như râu rồng, xoay chuyển bao quanh, khí chất u huyền mờ mịt, đã có vài phần khí tượng của người đứng đầu Huyền Môn.

Tuy cảnh giới vẫn dừng lại ở Đại La Kim Tiên, nhưng nhận thức về Đạo càng thêm viên mãn, Pháp lực viên dung, thực lực tăng lên không chỉ một chút.

Cũng là Đại La Kim Tiên, nhưng giữa Đại La Kim Tiên và Đại La Kim Tiên lại khác biệt rất nhiều!

Một Đại thần thông giả đủ sức dễ dàng ngược sát một đám Đại La bình thường.

Trên đỉnh đầu Nguyên Thủy, Khánh vân trải rộng, vô số kim đằng ngọc trản lấp lánh ẩn hiện trong đó, bùng phát từng trận minh quang, phảng phất như tinh hà vũ trụ rực rỡ, tản mát từng trận khí cơ thần bí!

Thân Thông Thiên thì trỗi dậy một cỗ Kiếm ý kinh thiên, cả người y ẩn ẩn hóa thành một thanh kiếm sắc, phong mang tất lộ, muốn chém

phá vạn vật thế gian!

Đại Đạo Hồng Quân giảng có thể coi là một luận cương tổng thể, Đại Đạo mà mỗi người nghe đạo tu luyện khác nhau, thu hoạch tự nhiên cũng không hoàn toàn giống nhau.

Không lâu sau đó, trên thân Nữ Oa ý tạo hóa dũng động, tản mát sinh cơ dồi dào, khí tức bỗng nhiên tăng vọt, cũng đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn!

Lại qua ngàn năm, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đồng dạng đột phá Đại La Kim Tiên viên mãn!

Các Đại thần thông giả còn lại như Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà, Côn Bằng... cũng đều có thu hoạch không nhỏ.

Rốt cuộc những người này đều xuất thân từ Tiên Thiên thần thai Thánh, căn cốt bất phàm, được Thiên mệnh ưu ái, tu luyện tự nhiên dễ dàng hơn nhiều.

Trong nháy mắt, bảy ngàn năm thời gian chợt trôi qua!

Hồng Quân cuối cùng cũng giảng xong cảnh giới Đại La và phía dưới, bắt đầu giảng giải Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên càng thêm cao thâm.

Tuy nhiên, lúc này Hồng Quân giảng không phải Đạo Trảm Tam Thi do y sáng tạo, mà là Pháp môn Dĩ Lực Chứng Đạo thuần túy, dựa vào lĩnh ngộ lực lượng Pháp tắc để đột phá ngưỡng cửa Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Đúng lúc đó, Hồng Quân dừng giọng, nhìn về phía Tử Vi bên cạnh, mở lời nói: "Tử Vi Đạo hữu, về Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, không biết đạo hữu có cái nhìn gì?" Nghe lời Hồng Quân, chúng nhân nghe đạo đầu tiên sững sờ, ngay sau đó tự hiểu ra, từng người trợn to hai mắt khó tin, nhìn về phía Tử Vi.

Hỗn Nguyên Kim Tiên là cảnh giới siêu việt Đại La Kim Tiên, vậy mà hiện tại Hồng Quân lại hỏi Tử Vi, chẳng lẽ tu vi của vế sau đã đạt tới cảnh giới cao thâm như vậy!?

Chắc chắn là như vậy!

Bởi thế, chúng tiên đối với Tử Vi càng thêm kính sợ.

Thế là, một đám người lại quay đầu nhìn về phía Thái Nhất.

Thái Nhất thấy nhiều người nhìn mình, sắc mặt lập tức đen như đít nồi, cả người y gần như muốn tức giận nổ tung!

Không phải muốn thăm dò Tử Vi một phen sao, ai ngờ giờ lại trở thành đối tượng bị mọi người chế giễu?!

Tử Vi cũng không ngờ Hồng Quân lại hỏi mình, lược suy tư một chút, liền nói: "Hỗn Nguyên Kim Tiên, cần phải lĩnh ngộ ra Đạo độc nhất vô nhị của bản thân, lấy Đại Đạo hóa sơ hình, lấy đó làm hạt giống Hỗn Nguyên, siêu thoát vạn cổ, thành thể bất hủ bất diệt!

Chương 62

Vạn Đạo lấy làm Đạo, vạn Pháp lấy làm Pháp, nhất thiết phải siêu thoát trong đó, bỏ cái xấu giữ cái tốt!...” Hồng Quân nghe vậy gật đầu, nói: “Đạo hữu nói không sai!

Muốn thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, tất phải ngưng tụ ra Đại Đạo sơ hình, sơ bộ hé nhìn được căn cơ Đại Đạo!

Tinh Khí Thần Thiên Nhân hợp nhất, khai ích một Đạo, suy diễn vô thường!” Hồng Quân và Tử Vi ngồi trên cao đài, mỗi người giảng thuật lý giải của bản thân về Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, có chút ý vị luận đạo.

Chứng kiến cảnh này, chúng nhân phía dưới càng kinh hãi vô cùng!

Biểu hiện của Tử Vi một lần nữa phá vỡ nhận thức của họ!

Nhưng!

Không thể bận tâm đến sự kinh ngạc quá nhiều, một đám người liền vội vàng vểnh tai, chăm chú lắng nghe nội dung luận đạo của hai người, sợ rằng sẽ bỏ sót một chữ.

Phải biết đó là Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên a, một tồn tại siêu thoát Đại La Kim Tiên, ai mà không muốn tiến thêm một tầng trên tu vi hiện có!?

Nguyên Thủy, Đế Tuấn, Thái Nhất vốn không có hảo cảm với Tử Vi, lúc này cũng không thể cố kỵ nhiều nữa!

Không phải, Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên mà hai người giảng quá huyền ảo, liên quan đến Đại Đạo sơ hình, tuyệt đại đa số người nghe mà không hiểu rõ, chỉ có thể lĩnh ngộ ba bốn phần mà thôi!

Ngay cả Tam Thanh và những người khác cũng nghe mơ hồ không rõ.

Dù vậy, họ cũng thu lợi không nhỏ.

Về điều này, Tử Vi lại không hề để ý, cũng không sợ Đạo pháp của mình bị người khác học trộm.

Cái y lĩnh ngộ là Đạo của thế giới, lấy Thời Không Âm Dương làm cơ sở, dung hợp vạn pháp, khai ích một phương thế giới, chính là Pháp thượng thượng.

Cái y giảng chỉ là Pháp môn tham ngộ Pháp tắc Đại Đạo, chỉ tương đương với một sự dẫn dắt, còn về việc những người này có thể tham ngộ ra loại Pháp chứng Đạo nào, thì hoàn toàn tùy thuộc vào cơ duyên và ngộ tính của họ.

Nếu theo truyền thuyết thần thoại tiền thế, những người này cơ bản đều đi theo Pháp Trảm Tam Thi, hầu như không ai đi con đường Lấy Pháp tắc chứng Đạo, có thể thấy con đường này khó khăn đến nhường nào.

Cho dù lùi vạn bước mà nói!

Trong số những người này có ai đó tham ngộ ra Đại Đạo sơ hình thì sao, với thực lực của mình, Tử Vi tự tin vô địch, chỉ cần một trận chiến mà thôi!

Nếu những người này thực lực quá yếu, con đường Đại Đạo chẳng phải quá vô vị sao?

Ở thời đại Mạt Pháp tiền thế, Long mạch đứt đoạn, Tử Vi còn có thể nghịch thiên trùng quan, kiếp này càng không có gì phải sợ! ...Đại Đạo huyền diệu, Hồng Quân tuy là người đại diện Thiên Đạo, nhưng cũng chưa hoàn toàn nắm giữ Tam Thiên Đại Đạo, nếu thật sự đạt đến mức độ đó, y đã sớm có thể thoát khỏi sự cấm cố của Hồng

Hoang Thiên Đạo rồi!

Nhưng Hồng Quân dù sao tu vi và nhãn giới cũng ở đó, lại có Tạo Hóa Ngọc Điệp tương trợ, cao ốc kiến linh, đối với Pháp tắc Đại Đạo nhìn thấu triệt, đủ để những người này hưởng lợi cả đời.

Không chừng... không chừng có người có thể lĩnh ngộ ra Đại Đạo sơ hình, dựa vào thực lực đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không chừng.

Rất nhanh!

Vạn năm thời gian chợt trôi qua, Hồng Quân dừng giảng đạo, nhàn nhạt nói: "Kỳ hạn vạn năm đã hết, lần giảng đạo này kết thúc!

Một Nguyên Hội sau, Tử Tiêu Cung sẽ lại mở!" Giảng đạo kết thúc rồi sao?

Nghe lời Hồng Quân, một đám Đại thần thông giả phía dưới bỗng nhiên hồi thần, trên mặt đều lộ vẻ khát vọng!

Quả đúng như câu nói: Sáng nghe đạo, tối chết cũng cam!

Có thể nghe Thánh Nhân khai giảng Đại Đạo, đối với tu luyện có vô vàn lợi ích, chỉ mong Hồng Quân có thể giảng đạo mãi không thôi.

Nhưng đó là si tâm vọng tưởng rồi.

Thánh Nhân có thể giảng đạo vạn năm đã cực kỳ khó được, là cơ duyên có thể gặp nhưng không thể cầu, còn lại đều chỉ là hy vọng xa vời mà thôi.

Đúng lúc đó, Hồng Quân chợt quay đầu nhìn về phía Tử Vi bên cạnh, mở lời nói: "Hiện giờ Đại địa Hồng Hoang hỗn loạn không thôi, vạn loại vạn linh, không có ai quản lý.

Bần đạo muốn chọn ra một vị Tiên Thiên thần thai Thánh để trở thành Người đứng đầu các Tiên, quản lý chúng tiên Hồng Hoang,

không biết đạo hữu có cái nhìn gì?" Nghe lời Hồng Quân, một đám Đại thần thông giả phía dưới đều có chút kích động.

Đại địa Hồng Hoang rộng lớn biết bao, tiên ma vô số, nếu có thể làm Người đứng đầu vạn tiên quản lý Hồng Hoang, chẳng phải tương đương với Chủ Thiên địa sao?!

Huống hồ phía sau lại có Đạo Tổ chống lưng, địa vị chỉ dưới một mình Hồng Quân, nhưng lại trên ức vạn tiên linh.

Lời Hồng Quân vừa dứt, ánh mắt Đế Tuấn phía dưới bỗng nhiên ngưng lại, lộ ra hai đạo thần quang đáng sợ!

Tử Vi nghe lời Hồng Quân, ánh mắt hơi lấp lánh, trong lòng không khỏi trầm tư.

Nghe ý trong lời nói của Hồng Quân, dường như muốn để y làm Người đứng đầu vạn tiên?

Nhưng Tử Vi căn bản không có ý đó.

Chẳng phải Người đứng đầu vạn tiên chỉ là một hư danh sao, nhận lấy cũng căn bản không có tác dụng gì, mà còn khiến nhiều Đại thần thông giả thêm thù địch.

Rốt cuộc mọi người đều là Tiên Thiên thần thai Thánh hóa hình, có Tam Thanh căn cốt tốt, kém hơn một chút thì có Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác, đều là hạng người tự cao tự đại.

Cho nên, bất kể ai làm Người đứng đầu vạn tiên, những người còn lại đều sẽ không phục!

Hồng Quân cưỡng ép ban cho một danh phận, cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Ngoài ra.

Tử Vi tuy muốn thành lập Đế Đình, nhưng thời cơ chưa tới, nếu

chấp nhận danh vị Người đứng đầu vạn tiên, chỉ sợ sẽ tự dưng thêm nhiều phiền phức, bất lợi cho mưu tính của y!

Dưới đại thế Thiên Đạo, bất kể ai chấp nhận vị trí này, chỉ sợ đều sẽ có một trường Đại kiếp.

Bởi thế, trong lòng Tử Vi không khỏi hơi kinh hãi, Hồng Quân rốt cuộc thật sự muốn để y làm Người đứng đầu vạn tiên quản lý Hồng Hoang, hay có ý đồ khác?

Y không thể không lưu ý!

Lược suy tư một chút, Tử Vi trong lòng lập tức có chủ ý, ánh mắt lướt qua chúng nhân phía dưới, cười nói: "Vị trí Người đứng đầu vạn tiên, tốt nhất nên tìm một đạo hữu thân mang mệnh cách Đế Hoàng mới được, như vậy mới không trái Thiên số!" Hồng Quân liếc Tử Vi một cái, ánh mắt rơi trên một nam một nữ trong đám người phía dưới, mở lời nói: "Đông Vương Công, là Tiên Thiên thuần Dương chi khí hóa hình, thân mang Cửu Cửu Đế Hoàng mệnh cách, có thể làm Người đứng đầu Tiên nam Hồng Hoang!

Tây Vương Mẫu, là Tiên Thiên thuần Âm chi khí hóa hình, có thể làm Người đứng đầu Tiên nữ Hồng Hoang!..." Nghe Hồng Quân chợt gọi tên, Đông Vương Công đầu tiên sững sờ, ngay sau đó trên mặt liền lộ vẻ cuồng hỉ, vội vàng nói: "Đông Vương Công đa tạ Đạo Tổ!" Không ngờ tôn vị Người đứng đầu vạn tiên lại được ban cho mình, quả là niềm vui bất ngờ!

Tây Vương Mẫu nghe vậy lại khẽ nhíu mày, trước tiên liếc nhìn Tử Vi phía trên, sau đó mới nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt lộ ra chút vẻ suy tư.

Hồng Quân lúc đó lại nói: "Bàn Long Quải Trượng và Tịnh Thủy Bát Vu đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có uy lực to lớn, vậy ban cho hai người các ngươi." "Đa tạ Đạo Tổ!" Đông Vương Công

nhận trượng đầu rồng, vội vàng cảm tạ.

Tây Vương Mẫu nhận lấy Tịnh Thủy Bát Vu, mở miệng định nói, cuối cùng lại nói: "Thái Chân tạ Đạo Tổ ban bảo vật!" Chứng kiến cảnh này, các Đại thần thông giả khác lập tức ghen tị không thôi, làm Người đứng đầu các Tiên đã có lợi ích đủ lớn, không ngờ Đạo Tổ lại ban cho hai kiện Pháp bảo đỉnh cấp, quả thực là quá đáng!

Đặc biệt là hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngồi ở phía trước nhất, càng mắt lóe lục quang, tựa như sói đói!

Tương truyền năm xưa khi Bàn Cổ Đại Thần vẫn lạc, đầu hướng Đông, chân hướng Tây, bởi vậy bảo vật và cơ duyên đa phần đều ở Đại địa phương Đông, bảo vật ở Tây Phương thì ít hơn nhiều.

Sau Chiến tranh Đạo Ma, La Hầu đã dẫn bạo nửa lớn địa mạch Tây Phương, bởi vậy nơi đây càng khốn khổ không thôi, nghèo đến mức không còn gì, lục soát khắp nơi cũng chẳng tìm được mấy kiện Pháp bảo.

Nhìn hai kiện Pháp bảo cường đại kia, họ hận không thể lập tức cướp lấy!

Chương 63

Trong đám đông, Đế Tuấn lại ánh mắt âm u, sắc mặt không tốt nhìn chằm chằm Đông Vương Công, không biết đang tính toán điều gì.

Trên cao đài, Tử Vi thu hết biểu tình và thần sắc của chúng nhân vào mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Chuyện Đông Vương Công làm Người đứng đầu vạn tiên, vừa hay có thể dùng để mưu tính một phen!

"Thôi được rồi, lần giảng đạo này kết thúc, các ngươi đều rời đi đi!" Nói xong câu đó, thân hình Hồng Quân lập tức biến mất không thấy tăm hơi.

Thấy vậy, một chúng Đại thần thông giả chỉ đành lần lượt rời đi, hoặc ba ba hai hai, hoặc một mình.

Lại nghe Nguyên Thủy oán giận với Lão Tử bên cạnh: "Đại huynh, Đạo Tổ cũng không biết nghĩ gì, ba huynh đệ chúng ta là Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, vậy mà lại cứ muốn tạo ra một Người đứng đầu vạn tiên!

Nếu đã nhất thiết phải sắp xếp như vậy, thì Người đứng đầu vạn tiên đó cũng đáng lẽ nên do ba huynh đệ chúng ta làm!" Lão Tử mở lời nói: "Mưu tính của Thánh Nhân, nào phải chúng ta có thể suy đoán." Thông Thiên bên cạnh cũng cười nói: "Nhị ca, Người đứng đầu vạn tiên chẳng phải chỉ là một hư danh thôi sao, bận tâm làm gì!" "....." Ba huynh đệ vừa nói vừa rẽ Hỗn Độn, bay về phía Hồng Hoang thế giới.

Tử Vi nghe cuộc đối thoại của ba người, không khỏi khẽ lắc đầu.

Nguyên Thủy thật sự như trong truyền thuyết vậy, bụng dạ hẹp

hòi, nhỏ nhen, đến một chuyện nhỏ cũng để ý như thế.

Cũng rõ ràng, những Đại thần thông giả chân chính trong Hồng Hoang, sẽ không phục Đông Vương Công.

Khi Tử Vi định rời khỏi Tử Tiêu Cung, chợt nghe phía sau có một tiếng gọi khẽ truyền đến.

"Tử Vi Đạo hữu xin dừng bước!" Tử Vi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử, không, chính xác là một nam hai nữ đang đi về phía y.

Lần lượt là huynh muội Phục Hy, Nữ Oa, cùng với Hậu Thổ tộc Vu.

Đôi mắt phượng của Nữ Oa nhìn Tử Vi, cười nói: "Nếu đã muốn trở về Hồng Hoang, chi bằng chúng ta cùng đi một đường đi!" Nghe lời muội tử nhà mình, Phục Hy bên cạnh lập tức lộ vẻ bất đắc dĩ, mở lời nói: "À!" Hậu Thổ càng cười nói: "Tử Vi Đạo huynh, chi bằng ghé Vu tộc chúng ta làm khách một phen thế nào, huynh trưởng chắc chắn sẽ nhiệt tình chiêu đãi!" Nghe lời Hậu Thổ, Tử Vi không khỏi có chút cạn lời.

Cái đám thô lỗ, hán tử lỗ mãng của Vu tộc đó, chỉ sợ cái gọi là 'nhiệt tình chiêu đãi' đó, là chỉ đánh nhau mà thôi?

Đối mặt với lời mời của ba người, Tử Vi trầm ngâm một lát, rồi đồng ý.

"Được, nếu đã như vậy, vậy cùng đi một đường vậy!" Dù sao tiếp theo cũng không có việc gì cần làm, chi bằng đi Đại địa Hồng Hoang xem sao.

Đúng lúc đó, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cũng sắp đến lúc thành thục rồi, không thể để người khác cướp trước.

Thế là, Tử Vi giơ tay chỉ một cái, liền tế xuất Độ Nguyệt Phi Tiên.

“Linh bảo loại phi hành sao?” Nhìn Độ Nguyệt Phi Tiên, mắt Nữ Oa không khỏi hơi sáng lên.

Dọc đường phá tan Hỗn Độn mênh mông, hao phí mấy trăm năm thời gian, một hàng người cuối cùng cũng hoàn toàn thoát khỏi Hỗn Độn, xuyên qua màng thai Thiên địa, đến đỉnh Bất Chu Sơn!

Vừa đến Bất Chu Sơn, tâm niệm Tử Vi khẽ động, lập tức cảm ứng được một cỗ khí cơ đặc thù, tựa hồ đang hô hoán.

“Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cuối cùng cũng thành thục rồi sao!?” Không chút do dự, Tử Vi liền dẫn Nữ Oa và những người khác bay về phía thung lũng nơi Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đang ở.

Không lâu sau đó, Tử Vi liền đến giữa thung lũng.

Nhìn qua một lượt, y phát hiện lúc này trong thung lũng đã có vài danh Đại thần thông giả đang chờ đợi.

Ở phía cực tả của thung lũng, ba đạo thân ảnh vai kề vai đứng cùng một chỗ, một lão niên, một trung niên, một thanh niên, khí tức huyết mạch trên thân ẩn ẩn liền thành một thể, đó chính là Tam Thanh!

Ở đối diện thung lũng, thì đứng hai đạo thân ảnh cao lớn, đạo bào màu vàng bay theo gió, trên thân tản mát ra một cỗ khí tức nóng bỏng bá đạo.

Đó chính là hai huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất!

Lúc này ánh mắt của mấy người đều bị một dây Hồ Lô Đằng dưới vách núi hấp dẫn.

Chỉ thấy Hồ Lô Đằng toàn thân xanh biếc, lưa thưa mười mấy phiến lá, leo bám trên vách núi.

Điều đáng chú ý nhất là, trên Hồ Lô Đằng đang kết bảy quả Hồ Lô

Nguyên Thai màu sắc khác nhau!

Dưới vách núi.

Bảy quả hồ lô linh quang lấp lánh, thụy khí phun trào, diễn sinh ra từng đạo vòng sáng bảy màu, nuốt mây nhả khói, nhìn qua liền biết là vật bất phàm!

Nữ Oa nhìn những quả hồ lô trong thung lũng, kinh ngạc nói: "Hồ Lô Nguyên Thai thật sự bất phàm như vậy, là bảo vật thiên sinh!" Nữ Oa nói không sai, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng là Linh căn đỉnh cấp chỉ đứng sau Hoàng Trung Lý, bảy quả hồ lô kết ra đều là bảo thai thiên sinh.

Chỉ cần hơi tế luyện một chút, liền có thể trở thành bảo vật uy lực kinh người!

Sau khi nhìn thấy Tử Vi và đoàn người, mấy người trong thung lũng đều hơi biến sắc, biểu tình mỗi người một vẻ.

Lão Tử vẫn giữ vẻ đạm nhiên; Nguyên Thủy thì liếc nhìn Tử Vi một cái, khẽ nhíu mày, dường như có chút không vui; Thông Thiên thì nhìn chằm chằm Tử Vi không ngừng, tỏ vẻ rất hứng thú!

Ánh mắt Đế Tuấn, Thái Nhất rơi trên thân Tử Vi, sắc mặt lại nhanh chóng trở nên lạnh nhạt, đặc biệt là Thái Nhất, không hề che giấu sự ghét bỏ trong mắt!

Đúng lúc đó, trong thung lũng lại có hai đạo thân ảnh một trước một sau bay đến.

Người đi đầu dung mạo đoan chính, vẻ mặt hiền lành, chính là Trấn Nguyên Tử.

Bên cạnh y, Hồng Vân – người tốt số một Hồng Hoang – vẻ mặt tươi cười, nhìn chúng nhân xong cười nói: "Không ngờ chư vị Đạo hữu đều ở đây cả!" Thông Thiên, Phục Hy nghe vậy, đều gật đầu với

y, những người khác thì lại bất động.

Hồng Vân tự chuốc lấy sự vô vị, cùng Trấn Nguyên Tử đứng sang một bên, lặng lẽ chờ đợi hồ lô trong thung lũng thành thục.

Đế Tuấn cau mày, trên Hồ Lô Đằng tổng cộng thai nghén bảy quả hồ lô, ở đây nếu không tính Hậu Thổ và Hoàng Ly Nhi, thì cũng đã có đủ mười vị Đại thần thông giả!

Hồ lô e rằng có chút không đủ chia!

Lúc Đế Tuấn đang nghĩ ngợi, ai ngờ ngoài thung lũng lại bay tới hai đạo thân ảnh.

Người đi đầu, hồng bào tóc đỏ, ngay cả một đôi mắt cũng huyết sắc, sắc mặt tái nhợt, lưng đeo hai thanh sát kiếm huyết sắc, cả người tản mát khí hung lệ.

Đó chính là Minh Hà Lão Tổ!

Hơi lùi về sau, thì là một đạo nhân gầy gò mặc đạo bào màu xanh đậm, mắt dài hẹp, thần sắc có vẻ âm u, cho người ta cảm giác khó đối phó, đó chính là Côn Bằng Lão Tổ – người đã bị cướp mất vị trí trong Tử Tiêu Cung!

"Lại thêm hai người nữa sao?" Nhìn thấy Minh Hà và Côn Bằng, sắc mặt Đế Tuấn, Thái Nhất càng thêm khó coi, hồ lô càng lúc càng không đủ chia a!

Ngay lúc đó!

"Xoẹt!" "Xoẹt!" Lại có hai đạo khí tức nhanh chóng áp sát, trong nháy mắt đã đến giữa thung lũng!

Sau khi hạ xuống, lập tức lộ ra thân hình của họ, đó là một đạo nhân gầy trơ xương, mặt vàng vọt như đã lâu không ăn cơm, và một đạo nhân đầu to tai lớn, dáng người lùn mập, chính là Tiếp Dẫn và

Chuẩn Đề của Tây Phương!

Hai người nhìn thấy bảy Tiên Thiên Hồ Lô Bảo Thai trên Hồ Lô Đằng kia, hai mắt không khỏi sáng rực, bảy quả hồ lô, bảy kiện bảo vật đỉnh cấp, thật sự khiến người ta thèm thuồng a!

Cũng không phải ngốc, thấy trong thung lũng đông người như vậy, Chuẩn Đề đảo mắt một vòng, cùng Tiếp Dẫn thành thật đứng sang một bên.

"....." Khi nhìn thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trán Đế Tuấn, Thái Nhất gân xanh nổi lên, tức đến mức suýt chút nữa thì chửi rủa!

Chẳng phải chỉ là một Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sao, kết quả lại chiêu dụ nhiều Đại thần thông giả đến vậy, có còn hết không đây?

Giờ thì hay rồi, ngay cả một người nửa quả cũng không đủ!

Đừng nói Đế Tuấn, Thái Nhất, ngay cả Tam Thanh cũng không nhịn được mà nhướn nhướn lông mày, cạnh tranh bảo vật cũng quá lớn rồi!

Chương 64

Dù sao mọi người đều đã đến đây rồi, ai lại nguyện ý từ bỏ cơ duyên đã hiện hữu trước mắt.

Trong nhất thời, không khí trong thung lũng trở nên có chút náo nhiệt!

"Hay rồi, náo nhiệt rồi đây!" Tử Vi ánh mắt lướt qua chúng nhân, trong lòng không những không cảm thấy phiền não, trái lại còn thấy thú vị.

Trừ Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu ra, hiện giờ lớp Đại thần thông giả đỉnh cấp nhất giữa Thiên địa gần như đều đã đến cả, cảnh tượng như vậy quả thực khó gặp.

Cũng không phải, Tử Vi cũng âm thầm có chút may mắn, nếu bỏ quên Hồ Lô Đằng này một lần, bị những người khác chia cắt, sau này chẳng phải sẽ từng người từng người đến đòi hỏi sao, vậy thì quá phiền phức rồi!

"Ong..." Trong lúc mọi người chờ đợi, hai trăm năm thời gian chợt trôi qua, dây Hồ Lô Đằng kia khẽ rung lên, trên đó bùng phát vô tận tiên quang, từng trận Đạo uẩn tràn ngập, cuối cùng cũng thành thục rồi!

Bảy quả hồ lô đều tản mát ra Tiên Thiên chi khí viên mãn vô hạ!

Trong khoảnh khắc, tất cả nhãn mâu của mọi người trong thung lũng đều ngưng lại!

Đúng lúc đó.

Tử Vi khẽ cười, mở lời nói: "Chư vị, Hồ Lô Đằng này là vật của Bần đạo, mọi người không có ý kiến gì chứ?" "!?" Nghe lời Tử Vi,

sắc mặt chúng nhân trong thung lũng không khỏi đều biến đổi.

Không ngờ Tử Vi vừa lên đã muốn lấy đi toàn bộ hồ lô, khẩu vị cũng quá lớn rồi!

Ngày trước y giúp Hồng Quân Đạo Tổ, Đạo hạnh có sâu hậu hơn chúng ta một chút, nhưng hành sự cũng không thể bá đạo như vậy a!

Mở miệng ra là 'ta muốn toàn bộ', ai mà chịu nổi chứ!

Chuẩn Đề là người đầu tiên không nhịn được, vội vàng đứng ra nói: "Đạo hữu, Hồ Lô Đằng là bảo vật thiên sinh địa dưỡng, ai thấy cũng có phần, sao có thể độc chiếm?" Ân tình Tử Vi bảo vệ địa mạch Tây Phương có là gì đi nữa, trước mặt bảo vật, cũng phải tạm gác sang một bên.

Đế Tuấn thần sắc âm trầm, cũng mở lời nói: "Không sai, bảo vật như thế xuất thế, chúng ta đã ở đây, đều là người có duyên!

Bởi thế," y dừng lại, lạnh lùng nói: "Đạo hữu chỉ một câu nói muốn ta từ bỏ cơ duyên như vậy, đạo hữu thấy có khả năng sao?" Nguyên Thủy ánh mắt hơi lấp lánh, cũng nói: "Bảo vật như vậy xuất thế, chúng ta mỗi người dựa vào duyên pháp mà có được, như vậy mới là công bằng nhất!

Đạo hữu nếu nói Hồ Lô Đằng thuộc về mình, có chứng cứ không?" "Chứng cứ?" Tử Vi giơ tay chỉ một cái, lập tức câu động bản nguyên mà ngày trước y đã lưu lại trong Hồ Lô Đằng.

Chỉ thấy Hồ Lô Đằng khẽ rung lên, cành lá vươn ra, trên đó lập tức hiện ra tám chữ lớn 'Linh căn này thuộc về Tử Vi'!

Tử Vi nhìn về phía Nguyên Thủy, cười nói: "Đây có phải là chứng cứ không?" Trong khoảnh khắc nhìn thấy tám chữ lớn đó, sắc mặt Nguyên Thủy và những người khác không khỏi biến đổi, sắc mặt tối sầm lại.

Vốn dĩ họ nghĩ Tử Vi chỉ tùy tiện nói bừa, không ngờ thật sự có chứng cứ.

Xem ra, Tử Vi quả thực đã phát hiện ra Linh căn này từ rất sớm rồi!

Hậu Thổ thấy sắc mặt chúng nhân có chút khó coi như vậy, không khỏi vui vẻ, cười nói: "Thế nào, không nói được gì nữa rồi phải không!?" Nghe lời Hậu Thổ, sắc mặt chúng nhân trong thung lũng lập tức càng thêm tối sầm, nhưng muốn từ bỏ bảo vật cơ duyên ngay trước mắt, thì lại đều không thể!

Thái Nhất hừ lạnh một tiếng, một đôi mắt quét qua Tử Vi mấy người, ngữ khí không thiện ý nói: "Các hạ Đạo hạnh cao thâm, xa siêu việt chúng ta, chỉ sợ khi trước mặt chúng ta đã động tay động chân, chúng ta cũng không biết được a!" Côn Bằng Lão Tổ cũng âm hiểm mở lời nói: "Thái Nhất Đạo huynh nói có lý!

Bảo vật hữu duyên giả đắc chi, Đạo huynh hành động như vậy, quả thực khiến người ta khinh thường!" "Đây rõ ràng là cãi cùn!" Nghe lời hai người, Nữ Oa cũng không thể nhìn nổi nữa, có chút khí phẫn mở lời nói: "Nếu Tử Vi Đạo huynh động thủ thi pháp, sao có thể qua mặt được linh thức của chúng ta?" "Hừ!

Tử Vi Đạo hữu là Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thủ đoạn che trời lấp biển cũng không chừng!" Thái Nhất cười lạnh nói.

Đồng thời khi Thái Nhất nói, Tam Thanh, Minh Hà và những người khác đều không mở lời, bất động.

Hiển nhiên, cũng không định từ bỏ việc tranh đoạt Hồ Lô Đằng!

Cách nghĩ của Đế Tuấn và những người khác cũng đơn giản.

Trong Hồng Hoang, kẻ mạnh ăn kẻ yếu, tất cả đều lấy thực lực làm trọng!

Tử Vi muốn thu lấy toàn bộ Hồ Lô Đằng, chỉ nói suông là không đủ, phải lấy ra bản lĩnh thật sự!

Mọi người đều nể mặt Hồng Quân, mới kính trọng ba phần mà thôi.

Những người có mặt đều là Đại thần thông giả, thực lực xa siêu việt cảnh giới của bản thân, đều mang trong mình một cỗ kiêu ngạo, nếu không có một trận chiến đường đường chính chính, căn bản sẽ không phục!

Nói trắng ra, cuối cùng cần một trận đại chiến!

Lấy thắng bại để định kết quả!

Đối với tình huống này, trong lòng Tử Vi đã sớm có dự liệu, ánh mắt y lướt qua tất cả mọi người, thần sắc vẫn bình tĩnh như nước, nhàn nhạt nói: "Ta cũng không khi dễ các ngươi, các ngươi cứ việc ra tay đi!" "Hừ!" Lời Tử Vi vừa dứt, Thái Nhất liền là người đầu tiên không nhịn được, hét lớn: "Ta ngược lại muốn xem ngươi có bản lĩnh gì!" "Hát!" Thái Nhất quát lớn một tiếng, chợt hóa thành quang mang xông thẳng lên trời vạn dặm, lập tức đánh ra từng chùm Thái Dương Chân Hỏa màu vàng, tựa như kiếm sắc, rơi về phía Tử Vi!

Nơi ngọn lửa vàng đi qua, hư không bị thiêu thành hư vô, đều hóa thành từng giọt dịch lỏng nửa trong suốt rơi xuống!

Vốn dĩ Thái Nhất đã chịu một thiệt thòi nhỏ trước mặt Tử Vi ở Tử Tiêu Cung, trong lòng kìm nén một bụng lửa giận, lúc này lập tức không nhịn được nữa, là người đầu tiên ra tay!

Gần như đồng thời!

Đế Tuấn cũng ra tay, hai chưởng liên tiếp vỗ ra phía trước, liên tục đánh ra mười tám chưởng.

Chưởng sau mạnh hơn chưởng trước, dưới sự chồng chất của

chưởng lực, hư không ầm ầm một tiếng bạo toái thành vô số mảnh!

Mười tám chưởng lực chồng chất lại một chỗ, hóa thành một cự chưởng màu vàng hoàn toàn do Thái Dương Chân Hỏa cấu thành, mang theo uy thế bá đạo hủy thiên diệt địa, mạnh mẽ vỗ về phía Tử Vi!

Hai người vừa ra tay liền động dụng Đại thần thông!

Tử Vi thần sắc bình tĩnh, giơ tay vỗ về phía trước một cái, lập tức đánh ra một đạo tiên quang Tử Vi, tựa như một thanh Thiên kiếm chém xuống, cắt xẻ hư không ra một khe nứt lớn màu đen kịt thẳng đứng!

"Ầm!" Nơi tử sắc tiên mang đi qua, toàn bộ Thái Dương Chân Hỏa đầy trời đều bị tiêu diệt, lần lượt tiêu tán!

Cự chưởng màu vàng ẩn chứa thần lực của Đế Tuấn chợt run lên, sau đó liền từ giữa nứt ra một khe hở, vết nứt mịn màng như gương, ầm một tiếng bạo toái thành kim mang đầy trời!

Tử Vi bước tới một bước, nhàn nhạt nói: "Có bản lĩnh cứ việc dùng hết ra đi!" Sau đó ánh mắt y lại rơi trên thân Tam Thanh, Minh Hà, Côn Bằng, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thậm chí cả Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân ở một bên, nói: "Có thể lên cùng một lúc!" Sau khi nói xong câu đó, y lại quay đầu nhìn về phía Phục Hy, Nữ Oa, cùng với Hậu Thổ, Hoàng Ly Nhi bên cạnh, nói: "Ai cũng không được ra tay!" Trong âm thanh ẩn chứa một loại bá khí tuyệt đối!

"Chớ có ngông cuồng!" Côn Bằng Lão Tổ quát lớn một tiếng, hai tay trước thân vung lên, lập tức đánh ra từng đạo huyền quang màu đen kịt.

Nơi ánh sáng đen đi qua, hư không chợt lượn lờ từng sợi sương trắng, ngay sau đó liền như thủy tinh vậy, rắc rắc vỡ vụn, lộ ra không

gian hắc động phía sau!

Ánh sáng này, chính là bản mệnh thần thông Bắc Minh Thần Quang của Côn Bằng Lão Tổ!

Trong một đạo hắc mang không chỉ có thủy tinh Hàn Huyền Bắc Hải, mà còn dung nhập cảm ngộ của Côn Bằng về hai Pháp tắc Đại Đạo Băng và Thủy, cực kỳ lợi hại!

Đại La Kim Tiên bình thường chỉ cần dính một chút, liền sẽ nhục thân nát bấy, sinh cơ phá diệt mà chết!

"Xem kiếm!" Minh Hà Lão Tổ cũng quát lớn một tiếng, từ một đôi mắt huyết bắn ra hai đạo huyết mang, mạnh mẽ rút Nguyên Đồ, A Tỳ hai thanh sát kiếm từ sau lưng ra, hùng dũng chém về phía trước!

"Ong!" Khoảnh khắc tiếp theo, vô cùng vô tận huyết mang bùng phát, hai đạo kiếm quang màu đen kịt dài ức vạn vạn trượng xuất hiện giữa Thiên địa, theo hình chữ thập giao nhau mạnh mẽ chém xuống phía trước.

Nơi đi qua, hư không phát ra từng trận ai minh, trực tiếp sụp đổ.

Cả một vùng Thiên địa đều biến thành một màu đỏ sẫm, như bị tiên huyết chúng sinh nhuộm đỏ!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, trong mắt quang mang lóe lên, nói: "Đắc tội rồi!" Tiếp Dẫn vươn tay điểm về phía trước, giữa Thiên địa lập tức xuất hiện ức vạn đóa Pháp liên màu vàng, mỗi đóa Pháp liên đều do Tiên Thiên Canh Kim chi khí hóa thành, nhìn qua tường hòa an lành, nhưng lại cực kỳ sắc bén, ẩn chứa lực lượng sát phạt vô tận, đủ sức trảm diệt vạn vật!

Chuẩn Đề càng trực tiếp hơn, quát lớn một tiếng, phía sau chợt hiện ra một cây bảo thụ màu vàng to lớn vô cùng, rũ xuống từng đạo huyền quang, chính là bản thể Bồ Đề Thụ của y!

Ngay sau đó!

Chương 65

Trong tay Chuẩn Đề xuất hiện một đoạn pháp bảo hình nhánh cây tản mát thất thải nhân uân chi quang, đó chính là Thất Bảo Diệu Thụ luyện chế từ một đoạn thân cây Bồ Đề Thụ, y giơ tay về phía trước một cái quét!

"Vèo..." Trong khoảnh khắc đó, trong hư không xuất hiện một vùng thất thải chi quang, trong đó ẩn chứa vô số kim liên, pháp lệnh, bảo tràng, ngọc châu và những vật khác, tản mát ra một cỗ khí thế phá diệt vạn pháp!

Thất Bảo Diệu Thụ, không vật gì không quét được!

Trong một khoảnh khắc, bốn danh Đại thần thông giả toàn bộ ra tay, uy thế kinh thiên động địa, cả thung lũng đều kịch liệt rung chuyển.

Thiên địa biến sắc, gió mây hội tụ, trong hư không vô tận pháp tắc chi quang lấp lánh, Tứ Khí Địa Thủy Phong Hỏa phun trào, phảng phất muốn khai ích ra một phương Đại thế giới!

Mỗi một người, đều có thực lực đáng sợ có thể dễ dàng đồ sát những kẻ cùng cảnh giới bình thường!

Không biết vì sao, đồng thời khi mấy người ra tay, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, và hai tổ hợp Tam Thanh lại không động thủ, dường như không định tham gia vào đó.

Đối mặt với công thế của mấy người, Tử Vi thần sắc bất biến, khẽ thở ra một hơi, không chút hoa mỹ vung một quyền về phía trước.

"Ong!" Trong khoảnh khắc, phía sau Tử Vi xuất hiện chín vầng mặt trời màu tím, lấp lánh phát sáng, chiếu rọi vạn cổ.

Ngoài ra, quanh thân y diễn hóa ra một vùng tinh không rộng lớn vô ngần rực rỡ, từng ngôi sao treo lơ lửng trong đó, tản mát ra quang mang chói mắt, tuyệt mỹ phi thường.

Theo một quyền của Tử Vi, chín vầng mặt trời màu tím kia ầm ầm chấn động, tinh không rộng lớn hóa thành vô số điểm sáng dung hợp vào trong một quyền, nhuộm cả cánh tay phải thành một vùng sắc màu tinh thần mờ ảo, quang thải xán lạn!

Lực lượng nhục thân của Tử Vi và Đạo pháp của bản thân kết hợp lại, tùy ý một kích liền hóa thành một loại thần thông lợi hại.

"Xoẹt!" Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo tia sáng tinh thần bị Tử Vi đánh ra, thông thiên triệt địa, tựa như ánh sáng diệt thế, nhật nguyệt sơn hà rung chuyển, phảng phất muốn khai thiên tích địa!

"Ầm ầm ầm..." Công thế của hai bên va chạm, lập tức xảy ra một trận đại bạo tạc kinh thiên động địa, quang mang hung mãnh nuốt chửng mọi thứ.

Tinh thần chi quang kinh thiên động địa, quang huy bùng phát trong một khoảnh khắc, còn chói mắt hơn cả mặt trời trên trời!

Ức ức vạn vạn tia sáng hạt năng lượng cao bắn ra, phá diệt hư không, đánh sâu vào Hỗn Độn!

Một loại va chạm lớn đáng sợ!

"Đại Tinh Thần Thủ!" Phong bạo chưa tan hết, Đế Tuấn chợt kêu dài một tiếng, giơ tay vồ về phía trước, thần lực hung mãnh phun trào ra, nhanh chóng ngưng tụ dưới bầu trời một tôn Đại Tinh Thần Thủ che trời che khuất mặt trời, mang theo một vùng bóng tối khổng lồ, hung hăng đập xuống Tử Vi!

"Cũng xứng gọi Đại Tinh Thần Thủ sao?" Tử Vi đạm nhiên cười, cũng giơ tay vồ về phía trước một cái!

“Ong!” Dưới ánh mắt vô cùng kinh hãi của chúng nhân, phương viên ức vạn dặm nguyên khí bạo động, vô tận tinh mang từ trên Cửu Thiên rơi xuống, đan xen thành một bàn tay khổng lồ gần như không thấy điểm cuối!

Giữa các ngón tay của bàn tay tinh thần rũ xuống vô tận tinh thần chi quang, nặng nề vô cùng!

Quang mang mặt trời bị che khuất, cả vùng thung lũng trong khoảnh khắc trở nên tối tăm!

Một tôn bàn tay tinh thần lại lớn hơn vô số lần so với bàn tay tinh thần Đế Tuấn ngưng tụ ra!

Giống như sự khác biệt giữa gà con và hổ vậy!

Trông vô cùng đáng thương.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tử Vi liền thao túng Đại Tinh Thần Thủ mạnh mẽ vỗ xuống, phương viên ức vạn dặm hư không ầm một tiếng trực tiếp sụp đổ, Hỗn Độn Hải phía sau lưng cũng bị đánh ra một hố lớn!

Đại Tinh Thần Thủ của Đế Tuấn va chạm với nó, tựa như đồ sứ vậy, trong khoảnh khắc vỡ vụn thành vô số mảnh.

“Không hay rồi!” Đế Tuấn gào giận một tiếng, muốn hóa quang độn tẩu!

“Ầm!” Thế nhưng tốc độ Đại Tinh Thần Thủ vỗ xuống quá nhanh, tựa như sao băng diệt thế vậy, ầm một tiếng hung hăng vỗ xuống đại địa, trực tiếp đánh Đế Tuấn sâu xuống dưới lòng đất!

“Ầm ầm ầm...” Cả thung lũng đều mạnh mẽ rung chuyển, đá núi rơi xuống, đất đá bay tứ tung, phảng phất như xảy ra một trận đại địa chấn vậy!

Khi Đại Tinh Thần Thủ tan biến, trên mặt đất chỉ còn lại một hố lớn sâu không thấy đáy.

Ở dưới đáy hố, Đế Tuấn toàn thân đẫm máu, toàn thân xương cốt từng tấc từng tấc đứt gãy, không ngừng ho ra máu từng ngụm lớn, bị đánh đến gần như không còn hình người!

Dáng vẻ thảm liệt vô cùng!

Trong một khoảnh khắc đã chịu trọng thương!

"Hít!" Khi chứng kiến cảnh này, tất cả mọi người có mặt đều động dung, từng người đại kinh thất sắc.

Một kích của Tử Vi thực sự quá đáng sợ!

Phải biết thực lực của Đế Tuấn trong số đó đã là đỉnh cấp, thế mà lại bị Tử Vi đánh thành cái dạng này, suýt chút nữa thì bị đánh chết sống!

Tất cả mọi người đều cảm thấy toàn thân nổi mồ hôi lạnh, sau gáy lạnh toát sống lưng!

"Đây là thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên sao?" Tam Thanh và những người khác nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra ý ngưng trọng vô cùng!

Nữ Oa, Hậu Thổ đứng phía sau Tử Vi, nhìn Tử Vi với khí thế bá khí tràn trề, phảng phất như nắm giữ tất cả trong tay, trái tim lại như bị vật gì đó hung hăng đánh trúng!

Bất kể chúng nhân nghĩ gì, Tử Vi giọng nói bình tĩnh nói: "Nếu không ra toàn lực nữa, sẽ không còn cơ hội ra chiêu đâu!" Vừa nãy y chỉ là tùy ý một kích, động dụng thực lực chưa tới một phần mười, chỉ là để thăm dò thực lực của Đế Tuấn và những người khác, tiếp theo y không có rảnh rỗi để tiếp tục dây dưa nữa!

“Đại ca!” Thái Nhất trên không trung thấy Đại ca Đế Tuấn bị đánh thành cái dạng này, lập tức mắt muốn nứt ra, hai mắt bỗng chốc đỏ bừng, gầm lên giận dữ: “Tử Vi!” Dưới sự chú ý của mọi người, ở dưới đáy hố sâu kia, trên thân Đế Tuấn bị trọng thương chợt bốc lên ngọn lửa vàng hung mãnh, vô lượng sinh mệnh tinh nguyên cuồn cuộn sôi trào!

Từng tấc tiên huyết đều đang bốc hơi, sôi trào!

Một cỗ khí tức sinh mệnh cường đại vô cùng đang trỗi dậy trở lại!

“Lệ!” Khoảnh khắc tiếp theo, kèm theo một tiếng kêu trong trẻo vô cùng, đầy ý phẫn nộ, một đạo kim mang khổng lồ vô cùng xông thẳng trời, phảng phất muốn đánh ngang ba ngàn giới!

Trong khoảnh khắc!

Phương viên ức vạn vạn dặm hư không, cả thung lũng đều bị kim sắc quang mang chiếu sáng, chói đến mức người ta gần như không mở mắt nổi.

Dưới tiếng kêu trong trẻo, một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ vô cùng vỗ cánh bay lên, toàn thân đều bốc cháy Thái Dương Chân Hỏa màu vàng rực rỡ, tản mát nhiệt độ cao cực kỳ khủng bố, thiêu đốt khiến hư không gần đó đều tan chảy, sụp đổ!

Kim Ô Niết Bàn chi thuật!

Sau khi Đế Tuấn bị Tử Vi một kích đánh trọng thương, y không chút do dự thi triển Kim Ô Niết Bàn chi thuật, vết thương trên thân trong một khoảnh khắc liền khôi phục, và khí tức cũng trở nên càng cường đại hơn!

“Đại ca!” Thái Nhất thấy vậy, không khỏi đại hỉ, mở miệng kêu một tiếng, cũng hiện hóa ra nguyên hình của mình!

“Lệ!” Hai con Tam Túc Kim Ô khổng lồ vô cùng, sải cánh không

biết mấy vạn dặm, bay lượn trên cao Cửu Thiên, tựa như hai vầng mặt trời nóng rực vậy, tản mát ra khí tức cường đại khiến người ta run rẩy!

"Thập Ức Bát Thiên Kiếm!" Kèm theo từng trận kêu vang, hai con Kim Ô vỗ cánh một cái, lập tức đánh rơi xuống ức ức vạn vạn Thái Dương Chân Hỏa, hóa thành từng thanh kiếm sắc màu vàng, tựa như sao băng diệt thế vậy, phô thiên cái địa rơi xuống giữa thung lũng!

Mỗi chùm Thái Dương Chân Hỏa đều đủ sức thiêu chết Đại La Kim Tiên sống sờ sờ, vô tận Thái Dương Chân Hỏa rơi xuống, nhuộm toàn bộ bầu trời phương viên ức vạn vạn dặm thành màu đỏ thẫm, như hoàng hôn nhuộm máu!

Cảm nhận công thế đáng sợ, Tam Thanh, Phục Hy và những người khác đều biến sắc.

Ngay cả họ, đối mặt với một chiêu này cũng không dám có chút chủ quan nào, nếu không, cũng có khả năng sẽ chịu thiệt thòi lớn!

"Sát!" Gần như đồng thời, Minh Hà Lão Tổ gầm lên giận dữ, từ trong hai mắt tuôn ra hai đạo huyết mang đáng sợ, tay cầm hai thanh sát kiếm, bước về phía trước.

Chương 66

Mỗi bước đạp ra, Minh Hà lại vung một kiếm!

Không chỉ vậy!

Phía sau Minh Hà chợt hiện ra một tòa ảnh Huyết Hải khổng lồ, tản mát ra vô tận khí đọa lạc sát lục.

Huyết Hải sôi trào, trong đó xuất hiện ngàn vạn Minh Hà, tất cả đều làm động tác tương tự, đồng loạt vung kiếm trong tay!

Trong nháy mắt!

ức vạn đạo kiếm quang huyết sắc xông thẳng trời, không vật gì không phá, không vật gì không giết!

Vô cùng vô tận kiếm mang hội tụ thành một cơn bão kiếm khí đáng sợ, cuộn về phía Tử Vi.

Mỗi Huyết Thần Tử đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên, lại được Pháp lực bản tôn Minh Hà gia trì, điều động lực lượng bản nguyên Huyết Hải, uy năng một kích trực bức Hỗn Nguyên Kim Tiên!

So với Minh Hà, Đế Tuấn, Thái Nhất là loại người thiên sinh có Bạn sinh Linh bảo, Côn Bằng tuy nhiên nghèo nàn hơn rất nhiều, nhưng lúc này cũng phát động một kích chí cường.

"Xoẹt!" Trong cơ thể Côn Bằng chợt tuôn ra một đạo huyền quang, hóa thành một cung điện khổng lồ toàn thân xanh biếc đen kịt, xung quanh vô cùng hắc thủy cuồn cuộn, ức ức vạn vạn yêu lôi gào thét, tản mát ra một cỗ khí tức cường đại.

"Ầm ầm ầm!" Dưới sự thúc đẩy của Côn Bằng, Yêu Sư Cung ầm ầm chấn động, vô số Bắc Minh Chân Thủy, Bắc Minh Yêu Lôi, Hàn Huyền Cương Sát phô thiên cái địa rơi xuống, hóa thành trường hà

cuồn cuộn, phảng phất như Thiên giáng Đại kiếp diệt thế!

Trong tay Tiếp Dẫn xuất hiện chín quả bảo châu màu vàng, dưới sự thúc đẩy toàn lực, mỗi quả bảo châu đều biến thành to lớn ức vạn vạn trượng, mang theo hải lượng Canh Kim sát khí, tản mát từng trận lực lượng phá diệt, đập thẳng xuống đầu Tử Vi!

Tuy nhìn uy thế không kinh thiên động địa như mấy người kia, nhưng uy năng lại nội liễm, một khi bùng phát, liền kinh thiên động địa!

Chuẩn Đề thì tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, không ngừng quét ra từng đạo thất thải chi quang về phía trước, hóa sinh ra vô số bảo cái lưu ly, anh lạc ngọc tràng và các bảo tướng khác, muốn phân giải tất cả vật hữu hình vô hình trên thế gian!

Có thể nói, trong khoảnh khắc đó sáu người đều động dụng công thế cường đại nhất.

Đối mặt với địch thủ khủng bố như Tử Vi, nếu còn giữ lại sức thì đúng là kẻ ngốc!

Thấy công thế của mấy người rơi xuống, thần sắc Tử Vi vẫn không có dao động quá lớn, trong tay chợt lóe, cuối cùng lấy ra Tru Tiên Kiếm!

"Ong..." Tru Tiên Kiếm vừa xuất hiện, liền có vô cùng sát lục chi khí trỗi dậy, quét ngang cả thung lũng.

Tử Vi hét khẽ một tiếng, Tru Tiên Kiếm trong tay trông có vẻ nhẹ nhàng vung ra phía trước!

"Xuy!" Trong khoảnh khắc, một đạo kiếm quang huyết sắc kinh thiên động địa, dài tới ức vạn vạn trượng liền chém giết ra.

Một kiếm tuy nhìn tùy ý, nhưng lại dung nhập cảm ngộ của y về Pháp tắc Đại Đạo, càng có lực lượng sơ hình thế giới trong cơ thể gia

trì, uy năng đạt tới một tầng thứ không thể tưởng tượng nổi!

Thần đáng giết thần, tiên đáng tru tiên!

Quả đúng là một kiếm Tru Tiên danh xứng với thực!

"Ầm ầm ầm!" Một đạo kiếm quang huyết sắc tung hoành giữa Thiên địa, mạnh mẽ chém giết về phía trước, hầu như không vật gì cản nổi!

Trong khoảnh khắc, Thái Dương Chân Hỏa phô thiên cái địa kia bị xay thành phấn vụn, biển lửa đầy trời đều bị chia ra một con đường, hóa thành hư không đen kịt sâu thẳm.

Bất kể là phong bão huyết sắc, yêu lôi vô cùng, thất thải chi quang của Thất Bảo Diệu Thụ, hay chín quả bảo châu kia, tất cả đều mờ nhạt, tiêu diệt dưới một kiếm này!

Thương hải tang điền, vạn cổ thanh thiên, thời gian năm tháng, dường như đều muốn bị chém đứt!

Một kiếm phá vạn pháp!

Ngay sau đó!

Tử Vi mạnh mẽ hóa thành độn quang, thân ảnh y không ngừng mơ hồ, như nghịch hành trong Trường Hà Tuế Nguyệt, xông tới giết Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Không hay rồi!" Đế Tuấn, Thái Nhất thấy vậy, đồng loạt kêu dài một tiếng, trong cơ thể tuôn ra từng đạo lưu quang.

Đế Tuấn hai vuốt Kim Ô khổng lồ vồ xuống, liền tóm Hà Đồ Lạc Thư vào trong, mạnh mẽ thúc đẩy, lập tức từ hai kiện pháp bảo đó phun trào ra vô cùng vô tận tinh thần chi quang, hóa thành từng đạo tia sáng rực rỡ, đâm xuyên về phía Tử Vi!

"Đang!

Đang!

Đang!" Thái Nhất rung động Hỗn Độn Chung, phát ra từng tiếng chuông chấn thiên động địa, tản mát ra vĩ lực vô thượng trấn áp Hồng Mông Thời Không, đâm về phía Tử Vi!

Tử Vi thần sắc bình tĩnh, cả người phảng phất như du tẩu trong bóng tối thời gian, Tru Tiên Kiếm trong tay chém xuống phía trước, mạnh mẽ chém vào Hỗn Độn Chung!

"Đang!" Hỗn Độn Chung, kiện pháp bảo cường đại này trực tiếp bị một cỗ lực đạo khủng bố chấn bay ra ngoài, đâm sập không biết bao nhiêu ngọn núi lớn!

Tử Vi lại vung Tru Tiên Kiếm trong tay, lập tức chém giết ra một đạo kiếm quang huyết sắc, xé rách trời đất, dưới ánh mắt vô cùng kinh khủng của Thái Nhất, hung hăng chém xuống thân y!

"Lệ!" Kèm theo một tiếng kêu đau khổ vô tận, Thái Nhất kêu thảm một tiếng, trong cơ thể lập tức phun ra một tuyến máu, thân thể Kim Ô khổng lồ bị một kiếm chém đôi từ giữa!

Thậm chí!

Khí hủy diệt sát lục mà Tru Tiên Kiếm mang theo, xâm nhập vào trong nhục thân, đang không ngừng phá diệt Nguyên Thần của y!

"Thái Nhất!" Đế Tuấn thấy vậy, không khỏi mắt muốn nứt ra, phẫn nộ đại khiếu.

"Còn có thời gian lo lắng cho người khác sao?" Tử Vi nhàn nhạt nói một câu, vung một quyền về phía trước, trực tiếp đánh tan tinh thần chi quang đầy trời kia, ngay sau đó một kiếm đâm ra!

"Phụt..." Đế Tuấn phản ứng không kịp, thân thể khổng lồ trực tiếp bị kiếm quang đâm xuyên, xé ra một lỗ máu lớn, trông vô cùng đáng sợ!

Chỉ sau một lần đối đầu, hai người đều đã chịu trọng thương!

"A!" Đế Tuấn kêu thảm thiết, trong miệng ho ra tiên huyết, không màng vết thương trên thân, gầm lớn: "Kim Ô Hóa Hồng!" "Xoẹt" Khoảnh khắc tiếp theo, Đế Tuấn liền chợt xông đến bên cạnh Thái Nhất, hai vuốt Kim Ô lần lượt tóm lấy thân thể khổng lồ bị chém thành hai nửa của Thái Nhất, hóa thành một đạo kim mang bay về phía sâu trong tinh không!

Trong một khoảnh khắc, không thấy bóng dáng!

Trong hư không chỉ còn lại một đạo kim tuyến nhàn nhạt, cùng với Kim Ô huyết không ngừng rơi xuống!

Chiến đấu đến bước này, Đế Tuấn, Thái Nhất đã nhận thức rõ ràng sự chênh lệch thực lực giữa họ và Tử Vi, tựa như một hào sâu vậy.

Nếu còn nán lại nữa, thật sự sẽ chết!

Thấy Đế Tuấn, Thái Nhất bại trận bỏ chạy, Tử Vi cũng không đuổi theo, quay người, xông về phía bốn người còn lại!

"Hừ!" Minh Hà Lão Tổ thấy đại thế đã mất, không chút lưu luyến chiến đấu, lập tức triệu hoán ra Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hóa thành một đạo huyết mang bay về phía ngoài thung lũng!

Côn Bằng Lão Tổ phản ứng chậm một bước, đợi hoàn hồn lại, thì kinh hãi phát hiện Tử Vi đã đến gần.

"Hự!" Thấy Tử Vi đến gần, Côn Bằng Lão Tổ lập tức kinh kêu một tiếng, thần sắc đại biến.

Thực lực của Tử Vi đã được mọi người chứng kiến, xa xa siêu việt những Đại La Kim Tiên này, căn bản không thể chống lại bằng sức lực!

Không chút do dự!

“Hát!” Côn Bằng Lão Tổ quát lớn một tiếng, hai tay mạnh mẽ vỗ về phía trước, tế xuất Yêu Sư Cung, mang theo ức vạn trọng yêu lôi hùng dũng đè xuống thân Tử Vi!

Nơi Yêu Sư Cung rơi xuống, hư không ầm một tiếng sụp đổ vào trong!

Chương 67

Ngay sau đó!

Côn Bằng Lão Tổ kêu dài một tiếng, trong cơ thể tuôn ra ức ức vạn vạn quang mang, giữa Thiên địa cuồng phong nổi lên, quanh thân y hình thành một hư ảnh đại bằng chim lớn màu xanh!

"Lệ!" Đại bằng vỗ đôi cánh một cái, phù dao thẳng lên chín vạn dặm!

Cực tốc bay về phía xa!

Thế nhưng!

Động tác của Tử Vi quá nhanh, y giơ tay vồ về phía trước một cái, giữa lòng bàn tay và các ngón tay vô tận kim sắc thần mang dũng động, rũ xuống vô tận pháp tắc chi quang, diễn hóa ra một vùng trường vực Thời Không rộng lớn vô cùng!

"Ong!" Dưới ánh mắt vô cùng chấn hãi của Phục Hy, Nữ Oa và những người khác, Yêu Sư Cung to lớn vô cùng, uy thế ngút trời kia phảng phất như bị một loại sức mạnh vô hình nào đó cấm cố, tất cả yêu lôi toàn bộ tiêu diệt!

Yêu Sư Cung càng lúc càng nhỏ đi, cuối cùng bị một bàn tay lớn màu vàng tóm lấy trong tay, rồi tùy tay ném về phía Côn Bằng đang bỏ chạy!

"Ầm!" Cấm cố của Pháp tắc Thời Không mất hiệu lực, Yêu Sư Cung chợt phình to ức vạn lần, đâm về phía Côn Bằng dưới ánh mắt kinh hãi của y!

Yêu Sư Cung tuy là pháp bảo của Côn Bằng, nhưng khoảnh khắc này lại căn bản không chịu sự khống chế của y.

“Phụt...” Thân thể Côn Bằng bị Yêu Sư Cung khổng lồ đập trúng, lập tức phát ra một tiếng kêu thảm thiết xé tâm liệt phế, trong miệng cuồng phun tiên huyết, thậm chí lẫn cả mảnh vỡ nội tạng.

Trên thân y bùng nổ từng đám huyết vụ, dáng vẻ thê thảm không bút nào tả xiết!

Nhưng Côn Bằng lại không dám có chút dừng lại, liều mạng thúc đẩy Yêu Sư Cung, cuối cùng cũng giành lại được sự chưởng khống, hóa thành một đạo hắc quang chui vào trong cơ thể, liều mạng chạy trốn về phía xa.

“Sư huynh, chúng ta mau đi thôi!” Đồng thời khi Tử Vi đối phó Côn Bằng, Chuẩn Đề hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, nói với Tiếp Dẫn bên cạnh.

Tử Vi thực sự quá lợi hại rồi, căn bản không thể chống lại bằng sức lực!

“Xoẹt...” Không nói hai lời, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền hóa thành hai đạo kim mang, với tốc độ nhanh hơn lúc trước, nhanh chóng bay về phía Đại địa Tây Phương, trong nháy mắt đã biến mất!

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, một trận đại chiến liền nhanh chóng kết thúc.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng trọng thương bại trận bỏ chạy!

Minh Hà, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì thấy tình thế không ổn, trực tiếp từ bỏ việc tranh đoạt Hồ Lô Đằng!

Thực lực của Tử Vi hiện giờ, cho dù chưa động dụng toàn lực, nhưng lại hình thành ưu thế tuyệt đối áp đảo đối với Đế Tuấn, Thái Nhất và những Tiên Thiên thần thai Thánh đó!

Khoảng cách một bước, cho dù Đế Tuấn và những người khác phải trả giá vô tận, e rằng cũng khó mà đuổi kịp.

Tử Vi tay cầm Tru Tiên Kiếm, một lần nữa hạ xuống mặt đất, mái tóc dài không gió tự động, dường như có thể nuốt trọn nhật nguyệt tinh thần, nhìn xuống sơn hà vũ trụ.

Trên mũi kiếm, vẫn còn tiên huyết nhỏ xuống.

Phía sau, Phục Hy nhìn cảnh này, trong lòng đại vi chấn động!

Vốn dĩ y đã đánh giá Tử Vi rất cao trong lòng, nhưng không ngờ thực lực của Tử Vi lại khủng bố hơn y nghĩ rất nhiều!

Loại áp đảo về tu vi này, giữa cử chỉ giơ tay nhấc chân, khiến người ta run rẩy, thực sự khiến người ta cảm thấy chấn động.

Nữ Oa nhìn bóng lưng Tử Vi, chỉ cảm thấy vô cùng cao lớn, trên thân tràn đầy một cỗ khí tức bá thiên tuyệt địa, trong mắt đẹp không khỏi gợn lên từng trận sóng nước.

"Thật lợi hại..." Hậu Thổ mắt đẹp dị sắc liên tục, không nhịn được nhỏ giọng nói, trong lòng đều có chút chấn động.

Vu tộc vốn sùng bái cường giả, thực lực mà Tử Vi triển lộ ra, còn lợi hại hơn rất nhiều so với Đế Giang, người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu!

Sau khi Tử Vi đánh bại Đế Tuấn và những người khác, ánh mắt y nhìn về phía Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, nói: "Không biết mấy vị Đạo hữu có ý gì?" Thông Thiên ánh mắt sáng rực nhìn Tử Vi, chiến ý trên thân y gần như muốn hóa thành thực chất, mở lời nói: "Thực lực Đạo hữu cao tuyệt, Thông Thiên thật sự bội phục!" Nguyên Thủy thì cau mày chặt, vẻ mặt đầy ý đề phòng, nhìn về phía Lão Tử bên cạnh, mở lời nói: "Đại huynh, chúng ta nên làm thế nào?" Nghe vậy, Lão Tử vẫn luôn im lặng nhìn Tử Vi, trong mắt khẽ lóe lên một tia tinh quang, cuối cùng mở lời nói: "Bản lĩnh của Tử Vi Đạo hữu, quả thực lợi hại.

Ba huynh đệ chúng ta tuy Đạo hạnh thấp kém, nhưng cũng muốn cùng Đạo hữu thỉnh giáo một phen, không biết có được không?

Bất luận kết quả cuối cùng ra sao, Hồ Lô Nguyên Thai chúng ta đều không lấy." "Đại huynh,..." Nguyên Thủy nghe lời Lão Tử lập tức đại kinh, vẻ mặt khó tin.

Người đại ca luôn ổn trọng trong lòng y, sao lại đột nhiên đưa ra yêu cầu này?

Thông Thiên thì ha ha cười lớn, vẻ mặt kinh hỉ nói: "Đại huynh, Tam đệ ta chính có ý này!

Nói thật, thấy Tử Vi Đạo hữu lợi hại như vậy, ta thật sự ngứa tay quá!

Không chiến không thoải mái a!" Không chỉ Nguyên Thủy, ngay cả Phục Hy, Trấn Nguyên Tử và những người khác cũng có chút kinh ngạc.

Trước đó thực lực Tử Vi biểu hiện ra tuyệt đối xa siêu việt Đại La Kim Tiên, Lão Tử rõ ràng biết điều đó, vì sao lại chủ động khiêu chiến?

"Tốt!" Tử Vi ánh mắt khẽ động, nhìn về phía Lão Tử, người đứng đầu Tam Thanh, lập tức đồng ý.

Có lẽ trong số những người có mặt, chỉ có y mới hiểu được suy nghĩ chân chính trong lòng Lão Tử.

Thứ nhất.

Là mượn lần giao thủ này để đánh giá thực lực và thủ đoạn chân chính của Tử Vi, đồng thời xem xem chiến lực của y rốt cuộc như thế nào.

Thậm chí còn muốn nắm rõ một phần chi tiết.

Thứ hai.

Lão Tử thân là người đứng đầu Tam Thanh, nhìn thì bình tĩnh đạm bạc, không tranh giành với đời, nhưng kỳ thực sự kiêu ngạo trong lòng y không hề ít hơn Nguyên Thủy, thậm chí còn hơn thế!

Sự cao ngạo của Nguyên Thủy đều biểu hiện ra ngoài, có thể nhìn thấy ngay, còn Lão Tử thì tâm tư nội liễm sâu sắc, Thái Sơn sụp đổ trước mặt cũng không đổi sắc, loại người này thực sự đáng sợ nhất.

Nếu không, về hậu kỳ Hồng Hoang Thiên Địa, vì sao Lão Tử trông có vẻ đạm nhiên vô vi nhất lại có thể chiếm được khí vận nhiều nhất giữa Thiên địa?

Xem xét kỹ, sẽ phát hiện trong đó tuyệt đối không hề đơn giản.

Một điểm từ lời Lão Tử vừa nói, "bất luận thắng thua ra sao, đều không lấy hồ lô" câu nói đó có thể hé nhìn ra một hai phần.

Câu nói đó nhìn thì có vẻ Lão Tử hành sự đại khí, từ bỏ việc tranh đoạt hồ lô, nhưng kỳ thực lại không biết từ lúc nào đã đẩy Tử Vi vào một cảnh địa của kẻ hẹp hòi tiểu nhân.

Theo tình huống hiện tại, ba người Lão Tử dù có chút thủ đoạn, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Tử Vi, không lấy được hồ lô, cho nên nói câu đó căn bản chỉ là thuận nước đẩy thuyền mà thôi.

Nói trắng ra thì là làm màu thừa thãi.

Nhưng Lão Tử lại cứ nhất thiết phải nói ra, tâm tư sâu sắc của y khó mà suy đoán, có thể thấy một phần!

Tử Vi nếu muốn thành lập Đế Đình, thống trị Tam Giới, không thể không cẩn thận mưu tính một phen vấn đề về Lão Tử.

Nhưng Tử Vi đã dám một lời đáp ứng, không sợ sự thăm dò của Lão Tử và những người khác, chỉ cần thực lực ở đó, vĩnh viễn đè bẹp

mấy người kia một đầu, sẽ không lật được sóng gió.

Trong Hồng Hoang tất cả vấn đề, quy căn kết đế, đều là vấn đề về võ lực!

Ai có quyền đầu lớn, người đó có thể không chút cố kỵ!

Ngoài ra, Tử Vi cũng mượn trận chiến này để thăm dò thủ đoạn của Tam Thanh, xem xem ba người họ rốt cuộc có chỗ nào lợi hại.

Dù sao!

Chương 68

Ba người Lão Tử là Nguyên Thần Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, bất luận thế nào, đều là Đại thần thông giả đỉnh cấp nhất!

Không có gì phải nghi ngờ.

"Tốt!" Thấy Tử Vi đồng ý, Lão Tử gật đầu, mở lời nói: "Nếu đã như vậy, ba huynh đệ chúng ta đắc tội rồi!" "Đại huynh, ta trước!" Thông Thiên vẻ mặt hưng phấn, trước đó thấy Tử Vi giao thủ với Đế Tuấn, y đã sớm có chút không nhịn được rồi, lúc này xoa tay xoa chưởng, tự nhiên là người đầu tiên đứng ra!

"Đạo hữu, cẩn thận!" Thông Thiên đại quát một tiếng, tay lật một cái, liền xuất hiện một thanh bảo kiếm toàn thân màu xanh nhạt, mỏng như cánh ve, dùng sức vung về phía trước!

"Ngâm!" Kiếm quang chợt lóe, trong hư không một đạo cầu vồng xanh biếc lấp lánh, như mộng ảo phi hoa, ngưng tụ thành một đạo kiếm mang màu xanh dài tới ức vạn trượng!

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh bảo Thanh Hồng Kiếm!

Thông Thiên một kiếm chém ra, động tác không ngừng, liên tiếp vung bảo kiếm, chém ra từng đạo kiếm mang màu xanh, đan xen thành một cơn bão kiếm nhận, cuốn theo vô biên khí sắc bén, phủ thiên cái địa chém tới.

Mỗi một đạo kiếm mang đều đủ sức chém giết Đại La Kim Tiên, vô số kiếm mang như vậy hội tụ lại, uy thế càng kinh thiên động địa!

Vừa ra tay, Thông Thiên liền triển lộ ra thực lực đáng sợ của Đại La Kim Tiên tuyệt đỉnh!

Đối mặt với kiếm quang đầy trời, Tử Vi thần sắc bất biến, Tru

Tiên Kiếm trong tay vung về phía trước, tưởng chừng chậm rãi, nhưng lại lưu lại từng đạo tàn ảnh màu máu trong hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo!

"Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!" Kèm theo từng tiếng kiếm minh thanh thúy, vô số kiếm quang màu máu vô cùng đột ngột xuất hiện trong sơn cốc, dường như bỏ qua hạn chế của thời gian và không gian, trực tiếp xuất hiện trước vô số kiếm khí màu xanh kia.

"Oanh long long!" Kiếm quang xanh đỏ va chạm vào nhau, lập tức phát sinh tiếng nổ kịch liệt, hư không phương viên ức vạn dặm đều nổ tung, bị kiếm khí sắc bén chém thành vô số mảnh vỡ nhỏ như hạt cải!

Tại nơi hai loại sắc thái giao thoa, từng đạo kiếm quang xanh đỏ không ngừng bị tiêu diệt, phảng phất thiên địa chính phản, đều hóa thành hư vô, hình thành một đường phân giới rõ ràng.

"Chưa xong đâu!" Thông Thiên trường khiếu một tiếng, lại càng thêm hưng phấn, thúc giục Thanh Hồng Kiếm, trong nháy mắt liên tục điểm một trăm linh tám lần!

"Ông!" Có thể thấy bằng mắt thường, giữa thiên địa sinh ra từng đóa hoa sen màu xanh, trong suốt tinh oánh, mỹ luân mỹ hoán.

Mỗi đóa hoa sen đều do vô số kiếm quang tổ thành, hình thành một chỉnh thể hoàn mỹ, nhìn qua vô cùng xinh đẹp, một khi bùng nổ, uy thế lại kinh thiên động địa!

Cũng đúng lúc này, Nguyên Thủy cũng ra tay, quát khẽ một tiếng,

trên đỉnh đầu liền xuất hiện một phiến Khánh Vân màu vàng chói lọi, hóa thành ức vạn vạn mẫu lớn nhỏ!

Trong Khánh Vân, từng ngọn đèn vàng lơ lửng, tỏa ra ánh sáng chói mắt, diễn hóa ra Thanh Long Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ cùng nhiều bảo tướng khác.

Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí lưu chuyển, Ngũ Hành chi lực phun trào, tản mát ra vô tận khí sắc bén, phảng phất một thanh Thiên Đao màu vàng bổ thẳng vào Tử Vi!

Chư Thiên Khánh Vân!

Nguyên Thủy tuy không có Bán Sinh Linh Bảo, nhưng lại lấy Khánh Vân dùng bí pháp vô thượng luyện chế thành một pháp bảo đặc biệt, uy lực không hề thua kém một số Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lão Tử càng đơn giản, giơ tay vung lên, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trên đỉnh đầu liền bay ra, xoay tròn bạo trướng vô số lần, sừng sững giữa thiên địa!

Mười hai tầng bảo tháp thân tháp phát sáng rực rỡ, như lưu ly bảo ngọc, từ đó phun trào ra vô biên huyền hoàng công đức chi khí mênh mông, phảng phất từng dòng thiên hà đổ ngược xuống, lực lượng khủng bố ép cả hư không sụp đổ!

Huyền Hoàng chi khí, chính là tinh túy của đại địa, một tia nhỏ cũng nặng tới ức vạn vạn quân.

Lượng Huyền Hoàng công đức chi khí lớn đến thế đổ xuống, chỉ riêng trọng lượng đã khó có thể tưởng tượng!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tuy là Hậu Thiên đệ nhất phòng ngự Chí Bảo, nhưng công phạt chi lực cũng vô cùng đáng sợ, không thua kém đa số Tiên Thiên Linh Bảo!

Tam Thanh đồng thời ra tay, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Chư Thiên Khánh Vân cùng với kiếm khí Thanh Liên đầy trời, cuồn cuộn mênh mông áp chế về phía Tử Vi.

Công thế chưa tới, một cỗ khí tức áp bách vô cùng đáng sợ đã ập tới!

Tử Vi vốn là tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, Lão Tử ba người đồng thời ra tay, ba đánh một cũng không tính là ỷ mạnh hiếp yếu.

"Được lắm!" Tử Vi cảm nhận công thế của ba người, lại thu Tru Tiên Kiếm, giơ tay chộp một cái, liền nắm Cửu Tiêu Bảo Kính trong tay.

"Cửu Tiêu Thần Quang!" Dưới sự thúc đẩy của Pháp lực, Cửu Tiêu Bảo Kính nhẹ nhàng rung lên, lập tức ngưng luyện ra từng luồng kim sắc quang mang, chiếu sáng cả hư không đại vũ trụ, phảng phất ngưng luyện vạn đạo thế gian, xé rách vạn cổ!

Nơi kính quang chiếu tới, thiên địa đồng khóc, hoàn vũ bi ca, hư không tầng tầng lớp lớp vỡ nát, xuất hiện vô số không gian dị thứ nguyên!

"Oanh long..." Khoảnh khắc tiếp theo, kính quang liền va chạm với công thế của Lão Tử ba người, lập tức phát ra tiếng nổ ầm ầm kịch liệt!

Trong chớp mắt, hỗn độn hung dũng, thiên địa phá diệt, từng tiểu thế giới được khai tịch ra, rồi lại nhanh chóng bị tiêu diệt!

"Trấn áp!" Tử Vi quát khẽ một tiếng, Cửu Tiêu Bảo Kính đột nhiên bay ra, trong thân kính hóa ra chín tòa Tiên Vương Tịnh Thổ khổng lồ vô cùng, bao phủ ức vạn vạn dặm hư không!

Thế giới Tịnh Thổ vô cùng to lớn vừa xuất hiện, liền hung hăng đè xuống!

“Oanh...” Tiếng nổ càng thêm kịch liệt, thiên địa ầm ầm, quang mang hỗn độn, thời không điên đảo!

Tất cả mọi thứ, đều không thể hình dung cảnh tượng lúc này huy hoàng tới mức nào, chỉ có quang mang vô cùng vô tận không ngừng nổ tung, từng luồng sáng màu vàng quét ngang thiên địa tứ cực, lục hợp bát hoang, cả phiến thiên địa đều đang run rẩy!

“Phốc... phốc...” Từng đóa Thanh Sắc Liên Hoa vỡ nát, tiêu diệt, kiếm khí tung hoành bay múa, như điện quang hỏa thạch, chém vào sâu trong hỗn độn.

Thậm chí có kiếm khí bị khí lưu hung dũng phản xung trở lại, Thông Thiên không khỏi liên tục lùi về sau.

“Cát sát, cát sát...” Trong Chư Thiên Khánh Vân, từng mảng kim đằng lớn bị va chạm vỡ nát, lần lượt ảm đạm tan vỡ, trên cả phiến Khánh Vân xuất hiện từng vết nứt nhỏ li ti, phảng phất như đồ sứ, quang mang vô cùng ảm đạm.

Nguyên Thủy tuy đã luyện chế Khánh Vân của mình thành Pháp bảo, nhưng dù sao vẫn có một tia liên hệ chưa đứt, lại bị chấn động đến sắc mặt tái nhợt, khí tức phập phù không ổn định!

“Oanh long!” Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp bị thế giới Tịnh Thổ trấn áp, vô tận Huyền Hoàng chi quang tan rã, không chịu nổi lực đạo khổng lồ kia, bị đánh bay về phía xa, đập xuống đại địa, trong khoảnh khắc tạo ra một rãnh sâu vô cùng to lớn!

Hiển nhiên!

Dù Tam Thanh hợp lực, khoảng cách so với thực lực của Tử Vi vẫn còn rất xa!

Cần biết, thủ đoạn của Tử Vi còn xa mới chỉ có vậy, nếu thật sự đều lấy ra, chỉ sợ Tam Thanh hôm nay cũng phải bỏ mạng tại đây.

Đương nhiên, Tử Vi tự nhiên sẽ không thật sự chém giết Tam Thanh.

Nói chính xác, hiện tại sẽ không.

Thân là Thiên Đạo thân nhi tử, nếu Tử Vi thật sự muốn chém giết diệt tuyệt Tam Thanh, không biết sẽ dẫn tới loạn tử gì.

Đợi ngày sau thực lực đủ cường đại, có thể bỏ qua ảnh hưởng của Thiên Đạo, nếu Tam Thanh còn dám không biết điều mà nhảy nhót trước mặt, thì thật sự không biết trước được điều gì.

"Thực lực của Đạo hữu quả nhiên phi phàm." Lão Tử thu hồi Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, xa xa nhìn Tử Vi, trong mắt khẽ lộ ra hai tia tinh mang, nói: "Chiêu tiếp theo, Đạo hữu phải cẩn thận!" Nghe Lão Tử nói, sắc mặt Nguyên Thủy không khỏi khẽ biến, quay đầu nhìn về phía Lão Tử, kinh ngạc nói: "Đại huynh, thật sự muốn dùng chiêu đó sao?" Lão Tử gật đầu, nói: "Bất kỳ Đạo pháp Thần thông nào cũng là để người ta dùng, có gì không được?" Thực ra có một câu nói không nói ra.

Đó là với thực lực của ba người, nhìn khắp cả Hồng Hoang, e rằng cũng chỉ có Tử Vi có tư cách khiến họ phải dùng tới chiêu đó!

Thay người khác, căn bản không có tư cách để họ thi triển đạo thuật đó!

Chương 69

Bây giờ không dùng, chỉ sợ sau này sẽ không còn cơ hội để dùng nữa.

Nguyên Thủy thấy Lão Tử ngữ khí kiên quyết, mở miệng nói: "Được!

Nghe Đại huynh!" Thông Thiên ha ha cười lớn, ánh mắt cháy bỏng nhìn về phía Tử Vi, mở miệng nói: "Đạo hữu, phải cẩn thận!

Nếu bị thương, vậy thật sự không tốt rồi!" Nghe ba người nói, lông mày Tử Vi không khỏi khẽ nhíu lại, không biết trong hồ lô ba người bán thuốc gì?

Nghe ý của Tam Thanh, ba người dường như muốn dùng một sát chiêu cực kỳ lợi hại nào đó.

"Ba người hợp dụng bí thuật, chẳng lẽ..." Tử Vi đột nhiên nghĩ tới một khả năng nào đó, không khỏi nheo mắt lại.

Đúng lúc này, Tam Thanh cũng đã có hành động.

Lão Tử đứng ở giữa, Nguyên Thủy ở bên trái, Thông Thiên ở bên phải, ba người đều phóng Khánh Vân ra, khí tức trên người từ từ liên kết lại, gần như dung hợp thành một!

Dần dần!

Một cỗ khí thế vô cùng đáng sợ từ trên người ba người ngưng tụ ra!

Trong khoảnh khắc, trong sơn cốc cuộn lên từng trận cuồng phong, thiên địa biến sắc, mây đen hội tụ, từng đạo lôi đình đen kịt không trung xuất hiện, không ngừng gào thét bổ xuống, hệt như tận thế thế giới giáng lâm!

“Oanh!” Trên người Tam Thanh, dần dần có quang mang hung dũng không ngừng bùng phát ra, càng lúc càng rực rỡ, cuối cùng như một vầng Thái Dương nhỏ, chói mắt khiến người ta gần như không thể mở mắt.

Cùng lúc đó, khí thế trên người Tam Thanh cũng càng lúc càng đáng sợ!

Một cỗ khí tức man hoang tuyên cổ, không thể nắm bắt, phảng phất cùng thế giới tồn tại, cổ lão lan tràn ra, quét sạch phạm vi ức vạn vạn dặm!

“Ôi chao!” Cảm nhận cỗ khí tức đó trong nháy mắt, trên mặt Tử Vi cuối cùng cũng lộ ra một tia ngưng trọng, từ đó ngửi thấy một mùi vị cực kỳ nguy hiểm!

“Khí tức, thật đáng sợ!” Nữ Oa cảm nhận cỗ khí tức đó, trên khuôn mặt không khỏi lộ ra vài phần kinh ngạc.

Hậu Thổ xa xa nhìn về phía quang mang của Tam Thanh, trong mắt lóe lên quang mang, vẻ mặt kinh ngạc!

“...Khí tức Phụ Thần!” Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử ở một bên khác của sơn cốc cảm nhận cỗ khí tức đó, cũng đều trợn tròn mắt, từ sâu trong nội tâm cảm thấy một sự đáng sợ!

Chấn động là!

Quang mang trên người Tam Thanh đột nhiên phun trào ra ngoài, tại chỗ xuất hiện một thân ảnh cao lớn mơ hồ, không nhìn rõ cụ thể khuôn mặt, nhưng lại có một loại khí thế vô cùng đáng sợ, phảng phất hỗn độn man hoang tỏa ra, bao phủ nửa Bất Chu Sơn!

“Oanh long long...” Thiên địa đều đang run rẩy, Đại Đạo đều đang ai minh!

Trong hư không xuất hiện vô số dị tượng, từng đạo Đại Đạo Pháp

tắc xuất hiện, vây quanh Bàn Cổ hư ảnh, phảng phất thần tử cung vệ đế hoàng!

Thiên Địa Đại Đạo dường như đều bị giẫm dưới chân!

"Bàn Cổ!" Khi nhìn thấy thân ảnh mơ hồ trong khoảnh khắc, trong lòng tất cả mọi người có mặt đều tự nhiên hiện lên cái tên Bàn Cổ.

Dù sao vạn vật Hồng Hoang đều do thân thể Đại Thần Bàn Cổ hóa thành, ký ức cổ lão sâu trong huyết mạch bị dẫn động, lập tức biết được thân phận của thân ảnh!

Từng người một đều kinh hãi không thôi!

Tuy rằng tất cả đều biết Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ phân ba mà hóa, nhưng không ngờ ba người lại có thể dùng bí thuật vô thượng, tạm thời triệu hoán ra Bàn Cổ hư ảnh, thật sự quá đáng sợ!

"Hô..." Sau khi Bàn Cổ hư ảnh xuất hiện, hít khí thành mây, thở khí thành sương, Y dường như ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hồng Hoang đại địa, phát ra một tiếng thở dài, rồi lập tức nhìn về phía Tử Vi bằng đôi mắt hỗn độn.

Khoảnh khắc đôi mắt rơi xuống người, trong Nguyên Thần Tử Vi liền truyền tới cảnh báo vô cùng kịch liệt, toàn thân mỗi một tế bào dường như đều đang run rẩy bi minh!

Một loại áp chế về tầng thứ sinh mệnh.

Một cỗ ý chí đại khủng bố, đại tử vong, trong nháy mắt truyền khắp toàn thân!

Cực đoan nguy hiểm!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Bàn Cổ hư ảnh liền đột nhiên hóa thành một đạo hỗn độn chi quang, phảng phất cuốn theo ý chí của cả thiên địa, lao về phía Tử Vi!

Trong chớp mắt!

Cả phiến thiên địa, trong mắt tất cả mọi người dường như chỉ còn lại một đạo hỗn độn chi quang!

"Hát!" Vào khoảnh khắc này, Tử Vi đột nhiên trường khiếu một tiếng, lấy đại đạo chi niệm vô địch của bản thân, nhanh chóng thoát khỏi trạng thái bị chấn nhiếp kia!

Ngay sau đó, Tử Vi không chút do dự thi triển Đấu Chiến Tiên Pháp!

"Ông!" Tử Vi hai tay vung động bên thân, vẽ ra từng đạo quỹ tích huyền diệu, thế giới sơ hình trong cơ thể đột nhiên chấn động mạnh.

Toàn thân trên dưới, mỗi tấc huyết nhục đều đang bùng cháy; khắp nơi trong cơ thể, từng đạo nhục thân thần tàng được khai mở!

"Oanh!" Toàn bộ tinh khí thần của Tử Vi trong nháy mắt hợp nhất, tinh nguyên sinh mệnh phun trào ra, toàn thân trên dưới đều bùng cháy từng luồng liệt diễm màu vàng.

Cùng với động tác của Tử Vi, ngón tay phát sáng, từ đó bay ra chi chít Đại Đạo phù văn.

Thời Gian Pháp tắc, Không Gian Pháp tắc, Càn Khôn Pháp tắc, Hủy Diệt Pháp tắc, Âm Dương Pháp tắc, Chiến Chi Pháp tắc, Ngũ Hành Pháp tắc cùng nhiều Pháp tắc khác, lấy hữu hình chi tướng hiển hóa ra, vẽ ra từng phiến đạo văn có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Vô cùng Pháp tắc chi quang vây quanh Tử Vi không ngừng xoay tròn, cung vệ Y ở giữa, hệt như vô thượng Tiên Tôn giáng trần!

Trong hư không một chữ 'Chiến' khổng lồ vô cùng phù hiện, rũ xuống vô tận Đại Đạo chi quang, trong chớp mắt dung hợp vào thân thể Tử Vi, xung quanh Y hiển hóa ra Tiên Hoàng Dực, Chân Long Giác, Bạch Hổ Vĩ, Huyền Vũ Khải cùng nhiều dị tướng khác, dung

hợp thành một thần hình vô cùng huyền ảo!

"Đấu Chiến Tiên Pháp!" Tử Vi trường khiếu một tiếng, khí thế trên người cuối cùng cũng đạt đến tuyệt đỉnh, không chút do dự hóa thành một đạo tiên quang, cuốn theo uy thế khủng bố vô tận, lao về phía trước!

Trong ánh mắt vô cùng chấn hám của Phục Hi, Nữ Oa cùng những người khác, thần hình do Tử Vi hóa thành cuối cùng cũng va chạm vào Bàn Cổ hư ảnh!

Trong một khoảnh khắc, khung cảnh thiên địa dường như đông cứng lại.

Hai thân ảnh đối diện giao phong với nhau, thiên địa tiên quỷ dị ngưng cố một khắc, sau đó mới có một cỗ ba động đáng sợ kinh thế truyền ra!

"Oanh long long..." Tiếng nổ lớn truyền tới, như vô số thần lôi nổ vang, hư không phương viên ức vạn dặm trong nháy mắt phá diệt, hỗn độn hải phía sau cũng sụp đổ sâu xuống!

Vạn cổ tinh hà phá diệt, thiên địa sơn hà đảo chuyển!

Tất cả hữu hình, vô hình, hữu chất, vô chất, tồn tại, không tồn tại, tất cả đều trong khoảnh khắc này tiêu diệt thành hư không hoàn toàn!

Chỉ có thần quang hung dũng kịch liệt không ngừng từ chỗ đối xung bắn ra, giữa thiên địa xuất hiện vô tận hỗn độn vụ ải, từng đạo hỗn độn lôi đình phù hiện, xé rách hoàn vũ hư không, áp sụp vạn cổ chư thiên!

Khoảnh khắc này, vô số sinh linh gần Bất Chu Sơn cảm nhận cỗ khí tức đáng sợ kia, tất cả đều run rẩy quỳ lạy xuống, run rẩy bần bật, mắt lộ ra vẻ ai cầu.

Trong sơn cốc, tất cả mọi người đều trợn trừng mắt, chết dí nhìn

chằm chằm vào chỗ va chạm, muốn nhìn rõ cảnh tượng bên trong, nhưng lại bị vụ ải che khuất.

Nữ Oa, Hậu Thổ đều tú mi nhíu chặt, lo lắng cho Tử Vi!

Dù sao Bàn Cổ hư ảnh mà Tam Thanh triệu hoán ra thật sự quá đáng sợ, đổi lại bất kỳ ai khác tuyệt đối không thể ngăn cản.

"Thế nào rồi?" Hồng Vân hai mắt mở to, vẻ mặt tò mò, tha thiết muốn biết kết quả của một đòn này.

Chương 70

Cuối cùng!

Dưới sự chờ đợi sốt ruột của mọi người, Tử Vi cuốn theo một đoàn hỗn độn chi quang xông ra, trên người dính lác đác từng tia tiên huyết.

Còn Bàn Cổ hư ảnh thì vẫn nguyên vẹn.

"Thua rồi?" Phục Hi nhìn cảnh này, không khỏi kinh hãi nói, Lời vừa dứt, thấy Bàn Cổ hư ảnh đột nhiên chấn động, rồi đột nhiên tan vỡ, ba thân ảnh vô cùng chật vật từ đó bay ra, rơi xuống mặt đất.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người đều sắc mặt trắng bệch, không còn chút máu, khí tức suy yếu không thôi, thân thể đều đang run rẩy nhẹ.

"Không ngờ thực lực của Đạo hữu cao siêu đến thế này, một trận chiến này, ba huynh đệ ta đã thua!" Lão Tử hít sâu một hơi, chắp tay với Tử Vi, mở miệng nói.

Ngay sau đó, liền cùng với Nguyên Thủy, Thông Thiên bên cạnh, hóa thành một đạo độn quang bay về phía ngoài sơn cốc, trong nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

"Sưu!" Một đạo lưu quang đột nhiên bay đến trước người Tử Vi, Nữ Oa bước lên nhìn Tử Vi, vẻ mặt lo lắng nói: "Tử Vi, không sao chứ?" Phía sau, Phục Hi thấy muội tử nhà mình vẻ mặt khẩn trương, sắc mặt không khỏi có chút kỳ quái, biểu hiện của muội muội dường như có chút không đúng a?

Ngay sau đó, Hậu Thổ cũng bay tới, mở miệng nói: "Thế nào rồi?" Tử Vi nghe vậy cười cười, nói: "Ta không sao." Trong mắt lại hiện

lên một tia ngưng trọng.

Giao thủ với Bàn Cổ hư ảnh, lực phản chấn khổng lồ đó, ngay cả nhục thân có thể sánh ngang Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không thể hoàn toàn phòng thủ được, hổ khẩu bị chấn nứt ra, chảy ra từng tia tiên huyết.

Không thể không nói, một chiêu của Tam Thanh thật sự đáng sợ!

E rằng trừ Y ra, đổi lại bất kỳ Đại Thần Thông giả nào khác cũng chỉ có nước bị chém giết mà thôi!

Sau một chiêu thất bại, Tam Thanh lập tức bay đi, ước chừng sợ Y xuống tay sát thủ...

"Quả nhiên, mỗi một Đại Thần Thông giả trong Hồng Hoang đều không thể xem thường." Tử Vi trong lòng thầm cảm khái. ...

Không lâu sau khi Tam Thanh rời khỏi Bất Chu Sơn, Nguyên Thủy đang bay đột nhiên thân thể chấn động, sắc mặt đột nhiên trắng bệch, oa một tiếng phun ra một ngụm tiên huyết đỏ tươi, nhuộm đỏ đạo bào!

"Nhị đệ!" "Nhị ca!" Nhìn cảnh này, Lão Tử và Thông Thiên không khỏi đại kinh nói.

Nguyên Thủy khí tức suy yếu cực điểm, lắc lắc đầu, nói: "Yên tâm, ta không sao!" Kỳ thực vừa rồi đã chịu thương không nhẹ, chỉ là không biểu lộ ra trước mặt mọi người, cho nên mới nhẫn nhịn cho đến bây giờ.

Ngoài Bất Chu Sơn.

Thông Thiên mở miệng nói: "Không ngờ vị Tử Vi Đạo hữu kia thực lực lợi hại như vậy, ba người chúng ta hợp lực một đòn, vậy mà không thể làm Y bị thương một chút nào!" Lão Tử khẽ thở dài, nói: "E rằng bây giờ giữa Hồng Hoang thiên địa, trừ Đạo Tổ Hồng Quân ra,

liền phải kể đến thực lực của vị Đạo hữu kia là mạnh nhất!" Nguyên Thủy lau vết máu ở khóe miệng, tức giận nói: "Người này hành sự kiêu ngạo như vậy, sớm muộn gì cũng phải chịu thiên khiển!" Trong lòng lại thầm ghi hận Tử Vi.

Thậm chí.

Khoảnh khắc này, trong lòng Nguyên Thủy còn có chút hoài nghi, thực lực của mình chẳng lẽ thật sự kém cỏi đến vậy sao?!

Có một Hồng Quân cũng đành, bây giờ ngay cả Tử Vi cũng có thể dễ dàng đánh bại mình, khiến Y thực sự chịu đả kích rất lớn.

Dường như chú ý tới thần thái của Nguyên Thủy, Lão Tử mở miệng nói: "Người này xuất thế sớm hơn chúng ta, tất định đã có được rất nhiều cơ duyên, có được tu vi như vậy cũng là bình thường.

Chúng ta cũng không cần tranh giành với Y, chỉ cần từng bước tu luyện, sớm muộn gì cũng có một ngày có thể chứng đắc vô thượng Đại Đạo!" "Đại ca nói không sai, bằng thiên phú của ba huynh đệ chúng ta, nhất định có thể chứng đạo, tạm thời lạc hậu cũng không sao." Thông Thiên cười nói: "Nhị ca không cần quá để ý." Nguyên Thủy gật đầu, nói: "Đại ca, Tam đệ, nói có lý!" Lão Tử lại nói: "Sau khi nghe giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, ta mơ hồ có một loại cảm ngộ, ước chừng một đoạn thời gian nữa là có thể ngưng tụ Đại Đạo Sơ Hình rồi." "Gì?!" Nghe Lão Tử nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều kinh ngạc, không ngờ Lão Tử lại nhanh chóng tìm thấy con đường của mình.

"Chúc mừng Đại ca!" ...

Không nhắc đến Lão Tử bên kia, trong sơn cốc, Tử Vi thu Thần thông, nhìn về phía Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân hai người chưa rời đi, cười nói: "Hai vị Đạo hữu không rời đi, chẳng lẽ cũng muốn cùng ta đấu chiến một phen hay sao?" Nghe Tử Vi nói, Hồng Vân vội vàng

lắc đầu nói: "Đạo hữu hiểu lầm!" Dường như sợ Tử Vi không nói hợp liền ra tay, Hồng Vân vội vàng bổ sung nói: "Bần đạo trong tay không có một kiện Pháp bảo hợp dụng nào, vì vậy muốn hỏi Đạo huynh, có thể cấp ta một cái hồ lô không?" "Ta nguyện dùng vật phẩm có giá trị tương đương để trao đổi, tuyệt đối không lấy không!" "Muốn hồ lô?" Tử Vi ánh mắt dừng trên người Hồng Vân, mở miệng nói.

Hồng Vân giơ tay vung lên, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một đống thiên tài địa bảo, có Hỗn Độn Nham Thạch, Tiên Thiên Âm Dương Bảo Ngọc, Băng Phách Thần Quang cùng nhiều bảo vật khác, nói: "Mấy thứ này có thể đổi lấy một cái hồ lô của Đạo hữu không?" Nhìn đống đồ trong tay Hồng Vân, Tử Vi lắc đầu, nói: "Không đủ!" Hồng Vân nghe vậy sắc mặt không khỏi ảm đạm, nói đó là toàn bộ gia sản của Y, kết quả lục soát khắp nơi, nhưng xét về giá trị, quả thực không đủ để đổi một quả hồ lô.

Điểm này, Tử Vi cũng không lừa Y.

Lúc này, Trấn Nguyên Tử ở một bên mở miệng nói: "Tử Vi Đạo hữu, ta có mười quả Nhân Sâm Quả, vậy cũng thêm vào đi!" "A?!" Hồng Vân nghe vậy không khỏi ngẩn ra, vội vàng từ chối nói: "Trấn Nguyên Tử, chuyện của ta, sao có thể để huynh tốn kém chứ?

Tuyệt đối không được!" Trấn Nguyên Tử lại nói: "Chúng ta là bạn hữu chí giao, vốn dĩ không nên phân biệt, có chút gì là vật phẩm.

Huống hồ huynh trong tay vốn không có Pháp bảo hợp dụng, sau này hành tẩu Hồng Hoang cũng không tiện." Hóa ra Trấn Nguyên Tử đã đa thêm một tâm nhãn, ở Tử Tiêu Cung nhìn ra Côn Bằng Lão Tổ không có thiện cảm với Hồng Vân, cho nên mới tìm cách để cho vị lão hữu kia một kiện Pháp bảo.

"....." Hồng Vân nghe Trấn Nguyên Tử nói, không khỏi vô

cùng cảm động, nói: "Ta Hồng Vân hà đức hà năng, vậy mà lại có được một người bạn tốt như vậy a!" Tử Vi lúc này mở miệng nói: "Ta nghe nói Trấn Nguyên Tử Đạo hữu có một bản Địa Thư, là do Đại Địa Thai Mô của Hồng Hoang thế giới hóa thành, nếu bằng lòng cho ta tham ngộ một phen, thì Hồ Lô Nguyên Thai liền đổi!" Hồ lô cũng không phải không thể cho Hồng Vân, nhưng cần hai người đưa ra đủ điều kiện!

"Tham ngộ Địa Thư?" Trấn Nguyên Tử nghe Tử Vi nói, đầu tiên hơi ngẩn ra, dường như không ngờ Tử Vi lại biết trong tay Y có kiện Pháp bảo Địa Thư, rồi lập tức mở miệng nói: "Có thể!

Đạo hữu tùy thời có thể đến Vạn Thọ Sơn của bần đạo tham ngộ Địa Thư!" "Trấn Nguyên Tử..." Thấy Trấn Nguyên Tử lại bằng lòng vì mình làm một bước như vậy, trong lòng Hồng Vân không khỏi vừa hối lỗi vừa cảm động, vành mắt đều có chút đỏ hoe, gần như muốn rơi lệ.

"Được!" Tử Vi gật đầu, giơ tay vung lên, thu lấy đống thiên tài địa bảo và mười quả Nhân Sâm Quả, nói: "Hồng Vân, có thể đi hái hồ lô rồi!" Hồng Vân vội vàng đi đến trước dây hồ lô, đưa tay hái một quả hồ lô đỏ thẫm, quả hồ lô này sau này liền được Y luyện thành Pháp bảo nổi danh lừng lẫy Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô, một kiện Pháp bảo vô cùng độc ác!

"Ta nợ Đạo hữu một ân tình!" Hồng Vân hướng về phía Tử Vi hành một lễ, rồi cùng Trấn Nguyên Tử hóa thành độn quang rời khỏi sơn cốc.

Đợi sau khi mấy người đều đi hết, Tử Vi mới đại thủ vung lên, đem cả gốc hồ lô đằng, cùng với vùng đất phương viên mấy chục vạn dặm xung quanh, di chuyển vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ, rồi trồng vào Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Bảy quả Hồ Lô Nguyên Thai tuy đã thành thục, nhưng tiếp tục sinh trưởng, hấp thụ tinh hoa của Cửu Thiên Tức Nhưỡng, uy năng sẽ dần dần đề cao!

Cũng không cần vội vàng luyện chế thành Pháp bảo.

Đợi khi Đế triều kiến lập, tất yếu phải chiêu nạp một nhóm Tiên Thiên Đại Thần làm thuộc hạ để xử lý công việc, hồ lô liền có thể dùng làm Pháp bảo ban tặng.

Sau khi tất cả mọi người đều đi hết, trong sơn cốc liền trở nên thanh tịnh, Nữ Oa cười nói: "Đạo trường của ta và huynh trưởng ở Phượng Tê Sơn không xa, Tử Vi Đạo huynh không bằng đến đạo trường của ta ngồi chơi đi!" Tử Vi nghe vậy gật đầu, cười nói: "Được!

Chỉ cần Nữ Oa Đạo hữu không chê ta phiền là được." Nữ Oa lĩnh ngộ chính là Tạo Hóa Pháp tắc, vừa hay đến đó luận đạo một phen, xem liệu có thể nhân cơ hội này, Tạo Hóa Pháp tắc nhập môn hay không.

Tuy trong tay có Tạo Hóa Thanh Liên một Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng Tạo Hóa Pháp tắc hiện tại vẫn chưa nhập môn, thực sự là một điều tiếc nuối lớn của Tử Vi.

Nghe Tử Vi nói, Nữ Oa đôi phượng mâu thon dài khẽ nheo lại, không khỏi mỉm cười nói: "Đạo huynh nói đâu, ta sẽ chê huynh phiền chứ?

Ta e Đạo huynh chê đạo trường của ta nhỏ bé thôi..." Thấy Nữ Oa và Tử Vi lời qua tiếng lại, đã định chuyện đi Phượng Tê Sơn, Phục Hi một bên đột nhiên có chút ngơ ngác, hình như mình trở nên không có việc gì làm vậy?

Rõ ràng muội muội không phải vẫn luôn không thích người ngoài

đến Phượng Tê Sơn sao, đối đãi với Tử Vi lại nhiệt tình như vậy, thái độ quả thực có chút lạ.

Hậu Thổ nghe cuộc đối thoại của hai người, đôi mắt trong veo chuyển động, có chút giảo hoạt cười nói: "Tử Vi Đạo huynh đã đáp ứng Nữ Oa tỷ tỷ, không thể thiên vị bên này bên kia, đợi sau khi kết thúc, nhất định phải đến Vu tộc của ta làm khách một phen!" "Được!

Ta cũng đáp ứng!" Tử Vi thấy Hậu Thổ cũng mời, không khỏi có chút vô ngữ nói.

Vừa hay Y đối với Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc cũng rất hứng thú, lúc đó rời khỏi Phượng Tê Sơn, lại thuận tiện đi một chuyến Vu tộc cũng không sao.

Hậu Thổ thấy Tử Vi một lời đáp ứng, lập tức nở nụ cười rạng rỡ, như trăm hoa khoe sắc, nhìn Nữ Oa một cái, cười nói: "Lúc đó Nữ Oa tỷ tỷ không thể giữ Tử Vi Đạo huynh lại, không cho đi đâu đấy nhé!" "Hậu Thổ muội tử, lại nói bậy rồi!" Thấy Hậu Thổ lại trêu chọc mình, Nữ Oa khuôn mặt cười không khỏi đỏ ửng, làm nũng nói.

"Lạc lạc..." Hậu Thổ lạc lạc cười một tiếng, cuối cùng lại nhìn Tử Vi một cái, mỉm cười nhàn nhạt nói: "Nếu đã như vậy, vậy ta đi về trước đây!" Liền hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía Bách Vạn Quần Sơn của Vu tộc.

Tiễn Hậu Thổ rời đi, Tử Vi liền dưới sự chỉ dẫn của Phục Hi và Nữ Oa, rời khỏi sơn cốc, một đường thẳng tiến Phượng Tê Sơn.

Phượng Tê Sơn, vốn nằm trong phạm vi Bất Chu Sơn, một lần này, cũng không mất quá lâu, Tử Vi liền tới địa giới Phượng Tê Sơn.

Nhìn ra xa, chỉ thấy phía trước xuất hiện một tòa tiên sơn hùng vĩ, như tiên phượng vỗ cánh, thế như trùng thiên, sương mù phiêu miểu, khói khí u u.

Mây ôm nửa đỉnh tuyết, hoa phun khói một khe.

Ba mươi sáu đỉnh phong nhập họa cảnh, một trăm linh tám cảnh treo bậc thang trời, quả thực mỹ luân mỹ hoán, tiên sơn phúc địa.

Tử Vi thấy vậy không khỏi cảm khái nói: "Phượng Tê Sơn?

Chương 71

Quả nhiên là tiên thiên thần thai thánh địa!" Phục Hi nghe vậy ha ha cười lớn, nói: "Đạo hữu nghĩ rồi, mau mau theo ta đi!" Phục Hi và Nữ Oa huynh muội hai người đi trước, men theo bậc đá lên, đến giữa sườn núi, trước mắt liền đột nhiên xuất hiện một u cốc.

Trong u cốc, dây leo rủ xuống, dải lụa biếc u huyền.

Một đầm hồ nước trong xanh tỏa ra ánh gợn sóng lấp lánh, chiếu rọi một Tiên Phủ bên cạnh, như cảnh tiên vậy.

Tử Vi thấy vậy mở miệng nói: "Nơi đây quả thật là Tạo Hóa chi địa, tốt hơn Tử Vi Tinh của ta rất nhiều." Nói đúng sự thật, Tử Vi tuy là Đế Tinh, nhưng cả tinh thần lại thanh lãnh cô tịch, chỉ toàn mang mang tinh quang, ngoài ra không có vật gì khác.

Nữ Oa nghe vậy không khỏi cười nói: "Đạo hữu nếu không chê, ngày sau có thể thường xuyên ở đây." Tử Vi nhìn Nữ Oa một cái, thấy khuôn mặt hậu giả hơi hồng, không khỏi cười nói: "Được!" Nhanh chóng, mấy người liền ngồi xuống trong động phủ.

Phục Hi giơ tay vung lên, trên án đá liền xuất hiện rất nhiều quỳnh tương ngọc dịch, mở miệng nói: "Động phủ nhỏ bé, thực sự không có gì tốt để chiêu đãi, Đạo hữu đừng chê!" Tử Vi lắc đầu, lấy mười quả Nhân Sâm Quả vừa có ra, lại lấy ra mấy quả Hoàng Trung Lý và Tinh Thần Quả bày trên bàn, cười nói: "Phục Hi Đạo huynh nói đâu, mấy thứ này coi như bần đạo xin lỗi vì mấy ngày nay làm phiền, mời!" "....." Phục Hi ánh mắt dừng trên mười mấy quả tỏa ra mùi hương nồng đậm lạ lùng, linh khí gần như đậm đặc không tan ra được, không nhịn được đại ăn một kinh nói: "Hoàng Trung Lý, Tinh Thần Quả, quá quý trọng rồi!" Hoàng Trung Lý, Tinh Thần Quả, cùng với

Nhân Sâm Quả đều là linh quả đỉnh cấp nhất thế gian, Phục Hi tuy chưa từng ăn, nhưng cũng đã nghe nói qua, thấy Tử Vi tùy tay lấy ra nhiều thứ như vậy, không khỏi giật mình.

Giá trị của những thứ này, quả thực khó có thể ước lượng!

Nữ Oa cũng mở miệng nói: "Tử Vi Đạo huynh, những thứ này đối với huynh chắc cũng quý giá lắm, mau thu lại đi!" Hoàng Ly Nhi một bên thấy vậy, không khỏi cười nói: "Chủ nhân trong tay có Hoàng Trung Lý và Tinh Thần Quả Thụ, không cần khách khí." "Xì..." Nghe Hoàng Ly Nhi nói, Phục Hi và Nữ Oa nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra vẻ vô cùng kinh ngạc.

Đặc biệt là Nữ Oa, cái miệng nhỏ nhắn hồng hào đều kinh ngạc mà há to ra, gia sản của Tử Vi rốt cuộc có bao nhiêu phong phú?!

Hai huynh muội biết gia sản của Tử Vi phong phú xa xa không thể sánh bằng, lập tức cũng không khách khí nữa, liền cầm quả tử ăn, càng kinh thán liên tục.

Mấy loại quả thực vốn là thánh phẩm bổ ích Pháp lực, mấy quả tử ăn vào bụng, Pháp lực trong cơ thể hai người lại sâu dày thêm một đoạn lớn, Đạo Hạnh tinh tiến rất nhiều! ...

Trong khi Tử Vi ở Phượng Tê Sơn cùng Phục Hi và Nữ Oa hai người chung sống, tình thế Hồng Hoang đại địa lại đang âm thầm biến hóa!

Vốn dĩ Vu tộc thâm cư trong Bách Vạn Quần Sơn, nhưng theo thời gian phát triển, tộc nhân Vu tộc càng ngày càng đông, Bách Vạn Quần Sơn có vẻ hơi chật chội.

Trừ Đế Giang cùng Thập Nhị Tổ Vu ra, có số trăm ức tộc nhân bình thường, trong đó cũng sinh ra rất nhiều Đại Vu vô cùng lợi hại!

Ví như Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Tương Liễu, Hình Thiên, Phong Bá,

Vũ Sư, vân vân!

Những tộc nhân Vu tộc này, cũng đều dựa theo nguồn gốc huyết mạch của mình, phân thành mười hai bộ lạc vô cùng cường đại, phân tụ trong Bách Vạn Quần Sơn.

Trong Đế Giang Thần Điện.

Thập Nhị Tổ Vu vây thành một vòng, ngồi cùng nhau, đang thương lượng.

Đế Giang mở miệng nói: "Chư vị đệ muội, tộc nhân Vu tộc chúng ta hiện nay có số trăm ức, nếu cứ theo tốc độ này phát triển, Bách Vạn Quần Sơn căn bản không đủ chỗ ở, nên làm thế nào cho tốt đây?" Chúc Dung với tính khí trực sảng nhất đại đại liệt liệt nói: "Đại ca, có gì khó đâu, cả Hồng Hoang thiên địa đều do thân thể Phụ Thần hóa thành, chúng ta ở đâu mà chẳng được?" "Không sai!" Cung Công một bên nghe vậy cười nói: "Vu tộc chúng ta là huyết mạch chính tông của Bàn Cổ, thì chiếm cứ cả Hồng Hoang đại địa thì sao chứ?

Ta xem ai dám nói nửa chữ không!" Một nhóm Tổ Vu nghe vậy lần lượt phụ họa, Cung Công nói không sai, tộc nhân Vu tộc càng ngày càng đông, Bách Vạn Quần Sơn không đủ chỗ ở, tự nhiên phải khuếch trương ra ngoài.

Thế là!

Cả Vu tộc đã đi ra ngoài Bách Vạn Quần Sơn, bắt đầu khuếch trương ra ngoài, lần đầu tiên trước mặt chúng sinh Hồng Hoang hiển lộ ra sự cường đại của Vu tộc!

Nhưng nhanh chóng Vu tộc đã gặp phải không ít trở ngại.

Vốn dĩ sau Long Hán Lượng Kiếp, Bách Tộc triệt để suy lạc, trong thời gian đó lại sinh ra vô số chủng tộc mới, vô số năm qua, các tộc giao phối lẫn nhau, hỗn huyết vô số, sớm đã không còn khái niệm

chủng tộc rõ ràng!

Cửu cửu chi, những chủng tộc trên Hồng Hoang đại địa dần dần sinh ra một cái tên mới – Yêu tộc!

Khái niệm Yêu tộc vô cùng rộng rãi, trừ Vu tộc ra, vô số sinh linh trên thiên hạ, bất luận cây cỏ tinh quái, ngưu quỷ xà thần, gần như đều có thể nằm trong đó.

Tu luyện thành công tức là Yêu!

Trong Yêu tộc lại sinh ra Bạch Trạch, Quỷ Xa cùng từng vị Yêu Thần cường đại.

Nhưng Yêu tộc vốn là tên gọi chung của vô số chủng tộc trong Hồng Hoang, vì vậy giữa họ với nhau, cũng không phải là một khối sắt, phân thành vô số thế lực lớn nhỏ, mỗi bên bá chiếm một phương.

Khi Vu tộc khuếch trương, tự nhiên đã bùng phát từng trận xung đột thảm liệt với Yêu tộc, gây ra vô số sự kiện đổ máu!

Những Yêu tộc này vốn là cát tán, căn bản không thể ngăn cản Vu tộc khuếch trương, ngược lại vì thế mà phải trả giá thảm trọng.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng lần đầu tiên cảm nhận được sự cường đại và đáng sợ của Vu tộc, đủ mười hai vị Đại Thần Thông giả đỉnh cấp, có vô số Đại Vu, Tiểu Vu, gần như mỗi người đều là chiến sĩ bẩm sinh, thế lực này so với ba tộc Long Phượng ban đầu cũng không kém bao nhiêu!

Hơn nữa!

Vu tộc trong quá trình khuếch trương, phát hiện nuốt chửng một số Yêu tộc cường đại có thể tăng cường khí huyết chi lực, không ít tộc nhân bắt đầu lấy Yêu tộc làm thức ăn!

Ma sát giữa Vu Yêu hai tộc càng ngày càng nghiêm trọng! ...

Sâu trong Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn cảm nhận đại biến cục giữa thiên địa, nói với Thái Nhất bên cạnh: "Thái Nhất à, huynh đệ ta đã có cơ hội rồi!" Thái Nhất nghe vậy có chút nói: "Đại ca có ý gì?" Trong mắt Đế Tuấn bắn ra hai đạo thần mang, cười nói: "Hiện nay giữa Hồng Hoang đại địa Vu Yêu hai tộc ma sát tranh chấp nghiêm trọng, Vu tộc có mười hai Tổ Vu kia dẫn dắt, Yêu tộc lại là một đống cát rời, quần long vô thủ, liên tục bại lui!" Thái Nhất nghe vậy hai mắt không khỏi sáng lên, ha ha cười lớn nói: "Ta hiểu rồi!

Đại ca thống nhất Yêu tộc!" Đế Tuấn hùng tâm bừng bừng nói: "Không sai, bằng thực lực của hai huynh đệ ta, liên thủ, hiệu lệnh thiên hạ Yêu tộc, ai dám không theo!

Lúc đó tiêu diệt Vu tộc, chúng ta liền là Thiên Địa Chi Chủ!" "Đại ca nói không sai!" Thái Nhất nghe vậy lập tức có chút hưng phấn, đột nhiên nghĩ tới, nói: "Cũng không biết Đạo Tổ nghĩ gì, vậy mà lại phong thưởng Đông Vương Công kia làm Vạn Tiên Chi Thủ, không biết Đại ca muốn xử lý thế nào?" Đế Tuấn nghĩ tới Đông Vương Công, không khỏi cười lạnh một tiếng.

"Một Đông Vương Công nho nhỏ, giết liền!

Đạo Tổ đâu có nói Vạn Tiên Chi Thủ chỉ có thể một người làm!" "Đúng rồi!

Còn có Tử Vi kia!" Thái Nhất nghĩ tới Tử Vi, không khỏi nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta muốn Y chết!" Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng, sắc mặt đột nhiên trở nên âm trầm vô cùng, tức giận nói: "Yên tâm!

Đợi ta tu thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, sớm muộn gì cũng phải tính toán một món nợ!" Đế Tuấn trong lòng hiểu rõ!

Giữa Y và Tử Vi, bất luận kéo dài thế nào, đều tất có một trận

sinh tử giác lượng!

Hai người trên người đều có mệnh cách Tiên Thiên Đế Hoàng, đều là chủ của Tam Quý Tinh, mệnh cách trời sinh tương xung, hai người chỉ có thể sống một người!

Tử Vi hiện tại đã tu thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đế Tuấn lại không thể không nhẫn nhịn chịu đựng, sợ trực tiếp bị Y đánh chết.

Nhưng lại tin tưởng, chỉ cần cho mình đủ thời gian trưởng thành, sớm muộn gì cũng có thể tranh phong với Tử Vi.

Nếu để Tử Vi biết được suy nghĩ của Đế Tuấn như vậy, khẳng định sẽ nói một câu...

Tiểu hỏa tử nghĩ không tệ.

Nhưng cũng chỉ là nghĩ không tệ mà thôi!

Phía đông Hồng Hoang đại địa, Tây Côn Luân.

Trong một Tiên Điện trang trí hoa lệ, Đông Vương Công chắp tay đứng, nhìn Tây Vương Mẫu Thái Chân trước mặt, mở miệng nói: "Đạo hữu nơi đây động phủ nằm ở Tây Côn Luân, quả thật là một phong thủy bảo địa!" Tây Vương Mẫu nghe vậy nhàn nhạt nhìn Đông Vương Công một cái, nói: "Không biết Đông Hoa Đạo hữu đến đạo trường của Bản cung có việc gì?

Xin nói thẳng đi!" Ngôn từ khá là không khách khí.

Đông Vương Công không khỏi cười gượng một tiếng, nói: "Được!

Nếu đã như vậy, vậy ta cũng không giấu nữa!" "Trong Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ sắc phong bần đạo làm Vạn Tiên Chi Thủ của chúng nam tiên Hồng Hoang, Đạo hữu làm Vạn Tiên Chi Thủ của nữ tiên Hồng Hoang, lần này tìm Đạo hữu, quả thực có việc quan trọng cần

thương nghị!" "Hiện nay Hồng Hoang thiên địa hỗn loạn không chịu nổi, ta muốn kiến lập Vạn Tiên Minh, hiệu lệnh quần tiên!" "Mời Đạo hữu gia nhập Vạn Tiên Minh của ta, hiệp trợ ta cùng quản lý Hồng Hoang!" Đến đây, Đông Vương Công lập tức có chút hào tình vạn trượng!

Tuy nhiên, sắc mặt Tây Vương Mẫu lại trở nên có chút khó coi, nói: "Nếu là chuyện này, Đạo hữu xin mời về đi!

Chương 72

Bản cung không hề có hứng thú!" Đông Vương Công vốn dĩ cho rằng Tây Vương Mẫu sẽ sảng khoái đáp ứng, nghe vậy đầu tiên ngẩn ra, rồi sau đó mới nói: "Đạo hữu là Vạn Tiên Chi Thủ của nữ tiên Hồng Hoang do Đạo Tổ đích thân định, quản lý Hồng Hoang là thiên định, vì sao lại muốn cự tuyệt?!" Sắc mặt Tây Vương Mẫu đột nhiên lạnh xuống, trên người tản mát ra một cỗ khí tức cự nhân ở ngoài ngàn dặm, nói: "Bản cung vốn thanh tâm quả dục, nhất tâm cầu tiên vấn đạo, đối với tranh giành quyền lực không hề có hứng thú, Đạo hữu xin mời về đi!" Hiển nhiên đã hạ lệnh trục khách!

"Hừ!" Đông Vương Công vốn dĩ hưng trí bừng bừng, lại không ngờ ăn phải một cái mũi bụi, không khỏi hừ lạnh một tiếng, nói: "Cáo từ!" Y phất tay áo, liền đi về phía ngoài điện, đợi khi ra khỏi Tây Côn Luân, quay đầu nhìn lại, cười lạnh nói: "Không biết tốt xấu!" "Dù không có Thái Chân Tây Vương Mẫu, Vạn Tiên Minh bần đạo cũng lập bằng được!" ...

Sau khi đuổi Đông Vương Công đi, Tây Vương Mẫu thở phào một hơi, trên dung nhan tinh xảo đột nhiên lộ ra vài phần mệt mỏi, trên mặt liền phủ lên vài phần sầu dung.

"Đạo Tổ Hồng Quân đã ban cho tôn vị Vạn Tiên Chi Thủ, bất luận xét về tu vi, tư lịch, Tử Vi Đạo huynh đều là người tốt nhất, vì sao lại cự tuyệt?" "Vạn Tiên Chi Thủ..." "Chúng Đại Thần Thông giả Hồng Hoang, tất cả đều tự thị rất cao, ai lại thật lòng thật ý quy phục chứ?

Không phải chỉ là danh hào hão huyền thôi sao..." Tây Vương Mẫu tay nâng Côn Luân Kính, đôi mắt đẹp lưu chuyển, không biết nghĩ gì, đột nhiên cắn cắn môi, tự lẩm bẩm nói: "Ngày khác phải thỉnh giáo

Tử Vi Đạo huynh một phen mới ổn thỏa...” Không thể không nói.

Ngày sau Vạn Tiên Minh phúc diệt, Đông Vương Công chết đi, Tây Vương Mẫu lại được an nhiên vô sự cũng có nguyên nhân của nó!

Người thông minh, tự nhiên sẽ sống lâu hơn một chút!

Bất kể Thái Chân Tây Vương Mẫu nghĩ gì, sau khi Đông Vương Công trở về Tử Phủ Châu, liền lấy danh nghĩa Đạo Tổ, ở Bồng Lai Tam Đảo sáng lập Vạn Tiên Minh!

Hiệu lệnh quần tiên!

Trong một thời gian, vô số Tiên Linh Hồng Hoang lần lượt hưởng ứng, tranh tiên khủng hậu gia nhập Vạn Tiên Minh, thế lực Vạn Tiên Minh cũng nhanh chóng lớn mạnh.

Đông Vương Công lập tức chìm vào niềm vui nắm giữ trọng quyền, dã tâm càng ngày càng bành trướng, muốn học theo Tam Tộc thuở xưa, trở thành Thiên Địa Chi Chủ!

Nhưng nếu quan sát kỹ, sẽ phát hiện trong Vạn Tiên Minh đa số là một số tán tu, những Đại Thần Thông giả chân chính lại không có một ai.

Cũng đúng như Tử Vi đã đoán, những Đại Thần Thông giả như Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà, Côn Bằng, coi cái gọi là Vạn Tiên Minh như không khí, căn bản không thèm để ý!

Sau khi Đông Vương Công kiến lập Vạn Tiên Minh, lập tức trở thành cái gai trong mắt, cái đinh trong thịt của Đế Tuấn và Thái Nhất, hận không thể giết chết cho hả dạ!

Trong một đoạn thời gian ngắn, hai huynh đệ cũng giáng lâm Hồng Hoang, bắt đầu dựa vào thực lực cường đại bí mật thu phục Yêu tộc trên Hồng Hoang đại địa.

Tình thế Hồng Hoang thế giới lại lần nữa trở nên có chút vi diệu, khá có chút mùi vị phong vũ dục lai (gió mưa sắp tới)! ...

Khi ngoại giới phong vân biến ảo, trong Phượng Tê Sơn.

Tử Vi đang khoanh chân ngồi tu luyện trong động phủ, đột nhiên nghe thấy bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân, rồi sau đó liền truyền đến tiếng Nữ Oa.

"Tử Vi Đạo huynh!" Tử Vi nghe vậy mở mắt ra, mở miệng nói: "Mời vào!" Lời vừa dứt, Nữ Oa liền bước vào trong động phủ, đôi mắt đẹp dừng trên người Tử Vi, nói: "Nhàn rỗi không có việc gì, cho nên đến động phủ Tử Vi Đạo huynh xem sao, không làm phiền chứ?" Tử Vi giơ tay chỉ một cái, liền trước mặt ngưng tụ ra một bồ đoàn, lại lấy ra mấy quả linh quả, mời Nữ Oa ngồi xuống, cười nói: "Đây là đạo trường của Bản Đạo hữu, sao lại nói là làm phiền chứ?" "Vậy tốt!" Nữ Oa nghe vậy mỉm cười nhàn nhạt, đôi phượng mâu lại khẽ lấp lánh, cố ý nhìn tả hữu nói: "Động phủ của Đạo hữu thu thập quả thật điển nhã." "Ừm, mùi vị linh quả cũng không tệ..." "....." Tử Vi thấy ánh mắt Nữ Oa có chút né tránh, nói toàn những chuyện có không không, vẻ mặt không tự nhiên, không khỏi cười một tiếng, rõ ràng là có việc tìm Y a!

Ánh mắt dừng trên mặt Nữ Oa, cười hỏi: "Nữ Oa Đạo hữu tìm ta, có việc gì sao?" Nữ Oa nghe vậy khuôn mặt cười không khỏi hơi hồng, thấy Tử Vi đã nhìn thấu tâm tư của mình, cũng không còn che giấu nữa, mở miệng nói: "Thật sự có một chuyện muốn làm phiền Đạo huynh.

Ta trong tay không có Pháp bảo hợp dụng, vì vậy muốn một quả Hồ Lô Nguyên Thai trong tay Đạo huynh." Nói đến đây, đầu Nữ Oa không khỏi hơi cúi xuống, giọng nói nhỏ đi rất nhiều, ngượng ngùng nói: "Nhưng ta trong tay không có thiên tài địa bảo nào có thể dùng để

trao đổi, nhưng đợi ngày sau có bảo vật, nhất định sẽ bồi thường Đạo huynh...” Lời Nữ Oa vừa dứt, Tử Vi liền mở miệng nói: “Ta còn tưởng chuyện gì chứ?” Y lật tay lấy ra một quả hồ lô đưa đến trước mặt Nữ Oa.

“...Cho ta sao?!” Nữ Oa theo bản năng tiếp lấy hồ lô, có chút ngẩn ra nói.

Tử Vi cười nói: “Ừm, mượn đó!” “Được rồi...” Nữ Oa thấy Tử Vi đưa hồ lô đến trước mặt mình, tưởng Y thật sự muốn tặng sao?

Cũng không đúng, một kiện Pháp bảo Nguyên Thai quý giá như vậy, gia sản của Tử Vi tuy phong phú, cũng không thể dễ dàng tặng ra như vậy a!

Nếu thật sự như vậy, thì thật là bại gia!

Tử Vi đưa hồ lô cho Nữ Oa xong, liền mở miệng nói: “Nghe nói Đạo hữu tu hành chính là Tạo Hóa Pháp tắc, ta ở trên Tạo Hóa Pháp tắc lại mãi không thể nhập môn, không bằng hôm nay luận đạo một phen?” “Được!” Nữ Oa có được bảo vật, tâm tình đại hảo, sảng khoái đáp ứng.

“Ông!” Thân thể Tử Vi nhẹ nhàng chấn động, lập tức phóng Khánh Vân của mình ra, mông lung u u, như vô số tinh vân lớn nhỏ tụ hợp lại, trong đó ẩn ẩn hiển hóa ra một phương thế giới, hiển lộ vẻ mỹ luân mỹ hoán!

Lúc này, Tử Vi đột nhiên nghĩ tới, nói: “Đã muốn luận đạo, tự nhiên không thể thiếu một thứ!” Y giơ tay vung lên, lấy ra mấy phiến Ngộ Đạo Trà Diệp, từng trận Đạo Uẩn lan tỏa!

“Ngộ Đạo Trà Diệp?!” Nữ Oa ánh mắt dừng trên mấy phiến Ngộ Đạo Trà Diệp trong tay Tử Vi, không khỏi kinh ngạc nói.

Tử Vi tùy tay hóa ra trà cụ, đem Ngộ Đạo Trà Diệp đặt vào trong

đó, một phen tay, lại lấy ra một đóa Thanh Sắc Liên Hoa!

Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên!

"Tiên Thiên Chí Bảo Tạo Hóa Thanh Liên!" Nhìn thấy kiện Pháp bảo cùng lúc, Nữ Oa không nhịn được kinh kêu lên, trên khuôn mặt cười đầy vẻ kinh ngạc.

Hô hấp của Nữ Oa đều trở nên có chút gấp gáp, ngực căng phồng khẽ phập phồng, hiển lộ vẻ không bình tĩnh.

Cần biết, Bản thân Nữ Oa tu hành chính là Tạo Hóa Pháp tắc, đối với khí tức của Tạo Hóa Thanh Liên là mẫn cảm nhất!

Thậm chí có thể nói, có kiện Pháp bảo này, đối với tu hành Tạo Hóa chi đạo đều có trợ giúp cực lớn!

Tử Vi nói: "Tham ngộ kiện Pháp bảo này, có lẽ đối với cả ta đều có trợ giúp!" Một lần này, Y quyết tâm muốn Tạo Hóa Pháp tắc nhập môn!

Thu lại vẻ kinh ngạc trong lòng, Nữ Oa liền hít sâu một hơi, trong cơ thể xông ra một đạo huyền quang, đồng dạng trên đỉnh đầu hiển hóa ra một phiến Khánh Vân lớn cỡ mẫu.

Khánh Vân của Nữ Oa hiện ra một phiến màu xanh biếc nhàn nhạt, trong đó dường như vô tận Tạo Hóa chi quang xoay tròn, rũ xuống thiên điều thải khí, vạn đạo hà quang, tản mát ra một cỗ khí tức sinh cơ Tạo Hóa vô cùng nồng đậm!

Hai người mỗi người uống một ngụm Ngộ Đạo Trà Thủy, Nguyên Thần càng thêm thanh minh, đối với cảm tri Đại Đạo thiên địa vô hình trung được cường hóa rất nhiều, liền chính thức bắt đầu luận đạo!

"Cái gọi là Tạo Hóa, một nguyên giả sinh!

Diễn hóa vạn vật vạn linh, vạn vật thế gian, đều có Tạo Hóa chi ý...” Nữ Oa bắt đầu xiển thuật Tạo Hóa chi đạo mà mình lĩnh ngộ, bắt đầu giảng từ sinh cơ Tạo Hóa của vạn vật thế gian, tuy vẫn vô cùng huyền diệu, nhưng lại sáng rõ hơn rất nhiều!

Tử Vi lấy Nguyên Thần Đạo Niệm trầm tẩm trong Tạo Hóa Thanh Liên, vận chuyển Tử Vi Đấu Số, không ngừng thôi diễn huyền diệu của Tạo Hóa chi đạo, trầm tẩm trong huyền huyền Đạo Âm.

Cùng với thời gian trôi đi, Đại Đạo của hai người câu liên, Khánh Vân trên đỉnh đầu như nước, sữa, dung hợp vậy, dần dần dung hợp lại, càng thêm huyền diệu mạc trắc, tràn ngập một cỗ ý uẩn thần bí!

“Tạo Hóa, thế nào là Tạo Hóa?!” Tử Vi không ngừng thôi diễn, mượn lời luận thuật của Nữ Oa, xúc chạm vào quỹ tích Tạo Hóa chi đạo giữa thiên địa, dần dần hình thành một nhận thức mơ hồ.

“Tạo Hóa, tức là sinh cơ!” “Giữa sinh diệt của vạn vật, có vô lượng lực hủy diệt, lại cũng có vô lượng sinh cơ!” “Cái gọi là vật cực tất phản, tận cùng của hủy diệt, liền là tân sinh, liền là Tạo Hóa!” “.....” Một khoảnh khắc nào đó!

Linh quang trong lòng Tử Vi chợt lóe, phảng phất trong cõi mịt mờ đã đẩy ra một cánh cửa vô hình, cuối cùng đã nắm bắt được chỗ huyền diệu của Tạo Hóa chi đạo.

Đúng lúc này, Tử Vi mới cuối cùng hiểu ra, vì sao mình lại chậm chạp không thể lĩnh ngộ Tạo Hóa chi đạo!

Hóa ra!

Y sớm đã lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp tắc, và đã đạt tới một cảnh giới cực kỳ cao thâm, đối với Tạo Hóa chi đạo vô hình trung đã hình thành một loại trở ngại.

Thông qua lần luận đạo này, Tử Vi cuối cùng đã phá vỡ một tầng

cách ngại, lĩnh ngộ được điểm hủy diệt tân sinh tức là Tạo Hóa, cũng tự nhiên ở trên Tạo Hóa chi đạo nhập môn rồi!

Gần như trong một khoảnh khắc, tâm thần Tử Vi chìm vào thế giới sơ hình trong cơ thể, bắt đầu dung nhập những cảm ngộ đối với Tạo Hóa Pháp tắc vào trong đó!

"Oanh!" "Oanh long long!" Có được sự bổ sung của Tạo Hóa Pháp tắc, thế giới sơ hình lập tức kịch liệt chấn động!

Từng đạo Vô Cực chi quang lóe lên, hóa sinh Thái Cực; Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, hóa sinh Âm Dương Thanh Trọc chi khí, rồi lập tức định ra Địa Thủy Phong Hỏa Tiên Thiên Tứ Tượng, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành chi lực cũng theo đó xuất hiện.

Trong thế giới xuất hiện từng đạo ngũ sắc chi quang, từng đạo lôi đình khổng lồ xé rách trường không, như vạn ngàn ngân xà!

Vô số lôi đình bổ xuống, nham thạch vỡ nát, Thiếu Âm chi khí tư dưỡng thấp khí, sinh ra dòng nước!

Nơi dòng nước chảy, từng gốc linh căn sinh rễ nảy mầm, nhanh chóng lớn lên, xanh tươi đầy sức sống!

Cũng đúng lúc này.

Chương 73

Lôi đình lại lần nữa bổ xuống, thiêu rụi cây cối, đốt lên hùng hùng liệt diễm!

Linh lạc thành bụi, cuối cùng lại hóa thành bùn đất!

Giữa thiên địa hình thành một Ngũ Hành Luân Hồi hoàn mỹ, và lấy lực lượng Tạo Hóa Pháp tắc, trong Ngũ Hành không ngừng diễn hóa ra sinh cơ, thế giới trở nên sinh cơ bừng bừng, bắt đầu nhanh chóng khuếch trương về quy mô lớn hơn!

"Oanh!" Trong chớp mắt, cả Phượng Tê Sơn thiên địa nguyên khí bắt đầu bạo động, hình thành một triều dâng nguyên khí vô cùng mênh mông, ầm ầm vang dội, điên cuồng rót vào cơ thể Tử Vi!

"Ông...

ông..." Xung quanh Tử Vi sinh ra từng đạo cửu sắc tiên quang, thời không ẩn chứa sức mạnh, phảng phất đang khoanh chân ngồi trong một thế giới khác, bắt đầu tham lam thôn phệ lượng lớn thiên địa nguyên khí!

Cùng với sự rót vào của thiên địa nguyên khí, thế giới sơ hình trong cơ thể Tử Vi nhanh chóng khuếch đại, trở nên càng thêm mênh mông, hoàn mỹ, diễn hóa thành một thế giới chân chính.

Khí tức trên người Tử Vi cũng bắt đầu nước dâng thuyền cao, xông thẳng đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ!

"Tử Vi Đạo huynh..." Cảm nhận động tĩnh đột phá của Tử Vi, Nữ Oa không khỏi mở mắt, thoát khỏi trạng thái luận đạo, đôi mắt đẹp đầy vẻ kinh ngạc.

Không ngờ luận đạo chưa đến ngàn năm, Tử Vi lại đột phá một

tiểu cảnh giới, quả thực không thể tưởng tượng!

Tuy trong một đoạn thời gian ngắn thông qua tham ngộ Tạo Hóa Thanh Liên, bản thân cũng thu hoạch cực lớn, nhưng so với Tử Vi thì kém quá nhiều.

"Oanh!" Không biết qua bao lâu, khí tức trên người Tử Vi đột nhiên bạo trướng một đoạn, đã đến một cảnh giới hoàn toàn mới!

Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ!

"Hô..." Tử Vi khẽ thở ra khí tức, cảm nhận thế giới sơ hình trong cơ thể lớn mạnh vô số lần, thần lực hung dũng cuồn cuộn chảy trong kinh mạch, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Bây giờ, thực lực của Y so với ban đầu lại tăng cường vô số lần!

Dù cho lại gặp Tam Thanh hợp nhất, triệu hoán ra Bàn Cổ hư ảnh, Tử Vi cũng tự tin không cần diễn hóa Đấu Chiến Tiên Pháp, cũng có thể dễ dàng đánh tan Y!

Tử Vi mở mắt ra, giơ tay chỉ một cái, Tạo Hóa Thanh Liên liền xoay tròn chìm vào cơ thể Y, xuất hiện ở trung tâm của thế giới sơ hình.

Trở thành Tạo Hóa chi nguyên của thế giới sơ hình!

Có Tạo Hóa Thanh Liên tương trợ, cái gọi là một đạo diễn vạn đạo, thế giới sơ hình sẽ từ từ trở nên hoàn thiện.

Nói tóm lại.

Vạn vật thế gian, đều là Tạo Hóa!

Hơn nữa!

Có sức mạnh gia trì từ thế giới sơ hình trong cơ thể, dù sau này bị lộ ra dưới Thiên Đạo, cũng không cần lo lắng vấn đề bị phá toái.

Không hề khoa trương chút nào, lần luận đạo với Nữ Oa này, thu hoạch quá lớn!

"Chúc mừng Đạo huynh tu vi càng tiến một bước!" Thấy Tử Vi tỉnh lại, Nữ Oa cười chúc mừng nói.

Tử Vi nghe vậy cười nói: "Nếu không có Đạo hữu tương trợ, ta cũng không thể nhanh chóng đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ như vậy, đáng lẽ ta phải cảm tạ mới đúng." Nói xong câu đó, Tử Vi trong tay quang mang chợt lóe, lấy ra ba quả sen Tạo Hóa Thanh Liên, nói: "Tạo Hóa Thanh Liên đối với ta có tác dụng rất lớn, không thể rời thân, ba quả sen xanh này liền tặng cho Đạo hữu!" "Vậy ta không khách khí nữa!" Nữ Oa tu hành Tạo Hóa chi đạo, Tạo Hóa Thanh Liên Tử đối với Y trợ giúp cực lớn, cũng không từ chối. ...

Ở Phượng Tê Sơn ở lại hơn ngàn năm, Tử Vi cuối cùng cũng rời đi, theo ước định với Hậu Thổ mà đến Vu tộc.

Còn về Hoàng Ly Nhi, vì Y và Nữ Oa vừa gặp đã như cố tri, quan hệ khá tốt, cộng thêm vừa hay muốn thỉnh giáo một số vấn đề tu hành, liền tiếp tục ở lại Phượng Tê Sơn.

Độ Nguyệt Phi Tiên hoa trường không, Tử Vi một đường thẳng tiến Vu tộc.

Đáp ứng lời mời của Hậu Thổ, tự nhiên không phải là một phút bốc đồng, bản thân vốn có ý muốn đến Vu tộc một chuyến.

Thập Nhị Tổ Vu là do mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ nhiễm trọc khí của đại địa mà hóa thành, tất định cũng có những chỗ bất phàm.

Ngoài ra.

Tử Vi muốn kiến lập Đế thống, tự nhiên cũng không thể thiếu việc giao hảo với Vu tộc.

Vừa hay nhân mối quan hệ với Hậu Thổ, làm quen với Tổ Vu, đến lúc đó cũng tiện bề xử lý công việc, giảm bớt rất nhiều trở lực.

Trong khi Tử Vi đang suy nghĩ như vậy, cảnh tượng phía dưới biến đổi, xuất hiện rất nhiều thân ảnh tộc nhân Vu tộc, hiển nhiên liền là Bách Vạn Quần Sơn của Vu tộc!

"Kẻ nào dám xông loạn vào Vu tộc của ta!" Khi Tử Vi đang nhìn cảnh tượng phía dưới, đột nhiên một tiếng bạo quát truyền đến, như vạn ngàn lôi đình nổ tung!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Một đạo lưu quang màu đỏ đột nhiên từ phía dưới bay lên, trong nháy mắt đã đến trước mặt Tử Vi.

Tử Vi định thần nhìn kỹ, hóa ra là một Đại Vu tóc đỏ mắt đỏ, thân hình tráng kiện, lưng hổ vai gấu, trên người tản mát ra khí tức nóng rực cuồn cuộn.

Nhìn một cái liền biết là Tổ Vu Chúc Dung, một trong Thập Nhị Tổ Vu Hỏa chi Tổ Vu!

"Bần đạo Tử Vi, ứng lời mời của Hậu Thổ Đạo hữu, đến Vu tộc..." Tử Vi một câu chưa nói hết, Chúc Dung liền đại quát một tiếng, nói: "Nói nhiều làm gì, trước tiên hãy cùng ta đánh một trận đã!" "Ầm!" Chúc Dung gầm lớn một tiếng, hai tay vỗ tới trước, thần lực vô tận trong cơ thể bùng phát, hư không lập tức sinh ra vô số hỏa diễm đỏ rực, hóa thành biển lửa ngập trời, ập về phía Tử Vi!

"Đây là cách Vu tộc chào đón khách sao?" Tử Vi thấy vậy, không khỏi thầm than trong lòng.

Không thể không nói.

Cách chào đón này thật sự có chút kỳ lạ!

May mà Tử Vi đã sớm đoán trước trong lòng trước khi đến Vu tộc, cũng không quá kinh ngạc.

Thấy công thế của Chúc Dung ập tới, Tử Vi cũng giơ tay vung về phía trước, một bàn tay lớn màu vàng vỗ xuống, giữa các ngón tay vô tận quang thải tuôn trào, thần hoa vạn đạo, bao bọc lấy sức mạnh không thể tưởng tượng nổi đánh tới!

"Ầm ầm!" Bàn tay của Tử Vi và bàn tay lớn của Chúc Dung đối chọi, lập tức phát ra một tiếng nổ kinh người, hư không gần đó ầm ầm sụp đổ, xuất hiện một hắc động khổng lồ.

Biển lửa ngập trời dưới sự va chạm của khí lưu, lập tức tắt ngúm!

"Đăng đăng đăng!" Chúc Dung không kìm được liên tục lùi về sau ba bước, mỗi bước giẫm nát hư không, mới dừng lại được.

Ngược lại, Tử Vi chỉ khẽ rung hai vai, hóa giải lực phản chấn.

"Nhục thân thật mạnh, tiểu muội quả nhiên không sai!" Chúc Dung ra sức vẫy vẫy bàn tay đang tê dại vì chấn động, nhưng thần sắc lại càng thêm hưng phấn, gầm lớn một tiếng: "Sảng khoái, lại đến!" "Ầm!" Chúc Dung hai tay liên tục vỗ tới trước, lực nhục thân khủng bố bùng nổ, đánh nát hư không, ba động đáng sợ truyền vào sâu trong Hỗn Độn!

"Ong!" Cùng với việc Chúc Dung ra tay, trên người y cũng bùng lên một tầng liệt diễm đỏ rực, âm thanh máu huyết xông qua thành mạch như sấm sét nổ lớn, kinh người vô cùng!

Mỗi một chưởng vỗ ra, trong hư không liền xuất hiện một Hỏa Long đỏ rực, vảy giáp lấp lánh, nhe nanh múa vuốt, tản mát ra khí tức vô cùng cường đại.

Từng con Hỏa Long không ngừng gào thét, không ngừng xông về

phía Tử Vi!

Vu tộc tuy rằng thiên sinh không có Nguyên Thần, không thể hậu thiên cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng Thập Nhị Tổ Vu trời sinh đã chấp chưởng một môn Pháp Tắc, cử chỉ động tác đều dẫn động Thiên Địa chi lực, đều có thần uy vô tận!

Chúc Dung thân là Hỏa Chi Tổ Vu, trời sinh chưởng khống chính là Hỏa Chi Pháp Tắc!

"Đến hay lắm!" Đối mặt với công thế của Chúc Dung, Tử Vi khẽ quát một tiếng, cũng không dùng pháp lực áp chế người khác, mà chọn dùng thuần túy lực nhục thân để ứng phó!

Chương 74

"Ầm!" Huyết khí trong cơ thể Tử Vi cuồn cuộn động, từ Thiên Linh Cái xông ra một đạo thần mang màu vàng óng, quanh thân tự phát hiển hóa ra một Tử Sắc Đại Long, tiếng rồng ngâm chấn động Cửu Thiên, hệt như thật!

Tử Vi một chưởng vỗ ra, phảng phất một tấm bia trời màu vàng hạ xuống, chiếu rọi cổ kim vị lai, bùng nổ vô lượng quang, quang huy đáng sợ quét ngang Tứ Cực Thiên Địa!

Trong hư không cũng có từng đạo Tiên Thiên Văn Lạc phù hiện, tuôn ra vô tận Địa Thủy Phong Hỏa chi khí.

Kim phong liệt hỏa, bích thủy cuồn cuộn, càng có hậu thổ thanh mộc, ngũ sắc tiên quang lấp lánh, bảo vệ Tử Vi ở giữa.

Không phải Tử Vi động dụng Đại Đạo Pháp Tắc chi lực, mà là nhục thân y đã đạt đến một tầng thứ khác, cử chỉ động tác tự có vô tận Đạo Tắc tương tùy, diễn hóa ra các loại công thế đáng sợ!

"Ầm ầm ầm..." Tử Vi và Chúc Dung giao chiến, quang mang khủng bố bùng nổ, ba động thần lực hạo hãn nhấn chìm Thiên Địa xung quanh, toát ra từng trận ba động kinh thế!

"Ầm!", "Ầm!", "Ầm!" Vô tận Đại Đạo chi quang bùng phát, như từng đóa pháo hoa nổ tung, hư không trực tiếp bị xé rách ra hàng trăm ngàn khe nứt đen kịt khổng lồ, không ngừng từ nơi hai người giao thủ lan tràn ra, sương mù Hỗn Độn nhấn chìm cả một vùng Thiên Địa.

Mặc dù nhục thân Tử Vi sau nhiều lần tôi luyện đã có thể sánh ngang Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Chúc Dung cùng các Tổ Vu trời sinh, ngày ngày mài giũa lực nhục thân, hoàn toàn không hề yếu kém!

Ba động khi hai người giao thủ vô cùng kịch liệt, cả vùng Thiên Địa đều vang vọng, phảng phất vô số thần lôi nổ tung, lập tức kinh động toàn bộ Vu tộc!

Trong các bộ lạc gần đó, cảm nhận được khí tức cổ xưa này, vô số Đại Vu, Tiểu Vu đều lần lượt chạy đến, tiền vọng cuộc chiến.

Cùng lúc đó.

Giữa Thiên Địa truyền đến mười một đạo khí tức hạo hãn, mười một Tổ Vu khác cũng lần lượt xuất hiện tại hiện trường!

"Kia là vị Đạo hữu của tiểu muội ư?" Nhìn Tử Vi đang giao chiến với Chúc Dung trên không, Huyền Minh không kìm được mở miệng hỏi.

Hậu Thổ gật đầu, cười nói: "Không sai!

Chính là y!" Đại ca của Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang nói: "Người này nhục thân thật đáng sợ, không hề thua kém Vu tộc chúng ta!" Các Tổ Vu khác nghe vậy đều gật đầu, trên mặt lần lượt lộ vẻ kinh ngạc, trong mắt đều có một tia chấn động.

Vu tộc vốn nổi danh Hồng Hoang nhờ lực nhục thân, nhưng lại chưa từng thực sự có người ngoài nào có thể đạt đến trình độ sánh ngang với họ về nhục thân!

"Ban đầu ta không tin lời tiểu muội, nhưng bây giờ... ta tin rồi!" Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công nhìn chằm chằm hai thân ảnh trên không, lớn tiếng nói.

"Hít!", "Kia là ai?

Lại có thể so tài nhục thân với Tổ Vu đại nhân?" "Không thể nào, chẳng lẽ ta hoa mắt sao?!" "..." Đến cả Đế Giang cùng các Tổ Vu còn phải kinh ngạc trước lực nhục thân của Tử Vi, huống chi là một đám Đại Vu, Tiểu Vu khác.

Khi thấy Tử Vi lại có thể chiến đấu bất phân thắng bại với vị Tổ Vu vô địch trong lòng họ, thậm chí còn ẩn ẩn chiếm thượng phong, từng người đều trừng mắt thật lớn, cằm suýt rớt xuống đất.

Cảnh tượng này mang đến chấn động thực sự quá lớn!

Ngay lúc đó!

"Ầm!" Tử Vi trường khiếu một tiếng, hai tay diễn hóa Vô Thượng Tiên Pháp, giữa các ngón tay xuất hiện từng luồng Đạo Ngân, phảng phất hóa thành hai cổ lão đại tinh vậy, đẩy đôi tay của Chúc Dung ra, mạnh mẽ vỗ vào thân thể đối phương!

"Bùng!" Một tiếng va chạm trầm đục của nhục thân truyền đến, thân thể Chúc Dung trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, xuyên qua hết ngọn núi này đến ngọn núi khác!

"Cái gì?!", "Không thể nào!?" Khi thấy cảnh Chúc Dung bị đánh bay, một đám Vu tộc đều vô cùng chấn kinh, cảm thấy khó tin!

Làm sao có thể có ngoại tộc lại áp đảo Vu tộc về nhục thân?!

"Đấu Chiến Chi Pháp thật lợi hại!" Đế Giang cùng những người khác cũng đều biến sắc.

"Chúc Dung, đừng để Vu tộc chúng ta mất mặt chứ!" Cộng Công gầm lớn một tiếng, không nhịn được nữa, lập tức hóa thành Tổ Vu chân thân, chân đạp Hắc Long, tay nắm Huyền Quang, xông thẳng về phía Tử Vi!

"Ầm ầm!" Cộng Công một chưởng vỗ ra, lập tức khuấy động thao thiên hắc thủy, vô cùng Pháp Tắc chi quang biến ảo, đại chiến với Tử Vi!

"Hống!" Chúc Dung lúc đó cũng một lần nữa xông về phía Tử Vi, đồng dạng hiển hóa Tổ Vu chân thân, vô tận hỏa quang tương tùy, cùng Cộng Công một thủy một hỏa, cùng chiến Tử Vi một người!

Ba người kịch chiến cùng nhau, chiến đấu càng lúc càng kịch liệt, từng đạo thần quang bùng nổ, lực huyết khí khủng bố hóa thành ba đạo huyết trụ kinh người xông phá mây xanh, xé nát Thiên Vũ!

Đối mặt với hai vị Tổ Vu công phạt, Tử Vi vẫn trấn định vô cùng, vẫn dùng thuần túy lực nhục thân đối địch, hai tay không ngừng vỗ tới trước, đánh ra từng đạo công thế khủng bố, cả vùng Thiên Vũ đều đang run rẩy!

Mặc dù vậy, theo thời gian trôi đi, Tử Vi dần dần chiếm thượng phong, mỗi lần vung hai tay, đều như bao bọc một phương đại thế giới giáng xuống, lực đạo khủng bố chấn khiến Cộng Công và Chúc Dung khổ không nói nên lời!

Thấy cảnh này, Đế Giang cùng những người khác đều biến sắc, trên mặt lộ vẻ vô cùng ngưng trọng!

Phía dưới một đám Đại Vu, Tiểu Vu càng nín thở, tròng mắt gần như muốn rớt ra ngoài, không dám tin vào tất cả những gì đang thấy!

Thật sự có một người ngoại tộc lợi hại đến mức này sao?!

"Ta đến!", "Ta đến!" Lúc đó, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu và Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang đều lớn tiếng hô, hiển hóa Tổ Vu chân thân, xông lên trời, đồng dạng gia nhập vào vòng chiến!

Dưới bầu trời.

Chúc Dung gầm lên giận dữ, hai tay không ngừng vung vẩy, đánh ra một vùng thần hỏa hạo hãn, U Minh Hỏa, Địa Tâm Hỏa, Tích Địa Hỏa cùng vô số Tiên Thiên Thần Thai Hỏa phù hiện, hóa thành từng con Chu Tước, Thanh Loan, Tiên Phượng, không ngừng công kích lên người Tử Vi!

Cộng Công quanh thân phù hiện từng luồng Đại Đạo Chân Văn, mỗi một quyền đánh ra, đều sẽ xuất hiện một vùng biển lớn hạo hãn,

áp chế hư không ầm ầm vang dội!

Nhục Thu hai tay liên tục vỗ, Canh Kim chi khí hung dũng, một đôi bàn tay đều hóa thành màu vàng kim rực rỡ, phảng phất đúc bằng hoàng kim, bao bọc lấy khí tức sắc bén khủng bố, chém về phía Tử Vi!

Cú Mang quanh thân xanh biếc bao quanh, cử chỉ động tác, có lục quang ngập trời xuất hiện, trong hư không sinh ra vô số cây cối, phảng phất Thụ Giới giáng lâm, trấn sát về phía Tử Vi!

Trong chớp mắt!

Tứ Đại Tổ Vu đồng thời ra tay, hợp sức chiến đấu với Tử Vi một người!

"Ầm ầm ầm!" Cảnh tượng này kinh thế hãi tục, ba động khủng bố tràn ra, trên Cửu Thiên, lực huyết khí mênh mông cùng với kim phong liệt hỏa, bích thủy thanh mộc, đan dệt thành một vùng công thế đáng sợ áp xuống Tử Vi!

Bốn người mỗi người chiếm giữ một phương vị, công kích gần như đồng thời giáng xuống, Tử Vi không thể tránh né, chỉ có thể cứng rắn tiếp chiêu!

"Sắp thua rồi sao?", "Lại có thể bức được bốn vị Tổ Vu ra tay, mới có thể đánh bại y, lực nhục thân đáng sợ đến mức nào!?" "Lần này, người này chắc chắn thua không nghi ngờ gì!" "Không sai, không ai có thể đối kháng bốn vị Tổ Vu đại nhân!" "..." Phía dưới, một đám Vu tộc thấy cảnh này, đều lần lượt cảm thán, cho rằng Tử Vi lần này chắc chắn thua không nghi ngờ gì!

Bốn vị Tổ Vu đồng thời ra tay, cho dù Tử Vi có lợi hại đến mấy, cũng không thể chống đỡ được!

Mặc dù vậy, Tử Vi cũng coi như bại mà vinh!

Khi mọi người đang nghĩ vậy, trên Cửu Thiên, Tử Vi cuối cùng cũng động!

Thân thể chấn động, hai tay vung về hai bên, giữa các ngón tay tuôn ra từng luồng kim sắc thần mang, "phốc" một tiếng đánh vào sâu trong Hỗn Độn!

"Ầm!" Sau lưng y, xuất hiện chín vầng mặt trời màu tím, phóng thích ra quang mang rực rỡ, chiếu rọi vạn cổ!

Tại khắc đó, Tử Vi cuối cùng cũng vận dụng toàn bộ sức mạnh, triển hiện lực nhục thân cái thế vô địch!

Bùng nổ không hề có dấu hiệu báo trước!

"Ầm ầm ầm..." Sâu trong huyết nhục, từng đạo nhục thân Thần Tàng mở ra, tuôn ra vô tận sinh mệnh tinh hoa, phảng phất biển lớn vậy rót vào từng tấc huyết nhục, cung cấp sức mạnh cường đại chưa từng có!

Tử Vi tay phải vung lên, tiếp dẫn Thiên Địa hư không, tay trái vung động, chưởng khống Nhật Nguyệt Tinh Hà, thân thể hóa thành một đường cong kỳ diệu, bên ngoài cơ thể dựng lên một đạo kim sắc quang mang bất diệt, như vạn cổ trường tồn!

"Ầm!" Công thế của bốn vị Tổ Vu giáng xuống người Tử Vi, toàn bộ đều bị kim quang kia ngăn cản bên ngoài!

Chương 75

Thanh khí thăng lên, trọc khí hạ xuống.

Vô tận Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí cuồn cuộn, diễn hóa lại Tứ Tượng Ngũ Hành, thậm chí Hỗn Độn Hải đều bị đánh thủng!

Đủ thấy một kích này đáng sợ đến mức nào!

Ngay sau đó.

Tử Vi không chút do dự diễn hóa Đấu Chiến Tiên Pháp!

"Ầm ầm ầm!" Hai tay y liên tục vung động, như đang thúc đẩy từng khối cổ lão đại tinh tiến lên, vô tận thần quang bùng nổ, ma diệt tất cả công thế!

"Ong..." Tại khắc đó, trong hư không rủ xuống vô tận quỹ tích của Đạo, dày đặc vô cùng, không biết có bao nhiêu, bùng phát ra quang huy rực rỡ!

Tử Vi một quyền oanh ra, hư không nổ tung, như Cửu Thiên Tinh Hà rủ xuống, sơn hà băng liệt, Thiên Địa bi minh!

Một quyền đánh bay Cộng Công ra ngoài!

Lúc đó, công thế của Nhục Thu từ phía sau ập tới, thân thể Tử Vi quỷ dị xoay chuyển, nhẹ nhàng tránh khỏi công phạt, giơ tay vung lên, vô lượng quang bùng nổ, hung hăng đẩy Nhục Thu ra ngoài, đụng sập không biết bao nhiêu ngọn núi lớn!

"Bùng!" Lực huyết khí vô biên như biển lớn, hóa thành một thanh Thiên Đao màu huyết sắc, phá hủy Đạo Quang hộ thể của Cú Mang.

Tử Vi một cước giẫm xuống, giẫm Cú Mang dưới chân!

"A!" Cú Mang gào lớn giận dữ, muốn đứng dậy, thoát khỏi tư thế

sỉ nhục này trước mặt vô số tộc nhân.

Nhưng bàn chân lớn kia lại phảng phất bao bọc lấy lực Nhật Nguyệt Tinh Hà, không hề lay chuyển được!

"Hống!" Chúc Dung gầm lên giận dữ xông tới, Tử Vi trường khiếu một tiếng, tóc dài bay phấp phới, trong hai mắt bắn ra hai đạo quang thúc kinh người, xuyên thủng hư không, vung hai quyền về phía trước!

Quyền ý mênh mông, huyết khí như biển, hóa thành một đạo kim sắc quang thúc bắn ra!

"Ầm!" Chúc Dung còn chưa đến gần, bị quang mang chiếu vào người, thân thể khổng lồ trực tiếp bị lực đạo khủng bố thúc đẩy bay xa mấy trăm vạn dặm mới dừng lại!

Đấu Chiến Tiên Pháp, không chỉ là một loại Thần Thông, một loại Bí Thuật, mà còn là một loại kỹ xảo chiến đấu đặc biệt!

Trong chiến đấu, nắm giữ mọi tình hình xung quanh trong lòng.

Giờ phút này, Tử Vi vẫn chưa động dụng Nguyên Thần Pháp Lực, mà dùng lực nhục thân diễn hóa Đấu Chiến Tiên Pháp, tức khắc đề cao chiến lực bản thân lên gấp mấy lần!

"Thật mạnh mẽ..." Thấy từng cảnh tượng này, Đế Giang cùng những người khác trên mặt lộ vẻ vô cùng ngưng trọng!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết họ cũng sẽ không tin có ngoại tộc nào có thể thuần túy dùng lực nhục thân áp chế Vu tộc.

Trong tình huống một đánh bốn!

Quan trọng nhất.

Theo lời Hậu Thổ, Đạo Hạnh của Tử Vi đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, vượt xa sự lợi hại của nhục thân!

Nếu Tử Vi vận dụng pháp lực, Chúc Dung chẳng phải sẽ thua thảm hơn sao?

So với đó, Hậu Thổ ngoại trừ chấn kinh ra, khóe miệng còn hiện lên tia tia hỉ sắc, phảng phất như Tử Vi đắc thắng, nàng cũng cảm thấy vinh dự vậy.

"Làm sao vậy!", "Lại có ngoại tộc cường đại như vậy!" Vô số Vu tộc bình thường càng kinh hãi vô cùng, từng người đều ngây như phỗng, gần như không dám tin vào tất cả những gì đang thấy trước mắt.

Tổ Vu đại nhân mà họ kính nể nhất từ trước đến nay, lại bị Tử Vi giẫm dưới chân sao?

Cảnh tượng này mang đến chấn động thực sự quá lớn!

Lúc đó, Chúc Dung bị đánh bay lại bay trở về, vẻ mặt khó chịu, dậm chân nói: "Bốn đánh một còn không thắng, sao mà đánh?

Chẳng lẽ phải gọi thêm mấy Tổ Vu nữa cùng lên sao, Vu tộc thật sự không thể mất mặt như vậy." "Không đánh nữa, không đánh nữa!" Tử Vi nghe vậy mỉm cười nhạt nhẽo, thu liễm toàn thân pháp lực, chắp tay với Cú Mang cùng những người khác, nói: "Đã đắc tội rồi!" Lúc đó, Đế Giang cùng những người khác đều bay đến gần, Đế Giang cười mở miệng nói: "Khiến Đạo hữu chê cười rồi!

Trước đây tiểu muội nói Đạo Hạnh Đạo hữu tinh thâm, nhục thân có thể sánh ngang với tộc ta, ta không tin, nay tận mắt thấy, thực sự bội phục!" Tử Vi nghe vậy cười nói: "Bần đạo đã sớm nghe đại danh Vu tộc, chính là Bàn Cổ chính tông.

Thập Nhị Tổ Vu mỗi người Thần Thông cái thế, hôm nay được gặp, quả nhiên danh bất hư truyền." Sở dĩ Tử Vi nhất định phải dùng lực nhục thân đối địch, cũng có suy tính của y.

Với thực lực hiện tại, đánh bại Tổ Vu không khó, cái khó là làm sao khiến họ tâm phục khẩu phục.

Vu tộc vốn chỉ sùng bái cường giả, chỉ khi triển hiện đủ thực lực, đặc biệt là đánh bại đường đường chính chính về nhục thân, mới có thể nhận được sự tôn trọng của Thập Nhị Tổ Vu.

Nghe Tử Vi xưng Vu tộc là Bàn Cổ chính tông, Thập Nhị Tổ Vu lập tức tăng mạnh hảo cảm với y, từng người đều lộ vẻ vui mừng.

Đế Giang cười nói: "Đạo hữu là khách quý từ xa đến, trước đó đã tiêu hao nhiều, mau theo ta đi!" Một đám Tổ Vu dẫn đầu, dẫn Tử Vi bay về phía Thần Điện của Đế Giang.

Chúc Dung lúc đó chen tới trước, lớn tiếng nói: "Nhục thân của Đạo hữu thật sự đáng sợ, ta Chúc Dung chưa từng phục ai mấy người, lần này phục rồi!" Tuy Chúc Dung tính tình nóng nảy như lửa, rất lỗ mãng, nhưng lại cũng là người thẳng thắn nhất.

Tử Vi nghe vậy ha ha cười nói: "Bần đạo tu luyện vô số năm tháng, ngẫu nhiên có chút thành tựu mà thôi!" Hậu Thổ bên cạnh nghe vậy không khỏi khúc khích cười nói: "Tử Vi đại ca, đừng khiêm tốn nữa!

Trước đó, có người không biết đã khoác lác lợi hại đến mức nào, lật tay là có thể trấn áp huynh đó!" "Khái, muội tử, sao lại nhắc chuyện không nên nhắc vậy?" Nghe lời Hậu Thổ nói, mặt già của Chúc Dung lập tức đỏ bừng, có chút xấu hổ nói.

Rõ ràng, lời Hậu Thổ ám chỉ chính là y.

"Ha ha ha!" Các Tổ Vu khác thấy vậy, đều lần lượt bật cười lớn.

Hậu Thổ đứng bên cạnh Tử Vi, đôi mắt đẹp nhìn y, cười nói: "Từ lần trước chia tay ở Bất Chu Sơn đến nay đã mấy ngàn năm rồi, ta cứ tưởng huynh đã quên lời hẹn của ta." Tử Vi nghe vậy mỉm cười, nói:

“Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy.

Ta đã hứa rồi, thì tuyệt sẽ không thất hứa!” Nghe Tử Vi nói vậy, Hậu Thổ liền khẽ mỉm cười.

Nhanh chóng, một đoàn người đã đến Thần Điện của Không Gian Tổ Vu Đế Giang, có Tiểu Vu bày ra những món mỹ thực đặc sản của Vu tộc để chiêu đãi.

Người Vu tộc tuy tính tình lỗ mãng, nhưng tâm tư thẳng thắn, không có nhiều thủ đoạn hoa mỹ, mọi việc đều trực tiếp thẳng thắn, không lâu sau không khí liền trở nên sôi nổi.

Hiển nhiên.

Trận chiến vừa rồi của Tử Vi đã biểu hiện đủ thực lực, được Thập Nhị Tổ Vu công nhận, coi như bạn bè đối đãi.

Rốt cuộc, ở Hồng Hoang này, lấy thực lực làm trọng!

Chúc Cửu Âm cầm một ly ngọc dịch, cười nói: “Nghe nói Đạo hữu xuất thân Chu Thiên Tinh Thần, căn cước bất phàm, tu vi lại cao tuyệt.

Chúc Cửu Âm ta từ trước đến nay kính nể cường giả nhất, mời!” “Đạo hữu quá khen rồi!” Tử Vi cười gật đầu, mở miệng nói: “Nghe nói Đạo hữu tu hành chính là Thời Gian Đại Đạo, bần đạo đối Thời Gian Đại Đạo cũng có chút tinh thông, không biết có thể cùng luận đạo một phen không?” “Ồ?

Đạo hữu cũng tu hành Thời Gian Pháp Tắc!?

Vậy thì thật quá tốt rồi, ha ha!” Nghe lời Tử Vi nói, Chúc Cửu Âm không kìm được cười lớn, vẻ mặt đầy kinh hỉ.

Cũng không trách y lại như vậy, thực sự ở Hồng Hoang, Tiên Linh tu hành Thời Gian Pháp Tắc quá ít, có thể nói là vạn ức không có một,

khó khăn lắm mới gặp được Đại Thần Thông Giả như Tử Vi, tự nhiên vui mừng khôn xiết.

Ngay lập tức, Chúc Cửu Âm thậm chí không màng đến mỹ thực, kéo Tử Vi đến Thần Điện của mình để luận đạo.

"Xem ra Chúc Cửu Âm cũng là một kẻ cuồng tu luyện a!" Tử Vi không khỏi thầm cảm thán.

Trong Thần Điện, hai người khoanh chân ngồi xuống, Tử Vi tâm niệm vừa động, liền phóng xuất Khánh Vân, như vạn ngàn tinh tuyền hội tụ, mỹ luân mỹ hoán.

Chương 76

Trong Khánh Vân, một mặt Cửu Tiêu Bảo Kính chìm chìm nổi nổi, mặt kính phóng xạ ra vạn đạo quang mang!

Ngoài ra!

Có một Bát Giác Thiên Luân màu vàng kim rực rỡ không ngừng xoay tròn, như lưu diêm phi giác, trong đó khắc mười hai Thời Gian Chân Phù, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

"Bảo vật loại Thời Gian?" Nhìn hai kiện pháp bảo trên đỉnh đầu Tử Vi, Chúc Cửu Âm không khỏi hai mắt sáng ngời, nói: "Đạo hữu cơ duyên thật tốt, đáng tiếc Vu tộc chúng ta không có Nguyên Thần, không thể vận dụng pháp bảo." Nói rồi, Chúc Cửu Âm hai tay khẽ vung trước người, quanh thân lập tức phù hiện ra một Trường Hà Tuế Nguyệt bán trong suốt, tựa thật phi hư, nằm giữa hư và thực.

Giữa dòng sông cuộn trào, ẩn ẩn có thể thấy vô số thế giới, ảnh của vạn ngàn sinh linh chìm nổi trong đó, dần dần bị lực Tuế Nguyệt tẩm nhiễm, trôi về nơi không rõ.

"Thời gian Tuế Nguyệt, không thể nắm bắt, là quỹ tích của vạn sự vạn vật, thậm chí là vũ trụ đại thiên..." Chúc Cửu Âm mở miệng nói: "Phàm là đã qua, tất là thời gian!

Lực Tuế Nguyệt ở khắp mọi nơi!" "..." Mặc dù Thập Nhị Tổ Vu không có Nguyên Thần, nhưng lại trời sinh đều chưởng khống một môn Đại Đạo Pháp Tắc!

Chúc Cửu Âm đối với Thời Gian Pháp Tắc cảm ngộ cũng không hề thấp hơn Tử Vi chút nào, thậm chí ngày thường Chúc Cửu Âm rảnh rỗi không có việc gì, cả ngày ngao du Trường Hà Tuế Nguyệt, nhìn ngắm sự biến hóa của quá khứ vị lai, đối với Tuế Nguyệt cảm

xúc càng sâu sắc hơn!

"Tuế Nguyệt, quá khứ, hiện tại, vị lai!" Tử Vi thần sắc nghiêm túc, đồng dạng bắt đầu diễn giải cảm ngộ của mình về Thời Gian Pháp Tắc.

"Cái ta đã qua trong quá khứ, cái ta bản thể ở hiện tại, cái ta Đạo ở vị lai, đều là chân ngã.

Ảnh của sinh linh, chiếu rọi vô tận thời không...

Tam sinh tam thế, quang âm bất diệt, đều có danh ta!" Tử Vi và Chúc Cửu Âm tuy rằng đều cảm ngộ Thời Gian Pháp Tắc, nhưng điểm nhập môn của mỗi người khác nhau, nhận thức về Pháp Tắc cũng khác nhau, phảng phất như người mù sờ voi, cái họ nhận biết được chỉ chạm đến một phần nhỏ!

Hai người mỗi người diễn giải lý giải của mình về Thời Gian Pháp Tắc, xúc loại bàng thông, từ các góc độ khác nhau mà nhìn xuyên suốt đại bí mật của thời gian, linh quang va chạm, trong lòng đều sinh ra vô số cảm ngộ!

"Ong..." Trong chốc lát, cả Thần Điện đều có vô số dị tượng hiển hóa ra!

Trường Hà Tuế Nguyệt cuồn cuộn lưu động, từ trong đó toát ra vô tận lực thời gian, biến toàn bộ Thiên Địa xung quanh thành một trường vực thời gian đặc thù.

Tử Vi và Chúc Cửu Âm phảng phất không tồn tại trong hiện thế, chỉ là một hình chiếu của thời gian! ...

Một ngàn năm thời gian, thoáng chốc đã qua!

Hai người cuối cùng cũng kết thúc lần luận đạo này, đều thu hoạch không nhỏ!

Ngoài việc cảm ngộ về Thời Gian Pháp Tắc sâu thêm một tầng, còn vô hình trung học được thêm nhiều cách vận dụng khéo léo Pháp Tắc Thời Gian, sinh ra vô số tiểu Thần Thông.

"Thời gian, quá khứ thân, hiện thế thân, vị lai thân..." Tử Vi rời khỏi Thần Điện của Chúc Cửu Âm, trong miệng lẩm bẩm, trong mắt lộ ra một tia tinh quang, chợt nhớ lại pháp môn mà Thời Thần đã thi triển lúc trước!

Nếu y cũng có thể lĩnh ngộ ảo diệu của quá khứ thân, chẳng phải chiến lực sẽ bằng không tăng thêm gấp bội sao?!

Nghĩ trong lòng như vậy, Tử Vi liền hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía Thần Điện của Đế Giang.

Không lâu sau, đã đến trước Thần Điện của Đế Giang!

Đế Giang cảm ứng được khí tức của Tử Vi, nghênh đón ra, cười nói: "Đạo hữu không cùng nhị đệ của ta luận đạo nữa sao, hôm nay có rảnh đến chỗ ta ư?" Tử Vi nghe vậy cười nói: "Ta vừa từ chỗ Chúc Cửu Âm Đạo hữu ra, nghe nói Không Gian Pháp Tắc của Đạo hữu tinh thâm vô cùng, vì vậy muốn thỉnh giáo một phen!" Nghe lời Tử Vi nói, Đế Giang không kìm được ha ha cười lớn: "Đạo hữu đúng là kẻ cuồng tu luyện!

Mau mau mời vào!" Tiến vào Thần Điện của Đế Giang, hai người ngồi đối diện nhau, Đế Giang liền nói: "Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoang!

Xưa và nay gọi là Vũ, trên dưới tứ phương là Trụ!" "..." Trong đại điện, lại một lần nữa truyền đến tiếng luận đạo của hai người, truyền ra từng trận ba động không gian.

Xung quanh toàn bộ Thần Điện của Đế Giang xuất hiện cảnh tượng vô cùng kỳ dị, ức vạn ức không gian dị thứ nguyên xuất hiện,

vô số không gian xếp chồng lên nhau, phảng phất như lăng kính vậy, huyền phù giữa Thiên Địa, như đang bùng nở vô số băng hoa, nhìn qua mỹ luân mỹ hoán!

Một ngàn năm sau, Tử Vi rời khỏi Đế Giang, liền lao thẳng vào Thần Điện của Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu, bắt đầu cùng y tham thảo Đạo Pháp!

Cứ thế tuần hoàn, mấy ngàn năm sau, Tử Vi đã đi khắp Thần Điện của Thập Nhị Tổ Vu một lượt, Phong, Vũ, Lôi, Điện, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thời, Không, Thổ, Vũ đều đã chưởng khống!

Tuy trong đó mấy loại Pháp Tắc chỉ tham ngộ được một hai trọng bộ phận Thiên Địa, nhưng đối với Tử Vi, thế là đủ rồi.

Mấy loại ảo diệu Pháp Tắc dung nhập vào Thế Giới Sơ Hình, Thế Giới Sơ Hình càng lúc càng hoàn thiện!

Thế Giới Chi Đạo mà Tử Vi đi, lấy Thời Không, Càn Khôn, Âm Dương mấy Đại Pháp Tắc làm cơ sở, cấu thành khung sườn cơ bản nhất của thế giới, các Pháp Tắc khác là bổ sung sau này, sẽ khiến Thế Giới Sơ Hình càng lúc càng hoàn thiện.

Nói tóm lại.

Lực Pháp Tắc mà Tử Vi lĩnh ngộ, dung nhập vào Thế Giới Sơ Hình trong cơ thể càng nhiều, thế giới sẽ càng hoàn thiện, Đạo Hạnh của y cũng sẽ dần dần đề cao!

Từ một khía cạnh nào đó, Chứng Đạo Chi Pháp của Tử Vi, có chút tương tự với Bàn Cổ Đại Thần năm xưa.

Chỉ là Bàn Cổ dùng Đạo Hạnh bản thân bổ ra Hỗn Độn, khai tích Hồng Hoang Thế Giới, đợi đến khi Hồng Hoang Thế Giới diễn hóa hoàn thiện, vạn đạo quy nhất, Bàn Cổ có thể Chứng Đắc Đại Đạo, nghịch thiên trở về!

Tử Vi lại lấy Pháp Tắc làm bản nguyên thế giới, từ nhỏ đến lớn, dần dần hoàn thiện thế giới, từ đó tham cầu cảnh giới Vô Thượng Đại Đạo.

Có thể nói là "khác đường nhưng cùng đích".

Đáng tiếc là, Bàn Cổ tuy đã khai tích ra Hồng Hoang, nhưng theo thời gian trôi đi, sau vô lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang sẽ hủy diệt, Chứng Đạo cơ bản vô vọng.

Đương nhiên.

Những chuyện này, hiện tại Tử Vi cũng không biết!

Một ngày nọ.

Khi Tử Vi đang tham ngộ Đạo Pháp trong Vu tộc, trên Cửu Thiên bỗng nhiên lóe lên vô tận hà quang, hư không sinh ra kim liên, đại địa phun cam tuyền, giữa Thiên Địa sinh ra vô tận dị tượng!

"Một Nguyên Hội tới kỳ hạn, bần đạo sẽ ở Tử Tiêu Cung ngoài trời khai giảng Đại Đạo, các ngươi có thể đến nghe đạo." Tiếng Hồng Quân đột ngột vang lên giữa Thiên Địa, vang vọng khắp mọi ngóc ngách!

Hồng Hoang Thiên Địa, vô tận chúng sinh, dù là bế quan hay không bế quan, tất cả đều giật mình tỉnh dậy từ tu luyện vào khắc đó!

Thánh Nhân sắp giảng đạo lần thứ hai!

Trong chớp mắt!

Vô số thân ảnh đều bay về phía Cửu Thiên, sợ rằng sẽ bỏ lỡ dù chỉ nửa khắc.

Lần trước Hồng Quân giảng đạo đã khiến họ thu lợi không nhỏ, tu vi gần như đều đột phá, lần này giảng Đại Đạo Vô Thượng vượt qua Đại La Kim Tiên, càng không thể bỏ lỡ!

Tử Vi bước ra khỏi động phủ, một bóng dáng uyển chuyển liền cưỡi gió bay tới, chính là Hậu Thổ, cười nói với y: "Hồng Quân Thánh Nhân lần thứ hai giảng đạo, ta cùng huynh đi nhé?" "Được!" Tử Vi gật đầu, lấy ra Độ Nguyệt Phi Tiên, cùng Hậu Thổ vai kề vai đứng trên đó, hóa thành độn quang bay về phía Thiên Ngoại.

Trên một ngọn núi xa xa, Chúc Cửu Âm nhìn bóng dáng hai người rời đi từ xa, ánh mắt khẽ lóe lên.

"Thiên Đình, Đế Thống..." Tuy rằng vị lai chưa có nhiều biến hóa, nhưng Chúc Cửu Âm ngày đêm ngao du Trường Hà Tuế Nguyệt, lại chưa từng nhìn thấy được một tia cảnh tượng đó!

Lần này, Tử Vi đã quen đường, không lâu sau đã đến Tử Tiêu Cung.

Phục Hi, huynh muội Nữ Oa và Hoàng Ly Nhi cũng vậy, sau khi thấy Tử Vi, trên mặt đều lộ ra ý cười.

Hoàng Ly Nhi vội vàng chạy đến gần, vui vẻ nói: "Chủ nhân!" Nữ Oa đôi mắt phượng dài hẹp, sau khi thấy Tử Vi, sâu trong đáy mắt lộ ra một tia hỉ ý khó phát hiện, cười nói: "Tử Vi đại ca, huynh đến rồi." Tử Vi gật đầu, cười nói: "Đã lâu không gặp, Nữ Oa Đạo hữu lại càng lúc càng xinh đẹp." "Lúc nào lại học theo Hậu Thổ muội muội mà thích đùa giỡn như vậy!" Nghe lời Tử Vi nói, mặt cười của Nữ Oa không khỏi đỏ bừng, ráng chiều bay lên má, có chút thẹn thùng nói.

Phục Hi bên cạnh nhìn trái nhìn phải, chỉ coi như không thấy!

Tử Vi vừa xuất hiện, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều Đại Thần Thông Giả!

Chương 77

Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà, Côn Bằng cùng những người khác đều nhìn tới, thần sắc trên mặt mỗi người một khác.

Trận chiến lần trước ở Bất Chu Sơn, chiến lực tuyệt thế của Tử Vi đã để lại ấn tượng quá sâu sắc.

Khi cảm nhận khí tức trên người Tử Vi dường như lại tinh tiến thêm một chút, Lão Tử cùng những người khác trong lòng đều trầm xuống, lẽ nào đối phương trong một Nguyên Hội lại đột phá nữa rồi?

Tốc độ tu luyện như vậy, thật sự quá khủng khiếp!

Thái Nhất nhìn Tử Vi, lại nghiến răng nghiến lợi, trong mắt lộ rõ ác ý không hề che giấu!

Tử Vi ánh mắt quét qua mọi người, khi nhìn thấy hai người Lão Tử và Đế Tuấn, không khỏi khẽ dừng lại một thoáng.

Khí tức trên người hai người u u diệu diệu, càng thêm hư vô khó lường, ẩn ẩn có một loại Đại Đạo chi ý, hiển nhiên đã ngưng tụ Đại Đạo Sơ Hình!

Trong mắt Tử Vi, hai người có thể đạt được thành tựu như vậy, tuy rằng ngoài ý muốn, nhưng cũng nằm trong dự liệu.

Thiên phú căn nguyên của những người này đều thuộc hàng đỉnh cao nhất trong Hồng Hoang, có được thành tựu như vậy cũng là hợp lý.

Trong lòng ý niệm vừa thoáng qua, Tử Vi liền ngồi xuống vị trí của mình.

Hạo Thiên, Dao Trì hai người vẫn đứng hai bên đạo đài, nhìn mọi người trong điện nói: "Thánh Nhân sắp khai giảng Đại Đạo, túc tĩnh!"

Lời vừa dứt, thân ảnh Hồng Quân không hề báo trước xuất hiện trên đạo đài, phảng phất trực tiếp từ hư vô mà đến, khí tức trên người càng lúc càng cao thâm mạt trắc.

Hồng Quân ánh mắt quét qua mọi người phía dưới, gật đầu về phía Tử Vi bên cạnh, liền bắt đầu giảng đạo: "Có vật hỗn thành, sinh trước Thiên Địa.

Im lặng trống rỗng, độc lập không đổi, chu hành không ngừng, có thể làm mẹ thiên hạ.

Chúa tể của Đại Đạo, tông nguyên của vạn giáo, xuất phát từ trước Thái Hư, ẩn chứa nguồn Vô Cực, kết thúc mà không kết thúc, cùng cực mà không cùng cực!" "..." Cùng với việc Hồng Quân khai giảng Đại Đạo, một lần nữa diễn giải chân nghĩa của Đạo, miệng ngậm thiên hiến, lưỡi nở sen vàng, từng trận Đại Đạo diệu âm vang vọng trong Tử Tiêu Cung, không ngừng hồi đáp.

Khác với lần giảng đạo trước, lần này Hồng Quân trực tiếp giảng từ cảnh giới Đại La Kim Tiên Viên Mãn.

"Đại La Kim Tiên là cực hạn của Tiên, nhưng lại không phải cực hạn của tu hành!

Trên Đại La, chính là Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng Thiên Địa Đạo Pháp có khuyết, ta tạm đặt tên là cảnh giới Chuẩn Thánh!" Một ngàn năm sau, Đại La chi Đạo giảng thuật hoàn tất, Hồng Quân cuối cùng cũng bắt đầu giảng giải về Chuẩn Thánh chi Đạo.

"Đến rồi!" Nghe lời Hồng Quân nói, một đám người phía dưới đều vội vàng vểnh tai lên, sợ rằng sẽ bỏ lỡ một chữ.

"Muốn thành Chuẩn Thánh, thứ nhất chính là đi con đường Pháp Tắc, chỉ cần có thể tham ngộ bất kỳ Pháp Tắc nào đến cảnh giới đệ ngũ trọng, và ngưng tụ Đại Đạo Sơ Hình, liền có thể thành Chuẩn

Thánh!" Nói rồi, Hồng Quân ánh mắt nhìn Lão Tử và Đế Tuấn phía dưới một cái, lại nói: "Nhưng pháp này vô cùng gian nan, bần đạo còn có một pháp môn khác, chính là Trảm Tam Thi Chi Pháp do ta sáng tạo, cũng có thể thành Chuẩn Thánh!" Cái gọi là Trảm Tam Thi Chi Pháp, chính là chém ra thiện niệm, ác niệm, chấp niệm trong lòng, khiến chúng trở thành một Ngoại Hóa Thân!

Pháp này xảo đoạt Thiên Công, mỗi khi chém ra một Thi, Đạo Hạnh có thể đề thăng một cảnh giới!

Cuối cùng khi Tam Thi đều chém, có thể thành Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Nhưng!

Loại Trảm Tam Thi Chi Pháp này lại có một hạn chế không nhỏ.

Tam Thi chém ra đó, nhất định phải ký thác vào vật Tiên Thiên cường đại.

Không chỉ vậy, thực lực của Tam Thi còn có mối liên hệ cực lớn với vật ký thác, vật ký thác càng cường đại, Tam Thi chém ra cũng càng cường đại!

Nghe xong Tam Thi Chi Đạo mà Hồng Quân giảng, ánh mắt Tử Vi khẽ lóe lên.

Tuy rằng đây là một phương pháp cực kỳ xảo diéo, có thể đề thăng thực lực cực lớn, nhưng trong đó hiển nhiên có những khuyết điểm không nhỏ.

Thứ nhất.

Nếu vật ký thác của Tam Thi có thuộc tính tương khắc, ví dụ Thiện Thi dùng Linh Bảo thuộc tính thủy, Ác Thi lại dùng Linh Bảo thuộc tính hỏa, thì bước cuối cùng Tam Thi hợp nhất chắc chắn sẽ không thành!

Thứ hai.

Tử Vi hoài nghi, một loại Chứng Đạo Chi Pháp, chỉ có thể cung cấp cho một người Chứng Đạo.

Hồng Quân sáng lập pháp môn Tam Thi, Chứng Đạo Thánh Nhân, người khác nếu tu luyện, chỉ sợ đều khó tránh khỏi gông xiềng của Đại Đạo.

Cuối cùng chỉ có thể bị chặn chết trước cảnh giới Hỗn Nguyên.

Nhưng, Tử Vi tuy đi Thế Giới Chi Đạo, không tu luyện Tam Thi Chi Pháp, nhưng lại có thể mượn những ảo diệu trong đó, hóa thành của riêng mình.

Có thể đoán được, cùng với việc Tam Thi Chi Pháp truyền xuống, trong Hồng Hoang tất nhiên lại sẽ nổi lên một trận phong ba, chiến hỏa lại bùng lên!

Dù sao!

Trong Hồng Hoang, Tiên Thiên Linh Bảo cường đại có hạn, số lượng Đại Thần Thông Giả lại vượt xa số Pháp Bảo!

Muốn Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại không có, vậy phải làm sao?

Cướp!

Không có, chỉ có thể đi cướp của người khác.

Sau khi Tam Thi Chi Pháp truyền xuống, Hồng Hoang Thế Giới tất định lại sẽ có một phen tinh phong huyết vũ.

Nhưng lại đúng lúc phù hợp với nhu cầu phát triển của Hồng Hoang Thế Giới, hoặc nhu cầu của Thiên Đạo.

Thế nào là Lượng Kiếp?

Quy căn kết để, số lượng Tiên Linh giữa Thiên Địa quá nhiều, Thiên Địa không thể cung dưỡng đủ.

Vì vậy!

Trời phát sát cơ, di tinh hoán đấu!

Đất phát sát cơ, long xà lục!

Người phát sát cơ, địa phúc thiên phiên!

Lượng Kiếp vừa đến, vô số Tiên Linh vẫn lạc, phản bản quy nguyên, khiến Thiên Địa trật tự lại bước vào quỹ đạo chính!

Hồng Quân giảng giải xong Tam Thi Chi Đạo, liền nói: "Lần giảng đạo này kết thúc, lần giảng đạo tiếp theo vẫn sẽ là sau một Nguyên Hội, bần đạo sẽ ở Tử Tiêu Cung khai giảng Thánh Nhân chi Đạo!" "Cái gì!?", "Thánh Nhân chi Đạo?" Nghe lời Hồng Quân nói, một đám Đại Thần Thông Giả phía dưới đều mặt đỏ bừng, kích động vô cùng.

Thánh Nhân!

Chính là tồn tại vượt xa Đại La Kim Tiên vô số lần!

Và Hồng Quân đang ở cùng một cảnh giới!

Thực lực khủng bố của Hồng Quân, khiến họ biết Thánh Nhân đáng sợ đến mức nào!

Đặc biệt là Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng những người khác, vốn là Đại Thần Thông Giả đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang, lại có ai không muốn thành Thánh?

Hồng Quân lúc đó mở miệng nói: "Các ngươi có điều gì muốn hỏi, cứ nói." Lời Hồng Quân vừa dứt, Lão Tử, thủ lĩnh Tam Thanh liền đứng dậy, mở miệng nói: "Cảm vấn Đạo Tổ, thế nào là Thánh Nhân?" Nghe lời Lão Tử nói, các Đại Thần Thông Giả khác cũng đều nhìn về

phía Hồng Quân trên đài cao, đây cũng là nghi vấn lớn nhất trong lòng họ.

Thánh Nhân rốt cuộc là cảnh giới gì?

Hồng Quân nói: "Cảnh giới Thánh Nhân, cùng Thiên Địa đồng tồn, cùng Nhật Nguyệt tề thọ, Nguyên Thần ký thác trên Thiên Đạo, vạn kiếp bất ma, tuyên cổ bất hủ, siêu thoát vô lượng Lượng Kiếp!" Nghe vậy, mọi người đều chấn động vô cùng, ai nấy đều lòng hướng về!

Chương 78

Hỗn Nguyên Đạo Quả vạn kiếp bất ma, tuế nguyệt bất hủ, gần như bất tử bất diệt!

Ánh mắt Lão Tử khẽ lóe lên, lại hành một lễ, liền trở về chỗ ngồi của mình.

Lúc này, Nguyên Thủy lại đứng dậy hỏi: "Cảm vấn Đạo Tổ, không biết có con đường thành Thánh nào?" Hồng Quân nói: "Thành Thánh Chi Pháp tổng cộng có ba con đường, phân biệt là Dĩ Lực Chứng Đạo, Trảm Tam Thi Chứng Đạo và Công Đức Thành Thánh!" "Thứ nhất là Dĩ Lực Chứng Đạo, mô phỏng Hỗn Độn Ma Thần, tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc.

Ba ngàn Pháp Tắc, mỗi một điều đều có thể Chứng Đạo.

Chỉ cần ngưng tụ ra Đại Đạo Sơ Hình, đạt đến cảnh giới cao thâm vô cùng, liền có thể thuận thế Chứng Đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Dùng pháp này Chứng Đạo Hỗn Nguyên, pháp lực đạt được mạnh nhất, nhưng pháp này cũng là loại khó khăn nhất trong ba loại pháp môn Chứng Đạo!" "Thứ hai chính là Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

Sau khi Tam Thi chém xong, có thể đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Cuối cùng minh ngộ Đạo Tâm, lại hợp nhất Tam Thi, quay về bản ngã nguyên đầu, liền có thể thành Thánh!

Dùng pháp này Chứng Đạo, pháp lực đạt được kém hơn một chút so với Dĩ Lực Chứng Đạo." "Phương pháp cuối cùng, Công Đức Thành Thánh chi Pháp.

Dùng vô lượng đại công đức Chứng Đạo, có thể được Thiên Đạo công nhận, giáng xuống Thánh vị!

Nhưng dựa vào pháp này Chứng Đạo, lại là loại có pháp lực yếu nhất trong ba loại." Nghe Hồng Quân nói xong, một đám Đại Thần Thông Giả tâm tư mỗi người một khác.

Có người tương đối khuynh hướng loại thứ nhất, căn cước bất phàm, tin rằng tu luyện tiếp, có khả năng nhất định sẽ Chứng Đạo.

Phần lớn mọi người thì lại chú ý hơn đến loại thứ hai, dù sao Trảm Tam Thi Chi Pháp đơn giản hơn nhiều, có Hồng Quân Thánh Nhân là một ví dụ sống sờ sờ ở trước mắt, càng khiến họ tràn đầy tự tin.

Dù sao đều là Thánh Nhân, pháp lực cũng không chênh lệch là bao.

Còn về Công Đức Thành Thánh cuối cùng...

Quỷ mới biết cần bao nhiêu công đức mới có thể thành Thánh chứ, thực sự quá không đáng tin cậy!

Nhưng Tam Thanh ngồi ở phía trước nhất lại hai mắt sáng ngời, ba người họ là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, trời sinh đã có một phần Công Đức Khai Thiên Đại Đạo!

Nếu muốn đi con đường Công Đức Thành Thánh chi Pháp, e rằng sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Nhưng với sự ngạo khí của Tam Thanh, đã có pháp Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất, có pháp Trảm Tam Thi hơi kém hơn một chút, trừ khi không còn cách nào khác, họ mới chọn con đường cuối cùng.

Lúc đó, Thông Thiên đứng dậy, mở miệng hỏi: "Cảm vấn Đạo Tổ, Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có gì khác biệt?" Hồng Quân thần sắc cổ tỉnh không gợn sóng nói: "Thánh Nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại

không phải Thánh Nhân.

Thánh Nhân lấy Nguyên Thần ký thác lên Thiên Đạo, bất tử bất diệt, vạn kiếp bất ma.

Nhưng lại chịu sự hạn chế của Thiên Đạo.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là Dĩ Lực Chứng Đạo, không phải bất tử bất diệt, nhưng lại không chịu sự quản hạt của Hồng Hoang Thiên Địa, có thể tùy ý qua lại Hỗn Độn." Nghe lời Hồng Quân nói, mọi người trong lòng lập tức hiểu rõ sự khác biệt giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân.

Hai loại Đạo Quả nghiệp vị, ưu hay liệt, phải xem cách lựa chọn của mỗi người.

Đương nhiên.

Bất kể người khác lựa chọn cách nào, Tử Vi đã hạ quyết tâm muốn đi Thế Giới Chi Đạo.

Một khi Thế Giới Chi Đạo đại thành, Đạo Quả của Tử Vi sẽ vượt xa bất kỳ ai.

Cuối cùng, Hậu Thổ mở miệng hỏi: "Vu tộc chúng ta không có Nguyên Thần, không biết lại nên làm thế nào để thành Đạo?" Hồng Quân nhìn Hậu Thổ một cái, nói: "Vu tộc duyên pháp không nằm ở chỗ ta, sau này tự có cơ duyên." Nghe lời Hồng Quân nói, Hậu Thổ khẽ nhíu mày, hiển nhiên không mấy hài lòng với câu trả lời như vậy.

Nếu Vu tộc không có Chứng Đạo Chi Pháp, chẳng phải định trước sau này sẽ dần dần bị các Đại Thần Thông Giả khác vượt qua sao?

"Thôi được, đều tan đi thôi!" Hồng Quân trả lời xong vấn đề của Hậu Thổ, phất tay, mở miệng nói.

"Cung tống Thánh Nhân!" Nghe vậy, một chúng Đại Thần Thông

Giả đều lần lượt mở miệng nói.

Thân ảnh Hồng Quân trực tiếp biến mất trên đạo đài.

Thấy giảng đạo kết thúc, một đám người đều rời khỏi Tử Tiêu Cung, lục tục phản hồi Hồng Hoang Thế Giới.

Trên quảng trường bạch ngọc, mấy đạo thân ảnh vai kề vai bước đi, Nữ Oa cười hỏi: "Giảng đạo kết thúc, không biết Tử Vi Đạo hữu có tính toán gì không?" Tử Vi khẽ trầm ngâm, liền mở miệng nói: "Gần đây tu hành có chút thu hoạch, đang định về Tử Vi Tinh tu luyện một phen." "Ừm!" Nữ Oa nghe vậy trong mắt lóe lên một tia thất vọng khó phát hiện, mỉm cười nói: "Nếu đã như vậy, ta xin từ biệt tại đây!" "Được!" Tử Vi gật đầu, cùng Phục Hi, Nữ Oa, Hậu Thổ phân ly, dẫn Hoàng Ly Nhi bay về phía Tử Vi Tinh. ...

Trong Tử Vi Đạo Cung, Tử Vi khoanh chân ngồi xuống, bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, nói: "Thiên Giới cũng đã đến lúc xuất thế rồi..." Nói xong, Tử Vi hai tay liên tục vung động, đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ dị, lấy tướng mạo của Thập Nhị Tinh Cung, kết hợp Thiên Địa Nhân Tam Tài chi Đạo, bắt đầu âm thầm thôi diễn thời gian Thiên Giới xuất thế.

Ban đầu Thiên Giới xuất thế là đại bí mật giữa Thiên Địa, Thiên Cơ hỗn loạn, không thể thôi diễn.

Nhưng cùng với ngày Thiên Giới xuất thế cận kề, Thiên Cơ dần dần rõ ràng, Tử Vi liền có thể vận dụng đại pháp lực, mượn Tử Vi Đấu Số, liền có thể đại khái thôi diễn ra thời gian Thiên Giới xuất thế.

Một trăm năm sau.

Tử Vi đột nhiên mở hai mắt, trong mắt lộ ra hai đạo thần mang, cười nói: "Ngắn thì một ngàn năm, dài thì ba ngàn năm, Thiên Giới tất nhiên sẽ xuất thế!" Đối với Tử Vi, muốn kiến lập Đế Thống, nhất

định phải chiếm giữ Thiên Giới, lấy đó làm căn cơ, phủ khám toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới, trấn giữ Tứ Phương!

Cho nên!

Thiên Giới đối với y tuyệt đối không được thất thủ!

"Thiên Giới..." Tử Vi thấp giọng tự nói.

Vì đã biết Thiên Giới sắp xuất thế, liền không còn tham ngộ Đạo Pháp nữa, mà ngồi tọa thiền trong Tử Vi Cung, âm thầm chờ đợi ngày Thiên Giới xuất thế!

Trong khi Tử Vi chờ đợi Thiên Giới xuất thế, cục diện trên Hồng Hoang đại địa cũng đang âm thầm phát sinh biến hóa.

Huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất dựa vào thực lực cường hãn, cuối cùng đã thống nhất gần như tất cả Yêu tộc!

Hồng Hoang đại địa.

Vốn dĩ những cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên Viên Mãn kia, sau khi nghe Hồng Quân truyền thụ Chuẩn Thánh chi Đạo, tu vi lập tức đột phi mãnh tiến.

Những người này vốn là Tiên Thiên Thần Thai Thánh đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang, căn cước ngộ tính đều là nhất lưu!

Dần dần.

Có Đại Thần Thông Giả mượn Tiên Thiên Linh Bảo Trảm Thi thành công, trở thành cao thủ cấp bậc Chuẩn Thánh!

Trong chốc lát.

Trong Hồng Hoang phảng phất như suối phun vậy, xuất hiện hết tôn Đại Năng cấp bậc Chuẩn Thánh này đến tôn khác!

Vốn dĩ Đại La Kim Tiên là tồn tại ở đội ngũ thứ nhất của kim tự

tháp, nhưng lúc này lại có chút không đủ nhìn.

Chuẩn Thánh mới là Đại Thần Thông Giả đỉnh tiêm nhất trên Hồng Hoang đại địa hiện giờ!

Nhưng số lượng Tiên Thiên Linh Bảo trên Hồng Hoang đại địa lại vô cùng có hạn, Đại Thần Thông Giả lại có hàng vạn vạn.

Vì tranh đoạt những đỉnh cấp Linh Bảo dùng để ký thác Tam Thi kia, trên Hồng Hoang đại địa cũng bùng phát vô số tranh chấp!

Đông Vương Công trên Bồng Lai Đảo sáng lập Vạn Tiên Minh, cùng với việc tu vi đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, càng ngày càng nhiều Tiên Linh gia nhập vào Vạn Tiên Minh.

Chương 79

Chỉ riêng Đại La Kim Tiên đã có mấy trăm vị, Thái Ất Kim Tiên càng vô số, thực lực cấp tốc khuếch trương!

Đông Vương Công chỉ chìm đắm trong niềm vui sướng khi Vạn Tiên Minh lớn mạnh, nhưng lại không biết, y đã sớm trở thành mục tiêu phải giết của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Tính mạng nguy cấp!

Cứ thế.

Hai ngàn năm thời gian thoáng chốc đã qua.

Một ngày nọ.

"Ầm ầm ầm..." Toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới kịch liệt chấn động, trời rung đất chuyển, hệt như phát sinh đại địa chấn vậy.

Tất cả sinh linh đều vẻ mặt kinh hãi, không biết đã xảy ra chuyện gì!

Lúc đó!

"Ầm!" Trên đỉnh Bất Chu Sơn, vô tận Hỗn Độn khí lưu sôi trào, Cửu Thiên Thanh Khí không ngừng phun xạ ra ngoài, giữa đó truyền đến tiếng nổ kịch liệt.

Ngay sau đó!

Một phương thế giới to lớn vô cùng hạo hãn xuyên thấu Hỗn Độn, xuất hiện trước mắt chúng sinh Hồng Hoang!

Tam Thập Tam Thiên!

Một cái nhìn qua, Tam Thập Tam Thiên mây khói cuộn trào, quang thải bao quanh, chín sắc tiên hồng lấp lánh, từng đạo tiên mang vạch

ngang trường không, mỹ luân mỹ hoán.

Xuyên qua màn chắn của thế giới kia, ẩn ẩn có thể thấy trong đó từng ngọn tiên sơn liên miên, từng hồ nước linh quang bao phủ.

"Đến rồi!" Trên Tử Vi Tinh, Tử Vi đột nhiên mở hai mắt, trong mắt bắn ra hai đạo thần mang màu vàng kim rực rỡ.

Khắc tiếp theo, thân hình Tử Vi liền biến mất trong động phủ, hóa thành một đạo tử quang mênh mông, Truy Tinh Cản Nguyệt, bay về phía Tam Thập Tam Thiên!

"Chuyện gì vậy?", "Mau nhìn, trên Cửu Thiên kia, lại sinh ra một phương thế giới hạo hãn!" "..." Khi thấy cảnh này, vô tận chúng sinh đều kinh ngạc không thôi, không ít Tiên Linh từ trong động phủ bước ra, bay về phía Tam Thập Tam Thiên.

Cùng lúc đó.

Sâu trong Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn đột nhiên mở hai mắt, thần sắc kích động nói: "Thái Nhất, Tam Thập Tam Thiên xuất thế!

Đại cơ duyên của Yêu tộc ta!" Thái Nhất hưng phấn nói: "Không sai!

Nếu có thể lấy Tam Thập Tam Thiên làm căn cơ, kiến lập Yêu Đình, hà cớ gì Yêu tộc chúng ta lại không thể hưng thịnh?" "Đi!" Đế Tuấn khẽ quát một tiếng, liền hóa thành một đạo Kim Ô trường hồng rực rỡ bay về phía Hồng Hoang Thế Giới. ...

Truy Tinh Cản Nguyệt, một thoáng đã vạn dặm.

Không lâu sau, Tử Vi đã đến ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Ngước mắt nhìn về phía trước, chỉ thấy Tam Thập Tam Thiên rộng lớn vô cùng, không ngừng dập dờn một loại khí tức hạo hãn u

viễn hùng vĩ.

Thiên Giới trước mắt chiếm giữ hơn nửa bầu trời Hồng Hoang Thế Giới, thậm chí ngay cả Tinh Thần Hải cũng bị bao quát trong đó.

Nhưng kỳ diệu nhất là, Thiên Giới rõ ràng tự thành một phương thế giới, nhưng lại không hề che chắn tinh quang.

Nếu từ Hồng Hoang đại địa nhìn lên, vẫn có thể xuyên qua Thiên Giới mà nhìn thấy Tinh Thần Hải ngập trời kia.

Trong Thiên Giới linh cơ vô tận, tiên quang lấp lánh, từng nơi Tiên Thiên Nguyên Nhãn phun trào thụy khí.

Lại có vô số tiên phủ tự nhiên, bốn phương Đông Tây Nam Bắc Thiên Môn sừng sững, hạo hãn vô cương, chính là một xử Tiên Phủ Vô Thượng trời tạo đất thiết.

"Thật là một Thiên Giới tốt!" Tử Vi nhìn Tam Thập Tam Thiên trước mắt, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cỗ dục vọng chưởng khống vô cùng, phảng phất như nhập chủ vào đó, trở thành Thiên Đế chí cao chấp chưởng Hồng Hoang Thế Giới, ngôn xuất pháp tùy.

Giờ phút này Tam Thập Tam Thiên vừa mới xuất thế, đang trong quá trình khuếch trương nhanh chóng.

Tử Vi liền đứng trước Tam Thập Tam Thiên, nhìn ngắm cảnh sắc bên trong, suy nghĩ về Đại Đạo chi lộ sau này.

Lúc đó, từng đạo lưu quang từ khắp nơi giữa Thiên Địa, đến gần đỉnh Bất Chu Sơn.

"Tử Vi!" Những Tiên Linh này vừa mới dừng bước, chưa kịp quan sát cảnh sắc Thiên Giới, ánh mắt đã bị một thân ảnh phía trước hấp dẫn, không kìm được kinh hãi nói.

Chỉ thấy ngay phía trước, Tử Vi đạo bào phấp phới, chắp tay

đứng thẳng, tóc dài bay theo gió, lưng đối diện vô tận chúng sinh.

Toàn thân y tản mát ra một cỗ bá đạo chi khí, thần thải phi dương, phảng phất như một vị đế hoàng trời sinh.

Trong chốc lát, không ít Tiên Linh trong lòng vì thế mà chấn động.

Thấy Tử Vi ở đây, những Tiên Linh này lập tức dập tắt ý niệm muốn nhập chủ Thiên Giới, chiếm cứ một phương làm đạo trường.

Với thực lực của họ, liều mạng trước mặt Tử Vi, căn bản là tìm chết.

"Xoẹt!", "Xoẹt!" Lúc đó, ở tận cùng chân trời, hai đạo lưu quang màu vàng kim rực rỡ nhanh chóng bay đến, xé rách Cửu Trọng Thiên Cương đại khí, trong nháy mắt đã đến đỉnh Bất Chu Sơn!

Chính là Đế Tuấn và Thái Nhất hai người.

"Ha ha, đại ca, mau nhìn..." Thái Nhất một câu chưa nói xong, bỗng nhiên dừng lại, nhìn Tử Vi đang đứng trước Thiên Giới, sắc mặt nhanh chóng trở nên âm trầm.

"Tử Vi..." Đế Tuấn nhìn Tử Vi, trong mắt cũng lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Dường như cảm ứng được sự đến của Đế Tuấn, Thái Nhất, Tử Vi quay người, ánh mắt nhìn về phía hai người, nói: "Thiên Giới xuất thế, ta là chủ của Tam Thập Tam Thiên, hai vị xin mời trở về!" Bất cứ ai cũng có thể nghe ra giọng nói của Tử Vi tuy bình đạm, nhưng lại hàm chứa một cỗ hương vị không cho phép nghi ngờ!

"Tử Vi, Thiên Giới là đất vô chủ, sao có thể cường chiếm?" Đế Tuấn sắc mặt âm trầm nói.

Tử Vi nhàn nhạt nhìn Đế Tuấn một cái, nói: "Từ hôm nay, Tam Thập Tam Thiên đã có chủ rồi!" "Đại ca, nói nhiều lời vô ích làm gì!"

Thái Nhất gào lớn một tiếng, từ bên hông lấy xuống Hỗn Độn Chung, đột nhiên ném mạnh về phía trước!

"Đang!" Hỗn Độn Chung vang động Thiên Địa, bạo trướng đến kích thước ức vạn vạn trượng, như một tòa Thái Cổ Ma Nhạc vậy, hóa thành một đạo tiên quang vĩnh hằng bất diệt đâm thẳng về phía Tử Vi, tản mát ra uy lực Vô Thượng trấn áp Hồng Mông!

"Ầm ầm ầm..." Sức mạnh khủng bố của Hỗn Độn Chung trực tiếp đâm ra một khe rãnh vô cùng lớn trong hư không, phảng phất vực sâu bóng tối vô tận!

Đế Tuấn khẽ quát một tiếng, một chưởng lại một chưởng vỗ tới trước, lập tức có từng chùm Thái Dương Chân Hỏa bùng phát ra, hóa sinh ra vô số kim sắc thần mang, đâm phá Thiên Địa hư không, ngập trời giáng xuống!

Nơi kim sắc quang mang chiếu đến, hư không trực tiếp bị nhiệt độ khủng bố dung hóa, hóa thành từng luồng dịch lỏng bán trong suốt chảy xuống!

Cảm nhận được uy thế hủy Thiên diệt Địa này, Tiên Linh gần đó đều biến sắc, lần lượt lùi về sau!

Cùng với việc Đế Tuấn, Thái Nhất ra tay, khí tức trên người hai người cũng hiển lộ ra!

Chuẩn Thánh Sơ Kỳ!

Hồng Quân giảng đạo kết thúc mới hơn hai ngàn năm, huynh đệ hai người đều lần lượt đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh!

Thiên Giới.

Chương 80

Không chỉ cực kỳ trọng yếu đối với Tử Vi, mà trong mắt Đế Tuấn, Thái Nhất, càng là nơi Yêu tộc đại hưng thịnh!

Nếu có thể chiếm giữ Thiên Giới hạo hãn vô biên, liền giành được ưu thế Tiên Thiên cực lớn.

Vì vậy.

Đế Tuấn, Thái Nhất rõ ràng biết thực lực Tử Vi khủng bố vô cùng, nhưng cũng muốn tranh một phen!

Sau Tử Tiêu nhị giảng, Thái Nhất chém ra một Thi, đột phá Chuẩn Thánh Sơ Kỳ!

Đế Tuấn lại trước khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, đã ngưng tụ Đại Đạo Sơ Hình bản thân, tu thành Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cho nên lần này, Đế Tuấn, Thái Nhất không chỉ muốn chiếm cứ Thiên Giới, mà còn muốn rửa sạch nỗi sỉ nhục lần trước bị Tử Vi đánh bại!

"Đế Tuấn, Thái Nhất, lần này vẫn không được!" Đối mặt với công thế của hai người, Tử Vi thần sắc bình tĩnh như nước, giơ tay chộp tới trước, phương viên ức vạn vạn dặm Thiên Địa hư không bạo động.

Thiên Địa Nguyên Khí, vô tận tinh quang đều sôi trào, điên cuồng hội tụ vào giữa, trong khoảnh khắc đã ngưng tụ thành một bàn tay lớn tinh thần chống trời lấp đất, tản mát ra quang huy vĩnh hằng bất diệt!

Đại Tinh Thần Thủ!

Giữa các ngón tay rủ xuống vô số tinh quang, phảng phất từng đạo ngân hà tiên bộc, tản mát ra uy thế hủy Thiên diệt Địa, từ trên cao

giáng xuống vỗ về phía hai người!

"Ầm ầm ầm..." Công thế hai bên va chạm, lập tức phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa, vô tận tinh quang kim mang bùng phát ra, thiêu núi nấu biển.

Từng mảng lớn hư không bạo toái, hoàn toàn không còn tồn tại, phảng phất muốn khai tịch ra ba ngàn đại thế giới!

Hư không diệt lại sinh, sinh lại diệt, tiếng nổ lách tách không ngừng, cả vùng Thiên Địa đều đang rung chuyển!

Thậm chí!

Sức mạnh Khai Thiên Tích Địa đang đồng thời hiện ra, trong thoáng chốc có Thần Ma khóc lóc, cuồng phong quét sạch Thái Hư, phá diệt vô tận hoàn vũ!

"Hống!" Thái Nhất gầm lên giận dữ, toàn lực thôi động Hỗn Độn Chung, che chắn tất cả tinh thần chi quang, đâm thẳng về phía Tử Vi!

Không thể không nói!

Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực cường tuyệt, đã đột phá sự ngăn cản của Đại Tinh Thần Thủ.

Tử Vi thấy vậy, hai tay hư ảo nắm lại trước người, vô cùng Pháp Tắc chi quang tràn ngập, lập tức hình thành một trường vực Thời Không to lớn giữa Thiên Địa, bao trùm toàn bộ thanh minh.

"Ong..." Hỗn Độn Chung đâm vào trong đó, lập tức như lún vào vũng lầy, tốc độ đột nhiên chậm lại.

"Hoa lạp lạp!" Trong hư không bằng không sinh ra vô số xích sắt không gian, vang lên tiếng hoa lạp, phảng phất Giao Long thượng cổ vậy trói buộc lên Hỗn Độn Chung, sống sờ sờ giam cầm nó giữa Thiên Địa!

“Tinh Thần Phá Diệt Kiếp Quang!” Đế Tuấn gào lên giận dữ, hai tay chộp một cái, lập tức nắm chặt Hà Đồ và Lạc Thư, toàn lực thôi động hai kiện pháp bảo, tức thì câu động hạo hãn vô tận Chư Thiên Tinh Lực!

“Xoẹt!

Xoẹt!

Xoẹt!” Khoảnh khắc tiếp theo, ức vạn vạn tinh thần kiếp quang liền từ trong hai kiện pháp bảo bắn ra, như vạn ngàn trường hồng, ngập trời bao phủ, xuyên thấu Đại Vũ Trụ hư không, bắn về phía trường vực Thời Không kia!

“Ầm ầm ầm!” Hư không phát sinh đại bạo tạc, dưới sự trùng kích của sức mạnh khủng bố kia, trường vực Thời Không trở nên bất ổn định.

“Hỗn Độn Chung!” Thái Nhất gào lớn một tiếng, mãnh liệt thôi động Hỗn Độn Chung, vô số Tiên Thiên Đạo Văn dày đặc trên thân chuông sáng lên, chấn mạnh một cái, mượn sự giúp đỡ của Đế Tuấn, chấn nát tất cả xích sắt không gian!

Thu Hỗn Độn Chung về tay, Đế Tuấn, Thái Nhất vai kề vai đứng thẳng, trên mặt đều lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Ban đầu cứ nghĩ tu vi đột phá Chuẩn Thánh xong, có thể chém giết Tử Vi, nhưng lại vẫn cảm nhận được áp lực cực lớn!

Tuy rằng chỉ giao thủ trong chốc lát, nhưng thực lực cường hãn mà Tử Vi biểu hiện ra, vẫn khiến người ta động dung!

Hai người họ đều tế ra pháp bảo của mình, còn Tử Vi từ đầu đến cuối chỉ dùng Thần Thông Đạo Thuật để đối địch mà thôi.

Cao thấp lập tức phân rõ!

Trên mặt Đế Tuấn phù hiện một tia hung tợn, giận nói: "Thái Nhất, chúng ta hợp lực!" Thân là Thái Dương Tinh Thần, Đế Tuấn một lần, hai lần, ba lần chịu thiệt trong tay Tử Vi, cũng đã kích phát hung tính trong lòng y!

"Được!" Thái Nhất gầm lớn một tiếng, tế ra Hỗn Độn Chung, hai tay không ngừng vỗ động, phát ra tiếng "đang đang đang" vang lớn.

Hỗn Độn Chung phát sáng, tản mát ra một cỗ lực thôn phệ khủng bố, trấn áp tất cả vật hữu hình vô hình trong phương viên ức vạn vạn dặm hư không, nguyên khí, cương phong, tinh quang, toàn bộ vào trong đó.

Trong Hỗn Độn Chung, hóa thành một kỳ điểm không ngừng dũng động!

Bầu trời gần Bất Chu Sơn, bỗng nhiên tối sầm xuống, Thiên Địa vô quang, Nhật Nguyệt mất sắc.

Ngay cả quang tuyến cũng bị trấn áp vào trong Hỗn Độn Chung!

"Lệ!", "Lệ!" Cùng với hai tiếng kêu lớn vô cùng, Đế Tuấn, Thái Nhất đều lần lượt hóa ra nguyên hình, biến thành hai con Tam Túc Kim Ô khổng lồ vô cùng, che trời lấp nhật, quanh thân vô tận Thái Dương Chân Hỏa cháy rực, tựa hồ muốn thiêu núi nấu biển!

Nhiệt lãng khủng bố ngập trời quét ra, nhuộm nửa bầu trời Hồng Hoang Thế Giới thành màu vàng kim đỏ rực, phảng phất như bị tiên huyết nhuộm thành vậy.

Trong bầu trời, như đột nhiên xuất hiện thêm hai vầng mặt trời khổng lồ vô cùng!

"Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật!" Tiếng Đế Tuấn, Thái Nhất truyền ra, chấn động giữa Thiên Địa.

Khắc tiếp theo, hai con Tam Túc Kim Ô khổng lồ liền mạnh mẽ

chấn cánh bay lên, có chút khó nhọc mà thôi động Hỗn Độn Chung khổng lồ vô cùng, vỗ cánh, hóa thành một đạo quang hồng đâm thẳng về phía Tử Vi!

"Ầm!" Trong chớp mắt, hư không gần đó triệt để bạo toái, Hỗn Độn Hải cũng khó mà chịu đựng được sức mạnh đó, chợt sụp đổ xuống!

Giữa Thiên Địa, phảng phất chỉ có một đạo kim sắc quang hồng xé rách Thiên Địa, như từ tận cùng Đại Vũ Trụ đánh tới, muốn chôn vùi tam thiên thế giới!

Uy lực một kích này kinh thế hãi tục!

Động tĩnh Thiên Giới xuất thế cực lớn, vốn đã hấp dẫn sự chú ý của tất cả Tiên Linh.

Giờ phút này, ở khắp nơi trên Hồng Hoang đại địa, càng có vô số Đại Thần Thông Giả đang chú ý đến trận chiến này.

Đối với họ mà nói, Tử Vi như một ngọn núi lớn chắn ngang người, áp chế khiến người ta gần như không thở nổi.

Nay vừa hay có huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất khiêu chiến Tử Vi, không biết kết quả sẽ ra sao?

Liệu có thể thật sự đánh bại Tử Vi?!

Côn Luân Sơn, Tam Thanh Điện.

Tây Phương Đại Địa, Tu Di Sơn.

U Minh Huyết Hải.

Bắc Minh Chi Hải.

Bách Vạn Quần Sơn. ...

Chương 81

Trong từng Đạo Trường của Đại Thần Thông Giả, đều có từng đạo thị tuyến rực cháy nhìn cảnh này!

Một kích này, cho dù là họ, e rằng cũng chỉ có phần trọng thương!

Giữa Thiên Địa, càng có vô số đạo thị tuyến căng thẳng nhìn, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

"Không hổ là Đế Tuấn, Thái Nhất, một kích này đã có uy lực của Chuẩn Thánh Trung Kỳ, thậm chí Chuẩn Thánh Hậu Kỳ rồi!" Cảm nhận công thế của hai người, Tử Vi trong lòng không khỏi thầm nói.

Có một nói một, trong chúng Đại Thần Thông Giả ở Hồng Hoang, thực lực của Đế Tuấn, Thái Nhất tuyệt đối là đỉnh tiêm.

Thái Nhất thì khỏi phải nói, Hỗn Độn Chung trong tay, gần như có thể quét ngang đồng cảnh.

Đế Tuấn tuy không có Bổn Mệnh Linh Bảo mạnh như Thái Nhất, nhưng dựa vào Thần Thông Đạo Thuật bản thân, cộng thêm thiên phú tài tình, có tâm cơ, có thực lực, thật sự là nhân vật nhất lưu giữa Hồng Hoang Thiên Địa!

Nhưng!

Tử Vi muốn kiến lập Đế Đình, Thiên Mệnh lại tương xung với y, nhất định phải trấn áp y.

Đây chính là Đại Đạo chi tranh!

Trước khi đến Thiên Giới, Tử Vi thần sắc đạm nhiên, hữu thủ vươn ra trước, khẽ khép lại!

"Ông!" Trong khoảnh khắc, giữa lòng bàn tay Tử Vi xuất hiện

từng đạo Hỗn Độn chi quang, khí tức Pháp tắc Thời Gian và Pháp tắc Không Gian lan tỏa, diễn hóa Thái Hư, xuất hiện một đoàn khí lưu Hỗn Độn tựa quả trứng gà!

Khoảnh khắc sau.

Hỗn Độn xé rách, từng đạo Càn Khôn chi quang lấp lóe, Thanh trọc chi khí cuồn cuộn không ngừng, diễn hóa ra Tứ Tượng Ngũ Hành, Địa Thủy Phong Hỏa.

Trong khoảnh khắc, một thế giới nhỏ bé đã đản sinh trong lòng bàn tay Tử Vi!

Vô biên Thanh khí bay lên, hóa thành Thương Khung vô tận trong thế giới kia; cuồn cuộn trọc khí giáng xuống, hóa thành Đại Địa mênh mông trong thế giới kia!

Không chỉ vậy!

Trong thế giới sơ hình ấy, vô tận tinh mang còn cuồn cuộn dâng trào, ẩn ẩn hiện hiện những tinh thần cổ lão, rải xuống ánh sáng mờ mịt!

Nhật Nguyệt Tinh Thần, Đại Địa Sơn Xuyên, Hà Lưu Hồ Bạc đều diễn hóa thành, phát tán ra khí tức Sinh Cơ Tạo Hóa hạo hãn nồng đậm!

Chưởng Trung Hóa Thế Giới!

Đối mặt công thế của Đế Tuấn và Thái Nhất, Tử Vi lần đầu tiên trước mặt chúng sinh Hồng Hoang triển hiện Thế Giới Chi Đạo của y!

Đại thủ Tử Vi hướng xuống ấn một cái, phương thế giới trong lòng bàn tay kia cấp tốc bạo trướng, chợt hóa thành ức vạn vạn trượng, không biết rộng lớn đến mức nào, tựa như Thiên Băng Địa Liệt, vũ trụ phá diệt, mang theo vô biên Hủy Diệt chi lực đánh về phía

Đế Tuấn và Thái Nhất!

Cả Bất Chu Sơn đều khẽ chấn động!

"Gì chứ!?" "Chưởng Trung Hóa Thế Giới!

Thật là thủ bút lớn!" "Lại có thần thông bậc ấy..." "..." Khi chứng kiến cảnh tượng vô cùng đáng sợ đó, trong Hồng Hoang, vô số Đại Thần Thông Giả đều chấn động không thôi, không kìm được trợn trừng hai mắt!

Dùng Đạo Lực vô thượng của bản thân diễn hóa ra một phương thế giới hạo hãn, phải có tu vi đáng sợ đến mức nào!

"Lệ!" Cảm nhận sự đáng sợ của một kích của Tử Vi, Đế Tuấn và Thái Nhất hóa thành hai con Tam Túc Kim Ô không ngừng phát ra tiếng kêu thét, ra sức vung cánh, thúc đẩy Hỗn Độn Chung, công thế càng trở nên đáng sợ!

Một đạo kim sắc quang thúc, gần như hóa thành vĩnh hằng, muốn xuyên thủng cả phiến thiên địa này!

"Mau trốn!" "Nhanh chóng tránh xa, nếu bị cuốn vào trong đó, chúng ta tất nhiên sẽ vẫn lạc!" Gần Bất Chu Sơn, đám Tiên Linh vốn đang xem náo nhiệt đều biến sắc, nhao nhao dùng độn quang bay về phía xa hơn.

Dưới sự va chạm của công thế đáng sợ như vậy, dù chỉ bị một đạo dư ba quét trúng cũng sẽ hồn phi phách tán!

Dưới sự chăm chú đầy căng thẳng của vô tận chúng sinh, công thế hai bên cuối cùng cũng va chạm!

"Ông..." Giữa Thiên Địa chợt tĩnh lặng quỷ dị trong một khoảnh khắc, cảnh tượng trong hư không dường như ngưng đọng.

Tất cả mọi thứ, phảng phất hóa thành vĩnh hằng, một bức thủy

mặc họa cuộn bất biến.

Ngay sau đó!

"Oanh!" "Oanh long long..." Tiếng nổ lớn truyền đến, tựa như vô số siêu tân tinh bùng nổ, chấn động cả Hồng Hoang Thế Giới.

Từng đạo quang thúc hạt nhân đáng sợ bạo xạ ra, như ức vạn Thiên Kiếm, xé rách Thương Khung Hỗn Độn, hủy diệt vũ trụ Thái Sơ, khiến mọi vật hữu hình vô hình đều tan biến thành hư vô!

Thiên Địa đều rung chuyển, Nhật Nguyệt chấn động!

Vô cùng thế giới chi quang bùng phát, Thiên Vũ mênh mông đều hóa thành Hỗn Độn, mọi thứ đều phảng phất trở về thời Thiên Địa sơ khai.

Thần phong gào thét, Ma quang cuồn cuộn, Hỗn Độn vụ khí lan tỏa, dường như muốn khai mở thêm một phương hoàn vũ!

Từng đạo gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường khuếch tán ra, quét ngang Tứ Cực Thiên Địa, biến bầu trời gần Bất Chu Sơn thành một vùng Hỗn Độn đen kịt.

Có Tiên Linh đang quan chiến trốn tránh không kịp, bị cuốn vào trong đó, ngay cả một tiếng kêu cũng không kịp phát ra, thân thể trực tiếp bạo toái!

"Đang!

Đang!

Đang!" Dưới sự thúc đẩy của Đế Tuấn và Thái Nhất, Hỗn Độn Chung không ngừng phát ra từng tiếng cự hưởng, bùng phát ra uy lực vô thượng trấn áp Hồng Mông, trấn áp và phá diệt tất cả mọi thứ.

Tuy nhiên!

Tử Vi dùng thế giới sơ hình trong cơ thể, diễn hóa Pháp Thế Giới

Chi Pháp, Pháp Lực nguyên nguyên bất tuyệt, dùng sức mạnh của cả đại thế giới áp chế hai người, giam cầm Hỗn Độn Chung chặt cứng!

Mặc cho Hỗn Độn Chung có xông tả đột hữu thế nào, cũng khó mà đột phá sự cản trở của thế giới!

"Oanh long!" Cuối cùng.

Hỗn Độn Chung không còn trấn áp nổi hư không và Nguyên Khí bị nuốt vào trong, "oanh long" một tiếng đều tuôn ra ngoài, lại một lần nữa dẫn đến một vụ nổ lớn đáng sợ!

Ngay lúc này.

Đại thủ Tử Vi vươn ra trước, diễn hóa vô lượng Đại Thần Thông, trong khoảnh khắc hóa thành ức vạn vạn trượng, năm ngón tay tựa như năm đạo kim sắc Thiên Trụ, mang theo vô lượng Thần Uy đánh về phía Đế Tuấn và Thái Nhất!

Đế Tuấn và Thái Nhất phát ra từng tiếng kêu thét, chấn động đôi cánh, Kim Ô Trảo bao phủ Thái Dương Chân Hỏa nồng đậm vồ về phía đại thủ Tử Vi!

"Bành!" Nhưng tất cả đều vô ích.

Nơi đại thủ Tử Vi đi qua, chí cương chí cường, vạn pháp quy nhất, dùng Thần Lực vô thượng tuyệt đối nghiền ép, ngang nhiên đẩy lùi mọi thứ, tựa như một bức tường Thần Ma, trực tiếp đánh trúng thân thể hai người!

"Lệ..." Giữa Thiên Địa truyền đến hai tiếng kêu thảm thiết, trong ánh mắt vô cùng chấn động của mọi người.

Thân ảnh Đế Tuấn và Thái Nhất phảng phất như gặp phải trọng kích không thể chống đỡ, gần như bị đánh bẹp, hóa thành một đạo kim hồng bay ngược ra ngoài!

“Oanh...” Hai đạo kim quang quấn lấy nhau, xé rách hư không tạo thành một vết nứt đen kịt, xuyên qua Cửu Trọng Thiên Cương Đại Khí, trực tiếp bị một chưởng đánh bay về sâu trong Tinh Không, không còn thấy tăm hơi!

Tử Vi thu hồi thủ chưởng, thần sắc cổ tỉnh không gợn sóng, khí thế trên thân dần dần thu liễm, chỉ có mái tóc dài bay phấp phới trong gió, dường như mọi chuyện đều chưa từng xảy ra.

Chương 82

Tuy nhiên!

Thiên Địa Cương Khí Hỗn Độn vô tận, cùng những vết nứt lớn đáng sợ trong hư không, đều chứng minh trận chiến vừa rồi đáng sợ đến mức nào!

"Thực lực thật đáng sợ!" "Dù có Tiên Thiên Chí Bảo như Hỗn Độn Chung trong tay, Đế Tuấn và Thái Nhất đều có thực lực Chuẩn Thánh, vậy mà vẫn bị áp chế thảm hại như vậy!" "Rốt cuộc thực lực của y đáng sợ đến mức nào..." Mọi người hoàn hồn, từng người đều ngây như phỗng, tâm tình ngũ vị tạp trần!

Nếu không tận mắt chứng kiến, tuyệt đối sẽ không tin rằng Đế Tuấn và Thái Nhất liên thủ cũng không thể gây ra chút phiền phức nào cho Tử Vi.

Trận đại chiến kinh thế đó đến nhanh, đi cũng nhanh!

Thực lực mà Tử Vi triển hiện, khiến người ta cảm thấy e ngại.

Tựa như một ngọn núi lớn đè nặng lên người, khiến họ không thở nổi.

Trong đạo trường của các Đại Thần Thông Giả kia, từng ánh mắt cũng đầy vẻ phức tạp!

"Oanh long long!" Đúng lúc này, trên Cửu Thiên, Tam Thập Tam Thiên cuối cùng đã khuếch trương đến cực hạn, dần dần ổn định và bình tĩnh lại.

Bốn đạo Thiên Môn Đông Tây Nam Bắc mở ra, phóng xạ ra vạn trượng hoa quang, Thiên Giới chính thức khai mở!

Tử Vi thấy vậy, ánh mắt khẽ động, tức thì hóa thành một đạo lưu

quang xông vào trong đó.

Các Tiên Linh khác lại không dám động đậy, chỉ có thể từ xa nhìn Tam Thập Tam Thiên, căn bản không dám đến gần!

Sợ rằng chọc giận Tử Vi, sẽ bị một ngón tay trấn sát.

Tử Vi tiến vào Thiên Giới, một luồng Thiên Địa Nguyên Khí vô cùng nồng đậm tức thì ập vào mặt, nồng đậm hơn ở Hồng Hoang Đại Địa vô số lần!

Không chỉ vậy!

Trong Thiên Giới, từng nơi Tiên Thiên Linh Nhãn tọa lạc giữa sơn hà, không ngừng phun trào ra vô tận Linh Khí; trên Cửu Thiên, càng tiếp dẫn vô số tinh thần quang huy, hóa thành từng luồng tiên mang, rực rỡ vô cùng!

"Không hổ là Thiên Giới, quả nhiên không làm ta thất vọng!" Tử Vi khẽ hít một hơi, giữa miệng mũi tự có quang hà lượn lờ, hóa thành một đạo độn quang bay về phía sâu hơn trong Thiên Giới, thẳng đến Đại La Thiên cao nhất trong Tam Thập Tam Thiên!

Chỉ thấy trong Đại La Thiên.

Vạn đạo kim quang cuộn hồng nghê, ngàn luồng thụy khí phun tử vụ; kim khuyết ngân loan cùng tử phủ, kỳ hoa dao thảo tựa quỳnh ba!

Tử Vi không đi lâu, liền thấy Lăng Tiêu Bảo Điện ở chính giữa Thiên Cung.

Lăng Tiêu Bảo Điện càng kim bích huy hoàng, khắp nơi linh lung trong suốt, vô tận thụy quang cuồn cuộn, vẻ xa hoa tráng lệ gần như khó tả bằng lời!

Đại La Thiên, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tử Vi một bước đạp vào trong, ngồi xuống Long ỷ, phủ khám bốn

phương, ánh mắt xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, nhìn thấy Hồng Hoang Thế Giới hạo hãn vô tận.

Phảng phất cả phiến Thiên Địa đều nằm dưới chân, trong lòng không khỏi sinh ra một cỗ hào tình tráng chí.

Nơi đây sẽ là nơi y chấp chưởng cả Hồng Hoang!

Ngồi trên Long ỷ, Tử Vi trong lòng âm thầm suy tính cục thế Thiên Địa hiện tại.

Thời đại Vu Yêu mới vừa bắt đầu, hai tộc cấp tốc quật khởi, trở nên ngày càng cường đại, nhưng do hai tộc đối lập, ma sát lẫn nhau cũng ngày càng nghiêm trọng.

Dưới Thiên Đạo, hai tộc Vu Yêu tất yếu có một trận chiến kinh thế!

Vốn dĩ với tu vi của Tử Vi, muốn thống nhất Yêu tộc không phải là chuyện khó khăn, nhưng y lại không lựa chọn làm như vậy.

Trước khi thực lực viên mãn, nếu thống nhất Yêu tộc, không chừng sẽ dẫn đến Thiên Mệnh chuyển di, từ đó sa vào Thiên Địa Đại Kiếp, đến lúc đó muốn thoát thân sẽ phiền toái.

Đã muốn thống lĩnh Tam Giới, chưởng khống Hồng Hoang, tự nhiên phải quy hoạch kỹ lưỡng từng bước.

Sở dĩ không giết Đế Tuấn và Thái Nhất, cố ý giữ lại hai người, để họ trở thành nhân vật chính của một trận Thiên Địa Lượng Kiếp tiếp theo.

Một khi thời đại Vu Yêu vén màn, một thời đại ba la tráng khoát sẽ khai mở!

Đến lúc đó, Tử Vi sẽ từng bước đưa tất cả mọi người vào trong tầm kiểm soát của y.

Ngay cả Thánh Nhân, cũng không ngoại lệ!

Đương nhiên!

Tất cả mọi thứ, đều phải thực hiện từng bước một.

"Tuy Tam Thập Tam Thiên đã đản sinh, nhưng ta cũng không vội vàng lập Thiên Đình sớm như vậy." Tử Vi khẽ tự nhủ, trong mắt lộ ra hai đạo thần mang, nói: "Tuy nhiên, có thể sớm bố trí nền móng!" Ý niệm như vậy chợt lóe lên trong lòng, Tử Vi hít sâu một hơi, liền khoanh chân ngồi xuống, ngũ tâm triều thiên, bắt đầu tu luyện trong đại điện!

"Ông!" Khánh Vân trên đỉnh đầu Tử Vi phóng ra, hóa thành lớn nhỏ chừng một mẫu, phảng phất do vô số tinh tuyền lớn nhỏ hội tụ thành, một tòa thế giới sơ hình lơ lửng bên trong, toát ra một cỗ Đại Đạo chi cơ vô cùng huyền diệu.

Quanh thân y, từng đạo Pháp tắc chi quang xuất hiện, rực rỡ vô cùng, bao bọc Tử Vi ở giữa, làm nổi bật y tựa như một Hoàng Giả vô thượng!

"Thời Gian, Không Gian..." Một quả Đạo Quả trong Nguyên Thần Tử Vi khẽ rung động, tâm y hợp nhất với Thiên Tâm, bắt đầu tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, trong não hải Tử Vi, vô tận Đại Đạo Pháp Tắc không ngừng va chạm, những lĩnh ngộ của vô số năm về trước được ủ trong lòng, giao thoa thành vô tận hỏa hoa xán lạn!

"Quá Khứ, Hiện Tại, Vị Lai..." Trong khi Tử Vi tham ngộ Đạo Pháp trong Tam Thập Tam Thiên, sâu trong Vũ Trụ Tinh Không xa xôi!

"Lệ!

Lệ!" Một khắc nọ trên Tử Tinh hoang vu, chợt vang lên hai tiếng

kêu thét lớn vô cùng!

Hai con Tam Túc Kim Ô toàn thân đầy máu vỗ cánh bay đi, Sinh Mệnh Nguyên Tinh cuồn cuộn sôi trào, quang mang cấp tốc thu liễm, hóa thành dáng vẻ Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Đáng hận!" Thái Nhất sắc mặt tái nhợt, hét lớn một tiếng, âm thanh hóa thành một phiến gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường, xé rách Vũ Trụ Hư Không!

"Oanh long!" Tử Tinh dưới chân hai người bị gợn sóng quét trúng, "oanh long" một tiếng nổ tung thành vô số mảnh vụn!

Đế Tuấn sắc mặt cũng có chút đen lại, khó coi như vừa ăn phải một đứa bé chết, hai nắm đấm siết chặt kêu răng rắc, bi phẫn nói: "Tử Vi tốt lắm, ta Đế Tuấn thề không đội trời chung với y!" Không ngờ, sau khi cùng Thái Nhất lần lượt đột phá Chuẩn Thánh, lại không phải đối thủ của Tử Vi!

Ngay cả với tâm tính vốn trầm ổn, y cũng bị đả kích không nhỏ.

"Hống!" Mắt Thái Nhất rực lửa, không ngừng đánh ra từng đạo Thái Dương Tiên Quang, phát tiết nộ khí trong lòng, mở miệng nói: "Đại ca, vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?!" Đế Tuấn thở dài một tiếng, nói: "Tử Vi đã chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, chúng ta không còn hy vọng!

Kế sách hiện tại, chỉ có thể đổi một nơi khác, làm đại bản doanh của Yêu tộc chúng ta!" Thái Nhất nói: "Vậy ý của Đại ca là?" Đế Tuấn hai mắt khẽ híp, hít sâu một hơi, cấp tốc thoát khỏi trạng thái thất bại ban đầu, nói: "Đông Vương Công kia thành lập Vạn Tiên Minh, vọng đồ xưng bá Hồng Hoang, chính là đại địch của huynh đệ chúng ta!

Người này chiếm cứ Bồng Lai Tiên Đảo ở Đông Hải, đó là một

nơi động thiên phúc địa hiếm có, lại ở xa hải ngoại, rất phù hợp làm đạo trường của Yêu tộc ta!" Cũng là Tử Vi bức bách hai huynh đệ thực sự không còn cách nào, chỉ có thể chọn đại bản doanh ở hải ngoại.

Thái Nhất nghe lời Đế Tuấn nói, trong mắt lộ ra hai đạo hung mang, quát: "Tốt!

Vậy thì giết Đông Vương Công!" Đế Tuấn khẽ nhíu mày, lại nói: "Chỉ là ta lo Long tộc không dễ xử trí..." Thái Nhất nghi hoặc nói: "Long tộc?" "Không sai, Long tộc tuy đã suy tàn, nhưng dù sao cũng là bá chủ Thiên Địa ngày xưa, không biết đã lưu lại bao nhiêu hậu thủ." Đế Tuấn nói: "Bồng Lai Tam Đảo nằm ở Đông Hải, ta nếu chiếm cứ Bồng Lai, không biết Long tộc sẽ nghĩ sao." "Dù Long tộc đã suy tàn, cũng không có nhân vật lợi hại nào!" Thái Nhất hung cuồng nói: "Vậy ta và Đại ca liên thủ, giết chết y là được!" "Ừm." Đế Tuấn gật đầu, nói: "Việc cấp bách, trước tiên phải dưỡng thương cho tốt, chọn ngày chém giết Đông Vương Công!" Sau khi hai người định kế sách, liền trở về Thái Dương Tinh tu luyện.

Ngàn năm thời gian thoáng chốc trôi qua!

Một ngày nọ.

"Thúc!" "Thúc!" Hai đạo kim mang rực rỡ từ sâu trong Tinh Không bừng sáng, chợt từ trên trời giáng xuống, tựa như hai vầng thái dương khổng lồ, mang theo vô tận quang và nhiệt, trong khoảnh khắc đã hạ lâm trên Đông Hải!

Chương 83

"Ông..." Sóng nhiệt đáng sợ quét ngang, từng đạo kim sắc liệt diễm tung hoành, hư không đều nổi lên gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Xuy lạp...

Xuy lạp..." Kèm theo từng trận tiếng vang, mặt biển Đông Hải dưới cái nóng gay gắt đã bốc hơi thành vô số bạch vụ, lan tỏa giữa Thiên Địa, mặt biển chợt hạ thấp đi một đoạn lớn!

Trên Hồng Hoang Đại Địa, vô số Yêu tộc đã chuẩn bị sẵn sàng cũng thành đàn kết đội xuất hiện trên Đông Hải, cuồn cuộn Yêu Vân hội tụ, che trời che đất, bao vây Bồng Lai Đảo.

Trải qua ngàn năm mưu đồ, Đế Tuấn và Thái Nhất cuối cùng cũng quyết định ra tay với Vạn Tiên Minh!

Cùng lúc đó.

Sâu trong Đông Hải, trong Long Cung.

Một thân ảnh khoanh chân ngồi chợt mở đôi mắt, lộ ra một đôi mắt đầy vẻ tang thương, ánh mắt xuyên qua vô tận hải thủy, nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất trên không trung, trong mắt lộ ra một tia ngưng trọng.

Khoảnh khắc sau, thân ảnh y chợt biến mất khỏi chỗ cũ.

Trên Bồng Lai Đảo.

Đông Vương Công một chưởng đập nát Long ỷ, sắc mặt vô cùng khó coi, giận dữ quát: "Đế Tuấn tốt lắm, chẳng lẽ muốn chống lại mệnh lệnh của Đạo Tổ hay sao, lại dám công phạt Vạn Tiên Minh của ta!" "Yêu tộc tuy lợi hại, nhưng Vạn Tiên Minh của ta cũng không

kém!" "Tất cả thành viên Vạn Tiên Minh nghe lệnh, theo Bản Quân nghênh địch!" Đông Vương Công một tiếng hạ lệnh, truyền khắp Tam Đảo hải ngoại.

Trong tức khắc, trong Tam Đảo, vô số Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên đều từ các động phủ của mình bay ra, cấp tốc tập kết trên không trung!

Đế Tuấn và Thái Nhất dẫn dắt vô tận Yêu tộc đột nhiên hạ lâm Đông Hải, tức thì khiến vô số Tiên Linh giữa Thiên Địa chú ý!

Trận chiến tuy diễn ra vô cùng đột ngột, nhưng cũng nằm trong dự liệu.

Bất kỳ ai cũng có thể nhìn ra dã tâm xưng bá Hồng Hoang của Đế Tuấn và Thái Nhất, giữa họ và Vạn Tiên Minh của Đông Vương Công tất yếu phải có một trận chiến!

Ngoài ra.

Trong cả Hồng Hoang Thiên Địa, chỉ có vài người mang Đế Hoàng Mệnh Cách!

Lần lượt là Tử Vi, Đông Vương Công và Đế Tuấn, Thái Nhất, bốn người.

Tuy nhiên, Đế Hoàng chân chính chỉ có thể có một người, vài người này sớm muộn gì cũng phải phân định thắng bại sống chết.

"Đông Vương Công, cút ra chịu chết!" Thái Nhất hét lớn một tiếng, giơ tay vung về phía trước, ngưng tụ ra một đạo kim sắc Thái Dương Quang Thúc, hóa thành một mũi Kim Sắc Thiên Tiễn, bắn về phía Bồng Lai Đảo!

"Hanh!" Một tiếng hừ lạnh truyền đến, thân ảnh Đông Vương Công bay lên từ Bồng Lai Đảo, vung tay áo, bùng phát ra một cỗ Tiên Thiên Thuần Dương Chi Khí, tức thì ma diệt mũi kim tiễn kia.

Nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất trước mắt, Đông Vương Công sắc mặt khó coi nói: "Ta là Vạn Tiên Chi Thủ được Đạo Tổ sắc phong, dám công nhiên tập kích Tử Phủ Châu của ta, chẳng lẽ không sợ Đạo Tổ hỏi tội sao?!" "Trò cười!" Thái Nhất nghe vậy tức thì cười khẩy không chút lưu tình: "Bằng thực lực của Đông Vương Công, áp chế được ai?

Vạn Tiên Chi Thủ mà y có thể làm, Đại ca ta tự nhiên cũng có thể làm!" "Ngươi!" Nghe lời Thái Nhất nói, Đông Vương Công tức thì mắt rực lửa, phẫn nộ nói: "Thái Nhất, đừng tưởng trong tay ngươi có Hỗn Độn Chung thì ta sợ ngươi!" "Bớt nói nhảm, hôm nay tất sát!" Thái Nhất rít lên một tiếng, tức thì hóa thành một đạo kim quang bay về phía Đông Vương Công, hai tay liên tục vung động, trong cơ thể tức thì bay ra ức ức vạn vạn Thái Dương Chân Hỏa, bao trùm ức vạn dặm Thương Khung, ngang nhiên rơi xuống Bồng Lai Đảo!

Đại La Kim Tiên, chạm vào tất tử!

Chuẩn Thánh, không cẩn thận cũng sẽ trọng thương.

"Dám ngươi!" Đông Vương Công gầm lên giận dữ: "Ngươi thật sự coi ta dễ ức hiếp hay sao?!" Trong tay y chợt lóe, liền nắm chặt Bàn Long Quải Trượng, mạnh mẽ điểm về phía trước.

"Ông!" Ức vạn dặm hư không bạo động, trên Bàn Long Quải Trượng bắn ra một đạo tiên quang vô cùng rực rỡ, tức thì xé rách một con đường giữa biển lửa mênh mông kia.

"Kỹ năng nhỏ nhặt!" Thái Nhất cười lạnh liên tục, hai vai chấn động, quát: "Thập Ức Bát Thiên Kiếm!" Trong khoảnh khắc.

Kèm theo tiếng "oanh" thật lớn, trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một phiến biển lửa kim sắc vô biên hạo hãn, toàn bộ là Thái Dương Chân Hỏa vô cùng sí nhiệt.

Đế Tuấn và Thái Nhất vốn là Tiên Thiên Thần Thai Thánh nhân hóa sinh từ Thái Dương Tinh, thao túng Thái Dương Chân Hỏa liền đơn giản như ăn cơm uống nước.

"Ông!

Ông!" Vô biên Thái Dương Chân Hỏa hướng vào đó ngưng tụ, hóa thành ức vạn kim sắc lợi kiếm, tựa như đúc từ hoàng kim, phát tán ra vô tận phong duệ đáng sợ.

"Xuy!

Xuy!" Khoảnh khắc sau, ức vạn kim sắc Thái Dương Thần Kiếm liền chợt rơi xuống, hư không bị xé rách thành từng rãnh sâu đen kịt, trở nên vô cùng dữ tợn!

Cảm nhận sự đáng sợ của một kích của Thái Nhất, Đông Vương Công hít sâu một hơi, Bàn Long Quải Trượng trong tay liên tục điểm về phía trước, tức thì bùng phát ra vô cùng vô tận Tiên Thiên Thuần Dương Chi Khí, hóa thành từng đạo Bạch Hồng quán nhật, xuyên thủng hư không, đối chọi gay gắt với y!

Không chỉ vậy.

Tay trái Đông Vương Công quang mang chợt lóe, trong tay xuất hiện một khẩu bảo chung màu xanh nhạt, khẽ lắc, tiếng vang chấn động ức vạn dặm sơn hà!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Cảnh Dương Chung!

"Đang!" Cảnh Dương Chung vang lên, tiếng chuông hóa thành từng vòng gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường, mang theo lực đạo phá diệt hoàn vũ, tựa như bài sơn đảo hải, đánh về phía trước!

"Oanh long long..." Công thế của hai người va chạm vào nhau, tức thì bùng phát ra quang mang hùng dũng vô tận.

Từng đạo kim sắc Thái Dương Thần Kiếm và Thuần Dương Tiên Quang va chạm, dưới tác dụng của tiếng Cảnh Dương Chung, đại phiến đại phiến bị ma diệt.

Trong khi Đông Vương Công và Thái Nhất giao thủ, vô số Yêu tộc cũng dưới sự dẫn dắt của Bạch Trạch và Thập Đại Yêu Thần khác, tựa như bầy châu chấu, rợp trời lấp đất xông về phía Bồng Lai Đảo.

Yêu tộc và Tiên Linh của Vạn Tiên Minh va chạm vào nhau, tức thì bùng phát ra từng luồng huyết vụ thê diễm, vô số Pháp Bảo lưu quang giao thác, hàng ngàn vạn pháp thuật đối oanh dưới, phát ra tiếng nổ đáng sợ.

"Giết!" "Hống!" Kèm theo từng tiếng gầm giận dữ, cả chiến trường hóa thành một cỗ máy xay thịt khổng lồ.

Mỗi khắc đều có vô số Tiên Linh vẫn lạc, tí tách tựa như mưa châu chấu!

Nước biển gần Bồng Lai Đảo đều bị nhuộm thành một màu huyết hồng!

"Cảnh Dương Chung?" Thái Nhất nhìn Cảnh Dương Chung trong tay Đông Vương Công một cái, trên mặt tức thì lộ ra một tia cười khẩy đầy khinh miệt.

Trong Hồng Hoang, Pháp Bảo thuộc loại chuông, không có thứ nào có thể vượt qua Hỗn Độn Chung!

Không chút do dự, Thái Nhất lật tay tế ra Hỗn Độn Chung, trong nháy mắt hóa thành ức vạn vạn trượng, tựa như một ngọn Hỗn Độn Thần Sơn, ngang nhiên treo dưới Cửu Thiên.

"Đang!" Hỗn Độn Chung vang lên Thiên Địa động, bảo chung khẽ rung, hư không xung quanh không tiếng động sụp đổ xuống, hóa thành một phiến không gian đen tối!

Ngay sau đó!

Tiên Thiên Đạo Văn trên thân chuông sáng lên, hóa thành một đạo Hỗn Độn Chi Quang, đâm phá Thiên Địa, ngang nhiên đánh về phía Đông Vương Công.

Đông Vương Công biết sự đáng sợ của Hỗn Độn Chung, không dám có chút sơ ý nào, vội vàng thúc đẩy Cảnh Dương Chung bùng phát ra ức vạn luồng quang huy, phát tán ra một cỗ khí tức áp tháp vạn cổ chư thiên, bay về phía trước!

"Đang!" Kèm theo một tiếng va chạm kim thiết vô cùng lớn, hai khẩu đại chung mạnh mẽ va vào nhau, từng vòng gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường tức thì khuếch tán ra, quét ngang tứ diện bát phương.

Nơi sóng âm chuông đi qua, hư không tựa như thủy tinh, vỡ tan thành vô số mảnh!

Thậm chí!

Do tiếng vang quá lớn, vô số Tiên Linh trong chiến trường không chịu đựng nổi, thân thể đều bạo toái!

"Oanh!" Cảnh Dương Chung phát ra một tiếng ai minh, trực tiếp bị Hỗn Độn Chung đánh bay ngược ra ngoài, mạnh mẽ rơi xuống mặt biển.

Chương 84

Trong nháy mắt.

Vô số hải thủy trực tiếp tan biến thành hư vô, mặt biển gần Bồng Lai Đảo xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ, thậm chí cả bùn cát, nham thạch dưới đáy biển cũng lộ ra.

Càng có không biết bao nhiêu Thủy tộc, dưới một cú va chạm này, đã hôi phi yên diệt.

Phẩm cấp của Cảnh Dương Chung vốn không bằng Hỗn Độn Chung, dưới một cú va chạm, tức thì trở nên quang mang ảm đạm, thần linh bên trong gần như tan biến.

"Hanh..." Cảnh Dương Chung là Linh Bảo bản mệnh của Đông Vương Công, bảo vật bị tổn hại, Đông Vương Công tức thì bị liên lụy, sắc mặt chợt trắng bệch, một ngụm tiên huyết suýt chút nữa phun ra, nhưng bị y sống sượng nuốt trở lại!

Trong khi Đế Tuấn và Thái Nhất công phạt Vạn Tiên Minh.

Trong Tam Thập Tam Thiên.

Tử Vi khoanh chân ngồi trong Kim Điện, quanh thân Tuế Nguyệt Trường Hà lượn lờ, giới hạn giữa hư và thực, phát ra tiếng nước sông chảy ầm ầm.

Từng đạo Pháp tắc chi quang bao quanh không ngừng lấp lóe, tựa như cầu vồng chín sắc, làm nổi bật y tựa như một Tiên Vương bất bại thời Thượng Cổ!

Cùng với sự trôi đi của thời gian, khí tức trên thân Tử Vi ngày càng trở nên huyền diệu khó lường.

Cuối cùng!

Không biết đã qua bao lâu, Tử Vi chợt mở hai mắt, đôi đồng tử đều hóa thành kim sắc rực rỡ, hai đạo thần mang xuyên phá hư không!

Tuế Nguyệt Trường Hà bỗng nhiên cuộn trào, thân ảnh Tử Vi cấp tốc trở nên mơ hồ, phảng phất không ngừng ở giữa biến hóa Quá Khứ, Hiện Tại, Vị Lai.

Rõ ràng ngay trước mắt, nhưng lại như một cái bóng mờ ảo, không thể chạm tới!

"Hát!" Ngay lúc này, Tử Vi chợt phát ra một tiếng Đạo Hát!

"Xuy!" Trên đỉnh đầu y, chợt xông ra hai luồng Thanh khí, cùng với nước sông Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn ngưng kết lại, cấp tốc hiện rõ hai đạo thân ảnh!

Một đạo thân ảnh tựa như ở trong Quá Khứ, khoanh chân ngồi trong hư không, quanh thân tiên quang lan tỏa, tràn ngập một cỗ cảm giác tang thương vô cùng!

Đạo thân ảnh còn lại thì mang đến cho người ta một loại khí cơ phiêu miểu bất định, toàn thân huyền quang lấp lóe, phát tán ra đủ loại Đại Đạo Chân Nghĩa!

Trong khoảnh khắc!

"Ông!

Ông!" Thiên Địa giao cảm, trong hư không sinh ra vô tận Đại Đạo Văn Lạc, dày đặc đan xen vào nhau, hóa thành một phiến Pháp Tắc Hải Dương.

Thanh Long Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ và vô số dị tượng khác xuất hiện, Địa Thủy Phong Hỏa cuồn cuộn, bao bọc ba đạo thân ảnh ở giữa, uy nghiêm không thể xâm phạm!

Trải qua thời gian dài ngộ đạo, Tử Vi cuối cùng dựa vào sự nắm

giữ Pháp tắc Thời Gian, kết hợp với Quá Khứ Thân của Thời Thần, diệu lý Tam Thi mà Hồng Quân đã giảng, cùng với cảm ngộ có được từ Chúc Cửu Âm, đã sáng tạo ra một môn bí pháp vô cùng nghịch thiên!

Quá Khứ Ngã!

Bản Ngã!

Đạo Ngã!

Tên y là: Tam Thế Pháp Thân!

Quá Khứ Ngã, cố danh tư nghĩa, chính là dùng hình chiếu tuế nguyệt quá khứ của Tử Vi, kết hợp sức mạnh Thời Gian và Đạo Tạo Hóa, ngưng tụ ra một cỗ đạo thân, đại biểu cho Quá Khứ!

Bản Ngã, đại biểu cho thân thể hiện thế của Tử Vi, cũng là bản tôn!

Đạo Ngã, thì Tử Vi dùng Vô Lượng Đạo Hạnh của bản thân, cùng một tia Tạo Hóa của Vị Lai ngưng tụ ra đạo thân, đại biểu cho Vị Lai!

Có thể nói.

Thuật Tam Thế Pháp Thân, gần như hoàn mỹ dung hợp những tinh diệu của bí thuật Thời Thần và Đạo Tam Thi của Hồng Quân.

Hai cỗ đạo thân cùng Tử Vi Tam Vị Nhất Thể, nhất thể đồng tâm, về bản chất là cùng một người.

Nhưng lại có thể tồn tại độc lập, không giống như Quá Khứ Thân mà Thời Thần triệu hoán ra có nhiều hạn chế, không thể tồn tại lâu dài.

Ngoài ra!

Hai cỗ Pháp Thân có thể tu luyện độc lập, có tính trưởng thành cực cao.

Quá Khứ Thân biến ảo khó lường!

Đạo Ngã Thân thiên biến vạn hóa!

Đương nhiên, thuật Tam Thế Pháp Thân tuy lợi hại, nhưng cũng không phải hoàn mỹ không tì vết, cũng tồn tại những khuyết điểm riêng.

Bất luận Quá Khứ Thân hay Đạo Ngã Thân, đều chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Và vì hai bên là cá thể bán độc lập, dưới sự hạn chế của Đại Đạo Pháp Tắc, nếu muốn đột phá, tất yếu phải tự mình tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, nếu không sẽ vĩnh viễn đình trệ ở cảnh giới đó.

Từ một ý nghĩa nào đó, thực ra tính trưởng thành của Đạo Ngã Thân còn vượt xa Quá Khứ Thân.

Bởi vì!

Đạo Ngã đại biểu cho Vị Lai, Tạo Hóa, Sinh Cơ, tồn tại vô hạn khả năng!

Quá Khứ Ngã lại đại biểu cho Quá Khứ, tiêu tan, bản thân tồn tại những gông cùm nhất định!

Dù có những khuyết điểm như vậy, nhưng không thể phủ nhận, đây quả là một môn thần thông cực kỳ nghịch thiên.

Nếu hai cỗ đạo thân của Tử Vi đều trưởng thành đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, một người liền tương đương với ba vị Hỗn Nguyên!

Đáng sợ đến vậy!

Tử Vi tâm niệm vừa động, vô tận hà quang xung quanh thu liễm, Thần Niệm ký thác vào tuế nguyệt, tức thì cảm giác được từng cảnh tượng xảy ra trên Đông Hải.

“Đông Vương Công...” Ánh mắt Tử Vi khẽ lóe, nhìn về phía Đạo Ngã Thân bên cạnh y.

Đạo Ngã Thân và tâm ý tương thông, lập tức đứng dậy, khẽ gật đầu với Tử Vi, hóa thành một đạo quang mang bay về phía Hồng Hoang Thế Giới!

“Đông Vương Công, không được rồi!” Thái Nhất cười lạnh liên tục, thần sắc dữ tợn nói: “Lần này chính là tử kỳ của ngươi!

Bằng năng lực của ngươi, cũng xứng làm Vạn Tiên Chi Thủ sao?” “Đang!” Lời vừa dứt, Thái Nhất liền thúc đẩy Hỗn Độn Chung, hóa thành một đạo Hỗn Độn Thần Quang, mang theo vô biên Hỗn Độn Khí, đánh về phía Đông Vương Công.

Có Hỗn Độn Chung trong tay, liền đủ sức địch lại vô số pháp bảo khác!

“Khốn kiếp!” Đông Vương Công gầm lên giận dữ, trong cơ thể xông ra một đạo thần quang, bên cạnh y lại hóa ra một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh này có dung mạo giống hệt Đông Vương Công, trong tay cầm một cây ngọc xích trắng như tuyết màu huyền, chính là Thiện Thi mà y đã trảm ra!

“Thúc!” Thiện Thi vung cây Cửu Thiên Nguyên Dương Xích trong tay, không ngừng quét xuống từng đạo Tiên Thiên Thuần Dương Chi Khí dài ức vạn trượng, hóa thành từng đạo tuyết bạch trường hồng, xé rách Thiên Địa, xông về phía trước!

Đông Vương Công tay trái cầm Cảnh Dương Chung, tay phải cầm Bàn Long Quải Trượng, dốc toàn lực thúc đẩy hai kiện pháp bảo, bùng phát ra từng đạo bất diệt tiên quang, mang theo công thế đáng sợ, chấn động Thiên Địa, chấn toái sơn hà!

Chương 85

"Oanh long long!" Hai đạo thân ảnh đồng thời ra tay, thực lực bùng phát ra thật sự kinh thế!

Thiên Địa Hư Không phương viên ức vạn dặm, trong khoảnh khắc đó, phảng phất đều bị trấn áp!

Duy chỉ có từng đạo tiên quang trường hồng quán thông hư không, trực chỉ Hỗn Độn, muốn xé rách, phấn toái tất cả vật chất!

Dù sao, Đông Vương Công cũng là Đại Thần Thông Giả đỉnh tiêm nhất giữa Thiên Địa, dưới sự bùng phát toàn lực, uy thế cũng kinh thiên động địa.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Đại Vũ Trụ Hư Không bị xé rách, từng đạo tiên quang phá diệt vô cực, xé rách chư thiên hoàn vũ, tiếng nổ liên miên bất đoạn, vô tận quang và hỏa bao trùm tất cả!

Ngay cả với uy lực vô thượng của Hỗn Độn Chung, dưới sự bùng phát toàn lực của Đông Vương Công, cũng trở nên liên tục chấn động, bị đánh cho quang mang lấp lóe không ngừng.

Tuy Đông Vương Công tạm thời áp chế được Thái Nhất, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, Đông Vương Công sắp không trụ nổi rồi!

Dù sao Thái Nhất cũng chưa toàn lực ra tay.

Một khi y vận dụng toàn bộ thực lực, Đông Vương Công thật sự chưa chắc có thể chống đỡ được!

Tuy Đạo Hạnh của Đông Vương Công chưa chắc kém Thái Nhất, nhưng ai bảo đối phương trong tay có Hỗn Độn Chung, một kiện Tiên Thiên Chí Bảo chứ?

Trong tình huống Đạo Hạnh không chênh lệch quá nhiều, một kiện Pháp Bảo đỉnh cấp có thể tạo ra sự khác biệt rõ rệt!

Nếu Đông Vương Công đối đầu với Thái Nhất chỉ miễn cưỡng Ngũ Ngũ Khai.

Vậy thì đừng quên, bên cạnh còn có một Đế Tuấn vẫn luôn quan chiến, không hề ra tay!

Một khi Đế Tuấn cũng ra tay, Đông Vương Công tất bại không nghi ngờ!

Thất bại đồng nghĩa với tử vong.

Trong khi Thái Nhất và Đông Vương Công đối kháng, Đế Tuấn bên cạnh cuối cùng cũng động.

"Ông!" Đế Tuấn hư ảo nắm tay trước người, sau lưng tức thì sinh ra từng đạo tinh thần chi quang, tiếp dẫn Cửu Thiên Tinh Lực tràn ngập bầu trời, tựa như thác nước đổ xuống.

Vô cùng vô tận tinh quang mênh mông hội tụ, quanh thân y ngưng tụ ra từng cây Tinh Thần Thánh Thương rực rỡ, phát tán ra vô tận phong duệ chi khí!

"Thúc!

Thúc!" Đế Tuấn vung tay về phía trước, ức ức vạn vạn Tinh Thần Thánh Thương liền chợt chấn động, hóa thành vạn thiên trường hồng, ngang nhiên bắn về phía Đông Vương Công!

"Không tốt!" Đế Tuấn vừa ra tay, Đông Vương Công liền cảm thấy áp lực chưa từng có, vội vàng thúc đẩy Cảnh Dương Chung

phòng thủ bản thân.

Cảnh Dương Chung chợt bạo trướng đến ức vạn vạn trượng, trong miệng chuông bùng phát ra một cỗ Thôn Phệ Chi Lực vô cùng đáng sợ, nuốt sống tất cả Tinh Thần Thánh Thương vào trong!

Đúng lúc này, Đế Tuấn đại thủ vung lên, Hà Đồ Lạc Thư trên đỉnh đầu, hóa thành một đạo kim hồng lao về phía Đông Vương Công sát phạt!

"Oanh!" Đế Tuấn giơ tay đánh một cái, trong hư không xuất hiện vạn thiên Tinh Hỏa Thần Mang, Thái Dương Chân Hỏa và Tinh Thần Chi Quang dung hợp lại, hóa thành vô số Tinh Hỏa Thần Châm, rợp trời lấp đất rơi xuống!

Trong tay Đế Tuấn chợt lóe, lấy ra Kim Sắc Nhật Tinh Luân, mạnh mẽ vung chém xuống phía trước!

"Phốc!" Một đạo xán kim sắc quang mang bay ra, tựa như lợi nhận, trực tiếp cắt rách hư không tạo thành một vết nứt lớn, chém về phía Đông Vương Công!

Cảm nhận uy thế của một kích này, Đông Vương Công không khỏi biến sắc, từ đó cảm nhận được một cỗ ý uy hiếp sâu sắc!

"Hống!" Đông Vương Công gầm lên giận dữ, hét lớn: "Đại Thuần Dương Phá Diệt Tiên Quang!" "Ông!" Lời vừa dứt, trong cơ thể y tuôn ra từng đạo Tiên Thiên Thuần Dương Chi Khí, phía sau lưng hiển hóa ra một vầng Pháp Tướng mặt trời thuần dương màu trắng, chính là thể hiện của Tiên Thiên Thuần Dương Bản Nguyên!

"Hô...

Hô..." Từng đạo Thuần Dương Tiên Quang không ngừng phun trào, hóa sinh ra từng đạo cầu hình thiểm điện đáng sợ, phát ra tiếng sấm sét tí tách, sức mạnh chí dương chí cương đang lan tỏa!

Khoảnh khắc sau!

Vầng mặt trời thuần dương phía sau lưng Đông Vương Công chợt chấn động, từ đó phun trào ra một đạo Thuần Dương Chi Quang có đường kính đến ức vạn vạn trượng, phát tán ra sức mạnh đáng sợ phá diệt tất cả, trong nháy mắt xé rách Hỗn Độn, xông về phía Đế Tuấn!

Chiến đấu đến mức này, Đông Vương Công cũng đã bắt đầu liều mạng!

"Oanh long long..." Nơi Thuần Dương Tiên Quang đi qua, vạn vật đều tịch diệt, vô số Tinh Hỏa Thần Mang, Tinh Thần Thánh Thương trên trời đều bạo toái, hư không phát sinh vụ nổ kịch liệt, như từng đóa pháo hoa rực rỡ.

Ngay sau đó.

Đại Thuần Dương Phá Diệt Tiên Quang và quang mang của Nhật Tinh Luân va chạm vào nhau, trong chốc lát, Thiên Địa chấn động, sơn hà phá toái, cả Đông Hải đều kịch liệt run rẩy.

Vô số kim bạch lưỡng sắc quang mang không ngừng từ chỗ va chạm bắn ra, đánh cho hư không thành một bãi lộn xộn!

"Kim Ô Hóa Hồng!" Đúng lúc này, Đế Tuấn chợt rít lên một tiếng dài, một đôi mắt Kim Ô dựng đứng, hóa thành một đạo kim hồng vô cùng rực rỡ, xuyên phá trói buộc của Thiên Địa, kính trực đến trước mặt Đông Vương Công!

Kim Ô Hóa Hồng, tốc độ cực nhanh dưới Thiên Hạ!

Nhanh đến mức Đông Vương Công cũng không kịp phản ứng!

Đế Tuấn khẽ quát một tiếng, mạnh mẽ vung Nhật Tinh Luân trong tay, hóa thành một đạo tiên mang vô cùng rực rỡ, ngang nhiên chém xuống thân thể Đông Vương Công!

“Phốc xuy!” Kèm theo tiếng huyết nhục bị xé rách, Nhật Tinh Luân hung hăng chém vào cơ thể Đông Vương Công.

“A!” Đông Vương Công kêu thảm một tiếng, vội vàng lùi lại mấy trăm vạn dặm, thân thể đều chao đảo.

Chỉ thấy vai phải và bụng trái của y, chợt bị xé rách một vết thương sâu hoắm máu đỏ tươi dữ tợn, thậm chí cả nội tạng cũng lộ ra, từng đạo kim sắc Thái Dương Chân Hỏa như cốt tủy trùng, không ngừng thiêu đốt, gặm nhấm huyết nhục của y, phá diệt mọi sinh cơ!

Mắt Đông Vương Công rực lửa, giơ tay xé toạc, xé bỏ phần huyết nhục ở vết thương, máu chảy đầm đìa, một nắm ném ra ngoài.

“Ông!” Vết thương của Đông Vương Công phát sáng, huyết nhục cấp tốc sinh trưởng ra, nhưng y đã bị trọng thương, sắc mặt vô cùng tái nhợt!

“Dám làm ta bị thương!” Đông Vương Công hai mắt biến thành đỏ rực, vô cùng phẫn nộ nói.

“Thương ư?

Ta muốn giết ngươi!” Đế Tuấn lạnh lùng nói, hai tay vung lên, lại một lần nữa đánh ra vô tận Thái Dương Chân Hỏa, xông về phía Đông Vương Công!

Cùng lúc đó!

Thái Nhất rít lên một tiếng dài, tay cầm Hỗn Độn Chung, cũng gia nhập vào chiến cục!

Hai người hợp lực đối chiến Đông Vương Công, muốn nhanh chóng đánh giết đối phương!

“Hống!” Đông Vương Công gầm lên liên tục, cùng với Thiện Thi, bi thương gào thét giữa Thiên Địa, cùng Đế Tuấn và Thái Nhất hai

người đại chiến.

Trong nhất thời.

Thương Khung vô biên phá toái, phong bạo Nguyên Khí đáng sợ quét ngang Tứ Hải, công thế đáng sợ xé rách cả Hỗn Độn, không có thứ gì có thể tồn tại nguyên vẹn.

Tuy nhiên!

Chương 86

Dưới sự hợp lực của Đế Tuấn và Thái Nhất, công thế thực sự quá đáng sợ, Đông Vương Công dù có thiêu đốt tinh huyết, cũng khó mà chống đỡ nổi!

"Phốc!" Đế Tuấn một quyền đánh ra, đánh vào vai Đông Vương Công, thân thể đối phương chấn động, trong miệng cuồng phun tiên huyết!

Thái Nhất một cú bổ xuống, chưởng vung chém vào vai Đông Vương Công, gần như bổ đôi y!

"Oa..." Đông Vương Công liên tục bại lui, dưới công thế của hai người, không ngừng thổ huyết từng ngụm lớn, khí tức trên thân ngày càng suy yếu, trông thấy sắp không trụ nổi nữa rồi.

"Chém!" Đế Tuấn gầm lên, tay cầm Nhật Tinh Luân, hóa thành một đạo tiên quang vĩnh hằng bất diệt, chém về phía đầu Đông Vương Công!

"Sinh mệnh của ta kết thúc tại đây sao?" Đông Vương Công trong miệng thổ huyết, nhìn cảnh tượng này, khóe miệng lộ ra một tia bi lương, nói: "Đây chính là kết cục của ta ư!" Thời khắc cuối cùng của sinh mệnh!

Đông Vương Công cuối cùng cũng minh ngộ, nếu không phải vị trí Vạn Tiên Chi Thủ, cũng sẽ không có đại họa sát thân như thế này!

Đến tận bây giờ, y mới hiểu, vì sao Tây Vương Mẫu không tham gia vào chuyện của Vạn Tiên Minh!

"Chết!" Mắt Đế Tuấn rực sáng, gần như hóa thành thực chất, nhìn thấy Nhật Tinh Luân sắp chém trúng thân thể Đông Vương Công!

Nếu một kích này trúng đích, Đông Vương Công tất sẽ thần hình câu diệt, triệt để vẫn lạc!

Ngàn cân treo sợi tóc!

"Thúc!" Một đạo tiên quang chợt từ thiên ngoại đến, gần như với tốc độ đáng sợ vượt quá lẽ thường, trong nháy mắt đã đến chiến trường!

Trường kiếm trong tay y quét một cái, cùng Nhật Tinh Luân kia va chạm vào nhau!

"Đang!" Kèm theo tiếng va chạm kim thiết lớn giòn tan, vô lượng quang sáng chói, từng luồng kim sắc xạ tuyến xé rách Thương Khung Thiên Địa!

Một thân ảnh tựa như Thần Tôn giáng thế, bỗng nhiên xuất hiện giữa chiến trường!

Thân ảnh kia trong tay cầm một thanh trường kiếm màu đỏ rực, mạnh mẽ quét về phía trước một cái, vô tận Tiên Thiên Ly Hỏa Chi Quang bùng phát, hóa thành một đạo hỏa diễm kiếm mang ngang nhiên chém về phía Đế Tuấn!

"Hát!" Cảm nhận sự đáng sợ của một kích này, Đế Tuấn không khỏi biến sắc, phát ra một tiếng Đạo Hát, Nhật Tinh Luân trong tay vung động, chém ra mười vạn Thái Dương Khí!

"Oanh long long!" Kiếm mang và Chân Hỏa va chạm, tức thì phát sinh vụ nổ kịch liệt, tựa như siêu tân tinh bùng nổ!

"Oanh!" Sóng khí hùng dũng khuếch tán ra, Đế Tuấn bị chấn động mạnh mẽ liên tục lùi lại, sắc mặt vô cùng thận trọng.

"Là ai!?" Đế Tuấn rít lên một tiếng, một đôi đồng tử Kim Ô dựng đứng, lạnh lùng nhìn về phía thân ảnh kia.

Biến cố đột nhiên này, cũng thu hút sự chú ý của vô số Đại Thần Thông Giả giữa Thiên Địa!

Từng ánh mắt xuyên qua Thiên Địa Hư Không, nhìn về phía gần Bồng Lai Đảo!

Chỉ thấy giữa mặt nước và bầu trời, một đạo Đạo Nhân trẻ tuổi thân mặc đạo bào màu xanh, dáng người tuấn tú, tóc dài bay phấp phới đứng thẳng trong hư không, trong tay cầm một thanh trường kiếm màu đỏ rực, sau lưng đeo bảy thanh bảo đao màu vàng rực rỡ, thần sắc bình tĩnh nói: "Bắc Thần!" "Bắc Thần?" Nghe lời đối phương nói, Đế Tuấn không khỏi khẽ nhíu mày, từ bao giờ giữa Thiên Địa lại đột nhiên xuất hiện một đại cao thủ như vậy?!

Dù Hồng Hoang Đại Địa có rất nhiều Đại Thần Thông Giả.

Bắc Thần Đạo Nhân thần binh thiên hàng, toàn thân đều phát tán ra vô tận phong duệ chi khí, khí tức thâm bất khả trắc, hiển nhiên là một Đại Thần Thông Giả cấp độ Chuẩn Thánh!

Nhưng một Đại Thần Thông Giả như vậy từ trước tới nay chưa từng xuất hiện, nhìn dáng vẻ lại muốn cứu Đông Vương Công, càng khiến người ta khó hiểu.

Chẳng lẽ người này và Đông Vương Công có duyên nguyên sao?

Không thể không nói.

Thuật Tam Thế Pháp Thân của Tử Vi, quả thực huyền diệu khó lường, thiên biến vạn hóa!

Bắc Thần Đạo Nhân chính là Đạo Ngã Thân, chỉ là khí tức mà Đạo Ngã Thân và Tử Vi phát ra hoàn toàn khác biệt, tương đương với một cá thể độc lập, ai cũng không biết mối quan hệ giữa Bắc Thần và Tử Vi!

Bắc Thần ra tay, dùng cũng là pháp bảo mà Tử Vi chưa từng dùng

trước mặt chúng Đại Thần Thông Giả, đồng thời cũng sẽ không lộ thân phận.

Ưu điểm của Quá Khứ Thân và Đạo Ngã Thân là, mọi chuyện đều có thể do hai cỗ Pháp Thân ra tay làm, quang minh chính đại tiến hành các loại mưu hoạch, Tử Vi chỉ cần tọa trấn Thiên Cung, bày mưu tính kế là được.

Đợi đến khi chúng Tiên Hồng Hoang phản ứng kịp, e rằng đã muộn rồi!

Đông Vương Công được cứu mạng, đầu tiên là ngẩn ra, rồi tức thì phản ứng lại, nói: "Bần đạo Đông Vương Công đa tạ Bắc Thần đạo hữu ra tay tương cứu!" Bắc Thần Đạo Nhân nhìn Đông Vương Công một cái, thần sắc bình tĩnh như nước, nói: "Đừng mừng quá sớm, nếu ngươi chịu đi theo ta trở về, bần đạo sẽ cứu ngươi một mạng!

Bằng không thì, tự sinh tự diệt đi!" Nghe lời Bắc Thần, Đông Vương Công sắc mặt không khỏi chợt biến, vốn tưởng có quý nhân tương trợ, không ngờ người này lại cũng có mưu đồ khác!

Ai biết Đạo Nhân muốn y đi theo về làm gì?

Đông Vương Công nhíu chặt mày, nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất huynh đệ không xa, cuối cùng nghiến răng nói: "Được!

Ta đi theo đạo hữu là được!" Đi theo Bắc Thần Đạo Nhân, kết quả tệ nhất cũng không phải là cái chết, nếu ở lại cũng sẽ chết trong tay Đế Tuấn và Thái Nhất, vậy chi bằng đánh cược một phen!

"Đừng phản kháng!" Bắc Thần Đạo Nhân nhìn Đông Vương Công một cái, giơ tay vung lên, liền thu nhiếp đối phương.

"Hanh!" Đế Tuấn nhìn cảnh tượng này, sắc mặt khó coi nói: "Các hạ không nói hai lời, muốn bảo trụ tính mạng Đông Vương Công, chẳng phải quá không coi huynh đệ hai người ta ra gì rồi sao!" "Nếu

có bản lĩnh, thì hãy giữ ta lại đi!" Bắc Thần Đạo Nhân nghe vậy lạnh giọng nói.

"Cuồng vọng!" Thái Nhất hét lớn một tiếng: "Ta muốn xem ngươi có bản lĩnh gì!" "Đang!" Thái Nhất tay cầm Hỗn Độn Chung, hóa thành một đạo kim hồng xông về phía Bắc Thần sát phạt, đại thủ vung một cái, Hỗn Độn Chung liền tựa như một khối Hỗn Độn Tiên Bi, phát tán ra khí tức hạo hãn hậu trọng, trấn áp xuống thân thể Bắc Thần!

"Ông!" Trong khoảnh khắc!

Một đạo huyền hoàng chi quang từ trong cơ thể Bắc Thần bay ra, hóa thành một cây đại kỳ màu vàng rực rỡ, mặt kỳ vừa triển khai, tức thì rủ xuống vạn đạo kim quang, hóa sinh ra vô số đóa kim sắc bảo liên, trải khắp ức vạn dặm Thiên Địa Hư Không!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ!

"Oanh long long!" Hỗn Độn Chung đập lên quang mang của Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, tức thì như sa vào vũng lầy, tốc độ chợt giảm đi một đoạn, uy năng bị suy yếu rất nhiều.

Bắc Thần nhìn Thái Nhất một cái, thu Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, liền hóa thành một đạo độn quang, bay về phía thiên ngoại!

"Đi!" Đế Tuấn hét lớn một tiếng, giơ tay vung về phía trước, Hà Đồ Lạc Thư mạnh mẽ chấn động, tức thì từ đó bay ra vô cùng vô tận Tinh Thần Chi Quang, ngưng kết thành ức ức vạn vạn Tinh Thần Thánh Thương, xé rách trường không, rơi về phía thân thể Bắc Thần!

"Lê Thiên!" Bắc Thần Đạo Nhân một tiếng rít dài, bảy thanh Thiên Mang Thần Đao phía sau lưng "tranh" một tiếng đều bay ra, chợt hóa thành ức vạn vạn trượng, bùng phát ra vô tận đao mang, ngang nhiên chém xuống phía dưới!

“Xuy lạp!” Đao mang quét ngang Cửu Trọng Thiên, Thiên Khung Hồng Hoang Thế Giới trực tiếp bị xé rách bảy đạo vết nứt đen kịt!

Vô cùng vô tận đao khí hùng dũng kích đãng, phảng phất muốn chém rụng tất cả tinh thần trên trời!

Xứng đáng với tên gọi Lê Thiên Chi Thuật!

“Oanh long!” Kim sắc đao khí và Tinh Thần Thánh Thương trên trời va chạm, từng cây từng cây trường thương lần lượt phá toái, phun trào ra vô cùng vô tận Nguyên Khí tinh mang, biến cả phiến Thương Khung thành một màu mênh mông!

Tuy nhiên!

Thân hình Bắc Thần Đạo Nhân không ngừng, trong nháy mắt xé rách trường không, trong chớp mắt đã biến mất tăm hơi!

“Khốn kiếp!” Trơ mắt nhìn Đông Vương Công gần như chắc chắn phải chết lại bị Bắc Thần cứu đi, Đế Tuấn và Thái Nhất cảm thấy vô cùng ấm ức!

Vô số Đại Thần Thông Giả giữa Thiên Địa cũng kinh ngạc liên tục, xa xa nhìn về hướng Bắc Thần biến mất, tất cả đều nhíu mày.

Bắc Thần Đạo Nhân thần bí khó lường vừa xuất hiện, khiến cục diện giữa Hồng Hoang Thiên Địa càng thêm phức tạp khó lường!

Sâu trong Cửu Thiên, đợi đến khi Bắc Thần thoát ly khỏi tầm mắt của tất cả mọi người, thân thể y liền “oanh” một tiếng tan rã thành một đoàn Đạo Khí, dung nhập vào Tuế Nguyệt Trường Hà!

Chương 87

Khoảnh khắc sau!

Một luồng Đạo Khí bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh Tử Vi, hóa thành dáng vẻ Bắc Thần Đạo Nhân.

Y đại thủ vung lên, Đông Vương Công liền có chút chật vật rơi ra, xuất hiện trong Lăng Tiêu Bảo Điện!

Tam Thập Tam Thiên, Đại La Thiên.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện!

Bắc Thần đại tụ vung lên, liền thả Đông Vương Công ra.

"Đây là đâu?" Đông Vương Công ánh mắt quét qua đại điện, liền nhìn thấy Tử Vi đang ngồi trên Long ỷ, không khỏi đại kinh thất sắc nói: "Tử Vi!?" Ngay sau đó.

Y mạnh mẽ phản ứng lại, quay người nhìn xuống phía dưới, ánh mắt xuyên qua vô tận vân khí nhìn Hồng Hoang Đại Địa, vô cùng chấn kinh nói: "Đây là Tam Thập Tam Thiên!?" Tử Vi ngồi cao trên bảo điện, âm thanh trầm thấp nói: "Không sai.

Nếu không phải Bản Tôn ra tay, ngươi đã sớm mệnh tang trong tay Đế Tuấn và Thái Nhất rồi!" Đông Vương Công nghe vậy thân thể không khỏi chấn động, nhìn về phía Bắc Thần Đạo Nhân bên cạnh Tử Vi, khó tin nói: "Thiện Thi của ngươi?

Không đúng, khí tức hoàn toàn khác biệt, rốt cuộc là chuyện gì?" Tử Vi không hề để ý đến sự chấn kinh của Đông Vương Công, một đôi mắt khẽ híp, mở miệng nói: "Đông Vương Công, ta chỉ hỏi ngươi một câu, Bản Tôn đã cứu tính mạng ngươi, ngươi có nguyện thần phục không?!" Đông Vương Công thần sắc có chút phức tạp, mở

miệng nói: “Nếu ta không nguyện thì...” “Chết!” Giọng Tử Vi vẫn bình tĩnh, nhưng ánh mắt chợt trở nên vô cùng rực sáng, khí tức cường đại trên thân cuồn cuộn, tự hồ bất cứ lúc nào cũng muốn ra tay.

Nghe lời Tử Vi nói, Đông Vương Công sắc mặt không khỏi khẽ biến hóa.

Chẳng phải sau khi trải qua một trận chiến với Yêu tộc, y đã biết rằng bất luận đức hạnh hay tu vi, mình đều không đủ tư cách làm Thiên Địa Chi Chủ, tâm thái đã sớm thay đổi rất lớn!

Giữa sinh tử có đại khủng bố!

Đông Vương Công hít sâu một hơi, cấp tốc bình ổn tâm tư, nói: “Ta nguyện thần phục!” Trải qua một phen ma nạn, Đông Vương Công cũng đã nhìn thấu, dù sao cũng không thể ngồi lên vị trí Thiên Địa Chi Chủ, chi bằng lựa chọn bám vào một cái đùi lớn!

Tử Vi không những bản thân thực lực phi phàm, càng chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên cùng các Thiên Cơ Tạo Hóa chi địa khác, bất luận nhìn thế nào cũng thích hợp làm Thiên Địa Chi Chủ hơn hai huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất kia.

Đông Vương Công là một người thông minh, biết sinh tử của mình hoàn toàn nằm trong tay Tử Vi, không chút do dự lựa chọn thần phục.

Trong Hồng Hoang, thực lực là tôn!

Thần phục cường giả hơn không có gì đáng xấu hổ cả!

“Ông...” Trong khi Đông Vương Công nói ra lời đó, trong cõi U Minh Thiên Địa có cảm ứng, mấy phần Tiên Thiên Đế Hoàng Mệnh Cách trên thân y cấp tốc chuyển di sang thân Tử Vi!

Trong nhất thời!

Đế Khí trên thân Tử Vi lại nồng đậm thêm mấy phần, hóa thành từng đạo Tử Kim Chi Quang xoay chuyển quanh thân y, ẩn ẩn hóa thành một con Tử Kim Chân Long khó thấy bằng mắt thường, toát ra một cỗ khí tức vô cùng tôn quý!

Đông Vương Công cảm thụ Đế Khí trên thân mình tiêu thất, không khỏi khẽ thở dài một tiếng, biết rằng từ nay về sau mình không còn tư cách chấp chưởng Thiên Địa nữa.

"Tốt!" Cảm thụ Đế Hoàng Mệnh Cách chuyển di, Tử Vi cuối cùng cũng lộ ra một tia mãn ý.

Sở dĩ cứu Đông Vương Công, tự nhiên là có cân nhắc bên trong.

Đế thống Thiên Đình tương lai muốn quản lý Tam Giới Hồng Hoang, ngoài việc lời nói theo pháp, miệng ngậm Thiên Hiến Chí Cao Thiên Đế ra, càng cần phải thiết lập các cơ quan quản hạt dưới trướng, để thay Thiên Địa chấp pháp.

Theo cách nói của thế giới trước, đó chính là Tam Thanh Lục Ngự, Tứ Đại Thiên Vương, Lục Đinh Lục Giáp và rất nhiều Thiên Quan khác.

Đông Vương Công tuy không đủ tư cách làm người chưởng khống chân chính của Hồng Hoang, nhưng bằng thực lực của y, làm một trong Lục Ngự dưới trướng thì đủ!

Thu phục Đông Vương Công xong, Tử Vi phân phó: "Trong thời gian tới ngươi không nên lộ diện nữa, an tâm ở lại Tam Thập Tam Thiên tu luyện đi!" Sau khi Đông Vương Công bị Bắc Thần mang đi, Vạn Tiên Minh tức thì tan rã, vô số Tiên Linh bắt đầu chạy trốn!

Nhanh chóng!

Dưới sự truy sát của Yêu tộc, các Tiên Linh ban đầu gia nhập Vạn Tiên Minh kẻ chết thì chết, kẻ chạy thì chạy, tuyệt đại đa số đều lựa

chọn đầu hàng, gia nhập vào Yêu tộc.

Thực lực Yêu tộc chợt khuếch trương gần gấp đôi, đối với Đế Tuấn và Thái Nhất cũng là một niềm vui bất ngờ.

Trên không Bồng Lai Đảo, hai thân ảnh đứng ngạo nghễ trong gió, Thái Nhất nói với Đế Tuấn bên cạnh: "Đại ca?" Trong mắt Đế Tuấn khẽ lộ ra một tia tinh mang, chậm rãi gật đầu.

Khoảnh khắc sau!

"Oanh!" Thái Nhất liền giơ tay vỗ xuống Đông Hải phía dưới, tức thì đánh ra hàng ngàn vạn Thái Dương Chân Hỏa, tựa như mưa sao băng lửa, rợp trời lấp đất rơi xuống biển!

"Ngâm!" Chợt vang lên!

Trong Đông Hải truyền đến một tiếng Long Ngâm cực lớn, vô tận hải thủy nổ tung.

Vô số Nhất Nguyên Trọng Thủy bay lên, xông về phía biển lửa mênh mông kia!

"Xuy lạp...

Xuy lạp..." Thái Dương Chân Hỏa và Nhất Nguyên Trọng Thủy va chạm, tức thì phát ra tiếng nổ lớn liên miên, khí thủy và bạch vụ bao phủ thanh minh!

Ngay sau đó.

Một đạo hắc quang xé rách đại hải, trong chốc lát xuất hiện giữa Thiên Địa, xa xa nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất, lạnh lùng quát: "Hanh!

Đế Tuấn, Thái Nhất, Long tộc ta không phải nơi các ngươi có thể làm càn!" Thân ảnh kia, chính là em trai của Long Vương ngày xưa, Chúc Long!

Trong trận Long Hán Lượng Kiếp trước, Chúc Long đã không tham gia vào, được giữ lại làm hậu thủ của Long tộc, trở thành lão tổ có bối phận cao nhất của Long tộc hiện nay!

Hơn nữa!

Hiện tại Chúc Long còn lợi hại hơn cả lúc ban đầu, trên thân y chợt phát tán ra khí thế đáng sợ gần như Chuẩn Thánh trung kỳ!

"A a, Chúc Long đạo hữu, Thái Nhất vừa rồi vô ý, xin đừng động nộ." Đế Tuấn cảm nhận khí thế cường đại trên thân Chúc Long, đồng tử không khỏi khẽ co lại, cười nói.

Trong lòng lại thầm rùng mình, Long tộc quả nhiên không hổ là chủng tộc lâu đời trong Hồng Hoang, sau khi suy tàn, trong tộc lại ẩn giấu một tôn Đại Cao Thủ đỉnh cấp!

"Gì chứ!" "Chúc Long!?" Không chỉ Đế Tuấn, khi chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy thân ảnh Chúc Long, cũng vô cùng chấn kinh.

Chẳng phải Long tộc đã suy tàn rồi sao?

Lại có cường giả đỉnh cấp như Chúc Long!

Quả nhiên lạc đà gầy vẫn hơn ngựa béo a, những chủng tộc cổ xưa này nội tình thâm hậu, dù có suy tàn, cũng tuyệt đối không thể xem thường.

Chúc Long ánh mắt lạnh lùng quét qua Đế Tuấn và Thái Nhất, không chút khách khí nói: "Đế Tuấn, ngươi muốn giết Đông Vương Công ta không quản, nhưng khuyên ngươi sớm dẹp bỏ ý đồ với Long tộc ta đi!" Đế Tuấn nghe lời Chúc Long nói, sắc mặt có chút biến đổi khó nhận ra, cười nói: "Chúc Long đạo hữu nói lời gì vậy, vừa rồi chỉ là một trận hiểu lầm thôi." Nói rồi, giọng Đế Tuấn trầm xuống.

"Bần đạo nghe nói đạo hữu thực lực phi phàm, vì vậy muốn thỉnh giáo một phen, không biết có được không?!" Nghe vậy.

Sắc mặt Chúc Long không khỏi trở nên vô cùng âm trầm, phảng phất như bão tuyết sắp đến, không khí tràn ngập sát khí!

Đế Tuấn tuy ngoài miệng khách khí nhưng trong lòng lại ẩn chứa họa tâm!

Kẻ giả dối thì không thiện, người thiện thì không giả dối!

Nếu Chúc Long không thể hiện đủ thực lực, e rằng Đế Tuấn cùng Thái Nhất sẽ lập tức suất lĩnh Yêu tộc đại quân, chiếm lĩnh Long tộc!

Chúc Long đôi mắt trở nên vô cùng thâm trầm, lạnh giọng nói: "Đế Tuấn giỏi lắm!" Một trận chiến, không còn lựa chọn nào khác!

Chương 88

"Đắc tội rồi!" Đế Tuấn quát lạnh một tiếng, mạnh mẽ thôi động Hà Đồ và Lạc Thư, hai kiện pháp bảo bùng phát vầng sáng vĩnh hằng xán lạn, vạn thiên tinh quang như dải trường không, quán thông hư không, bắn về phía Chúc Long!

Không chỉ có vậy!

Đế Tuấn song vai chấn động, vô tận Thái Dương Chân Hỏa từ trong cơ thể phun trào, hóa thành một tôn mặt trời Kim Ô pháp tướng phía sau lưng, song cánh chấn động, Thái Dương Chân Hỏa trải khắp thiên địa, nhuộm ức vạn dặm trời xanh thành màu huyết hồng!

Đối mặt với công thế của Đế Tuấn, Chúc Long không dám có chút đại ý, hai tay vươn xuống phía dưới tóm lấy, toàn bộ Đông Hải chấn động, sinh ra vô số xoáy nước khổng lồ, xông phá mây xanh.

Mỗi một đạo xoáy nước đều hóa thành một con Chân Thủy Thương Long, vảy giáp lấp lánh, gào thét lao tới!

"Oanh long long!" Vô số thủy long cùng tinh quang Chân Hỏa va chạm, tức thì xảy ra đại bạo tạc kịch liệt.

Từng luồng hạt tích điện năng lượng cao, cuộn theo uy thế hủy thiên diệt địa, xuyên thủng Tứ Cực thiên địa!

Thái Nhất nộ quát một tiếng, thôi động Hỗn Độn Chung, không ngừng phát ra tiếng chuông lớn leng keng.

Âm thanh chuông vang vọng, sóng chuông hóa thành vật chất, không ngừng khuếch tán, thiên địa dường như cũng muốn bị chấn vỡ!

Hỗn Độn Chung là một trong Khai Thiên Tam Bảo, công phạt chi lực vô song, vô cùng đáng sợ!

Chúc Long biết Hỗn Độn Chung lợi hại, không dám có chút đại ý, trong tay chợt loé, liền xuất hiện một thanh Phương Thiên Họa Kích màu xanh đen, mạnh mẽ chém về phía trước!

"Xuy lạp!" Trong nháy mắt!

Thân kích phát ra từng đạo quang mang đen kịt thăm thẳm, dường như muốn nuốt chửng vạn vật, nơi kích mang quét qua, thiên địa như tờ giấy trắng bị xé toạc!

"Oanh!" Từng đạo kích mang cùng sóng chuông va chạm, không gian như pha lê vỡ thành vô số mảnh!

Sau một kích, Thái Nhất liền rống dài một tiếng, vô số kim sắc hỏa diễm từ trong tay phun ra, nhuộm toàn bộ Hỗn Độn Chung thành màu đỏ rực, tản phát ra vô thượng vĩ lực trấn áp Hồng Mông!

Ngay sau đó!

Thái Nhất liền cầm Hỗn Độn Chung, như một ngọn Hỗn Độn Thần Sơn, hóa thành một đạo quang hồng lao về phía Chúc Long!

Chúc Long song mục lóe sáng, Phương Thiên Họa Kích trong tay run lên, trên mũi kích liền xuất hiện từng cái hắc động u ám, tản phát ra lực thôn phệ kinh khủng, dường như liên kết với một thế giới chưa biết nào đó.

"Ông!

Ông!" Từng cái hắc động không ngừng xoay tròn thu súc, hóa thành một điểm quang điểm màu đen duy nhất!

Ngay sau đó.

Từ trong quang điểm màu đen, vô số quang mang tuyết trắng phun trào, quét ngang Tứ Cực thiên địa!

Sau hắc động, trong hư không liền sinh ra một bạch động sáng

chói, tản phát ra vô tận quang mang, như muốn khai thiên tích địa, tản phát ra dao động hủy thiên diệt địa!

"Đang!" "Đang!

Đang!" Kèm theo từng trận tiếng kim thiết va chạm cực lớn, Phương Thiên Họa Kích trong tay Chúc Long không ngừng va chạm với Hỗn Độn Chung, giữa bạch động xoay chuyển, bùng phát vô tận quang thúc!

Từng luồng Thái Dương Chân Hỏa bắn ra, thiêu đốt trời xanh thiên địa, phá diệt hư không vũ trụ!

Trong chớp mắt!

Liên tiếp va chạm ngàn trăm lần!

Toàn bộ trời xanh đều bị phá nát hoàn toàn, dưới màn đêm, vô biên Hỗn Độn Khí cuồn cuộn.

Thái Nhất không ngừng thôi động Hỗn Độn Chung, muốn trấn áp Chúc Long, nhưng thủy chung không có tác dụng!

Pháp bảo trong tay Chúc Long tuy phẩm giai không bằng Hỗn Độn Chung, nhưng mỗi một lần đại kích vung lên, trên mũi kích đều có vô số quang ảnh biến ảo, hắc động, bạch động không ngừng xoay chuyển, tản phát ra nhiều ảo diệu như thôn phệ, hủy diệt, quang minh, hắc ám!

Bất kể Hỗn Độn Chung trấn áp thế nào, đều không có chút tác dụng nào!

Thực tế!

Chúc Long đã lĩnh ngộ Chính Phản Chi Đạo hầu như độc nhất vô nhị trong Hồng Hoang thiên địa!

Cái gọi là chính phản, chính là âm dương, quang ám, hắc bạch,

lạnh nóng, vạn sự vạn vật, đều có hai mặt chính phản, như âm và dương của vũ trụ!

Giữa một chính một phản, có vô tận huyền diệu!

"Tranh!" Lúc này, giữa thiên địa chợt truyền ra một tiếng ngân khẽ, Đế Tuấn song tay chấn động, mạnh mẽ đập Hà Đồ Lạc Thư vào nhau.

Hai kiện pháp bảo quang mang dũng động, bị vô tận tinh quang bao bọc, hóa thành một thanh Tinh Thần Trường Thương!

Khí cùng pháp hợp nhất!

Đế Tuấn rống dài một tiếng, vung Tinh Thần Trường Thương, hóa thành một đạo tinh mang xông về phía Chúc Long!

"Phốc xuy!" Đế Tuấn một thương đâm ra, như giao long, xuyên thủng hư không trong nháy mắt, đánh ra từng đạo tinh thần quang thúc đáng sợ, chiếu sáng Cửu Trọng Thiên Vũ!

Đại La Kim Tiên, gặp phải sẽ chết!

Trong khoảnh khắc!

Chúc Long, Đế Tuấn, Thái Nhất ba người kịch liệt bác sát, giữa quang ảnh giao thác, trong nháy mắt va chạm hàng trăm đến ngàn lần, để lại từng đạo tàn ảnh mờ ảo trong hư không!

"Oanh!" "Oanh long long!" Giữa thiên địa vang lên tiếng nổ liên miên không ngừng, không gian không ngừng nổ tung, Địa Thủy Phong Hỏa Tứ Khí cuồn cuộn, dường như muốn khai tịch ra ba ngàn đại thế giới!

Toàn bộ hư không phía trên Đông Hải, không ngừng bị xé rách, xuyên thủng, như một tấm vải rách lớn, trông vô cùng dữ tợn.

Vô số Đại Thần Thông Giả chú ý trận chiến này, khi phát hiện

Chúc Long có thể cùng Đế Tuấn và Thái Nhất giao chiến bất phân thắng bại, toàn bộ đều cảm thấy vô cùng chấn kinh.

Long tộc không hổ là Long tộc!

Dù Long Vương đã sớm vẫn lạc trong thiên địa, nhưng đệ đệ của y là Chúc Long không hề kém cạnh!

Trong Đại La Thiên, Tử Vi cao cư Lăng Tiêu Bảo Điện, ánh mắt xuyên thấu vô tận hư không, nhìn trận đại chiến diễn ra trên Đông Hải, tự lẩm bẩm: "Chúc Long thật giỏi!" "Long tộc tuy suy yếu, nhưng lại chỉ kém Vu Yêu Đại Tộc, chỉ như vậy mới có giá trị thu nạp!" Vừa nói, Tử Vi trong tay quang mang lóe lên, liền xuất hiện một viên Kim Quang xán lạn Long Châu!

"Oanh!" Trên Đông Hải, đại chiến càng lúc càng kịch liệt, hung mãnh.

Dần dần, Chúc Long có chút không chống đỡ nổi!

Cùng Đế Tuấn và Thái Nhất ở cùng một cảnh giới, bằng vào huyền diệu của Chính Phản Chi Đạo mới kiên trì được đến bây giờ, nhưng thời gian càng dài, khó tránh khỏi dần dần rơi vào thế hạ phong.

"Oanh!" Không biết bao nhiêu chiêu sau, Đế Tuấn nhìn chuẩn cơ hội, trường thương trong tay như rồng, đột nhiên đâm về phía trước, một thương đâm xuyên vai Chúc Long, mang theo một mảng lớn huyết hoa!

"Phốc!" Đế Tuấn mạnh mẽ chấn động, vai Chúc Long liền bị xé rách một mảng, máu tươi đầm đìa!

"Đang!" Thái Nhất mạnh mẽ vỗ Hỗn Độn Chung, lao về phía Chúc Long!

Chúc Long cường nhẫn đau đớn, quát lớn một tiếng, vội vàng lấy

Phương Thiên Họa Kích chắn trước người!

"Oanh!" Một tiếng vang lớn, Chúc Long trực tiếp bị đánh văng xuống đại hải phía dưới, miệng cuồng phun tiên huyết!

Chương 89

Chúc Long không ổn rồi!

Khi nhìn thấy cảnh này, các Tiên Linh trong thiên địa đều lộ vẻ tiếc nuối.

Nếu đơn đả độc đấu, thực lực Chúc Long không hề thua kém Đế Tuấn hay Thái Nhất bất kỳ ai, nhưng đối mặt với hai người liên thủ tấn công, Chúc Long không thể nào không bại!

Dưới sự liên thủ của Đế Tuấn và Thái Nhất, trong Hồng Hoang hiếm có Đại Thần Thông Giả nào địch nổi!

Đương nhiên.

Trong đó không bao gồm vị đang chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên kia.

Đạo hạnh của Tử Vi hầu như được chúng Tiên công nhận, căn bản không cần hoài nghi, điểm này đã được kiểm chứng khi tranh đoạt Tam Thập Tam Thiên trước đó!

Thực lực Tử Vi, không thể địch nổi!

"Lão Tổ!" Trong Đông Hải, khi vô số Long tộc nhìn thấy Chúc Long thổ huyết bị thương, đều đồng loạt phát ra một tiếng bi hô, vô cùng phẫn nộ nhìn chằm chằm Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Long tộc…" Đế Tuấn xa xa nhìn Chúc Long, cười lạnh một tiếng, vung tay lên.

Trên Bồng Lai Đảo, dưới sự dẫn dắt của Thập Đại Yêu Thần, vô số Yêu tộc đen kịt lao xuống mặt biển, muốn thừa thế nhất cử trấn áp Long tộc!

Lúc này!

"Ngâm!" "Ngâm!" "....." Giữa thiên địa đột nhiên vang lên vô số tiếng Long Ngâm kinh thiên động địa, chấn động thiên địa, vang vọng Tứ Hải Bát Hoang!

"Oanh!" Dưới ánh mắt kinh hãi tột độ của chúng nhân, từng con Long tộc khổng lồ hóa ra bản thể từ dưới biển xông ra, trong chớp mắt liền dày đặc chiếm cứ toàn bộ không trung Đông Hải!

Ức vạn Thần Long tề thăng không!

Nhìn một cái, vô số Thương Long, Xích Long, Bạch Long, v.v. lớn nhỏ khác nhau lượn lờ giữa thiên địa, nuốt mây nhả khói, tất cả đều hung ác nhìn chằm chằm Yêu tộc!

Trong đó, Long tộc cấp bậc Đại La Kim Tiên đủ trăm con, Long tộc Thái Ất Kim Tiên vô số!

"Oanh long long…" Trong nháy mắt, khí tức mênh mông vô tận xông thẳng lên trời, khuấy động Cửu Trọng Thiên, như một vương dương, quét sạch toàn bộ trời xanh!

Cảnh tượng vô cùng chấn động, thực sự quá có lực xung kích, làm kinh động tất cả mọi người trong thiên địa!

"Tê!" "Đây chính là thực lực Long tộc sao?" "Dù đã suy yếu vô số năm, nhưng vẫn còn nội tình sâu đậm, thực sự quá đáng sợ!" "……" Vô số tiếng nuốt nước bọt vang lên khắp nơi trong thiên địa, tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm, hầu như không dám tin những gì mình thấy.

Ai có thể ngờ, Long tộc suy yếu lại có thực lực kinh khủng như vậy!

Phải biết rằng, Yêu tộc do Đế Tuấn và Thái Nhất thống suất, cũng chỉ có hai Chuẩn Thánh, cùng với Thập Đại Yêu Thần và hơn một

ngàn Đại La Kim Tiên mà thôi!

Long tộc, lại không hề kém Yêu tộc hiện tại bao nhiêu… Thực sự khó tưởng tượng, thực lực Tam Tộc ngày xưa rốt cuộc mạnh mẽ đến mức nào!

"Bố trận!" Vô số Long tộc đồng loạt gầm lên giận dữ, há miệng phun ra từng đạo Tiên Thiên Linh Khí, vảy giáp trên thân phát sáng, vô tận quang hoa hội tụ, nhanh chóng bố trí một phương đại trận khổng lồ bao trùm ức vạn dặm trên Đông Hải!

Vạn Long Đại Trận!

"Ông…" Trong nháy mắt.

Giữa thiên địa, khắp nơi khí tức cuồn cuộn, trấn áp vạn cổ hư không, tản phát ra uy thế kinh khủng vô tận!

Chúc Long đứng ở chính giữa đại trận, đưa tay lau đi vết máu ở khóe miệng, xa xa nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất, lạnh giọng nói: "Đế Tuấn, Yêu tộc muốn chiến, Long tộc ta liền chiến!

Dù có chảy hết giọt máu cuối cùng, cũng không từ nan!" Nghe lời Chúc Long nói, rồi cảm nhận uy thế của đại trận, sắc mặt Đế Tuấn trở nên vô cùng khó coi, như vừa ăn phải một đứa trẻ chết!

Trong nháy mắt rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan!

Quả thực không ngờ, Long tộc hiện tại lại có thực lực như vậy!

Nếu thực sự đại chiến một trận, không sợ Long tộc, thậm chí có thể tiêu diệt hoàn toàn.

Nhưng Yêu tộc cũng nhất định sẽ phải trả một cái giá không nhỏ, nếu Vu tộc lúc đó thừa thế lao ra, Yêu tộc vô lực chống đỡ, việc huynh đệ hai người thống nhất Hồng Hoang, kiến lập Yêu Đình sẽ hoàn toàn đổ bể! !

Đế Tuấn tuyệt đối không thể chấp nhận kết quả này!

Hiện nay Hồng Hoang thiên địa, Vu Yêu lưỡng tộc đối lập, chế hành lẫn nhau, bất kỳ bên nào cũng không được phép có chút sai sót, nếu không đối phương nhất định sẽ thừa hư mà vào.

"Đáng ghét!" Sắc mặt Đế Tuấn tái xanh, lạnh lùng nhìn Chúc Long một cái, trong tay chấn động, Tinh Thần Trường Thương lại phân giải thành Hà Đồ Lạc Thư.

"Thái Nhất, ta đi!" Đế Tuấn u ám nói một câu, ức vạn vạn quang thúc từ trong cơ thể xông ra, đột nhiên hóa thành bản thể Tam Túc Kim Ô, ba móng vuốt khổng lồ vươn xuống phía dưới!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Dưới ánh mắt kinh hãi tột độ của chúng sinh Hồng Hoang, ba Tiên Đảo Bồng Lai Đảo, Phương Trượng Đảo, Doanh Châu Đảo trực tiếp bị móng vuốt của Đế Tuấn tóm lấy từ Đông Hải, thiên địa tức thì xuất hiện một mảng lớn bóng tối!

"Oanh long long!" Trên Đông Hải, đột nhiên xuất hiện ba cái xoáy nước khổng lồ, nước biển điên cuồng đổ ngược vào trong!

Đế Tuấn nắm lấy ba tòa Tiên Đảo, một đường bay về phía tây, sau đó dìm ba tòa đảo này vào Tây Hải!

Đông Hải là đại bản doanh của Long tộc, tục ngữ có câu: gót giường người khác, sao dung kẻ khác ngủ yên.

Sau khi biết được thực lực của Long tộc, Đế Tuấn không thể nào đặt căn cơ của Yêu tộc ở Đông Hải.

Suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có Tây Hải là thích hợp để Yêu tộc lập căn cứ!

Đế Tuấn tuy đã thiên di ba đảo sang Tây Hải, nhưng tâm tình lại

cực kỳ tệ.

Vốn một lòng nhiệt huyết, hùng tâm tráng chí, muốn thống lĩnh Yêu tộc xưng bá Hồng Hoang, kết quả lại chỗ nào cũng đụng tường, bất kể làm bước nào cũng không thuận lợi, cảm giác này thực sự khiến người ta phát điên!

Tất cả, suy cho cùng, là vì Tử Vi!

Nếu không phải Tử Vi chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, khiến Yêu tộc không có nơi an ổn để phát triển, thì tại sao lại phải bay đến vùng biển xa xôi hải ngoại?

Tuy Linh Khí của Tứ Hải không kém Hồng Hoang Đại Địa bao nhiêu, nhưng so với Thiên Giới, thì kém không chỉ một chút! … Sau khi Yêu tộc rút đi, Chúc Long mới thở phào nhẹ nhõm.

Việc Đế Tuấn và Thái Nhất chiếm cứ Tây Hải, không nghi ngờ gì là kết quả tốt nhất.

Không, cũng chỉ có thể kéo dài một thời gian mà thôi.

Dã tâm của Đế Tuấn và Thái Nhất không tắt, theo thời gian phát triển, Yêu tộc sẽ trở nên càng lúc càng mạnh!

Còn Long tộc vì gánh vác Thiên Địa Nghiệp Lực, mấy năm nay tốc độ phát triển cực kỳ chậm, thời gian kéo dài, chênh lệch thực lực giữa hai tộc chỉ càng ngày càng lớn.

Khi đó, Long tộc thực sự không còn sức phản kháng nữa!

Long tộc, nhất định phải tìm một con đường thoát mới!

Chương 90

Nếu không, chỉ có thể bị Yêu tộc càng ngày càng mạnh nuốt chửng!

Khi đó, cơ nghiệp vô số năm của Long tộc sẽ hoàn toàn bị hủy diệt.

"Đại ca, ta tuyệt đối sẽ không để chuyện như vậy xảy ra!" Chúc Long thu Phương Thiên Họa Kích, lẩm bẩm tự nói, đột nhiên đưa ánh mắt nhìn lên Cửu Thiên phía trên.

Nơi đó.

Là Thiên Giới!

Hiện nay trong Hồng Hoang thiên địa, có lẽ chỉ có vị đó mới có thực lực bảo hộ Long tộc.

"Long tộc ngày xưa cường thịnh biết bao, nhưng giờ đây…" Chúc Long thở dài một tiếng, thu lại nhiều suy nghĩ, dẫn tất cả Long tộc trở về Long Cung.

Đại La Thiên, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Ánh mắt kia của Chúc Long không thể thoát khỏi cảm tri của Tử Vi, nhìn thần sắc của Chúc Long, Tử Vi liền biết đối phương có ý tìm kiếm sự bảo hộ.

Đây cũng chính là điều y muốn.

Long tộc tuy không còn như xưa, nhưng nếu có thể gia nhập dưới trướng Tử Vi, không nghi ngờ gì sẽ là một trợ lực lớn!

Không chỉ Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc, thậm chí Thanh Khâu Hồ tộc, Tiên Thiên Hổ tộc, v.v. những chủng tộc cường thịnh

ngày xưa, Tử Vi đều muốn thu nạp.

Yêu tộc dưới trướng Đế Tuấn, đại đa số đều thích sát lục, cực kỳ khó giáo hóa.

Thậm chí không cẩn thận, sẽ chiêu dẫn vô tận Nghiệp Lực.

Những chủng tộc cổ xưa này từ Thượng Cổ lưu truyền đến nay, đều có tộc quy nghiêm minh, ngược lại thích hợp nhất để thu nạp, mở rộng thế lực.

Đương nhiên.

Đây đều chỉ là mưu tính tạm thời, đợi sau khi Hồng Quân kết thúc lần giảng đạo thứ ba, Vu Yêu Đại Chiến lần thứ nhất khai mở, gần như có thể kiến lập Thiên Đình đế thống rồi.

Điều quan trọng nhất trước mắt là đề thăng thực lực!

Nghĩ đến đây, Tử Vi liền khoanh chân nhắm mắt, một lần nữa bắt đầu bế quan tu luyện, muốn nhanh chóng đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ!

Đồng thời.

Tử Vi cũng phái ra Thi Thể, đi đến Hồng Hoang Đại Địa, một mặt tìm kiếm cơ duyên, một mặt thể ngộ Hồng Trần Vạn Tượng, bắt đầu tu hành độc lập.

"Ông!" Trong đại điện, Tử Vi tâm niệm vừa động, huyền quang trên đỉnh đầu xông ra, hóa ra một phiến Khánh Vân lớn cỡ mẫu, quang mang uẩn tàng, tinh quang lưu chuyển.

Trong Khánh Vân, một thế giới sơ hình ẩn hiện, không ngừng lên xuống chập chờn, tản phát ra một cỗ khí tức hậu trọng, hạo hãn!

Thời Gian, Không Gian, Càn Khôn, Âm Dương, Ngũ Hành, v.v. từng đạo Pháp Tắc Chi Quang vây quanh thân thể Tử Vi xoay chuyển

không ngừng, phóng thích vô tận Thần Quang, tô điểm y như Thượng Cổ Thần Nhân!

Vô số cảm ngộ Pháp Tắc hóa thành hạt giống thế giới, không ngừng làm lớn mạnh bản nguyên thế giới trong cơ thể!

Thế giới sơ hình trong cơ thể, là nguồn sức mạnh của toàn thân Tử Vi!

Thế giới sơ hình càng hoàn thiện, đạo hạnh của Tử Vi càng thêm lợi hại.

Trong núi không biết năm tháng, thế gian đã ngàn năm.

Mười vạn năm quang âm thoáng chốc trôi qua.

Một ngày nọ!

"Oanh!" Khí thế trên thân Tử Vi đột nhiên bạo trướng vô số lần, Khí Hải Đan Điền phát sáng, từng đạo quang mang rực rỡ từ trong bắn ra ngoài, quanh thân y hóa thành một phương thế giới chi ảnh vô cùng to lớn, bao trùm ức vạn dặm hư không!

Trong thế giới đó, Phong Vũ Lôi Điện, sơn xuyên đại hà, một cây một cỏ, tất cả đều như thật!

"Oanh long long!" Trong nháy mắt!

Toàn bộ Thiên Địa Nguyên Khí của Đại La Thiên đều bạo động, hội tụ thành vô số đạo kim sắc Thần Quang, điên cuồng từ bốn phương tám hướng đổ ngược vào trong cơ thể Tử Vi!

"Oanh…" Thế giới trong cơ thể Tử Vi mạnh mẽ khuếch đại, từng đạo Hỗn Độn Chi Quang lóe lên, khai tịch Càn Khôn thiên địa, diễn hóa Tứ Tượng Ngũ Hành, bắt đầu nhanh chóng khuếch trương.

Động tĩnh to lớn như vậy, kéo dài gần ngàn năm mới dừng lại.

Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ!

Nhờ trợ lực thôi diễn của Tử Vi Đấu Số, Tử Vi lấy vô tận Đế Hoàng Chi Khí gia trì, cuối cùng lại một lần nữa khuếch đại thế giới sơ hình trong cơ thể, đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ.

Điều đó cũng có nghĩa, Tử Vi cách thành Hỗn Nguyên lại gần thêm một bước!

Cảm nhận sức mạnh vô cùng cường đại trong cơ thể, trên mặt Tử Vi không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

Lấy pháp thế giới chứng đạo, trình độ pháp lực hùng hậu của y vượt xa cảnh giới, có thể sánh ngang Chuẩn Thánh Viên Mãn!

Lúc này.

Đột nhiên.

"Đông!

Đông!

Đông!" Bên ngoài trời vang lên chín tiếng vang lớn vô cùng.

Trời giáng kim liên, đất trào cam tuyền, trong hư không cửu sắc tiên hồng lóe lên, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều, sinh ra vô số dị tượng!

Tiếng Hồng Quân từ trong Hỗn Độn truyền ra.

"Kỳ một Nguyên Hội đã đến, Bần Đạo sẽ ở trong Hỗn Độn chi Tử Tiêu Cung khai giảng Đại Đạo, nhĩ đẳng có thể đến nghe đạo!" Lần giảng đạo thứ ba sắp bắt đầu!

Nghe lời Hồng Quân nói, các Đại Thần Thông Giả đã chuẩn bị từ sớm tức thì hóa thành từng đạo lưu quang bay về phía Cửu Thiên chi ngoại, không chịu chậm trễ một khắc nào!

Lần này, có thể nói mang theo tâm trạng vô cùng kích động và căng

thẳng.

Dù sao lần này Đạo Tổ sẽ giảng về Thánh Nhân Chi Đạo!

Không phải không có vô số sinh linh oán trách Hồng Quân bất công, dù sao Tử Tiêu Cung ở xa trong Hỗn Độn, với bản sự của bọn họ căn bản không thể đến được.

"Ồ?

Hồng Quân sắp giảng đạo rồi?" Trong Đại La Thiên, Tử Vi nghe tiếng Hồng Quân, thân hình vừa động, trực tiếp biến mất.

Sau mấy trăm năm, Tử Vi liền đến bên ngoài Tử Tiêu Cung!

Chương 91

Cửa lớn Tử Tiêu Cung đã mở sẵn, bên trong đã có không ít người ngồi, Tử Vi trực tiếp đến vị trí của mình ngồi xuống.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn thấy Tử Vi, sắc mặt tức thì trở nên u ám!

Bọn họ đã chịu quá nhiều thiệt thòi dưới tay Tử Vi!

Ánh mắt Tam Thanh rơi trên thân Tử Vi, không khỏi đôi mắt hơi híp lại, trong lòng lại cảm thấy vô cùng chấn kinh!

Mới một Nguyên Hội không gặp, cảm giác khí tức trên thân Tử Vi lại càng thêm thâm trầm nội liễm hơn rất nhiều?!

Trong Tử Tiêu Cung ồn ào náo nhiệt, nhanh chóng tất cả người nghe đạo đã tề tựu.

Hạo Thiên và Dao Trì đứng hai bên đạo đài, đồng thanh nói: "Túc tĩnh!" Lời vừa dứt, thân ảnh Hồng Quân đột ngột xuất hiện trên đạo đài, dường như trực tiếp từ hư vô.

Lần này Hồng Quân cho Tử Vi cảm giác càng thêm hư ảo, trên người dường như có thêm vài phần khí tức Thiên Đạo!

"Chẳng lẽ Hồng Quân đã bắt đầu Hợp Đạo?!" Tử Vi nhìn cảnh này, trong lòng không khỏi thầm nghĩ.

"Đại Đạo bản vô hình, thiên địa dĩ ký chi!

Đại Đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt!

Tắc hữu hàn thử chi vãng, tắc hữu tiêu trường chi doanh khuy, chiếu diệu kim đình, trường dưỡng vạn vật!" Hồng Quân ánh mắt quét qua chúng nhân, liền bắt đầu giảng đạo.

Từng trận Đại Đạo Diệu Âm hóa thành kim sắc liên y, không ngừng từ trong miệng y khuếch tán ra, toàn bộ Tử Tiêu Cung đều bị bao trùm bởi một cảnh giới huyền diệu.

"Phàm vật chi tinh, bỉ tắc vi sinh, hạ sinh ngũ cốc, thượng vi liệt tinh!

Lưu vu thiên địa chi gian, vị chi Quỷ Thần; tàng vu hung trung, vị chi Thánh Nhân!" Bên ngoài trời, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân khoanh chân ngồi trên đạo đài, miệng nở hoa sen, ngậm lời Thiên Hiến, khai khẩu nói: "Cái gọi là Thánh Nhân, trải vạn kiếp không mòn, dính nhân quả không nhiễm.

Cùng trời thường tại, cùng đạo đồng tồn!

Thánh Nhân mắt nhìn quá khứ, hiện tại.

Gọi là vô lượng sinh diệt biến hóa, bao trùm vũ trụ thiên địa, vô cực vô lượng, vô sinh vô diệt!" "……" Theo thời gian trôi đi, lời giảng Đại Đạo của Hồng Quân, huyền ảo khó hiểu, thâm sâu vô cùng, hóa thành từng đạo quang vựng không ngừng lưu chuyển trong Tử Tiêu Cung!

Phía dưới chúng Đại Thần Thông Giả nghe đạo cũng biểu hiện khác nhau.

Trên bồ đoàn phía trước nhất, Tam Thanh khí tức tương liên, đỉnh đầu Khánh Vân trải ra, liên kết thành một thể, thấu phát ra một cỗ dao động huyền chi lại huyền, hiểu được sáu bảy thành trong số mười thành!

Nữ Oa trầm tư trong Đại Đạo Chi Âm, đôi mày tú lệ thỉnh thoảng khẽ nhíu, hiểu được năm sáu thành.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì đều vẻ mặt khổ sở, lông mày nhíu chặt như bánh quai chèo, chỉ hiểu được ba bốn thành!

Các Đại Thần Thông Giả khác, như Đế Tuấn Thái Nhất, Minh Hà Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử Hồng Vân, cũng đều biểu tình khác nhau, chỉ có thể hiểu được khoảng bốn năm thành!

Còn những người còn lại, càng nghe mơ hồ như trong mây mù.

Thánh Nhân Chi Đạo, khó hiểu cao thâm, làm sao Tiên Linh bình thường có thể nghe hiểu được?!

Thậm chí không ít Đại La Kim Tiên, còn một câu cũng không hiểu, dường như đang nghe Thiên Thư.

"Vô danh, thiên địa chi thủy!

Hữu danh, vạn vật chi mẫu!

Cố thường vô dục, dịch quan kỳ diệu; thường hữu dục, dịch quan kỳ hịch……" Bất kể chúng nhân phía dưới thế nào, Hồng Quân vẫn tự mình giảng thuật Đại Đạo Chân Ngôn.

"Pháp Thánh Nhân…" Tử Vi nghe Thánh Nhân Chi Đạo mà Hồng Quân giảng, không ngừng dùng Tử Vi Đấu Số thôi diễn, hóa thành vô số cảm ngộ lạc ấn trong lòng, như dòng suối nhỏ róc rách, nhưng y lại lĩnh ngộ gần như đại bán.

Vốn đã ngưng kết Đại Đạo sơ hình, bước lên con đường Hỗn Nguyên Kim Tiên, Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có nhiều điểm tương tự, lĩnh ngộ tự nhiên càng thêm dễ dàng.

Tử Vi tuy không muốn thành Thánh Nhân, nhưng Đại Đạo Chi Pháp, dù khác đường nhưng cùng chung đích, Thánh Nhân Chi Đạo đối với y cũng có không ít trợ giúp!

Cứ thế, vạn năm thời gian thoáng chốc trôi qua.

"Lần giảng đạo này kết thúc tại đây!" Tiếng Hồng Quân đột nhiên vang lên bên tai chúng nhân.

Lời vừa dứt, một đám Đại Thần Thông Giả mới hoàn hồn, không khỏi nhìn lên đạo đài, trên mặt đều lộ vẻ thất vọng.

Mặc dù Hồng Quân giảng đạo đến vạn năm, nhưng Thánh Nhân Chi Đạo thực sự quá cao thâm, căn bản khó mà lý giải!

Nhìn sắc mặt của các Đại Thần Thông Giả khác bên cạnh, cũng không kém mình bao nhiêu, một đám người mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

Ánh mắt Hồng Quân quét qua chúng nhân phía dưới, trầm mặc một lát, chậm rãi khai khẩu nói: "Thế giới Hồng Hoang phát triển đến nay, dưới Thiên Đạo, đáng lẽ nên có Thánh Nhân thuận thế xuất thế, lấy Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo, bất tử bất diệt.

Vĩnh hằng thường tại, đại thiên mục thủ, siêu thoát vô lượng Lượng Kiếp!" "Dưới Thánh Nhân, đều là lũ kiến!" Nghe câu nói cuối cùng của Hồng Quân, trong lòng tất cả Đại Thần Thông Giả có mặt đều chấn động.

Dưới Thánh Nhân, đều là lũ kiến!

Câu nói này không sai chút nào!

Thánh Nhân bất kể pháp lực, đạo hạnh, đều vượt xa Chuẩn Thánh, có thể nói hai cảnh giới này khác biệt một trời một vực, chưa kể Thánh Nhân bất tử bất diệt.

"Dưới Thiên Đạo, sẽ có Thánh Nhân xuất thế?" Lời Hồng Quân vừa nói ra, một đám người đều kích động, từng người thở dốc dồn dập, mặt mày đỏ bừng.

Vị trí Thánh Nhân, ai mà không động lòng?!

Không biết Thánh Nhân sẽ là mấy người nào?!

Nguyên Thủy càng nhịn không được khai khẩu hỏi: "Cảm vấn

Đạo Tổ, không biết những Thánh Nhân thiên định đó là ai?" Đây cũng là vấn đề mọi người quan tâm!

Hồng Quân nghe lời Nguyên Thủy, khai khẩu nói: "Bần Đạo chấp chưởng Tạo Hóa Ngọc Điệp, ở Tử Tiêu Cung khai giảng Đại Đạo, môn hạ hợp lẽ có sáu vị Thánh Vị!" Sáu vị Thánh Vị?!

Khi nghe lời Hồng Quân nói, trong lòng một đám Đại Thần Thông Giả tức thì thắt lại, trong đây nghe đạo có đến ba ngàn người, mà Thánh Vị lại chỉ có sáu vị, thực sự khiến người ta sốt ruột cào xé!

"Sáu vị?" Côn Bằng Lão Tổ nghe lời này đầu tiên sững sờ, sau đó nhìn về sáu bồ đoàn ở phía trước nhất, không biết nghĩ đến điều gì, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng khó coi.

Hồng Quân tay khẽ vẫy, trên tay liền xuất hiện ba đạo tử khí huyền hồn mông lung, tản phát ra một cỗ Đại Đạo Vô Thượng chi ý, chính là ba đạo Hồng Mông Tử Khí kia!

"Vật này tên là Hồng Mông Tử Khí, là cơ sở của Đại Đạo, nếu muốn thành Thánh, tất phải có tử khí tương trợ!" Hồng Quân vừa nói xong, nâng tay vung lên, ba đạo Hồng Mông Tử Khí liền bay thẳng vào tay Tam Thanh!

"A!" "A!" Dù Tam Thanh luôn cao ngạo, nhưng sau khi có được Hồng Mông Tử Khí cũng không khỏi đại hỉ, trên mặt lộ ra vẻ cuồng hỉ.

Ba đạo tử khí, đại diện cho ba vị Thánh Nhân a!

Đó là Thánh Nhân Chí Cao Vô Thượng, thực sự không thể nào giữ bình tĩnh được!

Hồng Quân khai khẩu nói: "Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, ba người là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, có công đức khai thiên tại thân, có thể là đệ tử thân truyền của ta, có được Hồng Mông Tử

Khí này, thành Thánh Vị!" Tam Thanh nghe lời liền vội vàng cúi mình tạ ơn: "Đệ tử tạ Lão Sư!" Nhìn cảnh này, một đám Đại Thần Thông Giả đều ghen tị hận thù, mắt đều đỏ bừng!

Tổng cộng trong Hồng Hoang có sáu vị Thánh Vị, huynh đệ Tam Thanh đã chiếm ba cái, có muốn người khác sống nữa không?!

Thiên Đạo bất công a!

Chương 92

Không ít người đều oán trách trong lòng, nhưng cũng chỉ có thể chịu thôi, ai bảo người ta Tam Thanh xuất thân tốt chứ!

Sau khi Hồng Quân phân phát xong ba đạo tử khí, lại lấy ra một đạo Hồng Mông Tử Khí, hóa thành một đạo tử quang bay vào tay Nữ Oa.

"Nữ Oa, có thể là đệ tử quan môn của Bần Đạo, sau này tự có một trận đại công đức phải làm, cũng có thể thành Thánh Nhân!" Nữ Oa không ngờ mình cũng có thể chiếm một vị Thánh Vị, không khỏi vừa kinh vừa hỉ, vội vàng cúi mình nói: "Nữ Oa tạ Lão Sư!" "Nữ Oa cũng là một trong Thánh Nhân sao?" Lại một đạo tử khí được phân ra, các Đại Thần Thông Giả khác trong điện đều cảm thấy khó chịu, không nói ra được sự ghen tị đó.

Bất kể chúng nhân trong điện nghĩ gì, sau khi Hồng Quân phân phát xong bốn đạo tử khí, liền nhắm mắt lại, không nói gì nữa, vẻ mặt ung dung như thể đã quên mất hai vị Thánh Vị cuối cùng.

Nhưng điều đó lại làm cho một đám Đại Thần Thông Giả lo lắng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngồi trên bồ đoàn càng như kiến bò chảo nóng, mồ hôi đầm đìa trên trán.

Bốn vị Thánh Vị đã được phân phát, đều cho Tiên Linh phương Đông, cũng nên đến lượt phương Tây chứ?!

Bất kể bằng cách nào, cũng phải giành được hai vị Thánh Vị cuối cùng!

Chuẩn Đề mắt đảo một vòng, liền oa một tiếng khóc lớn, dập đầu khóc lóc tố cáo: "Đạo Tổ, ta cùng Sư Huynh một lòng vì chúng sinh phương Tây cầu đạo, mong Đạo Tổ lão nhân gia ngài thương xót a!"

Các Đại Thần Thông Giả khác bị Chuẩn Đề đột nhiên hù dọa giật mình, trên mặt đều lộ vẻ ghét bỏ.

Chuẩn Đề dù sao cũng là một Đại Thần Thông Giả, động một chút là khóc lóc thảm thiết, đơn giản là làm mất hết mặt mũi của Đại Thần Thông Giả!

"Cầu Đạo Tổ rủ lòng thương a!" Tiếp Dẫn thấy Sư Đệ mình như vậy, cũng khóc lóc tố cáo: "Chúng sinh phương Tây của ta không dễ dàng…" Toàn bộ Tử Tiêu Cung đều vang vọng tiếng khóc của hai người, rất lâu sau, Hồng Quân mới chậm rãi mở mắt ra, thở dài một hơi, nói: "Cũng đành vậy!" "Năm xưa Bần Đạo cùng Ma Tổ La Hầu tranh đấu, lại liên lụy phương Tây." "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai người tuy không có công đức khai thiên tại thân, cùng ta cũng không có duyên sư đồ, nhưng sau này lại có đại khí vận gia thân, có thể là đệ tử ký danh của Bần Đạo.

Cơ duyên đến, cũng có thể thành Thánh!" Nói xong, Hồng Quân nâng tay vung lên, hai đạo Hồng Mông Tử Khí tức thì nhập vào trong cơ thể hai người.

"Đệ tử đa tạ Lão Sư, hắc hắc!" Hồng Mông Tử Khí nhập thể, hai người tức thì nở hoa trong lòng, đại hỉ không thôi, vội vàng tạ ơn.

Đặc biệt là Chuẩn Đề, đâu còn chút vẻ ủy khuất nào, lật mặt còn nhanh hơn lật sách!

Tuy chỉ là đệ tử ký danh của Hồng Quân, nhưng cơ hội thành Thánh đã nằm trong tay rồi, hơn ai cũng mạnh!

Sau khi sáu đạo tử khí được phân phát xong, một đám Đại Thần Thông Giả trên mặt đều lộ vẻ thất vọng, chẳng lẽ những người này chú định vô duyên với việc thành Thánh rồi sao?

Suy nghĩ kỹ, lần trước Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đã khóc để có bồ đoàn

nghe đạo, lần này lại khóc để có hai vị Thánh Vị, lẽ nào khóc lóc tố cáo thực sự có tác dụng thần kỳ?!

"Chúng ta tu đạo không dễ dàng, cầu Đạo Tổ thương xót…" "Ô ô…" Một lúc, không ít người đều học Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, trong Tử Tiêu Cung toàn tiếng khóc lóc thảm thiết, một mảnh quỷ khóc sói gào.

Chúng nhân khóc lóc tố cáo nửa ngày, Hồng Quân mới nói: "Tuy Thiên Định có sáu vị Thánh Vị, nhưng vạn sự vạn vật, tổng có một đường sinh cơ." "Trong tay ta có đạo tử khí cuối cùng, hãy để nó tự mình chọn chủ nhân đi!" Hồng Quân nói xong, nâng tay vung lên, một luồng tử khí trong tay liền bay ra, như cá bơi, lượn lờ trong đại điện.

Một đám Đại Thần Thông Giả đều mắt dán chặt vào, trên mặt tràn đầy vẻ khát vọng.

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng đều trừng mắt không chớp, trước mặt Thánh Vị, ai mà không động lòng?

Nhưng!

Đạo Hồng Mông Tử Khí kia lượn lờ chuyển động, như thể đang đùa giỡn với chúng nhân không chịu dừng lại, cuối cùng lại chui thẳng vào tay Hồng Vân!

"Hồng Mông Tử Khí của ta?" Hồng Vân tiếp được tử khí, đầu tiên sững sờ, sau đó liền đại hỉ, kích động đến đỏ mặt tía tai, nói: "Ha ha, Hồng Vân tạ Đạo Tổ!" Hồng Vân có được Hồng Mông Tử Khí, hoàn toàn chìm đắm trong niềm vui, hoàn toàn không chú ý đến những ánh mắt không thiện chí đang hướng về mình xung quanh!

Tam Thanh, Nữ Oa và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều là Thánh Nhân thiên định, lại là đệ tử của Hồng Quân, không ai dám động đến họ.

Nhưng Hồng Vân thì khác!

Hồng Vân cũng chỉ là một trong số các Đại Thần Thông Giả, đức

hạnh gì mà lại chiếm được đạo tử khí đó?!

Không dám động Tam Thanh, nhưng đối với Hồng Vân thì không cần phải khách khí.

Ít nhất trong số những người có mặt, Đế Tuấn Thái Nhất, Minh Hà Côn Bằng, v.v.

đều có khả năng chém giết Hồng Vân!

Tuy không có được Hồng Mông Tử Khí, vẫn có thể chọn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng bước đó khó khăn biết bao, ngay cả Đạo Tổ cũng không thể thành công.

Điều đó sao có thể sánh với việc thành Thánh dễ dàng được!

Trong khoảnh khắc, bầu không khí trong điện trở nên có chút vi diệu.

Đặc biệt là Côn Bằng kia, sát ý trong mắt y gần như hóa thành thực chất!

Theo y thấy, nếu không phải Hồng Vân ban đầu nhường chỗ cho phương Tây, y cũng sẽ không đánh mất vị Thánh Vị thiên định kia, kết quả bây giờ thì hay rồi, đạo tử khí cuối cùng lại rơi vào tay Hồng Vân, mối thù này đã lớn lắm rồi!

Sau khi Hồng Quân phân phát bảy đạo tử khí trong tay, liền khai khẩu nói: "Nhĩ đẳng đã là đệ tử của Bần Đạo, cũng hợp lẽ nên có một số pháp bảo để hộ thân." "Vi Sư những năm đầu du lịch Hồng Hoang Đại Địa, có được không ít bảo vật, giờ đây giữ trong tay cũng vô dụng, liền ban cho nhĩ đẳng vậy!" Nghe lời này, một đám người càng thêm ghen tị không thôi.

Làm đệ tử Thánh Nhân có ích lợi như vậy!

Ánh mắt Hồng Quân rơi trên Lão Tử ở phía trước nhất, khai khẩu

nói: “Lão Tử, là do Nguyên Thần Bàn Cổ tam phân hóa thành, lại là thủ lĩnh của Tam Thanh, sau này có thể là thủ lĩnh Huyền Môn của ta.

Nay ta ban cho pháp bảo Thái Cực Đồ.” “Đồ này là một trong ba vật do Bàn Cổ Phủ tam phân hóa thành, là Tiên Thiên Chí Bảo!” “Một khi tế xuất, có thể phân Âm Dương Lưỡng Nghi, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, chuyển hóa Âm Dương Ngũ Hành, phân lý Thiên Đạo Huyền Cơ, bao la đại thiên vạn tượng, uy lực vô cùng!” Nói xong.

Hồng Quân nâng tay vung lên, một đạo đạo đồ hai màu đen trắng bay đến trước mặt Lão Tử.

Thái Cực Đồ hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều, bên ngoài đồ có Đại Đạo Châm Ngôn vây quanh, bên trong đồ có vô số Thiên Đạo Phù Lục, tản phát ra một cỗ Chí Bảo Chi Khí!

Lão Tử tiếp nhận Thái Cực Đồ, trên mặt không khỏi lộ ra vài phần hỉ sắc, khai khẩu nói: “Đệ tử tạ Lão Sư ban bảo!” Đó là Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực kinh thiên động địa, nhìn khắp Hồng Hoang cũng không có mấy kiện!

Nguyên Thủy ngồi một bên nhìn Đại Ca nhà mình có được bảo vật như Thái Cực Đồ, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, vẻ mặt mong đợi nhìn về phía Hồng Quân.

Lão Tử dù sao cũng có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, còn y thì thực sự nghèo rớt mồng tơi rồi!

Chư Thiên Khánh Vân tuy cũng uy lực bất phàm, nhưng lại do Khánh Vân luyện hóa ra, uy lực căn bản không thể so với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

“Nguyên Thủy, đồng là do Nguyên Thần Bàn Cổ tam phân hóa thành, trời sinh có đại khí vận, đại công đức!

Cây Bàn Cổ Phiên này liền ban cho ngươi hộ thân!” “Cái phiên này

đồng là một trong ba vật do Khai Thiên Phủ tam phân hóa thành, thuộc về Tiên Thiên Chí Bảo, có thể bùng phát ra vạn đạo Hỗn Độn Kiếm Khí, công kích vô song, có thể trấn áp khí vận!" Nguyên Thủy tiếp nhận Bàn Cổ Phiên, cũng không nhịn được có chút kích động, vội vàng nói: "Đệ tử tạ Lão Sư ban bảo!" Ánh mắt Hồng Quân hơi chuyển, sau đó rơi trên Thông Thiên Giáo Chủ một bên, khai khẩu nói: "Thông Thiên, thiên tính cương trực, thích kiếm đạo sát phạt, Bần Đạo liền ban cho ngươi một kiện bảo vật!" Vừa nói, Hồng Quân từ trong tay áo lấy ra Tru Tiên Kiếm Trận Đồ và ba thanh Tru Tiên Kiếm!

Chính xác là ba thanh Tru Tiên Kiếm!

Trong bốn thanh kiếm, Tru Tiên Kiếm đang ở trong tay Tử Vi.

"Ngâm!" Tuy không có ai thôi động, nhưng trên ba thanh Tru Tiên Kiếm vẫn không ngừng bùng phát ra từng đạo Hắc Hồng sắc sát lục kiếm quang, phát ra từng trận tiếng kiếm ngâm!

"Đây là Tru Tiên Tứ Kiếm, riêng một thanh là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bốn kiếm hợp nhất, liền là Tiên Thiên Chí Bảo!" "Kết hợp với Tru Tiên Trận Đồ, có thể bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, giết Thần thí Tiên, uy lực vô cùng!" "Một khi bố trí, phi Tứ Thánh bất khả phá!" Hồng Quân nhàn nhạt nói.

"!?" "Phi Tứ Thánh bất khả phá?!" "……" Khi nghe lời Hồng Quân nói, một đám Đại Thần Thông Giả đều đại kinh, cảm thấy toàn thân nổi da gà, cảm giác sau gáy lạnh toát.

Tru Tiên Kiếm Trận cũng quá đáng sợ rồi, phi Tứ Thánh bất khả phá!

Phải biết rằng, trong Hồng Hoang thiên địa tổng cộng cũng chỉ có sáu vị Thánh Nhân, Tam Thanh là một nhà, đồng khí liên chi, tự nhiên không thể nào đánh nhau trong nội bộ.

Chẳng lẽ điều này không có nghĩa là Thông Thiên có được Tru Tiên Kiếm, sau này sẽ vô địch sao?!

Ba huynh đệ mỗi người một kiện Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, ai dám chọc?

Nguyên Thủy vốn có được Bàn Cổ Phiên, trong lòng vui mừng, nhưng nhìn Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay Thông Thiên, tức thì có chút chua xót.

Bàn Cổ Phiên trong tay mình so với Thái Cực Đồ của Lão Tử và Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên, hình như không có điểm nào nổi bật cả!

Hồng Quân lại nói: "Không, cái gọi là cương thì dễ gãy, Tru Tiên Tứ Kiếm tuy lợi hại, nhưng lại không thể hoàn toàn trấn áp khí vận, đây là khuyết điểm của kiện pháp bảo này." Nghe lời này, tâm trạng của Nguyên Thủy mới tốt hơn không ít.

Chương 93

Thông Thiên tiếp nhận Tru Tiên Trận Đồ và ba thanh bảo kiếm, nói: "Lão Sư, trong này chỉ có ba thanh Tru Tiên Kiếm?" Lời Thông Thiên vừa dứt, các Đại Thần Thông Giả khác mới chú ý đến Tru Tiên Kiếm lại thiếu mất một thanh, lẽ nào kiện pháp bảo này bị tàn khuyết?

Hồng Quân nghe lời, nhìn Tử Vi bên cạnh một cái, nói: "Năm xưa Đạo Ma Chi Chiến, La Hầu dẫn bạo địa mạch phương Tây, Tru Tiên Kiếm tứ tán, trong đó một thanh đã bị Tử Vi Đạo Hữu lấy đi!" "Ở trong tay Tử Vi?" Thông Thiên nghe lời liền sững sờ, sau đó đột nhiên hiểu ra, khi tranh giành Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, Tử Vi quả thực đã sử dụng một thanh sát kiếm màu máu!

Bây giờ, khí tức của thanh sát kiếm đó cùng nguồn gốc với Tru Tiên Kiếm, chẳng lẽ không phải là thanh đã thất lạc kia sao?

Nếu Tru Tiên Tứ Kiếm không hoàn chỉnh, tương đương với Linh Bảo Tiên Thiên Đỉnh Cấp, cách Tiên Thiên Chí Bảo có một khoảng cách nhất định.

Trong nháy mắt, Thông Thiên đã hạ quyết tâm, bất kể phải trả điều kiện gì, cũng phải đổi lấy thanh kiếm kia từ tay Tử Vi!

Khi Thông Thiên đang suy nghĩ, tiếng Hồng Quân lại một lần nữa vang lên.

"Nữ Oa, tuy không phải do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, nhưng sau này tự có một phen đại công đức phải làm." "Liền ban Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ, hai thứ này một công một phòng, có thể dùng để hộ thân!" Hồng Quân lật tay tế xuất hai đạo bảo quang, lại là một đồ một cầu, bay vào tay Nữ Oa!

Hồng Tú Cầu!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, là Công Đức Thánh Khí, uy lực vô cùng kinh người.

Một khi tế xuất, sẽ tự động khóa chặt địch thủ, bất kể pháp lực có mạnh đến đâu cũng không thể thoát!

Ai trúng sẽ chết, ai chạm vào sẽ diệt vong, nhục thân Nguyên Thần đều tiêu diệt!

Kiện pháp bảo này tuy lợi hại, nhưng đối với người cùng cảnh giới thì không có áp chế lực lớn đến vậy.

Ngoài ra.

Hồng Tú Cầu có thể định lập Thiên Địa Nhân Tam Hôn, chúa tể đại sự hôn nhân Tam Giới!

Sơn Hà Xã Tắc Đồ!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lực phòng ngự kinh người, so với Tiên Thiên Chí Bảo cũng không hề kém cạnh.

Đồ này là địa đồ của thế giới Hồng Hoang, ghi chép phong thủy địa mạo, Nhật Nguyệt Tinh Thần của thế giới Hồng Hoang, bên trong có một phương Đại Thiên Vũ Trụ Thế Giới, có thể dưỡng dục ức vạn sinh linh!

Sau khi Hồng Quân ban hai kiện pháp bảo cho Nữ Oa, lại nhắm mắt lại, vẻ mặt như không nói nữa.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy, trong lòng không khỏi hẫng một nhịp.

Sự chênh lệch giữa đệ tử thân truyền và đệ tử ký danh cũng quá lớn rồi, hai người họ còn không có một kiện pháp bảo nào trong tay.

Hai người cũng không còn giữ thể diện nữa, vội vàng quỳ xuống, phanh phanh dập đầu.

“Lão Sư, phương Tây của chúng đệ tử chịu ảnh hưởng của Lượng Kiếp trước, địa mạch đều bị hủy, vô cùng nghèo nàn a!” “Không chỉ nhân yên thưa thớt, càng ít bảo vật!

Lão Sư từ bi, xin thương xót chúng sinh phương Tây không dễ dàng, ban cho một số pháp bảo hộ thân đi!” “Ô ô, phương Tây của chúng đệ tử bần cùng thê thảm, cầu Lão Sư rủ lòng thương…” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khóc lóc thảm thiết.

“……” Nhìn biểu hiện của hai người, một đám Đại Thần Thông Giả đều đầy vạch đen.

Nói về không biết xấu hổ, phương Tây quả là lợi hại!

Tử Vi tuy sớm đã dự liệu, nhưng suýt nữa bật cười thành tiếng.

Hai sư huynh đệ này đúng là một cặp kỳ lạ trong Hồng Hoang!

Thấy hai người khóc lóc tố cáo, Hồng Quân mới nói: “Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai người đều có đại nghị lực, đại trí tuệ, Bần Đạo niệm tình hai người cầu đạo không dễ dàng, liền ban cho nhĩ đẳng mấy kiện bảo vật vậy!” Nói xong, Hồng Quân ban Công Đức Kim Liên cho Tiếp Dẫn, ban Gia Trì Thần Xử cùng Bát Bảo Công Đức Trì cho Chuẩn Đề.

Công Đức Kim Liên là một trong Ngũ Đại Liên Đài, phòng ngự vô song!

Gia Trì Thần Xử và Bát Bảo Công Đức Trì cũng là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực bất phàm.

Nhưng, ba kiện bảo vật này so với Tam Thanh, Nữ Oa, hiển nhiên kém hơn không ít.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiểu thân phận đệ tử ký danh của mình, căn bản không thể so với Tam Thanh và Nữ Oa, vì vậy cũng không xa cầu, có pháp bảo ban cho đã là tốt rồi!

Nhìn Đạo Tổ vừa ra tay là một kiện đỉnh cấp pháp bảo, kém nhất cũng là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một đám Đại Thần Thông Giả đều không còn bình tĩnh nữa.

Côn Bằng nhịn không được há miệng nói: "Đạo Tổ rủ lòng thương, chúng đệ tử cũng bần cùng, xin Đạo Tổ ban cho một số pháp bảo hộ thân!" "Xin Đạo Tổ rủ lòng thương…" Một đám người nhao nhao khai khẩu nói.

"Bần Đạo trước đây du lịch Hồng Hoang, có được không ít bảo vật, tất cả đều đặt trên Phân Bảo Nhai bên ngoài môn, nhĩ đẳng có thể tự dựa vào cơ duyên mà lấy!" Hồng Quân nâng tay vung lên, cửa lớn Tử Tiêu Cung oanh nhiên mở ra.

Một đám người thấy vậy, vội vàng thúc động quang cấp tống lao về phía Phân Bảo Nhai, sợ rằng chậm nửa bước sẽ bị người khác giành trước!

Nhìn một cái, chỉ thấy phía đông quảng trường bạch ngọc, đột nhiên đứng sừng sững một khối đá xám khổng lồ vô cùng, như một ngọn núi nhỏ, từng đạo Hỗn Nguyên Chi Khí lượn lờ.

Trên vách đá, các luồng quang mang ngũ sắc bay lượn, tất cả đều tản phát ra khí tức cường đại, ít nhất cũng có hơn một ngàn kiện!

Chính là từng kiện Tiên Thiên Linh Bảo và Hậu Thiên Linh Bảo cường đại!

"Oanh!" Có Đại Thần Thông Giả thấy vậy, nâng tay tóm lấy, hóa ra một bàn tay lớn vươn về phía Phân Bảo Nhai, muốn tóm lấy pháp bảo trong đó!

"Oanh long long!" Lúc này, Phân Bảo Nhai mạnh mẽ chấn động, trên đó bùng phát vô tận Hồng Mông Chi Quang, như sóng thần cuồn cuộn, mạnh mẽ đánh vào thân người Đại Thần Thông Giả vừa ra tay

kia.

“A…” Người này kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị lực đạo khổng lồ đánh bay ra ngoài!

Thấy người ra tay bị đánh bay, những Đại Thần Thông Giả khác có ý định tương tự không khỏi hậm hực.

Lúc này, Tam Thanh đã dẫn đầu bước vào phạm vi bị quang mang của Phân Bảo Nhai bao trùm, phóng thích khí tức của mình, pháp lực cuộn lại, mỗi người đều cuốn đi hơn trăm kiện pháp bảo cường đại!

Pháp bảo có linh, muốn cường thủ căn bản không thể, chỉ có thể tùy thuộc vào phúc duyên của mỗi người.

Những người khác cũng học theo, nhao nhao bước vào trong quang mang, bắt đầu thu lấy pháp bảo!

Có người phúc trạch thâm hậu, thu lấy mấy chục kiện pháp bảo!

Phúc duyên nông cạn, thì chỉ có một hai kiện pháp bảo đáng thương.

So với Tam Thanh, thì kém không biết bao nhiêu.

“Oa, Chủ nhân, ta có mười mấy kiện pháp bảo đó!” Hoàng Ly Nhi thu lấy hơn mười kiện pháp bảo, phẩm chất đều không tệ, không khỏi vô cùng hoan hỉ nói, đôi mắt to tròn đều cong thành hình trăng lưỡi liềm.

“Không tệ!” Tử Vi cười gật đầu, bước vào trong quang mang, thân thể khẽ chấn động, tức thì phóng thích ra một cỗ khí Vương Đạo bá thiên tuyệt địa, bao quát vũ trụ!

“Thúc!” “Thúc!” “Thúc!” Dưới ánh mắt kinh hãi tột độ của chúng nhân, Phân Bảo Nhai đều khẽ run rẩy, từng đạo quang mang ngũ sắc tranh nhau bay ra, tất cả đều bị Tử Vi thu vào trong đại tụ!

Luyện Thần Hồ, Chiếu Thiên Kính, Âm Dương Chung, Nguyên Từ Hoàn, v.v. tổng cộng có đến hai ba trăm kiện!

Những Tiên Thiên Linh Bảo này đều là thần vật trời sinh đất dưỡng, nhật nguyệt thai nghén, thần linh bên trong cảm nhận khí tức vô lượng trong cơ thể Tử Vi, đều bị hấp dẫn.

Pháp bảo, cũng sẽ chủ động chọn chủ nhân!

Trong đó, nổi bật nhất chính là một lá bảo kỳ màu xanh biếc.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ!

Chương 94

Lá kỳ này là một trong Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, một khi tế xuất, vạn đóa thanh liên nở rộ, bảo tướng uẩn tàng, thiên địa mông lung, vạn pháp bất xâm!

Ngoài ra.

Còn có một vật hình tròn lỗ vuông, trông giống đồng tiền, nhưng lại có một đôi cánh rất kỳ lạ, chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Lạc Bảo Kim Tiền.

Một khi tế xuất, có thể làm rơi vạn bảo trong thiên hạ, ngoại trừ binh khí.

Nhìn Tử Vi trong nháy mắt thu lấy mấy trăm kiện pháp bảo, các Đại Thần Thông Giả khác đều ghen tị hận thù, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt đầy oán hận.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, mắt còn đỏ hơn!

Hai người họ cũng chỉ có chưa đến trăm kiện pháp bảo thôi.

Thần sắc Tam Thanh hơi biến, sắc mặt Nguyên Thủy càng có chút đen lại, cảm thấy mặt mũi có chút không giữ nổi.

Dựa vào Tử Vi chỉ xuất thân từ Tinh Thần, lại có phúc duyên khí vận hơn cả chính tông Bàn Cổ!

"Ngô…" Hoàng Ly Nhi nhìn cảnh này, không khỏi trừng lớn đôi mắt, cái miệng nhỏ hồng nhuận há hốc, vẻ mặt kinh hãi, chấn kinh nói: "Chủ nhân, lợi hại quá!" Đợi đến khi pháp bảo trên Phân Bảo Nhai gần như đã được phân phát hết, Tử Vi vung đại tụ lên, chỉ nghe một tiếng oanh long long cực lớn, trực tiếp thu luôn cả Phân Bảo Nhai!

Phân Bảo Nhai cũng là một kiện Hỗn Nguyên Nguyên Thai tự nhiên, phẩm chất cực cao.

Nếu dùng để luyện bảo, thêm vào một khối, có thể nâng cao phẩm chất pháp bảo rất nhiều, không lấy thì phí.

Nhìn Tử Vi ngay cả Phân Bảo Nhai cũng thu đi, các Đại Thần Thông Giả khác không khỏi trợn mắt há mồm, còn có cả thao tác này sao?

Càng có không ít người tiếc nuối không thôi, đã không thu lấy Phân Bảo Nhai, kết quả bỏ lỡ một kiện bảo vật uổng phí.

Đợi chúng nhân thu lấy bảo vật xong, liền trở lại Tử Tiêu Cung ngồi xuống.

Hồng Quân khai khẩu nói: "Hiện nay Bần Đạo ba lần giảng đạo viên mãn, nhưng Thiên Đạo có khuyết, Bần Đạo sẽ lấy thân Hợp Đạo, để bổ toàn Thiên Đạo, duy hộ Hồng Hoang ổn định!" "?!" "Đạo Tổ vạn vạn không thể!" Nghe lời Hồng Quân nói, các Đại Thần Thông Giả trong Tử Tiêu Cung đều biến sắc, nhao nhao khai khẩu khuyên nhủ: "Mong Đạo Tổ tam tư a!" Nếu lấy thân Hợp Đạo, tương đương với hóa thân thành một phần của Thiên Đạo thế giới Hồng Hoang!

Trở thành một phần của quy tắc trật tự thiên địa!

Nói cách khác.

Hồng Quân sau này có thể sẽ không bao giờ xuất hiện nữa!

Lão Tử, một trong Tam Thanh, tiến lên, chắp tay nói: "Chuyện lấy thân Hợp Đạo, phi thường, mong Lão Sư tam tư rồi hành động." Nguyên Thủy cũng theo sau nói: "Lão Sư vạn vạn không thể như vậy a!" "Không sai, thế giới Hồng Hoang tuy Thiên Đạo có khuyết, nhưng chúng đệ tử có thể tìm cách bù đắp, Lão Sư thiết mạc như vậy!" Thông Thiên và Nữ Oa cũng đều níu giữ khuyên nhủ.

“Oa ô, Lão Sư đừng đi a, chúng đệ tử mong muốn sau này được lắng nghe Lão Sư khai giảng Đại Đạo Chi Âm, làm sao có thể Hợp Thiên Đạo chứ?” Chuẩn Đề đấm ngực dậm chân, phóng thanh đại khóc nói, đau lòng đến mức nào thì có bấy nhiêu!

Cái bộ dạng đó, như thể vừa mất mẹ vậy.

Nhưng nếu nhìn kỹ, đôi mắt kia lại không ngừng chuyển động, lộ ra vài phần hỉ sắc khó nhận thấy!

Hồng Quân Hợp Đạo, sau này trong thế giới Hồng Hoang chỉ còn mấy Thánh Nhân mà thôi, không vui sao được!

Chuẩn Đề làm bộ làm tịch như vậy, tức thì làm cho các Đại Thần Thông Giả khác trong điện ghê tởm không ít!

Về chuyện Hồng Quân Hợp Đạo, mọi người đều lòng dạ biết rõ, thậm chí có thể vỗ tay ăn mừng, Chuẩn Đề lại làm bộ làm tịch như vậy, thực sự khiến người ta khinh bỉ.

“Được rồi, ý ta đã quyết!

Nhĩ đẳng không cần níu giữ!

Đợi ta Hợp Đạo xong, Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải Hồng Quân!

Phi Thiên Địa Đại Kiếp Chi Thời, Bần Đạo sẽ không hiện thân!” “Tất cả rời đi đi!” Đối mặt với sự níu giữ của chúng nhân, Hồng Quân thủy chung bất động, hạ lệnh trục khách.

Một đám Đại Thần Thông Giả thấy vậy, nhao nhao đứng dậy rời đi.

Khi Tử Vi cũng định rời đi, đột nhiên nghe Hồng Quân truyền âm nói: “Tử Vi Đạo Hữu, Bần Đạo có việc muốn nói với ngươi, lát nữa xin ở lại Tử Tiêu Cung một chút.” Thần sắc Tử Vi khẽ động, Hồng

Quân lại truyền âm gọi y ở lại, không biết có chuyện gì?

Đợi tất cả mọi người lục tục rời đi, Tử Vi trở lại Tử Tiêu Cung, nhìn Hồng Quân, khai khẩu nói: "Đạo Hữu gọi ta đơn độc đến, không biết có việc gì?" Hồng Quân nói: "Tử Vi Đạo Hữu, với đạo hạnh của ngươi, tất đã cảm nhận được, Bần Đạo đã sớm bắt đầu Hợp Đạo." Tử Vi nghe lời gật đầu, nói: "Không sai." Hồng Quân khẽ thở dài, nói: "Thực không giấu gì ngươi, Bần Đạo năm xưa trong Đạo Ma Chi Chiến đã mắc phải nghiệp lực cực lớn, Hợp Đạo cũng là bất đắc dĩ." "Không, điều Bần Đạo lo lắng là, sau khi Hợp Đạo, ta liền không còn là ta nữa a!" Tử Vi nghe lời Hồng Quân nói, thần sắc không khỏi hơi biến, nói: "Ý của Đạo Hữu là?" Hồng Quân ngẩng đầu nhìn sâu vào hư không, nói: "Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải Hồng Quân!

Sau này nếu Bần Đạo làm ra chuyện gì, Đạo Hữu trong lòng hiểu rõ là được!" Hồng Quân tuy không nói thẳng, nhưng ý trong lời nói đã rõ ràng!

Sau khi lấy thân Hợp Đạo, e rằng trên thân y sẽ xuất hiện rất nhiều biến hóa không thể lường trước!

Hồng Quân nhìn Tử Vi nói: "Với thiên phú tài tình của Đạo Hữu, sau này nhất định có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu có cơ hội, xin giúp lão đạo một tay!" Nói rồi, Hồng Quân lật tay một cái, trong tay tức thì xuất hiện một khối kim sắc Cửu Tiêu Bàn Long Ngọc Tỷ đại ấn, nói: "Đây là Thiên Giới Ngọc Tỷ, Đạo Hữu sau này nếu chấp chưởng ngưu nhĩ Tam Giới Hồng Hoang, cần ấn này tương trợ!" Tử Vi tiếp nhận Cửu Tiêu Ngọc Tỷ, chỉ thấy trên đó cửu long cuộn tròn, bùng phát ra ánh sáng rực rỡ, lại có vô tận Hoàng Đạo Khí tức tràn ngập, đây chính là một phương Thiên Định Hoàng Đạo Chân Tỷ!

Tử Vi mưu tính Tam Giới, việc muốn chấp chưởng Hồng Hoang, căn bản không thể giấu được Hồng Quân.

Thấy Hồng Quân chủ động ban cho Thiên Đình Ngọc Tỷ, vì vậy cũng không cảm thấy chút ngạc nhiên nào.

Tử Vi thần sắc khẽ động, nói: "Bần Đạo đã hiểu rồi." Hồng Quân mới gật đầu, nói: "Bần Đạo phải Hợp Đạo rồi, Đạo Hữu xin trở về đi!" Tử Vi nghe lời đứng dậy, chắp tay với Hồng Quân, không còn trì hoãn nữa, bay thẳng hóa thành một đạo lưu quang rời Tử Tiêu Cung, một đường bay về phía thế giới Hồng Hoang.

Đợi sau khi Tử Vi rời đi không lâu, trong mắt Hồng Quân lộ ra một tia bất đắc dĩ, hai tay vỗ vào nhau trước người!

"Ông!" Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành một đạo tử quang xông ra, giữa quang khí lưu chuyển, rủ xuống vô tận tử sắc hà quang, bao trùm toàn bộ thân hình Hồng Quân!

Nhìn một cái, thân ảnh Hồng Quân dường như không tồn tại trong hiện thế, như bóng nước!

"Hợp Đạo!" Hồng Quân đại hống một tiếng, Tạo Hóa Ngọc Điệp oanh nhiên chấn động, hóa thành một mặt tử sắc Thiên Luân, bùng phát ra vô tận phong mang chi khí, xuy lạp một tiếng cắt mở hư không một cái khẩu tử khổng lồ!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Trong nháy mắt.

Vô cùng vô tận kim sắc quang mang từ trong vết nứt đó phun trào ra, dường như liên thông với một không gian kỳ dị khác, khí tức Thiên Đạo vô cùng nồng đậm đang tràn ngập!

Ngay sau đó!

Khí tức Thiên Đạo hạo hãn mạnh mẽ xông lên, như đại dương mênh mông, trực tiếp nhấn chìm Hồng Quân và Tạo Hóa Ngọc Điệp vào trong.

"Oanh long long…" Trong Tử Tiêu Cung, xuất hiện vô tận Pháp Tắc Chi Quang, hóa thành từng đạo Đại Đạo Trật Tự Chân Vũ, trực tiếp bao phủ toàn bộ hư không.

Sau không biết bao lâu, tất cả quang mang dần dần tan đi, lại một lần nữa lộ ra thân ảnh Hồng Quân!

Nhưng!

Hồng Quân lúc này lại cho người ta một cảm giác lạnh lùng vô tận, dường như bao quát chúng sinh thiên địa, vũ trụ thế gian, như thể đột nhiên đã biến thành một người khác vậy! … Không nhắc đến biến hóa trong Tử Tiêu Cung, Tử Vi trở lại Đại La Thiên, liền bắt đầu suy nghĩ về những lời Hồng Quân đã nói với y.

Nếu lời Hồng Quân là thật, Thiên Đạo thế giới Hồng Hoang không đơn giản như nhìn thấy.

Thế giới Hồng Hoang sâu hơn nhiều so với y tưởng tượng!

Đương nhiên, Hồng Quân cũng có thể nói dối, kỳ thực trong bóng tối có một mưu đồ khác!

Bất kể là điểm nào, Tử Vi đều cần phải đề phòng, chuẩn bị trước.

Chương 95

Chỉ cần thực lực đủ cường hoành, liền có thể vô sợ tất cả.

"Tử Tiêu Cung lần giảng đạo thứ ba kết thúc, ta cũng nên mưu tính chuyện Thiên Đình!" Tử Vi khẽ tự lẩm bẩm, nâng tay vung lên, trước mắt hiện ra ba lá bảo kỳ quang thải lượn lờ.

Lần lượt là Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Trung Ương Thú Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ!

Cộng thêm Nam Phương Ly Địa Quang Diễm Kỳ trong tay Hoàng Ly Nhi, Ngũ Phương Kỳ chỉ còn thiếu lá Tố Sắc Vân Giới Kỳ cuối cùng là có thể thu thập đủ.

Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, chính là Linh Bảo Bổn Mệnh của Thái Chân Tây Vương Mẫu!

"Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ hội tụ, có thể bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận được xưng là đại trận phòng ngự số một Hồng Hoang, Tố Sắc Vân Giới Kỳ lại có xưng hiệu 'Tụ Tiên Kỳ', có thể ngưng tụ vô tận phúc trạch khí vận, đại kỳ vừa vẫy, vạn Tiên triều bái!" Mắt Tử Vi lộ ra hai đạo Thần Quang, nói: "Bất kể thế nào, lá bảo kỳ này nhất định phải lấy!" Nếu đối phương là Nam Tiên như Hồng Vân Lão Tổ, Tử Vi không chừng trực tiếp cướp rồi, nhưng Tây Vương Mẫu lại là phái nữ, lại có chút không tiện động thủ.

Nếu không, lại có chút làm mất thân phận của y.

Khi Tử Vi đang suy nghĩ, đột nhiên nghe bên ngoài Tam Thập Tam Thiên có người truyền âm nói: "Tây Côn Luân Thái Chân cầu kiến Tử Vi Đạo Hữu!" "Ừm?

Tào Tháo, Tào Tháo!" Tử Vi nghe tiếng Tây Vương Mẫu, khóe miệng không khỏi lộ ra vài phần ý cười, nâng tay vung lên, liền mở ra cấm chế Nam Thiên Môn.

Tây Vương Mẫu đứng trước Nam Thiên Môn, trên dung nhan tinh xảo tràn đầy vẻ lo lắng, đột nhiên thấy Nam Thiên Môn mở ra, trong lòng không khỏi hơi vui mừng, vội vàng hóa thành một đạo độn quang bay về phía Thiên Giới.

Nhìn cảnh tượng Thiên Giới phi phàm, khắp nơi dao hoa tiên thảo, Linh Khí nồng đậm đến mức đáng sợ, thậm chí vượt xa Tây Côn Luân, Tây Vương Mẫu không khỏi chấn động không thôi!

Một đường xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, đến tầng cao nhất trong Đại La Thiên.

Tây Vương Mẫu vừa bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện, nhìn Tử Vi đang ngồi ở phía trước nhất, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, nói: "Thái Chân bái kiến Tử Vi Đạo Hữu." Tử Vi đáp lễ, cười nói: "Nguyên lai là Thái Chân Đạo Hữu, mời!" Đợi hai người phân chủ khách ngồi xuống, Tử Vi nâng tay vung lên, trên bàn đã xuất hiện nhiều món mỹ thực trân tu.

Tây Vương Mẫu cười nói: "Thiên Giới quả là một nơi tạo hóa, Đạo Hữu nhập chủ trong đó, thực sự khiến người ngoài ghen tị." Tử Vi nghe lời cười nói: "Chỉ là cơ duyên xảo hợp mà thôi." Tây Vương Mẫu gật đầu, ăn một quả Linh Quả, cùng Tử Vi tùy ý nói chuyện vài câu, cuối cùng không nhịn được nói: "Thực không giấu gì, thiếp thân lần này tìm Đạo Huynh, có một việc muốn cầu." Tử Vi cười nhìn Tây Vương Mẫu một cái, biết đối phương lần này đến khẳng định có việc, cố ý trêu đùa nói: "Ồ, chẳng lẽ Đạo Hữu tìm ta không phải để giao du luận đạo sao?" Nghe lời Tử Vi nói, trên khuôn mặt cười của Tây Vương Mẫu không khỏi hiện lên hai vệt ráng mây, hơi oán giận

nhìn Tử Vi một cái, khẽ giận nói: "Với bản sự của Đạo Huynh, e rằng trong lòng đã sớm rõ thiếp thân vì sao đến, lại còn cố tình hỏi, cố ý trêu chọc thiếp thân!" Nghe lời này, Tử Vi không khỏi nhàn nhạt cười, nói: "Có phải vì chuyện Đông Vương Công không?" "Ai!" Tây Vương Mẫu nghe lời thở dài một hơi, nói: "Không sai!" "Đông Vương Công sáng tạo Vạn Tiên Minh, lại bị huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất đánh bại, sống chết không rõ.

Ta được Đạo Tổ phong là Nữ Tiên chi thủ Hồng Hoang, có thể hóa họa thành phúc." "Hai huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất dã tâm bừng bừng, nếu có ác ý đối với thiếp thân, thiếp thân e rằng không đỡ nổi hai người họ, xin Đạo Huynh chỉ giáo ta!" Trên thực tế, Tây Vương Mẫu cũng có chút e ngại huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất, lo lắng mình sẽ trở thành mục tiêu tiếp theo của hai người!

Với thực lực một mình, nàng căn bản không có cách nào chống lại hai người bọn họ!

Nhìn khắp Hồng Hoang, duy chỉ có Tử Vi mới có năng lực che chở nàng chu toàn.

Huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất dù có kiêu căng đến đâu, cũng tuyệt đối không dám làm càn trước mặt Tử Vi!

Nghe lời của Tây Vương Mẫu, Tử Vi cười nói: "Đạo hữu là Vạn Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ khâm định, ta có thể giúp gì được đây?" Thấy Tử Vi như vậy, Tây Vương Mẫu khẽ cắn răng, dường như đã hạ quyết tâm, nói: "Chỉ cần Đạo huynh nguyện ý giúp thiếp thân, bất luận điều kiện gì, thiếp thân đều đáp ứng!" "Được!" Tử Vi nghe vậy, thần sắc không khỏi sáng lên, nói: "Đế Tuấn, Thái Nhất đã thành lập Yêu Đình, cũng không làm được trò trống gì!

Đạo hữu nếu lo lắng, về sau cứ ở trong Thiên Giới của ta là được!" "Thật sao?" Tây Vương Mẫu nghe vậy không khỏi có chút

kinh hỉ.

Vốn dĩ nàng tưởng Tử Vi sẽ làm khó một phen, không ngờ đối phương lại nhanh chóng đáp ứng.

Tuy rằng sau này ở Thiên Giới, nàng sẽ phải luôn chịu sự quản hạt của Tử Vi, nhưng so với việc bị Đế Tuấn, Thái Nhất uy hiếp, ngày ngày thấp thỏm không yên, thì quả thực tốt hơn vô số lần!

Quan trọng nhất, Tây Vương Mẫu bản thân đối với Tử Vi cũng không có ác cảm.

Tử Vi thấy Tây Vương Mẫu vẻ mặt kinh hỉ, nói: "Đừng vội mừng quá sớm, ở lại Thiên Giới thì được, nhưng về sau phải nghe lời ta." "Nghe lời sao?" Tây Vương Mẫu nghe vậy hơi chần chừ một chút, rồi liền gật đầu nói: "Được!

Thiếp thân về sau chỉ nghe lời Đạo huynh!

Đạo huynh bảo thiếp thân làm gì, thiếp thân sẽ làm đó!" "Ồ?

Nhanh chóng đáp ứng vậy sao, không cần suy nghĩ thêm?" Thấy Tây Vương Mẫu đáp ứng dứt khoát như vậy, ngược lại khiến Tử Vi có chút ngạc nhiên.

"Đạo huynh, thiếp thân có quyền lựa chọn sao?" Nghe lời Tử Vi, Tây Vương Mẫu lập tức vẻ mặt u oán, đôi phượng mâu u u nhìn Tử Vi, dường như chịu ủy khuất to lớn từ Tử Vi vậy.

Tử Vi thấy thế không khỏi khẽ ho một tiếng, nói: "Đã như vậy, về sau cứ an tâm ở Thiên Giới đi!" "Thật sự đa tạ Đạo huynh!" Tây Vương Mẫu nghe vậy trên mặt lập tức lộ ra nụ cười rạng rỡ, khiến Tử Vi không khỏi cảm thán, phụ nữ quả nhiên lật mặt còn nhanh hơn lật sách!

"Ai, đáng tiếc cho Đông Vương Công Đạo hữu, tu hành vô số năm, lại một sớm thân tử……" Sau khi không còn lo lắng an nguy,

Tây Vương Mẫu lại không khỏi thở dài.

"Ai đã giết Đông Vương Công?" Tử Vi hỏi.

"Chẳng lẽ Đông Vương Công chưa chết, Đạo huynh biết sao?" Trong lòng Tây Vương Mẫu, giọng nói không khỏi ngừng lại, dường như đoán được điều gì đó, vẻ mặt khó tin nhìn về phía Tử Vi. …… Sau khi Tử Vi thu nạp Tây Vương Mẫu, liền rời Tam Thập Tam Thiên, một đường bay về Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn của Trấn Nguyên Tử.

Lần trước Tử Vi đã tặng Hồng Vân một Hồ Lô Nguyên Thai, Trấn Nguyên Tử đã đáp ứng cho mượn Địa Thư để tham ngộ, bây giờ cũng là lúc nên thực hiện lời hứa.

Chỉ là…… Tử Vi quay đầu nhìn Tây Vương Mẫu bên cạnh, trên mặt không khỏi lộ ra vài phần bất đắc dĩ.

Muốn đến Vạn Thọ Sơn tìm Trấn Nguyên Tử, kết quả Tây Vương Mẫu sống chết đòi đi theo, giống như một con bọ keo dính chặt không thể rũ bỏ, cũng khiến Tử Vi không nói nên lời.

Các nữ tiên Hồng Hoang này, trong ấn tượng của hậu thế không phải đều phải cao quý, hỉ nộ bất lộ ư, sao Nữ Oa, Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu từng người một đều hoạt bát đến vậy?!

Nào có nửa điểm khí chất mẫu nghi thiên hạ?

Thôi, Tây Vương Mẫu thích đi theo thì cứ đi theo cũng được, dù sao cũng sẽ không gây trở ngại cho việc của y.

Có một mỹ nhân như vậy bầu bạn, cũng phần nào làm dịu đi sự nhàm chán trên đường đi.

Trước khi khởi hành, Tử Vi cũng đã phái Hoàng Ly Nhi đi đến Phượng tộc, chiêu mộ người của Phượng tộc quy phục.

Trên Độ Nguyệt Phi Tiên, hai bóng người sóng vai đứng.

Tây Vương Mẫu cười nói: "Trấn Nguyên Tử Đạo hữu thiếp thân cũng có chút nghe danh, nghe nói y trong tay nắm giữ Địa Thư do Hồng Hoang Đại Địa Thai Mô hóa thành, có thể xưng là Chí Bảo." "Mà Hồng Vân Đạo hữu cũng là người có phúc duyên sâu dày, có thể đạt được một đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng, e rằng cũng có một tia hy vọng thành Thánh!" "Hai vị Đạo hữu đều là những người phi phàm a!" "Phúc duyên sâu dày?" Nghe vậy, Tử Vi không khỏi cười khẩy một tiếng, nói: "Hồng Vân là một kẻ ngốc!" "A?!" Nghe lời Tử Vi, Tây Vương Mẫu hiển nhiên có chút kinh ngạc, vẻ mặt hỏi: "Hồng Vân Đạo hữu làm sao vậy?" Tử Vi nói lời kinh người: "Rất tốt, đáng tiếc là sắp chết rồi." "Làm sao có thể??!" Tây Vương Mẫu không khỏi giật mình, không hiểu hỏi: "Hồng Vân Đạo hữu là tu vi Chuẩn Thánh, nhìn khắp cả Hồng Hoang, ai có thể giết được y, tại sao lại tự nhiên vô cớ mà chết được?" "Không có gì, cứ xem như ta nói đùa thôi." Tử Vi tùy ý nói.

"Không đúng, bên trong khẳng định có nguyên nhân.

Nếu không, tại sao lại nói như vậy?" Tây Vương Mẫu hiển nhiên không dễ bị lừa gạt, vẻ mặt tò mò nhìn Tử Vi, mở miệng hỏi: "Tử Vi Đạo huynh, mau nói cho thiếp thân biết đi!" "Vì sao Hồng Vân lại sắp chết?!" Tử Vi vốn định lấp liếm, nhưng thấy Tây Vương Mẫu vẻ mặt tò mò như một đứa trẻ, truy hỏi mãi không ngừng, liền dứt khoát nói: "Đơn giản thôi, Hồng Vân mang trong mình Hồng Mông Tử Khí, lại không phải đệ tử của Thánh Nhân, trong Hồng Hoang này đại năng nào lại không muốn giết y chứ?!" "Nếu Hồng Vân thành thật ở yên trong Ngũ Trang Quán, có Địa Thư của Trấn Nguyên Tử che chở, một khi dám đi ra ngoài, tất chết không nghi ngờ!" Hiện tại Tây Vương Mẫu đã là người của mình, y cũng không cần che giấu gì nữa.

Tây Vương Mẫu khi liên quan đến an nguy thì nắm bắt đại thế rất

rõ ràng, kết quả ở vấn đề của Hồng Vân, lại hồ đồ, chỉ số thông minh quả thật khó lường.

"……" Nghe xong phân tích của Tử Vi, Tây Vương Mẫu bị chấn động không nhỏ, một lát sau mới lẩm bẩm nói: "Dường như thật sự là như vậy……" Lúc này, Tây Vương Mẫu chợt hiểu ra, nói: "Tử Vi Đạo huynh, chẳng lẽ huynh không cảm thấy hứng thú với đạo Hồng Mông Tử Khí đó sao?" "Hồng Mông Tử Khí?" Tử Vi cười nói: "Ta muốn chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không phải Thánh Nhân!

Hồng Mông Tử Khí đối với người khác có lẽ như trân bảo, nhưng trong mắt ta, lại không đáng một đồng!" Trong lời nói, Tử Vi trên người lập tức toát ra một cỗ khí chất tự tin vô cùng!

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên……" Cảm nhận được ý bá đạo toát ra từ trên người Tử Vi, trong lòng Tây Vương Mẫu không khỏi khẽ chấn động, nói: "Đạo huynh khí phách thật lớn……" Trong lúc hai người nói chuyện, trên đường chân trời phía trước đột nhiên xuất hiện một ngọn núi tiên hùng vĩ, cao tới hàng ức vạn trượng!

Ngọn núi này nhìn qua như tiên nhân nằm ngủ, cổ phác tự nhiên, tản mát ra một cỗ linh khí xung thiên, hiển nhiên là một phúc địa tiên sơn đỉnh cấp!

Đó chính là Vạn Thọ Sơn.

Tử Vi cũng không cố ý che giấu khí tức trên người, vừa mới đến gần Vạn Thọ Sơn, đã thấy hai đạo lưu quang bay ra từ bên trong, chớp mắt đã đến gần.

Chính là Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân.

Thấy Tử Vi và Tây Vương Mẫu, hai người liền vội vàng hành lễ, nói: "Trấn Nguyên Tử (Hồng Vân) bái kiến Tử Vi, Thái Chân Đạo

hữu!" Tử Vi và Tây Vương Mẫu đáp lễ, Trấn Nguyên Tử liền nói: "Hai vị Đạo hữu từ xa đến, mau mau mời vào!" Theo đó, bốn người hóa thành lưu quang rơi xuống Vạn Thọ Sơn, trước mắt liền xuất hiện một đạo quán cổ phác, trên đó viết ba chữ lớn Ngũ Trang Quán.

Hai bên cánh cửa đạo quán, thì có một cặp câu đối quen thuộc.

Vế trên: Trường sinh bất lão thần tiên phủ Vế dưới: Cùng trời đồng thọ đạo nhân gia Tử Vi liếc mắt nhìn qua, xa xa nhìn thấy trong hậu viện Ngũ Trang Quán đang mọc một cây nhân sâm quả khổng lồ vô cùng, từng quả quả treo trên cây, tản mát ra mùi hương dịu nồng.

Nhìn Ngũ Trang Quán, Tử Vi không khỏi nhớ đến cảnh Tôn Ngộ Không đẩy đổ cây nhân sâm quả trong Tây Du Ký ở hậu thế.

Càng nghĩ kỹ, Tử Vi nhận ra sự việc không bình thường!

Chương 96

Tôn Ngộ Không chẳng qua là một Thái Ất Kim Tiên, làm sao có thể đẩy đổ cây nhân sâm quả của Trấn Nguyên Tử với tu vi Chuẩn Thánh, bây giờ nhìn lại, đó chẳng qua là Phật, Huyền hai phái diễn một vở đại hí cho thiên hạ xem mà thôi!

Kim Thiền Tử chuyển thế, con đường bốn thầy trò đi thỉnh kinh, kỳ thực chính là một sự thỏa hiệp giữa thế lực Huyền Môn phương Đông lấy Thái Thượng Lão Quân làm đầu, và thế lực Phật Môn phương Tây lấy Tiếp Dẫn Chuẩn Đề làm đầu.

Sự kiện Tây Du, khí vận Phật Môn mạnh mẽ hơn vô số lần!

Đương nhiên, trong đó còn xen lẫn vô số tranh đấu giữa các Thánh Nhân, càng thêm phức tạp.

Tây Vương Mẫu nhìn cảnh sắc trong Ngũ Trang Quán, cười nói: "Đạo hữu nơi đây khí thế phi phàm, linh cơ vô tận, quả nhiên là một phong thủy bảo địa!" Nàng chủ động đảm đương trách nhiệm mở lời cho Tử Vi, làm cho không khí hoạt bát hơn.

Trấn Nguyên Tử nghe vậy, trên khuôn mặt chất phác cũng không khỏi lộ ra vài phần ý cười, nói: "Đạo hữu quá khen, nơi bần đạo đây quả thực không thể so với Côn Luân Sơn." Tây Vương Mẫu hơi có vẻ kiêu ngạo liếc nhìn Tử Vi, dường như muốn lập công vậy, cười nói: "Trấn Nguyên Tử Đạo huynh không cần khiêm tốn!" Tử Vi thu hết thần tình vào đáy mắt, không khỏi khẽ cười, không ngờ Tây Vương Mẫu lại có một mặt hoạt bát như vậy.

Mấy người vào đại điện, liền có hai tiểu đồng Thanh Phong Minh Nguyệt bưng nhân sâm quả và tiên lộ ra chiêu đãi.

"Đây là nhân sâm quả trong truyền thuyết sao?" Khi nhìn thấy trên

đĩa những quả hình hài như trẻ con, da trơn, trắng nõn, Tây Vương Mẫu không khỏi kinh ngạc.

Nàng dùng tay ngọc cầm lấy một quả, khẽ mở môi đỏ, cắn một miếng, chỉ cảm thấy tràn đầy hương thơm ngào ngạt, nước cốt tràn đầy, một cỗ linh khí Tiên Thiên vô cùng nồng đậm hóa giải, không khỏi cười nói: "Không hổ là thần vật thiên địa!" Tử Vi thì đã quen rồi, cùng Trấn Nguyên Tử tùy ý trò chuyện vài câu, liền đi thẳng vào vấn đề: "Lần này ta đến là để tham ngộ Địa Thư trong tay Đạo hữu, chắc Đạo hữu đã liệu trước." Trấn Nguyên Tử gật đầu nói: "Chuyện đã đáp ứng Đạo hữu lúc trước, tự nhiên sẽ không thất hứa." "Địa Thư của ta do Hồng Hoang Đại Địa Thai Mô hóa thành, có uy năng thao túng vô tận long mạch Hồng Hoang, Đạo hữu cứ việc cầm đi tham ngộ!" "Tốt!" Tử Vi nhận Địa Thư, cũng không khách khí, trực tiếp vào mật thất, hai mắt thần quang sáng rực, bắt đầu tham ngộ!

"Ông!" Theo pháp lực của Tử Vi rót vào, Địa Thư liền khẽ chấn động, bề mặt quang mang đại tác, từng đạo huyền hoàng chi quang chiếu rọi ra, chiếu sáng vô tận hư không.

Hà quang vạn đạo, thụy thải thiên điều!

Trong hư không, từng đạo thần mang bay lượn, vô số tự phù cổ phác thần bí từ Địa Thư bay ra, giao thoa tung hoành, trải ra, hóa thành một bảo đồ long mạch đại địa của Hồng Hoang Thế Giới!

Địa Thư!

Vốn là do Đại Địa Thai Mô hóa thành, ghi lại tất cả các đường long mạch của Hồng Hoang Thế Giới, là Chí Bảo của đại địa!

Không hề khoa trương, có Địa Thư trong tay, ngay cả Thánh Nhân muốn động đến Trấn Nguyên Tử, cũng phải cân nhắc kỹ lưỡng.

Vạn nhất thật sự bức Trấn Nguyên Tử vào đường cùng, kẻ hiền

lành phát nộ, nhất khí dưới cơn giận mà dẫn bạo long mạch Hồng Hoang Đại Địa, vô tận nghiệp lực giáng xuống, Thánh Nhân cũng phải uống một hồ!

Thậm chí!

Nghiêm trọng thì còn có thể rớt xuống Thánh vị!

Đó cũng là lý do vì sao sau khi Khai Thiên Tích Địa, trong mấy lần Lượng Kiếp, Trấn Nguyên Tử đều có thể an nhiên vượt qua, và được cái danh Tổ Địa Tiên.

Chính vì như vậy, không có đại thần thông giả nào lại không có mắt mà đi trêu chọc Trấn Nguyên Tử.

"Địa Thư……" Tử Vi lẩm bẩm, Nguyên Thần đạo niệm chìm đắm trong đó, mượn lực bản nguyên pháp tắc của Địa Thư, bắt đầu tham ngộ huyền bí của Địa Thư!

Trong khoảnh khắc.

Trước mắt y xuất hiện một mảng sương mù xám xịt.

Trong sương mù, dường như xuất hiện vô số vân lạc màu vàng dày đặc, tung hoành giao thoa!

Những vân lạc màu vàng này lấp lánh quang mang, giống như mạch máu, lấy Vạn Thọ Sơn dưới chân làm trung tâm, kéo dài ra khắp Hồng Hoang Đại Địa, vô tận Tứ Hải.

Đó chính là long mạch đại địa của Hồng Hoang Thế Giới!

Nguyên Thần của Tử Vi trải rộng ra, trong chốc lát đã tiến vào cảnh giới vô tư vô ngã, vô không vô di, hoàn toàn chìm đắm trong vô số long mạch đại địa!

"Hồng Hoang Thế Giới có Thiên Đạo, là quy tắc bất diệt duy trì vận hành thế giới!" "Tuy nhiên, thiên địa vạn vật, đều nên hợp theo số

Thiên Địa Nhân Tam Tài, mới tròn đầy!" "Nếu Thiên Đạo là ý chí quy tắc của thế giới, vậy Địa Đạo là cấu trúc nền tảng của thế giới, Nhân Đạo là sự tạo hóa của vô lượng chúng sinh!" "……" Theo thời gian trôi qua, Tử Vi mượn sức mạnh thôi diễn của Tử Vi Đấu Số, trong lòng dần dần dâng lên vô số cảm ngộ.

Mãi đến lúc này, Tử Vi mới phát hiện, sự huyền diệu của Địa Đạo không hề kém Thiên Đạo chút nào!

Hồng Hoang Thế Giới nên có Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo!

Tam Tài Thiên Địa Nhân viên mãn!

Chỉ là hiện nay lực lượng Thiên Đạo đại thịnh, lực lượng Địa Đạo vốn yếu ớt, lại chịu ảnh hưởng của Đạo Ma Chi Chiến, bị trọng thương, nên không hiển hóa ra thế gian mà thôi.

Lực lượng Nhân Đạo cuối cùng còn chưa thành, cho nên mới tạo thành cục diện Thiên Đạo độc đại.

Tử Vi đột nhiên mở bừng hai mắt, trong mắt lóe lên vô số cảm ngộ.

Thậm chí có thể nói, Hồng Hoang Thế Giới hiện tại là một thế giới có chút dị dạng!

Cửu là cực hạn của số.

Vốn dĩ theo sự phát triển bình thường, trong thiên địa Hồng Hoang có thể thai nghén ra chín vị Thánh Nhân chí cao vô thượng.

Thiên Địa Nhân Tam Đạo, mỗi đạo chiếm ba tôn Thánh vị.

Tuy nhiên hiện nay trong thiên địa, riêng Thánh Nhân Thiên Đạo đã có sáu vị!

Nếu tính thêm Hồng Quân, thì tổng cộng là bảy vị.

Thánh vị còn lại cho Địa Đạo và Nhân Đạo chỉ còn hai tôn!

Ngay cả hai tôn Thánh Nhân này, cũng không biết khi nào mới thật sự xuất thế.

Và theo Tử Vi thôi diễn, Thiên Địa Nhân Tam Tài chi Đạo của Hồng Hoang Thế Giới, đều nên thai nghén ra một kiện pháp bảo vô thượng.

Trong lòng, Tử Vi tâm thần lại chìm vào Địa Thư, bắt đầu cảm ứng!

Ngàn năm sau!

Tử Vi đột nhiên mở bừng hai mắt, mượn sức mạnh của Địa Thư, trong khoảnh khắc tiềm nhập vào long mạch đại địa, đi về một nơi nào đó trong Hồng Hoang Thế Giới.

Không biết đã đi bao lâu, Tử Vi cuối cùng đã đến được long mạch đại địa của Bất Chu Sơn!

Nhìn khắp xung quanh, đâu đâu cũng là kim sắc quang mang, khí tức đại địa vô cùng nồng đậm tràn ngập từng tấc không gian.

Ngay phía trước Tử Vi, một cái đầu rồng khổng lồ ngẩng cao sừng sững, sống động như thật, trong miệng phun ra vô tận khí tức đại địa!

Trong miệng rồng đó, vô tận quang mang rực rỡ ẩn chứa, từng đạo tiên hồng ngũ sắc lóe lên, ngậm một thanh trường kiếm màu vàng tối, phát ra từng trận ba động huyền diệu khó tả!

Tử Vi thấy vậy, giơ tay vung lên, thanh kiếm này liền rơi vào tay y, Tử Vi cẩn thận xem xét.

Chỉ thấy thanh kiếm này dài ba thước ba tấc, tạo hình cổ phác, toàn thân như một con đại long cuộn tròn.

Từ cán kiếm đến mũi kiếm, khắc vô số hoa văn hình vảy rồng,

mỗi đạo hoa văn đều đại biểu cho một đường long mạch của Hồng Hoang Thế Giới.

Toàn bộ thân kiếm tổng cộng chia làm ba mươi sáu đốt, mỗi chỗ nối đều có tủy rồng màu trắng sữa, một sợi kim tuyến xuyên suốt thân kiếm, toàn bộ đều thể hiện ý tôn quý!

Chí bảo đại địa Hậu Thổ Kiếm!

Quả nhiên đúng như Tử Vi đã suy đoán, Hậu Thổ Kiếm là thần kiếm do tinh hoa vô tận long mạch đại địa của Hồng Hoang hóa sinh, phân ly âm dương, nuôi dưỡng vạn vật, có thể điều động toàn bộ khí tức long mạch Hồng Hoang.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, Hậu Thổ Kiếm đáng lẽ là pháp bảo chứng đạo của Thánh Nhân Địa Đạo, chỉ là đã bị Tử Vi 'cướp mất' trước!

Khoảnh khắc Tử Vi lấy ra Hậu Thổ Kiếm.

Chương 97

"Oanh long long!" Toàn bộ long mạch đại địa Hồng Hoang đều hoạt động!

"Ngâm!

Ngâm!" Kèm theo từng tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, từng đường long mạch đại địa dường như sống lại, bộc phát ra vô tận kim sắc khí tức, xông phá vân tiêu!

Hồng Hoang Thế Giới kịch chấn!

Trong khoảnh khắc.

Vô số tiên linh bị kinh động, đều chấn kinh nhìn cảnh tượng này, nhưng đều mặt đối mặt nhìn nhau, không hiểu chuyện gì đã xảy ra!

Tử Vi tự nhiên không biết sự biến hóa bên ngoài, sau khi thu Hậu Thổ Kiếm, liền thuận theo long mạch, quay trở lại Ngũ Trang Quán, tiếp tục tham ngộ Địa Thư. …… Trong khi Tử Vi ở Vạn Thọ Sơn, tham ngộ Địa Thư.

Không ngoài dự đoán, Thái Nhất đã đến Tây Côn Luân, nhưng lại không thấy ai!

Bất đắc dĩ, đành phải quay lại Tây Hải.

Bồng Lai Đảo, Yêu Hoàng Cung!

Trong một đại điện vàng son lộng lẫy, Đế Tuấn mặc một bộ đế bào màu vàng, ngồi trên long ỷ vàng, không giận mà uy!

Thái Nhất thì ngồi bên cạnh y, vẻ mặt bá đạo vô cùng!

Phía dưới, thì dựa theo thân phận và tu vi cao thấp, lần lượt ngồi các Yêu Thần Yêu Tộc như Kế Mông, Anh Chiêu, tu vi đều ở cảnh

giới Đại La Kim Tiên.

Thậm chí!

Trong đó lại có hai đại Yêu cấp độ Chuẩn Thánh tuyệt thế!

Đại Yêu bên trái, một đầu tóc dài màu đỏ lửa như nhuộm máu, cổ chỉ có một mảnh da nhỏ kết nối với thân thể, nhìn qua vô cùng quỷ dị.

Và yêu này tay trái đặt trước ngực, tay phải lại ẩn sau lưng, dường như chìm trong tuế nguyệt, nhìn qua cực kỳ không hài hòa!

Chính là Yêu Thánh Cư Bỉ!

Một người khác, thì là một đạo nhân trung niên thân hình tráng kiện, mặc một bộ đạo bào màu xanh, đôi mắt tam giác âm u, cho người ta cảm giác âm trầm độc ác!

Chính là Đẳng Xà, thủ lĩnh của vạn rắn!

Ánh mắt Đế Tuấn đảo qua một lượt chúng Yêu Thần phía dưới, mở miệng nói: "Yêu tộc của ta hiện nay lập thân ở Tây Hải, phát triển càng ngày càng cường thịnh, nhưng hải ngoại dù sao cũng không thể so với lục địa." "Thực lực tổng thể của Yêu tộc ta so với Vu tộc lại có một khoảng cách không nhỏ, các khanh có kiến nghị gì không?" Nghe lời Đế Tuấn, một nam tử mặc bạch bào đứng dậy, chắp tay nói: "Hồi bẩm Yêu Đế, nhị lang Yêu tộc ta có hơn ức vạn, không hề kém gì Vu tộc!" "Chỉ là Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, mỗi người đều là đại thần thông giả cấp độ Chuẩn Thánh, dù cho hai vị Yêu Đế chiến lực tuyệt thế vô song, có vạn phu bất đương chi dũng, nhưng dù sao song quyền nan địch tứ thủ……" Nam tử bạch bào chính là Bạch Trạch, đại Yêu nổi tiếng đa mưu túc trí trong Yêu tộc!

Đế Tuấn nghe vậy gật đầu, nói: "Yêu Thần Bạch Trạch nói có lý, vậy có cách giải quyết nào không?" Bạch Trạch mở miệng nói: "Hồi bẩm Yêu Đế, theo hạ thần được biết, trong Bất Chu Sơn có hai vị đại

thần thông giả đỉnh cấp cư ngụ, nếu Yêu Đế ngài có thể lôi kéo hai người họ vào Yêu tộc ta, thì còn gì bằng!" "Là Phục Hi, Nữ Oa hai huynh muội sao?" "Đúng vậy!" Bạch Trạch cười nói: "Trừ Phục Hi và Nữ Oa ra, còn có Côn Bằng ở Bắc Hải, Minh Hà Lão Tổ ở Huyết Hải, đều là tu vi Chuẩn Thánh, nếu đều có thể gia nhập Yêu tộc ta, đánh bại Vu tộc sẽ không phải là chuyện nhỏ!" Lời Bạch Trạch vừa dứt, Thái Nhất liền hừ lạnh một tiếng, giận dữ nói: "Đại ca, Côn Bằng Lão Tổ kia ở Bắc Hải tụ tập hàng trăm ức Yêu tộc, thỉnh thoảng có Công Đức giáng xuống, không biết đang giở trò gì!" Đế Tuấn nghe vậy nói: "Phục Hi, Nữ Oa hai người thì tốt rồi, đặc biệt là Nữ Oa, là Thánh Nhân Thiên Định, nếu chịu gia nhập Yêu tộc ta, thì không còn gì tốt hơn!" "Còn về Côn Bằng Lão Tổ, người này vốn kiệt ngao bất tuân, xem ra cần ta và hiền đệ đến Bắc Hải một chuyến.

Nếu không nguyện thần phục, đừng trách Bản Đế không khách khí!" Trong lời nói, Đế Tuấn vẻ mặt đầy sát phạt chi ý.

Trong Hồng Hoang chỉ có một Yêu tộc, Yêu tộc Đế Hoàng cũng chỉ có thể có một!

Nếu Côn Bằng muốn tự lập Yêu tộc ở Bắc Hải, thì quả là mơ mộng hão huyền!

"Còn có Minh Hà Lão Tổ kia, người này tính tình hỉ nộ vô thường, thực lực thâm bất khả trắc, lại có bản nguyên Huyết Hải, gần như bất tử bất diệt……" Đế Tuấn khẽ thở dài, nói: "Chuyện Minh Hà tạm thời gác lại sau, ta và Thái Nhất trước tiên đến Bất Chu Sơn thỉnh Phục Hi, Nữ Oa huynh muội!" Phượng Tê Sơn.

Hai bóng người khoanh chân ngồi trong động phủ, đang cùng nhau thôi diễn đạo Âm Dương Tạo Hóa!

Trên đỉnh đầu Phục Hi, khánh vân quang mang lưu chuyển, như từng tự phù cổ quái, không ngừng biến hóa ra các dị tượng như Tiên

Phượng, Chân Long, Kỳ Lân, Huyền Vũ, huyền diệu lại huyền diệu, không thể miêu tả.

Trong khánh vân, một cây cổ cầm đuôi phượng màu tím chìm nổi, dây đàn không người tự vang, phát ra tiếng đinh đinh đông đông, trong trẻo du dương!

Trên đỉnh đầu Nữ Oa thì là một mảnh khánh vân màu xanh, quang thải lưu động, trong đó lơ lửng một bảo châu màu đỏ thẫm, tinh oánh trong suốt, không ngừng tản mát ra từng trận ý chước nhiệt.

Ngoài ra!

Còn có Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ, không ngừng phóng thích u u bảo quang, ẩn chứa vô tận khí tức tạo hóa!

Huynh muội hai người cùng nhau diễn dịch huyền cơ tạo hóa chi đạo, khánh vân trên đỉnh đầu khí tức tương liên, diễn hóa thành một đồ án không ngừng biến hóa.

Tiên quang ngũ sắc lấp lánh, tựa như Cửu Cung Bát Quái, lại như Thái Cực Ngũ Hành, khiến người ta dường như muốn chìm đắm vào trong đó!

Theo hai người tham ngộ, từng trận tạo hóa tiên khí không ngừng dật ra, hoa cỏ cây cối xung quanh động phủ được tinh khí tư dưỡng, lập tức sinh trưởng điên cuồng!

Đúng lúc này!

"Yêu tộc Đế Tuấn, Thái Nhất bái kiến hai vị Đạo hữu!" Thanh âm trầm hùng của Đế Tuấn đột nhiên truyền đến từ ngoài Phượng Tê Sơn.

"Đế Tuấn?" Hai người dừng việc tham ngộ, Nữ Oa nghe vậy tú mi khẽ nhíu, nói: "Huynh trưởng, ta và Đế Tuấn, Thái Nhất vốn không có giao thiệp gì, hai người họ tìm ta có việc gì?" Phục Hi nhíu mày,

trên mặt lộ ra vẻ suy tư, nói: "Có lẽ là vì chuyện Yêu tộc thôi!" "Là khách đến, chúng ta cũng không tiện cự tuyệt ở ngoài cửa, cứ để họ vào trước đi!" Phục Hi nói xong, cùng Nữ Oa song song đứng dậy, bay ra ngoài Phượng Tê Sơn, vẫy tay thu hồi trận pháp cấm chế, liền nhìn thấy hai bóng người ở đằng xa.

Phục Hi chắp tay cười nói: "Hai vị Yêu Đế từ xa đến, Phục Hi ta có thất lễ khi không ra nghênh đón!" Đế Tuấn nghe vậy ha ha cười một tiếng, mở miệng nói: "Phục Hi Đạo hữu nói gì vậy, ta và Thái Nhất mạo muội đến, lại quấy rầy thanh tu của hai vị Đạo hữu!" "Hai vị Đạo hữu mời vào!" Dẫn hai người vào Phượng Tê Sơn, Nữ Oa bày ra một ít đặc sản để chiêu đãi, Phục Hi liền nói: "Phượng Tê Sơn của ta địa phương giản dị, hai vị Đạo hữu đừng chê." Tùy ý nói chuyện phiếm vài câu, Phục Hi mở miệng hỏi: "Không biết hai vị Đạo huynh đột nhiên giá lâm Phượng Tê Sơn của ta, có chuyện gì muốn làm?" Tục ngữ nói, vô sự bất đăng tam bảo điện!

Với Đế Tuấn, Thái Nhất không có giao tình lớn, hai người đột nhiên đến bái kiến, không thể nào là ăn no rửng mỡ được!

Thậm chí!

Phục Hi, Nữ Oa có quan hệ mật thiết với Tử Vi, từ một phương diện nào đó thì quan hệ với Đế Tuấn, Thái Nhất không được tốt lắm, hai người đến chắc chắn có chuyện cần làm.

Đế Tuấn nghe lời Phục Hi xong, cười nhạt một tiếng, nói: "Bần đạo từ lâu đã nghe nói thuật thôi diễn Thiên Cơ của Phục Hi Đạo hữu là thiên hạ đệ nhất, quả nhiên lợi hại!" "Thôi được, vậy ta nói thẳng vào vấn đề, bần đạo và xá đệ muốn kiến lập Yêu Đình, đối kháng Vu tộc, vì vậy xin mời hai vị Đạo hữu gia nhập Yêu Đình của bần đạo!" "Gia nhập Yêu tộc?!" Nghe lời Đế Tuấn, gương mặt cười của Nữ Oa không khỏi khẽ biến sắc.

Những năm nay, Đế Tuấn thống nhất Yêu tộc trên Hồng Hoang Đại Địa, lại diệt Vạn Tiên Minh, ức vạn Yêu tộc thiên di về Tây Hải, dã tâm bá chủ Hồng Hoang hiển lộ không sót chút nào.

Nếu hai người họ gia nhập Yêu tộc, sau này sẽ triệt để bị trói buộc vào cỗ xe lớn của Yêu tộc, tất sẽ bị cuốn vào cuộc tranh chấp với Vu tộc!

Chẳng phải sẽ trở thành kẻ thù với Hậu Thổ sao?!

Phục Hi cũng nhíu chặt mày, thần sắc nghiêm túc, hiển nhiên cũng đã hiểu ra một điểm.

Nữ Oa mở miệng nói: "Ta và huynh trưởng vốn không có ý xưng bá thiên địa, tâm ý của hai vị Đạo hữu ta xin nhận, xin mời hai vị quay về đi!" Thấy Nữ Oa mở miệng cự tuyệt, sắc mặt Đế Tuấn biến đổi một cách khó nhận ra, nói: "Phổ Thiên chi hạ, phàm là sinh linh thành đạo, đều là Yêu tộc!" "Hai vị Đạo hữu cũng nằm trong hàng ngũ Yêu tộc, có thể ngồi nhìn vô số tộc nhân trở thành huyết thực của Vu tộc sao?!" Trong lời nói, thái độ của Đế Tuấn hơi dịu đi, cười hề hề nói: "Hai vị Đạo hữu cứ việc yên tâm, chờ sau khi Yêu Đình kiến lập, bần đạo nguyện lấy vị trí Hy Hoàng, Oa Hoàng mà đối đãi, địa vị ngang hàng với ta và Thái Nhất, cùng hưởng khí vận vô thượng của Yêu tộc, không biết hai vị Đạo hữu ý hạ như thế nào?!" Nữ Oa nghe lời Đế Tuấn, trên khuôn mặt cười đột nhiên hiện lên một tia băng hàn, nói: "Ta và huynh trưởng là xuất thân Tiên Thiên Thần Thai Thánh, lại thành Yêu tộc sao?!

Hai vị Đạo hữu xin mời quay về đi!" "Hừ!" Thái Nhất nghe vậy lập tức đại nộ nói: "Đại ca ta quý là Vạn Yêu Chi Chủ, đã hảo tâm hảo ý yêu thỉnh, đừng có không biết tốt xấu!" "Thái Nhất!" Đế Tuấn nhíu mày, liền vội vàng mở miệng quát.

Dù cho Phục Hi, Nữ Oa cự tuyệt gia nhập Yêu tộc, cũng tốt nhất

đừng đắc tội hai người, không nói gì khác, Nữ Oa là Thánh Nhân Thiên Định!

Nếu thật sự đắc tội chết Nữ Oa, chỉ sợ sẽ sinh ra không ít phiền phức.

"Vạn Yêu Chi Chủ?

Thật là uy phong lớn!" Nữ Oa đột nhiên đứng dậy, trong đôi phượng mâu lộ ra quang huy băng lãnh, lạnh giọng nói: "Nơi này của ta không chào đón các ngươi!" Nói xong câu đó, Nữ Oa liền dậm chân ngọc, xoay người đi về phía động phủ.

Phục Hi chắp tay cười hề hề nói: "Hai vị Đạo hữu, tiểu muội tính tình như vậy, thực sự rất ngại quá!" Nói xong cũng xoay người đi về phía động phủ, trực tiếp để Đế Tuấn, Thái Nhất lại tại chỗ.

"Đi thôi!" Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm như nước, kéo Thái Nhất bay ra ngoài Phượng Tê Sơn.

"Khá lắm!" Chờ ra khỏi phạm vi Phượng Tê Sơn, Thái Nhất lập tức gào lớn: "Huynh muội hai người không biết tốt xấu!" "Oanh!" Y giơ tay vỗ một cái, lập tức đánh ra Thái Dương Chân Hỏa phủ thiên cái địa, trực tiếp thiêu khô sơn hà hàng ức vạn dặm, vô số sinh linh chết đi!

"Dù có cự tuyệt, ta cũng không có cách nào!" Đế Tuấn bất đắc dĩ thở dài nói: "Nữ Oa là Thánh Nhân Thiên Định, ta làm sao có thể đấu lại?" "Tức chết ta rồi!

Chương 98

Quả thật tức chết ta rồi!" Thái Nhất vốn có tính tình nóng nảy, lúc này càng tức đến mắt đỏ hoe, nhảy dựng lên như sấm sét.

Đế Tuấn nói: "Được rồi, Thái Nhất, không cần phải như vậy!

Chẳng lẽ thiếu huynh muội hai người Yêu tộc ta không làm được sao?

Đi, đến Bắc Hải!" Mặc dù miệng nói vậy, nhưng trong mắt Đế Tuấn lại lộ ra một tia bất đắc dĩ sâu sắc!

Dưới Thánh Nhân, đều là kiến hôi!

Mãi đến bây giờ, y mới thực sự thể hội được câu nói đó có trọng lượng đến mức nào!

Nữ Oa là Thánh Nhân Thiên Định, dù hiện tại chưa thành Thánh, cũng tuyệt đối không dám làm càn như vậy!

"Thánh Nhân!" Đế Tuấn đột nhiên cắn răng, trên mặt lộ ra vẻ kiên định vô cùng.

Sẽ có một ngày, y cũng sẽ đặt chân vào cảnh giới đó!

Nói xong, hai người liền hóa thành lưu quang, một đường bay về Bắc Hải, muốn thu phục Côn Bằng Lão Tổ! …… Cùng lúc đó tại Phượng Tê Sơn, Phục Hi bước vào động phủ, liếc mắt đã thấy Nữ Oa vẫn còn hậm hực, không khỏi cười nói: "Tiểu muội, đang giận sao?" Nữ Oa nghe vậy liền khẽ hừ một tiếng, nói: "Huynh trưởng, huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất hai người đó không phải người tốt, ta ít giao du với họ thì hơn." Phục Hi nghe vậy gật đầu, cười nói: "Nói không sai, cục diện Hồng Hoang hiện nay phức tạp khó lường, hai tộc Vu Yêu thế lực lớn, nếu chúng ta gia nhập Yêu tộc, tất sẽ bị cuốn vào trong

đó.” Nữ Oa cười nói: “Ta và Hậu Thổ muội muội giao hảo, tự nhiên không thể nào đối địch với nàng ấy.” Phục Hi nghe vậy nói: “Không sai.

Tuy Vu Yêu tranh chấp không ngừng, sớm muộn gì cũng sẽ có một trận đại chiến.

Tuy tiểu muội là Thánh Nhân Thiên Định, nhưng chúng ta cũng cần sớm có tính toán.” “Ý của huynh trưởng là?” Nữ Oa không khỏi có chút tò mò.

Phục Hi nhìn Nữ Oa, hơi trầm ngâm, liền mở miệng nói: “Hai người chúng ta hãy đến Tam Thập Tam Thiên, tìm Tử Vi Đạo huynh!” Phục Hi thiện trường đạo thôi diễn huyền cơ, đối với đại thế thiên địa trong Hồng Hoang có chút nắm bắt.

Sự việc đến nay, y cũng đã nhìn ra rồi!

Luận tài tình, luận Đạo Hạnh, luận thực lực, Tử Vi hoàn toàn vượt xa huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất!

Hơn nữa, Tử Vi cường thế chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, phủ hám Hồng Hoang, hẳn cũng có ý thống trị Hồng Hoang, chính là nơi tốt nhất để huynh muội hai người họ đến!

“Đi tìm…… Tử Vi đại ca sao?” Nghe lời Phục Hi, Nữ Oa không khỏi mừng rỡ, đôi mắt thu thủy đồng lập tức trở nên sáng ngời vô cùng.

Kỳ thực nàng đã sớm có ý này, chỉ là vẫn chưa nói ra mà thôi. …… Cực Bắc của Hồng Hoang Đại Địa.

Nơi đó có một vùng biển rộng lớn mênh mông, nước biển toàn bộ hiện ra một màu đen xanh quỷ dị, dường như Cửu U Nhược Thủy, lạnh lẽo thấu xương, đóng băng sinh cơ.

Chính là Bắc Minh Hải!

Nhìn khắp, hắc thủy cuồn cuộn cuộn tràn trường không, trong không khí đều kết thành một tầng sương trắng mịn màng!

Phía trên vô biên hắc thủy, bao phủ một tảng băng khổng lồ không biết hàng ức vạn dặm, ngay cả băng cũng có màu đen, cho người ta một cảm giác cực kỳ lạnh lẽo.

Nhưng ở nơi khổ hàn này, lại có một đại thần thông giả đỉnh cấp Côn Bằng!

Ở dưới nước là Côn, trên trời là Bằng!

Ngày xưa Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, chém ba ngàn Ma Thần, trong đó bản nguyên của Phong Chi Ma Thần và Thủy Chi Ma Thần rơi xuống Hồng Hoang, nhiễm một tia Tiên Thiên tinh khí, hóa sinh ra một đầu Tiên Thiên Thần Thai Thú, đó chính là Côn Bằng!

Dưới nước biển u u, sừng sững một cung điện màu xanh thẫm, xung quanh hàng ức vạn đạo thần lôi bao quanh, bảo vệ ở giữa, tản mát ra một cỗ khí tức đầy áp bách.

Đó chính là Yêu Sư Cung.

Trong cung điện, Côn Bằng mặc đạo bào màu xanh, khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, hai tay không ngừng vung vẩy trước ngực.

"Ông!" "Ông!" Theo động tác của y, giữa các ngón tay Côn Bằng kim quang lượn lờ, không ngừng đánh ra từng tự phù màu vàng, biến hóa bất định, tụ tán vô hình, tản mát ra từng trận ba động kỳ diệu.

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện mỗi tự phù đều hình thù kỳ dị, như nòng nọc, nhưng dường như lại ẩn chứa đại bí mật giữa thiên địa!

"Hừ!" Không biết đã bao lâu, Côn Bằng giơ tay vung lên, giữa các ngón tay dật ra từng đạo thần quang màu vàng, phun ra vô số tự phù màu vàng, tung hoành giao thoa, như rồng như rắn, trải ra trong Yêu Sư Cung!

Côn Bằng thấy vậy, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ cuồng hỉ, mở miệng nói: "Thiên Đạo tại thượng!

Ta là Côn Bằng của Bắc Hải, cảm niệm chúng sinh Yêu tộc không có văn tự lưu truyền, cố sáng tạo Yêu Văn, giáo hóa chúng Yêu, Thiên Đạo giám chi!" "Oanh long long!" Trong khoảnh khắc, Thiên Đạo hữu cảm, trên Cửu Thiên vang lên chín tiếng sấm sét khổng lồ.

Kim quang công đức phủ thiên cái địa giáng xuống, toàn bộ nhập vào thể nội Côn Bằng!

"Trảm!" Côn Bằng quát lớn một tiếng, trong hai mắt bắn ra hai đạo quang thúc kinh người.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong cơ thể y liền xông ra một đạo thần quang, hóa thành một đạo nhân giống hệt y!

Đồng thời, tu vi của Côn Bằng lập tức tăng vọt lên Chuẩn Thánh trung kỳ!

"Đại ca, Bắc Hải!" Bên ngoài, Đế Tuấn, Thái Nhất vừa đến Bắc Hải, liền cảm ứng được động tĩnh Côn Bằng cáo trời cáo đất, sắc mặt toàn bộ trầm xuống.

Thái Nhất lập tức đại nộ nói: "Cái tên Côn Bằng này, thật sự muốn tự lập môn hộ sao?!" "Thái Dương Chân Hỏa!" Thái Nhất gầm lên giận dữ, hai tay giơ cao lên đỉnh đầu, vô tận Thái Dương Chân Hỏa trong cơ thể gào thét tuôn ra, chớp mắt đã ngưng tụ thành một vầng mặt trời màu vàng có đường kính ức vạn dặm trên Cửu Thiên!

Vầng mặt trời màu vàng vừa xuất hiện, nhiệt độ xung quanh tăng vọt không ngừng, hư không trực tiếp bị nhiệt độ khủng bố thiêu đốt hòa tan!

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, Thái Nhất vẫy tay vung lên, vầng

mặt trời màu vàng liền từ trời giáng xuống, hung hăng rơi về phía Bắc Minh Hải!

"Xuy lạp!" Vô tận nhiệt lượng khuếch tán ra, toàn bộ Bắc Minh Hải đều sôi trào, không biết bao nhiêu vạn mẫu nước biển bị bốc hơi, hóa thành sương trắng mịt trời!

"Dám ngươi!" Một tiếng quát sắc bén đột nhiên truyền đến từ dưới mặt biển, khẩn tiếp theo có một đạo lưu quang xông ra khỏi mặt biển, hai tay vỗ về phía trước!

"Oanh long long!" Côn Bằng trong cơ thể tuôn ra vô tận băng phách thần quang, như ngân hà tiên bộc, núi lở biển gầm, nối tiếp nhau bắn về phía vầng mặt trời màu vàng!

Kèm theo vô tận tiếng nổ liên miên, vầng mặt trời màu vàng cuối cùng cũng bị ma diệt.

Đôi mắt hẹp dài của Côn Bằng lạnh lùng đảo qua người Đế Tuấn, Thái Nhất, dùng giọng hơi khàn khàn nói: "Hai vị Đạo hữu đến Bắc Hải của ta có việc gì đáng quý?" Đế Tuấn buông tay đứng thẳng, nghe vậy cười nhạt, mở miệng nói: "Bần đạo từ lâu đã nghe nói Côn Bằng Đạo hữu pháp lực phi phàm, hôm nay được gặp, quả nhiên danh bất hư truyền." "Đế Tuấn lần này muốn Đạo hữu gia nhập Yêu tộc ta, giúp ta một tay, kiến lập Yêu Đình, thống lĩnh vô lượng chúng Yêu!" "Nếu Đạo hữu nguyện ý, ta định có trọng bảo tương tặng, và dâng lên danh 'Yêu Sư', địa vị chỉ dưới một mình Bản Tôn, trên vạn Yêu, không biết Đạo hữu ý hạ như thế nào?" Côn Bằng lạnh giọng nói: "Bần đạo chỉ là một tán tu, vốn quen tiêu dao tự tại, không đi gây rối cho Đạo hữu thì hơn." Đế Tuấn nghe vậy cười nhạt nói: "Đạo hữu đã suy nghĩ kỹ chưa?" "Côn Bằng, bớt giả bộ đi!

Ngươi lén lút ở Bắc Hải tụ tập hàng trăm ức Yêu tộc, dã tâm bừng bừng, đừng tưởng ta không biết!" Thái Nhất bên cạnh quát lớn:

“Đại ca ta thân tự đến Bắc Hải thỉnh ngươi, đã cho đủ mặt mũi rồi, đừng có không ăn bánh thì ăn đòn!” Côn Bằng nghe vậy sắc mặt lập tức trầm xuống, lạnh hừ nói: “Thái Nhất, đừng có kiêu ngạo!” Trong lòng lại rùng mình, không ngờ chuyện y tụ tập Yêu tộc ở Bắc Hải đã bị bại lộ!

“Bớt nói nhảm đi, ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, gia nhập Yêu tộc ta!” Thái Nhất đôi mắt Kim Ô đồng rực cháy, quát: “Dám chối từ nữa, ngươi sẽ biết sự lợi hại của ta!” “Thái Nhất,…… cuồng vọng!” Côn Bằng đại nộ.

“Tìm chết!” Thái Nhất vốn đã chịu một bụng hỏa khí từ chỗ Nữ Oa, trong lòng đang khó chịu, thấy Côn Bằng cứ làu bàu, lập tức trút giận lên người Côn Bằng!

“Oanh long!” Thái Nhất giơ tay vỗ một cái, lập tức đánh ra không biết bao nhiêu đạo Thái Dương Chân Hỏa màu vàng, giống như từng thanh thiên kiếm vàng, bắn về phía Côn Bằng!

Đại chiến, một chạm liền bùng nổ!

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Tử Vi khoanh chân ngồi trong động phủ, không ngừng vận chuyển Nguyên Thần, dùng Tử Vi Đấu Số tham ngộ đại bí của Địa Thư, đủ loại cảm ngộ hiện lên trong tâm.

“Thiên, Địa, Nhân!” “Pháp của thế giới của ta nếu muốn hoàn thiện, cũng phải hợp theo đạo Thiên Địa Nhân Tam Tài thì mới được.” “Nếu không, trong thời gian ngắn có lẽ không vấn đề gì, nhưng một khi chứng đạo Hỗn Nguyên, tu vi muốn tiến xa hơn một tầng, e rằng sẽ chịu hạn chế cực lớn!” “Thậm chí!” “Ngay cả thế giới sơ hình cũng có khả năng sụp đổ!” “……” Trong động phủ, khánh vân của Tử Vi trải rộng, châu thân huyền quang lấp lánh, Địa Thư lơ lửng trước mặt, toát ra từng tia huyền hoàng chi khí, xiển thuật vô tận đại đạo

chân nghĩa.

Tham ngộ Địa Thư, Tử Vi có thể lĩnh ngộ không chỉ là đại địa chi đạo, mà còn là cảm ngộ đối với sơ hình đại đạo!

Chương 99

Bản thân thế giới sơ hình trong cơ thể muốn tiến một bước phát triển, chỉ có thể dựa vào việc Tử Vi cảm ngộ các loại pháp tắc sâu sắc hơn, phản bản quy nguyên, phản hồi thế giới, từ đó đạt được hiệu quả làm mạnh mẽ bản nguyên thế giới.

Ngoài ra.

Còn có một phương pháp khác, khó hơn cả tham ngộ đại đạo pháp tắc!

Đó là Tử Vi trực tiếp từ thiên địa mà có cảm ngộ, minh ngộ chân lý của thế giới, từ đó nâng cao mức độ hoàn thiện của thế giới.

Chỉ là, pháp này có thể ngộ mà không thể cầu.

Một thế giới từ khi ra đời đến khi hủy diệt, vô số pháp tắc tương hỗ tác dụng, diễn sinh vô hạn tạo hóa, ai có thể biết hết những ảo diệu trong đó?

Ngay cả Tử Vi, cũng chỉ đang ở giai đoạn thăm dò sơ bộ, chỉ biết một chút ít mà thôi!

Lần này lại vì tham ngộ Địa Thư, khiến Tử Vi minh ngộ được lý Thiên Địa Nhân Tam Đạo song song, có thể nói là một niềm kinh hỉ lớn lao.

Vốn dĩ Tử Vi muốn hoàn thiện lại thế giới sơ hình trong cơ thể, tu vi đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, cần một khoảng thời gian cực kỳ dài, nhưng dưới sự thúc đẩy của vô số cảm ngộ này, khoảng thời gian đó dường như đã rút ngắn lại thành vô cùng!

Tử Vi thấy Địa Thư đã tham ngộ gần như đủ rồi, cuối cùng cũng bước ra khỏi động phủ, trao lại Địa Thư vào tay Trấn Nguyên Tử,

cười nói: “Để Đạo hữu chờ lâu rồi!

Ta ở chỗ Đạo hữu làm phiền đã lâu, cũng nên cáo từ.” “Muốn về Thiên Giới rồi sao?” Tây Vương Mẫu nghe lời Tử Vi, trên gương mặt tinh tế lộ ra một tia mừng rỡ khó nhận ra.

Tử Vi những năm nay vẫn luôn bế quan tham ngộ Địa Thư, một mình ở Ngũ Trang Quán, quả thực vô cùng nhàm chán, nàng đã sớm muốn quay về rồi.

Trấn Nguyên Tử nhận Địa Thư, lưu lại nói: “Đạo huynh muốn đi rồi, không bằng nghỉ ngơi thêm vài ngày nữa đi, bần đạo cũng tiện chiêu đãi!” Hồng Vân Lão Tổ bên cạnh cũng cười hề hề nói: “Ha ha, Tử Vi Đạo huynh đừng vội đi chứ!” Tử Vi lại lắc đầu nói: “Không được, bần đạo ở Thiên Giới có chút chuyện cần làm.” Thấy Tử Vi đã quyết ý rời đi, Trấn Nguyên Tử liền không giữ lại nữa, cùng Hồng Vân tiễn xuống chân núi, nói: “Đạo huynh đi cẩn thận!” Tử Vi hơi chần chừ, đối với Hồng Vân nói: “Hồng Vân Đạo hữu, sau này nếu không có việc gì thì đừng tùy tiện ra ngoài nữa.” “A?” Hồng Vân nghe vậy hơi sững sờ, vô thức gật đầu, nhưng cũng không để lời Tử Vi vào trong lòng.

Rời khỏi Vạn Thọ Sơn, Tử Vi và Tây Vương Mẫu cưỡi Độ Nguyệt Phi Tiên, một đường bay về Thiên Giới.

Mặc dù đã được y nhắc nhở, nhưng ước chừng Hồng Vân cũng khó thoát khỏi số phận thân tử, đó chính là có thể dựa vào điểm này, mà mưu tính một phen.

Bây giờ chỉ xem Vu Yêu đại chiến khi nào bùng phát thôi.

Thẳng thắn mà nói, Tử Vi đối với Yêu tộc do Đế Tuấn, Thái Nhất suất lĩnh cũng không có thiện cảm.

Ngược lại vì quan hệ với Hậu Thổ, nên quan hệ với Vu tộc không

tệ, trong lòng quả thực có chút thiên vị Vu tộc.

Nhưng dưới đại thế thiên địa Hồng Hoang, hai tộc Vu Yêu đều không thể tồn tại mãi.

Đại thế Hồng Hoang không thể thay đổi, nhưng tiểu thế lại có thể thay đổi, cụ thể như thế nào, phải xem Tử Vi từng bước mưu tính rồi!

Ngay cả Tử Vi hiện tại có trấn sát Đế Tuấn, Thái Nhất cũng vô ích, chỉ sợ đến lúc đó dưới ảnh hưởng của Thiên Đạo, ngược lại sẽ giáng xuống nghiệp lực vô biên, ảnh hưởng đến đại kế thành đạo!

Với tốc độ của Tử Vi hiện nay, nhanh chóng đến Nam Thiên Môn, xa xa đã thấy hai bóng người đang nhìn vào bên trong ngoài Nam Thiên Môn, không phải Phục Hi, Nữ Oa thì còn ai?

"Phục Hi Đạo huynh, Nữ Oa Đạo hữu, hai người có rảnh đến Thiên Giới của ta chơi sao?" Tử Vi đến trước mặt hai người, cười mở miệng nói.

Không đợi Phục Hi mở lời, Nữ Oa liền giành nói: "Chẳng lẽ Tử Vi đại ca không hoan nghênh sao?" "Khó có được Thánh Nhân như các nàng chịu ghé thăm, ta tự nhiên hoan nghênh rồi." Tử Vi nghe lời Nữ Oa, lập tức cười đùa nói.

"Sẽ không!" Nữ Oa nghe vậy không khỏi khẽ hừ một tiếng, đôi mắt đẹp liếc nhìn Tử Vi, lập tức vạn phần phong tình.

Ánh mắt nàng lại rơi vào Tây Vương Mẫu bên cạnh Tử Vi, không khỏi tò mò hỏi: "Thái Chân muội muội cũng ở đây sao?" Tây Vương Mẫu không khỏi cười khổ nói: "Nữ Oa tỷ tỷ có điều không biết, chuyện này nói ra thì dài lắm……" "Vào trong rồi nói!" Nhìn hai cô gái xưng hô tỷ muội với nhau, Tử Vi mở Nam Thiên Môn, một hàng bốn người hóa thành lưu quang bay về Đại La Thiên ở nơi cao nhất.

“Đây chính là Tam Thập Tam Thiên sao?

Quả nhiên là động thiên phúc địa bậc nhất!” Cảm nhận linh khí nồng đậm trong Tam Thập Tam Thiên, Phục Hi dọc đường không nhịn được cảm thán.

Linh khí trong Thiên Giới, so với Bất Chu Sơn còn nồng đậm hơn rất nhiều!

Một đường đến Lăng Tiêu Bảo Điện, Tử Vi lệnh Đồng Tử dâng trà nước, Phục Hi liền mở miệng nói: “Không giấu Đạo hữu, trước đó Đế Tuấn, Thái Nhất đã tìm bần đạo và xá muội, hy vọng chúng ta gia nhập Yêu tộc, nhưng đã bị bần đạo cự tuyệt rồi.” “Cự tuyệt rồi sao?” Tử Vi không khỏi có chút kinh ngạc.

“Không sai!

Đế Tuấn, Thái Nhất có dã tâm lang sói, giữa họ và Vu tộc có thù oán lớn, sớm muộn gì cũng sẽ có một trận chiến.

Nếu chúng ta gia nhập Yêu tộc, e rằng cũng khó thoát thân.” Phục Hi thở dài một hơi, nói: “Cho nên ta và xá muội mới định cư ở Tam Thập Tam Thiên, để tránh tranh chấp, không biết có được không?” “Tự nhiên không có gì là không thể.” Tử Vi nghe vậy gật đầu, cười nói: “Sau này hai người cứ an tâm ở lại.” Xem ra vì sự can thiệp của y, sự phát triển của Hồng Hoang Thế Giới đã có chút khác so với cốt truyện thần thoại ban đầu rồi!

Nhưng, đối với y lại là một chuyện tốt.

Tử Vi vốn đã có ý muốn Phục Hi, Nữ Oa vào Thiên Giới, kết quả hai người lại tự mình đến, tự nhiên còn gì tốt hơn!

Sau khi chiêu đãi xong Phục Hi, Nữ Oa, Tử Vi liền trực tiếp vào một mật thất, bắt đầu bế quan lần nữa, chuẩn bị đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Trong tĩnh thất, thân thể Tử Vi khẽ chấn động, phóng ra khánh vân, như vô số tinh tuyền lớn nhỏ hội tụ lại một chỗ, đẹp tuyệt vời!

Giữa khánh vân, một thế giới sơ hình khổng lồ ẩn hiện!

Tử Vi tâm niệm vừa động, hai tay đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ diệu, bắt đầu diễn hóa thế giới chi đạo!

"Ông!" Trong khoảnh khắc, giữa các ngón tay Tử Vi xuất hiện từng đạo Hỗn Độn chi quang, ngàn tơ vạn sợi, bắt đầu tạo hóa càn khôn.

Sức mạnh pháp tắc thời không lan tràn, từng đạo Hỗn Độn Lôi Đình bổ xuống, trong Hỗn Độn như quả trứng gà, sinh ra thanh trọc nhị khí, Âm Dương Lưỡng Nghi, diễn hóa Tứ Tượng Ngũ Hành!

Đồng thời!

Thế giới sơ hình trong cơ thể Tử Vi cũng bắt đầu diễn biến đồng bộ!

"Oanh long long!" Từng đạo lôi đình đen kịt xé toạc bầu trời, mây đen hội tụ, trên bầu trời đổ xuống mưa lớn, nước mưa rơi xuống mặt đất, thấm nhuần bùn đất.

Thực vật nhanh chóng bén rễ nảy mầm, đại địa tràn ngập màu xanh biếc, trong thế giới tràn đầy sinh cơ tạo hóa vô hạn!

Ngay sau đó!

Tử Vi tâm niệm vừa động, Nguyên Thần tiểu nhân màu vàng trong Ni Hoàn Cung dọc theo đại long kết giới, trong khoảnh khắc độn nhập vào thế giới sơ hình ở đan điền!

Ánh mắt Nguyên Thần tiểu nhân đảo qua, giơ tay vươn về phía trước một cái, lấy ra Hậu Thổ Kiếm!

"Lực lượng đại địa!" Nguyên Thần của Tử Vi quát khẽ một tiếng,

mạnh mẽ vung Hậu Thổ Kiếm trong tay, không ngừng chém ra từng đạo Huyền Hoàng Mẫu Khí màu vàng tối, nhập vào các ngóc ngách giữa thiên địa!

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc, vô tận quang mang bao phủ Nguyên Thần của Tử Vi, tựa như là chúa tể của cả vùng thiên địa!

"Long long……" Kèm theo từng trận tiếng động lớn liên miên, dưới đại địa dường như có địa long cuộn mình, mặt đất không ngừng nhô lên, sụp xuống, diễn hóa thành các loại địa mạo kỳ lạ!

Cao sơn, bình nguyên, sa mạc, đồi núi…… Huyền Hoàng Mẫu Khí, tinh túy của đại địa!

Dưới sự thúc đẩy của Tử Vi, thế giới sơ hình trong cơ thể đang dần dần phát sinh thuế biến, lấy Huyền Hoàng Mẫu Khí làm căn nguyên, mượn thần lực của Tử Vi cùng với Tạo Hóa Chi Khí, bắt đầu diễn hóa ra từng đường long mạch đại địa!

Bao phủ, kéo dài khắp cả thế giới!

Gần như trong khoảnh khắc, pháp lực và Đạo Hạnh của Tử Vi bắt đầu bạo trướng, nhanh chóng xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn!

Con đường mà Tử Vi muốn đi chính là thế giới chi đạo, thế giới sơ hình càng ngày càng hoàn thiện, tu vi của y cũng sẽ theo đó mà nước lên thì thuyền lên!

"Ông!" Toàn bộ nguyên khí Đại La Thiên đều bạo động, hình thành nguyên khí đại triều phủ thiên cái địa, từ bốn phương tám hướng hội tụ về nơi Tử Vi bế quan, điên cuồng rót vào thể nội y!

Giữa thiên địa, sinh ra vô tận dị tượng.

Chương 100

Trời giáng kim liên, đất dũng cam tuyền, trong hư không cầu vồng bay lượn, tiên vụ tràn ngập, từng đạo tiên quang ngũ sắc lóe lên, vắt ngang trên hư không!

"……" Phục Hi cảm ứng đột nhiên gian đích nguyên khí ba động, không cấm chấn kinh đạo : "Tử Vi Đạo hữu, lại đột phá nữa rồi……" Nữ Oa, Tây Vương Mẫu cũng đồng dạng vẻ mặt kinh hãi, động tĩnh khi Tử Vi đột phá quả thực quá lớn!

"Tử Vi Đạo huynh vốn là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nếu đột phá, chẳng phải là……" "Oanh long long!" Vô tận quang mang sôi trào, toàn bộ Tử Vi đều bị linh khí hùng vĩ bao phủ, khí thế trên người tăng vọt từng đợt.

Một khoảnh khắc nào đó!

Dường như phá vỡ một bình cảnh vô hình, Nguyên Thần của Tử Vi chấn động, đột nhiên nhảy vọt vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn!

Tiến thêm một bước, Tử Vi cách thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cuối cùng, chỉ còn kém một bước chân!

Đương nhiên.

Bước chân cuối cùng đó cũng không dễ dàng bước qua.

Muốn thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, phải ngưng tụ thế giới sơ hình trong cơ thể thành một Thế Giới Đạo Quả!

Quá trình này, ngắn thì mười mấy vạn năm, dài thì vô số nguyên hội.

“Thế giới chi đạo……” Tử Vi lẩm bẩm, trong mắt lộ ra hai tia thần quang, trên mặt lộ ra vẻ kiên định vô cùng. …… Bắc Minh Hải.

Thái Nhất gầm lên giận dữ, đánh ra vô số Thái Dương Chân Hỏa, phủ thiên cái địa rơi xuống người Côn Bằng!

“To gan!” Mắt Côn Bằng dựng ngược, hai tay vỗ về phía trước, toàn bộ Bắc Minh Hải đều bạo động, hắc thủy ác lãng ngập trời, che trời lấp nhật, vỗ về phía người Thái Nhất!

“Phốc xuy, phốc xuy,” Kèm theo sương trắng mịt trời, tất cả Thái Dương Chân Hỏa đều bị tiêu diệt, hóa thành hơi nước trắng xóa khắp trời!

Hư không thiên địa dưới sự va chạm của hai loại sức mạnh cực hàn và cực nhiệt, dường như đồ sứ bị vỡ nát, ầm ầm nổ tung thành vô số mảnh vụn!

Côn Bằng vốn là thần thú sinh ra ở Bắc Minh Hải, ở đây có thể phát huy ra thực lực siêu phàm, hai tay liên tục vung vẩy, thúc đẩy vô số sóng lớn, từng đợt từng đợt đổ xuống người Đế Tuấn, Thái Nhất.

Sức mạnh cuồng bạo, dường như long trời lở đất, đánh cho hư không từng tấc sụp đổ!

Hàng ức vạn dặm hư không vỡ nát thành hư vô, vô số luồng khí lưu Hỗn Độn hung mãnh đổ ngược vào!

“Hừ!” Thái Nhất lạnh hừ một tiếng, giơ tay vẫy một cái, trong tay liền xuất hiện một chiếc Hỗn Độn Cổ Chung cổ phác, mạnh mẽ đẩy về phía trước một cái!

“Ông!” Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn Chung đột nhiên tăng vọt lên ức vạn vạn lần kích thước, như một ngọn Hỗn Độn Thần Sơn, khẽ chấn động.

“Đang!” Hỗn Độn Chung vang lên làm thiên địa chấn động, bộc

phát ra một cỗ sức mạnh trấn áp hồng mông, tiếng chuông hóa thành sóng gợn hữu hình khuếch tán ra!

"Oanh long!" Vô tận Bắc Minh Hải Thủy dưới sự quét ngang của sóng gợn hóa thành phấn vụn, bầu trời trực tiếp bị xé rách ra một cái miệng khổng lồ dữ tợn.

Nơi tiếng chuông đi qua, vạn pháp phá diệt, thiên địa đều diệt, ngay cả khí lưu Hỗn Độn cũng bị trấn áp thành hư vô!

Không chỉ vậy, Hỗn Độn Chung sau khi đập vỡ hư không, lại quay ngược lại đập về phía Côn Bằng.

"Hỗn Độn Chung thật lợi hại!" Cảm nhận uy thế của Hỗn Độn Chung, Côn Bằng không khỏi biến sắc, nhận ra uy lực của pháp bảo này có chút vượt quá dự liệu của y.

Chính là y!

Trên đỉnh đầu Côn Bằng bay ra một đạo huyền quang, khánh vân trải rộng, dường như hắc thủy, Yêu Sư Cung đột nhiên từ trong khánh vân bay ra, đón gió bạo trướng đến ức vạn vạn trượng kích thước, phun ra ức ức vạn vạn Bắc Minh Yêu Lôi!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Vô cùng vô tận Bắc Minh Yêu Lôi gào thét, ẩn chứa lực đạo hủy thiên diệt địa, toàn bộ đổ xuống Hỗn Độn Chung, bộc phát ra vô số lôi quang, chiếu sáng vạn cổ hư không!

"Oanh!" Dưới vạn lôi oanh kích, Hỗn Độn Chung lập tức bị va chạm đến bay ngược, rơi xuống Bắc Hải.

Trong khoảnh khắc, mặt biển Bắc Hải xuất hiện một cái hố khổng lồ đường kính ức vạn dặm, vô số nước biển hóa thành phấn vụn,

cuộn lên những đợt sóng thần cao ức vạn trượng, dường như muốn hủy diệt thiên địa.

Toàn bộ Bắc Hải đều xảy ra một trận sóng thần khủng khiếp, không biết bao nhiêu thủy tộc, tiên linh chết chìm trong đó!

"Tiểu xảo trùng kỹ!" Đối mặt với công thế của Côn Bằng, Thái Nhất cười lạnh một tiếng, giơ tay vẫy một cái, Hỗn Độn Chung lần nữa bay ra.

Hút mạnh một cái, trực tiếp thôn phệ và trấn áp hư không, nguyên khí trong phạm vi ức vạn dặm!

Dưới bầu trời, lập tức xuất hiện một cái hố đen khổng lồ vô cùng, dường như vực sâu địa ngục!

Ngay sau đó.

Hỗn Độn Chung đảo ngược, miệng chuông khổng lồ chính diện hướng về Côn Bằng ở đằng xa, vô tận nguyên khí, hư không dưới sự trấn áp của Hỗn Độn Chung, hóa thành một điểm xám nhỏ bé, không ngừng cuộn trào từng tia hồng mông chi quang.

"Xuy!" Khoảnh khắc tiếp theo, không gian kỳ điểm liền đột nhiên bùng phát, sức mạnh khủng bố ẩn chứa trong đó lập tức tuôn ra, hóa thành một luồng quang thúc màu xám đường kính chỉ gần trăm trượng, dường như bỏ qua giới hạn của không gian, thời gian, càn khôn, thiên địa, bắn về phía Côn Bằng!

Trong khoảnh khắc, khóa chặt Côn Bằng!

Một đạo quang thúc màu xám, dường như từ tận cùng đại vũ trụ, xuyên thủng vạn cổ thương khung, muốn diệt sát y sống sờ sờ!

"Hống!" Cảm nhận uy thế khủng bố của một kích này, mí mắt Côn Bằng giật giật, quát lớn một tiếng!

Trong cơ thể y đột nhiên bay ra một đóa quang mang đen tối, hóa thành một đóa Thập Nhị Phẩm Hắc Sắc Bảo Liên, cánh sen khẽ nở ra, vững vàng bảo hộ Côn Bằng ở trong đó!

Hủy Diệt Hắc Liên!

Ầm ầm!

Ngay khoảnh khắc Hủy Diệt Hắc Liên xuất hiện, chùm sáng màu xám kia đã ập đến, chiếu thẳng lên Hắc Liên.

Có thể thấy rõ ràng, những cánh sen của Hủy Diệt Hắc Liên chấn động mạnh, vô số sức mạnh Không Gian và Thời Gian như hóa thành vô vàn lợi nhận, điên cuồng tàn phá, "đinh đinh đang đang" chém xuống Hắc Liên!

Mười hai cánh sen không ngừng xoay chuyển, bùng phát từng tia quang mang hủy diệt, nhưng đều bị phong bạo Không Gian hung mãnh nhấn chìm, căn bản không thể ngăn cản!

Thậm chí, bề mặt Hủy Diệt Hắc Liên còn xuất hiện từng vết nứt nhỏ li ti như mạng nhện, phát ra những tiếng rên rỉ như không chịu nổi gánh nặng.

Tuy vết nứt vừa xuất hiện liền được Bản Nguyên chi lực của Hủy Diệt Hắc Liên lập tức phục hồi, nhưng dưới sự va chạm như vậy, việc tiêu hao Bản Nguyên của pháp bảo cần vô số năm tháng để bồi dưỡng lại!

Tuy nhiên, cuối cùng Hủy Diệt Hắc Liên đã chặn được công kích của Thái Nhất.

Dù vậy, Côn Bằng vẫn đau xót không thôi, vết thương vừa rồi cần phải bồi dưỡng ít nhất mấy trăm năm.

Hủy Diệt Hắc Liên này vốn thuộc về Ma Tổ La Hầu, chỉ là năm xưa sau khi La Hầu tự bạo, nó xuyên qua Không Gian loạn lưu trôi

dạt đến Bắc Hải, cuối cùng mới rơi vào tay Côn Bằng.

Rõ ràng, dù là Chí Bảo phòng ngự như Hủy Diệt Hắc Liên, nó vẫn còn một khoảng cách không nhỏ so với Hỗn Độn Chung.

"Ta xem ngươi có thể đỡ được mấy lần!" Thái Nhất cười lạnh liên tục, giơ tay cầm Hỗn Độn Chung, hóa thành một đạo kim mang lao thẳng về phía Côn Bằng!

Cùng với tiếng chuông "đang đang đang", hư không xung quanh đều vỡ nát, tiêu diệt!

Chương 101

Đúng lúc đó, Côn Bằng phất tay, giữa trán lập tức bay ra một ngọc phù lớn chừng bàn tay, quang khí biến ảo, ẩn hiện hình dáng một thanh kiếm nhỏ, tản mát ra phong duệ chi khí.

Đó chính là Thượng Phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo Phong Thủy Kiếm Phù!

Bảo vật này vốn chỉ là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng được Côn Bằng đả nhập một phần công đức Tạo Yêu Văn nên phẩm chất càng thêm phi phàm!

Thấy Thái Nhất lao đến, Côn Bằng giơ tay chỉ một cái, Phong Thủy Kiếm Phù nhất thời quang mang đại thịnh, thanh kiếm nhỏ bên trong khẽ chấn động, đột nhiên hóa ra hai đạo phong thủy chi quang, như hai mũi tên lớn, chém về phía Hỗn Độn Chung!

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện trong hai mũi tên lớn kia, phong thủy chi quang lấp lánh, vô số kiếm nhỏ chi chít, tản mát ra phong duệ chi khí đáng sợ, xé rách thiên khung, như muốn chém diệt mọi thứ!

"Đang!

Đang!

Đang!

Đang!" Cùng với một loạt tiếng kim loại va chạm, vô số kiếm quang chém giết lên Hỗn Độn Chung, tụ thì thành hình, tan thì thành khí, liên miên bất tuyệt, bao vây Thái Nhất và Hỗn Độn Chung, không ngừng chém xuống!

Thái Nhất không ngừng thôi động Hỗn Độn Chung, phát ra từng đợt sóng chuông, đại phiến kiếm quang tiêu diệt, nhưng ngay khoảnh

khắc tiếp theo lại xuất hiện trở lại!

"Phiền phức!" Thái Nhất quát lớn một tiếng, đột nhiên ném Hỗn Độn Chung lên, lơ lửng trên đỉnh đầu, buông xuống vô tận Hồng Mông Chi Quang, như một màn che, bảo hộ y vững chắc bên trong.

Tiếp đó, một người một chuông lao thẳng về phía Côn Bằng, căn bản không thèm để ý đến từng đạo kiếm quang chém bổ!

"Yêu Sư Cung, trấn áp cho ta!" Côn Bằng rống dài, thôi động Yêu Sư Cung, bùng phát ra ức vạn đạo Bắc Minh Thần Lôi, chí cương chí cường, bao bọc màn băng phách thần quang ngập trời, chí âm chí hàn, đan xen thành một phong bạo vĩnh hằng, giáng xuống Thái Nhất!

"Rắc rắc, rắc rắc…" Nơi Bắc Minh Thần Lôi và Băng Phách Thần Quang đi qua, hư không tiêu diệt, vạn vật không còn, lực phá hoại đáng sợ vô cùng!

Tuy nhiên, Thái Nhất có Hỗn Độn Chung trong tay, căn bản không sợ hãi, trực tiếp phá vỡ tất cả công thế, cứng rắn xông đến gần Côn Bằng!

"Thái Dương Thần Kiếm!" Đế Tuấn gầm lớn một tiếng, song tay vỗ mạnh, lập tức ngưng tụ ra từng thanh Thái Dương Thần Kiếm màu vàng kim, tản mát nhiệt độ cao đáng sợ, chém về phía Côn Bằng!

"Đang!" Cùng lúc đó, Thái Nhất dao động Hỗn Độn Chung, cả đại chung đều biến thành màu vàng đỏ, như sắt nung đỏ, bắn ra từng đạo Hồng Mông Chi Quang!

Ầm ầm!

Từng đạo kim sắc và hắc sắc quang mang va chạm, phát sinh đại bạo tạc, như vô số sao băng nổ tung, giữa không trung tiếng nổ ầm ầm không ngừng, vô tận Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí cuồn cuộn xuất hiện, nhấn chìm Thiên Địa tứ cực.

Từng dòng hạt năng lượng cao bao bọc sức mạnh đủ để hủy thiên diệt địa bắn ra, khiến cả Bắc Hải đều chấn động!

Hai vị Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp giao thủ, uy thế kinh thiên động địa, tùy tiện một đạo dư ba cũng có thể diệt sát vô số Chuẩn Thánh!

Từ đầu đến cuối, Đế Tuấn đều an tĩnh đứng nhìn từ xa.

Y đối với Thái Nhất có sự tự tin tuyệt đối, nhất định có thể trấn áp Côn Bằng!

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Theo thời gian trôi qua, Côn Bằng dần dần lộ ra thế yếu.

Dù sao Thái Nhất có Hỗn Độn Chung trong tay, công thủ nhất thể, căn bản không sợ hãi, có thể dốc sức chém giết, còn Côn Bằng thì rụt rè, phải luôn đề phòng!

"Rống!" Thái Nhất rống dài liên tục, Hỗn Độn Chung trong tay y như hóa thành một đạo tiên quang vĩnh hằng bất diệt, phá vỡ Thiên Địa vũ trụ, xé rách Hoàn Vũ Càn Khôn.

Chư Thiên Vạn Giới, không có gì không thể trấn áp!

Dù là Yêu Sư Cung hay Hủy Diệt Hắc Liên đều bị chấn động liên tục, thần linh bên trong cũng rung chuyển.

"Khả hận!" Côn Bằng càng đánh càng biệt khuất, nếu luận thực lực thật sự, y cũng không kém Thái Nhất là bao.

Nhưng Thái Nhất trong tay có Hỗn Độn Chung, ưu thế quá lớn!

"Hát!" Côn Bằng quát lớn một tiếng, trong cơ thể đột nhiên vọt ra hai đạo huyền quang, phân biệt hóa thành hai đạo nhân thân hình gầy gò, đó chính là Thiện Thi và Ác Thi được chém ra!

Thiện Thi Côn Bằng trong tay cầm một đôi bảo xoa màu xanh

biếc, không ngừng tản ra từng tia tiên huy.

Bảo xoa trong tay khẽ vẫy, đánh ra ức vạn đạo thanh sắc thần quang, giáng xuống Thái Nhất.

Đó chính là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Phúc Hải Xoa!

Trong tay Ác Thi Côn Bằng thì xuất hiện một xích sắt đen kịt, như đến từ Địa Ngục vực sâu, tản mát ra từng trận khói đen, khí hủy diệt, sát lục bao quanh.

Ác Thi vung tay, xích sắt đen kịt liền như độc xà, kêu "loảng xoảng", quấn quanh Thái Nhất!

Đó là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thiên Âm Tác!

Đối mặt với Thái Nhất hung cuồng vô cùng, Côn Bằng hiển nhiên đã có chút không chịu nổi, triệu hoán ra Thiện Thi và Ác Thi, cùng với Bản Tôn hợp thành Tam Vị Nhất Thể, cùng nhau xuất thủ đối địch!

"Đã hiểu Tam Thi Chi Pháp rồi ư?" Thấy vậy, Thái Nhất cười lạnh một tiếng, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một thân ảnh, tay cầm một bảo hồ màu đỏ thẫm, đó chính là Thiện Thi được chém ra!

Thiện Thi tay cầm bảo hồ, dốc xuống, trong hồ liền đổ ra vô số Tiên Thiên Thần Thai Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa, Tam Muội Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, Cửu Thiên Huyền Hỏa, vân vân, vô số Tiên Thiên Thần Thai Hỏa xuất hiện, tản mát ra uy thế đáng sợ, trút xuống Côn Bằng!

Đó là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Luyện Tiên Hồ!

Trong hồ ẩn chứa Bản Nguyên vạn lửa thiên hạ, một khi tế xuất, liền có thể phóng ra vô tận thần hỏa, hoặc là thu địch nhân vào bình, thiêu chết sống, uy lực kinh người!

Lập tức, cả vùng thương khung đều bị nhuộm thành các loại sắc

màu, vô tận thần lực hung mãnh tràn ngập, muốn thiêu đốt, tiêu diệt mọi thứ!

Sau khi tế xuất Luyện Tiên Hồ, Bản Thể Thái Nhất dao động Hỗn Độn Chung, bùng phát ra từng đạo Hồng Mông Chi Quang, như muốn xé nát Đại Vũ Trụ, bao bọc lực phá hoại xé rách Càn Khôn, lao thẳng vào Côn Bằng.

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc.

Công thế hai người giao hòa vào nhau, lập tức dẫn phát đại bạo tạc kịch liệt, vô tận quang và hỏa nhấn chìm mọi thứ, quét sạch thương khung, phá hoại Thiên Địa không còn hình dạng!

"Ông…" Từng đạo thanh trọc nhị khí xuất hiện, rồi nhanh chóng tiêu diệt!

Giữa Thiên Địa còn xuất hiện vô số ảnh thế giới, khoảnh khắc tiếp theo liền bị xé rách!

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Trong khoảnh khắc, liền có hàng vạn lần đối oanh, hai người xuất thủ đều nhanh nhẹn, uy mãnh đến cực hạn, đơn giản là muốn xé nát Đại Vũ Trụ, thậm chí đã đánh vào trong Hỗn Độn Hải!

Cả vùng Thiên Địa đều đang chấn động, rung chuyển!

"Rống!" Thái Nhất rống giận, tiếng chấn động Tam Thiên Giới, hóa thành một đạo kim sắc quang thúc, trực tiếp đánh sâu vào tinh không, từng ngôi đại tinh cổ xưa nổ tung!

"Trảm!" Côn Bằng nhảy vọt lên, bay ngang trời, thân thể hóa thành một đạo tiên quang, không ngừng thôi động Phúc Hải Xoa,

Phong Thủy Kiếm Phù, chém giết ra từng đạo kim qua khí đáng sợ!

Hư không xuất hiện từng vết nứt lớn đáng sợ, dữ tợn, lan rộng ra tứ diện bát phương, chấn động cả Bắc Hải, một cảnh tượng đáng sợ!

Chương 102

Tuy Thái Nhất chưa đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng dựa vào Hỗn Độn Chung, chiến lực không hề kém Côn Bằng, ngược lại càng đánh càng hung mãnh!

Sau không biết bao nhiêu lần giao chiến, Côn Bằng song mục phun ra hai đạo thần quang, rống giận: "Giết!" "Ông!" Trong khoảnh khắc, trong cơ thể Côn Bằng vọt ra vô tận lưu quang, chiếm cứ không gian vạn dặm!

"Ầm long!" Một tiếng động lớn, một con Côn thú khổng lồ vô cùng từ Bắc Hải bắn nước vọt lên, khuấy động vô tận vương dương, mạnh mẽ nhảy vọt lên trời cao, đột nhiên hóa thành một con chim đại bàng xanh khổng lồ vô cùng, đôi cánh chấn động, bao phủ vô tận thanh minh!

Đại bàng triển cánh, bay ngang hư không, bay lượn thẳng lên chín vạn dặm!

Một khắc.

Côn Bằng cuối cùng đã vận dụng Côn Bằng Bảo Thuật chí cao vô thượng, toàn thân tinh khí thần hợp nhất, hóa thành một con đại bàng, lao thẳng về phía Thái Nhất!

"Trảm!" Mắt Thái Nhất nứt ra, một đôi đồng tử Kim Ô đột nhiên co lại, bùng phát vô cùng quang huy rực rỡ, rống dài một tiếng, cũng hiển hóa ra chân thân của mình.

"Lệ!" Cùng với một tiếng hót trong trẻo vang vọng, một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ xuất hiện phía trên Bắc Hải, toàn thân đều là Kim Sắc Thái Dương Chân Hỏa, thiêu đốt hư không đến mức tan chảy, sụp đổ.

Thái Nhất thi triển Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật, hóa thành một đạo kim mang sáng chói vô cùng, hung hãn lao thẳng vào Côn Bằng!

Hai người đều đã nâng tinh khí thần, Pháp lực Đạo Hạnh lên đến đỉnh cao, dốc toàn lực cho đòn mạnh nhất của mình!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Hai đạo quang mang xanh vàng như sao chổi đâm vào mặt trăng, mạnh mẽ va chạm vào nhau, giữa Thiên Địa đột nhiên tĩnh lặng một khoảnh khắc.

"Ầm!" Tại trung tâm va chạm, hư không trực tiếp sụp đổ, xuất hiện một bức tường Không Gian hình tròn, tất cả vật chất, Nguyên Khí, hư không đều bị xé nát thành tro bụi!

Chỉ có vô tận quang mang xanh vàng không ngừng phun ra, chiếu rọi Thiên Địa thương khung, từng chùm hạt năng lượng cao không ngừng bắn ra, quét sạch Lục Hợp Bát Hoang!

Ẩn ẩn ước ước, có thể thấy ở trung tâm nhất con Tam Túc Kim Ô vàng và đại bàng xanh không ngừng chém giết.

"Lệ!" Nhưng không lâu sau, con đại bàng kia lại phát ra một tiếng kêu gấp gáp, bị Tam Túc Kim Ô xé rách không ít vảy trên thân, tiên huyết đầm đìa, Thái Dương Chân Hỏa ăn mòn vào huyết nhục!

"Xuy lạp!" Thái Nhất càng lúc càng hung cuồng, ba chiếc móng vuốt khổng lồ không ngừng vung lên, như thiên nhận vàng, xẻ từng vết thương sâu tận xương trên thân Côn Bằng!

Trong trận đại va chạm như vậy, Thái Nhất đã chiếm thượng phong!

Gần như không chút do dự, Côn Bằng đôi cánh chấn động, bay lượn lên cao, thi triển Côn Bằng Bảo Thuật, hóa thành một đạo thanh mang, đột nhiên bay về phía cuối Bắc Hải!

Đó là Côn Bằng thấy không phải đối thủ của Thái Nhất, muốn tạm tránh mũi nhọn!

"Đào tẩu?" Tam Túc Kim Ô do Thái Nhất hóa thành cười lạnh một tiếng, hóa thành một đạo kim hồng đuổi theo, để lại một vết tích vàng giữa Thiên Địa.

Kim Ô Hóa Hồng, thiên hạ cực tốc!

Không lâu sau, Kim Ô liền đuổi kịp Côn Bằng, móng vuốt Kim Ô vung lên, ngưng tụ ra một cây Thái Dương Thần Thương vàng, như đúc từ vàng ròng, đột nhiên ném về phía trước!

"Phốc…" Thái Dương Thần Thương lập tức đâm xuyên một bên vai Côn Bằng, toàn thân Côn Bằng suýt nữa nổ tung, kêu thảm một tiếng từ trên trời rơi xuống, ngã vào trong Bắc Hải!

Thái Nhất vỗ cánh, lượn lờ trên Bắc Hải, đôi cánh chấn động, phía sau lại hiện ra ức ức vạn vạn Thái Dương Thần Thương vàng, ôm trong lòng một Hỗn Độn Đại Chung, khí tức bá liệt vô cùng uy áp cả Bắc Hải!

"Thần phục!" "Hoặc là chết!" Thái Nhất quát lớn một tiếng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Côn Bằng bị thương.

Dường như chỉ cần Côn Bằng dám nói nửa chữ không, y sẽ lập tức chém giết tại chỗ!

Nước biển nhuộm đỏ, Côn Bằng biến trở lại hình người, sắc mặt lại trắng bệch vô cùng, nhìn chằm chằm Thái Nhất, đầy vẻ không cam lòng.

Chỉ riêng một Thái Nhất đã bức y phải dùng hết thủ đoạn!

Huống chi một bên còn có Đế Tuấn đứng nhìn chằm chằm như hổ đói, không hề nghi ngờ, chỉ cần dám từ chối, nhất định sẽ bị hai người chém giết!

Côn Bằng tuy sớm liệu giữa y và Đế Tuấn, Thái Nhất sớm muộn cũng có một trận đại chiến, nhưng không ngờ lại sớm như vậy, khiến y trở tay không kịp.

Lúc này, Đế Tuấn bay đến gần, thần sắc bình tĩnh nói: "Côn Bằng đạo hữu, hà tất cố chấp không tỉnh ngộ, vô ích mà mất mạng?

Chỉ cần bằng hữu chịu gia nhập Yêu Tộc, những lời ta đã nói trước đây, vẫn toàn bộ giữ nguyên!" Nghe những lời Đế Tuấn nói mang ý chiêu mộ, nhưng ngụ ý đe dọa, Côn Bằng thở dài một tiếng, chắp tay nói: "Côn Bằng nguyện ý gia nhập Yêu Tộc!" Nói cách khác, y căn bản không có cơ hội từ chối!

"Tốt!

Đạo hữu quả nhiên minh trí!" Đế Tuấn nghe vậy khẽ cười, trong mắt lóe lên một tia tinh mang khó nhận ra, mở miệng nói: "Ta tuy tin đạo hữu có thành ý, nhưng dù sao nói không có bằng chứng, đạo hữu hà tất không lập Thiên Đạo thệ ngôn, vì ta Đế Tuấn hiệu lực, vĩnh viễn không phản bội Yêu Tộc?!" Côn Bằng nghe vậy không khỏi biến sắc, vốn y chỉ định trên miệng mà thôi, cũng không vì Đế Tuấn mà bán mạng, nhưng Đế Tuấn lại bắt y phải lập Đại Đạo thệ ngôn, mối quan hệ lớn lắm!

Một khi gia nhập, cả đời cũng không thể nào lại đổi phe Yêu Tộc!

Đế Tuấn thấy Côn Bằng do dự, thần sắc hơi trầm xuống, cười như không cười nói: "Sao, đạo hữu không muốn lập thệ?" "Thiên Đạo tại thượng, hôm nay ta Côn Bằng gia nhập Yêu Tộc, hiệu trung Đế Tuấn, Thái Nhất hai vị Yêu Đế, đời này vĩnh viễn không phản bội Yêu Tộc!" Đối mặt với Đế Tuấn bức người, Côn Bằng lập tức hướng trời phát thệ.

Ầm ầm!

Trên Cửu Thiên, chín đạo tiếng sấm trầm vang, buông xuống một đạo kim quang rơi vào trong cơ thể Côn Bằng, hiển nhiên đã thừa nhận lời thề!

Không chỉ vậy.

Chỉ cần Côn Bằng có chút ý định phản bội Yêu Tộc, Thiên Đạo Kim Phù trong cơ thể sẽ phát tác, lập tức khiến y thân tử Đạo tiêu!

Thấy Côn Bằng đã lập Thiên Đạo thệ ngôn, trên mặt Đế Tuấn lập tức lộ ra nụ cười, Thái Nhất cũng biến trở lại hình người, bay đến bên cạnh Đế Tuấn.

Đế Tuấn cười ha hả nói: "Để đạo hữu hiệu lực vì Yêu Tộc ta, Đế Tuấn trước đây có chỗ đắc tội, mong đạo hữu đừng để ý." Vừa nói, Đế Tuấn lật tay, lấy ra hai kiện pháp bảo, đưa đến trước mặt Côn Bằng, nói: "Vì đạo hữu đã gia nhập Yêu Tộc, sau này chính là Yêu Sư của Yêu Tộc ta, địa vị chỉ đứng sau ta và Thái Nhất!

Hai kiện pháp bảo này là Mai Cốt Tán và Hóa Thần Đao, đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, liền ban cho đạo hữu!" "Tạ Yêu Đế!" Thấy Đế Tuấn đối với mình thái độ thành khẩn, lại ra tay ban hai kiện pháp bảo không tồi, tâm trạng Côn Bằng mới tốt hơn không ít.

Gia nhập Yêu Tộc tuy phải chịu sự kiềm chế của hai người, nhưng cũng không phải không có lợi ích, có thể mượn Khí Vận của Yêu Tộc để tu luyện.

Sự tình đã đến nước này, Côn Bằng chỉ đành tự an ủi như vậy.

Thái Nhất mở miệng nói: "Côn Bằng đạo hữu, vừa rồi đa tạ có chỗ đắc tội, đừng để ý!" Nghe lời Thái Nhất, Côn Bằng chỉ gật đầu, hiển nhiên vẫn còn có chút cảnh giác.

Đế Tuấn chỉ giả vờ không nhìn thấy, cười nói: "Ta thấy đạo hữu ở Bắc Hải có mấy trăm ức Yêu Tộc, Bắc Hải lạnh lẽo khắc nghiệt,

không bằng tất cả đều theo ta đi Tây Hải đi!" "Theo lời Yêu Đế!" Côn Bằng có chút bất đắc dĩ mở miệng nói, Đế Tuấn đã bày ra ý định muốn dọn sạch gia sản của y rồi!

Tốn hơn nghìn năm thời gian, toàn bộ Yêu Tộc Bắc Hải đều dời đến Tây Hải.

Theo thời gian trôi qua, thế lực Yêu Tộc tiếp tục lớn mạnh, Khí Vận ngày càng thịnh vượng.

Chỉ riêng Đại Năng cấp Chuẩn Thánh đã có đủ năm vị!

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Cư Bỉ và Đằng Xà!

Có thể nói, hiện nay thế lực Yêu Tộc đã vượt xa Long Phượng Tam Tộc ngày xưa.

Đối lập với đó, chiến lực đỉnh tiêm của Vu Tộc là Thập Nhị Tổ Vu, mỗi người đều có tu vi Chuẩn Thánh!

Tuy không có Nguyên Thần, không thể tham ngộ Đại Đạo, nhưng lại trời sinh nắm giữ một môn Pháp tắc, chiến lực cường hoành vô cùng.

Ngoài ra, Vu Tộc còn có rất nhiều Đại Vu, và hơn trăm ức Tiểu Vu.

Tuy về số lượng tộc nhân không thể so sánh với Yêu Tộc, nhưng mỗi người trong Vu Tộc đều là chiến sĩ bẩm sinh, dù là Tiểu Vu vừa mới trưởng thành cũng có tu vi Kim Tiên, về chất lượng thì vượt Yêu Tộc vô số lần!

Thế lực hai tộc Vu Yêu ngày càng bành trướng, mâu thuẫn giữa hai tộc cũng ngày càng nghiêm trọng, gần như lúc nào cũng có sự kiện đổ máu xảy ra.

Chương 103

Kiếp Sát Chi Khí giữa Thiên Địa bắt đầu dần dần tư sinh.

Vô lượng chúng sinh lại một lần nữa rơi vào bầu không khí căng thẳng.

Người minh mẫn đều nhìn ra, Vu Yêu chi chiến một khi khai mở, nhất định lại là một Thiên Địa Lượng Kiếp rộng lớn vô cùng!

Đáng sợ hơn cả Long Hán Lượng Kiếp ngày xưa!

Thiên Địa lay động, phong vũ dục lai (gió mưa sắp đến)… Trong Đông Hải Long Cung, Chúc Long ngồi trong đại điện, phía dưới là Tứ Hải Long Vương, đều mang vẻ mặt nghiêm túc.

Đông Hải Long Vương Ngao Quảng mở miệng nói: "Lão tổ, người của Yêu Tộc gần đây thường xuyên quấy nhiễu, nhìn chằm chằm Long Tộc ta như hổ đói, không biết nên làm sao?" "Không sai!" Tây Hải Long Vương Ngao Thuận cũng giận dữ nói: "Từ khi chiếm cứ Tây Hải, con cháu Long Tộc ta liền liên tục bị khi dễ, gần đây càng ngày càng quá đáng!" "Đế Tuấn, Thái Nhất có dã tâm như sói, vọng đồ xưng bá Hồng Hoang, tham lam bảo vật của Long Tộc ta, sớm muộn gì cũng sẽ ra tay với tộc ta!" Nam Hải Long Vương Ngao Khôn mặt đầy vẻ lo lắng.

"Bên cạnh giường há dung người khác ngủ yên?" Bắc Hải Long Vương Ngao Khâm thở dài nói: "Long Tộc ta bàn cứ Bắc Hải, Đế Tuấn, Thái Nhất tất sẽ coi chúng ta là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt!" "Chúng ta nên làm sao?" "Hừ, Long Tộc ta sợ ai bao giờ, đại sự bất quá là một trận chiến!" "Nói thì dễ, chẳng lẽ muốn vô số con cháu Long Tộc ta đi chịu chết sao?" "……" Tứ Hải Long Vương mỗi người một câu, tranh luận vì chuyện Yêu Tộc.

Chúc Long nghe bốn người tranh cãi, lông mày nhíu chặt, trong lòng cũng vô cùng nặng nề.

Dựa vào thực lực tuy đã bảo hộ Long Tộc thái bình mấy nghìn năm, nhưng theo thế lực Yêu Tộc lớn mạnh, Đế Tuấn, Thái Nhất dần dần lộ ra nanh vuốt!

Nếu không có đối sách, vận mệnh Long Tộc nguy hiểm!

Tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra!

Đột nhiên, Chúc Long mạnh mẽ đứng dậy, nói: "Ta sẽ vào Thiên Giới!" "Vào Thiên Giới?!" Tứ Hải Long Vương nghe vậy trước tiên ngẩn ra, sau đó trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Với thực lực của vị kia ở Thiên Giới, đủ để che chở Long Tộc!

Ngao Quảng lại hơi nhíu mày, nói: "Không, Long Tộc ta là Bá Tộc của Hồng Hoang, nếu nương nhờ dưới người khác, không…" "Ngao Quảng, chẳng lẽ ngươi muốn Long Tộc ta diệt tộc sao!" Một câu nói còn chưa dứt, Tây Hải Long Vương Ngao Thuận liền bất mãn quát mắng.

Ngao Quảng nghe vậy lập tức nín thinh.

Chúc Long nói: "Không cần tranh cãi nữa, ý ta đã quyết!

Ta sẽ lên Tam Thập Tam Thiên một chuyến!" Nói xong.

Chúc Long đột nhiên hóa thành một đạo trường hồng, bay về phía Thiên Giới.

Với thực lực của Chúc Long, không tốn bao lâu đã đến Nam Thiên Môn, không đợi y hành động, Nam Thiên Môn liền "ầm" một tiếng mở ra!

Dường như đã liệu trước được!

Chúc Long thấy vậy đồng tử không khỏi co rút, lập tức bay vào

trong Thiên Giới, một đường thẳng đến Đại La Thiên, Lăng Tiêu Bảo Điện cao nhất.

Chúc Long mặc đạo bào màu đen vừa bước vào điện, liền thấy Tử Vi ngồi trên ghế rồng, huyền bào tay áo rộng, thần thái phi phàm, toàn thân đều tản ra Đế Hoàng chi khí!

Ẩn ẩn hiện thành một Tử Kim Chân Long cuộn quanh!

Thấy cảnh này, trong lòng Chúc Long không khỏi đại chấn, chắp tay hành lễ nói: "Long Tộc Chúc Long, bái kiến Tử Vi đạo huynh!" Tử Vi ánh mắt nhìn về phía Chúc Long, cười nói: "Chuẩn Thánh trung kỳ, Chúc Long, không tồi!" Thấy Tử Vi liếc mắt đã nhìn thấu tu vi của mình, trong lòng Chúc Long càng thêm rùng mình.

Quả nhiên như lời đồn, thực lực của Tử Vi đã đạt tới một trình độ gần như không thể tưởng tượng, vượt xa tất cả mọi người giữa Hồng Hoang Thiên Địa!

Hơn nữa, Đế Khí trên người Tử Vi nồng đậm hơn Đế Tuấn rất nhiều, thực lực phi phàm, lại chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên và những bảo địa khác, mới là Đế Hoàng vô thượng thống nhất Hồng Hoang!

Bất kể Chúc Long trong lòng nghĩ gì, Tử Vi mở miệng nói: "Ý của huynh ta đã rõ, Yêu Tộc thế lớn, Long Tộc có thể toàn bộ dời vào Tam Thập Tam Thiên của ta!" "Chúc Long tạ đạo huynh!" Chúc Long cung kính hành một lễ, xoay người bay về phía Hồng Hoang đại địa.

Sau khi về Long Tộc, Chúc Long liền lập tức phân phó Tứ Hải Long Vương, bắt đầu triệu tập tất cả Long Tộc hậu duệ, từ Tứ Hải đều tập hợp lại trong Đông Hải.

Một ngày nọ.

"Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!" Giữa Thiên Địa đột nhiên

vang lên vô số tiếng rồng ngâm trong trẻo, chấn động Tam Thiên Giới, truyền khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang thế giới!

"Đã xảy ra chuyện gì?!" "Động tĩnh lớn quá, từ Long Tộc truyền đến!" "……" Trong khoảnh khắc, vô số ánh mắt đều nhìn về phía Đông Hải.

Bỗng chốc!

Dưới ánh mắt chấn động vô cùng của vô tận chúng sinh, từng con Chân Long khổng lồ vô cùng từ trong Đông Hải vọt ra, chấn động Cửu Thiên, cưỡi mây đạp gió, bay về phía Thiên Giới!

Ức vạn Thần Long, cùng bay lên Cửu Tiêu!

Thậm chí, ngay cả mấy tòa Long Cung rộng lớn vô cùng cũng bị nhổ lên, cùng bay lên không trung.

Cảnh tượng này chấn động sâu sắc tất cả mọi người giữa Thiên Địa!

Ai cũng không ngờ Long Tộc lại toàn bộ rút khỏi Tứ Hải Hồng Hoang, di chuyển vào trong Tam Thập Tam Thiên!

"Khốn kiếp, Long Tộc!" Đế Tuấn nhìn cảnh này, sắc mặt xanh mét, muốn ngăn cản nhưng đã không kịp.

Kế hoạch đã định, trăm năm sau sẽ công phạt Long Tộc.

Ai ngờ, Long Tộc lại lựa chọn di dời vào lúc này, toàn bộ tiến vào Thiên Giới.

"Lệ!" "Lệ!" Khi mọi người còn chưa hoàn hồn, chỉ nghe thấy từ Bất Tử Hỏa Sơn phương Tây vang lên từng tiếng phượng hót trong trẻo du dương!

Từng con Hỏa Phượng, Thanh Loan khổng lồ vỗ cánh bay, mang theo quang mang rực rỡ vô cùng, đẹp tuyệt luân, chiếu rọi vô tận thanh

minh, cũng bay về phía Thiên Giới!

Phượng Tộc.

Một chủng tộc cổ xưa như Long Tộc, dưới sự dẫn dắt của vị Tiểu Tổ duy nhất còn sót lại tên Hoàng Ly Nhi, cũng đồng thời lựa chọn thần phục Tử Vi!

Vô số Chân Long, Tiên Phượng bay ngang Cửu Thiên, phát ra từng tiếng kêu vang, chấn động Tam Thiên Giới, trong cùng một ngày lựa chọn tiến vào Thiên Giới!

Cảnh tượng này, chấn động tất cả mọi người trong Hồng Hoang!

Nhất thời.

Vô số tiên linh đều hướng ánh mắt về phía Thiên Giới.

Dường như đã nhìn thấy một thân ảnh sừng sững ở đó.

Đặc biệt là các vị Đại Thần Thông Giả, càng nhíu chặt lông mày, Tử Vi rốt cuộc muốn làm gì?!

Trong tình hình hai tộc Vu Yêu căng thẳng như vậy, Thiên Giới mà Tử Vi chiếm giữ lại có động tác lớn như vậy, không khỏi khiến người ta phải để tâm.

Phải biết rằng, Tử Vi không giống Đế Tuấn, Thái Nhất, dù có thừa nhận hay không, thực lực của y đều ẩn ẩn là đệ nhất Hồng Hoang!

Điểm này hầu như ai cũng trong lòng đều hiểu rõ!

E rằng dù y có muốn làm gì, cũng không ai có thể ngăn cản.

Tây Hải, Yêu Hoàng Cung.

Đế Tuấn nhìn Thiên Giới từ xa, sắc mặt xanh mét, khó coi như ăn phải con ruồi chết, khớp ngón tay đều bóp đến trắng bệch.

Vốn dĩ chiếm Tam Thập Tam Thiên, hiệu lệnh vô tận Yêu Tộc mới phải, nhưng bây giờ lại chỉ có thể ở một nơi!

Côn Luân Sơn, Tam Thanh Điện.

Chương 104

Nguyên Thủy nhìn cảnh tượng Long Phượng thăng thiên, lông mày nhíu chặt, mặt đầy vẻ không vui nói: "Tử Vi này rốt cuộc muốn làm gì?" Lão Tử vẻ mặt đạm nhiên, trong mắt lại lóe lên một tia tinh mang, mở miệng nói: "Tử Vi người này trời sinh cao ngạo, ngay cả huynh đệ ba người chúng ta cũng không đặt vào mắt, như vậy, e rằng tiếp theo sẽ có đại động tác.

Bất quá chúng ta cũng không cần quá để ý, an tâm tu hành là được!" Thông Thiên bên cạnh mở miệng nói: "Nhị ca, đại ca nói đúng, bất kể Tử Vi có ý định gì.

Chúng ta an tâm tu hành mới là chính Đạo.

Chỉ cần có thể chứng Đạo thành Thánh, có thể đắc đại tiêu dao, quản những chuyện lung tung đó làm gì!" Nguyên Thủy đang cảm thấy không vui vì Tử Vi đã chiếm hết phong đầu, nghe vậy không khỏi nhíu mày, nói: "Tam đệ, ý đệ là ta không hành chính Đạo?" "Nhị ca, đệ lúc nào nói vậy?" Thông Thiên hơi nhíu mày nói.

Nguyên Thủy lại nhíu mày, chất vấn: "Vậy lời đệ vừa rồi có ý gì?

Đệ nói ta không hành chính Đạo, chẳng lẽ đệ không biết tu hành là trọng yếu sao?" "Ngươi!" Bị Nguyên Thủy quấy rầy vô cớ, Thông Thiên cũng có chút tức giận, nói: "Ý của đệ huynh tự trong lòng hiểu rõ!" "Đồ to gan!" Nguyên Thủy thấy Thông Thiên đối với mình cái nhị ca này lại không khách khí như vậy, lập tức đại nộ nói: "Thông Thiên, đệ có còn đặt ta cái nhị ca này vào mắt không!" "Nguyên Thủy, huynh gây rối vô cớ!" Thông Thiên thấy Nguyên Thủy huấn xích, tính khí quật cường cũng bộc phát, không hề khách khí nói.

"Đủ rồi!

Đều đừng cãi nữa!" Thấy hai người càng cãi càng hung, Lão Tử lập tức quát lớn một tiếng, ngăn hai người tranh cãi.

"Bất kể Tử Vi làm gì, sau khi ba huynh đệ chúng ta thành Thánh Nhân, đều không quan trọng nữa, an tâm tu hành đi!" Đối với hai người huynh đệ, Lão Tử cũng có chút bất đắc dĩ.

Ba huynh đệ tính cách khác biệt, Nguyên Thủy thích sĩ diện nhất, Thông Thiên lại tâm tính cương trực.

Có lẽ vừa mới sinh ra xuất thế thì không có, nhưng theo tu vi đề cao, bao gồm cả y, Đạo niệm của ba người lại dần dần xa cách!

Lão Tử trời sinh tính đạm nhiên vô úy, cho rằng phàm sự đều nên giảng cứu Thiên Mệnh, thuận theo tự nhiên!

Nguyên Thủy lại cho rằng xuất thân căn cước của sinh linh, đã quyết định vận mệnh, Thiên Địa Đại Đạo chỉ ban cho những người có phúc duyên sâu dày tu luyện, còn những kẻ có phúc duyên mỏng manh thì không có tư cách tu hành!

Thông Thiên lại cho rằng vạn sự vạn vật, đều có linh tính tồn tại, chỉ cần quả cảm dũng mãnh, đều có thể cắt đứt một đường Thiên Cơ, truy cầu Đại Đạo vô thượng!

Chính vì Đạo niệm khác nhau, tính cách khác nhau của ba người, cho nên cuối cùng mới dẫn đến cảnh giới phân gia.

Đây chính là tranh chấp Đạo niệm, không thể lùi bước nửa điểm!

Nếu không, tương đương với phế bỏ Đại Đạo đã tu, tất cả thành quả tu luyện trước đây sẽ lập tức hóa thành hư không.

Thậm chí tại chỗ tà ma nhập thể, bạo vong!

Vì vậy, việc ba người phân gia là đại thế sở xu, chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

“Hừ!” Lão Tử cái đại ca này trong lòng hai người có uy nghiêm, nghe lời y nói xong, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều lạnh hừ một tiếng, quay đầu đi, không nói nữa, tự mình tham ngộ Đạo Pháp.

Nhưng trong lòng lại gieo một hạt giống cảnh giác!

Không nói đến mâu thuẫn giữa Tam Thanh, trong Hồng Hoang, cục diện ngày càng căng thẳng.

Năm tháng trôi qua, hai tộc Vu Yêu trong cuộc đấu tranh không ngừng, đã trải qua một vạn năm!

Bầu không khí trên Hồng Hoang đại địa ngày càng ngột ngạt, mỗi lúc mỗi nơi đều có chiến đấu bùng phát, Thiên Địa Kiếp Sát Chi Khí ngày càng nồng đậm.

Có thể nói.

Vu Yêu đại chiến là một loại đại thế, một khi bắt đầu tuyệt đối không thể dừng lại.

Một câu nói, bên cạnh giường há dung người khác ngủ yên?!

Hai tộc đã đối lập đến mức này, chỉ có thể dựa vào một trận đại chiến kinh thiên, phân định Thiên Địa Chi Chủ thật sự mới có thể ngừng nghỉ!

Một ngày nọ.

Trời cao mây nhạt, gió thanh vạn dặm.

Tiên Linh trên Hồng Hoang đại địa như thường lệ, thổ nạp tu luyện, hấp thu tinh hoa Thiên Địa.

Đột nhiên!

“Ông!” Cả vùng Thiên Địa đều như chấn động mạnh, trong Tây Hải, tiếng Đế Tuấn truyền khắp Tứ Hải Bát Hoang!

“Tất cả Yêu Tộc nghe lệnh, theo Bản Đế chinh phạt Vu Tộc!” “Rống!” Trong khoảnh khắc.

Cùng với tiếng hò hét chém giết vô tận, vô số Yêu Tộc hóa thành một vùng đen kịt, che trời lấp nhật, bay ra từ Tây Hải.

Dưới sự dẫn dắt của Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Cư Bỉ, Đằng Xà, và Thập Đại Yêu Thần, hùng dũng tiến về Hồng Hoang đại lục!

Có thể thấy.

Đại quân Yêu Tộc mấy trăm ức, chi chít, như đàn châu chấu, như ma vân diệt thế.

Yêu khí vô cùng nồng đậm đã áp chế cả quang mang mặt trời xuống, nơi nó đi qua, bầu trời nhanh chóng tối sầm!

Thiên Địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang!

“Vu!

Vu!

Vu!” Ngay khoảnh khắc đại quân Yêu Tộc khai động, trong Vu Tộc Bách Vạn Quần Sơn, đồng thời truyền ra tiếng hò hét chém giết chấn động Thiên Địa!

Thập Nhị Tổ Vu dẫn đầu, vô số Đại Vu, Tiểu Vu hò hét chém giết, hùng dũng tiến về phía đại quân Yêu Tộc, cả Hồng Hoang đại địa dường như đều rung chuyển mạnh mẽ.

Trải qua vô số năm tháng ủ mình!

Đại chiến lần thứ nhất giữa hai tộc Vu Yêu, cuối cùng cũng bùng nổ!

“Ô…” Yêu Thần Kế Mông trong tay cầm một tù và màu đen, không ngừng thổi, phát ra từng đạo gợn sóng có thể nhìn thấy bằng

mắt thường, bao phủ lên mỗi Yêu Tộc!

"Rống!" Trong khoảnh khắc, khí tức trên tất cả Yêu Tộc đột ngột bạo trướng một đoạn, như tiêm thuốc kích thích, tu vi, sức mạnh đều đề thăng một tiểu cảnh giới!

Đó là Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo Yêu Thần Hào Giác!

Bảo vật này là do Đế Tuấn hao phí vô số thiên tài địa bảo luyện ra một kiện Pháp Bảo chủng tộc, không có tác dụng chiến đấu, tác dụng duy nhất là có thể cổ vũ sĩ khí của Yêu Tộc.

Khiến tất cả Yêu Tộc dưới Đại La Kim Tiên, tu vi đề thăng một tiểu cảnh giới!

Vô số Yêu Tộc dưới sự dẫn dắt của Đế Tuấn, Thái Nhất, hóa thành một dòng lũ hồng lưu, gần như không thể ngăn cản!

Bên Vu Tộc, Đế Giang giơ tay vồ một cái, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một giọt tiên huyết màu đỏ thẫm, lớn bằng nắm tay.

"Ông!" Cùng với Pháp lực thúc đẩy, trong giọt tiên huyết lập tức bay ra trăm ức vạn vạn huyết sắc quang mang nhập vào trong cơ thể mỗi Đại Vu, Tiểu Vu.

"Rắc rắc…" Trong khoảnh khắc, tất cả Vu Tộc đều được bao phủ một tầng áo giáp huyết sắc, mọc ra từng đốt xương, huyết quang cuồn cuộn khắp thân, nhìn vô cùng dữ tợn!

Huyết này không phải pháp bảo, mà là vật kỳ dị được luyện hóa từ tinh huyết Bàn Cổ còn sót lại trong huyết trì nơi Thập Nhị Tổ Vu sinh ra.

Một khi thôi động, có thể nâng chiến lực của tất cả Vu Tộc lên một tầng!

Trăm năm sau!

Chương 105

Cùng với một tiếng động lớn chấn động Thiên Địa, đại quân hai tộc Vu Yêu cuối cùng cũng chạm trán trên Hồng Hoang đại lục, như hai con hung thú thái cổ khát máu, điên cuồng nuốt chửng lẫn nhau.

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, không biết bao nhiêu Pháp thuật Thần thông đã được đánh ra, lưu quang xé rách Thiên Địa, hủy diệt thương khung.

Vô cùng sát khí, huyết khí chấn động Cửu Thiên Vân Tiêu, như một vương dương, khí xung đấu ngưu!

"Bành!

Bành!" Vừa chạm mặt, vô số tộc nhân Vu Yêu liền nổ tung, tiên huyết và xương vụn văng tung tóe, nhuộm đỏ cả bầu trời!

Trong không khí tràn ngập mùi máu tanh nồng nặc!

Hư không Thiên Địa dường như ngưng đọng trong khoảnh khắc, hình thành một bức tranh nhuốm máu tĩnh lặng.

Đại quân hai tộc như hai cái máy xay thịt khổng lồ, mỗi lúc mỗi nơi đều có vô số tiên linh vẫn lạc.

Thảm khốc hơn vô số lần so với trận tranh bá của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc ngày xưa!

Đế Tuấn bước ra một bước, giơ tay đánh ra từng đạo Thái Dương Chân Hỏa, như sao chổi rơi xuống, phô thiên cái địa giáng xuống phía dưới!

Hư không phát ra tiếng động không chịu nổi gánh nặng, xuất hiện gợn sóng vặn vẹo.

Từng chùm Thái Dương Chân Hỏa rơi xuống giữa đại quân Vu Tộc, không biết bao nhiêu Tiểu Vu chết tại chỗ, ngay cả một tiếng rên cũng không kịp phát ra, trực tiếp hóa thành tro bụi, vĩnh viễn tiêu thất giữa Thiên Địa.

Thái Nhất càng hung cuồng vô cùng, mái tóc dài như kiếm mang vẫy loạn, toàn thân chiến khí cuồn cuộn, như một quả cầu lửa khổng lồ, thiêu đốt sụp đổ vũ trụ, "ầm long" một tiếng giáng xuống giữa đại quân Vu Tộc!

"Ầm!" Trong khoảnh khắc.

Lấy thân thể Thái Nhất làm trung tâm, một vòng gợn sóng vàng có thể nhìn thấy bằng mắt thường quét ngang ra, cuốn sạch vô tận hư không.

Nơi gợn sóng vàng đi qua, tất cả Vu Tộc đều "oanh" một tiếng nổ tung thành màn sương máu bay khắp trời!

"Côn Bằng Bảo Thuật!" Bên kia, Côn Bằng Lão Tổ giơ tay vẫy một cái, thi triển Côn Bằng Bảo Thuật độc nhất!

Sau lưng y, "oanh" một tiếng hiện ra một hải dương đen mênh mông vô tận, từng con Đại Côn từ trong đó vọt ra, bao bọc vạn trượng thần quang, không ngừng va chạm xuống Vu Tộc phía dưới!

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Yêu Thần Cư Bỉ đôi mắt biến thành huyết hồng, tay trái đưa ra trước, tay phải để sau lưng, nhìn vô cùng quỷ dị.

Y không ngừng vỗ ra từng chưởng, như "Hồi Thủ Đào", giải phóng vô số sức mạnh tích lũy trong tuế nguyệt, hình thành phong bạo đáng sợ, vỗ mạnh đến mức hư không sụp đổ vào trong.

Đằng Xà cười quái dị "kiệt kiệt", há miệng hút một cái, lập tức bùng phát ra lực thôn phệ đáng sợ, phía trên chiến trường hình thành một thiên uyên đen khổng lồ vô cùng!

Một hơi nuốt chửng vô số Vu Tộc!

"Dám ngươi!" Đế Giang rống giận một tiếng, mạnh mẽ vung quyền về phía trước!

"Ầm!" Nhật nguyệt tinh hà đảo chuyển, sơn hà Thiên Địa băng nát, vô tận chiến khí sôi trào, cả vùng thế giới dường như muốn lật úp!

Một đạo quyền mang có thể nhìn thấy bằng mắt thường bắn ra, diệt sát mấy trăm vạn Yêu Tộc!

Chúc Cửu Âm sau lưng hiện ra một dòng Tuế Nguyệt Trường Hà, nửa thân thể chìm trong Tuế Nguyệt Trường Hà, nửa thân thể ở ngoài, song tay niết ấn, lập tức đánh ra chín mươi mốt Long Tuế Nguyệt, tất cả đều gào thét, bao bọc sức mạnh của tuế nguyệt lao về phía Yêu Tộc.

Khí tức tuế nguyệt thẩm thấu, lập tức tước đoạt mọi thứ!

Vốn dĩ những Yêu Tộc đang chạy, gào thét đột nhiên biến thành da thịt nhăn nheo, râu tóc bạc trắng, cuối cùng ngay cả răng cũng từng cái một rơi rụng.

Chớp mắt hóa thành vô số xương trắng, chất đống trên mặt đất thành từng núi xương.

Ngoài Đế Giang và Chúc Cửu Âm, các Tổ Vu khác cũng đều xuất thủ, giơ tay nhấc chân, hư không vỡ nát, diễn hóa ra vô số công thế đáng sợ!

Vạn dặm thương khung hư không, gió mưa giao gia, điện chớp sấm rền, hiện ra từng đạo kim phong liệt hỏa.

Trên đại địa mọc ra vô số gai đất, cây cối khổng lồ, đâm xuyên, xé nát từng Yêu Tộc!

Từng đạo Pháp tắc chi quang đan xen, phô thiên cái địa giáng xuống phía trước, như muốn hủy thiên diệt địa.

Một lần giao phong, song phương tử thương vô số tộc nhân!

Sau đó.

Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn cùng những người khác chém giết một trận!

Trong khoảnh khắc.

Đại chiến đáng sợ nhất bùng phát, nơi đó hoàn toàn sôi trào, vô tận quang mang cuộn quanh, tinh vực sụp đổ, trời cao hãm lạc!

Quang và hỏa hung mãnh chấn động cả Hồng Hoang, như từng ngôi siêu tân tinh bạo tạc, chùm hạt xuyên qua Thiên Địa Hoàn Vũ!

Ngay cả Đại Thần Thông Giả cảnh giới Chuẩn Thánh, một khi bị cuốn vào trung tâm công thế, cũng sẽ lập tức bạo vong!

Tuy bên Yêu Tộc chỉ có năm Chuẩn Thánh, Vu Tộc Thập Nhị Tổ Vu mỗi người đều là tu vi Chuẩn Thánh, nhìn qua có vẻ hơi bất lợi.

Nhưng nếu cộng thêm Tam Thi của Đế Tuấn và những người khác, thì biến thành mười hai Chuẩn Thánh, số lượng vừa vặn ngang với Tổ Vu!

Không thể không nói.

Tam Thi Chi Pháp mà Hồng Quân truyền xuống quả thực huyền diệu vô cùng, chỉ đáng tiếc Vu Tộc không thể tu luyện, lại là một thế yếu không nhỏ.

"Ô…" Yêu Thần Hào Giác không ngừng vang lên, âm thanh hóa thành đại phiến sóng vật chất, khuếch tán thành một vùng gợn sóng,

như hóa thân cấm kỵ lãnh địa, bao phủ lên tất cả Yêu Tộc.

"Rống!" Dưới sự cổ vũ của hào giác, Yêu Tộc càng lúc càng hung cuồng, tiềm năng trong cơ thể bị bộc phát, thực lực bạo trướng một đại đoạn, ra tay càng thêm ngoan độc, sắc bén!

Bên Vu Tộc cũng không kém nửa điểm, tất cả chiến sĩ đều được bao phủ áo giáp huyết sắc dữ tợn, có thể làm suy yếu, ngăn cản hơn nửa công thế của Yêu Tộc!

Trong chiến trường, tiếng hò hét chém giết chấn động trời, yêu khí vu quang chấn động thương khung, quang mang rực rỡ không ngừng trán phóng!

Tiên huyết bay, đầu người rơi xuống đất!

Cảnh tượng vô cùng thảm liệt, khiến tất cả mọi người đều ngây người, từng người đều cảm thấy da đầu tê dại.

Ngay cả là tu sĩ, vốn đã quen nhìn cảnh sát phạt, nhưng nhìn cảnh tượng sinh linh như kiến hôi, từng mảng từng mảng vẫn lạc tử vong, cảm thấy có chút khó chấp nhận.

Trên Cửu Thiên, cuộc chém giết giữa cao tầng hai tộc càng thảm liệt hơn!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm phân biệt diễn hóa chân nghĩa Pháp tắc Không Gian, Thời Gian vô thượng, đan xen thành một phong bạo Thời Không, tiêu diệt mọi thứ!

Chúc Dung, Cộng Công, Hậu Thổ, Cú Mang, Nhục Thu mỗi người chấp chưởng một môn Pháp tắc Ngũ Hành, liên thủ đánh ra một đạo ngũ sắc tiên quang, lực Ngũ Hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ tràn ngập, chấn động Thiên Địa!

Ngũ sắc quang hồng không ngừng luân chuyển, diễn hóa Ngũ Hành Chi Đạo, như muốn xuyên thủng Đại Vũ Trụ!

Chương 106

Đối mặt với công thế của Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất tự nhiên sẽ không ngồi yên chờ chết!

Hai người giơ tay vẫy một cái về phía trước, lập tức đánh ra từng đạo Thái Dương Chân Hỏa, hóa thành vô biên liệt diễm, quét sạch vạn cổ khung thương!

Hỗn Độn Chung trấn áp vạn cổ Thanh Không, Bắc Minh Yêu Lôi gào thét, chấn nát Hoàn Vũ Tứ Cực!

Một trận đại va chạm kinh thiên, Hồng Hoang đại địa đều đang rung chuyển, như tái hiện cảnh tượng Hỗn Độn đại chiến ngày xưa!

Từng tầng công thế không ngừng va chạm vào nhau, như muốn phá diệt cả Đại Vũ Trụ, sinh ra vô số Địa Thủy Phong Hỏa chi khí, nhưng lại không ngừng bị phấn toái tiêu diệt.

Phía trên cả chiến trường, hư không hóa thành một hắc động đen kịt, như vực sâu Địa Ngục, khiến người ta nhìn mà sinh ra nỗi sợ hãi.

Sương mù đen tràn ngập, cả vũ trụ đều đang run rẩy, trong đó hiện ra từng đạo bóng dáng không thể miêu tả, như quái vật từ một chiều không gian khác, muốn giáng lâm giữa Hồng Hoang, khiến người ta kinh hãi!

Không biết đã va chạm bao nhiêu lần, Thập Nhị Tổ Vu cũng dần dần phát hiện ra điểm yếu của Đế Tuấn và phe y.

Tam Thi được chém ra từ Tiên Thiên Linh Bảo tuy cũng có tu vi cấp Chuẩn Thánh, nhưng Pháp lực Thần thông thì xa xa không thể nào so sánh với Bản Tôn.

Bỗng chốc.

Thập Nhị Tổ Vu bắt đầu chuyên môn đuổi theo Tam Thi của mấy người kia mà đánh!

Nhất thời, bên Yêu Tộc hiểm tượng hoàn sinh!

"Phốc!" Chúc Dung rống lớn một tiếng, vung đôi Tổ Vu Quyền, giữa lòng bàn tay đều là vô tận Tiên Thiên Thần Thai Hỏa, một quyền đánh mạnh vào thân Yêu Thánh Đẳng Xà!

"Rống!" Đẳng Xà phát ra một tiếng rống đau đớn, miệng khạc ra máu tươi, cả lồng ngực đều sụp xuống, bị trọng thương!

Bên kia.

Yêu Thánh Cư Bỉ vỗ ra từng chưởng, nhưng sức mạnh tích tụ trong tuế nguyệt dần tiêu hao, uy lực so với lúc ban đầu lại giảm đi mấy phần.

Đối mặt với công phạt của Hậu Thổ và Huyền Minh hai Đại Tổ Vu, dù có Thiện Thi trợ giúp, cũng hiểm tượng hoàn sinh!

Đại chiến như vậy kéo dài mấy trăm năm, Đế Tuấn đột nhiên cùng mọi người lui về phía sau.

Thập Nhị Tổ Vu thấy vậy cũng dừng lại, Chúc Dung cười ha hả nói: "Sao, hai con quạ ba chân kia, chẳng lẽ sợ rồi?" Nghe lời Chúc Dung, đôi mắt Thái Nhất lập tức đỏ bừng, tức đến toàn thân đều run rẩy.

Y và Đế Tuấn là xuất thân Tam Túc Kim Ô huyết mạch cao quý, dù so với Tam Thanh, cũng không kém chút nào, kết quả lại bị Chúc Dung gọi là quạ ba chân, thật sự khiến người ta ghê tởm chết đi được!

Trong Thập Nhị Tổ Vu, y ghét nhất là Chúc Dung.

Tên này cái miệng quá độc!

Một câu một con quạ ba chân, chim tạp nham, đổi lại là ai cũng không chịu nổi!

Sắc mặt Đế Tuấn cũng trầm xuống, lạnh lùng nói: "Giữa hai tộc Vu Yêu ta, thề không đội trời chung, vậy thì hôm nay hãy làm một sự kết thúc đi!" "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn mạnh mẽ quát lớn một tiếng, Hà Đồ, Lạc Thư hai kiện Pháp Bảo "soạt" một tiếng bay lên Cửu Thiên, phân biệt chiếm cứ vị trí Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Trong khoảnh khắc.

Sâu trong tinh vực, Chu Thiên Tinh Thần cùng nhau chấn động, buông xuống vô số chùm sáng tinh thần, bao phủ vô tận thanh minh, trong Thiên Địa ẩn hiện hình thành một tòa đại trận sơ hình!

"Rống!" Mấy trăm ức Yêu Tộc cùng nhau quát lớn, dưới sự dẫn dắt của Yêu Thần Bạch Trạch, Kế Mông, nhanh chóng kết thành trận thế, trên người cuồn cuộn bành trướng yêu lực, tương ứng với tinh quang ngập trời.

"Ông!" Yêu khí mênh mông trên mặt đất và tinh quang ngập trời lập tức giao hòa vào nhau, từng đạo quang tuyến có thể nhìn thấy bằng mắt thường đan xen, hình thành một trận pháp khổng lồ, hoàn chỉnh!

Ầm long long… Vô tận quang mang trán phóng, tinh quang mênh mông kích động, vô cùng vô tận!

Giữa Thiên Địa định cư từng ngôi đại tinh khổng lồ, hình thành một tinh vực rộng lớn, quang khí nhân uẩn.

Ba trăm sáu mươi lăm đại tinh xoay chuyển, như một thế giới thứ hai dưới thương thiên!

Đó chính là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Ngay khoảnh khắc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu Tộc được bày ra, cả Hồng Hoang đại địa dường như chấn động, một luồng khí tức áp bách khủng bố sâu lắng, mênh mông lập tức khuếch tán ra, lan tỏa khắp nơi!

Cảm thụ luồng uy thế này, tất cả tiên linh trong Hồng Hoang đều nín thở, cảm thấy da đầu tê dại!

"Đây là át chủ bài của Yêu Tộc sao?" Giữa Thiên Địa, từng ánh mắt đều nhìn vào, trong mắt đều mang vẻ kinh hãi.

Thiên Giới, Đại La Thiên.

Tử Vi ngồi trên ghế rồng, ánh mắt xuyên thấu vô tận hư không nhìn cảnh này, trong mắt lóe lên một tia thần quang, trên mặt lại lộ ra một nụ cười khó hiểu.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận… không biết sau này trận này nếu không có Tử Vi Tinh, một trong Tam Quý Tinh, còn có thể gọi cái tên này không!

Đế Tuấn đứng trên vị trí Thái Dương Tinh, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Thập Nhị Tổ Vu của Vu Tộc, ngữ khí băng hàn nói: "Hôm nay chính là ngày Vu Tộc diệt vong!" "Ông!" Lời vừa dứt, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận liền vận chuyển mạnh mẽ, rút lấy Pháp lực mênh mông như biển, vô cùng vô tận tinh lực đều chuyển hóa thành quang mang phá diệt, cuối cùng đạt tới một cực hạn!

"Xuy!" Cả đại trận mạnh mẽ chấn động một cái, sau đó liền nứt ra một vết nứt khổng lồ, từ đó phun ra một chùm sáng tinh thần ngưng luyện đến cực hạn, đường kính đủ trăm ức dặm!

Nhìn một cái.

Một đạo Tinh Thần Kiếp Quang như từ tận cùng Đại Vũ Trụ, quán thông Thiên Địa Hoàn Vũ, muốn khai tích vô hạn Càn Khôn!

Dường như không có gì có thể ngăn cản.

Thần chắn giết thần, tiên chắn tru tiên!

"Ông!" Đối mặt với một kích của Yêu Tộc, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng điên cuồng vận chuyển, nuốt lấy vô tận sát khí giữa Thiên Địa, màu sắc bề mặt ngày càng sâu trầm, đều biến thành một màu đỏ sẫm quỷ dị!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu Tộc mượn lực tinh không, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa vặn đối lập với nó, rút lấy chính là vô tận trọc khí đại địa!

Theo sát khí ngưng tụ trong đại trận ngày càng nhiều, trên bề mặt đột nhiên nứt ra một khe hở, từ đó thò ra một nhãn cầu màu đỏ sẫm khổng lồ.

Như tà thần thụ nhãn viễn cổ!

"Gulu!" Đồng tử khẽ chớp động, liền bắn ra một huyết hồng sắc sát khí quang trụ, xé rách trời cao, gần như bỏ qua giới hạn Thời Gian và Không Gian, bắn về phía trước!

Dưới sự chú ý căng thẳng của ức vạn sinh linh, công thế của hai tòa đại trận cuối cùng cũng va chạm vào nhau.

Giữa Thiên Địa trước tiên kỳ dị tĩnh lặng một khoảnh khắc, vô cùng quang mang bùng phát ra.

Hư không Thiên Địa, nhật nguyệt Hoàn Vũ, Hỗn Độn Vô Cực, trong khoảnh khắc đó dường như tất cả đều ngưng đọng.

Dưới Cửu Thiên, ánh sáng Hỗn Độn vô tận nhấn chìm tất cả.

Trên bầu trời xuất hiện một hắc động hư không đường kính hàng trăm triệu dặm, tựa như một cái miệng ác ma xấu xí cực điểm, không ngừng thôn phệ vạn vật xung quanh!

Kít kít!

Từng đạo ám kim sắc thiểm điện bay lượn, tất cả đều nổ tung, như vô số hoa Địa Ngục đang nở rộ, rực rỡ trong khoảnh khắc, rồi lại vĩnh viễn tiêu diệt!

"Oanh!" Chưa kịp để chúng nhân phản ứng, hai tòa trận pháp lại lần nữa nuốt chửng tinh khí đầy trời, phun ra từng đạo kiếp quang phá diệt tinh thần cùng thần quang sát khí, tựa hai đầu cự thú điên cuồng, không ngừng càn quét!

Oanh!

Chương 107

Oanh!

Oanh!

Thiên địa khắp nơi triệt để sôi trào, vô tận quang mang Hỗn Độn tư sinh, xé nát hoàn toàn bầu trời Hồng Hoang thế giới, hóa thành một mảnh Hỗn Độn mênh mông!

Sát khí trùng trùng điệp điệp!

Tựa như sơn hà bùng nổ, biển vũ trụ vỡ đê, càng như tinh không sụp đổ!

Trong phạm vi hàng trăm triệu dặm hoàn toàn trở thành biển pháp tắc, biển sức mạnh, vô cùng khủng bố, phá diệt mọi sinh cơ!

Mỗi lần va chạm của hai tòa đại trận cũng phải chịu phản chấn cực lớn.

Vô số tiên linh Yêu tộc khó mà chống đỡ nổi sức mạnh cổ xưa này, tất cả đều bạo toái thành từng đoàn huyết vụ!

Từ lúc giao chiến đến nay, tuy thời gian không dài, nhưng Yêu tộc đã chết gần trăm tỷ tộc nhân, Vu tộc cũng chết vài chục tỷ!

Sau hơn mười lần va chạm, hư không thiên địa đã bị phá nát tan hoang, hoặc chính xác hơn là hư không không còn tồn tại nữa!

Giữa thiên địa rơi xuống mưa Hỗn Độn!

Ánh sáng vô tận chiếu rọi, trông mỹ lệ động lòng người, rực rỡ huy hoàng, nhưng lại ẩn chứa năng lượng khủng bố, đánh nát từng ngọn núi lớn thành bụi phấn!

Càng có vô số chiến sĩ Vu tộc gặp nạn, thương vong vô số!

Trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Hậu Thổ nhìn tình cảnh này, đôi mắt trong veo mỹ lệ lộ vẻ không đành lòng, cất tiếng nói: "Ca ca, cứ đối chọi thế này cũng chẳng còn cách nào, ngược lại sẽ liên lụy tộc nhân của ta!" Huyền Minh cũng lên tiếng nói: "Hậu Thổ muội muội nói không sai!" Đế Giang nghe lời hai người, mở lời: "Nếu đã như vậy, ta liền khai mở một trọng biến hóa khác của đại trận vậy!" "Tốt!" Nghe vậy, các Tổ Vu còn lại đều tề tề gật đầu, trên mặt lộ vẻ kiên quyết!

Một tiếng đại hét đột ngột vang vọng khắp thiên địa, dưới ánh nhìn của chúng sinh Hồng Hoang, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại lần nữa biến hóa một cách khó hiểu.

Trong đại trận, từng sợi huyết hồng quang mang nhanh chóng chảy về trung tâm, trong cõi u minh dường như câu động một điều gì đó, dần dần hình thành một thân ảnh khổng lồ đỉnh thiên lập địa!

"Ông!" Kèm theo một cỗ ba động đặc biệt, một thân ảnh cao lớn đột ngột xuất hiện trong mắt thế nhân.

Thân ảnh ấy đội trời xanh vạn cổ, chân đạp U Minh vô tận, trên mặt có một tầng sương mù Hỗn Độn che khuất, không nhìn rõ diện mạo cụ thể.

Xung quanh y là từng dải thiên hà vực ngoại vờn quanh, vô tận tinh thần thái cổ bao bọc, khí thôn hoàn vũ nhật nguyệt, tựa như đã tồn tại từ khi khai thiên tích địa đến nay!

Cùng với sự xuất hiện của đạo thân ảnh này, một cỗ khí tức cổ xưa tang thương tức thì lan tỏa, xa xăm không thể tả!

Nếu dùng một câu để hình dung, thì đó là: bá thiên tuyệt địa, duy ngã độc tôn!

Thậm chí!

Thiên Đạo của Hồng Hoang thế giới trong khoảnh khắc này cũng hơi chấn động!

"Hít!" "Y… là?" "Chẳng lẽ Bàn Cổ!

Trời ơi!" "……" Khi nhìn thấy đạo thân ảnh ấy, tất cả mọi người đều kinh hãi, từng người một mắt trợn tròn há hốc miệng, tròng mắt suýt nữa lồi ra ngoài!

Không ai nghĩ tới, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc lại có biến hóa cao hơn một trọng, có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân!

"Phốc thông!" "Phốc thông!" Trong khoảnh khắc.

Vô số thân ảnh giữa thiên địa quỳ rạp xuống đất, sản sinh một loại kính sợ và mô bái đến từ linh hồn, không tự chủ được mà quỳ lạy về phía đạo thân ảnh kia!

Bàn Cổ phá Hỗn Độn, khai thiên địa, sáng vạn vật, hóa chúng sinh!

Toàn bộ Hồng Hoang thế giới đều do Bàn Cổ sáng tạo nên!

Côn Luân Sơn, Tam Thanh Điện.

Khi nhìn thấy Bàn Cổ Chân Thân, thân thể Tam Thanh đều chấn động, bất khả tư nghị trợn to hai mắt, cảm nhận một loại cảm giác thân thiết khó tả, sinh ra một cảm giác muốn hòa nhập vào đó!

Ba huynh đệ vốn là do Nguyên Thần Bàn Cổ tam phân mà hóa thành, là những người thân cận nhất với Bàn Cổ giữa thiên địa Hồng Hoang!

Thật sự mà nói, so với Vu tộc, Tam Thanh mới chính là chính tông Bàn Cổ!

Gọi là con ruột của Bàn Cổ cũng không sai!

"Phụ thần…" Tam Thanh nhìn đạo thân ảnh ấy, không kìm được

lẩm bẩm.

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn nhìn cảnh này, trong lòng không khỏi chấn động mạnh!

Tuy sớm biết Thập Nhị Tổ Vu là do mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ hóa thành, nhưng lại không có thủ đoạn nghịch thiên như vậy!

"Bàn Cổ…" Vô số Yêu tộc đang bày trận nhìn cảnh này, hai chân đều run rẩy, run cầm cập, nghiến răng ken két, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng có chút bất ổn.

"Giữ tâm tĩnh!

Đó chỉ là Bàn Cổ hư ảnh mà thôi!

Bàn Cổ chân chính đã chết rồi!

Đừng sợ!" Thái Nhất phát ra từng tiếng nộ hống, ổn định tâm tư của tướng sĩ Yêu tộc.

"Phủ!" Cùng lúc đó, Bàn Cổ Chân Thân phát ra một tiếng đại hét kinh động toàn bộ Hồng Hoang, chấn động tứ hải bát hoang, tựa như đã có ý thức thật sự.

Hai mắt y vận chuyển thần mang, xuyên phá hư không, miệng hô phong vân, khí thở như sấm, giơ tay hướng về phía trước hư hư một trảo!

"Ông!" Âm thanh vừa dứt, Hỗn Độn Chung trong lòng Thái Nhất, Thái Cực Đồ trong tay Lão Tử, cùng với Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy do Bàn Cổ Phủ hóa thành – Khai Thiên Tam Bảo – đều phát ra từng trận bảo quang, rực rịch, bị một lực lượng bí ẩn nào đó ảnh hưởng, muốn tự mình bay ra ngoài!

Tái hợp nhất, hóa thành Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ!

"Không tốt!" "Mau trấn áp cho ta!" "Định!" Cảm nhận sự biến hóa

này, ba người đều sắc mặt biến đổi, thi triển đại pháp lực trấn áp dị động của pháp bảo xuống!

"Oanh!" Toàn bộ Hồng Hoang thế giới đều chấn động, trên có Khai Thiên thanh khí, dưới có Tích Địa trọc khí, giữa thiên địa xuất hiện từng đạo quang thúc đen trắng, hóa thành trăm triệu sợi thần mang, không ngừng bay tới từ các ngóc ngách Hồng Hoang thế giới, hội tụ trong tay Bàn Cổ hư ảnh thành hình một cái phủ!

"Hống!" Bàn Cổ nắm chặt Khai Thiên Phủ do thanh linh trọc sát chi khí hóa thành, một bước tiến về phía trước, thổi một trận cuồng phong lớn giữa thiên địa!

Khoảnh khắc tiếp theo.

Dưới ánh mắt chấn động của vô số người, Bàn Cổ Chân Thân hai tay giơ cao, một phủ đầu bổ thẳng xuống Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận phía dưới!

"Xuy lạp!" Kèm theo một âm thanh chói tai, vòm trời tựa như tờ giấy trắng bị xé ra một vết nứt lớn không thấy điểm cuối.

Chỉ có một đạo ánh phủ mênh mông, tựa hồ vắt ngang vạn cổ, giáng lâm trong thời gian hiện thế.

Một cỗ vĩ lực vô thượng dường như muốn phá diệt tất cả, chấn toái Hồng Mông, in sâu vào tâm trí mỗi sinh linh!

Lờ mờ.

Trước mắt chúng nhân dường như hiện lên cảnh tượng Bàn Cổ thuở sơ khai tay cầm thần phủ, chém nát Tam Thiên Ma Thần, khai thiên tích địa, tái tạo càn khôn.

Tựa như một đạo thái sơ chi quang, chiếu sáng toàn bộ vũ trụ!

Chương 108

Dường như coi thường khoảng cách không gian, thời gian, vạn vật hóa thành vĩnh hằng.

Khi chúng nhân chưa kịp phản ứng, một đạo ánh phủ đã phá vỡ từng trọng kiếp quang phá diệt tinh thần, bổ thẳng xuống Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc!

"Oanh long!" Một tiếng cự hưởng!

Thiên địa oanh minh, quang mang Hỗn Độn!

Tinh quang đầy trời càn quét ra, toàn bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong nháy mắt bị ánh phủ chẻ đôi, ầm một tiếng băng hội!

Mắt thường có thể thấy.

Từng lớp ánh phủ như thủy triều càn quét lục hợp bát hoang, mang theo năng lượng khổng lồ, nghiền nát mọi vật hữu hình vô hình trên đường đi!

"A!" "Không!" "Ta không thể chết!" "……" Giữa thiên địa, từng tiếng kêu thảm thiết đau đớn vang lên, trên mặt vô số Yêu tộc đều lộ vẻ kinh khủng vô tận.

Nhưng!

Chưa kịp phản ứng gì, một đạo ánh phủ đã giáng lâm!

"Oanh" một tiếng cự hưởng!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong nháy mắt bị phá vỡ, hàng trăm tỷ Yêu tộc trực tiếp hóa thành tro bụi dưới ánh phủ!

Ngay cả Chân Linh cũng bị nghiền nát thành hư vô, vĩnh viễn không được siêu sinh!

Trên Hồng Hoang đại địa, càng xuất hiện một khe rãnh khổng lồ dài hàng trăm triệu dặm, sâu không thấy đáy, tựa như một vết nứt dữ tợn vô cùng!

Đại địa sơn hà vô biên phá toái, từng lớp dư ba sát khí có thể thấy bằng mắt thường lấy nơi ánh phủ giáng xuống làm trung tâm khuếch tán ra.

Từng vòng, từng vòng, tựa như gợn sóng không ngừng dao động, mang theo sức mạnh nghiền nát tất cả.

Dù là Đại La Kim Tiên, trước sức mạnh này, cũng chỉ có phần bị diệt sát!

Giữa thiên địa cuồng phong gào thét, vô số Yêu tộc như gà con bị thổi lên trời, trực tiếp bị lực xé rách cực lớn xé nát, tàn chi đoạn tí bay đầy trời, vô số huyết quang ầm ầm nổ tung!

"Hoa lạp lạp…" Giữa thiên địa rơi xuống vô biên huyết vũ.

Âm phong gào thét, sát khí cuồn cuộn, trên mặt đất chất đống một lớp thi thể dày đặc, bị vô tận tiên huyết ngâm tẩm, thảm không nỡ nhìn!

Bàn Cổ Chân Thân chỉ một kích, khiến Yêu tộc phải trả giá bằng ba bốn chục tỷ sinh mạng Yêu tộc!

Trước công thế khủng bố như vậy, Đại La Kim Tiên, thậm chí Chuẩn Thánh, cũng không có gì khác biệt!

Mục kích cảnh tượng tàn khốc này, tất cả mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh, từ đầu đến chân đều lạnh toát.

Thậm chí!

Không ít tiên linh tâm lý chịu đựng kém còn không nhịn được mà nôn mửa!

“Hống!” Đế Tuấn nộ khiếu khắp thiên địa, toàn thân đẫm tiên huyết, từng giọt từng giọt chảy xuống, gần như biến thành người máu!

Lúc này!

Bàn Cổ Chân Thân lại đại hét một tiếng, giơ tay ra phía trước một trảo.

“Ông!” Trong hoàn vũ, vô tận sát khí hội tụ, lại lần nữa ngưng tụ thành hình một cái phủ!

“Cái gì!?” “Sao có thể!?” Khi nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều kinh ngạc ngây người.

Chẳng lẽ Bàn Cổ Chân Thân có thể phát ra một kích như vậy liên tục?!

Nếu thật sự như vậy, Yêu tộc lần này tất định diệt vong!

Số Yêu tộc còn lại sẽ không có một ai sống sót!

“Vu tộc!

A a a a…” Đế Tuấn mắt nứt ra, khóe mắt chảy xuống hai hàng tiên huyết, chết chóc nhìn chằm chằm Bàn Cổ Chân Thân, bi phẫn nói: “Ta không cam tâm a!” Ngàn vạn lần cũng không ngờ, Vu tộc lại có thủ đoạn nghịch thiên triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân như vậy!

Chẳng lẽ vô số năm mưu đồ của Yêu tộc, phải kết thúc vào ngày hôm nay sao?

Trong nháy mắt.

Tất cả mọi người giữa thiên địa đều chết chóc nhìn chằm chằm Bàn Cổ cự nhân kia!

Cuối cùng!

Bàn Cổ Chân Thân lại lần nữa nắm chặt phủ đầu, trên thân phủ xuất hiện vô tận kiếp quang sát khí, uy chấn cửu trọng thiên, mắt thấy sắp bổ xuống!

Không!

Ngay lúc này!

"Ông!" Không hề có dấu hiệu nào.

Một cỗ uy áp vô cùng khủng bố càn quét hư không thiên địa, lục hợp bát hoang!

Trong tầm mắt chúng nhân, trời giáng kim liên, đất dũng cam tuyền, trong hư không cửu sắc tiên hồng lấp lánh, cuồn cuộn không ngừng, vắt ngang hàng trăm triệu dặm!

Một đạo tử kim thần kiều dường như từ tận cùng vũ trụ bao la lan ra, vắt ngang toàn bộ Hồng Hoang thế giới, giáng lâm giữa chiến trường.

Trên đạo tử kim thần kiều đó, một lão giả thân mặc đạo bào tuyết bạch từng bước tiến về phía chiến trường, mỗi bước đạp ra, hàng trăm triệu dặm.

Trong chớp mắt.

Trên không chiến trường.

"Đạo Tổ!" "Hồng Quân Thánh Nhân!" "……" Khi nhìn thấy đạo thân ảnh ấy, từng tiếng kinh hô khác nhau vang lên từ khắp Hồng Hoang.

Tất cả mọi người đều căng thẳng nín thở.

Không ai ngờ, vì một trận Vu Yêu đại chiến mà Hồng Quân Đạo Tổ đã hợp thân Thiên Đạo lại xuất hiện!

Dưới ánh mắt chấn động của tất cả mọi người, Hồng Quân giơ

tay vẫy một cái, một cỗ ba động vô hình khuếch tán ra.

Bàn Cổ Chân Thân uy nghi lẫm liệt kia bị cỗ gợn sóng này quét trúng, tức thì ầm ầm giải thể, mười hai đạo thân ảnh khá chật vật từ trong đó rơi xuống.

Đế Giang và những người khác đều sắc mặt mệt mỏi, khí huyết chi lực trên người đã suy yếu đi rất nhiều, hiển nhiên không còn như trước.

Hiển nhiên triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân cũng phải chịu phản phệ cực lớn!

Hồng Quân lại khẽ phẩy tay, hư không khôi phục, nguyên khí thiên địa quanh chiến trường trong nháy mắt bình ổn trở lại.

"Trận chiến này, đến đây kết thúc!" Hồng Quân ánh mắt lướt qua trên mặt Thập Nhị Tổ Vu cùng Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác, mở lời nói: "Trong vòng một Nguyên hội, Vu tộc chưởng quản đại địa, Yêu tộc thống lĩnh tứ hải!

Chương 109

Không được tái chiến, nếu không tất sẽ gặp Thiên Khiển!" Lời của Hồng Quân tuy nghe có vẻ bình đạm, nhưng lại tràn đầy một cỗ khí vị chấn nhiếp!

Nói xong.

Thân ảnh Hồng Quân đột nhiên biến mất giữa thiên địa.

"Sao có thể như vậy!" "Mắt thấy ta có thể tiêu diệt Yêu tộc rồi, Đạo Tổ bất công a!" "Khả ác!" Nghe lời Hồng Quân xong, trên mặt Thập Nhị Tổ Vu đều lộ vẻ phẫn nộ vô cùng.

Rõ ràng Vu tộc mắt thấy sắp thắng lợi, triệt để diệt vong Yêu tộc vào thời khắc cuối cùng, Hồng Quân Đạo Tổ lại xuất hiện cưỡng hành ngăn cản!

Yêu cầu trong vòng một Nguyên hội không được tái chiến!

Đối với Vu tộc, thật sự quá bất công!

Không nói gì khác.

Một Nguyên hội thời gian, đối với Yêu tộc có khả năng sinh sôi nảy nở cực mạnh, như tiểu cường vậy, hoàn toàn đủ để khôi phục nguyên khí, thậm chí thế lực còn lợi hại hơn bây giờ!

Người sáng suốt đều có thể thấy, quyết định lần này của Đạo Tổ, quả thật thiên vị Yêu tộc.

Trái ngược hoàn toàn với Vu tộc phẫn nộ, chúng yêu còn sót lại của Yêu tộc nghe vậy đều không khỏi thở phào một hơi, sinh ra một loại cảm giác thoát chết sau kiếp nạn!

Đều xoa xoa vầng trán không tồn tại mồ hôi lạnh.

Vừa rồi, tất cả đều đã cho rằng mình chắc chắn phải chết!

Dù sao đối mặt với công thế của Bàn Cổ Chân Thân, Chuẩn Thánh cũng chỉ có kết cục vẫn lạc, ai có thể ngờ đột nhiên lại chuyển biến, Đạo Tổ lại can thiệp vào!

"Ha ha ha!" Đế Tuấn không kìm được ngửa mặt lên trời cười điên cuồng nói: "Trời không diệt Yêu tộc ta a!" Thái Nhất càng cười lớn nói: "Bọn Trọc Khí hóa sinh kia, không thất vọng sao?

Ha ha!" "Đế Tuấn, Thái Nhất!

Hai ngươi đừng có càn rỡ!" "Nếu không phải Đạo Tổ ngăn cản, hôm nay Yêu tộc tất vong!" "Để Yêu tộc chó ngáp thêm một Nguyên hội nữa thì sao!" Nghe lời Đế Tuấn, Thái Nhất, một đám Tổ Vu tức thì thất khiếu bốc khói, bạo khiêu như lôi, tất cả đều đại nộ!

Chúc Dung càng phá khẩu đại mắng: "Ba chân ô nha, ta khinh!

Kiêu ngạo cái gì!" "Không phục thì đánh một trận, xem Chúc Dung gia gia ta nướng các ngươi ăn!" "Không sai, ba chân ô nha!

Ha ha!" "Cái chân thừa kia có ích gì, chi bằng chặt đi!" Các Tổ Vu khác cũng đều gầm lên, lúc này, chỉ có thể trút bỏ oán khí trong lòng bằng lời lẽ.

Dù sao, vừa rồi Hồng Quân đã đích thân ra lệnh.

Dù là Vu tộc, cũng không dám làm trái, nếu không sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Uy nghiêm của Thánh Nhân, không cho phép khiêu khích!

"Hừ!" Nghe lời chúng Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất tức thì bị làm cho ghê tởm không nhẹ, cố nén kích động muốn động thủ, răng nghiến ken két.

Đế Tuấn sắc mặt lạnh lùng nói: "Trời không diệt Yêu tộc ta, một

Nguyên hội sau lại chiến!" "A a, ngay cả Đạo Tổ cũng giúp ta!" Thái Nhất vô cùng lạnh lùng nói: "Vu tộc ngay cả Nguyên Thần cũng không có, lấy gì tranh với ta!" "Tất cả Yêu tộc nhị lang, theo Bản Đế trở về Thiên Đình!" Đế Tuấn một tiếng hạ lệnh, gần trăm tỷ Yêu tộc còn sót lại dưới sự dẫn dắt của một đám Yêu Thần, hướng về Tây Hải trở về.

"Khả ác!" "Yêu tộc chết tiệt!" "Lần sau ta sẽ đích thân chém giết lão già Đế Tuấn!" Thập Nhị Tổ Vu phẫn uất, nhưng cũng vô nại, chỉ có thể phá khẩu đại mạ, giải tỏa uất ức trong lòng.

Đế Giang càng cau mày chặt, chẳng lẽ thật sự như Thái Nhất nói, ngay cả Đạo Tổ cũng thiên về Yêu tộc?

Nếu thật sự như vậy, Vu tộc lại tranh đấu với Yêu tộc làm sao?

"Chúng ta trở về!" Cuối cùng.

Đế Giang vung tay một cái, mở ra một thông đạo không gian khổng lồ, dẫn dắt tất cả Vu tộc trở về Bách Vạn Quần Sơn!

Lần đại chiến đầu tiên giữa Vu Yêu, bất ngờ kết thúc, ít nhiều có vẻ đầu voi đuôi chuột.

"Xong rồi ư?" "Không ngờ ngay cả Đạo Tổ cũng xuất hiện!" "Nhìn bộ dáng này, Hồng Quân Đạo Tổ hình như có chút thiên vị Yêu tộc a…" Vu tộc chưởng đại địa!

Yêu tộc chưởng tứ hải!

Trong vòng một Nguyên hội, không được tái chiến!

Không ai ngờ cuối cùng lại có một kết quả như vậy.

Vốn dĩ cho rằng Yêu tộc sắp hoàn toàn thất bại, thậm chí diệt tộc, nhưng vào thời khắc cuối cùng, Hồng Quân Đạo Tổ lại cưỡng hành ngăn cản chiến tranh!

Vung tay trong chốc lát, Bàn Cổ Chân Thân tan rã!

Uy áp Thánh Nhân khắp tứ hải, một câu nói thay đổi đại thế Hồng Hoang.

Tuy Chuẩn Thánh cũng miễn cưỡng được gắn một chữ "Thánh", nhưng so với Thánh Nhân chân chính, lại có khác biệt trời vực.

Dù là Chuẩn Thánh viên mãn, trước mặt Thánh Nhân, cũng như một con côn trùng không khác gì.

Chỉ một ngón tay có thể giết chết!

Trước mặt Thánh Nhân, dù là rồng cũng phải cuộn mình, hổ cũng phải nằm im!

Trong khoảnh khắc này.

Vô số sinh linh Hồng Hoang trong lòng đều vô cùng tiện mộ Tam Thanh, Nữ Oa cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Bởi vì họ là Thánh Nhân thiên định, sớm muộn gì cũng có thể bước tới bước đó, trở thành Thánh Nhân chủ tể thiên địa, phủ thị chúng sinh!

Chỉ tiếc là Thánh vị giữa thiên địa có hạn.

Nhưng không, điều đó không có nghĩa là không còn cơ hội.

Dù sao trong tay Hồng Vân Lão Tổ đang có đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng, cũng có thể giúp người thành Thánh!

Quan trọng nhất là.

Hồng Vân Lão Tổ thế đơn lực bạc, không phải đệ tử Hồng Quân, cũng không phải Thánh Nhân thiên định, nếu mưu đồ một phen, chưa chắc không có cơ hội.

Rõ ràng là cơ duyên thành Thánh!

Mục kích toàn bộ quá trình Vu Yêu sơ chiến, vô số Đại Thần Thông Giả đều chuyển mục tiêu sang Hồng Vân Lão Tổ.

Lúc này, Hồng Vân đang thập phần nhàn nhã ở Ngũ Trang Quán của Trấn Nguyên Tử ăn Nhân Sâm Quả!

Hoàn toàn không biết sát kiếp đã lâm thân!… Ngoài Thiên, Đại La Thiên.

Tử Vi ngồi trong Lăng Tiêu Bảo Điện, từ xa nhìn cảnh này, lông mày không khỏi khẽ cau.

Tuy rằng kể từ lần gặp mặt ở Tử Tiêu Cung lần trước không qua bao lâu, nhưng Hồng Quân lại mang đến cho Tử Vi một cảm giác rất khác biệt!

Nếu Hồng Quân ban đầu có một phần 'nhân tính', thì Hồng Quân bây giờ chỉ còn tồn tại 'đạo tính'!

Nói tóm lại.

Chương 110

Hồng Quân bây giờ mang lại cảm giác của một con rối, một cỗ tử khí!

"Xem ra Hồng Quân sau khi hợp thân Đại Đạo, ngay cả ý thức bản ngã cũng bị áp chế!" Ánh mắt Tử Vi khẽ lóe lên, trong miệng khẽ tự ngữ.

Thực ra cũng khó tránh khỏi, Hồng Quân dù có tu vi Thánh Nhân, nhưng cũng xa xa không thể chống lại sức mạnh của Thiên Đạo!

Điều này Tử Vi sẽ cần chú ý!

"Ừm?" Khi Tử Vi đang suy tư, đột nhiên cảm ứng được, ánh mắt xuyên qua vô tận hư không, nhìn về phía Tây Bắc của Hồng Hoang đại địa.

Ở một thung lũng nào đó.

Thệ Ngã thân của Tử Vi có chút chấn động nhìn cảnh tượng trước mắt!

Nhìn một cái, khắp đại địa đâu đâu cũng là thi thể đen kịt, sát khí, thi khí, trọc khí và các loại năng lượng cuồn cuộn kích động, hóa thành từng mảng lớn ô vân, tụ tập trên không trung, cả một vùng thiên địa đều âm u vô cùng.

Thậm chí!

Đất bùn dưới chân cũng phát ra một cỗ màu đen không bình thường, thực vật cũng màu đen kịt, lộ ra một cỗ tử khí!

"Giết!

Giết!

Giết!" "Giết sạch!" "……" Vô tận hận ý, sát ý đan xen, không ngừng tuôn trào từ tứ diện bát phương.

Dù cách xa hàng trăm triệu năm, ý chí tàn tồn của những tiên linh đã chết kia vẫn đang gào thét!

Một chiến trường cổ!

"Chẳng lẽ đây không phải là nơi Tam tộc giao chiến năm xưa, mà lại có một chiến trường cổ?" Thệ Ngã thân nhìn cảnh tượng trước mắt, không khỏi có chút nghi hoặc nói.

Nhưng cũng bởi vì nghệ cao nhân đảm đại, y từng bước từng bước đi vào giữa chiến trường.

Càng đi sâu vào, kiếp sát chi khí giữa thiên địa càng trở nên nồng đậm, từng trận sát ý không ngừng trùng kích Nguyên Thần, muốn ô nhiễm nó!

Dù là Đại La Kim Tiên, dưới sự trùng kích như vậy, cũng căn bản không kiên trì được bao lâu.

Thời gian dài, tà túy nhập thể, có thể sẽ biến thành người điên!

Trên mặt đất xung quanh thi cốt càng lúc càng nhiều, đâu đâu cũng là tàn chi đoạn tí, không chỉ có xương trắng chất đống, mà còn có những thi thân đen kịt, trải qua vạn năm không hủ, trong đó vẫn còn sót lại chút tinh hoa thần tính.

Từ đó cũng có thể thấy, những sinh linh đã vẫn lạc năm xưa, tu vi cường hãn đến mức nào!

"Oa… oa…" Từng con quạ yêu thú khổng lồ bay lượn trên không trung, cảm nhận sự xâm nhập của người ngoài, không ngừng phát ra âm thanh chói tai.

Ở đây, tựa như thế giới vong linh!

Đi không biết bao lâu, Thệ Ngã thân cuối cùng trên một đỉnh núi, phát hiện một thân ảnh cao lớn!

Đạo thân ảnh kia thể hình to lớn, toàn thân màu xanh sắt, trong miệng mọc ra một cặp răng nanh khổng lồ, sau lưng có một đôi cánh đen kịt, tựa như cánh chim U Minh!

Toàn thân tản ra từng trận khí tức mạnh mẽ, tử tịch!

"… Cương thi?!" Khi nhìn thấy đạo thân ảnh ấy, Thệ Ngã thân không khỏi có chút kinh ngạc nói.

Trong đầu tự động hiện ra tin tức liên quan đến cương thi.

Cương thi giả, tập hợp oán khí, tử khí, hối khí thiên địa mà sinh ra!

Chúng bất tử, bất lão, bất diệt, sinh mệnh nằm giữa sinh giả và vong linh, bị thiên địa ruồng bỏ.

Phiêu bạt ngoài Tam Giới, không nằm trong Lục Đạo, cũng không thuộc Ngũ Hành!

Là vong linh giữa thiên địa!

Bởi vậy!

Cương thi có thể là loại sinh linh duy nhất không bị Thiên Đạo quản hạt!

"Vậy là Tổ Cương Thi sao?" Nhìn cỗ cương thi trước mắt mà ý thức tự ngã gần như sắp sinh ra, Thệ Ngã thân tức thì rơi vào trầm tư.

Thân phân thân này vốn là do Tử Vi lợi dụng thuật Tam Thế Pháp Thân sáng tạo ra, nhưng so với Đạo Ngã thân của Tử Vi, Thệ Ngã thân tồn tại không ít khiếm khuyết về tư chất tiên thiên.

Nếu cứ tu luyện theo cách thông thường, có thể cả đời cũng không có khả năng chứng đạo!

Quả thật là một vấn đề vô cùng đau đầu.

Nhưng bây giờ lại có một lựa chọn bày ra trước mặt y!

Đó là đoạt xá cỗ cương thi trước mắt này!

Một khi nhập chủ vào trong đó, sẽ trở thành cương thi đầu tiên giữa thiên địa, trở thành Tổ của Cương Thi!

Như vậy, bản nguyên căn cơ của y sẽ được đề thăng một cách kinh thiên động địa.

Không chỉ vậy!

Cương thi không bị Thiên Đạo ước thúc và quản hạt, nhiều việc mà bản tôn Tử Vi không thể làm, y lại có thể ra tay một cách vô sở cố kỵ!

Thiên Đạo tuy lợi hại, nhưng lại không thể làm trái quy tắc mà mình đã định ra!

Nếu không, chính y sẽ sụp đổ trước!

"Tổ của Cương Thi sao?

Cũng không tệ!" Không do dự nhiều, Thệ Ngã thân khẽ cười một tiếng, hai tay kết ra từng đạo ấn quyết kỳ lạ, thi triển nghịch thiên đại thuật, bắt đầu đoạt xá cỗ cương thi kia!

"Hống!" Lờ mờ, ý thức mơ hồ vừa mới sinh ra trong cỗ cương thi phát ra tiếng nộ hống, muốn phản kháng, nhưng lại vô ích.

Trong khoảnh khắc, bị Thệ Ngã thân sinh sôi diệt sát!

"Ông!" Thệ Ngã thân đột nhiên phân giải, hóa thành vô số quang điểm, toàn bộ chìm vào trong cỗ cương thi!

Cùng lúc đó.

Thệ Ngã thân cũng bắt đầu thôi diễn công pháp thích hợp cho

cương thi tu luyện!

Khác với các sinh linh khác giữa thiên địa Hồng Hoang, cương thi tu luyện không cần linh khí, mà thông qua việc hấp thụ oán khí, tử khí, hối khí thiên địa, thậm chí tất cả trọc sát chi khí làm nguồn sức mạnh!

Giữa thiên địa Hồng Hoang cái gì là nhiều nhất?

Không phải linh khí!

Mà là trọc sát chi khí!

Chương 111

Tất cả tiên linh giữa thiên địa đều hấp thụ linh khí tu luyện, còn trọc sát chi khí thì tất cả đều trầm tích dưới đại địa, cũng như ở U Minh Giới sẽ xuất thế sau này, cương thi hấp thụ tự nhiên không hề e ngại.

Ngoài ra!

Cương thi có thể thông qua việc thôn phệ tiên huyết, tinh nguyên của các sinh linh cường đại để cường hóa tu vi và bản nguyên, trở nên ngày càng mạnh mẽ!

Chính vì những nguyên nhân trên, phương pháp tu luyện ban đầu cần phải bị bỏ đi, thôi diễn lại một loại công pháp chỉ thích hợp cho cương thi tu luyện!

"Đạo Cương Thi…" "Trái ngược hoàn toàn với Đạo Tiên Linh, Tiên Linh thổ nạp thanh khí, Cương Thi lại hấp nạp tử khí…" "Cương Thi, không chỉ tu luyện pháp lực, mà còn tu luyện nhục thân…" "……" Trên đỉnh núi, Thệ Ngã thân khoanh chân ngồi, không ngừng vận chuyển Tử Vi Đấu Số, kết hợp với nhận thức về cương thi trong lòng, bắt đầu thôi diễn công pháp thích hợp cho cương thi tu luyện!

Đương nhiên!

Không chỉ Thệ Ngã thân, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, bản tôn Tử Vi cùng Bắc Thần Đạo Nhân cũng đang thôi diễn công pháp!

Cứ như vậy!

Mấy trăm năm trôi qua nhanh chóng.

"Hống!" Một ngày nọ, Thệ Ngã thân cuối cùng mở hai mắt, lộ ra

một đôi đồng tử ám màu tro, không chứa chút tình cảm nào, hai tay liên tục vẽ trước người, đánh ra từng đạo ấn quyết khó hiểu!

"Ông!" Trong khoảnh khắc.

Lấy y làm trung tâm, hư không thiên địa trong phạm vi hàng trăm triệu dặm đều bạo động, toàn bộ sát khí, oán khí trong chiến trường cổ hóa thành từng con ma long đen kịt, không ngừng hội tụ từ tứ diện bát phương, chui vào trong thân thể Thệ Ngã thân!

"Oanh!" "Oanh!" Trong nháy mắt, đạo hạnh của Thệ Ngã thân từ con số không, điên cuồng tăng vọt!

Địa Tiên, Thiên Tiên, Huyền Tiên… Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên… Cuối cùng ầm một tiếng, xé nát bức bình phong vô hình trong cõi u minh, bước chân vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!

"Ca sát!" Sau lưng Thệ Ngã thân xuất hiện một cánh cổng đen kịt, từng đạo hắc quang không ngừng xoay tròn, tựa như cánh cửa bóng tối liên kết đến một thế giới khác, tà dị, quỷ bí!

"Đại Đạo tại thượng, ta tên Tướng Thần, là thủy tổ của Cương Thi, nay kiến lập Cương Thi tộc, Đại Đạo giám chi!" Rõ ràng.

Thệ Ngã thân, tức Tướng Thần, đã lập lời thề với Đại Đạo!

Cương thi tuy không nằm trong phạm vi quản hạt của Thiên Đạo, nhưng lại không thể thoát khỏi phạm vi của Đại Đạo!

Cùng với việc Tướng Thần lập lời thề với Đại Đạo, toàn bộ oán khí, hối khí trong chiến trường cổ đều hóa thành một cỗ phong bạo, che trời lấp đất, che khuất cả ánh sáng mặt trời!

"Oanh long long!" Trên Cửu Thiên, vang lên từng tiếng sấm trầm đục, vô tận kim quang công đức giáng xuống, toàn bộ bị Tướng Thần hấp thu.

“Oanh!” Trong khoảnh khắc, tu vi của Tướng Thần lại lần nữa bạo trướng một đoạn, đề thăng lên Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ!

Vạn vật thế gian, vũ trụ hoàn vũ, chư thiên đại thiên, cổ kim vị lai!

Toàn bộ đều nằm dưới sự bao phủ của Đại Đạo, vì vậy việc dùng công đức Đại Đạo để đề thăng tu vi, hoàn toàn khác với công đức Thiên Đạo, không hề có cái gọi là tệ đoan!

Ngay lúc này, Tướng Thần mới biết được lịch sử của cỗ thân thể này.

Sớm từ khi Hồng Hoang thiên địa khai tịch, vô số ma thần huyết nhục hóa thành từng đầu hung thú, tàn sát không ngừng, càng ủ ra một trận Lượng Kiếp!

Hung Thú Lượng Kiếp!

Nơi đây chính là chiến trường cổ của Hung Thú Lượng Kiếp, cỗ thi thể này chính là Thần Nghịch, chúa tể hung thú đã vẫn lạc trong kiếp đó.

“Cương Thi tộc, tất cả hãy ra đi cho ta!” Tướng Thần đại hống một tiếng, giơ tay ấn xuống, trong lòng bàn tay tức thì bùng phát vô tận hắc mang, hóa thành hàng tỉ tỉ vạn vạn vân văn màu đen lan tràn ra!

Trong nháy mắt bao phủ toàn bộ chiến trường cổ!

Những vân văn màu đen như từng con rắn độc nhỏ, mang theo sức mạnh pháp tắc, chìm vào trong từng cỗ thi thể.

“Hống!” “Ách!” “A!” Rõ ràng!

Kèm theo từng tiếng gào thét chứa đựng sự phẫn nộ, những thi thân vốn đã chết đều sống dậy, hắc quang đằng đằng, trong miệng đều mọc ra răng nanh khổng lồ!

Hóa thành từng cỗ cương thi!

Trên khung xương trắng mọc ra vô số gai xương, sau lưng mọc ra cánh xương, trở thành Phi Cương!

"Hô… hô…" Trong một thời gian, toàn bộ chiến trường cổ đều bạo động, vô số Cương Thi tộc sinh ra, sát khí ngút trời, tu vi từ Địa Tiên yếu nhất đến Thái Ất Kim Tiên đều có.

Trong đó sinh ra mười tôn Cương Thi Vương cấp bậc Đại La Kim Tiên!

Cần biết, Cương Thi tộc chỉ vừa mới sinh ra đã có quy mô như vậy, thêm thời gian, e rằng thế lực chủng tộc không dưới Vu Yêu hai tộc!

"Hít!" "Kim quang công đức giáng xuống, là chuyện gì vậy?" "Cương Thi tộc?!" "……" Tướng Thần kiến lập Cương Thi tộc, động tĩnh lớn như vậy tự nhiên không thể giấu giếm chúng sinh Hồng Hoang, tức thì thu hút sự chú ý của tất cả mọi người giữa thiên địa!

Khi nhìn thấy cương thi đầy trời đầy đất, vô số tiên linh đều cảm thấy da đầu tê dại!

Không hiểu sao.

Trong Hồng Hoang lại xuất hiện một Cương Thi tộc?!

Đặc biệt là thực lực của Cương Thi Chi Tổ Tướng Thần, lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ, không hề thua kém Đế Tuấn, Thái Nhất và các Đại Thần Thông Giả khác!

"Cương thi ư?" Giữa thiên địa, từng Đại Thần Thông Giả đang tu luyện đều tỉnh lại, cau mày, từ xa nhìn chằm chằm Tướng Thần!

Hồng Hoang thiên địa ngày càng không yên tĩnh!

Trước có Vu Yêu đại chiến, giờ lại xuất hiện một Cương Thi tộc,

có thể dự kiến sắp tới, tất định phong vân động đãng!

Lúc này, trên mặt vô số tiên linh đều bao phủ một tầng âm u.

Hồng Hoang phân tranh không ngừng, cuối cùng người gặp nạn là ai!

"Bái kiến Lão Tổ!" Mười tôn Cương Thi Vương cung kính vô cùng trước mặt Tướng Thần nói.

"Ừm!" Tướng Thần gật đầu, giơ tay chỉ về phía trước, đánh ra từng đạo lưu quang chìm vào trong thân thể mấy người, nói: "Đây là công pháp tu luyện của tộc ta, các ngươi nhất định phải tu hành thật tốt!" Trải qua những năm tháng thôi diễn này, Tướng Thần cũng đã sáng tạo ra một môn công pháp thích hợp cho Cương Thi tộc tu luyện, tên là 《Bất Tử Thiên Công》! 《Bất Tử Thiên Công》, là một môn công pháp tổng hợp luyện khí, luyện thể.

Tổng cộng chia thành mười một trọng, tương ứng với các cảnh giới từ Nhân Tiên đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Người tu luyện có thể hấp thụ các loại năng lượng ô trọc giữa thiên địa, bao gồm oán khí, hối khí, tử khí, trọc khí, v.v., để đề thăng đạo hạnh, đồng thời rèn luyện nhục thân, trực chỉ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Chính vì vậy, dù các chủng tộc khác có được công pháp 《Bất Tử Thiên Công》, cũng không thể tu hành được!

Tướng Thần truyền xuống công pháp xong, liền ra lệnh: "Cương Thi tộc ta lợi dụng trọc sát chi khí tu luyện, nơi đây không thích hợp để ở lâu dài." "Hiện nay giữa thiên địa Hồng Hoang, chỉ có gần Huyết Hải là oán khí thịnh nhất, thích hợp nhất cho tộc nhân sinh tồn!" "Tất cả Cương Thi tộc, nghe lệnh của ta, tiến về Huyết Hải!" Theo lệnh của Tướng Thần, tất cả Cương Thi tộc đều di chuyển, hùng hổ tiến

về phía Huyết Hải!

Dọc đường đi, phàm là sinh linh dám ngăn cản, tất cả đều bị diệt sát, chuyển hóa thành tộc nhân Cương Thi mới!

Trên đường tiến của Cương Thi tộc, tất cả tiên linh đều bắt đầu tránh né!

"Oanh long long…" Vài ngàn năm sau, Tướng Thần cuối cùng dẫn dắt Cương Thi tộc đến gần Huyết Hải, chiếm cứ địa giới Bất Tử Sơn!

Không!

Chương 112

Cách làm này của Tướng Thần, tự nhiên sẽ khiến người khác không vui, đặc biệt là Minh Hà Lão Tổ!

Huyết Hải vốn là đại bản doanh của Minh Hà Lão Tổ, nay đột nhiên lại xuất hiện Tướng Thần, một kẻ có thực lực không hề thua kém Đại Thần Thông Giả hàng đầu, tức thì vô cùng cảnh giác!

Kề bên giường ngủ, há dung người khác ngủ yên!

Dù Huyết Hải không khô, Minh Hà không chết, nhưng ai cũng không muốn có một láng giềng cường đại như vậy!

"Hừ!" Khi Cương Thi tộc do Tướng Thần dẫn dắt vừa mới đến địa giới Bất Tử Sơn, trong Huyết Hải tức thì vang lên một tiếng hừ lạnh đầy sát ý!

"Cương Thi tộc?

Từ đâu đến thì về đó đi!" Một đạo huyết mang từ trong Huyết Hải bay lên, trên không Bất Tử Sơn, hiển nhiên chính là Minh Hà Lão Tổ!

Minh Hà Lão Tổ lưng đeo hai thanh sát kiếm màu máu, mái tóc dài màu máu không gió mà bay, toàn thân trên dưới đều tản ra một cỗ sát lục chi khí!

Trông vô cùng tà dị!

Huyết Hải vốn do vô biên sát khí, tử khí và các khí tức tiêu cực khác tạo thành, Minh Hà thân là Đại Thần Thông Giả sinh ra trong đó, tự nhiên cũng vô cùng hiếu sát!

Đạo của Minh Hà, chính là vô biên sát lục!

Giết trời!

Giết đất!

Giết chúng sinh!

Chỉ bằng thanh kiếm trong tay, chém phá vạn lý mây!

Chúng sinh thiên địa, không có Minh Hà không dám giết, hoặc không thể giết!

Đối với Minh Hà sát lục bá đạo như vậy, tự nhiên sẽ không dung thứ cho việc Tướng Thần thiết lập thế lực tại Bất Tử Sơn.

"Ha ha, xem ra có trò hay để xem rồi!" "Không sai!

Minh Hà Lão Tổ kia không dễ chọc đâu!" "Ta muốn xem Cương Thi Chi Tổ vừa mới sinh ra có bản lĩnh gì!" "……" Khi nhìn thấy Minh Hà xuất hiện, tất cả mọi người giữa thiên địa đều trở nên có chút hưng phấn.

Hai người này, một người là cường giả lão bài hàng đầu trong Hồng Hoang, chiếm cứ Huyết Hải, bất tử bất diệt, tuy số lần ra tay không nhiều, nhưng không ai có thể phủ nhận sự cường đại của Minh Hà Lão Tổ!

Người còn lại thì vừa mới sinh ra đã đạt Chuẩn Thánh trung kỳ, đồng thời một tay kiến lập Cương Thi tộc, gây chấn động thiên địa, Cương Thi Chi Tổ Tướng Thần, cũng có thực lực không tầm thường!

Hai tôn Đại Thần Thông Giả hàng đầu giao đấu như vậy, quả thật khiến người ta cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

Trong một thời gian.

Vô số tiên linh chú ý đến trận chiến này, trở thành những người "ăn dưa" hóng chuyện!

Trận chiến này, đã lay động tâm trí vô số Đại Thần Thông Giả!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Phục Hy, Nữ Oa, Tây Vương Mẫu

cũng cảm nhận được sự đối chọi giữa Tướng Thần và Minh Hà, sắc mặt đều khẽ biến đổi.

Trên khuôn mặt cười của Nữ Oa hiện lên một nét ngưng trọng, nói: "Tướng Thần tự xưng Cương Thi Chi Tổ, không biết có thủ đoạn lợi hại nào?" Tây Vương Mẫu bên cạnh mở lời nói: "Ta luôn cảm thấy vị đạo hữu này không hề đơn giản, đã dám bén rễ ở Bất Tử Sơn, tất định có niềm tin của mình!" "Thái Chân muội muội nói chí lý." Nữ Oa gật đầu, đột nhiên nhìn về phía Tử Vi bên cạnh, cười nói: "Tử Vi đại ca, không biết huynh thấy thế nào?" Tử Vi nghe vậy trên mặt tức thì lộ ra một tia cười như có như không, mở lời nói: "Nàng yên tâm đi, Tướng Thần sẽ không thua…" Nữ Oa nghe lời Tử Vi, không khỏi có chút dị nghị nói: "Tử Vi đại ca, huynh dường như rất có niềm tin vào Tướng Thần?" Tử Vi lại cười không nói.

Đó là Thệ Ngã thân của y hóa thành, sao có thể không có niềm tin!

Gần Bất Tử Sơn, Tướng Thần đột nhiên hóa thành một đạo ám mang xông lên trời, toàn thân trên dưới cuồn cuộn từng tia cương thi khí, từ xa nhìn Minh Hà đối diện, mở lời nói: "Minh Hà đạo hữu nói vậy e rằng quá bá đạo!" "Hóa ra vậy!" Thấy Tướng Thần không những không rút lui, ngược lại còn có ý chất vấn, Minh Hà tức thì nộ khiếu một tiếng, phản thủ rút ra hai thanh sát kiếm màu máu sau lưng, dùng lực chém về phía trước!

"Xuy lạp!" Kèm theo hai tiếng kiếm ngâm kinh thiên động địa, trong hư không đột nhiên xuất hiện hai đạo kiếm khí màu máu vô cùng khổng lồ, thập tự giao nhau làm một, tựa như lưỡi đao Thiên Phạt, tản ra vô biên huyết tinh, sát lục chi khí, dường như muốn chém diệt vạn vật!

Hai đạo kiếm mang, khí tức kinh thế, cuồn cuộn mênh mông, xé nát hư không thiên địa, mang theo vô biên sát phạt chi ý, muốn hủy

diệt thế gian!

Từng con cương thi trên Bất Tử Sơn, bao gồm cả Thập Đại Cương Thi Vương, cảm nhận uy thế khủng bố của kiếm mang, đều run rẩy cầm cập, hai chân run rẩy, từ đầu lạnh đến chân, dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ bị sinh sôi chém giết!

Thậm chí!

Bị cỗ sát ý này chấn nhiếp, không thể động đậy nửa phần!

"Minh Hà thật khủng bố!" "Không hổ là Minh Hà Lão Tổ!" "……" Đương nhiên, Minh Hà vừa ra tay đã thể hiện uy thế khủng bố độc quyền của Chuẩn Thánh, khiến các sinh linh đang quan chiến một trận bàn tán.

"Ông!" Đối mặt với một kiếm của Minh Hà, Tướng Thần cũng ra tay, trong nháy mắt vận chuyển 《Bất Tử Thiên Công》, toàn thân trên dưới quang mang đại tác, rít dài một tiếng, một quyền vô cùng hoa mỹ đấm về phía trước!

"Oanh!" Mắt thường có thể thấy.

Huyết mạch cương thi toàn thân Tướng Thần sôi trào, sát khí, hối khí vô tận phía sau lưng nổ tung, trong cơ thể xông ra từng đạo hắc sắc ma quang.

Giữa lòng bàn tay và các ngón tay hóa thành từng đạo hắc mang diệt thế, đột nhiên hình thành một đạo quyền cương ám màu đen, trong nháy mắt xé rách không khí, tựa như từ vực sâu U Minh, đánh thẳng vào đạo kiếm khí màu máu kia!

"Oanh long long!" Quyền cương màu đen và kiếm khí màu máu va chạm vào nhau, tức thì xảy ra một vụ nổ lớn kịch liệt, vô tận quang mang hai màu đen đỏ không ngừng bắn ra, như một mặt trời màu đen nổ tung!

“Phốc!

Phốc!

Phốc!” Hư không thiên địa bị quang thúc màu đen đánh tan nát!

“Lực lượng nhục thân thật đáng sợ!” “Có thể cản được kiếm quang của Minh Hà!” Khi nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều không khỏi chấn động, lực lượng nhục thân của Tướng Thần thật sự đáng sợ như vậy, quả nhiên không thể xem thường!

“Hừ!” Minh Hà thấy vậy, hừ lạnh một tiếng, một tay cầm một thanh sát kiếm, không ngừng vung lên phía trước, chém ra từng đạo kiếm khí màu máu, hội tụ thành một cơn bão màu máu, che trời lấp đất giáng xuống Tướng Thần!

“Đến tốt lắm!” Tướng Thần bước dài tiến lên, trong mắt bắn ra hai đạo quang mang vô cùng quỷ dị, hai tay liên tục vung lên, trong cơ thể đột nhiên bay ra chín đạo lưu quang màu đen!

Chính là chín viên Tích Địa Ma Hoàn!

“Ông!” Giữa thiên địa vô lượng âm khí sôi trào, Tướng Thần thôi động Tích Địa Ma Hoàn, rủ xuống hàng trăm triệu đạo ma quang, phát ra từng trận minh động, hóa sinh ra chín con ma long đen kịt, uy nghi lẫm liệt!

Chín con đại long màu đen lắc đầu vẫy đuôi, há miệng phun ra từng đạo quang thúc màu đen, xông thẳng vào trong cơn bão kiếm khí!

“Oanh!” “Oanh long long!” Những va chạm khủng bố lớn vang lên, tiếng rồng ngâm trận trận, ma quang trùng trùng điệp điệp, chấn động vạn cổ hư không, nơi đây xảy ra vụ nổ lớn đáng sợ nhất!

“Hoa lạp lạp!” Không chỉ vậy, Tướng Thần vung tay một cái, trong tay xuất hiện một lá đại kỳ màu đen, ma quang vạn đạo, trên mặt cờ là một khuôn mặt quỷ, vừa khóc vừa cười, dường như có ma âm

nhập tai!

Theo sự vung lên của Tướng Thần, khuôn mặt quỷ phát ra từng trận tiếng cười chói tai, trong mặt cờ xông ra vô tận ma quang, hóa thành từng đạo lôi đình đen kịt, không ngừng bổ xuống!

"Kiệt kiệt!" "Kiệt kiệt!" Trong mặt cờ, vô tận hắc quang hội tụ, hóa thành từng cái đầu lâu khổng lồ vô cùng, thôn phệ vô biên tử khí, như từng ngôi sao tử vong màu đen kịt, mang theo từng đạo vĩ dực màu đen, xông thẳng vào Minh Hà!

Sau vô số năm, hai kiện Ma Đạo chi bảo, lại lần nữa được Tướng Thần sử dụng!

Khi Đạo Ma chi chiến ngày xưa diễn ra, những Đại Thần Thông Giả này đều chưa từng xuất thế, căn bản không biết pháp bảo này thuộc về Tử Vi.

Vì vậy Tướng Thần có thể vô tư sử dụng!

Và!

Bởi vì Tướng Thần vốn là Tổ của Cương Thi, nằm giữa sinh và tử, hai kiện pháp bảo này trong tay y có thể phát huy ra uy lực lớn nhất!

Chương 113

Đương nhiên.

Tướng Thần không định lợi dụng ma đầu của Càn Khôn Lão Tổ trong đó, mà muốn mượn Minh Hà, xem thực lực chân chính của mình!

"Oanh long long!" Giữa thiên địa, vô biên ma quang tung hoành, ma quang và kiếm khí xảy ra va chạm lớn.

Từng mảng hư không phá toái, tiêu diệt, từng dải ngân hà hóa thành bụi trần, vô tận đầu lâu nghiền nát, phát ra tiếng kêu thét chói tai!

Minh Hà Lão Tổ hoàn toàn không thể làm gì Tướng Thần!

"Quả nhiên!" "Các Đại Thần Thông Giả không ai dễ đối phó!" "Danh hiệu Tướng Thần, từ nay sẽ vang vọng Hồng Hoang!" "……" Mục kích toàn bộ quá trình trận chiến này, tất cả mọi người trong lòng đều rợn người.

Cương Thi Chi Tổ vừa mới sinh ra, so với Minh Hà, Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất và các Đại Thần Thông Giả nổi danh khác, không hề yếu hơn!

Như một vì sao mới đang lên, chiếu rọi vạn cổ!

"Ta đã xem thường ngươi!" Thấy liên tục hai lần công thế đều bị ngăn chặn, Minh Hà Lão Tổ không khỏi lạnh giọng nói, ánh sáng thoát ra từ đôi mắt máu càng lúc càng đáng sợ!

"Không!

Chỉ bằng điều này, muốn lập chân ở Bất Tử Sơn, không đủ!" Rõ ràng là!

“Minh Thần Trảm!” Minh Hà đột nhiên rít dài một tiếng, trường bào không gió tự động, mái tóc máu đầy đầu bay phấp phới, trong cơ thể xông ra từng đạo quang thúc màu máu, xuyên phá bầu trời hư không!

“Oanh long long!” Sau lưng y, Huyết Hải mênh mông vô tận sôi trào, dường như đã nổ tung nồi.

Vô biên huyết lãng cuồn cuộn, vỗ vào trường không, mùi tanh nồng nặc xộc vào mũi, Huyết Hải xảy ra một vụ bạo động lớn, như một con hung thú Hỗn Độn đang nổi giận!

“Thúc!” “Thúc!” “……” Trong Huyết Hải, đột nhiên xông ra từng đạo thân ảnh, có tới hàng trăm tỷ tỷ.

Nhìn một cái, tất cả đều tóc đỏ, áo đỏ, hình dạng giống hệt Minh Hà, khí tức đều là Thái Ất Kim Tiên!

“Xuy lạp!” Trên thân Minh Hà Lão Tổ vô tận huyết mang kích động, bùng phát một cỗ uy áp khủng bố rung trời động đất, toàn bộ pháp lực ngút trời đều hội tụ vào Nguyên Đồ, A Tỳ hai thanh sát kiếm trong tay!

“Ngâm!” “Ngâm!” Hai thanh sát kiếm quang mang minh động, không ngừng tản ra từng vòng gợn sóng như nước, thần linh bên trong dường như đã sống lại!

“Tranh!” Minh Hà một kiếm chém ra, cả một vùng thiên địa đột nhiên tối sầm, tất cả ánh sáng dường như đều bị hai đạo kiếm quang hấp thu, nhật nguyệt chìm lặn, thiên địa vẫn diệt!

“Xuy lạp!” Một đạo huyết sắc kiếm quang dài hàng trăm triệu trượng gào thét, xé rách mây trời, hư không, Hỗn Độn, như tà thần thượng cổ gào thét, muốn chém giết tất cả vật hữu hình vô hình trên thế gian!

“Trảm!” Cùng lúc đó.

Trong Huyết Hải, hàng trăm tỷ tỷ Huyết Thần Tử làm ra động tác tương tự, đồng loạt chém ra một kiếm, hóa thành vô số đạo huyết hồng sắc kiếm mang, che trời lấp đất dũng mãnh tiến lên, tất cả đều hòa vào hai đạo kiếm quang do bản tôn Minh Hà chém ra!

Được vô số Huyết Thần Tử cùng bản nguyên Huyết Hải bổ sung, uy thế của hai đạo huyết sắc kiếm quang đạt đến một trình độ khủng bố cực đoan!

Vô hạn sát lục ý cảnh không ngừng khuếch tán, trong hư không sinh ra từng đạo vân văn màu máu dày đặc, cả một vùng thiên địa dường như đều đang ai oán!

Giữa thiên địa, dường như chỉ còn tồn tại hai đạo huyết sắc kiếm quang, chém diệt hoàn vũ đại thiên!

“Uy lực thật đáng sợ!” Khi cảm nhận uy lực một kiếm của Minh Hà, vô số Đại Thần Thông Giả đang quan chiến đều biến sắc.

Minh Hà vốn tu hành đạo sát lục, chiến pháp vô song, dưới sự bùng nổ toàn lực, một kiếm này có phong thái tuyệt thế của Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Dù Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác cũng không dám lơ là, nếu không, quả thật sinh tử khó lường!

“Hống!” Đối mặt với chiêu này của Minh Hà, Tướng Thần cũng cảm thấy một cỗ uy hiếp sâu sắc, trong Nguyên Thần đều truyền đến điềm báo điên cuồng.

Hiển nhiên!

Một chiêu này đủ để uy hiếp sinh mệnh của y!

Ngay cả thân thể cương thi cũng không thể chống đỡ!

Không!

Ngay lúc này, Tướng Thần cũng không hề có dấu hiệu nào mà bùng phát ra thủ đoạn mạnh nhất!

"Tồn tại đều hư ảo, tử vong mới là chân thực!" Tướng Thần rít dài một tiếng, há miệng hấp một cái, tử khí đầy trời nhập thể, khí thế trong cơ thể đạt đến đỉnh điểm!

"Táng Thiên Quan!" Tướng Thần hai tay chậm rãi vẽ, cả một vùng thiên địa tức thì nứt ra, vô biên thi sơn huyết hải xuất hiện, vờn quanh trong vũ trụ thiên địa.

Trước mặt y, đột nhiên xuất hiện một không gian hắc động khổng lồ sâu thẳm, không ngừng tản phát ra từng đạo hủy diệt chi quang, trong đó lộ ra một cỗ quan quách khổng lồ dường như được đúc từ thanh đồng!

Nhìn một cái, cỗ quan tài này mang màu xanh sắt, trên đó điêu khắc vô số hoa văn quỷ bí, có vô tận tướng chúng sinh trầm luân.

Vô cùng oán khí, hối khí vờn quanh, mang theo một cỗ tử vong khí tức sâu sắc.

Chỉ cần nhìn một cái, dường như muốn bị kéo vào trong đó, hóa thành oán linh!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Táng Thiên Quan!

Cỗ đại quan này chính là pháp bảo cộng sinh của Tướng Thần, kết hợp oán khí, tử khí, trọc khí thiên địa mà sinh ra, vô cùng cường đại.

"Chư giới chuyển sinh, chúng sinh giai diệt!" Tướng Thần hai tay đẩy về phía trước, đặt Táng Thiên Quan trước người, hai tay mạnh mẽ dùng sức!

Chỉ nghe một tiếng "đang" cự hưởng, nắp Táng Thiên Quan tức

thì bị mở ra một khe hở, lộ ra một thế giới u ám vô cùng, sâu thẳm đáng sợ bên trong.

Vừa giống quốc độ vong giả, vừa giống lạc thổ của sinh giả!

Từng đạo tử vong kiếp quang xông ra, dường như muốn kéo chúng sinh đi chôn cùng!

Một cỗ đại quan thanh đồng, vắt ngang giữa thiên địa, dường như muốn táng thiên diệt địa!

"Ông!" Nắp quan tài mở ra, tức thì bùng phát vô tận lực lượng thôn phệ đáng sợ, hóa thành vô số hắc quang đen kịt, bao phủ kiếm khí màu máu kia, không ngừng kéo nó vào!

"Trấn áp!" Tướng Thần nộ hống, hai tay liên tục vung lên, vỗ lên Táng Thiên Quan, phát ra tiếng "đang đang đang" cự hưởng.

Vô tận vân văn đại đạo trên quan quách đều sáng lên, bùng phát ra thần uy bất khả tư nghị, vô biên hắc vụ từ trong đó lan tràn ra, hóa thành một thân ảnh đáng sợ, như một sinh vật không thuộc về thế giới này, sinh sôi kéo kiếm quang màu máu vào trong đó!

"Đang!" Nắp quan tài ầm một tiếng khép lại, Tướng Thần một tay vuốt ve đại quan, trong mắt thần quang đại thịnh, rít dài nói: "Minh Hà, có bản lĩnh, cứ việc thi triển!" "Pháp bảo thật đáng sợ!" "Bị trấn áp rồi!" "Táng Thiên Quan!?" "……" Khi nhìn thấy một kích khủng bố của Minh Hà, ngang với Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại bị trấn áp, tất cả mọi người đều chấn kinh.

Thực lực của Tướng Thần lợi hại hơn họ tưởng!

Minh Hà thấy một kích toàn lực của mình lại dễ dàng bị hóa giải, sắc mặt cũng âm trầm vô cùng, đôi mắt máu chết chóc nhìn chằm chằm Tướng Thần.

Sinh bình ngoài Tử Vi ra, đây là đại địch duy nhất!

Không!

Thân là Đại Thần Thông Giả, Minh Hà tự nhiên sẽ không dễ dàng nhận thua, toàn thân trên dưới bùng phát ra huyết sắc quang huy cuồn cuộn, thần lực sôi trào, hóa thành một đạo huyết mang hiên ngang lao về phía Tướng Thần!

Dưới chân y, cũng xuất hiện một đóa liên đài màu máu!

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên!

Chương 114

"Chiến!" Tướng Thần nộ khiếu một tiếng, toàn thân chiến ý cuồn cuộn, càng chiến càng hung cuồng, một bàn tay lớn đặt trên Táng Thiên Quan, bùng phát vô tận tử khí, như thôi động một tòa thần nhạc Hỗn Độn, đồng thời xông về phía Minh Hà!

"Đang!

Đang!

Đang!" Trong khoảnh khắc!

Hai người liền nộ hống tàn sát lẫn nhau, trong nháy mắt giao thủ hàng vạn lần, bùng phát vô tận tiếng kim thiết va chạm!

"Oanh!" "Oanh long long!" Vô tận hư không nổ tung, tử khí, kiếm khí, sát khí đầy trời, vòm trời dưới những va chạm kinh thế của hai người trở nên vỡ nát tan hoang, lộ ra biển Hỗn Độn hùng vĩ phía sau!

"Tranh!" Minh Hà chấn động trường kiếm trong tay, không ngừng vận động sức mạnh của Huyết Hải, gia trì cho bản thân, quang thúc phun ra từ mắt y gần như hóa thành thực chất, chiến lực lại lên một tầng lầu!

Mỗi một kiếm chém ra, thiên địa đều đang chiến đấu, bi minh!

Tướng Thần lại không hề e ngại, há miệng hấp một cái, thôn nạp tử khí đầy trời nhập thể, chiến lực thủy chung đứng vững ở đỉnh điểm, cỗ quan quách trong tay đóng mở liên tục, không ngừng vung lên, thế lớn lực trầm, không ngừng cứng đối cứng với Minh Hà!

Pháp lực hai người chênh lệch không nhiều, nhưng nhục thân của Tướng Thần lại thập phần cường hãn, dưới sự gia trì, tựa như một bạo quân vậy.

Mỗi lần vung đại quan, đều như từng thế giới lớn rơi xuống, đánh Minh Hà vô cùng khốn đốn!

Dù có Nghiệp Hỏa Hồng Liên và các bảo vật phòng ngự khác hộ thể, Minh Hà cũng bị chấn động đến hai tay tê dại!

"Oanh!" Không hề có dấu hiệu nào.

Tướng Thần mạnh mẽ mở nắp quan tài ra một khe hở, từ trong đó xông ra từng đạo tử vong kiếp quang, che trời lấp đất giáng xuống thân thể Minh Hà!

Không chỉ vậy.

Lại có lượng lớn Cửu U Minh Sát Hỏa xông ra, hóa thành từng con hỏa phượng đen kịt, không sợ chết mà trùng kích tới!

"Không tốt!" Minh Hà hét khẽ một tiếng, vội vàng thôi động Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hình thành vô số hồng quang ngăn ở phía trước.

Nhưng lại bị tử vong kiếp quang kia trùng kích, nhanh chóng tiêu diệt, phá bại!

Chưa kịp để Minh Hà phản ứng, Tướng Thần liền rít dài một tiếng, hai tay ôm Táng Thiên Quan, tựa như vận động một tòa núi lớn, mạnh mẽ đập thẳng vào thân thể Minh Hà!

"Đang!" Táng Thiên Quan mạnh mẽ trấn áp trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tức thì đánh kiện pháp bảo này liên tục run rẩy, ngay cả trên cánh sen cũng xuất hiện vô số vết nứt.

Ngay cả thần lực của Minh Hà cũng không thể khống chế được, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

"Hoa!" Từng con hỏa phượng tử vong bay đến gần, tất cả đều đâm vào thân thể Minh Hà, đốt cháy một tầng hắc sắc tử vong chi

hỏa!

Trong chớp mắt!

Nửa thân Minh Hà đã bị thiêu rụi!

“A!” Minh Hà kêu thảm một tiếng, tức thì bị trọng thương, liên tục bạo lui hàng vạn dặm về phía sau!

“Hít!” “Minh Hà bị thương rồi!” Nhìn cảnh tượng đáng sợ này, vô tận sinh linh đều kinh hãi không thôi.

“Ngươi dám làm ta bị thương!” Minh Hà mắt nứt ra, đôi mắt máu gần như muốn vỡ tung, há miệng mạnh mẽ hấp một cái!

“Thúc!” Huyết Hải vô biên sôi trào, từ trong đó xông ra từng đạo quang thúc màu máu, tất cả đều chìm vào trong cơ thể Minh Hà, nhanh chóng tu phục vết thương của y.

Huyết Hải không khô, Minh Hà không chết!

Khác với các Đại Thần Thông Giả khác, Minh Hà dù thân bị trọng thương, thậm chí bản tôn Nguyên Thần bị hủy, cũng có thể dựa vào bản nguyên Huyết Hải, khôi phục lại!

Quả thật có thể xưng là bất diệt chi khu!

Đặc biệt Huyết Hải là bãi rác của Hồng Hoang thế giới, thu nạp ô trọc, máu huyết của chúng sinh Hồng Hoang, Minh Hà thân là chủ nhân của nó, tự nhiên có công đức thu thập không ngừng nghỉ.

Kết hợp hai điểm này, ngay cả Thánh Nhân cũng không muốn chiêu chọc.

Nhưng!

Trong đó lại không bao gồm Tướng Thần!

Để chiếm cứ Bất Tử Sơn làm đại bản doanh, y đã quyết tâm một

trận đánh định.

"Không phục thì lại chiến!" Tướng Thần thông qua trận chiến này, đánh ra sự tự tin vô địch, từ xa nhìn Minh Hà Lão Tổ, rít dài một tiếng nói.

"Giết!" Đối với điều này, Minh Hà Lão Tổ chỉ phun ra một chữ, liền lại lần nữa chân đạp Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tay cầm Nguyên Đồ, A Tỳ, xông về phía Tướng Thần!

"Ông!" Lần này, từ trong cơ thể y xông ra hai đạo huyết sắc quang mang, lần lượt hóa thành hai đạo nhân giống hệt y, chính là Ác Thi và Bản Ngã chấp niệm thi đã được y chém ra!

Từ đó có thể thấy!

Minh Hà Lão Tổ thật sự đã nổi giận, ngay cả thi thân cũng triệu hoán ra, muốn tái chiến với Tướng Thần!

"Đến tốt lắm!" Tướng Thần nhìn cảnh này, trên mặt lộ ra một tia cười.

Muốn khiến một Đại Thần Thông Giả phục tùng, không hề đơn giản như vậy!

Cách tốt nhất, không nghi ngờ gì chính là đánh bại đối phương!

Và cũng vừa hay mượn Minh Hà, mài dũa chiến pháp, kỹ xảo của mình.

"Táng!

Thiên!

Diệt!

Địa!" Tướng Thần toàn thân chiến ý bao phủ, trong miệng phát ra tiếng nộ hống, một tay thôi động Táng Thiên Quan, một tay vận động bất diệt tiên quang, thi triển 《Bất Tử Thiên Công》, lại lần nữa đối

sát với Minh Hà!

"Long long!" Một cỗ đại quan vắt ngang không trung, dường như trấn áp cổ kim vị lai, quang âm tuế nguyệt!

Có thể táng diệt thiên địa, vô tận chúng sinh!

Khí huyết trong cơ thể Tướng Thần cuồn cuộn, có thể nghe thấy tiếng máu huyết dội vào thành mạch.

Xung quanh vô tận tử khí sôi trào, giữa các ngón tay vung lên, có vô tận đại đạo trật tự thần liên tương tùy, như một tôn ma vương từ thượng cổ, độc đoán vạn cổ tuế nguyệt!

Một trận đại chiến kinh thế!

So với trận Đế Tuấn, Thái Nhất đối quyết Đông Vương Công năm xưa, còn đáng sợ hơn vô số lần!

Bởi vì song phương của trận đại chiến này đều là Đại Thần Thông Giả xuất thế hiếm có!

"Oanh!" Tướng Thần hai tay liên tục vung lên, mỗi lần đều chìm sâu vào Hỗn Độn, dường như hóa thành một đầu mãnh thú không gì cản nổi, trong cơ thể xông ra vô lượng quang, chỉ bằng một cặp thiết quyền đối sát với song kiếm của Minh Hà!

Mỗi lần va chạm, đều sẽ để lại một chuỗi tia lửa!

Chương 115

Ưu thế chủng tộc bẩm sinh, không gì sánh bằng!

Cần biết, Tử Vi mượn 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》 rèn luyện nhục thân vô số năm, mới đạt đến trình độ Tiên Thiên Linh Bảo thượng phẩm mà thôi.

Tướng Thần trải qua thiên địa thai nghén, vừa xuất thế đã có nhục thân khủng bố đủ để sánh ngang Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không hề thua kém Vu tộc!

Lờ mờ, chiến ý cuồn cuộn trên toàn thân, gia trì chiến lực của y đạt đến đỉnh điểm.

Đấu Chiến Tiên Pháp!

Đương nhiên.

Đây không phải Đấu Chiến Tiên Pháp chân chính, chỉ có hình, mà không có ý.

Nhưng Tướng Thần chỉ hơi mượn kỹ xảo của Đấu Chiến Tiên Pháp, có trợ giúp nhất định đến chiến lực của y.

Đấu Chiến Tiên Pháp là thần thông độc nhất vô nhị của Tử Vi, nếu Tướng Thần dùng ra, khó tránh khỏi sẽ khiến người ta nghi ngờ mối quan hệ giữa hai người!

"Nhục thân thật đáng sợ!" Tuy rằng chúng nhân đối với lực lượng nhục thân của Tướng Thần đã có dự liệu, nhưng khi nhìn thấy y dùng một cặp thiết quyền cứng đối cứng với Nguyên Đồ, A Tỳ hai thanh sát kiếm, đều cảm thấy da đầu tê dại!

Từng người một nghiến răng ken két!

Nhục thân như vậy, e rằng đều đủ để sánh ngang Vu tộc!

Vu tộc, Bách Vạn Quần Sơn!

Thập Nhị Tổ Vu tụ tập cùng nhau, cũng đang chú ý đến trận chiến này, khi nhìn thấy cảnh này, cũng từng người một trợn tròn mắt há hốc mồm!

"Nhục thân của người này, có thể sánh ngang Vu tộc ta!" "Thật sự lợi hại!" Thực tế mà nói.

Ngoại trừ Tử Vi ra, đây là lần đầu tiên họ thấy một ngoại tộc có nhục thân cường hãn đến vậy!

Tây Hải.

Yêu Sư Cung!

Đế Tuấn đứng trong đại điện, từ xa nhìn cảnh này, trong mắt lộ ra hai đạo thần mang, nói: "Cương Thi tộc ư?!" "Thực lực của người này đáng sợ như vậy, tất định lại là đại địch của Yêu tộc ta!" "Chỉ không biết kiến lập Cương Thi tộc, y có toan tính gì!?" Thẳng thắn mà nói, Đế Tuấn cảm thấy thực lực của Tướng Thần không hề thua kém mình!

"Một Đại Thần Thông Giả như vậy, nếu có thể hấp thu vào Yêu tộc ta thì còn gì bằng!" "Nếu thật sự có thể thành công, tiêu diệt Vu tộc, chỉ là chuyện sớm muộn!" Đế Tuấn trong lòng âm thầm nghĩ, đã có một số toan tính chiêu mộ Tướng Thần!.

Gần Huyết Hải, Bất Tử Sơn!

Đại chiến giữa Minh Hà và Tướng Thần vẫn tiếp diễn!

Minh Hà Lão Tổ không ngừng gầm thét, chém ra từng đạo kiếm quang kinh thế, phảng phất muốn chém rụng cả tinh thần trên trời!

Vô vàn kiếm khí huyết sắc tung hoành bay múa, xé rách đại khí,

mang theo thần uy vô thượng khai tịch ba ngàn Đại Thế Giới.

Một tôn đại thần thông giả đỉnh cấp như vậy, dưới sự chiến đấu toàn lực, đã phóng thích ra ba động kinh thế!

Thiên địa oanh minh, quang mang hỗn độn!

Thiên địa trầm luân, nhật nguyệt vô quang!

Nhìn một cái, vô vàn dặm trời xanh đều bị kiếm khí huyết sắc bao phủ, tựa hồ là một thiên ngục!

Bên kia, Tướng Thần đồng thời cũng triển hiện chiến lực cái thế vô địch, giữa hai tay khua động, vô tận trật tự thần liên tương tùy, diễn hóa sinh tử luân hồi, đánh ra từng đạo hỗn độn tử vong quang thúc!

"Đang!" Một chiếc quan tài, trấn áp vạn cổ thương khung.

Từ trong đó dũng xuất khí tức tử vong vô cùng vô tận như thủy triều, hóa thành âm vân cuồn cuộn, tựa hồ muốn khiến cả thế giới chìm vào bóng tối!

"Oanh!" "Oanh!" Hai người điên cuồng chém giết, không gian bị phá hoại không còn hình dáng, tất cả những gì hữu hình, vô hình, hữu chất, vô chất, đều hóa thành hư vô dưới thần lực hùng dũng!

Ba động cực thịnh truyền ra, như sóng dữ vỗ bờ, loạn thạch xuyên không, từng đạo quang mang xé rách Đại Vũ Trụ!

Thời gian vỡ vụn trôi.

Giữa thiên địa chiếu rọi hai đạo thân ảnh giao thoa, như vô số mảnh kính vỡ, khắc sâu trong thiên địa hoàn vũ.

Trong nháy mắt!

Đã là mấy vạn chiêu!

“Phần!” “Diệt!” “Tru!” Đột nhiên!

Tướng Thần đại hát một tiếng, hai tay dùng sức đẩy mạnh, bỗng nhiên đẩy nắp Táng Thiên Quan ra, từ trong đó bay ra từng đạo tử vong kiếp quang, chiếu rọi vũ trụ, tại thiên địa gian hình thành ba đạo Tiên Thiên Đạo Văn khổng lồ vô cùng!

“Trấn!” Tướng Thần nộ rống một tiếng, vác cả chiếc quan tài lên lưng, phảng phất cõng một tòa Đại Vũ Trụ hạo hãn vô biên mà đi.

Thi triển bí thuật kinh thế, dưới chân liền lan tràn ra dày đặc trật tự thần liên, hóa thành một hắc sắc thần kiều, trong nháy mắt kéo dài đến dưới chân Minh Hà!

“Oanh!” Tướng Thần bước một bước, cả người hóa thành một quang ảnh mơ hồ, đột nhiên xuất hiện trước mặt Minh Hà, hai tay chống đỡ, vác chiếc quan tài lớn phía sau đập mạnh xuống Minh Hà!

“Hống!” Minh Hà thấy vậy, một đôi huyết mâu bắn ra hai đạo quang huy gần như thực chất, hai thanh sát kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ mãnh liệt giơ lên đỡ, cứng rắn va chạm với Táng Thiên Quan!

“Đang!” Kèm theo một tiếng kim thiết va chạm cực lớn, Minh Hà không khỏi rên lên một tiếng, cả người run rẩy dữ dội, trán nổi gân xanh!

Không đợi phản ứng, Tướng Thần liền vung Táng Thiên Quan, lần nữa đập xuống Minh Hà!

“Oanh!” Lực đạo khủng bố bùng nổ, hổ khẩu của Minh Hà trực tiếp bị chấn nứt, hai thanh sát kiếm suýt chút nữa văng khỏi tay!

Ngay sau đó!

Ba chữ lớn “Phần”, “Diệt”, “Tru” bỗng nhiên giáng lâm, tất cả đều đánh lên Nghiệp Hỏa Hồng Liên!

“Rắc, rắc…” Mặc dù Nghiệp Hỏa Hồng Liên là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đối mặt với thế công cực kỳ hung cuồng của Tướng Thần, nó cũng bị đánh cho chấn động liên tục, bề mặt xuất hiện vô số vết nứt, quang mang trở nên vô cùng ảm đạm!

“Oanh!” Ngay lúc này, Tướng Thần hai tay nâng Táng Thiên Quan, như thể ôm một tôn Hỗn Độn Thần Nhạc, mãnh liệt nện xuống Nghiệp Hỏa Hồng Liên!

Quang mang trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên trong nháy mắt tối sầm, cánh hoa tầng tầng vỡ nát, trực tiếp bị lực đạo cực lớn từ chiếc quan tài đánh bay ra ngoài!

Toàn thân Tướng Thần chấn động, huyết khí kinh người trong cơ thể phun trào ra, đại khai đại hợp, hai tay hóa thành đại long, hùng hổ đánh vào người Minh Hà!

“Oanh!” Tướng Thần vung tay, chấn ra từng đạo ba văn kim sắc, oanh kích lên người Minh Hà, đánh y phun ra một ngụm máu lớn!

“Bồng!” Một cước quét ngang, hóa thành một đạo tiên mang, hung hăng đánh vào phần eo và bụng của Minh Hà, khiến nửa thân thể y nổ tung, tiên huyết và xương vụn văng khắp nơi!

Trong phút chốc, Tướng Thần liên tục ra tay, thế công như sơn băng hải khiếu, một hơi thành công, căn bản không cho Minh Hà cơ hội thở dốc, đánh cho y gần như không còn sức chống trả!

Cả người y gần như hóa thành một đống bùn nát!

“Hít!” “Tướng Thần… thực sự quá cường đại!” “Minh Hà Lão Tổ thật thảm!” “…” Khi thấy Tướng Thần đấm đá như đánh bao cát, không ngừng đánh lên người Minh Hà, tất cả mọi người đều cảm thấy lạnh sống lưng, da đầu tê dại!

Phương thức chiến đấu này thực sự quá hung cuồng!

Chương 116

Cuối cùng!

Tướng Thần mở ra một khe hở u ám trên Táng Thiên Quan, lộ ra thế giới quỷ bí đang kích động hùng dũng bên trong, một tay khác tóm lấy Minh Hà, cưỡng ép thu y vào trong đó!

"Đang!" Một tiếng vang lớn, nắp quan tài đóng lại!

Táng Thiên Quan phát quang, Minh Hà Lão Tổ lần nữa bị trấn sát!

"Hống!" Khoảnh khắc kế tiếp, kèm theo một tiếng nộ hống ngút trời, nước Huyết Hải vô biên sôi trào, hư không sinh ra từng đạo thiểm điện hắc sắc, thân hình Minh Hà Lão Tổ lần nữa hiển hóa từ trong Huyết Hải!

Tướng Thần một tay đặt trên Táng Thiên Quan, xa xa nhìn Minh Hà Lão Tổ, cười nói: "Minh Hà, thế nào?

Cương Thi tộc của ta có thể lập túc ở Bất Tử Sơn không?" Trong thanh âm tràn đầy ý chí bá đạo tự tin vô cùng!

Nếu Minh Hà không phục, vậy thì tái chiến!

Chiến đến khi kẻ thua cuộc sợ hãi mới thôi!

Mặc dù Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử, nhưng mỗi lần phục sinh đều phải tiêu hao đại lượng bản nguyên chi lực, tin rằng Minh Hà Lão Tổ hiểu được sự lựa chọn!

"Hừ!" Nghe lời Tướng Thần, sắc mặt Minh Hà Lão Tổ trở nên vô cùng khó coi, khó coi như vừa ăn phải đứa bé chết vậy, nói: "Được!

Cương Thi tộc sau này có thể ở Bất Tử Sơn!

Nhưng nếu dám đặt chân vào Huyết Hải một bước, giết không

tha!" Nói xong câu đó, Minh Hà cũng không đợi Tướng Thần trả lời, hóa thành một đạo lưu quang, độn nhập vào Huyết Hải.

Hiển nhiên, Minh Hà Lão Tổ đã phục khí!

"Ha ha!" Tướng Thần cười dài một tiếng, trước người xuất hiện một hắc động tối đen như mực, liền đẩy Táng Thiên Quan vào trong đó, biến mất không thấy.

Sau đó y bước một bước, trở lại Bất Tử Sơn.

"Lão Tổ uy vũ!" "Kiệt kiệt!" Thấy Tướng Thần đại thắng trở về, vô số Cương Thi tộc đều gầm thét, phát ra từng trận tiếng cười quái dị chói tai.

Tướng Thần gật đầu, giơ tay vung lên, pháp lực kích động, lập tức hóa ra một tòa cung điện trong Bất Tử Sơn.

Tên là Bất Tử Cung!

Sau này Bất Tử Cung liền là đạo tràng của Tướng Thần!

"Hô…" "Cuối cùng cũng kết thúc!" "Từ nay về sau, thế nhân đều sẽ biết uy danh của Tướng Thần!" "…" Tận mắt chứng kiến một trận đại chiến kinh thế, tất cả mọi người đều có tâm tư phức tạp.

Chẳng ai nghĩ rằng Tướng Thần lại lợi hại đến vậy, trong trận đối chiến trực diện một chọi một, Minh Hà Lão Tổ hai lần bị chém giết!

Chẳng lẽ Minh Hà Lão Tổ không lợi hại sao?

Hoàn toàn ngược lại, Minh Hà Lão Tổ là một trong số những người mạnh nhất Hồng Hoang thiên địa!

Thế nhưng dù vậy, y vẫn bị Tướng Thần trấn áp!

Chứng tỏ Tướng Thần thực lực đích xác mạnh hơn Minh Hà Lão Tổ, là một trong số những người đáng sợ nhất dưới thiên địa!

Thánh Nhân không xuất, ai có thể trấn áp Tướng Thần?

Tự nhiên, không ít người đều nghĩ đến Tử Vi đang ngự trị Tam Thập Tam Thiên, không biết Tử Vi và Tướng Thần hai người ai mạnh ai yếu?

Căn bản không biết, Tướng Thần chính là thân ta của Tử Vi!

"Sau này nếu các ngươi hành tẩu Hồng Hoang, tuyệt đối không được trêu chọc Cương Thi nhất tộc!" "Bằng không bản tọa cũng không bảo vệ được!" Không ít đại thần thông giả nghiêm túc cáo giới đệ tử môn đồ, e rằng trêu chọc Tướng Thần sẽ mang đến tai họa diệt đỉnh!

"Tướng Thần đáng sợ thật!" Tại Đại La Thiên, Nữ Oa nhìn thấy cảnh này, không khỏi cảm thán.

Tây Vương Mẫu cũng biểu thị đồng cảm mà gật đầu, có vẻ hơi sợ hãi mà thè lưỡi, hiếm khi lộ ra thần thái tiểu nữ nhi, nói: "Tỷ tỷ nói không sai, nếu là ta, thì sẽ không đụng phải đối thủ như vậy!" Loại hung nhân này, còn đáng sợ hơn cả Đế Tuấn Thái Nhất kia!

Tử Vi bên cạnh nghe vậy, không khỏi trêu ghẹo nói: "Vậy là nàng hy vọng gặp ta làm đối thủ sao?" Tây Vương Mẫu nghe lời này không khỏi liếc Tử Vi một cái, vẻ mặt như chịu ủy khuất, mở miệng nói: "Tử Vi Đạo huynh, nếu huynh muốn khi dễ Thái Chân, Thái Chân sẽ không phản kháng đâu." "???" Nhìn thần sắc Tây Vương Mẫu, Tử Vi không khỏi đầy đầu dấu chấm hỏi, từ khi nào Tây Vương Mẫu lại biến thành tính cách như vậy?

Trông có vẻ quá thiện lương rồi… Trên thực tế, theo thời gian Tây Vương Mẫu và Tử Vi ở bên nhau nhiều hơn, nàng cũng dần dần hiểu rõ tính cách của Tử Vi.

Y đối đãi người đặc biệt tốt, nhưng đối với kẻ địch, lại không hề

lưu tình!

Nhất luật cường thế trấn áp!

Tây Vương Mẫu nhập Tam Thập Tam Thiên, tuy ban đầu là để tìm kiếm sự che chở của Tử Vi, nhưng thời gian trôi qua, bất giác đã thân thiết với Tử Vi.

Không chỉ vậy, Nữ Oa cũng vậy.

Vốn dĩ Tử Vi có chiến lực tuyệt thế vô song, lại thêm Tiên Thiên Vô Thượng Đế Hoàng mệnh cách, lại có Thiên Đạo chi số, âm dương tương hợp.

Do đó tự nhiên có một loại sức hấp dẫn khó hiểu đối với các nữ tiên Hồng Hoang.

Tây Vương Mẫu, Nữ Oa đều dần dần có một số tâm tư đặc biệt với y.

Sau khi đại chiến giữa Tướng Thần và Minh Hà kết thúc, Tử Vi cũng tạm thời yên tâm, mật thất đương trung, chuẩn bị bế quan tu luyện.

Năm đó, đạo hạnh Nguyên Thần của y sớm đã đạt đến đỉnh cao Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, cách việc ngưng kết Thế Giới Chi Quả, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chỉ còn một bước cuối cùng!

Một bước đi ra, chính là sự khác biệt giữa trời và đất!

Không.

Muốn đột phá Hỗn Nguyên cảnh giới, nhưng không thể vội vàng, cần phải chú trọng cơ duyên.

Tử Vi tâm trung cũng ẩn ẩn có dự cảm, trong tương lai không xa, y sẽ thực sự bước ra bước đó!

So với tu vi Nguyên Thần, nhục thân của Tử Vi lại tỏ ra yếu hơn nhiều, có chút không theo kịp cảnh giới hiện tại. 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》 chỉ luyện đến cấp độ đệ lục dương, có thể sánh với Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hiển nhiên có chút không đủ!

Vì vậy!

Tử Vi nhân dịp thời gian này, muốn hảo hảo ngao luyện, tôi luyện một phen nhục thân chi lực, tranh thủ bù đắp điểm yếu này.

Chí ít không thể kéo chân sau!

"Ông!" Vừa lúc đó, Tử Vi giơ tay vỗ xuống, chỉ nghe một tiếng "đang" cực lớn, trước mặt liền xuất hiện một bảo đỉnh khổng lồ vô cùng!

Tiên Thiên Chí Bảo, Càn Khôn Đỉnh!

Ngay sau đó, Tử Vi vạt áo lớn khẽ động, mở nắp Càn Khôn Đôn, lộ ra không gian u ám vô tận, một bước liền bước vào trong, khoanh chân ngồi xuống.

Tâm niệm vừa động, liền mặc mặc vận chuyển 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》, trong cơ thể huyết khí cuồn cuộn rung động, từ thiên linh cái xông ra một đạo xích huyết thần mang!

Sau lưng y, hiện lên chín vầng mặt trời tử sắc, chiếu rọi hư không vô tận!

Chương 117

Có thể thấy.

Chín vầng mặt trời tử sắc, sáu vầng ngưng thực vô cùng, nhưng vầng thứ bảy lại nửa hư nửa thực!

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc.

Đại La Thiên vô tận đích thiên địa nguyên khí sôi trào, như núi lửa bùng nổ, hóa thành đại triều linh khí hùng dũng, hội tụ thành từng đạo nguyên khí long quyển, điên cuồng rót ngược vào cơ thể Tử Vi!

"Oanh!" Nguyên khí thần quang vô tận hùng dũng, không ngừng xuyên qua trong cơ thể Tử Vi, như đao chém rìu bổ, không ngừng tôi luyện từng tấc huyết nhục của Tử Vi.

Từng tế bào vỡ nát, rồi lập tức được tái tổ chức dưới sự chống đỡ của thần lực cường đại, trở nên sung mãn và kiên cố hơn trước!

Trong cơ thể Tử Vi, từng đạo nhục thân thần tàng khai mở, vô số thần quang giao thoa dũng động, bên ngoài thân thể y hình thành một Đại Đạo Hồng Lô mà mắt thường có thể nhìn thấy!

Trên Hồng Lô đó.

Từng đạo Tiên Thiên Thần Thai Văn dày đặc lóe sáng, vô thanh diễn giải những đại bí mật giữa thiên địa.

Trong Càn Khôn Đỉnh, từng đợt nguyên khí hóa thành đạo hỏa không ngừng bùng cháy dữ dội, như luyện chế pháp bảo, ngao luyện nhục thân Tử Vi!

Theo thời gian trôi đi, huyết nhục của Tử Vi càng lúc càng trở nên tinh oánh vô hạ, tựa hồ đã hóa thành vô số tinh thể thần hạt, tiên vụ lượn lờ chảy, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

Huyết khí chi lực hạo hãn vô cùng không ngừng dật ra từ ba vạn sáu ngàn lỗ chân lông khắp toàn thân, tung hoành giao chức, ẩn ẩn hóa thành một đầu huyết sắc đại long, thần uy lẫm liệt, không ngừng phun ra từng luồng Tiên Thiên Thần Thai Hà, phản bổ dưỡng đạo khu Tử Vi.

"Tích tách…" Dần dần, trong cơ thể Tử Vi phảng phất truyền ra âm thanh giọt nước nhỏ xuống, kỳ diệu vô cùng.

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện, trong huyết nhục Tử Vi không ngừng thấm ra từng giọt dịch vàng óng, ẩn chứa nguyên tinh sinh mệnh vô tận, chính là phần tinh hoa nhất trong đạo khu!

Là từng luồng 'dược tính' của Tiên Linh cường đại!

Nhân thể như đại dược, chỉ có không ngừng nung nấu, tôi luyện, mới có thể siêu thoát, tiến hóa lên tầng thứ sinh mệnh cao hơn!

Từng giọt dịch vàng óng chảy xuống, Tử Vi phảng phất hóa thành một tôn kim nhân, quang mang tạo hóa vô cùng lưu chuyển, huyết khí kim sắc nhuộm khắp toàn thân, cải thiện từng tấc huyết nhục, xương cốt, gân mạch, tạng phủ!

Trong núi không năm tháng, thế gian đã ngàn năm!

Bất tri bất giác, mấy ngàn năm thời gian chợt qua!

Một ngày nọ, huyết khí chi lực trong cơ thể Tử Vi cuối cùng đạt đến cực hạn, huyết khí vô biên hùng dũng sôi trào, chấn động cả Càn Khôn Đỉnh không ngừng oanh long tác hưởng.

"Hoa lạp lạp!" Ngay lúc này!

Trong cơ thể Tử Vi xuất hiện từng đạo tỏa liên đen như mực, tản ra một cảm giác lạnh lẽo, ở giữa hữu hình và vô hình, trói buộc, cấm cố nhục thân của y!

Nhục thân bị khóa!

“Khai!” Tử Vi trường khiếu một tiếng, trong hai mắt dật ra hai đạo thần mang kinh người, toàn thân tinh khí thần trong nháy mắt hợp nhất, đạt đến một đỉnh cao tuyệt đối.

Huyết khí đại long càng lúc càng ngưng thực, liều mạng giãy dụa, muốn xông phá tầng khóa đó!

“Rắc!

Rắc rắc!” Đối mặt với sự trùng kích không ngừng của Tử Vi, tỏa liên hắc sắc kia không thể kiên trì nổi nữa, bề mặt dần dần hiện lên từng đạo vết nứt hắc sắc, rồi lập tức triệt để vỡ nát!

Trong nháy mắt!

Nắp Càn Khôn Đỉnh bị một ba động cực lớn hất tung, từ trong đó xông ra xích kim thần mang vô biên, chiếu rọi cả mật thất đều chói lọi, một cỗ huyết khí chi lực khủng bố đang bùng phát.

Giữa không trung, vầng mặt trời tử sắc thứ bảy đột nhiên chấn động, cuối cùng cũng trở nên triệt để ngưng thực.

Mỗi tấc huyết nhục của Tử Vi đều đang phun ra quang huy thần tính, nguyên tinh sinh mệnh thịnh vượng như biển, vĩnh hằng bất diệt, cuối cùng lại đột phá, nhục thân đạt đến trình độ có thể sánh với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Trong mỗi giọt máu, đều ẩn chứa thần lực hùng dũng khủng bố!

Một giọt máu, đủ để chém giết Đại La Kim Tiên!

Mặc dù có mật thất ngăn cách, nhưng khí tức cường đại kinh thế này, vẫn truyền khắp cả Đại La Thiên.

Trong các phòng khác, Nữ Oa và Tây Vương Mẫu đều bị kinh tỉnh, khi cảm nhận được ba động cường đại này, đều vừa kinh vừa hỉ.

“Tử Vi đại ca lại đột phá rồi sao?!” Sau khi nhục thân Tử Vi đột phá, y cũng không ngừng tu luyện, tiếp tục ngao luyện thân thể, củng cố đạo cơ, đồng thời thu nhỏ khoảng cách giữa nhục thân và Tiên Thiên Chí Bảo. … Trong khi Tử Vi ngao luyện nhục thân ở Đại La Thiên, tại chỗ giao giới giữa trung bộ và tây bộ Hồng Hoang Đại Địa, Ngũ Trang Quán!

Từ sau khi giảng đạo ở Tử Tiêu Cung trở về, Hồng Vân vẫn luôn thành thật ở trong Ngũ Trang Quán, vùi đầu tham ngộ đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay.

Thỉnh thoảng xuất quan, thường xuyên cùng Trấn Nguyên Tử ăn nhân sâm quả, thật là khoái chí biết bao!

Nhưng!

Điều duy nhất khiến y không vui, là dù tham ngộ thế nào, Hồng Mông Tử Khí đều như một vật chết, hoàn toàn không có phản ứng.

Đừng nói là cơ duyên thành Thánh, ngay cả một cọng lông y cũng không tham ngộ ra được!

“Chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ ta Hồng Vân không có duyên với thành Thánh sao?” Trong lòng Hồng Vân uất ức.

Điều đáng nói, Hồng Vân tuy nổi tiếng là người tốt bụng, nhưng không hề ngốc, tự nhiên biết rằng vì đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay, y đã trở thành mục tiêu của rất nhiều đại năng!

Vì vậy!

Hồng Vân dứt khoát bỏ cả động phủ cũ, vẫn luôn ở trong đạo tràng của Trấn Nguyên Tử.

Dù sao Trấn Nguyên Tử có Địa Thư trong tay, bất cứ lúc nào cũng

có thể bày ra Tiên Thiên Mậu Thổ Đại Trận, câu liên Hồng Hoang Địa Mạch chi lực, không ai có thể phá được!

Khiến Vạn Thọ Sơn như tường đồng vách sắt.

Hồng Vân ở Vạn Thọ Sơn, tuyệt đối an toàn!

Nhưng theo thời gian trôi qua, Hồng Vân càng lúc càng uất ức, trong lòng cũng càng thêm phiền não, Hồng Mông Tử Khí như một vật chết, căn bản không thèm để ý.

"Hoặc có lẽ… Hồng Mông Tử Khí không phải cứ bế quan tham ngộ là được, có lẽ cần phải du lịch Hồng Hoang, cảm nhận vạn vật mới được." Hồng Vân suy tư khổ não, trong đầu dần dần nảy ra ý niệm như vậy.

Biết rõ đi đến Hồng Hoang Đại Địa có nguy hiểm nhất định, y cũng không bận tâm nữa.

Hơn nữa, cách Tử Tiêu Cung giảng đạo đã nhiều năm như vậy, có lẽ những đại thần thông giả khác đã quên chuyện Hồng Mông Tử Khí rồi, không chừng không có nguy hiểm đâu?

Hồng Vân suy nghĩ trước sau, cảm thấy cơ duyên thành Thánh có lẽ nằm ở Hồng Hoang Đại Địa, lập tức liền ẩn nấp khí tức, lén lút rời khỏi phạm vi Vạn Thọ Sơn!

Hóa thành một đạo lưu quang bay về phía Hồng Hoang Đại Địa.

Nếu Trấn Nguyên Tử mà biết, tuyệt đối sẽ không để y ra ngoài.

Hồng Vân tự cho rằng hành tung bí mật, nhưng đã có vô số đại thần thông giả ở gần Vạn Thọ Sơn canh giữ vô số năm, bố trí đủ loại thủ đoạn thăm dò!

Chương 118

Vì vậy!

Ngay khoảnh khắc Hồng Vân rời khỏi Vạn Thọ Sơn, hành tung của y đã bị một số người phát hiện!

"Ha ha ha!" "Đã đợi vô số năm, Hồng Vân tên rùa rụt cổ này cuối cùng cũng ra!" "Hồng Mông Tử Khí là của ta!" "Đi!

Đi!

Mau theo kịp!" "…" Từng đạo thanh âm vang lên trong bóng tối, từng đại thần thông giả đều ẩn giấu khí tức, một đường bám theo phía sau Hồng Vân, lặng lẽ đuổi theo!

Đang chờ… chờ Hồng Vân triệt để rời xa Vạn Thọ Sơn, sẽ ra tay cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trong tay y!

Tây Hải.

Yêu Sư Cung!

"Bẩm!" Một tiểu yêu kéo dài giọng, cấp tốc chạy vào Yêu Sư Cung, "phốc thông" một tiếng quỳ xuống đất, bẩm báo với Đế Tuấn và Thái Nhất trong điện: "Khải bẩm Yêu Đế, Hồng Vân, tên Hồng Vân kia đã rời khỏi Vạn Thọ Sơn, đang một đường hướng đông mà độn đi!" "Thật sự sao?!" Nghe lời tiểu yêu, Thái Nhất bỗng nhiên đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, hai mắt thần quang sáng rực, có chút vội vàng hỏi.

"Thiên chân vạn xác!" Tiểu yêu thề thốt.

"Ha ha!" Thái Nhất nghe vậy liền kích động đập bàn, nhìn về phía Đế Tuấn bên cạnh, thần sắc kích động nói: "Đại ca, cơ hội của chúng ta đây rồi!" "Tên Hồng Vân kia dám rời khỏi Vạn Thọ Sơn, quả thực

là tìm chết!" "Chỉ cần đoạt được Hồng Mông Tử Khí trong tay y, Đại ca sau này nhất định có thể trở thành Thánh Nhân chí cao vô thượng, chúa tể cả Hồng Hoang!" Đế Tuấn đứng dậy, dù với tâm tính của y, giờ khắc này cũng có chút kích động, hít sâu một hơi, nói: "Không sai, đây là lương cơ trời ban!" "Một đạo Hồng Mông Tử Khí này, ta nhất định phải đoạt được!" Trong lời nói, trong mắt Đế Tuấn lộ ra một tia quỷ dị, cười nói: "Đúng rồi, đừng quên gọi cả Côn Bằng, ta tin y sẽ rất hứng thú!" Thái Nhất nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó dường như hiểu ra, không khỏi ha ha đại tiếu!

Nếu nói ai hận Hồng Vân nhất, thì không ai khác ngoài Côn Bằng!

Trong phút chốc!

Cùng với sự xuất hiện của Hồng Vân, cả Hồng Hoang Đại Địa đều trở nên sóng ngầm cuộn trào, vô số đại năng từ bốn phương tám hướng vội vã đến, đều xa xa bám theo sau Hồng Vân, tùy thời chuẩn bị ra tay! … "Ồ?

Hồng Vân rời Vạn Thọ Sơn?" Trong Bất Tử Cung, Tướng Thần biết được tin tức này, trên mặt liền lộ ra một chút vẻ suy tư.

Khoảnh khắc kế tiếp, thân thể y trực tiếp biến mất giữa thiên địa. … Tại một tiên sơn vô danh nào đó.

Bắc Thần Đạo Nhân khoanh chân ngồi trong đó, tựa hồ có cảm ứng, bỗng nhiên đứng dậy, nhìn về phía Hồng Vân.

Bước một bước, liền độn nhập hư không! … Năm trăm năm sau.

Hồng Vân đang tu hành trong một động phủ bí mật nào đó, không ngừng tham ngộ Hồng Mông Tử Khí.

Mọi thứ đều bình tĩnh như thường lệ.

Đột nhiên!

“Oanh!” Nguyên khí thiên địa bạo động, ba động thần lực khủng bố quét ngang bốn phương, như trời sập đất nứt, cấp tốc giáng xuống nơi Hồng Vân đang ở!

“Không tốt!” Hồng Vân đột nhiên mở choàng hai mắt, quát khẽ một tiếng, liền hóa thành một đạo xích quang bay ra khỏi động phủ.

“Oanh long long!” Một bàn tay vàng khổng lồ giáng xuống, trực tiếp san bằng ngọn núi mà Hồng Vân vừa bế quan!

Nếu Hồng Vân chậm một bước, chỉ sợ phải chịu thương tích không nhẹ!

“Hồng Vân, cuối cùng cũng chịu ra rồi!” Giữa thiên địa bỗng nhiên vang lên một tiếng quát lớn.

Hồng Vân phóng tầm mắt nhìn về phía trước, một trái tim liền lạnh đi một nửa, sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Chỉ thấy, tại hư không cách đó không xa, sừng sững từng đạo thân ảnh, có đến hai ba mươi người, tất cả đều là Chuẩn Thánh đại năng!

Không chỉ vậy, trong cảm giác của Hồng Vân, giữa thiên địa xung quanh ẩn ẩn có từng đạo khí tức không lộ ra, hiển nhiên có không ít đại thần thông giả ẩn mình trong bóng tối!

Xa hơn nữa, có từng đạo khí tức cường hoành, không ngừng kéo đến.

Ngoài các Chuẩn Thánh đại năng ra, còn có rất nhiều Đại La Kim Tiên.

Mặc dù thực lực Đại La Kim Tiên xa xa không thể sánh với Chuẩn Thánh, nhưng vạn nhất có thể nhặt được cái gì đó thì sao?

Nếu Hồng Vân đánh với bọn họ, có Chuẩn Thánh vẫn lạc, không chừng có thể nhặt được một kiện pháp bảo.

Thật sự không được thì chỉ xem kịch, hà cớ gì không vui?

Từ đó có thể thấy, một đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân, có sức mê hoặc trí mạng đến nhường nào!

"Hỏng rồi!" Hồng Vân một trái tim chìm xuống đáy cốc, vừa ra khỏi Vạn Thọ Sơn đã nhanh chóng bị người khác phát hiện.

Xem ra… quá ngây thơ rồi.

Hồng Vân gượng cười một tiếng khó coi, mở miệng nói: "Không biết chư vị đạo hữu chặn đường bần đạo, có dụng ý gì?" "Kiệt kiệt!

Lão già Hồng Vân, đừng có giả vờ ngu ngốc!" "Người thức thời thì mau giao Hồng Mông Tử Khí trong tay ra, chúng ta sẽ không làm khó ngươi!" Một đạo nhân trung niên mặc đạo bào kim sắc bước lên, ngữ khí lạnh lẽo nói: "Bằng không, đừng trách chúng ta không khách khí!" Người này tên là Kim Quang Lão Tổ.

Chính là kẻ vừa ra tay, bản thể là một thần thú Liệt Diễm Kim Mao Hống, đồng dạng là một trong Tử Tiêu Tam Thiên Khách, có tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Kim Quang Lão Tổ, ngày trước ta mời trà linh uống, giao tình không tệ, sao có thể đối xử với ta như vậy!" Hồng Vân nhìn Kim Quang Lão Tổ, vừa kinh vừa nộ nói.

Ngày trước giao du Hồng Hoang, quan hệ với Kim Quang Lão Tổ cũng không tồi, sao đối phương lại chặn giết?

Kim Quang Lão Tổ nghe vậy liền khinh miệt nói: "Cẩu thí linh trà, bớt nói nhảm, mau giao Hồng Mông Tử Khí ra!" "!!" Hồng Vân Lão Tổ nhìn thấy trong số những kẻ chặn giết mình, lại có không ít 'bằng hữu' ngày xưa từng xưng huynh gọi đệ, liền tức đến đầu váng mắt hoa, đại nộ nói: "Uổng cho ta Hồng Vân coi các ngươi là bạn hữu, không… ha ha ha!" "Muốn Hồng Mông Tử Khí, trừ phi ta Hồng Vân

chết!" Trong mắt Hồng Vân bắn ra hai đạo hung quang, thần sắc dữ tợn nói.

Thỏ bị dồn đến đường cùng còn cắn người, huống chi là Hồng Vân, tuy có danh xưng lão hảo nhân, nhưng khi thực sự bị dồn vào tuyệt lộ, khí thế hung hãn trong xương cốt y cũng đã bộc lộ ra!

"Hồng Vân, ngươi đang tìm chết!" Kim Quang Lão Tổ nghe vậy, liền quát lạnh.

"Không sai!

Mau giao Hồng Mông Tử Khí ra!" "Tu vi Hồng Vân bất phàm, chẳng lẽ có thể ngăn cản được cả nhóm chúng ta sao?" "…" "Hừ!" Hồng Vân liếc nhìn mọi người, lạnh lùng nói: "Hồng Mông Tử Khí chỉ có một đạo, ta chịu giao ra, các ngươi chia thế nào?" "Đừng có ly gián, chỉ cần ngoan ngoãn giao tử khí ra là được!" "Nếu còn dám ồn ào, hôm nay nhất định chém!" Một đám người liên tục phẫn nộ quát.

"Quá mức ức hiếp người!" Hồng Vân thấy mọi người bước từng bước ép sát, một đôi mắt trở nên đỏ hoe, nộ xích nói: "Thật sự coi ta dễ ức hiếp sao?!" "Oanh!" Đột nhiên.

Hồng Vân giơ tay vẫy, liền đánh ra một đạo hồng quang xán lạn, bay lên trời xanh, hóa thành một quả hồ lô xích sắc khổng lồ vô cùng!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô!

"Ông!" Hồng Vân hai tay liên tục vỗ, đánh ra từng đạo pháp lực, miệng hồ lô liền phun ra hồng quang vô cùng vô tận, như một dải thiên hà đổ xuống!

Xích mang như máu, nhuộm nửa bầu trời thành đỏ rực, đỏ đến mức rợn người.

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện dòng hồng sắc đó, chính là từng hạt sa thạch hồng sắc lớn nhỏ khác nhau.

Lớn thì như nhật nguyệt tinh thần!

Nhỏ thì như tu di giới tử!

Chương 119

Vô số hạt hồng sa lớn nhỏ không đều không ngừng ép lại, hội tụ thành một trường hà xích sắc cuồn cuộn, lao về phía mọi người.

Nơi hồng sa đi qua, tản ra một cỗ khí cơ phá diệt thiên địa vạn vật, nghiền nát hư không!

Tán Phách Hồng Sa chính là bản lĩnh sở trường của Hồng Vân Lão Tổ, là do y thu thập vô số chân sa luyện hóa thành, lại thêm vào cảm ngộ về đại đạo Hỏa, Vân, có khả năng phá diệt Nguyên Thần, tiêu dung đạo thể, một loại thần thông cực kỳ độc ác!

Ngay cả Chuẩn Thánh, dính phải một chút cũng không dễ chịu!

Huống chi là Đại La Kim Tiên, gần như dính vào là chết!

"Oanh long long!" Hồng sa ngập trời đổ xuống, hạo hạo đãng đãng, hung uy chấn động trường không, áp bức thiên địa hư không đều lún sâu xuống, từng luồng thần quang bạo toái!

"To gan!" "Lão già Hồng Vân, tìm chết!" Một số người thấy Hồng Vân Lão Tổ ra tay, không khỏi đồng loạt biến sắc, liên mang các thi thủ đoạn, đánh ra từng đạo pháp lực, tất cả đều xông về phía trước.

Thậm chí có không ít người trực tiếp thi triển độn thuật, bay về phía xa!

"Oanh!" "Oanh long long!" Hồng sa ngập trời đổ xuống, bao trùm vô vàn dặm hư không, trực tiếp bao phủ một đám người vào trong đó.

"A!" Không ít Đại La Kim Tiên đang quan chiến cũng bị bao phủ trong phạm vi hồng sa, phát ra từng tiếng thảm thiết, thần hồn câu diệt!

"Lão già Hồng Vân, chịu chết đi!" Kim Quang Lão Tổ nộ hống

một tiếng, giơ tay rút ra một thanh bảo đao kim sắc, dùng sức chém về phía trước, lập tức chém ra một đạo đao mang vạn trượng!

"Xuy lạp!" Một tiếng vang lớn, trời xanh trực tiếp bị một đao chém rách, lộ ra Hỗn Độn Hải khổng lồ phía sau!

Vô vàn đao mang không ngừng bùng phát, xuyên phá thiên địa hư không, chiếu rọi thương khung vô tận!

"Hống!" "Sát!" "Chém giết Hồng Vân!" Một đám đại thần thông giả đồng thời ra tay, đánh ra từng đạo thế công khủng bố, giao chức thành một biển lôi quang, áp xuống người Hồng Vân.

"Tán Phách Hồng Sa!" Hồng Vân nộ hống một tiếng, thôi động Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô, không ngừng phun ra từng đạo hồng sa, phảng phất một dải thiên hà, tung hoành hư không vô tận.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Khoảnh khắc kế tiếp.

Hồng sa vô tận và thế công của mọi người va chạm vào nhau, hư không liền xảy ra đại yên diệt.

Từng đạo thanh trọc chi khí xuất hiện, thiên địa gian xuất hiện từng ảnh thế giới, rồi lập tức nhanh chóng bị hủy diệt!

Vô số quang thúc hạt năng lượng cao bắn ra, nhấn chìm thiên địa hư không phương viên vô vàn dặm!

"Hừ…" Hồng Vân rên lên một tiếng, thân thể không tự chủ lùi lại hai bước, một ngụm tiên huyết dâng lên cổ họng, nhưng lại bị y nuốt ngược xuống.

Nếu đơn đả độc đấu, những người này có lẽ không phải đối thủ của Hồng Vân, nhưng nhiều Chuẩn Thánh cùng nhau xuất chiến, uy lực thực sự khủng bố!

Gần như trong nháy mắt!

Hồng sa ngập trời bị đánh cho tan tác, Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô cũng không ngừng dao động.

"Chư vị, ta ra tay, chém giết Hồng Vân!" Kim Quang Lão Tổ lãnh hanh một tiếng, không ngừng huy trảm xuất nhất đạo đạo lăng lệ đao khí, thiết cát hư không, phát xuất long long lôi minh chi thanh!

"Giết Hồng Vân!" "Giao Hồng Mông Tử Khí ra!" "Giết!" Một đám đại thần thông giả nộ khiếu liên liên, phân biệt thôi động các tự pháp bảo, nhất đạo đạo lưu quang hoa thiên khung, chỉnh phiến thiên không đô hắc ám hạ.

Nhiều đại thần thông giả cùng ra tay như vậy, ba động kinh thế!

"Oa…" Dưới mấy lượt công kích, Hồng Vân chung quy không chịu nổi nữa, liền phun ra một ngụm tiên huyết lớn, sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy.

"Hồng Vân, hôm nay chắc chắn phải chết!" Kim Quang Lão Tổ liên tục cười lạnh.

Hồng Vân vọng trứ chúng nhân, trên mặt lộ ra một tia điên cuồng, bạo nộ nói: "Các ngươi đang tìm chết!" "Muốn tử khí trong tay ta, xem các ngươi có mấy mạng để chôn cùng ta!" Nói xong câu đó.

Trên người Hồng Vân xuất hiện từng đạo vết nứt như đồ sứ, một cỗ khí thế sâu thẳm khủng bố đến cực điểm, như hồng thủy mãnh thú từ trong cơ thể y truyền ra.

"Hỏng rồi!" "Kẻ điên này muốn tự bạo!" "Chẳng phải chỉ là một đạo Hồng Mông Tử Khí thôi sao, sao lại điên rồi!" Khi cảm nhận được ba động truyền ra từ trong cơ thể Hồng Vân, sắc mặt một đám người liền đại biến, phảng phất gặp quỷ, liều mạng lùi về phía sau!

"Oanh!" Cuối cùng!

Thân thể Hồng Vân mãnh liệt trương đại một vòng, phảng phất

quả bóng bị thổi căng, "oanh long" một tiếng bạo tạc khai!

Trong nháy mắt!

Sức mạnh khủng bố của Chuẩn Thánh trung kỳ, trong nháy mắt tuyên tiết ra, phảng phất siêu tân tinh bạo tạc một bàn!

Quang và lửa khủng bố quét ngang mọi thứ, quang mang hùng dũng nhấn chìm hư không vô vàn dặm thành hư vô!

Thậm chí!

Ngay cả Hỗn Độn Hải phía sau cũng bị nổ tung một mảng lớn!

Dù ở xa ngoài tứ hải, quang mang đó vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng.

"A!" "Không!" Có mấy Chuẩn Thánh lùi chậm một bước, trực tiếp bị cuốn vào vụ nổ, phát ra từng tiếng thảm thiết xé lòng xé phổi.

Mắt thường có thể thấy, thân thể những người này trong nháy mắt bị nghiền nát, dù có đánh ra từng đạo thần thông cũng vô dụng.

Trong nháy mắt.

Thần hồn câu diệt!

Vĩnh viễn không thể siêu sinh!

Lần tự bạo này của Hồng Vân, trực tiếp kéo theo bốn năm Chuẩn Thánh chôn cùng.

Không!

Ai cũng không phát giác, đồng thời với vụ nổ, một đạo quang mang trong nháy mắt độn nhập xuống lòng đất, điên cuồng độn về phía xa!

"Hồng Vân chết rồi, Hồng Mông Tử Khí đâu?!" "Hồng Mông Tử Khí ở đâu!" "Không thấy đâu?!" "…" Chờ sau khi dư uy vụ nổ tan đi, một đám đại thần thông giả liên mang sát khán, nhất cá cá đô hỏa cấp

hỏa liệu đích.

Nhưng!

Tìm mãi, lại không tìm thấy một cọng lông nào!

"Chuyện gì vậy?" Mọi người tìm mãi, không phát hiện tung tích Hồng Mông Tử Khí, từ từ suy nghĩ lại!

"Nếu Hồng Vân chết rồi, pháp bảo của y ở đâu?" "Pháp bảo cũng không thấy đâu?!" "Không đúng, Hồng Vân căn bản chưa chết!" Kim Quang Lão Tổ mặt mũi tro bụi, cũng bị dư chấn vụ nổ ảnh hưởng một chút, sắc mặt khó coi nói: "Đáng ghét, ta đều bị tên Hồng Vân này lừa gạt rồi, đuổi! " "Không chết không ngừng!" "…" Một đám đại thần thông giả bị lừa một vố, tất cả đều bạo nộ không thôi, bắt đầu truy sát Hồng Vân. … Đúng như mọi người dự liệu, Hồng Vân không hề chết.

Kẻ vừa tự bạo chỉ là thiện thi y trảm ra mà thôi.

Nhưng, dù thiện thi tự bạo, bản thể Hồng Vân cũng sẽ bị liên lụy, chịu tổn thương nhất định!

Quan trọng nhất là, thiện thi Hồng Vân tự bạo, dẫn đến bản nguyên của y bị khuyết, cả đời không thể chứng đạo.

Đại Đạo chi lộ, đã đứt tuyệt!

Chương 120

Nhưng tất cả những điều đó, đối với Hồng Vân đều không còn quan trọng nữa!

Chỉ có giữ được mạng sống mới là đại sự hàng đầu!

"Ai, hối hận không nên không nghe lời Trấn Nguyên Tử a, nếu thành thật ở trong Vạn Thọ Sơn, đâu sẽ có họa này?!" Hồng Vân Lão Tổ lòng còn sợ hãi, hối hận đến cực điểm.

"Sau chuyện này, lập tức tìm một động phủ bí mật để thanh tu!" "Chờ phong ba qua đi rồi hãy ra ngoài, bằng không, vĩnh viễn không ra!" Trong khi Hồng Vân đang tính toán, đột nhiên, một cảm giác đại khủng bố bỗng nhiên bao trùm lấy tâm trí y!

Như thiên ngục hoàng hoàng, đè ép xuống người Hồng Vân!

"Không tốt!" Hồng Vân đột nhiên kinh hãi, vội vàng tăng tốc độn, lao về phía trước.

Không hề có dấu hiệu gì!

"Ông!" Giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện một đại trận khổng lồ vô cùng, từng đạo thần quang chiếu rọi, bao trùm thiên địa hư không phương viên vô vàn dặm, giam Hồng Vân vào trong đó!

Trong khoảnh khắc!

Áp lực khủng bố toàn bộ trấn áp xuống!

"Hồng Vân, cút ra đây!" Giữa thiên địa, đột nhiên vang lên một tiếng nộ hống, chấn động tứ hải bát hoang, lục hợp hoàn vũ!

Uy áp cửu trọng thiên!

Hồng Vân Lão Tổ từ dưới lòng đất bay ra, liền thấy giữa thiên địa

xung quanh, đã bị bố trí một trận pháp khổng lồ bao trùm phương viên vô vàn dặm.

Trong trận pháp, huyền hồn mông lung, thần quang bay múa vạn trùng, từng đạo quang mang đáng sợ đang bùng phát.

Ngay phía trước, trong đại trận, sừng sững ba đạo thân ảnh cao lớn.

Đế Tuấn!

Thái Nhất!

Lại có cả Côn Bằng!

Thấy ba người Yêu tộc liên thủ xuất hiện, sắc mặt Hồng Vân liền biến trắng bệch, một trái tim gần như triệt để chìm xuống đáy cốc, cảm thấy toàn thân đều có chút lạnh lẽo.

Ba người này, mỗi người đơn độc, chiến lực đều không hề thua kém y, huống chi là cùng xuất hiện, e rằng đủ để tung hoành cả Hồng Hoang, vô nhân khả địch!

Một lời nói!

Thập tử vô sinh!

"Lão hữu, xem ra hôm nay ta Hồng Vân khó thoát khỏi cái chết rồi!" Lúc này, trong mắt Hồng Vân lóe lên một tia bi sảng, chìm sâu vào hối hận và tự trách.

Nếu nghe lời Trấn Nguyên Tử, thành thật ở trong Ngũ Trang Quán, đâu sẽ có họa sát thân như vậy?!

Đáng tiếc!

Giờ thì mọi thứ đều vô dụng rồi.

Có lẽ trong lòng còn ôm một tia may mắn, Hồng Vân hít sâu một

hơi, nhìn ba người Đế Tuấn, gượng cười nói: "Không biết ba vị đạo hữu vì sao vô cớ chặn đường bần đạo?" Nghe vậy, Thái Nhất liền cười lạnh nói: "Lão già Hồng Vân, đừng có giả vờ ngu ngốc, mau ngoan ngoãn giao Hồng Mông Tử Khí ra!" Côn Bằng càng lộ ra hung quang trong mắt, nghiến răng ken két, hai mắt phun lửa nói: "Hồng Vân, hôm nay ta nhất định giết ngươi!" Hồng Vân Lão Tổ vội vàng nói: "Côn Bằng đạo hữu, ta và ngươi không oán không cừu, vì sao lại như thế?" "Dám nói không oán không cừu!" Côn Bằng Lão Tổ đầy mặt oán độc và sát ý, đại nộ nói: "Hồng Vân, nếu ngày đó ở Tử Tiêu Cung ngươi không nhường chỗ cho Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, ta đâu sẽ bị liên lụy, mất đi Thánh vị!" "Sau đó ngươi lại có được đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng!" "Thù ngăn cản đạo này, không đội trời chung!" Nghe lời Côn Bằng Lão Tổ, thân thể Hồng Vân không khỏi run lên, sắc mặt càng trở nên trắng bệch, nói: "Ta, ta làm sao biết bồ đoàn kia đại biểu cho Thánh vị…" "Bớt nói nhảm, giao tử khí ra!" Côn Bằng một đôi mắt tam giác trợn trừng, càng lúc càng phẫn nộ, sát ý gần như khó mà khống chế, đó là sự oán hận mà nước tứ hải cũng khó rửa sạch.

Y đột nhiên đại hống một tiếng, nói: "Ta muốn ngươi chết!" "Hống!" Côn Bằng đại khiếu một tiếng, trong cơ thể xông ra một đạo huyền quang, bạo trướng vạn lần, hóa thành một tòa cung điện thanh hắc sắc khổng lồ vô cùng!

Yêu Sư Cung mãnh liệt chấn động, lập tức phun ra vô vàn Bắc Minh Yêu Lôi, áp sập hư không, hóa thành một biển lôi quang, hùng hổ áp xuống Hồng Vân!

"Oanh long!" Trong khoảnh khắc.

Hư không xảy ra đại phá diệt, "oanh" một tiếng lún sâu vào, lộ ra thanh trọc chi khí vô tận, không ngừng sôi trào, cuồn cuộn.

Một cỗ áp lực hạo hãn khủng bố bao trùm giữa thiên địa!

"Côn Bằng, ngươi dám!" Hồng Vân thấy Côn Bằng không nói một lời đã ra tay với mình, không khỏi quát khẽ một tiếng, hai tay trước người khẽ vung, đánh ra từng đạo xích hồng quang mang, như tịch dương nhuộm máu, hóa thành đại triều cuồn cuộn, lao về phía trước!

"Oanh!" Yêu lôi vô tận và xích hồng chi quang va chạm vào nhau, liền xảy ra đại bạo tạc kịch liệt.

Hai loại sức mạnh không ngừng đối chọi, nơi giao nhau nhanh chóng bị nhấn chìm thành hư vô, bắn ra vô vàn quang thúc hạt, xuyên thủng thiên địa hoàn vũ!

"Đi!" Đế Tuấn giơ tay vung lên, đại trận xung quanh liền vận chuyển, từng đạo trận văn dày đặc hiện ra, quang mang lưu chuyển, như rồng như rắn, như một vùng tinh không hạo hãn, rộng lớn, thần bí!

Trong đại trận không ngừng ngưng tụ từng đạo tinh thần chi quang, hóa thành vô số tinh thần kiếp quang, oanh kích về phía Hồng Vân!

Không chỉ vậy!

Trong đại trận, còn hiện ra vô số thần sơn hiểm trở, sông ngòi hồ biển, hơn nữa có nhật nguyệt tinh thần treo lơ lửng, vạn thiên hư không, vô tận lưu huỳnh, phảng phất một thế giới chân thực!

Tinh quang mênh mông kích động, chiếu rọi trường không!

"Hít!" "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận?!" "Không đúng, không phải Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận…" "…" Ngay khoảnh khắc nhìn thấy trận pháp, tất cả đại thần thông giả đang chú ý đến trận chiến này đều kinh ngạc.

Chẳng lẽ Đế Tuấn vì muốn săn giết Thái Nhất, đã mang cả Chu

Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc ra sao?

Thế trận này chẳng phải quá lớn rồi sao!

Không, họ nhanh chóng phản ứng lại.

Trận pháp này tuy rất giống Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nhưng lại có rất nhiều điểm khác biệt.

Quan trọng nhất là, uy lực nhỏ hơn nhiều!

Trên thực tế, Đế Tuấn dựa vào Hà Đồ Lạc Thư, đối chiếu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà tham ngộ ra một trận pháp bản đơn giản, chỉ cần một người cũng có thể bố trí, tên là Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

Đúng như tên gọi.

Hà Lạc, Hỗn Nguyên sinh!

Một khi đại trận được kích phát, có thể bắn ra tinh thần kiếp quang vô cùng, uy lực kinh thiên động địa, tương đương với việc nhiều đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh cùng lúc ra tay, uy lực cực lớn!

Côn Luân Sơn, Tam Thanh Điện.

Lão Tử xa xa nhìn cảnh Hồng Vân bị vây khốn, thần sắc cổ tĩnh không chút gợn sóng, nói: "E rằng Hồng Vân lần này khó thoát khỏi cái chết!" Nguyên Thủy nghe vậy vô cùng tán đồng gật đầu, cười nói: "Đại ca nói rất đúng, bị Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng vây công, lại còn mắc kẹt trong đại trận, Hồng Vân e rằng không chết cũng khó!" Thông Thiên thì có chút hưng phấn nhìn chằm chằm hai bên giao chiến, dường như đang quan sát thủ đoạn, mở miệng nói: "Đáng tiếc thay, Hồng Vân cũng là một Tiên Thiên Thần Thai Thánh, lại sắp vẫn lạc rồi!" Tây Phương Đại Địa, Tu Di Sơn.

Dưới một cây Bồ Đề Thụ khổng lồ, quang mang rải rác.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, xa xa nhìn trận đại chiến đang diễn ra ở Đông Bộ Đại Lục, trên mặt đều mang vẻ hỉ sắc.

"Sư huynh, Hồng Vân nhất tử, nhân quả giữa Tây Phương ta và y có thể chấm dứt rồi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân thần sắc có chút hưng phấn nói.

Chuẩn Đề béo đầu tai to bên cạnh, nghe vậy liền cười hì hì: "Ha ha, sư huynh nói không sai!

Hồng Vân chết là tốt nhất!" Hồng Vân chết, hai sư huynh đệ không biết đã mong chờ bao nhiêu năm rồi!

"Khai!" Cảm thụ uy thế của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, sắc mặt Hồng Vân vô cùng ngưng trọng, hai tay vỗ xuống, toàn lực thôi động Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô, lập tức từ trong đó phun ra vô vàn hồng sa, như một dải thiên hà, quét ngang hư không!

Chương 121

Ngoài ra!

Hồng Vân quát khẽ một tiếng, trên đỉnh đầu cũng hiện ra một mảnh khánh vân xích hồng.

Trong khánh vân, một mảng xích hà!

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện trong đó từng đạo hỏa quang lan tràn, tựa hồ có vô tận thần hà cuồn cuộn lưu động, tản ra từng trận khí cơ phá diệt!

"Oanh long long!" Trong khánh vân, vô vàn luồng thần hà dũng động, hợp nhất với Tán Phách Hồng Sa ngập trời kia, càng tăng thêm vài phần uy thế, mang theo sức mạnh hạo hãn, điên cuồng nghiền ép về phía trước!

"Oanh long long!" Tán Phách Hồng Sa ngập trời và tinh thần kiếp quang va chạm vào nhau, liền xảy ra đại bạo tạc kịch liệt vô cùng.

Quang mang vô tận không ngừng lóe lên, vĩ lực cuồng bạo bay tán loạn khắp nơi, khiến cả đại trận đều dao động!

Trong trận, vô số đại sơn, đại hà, nhật nguyệt tinh thần, vạn thiên hư không, tất cả đều bị nhấn chìm không còn gì!

Nhưng ngay sau đó!

Giữa lúc đại trận vận chuyển, hai kiện pháp bảo Hà Đồ Lạc Thư phun ra tinh quang vô cùng, diễn hóa vô hạn biến hóa, những tinh thần, thiên địa bị phá nát trong nháy mắt lại ngưng tụ ra.

Mọi thứ trong đại trận đều do trận pháp hóa thành, vừa chân thực, vừa hư vô, có vĩ lực tạo hóa vô tận!

“Đáng ghét!” Thấy cảnh này, sắc mặt Hồng Vân vô cùng khó coi, trong lòng càng thầm than khổ.

“Tinh thần kiếp quang!” Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, lần nữa thôi động Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, bùng phát ra từng đạo tinh thần kiếp quang, quán xuyên hư không, bắn về phía Hồng Vân.

Đồng thời, y cũng ra tay!

Hai tay vung lên, liền ngưng tụ ra hai Thái Dương Thần Thương kim sắc rực lửa, hóa thành một đạo thần quang, lao về phía Hồng Vân!

“Đang!” Hỗn Độn Chung vang lên chấn động thiên địa!

Thái Nhất từ bên hông rút xuống Hỗn Độn Chung, nhẹ nhàng dao động, lập tức dấy lên từng đợt sóng âm.

Sóng chuông hóa thành ba văn mắt thường có thể thấy, chấn nát thiên địa hư không, bao trùm về phía Hồng Vân.

“Bắc Minh Thần Quang!” Côn Bằng đại hát một tiếng, thôi động Yêu Sư Cung, từ trong đó bắn ra từng đạo quang thúc đen như mực, đông kết hư không, phấn toái Nguyên Thần, vạn thiên giao chức, phô thiên cái địa giáng xuống!

Chính là Bắc Minh Thần Quang được xưng là có thể đông kết tất cả hữu hình, vô hình chi vật dưới thiên hạ!

“Hống!” Đối mặt với thế công đáng sợ của ba người, Hồng Vân cũng bắt đầu liều mạng, trên người bùng cháy một tầng liệt diễm xích hồng, nguyên tinh sinh mệnh cuồn cuộn sôi trào, không tiếc thiêu đốt bản nguyên sinh mệnh!

Tương ứng với điều đó, chiến lực của y cũng mạnh mẽ đề thăng một đoạn lớn!

“Hỏa Vân Phá Diệt Thần Quang!” Hồng Vân nộ hống, há miệng quát, hồng quang vô cùng phun ra, lại chính là một mảng hỏa vân lớn!

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện, hỏa vân xích sắc lớn nhỏ khác nhau, từng đoàn ngưng tụ lại, mỹ lệ vô cùng, huyến lạn đến cực điểm!

Trong đó ẩn ẩn có chân nghĩa Đại Đạo Pháp Tắc lan tràn, tản ra khí cơ phá diệt vạn vật khủng bố!

Chính là thủ đoạn độc đáo của Hồng Vân Lão Tổ – Hỏa Vân Đại Đạo!

Dung hợp Hỏa chi Pháp Tắc và Vân chi Pháp Tắc lại với nhau, uy lực chí cương chí cường!

Vừa có sự bá liệt của Hỏa chi Pháp Tắc, lại có sự quỷ dị của Vân chi Pháp Tắc!

Từng đoàn hỏa vân không ngừng xoay chuyển, phun ra Tiên Thiên Hỏa Tinh vô tận, quang mang luân phiên, diễn hóa vô số bảo tướng.

Uy lực của Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô cũng được Hồng Vân Lão Tổ thôi sinh đến cực hạn.

Một quả hồ lô xích hồng, phảng phất có thể nuốt cả nhật nguyệt tinh thần, thiên địa càn khôn!

Từng dải hồng sa xích sắc không ngừng đổ xuống, phảng phất vô cùng vô tận, vô số hồng sa lớn nhỏ ngập trời ép lại, áp sập hư không, Hỗn Độn Hải cũng lún sâu xuống!

Một cảnh tượng đáng sợ!

“Oanh!” “Oanh long long!” Cuối cùng!

Dưới sự chú ý của tất cả mọi người, thế công của hai bên va chạm vào nhau, hư không liền xảy ra đại bạo tạc kịch liệt!

Thiên địa biến sắc, sơn xuyên đại địa chấn động không thôi!

Thiên địa, càn khôn, hư không, tuế nguyệt dường như đều bị vụ nổ kịch liệt cắt đứt, phảng phất vô số đại tinh nổ tung, trong nháy mắt quang mang còn chói mắt hơn Thái Dương trên trời vô số lần!

Càng giống như Khai Thiên Tích Địa, một mảng lớn hư không sụp đổ, yên diệt, từ đó sinh ra hải lượng thanh trọc chi khí, sinh ra địa thủy phong hỏa tứ khí!

Từng đạo hỗn độn lôi đình đánh xuống, lập định tứ cực, xuất hiện từng hình thái sơ khai của thế giới, như mộng ảo phi hoa, khiến người ta mê mẩn!

Nhưng những hình thái sơ khai của thế giới này tồn tại không đến một phần vạn khắc, lại bị uy lực cuồng bạo phá diệt!

"Phốc…" Dù Hồng Vân không tiếc bất cứ giá nào thiêu đốt tinh huyết, nhưng y đã phải chịu lực phản chấn cực lớn, không ngừng phun ra máu tươi, nhuộm đỏ cả vạt áo!

Rốt cuộc!

Bất luận là Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, đều là tồn tại cùng cấp bậc với Hồng Vân, thậm chí chiến lực còn vượt trội!

Hồng Vân muốn một mình địch ba người, căn bản là không thể!

"Hồng Vân, ta xem ngươi còn có bao nhiêu máu để phun!" Côn Bằng một đôi mắt hình tam giác, lãnh quang như điện, thôi động Yêu Sư Cung, bùng phát vô tận yêu lôi, chân thủy, không ngừng hung hăng đập xuống Hồng Vân!

"Hỏa Vân Phá Diệt Thần Quang!" Hồng Vân Lão Tổ liên tục nộ hống, không ngừng đánh ra từng đạo xích hồng sắc quang mang va chạm với Côn Bằng, dựa vào sự bùng nổ tạm thời, áp chế Côn Bằng vào thế hạ phong!

"Hừ!" Đế Tuấn lạnh lùng hừ một tiếng, giơ tay nắm lại, liền

ngưng tụ ra một Thái Dương Thần Kiếm kim sắc, uyển như được đúc từ vàng ròng, mãnh liệt chém xuống về phía Hồng Vân!

"Ông!" Thái Dương Thần Kiếm đột nhiên phóng đại vạn lần, như một thanh khai thiên chi nhận, cắt xé hư không thành một rãnh sâu cực lớn, hùng hổ chém về phía Hồng Vân!

"Hống!" Hồng Vân vươn tay chộp về phía trước, hồng sa vô tận hội tụ, đồng dạng ngưng tụ thành một thanh thiên đao xích sắc, bùng phát ra từng trận phá diệt chi quang.

Lấy hạ khắc thượng, tản ra khí thế sắc bén vô tận, chém về phía Thái Dương Thần Kiếm kim sắc kia!

"Đang oanh!" Kèm theo một tiếng vang lớn kinh thiên động địa, một đao một kiếm đều vỡ nát, "oanh" một tiếng bạo tạc thành vô số mảnh vỡ.

Thái Dương Thần Quang vô tận và Tán Phách Hồng Sa điên cuồng trút xuống, nhấn chìm, đánh hư không thành một vùng hỗn loạn!

"Đang!" Đột nhiên, một tiếng chuông vang.

Một đạo hỗn độn chi quang xé rách vĩnh hằng, một đường va chạm phá vỡ thiên địa, trấn áp về phía Hồng Vân!

Lại là Thái Nhất tay cầm Hỗn Độn Chung sát, một chiếc Hỗn Độn Đại Chung, trong tay y như Hỗn Độn Thần Nhạc, hung hăng đập về phía Hồng Vân!

"Hô!" Hồng Vân đại thủ nhất phách, thôi động Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô hướng tiền trùng xuất, đốn thì dữ Hỗn Độn Chung chàng nhất.

"Đang!" Một tiếng kim thiết va chạm cực lớn truyền ra, hỗn độn chi quang vô cùng bùng phát, quét sạch lục hợp bát hoang, chư thiên hoàn vũ.

Hỗn Độn Chung và Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô không ngừng trút xuống, bùng phát ra quang mang chưa từng có, thần linh bên trong đều đang nộ hống, cực tẫn thần uy!

Chương 122

Nhưng!

Cuối cùng hung uy của Hỗn Độn Chung vẫn mạnh hơn, không ngừng chấn động gian, lực đạo cuồng mãnh bùng phát, chấn cho Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô bay ngược ra ngoài!

"Phốc…" Hồng Vân Lão Tổ chịu lực phản phệ, lại không nhịn được phun ra một ngụm tiên huyết lớn!

Thân thể lung lay sắp đổ!

"Giết!" Thái Nhất dao động Hỗn Độn Chung, "oanh" một tiếng đánh kích Hồng Vân đích thân thượng, khủng phố đích lực đạo bạo phát!

"Bồng!" Kèm theo một tiếng động nhẹ, nửa thân thể Hồng Vân nổ tung, tiên huyết đầm đìa, lộ cả xương cốt trắng hếu!

Qua vết thương, càng có thể thấy nội tạng vỡ nát, xương cốt gãy lìa trong cơ thể Hồng Vân!

"A!" Hồng Vân phát ra một tiếng thảm thiết, trong miệng điên cuồng phun máu tươi, trong nháy mắt bị trọng thương, gần như vẫn lạc!

"Cho ta chết!" Thái Nhất nộ hống, lần nữa thôi động Hỗn Độn Chung đập về phía Hồng Vân!

Nếu đánh trúng, Hồng Vân chắc chắn phải chết!

"Ai!" "Hồng Vân e rằng không xong rồi!" "Sau hôm nay, Hồng Hoang Đại Địa lại sẽ thiếu đi một vị đại năng!" "…" Khi nhìn thấy cảnh này, một đám tiên linh đều lắc đầu thở dài, trên mặt lộ ra vẻ bi thương.

Nếu không có gì bất ngờ, Hồng Vân lần này chắc chắn phải chết.

Ngoài tiếc nuối ra, còn có một loại cảm giác sợ hãi sau khi xảy ra!

Với tu vi Chuẩn Thánh cấp bậc của Hồng Vân, vậy mà cũng vẫn lạc.

Vậy những tiểu tiên kia, chẳng phải tính mạng tùy thời không giữ được sao?!

Lúc đó, khó tránh khỏi, trong đầu lại vang lên câu nói của Hồng Quân Đạo Tổ.

Dưới Thánh Nhân, đều là lâu nghĩ!

"Hồng Vân, đi chết đi!" Mắt thấy Hỗn Độn Chung sắp va vào người Hồng Vân, Thái Nhất càng lúc càng hung cuồng!

Đúng lúc này.

Không hề có dấu hiệu gì.

Trong cơ thể Hồng Vân khẽ chấn động, truyền ra một cỗ ý nặng nề hạo hãn, từng đạo thổ hoàng sắc quang mang hiện lên.

"Ông!" Đột nhiên!

Trong cơ thể Hồng Vân xông ra một cuốn cổ thư màu hạt dẻ khổng lồ, rũ xuống vô tận Huyền Hoàng Mẫu Khí Nguyên Căn, như một tấm màn che, vững vàng bảo vệ thân thể Hồng Vân bên trong!

"Oanh long long!" Hỗn Độn Chung va chạm, thần lực hùng dũng bùng phát, nhưng lại bị Huyền Hoàng Mẫu Khí toàn bộ ngăn cản xuống!

"!" "Địa Thư!" Khi nhìn thấy kiện pháp bảo trên đỉnh đầu Hồng Vân, thiên địa gian liền truyền ra từng đạo kinh ngạc vô cùng!

Vật này, chính là Tiên Thiên Linh Bảo Địa Thư bạn sinh của Trấn

Nguyên Tử!

"Trấn Nguyên Tử đạo huynh, …" Thấy cảnh này, vành mắt Hồng Vân liền đỏ hoe, nước mắt tuôn rơi, cảm động đến cực điểm.

Nhìn Địa Thư, Hồng Vân toàn thân run rẩy, không ngừng nức nở.

Không ngờ, Trấn Nguyên Tử vì mình, lại có thể làm đến bước này!

Cần phải biết, Địa Thư là linh bảo bạn sinh của Trấn Nguyên Tử, là vật quan trọng nhất đối với y, tuyệt đối không được có chút sai sót nào.

Bằng không, thậm chí có thể ảnh hưởng đến Đại Đạo chi lộ của Trấn Nguyên Tử!

Nhưng Trấn Nguyên Tử không biết từ khi nào, đã lén lút đặt Địa Thư lên người Hồng Vân, vào thời khắc nguy nan nhất, nó đã hiện hóa ra, cứu Hồng Vân một mạng!

"Ông!" Địa Thư hiển hóa ra, trên đó Đại Đạo văn lạc hiện lên, không ngừng phun ra Huyền Hoàng Mẫu Khí vô tận, tản ra hào quang vạn trượng.

Sức mạnh vô cùng trầm trọng, hạo hãn đẩy lùi Thái Nhất!

Huyền Hoàng Mẫu Khí, chính là tinh hoa của đại địa!

Mỗi một sợi đều nặng vạn quân, nhiều Huyền Hoàng Mẫu Khí như vậy, đã đạt đến mức đáng sợ cực điểm!

"Địa Thư!

Trấn Nguyên Tử đã đưa Địa Thư cho y!" Đế Tuấn kinh hãi nhìn kiện pháp bảo trên đỉnh đầu Hồng Vân, khó mà tin được.

Sắc mặt Côn Bằng đồng dạng trở nên vô cùng khó coi, không ngờ Trấn Nguyên Tử lại chịu làm đến mức này vì Hồng Vân, liệu có thật

sự đáng giá không?

Đồng thời.

Xa xôi vạn dặm tại Vạn Thọ Sơn, trong Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử đang khoanh chân đả tọa bỗng nhiên có cảm ứng, mãnh liệt mở choàng hai mắt, nhìn về phía Hồng Vân, trong mắt lộ ra một tia bi sắc, nói: "Lão hữu, vì sao ngươi lại muốn rời khỏi Ngũ Trang Quán chứ!" Nói xong, Trấn Nguyên Tử liền đột nhiên đứng dậy, nói: "Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không để ngươi chết!" Bước một bước, liền muốn bay ra ngoài.

Ngay lúc này.

"Oanh!" "Oanh!" Hư không ngoài Vạn Thọ Sơn đột nhiên vỡ nát, giữa thiên địa rải xuống vô số kim hà thụy hoa, từng đóa kim sắc bảo liên xuất hiện, hai đạo thân ảnh đạp không mà đến.

Chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây Phương!

Chuẩn Đề giơ tay vung lên, đánh ra một đạo pháp lực lưu quang, ngăn cản Trấn Nguyên Tử ở phía trước, cười hắc hắc nói: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, vì sao thần sắc vội vã như vậy?" "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Trấn Nguyên Tử nhìn thấy hai người, sắc mặt hơi trầm xuống, mở miệng nói: "Hai ngươi chặn ta làm gì, mau mau tránh ra!" Chuẩn Đề nghe vậy cười ha ha nói: "Đạo huynh lời này sai rồi, ta và sư huynh không quản vạn dặm đến Vạn Thọ Sơn làm khách, đạo huynh lại đãi ngộ hai chúng ta như vậy sao?" "Lão hữu của ta Hồng Vân đang nguy cấp, hai vị đạo hữu xin hãy rộng lòng tha thứ." Trấn Nguyên Tử mở miệng nói: "Chờ bần đạo trở về, nhất định sẽ đích thân xin lỗi hai vị đạo hữu!" Nói xong câu đó, Trấn Nguyên Tử hựu hướng ngoại phi xuất.

"Đạo huynh xin dừng bước!" Chuẩn Đề giơ tay vung lên, lập tức

đánh ra một mảng kim quang lớn, kiên quyết chặn Trấn Nguyên Tử lại, cười mỉm nói: "Đạo huynh làm sao có thể rời đi như vậy?" "Chuẩn Đề, ngươi muốn làm gì?!" Trấn Nguyên Tử tuy là người thành thật, nhưng mấy lần ba lượt bị Chuẩn Đề ngăn cản, lúc này cũng đã nổi giận, mở miệng chất vấn!

Chuẩn Đề nói: "Không làm gì cả, chỉ cần đạo huynh không rời khỏi Vạn Thọ Sơn là được." "!!" Lúc này, Trấn Nguyên Tử cũng đã hiểu ra, hai người này rõ ràng là cố ý ngăn cản, không cho y đi cứu viện Hồng Vân!

"Bần đạo và Tây Phương nhị tôn không oán không cừu, vì sao lại hành sự như vậy!" Trấn Nguyên Tử nộ khí trùng trùng nói: "Là vì!

Vì Hồng Vân đã nợ nhân quả thành Thánh của các ngươi, cho nên mới muốn y chết đúng không?!" "Uổng cho ngày trước ta đã nhường chỗ cho hai sư huynh đệ các ngươi!" "Hai ngươi thật có tâm địa độc ác a!" "Hừ!" Thấy Trấn Nguyên Tử vạch trần tâm tư của hai người, Chuẩn Đề cũng lười giả vờ nữa, lộ ra đuôi cáo của mình, thần sắc bất thiện nói: "Không sai, bản tôn muốn Hồng Vân chết!" "Ngày trước ở Tử Tiêu Cung, Hồng Vân tự nguyện nhường chỗ cho ta, liên quan gì đến ta?" "Vô sỉ!" Nghe lời Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử bị triệt để chấn kinh, thực sự không ngờ Chuẩn Đề có thể vô sỉ đến mức đó.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân bên cạnh lúc này cuối cùng cũng mở miệng, nhàn nhạt nói: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, kiếp nạn lần này của Hồng Vân là Thiên Đạo chú định, bần đạo khuyên đạo hữu hãy trở về đi!" "Phóng thí!" Trấn Nguyên Tử bị hai sư huynh đệ này làm cho buồn nôn, thực sự không nhịn được mà nói tục, hai mắt đỏ hoe nói: "Các ngươi bức ta!" "Oanh!" Trấn Nguyên Tử giơ tay vỗ xuống, thần lực vô tận kích động, lập tức đánh ra từng đạo huyền hoàng chi quang, trầm trọng vô cùng, như thiên hà rơi xuống, áp về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

“Đạo hữu hà tất chấp mê bất ngộ chứ?” Tiếp Dẫn khẽ thở dài một tiếng, giơ tay vung về phía trước, đánh ra từng đạo canh kim thần quang, tản ra khí thế sắc bén vô tận, cắt xé, phá diệt tất cả huyền hoàng chi quang!

“Ti bỉ tiểu nhân!” Trấn Nguyên Tử nộ hống nói: “Bằng hai người các ngươi, cũng xứng thành Thánh?!” “Huyền Hoàng Diệt Thế Đại Thủ!” Một tiếng quát lớn, trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử khánh vân hiện ra, trong cơ thể xông ra thần quang vô tận, thôn phệ đại địa chi khí hạo hãn giữa thiên địa, lập tức giữa không trung ngưng tụ thành một bàn tay lớn huyền hoàng che trời lấp đất!

Giữa các ngón tay, từng sợi huyền hoàng mẫu khí rơi xuống, lưu chuyển, như ngân hà tiên bộc, áp sập hư không xuống.

Phảng phất có thể hái cả nhật nguyệt tinh thần!

“Cho ta trấn áp!” Trấn Nguyên Tử nộ hống, thao túng Huyền Hoàng Diệt Thế Đại Thủ, hùng hổ đập xuống Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Trong nháy mắt, như trời nghiêng!

Trấn Nguyên Tử tuy bình thường danh tiếng không hiển hách trong Hồng Hoang, nhưng y cũng là đại thần thông giả đỉnh cấp.

Chương 123

Vừa ra tay, uy thế liền kinh thiên động địa, triển hiện ra tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ cường đại!

Đặc biệt dưới sự căm hận, uy lực càng kinh người!

"Thật lợi hại!" Cảm nhận uy lực của một kích của Trấn Nguyên Tử, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng thầm kinh hãi.

Tiếp Dẫn quát khẽ một tiếng, giơ tay chỉ một ngón, trong cơ thể liền bay ra một đóa kim sắc liên hoa, hóa tác một tòa liên đài xuất hiện dưới chân hai người.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Công Đức Kim Liên!

"Ông!" Giữa lúc Công Đức Kim Liên xoay chuyển, công đức chi khí vô tận lưu chuyển, rải xuống từng trận kim sắc hà quang, hội tụ thành vạn đóa kim liên, hạo hạo đãng đãng, trải đầy cả bầu trời!

"Oanh long long!" Huyền Hoàng Đại Thủ giáng xuống, mang theo sức mạnh đủ để hủy thiên diệt địa, cứng rắn phá nát kim liên ngập trời, đập ra một con đường!

"Ừm?" Thấy vậy, Chuẩn Đề khẽ nhíu mày, tay phải nhẹ nhàng chộp một cái, lập tức xuất hiện một cây bảo thụ lấp lánh bảy sắc quang mang, rực rỡ muôn màu, chính là Thất Bảo Diệu Thụ!

"Xoẹt!" Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, dùng sức vung về phía trước, lập tức quét ra vạn thiên thần quang, như quang mang lưu ly, quét sạch vạn vật thiên hạ.

"Xoẹt!" Giữa hư không, vô tận thất thải chi quang lưu chuyển, từng đạo thần hà lan tràn, phá diệt vạn pháp, quét sạch tất thảy.

Thất Bảo Diệu Thụ có thể quét tận thiên hạ mọi vật hữu hình vô

hình!

"Ầm ầm ầm!" Thất bảo chi quang va chạm cùng Huyền Hoàng Đại Thủ, tức thì phát sinh một trận đại bạo tạc kịch liệt, vô tận quang và hỏa bùng nổ!

Có thể thấy rõ.

Hải lượng thất bảo chi quang cùng huyền hoàng chi quang va chạm, tức thì nhanh chóng phân giải Huyền Hoàng Đại Thủ, phản bản quy nguyên, trở về giữa thiên địa.

Uy thế của Huyền Hoàng Diệt Thế Đại Thủ càng lúc càng nhỏ, nhanh chóng sụp đổ, nổ tung, tiêu tán không còn gì.

"A!" Khi chứng kiến cảnh này, Trấn Nguyên Tử không khỏi kinh hô thành tiếng, giơ tay chỉ lên trời, giận dữ quát: "Cấm Thiên Tỏa Địa!" "Ong!" Trong khoảnh khắc.

Khí địa trong phạm vi ức vạn dặm sôi trào, từng đường đại địa long mạch thức tỉnh, phun ra thần quang hùng dũng, giao thoa tung hoành, tức thì hình thành một không gian lồng giam kín mít.

Từng đạo đại địa chi khí, huyền hoàng chi quang không ngừng kích động, trấn áp hư không vô tận, nguyên khí, hóa thành một cấm địa phong tỏa khổng lồ!

"Địa Long!" Trấn Nguyên Tử gầm lên giận dữ, hai tay không ngừng vỗ về phía trước, đánh ra từng đạo huyền hoàng chi quang, câu liên địa khí vô tận, tựa như chúa tể của mảnh cấm địa này.

Trong chốc lát.

Địa khí vô tận không ngừng ngưng tụ, hóa thành một trăm lẻ tám điều Mậu Thổ Chi Long khổng lồ vô cùng, phát ra từng trận gào thét, mang theo uy thế vô tận, từ bốn phương tám hướng lao về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

“Thất Bảo Diệu Thụ!” Chuẩn Đề thấy vậy, không ngừng vung Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, quét ra từng đạo kim mang, hóa sinh ra bảo cái anh lạc, liên hoa kim lệnh cùng các dị tướng khác, mênh mông cuồn cuộn mà trải rộng ra!

“Tranh!” Cùng với một tiếng kiếm minh nhẹ nhàng, Tiếp Dẫn tế ra Hàng Ma Xử, dưới sự thôi động của pháp lực, đột nhiên hóa thành dài ức vạn trượng, tựa như một cây thiên trụ vàng óng, áp xuống thân Trấn Nguyên Tử!

“Ầm!” “Ầm ầm ầm!” Công thế hai bên va chạm, tiếng bạo tạc kinh thiên động địa truyền ra, vô tận quang và hỏa nhấn chìm tất cả.

Thiên địa hỗn độn, quang mang sáng tắt.

Mảnh thiên địa này triệt để bị sương mù che lấp!

“Trấn Nguyên Tử đạo hữu, hà tất phí công vậy?” Chuẩn Đề cười lạnh nói: “Có ta và sư huynh ở đây, ngươi không thể rời khỏi Vạn Thọ Sơn nửa bước!” Nghe lời Chuẩn Đề, sắc mặt Trấn Nguyên Tử tức thì trở nên xanh mét.

Lời Chuẩn Đề nói không sai, có hai người bọn họ cản trở, muốn rời khỏi Vạn Thọ Sơn gần như không thể.

Đặc biệt Địa Thư không ở trong tay y, Trấn Nguyên Tử không thể phát huy toàn bộ thực lực.

Càng không có hy vọng.

“Đáng hận!” “Hồng Vân lão hữu của ta, chẳng lẽ thật sự khó thoát kiếp này sao?” Trấn Nguyên Tử siết chặt hai nắm đấm, khớp xương cũng trắng bệch, bi thương đến cực điểm.

Đại La Thiên.

Tử Vi nhìn trận chiến đang diễn ra trên Hồng Hoang đại địa, trên

mặt lại lộ ra một nụ cười nhạt, nói: “Hai vị ấy cũng nên đến chiến trường rồi nhỉ!” .....

“Hừ!

Có Địa Thư thì sao chứ, chung quy cũng chỉ là một kiện pháp bảo mà thôi!” Đế Tuấn lạnh giọng nói: “Chỉ cần Trấn Nguyên Tử không ở đây, vẫn có thể giết y mà không lầm!” “Đại ca nói không sai, Yêu Sư, ta ra tay đây!” Thái Nhất hùng uy lẫm liệt, tràn đầy sát ý nói.

“Tốt!” Côn Bằng gầm lên một tiếng giận dữ, mạnh mẽ thôi động Yêu Sư Cung của mình, bùng phát ức vạn trọng Bắc Minh Yêu Lôi, Băng Phách Thần Quang, hóa thành một biển lôi quang, mang theo sức mạnh đủ để băng diệt tam thiên thế giới, hung hăng áp xuống thân Hồng Vân!

Y biết rõ, cho dù đánh chết Hồng Vân, có huynh đệ Đế Tuấn Thái Nhất ở đây cũng không thể đoạt được Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng Côn Bằng vẫn muốn phát tiết nỗi tức giận trong lòng, báo thù mối hận nhượng vị ở Tử Tiêu Cung năm xưa!

“Chết đi cho ta!” Thái Nhất gào lên giận dữ, ném Hỗn Độn Chung trong tay ra, hóa thành lớn ức vạn trượng, tản mát ra uy lực chí cao đủ để trấn áp Hồng Mông hư không, cũng cường liệt va chạm vào Địa Thư!

“Hỗn Nguyên Hà Lạc!” Đế Tuấn thì thao túng Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, tạo thành một không gian phong cấm xung quanh, cắt đứt liên hệ giữa Địa Thư và đại địa long mạch.

Khiến Địa Thư không thể lại từ đại địa mà có được sức mạnh.

“Xẹt!” Từng đạo tinh thần kiếp quang sinh ra, tựa như thiên hà đổ xuống, không tiếc tiền mà rải xuống Địa Thư!

“Ầm!” Từng tiếng cự hưởng liên miên truyền ra.

Huyền hoàng chi quang bao quanh Hồng Vân lại có cảm giác muốn vỡ vụn, sụp đổ, từng mảng lớn tiêu diệt.

Địa Thư cũng bị chấn động liên tục, quang mang không ngừng sáng tắt.

Địa Thư tuy là chí bảo phòng ngự đỉnh cấp, nhưng trong tình huống vô nhân ngự sử, lại không thể mượn khí địa của Hồng Hoang đại địa, đối mặt với công kích của ba vị đại thần thông giả, cũng có chút không chịu nổi.

Đặc biệt là Hỗn Độn Chung, vốn là Tiên Thiên Chí Bảo, công thế mạnh mẽ nhất!

"Hống!" Lúc này, thần linh bên trong Địa Thư gần như sống lại, ẩn ẩn phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Địa Thư rung lên, tức thì từng trang lật đi lật lại, và mỗi khi lật một trang, nó sẽ nhanh chóng bùng cháy rồi tiêu biến, hóa thành sức mạnh hùng hồn vô cùng, bù đắp cho sự tiêu hao cực lớn!

Đốt cháy bản nguyên của Địa Thư!

Trong một thời gian, sức mạnh của Địa Thư tăng lên theo cấp số nhân!

"Ong!" Trên Địa Thư, cũng phù hiện ra một hư ảnh của Trấn Nguyên Tử, y vẻ mặt phẫn nộ nhìn ba người Đế Tuấn, nhưng lại lưu lại một đạo thần niệm bên trong Địa Thư.

"Lão hữu!" Khi thấy thân ảnh đó, hai mắt Hồng Vân đỏ hoe, không khỏi lớn tiếng kêu: "Ta Hồng Vân hà đức hà năng, đáng để ngươi đối xử như vậy!" "Đừng đốt bản nguyên nữa, nếu không, ngươi sẽ rớt xuống cảnh giới Chuẩn Thánh đó!" Hư ảnh Trấn Nguyên Tử lại không hề lay động, trầm giọng nói: "Cho dù hủy Địa Thư, ta cũng phải bảo vệ ngươi vô dạng!" "Nực cười!" Nghe lời

Trấn Nguyên Tử, Đế Tuấn cười lạnh: "Địa Thư đốt hết bản nguyên, lại có thể kiên trì được bao lâu?!" "Toàn lực công sát cho ta!" "Ầm!" "Ầm ầm ầm!" Dưới tiếng quát lớn của Đế Tuấn, cùng với Thái Nhất, Côn Bằng, tất cả đều đánh ra từng đạo công thế đáng sợ, toàn lực oanh kích vào Địa Thư!

Có thể thấy rõ.

Tốc độ đốt cháy trang sách của Địa Thư càng lúc càng nhanh!

Theo xu thế này, Địa Thư sẽ chịu tổn thương vĩnh viễn không thể phục hồi, thậm chí hoàn toàn phế bỏ.

Hồng Vân cắn răng, mở miệng nói: "Ta Hồng Vân chết, cũng không thể liên lụy lão hữu!" Nói đoạn, Hồng Vân một tay tóm lại Địa Thư, mạnh mẽ ném về phía xa!

"Hồng Vân, ngươi muốn làm gì!" Hư ảnh Trấn Nguyên Tử vô cùng sốt ruột nói.

Chương 124

"Tái kiến, lão hữu!" Hồng Vân bi thương kêu một tiếng, ánh mắt nhìn về phía ba người Đế Tuấn, trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng, nói: "Ngươi muốn ta chết, cũng đừng mơ có tử khí!" Lời vừa dứt.

Hồng Vân thân thể bề mặt xuất hiện từng đạo vết nứt li ti, xông ra thần quang vô tận, một cỗ khí thế cực kỳ đáng sợ đang nhanh chóng thai nghén!

"Đồ khốn!" "Lại tự bạo!" "Nhanh rút lui!" Khi thấy cảnh này, ba người Đế Tuấn đều biến sắc, liên liên lùi về phía sau.

Hồng Vân kia cư nhiên lại muốn tự bạo.

"Ha ha ha!

Không phải các ngươi muốn tử khí trong tay ta sao?

Này, chạy đi!" Thấy vậy, Hồng Vân cười càng thêm điên cuồng, hóa tác một đạo hồng quang, đuổi theo ba người!

"Tên điên!" Khi thấy Hồng Vân lao về phía mình, ba người đều không nhịn được mắng một câu, phi độn tốc độ càng nhanh hơn.

"Hồng Vân cũng là một kẻ ngoan độc a!" Khi thấy Hồng Vân lại muốn tự bạo, một người đuổi theo ba người Đế Tuấn chạy trốn, chúng sinh Hồng Hoang không cấm lạnh hãn trực lưu.

Người thật thà quả nhiên không thể dễ dàng chọc giận!

Từng người bị dồn vào đường cùng, bất định sẽ có phong cuồng đích cử động.

Trấn Nguyên Tử như vậy, Hồng Vân cũng như vậy.

Mắt thấy thân thể Hồng Vân bành trướng đến cực hạn, sắp sửa nổ

tung.

"Ong!" Một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện gần chiến trường.

Tướng Thần toàn thân tử khí sôi trào, nhìn xuống Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận bên dưới, cười lạnh một tiếng, không chút hoa mỹ mà một quyền đánh xuống!

Lực lượng nhục thân khủng bố bùng phát, một đạo quyền cương màu vàng sẫm như rồng lớn, tựa muốn xuyên thủng thiên địa hoàn vũ, đột ngột oanh kích lên đại trận!

"Ầm ầm!" Một tiếng cự hưởng, toàn bộ Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận đều kịch liệt lay động, lung lay sắp đổ.

Cùng lúc đó.

Ở một phương vị khác, giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện một hư không thông đạo, thân ảnh Bắc Thần Đạo Nhân từ trong đó xuất hiện, một bước phóng ra.

"Chém!" Bắc Thần tay cầm Ly Hỏa Thần Kiếm, không nói hai lời, giơ tay chém xuống đại trận bên dưới!

"Xuy lạp!" Một đạo kiếm quang đỏ rực bắn ra, như một vầng trăng lưỡi liềm huyết sắc, ức ức vạn vạn kiếm mang kích động, phát ra âm thanh lôi minh ầm ầm, không chút lưu tình mà chém xuống đại trận.

"Ầm!" Liên tiếp chịu hai người công kích mạnh mẽ, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cuối cùng không thể chống đỡ nổi, "oanh" một tiếng nổ tung!

"Chuyện gì vậy?" "Đại trận bị phá rồi!" Khi cảm nhận khí tức của Bắc Thần Đạo Nhân và Tướng Thần, Đế Tuấn còn chưa kịp phản ứng, đại trận đã bị phá tan.

Ngược lại.

Hồng Vân chỉ còn một bước nữa là tự bạo, trong lòng lại vui mừng khôn xiết.

"Có cơ hội!" Hồng Vân vội vàng dừng tự bạo, từ chỗ khuyết khẩu của đại trận, trong nháy mắt hóa thành một đạo quang hồng bay ra, liều mạng chạy trốn về phía xa!

"Ngươi chạy đi đâu!" Thái Nhất thấy vậy, liên mang hóa tác một đạo độn quang, muốn truy sát Hồng Vân.

"Hừ!" Lúc này, Bắc Thần Đạo Nhân lạnh thanh đạo: "Để ngươi ở lại đi!" "Ong!" Y giơ tay vung lên, tức thì chém ra một đạo kiếm mang đỏ rực đáng sợ, mang theo khí thế phong duệ vô tận, chém xuống thân Thái Nhất!

"Keng!" Thái Nhất gầm lên giận dữ, vội vàng thôi động Hỗn Độn Chung chắn trước thân mình, tức thì phát ra một tiếng va chạm kim thiết lanh lảnh, bị sinh sinh đích hướng hậu bức thối liễu mấy chục vạn dặm!

"Ngươi dám!" Thái Nhất bị Bắc Thần ngăn cản, không khỏi bạo nộ.

"Ha ha, mấy vị đạo hữu, đừng vội rời đi làm gì!" Tướng Thần cười quái dị một tiếng, cả người đều bao phủ trong một tầng sương đen dày đặc, nhìn ba người Đế Tuấn, Thái Nhất mà cười lạnh.

"Bắc Thần?" "Còn có Tướng Thần!" Sự xuất hiện của Bắc Thần Đạo Nhân và Tướng Thần tức thì lại gây ra một trận xôn xao!

Ai cũng không ngờ.

Vào thời khắc cuối cùng, cư nhiên lại có thêm hai vị đại thần thông giả đỉnh cấp lừng lẫy xuất hiện.

“Đáng hận!” Mắt thấy Hồng Vân sắp bị chém giết, kết quả đột nhiên bị Bắc Thần và Tướng Thần phá ngang, công dã tràng xe cát, ba người Đế Tuấn tức thì bạo nộ, gân xanh nổi đầy trán.

Đế Tuấn chết dí nhìn hai người, khí nộ trùng trùng nói: “Hai ngươi, đừng cản ta!

Để ta đi chém giết Hồng Vân!” “Chém giết Hồng Vân?” Tướng Thần văn ngôn khóe miệng bất do lộ xuất nhất ti tà mị tiếu ý, hồn thân hắc khí liễu nhiễu, khai khẩu đạo: “Được thôi!” Nói đoạn.

Y lại nhếch miệng cười, vẻ tà dị hiện rõ: “Nhưng với tiền đề, ngươi phải vượt qua ta đã!” Bắc Thần Đạo Nhân trả lời càng đơn giản hơn, Ly Hỏa Thần Kiếm trong tay “tranh tranh” rung lên, chỉ nói một chữ: “Chiến!” Hồng Vân vốn đang điên cuồng chạy trốn, cảm nhận động tĩnh bên này, liên mang đình liễu hạ, tại tối ngoại vi tiểu tâm dực dực đích quan sát trứ.

Hiện tại, bản nguyên của y đã đốt cháy hơn nửa, gần như tàn phế!

Nếu lại chạy trốn trên đường, va phải đại thần thông giả khác chặn giết, e rằng thập tử vô sinh!

Không bằng tạm thời quan sát gần đây một chút, có Đế Tuấn và mấy người kia ở đây, các đại thần thông giả khác cũng tuyệt đối không dám tiếp cận khu vực này.

Vạn nhất... vạn nhất Bắc Thần và Tướng Thần thật sự giúp y thì sao?

Nên ở lại đây là lựa chọn tốt nhất!

Giữa chiến trường, sự biến hóa đột ngột này cũng khiến tất cả mọi người giữa thiên địa sững sờ.

Ai cũng không ngờ, vào thời khắc cuối cùng, Bắc Thần Đạo Nhân thần bí và Tướng Thần, tổ tiên của cương thi, cũng xuất hiện, tham

gia vào trận đại chiến này.

Xem ra, hai người họ hình như muốn bảo vệ Hồng Vân?

Thật đáng để suy nghĩ.

Nhưng mặc kệ thế nào, có thể dự đoán được.

Giữa mấy người bọn họ nhất định sẽ có một trận đại chiến kinh thế đại chiến phát sinh.

Lúc này, tất cả mọi người không khỏi hưng phấn!

Rốt cuộc Bắc Thần Đạo Nhân, Tướng Thần có chiến lực mạnh hơn một bậc, hay Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, những cường giả lão bài của Yêu Tộc, lợi hại hơn?!

Đại chiến còn chưa bắt đầu, máu đã sôi sục rồi!

Ngoài Vạn Thọ Sơn.

Trấn Nguyên Tử nhìn sự biến hóa đột ngột, không khỏi đại hỉ nói: "Hồng Vân có cứu rồi!" Y vô thức coi Tướng Thần và Bắc Thần là những người đến cứu Hồng Vân!

Tựa như vớ được cọng rơm cứu mạng cuối cùng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sắc mặt đều biến đổi, khó coi như vừa ăn phải một đứa trẻ chết, ai ngờ lúc này cư nhiên lại có bất ngờ xảy ra?!

Điều này không nằm trong kế hoạch!

Chương 125

"Hoa tử!" Thái Nhất bản bạo tỳ khí, bị trở lan hạ tảo thập phân bất sảng, đại khiếu nhất thanh, thôi động Hỗn Độn Chung, chấn xuất một đạo đạo nhục nhãn khả kiến âm ba, chấn toái thiên địa hư không, hãn nhiên hướng trứ Bắc Thần Đạo Nhân thân thượng trùng khứ!

"Hống!" Đế Tuấn song thủ nhất hợp, Hà Đồ và Lạc Thư hai kiện pháp bảo tức thì hợp hai làm một, hóa thành một cây tinh thần thánh thương vô cùng rực rỡ, bùng phát ra sức mạnh khủng bố chấn động vạn cổ, đâm về phía Tướng Thần!

"Yêu Sư Cung!" Động tác của Côn Bằng không hề chậm, thôi động Yêu Sư Cung, do như nhất tòa thái cổ ma nhạc bàn, khỏa hiệp trứ vô lượng hắc thủy lôi quang, ngoan ngoan địa hướng Tướng Thần áp lạc!

Trong khoảnh khắc.

Ba người đều động dụng toàn lực!

"Hừ!" Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, mục quang như điện, Ly Hỏa Thần Kiếm trong tay vung lên, tức thì trảm xuất nhất đạo đạo xích hỏa kiếm quang, hóa thành một phiến kiếm khí phong bạo, hạo hạo đãng đãng đích tịch quyển xuất!

"Bất Tử Thiên Công!" Tướng Thần cười lạnh liên tục, hai tay không ngừng vung lên, cương thi khí đáng sợ sôi trào, triển hiện cái đại vô địch đích khủng phố nhục thân, đả xuất nhất đạo đạo hắc sắc đích quyền cương, phảng phật thiên hoả hoành lưu, càn quét hoàn vũ hư không!

Một thuấn gian.

Tối vi khả phạ đại chiến bạo phát!

Ngũ nhân đô thiên địa gian tối đỉnh lưu đại thần thông giả, tư sát chi hạ, thiên địa hãn nhiên biến sắc, nhật nguyệt đô yếu trầm luân!

"Ầm!" "Ầm ầm ầm!" Nơi đó hoàn toàn bị quang và hỏa nhấn chìm, hư không không còn tồn tại, hóa thành bóng tối vĩnh hằng bất biến, như một thiên uyên, thấu phát xuất khả phạ đích khí tức.

Phạm vi ức vạn dặm thiên địa đột nhiên ảm đạm hạ, nhật nguyệt đích quang mang bị già đáng, duy hữu nhất đạo đạo đích cao năng lạp tử lưu, khỏa hiệp trứ túc dĩ hủy thiên diệt địa đích sức mạnh tại bất đoạn bạo phát trứ, do như vạn thiên tinh hồng, hoa phá trường không!

Loại chấn động kinh thế!

"Hống!" Cùng với từng trận tiếng kêu gào thét, mấy người điên cuồng chiến đấu, thi triển ra các loại đại thần thông nghịch thiên, cắt đứt cả càn khôn, tuế nguyệt, thậm chí ngay cả Tuế Nguyệt Trường Hà cũng bị đánh ra!

"Liệt Thiên!" Bắc Thần Đạo Nhân quát khẽ một tiếng, trong mắt hai đạo thần mang khám phá hư không, sau lưng đột nhiên dâng lên từng đạo huyền quang, chính là bảy khẩu Thiên Mang Thần Đao như lưu ly!

"Tranh!" Cùng với từng trận tiếng đao ngâm lanh lảnh, bảy thanh Thiên Đao xé rách vũ trụ vô vết, cắt đôi hắc ám và băng lãnh.

Thiên Đao tại thế, vạn vật bất khả đáng!

Có thể thấy rõ.

Từng dải tinh hà vực ngoại đều tối sầm lại, đao mang quét qua, vô số đại tinh nổ tung, không có gì có thể chống lại!

Bảy khẩu thần đao tại Bắc Thần Đạo Nhân thôi động hạ, có một

loại thần tính khó tả, yếu tướng thế gian sở hữu đông tây toàn đô trảm diệt!

Điều đáng nói là.

Bắc Thần Đạo Nhân và Tướng Thần tuy đều là Đạo Ngã Thân và Thệ Ngã Thân của Tử Vi, nhưng các pháp tắc tu hành lại không hoàn toàn giống nhau!

Bắc Thần tu hành các pháp tắc như Kiếm Đạo pháp tắc, Sát Lục pháp tắc, Hủy Diệt pháp tắc.

Còn Tướng Thần lại tu hành các đại đạo pháp tắc như Tử Vong pháp tắc, Tịch Diệt pháp tắc, Thôn Phệ pháp tắc.

Bởi vậy!

Chỉ cần không động dụng những thần thông mang tính biểu tượng như Đấu Chiến Tiên Pháp, người khác căn bản không thể nhìn ra mối quan hệ giữa hai người họ và Tử Vi!

Ngoài ra.

Cảm ngộ đại đạo của Bắc Thần và Tướng Thần, bản thể Tử Vi cũng có thể hấp thu, đồng thời dùng để cường hóa hình thái ban đầu của thế giới trong cơ thể, có tác dụng cực lớn đối với tu luyện!

"Hỗn Độn Thần Quang!" Thái Nhất gầm lên giận dữ, bất đoạn dao động Hỗn Độn Chung, chung thân đương trung ngưng luyện xuất một cái hôi sắc không gian kỳ điểm, bất đoạn xạ xuất nhất đạo đạo hôi sắc đích quang thúc, khả phạ đích phá phôi lực bạo phát, thành phiến thành phiến đích vũ trụ tạc liệt!

"Tranh!" Thiên Mang Thần Đao chiến đấu, thông thể tuyết lượng như điện, chiếu diệu xuất vạn cổ huy hoàng, uy thế kinh thiên động địa!

“Ầm ầm ầm!” Vô tận đao mang và hỗn độn thần quang giao cắt, khí đao ức vạn trọng, tịch quyển cửu trọng vân tiêu, tương thiên thượng đích đại tinh đô trảm lạc liễu hạ, khủng phố đích quang mang hoành tảo vô tận thanh minh.

Chỉnh phiến tinh vực đô tạc khai liễu, thành vi vũ trụ trần ai!

“Keng!” Bảy thanh bảo đao như đồng thất điều kim sắc đại long, kiểu kiện tung hoành, bất đoạn chém giết xuất nhất quải quải kim sắc đao khí, dữ Hỗn Độn Chung trùng chàng nhất, phát xuất đang đang cự đại kim thiết bính chàng thanh, chấn động tứ hải bát hoang.

Vô biên hỗn độn khí phí đẳng!

Nhiên!

Hỗn Độn Chung nhất chấn, tán phát xuất trấn áp Hồng Mông tuyệt thế vĩ lực, tướng thất bính thiên đao đô chấn khai liễu!

“Ầm!” Hỗn Độn Chung không hổ là Tiên Thiên Chí Bảo, công phạt vô song, tại Thái Nhất thôi động hạ, hóa tác nhất đạo bất diệt đích hỗn độn chi quang, trùng phá nhất thiết trở đáng, hãn nhiên hướng trứ Bắc Thần chàng.

Bắc Thần mi đầu vi trứu, sĩ thủ hướng tiền nhất chỉ, thất khẩu Thiên Mang Thần Đao oanh nhiên nhất chấn, sậu nhiên bính phát xuất huyến lạn đích kim sắc thần mang, bạn tùy trứ nhất trận ca sát thanh, dung hợp thành liễu duy nhất đích nhất bính kim sắc thiên đao!

Tán phát xuất một cỗ ti hào bất hạ vu Tiên Thiên Chí Bảo cường hãn khí tức!

“Trảm!” Bắc Thần một thanh trường khiếu, sĩ thủ hướng tiền nhất áp, Thiên Mang Thần Đao phảng phật phục sinh liễu nhất bàn, nội bộ đích thần linh đích nộ hống, bính phát xuất vô biên khủng phố đích đao mang, tịch quyển cửu trọng thiên!

Trong khoảnh khắc.

Một bính kim sắc trường đao thiết khai liễu vũ trụ, phảng phật hóa thành liễu duy nhất, đao mang hóa tác mang mang thần phộc, bút trực đích lạc liễu hạ, hảo tượng yếu tương chỉnh phiến thiên địa sinh sinh phẩu khai.

Trường đao chi thượng, bạo phát xuất trùng thiên đích chiến khí, lăng lệ vô cùng, đại đạo phù văn thành thiên thượng vạn, uẩn hàm trứ thế gian đích đại bí, hạo hạo đãng đãng đích trấn áp hạ!

Một kích, túc dĩ chém giết tuyệt đại đa số đích Chuẩn Thánh!

Cảm thụ một đao đích sí thịnh uy thế, bất tri đa thiếu đại thần thông giả tề tề trừng đại liễu song nhãn, hô hấp đô hữu ta cấp xúc!

Vạn chúng chú mục chi hạ.

Oanh đích một thanh, lưỡng kiện pháp bảo chung vu bính chàng nhất, vô tận đích quang thải bính xạ xuất, khai thiên tích địa đích khí tức tại tịch quyển, hư không thành vi một phiến phí đẳng đao quang hải dương.

Càn khôn băng liệt, hỗn độn tháp hãm, một cá cá thế giới chi ảnh bị tấn tốc đích khai tịch xuất, toàn tức hựu tấn tốc đích phá diệt.

Tại dạng khủng phố bính chàng hạ, không có đông tây năng cú hoàn chỉnh đích bảo tồn hạ.

Một thiết hữu hình, vô hình chi vật, hữu chất, vô chất chi vật, toàn đô yên diệt!

Thiên Đao vàng óng như trường hồng diệt thế, liên tục chém xuống, giao thoa tung hoành trên không trung, từng đạo kim sắc đại đạo lôi đình xuất hiện, "hoa lạp lạp" giáng xuống, quang vũ khủng bố vô cùng, mỗi một đạo đều có thể diệt sát Chuẩn Thánh!

“A!” Một vị Chuẩn Thánh đứng ngoài quan sát né tránh chậm một bước, không cẩn thận bị một luồng đao mang bắn trúng, tức thì phát ra một tiếng thảm khiếu.

Sát Lục chi khí khủng bố sôi trào, thân thể vị Chuẩn Thánh này trước tiên từ hai chân nổ tung, ngay sau đó lan rộng lên nửa thân trên, mặc cho y gầm lên giận dữ, thi triển thần thông cũng vô dụng.

“Đừng…!” “A!

Ta không cam lòng…!” Cuối cùng trong tiếng thảm khiếu tuyệt vọng, xé tâm liệt phế, “oanh” một tiếng nổ tung thành một đoàn huyết vụ!

Nguyên thần tịch diệt!

Một vị tiên linh cường đại vừa mới bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh đã vẫn lạc!

“Sợ quá!” “Giết rồi!” “Khí đao thật đáng sợ!” “……” Khi chứng kiến cảnh tượng đáng sợ vô cùng này, tất cả mọi người đều ngây dại, cảm thấy da đầu tê dại, gáy cũng lạnh toát!

Chương 126

Đó chính là đại thần thông giả Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, y cũng thuộc về đại năng đỉnh cấp nhất, vậy mà lại không thể chịu nổi một đạo dư ba từ trận chiến của hai người kia.

Đơn giản là quá đáng sợ!

Tất cả mọi người trong lòng đều rùng mình, tuy nhìn bề ngoài đều là Chuẩn Thánh, nhưng Chuẩn Thánh và Chuẩn Thánh cũng có sự chênh lệch!

Như Tử Vi, Bắc Thần, Tướng Thần cùng với Tam Thanh và những người khác, đều là những đại thần thông giả đứng ở đỉnh cao nhất kim tự tháp Hồng Hoang!

Một người đủ sức dễ dàng diệt sát Chuẩn Thánh bình thường khác.

Thực sự là đội hình hạng nhất!

Đặc biệt là Tử Vi!

Gần như tất cả mọi người trong lòng đều công nhận y là chiến lực số một Hồng Hoang, đương nhiên, trừ Hồng Quân Đạo Tổ ra.

Còn những nhân vật như Kim Quang Lão Tổ, chỉ có thể xếp vào đội hình hạng hai.

Xa hơn nữa, mới là những Chuẩn Thánh bình thường không có tên tuổi!

"Tránh xa ra một chút!" "Tuyệt đối đừng tới quá gần!" Những Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên đang quan chiến đều trong lòng thắt

lại, vội vàng độn đi xa hơn, sợ rằng bị liên lụy vào trong đó.

Nếu không, chết như vậy quá oan uổng.

Cùng lúc Bắc Thần và Thái Nhất đại chiến, Tướng Thần và Đế Tuấn, Côn Bằng hai người cũng đang chiến đấu vô cùng kịch liệt.

"Đại Tinh Thần Thủ!" Đế Tuấn nộ khiếu thiên địa gian, sĩ thủ hướng tiền nhất trảo, thể nội trùng xuất ức ức vạn vạn tinh thần chi quang, tấn tốc hối tụ thành nhất phương già thiên tế nhật đích tinh thần đại thủ.

"Rầm rầm….." Từng luồng tinh thần chi quang chảy xuống, như thác tiên, ép hư không phát ra tiếng "lạc chi", mang theo lực đạo khổng lồ vô cùng, nặng nề giáng xuống thân Tướng Thần!

Côn Bằng tắc bất đoạn thôi động Yêu Sư Cung, bính phát xuất ức vạn trọng Bắc Minh Thần Lôi, tê liệt hư không thiên địa, hóa tác nhất điều hựu nhất điều tất hắc ma long, gào thét trứ hướng trứ Tướng Thần trùng khứ!

"Hắc!" Đối mặt với công thế của hai người, Tướng Thần cười lạnh một tiếng, hiển đắc việt phát đích tà dị, song thủ hướng tiền nhất thôi.

Hư không trung đốn thì sinh xuất trọng trọng điệp điệp đích hắc khí, do như hải triều đại lãng nhất bàn, hình thành liễu một phiến đặc thù lãnh địa, tương chu vi hư không toàn đô phúc cái!

Na nhất đầu đầu tất hắc ma long hãm nhập kỳ trung, đốn thì như hãm nê chiểu, uy thế đại giảm, bất đoạn bị hắc khí sở xâm thực, yên diệt!

"Ong!" Tướng Thần song thủ huy động, thân tiền hốt nhiên xuất hiện một khẩu cự đại hư không hắc động, một khẩu thanh đồng quan quách, tán phát xuất một cỗ táng diệt chư thiên đích tử vong khí tức,

tòng trung hiển lộ liễu xuất.

"Keng!" Tướng Thần dụng lực nhất thôi, Táng Thiên Quan chấn động, quan cái đả khai, vô tận tử khí trùng xuất, hiển lộ xuất quan trung một phương hạo hãn thế giới, u ám hối sáp.

Một nhãn vọng khứ, kỳ trung vô tận quang khí toàn chuyển, một đạo đạo pháp tắc chi quang thiểm thước, uẩn tàng trứ một chủng đại khủng bố!

"Ầm!" Táng Thiên Quan trung, một đạo đạo tử vong tiên quang phi xuất, động xuyên hư không, phảng phật ức vạn hắc sắc lợi tiễn, hoa phá vô tận thương khung, phô thiên cái địa, hướng trứ na tinh thần đại thủ thượng xạ khứ!

"Ầm ầm ầm!" Bất xuất ý ngoại, tử vong tiên quang đồng tinh thần đại thủ bính chàng nhất, đốn thì phát sinh kịch liệt đích đại bạo tạc.

Vô tận đích quang khí hung dũng, mạn thiên đấu tinh thần khí, tử vong quang, tượng hữu một luân hắc sắc đích mặt trời tạc liệt!

Na ta tất hắc ma long bị tử vong tiên quang tảo trung, biểu diện đích lân giáp bất đoạn thoát lạc, lộ xuất hủ lạn tinh xú đích huyết nhục, tán phát xuất tử tịch chi khí, hóa tác trần ai.

Tượng tấn tốc tẩu hoàn một sinh đích tuế nguyệt.

Tuy nhiên minh tri pháp tắc thần lực sở hóa, đãn dữ chân thực một bàn vô nhị!

"Hoa lạp lạp!" Táng Thiên Quan trung, một lũ hựu một lũ hắc quang dật xuất, xuất hiện mật mật ma ma đích đại đạo thần liên, hóa tác một điều hựu một điều tất hắc tỏa liên, hướng trứ Đế Tuấn, Côn Bằng lưỡng nhân thân thượng triều quanh khứ, yếu tướng lưỡng nhân lạp quan quách đương trung!

Kiến trạng, Đế Tuấn, Côn Bằng kiểm sắc đô một biến.

Do ký đắc, tiên tiền Tướng Thần dữ Minh Hà đấu chiến chi thì, Minh Hà bị trấn áp quan trung, thuấn gian tử vong liễu!

Hậu tài y kháo trứ Huyết Hải trọng sinh.

Quan trung, hữu đại khủng bố!

Lưỡng nhân một hữu Minh Hà huyết hải trọng sinh đích thủ đoạn, tự nhiên bất cảm hữu ti hào đích đại ý, liên mang đả xuất một đạo đạo đích thần quang.

Mạn thiên đấu Thái Dương Chân Hỏa, Bắc Minh Thần Lôi, bất đoạn dữ tử vong tỏa liên bính chàng trứ, tướng thiên địa hư không đả bạo toái, lộ xuất bối hậu Hỗn Độn Hải!

Khán một mạc, sở hữu nhân tâm đầu đô kịch chấn, Tướng Thần thực tại thái bá đạo liễu, thượng yếu tướng Đế Tuấn, Côn Bằng trấn áp quan trung, hà đẳng đích bá khí vô song!

"Hống!" Đế Tuấn trường khiếu, huy động thủ trung đích Tinh Thần Thánh Thương, đả xuất một đạo đạo xán lạn đích quang huy, bất đoạn băng toái một điều điều tỏa liên, như đồng một đạo thất luyện bàn, hoành kích trường không, chiến khí động cửu tiêu, bất đoạn hướng trứ Tướng Thần trùng khứ!

"Hát!" Côn Bằng đê hát một thanh, thủ thượng quang mang một thiểm, tiện xuất hiện một mai ba chưởng đại tiểu đích ngọc phù, ẩn ẩn hóa tác một bính tiểu kiếm đích mô dạng.

Chính na Phong Thủy Kiếm Phù!

"Tranh!

Tranh!" Phong Thủy Kiếm Phù bất đoạn thiểm thước trứ, hóa tác lưỡng đạo phong thủy chi quang, vô số mật mật ma ma đích kim sắc tiểu kiếm tung hoành thiên vũ, tán phát xuất khả phạ đích kim qua khí, tướng một đạo đạo tỏa liên trảm đoạn, bất đoạn phát xuất cự đại kim

thiết bính chàng thanh.

"Chu Thiên Tinh Lực, gia gia ngô thân!" Đế Tuấn nộ hống, một thủ trì Tinh Thần Thánh Thương, một thủ bất đoạn đả xuất một đạo đạo kỳ dị đích ấn quyết, đốn thì tiếp dẫn hạ một trọng trọng tinh thần chi quang, toàn đô một nhập đích thể nội.

"Ong….." Đế Tuấn chu thân tinh quang liễu nhiễu, ẩn ẩn hình thành liễu một kiện tinh thần tiên y, phù hiện xuất gia đa đại tinh chuyển động đích cảnh tượng, khả phạ vô cùng, chỉnh cá nhân chiến lực đề thăng liễu tuyệt đỉnh!

"Sát!" Một thanh nộ khiếu, chấn động thiên địa gian.

Đế Tuấn phảng phật hóa tác một đạo vĩnh hằng bất diệt đích thần quang, một cử một động gian, quyển vô tận tinh mang, chiếu diệu vạn cổ hư không, tướng hỗn độn đô tê liệt xuất một đạo đạo khả phạ đích đại liệt phùng!

Tốc độ, khoái liễu cực hạn!

Sức mạnh, dã khả phạ cực hạn!

Một khắc, Đế Tuấn triển hiện xuất liễu cận hồ vô địch đích khủng phố sức mạnh!

Chỉnh cá nhân đô kỷ hồ yếu nhiên thiêu!

"Hảo cường!" Đương cảm thụ Đế Tuấn thân thượng đích uy thế, thiên địa gian đích một chúng đại thần thông giả đô cảm thán liên liên.

Đế Tuấn bất quý vi Yêu Tộc Hoàng Giả, tung nhiên thủ lý một hữu Hỗn Độn Chung dạng đích công phạt chí bảo, đãn thực lực dã ti hào bất khả tiểu thứ!

"Hắc hắc, đắc hảo!" Vọng kiến một mạc, Tướng Thần bất kinh phản hỉ, kiểm thượng đích tiếu dung việt phát đích lãnh khốc, chưởng

chỉ khinh đạn, diện tiền đốn thì xuất hiện cửu khỏa tất hắc sắc ma hoàn.

"Tranh!" Cửu khỏa Tích Địa Ma Hoàn kịch liệt đích chiến đẩu, Tướng Thần đại thủ hướng tiền một trảo, diễn hóa vô tận thần thông áo nghĩa, tướng cửu khỏa ma hoàn nhữu hợp tại liễu một, thành vi một can nhan sắc tất hắc đại kích!

"Ầm!" Đại kích huy động, kích thân thượng đốn thì xuất hiện một cái hắc sắc đích quang điểm, thuấn gian bạo phát khai.

Một đạo đạo hắc sắc đích tử vong kiếp quang động xuyên hư không, trảm phá tam thiên giới, hướng trứ Đế Tuấn trảm khứ!

"Ầm ầm ầm....." Hư không đương trung xuất hiện khả phạ đích nguyên khí phong bạo, vô số hỗn độn khí tứ xử bạo trùng.

"Keng!" Hạ một thuấn.

Chương 127

Bạn tùy trứ một thanh cự đại vô cùng kim thiết bính chàng thanh, Tướng Thần dữ Đế Tuấn thủ trung đích binh nhận bính chàng nhất, sát xuất liễu một đạo đạo kim sắc thiểm điện lôi đình, chiếu lượng liễu lưỡng nhân đích diện bàng!

Một nhân phẫn nộ!

Một nhân tà dị!

"Hống!" Đế Tuấn hầu lung đương trung phát xuất một thanh cuồng hống, tự yếu phát tiết tâm trung đích nộ khí bàn, thủ trung đích Tinh Thần Thánh Thương, thương xuất như long, hóa tác một đạo đạo huyễn ảnh, bất khả trác ma, hướng trứ Tướng Thần thân thượng các xử yếu hại thứ khứ!

Cổn cổn Thái Dương Chân Hỏa dữ tinh thần tiên lực giáp tạp tại một, mỗi một kích đô hữu khả phạ phá phôi lực!

Nhược tầm thường Chuẩn Thánh ai thượng một thương, đăng thì yếu tễ mệnh!

Đế Tuấn công thế tuy nhiên cuồng mãnh, đãn Tướng Thần dã ti hào bất soa, hắc sắc đại kích huy động, tán phát xuất hung dũng đích tử vong khí tức, tử vong pháp tắc hóa tác trật tự thần liên triều quanh, bất hủ tiên tắc, phá diệt một thiết sinh cơ.

"Keng!

Keng!

Keng!" Liên miên đích bính chàng thanh bất đoạn đãng dạng xuất, tịch quyển tam thiên giới, chấn nhĩ dục lung.

Người ta chỉ khán lưỡng đạo mô hồ đích thân ảnh tại tư sát,

khước căn bản cập bất thượng lưỡng nhân đích tốc độ, nan dĩ khán thanh cụ thể đích động tác, Hỗn độn bất đoạn phát sinh đại bạo tạc, một đạo đạo hỗn độn lôi đình tạc liệt, tê liệt đại vũ trụ, tượng yếu khai tịch vũ trụ, tái tạo càn khôn!

Một tràng kinh thế đích đại đối quyết!

"Bần đạo dã!" Tại cá thì hậu, Côn Bằng lệ hát một thanh, đầu đỉnh Yêu Sư Cung dữ Phong Thủy Kiếm Phù, thủ trung ác trứ Phúc Hải Xoa dữ Thiên Âm Tác, cước đạp vô biên ác lãng, dã sát hướng Tướng Thần, gia nhập liễu tràng đại chiến đương trung.

Bản đối thủ, nãi sinh tử đại địch, cá thì hậu khả bất hội giảng cứu một đối một, chích yếu năng trấn sát Tướng Thần tiện khả!

Công bình đối chiến, toàn đô xả đạm!

"Ầm!" "Ầm ầm ầm!" Bạn tùy trứ vô tận tạc hưởng, tam nhân đả tiến hỗn độn đương trung, cá địa phương triệt để bị hỗn độn vụ ải sở yêm một.

Tinh hải một trọng một trọng băng tháp, yên diệt, không có đông tây năng cú tại dạng bính chàng hạ bảo tồn hạ!

Trận chiến này, đã lay động vô số tiên linh Hồng Hoang!

Bắc Thần Đạo Nhân đối quyết Thái Nhất; Tướng Thần đại chiến Đế Tuấn và Côn Bằng!

Tứ phương thiên vũ bị đánh nát vụn, từng ngôi sao nổ tung, thiên địa bị phá hủy đến mức không còn ra hình thù gì.

Hà sơn đại địa gần chiến trường, sớm đã bị ba động thần lực khủng bố nhấn chìm, biến thành một vùng hoang vu khô cằn, đất đá cũng cháy thành tro than!

Chỉ nhìn từ biểu hiện bên ngoài, Tướng Thần dường như lợi hại

hơn Bắc Thần Đạo Nhân một chút, nhưng phàm sự không thể chỉ nhìn bề ngoài.

Dù sao từ khi đại chiến bắt đầu đến giờ, Bắc Thần Đạo Nhân vẫn luôn ung dung, rõ ràng chưa động dụng toàn lực!

Công thế của Tướng Thần lại đại khai đại hợp, càng khiến người ta có cảm giác xung kích mạnh mẽ về thị giác!

"Bắc Thần, Tướng Thần….." "Thực lực hai người này thật sự quá đáng sợ!" Chứng kiến trận đại chiến này, trong lòng tất cả mọi người đều năm vị tạp trần.

Sống cùng thời đại với những người như vậy, vừa may mắn, lại vừa bất hạnh!

Đại đạo chi lộ, là con đường nhuốm máu!

Nhất định phải giẫm lên vô tận máu và xương mà tiến về phía trước, chiến thắng vô số kẻ địch, trở thành mạnh nhất chư thiên, mới có một tia hy vọng chứng đạo.

Nhưng sinh ra cùng thời đại với những người như vậy, biết lấy gì mà tranh đây?

Chỉ có thể trở thành hòn đá lót đường trên đại đạo chi lộ của những người kia mà thôi!

Tuy rằng đại đạo chi lộ mờ mịt, chí ít Tướng Thần còn có một tia hy vọng như vậy, những tiên linh bình thường khác chỉ có thể chìm đắm trong bóng tối vĩnh viễn.

Không thể không nói, thật là một nỗi bi ai!

Nếu để mọi người biết được, Tướng Thần và Bắc Thần, đều là Tam Thế Pháp Thân của Tử Vi, không biết họ sẽ có biểu cảm gì!

Chỉ sợ đều phải hoài nghi nhân sinh!

Trên Cửu Thiên, chiến đấu càng lúc càng kịch liệt, song phương giao chiến đều đã bùng lên hỏa khí!

Đế Tuấn và Côn Bằng liên thủ xuất kích, thi triển từng đạo thần thuật nghịch thiên, không ngừng va chạm với Tướng Thần trong hỗn độn, làm nổ tung Hỗn Độn Hải vô biên!

"Băng Phong Vạn Dặm!" Côn Bằng đê hát, song tí mãnh địa nhất chấn, thể nội trùng xuất vô tận đích pháp tắc chi quang, một đạo đạo thâm hắc sắc thủy khí đãng xuất, mông mông lung lung, lưu chuyển bất định.

Khước tân tân khổ khổ tòng Bắc Minh Hải tối thâm xử sở thải tập đích Vạn Tái Hàn Huyền!

Nãi thiên hạ vạn thủy chi tinh!

"Ca sát sát….." Tùy trứ hắc sắc thủy quang phù hiện, vô tận đích hỗn độn hải đô bị khủng phố hàn khí đống kết, ngưng xuất một thốc thốc băng lăng sương thứ, tượng trán phóng xuất liễu một đóa cự đại hắc sắc liên hoa!

Đống kết nguyên thần, xâm thực đạo thể!

Thiên hạ chí hàn!

Nhục nhãn khả kiến, na hung dũng đích hỗn độn khí toàn đô đống kết, trình hiện xuất một chủng quỷ dị tư thái, một thốn thốn hóa tác tê phấn, tiêu tán tại thiên địa gian.

"Thái Dương Chân Hỏa!" Đế Tuấn đồng dạng đả xuất chí cường một kích, trương khẩu một khiếu, bối hậu hiển hóa xuất một tôn mặt trời Kim Ô Pháp Tướng, tòng trung phún xuất vô số đóa kim sắc liệt diễm, tán phát trứ cực hạn đích cao ôn.

Hỗn độ khí đô bị bách khai liễu!

Khủng phố đích liệt diễm nhiên thiêu trứ, tướng thiên địa nhiễm thành một phiến kim hồng chi sắc, lung tráo ức vạn lý hư không, tòng thượng phương hướng trứ Tướng Thần thân thượng lạc!

Lưỡng nhân đồng thời xuất thủ, một băng một hỏa, một hàn một nhiệt, hình thành lưỡng cá cự đại băng hỏa luân bàn, tướng Tướng Thần bao khỏa tại kỳ trung, bất đoạn niễn ma trứ.

Băng hỏa chi quang một bính, hỗn độn tẫn giai thành vi tê phấn!

Thao thao chân hỏa, cổn cổn hàn băng, truyện xuất một cỗ diệt thế khủng phố khí tức.

Diện đối lưỡng nhân hợp lực một kích, Tướng Thần kiểm thượng dã hãn kiến đích lộ xuất một mạt ngưng trọng chi sắc, tất hắc đích đồng khổng đương trung đảo ánh trứ băng hỏa bính chàng đích cảnh tượng.

Hạ một khắc!

Tiện trường khiếu một thanh, thủ trì Táng Thiên Quan, chủ động hóa tác một đạo hắc mang, hướng trứ na băng hỏa chi quang đương trung trùng khứ!

“Keng!” Táng Thiên Quan bị đả khai, Tướng Thần một bộ khóa xuất, chỉnh cá nhân tiện tiến nhập quan quách đương trung, quan cái hợp long, hóa tác một đạo vĩnh hằng bất phá đích tiên quang, trùng hướng hỗn độn tẫn đầu!

“Ầm!” “Ầm!

Ầm!

Ầm!” Táng Thiên Quan thượng đại đạo văn lạc lượng, tán phát xuất vĩnh hằng bất hủ quang huy, một đạo đạo mô hồ đích trật tự thần liên xuất hiện, mật mật ma ma đích thùy lạc hạ, phá diệt một thiết trở đáng!

Trát nhãn gia!

Tiện trùng xuất liễu băng hỏa luân bàn phạm vi.

Chương 128

Quan cái đả khai, Tướng Thần một bộ tòng trung tẩu xuất, một đối tất hắc sắc mâu tử lãnh lãnh đích tranh trứ Đế Tuấn dữ Côn Bằng, thanh âm bình tĩnh đạo: "Thử chiến, dã cai liễu kết liễu!" "Ong!" Thoại âm cương lạc, Tướng Thần thân thượng tiện xuất hiện vô số đại đạo thần tắc, một đạo đạo pháp tắc chi quang phi vũ, hoặc minh hoặc ám, quang hoa thiểm thước, tán phát xuất vĩnh hằng sức mạnh.

Tướng Thần song thủ huy động, chưởng chỉ gian tự hồ hữu diệu pháp chi quang lưu thảng, diễn hóa sinh tử chi đạo.

Tại đích bối hậu, vô tận đích tử khí hối tụ, bất đoạn phiên cổn trứ, ngưng tụ thành một đạo mô hồ tranh nanh cự đại thân ảnh!

Thân ảnh cự đại vô cùng, hồn thân đô bị hắc sắc vụ ải lung tráo, chích hữu một đối huyết sắc đích đồng khổng dật xuất băng lãnh đích quang huy, tán phát trứ nùng liệt đích tử ý, phảng phật vũ trụ tà ma!

Cánh tượng minh giới chúa tể!

Hạ một khắc.

Tướng Thần đích song thủ nhược bảo bình trạng, đối trứ Đế Tuấn, Côn Bằng phương hướng khinh khinh một án!

"Xẹt!" Sát na chi gian.

Một đạo đạo hắc sắc đích tiên quang tòng đích thủ chưởng trung phún dũng xuất, khỏa hiệp trứ vô số đại đạo phù văn, hoa phá liễu vĩnh hằng, kỷ hồ vô thị thời gian dữ không gian đích hạn chế, hướng trứ Đế Tuấn Côn Bằng phương hướng trùng khứ!

"Kiệt kiệt….." Na tất hắc ma ảnh phát xuất trận trận thứ nhĩ đích quái tiếu thanh, như đồng ma âm quán não, nhãn trung đích hồng mang

việt phát đích sí thịnh, khẩn khẩn đích tránh trứ Đế Tuấn dữ Côn Bằng lưỡng nhân.

"Ca sát!" Ma ảnh đích nhãn trung, đẩu nhiên xuất hiện lưỡng đạo huyết sắc đích thiểm điện, phách liệt trường không, thuấn gian Đế Tuấn, Côn Bằng đích thân tiền.

Thần thông Minh Thần Chúc Chiếu!

Đại chiến cá thì hậu, Tướng Thần dã thi triển xuất liễu độc hữu đích nghịch thiên thần thông!

Thiên địa gian sở hữu đích tiên linh, khán ma ảnh hồng quang một thuấn gian, đô sinh xuất một cỗ đại khủng bố chi ý.

Một cỗ lương khí tòng cước hậu cân thăng, trực tiếp thoán liễu đầu đỉnh!

Thậm chí!

Một ta nhược tiểu, tâm trí bất định tiên linh khán lưỡng đạo huyết sắc thiểm điện thuấn gian, tiện thất khứ liễu lý trí, triệt để phong ma liễu!

Nguy hiểm!

Cực độ đích nguy hiểm!

Khán lưỡng đạo huyết sắc thiểm điện một thuấn gian, Đế Tuấn, Côn Bằng hồn thân hàn mao căn căn thụ, nguyên thần đương trung truyện vô cùng kịch liệt đích cảnh triệu chi ý!

Sinh mệnh tại diện đối nguy hiểm thì một chủng bản năng!

Nhiên!

Bất đẳng lưỡng nhân hữu sở động tác, na lưỡng đạo huyết sắc thiểm điện tiện đẩu nhiên một nhập liễu đích thể nội!

Một cỗ kỳ diệu đích sức mạnh khoách tán khai, một cỗ hồng sắc năng lượng di mạn tại lưỡng nhân thể nội, tấn tốc hướng trứ Nê Hoàn Cung trung trùng khứ, trùng phá một thiết trở đáng, yếu xâm thực nguyên thần!

Nguyên thần!

Nãi tu sĩ đích lập thân chi bản, tối vi tính mệnh du quan đích đông tây, tuyệt đối bất dung hữu thất!

Nhục thân nhược tại đại chiến đương trung phá toái liễu, dĩ đích tu vi, năng cú khinh dịch đích trọng sinh, đãn nguyên thần khước bất hành!

Một đán nguyên thần tao thụ sang thương, kỷ hồ vĩnh cửu tính tổn thương.

Tức tiện năng cú khôi phục, dã yếu háo phí vô số tuế nguyệt, vô số thiên tài địa bảo!

Tướng Thần một thần thông Minh Thần Chúc Chiếu, lệ hại lệ hại tại, bất đan đan châm đối nguyên thần, đồng dạng châm đối nhục thân!

Huyết sắc thiểm điện phá diệt nguyên thần!

Tử vong chi quang yên diệt nhục thân!

Đương nhiên, bàn lệ hại thần thông dã hữu trứ một định đích cục hạn tính tồn tại.

Như quả đối phương đề tiền hữu chuẩn bị đích thoại, một chuẩn năng đóa Minh Thần Chúc Chiếu công kích, phản đảo bất mỹ.

"Hống!" Bị hồng sắc năng lượng nhập thể, Đế Tuấn, Côn Bằng liên mang thao tung toàn thân đích pháp lực, nguyên thần quang mang đại phóng, bố hạ trọng trọng phòng ngự, yếu trở đáng trụ cổ năng

lượng đích lâm.

Kỷ hồ bản năng đích.

Động dụng liễu một thiết khả dĩ động dụng đích bí pháp, thần thông dĩ cập pháp bảo!

Bất, hồng sắc năng lượng quỷ dị vô cùng, phá phôi lực khả phạ đích cực hạn, khinh dịch đích tồi hủy liễu một trọng trọng phòng ngự!

Trực bôn lưỡng nhân nguyên thần khứ!

"Không hay rồi!" Cảm thụ na hồng sắc năng lượng khủng phố, Đế Tuấn, Côn Bằng tâm trung đô kinh khiếu, bính mệnh đích bố hạ một đạo đạo phòng ngự, yếu trở lan!

Nhiên hiệu quả khước vi hồ kỳ vi!

Tướng Thần một đạo thần thông, trực tiếp châm đối nguyên thần, nhược yêu hảo phá giải đích thoại, na đảo giản đan liễu!

Hồng sắc năng lượng bị tằng tằng suy yếu, đãn y nhiên tàn tồn liễu đại bán!

"Bất hành liễu!" "Chích năng xá khí nhục thân liễu!" Kỷ hồ đồng một thời gian, lưỡng nhân đích tâm đầu phiếm dạng đích ý niệm!

Hồng sắc năng lượng ủy thực quỷ dị đích, chích hữu xá khí nhục thân, tài năng hộ trụ nguyên thần bất thụ tổn thương.

Dã duy nhất đích bạn pháp!

Hào bất do dự đích!

Đế Tuấn, Côn Bằng nguyên thần tiểu nhân trùng xuất Nê Hoàn Cung, yếu độn xuất nhục thân, tạm thì xá khí điệu cụ khu xác!

Đế Tuấn đảo hảo, Côn Bằng khước sảo vi mạn liễu một bộ, bị hồng sắc năng lượng triêm nhiễm liễu ta hứa.

Một thuấn gian.

Khả phạ đích phá hoại yên diệt chi lực bạo phát khai, Côn Bằng nguyên thần đương trung xuất hiện vô số huyết sắc đích ti tuyến, khả phạ đích liệt độc bàn thuấn gian mạn diên chỉnh cá nguyên thần chi thượng, do như phụ cốt chi thư, khai thủy bất đoạn chước thiêu, yên diệt trứ nguyên thần!

"A" Một cỗ toản tâm thực cốt thống sở truyện, Côn Bằng nguyên thần phảng phật bị vô số mã nghĩ khẳng giảo bàn, đông thống nan nhẫn, đốn thì phát xuất một đạo đạo bất tự nhân thanh thảm khiếu!

"Hống!" "A!" Côn Bằng thảm khiếu trứ, bính mệnh đích thôi động nguyên thần pháp lực, thi triển các chủng bí thuật, yếu phác diệt nguyên thần thượng hồng sắc năng lượng.

Tại thì.

Na một đạo đạo tất hắc đích tử vong chi quang dã liễu cận tiền, lạc Đế Tuấn, Côn Bằng nhục thân thượng, vô tận đích tử khí mạn diên khai, thuấn gian tướng lưỡng nhân đạo khu lung tráo.

"Tích đáp….." Nhục nhãn khả kiến, lưỡng nhân đích huyết nhục phảng cẩu kinh lịch liễu vô số tuế nguyệt bàn, bị tử khí sở xâm thực, huyết nhục hóa tác hắc sắc đích nùng huyết, tích đáp tích đáp đích tích lạc hạ, hiển đắc huyết tinh vô cùng!

Trát nhãn gian, lưỡng nhân đích huyết nhục bị hóa liễu cán tịnh, chích thặng hạ liễu hai cỗ sâm bạch cốt giá!

"Hống!" Côn Bằng tê hống thanh trục tiệm đích giảm nhược, Đế Tuấn sĩ nhãn khán khứ, đốn thì bị hãi một khiêu, tâm trung trận trận phát lương.

Chương 129

Chích kiến Côn Bằng nguyên thần tiểu nhân chỉnh cá súc tiểu liễu một quyển, nuy mỹ bất chấn, bỉ nguyên thấu minh liễu hứa đa, hảo tự phong trung chúc hỏa một bàn, tùy thời đô hữu khả năng phá diệt!

Tuy nhiên miễn cường bảo trụ liễu nguyên thần, đãn Côn Bằng thụ liễu trọng sang, liên nhục thân đô một liễu, căn bản một hữu tái chiến chi lực.

"Côn Bằng!" Đế Tuấn trường thán một thanh, trương khẩu một khiếu, thôn phệ vô tận tinh hải, dĩ nguyên thần vi hạch tâm, tấn tốc ngưng tụ xuất một cỗ thân thể.

Đại tụ một huy, tiện tướng Côn Bằng nguyên thần thu liễu.

Chủng tình huống hạ, nhược Côn Bằng tái thụ công kích, bất định hội vẫn lạc liễu!

"Cạc, cạc," Đế Tuấn thu Côn Bằng nguyên thần, na hai cỗ cốt giá nhãn oa đương trung đốn thì xuất hiện một lũ u ám đích hỏa diễm, hóa tác liễu hai cỗ cốt thi, mại động trứ cương ngạnh bộ phạt, hướng trứ Đế Tuấn thân thượng trảo khứ!

"Hừ!" Đế Tuấn lãnh hanh một thanh, đại thủ một huy, mãnh địa trảo hai cỗ cốt giá đầu cốt thượng, mãnh địa một dụng lực, đốn thì tướng chi chấn thành liễu tê phấn!

Bất.

Đế Tuấn kiểm sắc khước bất hảo, âm trầm đích phảng phật năng tích xuất thủy, tử tử địa tranh trứ viễn xử đích Tướng Thần.

Hào vô nghi vấn.

Một chiến, hựu bại liễu!

Hòa Côn Bằng hợp lực đô một năng nại hà đắc liễu Tướng Thần, cánh hà huống hiện tại chích thặng hạ một cá, cánh gia một hữu cơ hội liễu.

Bất do đắc.

Đế Tuấn thụ liễu tiền sở vị hữu đích đả kích, đối thực lực đô sản sinh liễu thâm thâm đích hoài nghi.

Dữ Thái Nhất kỷ thứ tam phiên bại Tử Vi đích thủ lý dã bãi liễu, như kim cư nhiên hựu bại cấp liễu Tướng Thần, thực tại lệnh vô pháp tiếp thụ!

Một thời gian, Đế Tuấn tâm lý ngũ vị trần tạp, hựu khổ sáp, hựu bi phẫn.

"Khả tích liễu!" Tướng Thần khước khinh thán một thanh, nguyên bản lợi dụng một kích, khán khán năng phủ diệt sát Côn Bằng hòa Đế Tuấn trung đích một nhân, một khước bị lưỡng nhân đóa khai.

Xác thực hữu một ti tiểu tiểu đích di hám.

"Hảo khả phạ đích thần thông!" "Cư nhiên soa điểm chém giết Côn Bằng lão tổ!" "Tướng Thần thực lực, bỉ ngã đẳng tượng trung đích yếu lệ hại!" Khán Tướng Thần đột nhiên bạo phát, thi triển khủng phố đích thần thông, soa điểm chém giết liễu Côn Bằng lão tổ.

Sở hữu nhân đô chấn kinh, nhãn châu tử kỷ hồ đô yếu trừng xuất.

Tại thử chi tiền, thùy năng Tướng Thần cư nhiên hội cường chủng địa bộ!

Tướng Thần biên phân xuất cao hạ, lánh một biên, Bắc Thần dữ Thái Nhất chiến đấu dã tiếp cận liễu vĩ thanh!

"Hỗn Độn Kiếp Quang!" Thái Nhất bính mệnh thôi động Hỗn Độn Chung, bất đoạn dao động Hỗn Độn Chung, phát xuất kinh thiên động

địa đích cự hưởng, chỉnh cá nhân kỷ hồ dữ Hỗn Độn Chung hợp nhị vi nhất, phát động khả phạ đích thần thông đại thuật!

Bảo chung dao hoảng, kỳ thượng vô tận đích đại đạo văn lạc lượng, hóa tác đạo đạo trật tự thần liên giao thác tung hoành, phún thổ xuất một đạo hựu một đạo Hỗn Độn Kiếp Quang, phảng phật vẫn tinh trụy lạc, khai tịch tam thiên giới!

Bất cận như thử.

Thái Nhất cánh đầu đỉnh Hỗn Độn Chung, hóa tác một đạo hỗn độn chi quang, hướng trứ Bắc Thần trùng sát!

Diện đối Thái Nhất khủng phố công thế, Bắc Thần Đạo Nhân thần sắc y cựu bình tĩnh, thủ trung đích Ly Hỏa Thần Kiếm mạch địa hướng tiền thứ xuất, khán tự hoãn mạn, khước khoái liễu cực điểm, tòng sản sinh đích một chủng thác giác!

Tu du chi gian.

Chỉnh phiến tinh vực đô bạo động, mang mang tinh quang kích đãng, ba trăm lục thập ngũ khỏa Chu Thiên Chủ Tinh Thần tề tề chấn động, phún bạc xuất vô số tinh quang, như đồng ngân hà lạc cửu thiên.

Mang mang tinh quang, toàn đô lạc liễu bính kiếm thượng.

"Ong!" Kiếm thân đương trung, hư không khinh khinh một chấn, phù hiện xuất liễu một tọa bàng đại trận pháp sồ hình, diễn hóa thành liễu một phiến hạo hãn vô ngân đích tinh không.

Vô số tinh thần tại kỳ trung huyền phù, lưu chuyển trứ, sái lạc mạn thiên tinh huy!

"Cái gì!" "Khả năng!" "Hít!" "……" Đương khán phiến mông lung tinh vực đích thì hậu, bao quát Tam Thanh tại nội, vô số tiên linh đô đại cật một kinh, mãnh địa trạm thân, toàn đô sinh mục kết thiệt!

Sở hữu nhân đô bất đạm định liễu!

Nhân vi!

Bắc Thần Đạo Nhân một kiếm trảm xuất, hữu liễu kỷ phân Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vị đạo!

Na một phiến mông lung đích tinh vực, hách nhiên tiện một phiến súc tiểu liễu vô số bội Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

"Ta Yêu Tộc đích Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn diêu diêu khán một mạc, nhãn trung tinh quang bạo xạ, mãn kiểm bất khả tư nghị đạo.

Một thác!

Yêu Tộc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

"Khả năng hội ta Yêu Tộc đích trận pháp?!" Đế Tuấn tâm thần giai chiến, tử tử địa tranh trứ kiếm thân thượng lung tráo đích một phiến tinh không, nam nam đạo: "Bất đối, bất chân chính Chu Thiên Tinh Đấu Trận Pháp!" Thông quan sát, Đế Tuấn dã phát hiện liễu na phiến tinh vực sồ hình dữ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bất một dạng địa phương, tuy nhiên tượng, đãn xác thực hữu trứ hứa đa đích soa dị!

"Liễu!" "Cai thử nhân quan ma ta Yêu Tộc đích Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tòng trác ma xuất đích một chủng kiếm thuật!" Đế Tuấn khẩu trung tự ngữ đạo: "Một, ta Yêu Tộc đích đại trận, bị thâu học liễu khứ!" Sự thực thượng, chính như Đế Tuấn sở sai trắc đích na bàn.

Bắc Thần Đạo Nhân sở thi triển đích tịnh phi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thoát thai vu 《Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận》một chủng cao siêu kiếm thuật.

Danh vi 《Chu Thiên Tinh Đấu Kiếm Pháp》!

Cố danh tư nghĩa, tướng Chu Thiên Tinh Đấu chi lực dung hợp tại kiếm pháp đương trung, huyền diệu vô cùng, biến huyễn vô thường, uy lực đồng dạng hội cường đại bất khả tư nghị!

Đương nhiên. 《Chu Thiên Tinh Đấu Kiếm Pháp》 mục tiền tịnh bất thành thục, Bắc Thần Đạo Nhân dã chích sơ sang bãi liễu, hữu hứa đa cức đãi hoàn thiện đích địa phương.

Tức tiện như thử, thử kiếm thuật uy lực dã đạt liễu một cá khủng phố đích trình độ!

Bất thiếu nhãn tiêm đích đại thần thông giả dã tiệm tiệm đích phản ứng, tòng kiếm pháp đương trung khuy xuất một ti đoan nghê.

Tri hiểu liễu Bắc Thần sở thi triển đích tịnh phi Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, bất cấm trường xuất liễu một khẩu khí.

Nhược Bắc Thần một nhân năng bố hạ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, na thực tại thái khủng phố liễu!

Hữu ta khiêu chiến nhận tri!

Bắc Thần một hữu lĩnh ngộ hoàn chỉnh đích Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khước dã túc dĩ minh Bắc Thần Đạo Nhân khả phạ.

Bất quản Hồng Hoang chúng sinh, tại Ly Hỏa Thần Kiếm đích chu vi, phù hiện xuất một khỏa hựu một khỏa cổ lão thương mang đích tinh thần, thôi xán huyến lạn, mãn bố hư không.

Mang mang tinh quang dũng động chi gian, giao chức thành liễu một phiến thôi xán tinh vân, tán phát xuất một cỗ phảng phật yếu phá diệt thế gian vạn vật khủng phố khí cơ!

"Ong!" Bắc Thần một kiếm thứ xuất, tiện chỉnh phiến tinh không!

Một kiếm, hảo tự hoa phá liễu vĩnh hằng, vô tận hỗn độn yên diệt!

Thời gian, không gian, càn khôn, âm dương đô bị sinh sinh đích tiệt

đoạn liễu, cấp nhân một chủng thời không tĩnh chỉ đích cảm giác!

Chương 130

Thực tế thượng.

Bắc Thần Đạo Nhân một kiếm đích phong mang chi thịnh, một thuấn gian sở bạo phát xuất đích khủng phố uy năng, đích đích xác xác tiệt đoạn liễu Tuế Nguyệt Trường Hà!

Mạn thiên đích tinh thần kiếm quang kích đãng trứ, tự hư phi thực, như đồng mộng huyễn không hoa, cấp nhân một chủng bất chân thực đích cảm giác.

"Hống!" Cảm thụ Bắc Thần một kiếm đích khủng phố, Thái Nhất đại khiếu trứ, kiểm thượng lộ xuất hung cuồng chi sắc, phản cánh gia hung ngoan đích hướng trứ trùng!

"Ầm ầm!" Mạn thiên đích tinh quang kiếm khí dữ Hỗn Độn Kiếp Quang bính chàng nhất, thiên địa gian tiên quỷ dị đích an tĩnh một thuấn, hỗn độn hư không phảng phật tĩnh chỉ đích họa quyển.

Khẩn tiếp trứ tài hữu cự đại đích bạo tạc thanh truyện xuất, chấn động chỉnh phiến hỗn độn.

Vô tận đích quang dữ hỏa trán phóng, phảng phật một khỏa hựu một khỏa siêu tân tinh bạo tạc, quang mang chiếu lượng cổ kim vị, động xuyên tiến vị tri giới vực!

Một trọng trọng nhục nhãn khả kiến trùng kích ba khoách tán xuất, tướng hỗn độn hải đô đả không liễu một đại phiến, lộ xuất bản nguyên vũ trụ không gian.

"Keng!

Keng!

Keng!" Thái Nhất giá ngự trứ Hỗn Độn Chung, tại kiếm quang

trung phong cuồng đích trùng kích trứ, khước bị cự đại đích sức mạnh chấn đắc chiến đẩu liên liên, phảng phật bạo phong vũ trung đích tiểu thuyền, bất đoạn dao bãi trứ, tùy thời đô hữu khuynh phúc chi nguy!

Bắc Thần Đạo Nhân nhất kiếm chém ra, động tác trong tay không ngừng, Ly Hỏa Thần Kiếm vạch một quỹ tích xán lạn, lần nữa vung xuống! "Xuy lạp!" Giữa vĩnh hằng xán lạn, một đạo kiếm quang hoành không chém giết, vô lượng tinh quang kiếm khí phảng phất phổ chiếu vạn vật.

Khoảnh khắc quang hoa, tựa như vĩnh hằng!

Kèm theo một tiếng kiếm ngâm kinh thiên, tất thảy vạn vật, đều phảng phất bị chung kết trong một kiếm! "Oanh!" "Oanh long long!" Hỗn Độn bị nhẹ nhàng chém mở, thời gian tuế nguyệt bị sinh sinh chặt đứt, ngừng lại dòng chảy! "Đang!" Kèm theo tiếng kim thiết va chạm không ngớt, Hỗn Độn Chung liên tục chấn động, bề mặt quang mang lóe lên, phát sinh đại nguy cơ!

Thái Nhất liên tục gào thét phẫn nộ, không ngừng đánh ra từng đạo Pháp lực, thôi phát sức mạnh Hỗn Độn Chung, tản ra từng đạo Hồng Mông chi quang, không ngừng đối kháng với kiếm quang!

Song!

Công thế của Bắc Thần quả thực quá mãnh liệt!

Kiếm quang mênh mông, tựa như thủy triều.

Bất hủ bất diệt, liên miên bất đoạn, sinh sôi không ngừng, mỗi thời mỗi khắc đều duy trì ở tuyệt đỉnh! "Đang!

Đang!

Đang!" Quang mang Hỗn Độn Chung càng lúc càng ảm đạm, liên tục bị trùng kích chấn động, cuối cùng không chịu nổi cự lực cổ xưa, bị đánh bay ra xa, va nát vô số tinh hải! "Không ổn!" Mất đi Hỗn Độn

Chung che chở, sắc mặt Thái Nhất lập tức biến đổi, kinh hô một tiếng, vội vàng thi triển Kim Ô Hóa Hồng chi thuật, muốn độn ra khỏi phạm vi kiếm quang bao trùm! "Trúng!" Bắc Thần khẽ quát một tiếng, tịnh chỉ như kiếm, nhẹ nhàng vung về phía trước.

Trong khoảnh khắc.

Tinh quang kiếm khí ngập trời sôi trào, tựa như vạn kiếm quy tông, hội tụ thành một trường hà kiếm khí hạo hạo đãng đãng, xông phá hư không, gào thét chém xuống thân Thái Nhất! "Thái Dương Chân Hỏa!" Đôi mắt Thái Nhất trợn tròn, vội vàng đánh ra từng đạo Thái Dương Chân Hỏa rực rỡ, che trời lấp đất dũng ngược về phía sau, muốn ngăn cản kiếm quang lâm thể! "Oanh long long!" Kiếm quang và Chân Hỏa ngập trời nổ tung, từng vòng sóng xung kích có thể nhìn thấy bằng mắt thường khuếch tán, chấn liệt Hỗn Độn Hoàn Vũ, phá nát vạn cổ hư không!

Nhưng có mấy đạo kiếm quang xuyên thấu sự ngăn cản của Thái Dương Chân Hỏa, với tốc độ cực hạn, hung hăng chém giết lên thân Thái Nhất! "Hống!" Thái Nhất phát ra một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, toàn bộ thân thể suýt nữa bị kiếm quang phanh thành hai nửa, lưng trực tiếp bị chém mở, lộ ra xương sống trắng hếu!

Trận chiến kinh thiên giữa hai người, cuối cùng cũng hạ màn! "Hô..." "Cuối cùng cũng kết thúc!" "Bắc Thần Đạo Nhân!" Thấy Thái Nhất bị một kiếm trọng thương, giữa Hồng Hoang thiên địa, không hiểu vì sao, tất cả Tiên Linh quan chiến đều thở phào nhẹ nhõm.

Đại chiến nếu còn tiếp diễn, không biết sẽ đánh đến mức độ nào!

Đế Tuấn và Thái Nhất một lần nữa bay lại gần nhau, nhìn sắc mặt trắng bệch của đối phương, rõ ràng là bị thương không nhẹ.

Sắc mặt hai huynh đệ đều không tốt!

Đã đến mức độ này, đánh tiếp nữa cũng vô nghĩa, trong lòng càng thêm một loại khổ sở sâu sắc.

Tướng Thần một tay nắm Táng Thiên Quan, cười quái dị nói: "Thế nào?

Hai huynh đệ còn muốn đánh nữa ư?

Bản Tôn tùy thời phụng bồi!" "Hừ!" Nghe lời Tướng Thần, sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất đều vô cùng khó coi, ánh mắt âm u quét qua hai người, toàn thân bốc cháy từng tầng kim sắc hỏa diễm, xuyên phá Hỗn Độn, bay về phía Tây Hải.

Đại chiến kết thúc, sau khi hai người trở về Hồng Hoang Đại Địa.

Bắc Thần đột nhiên cảm ứng được, đôi mắt nhìn về một nơi nào đó trong hư không, cười nói: "Đã tới rồi, sao không hiện thân?" Lời vừa dứt, nơi Bắc Thần nhìn đến, hư không gợn lên từng đợt sóng gợn, thấy Minh Hà Lão Tổ từ trong đó bước ra, vẻ mặt ngưng trọng.

Nhìn cảnh này, mọi người không khỏi hơi kinh ngạc.

Thì ra Minh Hà Lão Tổ cũng đã tới, chỉ là vẫn luôn ẩn mình trong bóng tối, không ra tay mà thôi.

Minh Hà Lão Tổ hiện thân xong, chắp tay, lạnh lùng nói: "Bần đạo cáo từ!" Nói rồi, hóa thành một đạo lưu quang bay về phía Huyết Hải.

Có hai người ở đây, căn bản không có chuyện gì!

Lúc đó, ánh mắt Tướng Thần quét qua, nhìn về phía rất nhiều Đại Thần Thông Giả đang quan chiến xung quanh, trên mặt lộ ra một tia cười tà, nói: "Không đi sao?

Xem ra gan dạ cũng không nhỏ a!" "Đang!" Tướng Thần hai tay đẩy một cái, mở ra một khe hở Táng Thiên Quan, vô tận tử vong chi khí từ trong đó lao ra, đột nhiên hóa thành một đạo ma ảnh đen kịt,

không thể miêu tả, xông thẳng vào đám Đại Thần Thông Giả! "Á!" "Ngươi dám!" "Mau chạy!" Những Đại Thần Thông Giả này không ngờ Tướng Thần lại hung cuồng đến vậy, một lời không hợp liền ra tay, không khỏi sắc mặt đại biến, trong miệng liên tục gào thét phẫn nộ.

Không ít người trực tiếp hóa thành độn quang bay về phía xa!

Nhưng cũng có số ít người không chọn rời đi ngay lập tức, đánh ra từng đạo công thế, muốn hóa giải ma quang đang dũng mãnh ập tới!

Song!

Lại quá xem thường sự lợi hại của Tướng Thần!

Đừng thấy khi Tướng Thần giao đấu với Đế Tuấn, Côn Bằng, Tử Vong Kiếp Quang không thể hiện quá mức lợi hại.

Nhưng cũng phải xem đối thủ là ai, Đế Tuấn, Côn Bằng thậm chí Minh Hà trước kia, nào có ai không phải Đại Thần Thông Giả hạng nhất trong Hồng Hoang!

Những người này so với họ, chênh lệch quả thực không nhỏ chút nào!

Chương 131

"Oanh!" "Oanh long long!" Một đợt đối mặt, công thế mà những người này đánh ra lập tức sụp đổ, Tử Vong Kiếp Quang tựa như tồi khô lạp hủ, hủy diệt tất cả sự ngăn cản trên đường đi, trực tiếp bao trùm lên thân những người này! "A!" "Đừng mà..." Kèm theo từng trận tiếng kêu thảm thiết không ra tiếng người, những Đại Thần Thông Giả này trong nháy mắt đã mất mạng, bị chuyển hóa thành từng cỗ cương thi cường đại!

Sự chênh lệch thực lực! "Oanh!" Một tiếng cự hưởng truyền đến, tử khí ngập trời bị phá vỡ, một đạo kim quang liều mạng độn về phía xa, lại chính là Kim Quang Lão Tổ! "Ồ?" Nhìn cảnh này, trên mặt Tướng Thần không khỏi lộ ra một tia hứng thú, nói: "Thực lực không tệ, miễn cưỡng có thể làm tọa kỵ của Bản Tôn!" Y giơ tay về phía trước bắt lấy! "Ông!" Huyết khí chi lực khủng bố bùng phát, chỉ thấy một bàn tay khổng lồ trong nháy mắt lan rộng ra, tản mát ra vô lượng quang huy, tựa như cự chưởng của Ma Thần thượng cổ, bao bọc vô tận Thần lực, từ trên cao giáng xuống bắt lấy Kim Quang Lão Tổ! "Sao lại thế này!" Thấy thủ chưởng của Tướng Thần hạ xuống, trong lòng Kim Quang Lão Tổ kịch chấn, vội vàng đánh ra từng đạo pháp thuật thần thông, thôi động từng kiện Pháp Bảo, xé rách hư không xông lên phía trên!

Song!

Tất cả đều vô ích!

Đại thủ của Tướng Thần hạ xuống, vạn pháp phá diệt, vạn vật thành không, từng kiện cổ kính, đồng đỉnh, kim giản,...

Pháp Bảo đều "ca sát" một tiếng vỡ nát, trực tiếp băng liệt!

Không có gì có thể ngăn cản! "Hống!" Kim Quang Lão Tổ liên tục gào thét giận dữ, mắt muốn nứt ra, liều mạng độn về phía xa, nhưng rốt cuộc vẫn không thoát khỏi phạm vi bao trùm của đại thủ!

Cuối cùng!

Dưới một mảnh quang mang kích động, vô tận Đại Đạo Pháp tắc, trật tự thần liên bao trùm nơi đây, trong hư không xuất hiện một con Liệt Diễm Kim Mao Hống khổng lồ vô cùng, bị Thần Uy của Tướng Thần nhiếp phục!

Tướng Thần một bước bước ra, liền cưỡi lên lưng Kim Mao Hống! "Tê!" Nhìn thấy cảnh này, giữa thiên địa không biết vang lên bao nhiêu tiếng hít khí lạnh, từng người một cằm suýt nữa rớt xuống.

Kim Quang Lão Tổ là Đại Thần Thông Giả Chuẩn Thánh trung kỳ, vậy mà lại bị Tướng Thần thu làm tọa kỵ?!

Thật sự giống như nằm mơ vậy!

Rốt cuộc thực lực của Tướng Thần đáng sợ đến mức nào?

Nếu đã như vậy, việc Đế Tuấn và Côn Bằng thất bại trong tay y, cũng không có gì đáng kinh ngạc nữa!

Một hung nhân vô thượng chân chính!

Tướng Thần sau khi thu phục Kim Quang Lão Tổ, nhìn Hồng Vân đang run rẩy ở xa, mỉm cười nói với Bắc Thần Đạo Nhân: "Đạo huynh, Hồng Vân cứ giao cho huynh, ta đi đây!" Nói rồi, y cưỡi Kim Mao Hống rời khỏi chiến trường, đi về phía Bất Tử Sơn.

Nhìn cảnh này, tất cả mọi người đều ngây ngốc!

Vốn dĩ cho rằng giữa Tướng Thần và Bắc Thần sẽ có một trận đại chiến để tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí, ai ngờ Tướng Thần lại trực tiếp nhường cơ hội này cho Bắc Thần?

Nhìn tình huống này, rõ ràng hai người bọn họ quen biết a!

Vốn dĩ mỗi người đều là Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp nhất, kết quả lại giao hảo riêng tư, sau này ai dám trêu chọc nữa?!

Trong lòng vô số Tiên Linh trực muốn thổ huyết!

Thánh Nhân không ra, ai có thể địch nổi?!

Không.

Lúc này, cũng có một số Tiên Linh có tâm tư linh hoạt, nhạy bén ngửi thấy một tia vị đạo bất thường từ trong đó.

Chuyện săn giết Hồng Vân, tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí ồn ào lớn như vậy, có thể nói là ai ai cũng biết.

Nhưng từ đầu đến cuối đều thiếu vắng bóng dáng một nhân vật then chốt!

Đó chính là Tử Vi!

Tuy Tử Vi đi con đường dĩ lực chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, theo lý mà nói cũng không cần Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng Hồng Mông Tử Khí dù sao cũng là Thiên Địa Thần Vật, không chừng sẽ có ích cho việc tham ngộ Đại Đạo.

Lùi một vạn bước mà nói, Tử Vi không dùng, thì cũng có thể đưa cho người bên cạnh dùng chứ?

Với thực lực của Tử Vi, chỉ cần y ra tay, tuyệt đối có thể quét sạch mọi kẻ địch, hầu như không cần nghi ngờ gì!

Cứ thế mà, trong trường tranh đấu này lại thiếu bóng dáng Tử Vi, quả thực có chút cổ quái.

Nhưng suy xét kỹ, Tử Vi không ra tay cũng không có gì không đúng, bởi vì y căn bản không cần sự trợ giúp của Hồng Mông Tử Khí

hay ngoại vật khác.

Tuy có không ít Tiên Linh cảm thấy bất thường, nhưng cũng không liên hệ Bắc Thần, Tướng Thần với Tử Vi.

Bởi vì thủ đoạn, Đạo thuật Thần thông của ba người hoàn toàn khác biệt, chẳng hề có chút liên quan nào, nhìn qua cũng không thể có quan hệ.

Ai mà ngờ được.

Đây chính là chỗ kỳ diệu của Tam Thế Pháp Thân!

Đương nhiên.

Theo thời gian trôi đi, mối quan hệ giữa Bắc Thần, Tướng Thần và Tử Vi không chừng sẽ dần dần bại lộ.

Nhưng lúc đó, Tử Vi đã sớm chứng Đạo Hỗn Nguyên, thật sự bại lộ thì có hay không cũng chẳng còn quan trọng nữa.

Bắc Thần hóa thành một đạo lưu quang bay đến trước mặt Hồng Vân đang căng thẳng, nói: "Đi thôi, ta sẽ hộ tống ngươi về Vạn Thọ Sơn!" Vốn dĩ Hồng Vân đã sợ hãi đến mức muốn bỏ chạy, nghe lời Bắc Thần xong thì ngẩn người, ngay sau đó cuồng hỉ không thôi, nói: "Hồng Vân đa tạ Đạo huynh cứu mạng, ân tình này vĩnh thế không dám quên!" Bắc Thần khẽ gật đầu, liền bao bọc lấy Hồng Vân, đạp phá hư không, một đường bay về phía Ngũ Trang Quán.

Thấy vậy, những Tiên Linh đang tiềm tàng xung quanh đều khẽ thở dài, triệt để từ bỏ ý định tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Có Bắc Thần tương hộ, những người này có lên đông đến mấy cũng chỉ là uổng công chịu chết! "Khốn kiếp!" Ngoài Vạn Thọ Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy Hồng Vân vậy mà không chết, đều tức đến sắc mặt phát đen, khó coi như ăn phải chất bẩn, tức đến muốn thổ huyết.

Rõ ràng kế hoạch sắp thành công, lại bị Bắc Thần và Tướng Thần đột nhiên xuất hiện phá hỏng!

Không tức mới là lạ!

Trấn Nguyên Tử biết lão hữu của mình đã thoát khỏi nguy hiểm tính mạng, lúc này cũng không hoảng, lạnh lùng nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, mở miệng nói: "Hai vị không đi, chẳng lẽ muốn lưu lại làm khách sao?" "Hừ!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lạnh hừ một tiếng, vội vàng hóa thành độn quang bay về phía Tây.

Với bản lĩnh hiện tại, tuyệt đối không phải đối thủ của Bắc Thần, lúc này nếu thật sự giao đấu, sẽ tự chuốc lấy nhục nhã!

Nhanh chóng.

Bắc Thần liền đưa Hồng Vân trở về Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử thấy Hồng Vân khí tức suy yếu thì không khỏi kích động nói: "Lão hữu, cuối cùng huynh cũng về!" Hồng Vân lại vẻ mặt hổ thẹn nói: "Đạo huynh, ta xin lỗi!" Trấn Nguyên Tử không để ý nói: "Giữa huynh đệ chúng ta, nói những lời đó làm gì!" Trong đó, Trấn Nguyên Tử mới vội vàng nhìn về phía Bắc Thần Đạo Nhân bên cạnh, vô cùng cảm kích nói: "Đạo huynh, mau mau mời vào Ngũ Trang Quán!" Sau khi mời Bắc Thần vào Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử vội vàng lệnh cho Thanh Phong Minh Nguyệt bày ra quỳnh tương ngọc dịch, và nhân sâm quả để đãi khách. "Nếu không có Bắc Thần Đạo huynh, lão hữu Hồng Vân của ta đã mất mạng rồi, xin nhận bần đạo một bái!" Trấn Nguyên Tử vẻ mặt trịnh trọng, hướng về phía Bắc Thần cúi sâu một bái, nói: "Sau này Đạo huynh nếu có sai khiến, Trấn Nguyên Tử dù vào dầu sôi lửa bỏng cũng không từ chối!

Chương 132

Nếu trái lời thề này, không được chết tử tế!" Y đã phát ra độc thề!

Hồng Vân bên cạnh cũng nói: "Không sai!

Bắc Thần Đạo huynh, tính mạng Hồng Vân từ nay về sau là của huynh rồi!" Bắc Thần nghe vậy cười nhạt, mở miệng nói: "Hai vị Đạo huynh không cần như vậy." Hồng Vân thở dài một hơi, vô cùng hối hận nói: "Đều tại ta mù mắt, bị cơ duyên thành Thánh của Hồng Mông Tử Khí che mờ, mới có họa sát thân này, lại không trách được ai khác!" Trấn Nguyên Tử cũng đại nộ nói: "Hồng Vân, huynh không biết đấy thôi.

Vốn dĩ ta đã đi viện trợ, kết quả lại bị hai lão tặc Tiếp Dẫn Chuẩn Đề kia ngăn cản, thật đáng ghét!" "Hồng Vân lúc trước ở Tử Tiêu Cung hảo tâm nhường chỗ ngồi, hai lão tặc kia lại muốn giết huynh, để kết thúc nhân quả Thánh vị, đúng là không phải người!" "Gì?!" Hồng Vân nghe lời Trấn Nguyên Tử nói xong, lập tức hỏa mạo tam trượng, tức đến toàn thân run rẩy, giận mắng: "Hai tên súc sinh trời đánh!

Ta với bọn chúng chưa xong đâu!" "Vạn sinh vạn thế, bần đạo với hai tên đó không chết không ngừng!" Bắc Thần không khỏi cười nói: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai lão tặc vô sỉ đó, phân nhân quả, sớm muộn gì cũng phải báo ứng!" Trấn Nguyên Tử hít sâu một hơi, nhìn Hồng Vân bên cạnh, mở miệng nói: "Hồng Vân, Hồng Mông Tử Khí tiếp tục ở trong tay huynh thì họa nhiều phúc ít, bằng thực lực của hai ta căn bản không thể bảo toàn, ngược lại sẽ dẫn dụ vô số người dòm ngó, ta có một kiến nghị, không biết huynh thấy thế nào?" "Đại ca, ta biết rồi." Hồng Vân nhìn về phía Bắc Thần, mở miệng nói: "Hồng

Mông Tử Khí người có năng lực thì được, bảo vật vô thượng như vậy, liền tặng cho Bắc Thần Đạo hữu!" Lời vừa dứt.

Hồng Vân liền giơ tay vung lên, giữa lòng bàn tay quang mang dũng động, dần dần ngưng tụ ra một đạo tử quang, chính là Hồng Mông Tử Khí!

Hồng Mông Tử Khí lưu chuyển bất định, như rồng tựa rắn, tản mát ra một cỗ huyền cơ Tạo Hóa chi ý, vô tận Đạo vận lan tràn. "Đạo huynh vụ tất thu hạ!" "Tốt!

Vậy ta cung kính không bằng tuân mệnh!" Bắc Thần gật đầu, cũng không cự tuyệt, thu lấy đạo Hồng Mông Tử Khí.

Lúc đó, Trấn Nguyên Tử nhìn Hồng Vân vẻ mặt suy yếu, lại bi thán một tiếng, nói: "Chỉ tiếc, Thiện Thi của Hồng Vân đã bị hủy, bản nguyên bị tổn thương nghiêm trọng, đừng nói cảnh giới Hỗn Nguyên, chỉ sợ đời này cũng chỉ có thể dừng lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ!" Hồng Vân ngược lại nhìn rất thoáng, nghe vậy cười ha ha nói: "Đại ca, ta có thể bảo toàn được một mạng đã là không tệ rồi, còn gì mà không thỏa mãn!" "Lời tuy vậy, nhưng..." Sắc mặt Trấn Nguyên Tử có chút u ám.

Bắc Thần nghe vậy cười nhạt nói: "Đại khả không cần bi quan như vậy!

Hồng Vân Đạo hữu sắp có một thung đại cơ duyên." "Thật sao?" Nghe lời Bắc Thần, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều trở nên vô cùng kích động, đặc biệt là Hồng Vân, càng đầy vẻ mong chờ.

Dù sao ai cũng không muốn con đường Đại Đạo của mình thật sự bị đoạn tuyệt!

Bắc Thần thấy hai người nhìn mình, cười nhạt nói: "Thiên Cơ bất khả tiết lộ.

Nhưng việc ta sắp nói, hai vị Đạo hữu phải ghi nhớ kỹ!" Ngay sau đó.

Bắc Thần thần sắc nghiêm túc, nói: "Mời hai vị Đạo hữu phát hạ Đại Đạo thệ ngôn, không tiết lộ nửa chữ!" "Tốt!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nhìn nhau, không chút do dự hướng về Đại Đạo phát hạ độc thề.

Hầu như là bản năng.

Họ cảm thấy việc Bắc Thần Đạo Nhân sắp giảng thuật, sẽ ảnh hưởng đến con đường Đại Đạo tương lai của hai người!

Đại La Thiên Bí Cảnh.

Tử Vi khoanh chân ngồi trên Ngộ Đạo Bồ Đoàn, đỉnh đầu Khánh Vân trải rộng, tựa như vô số tinh tuyền lớn nhỏ hội tụ lại một chỗ, mỹ luân mỹ hoán, tản ra một cỗ khí cơ kỳ diệu khó tả!

Kể từ khi tu vi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn, y liền không lúc nào không thôi diễn Hỗn Nguyên chi Đạo!

Nhờ vào sự trợ giúp của Thần thông nghịch thiên Tử Vi Đấu Số, tốc độ Tử Vi tham ngộ Đại Đạo Pháp tắc hà cớ gì lại không gấp mấy lần người thường! "Kiếm chi Pháp tắc, Đao chi Pháp tắc, Sát Lục Pháp tắc..." "Thôn Phệ Pháp tắc, Tịch Diệt Pháp tắc, Tử Vong Pháp tắc..." Theo thời gian trôi đi, Tử Vi không ngừng tiêu hóa Đại Đạo Pháp tắc chi lực có được từ Bắc Thần và Tướng Thần, dần dần dung hợp vào Thế Giới Sơ Hình trong cơ thể, khiến nó càng thêm hoàn thiện!

Có lẽ không nên gọi là Thế Giới Sơ Hình, mà là Đại Thiên Thế Giới mới đúng!

Không sai!

Cùng với càng nhiều bản nguyên Pháp tắc dung nhập, Thế Giới Sơ

Hình trở nên càng thêm hoàn mỹ, diễn hóa đến cực hạn của Trung Thiên Thế Giới, chỉ còn kém một bước nữa là có thể thăng cấp thành Đại Thiên Thế Giới!

Thời Gian, Không Gian, Càn Khôn, Âm Dương, cùng ba mươi sáu chủng Đại Đạo Pháp tắc khác, không ngừng giao chức va chạm, trong lòng Tử Vi lóe lên vô số minh quang, bắn ra vô số hỏa hoa!

Chỉ là, khoảng cách đến đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên, lại vẫn luôn thiếu một tầng đó! "Đạo của Thế Giới, Đạo của Thế Giới, rốt cuộc còn thiếu cái gì!" Trên Bồ Đoàn, Tử Vi khẽ nhíu mày, chìm vào trầm tư sâu sắc.

Y có thể cảm giác, khoảng cách đến cảnh giới Hỗn Nguyên chân chính, chỉ còn thiếu một chút xíu!

Nhưng một chút xíu đó, đã ngăn cách vô số năm!

Lần này, Tử Vi hạ quyết tâm, nhất định phải vượt qua bình cảnh cuối cùng đó, một lần đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cùng lúc đó.

Hồng Hoang Đại Địa cũng vô cùng hiếm có khi bước vào một giai đoạn phát triển hòa bình.

Dù sao đại chiến giữa Vu Yêu hai tộc vừa mới qua đi, hai tộc đều nguyên khí đại thương, đang trong thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức.

Đại bản doanh của Yêu tộc cũng dần dần từ Tây Hải, từ từ khuếch tán ra toàn bộ Tứ Hải, chiếm cứ vô biên hải dương.

Vu tộc thì phân bố khắp nửa Hồng Hoang Đại Địa.

Ban đầu Hồng Quân Đạo Tổ hạ lệnh Vu Yêu hai tộc trong một Nguyên Hội không được tái chiến, vì vậy ma sát giữa hai tộc cũng

giảm đi rất nhiều.

Hồng Hoang Thế Giới một mảnh phồn thịnh tường hòa chi tượng.

Đương nhiên.

Từng danh Đại Thần Thông Giả đều đang nỗ lực tu hành, muốn đột phá cảnh giới cao hơn một tầng.

Đặc biệt là mấy vị Thiên Định Thánh Nhân có được Hồng Mông Tử Khí, lại càng gần như ngày đêm tham ngộ Hồng Mông Tử Khí, muốn khám phá bí ẩn thành Thánh, trở thành Chí Cao Thánh Nhân bất hủ bất diệt của Chư Thiên Vạn Giới!

Nhưng!

Để thành Thánh khó khăn đến mức nào, cho dù có được cơ sở Đại Đạo là Hồng Mông Tử Khí, cũng cần giảng cứu cơ duyên Tạo Hóa, không phải cứ một mực tham ngộ là có thể đột phá.

Cơ duyên không đến, vẫn không thể thành Thánh!

Hồng Hoang không ghi năm tháng.

Trong nháy mắt, nửa Nguyên Hội thời gian đã trôi qua.

Trong Bí Cảnh, Tử Vi tu luyện càng thêm trầm tẩm sâu sắc, đỉnh đầu Khánh Vân chầm chậm lưu chuyển, ba đóa kim sắc Đạo hoa khẽ chấn động, giữa hoa nhị thổ lộ vô tận Tiên tinh, tựa như thác Tiên chảy xuống giữa Khánh Vân.

Cuối cùng lại có từng luồng Tiên Thiên Thần Thai quang không ngừng dâng lên, hình thành một vòng tuần hoàn hoàn mỹ!

Giữa Khánh Vân, một tọa Thế Giới chi ảnh không ngừng chìm nổi, ở giữa hư thực, tản ra một cỗ khí tức huyền chi hựu huyền.

Toàn bộ thân thể Tử Vi đều bị vô cùng Pháp tắc chi quang bao bọc, chiếu rọi vạn cổ hư không, vô thanh diễn thuật chí cao đại bí của

thiên địa!

Vô số năm, Tử Vi thủy chung bất động, thân thể phảng phất triệt để hóa đá, nếu không phải đạo quang không ngừng lóe lên, e rằng sẽ bị cho là đã Hóa Đạo! "Thế giới..." "Thế nào là Thế giới?" "Nếu muốn thành Hỗn Nguyên, tất phải thành Thế Giới chi Quả!" "..." Tử Vi rơi vào một trạng thái Ngộ Đạo huyền chi hựu huyền, khó có thể diễn tả bằng lời, Ngã Tâm hợp với Thiên Tâm, Nguyên Thần dường như hợp nhất với Đại Đạo, giao dung với nhau, mặc mặc thể ngộ các chủng Pháp tắc chi bí của thiên địa.

Một trạng thái kỳ diệu!

Đạo niệm Nguyên Thần của Tử Vi bị một cỗ sức mạnh không tên bao bọc, không ngừng tiến lên, lại tiến lên, dường như vượt qua vạn cổ tuế nguyệt, đến trước khi vũ trụ khai tịch, chứng kiến cảnh tượng vũ trụ khai tịch.

Nơi đó là một phiến hư vô không gian xám xịt mông lung, vô thượng vô hạ, vô tiền vô hậu, vô thủy vô chung.

Tất cả quy tắc hiện thế ở đó đều không thích dụng, cũng không có bất kỳ ngôn ngữ nào có thể hình dung, nếu nhất định phải miêu tả, chỉ có hai từ!

Hư Vô!

Chương 133

Nhưng trong một phiến hư vô mông lung đó, lại có từng đạo bóng tối không thể miêu tả xẹt qua, dần dần hiển hóa ra một hạt kỳ điểm màu xám nhỏ xíu!

Không biết qua bao lâu! "Ông!" Đột nhiên!

Trong phiến hư vô không gian đó, đột nhiên đản sinh ra một đạo kim sắc môn hộ khổng lồ, phóng thích ra vô tận quang mang, chiếu sáng vạn cổ chưa từng thấy, tản ra một cỗ khí tức huyền diệu vô cực!

Chúng Diệu Chi Môn!

Hầu như theo bản năng, trong não hải Tử Vi hiện lên tên của tọa môn hộ này!

Cánh cửa này là Hồng Mông Linh Vật đản sinh ra Tam Thiên Đại Đạo, là tổ nguyên của tất cả trí tuệ, là kiện Hồng Mông Chí Bảo đầu tiên được đản sinh khi vũ trụ khai tịch!

Ngay sau đó.

Đối diện Chúng Diệu Chi Môn, lại hiện ra một mặt môn hộ đỏ rực!

Huyền Tẫn Chi Môn!

Cánh cửa này là Hồng Mông Linh Vật đản sinh ra tất cả linh thức, là nguồn gốc của tất cả ý thức, là kiện Hồng Mông Chí Bảo thứ hai được đản sinh khi vũ trụ khai tịch!

Lập tức!

Ở bên cạnh hai đạo môn hộ, lại đản sinh ra một mặt thần môn màu vàng sẫm!

Thái Hư Chi Môn!

Cánh cửa này đản sinh ra vạn tượng hư không, từ vô đến không, khai tịch ra tất cả hư không, là kiện Hồng Mông Linh Bảo thứ ba đản sinh trong vũ trụ!

Cuối cùng!

Đối diện Thái Hư Chi Môn, chầm chậm xuất hiện một đạo Tiên Môn màu xanh đậm!

Nguyên Thủy Chi Môn!

Cánh cửa này là Hồng Mông Linh Vật đản sinh ra vật chất vũ trụ, là tổng nguyên của tất cả vật chất trong vũ trụ, là kiện Hồng Mông Linh Bảo cuối cùng!

Tử Vi dùng sức mở to hai mắt, tròng mắt suýt nữa lồi ra, muốn nhìn rõ cảnh tượng của bốn đạo môn hộ.

Đạo niệm Nguyên Thần suýt nữa bị xé rách!

Bốn đạo môn hộ tương bạn tương sinh, mỗi khi một vũ trụ khai tịch, đều sẽ xuất hiện, diễn hóa vạn vật, thôi sinh vạn sự vạn vật, chứng vô lượng Tạo Hóa, là cơ sở của vũ trụ! "Oanh long long!" Trong ánh mắt chấn hám vô cùng của Tử Vi, hạt kỳ điểm màu xám kia bùng nổ mạnh mẽ, phát sinh Sáng Thế Đại Bạo Tạc!

Bốn tọa Đại Đạo Chi Môn cũng đồng loạt chấn động, từ trong môn đổ ra vô cùng vô tận quang mang hung dũng, hầu như bao trùm tất cả không gian!

Năng lượng hung dũng hạo hãn tựa như hồng lưu, kèm theo vô lượng Tạo Hóa chi quang, nhanh chóng xông về mỗi tấc hư không không vết tích!

Vô tận hạo hãn Đại Đạo chi quang trải rộng ra, lan tràn đến mỗi

góc của vũ trụ, Đại Đạo chính thức đản sinh!

Ngay sau đó!

Trong vũ trụ liền đản sinh, diễn hóa ra từng tọa Đại Hỗn Độn Thế Giới khổng lồ, tựa như từng viên tinh thần điểm xuyết trong vô tận Hỗn Độn Hải! "Ông!" Trong khung cảnh đột nhiên dừng lại, Nguyên Thần của Tử Vi lập tức hồi quy, phảng phất trong nháy mắt đã nghìn năm, kinh lịch vô tận tuế nguyệt xa xưa! "Cảnh tượng vũ trụ khai tịch đó, bốn mặt Đại Đạo Chi Môn!" "Diễn sinh ra vô tận Tạo Hóa ngay lập tức, Thiên Địa vạn vật, thế giới khai tịch!" Mặc dù với Đạo hạnh của Tử Vi, căn bản không thể lý giải hết huyền diệu trong đó, nhưng chỉ cần sơ lược quan khán cảnh tượng đại vũ trụ khai tịch, đối với y đã có thu hoạch vô hạn!

Những chỗ không lý giải được về Thế Giới chi Đạo trước đây, bỗng nhiên sáng tỏ!

Vô số nghi vấn, trong nháy mắt biến mất!

Quan sát cảnh tượng đại vũ trụ khai tịch, đối với người tu hành Thế Giới chi Đạo, lợi ích lớn không cách nào tưởng tượng!

Nếu Tử Vi ban đầu như người mù sờ voi, chỉ có thể dựa vào một phần nhỏ lý giải, gần như mò mẫm thăm dò, tỉ lệ thành công nhỏ đáng thương.

Hơn nữa!

Trên con đường thăm dò Thế Giới chi Đạo, không chừng có lúc sẽ đi sai đường.

Đại Đạo chi lộ, một bước đạp sai, ảnh hưởng sâu xa, hầu như không có cơ hội quay đầu!

Nhẹ thì ảnh hưởng Đạo đồ, tu vi không còn chút tiến triển nào.

Nặng thì trực tiếp Đạo Quả bất ổn, thân vẫn Đạo tiêu!

Tử Vi hiện tại lại mượn cơ hội Ngộ Đạo, quan sát toàn bộ quá trình đại vũ trụ khai tịch đản sinh, từ cội nguồn khái quát Thế Giới chi Đạo, từ đỉnh cao nhìn xuống, tự nhiên có thể giảm thiểu vô số sai lầm!

Chỉ cần dựa theo phương hướng vũ trụ khai tịch mà tu hành, sớm muộn gì cũng có ngày có thể chứng đắc Đại Đạo cảnh!

Hiện tại, vấn đề đã làm Tử Vi bối rối vô số năm cũng được giải quyết.

Dù sao!

Thế Giới Sơ Hình của Tử Vi so với đại vũ trụ, đang ở giai đoạn cơ bản nhất, thực sự đơn giản hơn vô số lần.

Tương đương với việc đã học xong chương trình đại học, rồi quay lại giải quyết bài tập tiểu học, quả thực không thể đơn giản hơn! "Bản Nguyên Thế Giới!" "Thế Giới Quả!" Đột nhiên!

Tử Vi đại hát một tiếng, mạnh mẽ mở to đôi mắt đã nhắm vô số năm, từ trong cơ thể nội ngoại tuôn ra từng đạo Thần quang rực rỡ, bao trùm mỗi tấc Thiên Địa hư không!

Thế Giới Sơ Hình trong cơ thể cũng khuếch trương đến cực hạn, mạnh mẽ đột phá, lần nữa bành trướng, tựa như đã phá vỡ một loại giới hạn nào đó giữa Thiên Địa! "Oanh!" Trong minh minh, dường như có một tiếng oanh minh khổng lồ truyền ra, tựa như vũ trụ khai tịch, toàn bộ thế giới bắt đầu nhanh chóng khuếch trương! "Oanh long long!" Gần như trong nháy mắt, Nguyên Khí của Thượng Cửu Trọng Thiên bạo động, hình thành một trường Nguyên Khí Đại Triều hung dũng hạo hãn!

Linh Khí vốn không thể nhìn thấy trở nên nồng đậm vô cùng,

phảng phất như một đại dương vô tận, với thế hạo hạo đãng đãng, không thể ngăn cản, một đường nghịch lưu lên, xông vào trong cơ thể Tử Vi! "Oanh!" Giữa Thiên Địa, hình thành ba trăm sáu mươi lăm đạo Nguyên Khí Long Quyền khổng lồ, mỗi đạo có đường kính lớn đến ức vạn dặm, phân biệt liên kết với ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu của Tử Vi, dọc theo kinh mạch đại huyệt trong cơ thể Tử Vi, một đường cuồng tiêu vào Khí Hải.

Vô tận Nguyên Khí hung hăng lao thẳng vào Thế Giới Sơ Hình! "Ông!

Ông!" Thế Giới Sơ Hình điên cuồng thôn hấp Thiên Địa Nguyên Khí, toàn bộ thế giới đều phát sinh đại bạo động, tấn mãnh khuếch trương ra ngoài! "Oanh long!

Oanh long long!" Hỗn Độn khí cuồn cuộn, Thanh Trọc nhị khí xuất hiện, khai tịch Địa Thủy Phong Hỏa, Thiên Địa Vạn Tượng!

Không chỉ vậy!

Chương 134

Ở chính giữa thế giới, vị trí của Tạo Hóa Thanh Liên, từng đạo Huyền quang hội tụ, vô tận Pháp tắc chi quang lóe lên, dần dần ngưng kết ra một hạt quang điểm màu xám nhỏ bé!

Thế Giới Chi Chủng!

Theo thời gian trôi đi, hạt Thế Giới Chi Chủng này càng lúc càng sáng ngời, bùng phát ra từng đạo Hồng Mông chi quang, chiếu sáng Thiên Địa vạn vật! "Oanh!" "Oanh!"...

Kèm theo bốn tiếng oanh minh khổng lồ, trong phương thế giới, đột nhiên hiển hóa ra bốn đạo Tiên Môn khổng lồ vô cùng mơ hồ, từng đạo sức mạnh huyền diệu phun trào ra!

Đại Đạo Chi Môn!

Tử Vi khai tịch trong cơ thể chỉ là một phương Đại Thiên Thế Giới, so với toàn bộ đại vũ trụ, giống như một hạt cát nhỏ bé trên bãi biển!

Vì vậy bốn mặt Đại Đạo Chi Môn không phải là thực thể, mà là hình chiếu của Đại Đạo Chi Môn trong đại vũ trụ, xuyên qua vô tận hư không mà chiếu xuống.

Thế Giới Chi Chủng cùng Chúng Diệu, Huyền Tẫn, Thái Hư, Nguyên Thủy bốn đạo Tiên Môn xuất hiện, có nghĩa là Thế Giới Sơ Hình trong cơ thể Tử Vi đã tiến hóa thành công, trở thành một phương Đại Thiên Thế Giới độc lập đỉnh cấp nhất theo đúng nghĩa!

Từ nay về sau, Tử Vi có thể xưng là Đại Thiên Thế Giới Chi Chủ!

Trong khi thế giới nội tại không ngừng tiến hóa, hoàn thiện thành Đại Thiên Thế Giới, trong Ni Hoàn Cung.

Tiểu nhân Nguyên Thần màu vàng cũng đang phát sinh sự thuế biến kinh người, càng lúc càng ngưng thực, đồng thời trong Thần Hồn, Hỗn Nguyên Kim Tiên Đạo Quả ban đầu dần dần chuyển hóa thành một Hỗn Nguyên Đạo Quả!

Tản mát ra một cỗ khí tức vĩnh hằng tự tại, bất hủ bất diệt, vạn giới vĩnh tồn!

Thậm chí!

Bởi vì động tĩnh đột phá của Tử Vi quá lớn, sức mạnh của Hỗn Nguyên Đạo Quả cũng không thể kiềm chế mà ánh chiếu ra thế giới bên ngoài. "Oanh long!" Có thể thấy bằng mắt thường, từ Đan Điền của Tử Vi tuôn ra một đạo Huyền quang, hóa thành một phương Thế Giới Chi Ảnh khổng lồ vô cùng, không ngừng khuếch tán ra!

Thiên vạn dặm!

Ức vạn dặm!

Triệu ức dặm!...

Chỉ trong một khoảnh khắc, phương Thế Giới Chi Ảnh trở nên khổng lồ vô cùng, hiện ra trạng thái bán trong suốt!

Trong thế giới đó, có Nhật Nguyệt Tinh Thần vận chuyển, Đại Địa Sơn Hà tọa lạc, mây trắng u u, nước biếc y y.

Cỏ cây, tựa như chân thực!

Trên Cửu Thiên, phảng phất đột nhiên xuất hiện một phương Thượng Cổ Thần Quốc hạo đại vô cùng, dẫn động vô cùng Thiên Địa Nguyên Khí kích động, chấn động cả Hồng Hoang Thế Giới đều đang run rẩy!

Một cỗ khí tức bất hủ bất diệt lập tức khuếch tán đến mọi ngóc ngách Hồng Hoang Đại Địa, không nơi nào không đến.

Tử Vi khoanh chân tọa lạc ở chính giữa Thần Quốc, biểu tình vô hỉ vô bi, trên thân từng đạo Huyền quang lóe lên, bảo tướng trang nghiêm, tựa như Chúa tể của cả phiến Thiên Địa!

Giống như một Tôn Cổ Thần từ thượng cổ tuế nguyệt! "Chuyện gì thế này!" "Động tĩnh lớn như vậy?!" Trong Ba Mươi Ba Thiên, Phục Hy, Chúc Long, Nữ Oa và Tây Vương Mẫu ở gần Tử Vi nhất đều nhìn cảnh tượng chấn hám vô cùng, trên mặt đều lộ ra vẻ chấn động!

Đầu tiên ngẩn người một lát, ngay sau đó liền hiểu.

Vốn dĩ tu vi của Tử Vi đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại Viên Mãn, hiện tại lại dẫn động dị tượng hạo đại như vậy, chỉ có một khả năng! "Tử Vi Đại ca... muốn chứng Đạo Hỗn Nguyên!" Nữ Oa và Tây Vương Mẫu nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ cuồng hỉ trong mắt đối phương!

Mặc dù hai người vẫn luôn tin tưởng Tử Vi sớm muộn gì cũng có thể bước ra bước đó, nhưng không ngờ lại nhanh đến vậy!

Tử Vi đang bước tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cùng lúc đó, Thiên Địa có cảm ứng, lập tức sinh ra vô tận dị tượng.

Trong hư không nở rộ từng đóa kim sắc luyện hóa, trải rộng ức vạn vạn dặm hư không, tề tề dao duệ, rắc xuống vô tận Linh Khí bảo quang!

Trên Hồng Hoang Đại Địa, không trung đản sinh ra từng khẩu kim sắc Linh Tuyền, dũng ra cuồn cuộn Linh Dịch.

Tất cả đều chân thực tồn tại!

Trên Cửu Thiên, sinh ra vô số vân cẩm huyến lạn, dị thải phân trình, hỏa thụ ngân hoa, Tiên nhạc trận trận, thải vân phiêu phiêu, Đại Đạo oanh minh!

Từng đạo Cửu Sắc Hồng Kiều bố trí khắp Thiên Địa, quán thông Hoàn Vũ Tứ Cực, Lục Hợp Bát Hoang.

Trên biển sinh trăng sáng, tinh thần rạng rỡ trời xanh; Ngân Hà treo trên không, mây ngũ sắc hóa thác Tiên!

Trong một lúc, toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới đều xuất hiện các chủng dị tượng, hà quang vạn đạo, thụy thải thiên điều, khiến người ta hoa mắt.

Dị tượng hạo đại vô cùng như vậy, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả sinh linh giữa Hồng Hoang Thiên Địa! "Chuyện gì vậy?!" "Loại dị tượng này... chẳng lẽ có người thành Thánh sao?!" "Vị Thánh Nhân đầu tiên giữa Thiên Địa sắp đản sinh rồi sao?" "..." Từng tiếng kinh ngạc truyền đến, tất cả mọi người đều cho rằng có người sắp thành Thánh.

Nhưng!

Họ nhanh chóng phát hiện ra điều đặc biệt.

Tất cả dị tượng, đều lấy Đại La Thiên ở nơi cao nhất Thiên Giới làm trung tâm.

Còn có hư ảnh thế giới khổng lồ vô cùng kia!

Tất cả mọi thứ đều biểu thị thân phận của chủ nhân dẫn động dị tượng này! "Không đúng!

Tử Vi!" "Tử Vi chứng Đạo Hỗn Nguyên!" "Trời ơi!" "Thật sự là Tử Vi chứng Đạo!" Từng đạo âm thanh không thể tin nổi vang lên từ các ngóc ngách giữa Thiên Địa, tất cả mọi người đều phát ra tiếng quỷ khiếu, gần như khó mà tin nổi!

Ai cũng không ngờ, sau Hồng Quân Đạo Tổ, người thứ hai đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên giữa Hồng Hoang Thiên Địa lại không phải Thiên Định Lục Thánh, mà là Tử Vi!

Khoảnh khắc này!

Vô lượng chúng sinh đều chấn động!

Tất cả mọi người đều không ngờ, sau Hồng Quân Đạo Tổ, người thứ hai đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên lại là Tử Vi!

Nhất thời, tất cả đều chấn hám không thôi!

Nhưng sau khi trải qua sự kinh ngạc ban đầu, mọi người lại hồi thần, suy xét kỹ, ngược lại cảm thấy chuyện này cũng không có gì quá bất ngờ.

Dù sao!

Ngay từ đầu, thực lực của Tử Vi đã đi trước tất cả Tiên Linh, chỉ kém Hồng Quân một bước mà thôi.

Chương 135

Thực lực bày ra ở đó, nay có thể đi trước tất cả mọi người chứng Đạo, ngược lại cũng là lẽ đương nhiên! "Tử Vi... chứng Đạo!" Côn Luân Sơn, Tam Thanh nhìn cảnh tượng giữa Đại La Thiên, sắc mặt không hoàn toàn giống nhau.

Lão Tử vốn luôn đạm nhiên vô vi, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, trong đôi mắt khẽ thoát ra Thần quang, rõ ràng nội tâm không hề bình tĩnh như vẻ bề ngoài!

Ngay cả y, trong lòng cũng có chút không tư vị!

Nếu nói đến ngạo khí, thân là thủ lĩnh Tam Thanh, y chẳng kém Nguyên Thủy bao nhiêu, kết quả lần lượt đều bị Tử Vi siêu việt, trong lòng cũng khá khó chịu.

Nguyên Thủy thì sắc mặt càng phát đen, tức đến mức đầu đầy hắc tuyến, lông mày suýt nữa nhăn ra nước, vẻ mặt xui xẻo.

Không ngờ Tử Vi lại là người đầu tiên chứng Đạo giữa Hồng Hoang, để mặt mũi Bàn Cổ Chính Tông đặt vào đâu?!

Quan trọng nhất, Tử Vi không phải Thiên Định Thánh Nhân, cũng không có Hồng Mông Tử Khí, lại chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Chẳng phải điều đó chứng tỏ Tử Vi dù là Thiên phú, tài tình, Ngộ tính đều mạnh hơn Tam Thanh sao?

Điều này khiến y vốn luôn tự phụ vô cùng không thể chấp nhận!

Toàn bộ khuôn mặt y có chút nóng rát, tựa như bị hung hăng đánh mấy bạt tai.

Phải biết!

Cho đến hiện tại, việc tham ngộ Hồng Mông Tử Khí của y vẫn không có chút manh mối nào, căn bản không ngộ ra được cái gọi là cơ duyên thành Thánh nằm ở đâu.

Chuyện này càng khiến y vô cùng bực bội! "Hay lắm Tử Vi!

Quả nhiên thực lực phi phàm, không ngờ lại là người đầu tiên chứng Đạo, đi trước tất cả mọi người!" Thông Thiên Giáo Chủ bên cạnh cũng vô cùng chấn kinh, đầu tiên kinh ngạc, ngay sau đó liền mở miệng nói.

Trong ngữ khí ngoài sự hâm mộ, còn có một tia kính phục hiếm thấy.

Bởi vì nhìn xem, Tử Vi không dựa vào sự trợ giúp của Hồng Mông Tử Khí, có thể tham ngộ Pháp tắc, dĩ lực chứng Đạo, thật sự đã siêu việt tất cả Tiên Linh, rất đáng kính phục!

Lúc đó, Nguyên Thủy nghe lời Thông Thiên xong, nhíu mày, khẽ mắng: "Tam Đệ, sao có thể tăng chí khí cho người ngoài!

Chỉ là Tử Vi nhỏ bé, có thể chứng Đạo chẳng qua là dựa vào vận khí tốt mà thôi!" "Nếu ta có thể ra đời sớm hơn một chút, không chừng cũng đã chứng Đạo Hỗn Nguyên rồi!" Trong ngữ khí lại kẹp theo một cỗ chua xót nồng đậm.

Nghe lời Nguyên Thủy, Thông Thiên khẽ hừ một tiếng, trên mặt lộ ra một tia không vui, nhưng không ra tiếng phản bác.

Đối với nhị ca thích thể diện, hay tật đố này, y lười nói chuyện nữa! ...

Tây Phương Đại Địa, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm thụ động tĩnh đột phá của Tử Vi, đều nhíu chặt mày.

Tiếp Dẫn với vẻ mặt khổ qua, trông càng thêm khổ sở.

Tuy xung đột giữa Tử Vi và họ không nhiều, nhưng Tây Phương lại còn thiếu Tử Vi một đại nhân quả!

Năm đó khi Đạo Ma Chi Chiến, Tử Vi đã ra tay bảo toàn một phần địa mạch Tây Phương.

Tử Vi chứng Đạo Hỗn Nguyên xong, phân nhân quả muốn thanh toán, không biết đến bao giờ! ...

Tây Hải, Yêu Hoàng Cung!

Đế Tuấn và Thái Nhất xa xa nhìn cảnh tượng giữa Thiên Giới, sắc mặt đều có chút khó coi, đầy một bụng uất ức.

Vốn dĩ hai người họ đang đợi tu vi lên cao hơn, tìm cơ hội đoạt Thiên Giới từ tay Tử Vi, hiện tại xem ra căn bản không có cơ hội rồi!

Nếu trước đây còn dám so tài với Tử Vi một chút, thì hiện tại làm sao dám đến trước mặt Tử Vi mà khoe khoang nữa?

Trêu chọc một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không sợ chết không đủ nhanh sao?

Điều đáng giận nhất.

Vốn dĩ đã chiêu dụ Phục Hy và Nữ Oa vào Yêu tộc, kết quả hai huynh muội nhà người ta thì hay rồi, quay đầu trực tiếp gia nhập Thiên Giới, quả thực có thể làm người ta tức chết!

Quan trọng nhất!

Nữ Oa là một trong Thiên Định Lục Thánh, không thể lôi kéo vào Yêu tộc, thực sự thiệt thòi lớn rồi.

Khắp Hồng Hoang Thế Giới, từng đạo ánh mắt tràn ngập chấn kinh nhìn về phía Thiên Giới, đều đang căng thẳng chú ý đến cảnh tượng này!

Tử Vi khoanh chân tọa lạc trong Bí Cảnh, không ngừng thôn thổ Thiên Địa Nguyên Khí, Nhật Nguyệt Tinh Hoa, một lòng một dạ lớn mạnh Bản Nguyên Thế Giới trong cơ thể.

Được bổ sung sức mạnh cổ xưa, Đại Thiên Thế Giới trong Đan Điền càng thêm khổng lồ, càng nhanh chóng khuếch trương. "Ông!" Không biết qua bao lâu, Đại Thiên Thế Giới trong cơ thể Tử Vi cuối cùng cũng khuếch trương đến cực hạn, lớn đến ức vạn vạn triệu dặm.

Trời cao đất rộng, núi non sông ngòi sừng sững, tứ hải mênh mông cuồn cuộn.

Trừ việc chưa đản sinh ra sinh linh bản giới theo đúng nghĩa, thì nó không khác gì một thế giới chân thực.

Sức mạnh của một phương Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp, chống đỡ Đạo Quả của Tử Vi vô cùng ổn cố!

Dù sao!

Với tu vi gần Đại Đạo cảnh của Bàn Cổ mới có thể khai tịch ra Hỗn Độn Thế Giới như Hồng Hoang, dưới Bàn Cổ còn kém một trọng Thiên Đạo Thánh Nhân cảnh giới.

Tử Vi chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dưới Thiên Đạo cảnh, có thể lấy một phương Đại Thiên Thế Giới đỉnh cấp nhất làm bản nguyên, cũng đã gần đến cực hạn. "Oanh!" "Oanh long long!" Kèm theo từng trận Đại Đạo oanh minh kịch liệt, sự thuế biến của thân thể Tử Vi cuối cùng cũng đạt đến cực hạn.

Trong Nguyên Thần, Hỗn Nguyên Đạo Quả ổn định, cùng với Bản Nguyên Thế Gi Giới trong cơ thể hình thành một chỉnh thể hoàn mỹ, cung cấp cho y sức mạnh cường đại vô tận.

Nhưng!

Tử Vi lại không thỏa mãn chỉ với việc đột phá cảnh giới Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên. "Chư giới chuyển sinh, bất hủ bất diệt!" "Sinh sinh thế thế khắc ngô danh!" Tử Vi trường khiếu một tiếng, tiếng chấn Cửu Trọng Thiên, một bước đạp ra, liền xuất hiện giữa Thiên Địa, trước mắt tất cả sinh linh. "Hát!" Tử Vi há miệng hít một hơi, lập tức thôn nạp vô tận tinh nguyên nhập thể, hai tay đánh ra từng đạo ấn quyết, quanh thân xuất hiện từng phiến giới vực không tên.

Tuế Nguyệt Trường Hà hiện ra, oanh minh không ngừng, gào thét cuồn cuộn chảy về phía trước.

Không biết từ đâu đến, không biết đi về đâu!

Chương 136

Từng đạo Đại Đạo Pháp tắc chi quang vây quanh Tử Vi không ngừng xoay chuyển, hoành tảo Thiên Địa Hoàn Vũ! "Ông!" "Ông!" Trong cơ thể Tử Vi, từng đạo Thần Tàng nhục thân khai khải, từ trong đó tuôn ra vô tận Sinh Mệnh Nguyên Tinh, tựa như thác Tiên chảy xiết, toàn thân huyết nhục đều trở nên tinh oánh dịch thấu.

Từng luồng tiên diễm xuất hiện, không ngừng thiêu đốt, luyện hóa ra từng tia Thần tính siêu việt bất diệt!

Tiềm lực sinh mệnh vô cùng!

Tử Vi đột phá, cũng câu động Tử Vi Đại Tinh, phía sau hiển hóa ra hư ảnh một khối tử sắc đại tinh, bùng phát ra một cỗ khí tức vĩnh hằng xán lạn.

Tinh Khí Thần trong cơ thể dung hợp thành một, trong khoảnh khắc hóa thành vô tận Đại Đạo chi Hỏa rực rỡ, không ngừng thôi động Bản Nguyên Thế Giới trong cơ thể, hướng về tầng thứ cao hơn tiến hóa!

Gông cùm xiềng xích sinh mệnh không ngừng bị phá vỡ! "Oanh long long!" Rõ ràng!

Thiên Địa có cảm ứng, Cửu Thiên phía trên, từng đạo Tiên Môn khổng lồ vô cùng, tản phát ra Cửu Sắc Tiên quang, xuất hiện trong tầm nhìn của tất cả mọi người!

Tổng cộng chia thành mười hai đạo môn hộ, một tọa lớn hơn một tọa!

Cửu Sắc Tiên Môn đóng chặt, trên bề mặt vô tận Đại Đạo Pháp tắc chi quang bao quanh, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí sôi trào, tản ra

một cỗ ý vị vĩnh hằng bất hủ, Tạo Hóa phi phàm. "Tê!" "Trời ơi!" "Mười hai tọa môn hộ?" "..." Khi nhìn thấy mười hai tọa môn hộ khổng lồ đó trong nháy mắt, tất cả mọi người đều sôi trào, tròng mắt suýt nữa lồi ra, không hiểu chuyện gì đã xảy ra!

Giữa Thiên Địa, lại xuất hiện dị tượng đáng sợ như vậy!

Dưới trời xanh, mười hai đạo môn hộ khổng lồ vô cùng hiển hóa ra.

Một tọa lớn hơn một tọa, một tọa uy nghi hơn một tọa!

Mỗi đạo môn hộ đều tản phát ra quang huy bất hủ, toát ra khí tức đáng sợ hạo hãn.

Vô cùng tiên quang phun trào ra, phảng phất đã vĩnh hằng tồn tại từ khi khai thiên tích địa.

Xung quanh môn hộ, có Thanh Long Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ Tứ Linh bao quanh, lại càng hiện ra vô tận kỳ dị bảo tướng! "Chuyện gì vậy?" "Hỏi ta, ta hỏi ai đây?" "Chẳng lẽ là dị tượng đặc hữu sau khi chứng Đạo Hỗn Nguyên?" "..." Vô số tiếng thảo luận vang lên từ giữa Thiên Địa, tất cả mọi người đều vẻ mặt chấn kinh nhìn môn hộ trên Cửu Thiên.

Cảnh tượng như vậy, là lần đầu tiên họ gặp.

Tử Vi sừng sững giữa hư không, cũng nhìn cảnh này, trong mắt ẩn hiện một tia tinh mang, tỉ mỉ cảm ứng huyền cơ trong môn. "...Đại Đạo Chi Môn?!" "Ta hiểu rồi!" Trong não hải Tử Vi linh quang chợt lóe, lập tức biết được tác dụng của mười hai tọa Tiên Môn, lại chính là Đại Đạo Chi Môn!

Là ý chí Thiên Địa vũ trụ hiển hóa!

Thông thường, sinh linh có Thiên phú tài tình tuyệt diễm khi chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có thể dẫn động Đại Đạo Chi

Môn xuất hiện.

Thánh Nhân thì không được, dù sao Thánh Nhân dựa vào ngoại lực!

Từ một khía cạnh nào đó, Đại Đạo Chi Môn là một loại Thiên Kiếp khác, là khảo nghiệm Đạo Hạnh của người thành Hỗn Nguyên.

Đương nhiên.

Cũng không phải không có chỗ tốt.

Mỗi khi xông qua một trọng Đại Đạo Chi Môn, cảnh giới tu vi sẽ càng lên một tầng lầu! "Đúng lúc lắm!" Tử Vi nhìn từng trọng Tiên Môn màu vàng kia, trên mặt lộ ra một tia ý cười, liền chủ động bay về phía đệ nhất trọng Tiên Môn. "Oanh!" Tử Vi một bước đạp ra, toàn thân huyết khí sôi trào, có thể nghe thấy tiếng huyết dịch dồn dập trong mạch máu, cuồn cuộn như sấm rền, một quyền không chút hoa mỹ đánh về phía trước!

Một quyền này, đại xảo bất công, chí cương chí chính, tràn đầy một cảm giác sức mạnh khó tả! "Ông!" Quyền ý khủng bố hình thành một đạo quyền cương kim sắc xán lạn, hóa thành một đạo kim sắc quang thúc, xé rách hư không đại khí, hãn nhiên oanh kích lên đệ nhất trọng Tiên Môn! "Ca sát, ca sát sát!" Có thể thấy bằng mắt thường, vô tận kim sắc cương khí khuếch tán ra, phảng phất như một cơn lốc xoáy bão tố, không ngừng trùng kích.

Lực lượng hung dũng hạo hãn đổ dồn lên Tiên Môn, lập tức đánh ra từng vết nứt dày đặc.

Khoảnh khắc tiếp theo! "Oanh!" Kèm theo một tiếng cự hưởng, đệ nhất trọng Tiên Môn oanh nhiên nổ tung thành vô số kim sắc toái phiến, quán xuyên Thiên Địa Tứ Cực!

Tử Vi thân hóa lưu quang, bước qua đệ nhất trọng Tiên Môn.

Trong khoảnh khắc.

Tọa Tiên Môn đầu tiên sụp đổ, hóa thành tinh khí ngập trời nhập thể, toàn bộ quán chú vào trong cơ thể Tử Vi, một đường thôi động Đạo Hạnh của y lên cảnh giới Hỗn Nguyên Đệ Nhất Trọng Thiên.

Đúng lúc đó! "Ông!" Đệ nhị trọng Tiên Môn oanh nhiên chấn động, phát ra từng trận Đại Đạo oanh minh, từ trong môn phun trào ra vô cùng vô tận Tạo Hóa Tiên quang, hóa sinh ra vô số Thiên Địa Dị Thú, tất cả đều gào thét xông về phía Tử Vi!

Vô số Dị Thú bôn tẩu gào thét, cuồn cuộn thiết đề, giẫm nát cả Thiên Khung! "Hay lắm!" Tử Vi khẽ quát, hai tay triển động, thân thể tựa như hóa thành một con chim đại bàng khổng lồ, xương cốt toàn thân phát ra tiếng "tích lý ba lạp" bạo hưởng, triển hiện nhục thân cái thế vô địch!

Từ Thiên Linh Cái tuôn ra một đạo Xích Huyết Thần mang, một đôi thiết quyền bao bọc sức mạnh hạo hãn, nhìn thì chậm chạp, thực tế lại nhanh đến cực điểm, oanh kích về phía trước! "Ông!" Trong nháy mắt.

Nơi quyền cương của Tử Vi chạm đến, phiến Thiên Địa hư không triệt để sụp đổ.

Trong phạm vi ức vạn dặm, tất cả vật chất đều hóa thành hư vô, xuất hiện một vực sâu đen kịt!

Tất cả vật chất, năng lượng, toàn bộ đều hóa thành mảnh vụn dưới một quyền!

Tử Vi chưởng chỉ phát quang, nhất cử nhất động, có vô tận trật tự thần liên vây quanh, chấn động trời xanh, bùng phát ra sức mạnh không thể tin nổi, hãn nhiên oanh kích vào giữa đàn Dị Thú! "Oanh!" "Oanh long long!" Từng con Dị Thú kêu rên, bên trong phát sinh vô

cùng kịch liệt đại bạo tạc, cả Thiên Khung dường như cũng run rẩy.

Trên Cửu Thiên, rắc xuống vô tận tiên huyết và toái cốt, hóa thành mưa máu!

Mặc dù biết rõ những Dị Thú này đều do Đại Đạo Pháp tắc hóa thành, nhưng nhìn qua lại giống hệt như tồn tại chân thực. "Oanh!" Tử Vi ra tay đại khai đại hợp, mỗi một quyền đánh ra, đều bùng phát ra sức mạnh khủng bố chấn động đại thế giới, nghiền nát từng đàn Dị Thú.

Trong khoảnh khắc.

Tử Vi đã xuyên qua tất cả Dị Thú, đến trước đệ nhị trọng Tiên Môn. "Hát!" Tử Vi giận dữ hét lên giữa Thiên Địa, hai tay mạnh mẽ giơ lên, giữa lòng bàn tay chấn ra một phiến kim sắc ba văn, diễn dịch vô thượng đại thần thông, không ngừng đập vào Tiên Môn! "Đang!" "Đang!

Chương 137

Đang!

Đang!" Từng đạo tiếng kim thiết va chạm khổng lồ truyền đến, giữa Thiên Địa tiếng oanh minh không ngừng.

Đệ nhị trọng Tiên Môn không kiên trì được bao lâu, đồng dạng kịch liệt chấn động, trên môn xuất hiện vô số vết nứt, cuối cùng oanh nhiên nổ tung!

Tử Vi một bước bước ra, lập tức thu nạp tinh khí ngập trời vào cơ thể, toàn thân tinh khí bốc cháy sôi trào, đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên!

Lúc này, không ít Tiên Linh đã nhìn ra tác dụng của mười hai trọng Tiên Môn, tất cả đều chấn hám không thôi.

Thì ra mỗi một trọng Tiên Môn đều đại biểu cho một trọng khảo nghiệm!

Chỉ cần có thể xông qua, cảnh giới lập tức có thể được đề thăng!

Trong khi chúng sinh đang kinh ngạc, Tử Vi cuối cùng cũng đến trước đệ tam trọng Tiên Môn. "Oanh!" Tử Vi vừa đứng vững, đệ tam đạo Tiên Môn mạnh mẽ chấn động, trên đó hiển hóa ra vô số Đại Đạo Trận Văn, phun trào ra từng đạo kim sắc Tiên quang, bao bọc lực lượng phá hoại khủng bố, bắn về phía thân Tử Vi!

Nơi Tiên quang đi qua, hư không trực tiếp bị xé rách ra từng cái lỗ đen khổng lồ!

Tử Vi thấy vậy, hai tay liên tục vung động, quyền quang khủng bố bao trùm tứ phương Thiên Vũ, va chạm với nó, phát sinh kịch liệt đại bạo tạc!

Song!

Công thế của đệ tam trọng Tiên Môn rõ ràng lợi hại hơn nhiều so với hai trọng trước, có vẻ muốn áp chế Tử Vi! "Hừ!" Tử Vi lạnh hừ một tiếng, cuối cùng thi triển Đại Đạo Pháp tắc, Bản Nguyên Thế Giới trong cơ thể khẽ chấn động, vô tận Thần lực cuồn cuộn chảy ra, cung cấp cho y sức mạnh cường đại vô cùng. "Xuy lạp!" Một ngón tay điểm ra, lập tức có một đạo kim sắc quang mang bay ra, tựa như Tiên từ ngoài trời bay xuống, trên đường đi phá diệt tất cả sự ngăn cản! "Oanh long long!" Lúc này, đệ tam đạo Tiên Môn lần nữa chấn động, từ trong đó bay ra từng đạo kim sắc Đại Đạo Xiềng Xích, tựa như vô số đại long, từ bốn phương tám hướng xông về phía Tử Vi, muốn trấn áp, trói buộc y!

Thần sắc Tử Vi không đổi, trên đỉnh đầu một đạo Huyền quang tuôn ra, xuất hiện một mặt kim sắc bảo kính.

Cửu Tiêu Bảo Kính quang mang lóe lên, dưới sự quán chú Pháp lực của Tử Vi, phun trào ra từng đạo kim sắc Cửu Tiêu Thần quang, xé rách Thiên Vũ, phá nát hư không, Thần hoa động Cửu Thiên, chiếu rọi về phía những sợi xích liên.

Trong khoảnh khắc.

Thiên Địa oanh minh, quang mang hỗn độn, nơi đó phát sinh đại bạo tạc.

Sức mạnh Thời Không cũng trở nên hỗn loạn, ngay cả Tuế Nguyệt Trường Hà cũng bị sinh sinh chặt đứt!

Cửu Tiêu Thần quang tung hoành trường không, chiếu rọi vạn cổ, phảng phất bất hủ Tiên quang, phúc diệt tất cả vật chất và năng lượng.

Quang mang bùng phát ra trong một khoảnh khắc chói mắt hơn

Thái Dương trên trời, không ít Tiên Linh đều theo bản năng nhắm chặt hai mắt.

Tử Vi đỉnh đầu Cửu Tiêu Bảo Kính, phảng phất như đi ngược lại Tuế Nguyệt Trường Hà, vô vật khả đáng, không ngừng đánh ra từng đạo công thế đáng sợ. "Oanh!" Cửu Tiêu Bảo Kính chấn động, đổ ra vô tận quang huy, phảng phất từ tận cùng tuế nguyệt, lại như trời long đất lở, thế giới sụp đổ, tất cả đều trùng kích lên Tiên Môn! "Oanh long!" Quả nhiên không ngoài dự liệu, giữa một phiến quang huy vô cùng huyến lạn, đệ tam trọng Tiên Môn đã bị Tử Vi sinh sinh oanh khai, bạo toái thành vô số toái phiến!

Tại tuyệt đối đích sức mạnh diện tiền, tức tiện Thiên Địa Đại Đạo hóa tác đích khảo nghiệm, dã bất năng thừa thụ! "Ông!" Tinh khí hải ngập trời sôi trào, hóa thành từng thúc hồng lưu, toàn bộ chìm vào trong cơ thể Tử Vi, hóa thành động lực nguyên nguyên bất tuyệt, thôi động Đạo Hạnh của y lên cảnh giới Hỗn Nguyên Đệ Tam Trọng Thiên.

Hầu như trong khoảnh khắc.

Tử Vi đã đặt chân lên Hỗn Nguyên Đệ Tam Trọng Thiên! "Tê!" "Đáng sợ quá!" "Tử Vi... chẳng lẽ có thể cứ thế xông qua không ngừng sao?" "..." Khi nhìn thấy Tử Vi một hơi, hầu như không ngừng nghỉ mà phá vỡ ba trọng Tiên Môn, tất cả mọi người giữa Thiên Địa đều mục trừng khẩu ngốc, nhất kiểm đích hoài nghi nhân sinh.

Vừa mới đột phá, liên tiếp phá ba trọng cảnh giới, thực tại thái bất khả tư nghị liễu!

Thế gian lại có mãnh nhân như vậy sao?!

Cũng chỉ có Tử Vi mới có thể làm được mà thôi.

Nhưng cho dù như vậy, cũng giống như thần thoại vậy, hầu như

khiến người ta không dám tin.

Thậm chí!

Không ít sinh linh trong lòng đều dâng lên một ý niệm.

Bất kể là kỳ tích dạng gì, phát sinh tại Tử Vi thân thượng đô bất kỳ quái!

Dưới ánh nhìn của vạn chúng, đệ tứ trọng Tiên Môn khẽ lay động, đổ ra từng mảng kim sắc Tiên quang bất diệt, chiếu rọi hư không, tựa như thác Tiên chảy xiết. "Oanh!" Tiên quang uẩn ý, nhìn qua vô cùng huyến lạn, nhưng nơi nó đi qua, Thiên Địa hư không lại oanh nhiên bạo toái, uẩn hàm trứ nhất chủng đại khủng bố!

Sức mạnh hung dũng phảng phất muốn san bằng tất cả mọi thứ trên thế gian!

Cửu Tiêu Bảo Kính chấn động, không ngừng bắn ra từng đạo Cửu Tiêu Thần quang, phá nát hư không, nghiền nát quang âm, Thần lực hạo hãn trải rộng ra, va chạm với nó.

Tử Vi trên tay cũng không nhàn rỗi, không ngừng diễn hóa vô lượng đại thần thông, đạp trên tuế nguyệt quang âm mà tiến lên, đánh ra từng đạo tử sắc Tiên mang.

Thời Gian, Không Gian, Thiên Địa, Càn Khôn, tất cả vật chất, năng lượng toàn bộ đều hóa thành mảnh vụn! "Oanh long long!" Một loại va chạm kinh thế, toàn bộ phiến Thiên Địa đều hóa thành một biển kim quang, mênh mông vô tận.

Tiên lực hạo hãn quét ngang Lục Hợp, chấn động Bát Hoang, phúc cái liễu chỉnh phiến hoàn vũ.

Thân hình Tử Vi tựa như một chiếc thuyền con cô độc giữa biển lớn mênh mông, bị bão tố cuồn cuộn, nhìn qua lúc nào cũng có nguy cơ lật úp.

Song!

Tử Vi không ngừng thi triển đại thần thông, đánh ra từng đạo Tiên quang rực rỡ, mượn thế Thiên Địa đại thế, diễn hóa càng nhiều Pháp tắc, không ngừng dũng mãnh tiến lên! "Ông!" Tiên Môn chấn động, kỳ trung dũng xuất sức mạnh càng gia đích hung dũng hạo đãng, tượng yếu tái tạo Càn Khôn, trọng khai thế giới nhất bàn.

Bất cận như thử!

Canh hữu nhất đầu đầu đích Dị Thú, nhất đạo đạo đích kim sắc tỏa liên xuất hiện, toàn bộ hướng trứ Tử Vi trấn áp!

Nhất thuấn gian.

Tử Vi cảm liễu một cỗ cự đại đích áp lực, đệ tứ trọng Tiên Môn công thế bỉ tiền tam trọng gia đô yếu lệ hại đích đa!

Bất, đệ tứ trọng Tiên Môn công thế tuy nhiên khả phạ, khước y cựu tại Tử Vi thừa thụ phạm vi chi nội.

Chích kiến.

Tử Vi thần sắc bình tĩnh, chu thân Tuế Nguyệt Trường Hà phí đẳng, đầu đỉnh mạch địa xuất hiện nhất diện kim sắc bát giác thiên luân, kỳ thượng khắc họa trứ nhất đạo đạo huyền diệu mạc trắc Tiên Thiên Thần Thai phù văn!

Chương 138

Tuế Nguyệt Luân! "Thời Gian Tịch Diệt!" Tử Vi Pháp lực thôi động chi hạ, Tuế Nguyệt Luân thượng đốn thì xạ xuất nhất đạo đạo đích Tiên quang.

Tuế Nguyệt Trường Hà thủy phí đẳng, hóa tác phô thiên cái địa đích Pháp binh, triêm nhiễm liễu tuế nguyệt đích khí tức, do như lưu tinh thiên hàng nhất bàn, hướng trứ mang mang kim quang hải đương trung lạc khứ.

Tuế nguyệt đích khí tức mạn diên khai, phảng phật nhất thuấn gian kinh lịch liễu vô số niên na dạng cửu viễn, Tiên quang tấn tốc đích yên diệt, thụ liễu tuế nguyệt đích xâm thực, thành vi hư vô!

Tử Vi nghịch trùng thượng, thân ảnh mô hồ trứ, phảng phật xử tại bất đoạn khứ vị chi biến đương trung, tuy nhiên bất năng hoàn toàn tị miễn Tiên Môn công thế, khước dã suy yếu liễu kỳ đại bán sức mạnh!

Tối chung!

Tử Vi xuyên việt liễu vô tận đại triều, liễu đệ tứ trọng Tiên Môn chi tiền. "Thế Giới!" Cảm thụ khí tức kiên cố bất hủ của tọa Tiên Môn kia, Tử Vi đại hát một tiếng, Đan Điền phát sáng, phun trào ra vô cùng vô tận quang mang, toàn bộ hội tụ trên hai lòng bàn tay! "Ông!" Có thể thấy bằng mắt thường, giữa lòng bàn tay Tử Vi, Hỗn Độn khai tịch, Thần Lôi gào thét, Thanh Trọc chi khí sôi trào, Địa Thủy Phong Hỏa hung dũng, khai tịch ra một thế giới nhỏ bé!

Chưởng Trung Thế Giới!

Giới Tử Nạp Tu Di!

Mặc dù phương thế giới này nhìn qua chỉ lớn bằng bàn tay, nhưng

kỳ thực là do Thần lực của Tử Vi cấm cố, một khi phóng thích ra, đủ rộng đến ức vạn vạn triệu dặm! "Mở cho ta!" Tử Vi nộ hát, mạnh mẽ ấn hai lòng bàn tay lên đệ tứ đạo Tiên Môn, sức mạnh thế giới khủng bố bùng phát, toàn bộ sức mạnh đều đổ dồn vào trong đó. "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Sức mạnh thế giới bạo tạc, tại Tử Vi đích tinh diệu khống chế hạ, chích duy trì tại nhất cá cực tiểu phạm vi, hóa thành liễu nhất cá 'điểm', phá diệt nhất thiết trở đáng!

Trong sự bạo tạc liên tục như vậy, đạo Tiên Môn cuối cùng cũng không chống đỡ nổi, lấy lòng bàn tay Tử Vi làm trung tâm, lan ra từng vết nứt lớn đáng sợ, "oanh" một tiếng nổ tung!

Mưa ánh sáng ngập trời rơi xuống, toàn bộ đều là Nguyên Khí tinh thuần nhất, cùng với cảm ngộ Đại Đạo Pháp tắc, ào ạt chìm vào trong cơ thể Tử Vi.

Hỗn Nguyên Đệ Tứ Trọng Thiên! "Cổ họng!" Khi nhìn thấy cảnh này, giữa Thiên Địa có từng người một, tất cả sinh linh đều kinh ngốc!

Một khi đột phá Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên, Tử Vi quả thực đã nghịch thiên rồi!

E rằng từ khi khai thiên tích địa đến nay là lần đầu tiên, tiền cổ vô nhân, chỉ sợ hậu thế cũng không có người sánh bằng!

Trong Côn Luân Sơn.

Lão Tử hai tay nắm chặt vào nhau, đôi mắt chăm chú nhìn Tử Vi, đã sớm mất đi sự đạm định và thong dong ban đầu.

Nguyên Thủy bên cạnh càng không chịu nổi, sắc mặt vô cùng khó coi, như ăn phải giòi bọ, trong miệng lẩm bẩm: "Không thể nào, không thể nào..." Một bộ dạng không dám tin.

Thông Thiên cũng trợn mắt, vẻ mặt chấn hám.

Y phát hiện sự lợi hại của Tử Vi, phải vượt xa những gì y tưởng tượng! "Khốn kiếp!" Trong Yêu Hoàng Cung, Đế Tuấn nhìn cảnh này, tức đến sắc mặt tái nhợt, một quyền đập nát long ỷ!

Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra một tia ý vị khổ sở.

Trong Huyết Hải, Minh Hà vẻ mặt ngưng trọng.

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Lại truyền đến từng trận tiếng cười lớn.

Hồng Vân cười nói: "Ta biết mà, chiến lực của Tử Vi Đạo huynh cử thế vô song, cái thế vô địch!" Trên khuôn mặt quốc tự chất phác của Trấn Nguyên Tử cũng trở nên hơi ửng hồng, kích động nói: "Đúng không sai, Tử Vi Đạo huynh, đương chân Hồng Hoang đệ nhất kỳ nhân!" "Xưa nay, chỉ sợ giữa Thiên Địa, tái vô Tử Vi Đạo huynh bàn nhân!" Hai người nhìn nhau, lại không nhịn được cười ha hả.

Lần trước Bắc Thần Đạo Nhân lúc đi đã nói cho họ kinh thế đại bí, hai người không nhịn được phấn khích!

Lần này, tin tưởng rằng họ không đứng nhầm phe!

Thiên Giới, Đại La Thiên!

Nữ Oa và Tây Vương Mẫu vẫn luôn căng thẳng chú ý đến cảnh tượng Tử Vi chứng Đạo, khi thấy y một đường phá quan, tu vi trực tiếp đạt đến Hỗn Nguyên Đệ Tứ Trọng Thiên, cũng đều kích động không thôi!

Tây Vương Mẫu với gương mặt tươi cười tràn đầy vẻ kích động, một tay ôm chặt lấy Nữ Oa, phấn khích nói: "Nữ Oa tỷ tỷ, tỷ thấy chưa?

Tử Vi Đại ca...

Hỗn Nguyên Đệ Tứ Trọng Thiên!" "Thái Chân muội muội, muội kích động quá rồi!" Nữ Oa bị Tây Vương Mẫu ôm chặt đến có chút không thở nổi, không khỏi mở miệng nói.

Đôi mắt thu thủy trong veo của nàng cũng tràn đầy vẻ hỉ sắc, khẽ cắn môi đỏ, khóe miệng nở nụ cười, chăm chú nhìn Tử Vi ở xa!

Tây Vương Mẫu nghe lời Nữ Oa, vội vàng buông Nữ Oa ra, sắc mặt ửng hồng nói: "Ta không kích động quá đâu!" Trong Vu tộc, Bách Vạn Quần Sơn.

Trên một đỉnh núi hùng vĩ, một bóng dáng uyển chuyển đứng lặng yên, mái tóc dài bay lượn theo gió, khẽ đung đưa như trăm hoa tung bay.

Hậu Thổ với đôi mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào bóng dáng trên Cửu Thiên, khuôn mặt ửng hồng, kích động nói: “Tử Vi Đại ca, người sắp Chứng Đạo Hỗn Nguyên rồi sao?” Trong lòng nàng không khỏi khẽ cắn cánh môi hồng, không biết nghĩ gì, rồi đột nhiên nở một nụ cười ngọt ngào, lập tức như trăm hoa đua nở.

Từ lần chia tay ở Vu tộc đến nay, đã nhiều năm chưa gặp.

Trong lòng nàng vô cùng nhớ mong Tử Vi.

Dù sao, theo một ý nghĩa nào đó, Tử Vi là bằng hữu ngoại tộc đầu tiên mà nàng quen biết!

Bỏ qua những chuyện khác, sau khi tu vi Tử Vi đột phá Hỗn Nguyên Đệ Tứ Trọng Thiên, y liền ngẩng đầu nhìn về phía xa, nơi Tiên Môn Đệ Ngũ Trọng sừng sững!

Y muốn thử trùng kích Hỗn Nguyên Đệ Ngũ Trọng.

Mặc dù có khả năng thất bại rất lớn, nhưng Tử Vi vẫn muốn thử

một lần!

Đạo Tiên Môn Đệ Ngũ này, so với bốn đạo trước đó, cao lớn hơn gấp mười lần không chỉ!

Từ trên đó, Tử Vi cảm nhận được một luồng khí tức đáng sợ và thâm trầm, đáng sợ hơn cả cảm giác cộng hưởng từ bốn đạo Tiên Môn trước.

Vào lúc này, vô số ánh mắt giữa Thiên Địa cũng đều tập trung vào Tử Vi.

Chúng muốn biết, liệu Tử Vi có thể tiến thêm một bước, một lần nữa phá vỡ cực hạn hay không!

"Oanh long!" Dưới sự chú ý căng thẳng của tất cả mọi người, Tiên Môn Đệ Ngũ Đạo truyền ra một luồng khí tức vĩnh hằng cổ xưa, khác với khí thế hùng vĩ của những tòa Tiên Môn trước, ngược lại lại vô cùng tĩnh lặng.

Nhưng dưới sự tĩnh lặng này, lại ẩn chứa huyền cơ đáng sợ.

"Vụt!" Từng luồng tiên mang từ trong Tiên Môn lao ra, trên trời cao diễn hóa thành một Mộ Tràng vô cùng rộng lớn!

Từng tòa từng tòa mộ bia khổng lồ sừng sững giữa Thiên Địa, mỗi mặt đều cao đến ức vạn trượng, giống như những tòa Hỗn Độn Thần Nhạc, tản ra khí tức đáng sợ vô tận.

Chương 139

Nhìn sơ qua, nhiều đến không kể xiết!

Trên mộ bia, toát ra ý cổ xưa man hoang, như luân hồi vạn cổ tuế nguyệt, thiên thu vạn thế, chôn vùi hết một thời đại này đến thời đại khác, quỷ dị đáng sợ.

Thậm chí!

Trên từng mặt mộ bia, có Mộ Chí Minh được khắc bằng Đại Đạo Thần Văn, như đang tưởng niệm vô số tiên liệt, vô cùng âm u đáng sợ!

Tràn ngập một luồng tà tính.

Cả thế giới dường như bị bao phủ dưới bóng đen tử vong.

"Tê!" "…Mộ tràng?" "Là thứ gì vậy!" Khi nhìn thấy từng tòa mộ bia khổng lồ, tất cả Tiên Linh đều kinh hãi, đều đứng bật dậy, từng người từng người ngơ ngác như khúc gỗ!

Ai có thể ngờ rằng, Tử Vi đột phá Hỗn Nguyên Chi Cảnh lại dẫn phát ra cảnh tượng đáng sợ như vậy.

"Những mộ bia tiên nhân kia không thành ư?" "Vì sao ta cảm thấy toàn thân phát lạnh!" "Trong những mộ bia đó, chôn cất thứ gì vậy!" "……" Giữa Thiên Địa hoàn toàn sôi trào, trong Đại Đạo Vũ Trụ cổ xưa này, rốt cuộc đã từng xảy ra chuyện gì?

Không phải là trùng quan Hỗn Nguyên sao, sao lại hiển lộ ra dị tượng đáng sợ như vậy?

Chẳng lẽ là Đại Đạo Pháp Tắc hiển hóa, mà trong đó Đại Đạo đã ghi lại những điều khác sao?!

Khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều bị chấn động!

"Hả?" Trên Cửu Thiên, Tử Vi nhìn cảnh tượng này, cũng nhíu chặt mày, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào từng tòa mộ bia khổng lồ đó.

Sự việc đang xảy ra hiện tại, cũng vượt ngoài nhận thức của y!

Những mộ bia này rốt cuộc đại biểu cho điều gì?

Vì sao khảo nghiệm của Tiên Môn Đệ Ngũ Trọng lại như vậy?

Trong nhất thời, vô số nghi vấn hiện lên trong đầu Tử Vi, khiến y trăm mối không thể giải.

Nhưng kỳ lạ là, sau khi Tiên Môn Đệ Ngũ Trọng hiển hóa ra Mộ Tràng này, liền không còn động tĩnh gì nữa, hoàn toàn trở nên tĩnh lặng.

"Chẳng lẽ phải tiến vào trong đó mới kích hoạt sao?" Tử Vi tài cao gan lớn, suy nghĩ một lát, liền hóa thành một đạo tiên quang, bay đến trước Mộ Tràng.

Nhìn những tòa mộ bia khổng lồ đó, khoảnh khắc tiếp theo, y liền bước vào trong.

"Ông!" Một luồng ba động kỳ lạ quét qua tức khắc, Tử Vi cảm thấy mình dường như đang ở trong một không gian dị thứ nguyên đặc biệt!

"Có ba động không gian, chẳng lẽ ta hiện tại không ở Hồng Hoang?" Tử Vi thầm đoán trong lòng.

Y đã tu luyện Không Gian Pháp Tắc, nên đối với loại ba động không gian này vô cùng mẫn cảm!

Trên thực tế.

Sự phán đoán của y không sai, khoảnh khắc Tử Vi tiến vào Mộ

Tràng này, đã bị chuyển dịch đến một Vũ Trụ Hư Không khác.

Chỉ là trong mắt chúng nhân ở Hồng Hoang, Tử Vi vẫn còn ở trong Hồng Hoang mà thôi.

Tử Vi chậm rãi bước đi trong Mộ Viên, từng bước từng bước tiến về phía Đại Đạo Tiên Môn, khi đến gần tòa mộ bia đầu tiên, dị biến đột nhiên xảy ra!

"Oanh!" Tòa mộ bia đầu tiên rung chuyển kịch liệt, Mộ Chí Minh trên bề mặt đều sáng lên, hiển hóa ra Đại Đạo Pháp Tắc vô tận, chói sáng đến mức người ta khó mà mở mắt được.

Dần dần, trên mộ bia xuất hiện một thông đạo Hư Không.

Từ trong đó bước ra một bóng dáng cao lớn!

Bóng dáng này toàn thân bị Pháp Tắc Chi Quang bao phủ, không nhìn rõ được dung mạo cụ thể, thân hình cao lớn vạm vỡ, trên người tản ra một luồng khí tức bá thiên tuyệt địa, có tu vi Hỗn Nguyên Đệ Nhất Trọng!

"Người trong mộ phục sinh rồi sao?" "Không đúng!

Là do Đại Đạo Pháp Tắc hóa thành, mô phỏng lại dấu vết khi còn sống của y!" "Nhưng rốt cuộc có phải là người đã từng thực sự tồn tại, hay tất cả đều là hư huyễn?!" Nhìn bóng dáng trước mắt, đồng tử Tử Vi khẽ co lại, không khỏi kinh ngạc.

Không chỉ Tử Vi.

Giữa Hồng Hoang Thiên Địa, vô số sinh linh ngơ ngác trợn tròn đôi mắt, tròng mắt dường như muốn lồi ra ngoài.

Vô số tiếng hít khí lạnh vang lên!

Cảnh tượng này, thực sự quá quỷ dị!

"Gầm!" Bóng dáng kia vừa xuất hiện, liền gào thét một tiếng, lao

về phía Tử Vi!

Hai tay y huy động, giữa các ngón tay vô tận quang mang lưu chuyển, Đại Đạo Pháp Tắc đan xen, hóa thành từng đạo Tiên Quang bất hủ, hung hãn tấn công Tử Vi!

"Oanh long!" Hư Không phụ cận xuất hiện từng đạo ba văn, nhưng căn bản không có chút dấu hiệu vỡ vụn nào.

Hiển nhiên.

Mức độ kiên cố của Hư Không này gấp vô số lần Hồng Hoang!

Ngay cả Hỗn Nguyên Đại Năng cũng khó mà phá hoại!

Thấy đối phương lao đến, Tử Vi thần sắc không đổi, hai tay huy động, giữa các ngón tay tỏa ra từng luồng Thần Mang, bộc phát ra ức vạn quân Thần Lực, đánh về phía trước!

"Oanh!" Trong khoảnh khắc.

Hai bóng dáng giao thoa!

Một thoáng chốc bộc phát ra quang mang chói mắt vô tận, Pháp Tắc Trật Tự Thần Liên nhấn chìm xung quanh, Tử Vi thần sắc bình tĩnh.

Động tác của bóng dáng kia lại đột ngột dừng lại, trên ngực xuất hiện một lỗ lớn đáng sợ, lộ ra Pháp Tắc Chi Quang cuồn cuộn, "oanh long" một tiếng nổ tung thành vô số mảnh vụn!

Một kích chém giết!

"Vụt!

Vụt!" Từng luồng Pháp Tắc Chi Quang bay lượn, tất cả đều nhập vào trong cơ thể Tử Vi!

"Tuyệt vời!" Tử Vi cảm nhận Pháp Tắc Chi Quang tràn vào cơ

thể, không khỏi vô cùng chấn động, tất cả đều là tâm đắc về Đại Đạo Pháp Tắc!

Trực tiếp nâng cao cảm ngộ và nhận thức của y đối với Đại Đạo Pháp Tắc!

"Hóa ra chém giết những người trong mộ này lại có lợi ích như vậy!" "Thật có ý tứ!" Khi nhận ra điểm này, hai mắt Tử Vi tức khắc sáng rực, khuôn mặt tràn đầy vẻ hưng phấn!

Mộ Tràng này, không chỉ là khảo nghiệm đối với y, mà còn là một cơ duyên trời ban a!

Tuyệt đối không thể bỏ lỡ.

Tử Vi toàn tâm toàn ý nghĩ đến việc trùng quan, nhưng những gì y thể hiện ra ở Hồng Hoang lại gây ra một trận chấn động khác.

"Tê!" "Bóng dáng kia cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sao lại bị đánh nát?" "Một kích đánh nát một cường giả Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, chiến lực của Tử Vi… đạt đến trình độ nào rồi!?" "……" Tất cả mọi người đều nuốt nước bọt ừng ực, cảm thấy đầu óc mình có chút không đủ dùng.

Chương 140

Sự kinh ngạc hôm nay, nhiều hơn gấp bội so với vô số năm về trước cộng lại.

Mặc dù bóng dáng đó do Đại Đạo Pháp Tắc hóa thành, không thể sánh bằng sinh linh thật sự, nhưng cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã ở đó rồi, mà lại bị đánh nát chỉ trong một chiêu, thật sự khủng bố!

Tử Vi chậm rãi bước về phía Tiên Môn, nhanh chóng đến gần tòa mộ bia thứ hai.

"Oanh!" Quả nhiên, tòa mộ bia đó rung động kịch liệt, quang khí tứ tán, pháp tắc kích động, từ trong đó bước ra một bóng dáng mơ hồ không rõ!

Khí tức của bóng dáng này cũng ở Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên, nhưng lại mạnh hơn đạo thứ nhất không ít!

Hai mắt Tử Vi sáng lên, không đợi bóng dáng kia có động tác, liền trực tiếp lao lên phía trước, một quyền đánh ra!

"Oanh!" Tử Vi một quyền đánh ra, Thiên Địa thất sắc!

Hư Không nổi lên từng trận gợn sóng, một bàn tay lớn phát ra kim quang như Thiên Bia bất diệt, hung hãn giáng xuống, bao phủ vô lượng quang, trực tiếp đánh vào bóng dáng kia.

"Bùng!" Kèm theo tiếng va chạm trầm đục của nhục thể, Thần Lực khủng bố bộc phát, vai của bóng dáng kia trực tiếp bị Tử Vi đánh sụp xuống.

Phụt!

Một tiếng khẽ vang lên, xương gãy gân đứt, bóng dáng đó trực

tiếp bị đánh nổ tung, hóa thành vô số quang điểm.

"Vụt!" Tử Vi há miệng hít một hơi, tức khắc nuốt vô lượng Thần Quang vào cơ thể, hóa thành nguồn sức mạnh của y, khí tức trong cơ thể càng thêm thịnh vượng!

Mỗi bóng dáng trong đó, đối với Tử Vi, quả thực là một món đại bổ phẩm!

"Tiếp tục!" Tử Vi với nụ cười trên mặt, hóa thành một đạo độn quang, mãnh liệt bay về phía trước.

"Oanh!" "Oanh!" Dưới sự triển động khí tức của y, tức khắc dẫn đến một trận đại bạo động.

Các mộ bia xung quanh đều rung động kịch liệt, bộc phát ra quang huy cuồn cuộn, giống như từng đoàn mặt trời vàng rực, từ trong đó bước ra từng bóng dáng vô cùng cường đại!

Tu vi yếu nhất cũng ở Hỗn Nguyên Đệ Nhất Trọng Thiên!

Kẻ mạnh nhất còn đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đệ Tam Trọng!

Nhìn sơ qua, e rằng không dưới vài chục bóng dáng.

Mặc dù những bóng dáng này đều do Đại Đạo Pháp Tắc hóa thành, không phải sinh linh thật sự, chiến lực kém hơn các Tiên Linh cùng cảnh giới không ít, nhưng số lượng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhiều như vậy cùng xuất hiện, đủ để chấn động thế gian!

"Quả nhiên toàn bộ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Tê!" Quả nhiên, khi nhìn thấy những bóng dáng này, tất cả mọi người đều chấn động!

"Oanh!" "Oanh long long!" Những bóng dáng này vừa xuất hiện, đồng loạt nhìn về phía Tử Vi, giữa hai tay huy động, diễn hóa vô tận Thần Thuật, đánh ra từng đạo quang huy đáng sợ, tất cả đều oanh kích

lên người Tử Vi!

"Rắc rắc rắc!" Cho dù không gian kỳ dị này có độ ổn định vượt xa Hỗn Độn, nhưng cũng phát ra âm thanh không chịu nổi gánh nặng, gần như vỡ vụn!

Một luồng ba động vô cùng đáng sợ xuyên thấu vô tận Hư Không, truyền xa đến Hồng Hoang Thế Giới.

Trong khoảnh khắc.

Không biết bao nhiêu sinh linh yếu ớt đều bị luồng Thiên Uy vô thượng đó trấn nhiếp, tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, run rẩy, cả phân lẫn nước tiểu chảy ra!

"Tử Vi Đại ca!" Trong Đại La Thiên, Nữ Oa và Tây Vương Mẫu nhìn thấy cảnh tượng này, đều căng thẳng nín thở.

Cảm nhận sự khủng bố của công thế đó, Tử Vi thần sắc vẫn bình tĩnh, một bước đạp ra, dưới chân tức khắc lan tràn ra vô tận Đại Đạo Thần Văn, phát ra quang huy kỳ dị!

Thân hình y vừa động, liền xuất hiện ở nơi cực xa, cả người dường như đang đi lại trong khe hở của tuế nguyệt!

"Oanh!" Tử Vi một quyền oanh ra, Nhục Thân Chi Lực hùng hậu bộc phát, đánh ra một đạo quyền cương màu vàng, như hồng thủy, như trời sập, trực tiếp xuyên thủng một bóng dáng Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên!

"Xuy!" Cửu Tiêu Bảo Kính rung động, không ngừng bắn ra từng đạo Cửu Tiêu Thần Quang, quét ngang Hư Không, đánh nát từng bóng dáng!

"Ông!" Tử Vi giơ tay ra chộp, trong Hư Không hiện lên vô tận tinh quang màu tím, dùng lực Tử Vi Đại Tinh, ngưng tụ ra một bàn tay khổng lồ vô cùng, mạnh mẽ chộp về phía trước!

Một trận âm thanh khiến người ta tê dại răng truyền đến, mấy bóng dáng trực tiếp bị Đại Tinh Thần Thủ bóp nát trong Thiên Địa!

Trong khoảnh khắc!

Tử Vi triển hiện Pháp Thuật Thần Thông vô địch cái thế, dường như một thanh Tiên Kiếm đã trải qua trăm ngàn lần rèn giũa, tung hoành ngang dọc, mỗi một kích đều mang theo Thần Uy và sức mạnh không thể tưởng tượng nổi.

Đặc biệt ở cảnh giới này của Tử Vi, Đạo và Pháp hợp nhất.

Giữa mỗi cử động, tự nhiên có thể diễn hóa vô tận Thần Thông, nhìn qua tuy nhẹ nhàng mây bay, nhưng mỗi một kích đều kinh thiên động địa!

Trong nháy mắt.

Đã có hai ba chục bóng dáng bị đánh nát!

"Gầm!" Một bóng dáng Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên lao về phía Tử Vi, quang mang trong tay lấp lánh, diễn hóa ra hai thanh Thiên Đao màu vàng, quang mang lóe lên, chém ra từng đạo đao mang màu vàng rực rỡ, "Oanh long!" Ở một bên khác, cũng có một bóng dáng tiến lên, toàn thân chiến khí cuồn cuộn, giữa hai tay huy động, đánh ra từng vầng Liệt Dương đen nhánh, tản ra một luồng khí tức tử vong nồng đậm!

Tử Vi thân tùy ý chuyển, thi triển Truy Tinh Cản Nguyệt Chi Thuật, tốc độ gần như đạt đến cực hạn, tránh né tất cả công kích, trên người y bốc cháy ngọn lửa tiên diễm màu vàng cuồn cuộn!

Hai tay y ấn về phía trước, năm ngón tay như Thiên Đao, tản ra khí sắc bén vô tận, xé rách Hư Không ra từng vết nứt sâu hoắm, một tay chộp lấy đầu lâu của hai người!

"Bùng!" Sức mạnh đáng sợ bùng nổ, đầu lâu của hai bóng dáng

trực tiếp bị Tử Vi bóp nát.

Trong khoảnh khắc.

Trường vực này gần như bị đánh trống rỗng!

Tử Vi động tác không ngừng, hóa thành một đạo độn quang, bay về phía Tiên Môn Đệ Ngũ Trọng!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Từng tòa từng tòa phần mộ nổ tung, từng bóng dáng cao lớn xuất hiện trong thế giới này, có lão giả, có tráng hán, cũng có nữ tử và hài đồng, nhưng không ngoại lệ, khí tức trên người đều vô cùng cường đại!

Hơn nữa, càng đến gần Tiên Môn, khí tức của những bóng dáng này càng trở nên cường đại!

Yếu nhất cũng có Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên!

Cao nhất đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đệ Ngũ Trọng Thiên!

"Oanh long long!" Những người này toàn bộ ra tay, uy thế có thể nói là kinh thiên động địa, Hư Không này trực tiếp vỡ vụn, xuất hiện vô cùng hắc động sâu thẳm, giống như Hắc Ám Thiên Uyên, tản ra sức mạnh phá hoại khủng bố.

Tử Vi đầu đỉnh Khánh Vân lưu chuyển, hai tay không ngừng huy động, giữa các ngón tay Pháp Tắc Chi Quang tràn ngập, diễn hóa ra Vô Thượng Thời Gian và Không Gian Đại Pháp, cả người y dường như không tồn tại trong hiện thế, giống như một đoạn hư ảnh.

Nhưng, khi ra tay công thế lại sắc bén, mỗi một kích đều ẩn chứa Thần Uy vô thượng, đánh cho Thiên Địa thất sắc, từng bóng dáng nổ tung!

"Hư Không Đại Thủ Ấn!" Tử Vi quát khẽ, xung quanh xuất hiện vô số không gian đứt gãy, tay phải y vươn về phía trước.

Giữa các ngón tay xuất hiện từng tầng từng tầng Không Gian Bích Chướng, hóa sinh ra một bàn tay khổng lồ vô cùng, bao phủ uy năng ngập trời ấn về phía trước!

"Oanh!" Vô cùng vô tận Hư Không Chi Lực bộc phát, như ức vạn bảo kiếm, điên cuồng cắt xé, xé tan một bóng dáng Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên!

"Oanh long long!" Những bóng dáng còn lại toàn bộ ra tay, đánh ra từng đạo công thế đáng sợ, tất cả đều oanh kích lên người Tử Vi.

"Vụt!" Hư Không rung chuyển một trận, nổi lên những ba văn như gợn sóng, thân ảnh Tử Vi tức khắc biến mất, hòa nhập vào Hư Không Thiên Địa, trong nháy mắt biến mất không thấy tăm hơi.

Chương 141

Tất cả công thế của mọi người đều đánh vào khoảng không!

Đột nhiên!

Thân hình Tử Vi lại xuất hiện từ một nơi khác, một chưởng đánh ra, bao phủ sức mạnh thế giới hùng hậu, trực tiếp đánh nát bóng dáng đối phương!

Trong khoảnh khắc.

Tử Vi phát ra một kích xong, thân ảnh lại biến mất không thấy tăm hơi.

Đại Hư Không Thuật!

Sau khi Tử Vi tham ngộ Không Gian Pháp Tắc đến một trình độ nhất định, y đã lĩnh ngộ ra một loại Thần Thông, mượn sức mạnh Vạn Tượng Hư Không, dung hợp thân thể với Hư Không thành một thể, thần xuất quỷ một, quỷ mị vô thường!

Không thể nắm bắt!

Nhờ Đại Hư Không Thuật, Tử Vi không ngừng xuất hiện và biến mất trong Hư Không, oanh sát hết bóng dáng này đến bóng dáng khác!

"Ông!" Đúng lúc đó, một luồng sức mạnh kỳ diệu đột nhiên giáng lâm, quang mang màu xanh đậm bùng phát, bao phủ phương viên ức vạn dặm Hư Không.

Tử Vi trực tiếp bị chấn ra khỏi Hư Không Thiên Địa, sắc mặt không khỏi ngưng lại, nhìn về phía bóng dáng Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên ở đằng xa kia!

Người này cư nhiên cũng nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, hơn nữa

không hề thua kém y chút nào!

"Oanh long long!" Sau một khoảnh khắc tạm dừng ngắn ngủi, một đám Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên xung quanh đều gầm lên giận dữ, lao về phía Tử Vi, một lần nữa đánh ra từng đạo công thế đáng sợ!

"Xoạt xoạt xoạt!" Bóng dáng Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên đồng thời ra tay, trong Hư Không xung quanh tức khắc sinh ra từng sợi Xích Liên Không Gian bán trong suốt, tản ra quang huy băng lạnh, như rắn độc, trói buộc lên người Tử Vi!

Không chỉ vậy!

Hư Không xung quanh còn không ngừng ép chặt, tản ra sức mạnh hùng hậu nặng nề, muốn nghiền nát thân thể Tử Vi!

Bên cạnh y, một bóng dáng Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên khác, hai tay vung lên, xung quanh thân thể hiện ra Tuế Nguyệt Trường Hà.

Nước sông cuồn cuộn, hóa thành vô số quang điểm rơi xuống Tử Vi, mỗi một giọt đều bao phủ khí tức tuế nguyệt!

Tử Vi tức khắc cảm thấy mình rơi vào lãnh địa thời gian, mỗi cử động đều trở nên vô cùng chậm chạp, trong khi tốc độ của những người xung quanh lại nhanh gấp vô số lần!

Y đã nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc!

"Thế Giới!" Sắc mặt Tử Vi hơi đổi, quát khẽ một tiếng, trong cơ thể tức khắc xông ra vô tận Thần Quang, diễn hóa ra một Thế Giới rộng lớn vô cùng, bao phủ Hư Không hùng hậu gần đó.

Sức mạnh nặng nề hung hãn giáng xuống, lập tức có mấy bóng dáng trực tiếp bị nghiền nát!

Không!

Số lượng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra tay xung quanh thực sự

quá nhiều, với hai vị Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên dẫn đầu, cùng với nhiều Hỗn Nguyên Tứ Trọng, một khi ra tay, quả thực muốn đánh nát cả Thiên Địa này!

"Oanh long long!" Từng đạo công thế giáng xuống, va chạm với Thế Giới Chi Ảnh, tức khắc phát sinh đại bạo tạc chưa từng có!

Từng vòng từng vòng sóng khí có thể nhìn thấy bằng mắt thường khuếch tán ra, chấn nát toàn bộ Hư Không, vô tận quang và lửa tràn ngập.

Pháp Tắc Chi Quang vô tận, cả Mộ Tràng này đều bị phá hủy một mảng lớn, trở nên tan hoang, giống như tinh tú nổ tung.

Dưới công thế đáng sợ như vậy, hư ảnh Thế Giới bên ngoài cơ thể Tử Vi cũng không chịu nổi, "oanh long" một tiếng nổ tung!

Mắt thấy công thế của mọi người sắp giáng xuống người Tử Vi.

"Càn Khôn Đỉnh!" Không hề có dấu hiệu báo trước, một đạo huyền quang từ trong cơ thể Tử Vi lao ra, hóa thành một đại đỉnh màu huyền sắc khổng lồ, ba chân hai tai.

Miệng đỉnh chấn động, buông xuống vô tận Càn Khôn Chi Khí!

"Đang!" Càn Khôn Đỉnh xuất hiện, Thiên Địa chấn động.

Trong miệng đỉnh, một mảng hắc ám sâu thẳm, ẩn ẩn toát ra huyền quang vô tận, dường như đang chứa đựng một Đại Thế Giới hùng vĩ.

Từng luồng Càn Khôn Chi Khí từ trong đỉnh chảy xuống, như thác nước ngân hà tiên, đè nén Hư Không xung quanh!

"Oanh!" "Oanh long long!" Vô cùng công thế giáng xuống, va chạm với Càn Khôn Đỉnh, tức khắc phát sinh đại bạo tạc, nơi đó bị vô lượng quang huy nhấn chìm.

Khí Địa Thủy Phong Hỏa cuồn cuộn, từng đạo quang mang quét ngang, giống như siêu tân tinh bùng nổ!

Thế nhưng!

Càn Khôn Đỉnh là Tiên Thiên Chí Bảo, uy thế vô cùng, Càn Khôn Đạo Khí hùng hậu vô tận, cản trở tất cả công thế ở bên ngoài, khó mà chạm đến Tử Vi mảy may!

Ngay sau đó!

Tử Vi liền đội Càn Khôn Đỉnh trên đầu, thôi động sức mạnh của đại đỉnh, hóa thành một đạo tiên quang bất diệt, hung hãn lao về phía trước va chạm!

“Oanh!” “Oanh!

Oanh!” Dưới sự thôi động của Tử Vi, Càn Khôn Đỉnh hóa thành một đại sát khí khủng bố, phóng thích ra quang huy vô cùng.

Nơi nó đi qua, từng bóng dáng bị đâm vỡ, căn bản khó mà cản được Thần Uy đó.

Vũ Trụ Tinh Hà đều đang run rẩy, Thiên Địa Đại Đạo đều đang lùi bước, không có thứ gì có thể đối đầu với nó!

“Tê!” “…Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh!” “Bảo vật như vậy, lại ở trong tay Tử Vi!?” “……” Khi nhìn thấy Tử Vi đội Càn Khôn Đỉnh trên đầu, tất cả mọi người giữa Thiên Địa đều hít một hơi khí lạnh, lộ ra vẻ không thể tin được.

Ai có thể ngờ rằng trong tay Tử Vi lại có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!?

Trong tay y rốt cuộc có bao nhiêu bảo vật và át chủ bài?

“Ông!” “Ông!” Từng tòa mộ bia nổ tung, từ trong đó hiển hiện ra càng ngày càng nhiều bóng dáng, tu vi yếu nhất cũng ở Hỗn Nguyên

Tứ Trọng Thiên!

Ngay cả Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên cũng có vài tôn!

Tử Vi cũng phát hiện ra, càng đến gần Tiên Môn, số lượng người trong mộ được dẫn ra càng nhiều, không thể trì hoãn nửa điểm, chỉ có thể tốc chiến tốc thắng!

Chỉ có phá vỡ Tiên Môn đó với tốc độ nhanh nhất, mới có một tia hy vọng thành công!

Một nhóm bóng dáng đồng thời ra tay, quang mang giao thoa, pháp tắc tung hoành, nơi đó hoàn toàn sôi trào, biến thành một biển Hỗn Độn!

Từng đạo Hỗn Độn Lôi Đình nổ tung, xé rách trường không, tất cả đều đánh xuống Tử Vi!

Cho dù có Càn Khôn Đỉnh hộ thể, Tử Vi cũng chịu áp lực rất lớn.

"Đấu Chiến Tiên Pháp!" Khoảnh khắc này, Tử Vi không hề do dự, trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, triển hiện ra Thần Thông chí cường độc hữu của mình!

Hai cánh tay chấn động, toàn thân chiến ý cuồn cuộn, huyết nhục toàn thân dường như muốn bốc cháy.

Hai tay Tử Vi huy động, giữa các ngón tay quang thải lưu chuyển, đánh ra từng đạo Đại Đạo Phù Văn dày đặc, diễn dịch vô lượng Đại Thần Thông!

Thời Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc, Càn Khôn Pháp Tắc, Chiến Chi Pháp Tắc, Hủy Diệt Pháp Tắc, v.v., cùng nhiều Pháp Tắc khác xuất hiện, không ngừng xoay quanh Tử Vi, bao quanh bảo vệ y ở giữa, giống như Vô Thượng Tiên Tôn giáng lâm trần thế!

Chương 142

Một luồng Chiến Ý vô thượng từ trong cơ thể y xông ra, hóa thành quang mang thực chất, thần diễm màu vàng!

Trong Hư Không hiện lên một chữ "Chiến" khổng lồ vô cùng, nằm giữa hư và thực, trong khoảnh khắc dung hợp thành một với thân thể Tử Vi!

"Rắc, rắc!" Có thể nhìn thấy bằng mắt thường, trên cơ thể Tử Vi xuất hiện Tiên Hoàng Sí, Chân Long Giác, Bạch Hổ Vĩ, Huyền Vũ Khải cùng nhiều Đại Đạo Dị Tượng khác, dung hợp thành một Thần Hình huyền ảo vô cùng!

"Gầm!" Tử Vi rống dài một tiếng, bao phủ vô lượng tiên quang, khí thế trên người cuối cùng đạt đến đỉnh điểm, chân đạp vô tận Quang Âm Trường Hà, nhanh chóng xông về phía Tiên Môn.

Một đôi thiết quyền huy động, mỗi lần đều có thể đánh ra từng mảng Đại Đạo Phù Hiệu, bao phủ sức mạnh cuồng bạo vô cùng, oanh kích lên từng bóng dáng, đánh cho chúng nổ tung!

Không chỉ vậy!

Trên tay Tử Vi quang mang lóe lên, nắm Tru Tiên Kiếm trong tay, dùng sức huy động về phía trước, chém ra từng đạo kiếm quang màu huyết sắc.

Vô tận Huyết Sắc Kiếm Khí tung hoành, bao phủ mỗi tấc Hư Không Thiên Địa, hóa thành một cơn bão tố huyết sắc, không thể tránh, không thể cản!

Dưới sự bùng nổ của Tử Vi, từng bóng dáng nổ tung, gần như không thể ngăn cản mảy may!

Trong Côn Luân Sơn, Thông Thiên nhìn Tru Tiên Kiếm trong tay Tử Vi, trong mắt lộ ra tinh mang.

Y cần thanh Tru Tiên Kiếm cuối cùng đó, thì Tru Tiên Kiếm Trận trong tay mới hoàn chỉnh!

Tử Vi từng bước từng bước tiến lên, chân đạp quang âm tuế nguyệt, thân ảnh dường như xuyên qua vạn cổ.

Trong mơ hồ, người ta dường như nhìn thấy từ trên người y bóng dáng của một Chí Cao Thiên Đế vô thượng vĩ đại!

Cuối cùng.

Tử Vi đã đến gần Tiên Môn Đệ Ngũ Trọng!

Không chút do dự, Tử Vi giơ cao tay phải, Tru Tiên Kiếm bao phủ quang huy vô cùng, hung hãn chém xuống trên Tiên Môn!

"Oanh long!" Kèm theo một tiếng vang lớn, văn lạc trên Tru Tiên Kiếm đều sáng lên, phát ra từng trận tiếng quỷ khóc sói gào.

Trong Hư Không phụ cận, xuất hiện vô số Quỷ Hồn, không ngừng khóc thét, như khóc như kể, nghe mà da đầu tê dại.

Tử Vi động tác không ngừng trong tay, trong khoảnh khắc đã vung ra đủ một ngàn lẻ tám kiếm!

Mỗi một kiếm đều có Thế Giới Sức Mạnh trong cơ thể, cùng với Đấu Chiến Tiên Pháp gia trì, uy lực đạt đến một trình độ không thể tưởng tượng nổi!

Dưới công thế cuồng bạo như vậy, Tiên Môn đó điên cuồng rung động, quang mang trên bề mặt kích động, phát ra tiếng răng rắc không chịu nổi gánh nặng, dần dần lan tràn ra từng vết nứt!

"Oanh long!" Dưới ánh mắt vô cùng chấn động của tất cả mọi người, Tiên Môn ầm ầm nổ tung!

Vô cùng vô tận tiên quang lưu chuyển, hóa thành quang vũ mênh mông, tất cả đều nhập vào trong cơ thể Tử Vi, đẩy tu vi của y một mạch lên tầng thứ Hỗn Nguyên Đệ Ngũ Trọng Thiên!

Nhìn cảnh tượng này, tất cả mọi người giữa Thiên Địa, từng người từng người, đều chỉ ngơ ngác nhìn bóng dáng Tử Vi, một mảnh yên lặng như tờ.

Hiện tại, không còn nữa!

Vừa mới đột phá Hỗn Nguyên, đã là Đệ Ngũ Trọng Thiên!

Người này?

Tử Vi cảm nhận sức mạnh khổng lồ vô cùng, sâu không lường được trong cơ thể, thở dài một hơi, trên mặt lộ ra một nụ cười mãn ý, ngẩng đầu nhìn về phía Đạo Tiên Môn Đệ Lục ở đằng xa.

Nhưng y cũng không lựa chọn xông thẳng vào.

Với thực lực hiện tại, xông Tiên Môn Đệ Ngũ Trọng đã gần như là cực hạn rồi.

Dù sử dụng tất cả thủ đoạn của bản thân, e rằng cũng khó mà xông Tiên Môn Đệ Lục Đạo.

Dường như cảm nhận được ý chí của Tử Vi, từng đạo Tiên Môn dần dần tiêu tán, trên Cửu Thiên một lần nữa trở lại bình tĩnh.

Nhìn thấy vậy, không biết vì sao, tất cả mọi người đều thở phào một hơi.

Thật sự sợ Tử Vi trong cơn giận dữ, lại xông thêm Tiên Môn Lục Trọng, vậy thì thật quá đáng sợ!

Cho dù như vậy!

Tử Vi vừa Chứng Đạo, thực lực Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên cũng đủ để kinh thế hãi tục rồi!

Khoảnh khắc này.

Tất cả mọi người đều ý thức được, Tử Vi là độc nhất vô nhị!

Ngay cả sau này Tam Thanh và những người khác thành Thánh cũng có thể không cách nào sánh bằng y.

Thậm chí.

Không ít người trong lòng đều nảy sinh một ý niệm, lịch sử của Hồng Hoang Thế Giới từ nay về sau có lẽ sẽ bị viết lại!

Dưới vạn chúng chú mục, Tử Vi một bước đạp ra, liền giáng lâm Đại La Thiên, ánh mắt nhìn về phía Phục Hi, Nữ Oa, Tây Vương Mẫu và Chúc Long bên cạnh y.

Thấy ánh mắt Tử Vi nhìn đến, bốn người dường như đã hiểu, trên mặt đều lộ ra vẻ vô cùng kích động!

Tử Vi thần sắc mang theo vài phần hưng phấn, mở miệng nói: "Đại Đạo tại thượng, Ngô là Tử Vi!

Nay cảm niệm chúng sinh Hồng Hoang cương thường bại hoại, không có giáo hóa, cố kiến lập Chí Cao Thiên Đình, thống hạt chư Thiên Vạn Giới!" "Ta là Thiên Đình chi chủ, Vô Thượng Đại Thiên Tôn, Chí Cao Thiên Đế, thống ngự lục hợp, phủ khám bát hoang, chấp Thiên chi hành!" "Chư Thiên Vạn Giới, Ta là tối tôn!" "Dùng Càn Khôn Đỉnh trấn áp Thiên Đình Vô Thượng Khí Vận!" "Thiên Đình, Lập!" Lời vừa dứt, Tử Vi giơ tay ra chiêu, trong tay liền xuất hiện một Phương Ngọc Tỷ, trên đó có chín con Chân Long vờn quanh, vô tận Hoàng Đạo Khí bốc lên; bên dưới chỉ có một khỏa Đại Đạo Chân Văn cổ phác, chính là một chữ "Thiên"!

Ngụ ý Đế Mệnh của Tử Vi do Đại Đạo ban cho, là duy nhất trong chư Thiên, không thể xâm phạm!

"Oanh long long!" Tử Vi vừa nói xong, toàn bộ Hồng Hoang Thế

Giới đều rung chuyển kịch liệt, trên Cửu Thiên xuất hiện vô tận hải dương kim quang, mênh mông cuồn cuộn, bao phủ gần nửa Hồng Hoang Thế Giới, che khuất cả quang mang của Thái Dương trên trời!

Đại Đạo cảm ứng, buông xuống vô cùng vô tận Đại Đạo Công Đức Chi Khí, như một vương dương hùng vĩ, tất cả đều nhập vào trong cơ thể Tử Vi!

Kèm theo đó!

Thiên Giới Ngọc Tỷ trong tay Tử Vi cũng hấp thu gần ba thành Đại Đạo Công Đức, hóa thành Cực Phẩm Tiên Thiên Công Đức Bất Diệt Linh Bảo!

Nhìn thấy cảnh tượng này, Thiên Địa nhất thời quỷ dị tĩnh lặng trong chốc lát.

Ngay sau đó!

"Xôn xao!" Vô tận chúng sinh đều ồ lên không ngớt, giống như nước sôi sùng sục, từng người từng người trên mặt đều lộ ra vẻ vô cùng kinh ngạc!

Ai cũng không ngờ rằng, Tử Vi vào ngày Chứng Đạo, lại có động thái lớn như vậy!

Trực tiếp vượt Thiên Đạo, hướng Đại Đạo thề, lập nên Thiên Đình!

Quan trọng nhất là!

Đại Đạo cư nhiên đã thừa nhận hành vi của Tử Vi, và ban xuống hải lượng Công Đức làm phần thưởng!

Đại thủ bút của Tử Vi đã chấn động mỗi một người!

Chương 143

"Chuyện gì vậy!?" "Tử Vi kiến lập Thiên Đình, muốn làm Chí Cao Thiên Đế sao?" "Ta đã biết, với tài tình của Tử Vi, không thể nào nhiều năm như vậy mà không có động thái gì!

Quả nhiên là vậy!" "Kiến lập Thiên Đình, quản hạt chúng sinh, Tử Vi quả thực cũng có tư cách đó!" "……" Từng tiếng bàn luận vang lên, tất cả mọi người đều không thể bình tĩnh.

Tất cả những gì xảy ra hôm nay quá đỗi mộng huyễn, kích thích đến mức gần như không thể chịu đựng nổi.

Vào lúc này, chúng nhân mới chợt hiểu ra, vì sao ngày trước Tử Vi lại cường thế chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, hóa ra đã sớm mưu tính cho khoảnh khắc này!

Lấy thế Thiên Giới, phủ khám chúng sinh!

"Chí Cao Thiên Đế, chấp Thiên chi hành?" Trong Côn Luân Sơn, Tam Thanh ngẩng đầu nhìn bóng dáng Tử Vi, trên mặt đều lộ ra vẻ phức tạp.

Lão Tử thần sắc mạc danh, đôi mắt khẽ híp lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Nguyên Thủy thì sắc mặt xanh mét, vẻ mặt đầy khó chịu, khớp xương ngón tay siết đến trắng bệch.

Lời của Tử Vi, hiển nhiên đã hung hăng kích thích trái tim nhỏ bé yếu ớt của y.

Tử Vi tiên hành Chứng Đạo thì thôi đi, kết quả vừa đột phá đã là Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên!

Lại còn kiến lập Thiên Đình, quản hạt Hồng Hoang, muốn làm Chí

Cao Thiên Đế!

Chẳng lẽ ngay cả Nguyên Thủy cũng phải nghe theo hiệu lệnh của Tử Vi sao?

Thân là Bàn Cổ Chính Tông, Thánh Nhân được trời định, mặt mũi y để ở đâu?

Thông Thiên bên cạnh lại khẽ thở dài một tiếng, sắc mặt cũng có chút mạc danh, nói trong lòng không có chút chua xót nào là không thể.

Nhưng so với Nguyên Thủy, y lại có thêm một sự kính nể.

Với tính cách thẳng thắn của Thông Thiên, y kính nể những cường giả như Tử Vi nhất.

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đều thấy được vài phần ý vị khổ sở trong mắt đối phương.

Tây Phương còn nợ Tử Vi món Nhân Quả to lớn, thật đáng lo a!

Tây Hải, Yêu Sư Cung!

"Tốt một cái Thiên Đình!" Đế Tuấn sắc mặt đỏ bừng, vô cùng phẫn nộ nói: "Ta đã biết, Tử Vi dã tâm bừng bừng, ngày trước chiếm cứ Tam Thập Tam Thiên, tất định có mưu đồ gì đó!

Chẳng lẽ y muốn thống ngự chư Thiên!" Vốn dĩ y vẫn luôn hoài nghi Tử Vi chiếm cứ Thiên Giới có mưu đồ, không chừng là muốn mưu đồ Hồng Hoang, không ngờ lại bị y đoán trúng!

Nhưng ngặt nỗi.

Đế Tuấn không còn cách nào!

Với tu vi vừa mới đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, lấy đó mà tranh Thiên Địa với Tử Vi sao?

Nói khó nghe một chút, với thực lực hiện tại của Tử Vi, không chừng một ngón tay cũng có thể nghiền chết y!

Thái Nhất bên cạnh sắc mặt cũng vô cùng khó coi, giống như ăn phải một đứa trẻ chết vậy, răng dường như muốn cắn nát.

Nhưng cũng đành vô khả nại hà!

Hiện tại Tử Vi cường thế Chứng Đạo Hỗn Nguyên, y thật sự không dám trêu chọc nữa!

Nếu không, e rằng đến chết cũng không biết mình chết như thế nào.

Trong toàn bộ Yêu Hoàng Cung, không khí đều trở nên vô cùng trầm trọng.

Tử Vi đứng trước Lăng Tiêu Bảo Điện, ánh mắt phủ khám xuống Hồng Hoang đại địa, thần sắc bình tĩnh, mở miệng nói: "Bản Tôn Chứng Đạo Hỗn Nguyên, ba ngàn năm sau sẽ khai giảng Đại Đạo tại Thiên Đình, hữu ý giả đều có thể đến nghe!" "Thiên Đình tân lập, Tiên Chức còn khuyết, vì quản hạt Hồng Hoang Thế Giới, chúng tiên Hồng Hoang hữu ý giả, nếu có thể thông qua khảo nghiệm, cũng có thể nhập Thiên Đình của ta, lĩnh thủ Tiên Chức, hưởng vô lượng Hương Hỏa của chúng sinh!" "Tuyệt vời!" "Thiên Đế muốn giảng đạo trong Thiên Giới?" "Muốn hấp thu chúng tiên Hồng Hoang gia nhập Thiên Đình!?" "Ha ha ha, quá tốt rồi!" Khi nghe lời của Tử Vi, tất cả mọi người đều hưng phấn không ngớt, từng người từng người thần sắc kích động.

Ai có thể ngờ rằng sau khi Tử Vi Chứng Đạo, cư nhiên lại có lợi ích lớn như vậy.

Có thể lắng nghe Đại Đạo thì không nói, Tử Vi cư nhiên còn muốn mở rộng nhân sự Thiên Đình, thu nạp chúng tiên Hồng Hoang, đối với họ quả là một cơ duyên trời ban!

Hiện nay Hồng Hoang đại địa phân loạn, Vu Yêu Nhị Tộc tranh bá Thiên Địa, dẫn đến Hồng Hoang chiến loạn sát phạt không ngừng.

Không chừng lúc nào Vu Yêu Nhị Chiến sẽ khai mở, có thể nói là ai nấy tự nguy!

Nếu có thể gia nhập Thiên Đình, sau này có Tử Vi và các Hỗn Nguyên Đại Thiên Tôn làm chỗ dựa, thì ngay cả người của Vu Yêu Lưỡng Tộc cũng không dám trêu chọc!

Đối với họ, đó quả thực là một lá bùa hộ mệnh a!

Những Tiểu Tiên này không phải chỉ muốn một hoàn cảnh tu luyện an ổn sao?

Trong nhất thời, tất cả mọi người đều sôi trào!

Hiển nhiên, đối với những Tiên Linh vô vọng thành Hỗn Nguyên này, gia nhập Thiên Đình mới là lựa chọn tốt nhất.

Chỗ dựa lớn như Tử Vi này quả thực cứng đến không thể ngờ!

"Thiên Đế uy vũ!" Không ít Tiên Linh bắt đầu chủ động xưng hô Tử Vi là Thiên Đế. … "Đáng hận!" Đế Tuấn nghe lời Tử Vi xong, gầm lên giận dữ một tiếng, một chưởng đánh ra, đánh sập nửa Yêu Hoàng Điện.

Bởi vì một câu nói của Tử Vi, y có thể cảm nhận được, không ít Yêu tộc đều nảy sinh ý thoái lui, muốn gia nhập Thiên Đình.

Nếu không phải trong tay Đế Tuấn có Yêu Thần Hào Giác, có thể hiệu lệnh Yêu tộc, e rằng đã có người làm phản rồi.

Nhưng cho dù như vậy, Tử Vi một khi kiến lập Thiên Đình, sẽ là một đả kích lớn đối với Yêu tộc! … Vu tộc, Bách Vạn Quần Sơn.

Thập Nhị Tổ Vu tụ lại một chỗ, trên mặt đều mang vẻ hưng phấn.

Chúc Dung tính tình thẳng thắn nóng nảy ha ha cười lớn nói: "Ta

đã biết, Tử Vi Đạo huynh mệnh cách phi phàm, hôm nay quả nhiên Chứng Đạo Hỗn Nguyên!" "Ta Chúc Dung ngày trước quả không nhìn lầm!" Hậu Thổ bên cạnh nghe vậy lập tức không chút khách khí châm chọc nói: "Ít tự dát vàng lên mặt đi, ngày trước không phải bị Tử Vi Đại ca đánh cho tơi bời sao!" "Khụ!" Chúc Dung nghe vậy, khuôn mặt già nua đỏ bừng, thần sắc lúng túng nói: "Hậu Thổ muội tử, đừng nói chuyện đau lòng của lão ca ta chứ!" Chúng Tổ Vu không nhịn được ha ha cười lớn, nhưng hiếm khi thấy Chúc Dung chịu thiệt thòi.

Cái miệng độc địa của Hậu Thổ, ai cũng đã từng nếm qua.

Lão đại Đế Giang nói: "Bất kể thế nào, Tử Vi Đạo hữu Chứng Đạo Hỗn Nguyên, siêu thoát vĩnh hằng, đều là một chuyện đại hỉ trời ban." Lúc đó, Chúc Cửu Âm, người vốn kiệm lời, thần sắc trịnh trọng nói: "Không sai, vị thế của Vu tộc ta, nằm trên người Tử Vi Đạo huynh!" "Hả?" "Chuyện gì vậy?" Nghe lời của Chúc Cửu Âm, một đám Tổ Vu đều kinh ngạc, tất cả đều nhìn về phía y.

Huyền Minh càng vội vàng hỏi: "Nhị đệ, lời vừa rồi là ý gì?" Y biết Nhị đệ mình vì nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, thường xuyên ngao du trong Tuế Nguyệt Trường Hà, nhìn thấy một số thời gian toái phiến kỳ dị, không chừng đã nhìn thấy gì đó trong đó.

Nếu không thì đoạn nhiên sẽ không nói những lời như vậy.

Chúc Cửu Âm nói: "Dưới Đại Thế Hồng Hoang, giữa Vu tộc ta và Yêu tộc, tất sẽ có sinh tử chi chiến!

Kết cục cũng không quá tốt…" Nghe lời của Chúc Cửu Âm, tất cả mọi người đều trầm mặc, tự nhiên đều nghe ra ý trong lời nói của Chúc Cửu Âm!

Nếu cứ phát triển bình thường, giữa hai tộc rất có khả năng sẽ có kết quả lưỡng bại câu thương, đến lúc đó không chừng ngay cả trong số họ cũng sẽ có vài người chết đi.

Đế Giang trầm giọng nói: “Vậy Nhị đệ nói nên làm thế nào?” “Tử Vi Đạo huynh Chứng Đạo Hỗn Nguyên, vinh đăng Thiên Đế Chi Vị!

Chương 144

Không phải y muốn khai giảng Đại Đạo sau ba ngàn năm sao?" Chúc Cửu Âm cười nói: "Vu tộc ta không thể thiếu lễ số, vừa vặn có thể nhân cơ hội này, hướng Tử Vi Đạo huynh biểu minh ý của Vu tộc ta." "Nhị ca nói không sai, nhưng nên phái ai đi đây?" Cộng Công ủ ê nói.

Sau một khắc.

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về phía Hậu Thổ, Đế Giang cười nói: "Muội tử, Tử Vi Đạo huynh giảng đạo, đến lúc đó muội hãy đại biểu Vu tộc ta đi đi!" "A?

Vì sao lại là ta!" Hậu Thổ nghe vậy trong lòng không khỏi hơi vui, nhưng lại cố làm ra vẻ bình tĩnh, mở miệng hỏi.

"Bởi vì, muội là thích hợp nhất a!" "Ta thích hợp ở chỗ nào?" Hậu Thổ có chút kiêu ngạo nói: "Chuyện đại sự như vậy, không phải nên để Đại ca đích thân đi sao!" "Mặc kệ, dù sao muội đi là thích hợp!" Đế Giang mở miệng nói.

"Không sai!" Những Tổ Vu còn lại cũng nhao nhao gật đầu, vẻ mặt trêu chọc nhìn về phía Hậu Thổ, cười nói: "Tiểu muội đi là thích hợp nhất!" "Hừ!" Hậu Thổ thấy mọi người đều nhìn mình, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi ửng hồng, dậm chân ngọc một cái, kiêu hãnh hừ một tiếng, nói: "Đi thì đi, ai sợ ai chứ!" "Đến lúc đó nếu mọi chuyện bị hỏng bét, đừng trách ta!" Hỏng bét?

Đế Giang và những người khác nhìn nhau, chỉ cần Hậu Thổ chịu đi, mọi chuyện đều ổn.

Dù sao!

Tâm tư nhỏ bé của Hậu Thổ đối với Tử Vi, bọn họ đều nhìn ra được!

Trong đó, quan hệ giữa Tử Vi và Hậu Thổ cũng là thân thiết nhất. … Không nói đến việc chúng sinh Hồng Hoang đều đang sôi sục, sau khi Tử Vi thu liễm khí tức, y thi triển Đại Pháp Lực, một lần nữa kiến thiết lại toàn bộ Thiên Giới.

Tam Thập Tam Thiên dựa theo phương vị, tổng cộng chia thành Cửu Trọng!

Tám trọng phía dưới dựa theo bốn phương vị Đông Tây Nam Bắc, mỗi phương tám Thiên, tổng cộng Tam Thập Nhị Trọng Thiên!

Trên Tam Thập Nhị Thiên, mới là Đại La Thiên ở chỗ cao nhất!

Đại La Thiên.

Là cực cảnh của Cửu Trọng Thiên, cũng là điểm cao nhất của Thiên Giới.

Tướng đế hậu, bao la vạn tượng, lăng giá trên chư Thiên Giới Vực, có thể phủ khám toàn bộ Hồng Hoang!

Đương nhiên.

Tử Vi hiện tại cũng chưa có Đạo Lữ… Không.

Tử Vi nhìn hai nữ Nữ Oa và Tây Vương Mẫu bên cạnh, nếu có thì cũng không khó khăn gì nữa rồi.

Tam Thập Tam Thiên đều tọa lạc trong Cửu Trọng Thiên Giới, ngay ngắn có trật tự, từng tòa Tiên Điện Cung Vũ mọc lên, san sát nối tiếp.

Tử Vi đã quy hoạch tốt, dùng tám trọng Thiên phía dưới làm các cơ quan xử lý sự vụ lớn của Thiên Đình, cùng là nơi ở của nhiều Tiên Linh.

Bản thân Thiên Đế thì ngự trị trên Đại La Thiên, tổng lĩnh tất cả.

Hiện nay Thiên Đình mới lập, vạn sự đã chuẩn bị xong, chỉ còn thiếu gió đông.

Đợi ba ngàn năm sau khai giảng Đại Đạo trong Thiên Giới, tất sẽ có vô số Tiên Linh đến nghe, khi đó có thể từ trong số đó lựa chọn một phần Tiên Linh đảm nhiệm Tiên Chức, cùng nhau chống đỡ Thiên Đình, một cơ quan quản hạt Hồng Hoang khổng lồ vô cùng!

Ngoài ra, y còn muốn thiết lập Lục Ngự (bản thân Thiên Đế là một Ngự), Ngũ Phương Ngũ Lão, Tam Quan Đại Đế, Tứ Đại Thiên Vương, Tứ Trị Công Tào, Lục Đinh Lục Giáp cùng các Tiên Vị khác.

Chúng tiên Thiên Đình, ai nấy giữ chức vụ của mình.

Trên thì khảo hạch kiếp vận vũ trụ, dưới thì thiên hạ quốc gia hưng suy!

Lại thêm Tam Giới tiên chân thăng giáng, lại thêm quần sinh họa phúc thọ yểu.

Phá hủy Tam Giới quần yêu ma quái, tiết chế vận hành duy trì của Lôi Đình, chư Thiên Vạn Giới, tất cả đều nằm trong đó.

Đương nhiên, hiện nay U Minh Giới chưa xuất thế, nhưng cũng không còn xa nữa.

Đợi sau khi xử lý xong chuyện Thiên Giới, Tử Vi mới tạm thời rảnh rỗi.

Trở về Động Phủ, y bắt đầu lặng lẽ thể ngộ những biến hóa trong cơ thể sau khi thành Hỗn Nguyên.

Rõ ràng nhất là, trong Nguyên Thần của Tử Vi có một khỏa Hỗn Nguyên Đạo Quả, vô cấu vô hạ, thông thấu viên mãn, tản ra một luồng khí tức vĩnh hằng bất hủ!

Trong khoảnh khắc thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sức mạnh của Hỗn Nguyên Đạo Quả xuyên thấu Đại Đạo Nhân Quả, chiếu rọi vào mỗi Thời Không, Duy Độ.

Cũng tức là.

Chư Thiên Vạn Giới, cổ kim vị lai, đều có hình chiếu Thần Ý của Tử Vi.

Thường là vô hình, bất hủ bất diệt, và không chỉ dừng lại ở đó!

Nói đơn giản.

Trong Chư Thiên Vạn Giới, mỗi một Thời Không Duy Độ, đều nhiễm khí tức Hỗn Nguyên của Tử Vi, Đạo Quả chiếu rọi trong mỗi một Thời Không.

Ngay cả khi bản tôn Tử Vi trong Thời Không đó bị chém giết, nhưng Hỗn Nguyên Đạo Quả của y trong Thời Không đó cũng không tiêu tán, trải qua một thời gian dài, Tử Vi vẫn có thể tụ lại Hỗn Nguyên, tái hiện Chân Thân!

Trong vô tận chúng sinh, chỉ cần có một người niệm danh Tử Vi, còn giữ ký ức về Tử Vi.

Tử Vi vẫn tồn tại trên thế giới này, không thực sự chết đi!

Chính vì lẽ đó, nên mỗi một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều khó mà thực sự vẫn lạc.

Muốn triệt để oanh sát họ, phải tiêu trừ đi tất cả dấu vết của họ trên thế giới này!

"Quả nhiên không hổ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Sau khi hiểu được điều này, Tử Vi cũng không khỏi cảm thán.

Ngoài ra.

Thế Giới Sơ Hình trong cơ thể y cũng được khuếch trương cực

đại, trưởng thành thành một Đại Thiên Thế Giới cấp cao nhất, nội hàm không gian rộng lớn hàng triệu triệu ức dặm, trở thành Nguyên Tuyền sức mạnh toàn thân của Tử Vi.

Hơn nữa.

Do khi Tử Vi xông Thập Nhị Trọng Tiên Môn, y đã có vô số cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, tiến một bước cường hóa Thế Giới Bản Nguyên Chi Lực, khiến nó trở nên càng thêm ổn định.

Bản Nguyên Chi Lực nồng hậu, cung cấp cho Tử Vi sức mạnh khổng lồ vô cùng.

Tử Vi hiện tại, so với lúc chưa thành Hỗn Nguyên, quả thực là một trời một vực.

Một ngón tay điểm chết một Chuẩn Thánh, chẳng khác gì nghiền chết một con kiến.

Sau khi đột phá Hỗn Nguyên, xông Tiên Môn, Căn Cốt của Tử Vi cũng được cải thiện cực đại, có thể nói là đệ nhất Hồng Hoang.

Không.

Tử Vi cũng phát hiện một điểm đặc biệt.

Từ khi y hướng Đại Đạo lập thệ, kiến lập Thiên Đình, dường như đã bị Thiên Đạo Pháp Tắc Chi Lực nhắm vào.

Trong cõi u minh cảm nhận được một luồng ý vị ghét bỏ như có như không.

Chương 145

Kỳ thực suy nghĩ kỹ, Thiên Đạo của Hồng Hoang Thế Giới vốn dĩ có ý chí, nếu không cũng không thể trấn áp Bản Ngã Ý Thức của Hồng Quân.

Đối với Thiên Đạo, việc Tử Vi kiến lập Thiên Đình đã phá vỡ tiến trình Hồng Hoang vốn có.

Thiên Đạo tự nhiên sẽ sản sinh ý kháng cự.

Tử Vi đối với điều này đã sớm có dự liệu, chỉ là Thiên Đình vừa mới thành lập mà thôi, đợi sau này thế lực Thiên Đình phát triển lớn mạnh, có thể thực sự ảnh hưởng đến Đại Thế Hồng Hoang, e rằng Thiên Đạo chỉ sẽ càng thêm ghét bỏ.

Thậm chí trong cõi u minh còn âm mưu chống lại Tử Vi!

Nhưng vào lúc đó, tu vi của Tử Vi e rằng đã lại đề thăng vô số tầng thứ, sớm đã không còn e ngại Thiên Đạo nữa rồi.

Tạm thời vứt bỏ nhiều tâm tư khác trong đầu, Tử Vi phất tay áo một cái, lấy Càn Khôn Đỉnh ra.

Nhân khoảng thời gian này, y muốn dung luyện Cửu Tiêu Bảo Kính và Tuế Nguyệt Luân hai kiện Pháp Bảo làm một, luyện ra một kiện Pháp Bảo loại thời gian chưa từng có.

Bắt tay vào làm.

Tử Vi tâm niệm vừa động, Càn Khôn Đỉnh liền đột nhiên phóng lớn, nắp đỉnh được mở ra, trong miệng đỉnh lưu chuyển ra vô tận Càn Khôn Chi Khí.

Không chút do dự.

Tử Vi ném vô số Thiên Tài Địa Bảo vào trong đó, dùng Đại Pháp Lực thôi động!

"Oanh long long!" Trong khoảnh khắc.

Theo Pháp Lực của Tử Vi rót vào, Càn Khôn Đỉnh ầm ầm rung động, văn lạc trên bề mặt đều sáng lên, phóng thích ra một luồng khí tức huyền diệu lại huyền diệu!

Trong đại đỉnh, từng đám Càn Khôn Đạo Hỏa không ngừng bốc cháy, tản ra một luồng Tiên Thiên Chi Khí nồng đậm, bắt đầu nung chảy các bảo tài trong đỉnh.

Không lâu sau, nhiều Thiên Tài Địa Bảo trong đỉnh đều dung hóa, biến thành một đoàn Linh Dịch ngũ sắc!

Ngay sau đó!

Tử Vi giơ tay vung lên, ném Cửu Tiêu Bảo Kính và Tuế Nguyệt Luân hai kiện Pháp Bảo vào trong Càn Khôn Đỉnh.

"Oanh!" Tử Vi một chưởng lại một chưởng đánh ra, Pháp Lực Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Cảnh hùng hậu gào thét ra, tất cả đều đánh vào trong Càn Khôn Đỉnh, toàn lực thôi động kiện Pháp Bảo này, một luồng sức mạnh huyền diệu khó hiểu trong đỉnh bắt đầu lan tỏa!

"Ông!" Đột nhiên.

Khí tức của Cửu Tiêu Bảo Kính và Tuế Nguyệt Luân dần dần khuếch tán ra.

Xung quanh Càn Khôn Đỉnh hiện lên một Tuế Nguyệt Trường Hà, không biết từ đâu đến, không biết đi đâu, nằm giữa hư và thực, huyền diệu lại huyền diệu, không thể nắm bắt!

Cùng với sự trôi đi của thời gian, trong đỉnh truyền ra từng trận tiếng điện xẹt sấm vang, giữa quang mang tuôn trào, diễn dịch Vô

Thượng Tạo Hóa Chi Lực!

Cảnh tượng này, dường như có một Đại Thế Giới đang khai tịch, tiếng oanh minh không ngừng, chấn động khiến cả Lăng Tiêu Bảo Điện đều khẽ rung chuyển!

"Ngâm…" Thậm chí!

Trong Hư Không truyền đến từng trận tiếng ngâm tụng, giống như từng tôn Thượng Cổ Tiên Thần đang ngâm xướng Đại Đạo!

"Ông!" Cùng với sự trôi đi của thời gian, trong Càn Khôn Đỉnh quang khí nồng đậm, từng đám Càn Khôn Đạo Hỏa không ngừng nung chảy, dung luyện Cửu Tiêu Bảo Kính và Tuế Nguyệt Luân hai kiện Pháp Bảo!

Ngàn năm thời gian thoáng qua!

Hai kiện Pháp Bảo cuối cùng cũng không chịu nổi, bề mặt dần dần mơ hồ, dung hóa, từng giọt dịch vàng óng rơi xuống, hóa thành hai đoàn quang khí màu vàng rực rỡ, chỉ còn lại Bản Nguyên thuần túy nhất!

Đến lúc này, bước quan trọng nhất mới vừa bắt đầu!

Muốn dung hợp hai kiện Pháp Bảo thành một, phải hoàn mỹ dung hợp Bản Nguyên của chúng, cuối cùng hình thành một bảo vật hoàn toàn mới.

Trong quá trình này, không được phép có nửa điểm sai sót!

Nếu không, không chỉ bảo vật mới không luyện ra được, mà ngay cả Cửu Tiêu Bảo Kính và Tuế Nguyệt Luân ban đầu cũng sẽ bị phế bỏ!

"Dung hợp!" Tử Vi tâm niệm khẽ động, một đôi đồng tử sâu thẳm bắn ra hai đạo quang thúc sáng rõ, dùng Đại Pháp Lực bắt đầu thao

túng Bản Nguyên của hai kiện Pháp Bảo, dần dần dung hợp!

"Oanh!" "Oanh long long!" Trong đỉnh đột nhiên sinh ra từng đạo Lôi Đình màu vàng, tung hoành giao thoa, không ngừng đánh xuống!

Bản Nguyên của hai kiện Pháp Bảo bản năng bắt đầu kháng cự, sản sinh một luồng trở lực to lớn!

Tử Vi thì thủy chung dùng vô lượng Pháp Lực trấn áp, vô cùng thô bạo ép hai đoàn Bản Nguyên lại với nhau, Thiên Tài Địa Bảo đã được thêm vào trước đó cũng bị nghiền ép vào trong đó!

"Thời Gian Pháp Tắc!" "Không Gian Pháp Tắc!" Tử Vi quát khẽ, hai tay không ngừng huy động, đánh ra từng chuỗi Đại Đạo Chân Phù màu vàng, như rồng như rắn, ẩn chứa đại bí mật của Thiên Địa, tất cả đều khắc ấn lên đoàn Bản Nguyên đó.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Không biết đã qua bao lâu.

Càn Khôn Đỉnh mạnh mẽ chấn động một cái, phản bản quy nguyên, trong đó bộc phát ra vô tận quang mang, dần dần đản sinh ra một luồng khí tức mới mẻ và cường đại!

"Thành công rồi!" Hai mắt Tử Vi sáng lên, tay áo lớn vung một cái, mở nắp Càn Khôn Đỉnh ra.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc.

Một đạo kim quang vô cùng rực rỡ từ trong đó xông ra, xuyên thủng trời cao.

Trong miệng đỉnh dường như mọc lên một vầng thái dương nhỏ, quang mang cuồn cuộn nhấn chìm toàn bộ mật thất, chiếu rọi khiến người ta khó mà mở đôi mắt ra được!

Hơn nữa còn có khí tức tuế nguyệt khuếch tán, biến toàn bộ Động Phủ thành một Thời Không Trường Vực rộng lớn, dường như đã khai tịch ra một không gian đặc biệt.

Đột nhiên.

Một tiếng vang lớn, ẩn chứa ý đại hỉ không ngừng vang xa, truyền khắp toàn bộ Tam Thập Tam Thiên.

Phổ Thiên đồng khánh, chúng sinh hoan hô!

Không sai!

Tử Vi một lần này đã dung hợp Cửu Tiêu Bảo Kính và Tuế Nguyệt Luân hai kiện Pháp Bảo làm một, cộng thêm vô số Pháp Bảo khác, sống sượng luyện hóa ra một kiện Đỉnh Cấp Tiên Thiên Chí Bảo!

Đợi quang mang dần dần tiêu tán, Tử Vi giơ tay ra chiêu, cầm kiện Pháp Bảo vừa mới đản sinh vào tay.

Bảo vật mới đản sinh ra vẫn là một mặt gương, chỉ là so với Cửu Tiêu Bảo Kính thì hoa mỹ lộng lẫy hơn mấy lần!

Thân gương ở mặt bên, hiện ra hình bát giác, trên đó khắc đầy đặc Đại Đạo Phù Văn, có tướng Tuế Nguyệt Trường Hà, Thứ Nguyên Không Gian, ngưng tụ ra mười hai Thời Gian Tự Phù!

Ở chính giữa, thì là một mặt Bảo Kính bằng thanh đồng sáng rõ, ẩn chứa quang mang nhàn nhạt.

Tử Vi cầm mặt Bảo Kính này trong tay, cảm nhận khí tức Đại Đạo vô hình trong đó, tự nhiên nảy sinh một cảm giác thủy nhũ giao dung!

Thần Linh bên trong cảm nhận khí tức của Tử Vi, càng truyền ra từng trận ý vui mừng.

Chương 146

Vốn dĩ Cửu Tiêu Bảo Kính là Bạn Sinh Linh Bảo của Tử Vi, sau khi dung hợp với Tuế Nguyệt Luân thành một, dùng Càn Khôn Đỉnh phản bản quy nguyên, cũng có thể được coi là Cộng Sinh Pháp Bảo.

Quan trọng nhất là!

Hiện tại Cửu Tiêu Bảo Kính, đã đề thăng đến trình độ Tiên Thiên Chí Bảo!

Là Tiên Thiên Chí Bảo loại Thời Không!

Trong Hồng Hoang chỉ có một kiện này!

Uy lực so với ban đầu không chỉ mạnh hơn một chút!

"Sau này gọi là Đại Thiên Thế Giới Kính đi!" Tử Vi khẽ vuốt ve mặt Bảo Kính, tâm niệm vừa động, liền thu nó vào trong Khánh Vân, bắt đầu chậm rãi uẩn dưỡng.

Nếu tính thêm Càn Khôn Đỉnh và Thí Thần Thương, Tử Vi hiện tại trong tay có ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

Đương nhiên!

Mặc dù Tử Vi sở hữu Thí Thần Thương, nhưng từ trước đến nay chưa từng hiển lộ trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, đó là át chủ bài mạnh nhất trong tay y!

Đáng nhắc đến.

Trải qua vô số năm uẩn dưỡng, Bản Nguyên của Thí Thần Thương đã hoàn toàn khôi phục, thậm chí uy năng còn mạnh hơn ngày trước vài phần!

Hiện tại, nó còn mạnh hơn Hồng Quân trước khi dung hợp Thiên

Đạo không ít.

Chỉ là trải qua thời gian dài như vậy, cảnh giới hiện tại của Thiên Đạo Hồng Quân như thế nào, Tử Vi lại không rõ.

Sau khi luyện hóa xong Đại Thiên Thế Giới Kính, Tử Vi tự thấy không có việc gì gấp, liền bước ra khỏi Động Phủ, định nghỉ ngơi một lát.

Từ khi bước lên con đường tu luyện, Tử Vi gần như chưa từng có một ngày nào nghỉ ngơi đàng hoàng, nay Chứng Đạo Hỗn Nguyên, bất hủ bất diệt, cuối cùng cũng có thể thả lỏng tinh thần.

Không biết tự lúc nào đã đến Ngự Hoa Viên của Thiên Đình, đột nhiên cảm nhận được hai luồng khí tức quen thuộc.

Tử Vi nhìn về phía trước, hai bóng dáng uyển chuyển tức khắc lọt vào tầm mắt.

Chính là Nữ Oa và Tây Vương Mẫu!

Hai người cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Tử Vi, trên mặt tức khắc lộ ra vẻ kinh hỉ, vội vàng nhẹ nhàng bước đến trước mặt Tử Vi.

Nữ Oa cười nói: "Tử Vi Đại ca, người đã xuất quan rồi sao?" Tây Vương Mẫu với đôi mắt to tròn nhìn Tử Vi, cũng cười mở miệng nói: "Để thiếp đoán xem, chẳng lẽ người đã tu luyện xong rồi?" Trong mắt hai người, Tử Vi đúng là một Ma Tôn tu luyện cuồng nhiệt, bình thường gần như đều bế quan tu luyện, hiếm khi có lúc nhàn rỗi như vậy.

Huống chi lại thấy bóng dáng Tử Vi trong Ngự Hoa Viên, cũng khó tránh khỏi cảm thấy kinh ngạc.

"Trước đây chưa Chứng Đạo Hỗn Nguyên, tính mạng tùy thời có nguy cơ lật đổ, không thể không toàn tâm toàn ý tu luyện, để đạt đến vĩnh hằng!" Tử Vi nghe vậy mỉm cười nói: "Nay đã Chứng Đạo Hỗn

Nguyên, tự nhiên không cần phải căng thẳng như vậy nữa." "Thì ra là vậy!" Nghe lời Tử Vi, hai nữ đều gật đầu, vẻ mặt chợt hiểu ra.

Lời Tử Vi nói một chút cũng không sai, Hồng Hoang Thế Giới, kẻ mạnh nuốt kẻ yếu!

Nếu tu vi không đủ, tùy thời đều có nguy hiểm vẫn lạc, những ví dụ như vậy thực sự quá nhiều.

Lấy Tây Vương Mẫu làm ví dụ, nếu không dựa vào sự che chở của Tử Vi, e rằng sớm đã bị Đế Tuấn Thái Nhất giam cầm rồi!

Đôi mắt như nước mùa thu của Nữ Oa lộ ra tia quang thải khác lạ, tròng mắt chuyển động, cười nói: "Tử Vi Đại ca, đã nhàn rỗi không có việc gì, không bằng đi cùng Thái Chân muội muội một lát?

Nàng ấy chắc chắn sẽ rất vui." "Nữ Oa Tỷ Tỷ, rõ ràng tỷ muốn Tử Vi Đại ca đi cùng, sao lại đẩy lên người ta?" Thấy Nữ Oa như vậy, Tây Vương Mẫu vội vàng mở miệng phản bác.

"Nào, nào có a!" Nữ Oa bị Tây Vương Mẫu vạch trần chút tâm tư nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi ửng hồng, má đào đỏ bừng, liếc trộm Tử Vi một cái, cãi lý nói: "Ta mới không có!" "Hừ!" Tây Vương Mẫu được thể không tha người nói.

"…" Thấy hai nữ cãi nhau, Tử Vi không khỏi mỉm cười.

Ba ngàn năm thời gian, thoáng chốc đã qua.

Thấy ngày Tử Vi khai giảng Đại Đạo tại Thiên giới càng lúc càng gần.

Tử Vi trực tiếp buông tay làm chưởng quỹ, cùng Nữ Oa và Tây Vương Mẫu gửi tình vào sơn thủy, coi như sự thư giãn sau tu luyện.

Việc thiết lập Đạo trường Thiên giới, tự nhiên rơi vào tay Chúc Long và Phục Hi.

Đương nhiên!

Với năng lực của hai người, xử lý những việc này tự nhiên đắc tâm ứng thủ, ngăn nắp có trật tự.

Dưới sự nỗ lực của tộc nhân Long tộc và Phượng tộc, toàn bộ Thiên giới đều trở nên hoán nhiên nhất tân!

Cùng với ngày gần đến, lục tục có Tiên linh từ động phủ của mình xuất phát, hướng về Thiên giới tiến đến.

Tử Vi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn tại Thiên giới khai giảng Đại Đạo, thu nạp quần tiên, đây là một sự kiện thịnh thế hiếm có trong Hồng Hoang!

Bất luận là có ý muốn nghe Đạo, có ý muốn gia nhập Thiên Đình, hay chỉ đơn thuần muốn hóng náo nhiệt, đây đều là sự kiện tuyệt đối không thể bỏ lỡ!

Do đó!

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện giữa thiên địa có thêm từng đạo lưu quang, vô số Tiên nhân cưỡi tường vân, đều thần sắc hưng phấn bay về Ba Mươi Ba Thiên.Trong Côn Luân Sơn.

Tam Thanh khoanh chân ngồi trong điện, đều đang tham ngộ Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần.

Bỗng nhiên.

Lão Tử, người đứng đầu Tam Thanh, mở đôi mắt, thần sắc đạm nhiên, cất lời: "Nhị đệ, Tam đệ, kỳ hạn ba ngàn năm đã gần kề, Tử Vi sắp khai giảng Đại Đạo!" Thông Thiên nghe lời Lão Tử, cất lời: "Ý của Đại ca là để ta đến chúc mừng một chuyến?" Nguyên Thủy nghe vậy lại nhíu mày, trên mặt lộ vẻ không vui, nhưng lại không nói gì.

Lão Tử trầm ngâm lát, mới nói: "Tử Vi đã chứng đạo Hỗn

Nguyên, đã muốn khai giảng Đại Đạo, luận tình luận lý, ta đều nên đến chúc mừng một chuyến, không thể thiếu lễ số!" "Nếu không, há chẳng phải để Tiên nhân thiên hạ chê cười Tam Thanh ta không có lòng rộng lượng?" Thông Thiên gật đầu, nói: "Được!

Đã như vậy, vậy nghe theo Đại ca!" Nguyên Thủy giãn mày, tuy có chút không tình nguyện, nhưng thấy Lão Tử và Thông Thiên đều đồng ý, cũng nói: "Cứ theo Đại ca vậy!" Sau khi ba người đã quyết định, liền liên tiếp đứng dậy, đạp tường vân, một đường bay về Thiên giới.

Tây Hải, Yêu Hoàng Cung.

Đế Tuấn và Thái Nhất ngồi trên Yêu Đế Long ỷ ở vị trí cao nhất, bên trái là Yêu Sư Côn Bằng, bên phải là Yêu Thánh Cư Bỉ và Đằng Xà.

Xuống dưới nữa, lần lượt là Thập Đại Yêu Thần cùng các cao tầng Yêu tộc.

Đế Tuấn nhíu chặt mày, ánh mắt quét qua những người bên dưới, trầm giọng nói: "Tử Vi khai giảng Đại Đạo, Yêu tộc ta có nên đi hay không?" Lời vừa dứt.

Thái Nhất liền đập mạnh tay vịn, đứng dậy, giận dữ nói: "Tử Vi kia cùng Yêu tộc ta có thù không đội trời chung, đi sao!

Nếu là ta, không đi!" "Không sai, Đông Hoàng Bệ Hạ nói có lý!" "Tử Vi thành lập Thiên Đình, vọng tưởng xưng bá Hồng Hoang, thống trị quần tiên, quả thực không đặt Yêu tộc ta vào mắt!" "Yêu tộc ta không cần phải nể mặt y!" "Đúng vậy, không đi!" "..." Lời của Thái Nhất lập tức khiến quần tình kích động, một đám Yêu Thần, Yêu Thánh đều tức giận gào thét, từng người mặt đỏ tía tai.

Bộ dạng đó, hệt như Tử Vi đã giết cha ruột của bọn họ vậy.

Một đám Yêu Thần ồn ào một lúc, Đế Tuấn nhíu mày càng sâu, nhìn xuống Bạch Trạch bên dưới, hỏi: "Bạch Trạch, ngươi nghĩ sao?" Bạch Trạch nghe vậy đứng dậy, trước hết hành một lễ, rồi mới cân nhắc nói: "Bạch Trạch có lời muốn nói thẳng, mong hai vị Yêu Đế đừng quái tội!" Đế Tuấn gật đầu nói: "Cứ việc nói!

Bất luận là gì, ta tự sẽ không quái tội." "Bẩm Bệ Hạ!" Bạch Trạch nói: "Thần cho rằng Bệ Hạ nên đi!" "Thứ nhất!

Tử Vi đã thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chúng sinh đều phải hạ mình, nếu Yêu tộc ta không phái người đi, há chẳng phải tỏ vẻ không hiểu lễ số?

Hai vị Bệ Hạ có lòng dạ hẹp hòi ư?" "Đây là lễ số, không thể thiếu sót!" "Nếu Tử Vi không tiếp đãi tốt Yêu tộc ta, ngược lại sẽ tỏ vẻ không có lòng rộng lượng.

Chương 147

Thử hỏi ai dám gia nhập Thiên Đình?" "Thứ hai!

Yêu tộc ta không đi, Vu tộc nhất định sẽ đi, không chừng sẽ nhân cơ hội này mà kéo gần quan hệ với Thiên Đình, đối với ta vô cùng bất lợi!" "Thứ ba!

Nếu hai vị Bệ Hạ đi, vừa hay có thể điều tra hư thực của Thiên Đình, xem có bao nhiêu Tiên linh đã gia nhập Thiên Đình." "Cuối cùng!

Cái gọi là người đạt được Đạo thì làm tiên, Tử Vi đã chứng đạo Hỗn Nguyên, khai giảng Đại Đạo, hai vị Bệ Hạ đi nghe một chút thì có sao đâu?" Bạch Trạch từng chữ từng câu, thanh âm vang vọng trong Yêu Hoàng Điện.

Đế Tuấn nghe xong lời đó, thần sắc không khỏi sáng lên, nhìn sang Côn Bằng vẫn chưa từng mở lời bên cạnh, hỏi: "Yêu Sư nghĩ sao?" Côn Bằng trầm giọng nói: "Ta cũng cho rằng nên đi." "Được!" Đế Tuấn nghe lời hai người, đập bàn nói: "Vậy thì đi!" Không chỉ Tam Thanh cùng Đế Tuấn, Thái Nhất, mà Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề của Tây Phương, Trấn Nguyên Tử của Vạn Thọ Sơn, Minh Hà Lão Tổ của Huyết Hải và các Đại Thần Thông Giả khác, đều xuất phát, dồn dập hướng về Thiên giới.

Ngày tháng trôi qua từng ngày.

Cuối cùng!

Kỳ hạn ba ngàn năm đã tới!

"Ong!" Trong khoảnh khắc.

Nam Thiên Môn của Thiên giới ầm ầm mở ra, thân ảnh Chúc Long

bay ra từ trong đó, trầm giọng nói: “Thời gian đã hết, chư vị có thể vào Thiên giới!” “Vút!

Vút!” Lời vừa dứt, từng đám Tiên linh liền cưỡi độn quang, tranh tiên khủng hậu bay vào Thiên giới.

“Xoạt!” Vừa mới bước vào Thiên giới, một luồng Linh khí vô cùng nồng đậm, hùng vĩ, phảng phất như thực chất, ập vào mặt, dính đặc đến mức gần như không thể hóa giải, nồng đậm gấp vô số lần so với Hồng Hoang đại địa bên ngoài.

Thậm chí!

Có những tiểu Tiên tu vi không cao theo chân trưởng bối, đều bị Linh khí đại triều trùng kích đến mức lảo đảo, gần như không thể đứng vững!

“Linh khí thật nồng đậm!” Tất cả mọi người đều không nhịn được cảm thán.

Tu luyện trong hoàn cảnh như vậy, quả thực là một loại hưởng thụ, hà cớ gì lo tu vi không thể đột phá?

Một đám người đều ồn ào, lần đầu tiên tiến vào Thiên giới trong truyền thuyết, không nhịn được mà nhìn đông ngó tây, bàn luận xôn xao.

Nhất thời, thiên địa phụ cận giống như biến thành một cái chợ lớn, huyên náo ồn ào.

“Đạo trường Thiên Đế!

Túc tĩnh!” Ngay lúc đó, Chúc Long đột nhiên quát lớn một tiếng, một đạo thanh âm ẩn chứa uy áp Chuẩn Thánh hùng vĩ khuếch tán ra, vang vọng giữa thiên địa, át đi tất cả thanh âm của mọi người.

Tiếp đó!

“Túc tĩnh!” Từng đôi Long tộc, Phượng tộc chiến sĩ xuất hiện, đều tay cầm binh khí, ngăn nắp có trật tự, đồng thanh quát lớn, bùng phát ra một cỗ khí tức sát phạt uy nghiêm!

Bị một tiếng quát đó, tất cả mọi người trong lòng đều rùng mình, vội vàng im bặt, có chút sợ hãi nhìn về phía Long tộc xung quanh.

Những chiến sĩ Long Phượng hai tộc này đều do Chúc Long, Hoàng Ly Nhi tinh tâm chọn lựa ra, tu vi yếu nhất đều ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, mạnh hơn không ít người trong số đó!

Một đám người dưới sự sắp xếp của hai tộc chiến sĩ, có trật tự đi sâu vào Thiên giới.

“Hít!” “Kia là gì?” “Chẳng lẽ là Hoàng Trung Lý, Tiên Thiên Linh Căn đứng đầu Hồng Hoang?

Tương truyền ăn một quả có thể lập tức thành Đại La Kim Tiên!” “Thật hay giả vậy?!” “...” Đột nhiên, trong đám người lại bùng phát một trận xôn xao không nhỏ.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía xa, lập tức thấy một cây Tiên Thiên Linh Căn khổng lồ, tản mát Linh khí ngút trời, đó chính là Hoàng Trung Lý!

“Gì?!” “Một Linh căn lại có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại thuộc tính, sao có thể?” “Chẳng lẽ là Ngũ Hành Quả Thụ, đỉnh cấp Linh căn trong truyền thuyết?

Có thể giúp người ta tham ngộ Ngũ Hành Chi Đạo!” “Thật sự là Ngũ Hành Quả Thụ ư?” “Mau nhìn, kia có!” “Thậm chí là Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ!

Có công dụng giúp người ta ngộ Đạo!” “Trời ạ!” “Có Tử Ngọc Linh Quả, Thiên Nguyên Quả, Địa Nguyên Quả...” “Bạch Ngọc Liệt Diễm Hoa, chỉ cần ngửi một chút, có thể giữ Nguyên Thần thanh tỉnh,

càng thêm phù hợp với Đại Đạo!" "..." Cùng với từng trận bàn luận, một đám Tiên linh không ngừng hít khí lạnh, nhìn đông nhìn tây, mắt gần như muốn trợn lồi ra.

Phảng phất như Bà Lưu tiến vào Đại Quan Viên vậy, nhìn đâu cũng thấy mới lạ, kinh ngạc!

Cũng không phải là quá kinh ngạc, đồ tốt ở Thiên giới thực sự quá nhiều.

Tiên Thiên Linh Căn gần như ba bước một cây, năm bước một hàng; Tạo Hóa Nguyên Nhãn lại điểm xuyết trong các đỉnh núi, khe rãnh, không ngừng phun trào ra từng luồng Tiên Thiên Linh khí!

Ngoài ra.

Còn có vô số Tiên cầm Thụy thú, bạch hạc Linh hầu, chi lan ngọc khí, trải khắp nơi, quả thực khiến người ta nhìn hoa cả mắt.

Thậm chí!

Không ít người trên đường đi, còn phát hiện một số Linh bảo tùy ý rải rác trong sơn cốc, phẩm chất đều vô cùng tốt!

Không khoa trương chút nào, toàn bộ Thiên giới chính là một kho báu khổng lồ vô tận, bảo bối nhiều đến mức không thể đếm hết!

Trong đó, ngoài những Thiên Tài Địa Bảo Tử Vi có được khi du lịch Hồng Hoang, cũng có những thứ do Thiên giới tự mình thai nghén, bị tùy ý vứt bỏ ở khắp nơi trong Thiên giới.

Sau khi Thiên Đình thành lập, nhất định sẽ chiêu mộ lượng lớn Thiên binh Thiên tướng, các lộ Tiên gia, những bảo vật này được dùng để lại làm cơ duyên.

"Ơ!" "Linh căn?" Đột nhiên, thanh âm của một Tiên linh thu hút sự chú ý của mọi người.

Một đám người theo ánh mắt của y nhìn qua, thấy phía trước xuất hiện một rừng Bàn Đào um tùm, mọc chín ngàn ba trăm sáu mươi cây Bàn Đào thụ cổ kính.

Vỏ cây cổ thụ nứt nẻ, chảy ra tiên dịch, giữa các cành cây kết từng trái Bàn Đào, quả trĩu trịt, đến mức làm cong cả cành cây!

"...

Bàn Đào Thụ!" Nhanh chóng, có người nói ra lai lịch của rừng Bàn Đào đó.

Chính là Bàn Đào Thụ!

Vật này vốn thuộc về Linh căn của Tây Vương Mẫu, sau đó Tây Vương Mẫu chủ động quy phục Thiên giới.

Sau khi đi theo Tử Vi, nàng liền dùng Đại Pháp lực phân tách Bàn Đào Thụ, hóa thành ba ngàn sáu trăm cây!

Một ngàn hai trăm cây phía trước, hoa quả nhỏ, ba ngàn năm mới chín, người ăn vào có thể thành tiên đắc đạo.

Một ngàn hai trăm cây ở giữa, sáu ngàn năm mới chín, người ăn vào có thể bay lên trời, trường sinh bất lão.

Một ngàn hai trăm cây phía sau, vân tím hạt nhỏ, chín ngàn năm mới chín, người ăn vào có thể sống cùng trời đất, đồng thọ với nhật nguyệt.

Tuy sau khi phân tách, tác dụng của Bàn Đào kết ra đã kém mẫu cây vô số lần, nhưng cũng là đỉnh cấp Linh căn giữa thiên địa, đồng dạng là thánh phẩm bổ ích Pháp lực, tăng trưởng Đạo Hạnh!

Những Bàn Đào này, cũng có thể trở thành sự tích lũy để Thiên Đình chiêu mộ Tiên linh sau này.

"Tử Vi thật hào phóng!" Vô số người trong lòng cảm thán liên tục,

đều nuốt nước bọt ực một cái, ngửi mùi Bàn Đào thơm, hận không thể lập tức hái vài quả, ăn một bữa no nê.

Nhưng ở trong Thiên giới, tự nhiên không dám có chút nào càn rỡ.

Đành chịu vậy!

Tam Thanh nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy một tia chua xót, gia sản của Tử Vi cũng quá phong phú đi.

Chương 148

Chẳng lẽ là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, mới có tài sản như vậy?

Khoảng cách quả thực đừng quá lớn.

Đế Tuấn, Thái Nhất nhìn cảnh tượng trong Thiên giới, nhưng sắc mặt lại vô cùng khó coi, thậm chí có chút tái xanh.

Nếu có thể chiếm cứ Thiên giới, và theo kế hoạch trấn áp Tây Vương Mẫu, thì những thứ này nên là của Yêu tộc!

Nhưng hiện tại thì sao?

Toàn bộ Yêu tộc đều ở trong Tứ Hải, ngay cả Hồng Hoang Đại Lục cũng ít khi đặt chân đến, quả thực là uất ức đến cực điểm.

So với Thiên giới của Tử Vi, quả thực là một trời một vực.

Ngoài ra, Đế Tuấn còn nghĩ nhiều hơn thế.

Tử Vi thành lập Thiên Đình, còn y thành lập Yêu Đình, cả hai đều mang mệnh cách Đế Hoàng.

Yêu tộc có thể chiến thắng Vu tộc, sau này giữa Thiên Đình của Tử Vi và Yêu tộc, nhất định cũng sẽ có một trận đại chiến, để thật sự quyết định chủ nhân của Thiên Địa!

Trừ phi chịu cúi thấp đầu cao quý của mình, thần phục Tử Vi.

Nếu không chọn thần phục, thì chỉ có một trận chiến!

Nhưng theo tình hình hiện tại, nếu Yêu tộc đối chiến với Thiên Đình, chắc chắn sẽ bại không nghi ngờ!

Thiên giới của Tử Vi càng phồn vinh, tâm trạng của Đế Tuấn càng thêm nặng nề, gần như bị áp bức đến mức không thở nổi!

Một bên khác.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đứng sóng vai, thân mình đều kích động không ngừng run rẩy.

Hai người nhìn vô số Thiên Tài Địa Bảo trong Thiên giới, mắt đều hóa xanh, như hai con sói đói, hận không thể chiếm tất cả mọi thứ làm của riêng!

Đến mức đào Tây Phương lên ba tấc đất, e rằng cũng còn kém xa sự giàu có của Thiên giới!

"Thật nhiều bảo vật!" "Nếu tất cả đều là của Tây Phương ta thì tốt biết mấy!" Chuẩn Đề mặt đỏ bừng, môi mấp máy, lẩm bẩm nói.

"Đây là nội tình của Thiên Đình, hay nội tình của Tử Vi?" Nhìn những cảnh tượng trước mắt, trong lòng mọi người đều nổi lên ý niệm đó.

Những Tiên linh muốn gia nhập Thiên Đình càng kiên định quyết tâm của mình.

Không ít tu sĩ vốn không có ý định, chỉ đến xem náo nhiệt, cũng đều động lòng!

Nếu có thể gia nhập Thiên Đình, sau này đi theo Tử Vi mà làm việc, cả đời sẽ 'y thực vô ưu' a!

Dưới sự dẫn dắt của Chúc Long, vô số Tiên linh xếp thành hàng dài, cuối cùng xuyên qua Ba Mươi Ba Thiên, đến hạ tầng Đại La Thiên, trong một Đạo trường rộng lớn do Tử Vi đặc biệt khai mở.

Sớm đã có Đồng tử được điểm hóa bày biện các loại trân tu mỹ vị, các loại Linh quả, có trật tự dẫn dắt một đám Tiên linh ngồi xuống.

Theo thân phận tôn ti cao thấp, vị trí phía trước nhất tự nhiên là của Tam Thanh cùng các vị Thánh Nhân khác, sau đó là Đế Tuấn, Thái

Nhất và những người khác, cuối cùng là các Tiên linh còn lại, xếp hàng đến tận cuối.

Nhìn Linh quả trên bàn, một đám Tiên linh liền không khách khí bắt đầu ăn.

Không lâu sau.

"Ong!" Trong hư không khẽ chấn động, một con đường kim quang rộng lớn xuất hiện, thẳng tắp từ Lăng Tiêu Bảo Điện của Đại La Thiên kéo dài ra, quang hà di mạn, thụy khí bốc lên, một đường đến phía trên Đạo trường.

Thân ảnh Tử Vi xuất hiện, từng bước đạp trên kim quang đại đạo.

Chỉ thấy y đầu đội Tử Kim Quan, huyền bào đại tụ, đạo khí tràn đầy, trên người tự có một cỗ khí tức Hỗn Nguyên vô hạ, thấu ra một tia ý vị vĩnh hằng bất hủ.

Bên tả hữu, có Nữ Oa, Tây Vương Mẫu, Phục Hi cùng Hoàng Ly Nhi đi theo.

Còn Đông Vương Công, thì bởi vì một số duyên cớ, không xuất hiện trước mặt mọi người.

Hiện tại chưa phải lúc y xuất hiện.

Nhìn Tử Vi trong khoảnh khắc, các Tiên linh có mặt đều kinh ngạc.

Trên người Tử Vi, họ cảm thấy một loại khí chất hoàn toàn khác biệt so với Tiên linh Hồng Hoang.

Cảm giác này gần như không thể dùng ngôn ngữ miêu tả, giống như thân ảnh Tử Vi quán thông vạn thế, đã đạt đến một tầng thứ khác.

"Kính chào Thiên Đế!" Thấy Tử Vi đã ngồi trên Đạo đài, tất cả

mọi người, bao gồm cả Tam Thanh đều đứng dậy, hướng về Tử Vi hành một lễ, đồng thanh cất lời.

Trong nhất thời!

Toàn bộ Thiên giới đều vang vọng thanh âm của chúng Tiên!

Tử Vi đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sáng lập Thiên Đình, tự nhiên không thể dùng xưng hô thông thường nữa.

Chỉ có hai chữ Thiên Đế là phù hợp nhất.

Tuy trong đó không ít người không tình nguyện đi chăng nữa.

Tử Vi nghe vậy gật đầu, ánh mắt quét qua một lượt, thu hết mọi người vào mắt.

Khi nhìn thấy Đế Tuấn và Thái Nhất trong đám người, không khỏi hơi ngạc nhiên.

Không ngờ hai huynh đệ này lại đến Thiên giới, quả thực có chút ngoài dự liệu của y.

Nhưng cũng chỉ là ngạc nhiên mà thôi.

Đến bây giờ, bất luận Đế Tuấn, Thái Nhất có mưu tính gì, có hay không cũng đều không còn quan trọng nữa.

Với Đạo Hạnh của y, đủ sức trấn áp tất cả, xóa bỏ mọi thứ!

Sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên, thân là Thiên Đế, y tuyệt đối tự tin!

Còn Bắc Thần Đạo Nhân và Tướng Thần, cũng đồng dạng ở vị trí nghe Đạo phía dưới.

Dù sao bây giờ không ai biết mối quan hệ giữa Tử Vi và hai người họ, tự nhiên phải giả vờ một chút, không thể ngớ ngẩn mà bại lộ.

Tử Vi nhìn một lượt sau đó, cất lời: "Bản Đế thành Hỗn Nguyên,

tại Thiên giới rộng rãi mời chúng Tiên, vì Tạo Hóa chúng sinh, do đó đặc biệt khai giảng Đại Đạo, truyền bá Đại Pháp." "Các ngươi có thể yên lặng lắng nghe!" "Đã rõ!" Sau khi nghe lời Tử Vi, tất cả mọi người đều tinh thần chấn động, trên mặt lộ vẻ hưng phấn!

Thiên giới.

Đại La Thiên.

Tử Vi khoanh chân ngồi trên Đạo đài, cất lời: "Cái gọi là Đại Đạo, là căn bản của Thiên Địa, là khởi nguyên của vạn vật!" "Nhật nguyệt không có người đốt mà tự sáng, tinh thần không có người sắp mà tự tự, gió không có người quạt mà tự động, nước không có người đẩy mà tự chảy!" "Vạn vật thế gian, đều là dấu vết của Đạo!" "Có thể truyền mà không thể ban thụ, có thể đạt mà không thể thấy; tự bản tự căn, tự cổ đã tồn tại!" "Ở trước Thái Cực không phải là cao, ở dưới Lục Cực không phải là sâu; sinh trước Thiên Địa không phải là lâu, trường tồn hơn Thượng Cổ không phải là già!" "..." Cùng với sự trôi chảy của thời gian, Tử Vi khai giảng Đại Đạo, khẩu hàm thiên hiến, thiệt trán liên hoa, phun ra vô tận Đại Đạo chi âm.

Dấu vết Đại Đạo vốn vô hình vô tướng, hóa thành từng đạo gợn sóng vàng mắt thường có thể thấy, không ngừng khuếch tán ra, trải rộng khắp từng tấc không gian.

"Ong!" Trong khoảnh khắc.

Chương 149

Giữa Thiên Địa sinh ra vô tận dị tượng, Thiên Địa cảm ứng, vô số văn lạc Đại Đạo dày đặc hiện lên, đan xen thành Thần Vũ Đại Đạo rực rỡ, không ngừng rủ xuống, đẹp đến mê hoặc.

Mỗi sợi Đại Đạo Chân Vũ đều ẩn chứa vô cùng huyền bí, bề mặt tiên quang lưu chuyển, Đạo văn uẩn tích, vô thanh kể về đại bí ẩn của Thiên Địa!

Kim Liên trong hư không, Thiên Nữ rải hoa.

Từng đạo tiên hồng vắt ngang, từng chùm quang hà bay lượn!

Với cảnh giới Hỗn Nguyên Đệ Ngũ Trọng Thiên cao thâm của Tử Vi hiện nay, Đại Đạo chi âm khi y giảng giải, tự nhiên cao ốc kiến linh, thâm nhập thiển xuất, thẳng chỉ bản chất Đại Đạo, dễ hiểu thông tục.

Trong khoảnh khắc.

Bao gồm cả Tam Thanh, tất cả mọi người đều chìm vào trạng thái ngộ Đạo!

Dù sao cảnh giới của Tử Vi hiện nay thực sự quá siêu việt, không thể dùng lý lẽ mà tính toán!

Hồng Quân năm xưa, vừa mới đột phá thành Thánh, cảnh giới cũng không thể sánh bằng Tử Vi.

Đại Đạo y từng truyền ở Tử Tiêu Cung năm xưa cũng chưa chắc đã rõ ràng bằng những gì Tử Vi truyền thụ.

Trong nhất thời.

Chúng Tiên có mặt đắm chìm trong Đạo âm, khuy kiến vô thượng

Đại Đạo Chân Nghĩa, lập tức vừa khóc vừa cười, kích động múa tay múa chân.

Hoặc ngửa mặt lên trời cười lớn, hoặc khóc vang trời, thậm chí có người trạng thái như điên cuồng.

Bách thái chúng sinh, tất cả đều ở trong đó!

Một lần giảng Đạo, Tử Vi giảng giải tỉ mỉ, từ cảnh giới Nhân Tiên cơ bản nhất, từ phức tạp hóa giản đơn, một châm kiến huyết chỉ ra vấn đề mà mỗi cảnh giới sẽ phải đối mặt.

Giảng đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, ngay sau đó là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Cuối cùng thậm chí giảng cả cảm ngộ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Lúc bắt đầu, mọi người nghe hiểu rất rõ ràng, nhưng càng về sau càng hỗn độn.

Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác, trong mười phần cũng chỉ có thể nghe hiểu một hai phần!

Tử Vi đã dám giảng, tự nhiên không sợ những người này học được.

Đạo Hỗn Nguyên, không phải không cần tham ngộ.

Nếu đơn giản nghe Đạo mà có thể học được, thì đó mới là chuyện kỳ quái, cuối cùng vẫn phải quy kết về bản thân.

Thậm chí!

Trong lòng Tử Vi còn có chút hy vọng trong số những người này, có người có thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nếu không, há chẳng phải quá tịch mịch sao?

Cùng với sự trôi qua của thời gian, trên Cửu Thiên, dần dần có Công Đức Kim Quang hội tụ, như thác Tiên vậy, không ngừng rủ xuống, tất cả đều nhập vào thể nội Tử Vi.

Tử Vi giảng Đạo chúng sinh, truyền bá Đại Pháp, có công với Thiên Địa, tự nhiên có Thiên Đạo Công Đức giáng xuống!

Thiên Đạo tuy chán ghét Tử Vi, nhưng y có Pháp tắc của riêng mình, không thể đi ngược quy tắc mà hành sự.

Cứ như vậy.

Ba ngàn năm thời gian thoáng chốc.

Tử Vi cuối cùng cũng dừng giảng Đạo, cất lời: "Được rồi, lần giảng Đạo này đến đây thôi!" Nghe lời Tử Vi, trên mặt tất cả mọi người đều lộ vẻ tiếc nuối, ngay cả Tam Thanh và những người khác cũng vậy, hận không thể Tử Vi giảng Đạo mãi mãi.

Dưới sự dẫn dắt của một người có Đạo, dễ dàng hơn vô số lần so với việc một mình vùi đầu nghiên cứu Đại Đạo!

Không ít Tiên linh đã trực tiếp đột phá trong quá trình nghe Đạo.

"Đa tạ Thiên Đế!" Tất cả mọi người đều đồng thanh cất lời.

Giảng xong Đại Đạo, Tử Vi lại nói: "Trước kia, Bản Đế tuy đã sáng lập Thiên Đình, nhưng nhân thủ không đủ, khó lòng quản hạt Hồng Hoang Thiên Địa." Nghe đến đây, tất cả mọi người đều chấn động, không khỏi thẳng người.

Họ biết, màn kịch chính của đại hội lần này sắp tới rồi!

"Vì vậy Bản Đế muốn trong số chúng Tiên Hồng Hoang tuyển chọn một phần những người có năng lực, đảm nhiệm Tiên chức các nơi trong Thiên Đình, hiệp trợ Bản Đế quản hạt Hồng Hoang." Nghe lời Tử Vi, lập tức có một Tiên linh cất lời: "Dám hỏi Thiên Đế, không

biết đảm nhiệm Tiên quan Thiên Đình, có điều kiện gì không?" Tử Vi nghe vậy cất giọng nói vang: "Không sai!

Thiên Đình quản hạt Hồng Hoang, chức vị Tiên quan, vị cao quyền trọng, tự nhiên không thể tùy tiện giao cho người khác làm." "Chỉ cần có thể vượt qua khảo nghiệm của ta, liền có thể nhậm chức trong Thiên Đình." Nói đến đây, Tử Vi hơi dừng lại, lại nói: "Nếu biểu hiện tốt, có thể làm đệ tử của Bản Tôn!" "Gì?!" "Có thể trở thành đệ tử Thiên Đế sao?!" "Tuyệt vời quá!

Đây là một cơ duyên trời ban a!

Nhất định phải nắm giữ!" "..." Khi nghe lời Tử Vi, quần tiên sôi trào!

Từng người đều vô cùng kích động, sắc mặt đỏ bừng, không có tin tức nào khiến người ta phấn chấn hơn!

Nếu có thể được Thiên Đế ưu ái, trở thành nhập thất đệ tử của Thiên Đế, đó quả thực là một cơ duyên trời ban!

Dù sao!

Thiên Đế là người duy nhất!

Là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên trong Hồng Hoang, Đạo Hạnh cao nhất, thực lực thâm bất khả trắc, nếu có thể trở thành đệ tử của y, lợi ích sau này quả thực khó mà tưởng tượng.

Huống hồ sau này đi lại Hồng Hoang, có một tầng thân phận như vậy, càng không ai dám trêu chọc!

Chúng Tiên bàn luận xôn xao, Tử Vi giơ tay vung lên, lập tức đánh ra một đạo huyền quang, khoảnh khắc xuyên thủng thiên khung.

Vô cùng quang mang tỏa ra, bảo quang uẩn tích, giữa Thiên Địa xuất hiện một con kim sắc Thiên Thê khổng lồ, từ Thiên giới, một

đường kéo dài đến tận sâu trong tinh không!

Hùng vĩ rộng lớn, trang nghiêm thánh khiết!

"Đây là Vấn Đạo Thiên Thê, các ngươi nếu có ý muốn gia nhập Thiên Đình, cứ việc lên thử xem!" "Vấn Đạo Thiên Thê tổng cộng ba ngàn sáu trăm bậc, trong đó có vô vàn ảo ảnh khảo nghiệm, phi hư phi thực, biểu hiện tốt có thể gia nhập Thiên Đình!" Tử Vi thản nhiên cất lời.

Vấn Đạo Kim Thê là một kiện Pháp bảo được luyện hóa đặc biệt, chuyên dùng để khảo hạch những Tiên linh này.

Tuy thành lập Thiên Đình, nhưng y cũng không tùy tiện chiêu mộ một số người vào.

Nếu có kẻ tâm thuật bất chính, thời gian dài, khó tránh khỏi sẽ khiến Thiên Đình ô yên chướng khí, ngược lại sẽ tổn hại Khí Vận của Thiên Đình, không có lợi cho Tử Vi chưởng khống Hồng Hoang Tam Giới.

Vì vậy mới đặc biệt luyện chế ra kiện Pháp bảo 'Vấn Đạo Thiên Thê' này.

Tiên linh một khi bước vào trong đó, sẽ phải đối mặt với trùng trùng ảo cảnh, các loại dụ hoặc khảo nghiệm, dần dần từ yếu biến mạnh, đi càng cao, tâm tính tự nhiên cũng càng mạnh.

Tử Vi cũng có thể nhân cơ hội này, quan sát biểu hiện, tâm tính của mọi người ra sao.

Đối với người tu Đạo, tâm tính phẩm chất là tối thượng, những thứ khác phải đặt ở thứ yếu.

Nếu có một trái tim cầu Đạo không sợ vạn kiếp bất diệt, không ngại gian nan hiểm trở, một lòng phấn đấu, truy cầu Đại Đạo.

Chương 150

Cho dù căn cốt kém một chút, thậm chí bình thường, cũng có thể thành đại khí!

Nói cách khác.

Căn cốt xuất thân có thể quyết định điểm xuất phát của một tu sĩ, ban cho sự thuận lợi trong quá trình tu Đạo, nhưng lại không thể quyết định điểm kết thúc của sự nghiệp tu Đạo.

Đại Đạo tranh phong!

Không có một trái tim dám tranh với Trời, tranh với Đất, bất khuất tất cả, đều vô dụng.

Huống hồ.

Trong tay Tử Vi vô số Thiên Tài Địa Bảo, cho dù tư chất của một người có kém đến đâu, cũng có thể cưỡng ép nâng cao.

Giống như Nguyên Thủy kia, chiêu thu đệ tử chỉ trọng thị căn cốt xuất thân; hoặc giả như Thông Thiên, bất luận tâm tính ra sao, đều thu nhận hết vào, Tử Vi đều không đồng tình.

Đạo niệm 'Xiển' và 'Tiệt' của hai người, không thể nói là không đúng, nhưng lại phiến diện một chút.

Ý niệm như vậy thoáng qua trong lòng Tử Vi, tâm tư y liền đặt vào cuộc khảo nghiệm lần này.

Sau khi Vấn Đạo Thiên Thê xuất hiện, vô số Tiên linh liền đứng dậy, tất cả đều hưng phấn leo lên Thiên Thê, tranh tiên khủng hậu xông lên!

"Vút!" "Vút!" Từng đạo thân ảnh chìm vào trong đó, toàn bộ

quảng trường lập tức trống một nửa, trở nên lạnh lẽo.

Tất cả mọi người vừa mới đặt chân lên Vấn Đạo Thiên Thê, lập tức chịu đủ loại sức mạnh kỳ dị can nhiễu, muốn mê hoặc Đạo tâm của họ.

"Vút!" Có Tiên linh vừa mới bước vào trong đó, chưa đi được hai bước, liền trực tiếp rơi vào ảo cảnh, bị dịch chuyển ra ngoài.

Tất cả đều mặt đỏ bừng.

Từng đạo thân ảnh bước đi trên Thiên Thê, trên mặt đều lộ vẻ kiên định.

Nhanh chóng.

Không ít Tiên linh trên mặt đều vã mồ hôi hột, cùng với sức mạnh Thiên Thê càng lúc càng nặng, dần dần xuất hiện dấu hiệu không thể chống đỡ nổi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, từng đạo thân ảnh bị không ngừng dịch chuyển ra ngoài.

"Ha ha!" "Đừng giết ta!" "A!" Rất nhiều Tiên linh Đạo tâm bị nhiễm, không biết từ lúc nào đã rơi vào ảo cảnh, xem nó như thật, bắt đầu phóng túng, bộc lộ ra một mặt không người biết đến.

Có kẻ tham sống sợ chết; cũng có kẻ háo sắc; thậm chí có kẻ mang mục đích bất lương, bị quyền thế mê hoặc!

Những người này, không ngoại lệ đều bị dịch chuyển ra ngoài.

Trong lòng Tử Vi, bị đánh dấu một chữ X, khảo nghiệm mới vừa bắt đầu đã không thể kiên trì nổi, có thể thấy Đạo tâm yếu kém đến mức nào!

Thậm chí!

Trong số đó lại có một Đại La Kim Tiên.

Có thể thấy tu vi cao thấp, và Đạo tâm thuần khiết hay không, không có nhiều liên quan.

Một trăm bậc!

Ba trăm bậc! ...

Bảy trăm bậc!

Một ngàn năm trăm bậc! ...

Cùng với sự trôi qua của thời gian, càng lúc càng nhiều thân ảnh bị dịch chuyển ra ngoài, nhưng cũng có không ít Tiên linh một đường dũng mãnh tiến lên, lọt vào tầm mắt Tử Vi.

Đã được y chú ý!

Trên Vấn Đạo Thiên Thê.

Cùng với sự trôi qua của thời gian, từng đạo thân ảnh bị không ngừng dịch chuyển ra ngoài, số lượng Tiên linh tham gia khảo hạch cũng ngày càng ít đi.

Trong đó, một vài thân ảnh cũng đã thành công thu hút sự chú ý của Tử Vi.

Tại một nơi trên Thiên Thê, chỉ thấy một đạo nhân trẻ tuổi thân mặc đạo bào ngũ sắc, mặt mày thanh lãnh, đang từng bước leo lên bậc thang, y phục trên người đã thấm đẫm mồ hôi.

Đạo nhân trẻ tuổi nhắm chặt hai mắt, mày nhíu chặt, dường như đang chịu đựng nỗi đau cực lớn.

Xung quanh thân y, từng đạo quang mang không ngừng dũng động, bao hàm đủ loại tình tự tham sân si, ái hận cừu ly, hóa thành Tâm Ma, không ngừng xâm nhiễu tâm thần ý chí của đạo nhân trẻ tuổi!

"Oanh!" Trong thế giới ảo ảnh, một vùng trời cao mây nhạt.

Nhưng trên đường chân trời lại xuất hiện vô số Yêu Ma Quỷ Quái, yêu khí ngút trời, thần thái hung tợn, tất cả đều mắt đỏ ngầu, gào thét lao về phía đạo nhân trẻ tuổi!

Cả thế giới trở nên có chút âm trầm, yêu khí nặng nề!

"Hừ!" Đối mặt với vô số Yêu Ma, đạo nhân trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, không chút lưu tình ra tay.

"Vút!" Phía sau lưng y ngũ sắc tiên quang chợt lóe, hóa thành năm màu đỏ, trắng, xanh, vàng, đen, che trời lấp đất, như một cây quạt tiên vũ khổng lồ, cuốn theo uy thế ngập trời, cuồn cuộn quét về phía trước!

"Ầm ầm!" Ngũ sắc tiên quang hung dũng quét qua, vô số Yêu Ma bị thu vào trong.

Có thể thấy rõ bằng mắt thường!

Từng đạo huyền quang không ngừng lóe lên, Kim Phong Liệt Hỏa, Hậu Thổ Thanh Mộc, cuốn cuộn ma sát, trong khoảnh khắc diệt sát tất cả quái vật!

Tuy nhiên!

Yêu Ma gần như vô cùng vô tận, giết mãi không hết!

Trong một ảo cảnh khác.

Trên bầu trời đổ mưa xối xả, như trút nước vậy, rơi mạnh xuống đất, ào ào vang vọng!

Giữa vạn ngàn sợi mưa, từng đầu dị thú đáng sợ xuất hiện, xương cốt gai góc, tất cả đều chảy nước dãi hôi tanh, bò về phía một nam tử trẻ tuổi.

Nhìn thoáng qua.

Khắp thiên địa, dày đặc, gần như toàn bộ đều là dị thú hung ác!

Thấy vô số dị thú càng lúc càng gần, nam tử trẻ tuổi cuối cùng cũng động thủ.

"Hắc Ám Thôn Phệ!" Chỉ thấy y đột nhiên quát lớn một tiếng, ánh mắt như điện, mái tóc đen dài bay lượn, trạng thái như Ma Thần.

Hai tay kết thành từng đạo ấn quyết huyền diệu mạc trắc, giữa lòng bàn tay thần quang lượn lờ, mạnh mẽ vỗ xuống mặt đất!

Chương 151

"Ong!" Trong khoảnh khắc.

Bóng tối vô tận lấy lòng bàn tay của nam tử trẻ tuổi làm trung tâm nhanh chóng lan rộng ra, bao phủ mỗi tấc góc cạnh bốn phương tám hướng, kéo dài đến mấy ngàn vạn dặm!

"Xoẹt!

Xoẹt!" Lực lượng thôn phệ đáng sợ bùng phát, trong bóng tối vươn ra vô số xúc tu, phảng phất như địa ngục, chôn vùi tất cả dị thú vào trong!

Trong một bầu trời khác, đột nhiên nứt ra một khe hở khổng lồ, để lộ một vùng bóng tối.

"Ọt!" Trong khe hở bóng tối, đột nhiên xuất hiện một con huyết đồng vô cùng lớn, đầy rẫy tơ máu, chớp chớp mắt!

Con mắt đó, phảng phất đại biểu cho sinh tử và Luân Hồi, chưởng khống sinh diệt nhân thế gian!

Vào lúc này, huyết đồng lại nhìn xuống một thân ảnh phía dưới.

Một cỗ thiên uy đáng sợ hùng vĩ như biển cả, quét ngang tám hoang, chấn nhiếp cả thiên địa.

Một con khỉ đứng trên đỉnh núi, toàn thân lông lá bay lượn theo gió, nhe răng nhếch mép, quát lớn: "Giả thần giả quỷ!" "Để ta không đánh nát ngươi!" Con khỉ quát lớn một tiếng, mạnh mẽ vung cây Tiên Thiết Côn trong tay, hóa thành một đạo ô mang, cả người đều bốc cháy, mạnh mẽ lao về phía huyết đồng đó!

Chiến ý đáng sợ từ trên người y bùng phát ra!

“Ong!” Khoảnh khắc tiếp theo, con huyết đồng kia khẽ chớp động, từ trong đó bắn ra một đạo xích sắc quang mang, phảng phất như ánh sáng hủy diệt, quán thông hư không thiên địa, không nơi nào không tới.

Thân ảnh con khỉ trong nháy mắt bị nhấn chìm vào trong!

“Ơ, đây là?” Tử Vi nhìn mọi biểu hiện của chúng nhân, khi ánh mắt chuyển động, rơi trên bốn thân ảnh trong số đó, không khỏi có chút kinh ngạc.

Trên bậc Thiên Thê thứ hai ngàn chín trăm mấy, rõ ràng có bốn thân ảnh một nam ba nữ, tu vi toàn bộ đều ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Tử Vi hơi vận Thiên Cơ Thuật Số, biết được lai lịch của mấy người, không khỏi sắc mặt có chút cổ quái.

“Triệu Công Minh, và Tam Tiêu?” Tử Vi thầm nghĩ, đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ trong thần thoại nguyên bản cũng chạy đến đây ư?

Thật khiến y cảm thấy ngoài ý muốn!

Không, nếu theo cốt truyện Hồng Hoang nguyên bản, kết cục của bốn huynh muội họ không hề tốt, thậm chí có thể dùng từ thê thảm để hình dung.

Thời Phong Thần, chúng đệ tử Tiệt Giáo phạm sát kiếp, Triệu Công Minh thân là Đại Sư huynh ngoại môn, vì báo thù cho đệ tử Tiệt Giáo bị giết, hạ sơn thảo phạt Tây Kỳ.

Mấy đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn bên Xiển Giáo, toàn bộ đều không phải đối thủ của Triệu Công Minh!

Nhiên Đăng Đạo Nhân cậy vào tu vi cao thâm, bất chấp thân phận ra tay, lại cướp Định Hải Thần Châu của Triệu Công Minh.

Sau đó, Xiển Giáo mời Lục Áp Đạo Nhân trợ trận, mới dựa vào uy năng của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, sống sờ sờ âm chết Triệu Công Minh!

Nhưng thông qua một loạt đấu pháp, cũng đủ thấy tu vi của Triệu Công Minh lợi hại đến mức nào!

Còn về Tam Tiêu, thì càng không tầm thường!

Vì báo thù cho huynh trưởng Triệu Công Minh, Tam Tiêu tế xuất Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, dùng Hỗn Nguyên Kim Đẩu liên tiếp đánh bại Mười Hai Kim Tiên của Xiển Giáo cùng các Tiên linh khác, không ai địch nổi!

Cuối cùng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn không màng thể diện, với thân phận Thánh Nhân giáng lâm Tây Kỳ, ra tay đối phó với họ, mới phá được Cửu Khúc Hoàng Hà Trận của Tam Tiêu!

Và!

Vân Tiêu bị áp dưới Kỳ Lân Nhai, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu thậm chí còn bị đánh chết trực tiếp!

Bốn huynh muội họ đối với Tiệt Giáo trung thành son sắt, tâm tính kiên định, đích xác là ứng cử viên tốt nhất để thu làm đồ đệ.

Nếu bái nhập môn hạ của y, chuyện như vậy tuyệt đối sẽ không xảy ra!

Ngoài Triệu Công Minh và Tam Tiêu ra, Tử Vi cũng nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, chính là Kim Hồng Thị, Thái Sơn Chi Chủ đã gặp năm xưa!

Bên cạnh Kim Hồng Thị, đứng bốn thân ảnh khác, toàn bộ đều là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đó chính là Sơn Thần của bốn ngọn thần sơn còn lại!

Trên Vấn Đạo Thiên Thê, từng cảnh tượng không ngừng xuất hiện, tất cả mọi người đều đang trải qua khảo nghiệm của huyễn cảnh!

Một khi tâm trí có chút bất kiên định, bị tà ma xâm nhập, sẽ bị đánh rớt xuống.

"Ong!" "Ong!" Cùng với sự trôi qua của thời gian, càng lúc càng nhiều thân ảnh bị dịch chuyển ra ngoài, số người có thể kiên trì lại càng ít đi.

Lưu tốc thời gian trên Vấn Đạo Thiên Thê khác biệt với bên ngoài, bên trong dù trải qua mấy trăm năm, bên ngoài cũng chỉ như một nén hương mà thôi.

Những Tiên linh bị dịch chuyển ra ngoài đều quay về chỗ ngồi của mình, đầy hứng thú nhìn những người còn lại, thỉnh thoảng lại phát ra một tiếng kinh hô.

"Đã là hai ngàn bảy trăm bậc rồi!" "Thật lợi hại!" "Hít!" "Mau nhìn, người này rốt cuộc là ai, đã đi đến bậc ba ngàn hai trăm rồi!" "..." Từng đạo thanh âm kinh ngạc vang lên, tất cả đều căng thẳng chú ý đến tình cảnh trên Vấn Đạo Thiên Thê!

Trong đó, người thu hút sự chú ý nhất tự nhiên là đạo nhân trẻ tuổi thân mặc đạo bào ngũ sắc, xếp hạng đầu tiên!

Người này từ đầu đến cuối, đều một mình dẫn đầu!

Cùng với sự trôi qua của thời gian, tất cả mọi người đều bị dịch chuyển xuống, cuộc khảo nghiệm lần này cuối cùng cũng kết thúc.

Tử Vi giơ tay vung lên, thu Vấn Đạo Thiên Thê lại, ánh mắt quét qua phía dưới, cất lời: "Cuộc khảo hạch lần này đến đây là kết thúc!" Nghe lời y, tất cả mọi người đều kích động, chờ đợi kết quả khảo hạch.

Dù sao!

Nó liên quan đến việc có thể thành công gia nhập Thiên Đình hay không!

Dưới sự chú ý của vô số Tiên linh, ánh mắt Tử Vi nhìn về phía năm huynh đệ Kim Hồng Thị phía dưới, mỉm cười nói: "Kim Hồng Đạo hữu, đã lâu không gặp!" Thấy Tử Vi gọi tên, trên mặt Kim Hồng Thị không khỏi lộ ra một tia kích động, cất lời: "Kim Hồng bái kiến Thiên Đế!" Khi mới gặp Tử Vi năm xưa, y chẳng qua chỉ là một Đại La Kim Tiên mà thôi, hai người có thể bình bối tương giao!

Nhưng hiện tại thoáng chốc, Tử Vi đã chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành Thiên Đế chí cao vô thượng, quả thực khiến y không sao giữ được bình tĩnh.

Tử Vi gật đầu, cũng không nói nhiều, trầm giọng nói: "Kim Hồng Thị, là Đông Sơn Đế Quân, Thái Sơn Thần Chủ, chưởng quản cảnh vực Thái Sơn!" "Hoa Âm Thị, là Tây Nhạc Đế Quân, Hoa Sơn Thần Chủ, chưởng quản cảnh vực Hoa Sơn!" "Hành Hoắc Thị, là Nam Nhạc Đế Quân, chưởng khống giới vực Hành Sơn!" "Thái Hằng Thị, là Bắc Nhạc Đế Quân, chưởng quản địa giới Hằng Sơn!" "Tung Cao Thị, là Trung Nhạc Đế Quân, chưởng quản địa giới Tung Sơn!" Tử Vi từng chữ từng câu, phong Tiên vị Ngũ Nhạc Chi Chủ xuống.

Năm huynh đệ Kim Hồng Thị cũng là một trong ba ngàn khách của Tử Tiêu, tất cả đều có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, có tác dụng lớn đối với việc chưởng khống Hồng Hoang Đại Địa.

Đặc biệt là Kim Hồng Thị!

Chưởng khống vùng đất Thái Sơn, đây là thông đạo nối liền Âm Dương Lưỡng Giới sau này, càng không dung có thất thoát!

Nói xong những lời này, Tử Vi lật tay, cầm Thiên Đế Chân Tỳ

trong tay, Pháp lực vừa thôi động.

"Xoẹt!" Trên Chân Tỳ quang mang lóe lên, ẩn ẩn ước ước cấu trúc thành từng đạo Đại Đạo Phù Văn, từ trong đó bắn ra năm đạo lưu quang, hóa thành năm chiếc Đế Quân Lệnh Bài, lần lượt rơi vào lòng bàn tay năm người.

Nghe lời Tử Vi, năm người Kim Hồng Thị vội vàng cung thân nói: "Thần đa tạ Thiên Đế!" "Ong!" Trong khoảnh khắc, mệnh cách của năm người liền được ràng buộc với Thiên Đình, trên người bắt đầu từ từ tụ long Thiên Địa Khí Vận!

Phong xong năm huynh đệ Kim Hồng Thị, Tử Vi lại liên tục cất lời, từ trong số Tiên linh tham gia tuyển chọn, lựa chọn ra một số người thích hợp, phong thưởng các chức vị Thiên Đình khác!

Ví dụ như Tứ Trị Công Tào, Tứ Phương Thần, Lục Đinh Lục Giáp và các Tiên vị khác!

Ngoài ra.

Chương 152

Tử Vi còn đặc biệt sách phong số lượng lớn Thiên binh Thiên tướng, dùng để duy trì trật tự Hồng Hoang, Thiên giới!

Thiên Đế Chân Tỳ không ngừng chấn động, từ trong đó rải xuống từng vệt quang huy, ngưng kết thành từng chiếc Tiên lệnh, theo chức vị cao thấp, lớn nhỏ, lần lượt rơi vào tay mỗi người!

Thiên Đình Tiên lệnh không chỉ là tượng trưng cho thân phận, trên đó còn khắc ghi chức năng Tiên vị, ngưng tụ ra năng lượng trận pháp đặc thù, vào lúc nguy cấp có thể dùng làm công dụng hộ thân!

"Vút!" Tử Vi lại giơ tay vung lên, diễn dịch vô lượng huyền bí Thần Thông, trong khoảnh khắc câu động Bản Nguyên chư thiên.

Với vô tận Hỗn Nguyên Đại Pháp lực, kết hợp Thiên Địa Tạo Hóa Chi Khí, lấy Thiên Địa làm hồng lô, luyện hóa ra từng kiện Pháp bảo cường đại, tất cả đều tản mát bảo quang, hóa thành lưu quang đầy trời, lần lượt rơi vào tay chúng Tiên!

"Keng!

Keng!" Vô số Thiên binh Thiên tướng trên người phát sáng, quang hà di mạn, ngưng tụ thành từng bộ áo giáp, trông uy nghiêm lạnh lùng, pháp lệnh sâm nghiêm!

Thủ đoạn kinh thiên động địa luyện hóa ra vô số Pháp bảo như vậy, trực tiếp khiến tất cả Tiên linh tham gia đại hội đều ngây ngốc.

Thủ đoạn của Tử Vi quá đáng sợ, gần như vượt xa nhận thức của họ!

Tuy trong đó cơ bản đều là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng cũng có uy lực phi phàm, trong nháy mắt luyện hóa ra hàng ngàn vạn kiện bảo

vật, trong toàn bộ Hồng Hoang ai có được bản lĩnh như vậy?

Đủ thấy cảnh giới của Tử Vi đã đạt đến một mức độ không thể tưởng tượng nổi!

"Đây là thực lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ư?" Gần như theo bản năng, không ít người trong lòng nảy ra ý niệm đó, càng kính sợ Tử Vi hơn.

"Chúng Thần bái kiến Thiên Đế!" Sau khi phong thưởng xong chúng Tiên, tất cả mọi người đều đồng thanh hô lớn, thanh âm chấn động Cửu Trọng Vân Tiêu, thanh âm hùng vĩ truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới!

Vô lượng chúng sinh, đều có thể nghe thấy!

"Ầm ầm!" Trong khoảnh khắc.

Trên Cửu Thiên phong vân hội tụ, chín đạo tiếng sấm trầm đục, truyền khắp chư thiên, xuất hiện vô tận Công Đức Kim Quang hùng vĩ, tất cả đều rủ xuống.

Đại bán đều rơi vào thân Tử Vi, phần còn lại thì chia cho chúng Tiên Thiên Đình!

Không chỉ vậy!

Thiên Đình quần tiên hội tụ, lấy Tử Vi làm Thiên Đế chí cao, lại càng tụ long vô tận Khí Vận.

Lực lượng Khí Vận vô cùng nồng đậm như biển cả mênh mông, bao bọc toàn bộ Thiên giới, hóa thành vô số kim quang tường vân, tiên vụ mờ mịt, tràn ngập trong mỗi tấc không gian!

Được gia trì bởi lực lượng Khí Vận này, tốc độ tu luyện của chúng Tiên Thiên Đình vô hình trung đều nhanh hơn không ít!

Đương nhiên!

Lần sách phong chúng Tiên này, cũng không hoàn hảo.

Bao gồm Lục Ngự, Ngũ Phương Ngũ Lão cùng nhiều chức vị quan trọng khác đều còn trống, chỉ chờ thời cơ đến, liền có thể bổ sung đầy đủ những vị trí đó.

Nhưng hệ thống Thiên Đình hiện nay mới sơ thành, đối với Tử Vi hiện tại, đã đủ dùng!

Cùng với sự phát triển của cục diện Hồng Hoang Thiên Địa, tôn vị chí cao Thiên Đế vô thượng của Tử Vi chỉ sẽ càng ngày càng vững chắc!

Sách phong xong chúng Tiên, Tử Vi lại cất lời: "Bản Đế sẽ trong ngày hôm nay thu nhận bảy vị thân truyền đệ tử, truyền thừa y bát!" Nghe lời Tử Vi, chúng Tiên đều thần tình chấn động, mắt tròn xoe nhìn về phía Tử Vi, không biết ai sẽ có may mắn trở thành đệ tử của Tử Vi?

Ánh mắt Tử Vi quét qua một lượt, nhìn về phía một đạo nhân trẻ tuổi phía dưới, cất lời: "Khổng Tuyên, tiến lên!" Khổng Tuyên nghe Tử Vi gọi tên mình, vội vàng tiến lên hành lễ nói: "Khổng Tuyên bái kiến Thiên Đế!" Tử Vi nói: "Đi được ba ngàn ba trăm lẻ hai tầng Thiên Thê, tâm chí kiên định, Đạo Hạnh phi phàm, có thể làm Đại đệ tử môn hạ của ta!" "Đệ tử bái kiến Lão sư!" Khổng Tuyên nghe vậy trên mặt lập tức lộ vẻ đại hỉ, vội vàng quỳ bái nói.

Tử Vi lúc đó giơ tay vung lên, lấy ra Ngũ Hành Linh Châu, Nguyên Từ Hoàn cùng một chiếc Hồ Lô Nguyên Thai, bay đến trước mặt Khổng Tuyên, nói: "Ba kiện Pháp bảo này ban cho ngươi dùng để hộ thân!" Khổng Tuyên tiếp nhận Pháp bảo, hai tay đều hơi run rẩy, nhưng không quên nói: "Tạ Lão sư ban bảo!" Trong lòng lại âm thầm cảm kích tiểu tổ của mình là Hoàng Ly Nhi!

Hóa ra sớm từ khi Thiên Đình thành lập, Hoàng Ly Nhi đã đặc biệt

dặn dò Khổng Tuyên, nhất định phải tham gia cuộc khảo hạch lần này, trở thành thân truyền đệ tử của Tử Vi!

Trên cao đài, Hoàng Ly Nhi nhìn Khổng Tuyên được Tử Vi thu làm Đại đệ tử nhập môn, trong mắt đều ẩn ẩn có tinh oánh cổn động.

Thực ra Tử Vi thu Khổng Tuyên làm Đại đệ tử nhập môn, không phải chỉ vì mối quan hệ với Hoàng Ly Nhi.

Trong thể nội Khổng Tuyên có huyết mạch Nguyên Phượng, là con Khổng Tước đầu tiên trên thế gian, bản thân thiên phú phi phàm, căn cốt ngộ tính đều thuộc hàng nhất lưu.

Trên Vấn Đạo Thiên Thê lại một đường cao ca mãnh tiến, loại thiên phú tâm tính như vậy, tự nhiên là ứng cử viên tốt nhất để thu đồ đệ!

Trong thần thoại Hồng Hoang nguyên bản, Khổng Tuyên trấn thủ Kim Kê Lĩnh, một tay Ngũ Sắc Thần Quang sử dụng xuất thần nhập hóa, liên tiếp đánh bại chúng Tiên Xiển Giáo, ngay cả Nhiên Đăng, Lục Áp và những người khác cũng không phải đối thủ của y, có thể thấy Pháp lực thâm hậu đến mức nào!

Đáng tiếc cuối cùng Chuẩn Đề Đạo Nhân bất chấp thân phận ra tay, dùng Thánh Nhân chi uy, cưỡng ép độ hóa y sang Tây Phương!

"Hít!" "Vừa mới nhập môn đã ban ba kiện Pháp bảo đỉnh cấp ư?!" "Thiên Đế không hổ là Thiên Đế, quả nhiên tài đại khí thô!" Khi nhìn Tử Vi tùy tay ban cho Khổng Tuyên ba kiện bảo vật đỉnh cấp, tất cả mọi người đều không giữ được bình tĩnh!

Ngũ Hành Linh Châu!

Mỗi viên đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hợp lại với nhau, uy lực không kém Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, rất hợp với Khổng Tuyên sử dụng.

Hồ Lô Nguyên Thai!

Chỉ cần dụng tâm tế luyện, cũng có thể trở thành một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Nguyên Từ Hoàn, cũng đồng dạng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Bên trong hàm chứa Nguyên Từ Chân Quang, khắc chế tất cả binh khí loại Pháp bảo trong thiên hạ, một khi tế xuất, liền có thể phát ra vô lượng Nguyên Từ Tiên Quang, đảo lộn kim qua.

Có thể bổ sung uy năng Ngũ Hành Thần Quang của Khổng Tuyên!

Vừa mới nhập môn đã ban ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp, thay ai cũng không thể giữ được bình tĩnh a!

Trong ánh mắt hâm mộ của vô số Tiên linh, Khổng Tuyên thu ba kiện Pháp bảo, liền đứng bên cạnh Đạo đài.

Ngay sau đó.

Ánh mắt Tử Vi nhìn xuống phía dưới, cất lời: "Lục Nhĩ Viên Hầu, tiến lên!" Thanh âm vừa dứt, thấy trong đám người bước ra một con khỉ thân hình cao lớn, toàn thân mọc đầy lông vàng óng.

Điều đặc biệt nhất, là hai bên đầu con khỉ đó lại mọc sáu cái tai!

Lục Nhĩ Mi Hầu mặt đầy vẻ hưng phấn, cung kính nói: "Lục Nhĩ bái kiến Thiên Đế!" "Viên Liệt, là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, thiên phú dị bẩm, chiến lực vô song!

Có thể làm Nhị đệ tử môn hạ của ta!" "Hồ Lô Nguyên Thai, và thủ chưởng Hỗn Độn Ma Viên, liền ban cho ngươi dùng để hộ Đạo!" Tử Vi tùy tay vung lên, đánh ra hai đạo huyền quang, rơi xuống trước mặt Viên Liệt.

"Gì?!" "Thủ chưởng Hỗn Độn Ma Viên?" "Thiên Đế lại có cả vật

này!" Một đám người lại kinh hãi, từng người đều mắt tròn miệng há.

Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt tiếp nhận hai kiện bảo vật, nhìn thủ chưởng Hỗn Độn Ma Viên kia, trong lòng lập tức sinh ra một cỗ ý thân cận, muốn lập tức luyện hóa nó!

Hiển nhiên!

Giữa thủ chưởng Ma Viên và Lục Nhĩ Mi Hầu, có mối liên hệ thiên ti vạn lũ.

Năm xưa Bàn Cổ khai thiên tích địa, chém giết ba ngàn Ma Thần, Bản Nguyên Hỗn Độn Ma Viên một phần tư, rơi xuống Hồng Hoang, trở thành Hỗn Thế Tứ Hầu lừng danh trong hậu thế!

Phân biệt là: Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, thức thiên thời, biết địa lợi, di tinh hoán đấu!

Lục Nhĩ Mi Hầu, thiện linh âm, năng sát lý, tri tiền, hậu, vạn vật giai minh!

Chương 153

Thông Tý Viên Hầu, nã nhật nguyệt, súc thiên sơn, biện hưu cữu, càn khôn ma lộng!

Xích Khào Mã Hầu, hiểu âm dương, hội nhân sự, thiện xuất nhập, tị tử diên sinh!

Lục Nhĩ Mi Hầu có được thủ chưởng Hỗn Độn Ma Viên, tự nhiên sẽ bản năng cảm thấy thân thiết, một vật như vậy đối với y giúp đỡ, thậm chí còn lớn hơn bất kỳ bảo vật nào khác.

Nếu sau này Viên Liệt có thể thu thập ba loại Bản Nguyên chi lực còn lại, không chừng có thể lần nữa khôi phục vinh quang Hỗn Độn Ma Viên năm xưa!

Đương nhiên, lúc đó Lục Nhĩ chỉ là Lục Nhĩ, không phải Hỗn Độn Ma Viên.

"Mặc Lân!" Tử Vi lại cất lời, thanh âm truyền khắp bốn phương, lại có một nam tử trẻ tuổi thân mặc hắc bào xuất hiện trước mắt mọi người.

"Ngươi là ấu tử của Thủy Kỳ Lân, là tộc chủ của Kim Kỳ Lân nhất tộc, có nguyện ý bái ta làm sư không?!" Mặc Lân nghe vậy không chút do dự nói: "Mặc Lân nguyện ý!" "Được!" Tử Vi gật đầu, lòng bàn tay khẽ vung, có một đạo thủy lam sắc quang mang bay đến trước người Mặc Lân, tản mát ra vô tận tường thụy chi khí.

"Đây là Kỳ Lân Trượng, Pháp bảo của Thủy Kỳ Lân năm xưa, ban cho ngươi hộ thân!" "Ong!" Kỳ Lân Trượng bị Mặc Lân nắm trong tay, dường như cảm ứng được khí tức huyết mạch Thủy Kỳ Lân, lập tức khẽ chấn động, lưu quang dật thải, thần linh bên trong phát ra từng trận hỉ duyệt chi tình!

“Kỳ Lân Trượng...” Mặc Lân cầm Kỳ Lân Trượng trong tay, trên mặt đầy vẻ cảm khái.

Năm xưa y bị Thủy Kỳ Lân phong ấn, không tham gia Tam tộc chi chiến, mãi đến không lâu trước đây mới xuất thế, tu luyện được một thân huyền công kinh thiên động địa.

Nhanh chóng, nghe việc Tử Vi thành lập Thiên Đình, y tự nhận là cơ hội của Kỳ Lân nhất tộc, liền không chút do dự mà đến.

“Chẳng lẽ là tộc chủ Kỳ Lân tộc?!” “Không ngờ Pháp bảo của Thủy Kỳ Lân lại ở trong tay Thiên Đế, giờ đây cũng vật quy nguyên chủ rồi!” “Kỳ Lân tộc...” Nhìn cảnh tượng này, lại trong đám Tiên gây ra một trận sóng gió.

Đặc biệt là Đế Tuấn, Thái Nhất, sắc mặt xanh mét vô cùng, như ăn phải một con ruồi chết, khó coi đến bát bàn!

Hoặc giả trong mắt các Tiên linh khác, Mặc Lân chỉ là Mặc Lân.

Nhưng!

Trong mắt Đế Tuấn, Mặc Lân đại biểu không chỉ có vậy.

Mặc Lân thân là tộc chủ Kỳ Lân tộc, nay lại trở thành đệ tử của Tử Vi, điều này có ý nghĩa gì?

Có nghĩa là toàn bộ Kỳ Lân tộc đều quy phục Thiên Đình!

Cộng thêm Long tộc, Phượng tộc trước đó, riêng thế lực này đã vô cùng khổng lồ rồi!

Cộng thêm chúng Tiên được chiêu mộ và thu hút trong đại hội lần này, Thiên Đình do Tử Vi thành lập nghiễm nhiên đã trở thành một quái vật khổng lồ.

Thế lực không hề yếu hơn Yêu tộc nửa phần!

Như vậy, Đế Tuấn cảm thấy đầu mình sắp nổ tung rồi, Yêu tộc

lấy mạng đi tranh với Thiên Đình ư?!

Huống hồ còn có một Vu tộc đang hổ thị đam đam!

Đế Tuấn càng lúc càng tâm phiền, đầu gần như muốn tức nổ tung, liền phất tay áo bào, trực tiếp dẫn Thái Nhất, rời khỏi Thiên giới!

"Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu!" Thu nhận Mặc Lân xong, một lần này, Tử Vi một hơi gọi bốn cái tên.

Chỉ thấy một nam ba nữ bước ra từ trong đám người, tất cả đều mang vẻ mặt căng thẳng nhìn Tử Vi phía trên, cung cung kính kính đích hành liễu nhất lễ.

Đặc biệt là Tam Tiêu, càng thêm rụt rè, trên mặt đầy vẻ thấp thỏm.

Tử Vi nhìn bốn người, cất lời: "Huynh muội các ngươi đều là những người phúc duyên thâm hậu, đồng dạng có thể làm thân truyền đệ tử môn hạ của ta!" Nói đoạn, Tử Vi liền vươn tay chỉ, đánh ra một đạo lưu quang, lần lượt rơi xuống trước mặt mấy người.

"Đây là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Xích, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, có thể diễn hóa hai mươi bốn chư thiên, và Phược Long Tác!

Ban cho Công Minh dùng để hộ Đạo!" "Ba chiếc Hồ Lô Nguyên Thai, có Ly Hỏa Thần Châm, Lạc Bảo Kim Tiền, Chiếu Thiên Kính, ban cho ba người!" Triệu Công Minh và Tam Tiêu vốn chỉ là tán tu ở hải ngoại, lần này đến Thiên Đình chỉ là thử vận may, không ngờ lại được Thiên Đế trong truyền thuyết thu làm đệ tử, ban tặng nhiều bảo vật như vậy, lập tức có chút ngớ người ra.

Thậm chí hiện tại vẫn chưa hoàn hồn, cả người đều mơ mơ màng màng.

May mà Khổng Tuyên có giác ngộ của Đại Sư huynh, vội vàng mở lời nhắc nhở: "Công Minh Sư đệ, ba vị Sư muội, mau tiếp nhận bảo

vật, tạ Lão sư a!" "A, a!" Mấy người mới hoảng loạn thu lấy bảo vật, lần lượt cất lời: "Đệ tử tạ Lão sư ban bảo!" Sau đó bước đi với những bước chân có chút máy móc sang một bên.

Hạnh phúc đến cũng quá đột ngột đi!

Một lát sau.

"Oa!" "Đại tỷ, Nhị tỷ, muội thật sự được Thiên Đế thu làm đệ tử rồi sao?!" Bích Tiêu nhỏ tuổi nhất lè lưỡi, vẻ mặt ngây thơ, không thể tin được nói.

"Đúng vậy!" Đại tỷ Vân Tiêu gật đầu, hít sâu một hơi, bộ ngực nở nang khẽ phập phồng, cố gắng tỏ vẻ bình tĩnh nói: "Từ nay về sau ta chính là đồ đệ của Thiên Đế..." "Huynh trưởng, vậy sau này, chúng ta sẽ không còn phải lo lắng bị người khác truy sát nữa sao?" Trên khuôn mặt trắng tuyết dịu dàng của Quỳnh Tiêu, lộ ra một tia sợ hãi.

Trong mắt Triệu Công Minh lộ ra một tia kiên định, trên mặt không thể che giấu nổi sự hân hoan, trịnh trọng nói: "Không sai!

Sau này chúng ta an toàn rồi!" Hiển nhiên.

Mấy huynh muội họ ngày thường ở Hồng Hoang không ít lần chịu khổ!

"Hít!" "Trời ạ!

Ta không chịu nổi!" "Trong tay Thiên Đế rốt cuộc có bao nhiêu bảo vật?!

Đã ban xuống bao nhiêu kiện rồi!" "Mẹ ơi!" "..." Khi nhìn một kiện lại một kiện Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng cường đại được Tử Vi ban cho mấy vị đệ tử, bao gồm cả Tam Thanh, tất cả mọi người có mặt đều không giữ được bình tĩnh.

Từng kiện Pháp bảo, phẩm chất kém nhất cũng là Thượng Phẩm

Tiên Thiên Linh Bảo, trong tay Tử Vi quả thực như không cần tiền vậy, cũng quá khoa trương rồi!

Nếu dùng một từ để hình dung Tử Vi, đó chính là tài đại khí thô!

"Ta hối hận quá!" "Sớm biết ta cũng tham gia khảo hạch rồi, không chừng cũng có thể gia nhập Thiên Đình chứ!" Không ít Tiên linh đấm ngực giậm chân, vẻ mặt đầy sự hối hận, bây giờ thì đã muộn rồi!

Tam Thanh, trong tay cũng không có nhiều Pháp bảo cường đại đến thế.

Hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây Phương, lại càng điên cuồng nuốt nước bọt, như hai con sói đói, mắt lộ ra ánh sáng xanh!

Những Pháp bảo này, nếu tất cả đều là của Tây Phương ta thì tốt biết mấy a!

Nếu không phải Thiên Đế ban Pháp bảo, mà là trong tay tán tu, e rằng hai người họ đã ra tay cướp đoạt rồi.

Thu nhận bảy vị thân truyền đệ tử xong, đại hội Thiên Đình lần này mới hoàn toàn kết thúc.

Lại ăn uống mấy ngày, lục tục, những Tiên linh tham gia đại hội này đều rời khỏi Thiên giới.

Đương nhiên!

Mặc dù rời đi, nhưng trong bụng lại mang đầy sự kinh ngạc.

Danh tiếng Thiên Đế, đã khắc sâu vào trong lòng tất cả mọi người!

Nay Thiên Đình thành lập, Tử Vi Thiên Đế đã nghiễm nhiên trở thành đệ nhất nhân Hồng Hoang, có đại thế chúa tể Hồng Hoang.

Trở thành một rào cản lớn trên đầu tất cả mọi người!

Thiên Đế Tử Vi!

Khi niệm đến danh xưng Thiên Đế, tâm thần của tất cả các Đại Thần Thông Giả đều chùng xuống!

Chương 154

Danh của Tử Vi, tựa như một ngọn đại sơn sừng sững chắn trước thân, ép đến gần như không thở nổi!

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, không còn một ai có thể như Tử Vi, nghịch thiên chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đồng thời đột phá Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên.

Đạo Tổ Hồng Quân, e rằng ngày xưa khi chứng Đạo còn phải kém Tử Vi không ít, chỉ là xuất thế sớm, được Thiên Địa vô tận Khí Vận gia trì tiện nghi!

Có thể nói, Tử Vi là độc nhất vô nhị!

Đặc biệt là Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, vốn là Thiên Định Thánh Nhân, sau khi chứng Đạo đủ sức nắm giữ đại thế Hồng Hoang, trở thành Chúa Tể của chúng sinh.

Nhưng bây giờ tình huống lại khác, chứng Đạo thành Thánh, chỉ sợ cũng không phải đối thủ của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như Tử Vi, mà phải khuất phục dưới sự thống lĩnh của Thiên Đế.

Điều này khiến họ cảm thấy vô cùng uất ức!

Sau khi chứng kiến phong thái của Tử Vi, trong lòng mấy người càng trở nên tha thiết, hận không thể lập tức thành Thánh!.....Chờ đến khi mọi người đều rời đi, ánh mắt Tử Vi nhìn về phía trước, dừng lại trên một bóng hình xinh đẹp.

Hậu Thổ!

Trước đó vừa giảng Đạo, vừa khảo hạch chư tiên, lại thu đồ đệ, Tử Vi quả thực không có dịp để chiêu đãi Hậu Thổ thật tốt.

Hậu Thổ lại không hề để tâm, trái lại dùng đôi mắt đẹp đánh giá

cảnh sắc trong Thiên Cung, trên mặt lộ ra ý cười ngọt ngào, nói: "Tử Vi đại ca, cảnh sắc Thiên Giới quả nhiên không tệ!" "Thiên Giới là nơi Thanh Linh chi khí của Hồng Hoang Thế Giới hội tụ, Tạo Hóa vô hạn, tự nhiên bất phàm." Tử Vi nghe vậy cười nói: "Ngày sau rảnh rỗi nên thường xuyên đến Thiên Giới hơn!" Hậu Thổ nhìn y một cái, kiều hừ một tiếng, mở miệng nói: "Không phải đại ca cứ muốn ta đến sao?

Bảo ta đại diện Vu Tộc cung hạ 'Thiên Đế' tức vị!" Khi nói hai chữ 'Thiên Đế', Hậu Thổ cố ý nghiến răng nhấn mạnh vài phần, trong mắt lóe lên một tia giảo hoạt.

Tử Vi biết tính nết của Hậu Thổ, tự nhiên không cam chịu yếu thế, ánh mắt nhìn chằm chằm, trêu chọc nói: "Thiên Đế à, đáng tiếc lại thiếu một vị Thiên Hậu!" Hậu Thổ thấy Tử Vi nhìn chằm chằm mình, khuôn mặt cười không khỏi đỏ bừng, trong lòng vô cớ có chút hoảng loạn, nhưng vẫn cố làm ra vẻ trấn định nói: "Nhìn thiếp thân làm gì?!" Tử Vi cười nói: "Không nhìn làm sao thiếp thân biết ta đang nhìn?" "Y!" Hậu Thổ nghe vậy không khỏi tức giận, hai má phồng lên, nói: "Nếu không có chuyện gì, vậy thiếp thân về Vu Tộc đây!" Nàng cất bước đi ra ngoài điện.

Tử Vi cười nói: "Nàng vội đi làm gì?

Hiếm hoi lắm mới đến Thiên Giới một lần, không lưu lại thêm vài ngày sao?!" Nghe vậy, bước chân Hậu Thổ lập tức dừng lại.

Xoay người, Hậu Thổ đôi mắt đẹp nhìn đi nơi khác, cố ý nói: "Nếu đã cầu ta, vậy Bản Tổ Vu lưu lại bầu bạn với Nữ Oa và Thái Chân tỷ tỷ vậy!" Thấy vậy, Tử Vi không khỏi cảm thấy vô ngữ.

Nàng vẫn ngạo kiều như vậy a!

Chờ Hậu Thổ rời đi, Tử Vi gọi bảy vị đệ tử thân truyền đến, truyền Tử Vi Đấu Số xuống.

Môn Thần Thông này vốn là độc hữu của y, nhưng người khác cũng có thể tu luyện.

Sau khi mấy đệ tử tu hành, tốc độ ngộ Đạo của họ tự nhiên sẽ tăng lên một đoạn lớn!

Ngoài ra.

Tử Vi truyền xuống 《Tử Cực Huyền Nguyên Thần Công》, bộ Công Pháp này vốn là Công Pháp truyền thừa của Tử Vi, nhưng sau khi được Tử Vi cải thiện, đã trở thành một môn Pháp Môn tuyệt thế trực chỉ Hỗn Nguyên chi Đạo, gần như thích hợp cho tất cả Tiên Linh tu luyện!

Còn về Đấu Chiến Tiên Pháp, Tử Vi chỉ truyền cho Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt.

Bởi vì để thi triển Thần Thông này, nhất định phải lĩnh ngộ Chiến Chi Pháp Tắc mới được.

Trong bảy đệ tử chỉ có Lục Nhĩ tu luyện Chiến Chi Pháp Tắc, nên tu luyện Đấu Chiến Tiên Pháp là thích hợp nhất.

Trong hơn ngàn năm tiếp theo, Tử Vi vẫn luôn ở Đại La Thiên, chỉ điểm mấy đệ tử tu luyện.

Đã thu mấy người vào môn hạ, tự nhiên phải giáo dưỡng thật tốt một phen, chịu trách nhiệm cho tiền đồ của họ.

Nếu trong số này có một hai người chứng Đạo Hỗn Nguyên, cũng không uổng công bồi dưỡng.

Trên thực tế!

Tử Vi có lý do để hoài nghi, Tam Thanh tuy rằng phân biệt sáng lập Nhân, Xiển, Tiệt Tam Giáo, nhưng tu vi đệ tử trong giáo đều không tệ, không chừng là có giấu tư!

Mười hai Kim Tiên Xiển Giáo đó, từng người đều ngông nghênh, kiêu ngạo như trời, nhưng mấy người trong số đó chỉ là Thái Ất Kim Tiên mà thôi!

Nếu Tam Thanh thực sự chịu khó truyền thụ Đại Đạo chi Pháp, thì tu vi của đệ tử cũng phải thăng tiến thêm một đẳng cấp nữa.

Trong ba đại đệ tử, cũng chỉ có Dương Tiễn, Na Tra v.v… là có tu vi không tệ, còn những người khác tu vi quả thực không thể nhìn nổi.

Trong Đại La Thiên, Tử Vi nhân tài thi giáo, dùng Ngũ Hành chi Đạo giáo hóa Khổng Tuyên, dùng Chiến Chi Pháp Tắc chỉ điểm Lục Nhĩ, dùng Hắc Ám, Thôn Phệ Pháp Tắc giáo đạo Mặc Lân!

Giúp Triệu Công Minh diễn hóa Nhị Thập Tứ Chư Thiên, tận tâm giáo đạo Tam Tiêu bí mật Công Pháp.

Mấy người cũng không phụ sự kỳ vọng, trưởng thành cực nhanh!.....Theo thời gian phát triển, Thiên Đình vận chuyển cũng dần dần đi vào quỹ đạo, Thiên Binh Thiên Tướng tuần tra khắp Hồng Hoang, duy trì trật tự Thiên Địa.

Trong thời gian đó, còn xảy ra vài chuyện đại sự không nhỏ!

Mấy chủng tộc cổ lão trong Hồng Hoang, bao gồm Bạch Hổ Tộc, Cửu Vĩ Hồ Tộc và nhiều Đại Tộc khác truyền thừa từ thời La Hầu, cũng đều học theo Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc, ào ào đầu nhập Thiên Giới, gia nhập Thiên Đình!

Trong một thời gian!

Thế lực Thiên Đình một bước tráng đại, thanh uy vô song!

Thậm chí còn vượt xa Vu Yêu Nhị Tộc.

Công Đức, Khí Vận không ngừng cuồn cuộn hội tụ về Thiên Giới, cả Thiên Giới đã trở thành nơi Khí Vận xương long nhất trong Hồng

Hoang!

Danh hiệu Thiên Đế truyền khắp cả Hồng Hoang!

Trải qua mấy năm phát triển, những sinh linh vốn không biết Thiên Đế, cũng dần dần biết trong Hồng Hoang có một vị Chí Tôn Vô Thượng Thiên Đế như vậy, phủ khám chúng sinh, thống lĩnh chư Thiên!

Thậm chí!

Không ít người chỉ biết Thiên Đế, mà không biết thế gian còn có mấy vị Thánh Nhân thượng vị chứng Đạo!

Cùng với Thiên Đình ngày càng tráng đại, ảnh hưởng của Thiên Đình ngày càng sâu xa.

Vô cùng vô tận Tín Ngưỡng chi Lực đều quy về thân Tử Vi, khiến Đế Hoàng chi Khí trên người y ngày càng long thịnh, quang diệu vạn cổ.

Nếu lúc ban đầu Thiên Đình dựa vào Đạo Hạnh của Tử Vi cường hành ngưng tụ mà thành, thì hiện tại đã hoàn toàn đứng vững gót chân!.....Thiên Giới!

Tử Vi vận dụng Đại Pháp Lực, đặc biệt ở ngoài Đại La Thiên, sâu trong tinh không khai tịch ra một Đạo Tràng, tên là Kình Thần Thiên Cung.

Chuyên dùng làm nơi cư ngụ và tu luyện.

Trong Kình Thần Thiên Cung, Tử Vi khoanh chân ngồi trên vân sàng, giữa hai mắt khai hạp, không ngừng dật ra từng đạo từng đạo kim sắc quang thúc.

Ánh mắt y khám phá hư không, tựa hồ động xuyên Tam Giới!

Thần quỷ Thiên Địa, vạn vật Tạo Hóa, không vật nào không nằm

trong đó!

"Tín Ngưỡng chi Lực..." Tử Vi khẽ tự ngữ, chỉ nghe một tiếng nổ lớn "Oanh!", trong thể nội y vọt ra gần như vô cùng vô tận, tựa như thủy triều, kim quang nhàn nhạt bao phủ toàn bộ Kình Thần Thiên Cung!

Đây là Tín Ngưỡng chi Lực của vô tận chúng sinh!

Những năm qua, danh hiệu Thiên Đế truyền khắp vũ nội, Tín Ngưỡng của chúng sinh hội tụ, từng chút từng chút, tự nhiên đều quy về thể nội Tử Vi.

Được vô tận Khí Vận chúng sinh gia trì, Đạo Hạnh, Ngộ Tính, Thần Tính của Tử Vi đều đạt đến một trình độ chưa từng có.

Chương 155

Không chỉ vậy!

Do Tử Vi thành lập Thiên Đình, tiến vị Đại Thiên Tôn, Hoàng Đạo khí trên người y ngày càng nồng đậm, cũng lĩnh ngộ được một Pháp Tắc hoàn toàn mới!

Đế Đạo Pháp Tắc!

"Ngâm!" Tử Vi tâm niệm vừa động, Hoàng Đạo khí cuồn cuộn từ huyệt khiếu y vọt ra, quanh thân hóa thành một con Cửu Trảo Kim Long, khí thế tranh vanh, tản mát ra một cỗ chí cao vô thượng ý chí bá tuyệt Thiên Địa, phủ khám Tam Giới!

Khắp thân trên dưới Đế khí tràn ngập, Tử Vi tựa hồ hóa thân thành Đế Hoàng thời thượng cổ, thân ảnh ngang dọc vạn cổ tuế nguyệt!

Cả phiến Thiên Địa đều đang run rẩy, Đại Đạo cũng tựa như đang bi minh!

"Đế Đạo!" Tử Vi nhẹ nhàng vung tay, giữa các ngón tay tức thì có vô tận Pháp Tắc chi quang lượn lờ, như rồng như rắn, tản mát ra từng trận khí tức cường đại.

"Sưu!" Tử Vi nhẹ nhàng vung tay, tức thì đánh ra một đạo kim sắc quang thúc, trong khoảnh khắc động xuyên Thiên Địa hư không, trực tiếp xuyên thẳng vào sâu trong tinh không!

Nơi ánh sáng chiếu đến, tựa như ánh sáng diệt thế, từng ngôi Đại Tinh cổ xưa nổ tung, tựa như pháo hoa.

Vô tận tinh hải sôi trào, hủy diệt, hóa thành Tử Vực!

Để lại một vết nứt lớn đáng sợ trong tinh không!

Một đạo Tiên Quang, tựa hồ vĩnh hằng, xé rách vũ trụ lạnh lẽo khô tịch.

Từng mảng tinh thần hải nổ tung, từng ngôi tinh thần dưới ánh sáng đó hóa thành tử tinh, bộc phát vô số ánh sáng, trong tinh không giống như bắn một trận pháo hoa thịnh đại!

Thậm chí!

Tất cả sinh linh trong Hồng Hoang Thế Giới đều có thể thấy một luồng kim mang chói lọi xé rách Cửu Thiên, tựa hồ đến từ tận cùng Đại Vũ Trụ!

Cảnh giới Tử Vi hiện tại, giữa cử chỉ tay chân, vạn Pháp quy nhất, tất cả đều sở hữu lực phá hoại cực kỳ đáng sợ!

"Đế Đạo Pháp Tắc!" Tử Vi miệng khẽ tự ngữ, khắp thân trên dưới vô tận Hoàng Đạo khí tràn ngập, giữa hai mắt khai hạp, tựa hồ động xuyên hoàn vũ chư Thiên, cả người tản mát ra một cỗ Đế Hoàng chi khí bá tuyệt Thiên Địa!

Sau khi thành lập Thiên Đình, Hoàng Đạo khí gia thân Tử Vi, tụ tập khí của Đại Đạo, cả người y cũng vô hình trung phát sinh một loại biến hóa đặc biệt.

Loại biến hóa này khó có thể dùng ngôn ngữ miêu tả, nhưng lại chân chân thực thực tồn tại.

Giống như Tử Vi ban đầu chỉ là một Tiên Linh cường đại, nhưng bây giờ lại dần dần hướng tới một 'Đế Hoàng' chân chính mà chuyển biến.

Đế Đạo Pháp Tắc tùy thân, trừ những người thân cận nhất, bất cứ ai thấy cũng phải tâm sinh kính sợ!

Trong Kình Thần Thiên Cung, Tử Vi lặng lẽ thể vị huyền diệu của Đế Đạo Pháp Tắc, Nguyên Thần Đạo Niệm trầm tẩm trong đó, dẫn

động huyền cơ nhập thể, cả người hiển lộ càng thêm uy nghiêm.

Quanh thân y, vô tận khí vận tràn ngập, Cửu Trảo Kim Long lượn lờ bay múa, vảy giáp lấp lánh, thần thái uy vũ, trong đôi mắt rồng dật ra ánh sáng đáng sợ, phủ khám chư Thiên, thần thánh không thể xâm phạm.

Tuy do Pháp Tắc tinh khí hóa thành, nhưng nhìn qua không khác gì thật.

Đế Đạo Pháp Tắc, không chỉ như Chiến Chi Pháp Tắc có thể gia trì chiến lực của Tử Vi, đồng thời cũng là một thủ đoạn công kích cường đại!

Nhất cử nhất động, Hoàng Đạo khí tương tùy, có thể khai tịch chư Thiên, táng diệt vạn vật!

Trong khi Tử Vi tham ngộ Đế Đạo Pháp Tắc, bỗng nhiên cảm ứng được, ánh mắt đột nhiên nhìn về một nơi trong tinh không.

Ở đó, y cảm ứng được một loại khí tức kỳ diệu.

Tử Vi giơ tay bắt một trảo, giữa các ngón tay phi ra vô tận Trật Tự Thần Liên, hóa thành ngàn vạn sợi tơ, như ánh sáng vĩnh hằng, trong nháy mắt rơi sâu vào tinh không!

"Oanh long long!" Khoảnh khắc tiếp theo, phiến tinh vực đó phát sinh đại bạo động, vô tận tinh hải phá diệt, lộ ra không gian Hỗn Độn Hắc Ám phía sau.

Nhưng ngay sau đó!

Tức thì có vô cùng vô tận kim quang từ đó phun trào ra, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên bùng phát, từ đó phun trào ra vô tận quang hoa.

Một cỗ Đế khí quét ngang chư Thiên!

“Ngâm!” Kèm theo một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, một Kim Sắc Đại Long từ đó bay ra, nhe răng múa vuốt, trực tiếp xông về phía nơi Tử Vi đang ở!

“Tranh!” Kim quang hạo hãn bao trùm thân ảnh Tử Vi, đợi kim quang tan hết, trong tay Tử Vi đã xuất hiện một thanh kim sắc bảo kiếm.

Thân kiếm dài ba thước ba tấc ba phân, tựa như Kim Sắc Đại Long, đầu rồng là mũi kiếm, đuôi rồng là chuôi kiếm, bề mặt khắc vô số bí văn hình vảy rồng, tản mát ra một cỗ khí tức sắc bén, tôn quý!

Bị Tử Vi nắm trong tay, trong thân kiếm không ngừng truyền ra từng trận luật động, Thần Linh bên trong tản mát ra một trận hoan hỉ.

Tử Vi niệm lực xuyên suốt quá khứ vị lai, tức thì hiểu rõ lịch sử của thanh bảo kiếm này.

Chuyện này phải bắt đầu từ việc y tham ngộ Địa Thư.

Thiên, Địa, Nhân Tam Tài chi Đạo của Hồng Hoang Thế Giới, đều phải thai nghén ra ba kiện Pháp Bảo, Tử Vi từ Bất Chu Sơn đã có được Địa Đạo Hậu Thổ Kiếm!

Thanh Tiên Kiếm trong tay hiện giờ, chính là Pháp Bảo đại diện cho Thiên chi Đạo!

Tử Vi sáng tạo Thiên Đình, trở thành Thiên Đế, Thiên Địa có cảm ứng, thanh bảo kiếm này tự nhiên mà xuất thế.

Chấp hành Thiên chi Đạo!

“Sau này gọi là Thiên Đế Kiếm đi!” Tử Vi khẽ vuốt ve thanh Thiên Đế Kiếm, vốn là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trong tay, miệng khẽ tự ngữ.

Hiện giờ hai kiếm đã xuất thế, chỉ còn duy nhất Nhân Hoàng Kiếm

đại diện cho Nhân chi Đạo là chưa xuất thế!

Sau khi có được Thiên Đế Kiếm, Tử Vi lại một lần nữa tiến vào trạng thái ngộ Đạo, tham ngộ Đạo Pháp Thần Thông.

Cùng lúc đó.

Hồng Hoang Đại Địa.

Một đạo lưu quang từ Côn Luân Sơn xuất phát, chân đạp Kim Quang Tường Vân, một đường hướng về Thiên Giới.

Gần Nam Thiên Môn.

"Tê!" "Thông Thiên Thượng Tiên?" Khi thấy người đến, Thiên Binh giữ cửa tức thì hít vào một hơi khí lạnh, nhịn không được kinh ngạc nói.

Không sai, người đó chính là một trong Tam Thanh, Thông Thiên!

Thông Thiên gật đầu, nói: "Xin cáo tri Thiên Đế một tiếng, Thông Thiên cầu kiến!" "Ừm?" Trong Kình Thần Thiên Cung, Tử Vi bỗng nhiên tâm có cảm ứng, nhìn về phía Nam Thiên Môn, tức thì phát hiện thân ảnh Thông Thiên, cười nhạt nói: "Cuối cùng cũng đến rồi sao?" Tử Vi thân hình chớp động, một bước đạp ra, thân ảnh liền xuất hiện trong Đại La Thiên, mở miệng nói: "Thông Thiên Đạo hữu sao lại có rảnh đến Thiên Giới của ta?" Âm thanh trong nháy mắt truyền vào não hải Thông Thiên.

Không đợi Thông Thiên phản ứng, trước mắt quang ảnh lóe lên, thời không biến ảo, cảnh tượng trước mắt đại biến, y đã ở trong Thiên Đế Điện.

"Thủ đoạn thật lợi hại!" Trong lòng Thông Thiên rụt rè, thực lực của Tử Vi quả nhiên đã đạt đến trình độ không thể tưởng tượng nổi!

Tử Vi nhìn Thông Thiên ở phía dưới, làm một tư thế mời, cười

nói: “Thông Thiên Đạo hữu mời ngồi!” Thông Thiên ngồi vào vị trí khách quý, sau khi có thị nữ dâng trà, y nhấp một ngụm, không khỏi khen một tiếng: “Trà ngon.” Tử Vi cười nói: “Đã lâu không gặp, Đạo hữu tu vi lại có tinh tiến, chỉ sợ cách thành Thánh không xa nữa.” Nói thật.

Trong ba huynh đệ Tam Thanh, Tử Vi đối với Thông Thiên có thiện cảm hơn cả.

Dù sao Thông Thiên một lòng cầu Đạo, tâm tính thẳng thắn không tệ, lại cố niệm tình nghĩa huynh đệ, so với Lão Tử và Nguyên Thủy, y càng có tình người hơn, không có nhiều tâm cơ, tính toán như vậy.

Chương 156

Quan trọng nhất, Thông Thiên chủ trương hữu giáo vô loại, cho Tán Tu một cơ hội truy cầu Đại Đạo!

Điều này Lão Tử, Nguyên Thủy ở xa xa không thể sánh bằng!

Thông Thiên nghe vậy lại thở dài, có chút ngượng ngùng nói: "Thiên Đế quá khen, hổ thẹn, Bần Đạo tuy rằng có Hồng Mông Tử Khí vô số năm, nhưng vẫn chưa thể tham ngộ huyền cơ trong đó." Tử Vi gật đầu: "Thông Thiên Đạo hữu chính là Thiên Định Thánh Nhân, sớm muộn gì cũng có ngày thành Thánh, chỉ là chưa đến thời cơ mà thôi!" "Nhưng ta nghĩ Thông Thiên Đạo hữu đến đây không đơn thuần chỉ để uống trà của Bản Tôn đâu?" Nghe lời Tử Vi nói, Thông Thiên mở miệng nói: "Quả nhiên mọi chuyện đều không giấu được Đạo hữu!" "Bần Đạo đến đây để hoán đổi thanh Tru Tiên Kiếm trong tay Đạo hữu, chỉ có tứ kiếm hợp nhất, Tru Tiên Kiếm Trận trong tay ta mới hoàn chỉnh." Trong lòng Thông Thiên cũng có chút bất đắc dĩ, tuy Tru Tiên Tứ Kiếm lợi hại, nhưng thanh trong tay y lại không hoàn chỉnh, nên đành phải cầu cạnh Tử Vi.

Tử Vi đối với điều này đã sớm có dự liệu, nói: "Muốn hoán đổi Tru Tiên Kiếm, cũng không phải là không thể." "Nhưng....." Tử Vi chuyển giọng, cười nói: "Đạo hữu cần phải đáp ứng Bần Đạo hai điều kiện!" "Đạo hữu cứ nói thẳng!" Thông Thiên mở miệng nói: "Chỉ cần Thông Thiên có thể làm được, tuyệt đối không từ chối!" Đối với yêu cầu của Tử Vi, trong lòng Thông Thiên cũng đã chuẩn bị sẵn, dù sao một thanh Tru Tiên Kiếm đơn độc cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, người ta nào có thể tặng không?

Chỉ hy vọng Tử Vi đừng có mở miệng đòi giá quá cao là tốt rồi.

Tử Vi cười nói: "Ta nghe nói trong tay Đạo hữu có một kiện Pháp Bảo tên là Hỗn Nguyên Kim Đấu, không biết có thể cắt ái không?" Tử Vi muốn Hỗn Nguyên Kim Đấu tự nhiên không phải để sử dụng, mà là thay Tam Tiêu đòi.

"Cái này thì đơn giản!" Thông Thiên lập tức đồng ý, Hỗn Nguyên Kim Đấu tuy tốt, nhưng so với Tru Tiên Kiếm, cũng không đáng là gì.

"Sảng khoái!" Tử Vi nói: "Chuyện thứ hai, ta chưa nghĩ ra, tạm thời cứ ký gửi ở chỗ ta, đợi đến ngày sau lại thực hiện!" Thấy trên mặt Thông Thiên lộ ra vẻ khó xử, Tử Vi bổ sung nói: "Đạo hữu cứ yên tâm, tuyệt đối sẽ không vi phạm Đạo Nghĩa, tình lý!" "....." Thông Thiên khẽ nhíu mày, do dự một lát, cuối cùng cắn răng nói: "Được, chuyện này ta cũng đáp ứng!" Y tin tưởng với thân phận của Tử Vi, sẽ không đưa ra yêu cầu quá đáng.

"Tốt!" Tử Vi thấy Thông Thiên đều đã đáp ứng, giơ tay vung lên, đưa Tru Tiên Kiếm đến trước mặt Thông Thiên!

Thông Thiên nhận Tru Tiên Kiếm, đưa Hỗn Độn Kim Đấu cho Tử Vi, tâm tình mới tốt hơn không ít, mặc kệ thế nào, mục đích chuyến này cuối cùng cũng đạt được!

Chỉ có tập hợp đủ bốn thanh Tru Tiên Kiếm, cộng thêm Tru Tiên Trận Đồ, mới là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo hoàn chỉnh!

Vì thế, dù phải trả giá lớn hơn nữa cũng đáng!

Đối với Tử Vi, đây cũng là một giao dịch hời.

Không chỉ có được Hỗn Nguyên Kim Đấu, mà còn khiến Thông Thiên nợ một ân tình!

Phải biết, mục đích của Tử Vi khi thành lập Thiên Đình là nắm quyền kiểm soát toàn bộ Hồng Hoang, nhưng Thiên Địa rộng lớn, ngoài y ra, còn có sáu vị Thiên Định Thánh Nhân!

Những người này đều có thể là biến số của Hồng Hoang Thế Giới!

Nữ Oa thì tốt, dù sao quan hệ với Tử Vi không tầm thường, hoàn toàn có thể coi như người nhà mà đối đãi.

Nhưng những vị Thánh Nhân còn lại thì không ổn rồi!

Sự thống trị của Thiên Đình muốn ổn định, nhất định phải đưa mấy vị Thánh Nhân này vào hệ thống Thiên Đình, hoàn toàn nằm dưới sự quản hạt của Tử Vi.

Vì thế, Tử Vi cần phải mưu tính một phen.

Lần Thông Thiên đến cửa này, vừa hay cho Tử Vi một cơ hội.

Đây chỉ là khởi đầu của tất cả mà thôi.

Sau khi trao đổi Tru Tiên Kiếm xong, Thông Thiên trầm ngâm một lát, nói: "Bần Đạo là người thích kiếm pháp nhất, nghe nói Đạo huynh kiếm pháp cũng tinh diệu, vì vậy muốn thỉnh giáo một phen, không biết có được không?" Tính cách của Thông Thiên không giống Lão Tử và Nguyên Thủy, y luôn thẳng thắn, tâm tư cương trực, tuy rằng Tử Vi đã trở thành Thiên Đế, nhưng trong lòng y không có nhiều ý ghen tỵ.

Ngược lại, y muốn cùng Tử Vi luận Đạo một phen, từ đó mượn cơ hội nâng cao cảnh giới!

"Có gì mà không được!" Tử Vi thản nhiên mở miệng nói, tâm niệm vừa động, trong khoảnh khắc cải thiên hoán địa, vượt qua vô tận thời không, hai người xuất hiện trong một phiến tinh vực bao la.

"Mời!" Tử Vi buông tay đứng thẳng, thần sắc thản nhiên nói.

"Tốt!

Đạo huynh, đắc tội rồi!" Thông Thiên nghe lời Tử Vi nói, tức thì

quát lớn một tiếng, đôi mắt sáng lên, rút Thanh Hồng Kiếm ra, đột nhiên chém về phía trước một kiếm!

Tuy biết không địch lại, nhưng y cũng phải cố gắng hết sức một trận!

"Oanh!" Một kiếm chém ra, Thông Thiên tức thì chém ra một đạo kiếm quang màu xanh chói lọi, chia đôi cả phiến tinh không.

Hàng ức vạn kiếm khí không ngừng phun trào, xé rách tinh quang hải, tựa hồ đến từ tận cùng Đại Vũ Trụ.

Một cỗ kiếm Đạo chân nghĩa chí cao vô thượng giáng lâm, muốn chém diệt hết thảy vô thường trong thế gian!

Một kiếm của Thông Thiên, liền triển lộ ra thực lực cường đại của Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Đương nhiên!

Cái 'cường đại' này cũng chỉ là tương đối mà thôi.

Đối với Tử Vi, một kích của Thông Thiên thực sự không đáng là gì.

"Ông!" Nhìn thấy kiếm quang sắp rơi xuống người, Tử Vi tay phải ngón tay hợp lại như kiếm, nhẹ nhàng vung về phía trước, tuy không thấy có uy thế gì, nhưng lại có một cỗ ba động kỳ dị truyền ra!

"Ngâm!" Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo kiếm quang mỏng như cánh ve, tựa như một sợi chỉ vàng, tức thì đột ngột xuất hiện trong tinh không, giống như một dải lụa bay, nhẹ nhàng bay về phía trước.

Tất cả uy năng đều nội liễm trong đó!

"Kiếm chi Đạo, nhanh, độc, chuẩn, bén!" Tử Vi mở miệng nói: "Một kiếm của Đạo hữu tuy thanh thế hạo đại, nhưng uy năng lại quá phân tán." "Nếu có thể lấy điểm phá diện, uy thế sẽ mạnh hơn hiện tại

gấp mấy lần không chỉ!" "Oanh long long!" Hai người công thế va chạm vào nhau, tức thì phát ra tiếng nổ lớn kinh thiên động địa, hàng ức vạn đạo kiếm mang xé rách tinh không, bắn ra, khiến cả phiến tinh vực hải vỡ nát không thành hình dạng gì!

"Kiếm chi Đạo..." Nghe lời Tử Vi nói, thần sắc Thông Thiên sáng bừng lên, một lần nữa rung tay chém ra một đạo kiếm quang, uy năng càng nội liễm hơn, thêm một loại hương vị hồn nhiên cổ phác!

"Cẩn thận!" Thông Thiên kêu lớn một tiếng, phía sau đột nhiên sinh ra một phiến huyết quang, bốn thanh huyết hồng sắc sát kiếm lơ lửng trong đó!

"Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!" "Ngâm!" Kèm theo bốn tiếng kiếm ngâm trong trẻo, bốn thanh Tru Tiên Kiếm "Oanh nhiên" chấn động, hóa thành bốn đạo huyết sắc trường hồng kinh thế, chém phá vô tận tinh không, tựa như Thiên Khiển chém xuống Tử Vi!

Trong phạm vi ức vạn dặm, huyết quang bay lượn, sát khí cuồn cuộn.

Bốn thanh sát kiếm trên thân kiếm điêu khắc các bức họa tựa hồ sống lại, truyền ra tiếng chúng sinh khóc lóc, Thiên Địa trầm luân, muốn chôn vùi tất cả!

Thông Thiên toàn lực xuất thủ, căn bản không hề cố kỵ.

"Đến hay lắm!" Cảm nhận uy thế của kiếm quang như vậy, Tử Vi gật đầu, khẽ quát một tiếng, nhưng lại không động dụng Pháp Bảo.

Chỉ thấy hai tay y vươn về phía trước, mười ngón tay như Thiên Kiếm, giữa các ngón tay dật ra từng sợi từng sợi Đại Đạo Ngân Tích, đan xen thành một phiến quỹ tích rực rỡ, không ngừng vung về phía trước.

"Tranh!" Kèm theo từng tiếng kiếm minh, Tử Vi dùng lực lượng

Kiếm Đạo Pháp Tắc, hóa ra từng thanh từng thanh Pháp Tắc chi kiếm, tung hoành trường không, minh thiểm như điện, loảng xoảng vang lên, hội tụ thành một dải Thiên Hà, rơi về phía trước.

Những kiếm mang này, hoặc nhanh chóng, hoặc hạo đại, hoặc sáng ngời, tất cả đều tản mát ra khí thế sắc bén vô song, tựa hồ muốn xé toang Đại Vũ Trụ!

Không chỉ vậy!

Từng đạo từng đạo kiếm quang không ngừng biến hóa, diễn hóa ra Địa Thủy Phong Hỏa, Liên Hoa Kim Lệnh, Chân Long Tiên Hoàng và nhiều dị tượng khác, có vô tận biến hóa kỳ diệu!

"Kiếm Đạo, Thiên biến vạn hóa!" "Một kiếm xuất, vạn Pháp hiện!" "Đang!

Đang!

Đang!" Tru Tiên Tứ Kiếm và kiếm khí ngập trời va chạm vào nhau, tức thì truyền ra tiếng kim thiết va chạm liên tục.

Hư không vạn tượng, đều bị chém diệt thành hư vô.

Sâu trong tinh không, Tử Vi không ngừng giao thủ với Thông Thiên, khả năng cảm ngộ Kiếm Đạo Pháp Tắc của Thông Thiên thăng tiến nhanh chóng.

Năm trăm năm sau.

Chương 157

Tiễn Thông Thiên rời khỏi Thiên Giới, Tử Vi định quay về Kình Thần Thiên Cung, nhưng trên đường về, bên một đình lang, y nhìn thấy Nữ Oa.

Một điều đáng nói, không lâu trước đó, Hậu Thổ đã rời Thiên Giới, quay về Vu Tộc.

Đương nhiên.

Lúc đi, Hậu Thổ một trận oán trách, Tử Vi suốt ngày tu luyện, lại vứt nàng ra sau đầu, vẻ mặt đầy bất mãn.

"Nữ Oa?" Tử Vi nhìn Nữ Oa, chỉ thấy nàng tú mi khẽ nhíu, trên khuôn mặt tinh xảo nhuộm vài phần sầu dung, đang dùng đôi tay ngọc thon dài chống cằm tuyết trắng, tựa vào đình ngắm nhìn cá chép trong hồ bên dưới mà thất thần.

"Đang lo âu sao?" Tử Vi đi đến bên cạnh Nữ Oa, mở miệng nói.

Nữ Oa khẽ thở dài một hơi, nhíu mày, nói: "Từ khi Lão Sư giảng Đạo xong, thiếp thân tham ngộ Hồng Mông Tử Khí rất lâu, nhưng thủy chung không thể lĩnh ngộ được tầng huyền cơ cuối cùng, bị ngăn trở trước cửa ải Thánh Nhân, không biết đã xảy ra vấn đề ở đâu." Những năm qua Nữ Oa tham ngộ Hồng Mông Tử Khí, cũng không phải không có thu hoạch, đã dung hợp bảy tám thành!

Nhưng cố tình phần cuối cùng, bất luận tham ngộ thế nào cũng không có manh mối, tự nhiên cảm thấy vô cùng phiền muộn.

Đặc biệt là những ngày gần đây, Nữ Oa ăn ngủ không yên, luôn cảm thấy cơ duyên thành Thánh ở ngay trước mắt, nhưng lại không thể nắm bắt được.

Tử Vi nghe lời Nữ Oa nói, trong lòng tức thì bừng tỉnh.

Xem ra Nữ Oa sắp thành Thánh rồi, chỉ còn thiếu bước cuối cùng!

Tử Vi cười nói: "Hoặc giả, cứ mãi khô khan tọa thiền tham ngộ, cũng không phải là chuyện tốt.

Không chừng ra ngoài đi dạo một chút, ngược lại sẽ có thu hoạch!" Nghe lời Tử Vi nói, đôi mắt Nữ Oa không khỏi khẽ sáng lên, nói: "Ừm, có lẽ thiếp thân quá chấp trước vào việc thành Thánh, cho nên mới mãi không thể lĩnh ngộ!" Tử Vi nói: "Vừa hay ta rảnh rỗi không có việc gì, cùng nàng du lịch Hồng Hoang, coi như là để giải khuây thế nào?" "Thật sao?" Nữ Oa nghe vậy không khỏi khẽ vui mừng, đôi mắt thu thủy nhìn Tử Vi, cười nói: "Như vậy cũng tốt!" Thế là.

Tử Vi và Nữ Oa cùng nhau, rời Ba Mươi Ba Thiên, một đường xuống Hồng Hoang Đại Địa, cưỡi Độ Nguyệt Phi Tiên, tùy ý thưởng thức cảnh sắc Hồng Hoang.

Suốt dọc đường đi, những gì họ nhìn thấy, lại gần như đều là cảnh Vu Yêu lưỡng tộc tàn sát lẫn nhau!

Cùng với kỳ hạn một Nguyên Hội do Hồng Quân định ra sắp đến gần, hai tộc bắt đầu không ngừng bùng phát ra những ma sát lớn nhỏ, Vu Yêu Nhị Chiến đã có thế trọng khởi!

Máu tươi nhuộm đỏ Đại Địa, mưa máu tanh gió tanh, khắp nơi đều là máu và xương!

Hận thù giữa các chủng tộc không thể hóa giải.

Không biết từ lúc nào, hai người đã đến chân Bất Chu Sơn.

Nữ Oa đứng bên bờ hồ, đôi mắt đẹp nhìn xa xăm, trong đồng tử phản chiếu vô số cảnh tượng tàn sát, nói: "Ân oán giữa Vu Yêu lưỡng tộc, không biết đến bao giờ mới thực sự dừng lại." Đồng thời dần

dần quên đi chấp niệm thành Thánh trong lòng.

Tử Vi mở miệng nói: "Vạn tộc thiên hạ hợp nhất thành Yêu, còn Vu Tộc lại do tinh huyết Bàn Cổ kết hợp Trọc Khí Đại Địa mà hóa thành, đều là những chủng tộc hiếu chiến!" "Hai tộc muốn hòa bình chung sống, gần như là điều không thể!" Bên hồ lớn, nghe lời Tử Vi nói, Nữ Oa không khỏi khẽ thở dài một hơi, nói: "Phân tranh trên thế gian không biết đến bao giờ mới thực sự dừng lại." Tử Vi cười nhạt nói: "Nếu thiên hạ có thể có một chủng tộc yêu thích hòa bình, tự nhiên là tốt nhất!" Nữ Oa nghe vậy, trong lòng bỗng nhiên động, Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần mãnh liệt nhảy động, sinh ra một loại cảm giác hoạt bát, tựa hồ muốn triệt để dung nhập vào Nguyên Thần!

"Một chủng tộc mới!" Trong não hải Nữ Oa tựa hồ có một đạo linh quang lóe lên, trong khoảnh khắc đó, đột nhiên lĩnh ngộ ra cơ duyên thành Thánh ở đâu!

Cơ duyên Tạo Hóa vốn dĩ mây mù bao phủ, mông lung khó rõ, tức thì minh bạch, nàng tu hành chính là Tạo Hóa Pháp Tắc, sứ mệnh là sáng tạo một chủng tộc hoàn toàn mới!

Nhưng, muốn sáng tạo ra chủng tộc mới, không chỉ đơn thuần là tạo ra một sinh mệnh như vậy.

"Rốt cuộc nên làm gì?" Nữ Oa tú mi khẽ nhíu, lẩm bẩm tự ngữ.

Tử Vi mở miệng nhắc nhở nói: "Không bằng dựa theo dáng vẻ của mình, sáng tạo ra một tộc mới..." "Dựa theo dáng vẻ của ta?" Nữ Oa cúi đầu, nhìn bóng mình trong nước, dáng vẻ thướt tha, yểu điệu động lòng người, tựa hồ bẩm sinh đã ám hợp Đại Đạo chân nghĩa!

Tức thì.

Nữ Oa hạ thân xuống, từ ven hồ nước đào ra một ít bùn đất, trộn

với nước hồ, bắt đầu nặn ra những hình người nhỏ theo dáng vẻ và thể thái của mình.

Cùng với động tác của nàng, giữa các ngón tay Nữ Oa có Tạo Hóa chi quang lưu động, xuất hiện từng đạo từng đạo Trật Tự Thần Liên, tất cả đều nhập vào thể nội của những người bùn nhỏ, ban cho sinh cơ cường đại!

Tử Vi đứng bên cạnh Nữ Oa, trong đôi mắt bắn ra hai đạo thần quang, tỉ mỉ quan sát từng động tác nhỏ nhất của Nữ Oa, dùng Tử Vi Đấu Số không ngừng thôi diễn huyền diệu của Tạo Hóa Pháp Tắc!

Đại Thiên Thế Giới trong thể nội y vô cùng rộng lớn, nhưng lại thủy chung thiếu mất một mắt xích quan trọng nhất.

Tạo Hóa!

Không có khả năng sản sinh ra sinh linh bản địa, nếu Tử Vi có thể khám phá bí ẩn của Tạo Hóa, tạo ra sinh mệnh mới, Đại Đạo Thế Giới của y sẽ được hoàn thiện rất nhiều.

Thậm chí!

Có thể mượn cơ hội này một lần đột phá Hỗn Nguyên Đệ Lục Trọng Thiên cũng không chừng!

Nữ Oa chứng Đạo thành Thánh, đối với y cũng là một cơ hội khó có được.

Sau khi Nữ Oa nặn xong những hình người nhỏ, liền hé đôi môi hồng, khẽ thổi một hơi Tiên Khí vào hình người đó, sau đó đặt xuống đất.

Hình người bằng bùn tức thì bắt đầu chạy, nhưng chưa đi được mấy bước, liền "hoa" một tiếng, vỡ tan ra khắp đất!

"Bùn đất bình thường căn bản không thể chịu đựng được lực

lượng của Tạo Hóa Pháp Tắc!" Nữ Oa cau mày, khẽ tự ngữ nói, theo bản năng nhìn về phía Tử Vi bên cạnh.

Tử Vi cười nói: "Đừng lo lắng!" Y lật bàn tay, lấy ra một khối Cửu Thiên Tức Nhưỡng nhỏ và Tam Quang Thần Thủy, đưa đến trước mặt Nữ Oa.

"Không bằng thử hai thứ này!" "Tam Quang Thần Thủy, Cửu Thiên Tức Nhưỡng!" Đôi mắt Nữ Oa sáng lên, nhận lấy hai vật đó, dùng Tam Quang Thần Thủy trộn với Cửu Thiên Tức Nhưỡng, nặn lại người bùn!

Tam Quang Thần Thủy là tinh hoa của vạn thủy thiên hạ, tụ tập tinh hoa của Tam Quang Nhật Nguyệt Tinh, tuy chỉ có một cục nhỏ, nhưng khi triển khai ra, có thể sánh ngang với một hồ nước hạo hãn!

Cửu Thiên Tức Nhưỡng cũng vậy, là tinh hoa của vạn thổ thiên hạ, một khối nhỏ bằng bàn tay, khi kéo dài ra, có thể biến thành một dãy núi hùng vĩ!

"Ông!" Nữ Oa hai tay nặn người nhỏ, trên mười ngón tay, từng điểm từng điểm Tạo Hóa Tiên Quang dũng động.

Trong hư không càng có Cửu Sắc Tiên Quang lóe lên, không ngừng hội tụ, rót vào thể nội người bùn!

Cảnh tượng này, được Tử Vi thu hết vào mắt, dùng Thiên Đế vô thượng Hỗn Nguyên Đạo Quả bắt đầu thôi diễn.

Cuối cùng!

Nữ Oa lại một lần nữa nặn ra một người bùn, không biết có phải chịu ảnh hưởng của Tử Vi hay không, khuôn mặt người bùn đầu tiên có vài phần tương tự với y!

Đặt người bùn xuống đất, Nữ Oa thổi một hơi Tiên Khí, Tạo Hóa chi khí dũng động, tức thì biến nó thành huyết nhục chi thân.

“Ông!” Trong khoảnh khắc.

Nhân Tộc đầu tiên trong Thiên Địa xuất thế, Thiên Đạo có cảm ứng, trên Cửu Thiên vang lên tiếng sấm rền cuồn cuộn, chấn động cả Hồng Hoang Thế Giới!

Một cỗ khí tức đặc biệt trong nháy mắt lan tràn khắp mọi nơi trên Hồng Hoang Đại Địa, tất cả sinh linh đều bị kinh động!

Từng Đại Thần Thông Giả đều mở to hai mắt, nhìn về phía Bất Chu Sơn, bản năng cảm thấy Hồng Hoang Thế Giới sắp có đại sự kinh thiên xảy ra!

Đối với tất cả những điều này, Nữ Oa lại như không hay biết, động tác trên tay không ngừng, không lâu sau đã nặn ra một mảng lớn người nhỏ, xung quanh toàn là người bùn.

Tiên Khí lướt qua, từng người nhỏ đều sinh ra huyết nhục, đản sinh hồn phách, sống dậy!

Cùng với sự xuất hiện của từng Nhân Tộc, Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần Nữ Oa càng hoạt bát hơn, quang mang lóe lên, nhanh chóng dung nhập vào Nguyên Thần của nàng.

Dần dần!

Khí tức trên người Nữ Oa từ Chuẩn Thánh hậu kỳ, với thế không thể ngăn cản nhanh chóng thăng tiến, gần như trong chớp mắt bước vào cảnh giới Thánh Nhân, từng trận Thánh Nhân uy áp cường đại không ngừng từ thể nội nàng thích phóng ra!

Chương 158

Và!

Càng ngày càng mạnh!

Cùng với thời gian trôi đi, Nữ Oa sau khi nặn hàng trăm người bùn, cũng dần dần cảm thấy có chút mệt mỏi.

Tử Vi thấy vậy, đưa một đoạn cành được cắt sẵn từ Hồ Lô Tiên Đằng cho nàng!

Nữ Oa nhận lấy đoạn Hồ Lô Đằng đó, lăn một vòng trong vũng bùn được trộn từ Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng, rồi lại vẩy về phía trước một cái, tức thì có từng điểm bùn bay ra.

Dưới tác dụng của Tạo Hóa chi Lực, mỗi một điểm bùn rơi xuống đất, đều sẽ biến thành một Nhân Tộc!

Được Hồ Lô Đằng giúp đỡ, hiệu suất sáng tạo Nhân Tộc của Nữ Oa tăng lên rất nhiều.

Rất nhanh!

Nữ Oa đã sáng tạo ra tổng cộng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm danh Nhân Tộc, vừa vặn ám hợp số lượng một Nguyên Hội!

Nữ Oa trả lại Hồ Lô Đằng cho Tử Vi, nhìn những Nhân Tộc đầu tiên xung quanh, trong lòng sinh ra vô hạn cảm khái, nói: "Sau này liền gọi là Nhân Tộc đi!" "Oanh long long!" Lời Nữ Oa vừa dứt, Thiên Địa có cảm ứng, từng đạo tiếng sấm rền lớn, chấn động cả Hồng Hoang Thế Giới.

Trên Cửu Thiên, hội tụ vô cùng vô tận, tựa như biển cả Công Đức chi Khí, quang mang rực rỡ chói mắt che khuất cả ánh sáng mặt trời!

Chói mắt đến mức người ta gần như không mở được mắt!

Công Đức Nữ Oa tạo nhân, từ khi Khai Thiên Tích Địa đến nay, là lần hạo đại nhất!

Hạo hãn dị tượng chấn động mỗi một người.

Tất cả mọi người đều tâm có cảm ứng, trong Hồng Hoang nhất định có sự kiện kinh thiên đại sự sắp xảy ra.

"Oanh long long!" Kim quang Công Đức hạo đại cuồn cuộn rủ xuống, tựa như Ngân Hà rơi Cửu Thiên, đủ sáu thành đều rơi trên người Nữ Oa.

Cả người Nữ Oa đều bị kim quang bao phủ, tường quang phổ chiếu, hiển lộ vô cùng thánh khiết, tựa hồ như Thần Mẫu!

Cùng với cỗ Công Đức chi Khí quán chú, đạo Hồng Mông Tử Khí đó triệt để dung hợp làm một với Nguyên Thần Nữ Oa, trong nháy mắt vượt qua một cảnh giới nào đó, tiến vào một phiến Thiên Địa hạo hãn khác!

"Ông!" Đạo Quả Chuẩn Thánh vốn khẽ chấn động, bề mặt xuất hiện từng đạo từng đạo Đại Đạo văn lạc dày đặc, Pháp Tắc chi quang, một lần nữa thăng hoa, trở thành một Hỗn Nguyên Đạo Quả vô cấu vô hạ, viên mãn vô khuyết!

Đáng nói là.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân là cùng cảnh giới, sự khác biệt giữa hai bên nằm ở chỗ người trước dựa vào việc ngưng tụ ra Đại Đạo chân hình, kết thành Hỗn Nguyên Đạo Quả!

Còn người sau lại dùng lực Thiên Đạo cường hành hội tụ Pháp Tắc vào làm một, ngưng ra Hỗn Nguyên Đạo Quả!

Hai bên so sánh, cao thấp lập tức phân rõ!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể hoàn toàn phát huy thực lực Hỗn Nguyên Đạo Quả, Thánh Nhân thì không thể, bởi vì đối với sự nắm giữ Pháp Tắc Đại Đạo chưa đạt đến trình độ đó, cần vô số năm tự mình tham ngộ, tiêu hóa.

Đây cũng là lý do tại sao chứng Đạo bằng Pháp Tắc, lại mạnh hơn Công Đức thành Thánh rất nhiều.

Cùng lúc đó.

Nữ Oa cảm giác một sợi Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo.

Từ nay về sau, chỉ cần Thiên Đạo không diệt, nàng sẽ vĩnh hằng bất hủ, siêu thoát vô lượng Lượng Kiếp!

Nhưng đồng thời, hành động sau này của nàng cũng sẽ bị Thiên Đạo chế ước.

Nữ Oa sau khi đột phá Hỗn Nguyên, Đạo Hạnh của bản thân một đường đột phi mãnh tiến, Công Đức chi Lực toàn bộ hóa thành tu vi, liên tiếp vượt qua hai tiểu cảnh giới, đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên viên mãn, mới từ từ ổn định lại!

"Ông!" Trong khoảnh khắc.

Một cỗ Thánh Nhân khí thế vô cùng hạo hãn từ thể nội Nữ Oa khuếch tán ra, xa đến không giới hạn, trong nháy mắt bao phủ cả Hồng Hoang Thế Giới, Tứ Hải Bát Hoang.

Bất luận đang ở đâu, đều có thể cảm nhận được cỗ Thánh Uy tựa như mặt trời hoàng hoàng đó!

Từng đạo từng đạo thời không toái phiến xuất hiện ở các ngóc ngách Thiên Địa, phản chiếu thân ảnh thánh khiết của Nữ Oa.

Ung dung hoa quý, chỉ có thể nhìn xa bái lạy, khiến người ta không thể sinh ra chút niệm đầu khinh nhờn nào!

Thiên Địa gian Tử Khí đông ức vạn dặm, Cửu Sắc Tiên Hồng lóe lên, cả phiến bầu trời đều trở nên ngũ sắc rực rỡ.

Hải thượng thăng minh nguyệt, tinh thần diệu thanh thiên, cẩm tú hà sơn, Thiên Nữ tán hoa, trong hư không sinh ra vô tận dị tượng!

"Nữ Oa thành Thánh!" "Nữ Oa Nương Nương!" Cảm nhận động tĩnh giữa Thiên Địa, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Từng Đại Thần Thông Giả đều nhìn về phía Bất Chu Sơn, trong mắt có vẻ không dám tin.

Sáu tôn Thánh Vị Thiên Định, người đầu tiên chứng Đạo thành Thánh lại là Nữ Oa, nữ tử duy nhất trong sáu người đó.

Sau khi Nữ Oa thành Thánh, lại có hai thành Công Đức rơi xuống người Tử Vi bên cạnh, toàn bộ đều được y thu lấy.

Tuy Nữ Oa chứng Đạo là đại thế của Thiên Đạo, nhưng Tử Vi lại đóng vai trò quan trọng trong đó, tự nhiên cũng có Công Đức tưởng thưởng.

Có một thành Công Đức rơi xuống tất cả Nhân Tộc vừa mới đản sinh.

Còn về một thành Thiên Đạo Công Đức cuối cùng... thì toàn bộ bị đoạn Hồ Lô Đằng trong tay Nữ Oa hấp thu, một bước trở thành Cực Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo Tạo Nhân Tiên!

"Kiến Thánh Phụ, Thánh Mẫu!" Lúc đó, những Nhân Tộc vừa mới đản sinh đó đều đồng loạt quỳ xuống hướng về Tử Vi và Nữ Oa, khấu bái hai người, thần sắc thành kính, trong miệng không ngừng cao hô.

Nữ Oa tạo nhân, tự nhiên chính là Thánh Mẫu của tất cả Nhân Tộc!

Tử Vi và Nữ Oa đứng cùng nhau, thì bị Nhân Tộc coi là Thánh Phụ!

"Bá!" Nghe lời nói của những Nhân Tộc này, khuôn mặt Nữ Oa không khỏi đỏ bừng, theo bản năng nhìn Tử Vi bên cạnh, lại thấy Tử Vi vừa hay đang nhìn sang.

Ánh mắt chạm nhau, nàng không khỏi mặt đỏ bừng, vội vàng tránh đi, tức thì thiên kiều bách mị.

Tử Vi lại từ tay Nữ Oa nhận lấy Tạo Nhân Tiên, giao cho Nhân Tộc vừa mới đản sinh, mở miệng nói: "Kiện Bảo Vật này liền làm Thánh Khí hộ Đạo của Nhân Tộc đi!" Nói xong, Tử Vi liền đánh ra một đạo Hỗn Nguyên Tiên Quang, dựa vào tất cả Nhân Tộc, để làm che chở!

Đạo Hỗn Nguyên Tiên Quang này uy lực sẽ theo thời gian trôi đi mà dần dần giảm yếu, cho đến khi biến mất, nhưng đối với Nhân Tộc sơ sinh là đủ rồi.

Nhìn những Nhân Tộc vừa mới đản sinh này, Tử Vi cũng không tránh khỏi có chút cảm khái.

Tuy kiếp này là Thiên Đế, nhưng dù sao kiếp trước cũng có một đoạn ký ức đặc biệt lưu giữ, có liên hệ thiên ti vạn lũ với Nhân Tộc.

Thậm chí.

Tử Vi đôi khi còn hoài nghi, Hồng Hoang Thế Giới, rốt cuộc chỉ là đơn thuần trùng hợp, hay có bàn tay phía sau thúc đẩy!

Có thể thấy, Hồng Hoang Thế Giới có quá nhiều cạm bẫy!

Nếu Đại Thần Bàn Cổ không để lại thủ đoạn đặc biệt, Tử Vi tuyệt đối không tin!

Chương 159

Nữ Oa nhìn Nhân Tộc bên cạnh, trưng cầu ý kiến của Tử Vi.

"Nhân Tộc vừa mới đản sinh, thực lực yếu kém, không bằng mang họ vào Thiên Giới, tận tâm chăm sóc?" Tử Vi nghe vậy suy nghĩ một chút, rồi lại lắc đầu, nói: "Không thể!" "Nhân Tộc tuy mới sinh, nhưng có một đạo Hỗn Nguyên Tiên Lực của ta bảo hộ, đủ để bình an rồi." "Nếu đưa về Thiên Giới, Nhân Tộc cũng chỉ là chim trong lồng, vĩnh viễn không thể trưởng thành!" Nhân Tộc sau này phải trở thành tồn tại nhân vật chính của Thiên Địa, tự nhiên phải ở lại Hồng Hoang, trải qua một phen ma nạn.

Ngoài ra.

Quan hệ của Nhân Tộc với Thiên, Địa, Nhân Tam Tài chi Đạo của Nhân chi Đạo, không thể dễ dàng thay đổi đại thế.

Đương nhiên.

Đại thế không thể thay đổi, nhưng có thể mưu tính.

Nhân Tộc thân là Chúa Tể Thiên Địa sau này, cũng phải chịu sự quản hạt của Thiên Đình!

"....." Nữ Oa tuy có chút không hiểu vì sao Tử Vi lại làm như vậy, nhưng lại bản năng tin tưởng, gật đầu.

Sau khi hoàn thành tất cả, hai người cùng nhau quay về Thiên Giới.

Cùng lúc đó!

Trong Côn Luân Sơn.

Tam Thanh đều nhìn về phía Thiên Giới, thần sắc đều có chút

phức tạp.

Lão Tử thở dài nói: "Không ngờ Nữ Oa Sư Muội lại đi trước một bước chứng Đạo thành Thánh, chúng ta thân là Bàn Cổ Chính Tông, không thể thiếu lễ số, đương nhiên phải tự mình đến cung hạ một phen." "Nếu không, chẳng phải sẽ hiển lộ chúng ta Tam Thanh nhỏ nhen sao." Nguyên Thủy nhíu mày, mở miệng nói: "Đại ca nói đúng!" Nhưng trong lòng y lại một trăm phần trăm không thoải mái, Tử Vi tiên hành chứng Đạo thì thôi, dù sao xuất thế cũng sớm hơn không ít.

Nhưng bây giờ ngay cả Nữ Oa cũng chứng Đạo, một nữ tử, bảo Tam Thanh giữ thể diện ở đâu?

"Đi thôi!" Lão Tử nói một câu, cùng Thông Thiên bước ra ngoài.

Thấy vậy, Nguyên Thủy đành phải vội vàng đi theo. .....Tây Phương Đại Địa, Tu Di Sơn!

Thân hình béo mập, khuôn mặt trắng nõn của Chuẩn Đề nói với Tiếp Dẫn bên cạnh: "Sư huynh, Nữ Oa chứng Đạo thành Thánh, chúng ta nên đi cung hạ một chút đi!" "Sư đệ nói có lý!" Tiếp Dẫn gật đầu, vẻ mặt khổ sở trên mặt y càng nặng hơn, thở dài nói: "Sư đệ, Nữ Oa đều đã thành Thánh, vì sao ta vẫn chưa ngộ được cơ duyên thành Thánh đó a!" Chuẩn Đề nghe vậy lại hắc hắc cười nói: "Sư huynh cứ yên tâm, đã Đạo Tổ nói chúng ta là Thiên Định Thánh Nhân, sớm muộn gì cũng có ngày thành Thánh!" "Huống chi..." "Bây giờ đoán chừng có người còn sốt ruột hơn chúng ta!" Tiếp Dẫn suy nghĩ một lát, liền nói: "Là Tam Thanh sao?" "Không sai!" Chuẩn Đề cười nói: "Tam Thanh đó không phải tự xưng Bàn Cổ Chính Tông, tự thị rất cao sao, kết quả lại không bằng một nữ tử, xem ra mặt mũi của họ đặt ở đâu đây!".....Trừ Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ra, từng đạo lưu quang từ khắp Hồng Hoang bay tới, đều hướng về Thiên Giới, cung hạ Nữ Oa chứng Đạo thành Thánh.

Chỉ có lần này, lại không có thân ảnh Đế Tuấn Thái Nhất!

Trước đó mời Phục Hi Nữ Oa gia nhập Yêu Tộc, nhưng lại bị từ chối không chút khách khí, kết quả bây giờ Nữ Oa thành Thánh, họ càng cảm thấy vô cùng bi phẫn!

Nếu không có Tử Vi, Nữ Oa đã được thiết lập là Thánh Nhân của Yêu Tộc!

Nhưng bây giờ, mọi thứ đều đang phát triển theo hướng bất lợi nhất cho Yêu Tộc.

Đi hay không đi, đối với Yêu Tộc, đều không còn khác biệt nữa.

Ngược lại, kỳ hạn một Nguyên Hội sắp đến gần, không bằng tranh thủ huấn luyện Yêu Tộc tướng sĩ, chuẩn bị đại chiến với Vu Tộc là quan trọng.

Rất nhanh.

Vô số Đại Thần Thông Giả một lần nữa tụ tập trong Thiên Giới, sau khi gặp Nữ Oa, đều đồng loạt mở miệng nói: "Cung hạ Nương Nương chứng Đạo thành Thánh, từ nay bất tử bất diệt, vô lượng Lượng Kiếp, vĩnh hằng trường tại!" Một đám người dâng hiến hạ lễ, không dám có chút nào tạo thứ.

Ngay cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng vẻ mặt đau lòng lấy ra hai kiện Thượng Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, cười tủm tỉm nói: "Chúng ta Tây Phương nghèo nàn, ít có Bảo Vật, liền dùng hai Bảo Vật này làm hạ lễ đi, lễ nhẹ tình ý nặng!

Ha ha..." Ha cái đầu quỷ!

Nghe lời Chuẩn Đề nói, một đám Đại Thần Thông Giả đều bị ghê tởm không ít.

Chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo, hai tên này cũng có ý tứ mà lấy ra!

“Đa tạ các vị Đạo hữu!” Nữ Oa mở miệng nói: “Bản cung muốn khai tịch Đạo Tràng trong Hỗn Độn Tinh Không, chư vị Đạo hữu xin lùi xa một chút, để tránh bị vạ lây!” “Nương Nương từ bi!” “Đó là tự nhiên, Nương Nương cứ việc phóng tay thi triển!” Một đám Đại Thần Thông Giả đều lùi lại, Nữ Oa nhìn Tử Vi bên cạnh một cái, liền kiều quát một tiếng, ngọc tụ vung lên, tế ra Hồng Tú Cầu, hung hăng đập về phía Hỗn Độn!

Nàng muốn khai tịch thêm một trọng Thiên nữa bên cạnh Kình Thần Thiên của Tử Vi!

“Oanh long long!” Quang mang vô tận bùng phát, Hồng Tú Cầu uyển như một vầng mặt trời hùng hùng nhiên thiêu đốt, dưới sự thúc đẩy của Nữ Oa, lại đập vào trong Hỗn Độn, khuấy động vô tận sóng Hỗn Độn!

Cảm nhận công thế khủng bố, các Tiên Linh tại chỗ đều vô cùng chấn kinh, thủ đoạn của Thánh Nhân!

Vượt xa Chuẩn Thánh không biết bao nhiêu!

“Oanh!” “Oanh!” Từng đạo Hỗn Độn Lôi Đình không ngừng đánh xuống, triển hiện ra kỳ dị vĩ lực của Khai Thiên Tích Địa, sinh ra không gian hư vô.

Một cỗ khí Tiên Thiên Tạo Hóa cổ xưa không ngừng khuếch tán ra, cách ly toàn bộ Hỗn Độn Hải xung quanh, hình thành nên Thiên Địa Thai Mô tựa như quả trứng!

Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi!

Thanh Trọc chi Khí đản sinh, Địa Thủy Phong Hỏa phù hiện, dần dần diễn hóa ra bầu trời và mặt đất, núi sông và sông ngòi!

“Sưu!” Nữ Oa ngọc thủ khẽ nắm.

Ở nơi vô tận xa xôi, từng ngôi Đại Tinh cổ xưa bị trong nháy mắt

luyện hóa.

Cả phiến tinh không đều bị cắt xuống, hóa thành màn trời điểm xuyết trong giới vực mới đản sinh, trở thành Tinh Không của thế giới!

Thủ đoạn như vậy chấn kinh mỗi một người!

"Oanh long long!" Hỗn Độn phân tách, Thiên Địa đản sinh, từng ngôi tinh thần bảo châu điểm xuyết trường không, rải xuống vô tận minh quang.

Thanh Khí thăng lên, hóa thành Thương Thiên; Trọc Khí hạ xuống, trở thành Đại Địa!

Có thể nói.

Thủ đoạn của Thánh Nhân, kinh thiên động địa, không thể tưởng tượng nổi!

Rất nhanh!

Một phương Tiểu Thiên Thế Giới hạo đại vô cùng được khai tịch ra!

Nữ Oa đưa ngọc thủ chỉ vào thế giới đó, từng luồng Tạo Hóa Tiên Quang bay lượn, tựa như Tiên Hoàng quanh quẩn, rực rỡ chói mắt.

Trên Đại Địa xuất hiện rừng rậm đồng cỏ, các loại thực vật, Tiên Hạc Bạch Lộc, Thỏ Ngọc Hàn Thiềm, một cảnh tượng sinh cơ bừng bừng!

Ngay sau đó!

Một tiếng nổ lớn "Oanh long!" Trong trung tâm thế giới, trên không trung xuất hiện một Tiên Cung mỹ lệ tuyệt luân, lưu quang dật thải, thụy khí phun trào!

Một Động Thiên Thế Giới hoàn chỉnh đã được Nữ Oa khai tịch ra.

Chỉ là, thế giới do Nữ Oa khai tịch và Đại Thiên Thế Giới trong thể nội Tử Vi không giống nhau, hoặc tồn tại sự khác biệt lớn.

Oa Hoàng Thiên nương tựa vào Hồng Hoang Thế Giới mà tồn tại, không có Bản Nguyên thế giới độc lập!

Một khi Hồng Hoang Thế Giới băng hội, phương Tiểu Thế Giới này cũng sẽ lập tức hủy diệt!

Đại Thiên Thế Giới trong thể nội Tử Vi, lại sở hữu Bản Nguyên thế giới hoàn chỉnh, có thể hoàn toàn độc lập tồn tại, không nương tựa vào bất kỳ sự vật nào.

Chương 160

Sau khi khai tịch xong thế giới, Nữ Oa đôi mắt sáng ngời nhìn Tử Vi bên cạnh một cái, cười nói: "Giới này sau này liền gọi là Oa Hoàng Thiên đi!" Vừa hay cùng Kình Thần Thiên do Tử Vi khai tịch mà song lập!

Một đám Tiên Linh theo sau hai người tiến vào Oa Hoàng Cung, sau khi mỗi người ngồi vào vị trí, Nữ Oa phía trên liền mở miệng nói: "Bản cung chứng Đạo thành Thánh, tự đương như Tử Vi Đạo huynh vậy, giảng Đạo ba ngàn năm, huệ cập chúng tiên!" "Nữ Oa Nương Nương từ bi!" Nghe lời Nữ Oa nói, một đám Đại Thần Thông Giả đều đồng thanh nói.

Tam Thanh và những người khác càng hí hư không thôi, trong lòng ngũ vị tạp trần.

Vốn dĩ Nữ Oa cùng họ có cùng Đạo Hạnh, đều nằm trong hàng Đại Thần Thông Giả, nhưng bây giờ chứng Đạo thành Thánh, địa vị của bản thân lại thay đổi trời đất!

Gần như có thể sánh ngang với Hồng Quân ngày xưa!

"Vạn Vật chi Đạo, giai vi Tạo Hóa!" "Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoang; Nhật Nguyệt Doanh Trắc, Thần Túc Liệt Trương." "....." Cùng với Nữ Oa bắt đầu giảng Đạo, trong Oa Hoàng Cung dị thải phân trình, Thiên Nữ tán hoa, diệu âm trận trận, kim liên khắp nơi, tiên quang lóe lên!

Từng trận Đại Đạo chi âm không ngừng vang vọng, vương vấn không dứt, hàm chứa vô thượng Pháp Tắc chân nghĩa, tựa như dòng suối róc rách, chảy vào tâm điền.

Một đám Đại Thần Thông Giả đều trầm tẩm trong cảnh giới ngộ

Đạo huyền diệu.

Ba ngàn năm thời gian, chớp mắt đã qua!

Nữ Oa dừng giảng Đạo, mở miệng nói: "Lần giảng Đạo này đến đây kết thúc, chư vị xin trở về đi!" Thấy Nữ Oa hạ lệnh đuổi khách, trong mắt một đám người đều lộ ra vẻ tiếc nuối, nhưng lại không dám nói thêm gì.

Đồng loạt đứng dậy cáo từ, rời khỏi Oa Hoàng Thiên, bắt đầu quay về Hồng Hoang Thế Giới!

Chờ đến khi mọi người đều rời đi, Tử Vi nhìn Nữ Oa bên cạnh, cười nói: "Cảm giác thành Thánh thế nào?" Nữ Oa khẽ cười một tiếng, nói: "Cảnh giới Thánh Nhân, quả nhiên cao thâm khó lường!" Nhưng nàng tú mi khẽ nhíu, lại có chút nói: "Tuy nhiên thiếp thân đã ngưng tụ Hỗn Nguyên Đạo Quả, nhưng lại không thể hoàn toàn nắm giữ thần lực của bản thân, vì sao?" Tử Vi nghe vậy nói: "Có lẽ là do mới thành Thánh Nhân, chưa thích ứng được cỗ lực lượng khổng lồ đó." "Nhưng đó không phải là điều quan trọng nhất!" "Tuy rằng đã ngưng tụ Hỗn Nguyên Đạo Quả, nhưng lại là do lực Thiên Đạo cường hành quán chú mà thành, không thể nắm giữ tất cả lực lượng của bản thân, lâu dài như vậy, nhất định sẽ chôn giấu một số ẩn họa, ảnh hưởng đến tiến cảnh sau này." "A?!

Vậy thiếp thân nên làm gì?" Nghe lời Tử Vi nói nghiêm trọng như vậy, trong lòng Nữ Oa không khỏi có chút hoảng loạn.

Về nhận thức Đại Đạo, hiện nay trong Hồng Hoang Thiên Địa có thể nói không một ai có thể vượt qua Tử Vi!

Đã nói như vậy, thì trong đó khẳng định có vấn đề không nhỏ!

Tử Vi nói: "Không cần hoảng, kế hoạch hiện tại, chỉ có tiên ổn định Đạo Hạnh của bản thân, từng bước nắm giữ cỗ lực lượng đó."

“Sau này nếu có thể thoát khỏi lực lượng Thiên Đạo, nghịch trảm Thánh Vị, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì là tốt nhất!” “Cũng chỉ có thể như vậy!” Nữ Oa gật đầu, trong lòng tổng đã an định hơn không ít.

Hai người giao đàm một lát, Tử Vi liền rời khỏi Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa vừa mới thành Thánh, cần một khoảng thời gian để củng cố Đạo Hạnh, cũng không tiện làm phiền.

Chờ khi trở lại Kình Thần Thiên, Tử Vi khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, rơi vào trầm tư.

Thánh Nhân trông có vẻ bất hủ bất diệt, vĩnh hằng trường tại, nghe thì gọi là Thiên Địa Chúa Tể, nói khó nghe thì lại là con rối của Thiên Đạo!

Dù tu vi cao đến đâu, cũng phải chịu sự kiềm chế của Hồng Hoang Thiên Đạo!

Không chỉ làm việc bị trói buộc, mà Đạo Hạnh của bản thân cũng chịu ảnh hưởng của Hồng Hoang.

Một khi Hồng Hoang Thế Giới băng hội, Thánh Nhân cũng sẽ tan biến.

Nào có sự tự tại của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Thậm chí!

Tử Vi trong lòng âm thầm suy đoán, một khi thành Thánh, liền cả đời vô vọng cảnh giới Đại Đạo!

Dù sao ngay cả Bàn Cổ Đại Thần khai tịch ra Hồng Hoang Thế Giới cũng chỉ là Bán Bộ Đại Đạo Cảnh mà thôi, Thánh Nhân ký thác Nguyên Thần vào Thiên Đạo, có mạnh đến đâu thì mạnh đến đâu được nữa?!

Chẳng lẽ có thể siêu việt Bàn Cổ sao?

Trừ phi giống như Tử Vi vừa nói, sau này tự trảm Thánh Vị, trọng tân chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mới có thể thoát khỏi ảnh hưởng của Thiên Đạo.

Nhưng, muốn làm được điều đó, lại nói dễ dàng sao?

"Nữ Oa thành Thánh xong, những người khác cũng đều sắp thành Thánh rồi!" Tử Vi khẽ tự ngữ, trong mắt dật ra từng sợi từng sợi thần quang, bắt đầu mưu tính kế hoạch sau này.

Thiên Đình muốn thống ngự Tam Giới Lục Đạo, duy trì địa vị siêu nhiên vô thượng, nhất định phải đưa mấy vị Đại Thánh Nhân đó vào trong đó!

Tuyệt đối không cho phép có bất kỳ dị số nào!

Đáng nói là.

Trong Hồng Hoang có Tam Giới, phân biệt là Thiên Giới, Nhân Giới, U Minh Giới!

Tử Vi hiện giờ là Chúa Tể Thiên Giới, Nhân Giới chính là Hồng Hoang Đại Địa, còn U Minh Giới cuối cùng thì chưa đến lúc xuất thế.

Nhưng nếu không có gì bất ngờ, Hậu Thổ sau này hẳn sẽ quản lý toàn bộ U Minh Giới!

Với quan hệ giữa y và Hậu Thổ, hoàn toàn có thể coi như người nhà mà đối đãi, U Minh Giới tự nhiên cũng quy vào trong hàng quản hạt của y.

Như vậy, chỉ còn Nhân Gian Giới là cần phải chuyên tâm mưu tính!

Và do Khí Vận Tam Giới phần lớn đều tập trung ở Nhân Gian Giới, cho nên chư Thánh mới mưu tính Hồng Hoang, phân chia Khí

Vận Nhân Gian, có thể nói ngay từ đầu đã đối lập với Tử Vi.

Vì vậy!

Tử Vi và chư Thánh tất sẽ có một trận chiến!

Nhưng trước điều này, hiện tại có một phiền phức không lớn không nhỏ cần phải giải quyết.

Đó là vấn đề Vu Yêu lưỡng tộc.

Từ lập trường cá nhân mà nói, Tử Vi thiên về Vu Tộc, ngoài quan hệ tốt với Vu Tộc, đương nhiên còn có nguyên nhân khác.

Vu Tộc vì nguyên nhân thể chất của bản thân, có thể toàn bộ tiến vào U Minh Giới tu luyện, không can thiệp việc Thiên Địa, còn Yêu Tộc thì không được!

Đế Tuấn Thái Nhất của Yêu Tộc trên người có Đế Hoàng Mệnh Cách, là đối thủ định mệnh của Tử Vi, sớm muộn gì cũng phải phân rõ thắng bại.

Nhưng cố tình!

Vì chịu ảnh hưởng của đại thế Thiên Đạo Hồng Hoang, Tử Vi không thể trực tiếp ra tay với Yêu Tộc.

Nếu không, Thiên Đạo nhất định sẽ giáng xuống Thiên Khiển ngăn cản!

Đương nhiên.

Cùng với tu vi của Tử Vi ngày càng cao, mức độ uy hiếp của Thiên Đạo đối với y cũng sẽ ngày càng nhỏ!

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, cường hành đối kháng Thiên Đạo, ra tay với Yêu Tộc cũng không thành vấn đề!

Đáng tiếc, thực lực Tử Vi hiện tại lại còn kém một chút.

Rốt cuộc, là vấn đề thực lực!

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, có thể bỏ qua tất cả ngăn cản, một người có thể trấn áp vạn cổ tuế nguyệt!

Thiên Đạo!

Cũng không thể ngăn cản!

Tạm thời thu lại những suy nghĩ tạp nham, Tử Vi tâm niệm vừa động, bỗng nhiên có cảm ứng, ánh mắt nhìn về sâu trong tinh không.

Chương 161

Không lâu sau khi Nữ Oa chứng đạo thành Thánh, tại một góc khác của Hồng Hoang Đại Lục, trong U Minh Huyết Hải.

Minh Hà Lão Tổ đứng trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, lưng đeo hai thanh sát kiếm, đôi mắt huyết mâu toát ra hai đạo hàn quang băng lãnh, hai tay không ngừng đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ dị.

Theo động tác của Y, toàn bộ Huyết Hải kịch liệt chấn động!

Nước Huyết Hải vô biên cuồn cuộn, sóng lớn ngất trời, gió tanh ập đến, tạo nên sóng dữ cao ức vạn trượng!

Đột nhiên!

Một trận pháp khổng lồ, gần như bao phủ toàn bộ Huyết Hải, bỗng nhiên hiện lên.

Trong hư không sinh ra từng đạo huyết sắc thiểm điện, như nộ long vạch ngang trời, không ngừng giáng xuống, tựa hồ như diệt thế!

Vô tận huyết quang, chiếu rọi khắp bốn phương tám hướng!

"Hát!" Minh Hà gầm lên một tiếng giận dữ, toàn lực thúc đẩy đại trận, một cỗ uy năng khủng bố bỗng chốc bùng nổ, truyền ra trận trận thôn phệ chi lực vô cùng cuồng bạo!

"Xoẹt!" "Xoẹt!".....Trong Huyết Hải vô biên, từng đoàn, từng đoàn huyết sắc quang mang bay ra, có đến hàng ngàn vạn, không ngừng bay lượn quanh quẩn!

Thấy cảnh này, trong mắt Minh Hà Lão Tổ lộ ra vẻ hưng phấn, hồng quang càng thêm chói lọi, không ngừng đánh ra từng chùm tiên quang, quán chú vào đại trận.

“Ong!” Đại trận Huyết Hải không ngừng vận chuyển, gần như hóa thành thực chất, từ đó rủ xuống từng sợi tơ huyết sắc có thể nhìn thấy bằng mắt thường, mỗi sợi đều chìm vào từng đoàn quang mang kia!

Khoảnh khắc đó!

Mỗi đoàn quang mang đều hóa thành một cái huyết kiển khổng lồ, tất cả đều lơ lửng giữa thiên địa.

Trông vô cùng quỷ dị!

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện trong mỗi cái huyết kiển, đều giam giữ một linh hồn sinh linh, thân thể co quắp, nhắm chặt hai mắt!

Từng sợi huyết vụ không ngừng bốc lên, toàn bộ Huyết Hải tựa hồ hóa thành một cái thai huyết sắc khổng lồ, không ngừng vận chuyển tinh khí vào những huyết kiển kia!

Sắc huyết giữa thiên địa càng thêm nồng đậm, ngay cả thân ảnh Minh Hà cũng bị đại trận bao phủ.

Bảy mươi bảy bốn mươi chín năm sau!

“Oanh!” Kèm theo một tiếng nổ kinh thiên động địa, toàn bộ đại trận bỗng nhiên ngừng vận chuyển, vô tận huyết quang từ đó vọt ra.

Từng cái huyết kiển đều vỡ tan.

Từ đó truyền ra từng đạo sinh mệnh khí tức!

Thiên địa phong vân cuộn trào, thiểm điện bay múa, chiếu rọi khắp bốn phương tám hướng, làm hư không cũng phải chấn vỡ!

Minh Hà lại càng thêm hưng phấn, đột nhiên ngửa mặt lên trời hét lớn: “Thiên Đạo tại thượng, nay ta Minh Hà sáng tạo một tộc, tên là Asura tộc, Thiên Đạo giám chi!” “Asura tộc, xuất thế!” “Rắc!” “Rắc!” Theo tiếng Minh Hà vừa dứt, từng cái huyết kiển đều nứt toác, từ đó

bay ra từng đạo thân ảnh.

Nam thì tướng mạo kỳ hình quái trạng, xấu xí vô cùng, khắp người đầy xương cốt gai góc, tựa hồ đại diện cho mọi xấu xa và ác độc trên thế gian!

Nữ thì thiên kiều bá mị, yểu điệu thướt tha, như gió nhẹ lay cành liễu, yếu ớt không chịu nổi một cái nắm, tràn đầy vạn chủng phong tình, ngàn vạn mê hoặc!

Chính là Asura tộc đó!

"Oanh long long!" Trên Cửu Thiên, tiếng oanh minh không ngừng, trong hư không ngưng tụ vô cùng vô tận công đức kim quang, không ngừng cuộn trào!

Ngay sau đó!

Như biển cả mênh mông công đức chi lực đều trút xuống, chìm vào thể nội Minh Hà.

"Ong!" Theo cỗ công đức kim quang quán chú, tu vi Minh Hà cũng bắt đầu tăng lên với tốc độ cực kỳ khủng bố.

"Hít!" "Huyết Hải có động tĩnh lớn quá!" "Asura tộc?

Minh Hà không tu luyện Sát Lục Pháp Tắc sao?

Lại sáng tạo ra Asura tộc!" "……" Khi cảm ứng động tĩnh trong Huyết Hải, từng vị Đại Thần Thông Giả đều kinh hãi không thôi.

Nhìn công đức chi lực hạo hãn vô cùng trên Cửu Thiên, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Cảnh tượng như vậy quen thuộc biết bao, đã từng xuất hiện khi Nữ Oa chứng đạo!

Chẳng lẽ Minh Hà cũng muốn chứng đạo?

Không thể nào, trong tay Minh Hà đâu có Đại Đạo chi cơ, Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng không sợ vạn nhất, chỉ sợ một!

Nếu Minh Hà thật sự chứng đạo thành công, vậy thì chuyện vui lớn rồi!

Nhất thời, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thậm chí Đế Tuấn, Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử cùng các Đại Thần Thông Giả khác, đều dồn ánh mắt về Huyết Hải, căng thẳng chú ý đến cảnh này.

Tâm trạng mỗi người đều thấp thỏm.

Một mặt, không hy vọng Minh Hà chứng đạo thành công, dù sao Minh Hà một khi chứng đạo, giữa thiên địa lại thêm một vị Thánh Nhân, tự nhiên sẽ cảm thấy không vui!

Nhưng mặt khác, nếu Minh Hà có thể chứng đạo, chẳng phải không cần Hồng Mông Tử Khí cũng có thể chứng đạo sao?

Đối với điều này lại là một tin tức tốt cực lớn!

"Ong!

Ong!" Dưới sự chú ý của vô số Đại Thần Thông Giả, khí tức trên người Minh Hà không ngừng tăng lên, uy thế trên người Y càng thêm khủng bố!

Thậm chí dần dần vượt qua Chuẩn Thánh viên mãn!

Mọi thứ dường như đang tiến triển theo hướng tốt.

"Không thể nào….." "Chẳng lẽ thật sự sẽ thành công!" Từng đạo thanh âm kinh hãi vang lên.

Nhưng đúng lúc này!

Công đức kim quang rủ xuống từ Cửu Thiên dường như đạt đến

một cực hạn nào đó, đột nhiên ngừng lại.

Lập tức, không chỉ Minh Hà, tất cả Đại Thần Thông Giả đều ngây người!

Nhanh chóng phản ứng lại, xem ra công đức Minh Hà sáng tạo Asura tộc còn xa mới đủ để chứng đạo!

"Hừ!" Sắc mặt Minh Hà đột nhiên trầm xuống, muốn dừng lại, tuyệt không cam tâm!

Bỗng nhiên, Minh Hà tựa hồ nghĩ đến điều gì đó, ngửa mặt lên trời gầm lớn: "Thiên Đạo tại thượng, ta Minh Hà lấy Asura tộc làm căn cơ, sáng lập Asura Giáo!" "Lấy Nguyên Đồ, A Tỳ lưỡng kiếm trấn áp khí vận Asura Giáo, ta là Giáo chủ Asura Giáo!" "Asura Giáo, lập!" "Sát!

Sát!

Sát!" Lời Minh Hà vừa dứt, tất cả Asura tộc nhân, bất kể nam nữ, đều hô lớn, trong cơ thể bùng lên sát ý kinh thiên, khuấy động Cửu Trọng Vân Tiêu!

Chương 162

Một cỗ ý chí Sát Lục khủng bố không thể diễn tả bằng lời trong chớp mắt giáng lâm giữa thiên địa.

Giáo nghĩa Asura Giáo, đơn giản, chỉ có một chữ, đó là Sát!

Sát Thiên!

Sát Địa!

Sát chúng sinh!

Vạn vật thiên địa, không gì không thể sát, không gì không dám sát!

Có thể nói là đã quán thông Cực Hạn Sát Lục chi Đạo.

"Ong!" Theo Asura Giáo được lập, công đức kim quang trên trời lại lần nữa hội tụ, không ngừng rủ xuống, tất cả đều chìm vào thể nội Minh Hà, thúc đẩy đạo hạnh của Y tiếp tục đề cao, lần nữa phát động xung kích về cảnh giới Thánh Nhân!

Nhưng đáng tiếc!

Sau khi tất cả công đức kim quang này rủ xuống, cảnh giới Minh Hà vẫn còn cách Thánh Nhân một đoạn lớn!

Hiển nhiên, lần muốn nghịch thiên thành Thánh này, đã kết thúc bằng thất bại!

Không hiểu vì sao, tất cả mọi người giữa thiên địa đều thở phào một hơi.

Một Thánh Nhân chứng đạo bằng Sát Lục chi Đạo, nếu thành công, sau này không biết sẽ gây ra bao nhiêu tinh phong huyết vũ.

Nhưng nhanh chóng, lại có chút chua xót.

Ngay cả Đại Thần Thông Giả như Minh Hà cũng không thể chứng đạo, sau này khả năng chứng đạo càng thêm mong manh!

Vào lúc này, lại càng ý thức được Tử Vi đáng sợ đến nhường nào.

Trong hoàn cảnh thiên địa như vậy, Tử Vi không nương tựa vào bất kỳ ngoại lực nào, một đường cao ca mãnh tiến, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thật khó mà tưởng tượng được lợi hại đến mức nào.

"Khả hận a!" Minh Hà một mặt không cam lòng, mặt đầy hung tướng, tức đến toàn thân run rẩy.

Một chưởng vỗ ra, đánh nát ức vạn dặm hư không!

Vốn định học theo Nữ Oa tạo nhân, sáng tạo Asura tộc, kết quả công đức không đủ.

Sau lại học theo Tử Vi, khai sáng một phương thế lực, kết quả công đức cũng không đủ!

Chẳng phải Thiên Đạo bất công sao?

Nhưng lại hoàn toàn không có cách nào.

Mặc dù Minh Hà chứng đạo thất bại, có vẻ hơi chật vật, nhưng lại để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc cho Tam Thanh!…..

Lại nói, sau khi Nữ Oa tạo nhân, Nhân tộc mới sinh sống dưới chân Bất Chu Sơn.

Nhưng do Nhân tộc là hậu thiên chủng tộc, thân thể yếu ớt, căn bản không thể so sánh với Vu Yêu lưỡng tộc, nên cuộc sống vô cùng gian nan.

Suốt ngày ăn lông ở lỗ, mà cũng không đủ ăn.

Không chỉ vậy, còn phải đối mặt với mối đe dọa sinh lão bệnh tử, cùng với sự quấy nhiễu của Yêu tộc, có thể nói là khổ không kể xiết.

Vì vậy!

Sau khi Nhân tộc trải qua thương lượng, quyết định thiên di về bờ Đông Hải trù phú như lời đồn.

Trên Hồng Hoang Đại Địa, một cuộc thiên di của Nhân tộc kéo dài hàng ngàn năm chính thức mở màn!

Trên đường đi, tự nhiên không thiếu máu tanh và sát lục.

Đặc biệt theo thời gian trôi qua, thời hạn một Nguyên Hội do Hồng Quân định ra đã đến, ma sát giữa Vu Yêu nhị tộc ngày càng nghiêm trọng!

Một lượng lớn Yêu tộc tràn ngập Hồng Hoang Đại Địa, không ngừng quấy nhiễu Vu tộc, hai bên bùng nổ hết trận chiến này đến trận chiến khác!

Lúc ban đầu, Yêu tộc e ngại Thánh uy của Nữ Oa Nương Nương, cũng không dám tìm Nhân tộc gây phiền phức.

Nhưng theo thời gian trôi qua, thiên tính bạo ngược tàn nhẫn của Yêu tộc lộ rõ, bắt đầu không nhịn được ra tay với Nhân tộc mới sinh!

Lấy Nhân tộc làm huyết thực!

Đặc biệt khi phát hiện nuốt chửng huyết nhục Nhân tộc, có thể nâng cao tốc độ Ngộ Đạo, thì càng biến bản gia lệ!

Chính vì thế.

Trên đường đi, hoàn cảnh của Nhân tộc trở nên đặc biệt bi thảm!

Điều đáng nói là.

Khi Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, ba người đầu tiên ra đời đã nhiễm một sợi Tiên Thiên Hỗn Nguyên Khí thuần chính, vừa xuất thế đã có tu vi Thái Ất Kim Tiên!

Ba người này chính là Nhân tộc Tam Tổ sau này, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị!

Ngoài ba người này, tu vi của Nhân tộc còn lại được nặn ra thì từ Chân Tiên Huyền Tiên không đều.

Còn những tiểu nhân bùn đất bị Hồ Lô Đằng quăng ra, tu vi còn kém một bậc!

Thực lực như vậy, so với Yêu tộc trên Hồng Hoang Đại Địa, thật sự quá yếu ớt!

May mắn thay Nhân tộc có Hỗn Nguyên Tiên Lực do Tử Vi lưu lại bảo hộ, tạm thời cũng không lo lắng.

Chỉ là thời gian kéo dài, sức mạnh Hỗn Nguyên Tiên Lực dần tiêu tán, hoàn cảnh Nhân tộc bỗng chốc càng thêm tuyết thượng gia sương!

Trên đường đi, số lượng Nhân tộc vẫn luôn duy trì ở một mức độ vô cùng đáng thương.

Một ngày nọ.

Khi Nhân tộc đi qua một ngọn núi nọ, lại bỗng sinh dị biến!

"Oanh long long!" 'Đại sơn' vốn có bỗng nhiên di chuyển, từng khối đá khổng lồ lăn xuống.

Giữa thiên địa dâng lên một màn sương mù đen kịt, chỉ thấy một vũng xoáy hắc động cực lớn từ xa nhanh chóng di chuyển đến.

Trong hắc động bùng phát thôn phệ chi lực vô cùng đáng sợ, xé rách hư không thiên địa lân cận, vô số Nhân tộc không chút sức kháng cự bị nuốt vào hắc động, biến mất tăm hơi.

"Chạy mau!" "A, đừng mà!" "……" Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, vô số Nhân tộc ai oán, liều mạng chạy tán loạn.

Nhưng khi hắc động di chuyển, thôn phệ chi lực càng thêm đáng sợ, giữa thiên địa lại xuất hiện một trận phong bạo kinh hoàng, hất một lượng lớn Nhân tộc lên không trung!

"Chuyện gì thế này!" Ba người Toại Nhân Thị không khỏi đại kinh thất sắc, tình huống này là lần đầu tiên gặp phải.

Hữu Sào Thị phản ứng cực nhanh, hô lớn một tiếng, đột nhiên đánh ra một đạo tiên quang chói lọi, hung hăng oanh kích lên màn sương đen, bỗng chốc khu tán nó, lộ ra cảnh tượng bên trong.

Chương 163

Nhìn một cái, giữa thiên địa xuất hiện một con đại xà khổng lồ vô cùng, dài không biết bao nhiêu vạn dặm, ngoài cái đầu màu xanh biếc ra, toàn thân đen kịt, tựa như than gỗ.

Yêu khí cuồn cuộn ngút trời, che trời che đất, nhuộm gần như toàn bộ thiên địa lân cận thành một màu xám xịt.

Khi đại xà lắc đầu vẫy đuôi, há to miệng, thôn phệ tất cả, chính là hắc động đã thấy trước đó.

"Yêu tộc!" Khi thấy đại xà màu đen, sắc mặt ba người Toại Nhân Thị không khỏi biến đổi, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Khí tức của đại xà đen sâu không lường được, vượt xa không biết bao nhiêu, hiển nhiên là một Đại Yêu đáng sợ!

Con yêu này, chính là Ba Xà nổi tiếng đời sau!

Sở hữu tu vi Đại La Kim Tiên!

Ba Xà vốn đang ngủ say gần đó, khi cảm ứng được khí tức Nhân tộc, liền không nhịn được đại khai sát giới, muốn nuốt ăn một phen, nâng cao ngộ tính.

"Nghiệt súc, dám ngươi!" Nhìn thấy vô số tộc nhân chết thảm, Ba Xà dường như không có ý định dừng tay, ba người đều chấn nộ!

Toại Nhân Thị gầm lên một tiếng giận dữ, bay lên không trung, hai tay vung lên, bỗng chốc đánh ra từng đạo hỏa diễm, hóa thành một biển lửa, hướng về phía Ba Xà mà thiêu đốt!

Động tác Hữu Sào Thị cũng không chậm, giơ tay chỉ một cái, tế ra một viên bảo châu màu xanh biếc, xé rách thương khung, đập xuống phía Ba Xà!

Lại là một kiện Hậu Thiên Pháp Bảo do Hữu Sào Thị luyện chế trên đường thiên di.

"Tiểu xảo điêu trùng!" Nhìn hai người công kích, trong cổ họng Ba Xà phát ra một tiếng cười quái dị, há miệng hút một cái, nuốt toàn bộ lửa khắp trời vào bụng!

Không chỉ vậy!

Đuôi rắn của Y cuộn một cái, như một ngọn núi đánh xuống, trực tiếp đập vào viên bảo châu xanh biếc kia, sức mạnh thân thể khủng bố bùng nổ.

Chỉ nghe một tiếng "rắc", bảo châu vỡ tan theo tiếng!

"Xoẹt!" Ba Xà không hề để ý đến hai người, há miệng lại hút một cái, thi triển thôn phệ chi thuật, bao phủ vùng lân cận, nuốt hàng vạn Nhân tộc vào bụng!

Đúng lúc này!

"Hát!" Chỉ nghe một tiếng kiều hát truyền đến, tiểu muội Truy Y Thị trong ba người kiều hát một tiếng, gương mặt xinh đẹp ẩn chứa sát ý, mạnh mẽ vung cây kim tiên trong tay, hóa thành một đạo kim mang, hung hăng quất vào người Ba Xà!

Chính là Nhân tộc Công Đức Thánh Khí, Tạo Nhân Tiên!

Ba Xà đang ăn no, đột nhiên một trận tim đập thình thịch, nhìn về phía Truy Y Thị, một đạo kim quang bỗng chốc chiếu vào mắt.

"Bốp!" Không đợi Y phản ứng, Tạo Nhân Tiên mang theo uy thế vô tận, nặng nề quất vào đầu Ba Xà, quất Y đến đầu vỡ máu chảy, những vảy cứng rắn cũng vỡ nát không biết bao nhiêu!

"Gầm!" Ba Xà đau đớn, bỗng chốc kêu thảm một tiếng, đôi mắt rắn trở nên đỏ ngầu, giận dữ nói: "Tìm chết!" Há miệng phun ra từng

mảng hắc quang!

Vốn Ba Xà kiêng dè Nữ Oa Nương Nương, chỉ nuốt ăn vài chục vạn Nhân tộc là thôi, nhưng bây giờ lại bị kích phát hung tính, quyết định đồ sát toàn bộ Nhân tộc!

"Oanh!" Hắc quang giáng xuống, vô số Nhân tộc tránh né không kịp, bị cuốn vào trong, tất cả đều chui vào miệng Ba Xà, trở thành vật lấp đầy bụng Y!

"Dừng tay!" "Yêu nghiệt!" Thấy cảnh đó, ba người Toại Nhân Thị mắt đỏ như máu, toàn lực thúc đẩy Tạo Nhân Tiên, hóa thành một đạo kim mang khổng lồ, quất về phía Ba Xà!

Nhưng Ba Xà đã có phòng bị trước, không ngừng tránh né, căn bản không đánh trúng!

Hiển nhiên!

Thực lực ba người Toại Nhân Thị so với Ba Xà, chênh lệch thật sự quá lớn, dù trong tay có Pháp Bảo lợi hại, nhưng cũng vô ích!

Nhìn thấy tộc nhân bị nuốt ăn ngày càng ít, mắt ba người đều đỏ hoe, trong lòng sinh ra một cỗ ý tuyệt vọng.

Nhưng, đúng lúc này.

"Nghiệt súc, chịu chết!" Một tiếng quát lớn đột nhiên vang vọng giữa thiên địa!

Hư không nổi lên trận trận gợn sóng, một đạo thân ảnh cao lớn xuất hiện giữa thiên địa.

Y mặc đạo bào ngũ sắc, thân hình thon dài, quanh thân ẩn ẩn có ngũ sắc tiên quang lan tỏa, là một đạo nhân trẻ tuổi vô cùng tuấn mỹ.

Chính là Khổng Tuyên!

Ba Xà nhìn Khổng Tuyên trong chớp mắt, trong Nguyên Thần

bỗng nhiên truyền đến ý cảnh báo cực kỳ kịch liệt, thân thể rắn khổng lồ của Y đều co rúm lại thành một cục, đôi mắt rắn u ám gắt gao nhìn chằm chằm, há miệng hỏi: "Kẻ nào?" Khổng Tuyên nghe vậy không khỏi cười lạnh nói: "Phàm phu tục tử ngươi cũng không xứng biết tên họ của ta!" Nói xong!

Giơ tay vung lên, liền đánh ra một đạo ngũ sắc tiên quang, ngũ sắc quang mang đỏ trắng xanh vàng đen lóe lên, tựa hồ như năm cây thiên trụ khổng lồ, hùng dũng đập xuống phía Ba Xà!

"Chuẩn Thánh!" Khi cảm thụ cỗ khí cơ đáng sợ như thiên uy trên người Khổng Tuyên, toàn bộ thân thể khổng lồ của Ba Xà đều run rẩy!

Một cỗ khí lạnh từ đuôi rắn truyền khắp toàn thân!

Chẳng phải chỉ nuốt ăn vài Nhân tộc thôi sao, lại dẫn đến một Chuẩn Thánh!?

Thật xui xẻo quá đi mất!

Không chút do dự!

Ba Xà trong chớp mắt thiêu đốt tinh huyết, dốc hết toàn bộ sức lực, há miệng phun ra từng đoàn, từng đoàn hắc quang, lao về phía ngũ sắc tiên quang mà va chạm!

"Oanh!" Hai người công kích va chạm một cái, gần như trong khoảnh khắc, từng mảng hắc quang kia sụp đổ, căn bản không thể kiên trì dù chỉ một chớp mắt!

"Bành!" Ngũ sắc tiên quang giáng xuống, đánh vào người Ba Xà, bỗng chốc đánh thân thể khổng lồ của Y tan nát khắp nơi, máu tươi đầm đìa, lộ ra xương cốt trắng hếu!

Nhưng Ba Xà lại không dám dừng lại chút nào, kêu thảm thiết liên tục, liều mạng bỏ chạy về phía xa!

“Chạy ư?” Khổng Tuyên cười lạnh, lật tay chỉ một cái, bỗng chốc đánh ra một đạo xích hồng sắc quang mang, vượt xa ngàn dặm, trong chớp mắt chém xuống người Ba Xà!

“Oanh!” Kèm theo một tiếng nổ kinh thiên, Nguyên Thần Ba Xà trực tiếp tan biến, thân thể khổng lồ đổ xuống bên một hồ lớn, hóa thành một ngọn núi khổng lồ!

Chính là Ba Lăng nổi tiếng đời sau!

Cho đến lúc chết, Ba Xà cũng không hiểu, tại sao lại chọc phải một Tiên Linh cường đại như vậy!

Với tu vi Chuẩn Thánh của Khổng Tuyên, chém giết Ba Xà chỉ có cấp độ Đại La Kim Tiên, đơn giản như bóp chết một con kiến!

Chứng kiến cảnh này, ba người Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị ở một bên đều chấn động không thôi, tròng mắt gần như muốn trừng ra!

Đó chính là Đại Yêu cấp độ Đại La Kim Tiên, kết quả trước mặt đạo nhân trẻ tuổi lại như một con gà con đáng thương, lật tay liền có thể chém giết!

Nhanh chóng!

Nhớ lại tiếng ‘Chuẩn Thánh’ của Ba Xà vừa nãy!

Chẳng lẽ đạo nhân trẻ tuổi là Đại Năng Chuẩn Thánh trong truyền thuyết!

Ba người Toại Nhân Thị vội vàng bay đến gần Khổng Tuyên, cúi mình thật sâu một lễ, cảm kích nói: “Đa tạ Thượng Tiên tương trợ, nếu không Nhân tộc chúng ta hôm nay ắt có đại nguy!” Khổng Tuyên cười nhạt nói: “Giúp đỡ chút việc nhỏ, có gì đáng nói!” Truy Y Thị ở một bên nói: “Dám hỏi Thượng Tiên tôn danh đại danh, cư ngụ tiên phủ phương nào, Nhân tộc chúng ta nhất định sẽ ghi nhớ trong lòng!”

Nghe lời Truy Y Thị nói, Khổng Tuyên lại nói: “Không cần hỏi tên họ, ngày sau chúng ta sẽ có ngày gặp lại!” Nói xong.

Không đợi ba người nói thêm, thân hình Khổng Tuyên bỗng chốc hòa vào hư không, hoàn toàn biến mất không thấy tăm hơi.

Chương 164

Chỉ còn lại ba người Toại Nhân Thị đứng tại chỗ nhìn nhau, Hữu Sào Thị không nhịn được nói: "Đại ca, Tam muội, thân phận Thượng Tiên kia, sao lại ra tay giúp đỡ Nhân tộc chúng ta?" Toại Nhân Thị lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, nhưng dù sao Nhân tộc chúng ta độ qua được nạn này, thật sự là đại hạnh!" Truy Y Thị tú mi hơi nhíu, trên mặt lộ ra vài phần suy tư, đột nhiên nói: "Đại ca, Nhị ca, vừa nãy vị Thượng Tiên đó có phải là do Thánh Phụ, Thánh Mẫu phái tới không?" "……" Ba người nhìn nhau một cái, trong mắt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Càng ngày càng cảm thấy có khả năng này, nếu không, một Đại Năng cấp độ Chuẩn Thánh, tại sao lại giúp đỡ một Nhân tộc yếu ớt như vậy?!

Trên thực tế.

Suy đoán của Truy Y Thị không sai!

Tử Vi mặc dù đang ở Kình Thần Thiên Cung, nhưng sớm đã nhận thấy con đường thiên di của Nhân tộc sẽ gặp nạn, nên mới đặc biệt phái Khổng Tuyên bí mật đi theo.

Nếu không có nguy cơ diệt tộc, Khổng Tuyên không được phép ra tay can thiệp!

Mặc dù sẽ hy sinh rất nhiều Nhân tộc vô tội, nhưng cũng không thể làm gì khác.

Chỉ khi trải qua một phen tinh phong huyết vũ, thực sự chứng kiến sự tàn khốc của Hồng Hoang Đại Địa, Nhân tộc mới có thể hiểu được tầm quan trọng của sự tự cường không ngừng!

Mới là Nhân tộc đáng giá!…..

Trong Kình Thần Thiên Cung, Tử Vi khoanh chân ngồi trên vân sàng, ngũ tâm triều thiên, thổ nạp Thiên Địa chi cơ, quanh thân có vô tận pháp tắc chi quang, vây quanh Y, hiển lộ bá khí hoàng đạo không thể xâm phạm.

Uy nghiêm không thể xâm phạm.

Nguyên Thần đạo niệm của Tử Vi lại chìm đắm trong Đại Thiên Thế Giới bên trong cơ thể, đứng trong Tạo Hóa Thanh Liên, không ngừng thể ngộ huyền diệu của Tạo Hóa Pháp Tắc.

Kể từ khi quan sát quá trình Nữ Oa tạo nhân, trong lòng Tử Vi cảm xúc sâu sắc.

Sau khi trở về Kình Thần Thiên, liền tiến vào bế quan, muốn tham thấu bí mật Tạo Hóa, triệt để bù đắp khuyết hãm bản nguyên thế giới.

Mười hai đóa thanh sắc liên biện chậm rãi xoay chuyển, ẩn chứa trận trận Tạo Hóa chi Khí.

"Tạo hóa, hà vi tạo hóa?" "Vạn vật thế gian, bản nguyên vũ trụ, đều nằm trong tạo hóa!" Trong mắt Tử Vi thần quang lóe lên, hai tay không ngừng vẽ trước người, đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ dị, hóa thành vô số Tiên Thiên Thần Thai phù, bài bố trong hư không.

Vốn Tử Vi trên Tạo Hóa Pháp Tắc đã đăng đường nhập thất, có vài phần lĩnh ngộ độc đáo, sau khi tận mắt chứng kiến quá trình Nữ Oa tạo nhân, sự lý giải về Tạo Hóa Pháp Tắc của Y càng tiến bộ vượt bậc!

Đặc biệt trong trạng thái gia tốc thời gian pháp tắc, Tử Vi mặc dù mới tham ngộ vài trăm năm, nhưng đã tương đương với mấy chục vạn năm!

Một ngày nọ.

Tử Vi đột nhiên mở bừng hai mắt, như có điều suy tư, nói: "Thiên địa khai, tạo hóa sinh!" Lời vừa dứt, liền giơ tay vươn một trảo vào bên trong Tạo Hóa Thanh Liên dưới thân, đoạt lấy một tia Tiên Thiên Tạo Hóa chi Khí, không ngừng lưu chuyển giữa các ngón tay!

Ngay sau đó!

Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng tự động bay ra, kết hợp với sợi Tiên Thiên Tạo Hóa chi Khí kia.

Trong hư không từng đạo pháp tắc chi quang lóe lên, giao dệt thành Đại Đạo Thần Vũ vô cùng huyến lạn, không ngừng lạc ấn vào trong, cuối cùng hóa thành một mai quang kiển màu bạc trắng khổng lồ!

Ngân kiển tựa hồ có sinh mệnh, quang mang trên bề mặt không ngừng lóe lên, như một hơi thở.

Trong cảm ứng của Tử Vi, bên trong mai tiên kiển này, đích xác đã đản sinh một thai nghén Thiên Địa Tiên Thai!

"Thành công rồi sao?!" Tử Vi nhìn quang kiển trước mắt, không khỏi hơi ngây người.

Vốn dĩ nghĩ rằng lĩnh ngộ Tạo Hóa Pháp Tắc, muốn sáng tạo ra sinh mệnh mới, cũng cần hao phí ít nhất mười mấy Nguyên Hội, không ngờ chỉ mấy chục vạn năm đã trực tiếp thành công!

Có thể nói là niềm vui ngoài ý muốn.

Mặc dù mai tiên kiển này do Tử Vi sáng tạo ra, nhưng trước khi sinh mệnh bên trong đản sinh, ngay cả Tử Vi cũng không biết.

May mắn là.

Tử Vi đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, điều Y không thiếu nhất chính là thời gian.

Ngoài ra!

Tử Vi cũng có thể tỉ mỉ quan sát toàn bộ quá trình sinh mệnh đản sinh, đối với việc tham ngộ Tạo Hóa Pháp Tắc có sự giúp đỡ khó mà tưởng tượng được!

Thời gian trôi qua từng chút một, ngàn năm thoáng chốc!

"Rắc, rắc….." Sau thời gian dài chờ đợi, trong tiên kiển cuối cùng cũng truyền đến động tĩnh nhỏ bé, bề mặt xuất hiện từng vết nứt như đồ sứ.

Từng đạo quang mang huyến lạn không ngừng từ kẽ nứt xông ra, chói mắt đến mức người ta gần như không thể mở mắt!

Ngay sau đó liền từ đó thò ra một đôi cánh trắng như tuyết, nhẹ nhàng!

"Cánh ư?" Nhìn cảnh này, Tử Vi không khỏi có chút kinh ngạc.

"Oanh!" Khoảnh khắc kế tiếp, quang kiển hoàn toàn vỡ nát, lộ ra cảnh tượng bên trong!

Tử Vi định thần nhìn kỹ, không khỏi hơi mở to hai mắt!

Trước mắt Y, xuất hiện một nữ giới thân hình mảnh mai, trần trụi, tóc bạc dài, thân hình thon dài, như được khắc từ ngọc thạch, hồn nhiên thiên thành, không một chút tì vết!

Điều đáng chú ý nhất là!

Sau lưng người nữ này mọc ra chín đôi vũ dực trắng như tuyết!

"……" Nhìn sinh mệnh mới được sáng tạo ra trước mắt này, Tử Vi không khỏi ngây người.

Cuối cùng đã sáng tạo ra một chủng tộc sao!

Nhìn người nữ trần trụi trước mắt này, ngay cả với kiến thức và

nhãn giới của Tử Vi, cũng có chút mơ màng.

Vô ý lại sáng tạo ra…..

Thiên Sứ ư?!

Khá hứng thú đánh giá hai mắt từ trên xuống dưới, Tử Vi thu hồi tâm thần, tay phải vung lên, quang mang lưu chuyển giữa các ngón tay.

Y vẫn không ngừng diễn dịch ý nghĩa Tạo Hóa, lấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng làm cốt, Tam Quang Thần Thủy làm tinh, dẫn động một lũ, một lũ Đại Đạo Pháp Tắc giáng lâm, toàn bộ chìm vào trong, lần nữa sáng tạo sinh mệnh!

Có kinh nghiệm thành công lần đầu, lần này Tử Vi thuần thục hơn, không tốn bao nhiêu sức lực, lại lần nữa sáng tạo ra một khỏa tiên kiển màu đen kịt!

Ngay sau đó!

Tử Vi hoàn toàn chìm đắm trong trạng thái sáng tạo sinh mệnh, không ngừng thi triển vô thượng Huyền Công, chế tác ra từng mai, từng mai tiên kiển!

Không biết đã qua bao lâu!

Đợi đến khi Tử Vi hồi thần, kinh ngạc phát hiện, xung quanh mình toàn là những tiên kiển đen trắng, bề mặt quang mang luật động, bên trong truyền ra từng cỗ, từng cỗ khí tức sinh mệnh mãnh liệt.

"Rắc!" "Rắc….." Lần này, Tử Vi không đợi lâu, xung quanh liền truyền đến từng tiếng như sứ vỡ, từng cái quang kiển đen trắng vỡ nát, từ đó xuất hiện từng đạo thân ảnh duy mỹ!

Nam tử tuấn mỹ vô song, thân hình thon dài cường tráng, tràn đầy một cỗ cảm giác sức mạnh khó tả!

Nữ tử dung mạo tuyệt mỹ, khu thể yêu kiều, yểu điệu, thánh khiết trung giáp tạp trứ vô hạn đích dụ hoặc (quyến rũ)!

Chương 165

Bất kể nam nữ, đều như những kiệt tác hoàn mỹ nhất.

Đương nhiên.

Điều đặc biệt nhất là sau lưng những nam nữ này đều mọc ra số lượng vũ dực không đều, đồng dạng hiện ra hai màu đen trắng, phân biệt toát ra khí tức thánh khiết và đọa lạc!

"Kiến Phụ Thần!" Từng người nam nữ, tất cả đều đản sinh linh trí, quỳ bái trước Tử Vi, trên mặt lộ ra vẻ thành kính!

"Sau này liền gọi là Thiên Thần tộc đi!" Nhìn những tộc nhân Thiên Thần tộc vừa đản sinh này, Tử Vi cũng nghĩ ra một cái tên thích hợp.

Thiên Thần tộc chính là một chủng tộc độc đáo do Tử Vi mô phỏng Nữ Oa tạo nhân, từ đó sáng tạo ra!

Bởi vì trong quá trình sáng tạo, Tử Vi đã dung nhập thêm cảm ngộ pháp tắc của mình, nên các tộc nhân Thiên Thần tộc sinh ra đều tự mình nắm giữ rất nhiều thần thông thiên phú, hô phong hoán vũ, di sơn điền hải, điên đảo âm dương, v.v.

Theo tu vi đề cao, số lượng vũ dực sau lưng cũng sẽ dần tăng lên.

Chín đôi vũ dực, liền tương đương với cảnh giới Kim Tiên!

Ngoài ra!

Do Thiên Thần tộc được Tử Vi sáng tạo ra trong Đại Thiên Thế Giới bên trong cơ thể Y, chịu sự hạn chế của thiên địa, nên giới hạn tu luyện bị khóa ở cảnh giới Chuẩn Thánh!

Muốn đột phá cao hơn một chút, nhất định phải đợi bản nguyên

thế giới trong cơ thể Tử Vi hùng mạnh hơn, hoặc là dứt khoát di chuyển ra ngoại giới tu luyện.

Đó cũng là một điểm chưa hoàn mỹ.

Nhưng!

Dù sao đi nữa, Tử Vi sáng tạo Thiên Thần tộc thành công, Tạo Hóa Pháp Tắc đại tiến!

"Ong!" Tâm niệm khẽ động, Nguyên Thần Tử Vi tức thì hồi quy Nê Hoàn Cung, ôm lấy Đại Thiên Thế Giới Kính, phóng thích ra vô hạn quang minh, chiếu sáng toàn bộ không gian Nguyên Thần!

"Thiên Môn, khai!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, hai mắt bắn ra hai đạo thần mang kinh người, hai tay mạnh mẽ vỗ về phía trước, trong cơ thể bỗng chốc tuôn ra vô cùng vô tận pháp tắc chi quang, hóa thành vô tận nghê hồng, vây quanh Y chặt chẽ!

Thời Gian, Không Gian, Càn Khôn, Âm Dương, Ngũ Hành, Hủy Diệt, Đấu Chiến, Tử Vong, Kiếm Đạo cùng Tạo Hóa Pháp Tắc, v.v., từng loại pháp tắc chi lực xuất hiện, diễn hóa ra một màn Hỗn Độn Thái Sơ chi quang, khuấy loạn cả thời không thiên địa xung quanh!

Trong đó không còn khái niệm về thời gian và không gian nữa!

Phi hư phi thực, phi không phi hữu, phi cổ phi kim!

Thân ảnh Tử Vi chìm sâu trong vô số quang mang, chớp động mờ ảo, tựa hồ vượt qua cổ kim vị lai, chư thiên vạn giới, vĩnh hằng thường tại!

"Oanh!" Trong chớp mắt.

Toàn bộ thiên địa Nguyên Khí của Kình Thần Thiên bắt đầu sôi trào, bạo động, linh khí đại triều dâng trào, quán chú vào ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu trong cơ thể Tử Vi!

“Oanh long long!” Nhận được cỗ Nguyên Khí thiên địa khổng lồ quán chú, Đại Thiên Thế Giới trong cơ thể Tử Vi tiếp tục khuếch trương, hỗn độn dâng trào, thanh trọc phân ra, diễn hóa Tứ Tượng Ngũ Hành, Địa Thủy Phong Hỏa!

Từng đạo pháp tắc chi quang hiện lên, giao dệt giữa thiên địa, bản nguyên thế giới nhanh chóng hùng mạnh!

“Ong!” Đột nhiên!

Trong hư không sinh ra một cánh cửa khổng lồ màu vàng óng, lớn đến ức vạn dặm, trên đó vô tận pháp tắc chi quang lóe lên, tản mát ra một cỗ khí tức bất hủ bất diệt, chính là Đại Đạo chi Môn!

“Oanh!” Khác với lần trước, lần này Đại Đạo chi Môn vừa xuất hiện, mạnh mẽ chìm xuống, xuyên qua thân thể Tử Vi, hóa thành vô số quang điểm màu vàng, như linh vũ, tất cả đều chìm vào thể nội Tử Vi!

Nhận được cỗ sức mạnh khổng lồ quán chú, khí tức trên người Tử Vi mạnh mẽ tăng vọt, trong chớp mắt phá vỡ một tầng gông cùm thiên địa vô hình, đạt đến một tầng thứ hoàn toàn mới!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ lục trọng!

Cảm nhận sức mạnh ngày càng cường đại trong cơ thể, Tử Vi khẽ thở ra một hơi, thu liễm dị tượng vô biên.

Một bước đạp ra, thời không lưu chuyển, liền đến trong Hỗn Độn.

Mặc dù đã chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành Thiên Đế, nhưng Đạo không có giới hạn, tu luyện vẫn không thể quá buông lỏng!

Ít nhất với thực lực hiện tại, Y sẽ không chịu sự chế hành của Thiên Đạo Hồng Hoang Thế Giới!

Chính bởi vì đạo hạnh của Tử Vi hiện nay quá cao thâm, nếu lưu

lại trong Thiên Giới tu luyện, vô hình trung sẽ ảnh hưởng đến vận chuyển của toàn bộ Thiên Giới, dẫn đến các Tiên Linh tu luyện bị ảnh hưởng.

Vì vậy.

Nơi thích hợp nhất để Tử Vi tu luyện, lại là Hỗn Độn mênh mông vô biên!

Đối với các Tiên Linh khác, trong Hỗn Độn Khí tràn đầy sát khí, e ngại như độc dược, không dám chút nào để nó nhập thể.

Nhưng đối với Tử Vi tu luyện 《 Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp 》, Hỗn Độn Khí lại tinh thuần hơn Nguyên Khí thiên địa không biết bao nhiêu lần, chỉ cần hơi gia công luyện hóa là có thể dùng để nâng cao đạo hạnh!

Tu luyện trong Hỗn Độn, có thể nói là như cá gặp nước!

Ngoài ra!

Còn có một nguyên nhân cực kỳ quan trọng.

Trong Hỗn Độn, ảnh hưởng của Thiên Đạo chi Lực giảm đi rất nhiều, Tử Vi có thể dựa vào thủ đoạn của bản thân, trấn áp vô tận thời không, triệt để loại bỏ sự can nhiễu của Thiên Đạo bên ngoài!

Nếu không.

Mỗi cử mỗi động sẽ tương đương với toàn bộ dưới sự giám sát của Thiên Đạo, khiến Y làm bất cứ điều gì cũng bị bó buộc!

Đạo của thế giới, là một con đường chưa từng có ai đi.

Tử Vi một đường dũng mãnh tinh tiến, tu luyện đến bây giờ, dựa vào từng bước thận trọng, vững chắc.

Trong Hỗn Độn, vừa vặn có thể diễn luyện thêm nhiều vô thượng tiên pháp, tham cầu con đường Đại Đạo vô hạn!

Đương nhiên.

Với tu vi hiện nay của Tử Vi, một niệm có thể biết chuyện Tam Giới.

Bất kể Hồng Hoang có biến cố gì, đều có thể giáng lâm với tốc độ nhanh nhất.

Còn về Bắc Thần Đạo Nhân và Tướng Thần, mặc dù là hóa thân của Tử Vi, nhưng cũng là những cá thể độc nhất vô nhị, tự có Đại Đạo, Tử Vi cũng không cần phải đặc biệt để ý!

Trước khi tu luyện, Tử Vi lại có một việc phải làm.

Nhìn về hướng Thái Âm Tinh một cái từ xa, Tử Vi tâm niệm khẽ động, liền phân ra một sợi Nguyên Thần đạo niệm, hướng về phía Thái Âm Tinh mà đi. …..

Khi Tử Vi đột phá Hỗn Nguyên Lục Trọng, trong Yêu tộc, cũng đang triệu tập một cuộc hội nghị.

Một chúng Yêu Thần tề tụ một đường, đang thương thảo đại kế đối phó Vu tộc!

Bạch Trạch nói: "Khải bẩm Bệ Hạ, vi thần có một việc, không biết nên nói hay không nên nói!" Đế Tuấn ánh mắt nhìn về phía Bạch Trạch, nói: "Cứ nói không sao!" Bạch Trạch hơi trầm ngâm, liền nói: "Hiện nay Vu tộc thế lớn, hơn nữa Hậu Thổ Tổ Vu và Tử Vi tư giao rất tốt, Yêu tộc chúng ta muốn đối phó Vu tộc, chỉ sợ không quá dễ dàng!" Nghe lời Bạch Trạch nói, Thái Nhất không khỏi nhíu mày, trầm giọng nói: "Nghĩ gì!" Thấy ngữ khí Thái Nhất có chút không thiện, Bạch Trạch vội vàng nói: "Đông Hoàng tức giận, ý của vi thần là, với tôn quý của Bệ Hạ, nên để lại tử tự cho Yêu Đình chúng ta, như vậy đối phó Vu tộc mới càng có phần chắc thắng!" "Nếu vài vị Tiểu Thái Tử trưởng thành, cũng sẽ trở thành chiến lực tuyệt đối để

đối kháng Vu tộc!" "Tử tự?" Thái Nhất nghe vậy không khỏi ngây người, ngay sau đó mới có chút kích động nói: "Đại ca, Yêu Thần Bạch Trạch nói không sai!" "Đại ca thân là Vô Thượng Đế Hoàng của Yêu tộc chúng ta, huyết mạch tôn quý, quả thực nên để lại tử tự, truyền thừa đại thống!" Đế Tuấn nghe vậy khẽ gật đầu, đôi kim đồng nhìn xuống Bạch Trạch bên dưới, hỏi: "Ngươi nói xem, ai có thể làm Yêu Hậu cho Yêu tộc ta?" Bạch Trạch cười nói: "Theo vi thần được biết, trên Thái Âm Tinh sâu trong tinh không có hai vị giai nhân tuyệt đại, chính là Thái Âm Tinh Thần, xuất thân bất phàm, rất thích hợp làm Yêu Hậu của Bệ Hạ ngài!" "Thái Âm Tinh sao?" Đế Tuấn khẽ tự nói, trong mắt lộ ra vài phần tinh mang.

Chương 166

Nghe Bạch Trạch lại nói: “Thái Âm Tinh kia và Thái Dương Tinh nơi Bệ Hạ xuất thân đồng là một trong Tam Quý Tinh, để biểu thị thành ý, Bệ Hạ nên đích thân tiền vãng!” “Được!” Đế Tuấn mạnh mẽ đứng dậy, nói: “Ta liền đích thân đi!” …..

Sâu trong tinh không, một ngôi sao cổ xưa màu đen chậm rãi xoay chuyển, tản mát ra một cỗ hàn khí băng lãnh!

Lạnh lẽo!

Cô tịch!

Chính là Thái Âm Tinh, một trong Tam Đại Chí Tôn Tinh Thần!

Lúc này.

Trên Thái Âm Tinh, một dãy cung điện liên miên tĩnh lặng sừng sững, tản mát ra trận trận ý lạnh, chính là Quảng Hàn Cung đại danh đỉnh đỉnh.

Bên cạnh Quảng Hàn Cung, là một hồ lớn trong xanh gần như không thấy đáy.

Bên bờ hồ, một cây Nguyệt Quế thụ khổng lồ vươn thẳng trời xanh, cành lá rủ xuống từng đạo thanh khí.

Mặt hồ lay động, phản chiếu ánh trăng như nước.

Dưới cây Nguyệt Quế kia, lại có hai thân ảnh yêu kiều đang phiên phiên múa!

Trong ánh trăng nhàn nhạt, hai nữ tử thân tư uyển chuyển, nhẹ nhàng xoay chuyển eo thon, nâng đôi chân ngọc trắng như tuyết, múa may vân tụ, thân tư vô cùng nhẹ nhàng.

Động tác của các nàng như hành vân lưu thủy, phiên nhược kinh hồng, kiểu nhược kinh long, có một loại cảm giác duy mỹ không thể nói thành lời!

Hai nữ tử, chính là Thái Âm Tinh Thần, Hi Hòa và Thường Hi!

Hi Hòa và Thường Hi hóa hình khá muộn, vì tính tình nên ngay cả Hồng Quân giảng đạo cũng không đi nghe, thành ra trong Hồng Hoang ít người biết đến.

Hai người từ khi đản thế đến nay, vẫn luôn ở trên Thái Âm Tinh, không hề để ý đến chuyện bên ngoài!

Chính vì thế, tu vi của hai người hiện tại đều chỉ là Đại La Kim Tiên viên mãn!

Nhanh chóng.

Hai người vừa múa xong.

"Tựa như nhẹ nhàng lướt trên mây khi trăng lên, phiêu diêu tựa làn gió cuốn tuyết rơi!" Đột nhiên.

Một thanh âm trong trẻo từ xa truyền đến!

"Ai!" Nghe tiếng nói trong chớp mắt, hai chị em sắc mặt hơi biến, vội vàng nhìn về hướng thanh âm truyền đến.

Nơi tầm mắt chạm tới, chỉ thấy một đạo thân ảnh cao lớn đứng bên bờ hồ, tay rũ xuống, tựa hồ từ ban nãy đã luôn ở đó, toàn bộ con người như hòa làm một với mảnh thiên địa kia!

Đạo thân ảnh kia chính là Tử Vi!

Chỉ là không phải Tử Vi bản tôn, mà chỉ là một sợi Nguyên Thần kết hợp với linh khí thiên địa tạm thời hóa thành thân thể mà thôi.

Tử Vi bản tôn đang tu luyện trong Hỗn Độn kia.

Y chỉ là ngẫu nhiên, ngẫu nhiên đi ngang qua, vừa vặn thấy Hi Hòa và Thường Hi đang múa, coi như là một bữa tiệc nhãn phúc.

Nhìn Tử Vi trong chớp mắt, trong lòng hai nữ đều nổi lên một cảm giác kỳ lạ.

Tựa hồ…..

đứng ở đó không phải một người, mà là toàn bộ mảnh thiên địa!

Đại Thần Thông Giả!

Gần như trong chớp mắt, trong lòng hai nữ đều xuất hiện ý niệm tương tự.

"Hi Hòa (Thường Hi) kiến Đạo hữu!" Đè nén ý kinh ngạc trong lòng, hai nữ liền nói.

Ánh mắt Tử Vi rơi trên người Hi Hòa và Thường Hi, cười nhạt nói: "Tử Vi kiến hai vị Đạo hữu!" Nhìn hai nữ trước mắt, ánh mắt Tử Vi không khỏi hơi sáng lên.

Chị Hi Hòa khí chất thanh lãnh, yểu điệu động lòng người, trầm ngư lạc nhạn, bế nguyệt tu hoa, tựa như hoa mai trong ánh trăng tịch mịch của mùa đông lạnh giá!

Em gái Thường Hi lại có thân hình loli, đồng nhan khả ái, vóc dáng vô cùng kiêu ngạo, trên người tỏa ra một cỗ khí tức linh động!

Hai chị em đứng cạnh nhau, dung mạo và khí chất mỗi người một vẻ, nhưng đều băng cơ ngọc cốt, thu lan các sắc.

Một người thanh lãnh tao nhã, một người tinh linh hoạt bát.

"Nguyên là Tử Vi Đạo huynh!" Nghe lời Tử Vi nói, Hi Hòa gật đầu, tỏ ra có chút băng lãnh, tựa hồ có chút đề phòng.

Đối với điều này.

Tử Vi cũng không để ý, cũng là lẽ thường tình!

Dù sao trong nhà đột nhiên có một người lạ, đổi lại là ai cũng sẽ có chút không quen.

Cô em gái Thường Hi lại một chút cũng không sợ người lạ, bay đến trước mặt Tử Vi, đôi mắt đẹp đánh giá vài lượt từ trên xuống dưới, cười hì hì nói: "Tử Vi đại ca, ngài từ Hồng Hoang Đại Địa đến sao?" "Không sai!" Tử Vi nghe vậy gật đầu.

"Tốt quá rồi!

Ta từ trước đến nay chưa từng đi Hồng Hoang Đại Địa!" Thường Hi nghe lời Y nói, đôi mắt bỗng chốc phóng ra ánh sáng, lập tức kéo tay Tử Vi đi vào Quảng Hàn Cung, vừa đi vừa nói: "Mau vào ngồi đi!" Không thể không nói.

Thường Hi quả nhiên ngây thơ hồn nhiên.

Tiên cung Quảng Hàn, toàn bộ được xây bằng tiên ngọc, trang nhã tinh tế, nhưng lại lạnh lẽo vắng vẻ.

Trong một tòa tiên cung lớn như vậy, ngoài Hi Hòa và Thường Hi ra, chỉ có một con thỏ ngọc trắng như tuyết.

Hi Hòa đặt một ít linh quả lên bàn làm lễ đãi khách, Thường Hi liền chớp chớp đôi mắt to, một mặt hiếu kỳ nói: "Tử Vi đại ca, ta và chị từ trước đến nay chưa từng đi Hồng Hoang, không bằng ngài kể cho ta nghe chuyện Hồng Hoang đi!" "Được!" Tử Vi không từ chối, liền bắt đầu kể từ Long Hán Lượng Kiếp, Đạo Ma chi Chiến, rồi đến Tử Tiêu Cung giảng đạo, và toàn bộ đại thế Hồng Hoang hiện nay!

Trong suốt câu chuyện, Thường Hi không ngừng kinh thán, hỏi đủ loại vấn đề; Hi Hòa thì lặng lẽ lắng nghe, hai chị em tạo thành một sự đối lập rõ rệt.

"Thiên Đế!?" Khi nghe Tử Vi kiến lập Chí Cao Thiên Đình, thống

lĩnh Tam Giới, ngay cả Hi Hòa cũng không còn giữ được bình tĩnh, hai nữ đều bị chấn kinh đến không thể tin được.

Trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ kinh ngạc!

Dù sao!

Chuyện Tử Vi kể thật sự quá chấn động!

Chứng đạo Hỗn Nguyên, kiến lập Thiên Đình, bất kể là việc nào, đều là đại sự kinh thiên động địa!

Hai nữ mà không kinh ngạc thì mới là chuyện lạ.

Đối với thân phận của mình, Tử Vi cũng không cố ý che giấu, lần này đến đây để mời Hi Hòa và Thường Hi gia nhập Thiên Đình, sớm biểu minh thân phận cũng có lợi.

"Không ngờ Đạo huynh thân phận tôn quý như vậy!" Hi Hòa hít sâu một hơi, bộ ngực tròn khẽ nhấp nhô, trong đôi mắt đẹp dâng lên gợn sóng, nói: "Đạo huynh thân là Thiên Đế, vì sao lại đến Thái Âm Tinh của hai chị em thiếp thân?" Đối với lời Tử Vi, Hi Hòa bản năng tin tưởng, tâm đề phòng Tử Vi cũng vô hình trung giảm đi rất nhiều.

Chương 167

Một là vì tu vi của Tử Vi hiển nhiên cao hơn hai người rất nhiều, nếu thật sự có ý đồ bất chính, hai người căn bản không thể phản kháng, cũng không cần phải nói nhiều lời như vậy.

Mặt khác là vì xuất thân của Tử Vi, Tử Vi Tinh Thần!

Đồng là một trong Tam Quý Tinh với Thái Âm Tinh, trên người Y lại có vô lượng Đế Hoàng mệnh cách, có thể nói là đứng đầu chúng tiên Hồng Hoang!

Dẫn đến, trên người Tử Vi vô hình trung có một sức hấp dẫn mãnh liệt, một sức hút cá nhân độc đáo, đặc biệt đối với nữ tiên Hồng Hoang càng như vậy.

Âm Dương tương hợp, là thiên tính.

Mặc dù Đế Tuấn là Thái Dương Tinh Thần, nhưng không may vị trí tinh chủ bị Tử Vi áp chế quá thảm, trên tu vi càng không thể so sánh với Tử Vi, trực tiếp trở thành người qua đường!

Nghe lời Hi Hòa nói, Tử Vi liền nói thẳng vào vấn đề: "Ta kiến lập Thiên Đình, thống lĩnh Hồng Hoang, nhưng lại không thể mỗi việc đều tự mình làm.

Lần này mời hai vị Đạo hữu tiền vãng Thiên Đình, sau này có thể đảm nhiệm chức Lục Ngự!" Không sai!

Lần này Tử Vi đến Thái Âm Tinh, chính là để mời hai chị em Hi Hòa và Thường Hi, gia nhập Thiên Đình!

Cái gọi là Lục Ngự, địa vị chỉ đứng sau Tử Vi danh Thiên Đế, là chức vị tối cao trong Thiên Đình!

Chính xác là Ngũ Ngự!

Bởi vì Tử Vi đã chiếm giữ vị trí đứng đầu Lục Ngự, là Thiên Đình Chí Cao Đế Quân.

Năm Ngự còn lại, có thể hiệp trợ Tử Vi quản lý Hồng Hoang Thế Giới, chưởng quản nhật nguyệt tinh thần, thiên địa nhân Tam Tài, thiên kinh địa vĩ, là một khâu quan trọng nhất trong hệ thống Thiên Đình.

Với thân phận của Hi Hòa và Thường Hi, đủ để đảm nhiệm chức Lục Ngự.

Ngoài Lục Ngự ra, còn có Ngũ Phương Thượng Đế.

Địa vị tương đồng với Lục Ngự, cũng là vị cao quyền trọng!

Đối với những vị trí này, Tử Vi trong lòng đại khái đã có một hình mẫu, chỉ chờ mưu tính an bài.

"Lục Ngự Đế Quân….." Nghe lời Tử Vi nói, trong lòng Hi Hòa không khỏi chấn động, đôi mắt đẹp không tự chủ hơi mở to.

Mặc dù không hỏi thế sự, nhưng thân là Tiên Thiên Đại Thần, tự nhiên có trí tuệ phi phàm.

Nếu theo lời Tử Vi nói, sẽ đặt toàn bộ Hồng Hoang dưới sự quản hạt của Thiên Đình, hai chị em nếu có thể trở thành một trong Lục Ngự Thiên Đình, tự nhiên có vô số lợi ích!

Mặc dù hai người không thích tranh đấu, nhưng dù sao cũng là Đại Thần Thông Giả, nếu đối với cảnh giới cao hơn một chút cũng không động tâm, thì cũng là điều không thể.

Ai trong lòng mà không có niệm chứng đạo?!

Hiện nay, một cơ hội như vậy đang bày ra trước mắt hai người.

Nhưng!

Điều duy nhất khiến Hi Hòa có chút lo lắng, là một khi đồng ý, sẽ

bị cuốn vào đại thế Hồng Hoang, rời xa cuộc sống yên bình ngày xưa.

Do đó, trên mặt Hi Hòa không khỏi lộ ra vài phần do dự.

Thấy Hi Hòa do dự không quyết, Tử Vi cười nói: "Hồng Hoang thiên địa phát triển, sẽ có Thánh Nhân xuất thế, sớm muộn gì cũng sẽ bị cuốn vào trong đó thôi." "Cái gọi là cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng!" "Chị chị, chị chị!" Thường Hi ở một bên dùng sức lay cánh tay ngọc của Hi Hòa, nói: "Chúng ta gia nhập Thiên Đình đi!" "Có Tử Vi đại ca ở đây, có gì phải lo lắng!" "Thiên Giới chắc chắn rất vui!" Với tính cách tinh quái, thích thăm thú của Thường Hi, cô bé chẳng quan tâm đến đại thế Hồng Hoang.

Nếu theo tính cách của cô bé, đã sớm đi Hồng Hoang Đại Địa vô số lần rồi, chỉ là luôn bị Hi Hòa ngăn cản mà thôi.

"Thôi được rồi!" Hi Hòa không chịu nổi sự làm nũng của em gái, giơ tay lên, đôi mắt đẹp nhìn vào khuôn mặt Tử Vi, cười nói: "Thiếp thân đồng ý với Đạo huynh vậy." "Tốt!" Thấy Hi Hòa đồng ý, Tử Vi khẽ gật đầu, nhưng cũng không thấy bất ngờ.

Nếu không có nắm chắc, Y sao lại làm?

Sau khi hoàn thành việc Lục Ngự, Nguyên Thần đạo niệm của Tử Vi lại ở trên Thái Âm Tinh thêm trăm năm, mới tiêu tán.

Bỗng chốc làm Hi Hòa và Thường Hi hai người trợn mắt há hốc mồm!

Trăm năm ở cùng nhau, lại chỉ là một sợi Nguyên Thần của Tử Vi!

Tu vi như vậy, quả thực thông thiên rồi!…..

Không lâu sau khi Tử Vi đi, bên ngoài Thái Âm Tinh liền xuất hiện một đạo thân ảnh.

Đế Tuấn!

"Đế Tuấn đến bái phỏng hai vị Đạo hữu Hi Hòa và Thường Hi!" Một thanh âm đột nhiên vang vọng trên Thái Âm Tinh, lọt vào tai Hi Hòa và Thường Hi.

"Chị chị, Đế Tuấn cái tên xấu xa đó!" Thường Hi nghe lời Đế Tuấn nói, đôi lông mày trắng như tuyết bỗng chốc nhíu lại, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vài phần ghét bỏ.

Bởi vì ấn tượng ban đầu, hai chị em đều không có ấn tượng tốt về Đế Tuấn!

Thường Hi nói: "Chúng ta không cần để ý đến hắn!" Hi Hòa hơi suy tư, nói: "Cự tuyệt ngoài cửa, cũng không phải đạo đãi khách, không bằng cứ xem hắn làm gì cũng không muộn." Nhanh chóng.

Đế Tuấn liền đến trên Thái Âm Tinh, khi thấy Hi Hòa và Thường Hi, không khỏi hai mắt sáng rực, bỗng chốc bị kinh diễm.

Trong số các nữ tiên Hồng Hoang, cũng chỉ có Nữ Oa, Tây Vương Mẫu, Hậu Thổ cùng vài người khác mới có khí chất sánh được với hai chị em các nàng!

Hi Hòa thấy trong mắt Đế Tuấn lộ ra vẻ tham lam kia, không khỏi tú mi hơi nhíu, trong lòng vô duyên vô cớ có chút ghét bỏ, mở miệng hỏi: "Không biết Đế Tuấn Đạo hữu đến Thái Âm Tinh của tiểu nữ tử có việc gì quý báu?" Đế Tuấn cười ha hả nói: "Hai vị tiên tử, ta nói thẳng vậy!" "Bản Tôn thân là Yêu Đế, thống lĩnh thiên hạ vạn yêu, lại xuất thân từ Thái Dương Tinh Thần, lại cùng hai vị tiên tử có duyên đạo lữ, do đó mời hai vị Đạo hữu nhập Yêu tộc ta, kết làm đạo lữ với tại hạ, cùng chưởng Yêu tộc!" "Cái gì?!" "Đạo…..

đạo lữ?!" Nghe lời Đế Tuấn nói, Hi Hòa và Thường Hi bỗng chốc ngây người, tựa hồ có chút không dám tin vào tai mình.

Đế Tuấn muốn kết làm đạo lữ với các nàng?

Muốn hai chị em đồng thời gả cho Đế Tuấn, hai nữ cùng hầu một phu!

Thật là yêu cầu vô sỉ, không biết xấu hổ mà dám nói ra!

Thường Hi lập tức mặt nhỏ nhắn phẫn nộ nói: "Đồ vô sỉ, ta và chị mới sẽ không làm đạo lữ của ngươi!" Hi Hòa cũng tú mi nhíu chặt, thần sắc không thiện, nói: "Tiểu muội nói không sai, Đạo hữu xin mời về đi!" Đế Tuấn vốn tự tin tràn đầy, không ngờ lại bị hai người từ chối thẳng thừng, sắc mặt bỗng chốc trầm xuống, trở nên khó coi, mở miệng nói: "Ta là chủ Thái Dương Tinh, hai nàng là chủ Thái Âm Tinh, dưới đại thế Thiên Đạo, hợp lẽ nên là đạo lữ!" Thường Hi nghe vậy cau mày, phẫn nộ nói: "Đại thế Thiên Đạo, xì xì xì, quỷ mới nguyện ý gả cho ngươi!" Đế Tuấn trầm giọng nói: "Yêu tộc ta thống lĩnh Hồng Hoang Tứ Hải, là Bá tộc số một Hồng Hoang, với thân phận của Bản Tôn, chẳng lẽ không xứng với hai vị sao?" Hi Hòa ngữ khí băng lãnh nói: "Đạo hữu xin đừng nói nhảm nữa, nơi đây không hoan nghênh ngươi!" Ra lệnh đuổi khách một cách dứt khoát!

Nhìn Đế Tuấn trước mắt, hai nữ trong lòng vô thức so sánh với Tử Vi, phát hiện bất kể tu vi, sức hút cá nhân, Đế Tuấn đều thua xa Tử Vi!

Huống chi Đế Tuấn tuy nhìn có vẻ lời lẽ khách khí, nhưng lại ra vẻ cao cao tại thượng, cực kỳ cuồng ngạo, Hi Hòa sao lại không nhìn ra?

Tử Vi lại bình dị gần gũi, đối xử với các nàng như gió xuân ấm áp.

Hai bên so sánh, quả thực là trời một vực!

Địa vị của Tử Vi trong lòng hai người cũng vô hạn cao lớn.

Một lần gặp mặt, hai chị em đã kéo Đế Tuấn vào danh sách đen trong lòng!

Thấy hai nữ từ chối dứt khoát, ánh mắt Đế Tuấn không khỏi trở nên âm ám.

Vốn dĩ vì chuyện Thiên Đình đã phiền lòng, lúc này càng thêm mất kiên nhẫn nói: "Hai vị có nghĩ kỹ chưa, đắc tội Yêu tộc ta sẽ có kết cục gì?!" Nghe lời Đế Tuấn uy hiếp một cách trắng trợn, không hề che giấu, sắc mặt hai nữ đều không khỏi biến đổi.

Nhưng!

Nhanh chóng!

Chương 168

Thường Hi giận dữ nói: "Ta xì!

Nói thật cho ngươi biết, ta và chị đã đồng ý làm đạo lữ của Tử Vi đại ca rồi, ngươi chết cái tâm đó đi!" "Ngoài Tử Vi đại ca ra, ta không gả cho ai hết!" Thường Hi thẳng thắn, không chút che đậy nói.

Nghe lời em gái mình nói, khuôn mặt xinh đẹp của Hi Hòa không khỏi hơi ửng hồng, trong lòng dâng lên trận trận gợn sóng, cũng lạnh lùng nói: "Đế Tuấn, nếu ngươi thật sự có bản lĩnh, thì đi tìm Tử Vi đại ca đi!" Trong lòng lại khẽ thở dài, mọi chuyện đang diễn ra chính là minh chứng cho câu nói của Tử Vi.

Cây muốn lặng, gió chẳng ngừng!

"Hì hì!

Sợ là ngươi không dám!" Cô bé Thường Hi trong chớp mắt hóa thân thành thiếu nữ độc miệng, châm chọc không chút lưu tình: "Tử Vi đại ca, chỉ sợ một ngón tay cũng có thể bóp chết ngươi!" "Ngươi!" "Ngươi!" "Ngươi!" Nghe lời hai nữ nói, Đế Tuấn tức đến suýt chút nữa phun ra một ngụm máu già, sắc mặt như vừa ăn phải một đứa trẻ chết mà khó coi.

Toàn thân đều run rẩy!

Y cũng không ngờ, hai nữ lại có liên quan đến Tử Vi.

Như vậy, kế hoạch cưới hai nữ làm Yêu Hậu đã tan vỡ!

Hiện tại Tử Vi, không thể chọc!

Lấy mạng mình tranh giành nữ nhân với Tử Vi sao?!

Thậm chí!

Do mối quan hệ với Tử Vi, ngay cả Đế Tuấn có phẫn nộ đến mấy, cũng không dám ra tay với Hi Hòa và Thường Hi chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên.

Với ánh mắt vô cùng âm hiểm nhìn Hi Hòa và Thường Hi một cái, Đế Tuấn mới rời khỏi Thái Âm Tinh trong lời 'độc miệng' của Thường Hi, trông có vẻ có chút xám xịt!

"Tử Vi!" Đợi đến khi rời xa Thái Âm Tinh vực, Đế Tuấn cuối cùng cũng không nhịn được cơn giận trong lòng, mắt đỏ như máu, vô cùng phẫn nộ gầm thét!

Tiếng vang trấn động toàn bộ tinh không!

"Gầm!" Một quyền đánh ra, Thái Dương Chân Hỏa khủng bố bùng phát, xé rách ức vạn dặm hư không thành một khe nứt kinh hoàng!

Kể từ khi xuất thế đến nay, Đế Tuấn làm việc ở đâu cũng gặp trắc trở, không có việc nào có thể thuận lợi hoàn thành.

Tất cả, tất cả đều vì Tử Vi!

Chỉ có thể dùng hai từ 'ấm ức' để hình dung.

Có thể nói!

Hận ý của Đế Tuấn trong lòng đối với Tử Vi, dù có dốc hết nước ba sông năm hồ, cũng khó mà rửa sạch!

Không vì đại kế xưng bá Hồng Hoang, Đế Tuấn chỉ có thể nhẫn nại.

Chỉ chờ đến một ngày, thực lực nâng cao, sẽ lại lần nữa khiêu chiến Tử Vi, tiêu diệt Vu tộc, lật đổ thống trị của Thiên Đình!

Mặc dù bị hiện thực tàn khốc đánh bại hết lần này đến lần khác, nhưng ý niệm xưng bá Hồng Hoang của Đế Tuấn lại không hề giảm

bớt chút nào, ngược lại càng thêm mãnh liệt, thậm chí đã hình thành một cỗ chấp niệm!

Kiếp này!

Nhất định phải lật đổ Thiên Đình, chém giết Tử Vi!

Chấp niệm sâu thẳm nhất trong nội tâm!

"Ong!" Không hề có dấu hiệu báo trước!

Quang mang trên người Đế Tuấn lóe lên, Khánh Vân trên đỉnh đầu trải rộng ra, từ trong cơ thể Y vọt ra một đạo tiên quang chói lọi, hóa thành một đạo thân ảnh giống hệt Y!

Chính là Bản Ngã Chấp Niệm Thi của Đế Tuấn!

Lại là Đế Tuấn mượn sự sỉ nhục lần này chịu đựng, trong lòng bi phẫn vô cùng, một cử động liền trảm Chấp Niệm Thi của mình ra!

"Oanh!" Trong chớp mắt!

Khí thế trên người Đế Tuấn mạnh mẽ bùng nổ.

"Oanh long long!" Ức vạn dặm tinh không đều sôi trào, tinh khí cuồn cuộn, như biển cả mênh mông, điên cuồng quán chú vào thể nội Đế Tuấn, bổ sung đạo hạnh của Y!

Không biết đã qua bao lâu, mảnh tinh vực này mới hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Đạo hạnh của Đế Tuấn, đã đột phá Chuẩn Thánh viên mãn!

Chuyến đi Thái Âm Tinh lần này, Đế Tuấn tuy chịu sỉ nhục, nhưng cũng có thu hoạch cực lớn.

Ít nhất là tu vi đã lên một tầng lầu nữa!

Nhìn khắp thiên địa Hồng Hoang hiện nay, tu vi đạt cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn, không quá một bàn tay!

Mặc dù Hi Hòa và Thường Hi không đồng ý yêu cầu của Đế Tuấn, nhưng Đế Tuấn vẫn không từ bỏ ý định tìm kiếm đạo lữ, dù sao lời Bạch Trạch nói quả thực có lý.

Với huyết mạch Tam Túc Kim Ô, một khi sinh hạ tử tự, tất định thiên phú bất phàm, nhanh chóng có thể trưởng thành, trở thành lực lượng sinh lực chống lại Vu tộc, Thiên Đình.

Ngoài ra.

Để lại tử tự, cũng có thể truyền thừa huyết mạch!

Nhưng nhìn khắp Hồng Hoang, nữ tiên vừa xứng với thân phận của Y, lại nguyện ý gia nhập Yêu tộc, số lượng lại không nhiều.

Cuối cùng.

Đế Tuấn đã cưới một vị nữ tiên trên Hồng Hoang Đại Địa, Nữ Thần Vân Mộng Trạch!

Nữ Thần Vân Mộng Trạch đồng dạng là Tiên Thiên Thần Thai, chỉ là so với Đế Tuấn, căn cốt kém hơn không ít, nhưng làm Yêu Hậu của Yêu tộc, thì cũng đủ rồi!

Vân Mộng Trạch thuộc Thủy chi Âm, vừa vặn cùng Đế Tuấn Hỏa chi Dương, thủy hỏa tương tế, âm dương điều hòa, rất thích hợp để bù đắp khuyết hãm bản nguyên của hậu đại. …..

Đồng thời khi Đế Tuấn cưới Nữ Thần Vân Mộng Trạch, Nhân tộc mới sinh cũng đang không ngừng thiên di về phía đông.

Động tĩnh trên đường đi, tự nhiên không thể che giấu được Vu tộc, bá chủ của Hồng Hoang Đại Lục.

Khác với Yêu tộc, Vu tộc lại thiện cảm với Nhân tộc.

Một mặt vì thực lực Nhân tộc yếu kém, không đe dọa được Vu tộc, vẫn luôn tự xưng là Nhân tộc, phân biệt với đại địch Yêu tộc!

Một nguyên nhân khác, là do Hậu Thổ và Tử Vi, Nữ Oa có quan hệ khá gần gũi, nên Vu tộc cũng liên đới đối xử thân thiện và gần gũi với Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo.

Thậm chí!

Mười Hai Tổ Vu đích thân hạ lệnh, tất cả tộc nhân Vu tộc đều không được làm khó Nhân tộc, vào thời điểm cần thiết, phải giúp đỡ họ vượt qua nạn.

Dần dà, quan hệ giữa Vu tộc và Nhân tộc ngày càng tốt.

Chương 169

Cứ như vậy, trải qua biết bao gian khó, Nhân tộc cuối cùng cũng đến được bờ Đông Hải!

Mặc dù Yêu tộc chiếm giữ Tứ Hải, nhưng đại bản doanh lại ở Tây Hải, hơn nữa do trong Đông Hải còn sót lại rất nhiều Long Chủng hỗn huyết, ví dụ như Long Kình, Long Lí, v.v., nên thế lực Yêu tộc không quá cường thịnh.

Bờ Đông Hải vật sản phong nhiêu, một vùng bình nguyên rộng lớn không biết bao nhiêu vạn dặm, thích hợp nhất cho Nhân tộc nghỉ ngơi sinh sôi.

Nhanh chóng.

Nhân tộc đã bén rễ ở bờ Đông Hải, nhanh chóng phồn diễn phát triển.

Do Nhân tộc là hậu thiên chủng tộc, ngoài lứa người đầu tiên do Nữ Oa tạo ra, Nhân tộc mới sinh đều là người bình thường, thân thể vô cùng yếu ớt.

Lúc này Nhân tộc, vẫn sống cuộc sống ăn lông ở lỗ, cư trú trong những sơn động đen tối lạnh lẽo.

Mặc dù không còn bị yêu thú quấy rầy, nhưng bệnh tật, đói khát, vấn đề thực phẩm, vẫn luôn làm phiền tất cả mọi người.

Mỗi ngày đều có một lượng lớn Nhân tộc tử vong, trong số những trẻ sơ sinh được sinh ra, mười đứa chỉ có thể sống sót hai ba đứa!

Dẫn đến số lượng Nhân tộc sau khi phát triển đến một mức độ nhất định, đều không thể tăng thêm.

Tình huống này, bỗng chốc làm ba người Toại Nhân Thị lo lắng.

Một ngày nọ.

Toại Nhân Thị đang đi bộ gần lãnh địa, xua đuổi những yêu thú lạc đàn, thuận tiện săn bắn, đột nhiên tâm có cảm ứng.

Ngẩng mắt nhìn lên, liền thấy phía trước trên một tảng đá xanh, có một đạo nhân trẻ tuổi mặc đạo bào ngũ sắc đang khoanh chân ngồi.

"Tiên Trưởng!" Vừa nhìn thấy thân ảnh kia, Toại Nhân Thị không khỏi đại hỉ, vội vàng bước tới, cung kính hành lễ, nói: "Tiên Trưởng, sao ngài lại ở đây?" Khổng Tuyên nghe vậy cười nói: "Ta nói rồi, chúng ta sẽ lại gặp mặt!" Nói xong.

Không đợi Toại Nhân Thị nói gì, Khổng Tuyên giơ tay chỉ một cái, bỗng chốc phát ra một đạo lôi quang, trực tiếp đánh xuống một con heo rừng ở phía xa, đánh nó nát bươm thịt, truyền ra trận trận mùi thịt nồng nặc!

Toại Nhân Thị trong lòng hiếu kỳ, không khỏi bước tới, lật lớp lông cháy đen, xé một miếng thịt bỏ vào miệng, bỗng chốc mở to hai mắt!

Hương vị này, so với ăn sống không biết ngon hơn bao nhiêu lần!

Ngay sau đó.

Khổng Tuyên lật bàn tay, hóa ra một con thần điểu, không ngừng mổ vào thân cây, tạo ra từng đốm lửa!

Nhìn cảnh này, trong đầu Toại Nhân Thị linh quang chợt lóe, lấy một cành cây khô trên đất, đặt lên một khúc gỗ khô khác mà xoay, thành công đốt lên ngọn lửa đầu tiên!

"Oanh long long!" Trong chớp mắt.

Trên Cửu Thiên vang lên chín tiếng sấm trầm đục, hải lượng công đức kim quang rủ xuống, phần lớn đều rơi vào người Toại Nhân Thị,

nâng tu vi của Y lên Đại La Kim Tiên viên mãn!

Một phần công đức thì dung nhập vào ngọn đuốc trong tay Toại Nhân Thị, biến ngọn đuốc bình thường, thành một kiện Thượng Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo!

Ngọn lửa đó, chính là Bất Diệt Tân Hỏa!

Phần công đức cuối cùng, thì toàn bộ bị Khổng Tuyên thu lấy.

Chỉ điểm Toại Nhân Thị khoan gỗ lấy lửa, tự nhiên cũng có thể thu hoạch được một phần công đức.

Nhìn cảnh này, Khổng Tuyên khẽ gật đầu, thân hình trong chớp mắt biến mất không thấy tăm hơi!

Toại Nhân Thị nhìn nơi Khổng Tuyên biến mất, cúi mình thật sâu một lễ!

Nhanh chóng.

Toại Nhân Thị trở về bộ lạc, truyền thụ phương pháp khoan gỗ lấy lửa.

Nhân tộc nắm giữ kỹ năng lấy lửa, cuối cùng cũng có thể ăn thức ăn chín, xua tan lạnh lẽo và dã thú, tại hỏa đôi chu vi bão đoàn thủ noãn (quây quần quanh đống lửa sưởi ấm), tình trạng sinh tồn đã cải thiện rất nhiều.

Vào lúc này, Nhân tộc lại gặp phải vấn đề mới.

Tục ngữ nói, trời có phong vân bất trắc.

Nhân tộc sống ở bờ Đông Hải, thường xuyên có gió lớn mưa lớn, thường kéo dài vài ngày, thậm chí mười mấy ngày.

Nhân tộc cư trú trong hang đá, trên cây, căn bản khó mà chống đỡ được uy lực của tự nhiên!

Mỗi khi bão tố, hang đá cư trú sẽ bị ngập.

Không ít tộc nhân trong giấc ngủ sâu, bị thổi từ trên cây xuống, trực tiếp chết vì ngã.

Đối mặt với tình huống này, Hữu Sào Thị khổ sở suy nghĩ, nhưng không có biện pháp nào tốt.

Không, nhanh chóng nhớ lại chuyện Toại Nhân Thị gặp Khổng Tuyên ngoài lãnh địa, Y cũng đi ra ngoài, thử vận may.

Ông trời cũng không để Y thất vọng, Hữu Sào Thị quả nhiên gặp Khổng Tuyên ở đúng chỗ cũ.

Không đợi Hữu Sào Thị mở miệng, Khổng Tuyên cười nói: "Xem ngươi dáng vẻ sầu mi khổ trán, vì chuyện cư trú của Nhân tộc sao?" Hữu Sào Thị nghe vậy đại hỉ, liên mang hành lễ đạo: "Không sai, xin Tiên Trưởng dạy ta!" "Nhân tộc chúng ta tuy đã học được cách lấy lửa, không còn bị bệnh tật quấy rầy, nhưng gió mưa thiên địa rất nhiều, thật là khổ không kể xiết a!" Khổng Tuyên nghe vậy không khỏi ha ha cười lớn nói: "Không đơn giản!" Khổng Tuyên hoàn tất, liền giơ tay chỉ vào một cây cổ thụ không xa.

Hữu Sào Thị ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy một đàn chim bay tới bay lui, mỏ ngậm các loại cỏ khô, cành cây, đang xây tổ!

Nhìn cảnh tượng này, Hữu Sào Thị không khỏi hiếu kỳ mở lớn đôi mắt, chăm chú nhìn cảnh chim làm tổ!

Nếu Nhân tộc cũng có thể như loài chim mà dựng nên những ngôi nhà như vậy, há chẳng phải có thể che gió chắn mưa sao?

Nhanh chóng!

Hữu Sào Thị lại bắt tay vào dựng nhà, không tốn bao lâu, liền đơn sơ dựng lên một mô hình nhà tranh.

“Oanh long long!” Khi nhà tranh vừa được dựng xong, Thiên Địa liền có cảm ứng!

Trên Cửu Thiên, phong vân hội tụ, kim quang công đức tựa biển rộng giáng xuống, tổng cộng chia thành ba phần!

Phần lớn nhất chìm vào thể nội Hữu Sào Thị, khiến tu vi y một đường thăng lên Đại La Kim Tiên viên mãn!

Phần khác quán chú vào nhà tranh, khiến nó hóa thành một kiện Thượng Phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo!

Phần công đức kim quang cuối cùng, vẫn bị Khổng Tuyên thu lại.

Hữu Sào Thị thần sắc kích động nói: “Đa tạ Thượng Tiên chỉ điểm!

Nhân tộc ta cảm kích vô cùng!” Khổng Tuyên gật đầu, thân ảnh lại lần nữa biến mất!

Học được cách dùng lửa, lại học được cách dựng nhà, cuộc sống Nhân tộc càng thêm tốt đẹp, thoát khỏi cục diện khó xử lấy trời làm chăn, đất làm giường, ngủ đêm nơi hoang dã.

Bất quá, cùng với sự gia tăng số lượng Nhân tộc, lại gặp phải một khó khăn mới.

Bờ Đông Hải vật sản phong nhiêu, thực vật tươi tốt, nuôi sống vô số Nhân tộc.

Nhưng trong đó cũng xen lẫn rất nhiều độc trùng độc thảo, Nhân tộc dùng vỏ cây miễn cưỡng che thân, căn bản khó chống đỡ được những vết cắn của độc trùng.

Chương 170

Thậm chí!

Không ít tộc nhân khi ra ngoài săn bắn, không cẩn thận bị độc thảo cứa thương, chưa đi được hai bước đã trực tiếp bạo tễ.

Một lượng lớn Nhân tộc chết vì vết cắn của độc trùng!

Truy Y Thị, tiểu muội trong Nhân tộc Tam Tổ, khổ sở suy tư vấn đề này, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Trong lúc bất đắc dĩ, chỉ đành theo chỉ dẫn của hai vị huynh trưởng, ra ngoài lãnh địa tìm kiếm Khổng Tuyên.

Cuối cùng, tại bên một hồ lớn, Truy Y Thị tìm thấy Khổng Tuyên, cố nén niềm vui trong lòng, cung kính nói: "Truy Y Thị bái kiến Thượng Tiên!" Khổng Tuyên xoay người, cười nói: "Xem ra, nàng có chút phiền não?" Truy Y Thị nghe vậy liền vội vàng gật đầu, như gà mổ thóc, đem hết phiền não của mình thổ lộ ra.

Sau khi Khổng Tuyên nghe xong, khẽ mỉm cười, chỉ vào một con nai rừng ở xa, lại chỉ vào đạo bào trên người mình.

Truy Y Thị nhìn theo hướng ngón tay Khổng Tuyên, vừa vặn thấy con nai rừng kia bị độc trùng cắn, nhưng lại không hề hấn gì.

Đôi lông mày tinh xảo khẽ cau lại, trên mặt lộ ra vài phần suy tư, sau đó trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ vui mừng!

Truy Y Thị tâm linh thủ xảo, nhanh chóng dùng da thú làm vải, gai nhọn làm kim, dây mây làm chỉ, may ra kiện y phục đầu tiên của Nhân tộc.

"Ông!" Trong khoảnh khắc, Thiên giáng vô biên công đức, đem thân ảnh Truy Y Thị nhấn chìm trong đó, tu vi của y cũng thuận lợi

thăng lên Đại La Kim Tiên viên mãn.

Kiện y phục trong tay Truy Y Thị, cũng dưới sự quán chú của công đức, hóa thành một kiện phòng ngự thuộc tính Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo!

Khổng Tuyên thu phần công đức cuối cùng, định rời đi, Truy Y Thị lại sốt ruột nói: "Thượng Tiên, lần này vô luận thế nào, Thượng Tiên đều phải lưu lại chân danh!" Khổng Tuyên lúc này mới cười nói: "Ta chính là Đại đệ tử của Thiên Đế, Khổng Tuyên!

Phụng mệnh đến trợ giúp Nhân tộc!" Nói xong câu này, thân ảnh Khổng Tuyên liền biến mất.

"Thiên Đế…" Truy Y Thị nghe cái tên này, trong đôi mắt đẹp không khỏi lộ ra vài phần vẻ kinh ngạc.

Tuy không biết Thiên Đế là ai, nhưng lại khắc ghi tên Thiên Đế vào tận đáy lòng!

Sau khi trở về Nhân tộc, Truy Y Thị truyền thụ phương pháp chế tác y phục xuống, cuộc sống Nhân tộc cải thiện rất nhiều.

Đồng thời cũng kể cho Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị biết về thân phận của Khổng Tuyên, cũng như chuyện về Thiên Đế.

Trong lòng Nhân tộc đều vô cùng cảm kích vị 'Thiên Đế' thần bí không rõ thân phận kia!

Đương nhiên!

Lúc này họ không biết, Thiên Đế chính là Tử Vi, Thánh Phụ của Nhân tộc!

Chỉ là không biết… khi biết Thiên Đế chính là Thánh Phụ, họ sẽ kinh hãi, cảm kích và sùng bái đến mức nào! … Trong Nhân tộc liên tục ba lần Thiên giáng công đức, tự nhiên đã dẫn tới sự chú ý của

không ít Đại Thần Thông Giả trong Hồng Hoang!

Trong Tam Thanh Điện ở Côn Luân Sơn, ba người một lão niên, một trung niên và một thiếu niên đang khoanh chân ngồi.

Ba người trên đỉnh đầu đều có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, rũ xuống vô tận Huyền Hoàng Khí, kim quang công đức tràn ngập, làm cả tiên điện rực rỡ huy hoàng.

Một khắc nào đó!

Lão Tử đột nhiên mở hai mắt, có chút nhìn về phía Bờ Đông Hải.

Một Nhân tộc nhỏ bé, lại có thể không ngừng gây ra động tĩnh lớn như vậy, chẳng lẽ thật sự có điểm đặc biệt nào đó sao?

Ngoài ra, Nữ Oa năm xưa sáng tạo ra Nhân tộc, có vô lượng Đại Công Đức giáng xuống, trực tiếp thành Thánh, xem ra có chút không thể tưởng tượng nổi!

Nếu Nhân tộc không có gì cổ quái, thì tuyệt đối không thể nào!

"Nhân tộc…" Lão Tử lẩm bẩm tự nói, nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh y, thu lại Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, liền bước ra ngoài.

Thân là thủ lĩnh Tam Thanh, Lão Tử tuy tự xưng đạm nhiên vô vi, xem mọi việc đều không quan tâm, nhưng đó chỉ là biểu hiện mê hoặc người ngoài mà thôi!

Nếu thật sự đạm nhiên vô vi, lại hà tất chiếm cứ một tôn Thánh vị?

Người thật sự có thể vô dục vô cầu, đó chính là người chết!

Thực ra!

Dã tâm của Lão Tử còn lớn hơn bất kỳ ai, chỉ là chưa từng biểu lộ ra mà thôi.

Huống hồ Lão Tử thân là thủ lĩnh Tam Thanh, lại là Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa, vốn ngạo mạn vô cùng, tự nhiên không muốn bị Tử Vi và Nữ Oa cứ liên tục chiếm hết danh tiếng, làm mất đi thân phận Huyền Môn chi thủ!

Lão Tử vừa bước ra khỏi động phủ, Nguyên Thủy và Thông Thiên bên cạnh liền sinh ra cảm ứng, nhao nhao mở hai mắt.

Nguyên Thủy cau mày chặt, vô cùng không vui nói: "Đại ca làm sao vậy?" "Không nói một tiếng nào đã đi ra ngoài, lại chẳng thèm nói với hai chúng ta một tiếng?

Đã đi đâu rồi?!" Thông Thiên mở lời nói: "Đại ca muốn đi, cứ để y đi đi, phỏng chừng sợ quấy rầy hai chúng ta ngộ Đạo.

Không chừng Đại ca đã ngộ ra cơ duyên thành Thánh rồi, đó là chuyện tốt mà!" Cơ duyên thành Thánh?

Thông Thiên không nghĩ nhiều, nhưng vừa nhắc tới điều này, sắc mặt Nguyên Thủy lại càng trở nên khó coi hơn.

Nếu Lão Tử đã ngộ ra cơ duyên thành Thánh, vì sao không nói cho hai người bọn họ?

Vì sao lại lén lút đi ra ngoài?

Chẳng lẽ vì muốn giấu diếm, không nói ra?!

Nghĩ vậy, trong lòng Nguyên Thủy càng thêm phiền não vô cùng, nhìn Thông Thiên bên cạnh, tam đệ y liệu có ngộ ra một tia cơ duyên thành Thánh nào không?

Bất tri bất giác, hiềm khích giữa Tam Thanh càng ngày càng lớn!

Sau khi Lão Tử rời khỏi Côn Luân Sơn, liền du ngoạn khắp Hồng Hoang Đại Địa, nhìn mây cuốn mây tan, thể ngộ vạn trượng hồng trần.

Cùng với sự trôi qua của thời gian, Hồng Mông Tử Khí thật sự xuất hiện dấu hiệu rung động, bắt đầu từ từ dung hợp vào Nguyên Thần!

Không biết đã qua bao lâu, Lão Tử cuối cùng cũng đến được lãnh địa Nhân tộc.

Khi nhìn những Nhân tộc yếu ớt trước mắt, Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần Lão Tử tức thì trở nên vô cùng hoạt dược!

"Nhân tộc!" Cảm nhận sự biến hóa này, trong lòng Lão Tử không khỏi mừng rỡ, xem ra lựa chọn của y là đúng!

Nếu không có gì ngoài ý muốn, cơ duyên chứng Đạo của y, hẳn là nằm trên Nhân tộc.

Chỉ là nên chứng Đạo như thế nào, Lão Tử lại nhất thời không có manh mối!

Nhưng Lão Tử cũng không vội, dứt khoát hóa thân thành một lão giả bình thường, dung nhập vào Nhân tộc, thu liễm pháp lực, bắt đầu thể nghiệm cuộc sống Nhân tộc!

Cứ như vậy, Lão Tử không ngừng thay đổi thân phận, trải nghiệm hồng trần trong Nhân tộc.

"Hậu Thiên chủng tộc, nhưng lại là Thiên Sinh Đạo Thai!" Sau mấy năm tận thân cảm thụ, y cũng dần dần mò ra phương hướng chứng Đạo của mình!

Một ngày nọ, Lão Tử bước ra khỏi căn nhà tranh y đang ở, ngồi khoanh chân trên một ngọn đồi nhỏ, bắt đầu tham ngộ Đạo Pháp!

Chương 171

"Ông!" Trong tích tắc, lấy Lão Tử làm trung tâm, từ trong thể nội y xông ra vô cùng vô tận huyền quang, quét ngang Thiên Địa, Lục Hợp Bát Hoang!

Cỗ khí tức cổ xưa cường đại này, tức thì hấp dẫn vô số Nhân tộc xung quanh kéo đến, vây kín ngọn đồi nơi Lão Tử đang ngồi, tất cả đều mang vẻ mặt kinh ngạc!

Thấy Nhân tộc xung quanh tụ tập ngày càng đông, Lão Tử mở lời nói: "Các ngươi Nhân tộc, có thể lắng nghe Đại Đạo của ta!" "Tu hành một Đạo, thôn thổ Thiên Địa linh cơ, Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Phản Hư, Luyện Hư Hợp Đạo!" "Trúc Đạo Cơ, Kim Đan Cửu Chuyển, có thể thành Nguyên Anh…" Lão Tử khẩu hàm Thiên hiến, lưỡi nở liên hoa, không ngừng giảng giải Đại Đạo chân nghĩa, thổ lộ Đạo Âm huyền diệu!

Điều Lão Tử giảng, chính là những năm nay y thể ngộ Nhân tộc, kết hợp với truyền thừa của mình, từ đó tham ngộ ra một loại tu luyện chi pháp!

Tên gọi: Kim Đan Đại Đạo!

Cái gọi là Kim Đan Đại Đạo, chính là thôn phệ Thiên Địa linh cơ, đả ma căn cơ, từ đó ngưng kết ra một viên Kim Đan.

Sau đó Kim Đan Cửu Chuyển, từ đó đản sinh ra Nguyên Anh, rồi Hóa Thần… từng bước từng bước tu luyện thành Tiên!

Có thể nói là cực kỳ phù hợp với Nhân tộc tu luyện.

"Ông!" Trên đỉnh đầu Lão Tử, Khánh Vân tự phát hiện ra, huyền quang lưu chuyển, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp

không ngừng chìm nổi, rũ xuống từng luồng Huyền Hoàng Công Đức Chi Khí!

Cùng với tiến trình giảng Đạo, phía sau y, xuất hiện một bức Thái Cực Bảo Đồ đen trắng hai màu, tản mát ra từng trận Thái Cực chi ý, trong đó phân Âm Dương Lưỡng Nghi, huyền chi hựu huyền, không thể miêu tả!

Trong nhất thời, Nhân tộc xung quanh đều chìm vào Đạo Âm phiêu diểu!

Cứ như vậy!

Ngày lại ngày, năm lại năm.

Lão Tử giảng ròng rã tám mươi mốt năm!

Người nghe Đạo xung quanh cũng ngày càng đông, một số Nhân tộc có thiên phú khá tốt, trực tiếp đột phá ngay trong quá trình nghe Đạo!

Đương nhiên, có một số Nhân tộc bình thường, từ khi còn thiếu niên, vẫn nghe cho đến khi về già… Trong quá trình giảng Đạo, khí tức trên người Lão Tử cũng ngày càng mạnh, dần dần tản mát ra từng trận Thánh Uy!

Đợi giảng Đạo hoàn tất, Lão Tử đứng dậy, hướng Thiên mở lời nói: "Thiên Đạo ở trên, nay ta Lão Tử tại đây lập hạ một Giáo, danh xưng Nhân Giáo!" "Ta làm Giáo chủ Nhân Giáo, sẽ giáo hóa Nhân tộc!

Lấy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trấn áp khí vận Nhân Giáo!" "Nhân Giáo, lập!" "Oanh!" Cùng với tiếng Lão Tử vừa dứt, trên Cửu Thiên vang lên tiếng sấm rền cuồn cuộn, vô biên công đức kim quang hiện ra!

"Sưu!" Vô cùng hạo hãn công đức lập Giáo giáng xuống, tất cả đều chìm vào thể nội Lão Tử.

Trong khoảnh khắc!

Khí thế trên người Lão Tử bắt đầu bạo trướng điên cuồng, tu vi đột phi mãnh tiến, hầu như trong nháy mắt đột phá Chuẩn Thánh viên mãn!

"Rắc!" Trong cõi u minh, giữa Thiên Địa phảng phất vang lên tiếng gông xiềng vỡ nát, khí thế trên người Lão Tử một bước đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Lúc này, công đức Khai Thiên vốn tồn tại trong thể nội Lão Tử cũng bị dẫn động, hóa thành một cỗ hồng lưu, điên cuồng thúc đẩy tu vi Lão Tử thăng tiến!

Trong Nguyên Thần, một viên Hỗn Nguyên Đạo Quả hiện ra!

Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên Sơ Kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ, Viên Mãn!

Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên Sơ Kỳ, Trung Kỳ… từng đạo từng đạo bình cảnh vỡ nát, một mạch thăng tu vi Lão Tử lên Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên viên mãn, mới từ từ dừng lại!

Trong khoảnh khắc, trên người Lão Tử bùng phát ra Thánh Uy khủng bố vô tận, trong nháy mắt quét sạch cả Hồng Hoang Thế Giới.

Lục Hợp Bát Hoang, không chỗ nào không tới!

Trên Cửu Thiên, khắp nơi đều là Hà Quang Thụy Khí vô tận, tiên hồng cửu sắc lấp lánh, chiếu rọi khiến người ta không thể mở mắt!

Trong hư không xuất hiện một cầu Hồng Kiều bạch ngọc, trải dài ức vạn vạn dặm hư không, phảng phất một Thần Kiều Thiên Địa, nối liền đến tận cùng Đại Vũ Trụ.

Tử Khí hạo hãn như trường hà!

"Hít!" "Chuyện gì vậy!?" "Thánh Uy?

Lại có người chứng Đạo!" "…." Khi cảm nhận cỗ Thánh Uy hạo hãn như ngục này, Hồng Hoang Đại Địa, vô tận chúng sinh đều chấn kinh!

Thánh Nhân!

Lại một vị Thánh Nhân đản sinh rồi!

Các nơi Thiên Địa xuất hiện từng khối Thời Không Toái Phiến, phản chiếu thân ảnh Lão Tử.

Tuy là dáng vẻ già nua, nhưng chỉ cần nhìn một lần, trong lòng sẽ sinh ra một cỗ kính sợ chi ý!

Thánh Nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, cùng Thiên Địa đồng thọ, cùng Nhật Nguyệt sánh vai, vạn kiếp bất ma!

Đối diện với Lão Tử đã thành Thánh, vô tận sinh linh đều khấu bái.

"Đại ca thành Thánh?" Trong Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy và Thông Thiên đang tham ngộ Đạo Pháp cảm nhận động tĩnh này, đều mở hai mắt, trên mặt lộ ra một tia chấn kinh.

Mới Lão Tử rời đi mấy ngàn năm, nhanh như vậy đã chứng Đạo!

Điều này càng chứng thực lời Nguyên Thủy nói trước đó.

Rằng Lão Tử đã minh ngộ Đại Đạo chi cơ, nhưng lại không hề nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên!

Trong nhất thời, trong lòng Nguyên Thủy càng thêm khó chịu, cùng với Lão Tử và Thông Thiên hiềm khích càng ngày càng lớn!

"Đại ca lập Nhân Giáo thành Thánh…" Nhưng mặc kệ thế nào, việc Lão Tử lập Giáo thành Thánh, lại cho họ một sự chỉ dẫn.

Hai người nhân cơ hội này, cũng minh ngộ khế cơ chứng Đạo của mình!

Không chút do dự!

Nguyên Thủy đột nhiên đứng dậy, bước về phía trước một bước, hướng Thiên hô lớn: "Thiên Đạo ở trên, ta là Ngọc Thanh Nguyên Thủy, một trong Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành!" "Nay thuận ứng Thiên Đạo hạnh, xiển phát Thiên Cơ, tại đây lập hạ Xiển Giáo!

Ta làm Giáo chủ Xiển Giáo, lấy Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên trấn áp khí vận Xiển Giáo!" "Trong Hồng Hoang, phàm là Thiên Địa linh vật, người có phúc duyên thâm hậu, đều có thể nhập môn ta!" "Xiển Giáo, lập!" Cùng với tiếng nói vừa dứt, giữa Thiên Địa tức thì truyền đến tiếng oanh minh kinh thiên động địa, vô tận dị tượng hạo hãn nhấn chìm tất cả!

Thiên giáng cam lâm, địa dũng kim tuyền, Thiên Nữ tán hoa, kim đằng trải dài.

Trên Cửu Thiên, xuất hiện từng đóa từng đóa tường vân thất thải, hà quang vạn đạo, thụy thái thiên điều!

Thiên giáng vô lượng công đức, cùng với lực lượng công đức Khai Thiên trong thể nội Nguyên Thủy, hội tụ thành một, thúc đẩy Đạo Hạnh của Nguyên Thủy, một đường tiêu thăng.

Trong nháy mắt đột phá ngưỡng cửa Hỗn Nguyên, đạt tới Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên Trung Kỳ!

Ngay sau đó, Thông Thiên cũng ngửa mặt lên trời hô lớn: "Thiên Đạo ở trên, ta là Thượng Thanh Thông Thiên, một trong Tam Thanh do Bàn Cổ Nguyên Thần hóa thành, nay thuận Thiên hạnh, tại đây lập hạ Tiệt Giáo!" "Tiệt giả, tiệt thủ một tuyến Thiên Cơ, giáo hóa chúng sinh!" "Trong Chư Thiên, vạn loại vạn linh, phàm là người có duyên với ta, đều có thể nhập môn ta tu hành, tập được Thượng Thanh Tiên Pháp!" "Lấy Tiên Thiên Chí Bảo Tru Tiên Kiếm Trận trấn áp khí vận

Tiệt Giáo!" "Tiệt Giáo, lập!" Tiếng Thông Thiên vừa dứt, Hồng Hoang Thiên Địa lại lần nữa chấn động.

"Ngâm!" Giữa Thiên Địa, giữa không trung sinh ra từng đạo từng đạo kiếm khí sắc bén, hội tụ thành ức vạn kiếm khí trường hà, minh thiểm như điện, phách trảm như triều, tung hoành Thương Khung Trường Không.

Lại có vô số kiếm quang hóa thành từng đóa Kiếm Liên, Bạch Hồng, Anh Lạc, Tinh Hà các loại dị tượng, huyến lạn vô cùng, mỹ luân mỹ hoán!

Vô tận công đức giáng xuống, bao phủ toàn bộ thân ảnh Thông Thiên trong đó, bùng phát ra sức mạnh chưa từng có, đồng dạng cũng nâng tu vi y lên Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên Trung Kỳ.

Thánh Nhân Uy Áp phô thiên cái địa!

Chương 172

Thấy sau Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng lần lượt chứng Đạo, trở thành Vô Thượng Thánh Nhân quả vị, tất cả mọi người đều kinh hãi không thôi!

Ai có thể ngờ, Tam Thanh lại tiền hô hậu ủng đồng thời chứng Đạo.

Nhưng điều khiến người ta kinh hỉ nhất, chính là lời Nguyên Thủy và Thông Thiên vừa nói, muốn chiêu thu môn đồ!

Đối với những Tán Tu không thể gia nhập Thiên Đình, nếu có thể bái nhập Xiển Giáo và Tiệt Giáo, trở thành đệ tử Thánh Nhân, vậy thì còn gì bằng!

Cơ duyên lớn đến vậy, tuyệt đối không thể bỏ lỡ! … Phương Tây, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngồi đối diện nhau, vốn đang tu luyện bỗng nhiên bị dị tượng Tam Thanh thành Thánh làm kinh tỉnh.

"Tam Thanh chứng Đạo!

Nhanh vậy!" Chuẩn Đề nhịn không được kêu lên một tiếng quái dị, vẻ mặt khó tin.

Cần biết, bây giờ y còn chưa cảm nhận được một chút khế cơ chứng Đạo nào!

Hồng Mông Tử Khí trong Nguyên Thần, phảng phất như vật chết, căn bản không thèm để ý.

"Sư huynh, có từng cảm ngộ cơ duyên chứng Đạo?" Tiếp Dẫn nghe vậy tức thì thở dài một tiếng, vẻ mặt khổ qua lại càng khổ hơn, nói: "Tuy có chút ít cảm ngộ, nhưng còn xa mới tới mức chứng Đạo

a!" "Làm sao đây?" Nghe lời Tiếp Dẫn nói, Chuẩn Đề tức thì sốt ruột đổ đầy mồ hôi.

Lục tôn Thánh vị đã được Thiên Định, Tam Thanh, Nữ Oa đều đã chứng Đạo thành Thánh, nhưng hai người Tây Phương lại không có chút manh mối chứng Đạo nào, làm sao được?

Tiếp Dẫn thở dài nói: "Tam Thanh kia là Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa, Thiên Sinh có Đại Khí Vận, Đại Cơ Duyên, Nữ Oa cũng nhận được chỉ điểm của Tử Vi, hai chúng ta làm sao có thể sánh với họ a!" "Khốn kiếp!" Chuẩn Đề vừa giận vừa vội, nói: "Vậy ta phải làm sao?" Nghĩ vậy, trong đầu Chuẩn Đề đột nhiên linh quang lóe lên, kinh hỉ nói: "Sư huynh, ta nghĩ ra rồi!" "Nếu Tam Thanh lập Giáo thành Thánh, không bằng hai chúng ta cũng lập một phương Đại Giáo đi!" "…" Tiếp Dẫn nghe vậy gật đầu, nói: "Đó cũng là một ý hay!

Hoặc có lẽ hai ta cũng có thể nương vào công đức lập Giáo mà thành Thánh!" "Làm thế nào!" … Thấy Thông Thiên chứng Đạo thành công, khi dị tượng đầy trời sắp tiêu tan.

Đột nhiên, một đạo kim quang từ Tây Phương Đại Lục bay lên, huyền phù trên Cửu Thiên, tản mát ra vô tận Thụy Khí tường lành, hóa ra là một Kim Sắc Bảo Liên to lớn vô cùng!

Chính là Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên kia!

Sự xuất hiện của cảnh tượng này, tức thì thu hút ánh mắt của tất cả mọi người!

Chỉ thấy trong Kim Liên kia, hai đạo thân ảnh đang khoanh chân ngồi, bảo tướng trang nghiêm, kim quang lấp lánh, xung quanh mỗi người đều có một bảo tướng bao phủ, nhìn qua thần thánh vô cùng.

Khoảnh khắc tiếp theo!

"Thiên Đạo ở trên, nay ta Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, cảm niệm chúng

sinh Tây Phương tật khổ, không có cầu Đạo chi pháp, cùng lập Tây Phương Giáo!" "Giáo hóa chúng sinh, dẫn độ khổ hải, trực đạt bỉ ngạn, vãng sinh cực lạc!" "Lấy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, trấn áp khí vận Tây Phương Giáo ta, Tiếp Dẫn làm Giáo chủ Tây Phương Giáo, Chuẩn Đề làm Nhị Giáo chủ!" "Tây Phương Giáo, lập!" Cùng với tiếng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa dứt, trên Cửu Thiên tiếng oanh minh không ngớt, từng trận lôi đình chi thanh chấn động thế gian!

Giữa Thiên Địa sinh ra vô tận dị tượng, Thiên giáng Kim Liên, Địa dũng Cam Tuyền.

Lại có Bạch Hổ ngọc tượng, Linh Sư Tiên Lộc các loại hiển hóa ra, vây quanh hai người xoay tròn không ngừng.

"Oanh long long!" Kim quang công đức hạo hãn hiện ra, nhuộm cả bầu trời thành một màu đỏ vàng chói lọi.

"Hít!" "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng muốn chứng Đạo?" "Cùng lập Tây Phương Giáo?

Kiểu này cũng được!" "…." Khi nghe lời Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nói, mọi người không khỏi kinh ngạc, từng người nhìn nhau.

Đại Giáo… lại có thể cùng lập sao?

Nhưng mặc kệ thế nào, từng đoàn từng đoàn kim quang công đức rũ xuống, tất cả đều rơi xuống trên người hai người, khiến khí thế trên người Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề từng bước tăng vọt!

Chuẩn Thánh Hậu Kỳ!

Chuẩn Thánh Viên Mãn!

Nhìn thấy sắp sửa phát động xung kích tới cảnh giới Thánh Nhân!

Cảm nhận sự biến hóa trong cơ thể, Đạo Hạnh nhanh chóng đề

cao, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hỉ vô cùng.

Nhưng!

Ngay lúc này, kim quang công đức trên Cửu Thiên lại dừng lại không giáng xuống, cứ huyền phù giữa không trung, phảng phất như đã đạt tới cực hạn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng ngẩn người, tức thì ngây ra.

Mặc dù hai người đã siêu việt Chuẩn Thánh Viên Mãn chi cảnh, nhưng so với Thánh Nhân, lại kém quá xa!

Gần như là Bán Thánh.

Chuyện gì vậy?

Nhìn kim quang công đức hạo hãn trên Cửu Thiên, trên mặt hai người không khỏi lộ ra vẻ khó xử!

Cái quỷ gì vậy!

Đang chứng Đạo trước mặt chúng sinh, kết quả lại thành ra như vậy!

Không chỉ Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, chúng sinh Hồng Hoang cũng đều ngây người, từng người trợn mắt há hốc mồm, ai có thể ngờ khi hai người Tây Phương chứng Đạo, lại xuất hiện sự cố như vậy.

Cảnh tượng này!

Với lúc Minh Hà Lão Tổ chứng Đạo năm xưa tương tự đến mức nào, đều là công đức không đủ, giữa chừng dừng lại.

Nhưng khác với Minh Hà Lão Tổ, trên người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề có Hồng Mông Tử Khí, họ là Thánh Nhân Thiên Định a!

"Chuyện gì vậy?" "Không muốn chứng Đạo nữa sao?

Dừng lại rồi!" "Chẳng lẽ vì hai người cùng lập Đại Giáo chăng?" "…." Từng đạo âm thanh vang vọng giữa Thiên Địa, đều đang sôi nổi thảo luận.

Thậm chí!

Không ít Đại Thần Thông Giả đều lộ ra nụ cười hả hê, nếu Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cứ như vậy cả đời đều không thể chứng Đạo, vậy thì tốt nhất!

Mỗi khi Thiên Địa xuất hiện thêm một vị Thánh Nhân, trên đầu họ lại thêm một phần áp lực.

Cho nên số lượng Thánh Nhân tự nhiên càng ít càng tốt!

Trên Kim Liên công đức, Chuẩn Đề vẻ mặt căng thẳng nói: "Sư huynh, rốt cuộc là chuyện gì?" Tiếp Dẫn cau mày chặt, hầu như muốn vắt ra nước, thở dài nói: "Hoặc có lẽ hai ta cùng lập Đại Giáo, cho nên công đức không đủ mà thôi!" Chuẩn Đề nghe vậy không khỏi lo lắng nói: "Vậy phải làm sao đây!?" Thấy kim quang công đức trên Cửu Thiên có dấu hiệu tiêu tán, cắn răng nói: "Sư huynh, ta không chứng Đạo, toàn bộ công đức nhường cho huynh là được!" Vì đại kế phát triển Tây Phương, Chuẩn Đề cũng liều mạng, cam nguyện từ bỏ Thánh vị ngay trước mắt!

"Sư đệ, không thể!" Tiếp Dẫn mở lời nói: "Nếu công đức không đủ, vậy chỉ có một cách, hướng Thiên vay mượn công đức!" "Vay mượn công đức?" Chuẩn Đề nghe vậy không khỏi ngẩn người.

"Không sai!" Tiếp Dẫn giải thích cho Chuẩn Đề, sau đó hai người liền lại lần nữa hướng Thiên phát thệ nói: "Thiên Đạo ở trên, ta nếu chứng đắc Vô Thượng Bồ Đề, trong Sát giới không có địa ngục ngạ quỷ cầm súc.

Cho đến loài bỏ, loài bay, loài mềm, loài động.

Không được mãn nguyện thì cuối cùng không thành Phật!" "Ta nếu chứng đắc Vô Thượng Bồ Đề, trong Sát giới người đều đồng một thiện tâm.

Không có hoặc niệm.

Lời họ muốn nói, đều tự tương tri ý.

Chương 173

Không được mãn nguyện thì cuối cùng không thành Phật.” “…” Hóa ra!

Trong ánh mắt kinh ngạc của chúng sinh Hồng Hoang, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liên tục phát hạ bốn mươi tám Đại Hồng Nguyện, một trăm lẻ tám Tiểu Hồng Nguyện!

Thiên Đạo có cảm ứng, kim quang công đức vẫn huyền phù không rơi cuối cùng cũng lại lần nữa giáng xuống, cùng với từng đạo thệ nguyện phát ra, tất cả đều chìm vào thể nội hai người!

“Hướng Thiên Đạo vay mượn công đức?” “Có thể làm như vậy sao?” Khi nghe lời hai người nói, mọi người đều thần sắc ngỡ ngàng, có cảm giác thao tác như vậy cũng được sao?

“Oanh!” “Oanh!” Lần này, khí thế trên người hai người cuối cùng lại lần nữa bạo trướng, nhanh chóng đạt tới cảnh giới Thánh Nhân!

Cuối cùng, tu vi Tiếp Dẫn dừng lại ở Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên Sơ Kỳ; tu vi Chuẩn Đề thì yếu hơn một chút, chỉ có Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên Viên Mãn!

Đồng thời, do hai người hướng Thiên phát hạ Đại Thệ Nguyện, kết xuống vô tận nhân quả với Thiên Đạo, hình thành một loại ràng buộc vô hình, như gông xiềng trói buộc thân thể.

Sự thật cũng chính là như vậy.

Cùng với sự phát triển của Hồng Hoang Thế Giới, ngay cả đến Tây Du ở hậu thế, cho chí thời đại Mạt Pháp, hai người đều chưa hoàn thành phân thệ nguyện!

Nhưng mặc kệ thế nào, hai người tổng đã chứng Đạo thành công

rồi.

"Ông…" Trong thể nội hai người xông ra một cỗ Thánh Nhân Uy Áp cường hãn vô cùng, quét ngang Lục Hợp Bát Hoang.

Vô số sinh linh cảm nhận Thánh Nhân chi Uy, không tự chủ được quỳ bái xuống, trong miệng cao hô Thánh Nhân!

Lúc này, Chuẩn Đề dường như đã hiểu ra, vội vàng nói: "Phổ thiên chi hạ, vô luận Đông Tây Phương, phàm là người tâm tồn thiện niệm, đều có thể nhập Tây Phương Giáo ta!" Sau khi nói xong câu này, thân ảnh hai người mới biến mất.

Tam Thanh nghe vậy, đều cau mày.

Lời Chuẩn Đề nói, rõ ràng là muốn tới Đông Phương tranh giành người!

Đợi dị tượng giữa Thiên Địa tiêu biến, trong lòng mọi người vẫn chưa hoàn hồn.

Một ngày năm Thánh!

Ai cũng không ngờ, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại đồng thời chứng Đạo trong cùng một ngày, cùng lúc trở thành Thánh Nhân!

Nếu thêm Thiên Đế Tử Vi, Nữ Oa nương nương, trong Hồng Hoang liền có thêm bảy vị Đại Năng cấp bậc Thánh Nhân, là chủ thể của Hồng Hoang Thế Giới sau này.

Vô thức, mọi người bắt đầu trong lòng so sánh thực lực mấy người, phát hiện trong đó lợi hại nhất vẫn là Thiên Đế Tử Vi, không hề nghi ngờ.

Ngay cả Lão Tử chứng Đạo, cũng vẫn không phải đối thủ của Thiên Đế!

Nhưng Thánh Nhân lại có một chỗ tốt, đó là bất tử bất diệt, điều

mà Tử Vi một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không thể sánh bằng.

"Thánh Nhân…" Trong lòng tất cả mọi người đều ngũ vị tạp trần.

Mấy vị Thánh Nhân chủ tể Hồng Hoang Thiên Địa, vì để phân chia Khí Vận Hồng Hoang, tất định sẽ trải qua một loạt minh tranh ám đấu, khi đó chúng sinh sẽ phải chịu khổ!

Có người thì may mắn, có người lại cảm thấy bi ai!

Vu tộc, Bách Vạn Quần Sơn.

Đế Giang và Chúc Cửu Âm đứng trên một đỉnh núi, xa xa nhìn về phía xa, trên mặt lộ ra ý vị phức tạp.

Đế Giang mở lời nói: "Lục Thánh Thiên Định, nay đều đã quy vị, đáng tiếc Vu tộc ta không có Nguyên Thần, lại không thể đản sinh ra Thánh Nhân!" Chúc Cửu Âm toàn thân quang ảnh lấp lánh, cả người dường như đều đang ở trong sự biến đổi giữa quá khứ, hiện tại, vị lai, mở lời nói: "Thánh Nhân làm chủ đại thế Hồng Hoang, Vu tộc ta tuy có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng cũng khó sánh vai cùng họ!" Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc tuy có thể phát huy ra thực lực cấp bậc Thánh Nhân, nhưng Đại Trận dù sao cũng là vật chết, Thánh Nhân lại là người sống!

Muốn lấy Đô Thiên Thần Sát Đại Trận kháng hành Thánh Nhân, quả là giấc mơ hão huyền!

Đế Giang nghe vậy nói: "Vu tộc ta và Yêu tộc sớm muộn gì cũng phải phân ra sinh tử, với dã tâm của Đế Tuấn, e rằng y sẽ nhanh chóng không ngồi yên được nữa!" Nghĩ vậy, Đế Giang quay đầu nhìn Chúc Cửu Âm bên cạnh, hỏi: "Nhị đệ, rốt cuộc huynh đã thấy gì trong Tuế Nguyệt Trường Hà?" Chúc Cửu Âm lại lắc đầu, ánh mắt sâu thẳm nói: "Dưới Thiên Đạo, Vu Yêu nhị tộc tất định sẽ lưỡng bại câu thương!" "Lối thoát duy nhất, chính là Thiên Đình!" Nghe lời Chúc

Cửu Âm nói, Đế Giang không khỏi chấn động, trong hai mắt bắn ra hai đạo thần mang kinh người, kinh ngạc nói: "Ý của đệ là gì!" … Yêu tộc, Yêu Hoàng Cung.

Đế Tuấn chắp tay đứng thẳng, xa xa nhìn cảnh tượng trên Hồng Hoang Đại Lục, sắc mặt ngưng trọng đến cực điểm.

Cùng với mấy vị Thánh Nhân liên tiếp chứng Đạo, con đường của Yêu tộc lại càng khó đi!

Thánh Nhân phân chia Khí Vận Thiên Địa, tất định sẽ coi Yêu tộc là trở ngại, phải tìm cách đối phó!

Kế sách hiện giờ!

Chỉ có nhanh chóng đánh bại Vu tộc, như vậy mới có thể trước khi các Thánh chưa kịp phản ứng, nắm quyền khống chế Hồng Hoang Thiên Địa.

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể kháng hành với Thiên Đình của Tử Vi!

"Chứng Đạo!" Đế Tuấn hai nắm đấm không tự giác siết chặt, trong mắt lộ ra ánh sáng khát vọng vô cùng.

Hiện tại y, điều cần nhất chính là sức mạnh!

Đúng lúc này, "Oa… oa…" sâu trong Yêu Hoàng Cung, đột nhiên truyền ra từng trận tiếng trẻ sơ sinh khóc thét, vô cùng chói tai, vang khắp cả Bồng Lai Đảo!

Phá vỡ sự bình tĩnh đã kéo dài!

Nghe tiếng khóc trong nháy mắt, sắc mặt Đế Tuấn không khỏi biến đổi, lộ ra vẻ cuồng hỉ!

Thân hình Đế Tuấn khẽ động, lập tức hóa thành một đạo độn quang đã đến bên ngoài một căn phòng.

Sau gần ngàn năm, Vân Mộng Trạch Nữ Thần cuối cùng cũng sinh hạ con cái cho Đế Tuấn!

Cần biết, tu vi của Đế Tuấn bản thân là Chuẩn Thánh Viên Mãn, tu vi của Vân Mộng Trạch Nữ Thần cũng không yếu, cả hai đều là những kẻ có căn cơ, huyết mạch thâm hậu, muốn sinh hạ con cái, có thể nói là khó khăn trùng trùng.

Đế Tuấn một bước đạp vào trong phòng, liền thấy mười vầng kim sắc tiểu Thái Dương!

Mười con Tiểu Kim Ô!

"Oa… oa…" Mười con Tiểu Kim Ô không ngừng khóc thét, toàn thân trên dưới lửa cháy bao quanh, sinh ra là Thiên Sinh Đạo Thể, tản mát ra huyết mạch chi lực khủng bố!

Mười con Tiểu Kim Ô, sinh ra là Thiên Sinh Đạo Thể, toàn thân trên dưới cháy rực Thái Dương Chân Hỏa.

Giữa lông mày lại có một vết sẹo màu xanh nhạt!

Hiển nhiên, ngoài việc kế thừa huyết mạch Tam Túc Kim Ô của Đế Tuấn, cũng kéo dài một tia huyết mạch của Vân Mộng Trạch Nữ Thần.

Điều đáng sợ nhất!

Mười con Tiểu Kim Ô vừa mới sinh ra, đã là Kim Tiên!

"Ha ha, cháu ta ra đời rồi?" Thái Nhất nghe tin vội vã đến, trên mặt lộ ra vẻ cuồng hỉ.

Con cái của Đế Tuấn đản sinh, đối với cả Yêu tộc, đó là một đại sự không thể nhỏ! … Trong Hỗn Độn.

Tử Vi cảm nhận sự biến hóa trong Hồng Hoang Thế Giới, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, sau đó lại trở về bình tĩnh.

“Cuối cùng cũng chứng Đạo rồi sao?” Khẽ lẩm bẩm một câu, trong mắt Tử Vi phản lại lộ ra một tia hưng phấn.

Nếu Tam Thanh không chứng Đạo, Hồng Hoang Thế Giới thật sự quá vô vị rồi!

Chương 174

Bất quá, có thể nói, sau khi mấy người thành Thánh, tất định sẽ gấp rút mưu đồ Hồng Hoang Thiên Địa, tự nhiên sẽ đứng trên mặt đối lập với Tử Vi.

Nhưng Tử Vi cũng không sợ chút nào.

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, dùng một đôi thiết quyền trấn áp tất cả, hoành đoạn cổ kim vị, thì có gì phải lo lắng.

Chuyển tầm mắt khỏi Hồng Hoang, Tử Vi tâm niệm vừa động, Càn Khôn Đỉnh hóa thành một đạo huyền quang từ thể nội xông ra, trong nháy mắt phóng đại ức vạn lần, tựa như chống trời chống đất.

Ngay sau đó, Tử Vi một bước bước ra, liền tiến vào trong Càn Khôn Đỉnh, khoanh chân ngồi xuống, ngũ tâm hướng Thiên.

"Ông!" Càn Khôn Đỉnh khẽ chấn động, tức thì bùng phát ra một cỗ thôn phệ chi lực khủng bố, cả vùng Hỗn Độn Hải đều sôi trào, vô tận Hỗn Độn Khí bị thôn nhập vào trong đó, hóa thành từng luồng Hỗn Độn Đạo Hỏa, không ngừng thiêu đốt thân thể Tử Vi!

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Huyết nhục trong thể nội Tử Vi hầu như hóa thành trong suốt, phảng phất như từng viên thần lạp kết tinh, không ngừng thôn nạp Hỗn Độn Nguyên Lực, cường hóa lực lượng nhục thân!

Trong mỗi tế bào, đều như có một Thần Minh khoanh chân ngồi, không ngừng minh xướng, Đạo Âm chấn động tứ phương!

Một tế bào, chính là một phương thế giới!

Toàn thân trên dưới Tử Vi, vô số tế bào đồng loạt chấn động, luyện hóa ra từng sợi Sinh Mệnh Nguyên Tinh, thúc đẩy nhục thân y

lên một tầng thứ cao thâm hơn!

Đơn giản mà nói, quá trình tu sĩ tu luyện, chính là quá trình tầng thứ sinh mệnh không ngừng tiến hóa, hướng tới sự 'nguyên sơ' của vũ trụ.

Sâu trong Hỗn Độn, chín vầng liệt dương màu tím huyền phù, không ngừng phóng thích ra ánh sáng rực rỡ.

Nếu Tử Vi có thể tôi luyện thành công, cường độ nhục thân của y cũng sẽ tăng lên một tầng nữa, đạt tới trình độ có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo!

Ngoài việc tôi luyện Đạo Thể, Tử Vi phân ra một phần tâm thần, chìm đắm trong ngộ Đạo, không ngừng tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc.

Thế Giới chi Đạo!

Trong đó, Pháp Tắc chi Lực dung nhập càng nhiều, Bản Nguyên thế giới sẽ càng hùng hậu, thế giới cũng sẽ trở nên càng bao la, cao cấp!

Nhưng!

Muốn tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, đâu có dễ dàng như vậy!

Tam Thiên Đại Đạo, ai có thể tham ngộ hết được?

Cho nên!

Thế Giới chi Đạo, đã định sẵn là một con đường vô cùng gian nan, nhưng một khi thành công, tỷ lệ báo đáp cũng cao đến đáng sợ! … Cùng lúc đó.

Trong Hồng Hoang, cùng với sự chứng Đạo của mấy vị Thánh Nhân, cũng trở nên náo nhiệt hơn bao giờ hết.

Lão Tử thì không muốn thu đồ đệ, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, và hai vị Thánh Nhân phương Tây, đều

đã biểu lộ ý nguyện muốn chiêu thu đệ tử.

Đối với chúng tiên Hồng Hoang, đó là một chuyện đại hảo a!

Nếu được Thánh Nhân nhìn trúng, trở thành đệ tử trong môn phái Thánh Nhân, dù là một Ngoại Môn Đệ Tử, thì cũng rất tốt!

Có một tầng thân phận như vậy, sau này hành tẩu Hồng Hoang, liền tương đương với có một tấm bùa hộ thân.

Trong nhất thời, vô số tiên linh giá tường vân, bay về phía đạo trường của mấy vị Thánh Nhân.

Đại đa số tu sĩ đều lựa chọn đi Côn Luân Sơn, muốn bái sư Thông Thiên và Nguyên Thủy.

Tu sĩ đi Tây Phương Đại Địa thì lại ít ỏi!

Thật sự Tây Phương Đại Địa quá nghèo nàn, đừng nói Linh Bảo, ngay cả Tiên Sơn Phúc Địa cũng không có mấy chỗ.

Huống hồ hai vị Thánh Nhân tuy đã chứng Đạo, nhưng lại hướng Thiên Đạo vay mượn vô lượng công đức, vừa mới lập Giáo, lại đã mắc nợ rồi… Nếu gia nhập Tây Phương Giáo, tốt xấu gì chưa nói, há chẳng phải phải trả nợ thay hai vị Thánh Nhân sao?

Do đó, căn bản không có mấy người đi Tây Phương!

Thậm chí!

Ngay cả những tiên linh vốn thuộc về Tây Phương, cũng không quản vạn dặm núi non trùng điệp, bay về phía Côn Luân Sơn, muốn bái sư học nghệ!

Không biết đã qua bao lâu.

Trong Côn Luân Sơn, đã có hết đợt này đến đợt khác tiên linh, tu vi từ cao đến thấp đều có, tất cả đều tụ tập xung quanh đỉnh núi nơi Tam Thanh Điện tọa lạc.

Trong nhất thời, cả Côn Luân Sơn đều trở nên hơi gà bay chó sủa!

Những tiên linh này tu vi khác nhau, căn cơ khác nhau, xuất thân đủ loại, số lượng đông đảo đến đáng sợ!

Hiển nhiên, sức hấp dẫn của Thánh Nhân thu đồ đệ quá lớn!

Đối mặt với nhiều tiên linh như vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên lần lượt thiết lập hai Đại Trận, bắt đầu khảo hạch những người này!

Nguyên Thủy ở bên trái thiết lập Luyện Tâm Vấn Đạo Đại Trận, nhanh chóng có một đám đông tiên linh tiến vào trong đó, muốn bái nhập Xiển Giáo.

Phía trên.

Nguyên Thủy nhìn trong đám tiên linh kia, căn cơ tạp nham, không khỏi nhíu mày, âm thầm thi triển thủ đoạn, cố ý loại bỏ một số người có căn cơ không tốt!

Những tiên linh có căn cơ thực sự quá kém, làm sao y có thể nhìn trúng!

Chú ý đến những hành động nhỏ của Nguyên Thủy, Thông Thiên không khỏi khẽ nhíu mày, cảm thấy có chút khinh thường thủ đoạn của Nguyên Thủy.

Rõ ràng là chiêu thu đệ tử, cạnh tranh công bằng, nhưng Nguyên Thủy lại rõ ràng kỳ thị những người xuất thân không tốt, y thật sự có chút không ưa rồi!

Nhanh chóng!

Khảo hạch bên Nguyên Thủy kết thúc, tổng cộng có mười hai người thành công vượt qua khảo nghiệm!

Lần lượt là Quảng Thành Tử, Cưu Lưu Tôn, Văn Thù Đạo Nhân,

Phổ Hiền Đạo Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Thanh Hư Đạo Nhân, Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Xích Tinh Tử và Vân Trung Tử!

Còn về Hoàng Long Chân Nhân nguyên bản, thì do Long tộc toàn bộ đã gia nhập Thiên Đình, nên không có trong danh sách mười hai người!

Vị trí của y, thì đổi thành Vân Trung Tử!

Mười hai người này, cũng chính là Thập Nhị Kim Tiên sau này!

Ngoài những đệ tử thân truyền này, Nguyên Thủy Thiên Tôn còn thu Nam Cực Tiên Ông và các Ngoại Môn Đệ Tử khác, dùng để quản lý công việc trong giáo!

Chỉ là!

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn một Đạo Nhân tham gia khảo hạch, trên mặt lại lộ ra vẻ kinh ngạc, nhịn không được đứng dậy, mở lời nói: "Nhiên Đăng Đạo Hữu, vì sao cũng muốn nhập Xiển Giáo ta?" Chỉ thấy người trước mắt là một lão giả, tóc hoa râm, mặt lớn tai to, một thân đạo bào màu xám, cả người nhìn qua phảng phất như một khúc cây khô, chính là Nhiên Đăng Đạo Nhân!

Tương truyền sau khi Bàn Cổ khai Thiên Địa, đản sinh ra một chiếc quan tài, trên đó có một ngọn đèn linh cữu, sau này hóa hình ra, chính là Nhiên Đăng.

Chương 175

Nhiên Đăng Đạo Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn giống nhau, đều là một trong ba ngàn khách Tử Tiêu ngày xưa, hiện nay cũng có tu vi Chuẩn Thánh Trung Kỳ!

Nghe lời Nguyên Thủy nói, Nhiên Đăng mở lời nói: "Ngọc Thanh Thánh Nhân quảng thu môn đồ, Bần Đạo Đạo Hạnh thiển bạc, do đó bái Thánh Nhân làm sư!" "Làm sao được, ta và đạo hữu là đồng bối, ta làm sao có thể làm lão sư của đạo hữu?" Nguyên Thủy nghe vậy không khỏi mở lời từ chối.

Nhiên Đăng lại thở dài một tiếng, vẻ mặt thành khẩn nói: "Nhiên Đăng một lòng cầu Đạo, mong Thánh Nhân nhất định phải đáp ứng." "…Tốt vậy!" Thấy Nhiên Đăng như vậy, Nguyên Thủy chỉ đành đáp ứng, mở lời nói: "Với Đạo Hạnh của đạo hữu, làm đệ tử của ta thì quá ủy khuất rồi, không bằng làm Phó Giáo chủ Xiển Giáo ta đi!" "Đa tạ Giáo chủ!" Nghe vậy, Nhiên Đăng tức thì đại hỉ, vội vàng hành lễ nói.

Sau khi Nguyên Thủy kết thúc việc thu đồ đệ, bên Thông Thiên Giáo Chủ cũng bắt đầu khảo nghiệm chiêu thu đệ tử!

Cũng là Luyện Tâm Vấn Đạo Đại Trận!

So với bên Nguyên Thủy Thiên Tôn, động tĩnh thu đồ đệ của Thông Thiên Giáo Chủ lớn hơn rất nhiều!

Cái gọi là Tiệt giả!

Tiệt thủ một tuyến Thiên Cơ, hữu giáo vô loại, trong chúng sinh, đều có duyên pháp.

Sau khi Thông Thiên Giáo Chủ thiết lập Luyện Tâm Vấn Đạo Đại

Trận, cũng không cố ý thao túng, một hơi thu đủ ba ngàn danh đệ tử!

Trong đó thân truyền đệ tử có Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu!

Ngoài ra, còn có Ô Vân Tiên, Kim Cô Tiên, Bì Lư Tiên, Cầu Thủ Tiên, Linh Nha Tiên, Kim Quang Tiên và Trường Nhĩ Định Quang Tiên cùng các Tùy Thị Thất Tiên!

Trong số ngoại môn đệ tử, nổi tiếng hơn cả là Tần Hoàn và Thập Thiên Quân.

Thông Thiên Giáo Chủ chiêu thu nhiều đệ tử như vậy, cũng đã chôn vùi một họa căn không nhỏ cho Tiệt Giáo sau này.

Tuy giữ vững nguyên tắc truyền thừa Đạo Pháp, giáo hóa chúng sinh, truyền bá Đại Đạo, nhưng những đệ tử này tâm tính phẩm chất khác nhau, lương bất tề, thời gian dài, khó tránh khỏi sẽ có ảnh hưởng.

Thông Thiên Giáo Chủ một hơi thu mấy ngàn danh đệ tử, tin tức truyền ra ngoài, tức thì gây ra một trận oanh động không nhỏ trong Hồng Hoang!

Số lượng đệ tử thu quá nhiều!

Sau khi thu đồ đệ, hai người liền bắt đầu khai đàn giảng Đạo, mỗi người truyền thụ Đại Đạo chân nghĩa!

Ngọc Thanh Tiên Pháp của Nguyên Thủy, Thượng Thanh Diệu Thuật của Thông Thiên, đều được hai người truyền thụ xuống, mỗi người giảng Đạo ba trăm năm!

Hai Giáo lần lượt đóng quân ở Côn Luân Sơn, là hàng xóm của nhau, nhưng cùng với thời gian trôi qua, ma sát giữa đệ tử hai Giáo cũng ngày càng nhiều!

Thông Thiên thu mấy ngàn danh đệ tử, căn cơ xuất thân đều có, và đa số đều là Yêu tộc.

Ngoài việc tu Đạo, những đệ tử này ở Côn Luân Sơn khắp nơi nhàn du, tìm Tiên hỏi Đạo, ngộ Đạo uống trà, thậm chí diễn võ đấu pháp!

Thời gian dài, khiến cả Côn Luân Sơn đều có chút yêu khí nồng nặc, ô yên chướng khí, không có một ngày nào được yên bình!

Thiên Thiên Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng ghét Yêu tộc, đệ tử của y cũng bị ảnh hưởng, tự thị rất cao, khinh thường môn nhân Tiệt Giáo.

Dần dần, hiềm khích giữa đệ tử hai Giáo càng ngày càng sâu!

Cuối cùng!

Sự việc càng ngày càng lớn.

Một ngày nọ, Linh Bảo Đại Pháp Sư của Xiển Giáo trong cơn giận dữ dùng Hàng Yêu Kiếm chém giết mười mấy đệ tử phổ thông của Tiệt Giáo, tức thì gây ra sự phẫn nộ của mọi người, suýt chút nữa bị một đám người Tiệt Giáo vây đánh đến chết!

Đúng lúc này!

"Ông!" Một cỗ Thánh Nhân Uy Áp hạo hãn quét qua, khiến tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều bị đánh bật ra thổ huyết, một đạo tiên quang trong nháy mắt cuốn Linh Bảo Đại Pháp Sư về Ngọc Hư Cung!

Rõ ràng, Nguyên Thủy đã ra tay!

"Khốn kiếp!

Thật sự cho rằng Tiệt Giáo ta không có ai hay sao, đi tìm Sư Tôn vì ta làm chủ!" Một đám người đại nộ, vội vàng đi tìm Thông Thiên Giáo Chủ kêu oan!

“Cái gì?

Lại có chuyện như vậy sao?!” Thông Thiên nghe lời các đệ tử nói, đầu tiên không dám tin, sau đó liền đại nộ, tức khí đùng đùng đi lên Ngọc Hư Cung, tìm Nguyên Thủy lý luận!

“Nhị ca, thân là tôn vị Thánh Nhân, lại là bậc trưởng bối, vì sao lại ra tay với tiểu bối!” Nguyên Thủy nghe vậy nhìn Thông Thiên một cái, đạm đạm nói: “Tam đệ, ta đã là trưởng bối, ra tay giáo huấn thì có sao?” Thông Thiên trầm giọng nói: “Nhưng cũng không cần phải ra tay nặng như vậy a!

Thủ đoạn của Nhị ca, họ làm sao chịu nổi?” “Chỉ cần nói với ta một tiếng, ta tự sẽ hảo hảo ước thúc!” Nguyên Thủy lại ung dung nói: “Tam đệ, đệ tử của đệ, suýt chút nữa đánh chết Linh Bảo, ta ra tay giáo huấn một chút thì có sao?” Nghe lời Nguyên Thủy nói, Thông Thiên không khỏi ngẩn người, sắc mặt có chút khó coi nói: “Được!

Vậy dám hỏi Nhị ca, Linh Bảo trước đó chém giết mười mấy đệ tử Tiệt Giáo ta, sổ sách này lại tính sao?!

Chẳng lẽ những đệ tử kia của ta đáng chết sao?” “A…” Nguyên Thủy khẽ cười một tiếng, liếc Thông Thiên một cái, mở lời nói: “Tam đệ, không phải ta nói nhị ca, ta là Bàn Cổ chính tông, xuất thân tôn quý, Thiên Sinh Đại Khí Vận, Đại Tạo Hóa, thu đồ đệ tự nhiên cũng phải chú trọng căn tính, cần tu đạo đức!” “Đệ xem xem, đệ thu nhiều Yêu tộc như vậy, thành thể thống gì!” Thông Thiên phản bác nói: “Nhị ca, có từng nghe một câu nói, cái gọi là Đại Đạo ngũ thập, Thiên diễn tứ cửu, độn khứ kỳ nhất, danh vi Tạo Hóa!” “Vô lượng chúng sinh đều có duyên thành Đạo, giáo nghĩa Tiệt Giáo ta, chính là tiệt thủ cái ‘nhất’ độn khứ kia, tạo phúc chúng sinh, có gì không đúng?” Nguyên Thủy thấy Thông Thiên giáo huấn mình, tức thì lạnh hừ một tiếng, nói: “Không hơn gì những loài thấp sinh noãn hóa, phi mao đái giác,

căn cơ thấp kém không chịu nổi, có thể làm nên đại sự sao?

Không bằng sớm trục xuất, khỏi làm ô uế danh tiếng Tam Thanh Thánh Nhân ta!" Thông Thiên nghe lời Nguyên Thủy nói, có chút không dám tin mà mở lớn hai mắt, tính khí nóng nảy cũng nổi lên, giận dữ nói: "Nguyên Thủy, huynh nói gì!" "Ngày thường ta đã nhẫn nhịn rất lâu, bây giờ ngay cả việc ta thu đồ đệ huynh cũng muốn chỉ trỏ hay sao?" "Chúng sinh đều có duyên cầu Đạo, ta lại không như huynh keo kiệt giữ gìn!" "Rõ ràng Linh Bảo ra tay làm thương tổn tính mạng đệ tử Tiệt Giáo ta trước, vậy mà huynh lại có lý rồi!" Nguyên Thủy thấy Thông Thiên gọi thẳng tên mình, không khỏi phẫn nộ nói: "Thông Thiên, Tiên Sơn Côn Luân là phúc địa tiên gia, vậy mà đệ lại chiêu dụ nhiều súc sinh vào, ô yên chướng khí, gà bay chó sủa, đâu có nửa điểm tiên gia khí tượng?

Vậy mà còn có mặt mũi đòi chia với ta!" "Không hơn gì một ít Yêu tộc mà thôi, giết rồi thì cũng giết rồi!" "Được!

Được!

Được!" Thông Thiên giận đến cực điểm, lặp lại ba chữ 'được', lạnh lùng cười nói: "Nếu Nhị ca đã ngang ngược vô lý như vậy, thì cũng đừng trách huynh đệ ta không niệm tình huynh đệ!" "Không phải Côn Luân Sơn sao, Tiệt Giáo ta không ở, khỏi làm phiền Xiển Giáo thanh tịnh!" Nghĩ vậy, Thông Thiên ánh mắt nhìn xuống Linh Bảo Đại Pháp Sư phía dưới, trên mặt lộ ra một tia uất nộ, nói: "Nếu đã như vậy, ta cũng không cần khách khí nữa!" Tâm niệm vừa động, trong hư không tức thì sinh ra một bàn tay vàng lớn, nắm lấy cổ Linh Bảo Đại Pháp Sư, kéo trái kéo phải, hung hăng rút đánh!

"Ba, ba, ba…" Cùng với từng đạo tiếng bạt tai, và từng trận tiếng kêu thảm thiết, Linh Bảo Đại Pháp Sư vừa được Nguyên Thủy cứu chữa lại bị đánh gần chết!

Bất quá, Thông Thiên tổng quy còn niệm vài phần tình huynh đệ, cũng không thật sự ra tay sát hại!

Tất cả, xảy ra quá đột ngột, ngay cả Nguyên Thủy cũng không kịp phản ứng!

Sau khi làm xong tất cả, Thông Thiên phẩy tay áo, liền bước ra khỏi Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy vốn muốn mở lời giữ Thông Thiên lại, nhưng lại thật sự không thể hạ được mặt mũi, lúc này lại thấy cảnh Linh Bảo Đại Pháp Sư bị đánh, phảng phất như bị đánh vào mặt mình, thần sắc không khỏi trầm xuống, lạnh hừ nói: "Muốn đi thì đi đi, rời khỏi Côn Luân Sơn, ta xem đệ có thể đi đâu!" "Chuyện cười!

Hồng Hoang rộng lớn, há chẳng lẽ Tiệt Giáo ta không có chỗ dung thân sao?" Thông Thiên lạnh lùng cười một tiếng, không quay đầu lại rời khỏi Ngọc Hư Cung.

"Tất cả đệ tử Tiệt Giáo, nghe lệnh bản Tôn, lập tức dời khỏi Côn Luân!" "Tuyệt vời!" "Cuối cùng cũng có thể rời khỏi nơi này rồi!" "Xiển Giáo, ta nhổ!" "…." Khi nghe lời Thông Thiên Giáo Chủ nói, một đám đệ tử Tiệt Giáo không kinh hãi mà còn vui mừng, những năm đó, Thông Thiên Giáo Chủ vẫn luôn dạy dỗ chúng đệ tử môn hạ, gặp người Xiển Giáo, không được vô lễ, nhất định phải cung kính như sư huynh đệ trong nhà!

Đệ tử Tiệt Giáo cũng thật sự đã làm như vậy!

Nào ngờ!

Người Xiển Giáo từ tận đáy lòng khinh thường họ, ban đầu thì giả bộ khách khí, về sau thì dứt khoát không còn che giấu nữa!

Thậm chí!

Trước mặt họ còn gọi là loài thấp sinh noãn hóa, không hề bận

tâm đến tình đồng môn.

Đệ tử Tiệt Giáo cũng không ngốc, mọi người đều là tu tiên vấn Đạo, ai lại thấp kém hơn ai?!

Bây giờ người Xiển Giáo coi thường ta, chẳng lẽ ta phải nhiệt tình đi theo họ sao?

Do đó!

Hiềm khích giữa hai Giáo ngày càng lớn, cuối cùng mới xuất hiện một màn náo kịch như vậy.

Chương 176

Hiện tại Thông Thiên Giáo Chủ muốn dời khỏi Côn Luân Sơn, chọn một đạo trường khác, một đám đệ tử Tiệt Giáo tự nhiên vui mừng khôn xiết.

Thông Thiên một tiếng lệnh hạ, đệ tử Tiệt Giáo nhanh chóng tập kết xong, Thông Thiên Giáo Chủ hô lớn một tiếng, thi triển Vô Thượng Thánh Nhân Đại Pháp Lực, cuốn lấy một đạo lưu quang, đem cả Bích Du Cung nhấc lên, dẫn đầu bay về phía Đông!

Phía sau y, theo sau là Ô Vân Tiên cùng các Tùy Thị Thất Tiên, sau đó là Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu bốn vị đệ tử thân truyền, rồi phía sau nữa là mấy ngàn Ngoại Môn Đệ Tử, hạo hạo đãng đãng bay về phía Đông!

Quy mô lớn vô cùng!

Pháp của Thông Thiên rất đơn giản.

Nếu Côn Luân Sơn ở phía Tây, y muốn đi về phía Đông, càng xa càng tốt!

Nhìn cảnh tượng Thông Thiên dẫn chúng đệ tử bay đi, sắc mặt Nguyên Thủy biến rồi lại biến, mấy lần muốn mở lời giữ lại, nhưng đều không nói ra.

Vạn nhất mở lời rồi, Thông Thiên lại không lĩnh tình thì sao?

Huống hồ!

Y cũng không có gì sai, Yêu tộc vốn là loài thấp sinh noãn hóa, căn cơ thấp kém, làm sao xứng đáng tu hành Tam Thanh Tiên Pháp?

Trong lòng ý niệm trăm chuyển, Nguyên Thủy cuối cùng lạnh hừ một tiếng, phẩy tay áo quay người đi vào động phủ.

Nếu Thông Thiên muốn đi, vậy cứ để y đi đi! … "Hít!" "Nhiều Tiên nhân như vậy?" "Không đúng, đó không phải Thông Thiên Thánh Nhân sao?" "…." Thông Thiên Giáo Chủ dẫn theo một đám đệ tử dọc theo bầu trời Hồng Hoang Thế Giới một đường bay về phía Đông, động tĩnh lớn như vậy, tức thì thu hút sự chú ý của vô số sinh linh giữa Thiên Địa.

Khi nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm!

Thông Thiên Giáo Chủ không phải ở đạo trường Côn Luân Sơn sao, lại dẫn tất cả đệ tử rời đi rồi?

Nhanh chóng!

Có người phát giác điều bất thường, nhìn thấy Bích Du Cung to lớn bên cạnh Thông Thiên!

"…" "Chẳng lẽ có mâu thuẫn với Nguyên Thủy Thánh Nhân?" "Tam Thanh phân gia rồi?" "…." Nghĩ đi nghĩ lại, cũng chỉ có một khả năng!

Nếu không thì!

Thông Thiên Thánh Nhân đang yên đang lành ở Côn Luân Sơn, vì sao đột nhiên rời đi, thậm chí ngay cả Bích Du Cung của mình cũng mang theo?

Bay không biết bao lâu, Thông Thiên cuối cùng cũng ra khỏi Hồng Hoang Đại Lục, một đường thẳng tiến đến Đông Hải mênh mông.

Bỗng nhiên!

Trước mặt hải diện xuất hiện một Tiên Đảo vô cùng to lớn, tiên khí bốc hơi, thụy quang phun trào, linh cơ như đại long xông lên Thiên Khung, nhìn qua là một Tiên Gia Phúc Địa nhất đẳng nhất!

Chính là Kim Ngao Đảo đại danh đỉnh đỉnh!

"Hòn đảo này linh cơ vượng thịnh, tiên vụ mù mịt, không hề thua kém Côn Luân Sơn…" "Lại là một đạo trường do Thiên Địa sinh thành!" Thông Thiên một mắt nhìn trúng Kim Ngao Đảo, vung tay áo một cái, "oanh long" một tiếng, an trí Bích Du Cung vào giữa đảo!

Sau khi an trí đạo trường tại Kim Ngao Đảo, Thông Thiên dứt khoát thường xuyên ở trên đảo khai giảng Đại Đạo, ngoài đệ tử môn hạ ra, còn hấp dẫn vô số Tán Tu đến nghe Đạo, Thông Thiên cũng không xua đuổi, mặc cho họ đến!

Thời gian dài!

Mỗi lần Thông Thiên giảng Đạo, sẽ có vô số tiên linh đến, hình thành vạn Tiên triều bái tượng! … Một nơi nào đó trên Hồng Hoang Đại Địa, Lão Tử đột nhiên cảm ứng được Khí Cơ vốn liên kết chặt chẽ giữa Tam Thanh, xuất hiện một vết nứt sâu.

Trên khuôn mặt già nua không khỏi lộ ra một tia tiếc nuối, khẽ thở dài một hơi.

Ba huynh đệ tính cách khác nhau, Đại Đạo lĩnh ngộ khác nhau, một ngày nào đó sớm muộn gì cũng phải có chuyện xảy ra!

Thực tế.

Tam Thanh phân gia, hầu như là chuyện đã định.

Tính cách Lão Tử nhìn có vẻ đạm nhiên, theo đuổi Đạo Vô Vi, nhưng lại lão mưu thâm tính!

Nguyên Thủy thì rất sĩ diện, luôn chú trọng căn cơ xuất thân, vô cùng cao ngạo!

Thông Thiên lại tính cách thẳng thắn, nguyện vì chúng sinh mà tranh một tuyến Đại Đạo chi cơ!

Chính vì tính cách khác nhau, ba người quan niệm Đại Đạo cũng hoàn toàn khác nhau, tuyệt đối không thể điều hòa.

Nếu Thông Thiên thừa nhận cách làm của Nguyên Thủy, đồng nghĩa với việc từ bỏ quan niệm Đại Đạo của mình, phủ định toàn bộ bản thân, vậy thì vô số năm tu hành, tức khắc hóa thành bọt nước!

Đừng nói Thánh Nhân, chỉ sợ tính mạng cũng khó giữ, trong khoảnh khắc sẽ phải chịu Đại Đạo phản phệ, hóa thành tro bụi!

"Phân rồi… phân thì phân đi!" Cuối cùng, Lão Tử thở dài một tiếng, trong mắt lóe lên một tia sáng rõ.

Nếu Thông Thiên cũng đã rời khỏi Côn Luân Sơn, vậy huynh cả như y, cũng không cần phải quay về nữa!

Lão Tử cưỡi Thanh Ngưu, tùy ý nhàn du trên Hồng Hoang Đại Địa, cuối cùng cũng đến trước một ngọn núi cổ kính hùng vĩ.

Thủ Dương Sơn!

"Oanh!" Lão Tử giơ tay chỉ một cái, trên Thủ Dương Sơn liền dựng lên một cung điện, được đặt tên là Bát Cảnh Cung!

Từ đó về sau, Lão Tử chuyên tâm ở trong Bát Cảnh Cung tu hành.

Nhưng sau khi Lão Tử giảng Đạo tại Nhân tộc, trong Nhân tộc có một thanh niên tên Huyền Đô, một lòng cầu Tiên vấn Đạo, vô cùng ngưỡng mộ Tiên Đạo Đại Pháp, nhưng vẫn luôn khổ vì không có cửa cầu Đạo.

Vì Huyền Đô dứt khoát rời khỏi bộ lạc Nhân tộc, mỗi khi đi ngang qua một Thần Sơn đều dừng lại, tế bái một phen, hy vọng có thể gặp được Tiên Nhân thật sự thu làm đồ đệ.

Cứ như vậy ngày lại ngày, năm lại năm.

Khi Huyền Đô đến Thủ Dương Sơn, Lão Tử cũng bị tấm lòng cầu

Đạo của y làm cảm động, thu y làm đệ tử duy nhất, truyền thừa y bát.

Nhanh chóng, tin tức Tam Thanh phân gia dần dần truyền bá ra, chúng sinh Hồng Hoang không ai không chấn kinh!

Tam Thanh xuất tự một môn, đồng khí liên chi, lại phân gia rồi sao?

Thật sự khiến người ta kinh ngạc.

Khi Tiếp Dẫn Chuẩn Đề phương Tây biết được tin tức này, lại vô cùng kích động, nhịn không được cười ha hả!

Vốn dĩ Tam Thanh đều là Thánh Nhân, nếu ba huynh đệ đồng tâm hợp lực, thêm vào Tru Tiên Kiếm Trận trong tay Thông Thiên, phi Tứ Thánh bất khả phá, có thể nói là thế lực lớn nhất Hồng Hoang!

Thiên Đình cũng không bằng!

Trong mắt hai người, Thiên Đế Tử Vi tuy chiến lực cường hãn, tuyệt thế vô song, nhưng nếu thật sự chiến đấu, chỉ sợ thắng bại khó đoán!

Bây giờ thì tốt rồi, Tam Thanh phân gia, tất định có mâu thuẫn không thể điều hòa.

Sau này hai sư huynh đệ liên thủ, tự nhiên có thể càng tốt hơn mưu đồ Khí Vận Đông Phương Đại Địa, từ đó làm lớn mạnh Tây Phương!

Chương 177

Do đó.

Đối với Tây Phương, đây là một chuyện đại hảo!

Chuẩn Đề vẻ mặt gian xảo nói: "Tây Phương ta bần tích, bây giờ chính là lúc có thể đi Đông Phương mưu đồ một phen, chiêu thu một số đệ tử nhập Tây Phương Giáo ta, hắc hắc…" … Trong Hồng Hoang, do mấy vị Thánh Nhân xuất thế, lại bình tĩnh được một đoạn ngày.

Nhân tộc sau mấy năm phát triển, triệt để đứng vững gót chân ở Bờ Đông Hải, tộc nhân có tới mấy chục ức không chỉ!

Nhưng!

Giữa Vu Yêu nhị tộc, lại sóng ngầm cuồn cuộn!

Thời gian đã trôi qua rất lâu kể từ kỳ hạn một nguyên hội do Hồng Quân năm xưa đặt ra!

Giữa Vu và Yêu không ngừng phát sinh những ma sát lớn nhỏ, trên Hồng Hoang đại địa, mỗi ngày đều có sự kiện đổ máu.

Hiển nhiên, Vu Yêu Nhị Chiến chỉ là chuyện sớm muộn.

Lúc này mới hiển lộ chỗ tốt của việc gia nhập Thiên Đình!

Vu Yêu hai tộc đấu đá ác liệt đến đâu thì có thể làm gì được, dám trêu chọc tu sĩ Thiên Đình sao?

Có Tử Vi Thiên Đế tọa trấn, chỉ sợ kẻ nào không biết điều mà chủ động gây sự, sẽ bị một ngón tay đè chết!

Thiên Đế không so đo, đó là đại nhân đại lượng; Thiên Đế so đo, thì chỉ có chết!

Gia nhập Thiên Đình, bản thân tương đương với có một đạo hộ thân phù!

Trong khi Vu Yêu hai tộc đối chọi, Nhân tộc cũng giành được sự phát triển vô cùng ổn định, có thể nói là kẻ hưởng lợi lớn nhất.

Bởi vì Nhân tộc phát triển vô cùng nhanh chóng, phạm vi hoạt động ngày càng lớn, tương tác với Vu tộc ngày càng thường xuyên, quan hệ vô cùng thân cận.

Dần dần!

Có Vu tộc và Nhân tộc thông hôn với nhau, lâu dần, đã sinh ra huyết mạch mới!

Nhân Vu!

Nhân Vu lại tập hợp ưu điểm của Vu tộc và Nhân tộc.

Nhân Vu không chỉ thiên sinh thể phách cường đại vô cùng, mỗi cử động đều có trăm vạn cân lực, mà còn sinh ra được Nguyên Thần mà Vu tộc không có!

Đặc biệt là tu luyện, tốc độ nhanh đến kinh người.

Thường chỉ vài trăm năm là có thể tu luyện đến Kim Tiên chi cảnh!

Khi Thập Nhị Tổ Vu phát hiện ra chỗ tốt của Nhân Vu, càng đại hỉ, không ngừng khuyến khích Vu tộc kết hôn với Nhân tộc, cường hóa thực lực hai tộc!

Nhưng!

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng!

Những ngày tháng bình yên phát triển của Nhân tộc, không còn nhiều nữa.

Tây Hải, Yêu Hoàng Cung.

Đế Tuấn tọa trên long ỷ, phía dưới là một đám cao tầng Yêu tộc, nghe Yêu Thần Bạch Trạch mở miệng nói: "Khải bẩm Bệ hạ, hôm nay thần du lịch Hồng Hoang đại địa, đã phát hiện một đại sự không hề nhỏ!" "Ồ?

Đại sự?" Nghe Bạch Trạch nói, trên mặt Đế Tuấn lộ ra vài phần hứng thú.

Y biết Bạch Trạch vẫn luôn trầm ổn, gặp biến không kinh, lão mưu thâm tính, là trí giả của Yêu tộc, chuyện có thể được y gọi là đại sự, tuyệt đối sẽ không đơn giản.

Bạch Trạch thần sắc tựa hồ có chút hưng phấn nói: "Trước đây thần vô ý phát hiện, sau khi các tộc nhân của Yêu tộc chúng ta thôn phệ Nhân tộc, tốc độ tu hành tăng lên rất nhiều!" "Không chỉ như vậy…" Bạch Trạch phất tay, trong tay liền xuất hiện một thanh sát kiếm đen như mực, tựa hồ sinh ra từ vực sâu địa ngục!

Nhìn thoáng qua.

Chỉ thấy trên kiếm đó khí đen lượn lờ, có từng oan hồn Nhân tộc mặt mày dữ tợn không ngừng xoay tròn, trong mắt chảy ra huyết lệ, khiến người ta rợn tóc gáy!

Vô cùng tà dị!

Dường như chỉ cần nhìn một cái, tinh thần sẽ đắm chìm vào đó!

"Thanh kiếm này, tên là Đồ Vu Kiếm!" "Là dùng tiên huyết và hồn phách Nhân tộc tế luyện mà thành, thôn phệ vô số huyết nhục Nhân tộc, có lực phá diệt đáng sợ!" Đế Tuấn hơi nghi hoặc nói: "Chẳng phải chỉ là một thanh sát lục chi kiếm, có gì kỳ lạ?" Bạch Trạch nghe vậy cười nói: "Bệ hạ có chỗ không biết!

Thanh kiếm này đối với chủng tộc khác, có lẽ chỉ là Linh bảo bình

thường!" "Nhưng đối với Vu tộc, lại như kịch độc vậy, có lực sát thương vô cùng khủng bố!" "Một kiếm xuất ra, có thể dễ dàng chém giết Đại Vu!" "Chỉ sợ Thập Nhị Tổ Vu kia cũng khó lòng chống đỡ được mũi nhọn của nó, đành phải ôm hận chịu chết mà thôi!" "Thanh kiếm này thật sự lợi hại đến vậy sao?" Nghe Bạch Trạch nói, trong mắt Thái Nhất bên cạnh bỗng nhiên bắn ra hai đạo kim mang kinh người, lập tức xuyên thủng hư không.

"Ong!" Thái Nhất xòe bàn tay lớn ra, tóm lấy Đồ Vu Kiếm vào tay, cảm nhận sát lục chi khí vô hình nhưng sắc bén vô cùng trong đó, không nhịn được cười lớn!

"Đại ca, có bảo vật này, quả thực trời giúp ta vậy!" "Nếu ta có thể dùng vô tận tiên huyết Nhân tộc tế kiếm, ắt sẽ luyện thành một thanh tuyệt thế sát kiếm!

Diệt Vu tộc, chỉ là chuyện trong tầm tay!" Đế Tuấn cũng gật đầu, trên mặt lộ ra một tia hưng phấn.

Yêu Thánh Cư Bỉ bên cạnh mở miệng nói: "Nghe nói Nhân tộc và Vu tộc dây dưa không rõ, dưới sự thông hôn lẫn nhau, đã sinh ra một lượng lớn Nhân Vu, không chỉ nhục thân đáng sợ vô cùng, mà còn có Nguyên Thần!" "Nếu cứ để hai tộc phát triển tiếp, nếu chúng liên thủ, sẽ vô cùng bất lợi cho Yêu tộc chúng ta a!" Yêu Thánh Đẳng Xà cũng nói: "Không sai!

Không thể chần chừ nữa!

Nếu có thể luyện thành Đồ Vu Kiếm và các tuyệt thế đại sát khí khác, trận chiến này, Yêu tộc chúng ta ắt thắng!" "Vu tộc ắt bại không nghi ngờ gì!" Nghe lời của mấy người, đầy sảnh Yêu thần đều hưng phấn, trên mặt lộ ra ý đồ tàn bạo khát máu.

Từng kẻ một gào thét, hận không thể lập tức ra tay, đồ sát Nhân tộc!

Lúc này, Đế Tuấn lại nhíu mày nói: "Trước hết đừng vui mừng quá sớm!" "Nhân tộc đó là do Nữ Oa sáng tạo, có thiên ti vạn lũ liên hệ với Tử Vi, nếu Yêu tộc ta đồ sát Nhân tộc, gây ra sự phản cảm của hai người đó, thì không ổn rồi!" "…" Nghe Đế Tuấn nói, sắc mặt mọi người đều khựng lại.

Trước đó đầu óc hưng phấn, không nghĩ đến vấn đề này.

Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương sáng tạo, nếu Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, Nữ Oa nương nương sẽ khoanh tay đứng nhìn sao?

Thánh nhân nổi giận, vạn xác chết!

Không thể gánh vác nổi a!

Xem ra, tuy có Đồ Vu Kiếm là thủ đoạn khắc chế Vu tộc, nhưng không thể thực sự lợi dụng được.

"Nhân tộc là do Nữ Oa sáng tạo không sai, nhưng… việc này cũng không phải là không khả thi!" Khi các yêu đang buồn rầu không giải quyết được, Côn Bằng vẫn luôn chưa mở miệng đột nhiên nói: "Đừng quên, trong Hồng Hoang không chỉ có Nữ Oa một vị Thánh nhân!" "Vu tộc và Nhân tộc lớn mạnh, chỉ sẽ ảnh hưởng đến sự thống trị Hồng Hoang của Thánh nhân!

Các Thánh nhân đó không muốn nhìn thấy, thà rằng Yêu tộc và Vu tộc chúng ta lưỡng bại câu thương thì tốt hơn!" "Nếu ta có thể lôi kéo một vị Thánh nhân, bình ổn Thiên Cơ, việc này chưa chắc đã không khả thi!" "Đương nhiên!

Muốn đồ sát Nhân tộc, cũng phải nhanh!" "Nhanh đến mức khiến tất cả mọi người đều không kịp phản ứng!" Không thể không nói!

Danh xưng Côn Bằng Yêu Sư không phải gọi suông, một cái nhìn mà y đã nhìn thấu Hồng Hoang đại thế, phân tích đâu ra đó.

Nhất châm kiến huyết!

Dưới Thiên Đạo đại thế, vài vị Thánh nhân chủ tể Hồng Hoang, cùng nhau chia cắt Thiên Địa khí vận.

Bất luận là Vu tộc, Yêu tộc, bất kỳ nhà nào độc đại cũng không muốn thấy, kết quả tốt nhất là Vu Yêu hai tộc tranh đấu không ngừng, cuối cùng lưỡng bại câu thương thì tốt.

Chương 178

Chỉ có như vậy, Thánh nhân mới có thể từ đó cướp lấy lợi ích, củng cố địa vị thống trị của mình!

Như vậy, tự nhiên đã trao cho Yêu tộc cơ hội để lợi dụng!

Có Thánh nhân bình ổn Thiên Cơ cảm ứng, Yêu tộc dùng thủ đoạn lôi đình đồ sát Nhân tộc, luyện thành Đồ Vu Kiếm, sau đó nhanh chóng phát động chiến tranh chớp nhoáng, quét sạch Vu tộc!

Dù cho Nữ Oa có phản ứng, chuyện đã trở thành sự thật đã định rồi, thì tức giận đến đâu cũng vô ích!

Kế sách này của Côn Bằng quả thực có thể gọi là tinh diệu, lấy Thiên Địa đại thế làm lợi dụng cho mình, mượn lực đánh lực.

Đế Tuấn gật đầu nói: "Đạo hữu không hổ là Yêu Sư của Yêu tộc ta, quả nhiên trí kế vô song!

Như vậy, việc này khả thi!" Nhưng.

Vấn đề duy nhất, là nên mời vị Thánh nhân nào ra tay?

Sau khi định ra kế hoạch, Đế Tuấn liền bắt đầu âm thầm mưu tính.

Trong đó, khâu quan trọng nhất, là phải có Thánh nhân âm thầm ra tay giúp đỡ!

Lần này, dù có khả năng đắc tội Tử Vi và Nữ Oa hai người, Yêu tộc cũng đã hạ quyết tâm muốn đồ sát Nhân tộc, luyện chế thành Đồ Vu Kiếm!

Lúc này Nhân tộc, lại căn bản không biết rằng đã rơi vào nguy cơ diệt tộc.

Một ngàn năm thời gian, thoắt cái đã qua!

Một ngày nọ.

Trời cao mây nhạt, gió hòa nắng đẹp, thời tiết vô cùng tốt.

Vô số Nhân tộc vẫn như thường lệ, sống cuộc sống vô cùng bình tĩnh.

Đột nhiên.

Phía trên bờ biển Đông Hải, trên bầu trời xuất hiện năm đạo thân ảnh!

Kẻ dẫn đầu hiển nhiên chính là Đế Tuấn.

Bốn người còn lại là Thái Nhất, Côn Bằng, Cư Bỉ và Đẳng Xà!

Đẳng Xà một đôi mắt âm u nhìn vô số Nhân tộc đang qua lại phía dưới, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh.

"Nhân tộc?

Nhỏ yếu đến vậy!" "Không tệ, thật không hiểu chủng tộc nhỏ yếu như vậy, có lý do gì để tồn tại giữa Hồng Hoang Thiên Địa!" Yêu Thánh Cư Bỉ cũng lắc đầu, ngữ khí khinh thường nói.

Đế Tuấn lại mở miệng nói: "Ngày đó Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc thành Thánh, liền chứng minh Nhân tộc quả thực có chỗ bất phàm!

Thiên Cơ tạo hóa, há ta có thể biết hết được." "Lát nữa khi đồ sát Nhân tộc, giết chết bảy tám phần là được, cũng không cần thiết phải khiến chúng diệt tộc!" Dứt lời!

Trong mắt Đế Tuấn lộ ra một tia ngoan lệ, lấy ra một tấm Sơn Hà Đồ, phất tay ném ra, tức thì bạo trướng đến ức vạn vạn dặm lớn nhỏ, bao phủ cả bầu trời, ngay cả ánh sáng mặt trời trên trời cũng bị che khuất!

Bờ biển Đông Hải nơi Nhân tộc sinh sống, bầu trời đột nhiên tối sầm lại.

"Ối!" "Trời tối rồi sao?" "Mau nhìn, đám mây đen lớn như vậy từ đâu đến?" "…" Vô số Nhân tộc nhìn lên trời, tức thì thấy tấm Sơn Hà Đồ khổng lồ vô cùng kia!

Ngay sau đó!

Dưới ánh mắt kinh hãi, khủng bố vô cùng đó, từ trong Sơn Hà Đồ bay ra từng đạo thân ảnh dày đặc, như châu chấu vậy, tản mát ra yêu khí ngút trời, tất cả đều là Yêu tộc!

Trong nháy mắt!

Đại quân Yêu tộc đã phủ kín cả bầu trời.

Vô số Yêu tộc dữ tợn xấu xí nhìn Nhân tộc phía dưới, tất cả đều nhe răng nhếch mép, trong mắt lộ ra ánh sáng khát máu!

Một màn vô cùng đáng sợ, trực tiếp dọa cho tất cả mọi người ngây người!

"Ục ục!" Không biết qua bao lâu, Thiên Địa mới vang lên từng tiếng nuốt nước bọt.

"Trời ạ!" "Yêu tộc!

Rất nhiều Yêu tộc!" "Nhân tộc chúng ta xong rồi a!" "…" Nhìn vô số Yêu tộc kia, tất cả mọi người đều sắc mặt kinh khủng, môi không ngừng run rẩy, gần như đứng không vững.

Thậm chí có kẻ, trực tiếp bị dọa đến tè ra quần!

Toại Nhân thị ba người từ trong động phủ bay ra, khi nhìn thấy đầy trời Yêu tộc, cũng đều sắc mặt thảm biến, không nhịn được hít ngược một hơi khí lạnh!

Nhiều Yêu tộc như vậy, đột nhiên giáng lâm Đông Hải, chỉ sợ kẻ

đến không thiện, thiện giả không đến!

Nhân tộc sắp có đại kiếp rồi!

Toại Nhân thị hít sâu một hơi, cố nén nỗi sợ hãi trong lòng, mở miệng nói: "Bần đạo Toại Nhân thị, không biết chư vị Đạo hữu giá lâm nơi Nhân tộc ta cư ngụ, có việc gì cao quý?" Sau khi nhìn thấy Toại Nhân thị ba người, trên mặt Đế Tuấn lộ ra một tia kinh ngạc, nói: "Không ngờ Nhân tộc lại có ba Đại La Kim Tiên, xem ra quả nhiên không thể giữ lại!" "Giết!" Đế Tuấn căn bản lười phí lời với y, vung tay lên, vô số Yêu tộc tức thì hung hãn lao xuống, như hồng thủy mãnh thú vậy, hóa thành mây đen kịt, xông về phía bộ lạc Nhân tộc!

Một cảnh tượng, như tận thế vậy!

Đại quân Yêu tộc đột nhiên tập kích, đối với Nhân tộc vừa mới sinh ra chỉ hơn vạn năm, không nghi ngờ gì là tai họa diệt vong!

"Kẹt kẹt!" "Nhân tộc, huyết nhục của ngươi, ta đã thèm chảy nước miếng đã lâu rồi!" "Kẹt kẹt, nghe nói não Nhân tộc là thứ ngon nhất thế gian, không biết thật giả?" "…" Vô số Yêu tộc phát ra từng tiếng gầm thét tàn nhẫn, xông xuống mặt đất, triển khai cuộc đồ sát đẫm máu!

Nhân tộc tuy có Kim Đan Đại Đạo, nhưng căn bản không thể so sánh với Yêu tộc, gần như không có chút sức phản kháng nào, trận chiến diễn ra một chiều.

Một cái chạm mặt, vô số Nhân tộc bị xé nát!

"Rắc rắc…" Một con đại yêu túm lấy đầu một phụ nhân xinh đẹp vặn xuống, bỏ vào miệng nhai nuốt ngon lành, máu bắn tung tóe!

Trước khi chết, trên mặt phụ nhân mang theo vẻ tuyệt vọng!

Thành ngàn vạn Nhân tộc, bị điên cuồng đồ diệt, tất cả huyết dịch, hồn phách Nhân tộc thu được, đều bị Đồ Vu Kiếm thôn phệ, khí tức

trên thân kiếm càng trở nên đáng sợ!

"Súc sinh!" "Yêu tộc tạp toái!" "Nhân tộc ta và Yêu tộc nước sông không phạm nước giếng, vì sao muốn diệt tộc quần ta!" Toại Nhân thị ba người mắt tơ muốn nứt, trong mắt chảy ra huyết lệ, gầm lên giận dữ tế xuất pháp bảo, đánh về phía Đế Tuấn!

"Hừ!" Đế Tuấn lạnh lùng hừ một tiếng, giơ tay vỗ một cái, đánh bay pháp bảo của ba người, lực đạo khủng bố tức thì trút xuống thân thể ba người.

"Oa…" Toại Nhân thị ba người bị đánh đến phun ra một ngụm máu lớn, thân thể đều suýt chút nữa nát bét!

"Bệ hạ, hà tất người tự mình ra tay!" Thập Đại Yêu Thần cười lạnh, cũng hóa thành lưu quang, xông xuống phía Nhân tộc mà giết!

"A!" "Mau chạy đi, ta không muốn chết!" "Mẹ ơi…" "…" Một người mẹ trẻ ôm đứa con vừa sinh đang chạy trốn về phía xa, đột nhiên một con đại yêu bay tới, há miệng hút một cái, trực tiếp nuốt cả hai người vào bụng!

Cảnh tượng thảm khốc như vậy, khắp nơi đều có!

Trên trời dưới đất, khắp nơi đều là tiếng Nhân tộc kêu thảm, tiếng khóc than, tiếng cầu cứu!

Máu chảy thành sông, âm phong gào thét, thi sơn huyết hải, giữa Thiên Địa đổ xuống vô biên huyết vũ!

Chương 179

Trong thời gian ngắn ngủi, không biết có bao nhiêu Nhân tộc bị chém giết!

Hoàn toàn là một thái độ muốn diệt Nhân tộc.

"Ha ha, yếu kém chính là tội lỗi!" "Muốn trách, thì trách ngươi quá yếu kém!" Vô số Yêu tộc cười quái dị.

Mắt thấy vô số đồng bào bị giết, Toại Nhân thị nắm chặt nắm đấm, gào lớn: "Chạy!

Mau chạy!" Đối mặt với Yêu tộc cường đại, Nhân tộc căn bản không có chút sức phản kháng nào!

Nếu không chạy trốn, Nhân tộc thật sự sẽ diệt tộc, chạy được bao nhiêu thì chạy bấy nhiêu.

Ít nhất cũng phải bảo lưu lại hỏa chủng Nhân tộc!

Trên thực tế, căn bản không cần Toại Nhân thị phân phó, tất cả Nhân tộc đều đang liều mạng chạy trốn, ai cũng không muốn chết!

Nhanh chóng!

Không ít Nhân tộc chạy đến quanh Thánh điện thờ phụng Lão Tử!

Từ khi Lão Tử lập Nhân giáo thành Thánh, Nhân tộc đời đời kiếp kiếp, đều tế bái Lão Tử!

"Kỳ cầu Thánh nhân đại phát từ bi, che chở Nhân tộc chúng ta a!" "Nhân tộc chúng ta chỉ cầu hòa bình, lại thảm tao Yêu tộc đồ sát, tử thương vô số, xin Thánh nhân cứu vớt Nhân tộc chúng ta!" "Thánh nhân tại thượng, cứu lấy Nhân tộc chúng ta đi!" "…" Trước Thánh tượng Lão Tử, vô số Nhân tộc khóc lóc gào thét, quỳ bái, kỳ cầu

Thánh nhân che chở, cứu vớt họ ra khỏi tai họa diệt tộc này!

Mà xem ra, Lão Tử thân là Giáo chủ Nhân giáo, mượn công đức lập giáo thành Thánh, hấp thu tín ngưỡng, khí vận chi lực của Nhân tộc, tự nhiên phải ra tay che chở Nhân tộc!

Ở phía sau y không xa, cảnh tượng Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, tạo thành sự đối lập rõ rệt với cảnh tượng này!

Như một sự châm biếm đẫm máu.

Thế nhưng!

Bất luận quỳ bái thế nào, Thánh tượng Lão Tử đều không có bất kỳ phản ứng nào!

Ức vạn Nhân tộc khóc thét, Thánh nhân cao cao tại thượng, có thể nghe thấy sao!

Có lẽ đã nghe thấy… Nhưng Thánh nhân lại hà tất phải ra tay?

Thiên Địa bất nhân, lấy vạn vật làm chó rơm!

Thánh nhân, cũng chẳng qua là Đại Đạo mà thôi.

Cuối cùng.

Tất cả Nhân tộc đều triệt để tuyệt vọng.

Thánh nhân cao cao tại thượng, đối mặt với lời cầu nguyện, chuyện đang xảy ra này, Lão Tử không thể không biết!

Thế nhưng Thánh tượng lại không có chút phản ứng nào, đã vứt bỏ họ rồi!

Vô số Nhân tộc nghiến nát răng, lòng bàn tay đều đã bị mười ngón tay đâm xuyên!

Nhưng đối phương lại là Thánh nhân cao cao tại thượng, họ chỉ là những con kiến hôi nhỏ yếu!

Không dám oán!

Cũng không cách nào đi oán hận!

Chỉ có thể khắc sâu nỗi bi thống và tuyệt vọng vào tận đáy lòng, vĩnh viễn ghi nhớ!

Con cháu đời đời, ngàn thu vạn đại!

Nhân tộc lại lần nữa bắt đầu chạy trốn, hướng về miếu Thánh phụ và Thánh mẫu, chỉ có Thánh phụ, Thánh mẫu mới có thể che chở họ!

Nhìn thấy cảnh này, Đế Tuấn đã sớm chuẩn bị liền cười lạnh một tiếng, tức thì đánh ra một đạo pháp lực lưu quang, cách ly miếu thờ Nữ Oa và Tử Vi!

Tất cả Nhân tộc đều không thể tiếp cận dù chỉ một phân hào!

Bờ biển Đông Hải.

Yêu tộc đã muốn đồ sát Nhân tộc, luyện chế Đồ Vu Kiếm, tự nhiên đã chuẩn bị vạn toàn!

Ngoài việc âm thầm hứa hẹn lợi ích cực lớn, mời Thánh nhân đó ra tay, che chắn Thiên Cơ, còn cân nhắc Nhân tộc có thể có những thủ đoạn khác.

Bởi vậy!

Đế Tuấn mới ra tay cách ly miếu Nữ Oa, miếu Tử Vi ngay lập tức.

Như vậy, Nhân tộc không thể thông qua hai Thánh tượng đó liên hệ với bản thể Tử Vi, Nữ Oa, kinh động hai người họ!

“A a a!” “Đáng hận a!” Mắt thấy Thánh phụ, Thánh mẫu thần tượng bị cách ly, tất cả Nhân tộc đều mắt tơ muốn nứt, bất cam gầm thét!

Trên mặt mỗi người đều đầy vẻ tuyệt vọng, bi phẫn!

Đối mặt với cự vật đáng sợ như Yêu tộc, với thực lực nhỏ bé của Nhân tộc, căn bản không thể ngăn cản.

Toại Nhân thị trong mắt chảy xuống hai hàng huyết lệ, "Phốc thông" một tiếng quỳ xuống, đau khổ nói: "Ta có lỗi với tộc nhân a!" Hữu Sào thị cũng khóc lớn nói: "Ta ngay cả tộc nhân cũng không bảo vệ được, còn đáng làm Nhân tộc Tam Tổ sao!" Truy Y thị một đôi mắt đẹp trở nên đỏ bừng, trên khuôn mặt xinh đẹp đầy vẻ phẫn nộ, chết chằm chằm nhìn Yêu tộc trên trời, phẫn nộ nói: "Yêu tộc, Nhân tộc ta từ nay về sau với các ngươi thề bất lưỡng lập!" "Từ nay về sau, Nhân thấy Yêu, ắt giết chúng!" Lời nói của Truy Y thị, lập tức gợi lên nỗi phẫn nộ trong lòng vô số Nhân tộc.

"Phốc thông!" "Phốc thông!"… Trên bờ biển Đông Hải, vô số Nhân tộc đều quỳ xuống, hướng trời thề!

"Nhân thấy Yêu, ắt giết chúng!" Vô số tiếng gào thét tê tâm liệt phế vang lên, tất cả mọi người đều đã phát hạ chủng tộc đại thề!

Kể từ đó.

Nhân, Yêu bất lưỡng lập!

Nỗi cừu hận khắc sâu vào tận xương tủy vô số người, dù trải qua vạn vạn năm, cũng khó lòng gột rửa sạch sẽ!

Nhưng.

Ngay cả khi Nhân tộc đã phát hạ chủng tộc đại thề như vậy, Yêu tộc vẫn không đặt trong lòng.

Trong mắt chúng, Nhân tộc nhỏ bé, yếu ớt đến mức lật tay có thể giết chết, không cần nghĩ nhiều, có thể làm gì được?

Sinh ra là để bị Yêu tộc thôn phệ!

Bởi vì trận chiến này quá nhanh, mãi đến lúc này, Hồng Hoang chúng sinh mới phản ứng kịp.

Không ngờ Yêu tộc lại ra tay chớp nhoáng, nhưng lại không ra tay với đối thủ cũ là Vu tộc, mà ngược lại đồ sát Nhân tộc mới sinh!

"Yêu tộc vì sao đồ sát Nhân tộc?" "Đế Tuấn làm như vậy, chẳng lẽ không sợ Nữ Oa nương nương, Thiên Đế quái tội sao?!" "Nhân tộc mới sinh, thực lực quá nhỏ yếu, căn bản không thể so sánh với Yêu tộc a!" "Nhân tộc, chẳng lẽ muốn diệt tộc sao?" Từng đạo tiếng bàn tán vang lên khắp Hồng Hoang, tất cả mọi người đều chú ý đến cuộc chiến giữa Nhân và Yêu hai tộc.

"Ha ha!" "Cười chết ta rồi!

Thứ như kiến hôi, cũng dám hướng trời bi minh sao?" Một trong Thập Đại Yêu Thần, Anh Chiêu cười lạnh liên tục, đột nhiên hóa thành nguyên hình, há miệng hút một cái, hình thành một luồng cương phong đáng sợ, tức thì cuốn lấy ngàn vạn Nhân tộc, nuốt vào miệng, "kẹt kẹt kẹt kẹt" nhai nuốt!

Chương 180

Thần thái dữ tợn đến cực điểm!

Thế nhưng.

Đúng lúc này!

Bờ biển Đông Hải, đột nhiên dâng lên một đạo khí tức vô cùng đáng sợ!

"Yêu tộc, tìm chết!" Một tiếng gầm giận dữ vang vọng khắp Thiên Địa, Khổng Tuyên thân mặc ngũ sắc đạo bào, chân đạp kim hồng, Chuẩn Thánh uy áp phô thiên cái địa!

Chỉ thấy y gầm lên giận dữ một tiếng, phía sau dâng lên năm đạo huyền quang đỏ trắng xanh vàng đen, như năm thanh thiên kiếm khổng lồ vậy, lập tức chém xuống!

"Phốc xuy!" Anh Chiêu căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp bị Ngũ Sắc Tiên Quang đánh trúng, thân thể nát bét thành một đám huyết vụ!

Ngay sau đó.

Khổng Tuyên động tác không ngừng, Ngũ Sắc Tiên Quang quét ngang, lập tức xuyên thủng hư không, quét về phía đại quân Yêu tộc.

"Oanh long!" Kèm theo một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa, vô số Yêu tộc bị diệt sát, trong đó bao gồm bốn Yêu Thần như Quỷ Xa!

Một cái chạm mặt, Thập Đại Yêu Thần chết mất một nửa!

Ban đầu Khổng Tuyên vâng theo phân phó của Tử Vi, vẫn luôn tu luyện gần bộ lạc Nhân tộc, và âm thầm che chở Nhân tộc.

Đang trong lúc bế quan, ai ngờ đại quân Yêu tộc đột nhiên tập

kích, chờ y phản ứng, đã chậm một bước!

Nhân tộc tử thương vô số, làm sao y giao phó với lão sư của mình đây?!

Khổng Tuyên hàm phẫn ra tay, không chút lưu tình, Ngũ Sắc Tiên Quang phô thiên cái địa, như thủy triều vậy, nơi đi qua, quần yêu đều diệt!

"Dám ngươi!" Đúng lúc này, người bên phía Yêu tộc cuối cùng cũng phản ứng.

Đằng Xà gầm lên giận dữ một tiếng, há miệng phun ra một đạo hắc mang, hóa thành khói sói cuồn cuộn, va chạm với Ngũ Sắc Tiên Quang, tức thì phát ra từng trận oanh minh, sản sinh một vụ nổ lớn kịch liệt, ngăn cản nó lại!

"Khổng Tuyên?

Hắc hắc!" Đằng Xà nhìn Khổng Tuyên xong, cười lạnh một tiếng, trên mặt lộ ra vài phần sắc thái âm lãnh.

Khi nhìn thấy Khổng Tuyên xuất hiện, Hồng Hoang chúng sinh không khỏi một trận kinh ngạc, không ngờ Khổng Tuyên lại ở gần Nhân tộc, xem ra y đang âm thầm thủ hộ Nhân tộc!

Nhưng điều khiến họ kinh ngạc nhất là tu vi của Khổng Tuyên.

Lần trước tại Đại hội Thiên Đình, Khổng Tuyên vẫn là Đại La Kim Tiên, kết quả chớp mắt đã thành Chuẩn Thánh!

Tốc độ tu luyện quả thực không thể nhanh hơn!

"Khổng Tuyên Thượng tiên!" Trong Nhân tộc, Toại Nhân thị ba người nhìn Khổng Tuyên xong, trong mắt tức thì bùng phát ra ánh sáng chưa từng có.

Nhân tộc trong lúc nguy nan, cuối cùng cũng có tiên linh nguyện ý

ra tay giúp đỡ!

"Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương sáng tạo, Thiên Đế mệnh ta thủ hộ!" Khổng Tuyên sắc mặt âm trầm, ánh mắt quét qua Đế Tuấn và những người khác, sát cơ lạnh lẽo nói: "Các ngươi Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, không sợ chọc Thiên Đế giáng tội sao?" Nhắc đến Thiên Đế, sắc mặt Côn Bằng và những người khác đều hơi biến đổi, ánh mắt Đế Tuấn hơi lóe lên, lạnh giọng nói: "Nói rồi, Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương sáng tạo, liên quan gì đến Thiên Đế?" Bạch Trạch ở xa hơn nữa lớn tiếng kêu: "Nhân tộc không tu Tam cương ngũ thường, họa loạn Hồng Hoang, là đại họa!

Yêu tộc chúng ta đồ sát Nhân tộc, là vì thiên hạ thương sinh!" "Chuyện cười!" Khổng Tuyên giận đến cực điểm cười ngược lại, quát mắng: "Muốn thêm tội, sợ gì không có cớ!

Theo ta thấy, Yêu tộc mới là loài trùng độc của Hồng Hoang, đợi Thiên Đế rảnh tay, sớm muộn gì cũng diệt các ngươi!" "Hôm nay có ta ở đây, lũ nghiệt súc các ngươi đừng hòng động đến Nhân tộc dù chỉ nửa phần!" Nghe Khổng Tuyên nói, ánh mắt Đế Tuấn hơi trầm xuống, nhàn nhạt nói: "Một mình ngươi, không đủ!" "Bệ hạ, để ta đối phó hắn!" Đằng Xà lớn tiếng kêu một tiếng, một đôi mắt âm u chằm chằm nhìn Khổng Tuyên, giận dữ nói: "Đứa cháu rắn của ta đã chết trong tay ngươi, hôm nay ta liền muốn báo thù cho đứa cháu đáng thương đó của ta!" "Ngươi nguyên bản cũng chỉ là một con sâu rồng thối!" Khổng Tuyên không chút lưu tình mỉa mai nói.

"Đáng ghét!

Ta ngược lại muốn xem ngươi có mấy phần bản lĩnh!" Đằng Xà thấy mình bị Khổng Tuyên gọi là 'sâu rồng thối', quả thực là sỉ nhục trần trụi, tức thì bạo nộ đến cực điểm, tức giận đến mức gào thét loạn xạ.

Hai tay vung lên, liền lấy ra một đôi xà mâu, hóa thành một đạo lưu quang xông về phía Khổng Tuyên!

Đối mặt với sự công phạt của Đằng Xà, trên mặt Khổng Tuyên lộ ra một tia lãnh tuấn, phía sau ngũ sắc tiên quang lóe lên, năm đạo quang mang đỏ trắng xanh vàng đen phun trào, như năm thanh tiên kiếm khổng lồ vậy, mang theo vô tận thần uy!

"Hoa lạp lạp!" Vô tận thanh sắc quang hoa cuộn lại, Thủy hành chân quang phô thiên cái địa, hóa thành thủy triều cuồn cuộn, tràn ngập hư không, nuốt chửng tất cả hắc sắc quang mang!

Không chỉ thế.

Thủy sắc quang hoa hung dũng, cuốn theo sức mạnh mênh mông, phản công về phía Đằng Xà!

Khổng Tuyên tuy chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng khi ra tay, uy thế kinh thiên động địa, không hề kém nửa điểm so với cường giả lão bài Chuẩn Thánh trung kỳ như Đằng Xà!

"Hừ!" Sắc mặt Đằng Xà hơi biến, xà mâu đen trong tay vung động, sinh ra từng luồng khói đen, như Độc Sát Yên La vậy, tràn ngập trời đất, bao phủ về phía Khổng Tuyên.

Độc Thủy Yên La chứa vô cùng kịch độc, nơi đi qua hư không phát ra tiếng xuy xuy lạp lạp chói tai, bốc ra từng trận khói trắng nồng đậm, có thể thấy độc tính mãnh liệt đến mức nào!

Ngay cả Chuẩn Thánh bị Độc Thủy Yên La dính vào người, cũng có nguy cơ vẫn lạc!

"Oanh long long!" Đầy trời độc yên và Thủy hành chân quang va chạm, tức thì xảy ra một vụ nổ lớn kịch liệt vô cùng, tiếng oanh minh không ngừng, hư không từng tấc từng tấc bị hủy diệt!

Khổng Tuyên thần sắc không đổi, phía sau Hỏa hành chân quang

lóe lên, tức thì rủ xuống đầy trời hỏa diễm, có Nam Minh Ly Hỏa, Tiên Hoàng Chân Hỏa, Bất Diệt Thiên Diễm, v.v., tản mát ra cao ôn nóng bỏng vô cùng, va chạm với đám độc yên kia!

Trong nháy mắt!

Kèm theo từng trận tiếng nổ chói tai, dưới sự thiêu đốt của vô cùng hỏa diễm, đầy trời độc yên tan biến, từng mảng lớn bị hủy diệt!

"Đáng hận!" Đằng Xà lão tổ thấy vậy, không nhịn được chửi thề một tiếng, hỏa khắc bách độc, lại vừa khéo khắc chế một môn độc đạo thần thông của y.

"Đi!" Không cho Đằng Xà lão tổ có thêm thời gian phản ứng, trong tay Khổng Tuyên liền xuất hiện một thanh Ngũ Sắc Tiên Vũ Phiến, rủ xuống từng đạo hà quang thụy khí, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành chi lực không ngừng lượn lờ, tản mát ra một luồng khí tức cường đại.

"Hô!" Khổng Tuyên vung Ngũ Sắc Tiên Vũ Phiến, nhẹ nhàng quạt một cái, một luồng ba động vô hình bùng phát.

Trong nháy mắt.

Giữa Thiên Địa xuất hiện một trận ngũ hành phong bão, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí lưu chuyển, quang mang hung dũng kích động, chói đến mức người ta không mở nổi hai mắt!

Kim phong liệt hỏa, hậu thổ thanh mộc, bích thủy thao thao, phô thiên cái địa, ngũ hành luân chuyển, tản mát ra sát cơ đáng sợ, như thiên hà đổ xuống, thẳng chỉ Đằng Xà!

Cảm nhận được thế công hùng hậu của Khổng Tuyên, Đằng Xà không khỏi biến sắc.

Khổng Tuyên sử dụng Ngũ Sắc Thần Quang đến mức xuất thần nhập hóa, khắc chế tất cả ngũ hành chi vật trong thiên hạ, không vật gì không quét được, uy lực cường hoành cực điểm, chỉ có thực sự

giao thủ với y, mới có thể biết Khổng Tuyên lợi hại đến mức nào!

Không chút do dự, Đẳng Xà lão tổ định vung xà mâu trong tay.

Đúng lúc này!

Ánh mắt Khổng Tuyên chợt lạnh, trong tay đột nhiên xuất hiện một chiếc bảo hoàn cổ xưa huyền hồn, pháp lực vừa thúc, tức thì bắn ra từng sợi Nguyên Từ tiên quang, tựa hồ bỏ qua hạn chế của hư không, trực tiếp rơi xuống xà mâu trong tay Đẳng Xà!

Nguyên Từ Hoàn!

Khắc chế tất cả pháp bảo loại binh khí trong thiên hạ!

"Tranh!

Tranh!" Một tiếng nhẹ nhàng vang lên, hai thanh xà mâu kịch liệt chấn động, suýt chút nữa thoát khỏi tay, không nghe theo Đẳng Xà lão tổ sai khiến!

Chương 181

"Cái gì!" Đằng Xà lão tổ nào ngờ Khổng Tuyên lại có thủ đoạn như vậy, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng há miệng phun ra từng đạo huyền quang đen, bản thân điên cuồng lùi về phía sau!

"Oanh!" Đầy trời ngũ hành phong bão rơi xuống, tức thì bao phủ Đằng Xà trong đó, xảy ra một vụ nổ lớn khủng bố.

Cả vùng Thiên Địa hư không triệt để sôi trào, Thiên Địa phá diệt, thân ảnh Đằng Xà triệt để chìm nghỉm trong đó, chỉ có thể nghe thấy từng tiếng gầm thét phẫn nộ không ngừng truyền ra từ bên trong!

Khi nhìn thấy cảnh tượng đáng sợ này, tất cả mọi người trong Thiên Địa đều chấn kinh!

Đằng Xà tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ, không phải đối thủ của Khổng Tuyên sao?!

"Hừ!" Đúng lúc này, giữa Thiên Địa lại lần nữa truyền ra một tiếng lạnh lùng hừ!

"Thiên Thần Chi Thủ!" Yêu Thánh Cư Bỉ tiến lên một bước, nửa thân mình ở phía trước, nửa thân mình ở phía sau, không ngừng dùng tay phải giấu sau lưng mạnh mẽ vỗ ra phía trước, giải phóng sức mạnh mênh mông trầm tích trong tuế nguyệt, hình thành từng đạo đại thủ ấn đáng sợ, không ngừng đè xuống phía trước!

"Oanh!" Liên tục hai chưởng vỗ ra, đầy trời ngũ hành chân quang tức thì bị đánh tan!

Hiển nhiên.

Cư Bỉ còn lợi hại hơn Đằng Xà!

Thân ảnh Đằng Xà vô cùng chật vật từ trong đó xông ra, tóc tai bù

xù, đạo bào nát bươm, đâu còn chút nào dáng vẻ phong khinh vân đạm ban đầu, hiển nhiên là đã chịu một phen khổ sở!

"Tiểu súc sinh, ta với ngươi thề bất lưỡng lập!" Đằng Xà quái khiếu một tiếng, phun ra một tấm trận đồ đen như mực, không ngừng bắn ra từng đạo kiếm khí đen, phô thiên cái địa chém về phía Khổng Tuyên!

Không chỉ thế!

Yêu Thánh Cư Bỉ càng không ngừng phóng ra Thiên Thần Chi Thủ, như đánh úp vậy, sức mạnh khủng bố mênh mông gọi về phía Khổng Tuyên!

Đối mặt với sự công phạt của hai đại cao thủ Chuẩn Thánh của Yêu tộc, Khổng Tuyên tức thì chịu đựng áp lực cực lớn, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng, nhưng cũng đã có chuẩn bị!

"Ong!" Chỉ thấy thân thể Khổng Tuyên hơi chấn động, tức thì từ trong đó xuất hiện hai đạo quang mang đỏ rực, phân biệt hóa thành hai kiện pháp bảo!

Ly Địa Quang Diễm Kỳ!

Thiên Hoàng Lô!

"Hô lạp!" Ly Địa Quang Diễm Kỳ vừa run, mặt cờ chiêu triển, nhân uân nhật nguyệt, mông lung càn khôn, rải xuống đầy trời hỏa quang, vững vàng thủ ngự trong đó!

Càng có từng điều hỏa long đỏ rực bay ra, gào thét xông về phía trước!

"Đang!" Thiên Hoàng Lô vừa lay động, bỗng nhiên phóng đại ức vạn lần, từ trong lò đổ ra phô thiên cái địa, như biển cả vậy Tiên Thiên Thần Thai Hỏa, tựa hồ thiêu đốt trời biển, uy thế đáng sợ đến cực điểm!

“Tê!” Khi nhìn thấy Khổng Tuyên lại tế xuất hai kiện Linh bảo vô cùng cường đại, tất cả mọi người đều không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh, trợn tròn mắt.

Bảo vật trên người Khổng Tuyên cũng quá nhiều rồi!

Ai ngờ.

Khổng Tuyên thân là hậu đại của Nguyên Phượng, được Hoàng Ly Nhi trọng thị, vì vậy trước khi lên đường đã tạm thời cho Khổng Tuyên mượn pháp bảo của nàng để hộ thân, lúc này vừa hay đã phát huy tác dụng!

“Oanh!

Oanh!” Thiên Hoàng Lô và Ly Địa Quang Diễm Kỳ một công một thủ, kèm theo Ngũ Sắc Thần Quang, Khổng Tuyên tức thì đã giao chiến với hai người Cư Bỉ và Đẳng Xà!

Đế Tuấn từ xa nhìn cảnh này, lạnh giọng nói: “Không cần quản, tiếp tục đồ sát Nhân tộc!” Bên phía Yêu tộc có năm Đại Chuẩn Thánh, chỉ dựa vào một mình Khổng Tuyên, quả thực không thể ngăn cản!

“Ngâm!” Lời Đế Tuấn vừa dứt, giữa Thiên Địa đột nhiên vang lên một tiếng rồng ngâm khổng lồ vô cùng, chấn động tứ hải bát hoang!

Ngay sau đó!

Dưới ánh mắt chấn hám của vô tận chúng sinh, từ trong Đông Hải đột nhiên xông ra một con Thương Long màu xanh khổng lồ vô cùng, không biết dài ức vạn vạn dặm, há miệng rống một tiếng, vô cùng âm lãng hóa thành sóng văn, chấn nát ức vạn Yêu tộc!

Sau khi phát ra một kích, thân ảnh Thương Long dần dần biến hóa, biến thành dáng vẻ một nam tử trung niên.

Hiển nhiên chính là Chúc Long!

Chúc Long cũng tham chiến rồi!

Ban đầu Chúc Long vừa mới quay về Đông Hải, dẫn theo một số long tử long tôn gia nhập Thiên Đình, ai ngờ vừa vặn gặp phải chuyện Yêu tộc đồ sát Nhân tộc.

Thân là Đại Long Thần của Thiên Đình, tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn!

"Chúc Long, ngươi cũng muốn nhúng tay sao?" Nhìn thấy thân ảnh Chúc Long xong, sắc mặt Đế Tuấn trầm xuống, lạnh giọng mở miệng nói.

"Đương nhiên!" Chúc Long lạnh lùng cười một tiếng, ánh mắt quét qua Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, nói: "Ta là Long Thần của Thiên Đình, Nhân tộc lại do Nữ Oa nương nương sáng tạo, sao có thể chịu Yêu tộc đồ sát?!" "Hừ!

Chúc Long, ta thấy ngươi muốn chết!" Nghe vậy, Thái Nhất tức thì gầm lên giận dữ.

Côn Bằng cũng sắc mặt âm lãnh, âm trầm nói: "Chúc Long, chẳng lẽ ngươi cho rằng một mình ngươi có thể ngăn cản ba người chúng ta sao?" Nghe lời Côn Bằng nói, sắc mặt Chúc Long không khỏi hơi biến đổi, có chút khó coi.

Quả thực.

Chúc Long tuy có thực lực Chuẩn Thánh viên mãn, chiến lực vô song, nhưng đối mặt với sự công phạt của ba người Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, cũng chỉ có kết cục thất bại!

"Hừ!" Ánh mắt Chúc Long ngưng lại, lạnh giọng nói: "Có chết không sống thì sao!" "Chúc Long, tự tìm đường chết!" Côn Bằng gầm lên một tiếng, ánh mắt âm u.

"Oanh!" Đúng lúc này, dị biến đột nhiên xảy ra!

Bờ biển Đông Hải vô tận địa mạch sôi trào, vô tận khí địa khí xông thẳng lên trời, một đạo thân ảnh đột nhiên từ trong long mạch độn ra, bỗng nhiên giáng lâm giữa chiến trường!

"Côn Bằng, đối thủ của ngươi là Bần đạo!" Chỉ thấy một đạo nhân trung niên thân mặc huyền sắc đạo bào, diện mạo cổ phác hàm hậu xuất hiện giữa chiến trường.

Hiển nhiên chính là Trấn Nguyên Tử của Vạn Thọ Sơn!

"Trấn Nguyên Tử!" Nhìn thấy Trấn Nguyên Tử xong, Côn Bằng không khỏi kinh hãi kêu lên, một mặt khó tin.

Ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất đều ánh mắt ngưng lại, nhìn Trấn Nguyên Tử xuất hiện giữa chiến trường, đầy mặt vẻ ngưng trọng!

Côn Bằng lớn tiếng kêu: "Trấn Nguyên Tử, ta Yêu tộc và Nhân tộc đánh nhau, ngươi nhúng tay vào làm gì?" Ánh mắt Trấn Nguyên Tử lạnh lùng quét qua ba người, giọng nói lạnh băng nói: "Lần trước các ngươi ám hại lão hữu của ta, Bần đạo chưa báo thù!

Lần này Yêu tộc lại ra tay với Nhân tộc, thứ lỗi cho Bần đạo ta không thể khoanh tay đứng nhìn!" "Hừ!

Đa quản chuyện bao đồng!" Côn Bằng nghe lời Trấn Nguyên Tử xong, không khỏi nổi giận đùng đùng nói.

"Tê!" "… Trấn Nguyên Tử?" "Trấn Nguyên Tử không ngờ cũng ra tay, muốn giúp đỡ Nhân tộc?" "…" Khi nhìn thấy Trấn Nguyên Tử xuất hiện giữa chiến trường, tất cả mọi người không khỏi giật mình, không ngờ cuộc chiến giữa Nhân, Yêu hai tộc, lại liên lụy đến nhiều Đại Thần Thông Giả như vậy!

Kỹ càng mà nói.

Lần trước Yêu tộc đối phó Hồng Vân, nếu không phải nửa đường xuất hiện Bắc Thần và Tướng Thần, Hồng Vân ắt chết không nghi

ngờ gì.

Thực sự mà nói, giữa Trấn Nguyên Tử và Yêu tộc, có thù không đội trời chung!

Lần này Yêu tộc muốn đối phó Nhân tộc, Trấn Nguyên Tử đã trực tiếp ra tay!

Nhưng… cũng có người từ sự kiện này ngửi thấy một tia mùi vị bất thường.

Chương 182

Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương sáng tạo, vì sao đại chiến đến giờ vẫn chưa thấy Nữ Oa nương nương ra tay?

Khổng Tuyên thân là Đại đệ tử của Thiên Đế, vì sao lại xuất hiện gần Nhân tộc?

Ngay cả Long tộc Chúc Long vì Nhân tộc, cũng không tiếc một trận chiến với Yêu tộc!

Lại có Trấn Nguyên Tử, tuy lấy danh nghĩa báo thù cho Hồng Vân mà ra tay, nhìn thì bình thường, nhưng trong đó đều cảm thấy có chút khác thường.

Nhân tộc… rốt cuộc có chỗ nào đặc biệt?

Xứng đáng được Thiên Đế Tử Vi coi trọng đến vậy?!

Không ít tiên linh có đầu óc linh hoạt, đều cảm thấy chuyện lần này, có lẽ không đơn giản như vậy!

Đằng sau sự kiện này, liên lụy quá nhiều!

"Hừ!" Lúc này, Đế Tuấn tiến lên một bước, cuối cùng cũng mở miệng, nói: "Chúc Long, Trấn Nguyên Tử, dù cho hai người các ngươi cùng lên thì sao, cũng khó lòng ngăn cản đại thế Yêu tộc ta!" "Đại ca, nói nhiều vô ích!" Thái Nhất rống dài một tiếng, trực tiếp tế xuất Hỗn Độn Chung!

Một tiếng "đang" vang lớn, chấn động Thiên Địa thời không, trấn áp Hồng Mông vạn cổ, bùng phát ra từng đợt sóng chuông, nghiền nát hư không, hung hăng đâm về phía hai người!

"Trấn áp!" Côn Bằng cũng gầm lên giận dữ một tiếng, thúc đẩy Yêu Sư Cung, đột nhiên hóa thành ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, như

một tòa Thái Cổ Ma Nhạc vậy, hung hãn trấn áp xuống thân thể Chúc Long, Trấn Nguyên Tử!

"Thúc!

Thúc!" Đế Tuấn hai tay ấn xuống, trong cơ thể xông ra hai đạo huyền quang, Hà Đồ, Lạc Thư khẽ chấn động, phun trào ra từng đạo tinh thần chi quang, xuyên thủng Thiên Địa hoàn vũ, nghiền nát tất cả vật chất!

Trong nháy mắt!

Ba người đồng thời ra tay!

Đối mặt với thế công của ba người Yêu tộc, ánh mắt Trấn Nguyên Tử ngưng lại, trong cơ thể đột nhiên bay ra một quyển sách lớn cổ xưa, "hoa lạp lạp" lật động!

"Hoa!" Từng luồng Huyền Hoàng mẫu khí từ trong Địa Thư phun trào ra, như một tấm màn vậy, bao phủ vô tận hư không, ép cho hư không xung quanh đều sụp đổ!

"Tranh!" Chúc Long giơ tay vồ lấy, trong tay liền xuất hiện một cán Phương Thiên Họa Kích đen kịt, đại kích vừa chấn động, tức thì bùng phát ra vạn thiên kích quang, tựa hồ thôn thiên phệ địa vậy, hư không như tờ giấy trắng bị xé rách!

"Oanh long long!" Trong nháy mắt.

Thế công của hai bên va chạm, tức thì xảy ra vụ nổ lớn kịch liệt, Thiên Địa, hư không không ngừng vỡ nát, hủy diệt!

Ức vạn trọng không gian được mở ra, sau đó lại nhanh chóng vỡ nát, từng trọng Địa Thủy Phong Hỏa xuất hiện, nhưng lại nhanh chóng hủy diệt!

Cả bầu trời bờ biển Đông Hải đột nhiên sụp đổ, lộ ra phía sau là

Hỗn Độn Hải to lớn!

Trong nháy mắt.

Trận đại chiến đáng sợ, kịch liệt nhất bùng phát!

"Oanh!" Chúc Long vung Phương Thiên Họa Kích, phía sau hiện ra một hư ảnh Thương Long dài ức vạn vạn trượng, hóa thành vô cùng vô tận quang thúc quán chú vào thân kích.

Toàn bộ cán đại kích trên đó hắc quang lượn lờ, trên mũi kích xuất hiện từng điểm sáng đen, tản mát ra lực thôn phệ khủng bố!

"Ong!" Ngay sau đó, từ trong điểm sáng đen đó, phun trào ra vô số kích quang trắng như tuyết, chói mắt, xé rách đại vũ trụ, xuyên thủng cả Thiên Địa hoàn vũ!

"Tinh Thần Kiếp Quang!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ khắp Thiên Địa, hai mắt đột nhiên hóa thành một kim một bạch, tựa hồ trở thành hai viên tinh thần khổng lồ, từ đó đổ ra hai đạo tinh thần quang thúc khổng lồ, chấn nát Thiên Địa!

Không chỉ thế.

Đạo bào Đế Tuấn bay lượn, toàn thân trên dưới mỗi một lỗ chân lông đều phun ra tinh khí, tuôn chảy xuống, hóa thành một trận tinh quang phong bão, quét sạch cả bầu trời!

"Oanh!" "Oanh!" Trong khoảnh khắc, từng đạo quang thúc không ngừng va chạm, không ngừng điên cuồng hủy diệt, xuất hiện từng đạo Hỗn Độn Lôi Đình.

Từng luồng hạt năng lượng cao không ngừng bắn ra, xuyên thủng Hỗn Độn Hải!

"Hỗn Độn Kiếp Quang!" Thái Nhất rống dài một tiếng, mạnh mẽ rung động Hỗn Độn Chung, phát ra một loạt tiếng "đang đang đang"

chuông minh, âm thanh chấn động lục hợp.

Mắt thường có thể thấy, từ miệng đỉnh đó bắn ra từng đạo quang thúc màu xám, dính nhiễm khí tức Hỗn Độn nguyên sơ, tựa hồ muốn khai thiên tích địa vậy, nặng nề trấn áp vô tận hư không!

"Hắc Ám Chi Môn!" Chúc Long quát lớn, Phương Thiên Họa Kích chém xuống, tức thì chém ra một đạo quang thúc đen, trong hư không chuyển chiết chín lần!

"Ong!" Khoảnh khắc tiếp theo, trên Cửu Thiên hiện ra chín đạo môn hộ đen kịt khổng lồ, một đầu khác tựa hồ liên kết với vực sâu vũ trụ vậy, tản mát ra một luồng lực thôn phệ vô cùng khủng bố.

"Oanh!

Oanh!" Từng đạo Hỗn Độn Kiếp Quang xông vào trong môn hộ đen đó, tức thì xảy ra vụ nổ lớn, sức mạnh hung dũng toàn bộ bị trấn áp!

Thế nhưng!

Sức mạnh của Hỗn Độn Kiếp Quang thực sự quá khủng bố, từng tòa Hắc Ám Chi Môn khó lòng chịu đựng, không ngừng bị chống đỡ nổ tung!

Một bên khác.

Trấn Nguyên Tử giơ tay vung lên, từ trong Địa Thư xông ra từng đạo Huyền Hoàng mẫu khí, hóa thành một trăm lẻ tám con Mậu Thổ Chân Long, vảy giáp lấp lánh, cuốn theo sức mạnh mênh mông trầm trọng, xông về phía Côn Bằng!

"Băng Phách Thần Quang!" Côn Bằng quát lớn, Yêu Sư Cung mạnh mẽ chấn động, từ đó xông ra từng đạo tiên quang màu xanh băng, như sương lăng băng thứ vậy.

Dưới ánh mặt trời phản chiếu điểm điểm ánh sáng lung linh, mỹ lệ tuyệt trần!

Ức vạn sợi Băng Phách Thần Quang bay ra, đông cứng Thiên Địa hư không khiến nó vỡ nát từng mảnh, như mặt gương vậy "kẹt kẹt kẹt kẹt" vỡ thành vô số mảnh vỡ, rơi xuống.

Băng Phách Thần Quang!

Không chỉ cực hàn, mà còn có lực phá hoại cực kỳ đáng sợ!

"Thúc!

Thúc!

Thúc!" Từng đạo Băng Phách Thần Quang rơi xuống, va chạm với từng con đại long kia, tức thì đông vỡ thành vô số mảnh vỡ.

Nhưng lại có một luồng hàn khí vô cùng đáng sợ lan tràn ra, trong hư không bốc lên vô số khói trắng, đông cứng tất cả đại long, từng con một rơi xuống mặt đất, vỡ nát!

"Yêu Sư Cung, trấn áp!" Côn Bằng gầm lên giận dữ, bàn tay lớn vỗ xuống, đánh ra từng đạo pháp lực, thúc đẩy Yêu Sư Cung, hóa thành một đạo tiên mang màu xanh, hung hăng đâm về phía Trấn Nguyên Tử!

Trấn Nguyên Tử lạnh lùng hừ một tiếng, trên đầu Địa Thư, Huyền Hoàng chi quang rủ xuống, cả người bị bao bọc kín mít, căn bản không hề sợ hãi!

Địa Thư!

Vốn do thai mô đại địa hóa thành, là chí bảo phòng ngự đỉnh cấp nhất trong Hồng Hoang!

Nếu Trấn Nguyên Tử một lòng phòng ngự, thật sự không có mấy người có thể phá vỡ phòng ngự của y!

Yêu Sư Côn Bằng, hiển nhiên không nằm trong số này! … Một bên khác, Khổng Tuyên một mình đấu với hai Yêu Thánh Cư Bỉ và Đẳng Xà, không hề yếu thế chút nào!

Chương 183

Dựa vào vô số pháp bảo hộ thể trong tay, Khổng Tuyên sử dụng Ngũ Sắc Thần Quang đến mức xuất thần nhập hóa, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành chi lực sôi trào, Thiên Địa vạn vật, không vật gì không quét được! … So với hai chiến trường của Trấn Nguyên Tử và Khổng Tuyên, đại chiến giữa Chúc Long và Đế Tuấn, Thái Nhất lại kịch liệt hơn rất nhiều!

Chúc Long tuy có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, chiến lực tuyệt thế vô song, nhưng Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không dễ chọc.

Đặc biệt là Đế Tuấn, đã chém Tam Thi, cũng đang ở cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Thái Nhất tuy chỉ có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng dựa vào Hỗn Độn Chung trong tay, tung hoành ngang dọc, trấn áp Hồng Mông vạn cổ, thế công cũng đáng sợ cực điểm!

Hai huynh đệ hợp lực ra tay, chiến lực càng tăng gấp bội!

"Hống!" Chúc Long gầm lớn, toàn thân trên dưới không khí sôi trào, cả người gần như muốn bốc cháy, đại kích trong tay phát quang, không ngừng "ông minh", vô tận pháp tắc chi quang lóe lên.

Âm và Dương!

Quang và Ám!

Hủy diệt và Tân sinh!...

Vô cùng quang ảnh biến ảo, Chúc Long không ngừng vung đại kích, diễn dịch chính phản chi đạo!

Từng hắc động, bạch động không ngừng xoay chuyển, phun ra từng đạo tiên quang hai màu đen trắng, xé rách đại vũ trụ hư không,

ẩn chứa uy lực vô hạn, phá nát hư không không ngừng!

Tuy Chúc Long lợi hại, nhưng Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không cam chịu yếu kém!

"Đang!" Hỗn Độn Chung vang lên, Thiên Địa động, một chiếc Hỗn Độn Đại Chung dưới sự thúc đẩy của Thái Nhất, hóa thành một tòa Hỗn Độn Ma Nhạc, không ngừng đè xuống thân thể Chúc Long.

Mỗi lần rơi xuống, Hỗn Độn Hải đều sụp đổ ầm ầm, bị đập sâu vào một cái hố lớn!

Thiên Địa bất ổn, hư không đều sụp đổ!

Hỗn Độn Chung là một trong Khai Thiên Tam Bảo, có sức mạnh vô thượng, gần như không thể ngăn cản!

Đế Tuấn tuy không có pháp bảo đỉnh cấp như vậy, nhưng lại nghiên cứu pháp thuật thần thông của bản thân đến cực hạn, Hà Đồ Lạc Thư hóa thành Tinh Thần Thánh Thương.

Mỗi một thương đâm ra, đều bắn ra một đạo tinh mang rực rỡ, gần như bỏ qua hạn chế của thời không, đánh về phía Chúc Long!

Ba người giao chiến kịch liệt, trực tiếp đánh vào sâu trong tinh không, từng đạo tiên quang rực rỡ tràn ra, quét ngang Thiên Địa, xuyên thủng và làm nổ tung từng vì sao!

Hồng Hoang chúng sinh chỉ có thể nhìn thấy ba đạo thân ảnh mơ hồ không ngừng giao chiến, giữa Thiên Địa xuất hiện vô số tàn ảnh.

Giữa luồng quang khí hung dũng, từng mảng lớn tinh vực hải nổ tung!

Mỗi một kích đều kinh thế hãi tục!

Không biết bao nhiêu kích sau, Đế Tuấn gầm lên giận dữ một tiếng, hai tay trước người mạnh mẽ vồ lấy, giữa lòng bàn tay và các

ngón tay tràn ra vô tận quang mang rực rỡ, chói đến mức người ta gần như không mở nổi hai mắt.

Một luồng bí lực vô danh bùng phát, sâu trong tinh không, không biết bao nhiêu viên đại tinh cổ lão bị lập tức luyện hóa, lập tức bị xé nát.

Từng vì sao vây quanh Đế Tuấn, tản mát ra sức mạnh bẻ cong vũ trụ, đâm về phía Chúc Long!

"Khai!" Đối mặt với thế công khủng bố như vậy của Đế Tuấn, Chúc Long thần sắc ngưng trọng, một tay cầm Phương Thiên Họa Kích, mạnh mẽ chém về phía trước!

Kích quang xé rách vũ trụ!

Đồng thời, tay trái của y cũng nắm chặt thành quyền, đại xảo bất công, không chút hoa mỹ vung về phía trước!

Lực nhục thân khủng bố bùng phát, hình thành một luồng quyền cương màu vàng, xé nát vạn cổ tinh không!

"Oanh!" "Oanh long!" Nơi kích mang, quyền cương đi qua, từng viên đại tinh nổ tung, khó lòng chịu đựng được loại lực lượng khủng bố này!

Bất luận bao nhiêu tinh thần va chạm, tất cả đều bị đánh tan nát, hóa thành vô số vẫn tinh, mảnh vỡ, bay tán loạn khắp nơi!

Từ trên Hồng Hoang đại địa nhìn lên, tựa hồ đang nở rộ một trận pháo hoa vô cùng thịnh đại.

Nhìn cảnh tượng vô cùng chấn hám này, tất cả mọi người đều nín thở, khó tin trợn tròn mắt, điên cuồng nuốt nước bọt.

Đế Tuấn giơ tay hái tinh thần!

Chúc Long lại giơ tay phá nát tinh thần!

Sức mạnh như vậy, thực sự khiến người ta cảm thấy chấn động!

Phải biết rằng, hai người chỉ có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn mà thôi, lại có thần uy như vậy, thật khó mà tưởng tượng khi Thánh nhân thực sự đại chiến thì sẽ đáng sợ đến mức nào!?

"Chúc Long, nếu ngươi chỉ có chút bản lĩnh này, thì khó lòng ngăn cản ta!" Giữa lúc hai người ra tay, Đế Tuấn lạnh giọng rống dài nói.

Y nói không sai, tuy Chúc Long tạm thời ngăn cản được y và Thái Nhất, nhưng đừng quên phía dưới có vô số Yêu tộc, vẫn đang không ngừng đồ sát Nhân tộc!

Tình trạng Nhân tộc bị đồ sát không có chút cải thiện nào!

Chỉ dựa vào Nhân tộc Tam Tổ, cũng chỉ miễn cưỡng có thể chống lại năm đại Yêu thần còn lại, Yêu tộc còn lại há chỉ ức vạn?

"Đế Tuấn, ngươi cường hành ra tay với Nhân tộc, tuy ta không biết ngươi dùng thủ đoạn gì, bình ổn cảm ứng của Thiên Đế, nhưng nhất định sẽ phải trả giá đắt!" Chúc Long lệ tiếng quát tháo, một đôi mắt rồng tràn ra ánh sáng lạnh lẽo, động tác trên tay lại không ngừng.

Đế Tuấn nghe vậy lạnh giọng nói: "Chúc Long, Bản Tôn thực sự không hiểu, với bản lĩnh của ngươi, vì sao lại phải thần phục Tử Vi?!" "Bớt phí lời, muốn chiến thì chiến!" Ánh mắt Chúc Long chợt lóe, giận dữ quát: "Đã nói nhiều như vậy, đừng có mơ Long tộc ta trở thành con rối của Yêu tộc!" "Bằng ngươi Đế Tuấn, có tư cách gì mà muốn sánh vai cùng Thiên Đế!" Chúc Long không chút lưu tình mỉa mai nói.

"Tốt!

Để ta xem Chúc Long ngươi rốt cuộc có gì lợi hại!" Dường như bị chạm vào nỗi đau, Đế Tuấn nghe vậy tức thì bạo nộ, trán nổi gân xanh, gầm lên giận dữ: "Hôm nay ắt chém ngươi!" "Chư Thiên Tinh

Đấu, gia gia ngô thân!" Kèm theo tiếng quát lớn của Đế Tuấn, "ông" một tiếng khẽ vang, toàn thân Đế Tuấn đột nhiên trở nên vô cùng sáng ngời!

Trong ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu của cơ thể, thần quang phun trào, mỗi huyệt đều có tinh mang rực rỡ xông ra, diễn hóa thành ba trăm sáu mươi lăm viên đại tinh!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Không thể không nói!

Đế Tuấn quả thực kinh tài tuyệt diễm, dùng đạo khu của bản thân diễn hóa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu, ứng với ba trăm sáu mươi viên đại tinh, khóa sức mạnh của đại trận trong cơ thể!

Tuy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do một người thi triển, sức mạnh kém hơn bản gốc không ít, nhưng cũng cực kỳ đáng sợ!

Nhưng!

Chưa xong!

Sau khi Đế Tuấn biến đạo khu của bản thân thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, hai tay không ngừng đánh ra từng đạo ấn quyết trước người!

"Oanh long long…" Cả vùng tinh không đều chấn động kịch liệt, tinh quang mênh mông như thủy triều tuôn trào, tất cả vây quanh y, ẩn ẩn hình thành một tọa đại trận sơ hình!

Vô số tinh quang hội tụ, hoặc băng lãnh, hoặc sí nhiệt, hoặc hắc ám, ngưng tụ ra ba trăm sáu mươi viên đại tinh hư ảnh!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Chương 184

Trong cơ thể là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Ngoài cơ thể cũng là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Đế Tuấn dung hợp trận pháp trấn tộc của Yêu tộc với thần thông của bản thân, hóa thành của mình để sử dụng, nguồn cảm hứng lại đến từ Bắc Thần Đạo Nhân!

Lần trước Bắc Thần Đạo Nhân trước mặt Hồng Hoang chúng sinh tế xuất Chu Thiên Tinh Đấu Kiếm Pháp.

Một kiếm ra, Thiên Địa thất sắc, đầy trời đều là tinh đấu, để lại cho Đế Tuấn ấn tượng vô cùng sâu sắc!

Sau khi trở về, Đế Tuấn khổ tâm nghiên cứu, cuối cùng đã thông suốt, sáng tạo ra một pháp môn độc đáo, có thể nâng cao chiến đấu lực của mình lên một mức độ cực lớn!

"Ong!" Được song Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận gia trì, sắc mặt Đế Tuấn phiếm hồng, cả người thân thể đều ẩn ẩn trương lớn một vòng, toàn thân trên dưới mỗi một lỗ chân lông đều tuôn chảy ra tinh thần quang mang hung dũng, cả người khí thế cũng đề thăng đến tuyệt đỉnh!

Tuy không phải Thánh nhân, nhưng lại cường đại hơn Chuẩn Thánh viên mãn không biết bao nhiêu lần!

Có thể so sánh với Minh Hà Lão Tổ ngày xưa chứng đạo không thành, nhưng đã siêu việt Chuẩn Thánh viên mãn!

"Tê!" "Cái gì!" "Song Tinh Thần Đại Trận, Đế Tuấn lại có thủ đoạn như vậy!" "…" Khi nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều trở nên không bình tĩnh, thủ đoạn thần thông của Đế Tuấn lợi hại hơn

tưởng tượng rất nhiều!

Ai có thể, ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận các loại trận pháp đều có thể khắc ghi trong cơ thể, hóa thành của mình để sử dụng!

"Hô…" Cảm nhận khí tức đáng sợ trên người Đế Tuấn, sắc mặt Chúc Long cũng ngưng trọng chưa từng có, từ trên người Đế Tuấn, y cảm nhận được một luồng ý nguy hiểm cực hạn!

Nếu không có cách nào chống đỡ, hôm nay có thể sẽ vẫn lạc tại đây!

"Chúc Long, có thể bức Bản Tôn động dụng chiêu này, cho dù ngươi chết, cũng đủ để tự hào rồi!" Đế Tuấn cười lạnh, Tinh Thần Thánh Thương trong tay đột nhiên đâm về phía trước.

"Thúc!" Trong nháy mắt.

Một đạo Tinh Thần Chi Thương tựa hồ hóa thành vĩnh hằng, bỏ qua hạn chế của thời gian, không gian, càn khôn, cuốn theo lực sát thương khủng bố vô cùng, đâm về phía Chúc Long!

Một luồng thương ý vô thượng chết chóc khóa chặt Chúc Long, bất luận y đi đâu, đều không thể né tránh, không thể trốn thoát!

Dường như!

Là một thương ắt trúng!

Từ một thương của Đế Tuấn, Chúc Long cảm nhận được một luồng tử ý sâu sắc, cả thế giới đều tựa hồ tối sầm lại!

"Hống!" Đối mặt với một kích của Đế Tuấn, Chúc Long gầm lớn một tiếng, cũng bắt đầu liều mạng, há miệng phun ra một viên Long Châu màu vàng!

Long Vương Châu!

Sau khi Chúc Long gia nhập Thiên Đình, Tử Vi đã ban pháp bảo của Long Vương ngày xưa cho Chúc Long!

Chúc Long quán chú toàn thân pháp lực vào Long Châu, Long Châu tức thì bùng phát ra ức vạn trượng quang hoa, vô tận không khí sôi trào, đón đầu lao lên.

"Đinh!" Khoảnh khắc tiếp theo!

Tinh Thần Thánh Thương chính diện điểm trúng Long Châu, phát ra một tiếng va chạm kim loại khổng lồ vô cùng!

"Ong!" Bị một thương đâm trúng, Long Châu tức thì kịch liệt chấn động, quang mang bề mặt lập tức ảm đạm đi, phát ra một tiếng ai minh, trực tiếp bay ngược ra ngoài, xé rách tinh không hải!

"Hống!" Chúc Long và Long Châu tâm thần tương liên, tức thì bị liên lụy, há miệng phun ra một ngụm tiên huyết đỏ tươi!

Nhưng nhân cơ hội này, Chúc Long đột nhiên phát ra một tiếng rồng ngâm, hóa ra bản thể, lập tức đâm xuyên Thiên Cương đại khí bay trở về Hồng Hoang.

"Chạy rồi sao?" Nhìn cảnh này, Hồng Hoang chúng sinh không khỏi ngẩn ra!

Nhưng nhanh chóng, họ phát hiện mình đã sai lầm đến mức không thể tin được!

Nếu Chúc Long là kẻ tham sống sợ chết như vậy, thì y đã không phải là Chúc Long!

"Hải Nạp Bách Xuyên, Thôn Thiên Phệ Địa!" Chúc Long gầm lớn, thân thể lại càng lúc càng to lớn, chân đạp ức vạn trọng hư không, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí xung quanh sôi trào, hóa thành thủy triều cuồn cuộn!

“Hống!” Dưới ánh mắt chấn hãi của vô tận chúng sinh, Chúc Long há miệng hút một cái, lực thôn phệ khủng bố bùng phát, điên cuồng hấp thu nước Tứ Hải, nuốt vào trong cơ thể!

Mực nước biển của Đông Nam Tây Bắc Tứ Hải đều đang điên cuồng hạ xuống!

Trăm trượng!

Ngàn trượng!...

Triệu trượng!

Nhanh chóng!

Mực nước biển Tứ Hải đều đã hạ xuống điểm thấp nhất, thậm chí lộ ra Quy Khư chi địa sâu trong các rãnh biển!

Thân thể Chúc Long càng lúc càng lớn, bao phủ hơn nửa bầu trời Hồng Hoang Thế Giới, và đang không ngừng bành trướng!

Cả thế giới đều bao phủ dưới cái bóng của Chúc Long!

“Ục ục!” “Chúc Long… đã nuốt Tứ Hải?!” “Trời ạ!

Ta không phải đang mơ chứ!” “Thủ đoạn nghịch thiên đến mức nào!” “…” Khi Hồng Hoang chúng sinh nhìn thấy cảnh này, tròng mắt đều gần như muốn lồi ra, từng kẻ một ngây như phỗng vậy!

Chúc Long nuốt Tứ Hải, cảnh tượng như vậy, thực sự quá chấn hám!

Gần như vượt qua nhận thức!

Ngay cả vài vị Thánh nhân giữa Thiên Địa, cũng đều trợn tròn mắt, trong lòng chấn động!

Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Khổng Tuyên, Cư Bỉ và Đẳng Xà đang giao thủ cũng đều dừng lại, nhìn Thương Long trên Cửu Thiên,

trên mặt lộ ra vẻ chấn hám.

Vốn dĩ họ nghĩ Long Vương ngày xưa đã đủ lợi hại rồi, nhưng không ngờ đệ đệ của Long Vương là Chúc Long, lại còn lợi hại hơn huynh trưởng của mình!

Ngay cả so với Đế Tuấn, cũng không kém chút nào!

"Oanh long long…" Long khu của Chúc Long to lớn vô cùng, không biết dài ức vạn vạn dặm vừa động, bầu trời tức thì sụp đổ một mảng lớn, lộ ra Hỗn Độn Hải, phát ra tiếng ai minh!

Ngay sau đó!

Chúc Long vặn vẹo thân thể khổng lồ, xông về sâu trong tinh không, muốn chém giết Đế Tuấn!

"Chúc Long, dám ngươi!" Thái Nhất gầm lên giận dữ một tiếng, mắt tơ muốn nứt, chặn ở phía trước Chúc Long.

Tế xuất Hỗn Độn Chung, biến thành lớn đến ức vạn dặm, như một ngọn ma sơn vậy, cuốn theo vô tận Hồng Mông chi quang, từ trên cao, nặng nề đập xuống thân thể Chúc Long, muốn trấn áp y!

"Cút ngay!" Đối mặt với công kích của Thái Nhất, Chúc Long gầm lên giận dữ một tiếng, trong cổ họng phát ra tiếng rồng ngâm cuồn cuộn, một cái Thương Long chi trảo khổng lồ mạnh mẽ vồ về phía trước, tựa hồ ba ngàn đại thế giới đổ xuống vậy, hung hăng vỗ xuống Hỗn Độn Chung!

"Oanh!" Hỗn Độn Chung như một khối đá lớn, trực tiếp bị lực đạo khủng bố vô cùng vỗ bay ra ngoài, sâu sắc đập vào trong Hỗn Độn Hải!

"Cái gì!" Thái Nhất đại kinh!

Chương 185

Chúc Long lại vỗ một chưởng, trực tiếp đập vào thân thể Thái Nhất.

"Bồng!" Một tiếng va chạm trầm đục của nhục thể vang lên, thân thể Thái Nhất như một túi cát vỡ bay ngược ra ngoài, trên đường xé rách vô tận tinh không, toàn thân xương cốt, huyết nhục đều nát bét, bị đánh không còn hình người!

Cả người đều bị một chưởng của Chúc Long đập thành một vũng thịt nát!

"Tê!" Khi nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều tê dại da đầu, răng rắc nghiến răng!

Toàn thân trên dưới đều "sưu sưu" nổi da gà!

Đó là Thái Nhất a, Đại Thần Thông Giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, vậy mà lại bị một kích của Chúc Long đánh phế!

Phàm là Chuẩn Thánh viên mãn!

Sức mạnh đã vượt xa một cảnh giới!

Không hề khoa trương chút nào, hiện tại trong Hồng Hoang thiên địa, ngoại trừ Thiên Đế Tử Vi và vài vị Thánh Nhân ra, thì Chúc Long, Đế Tuấn, cộng thêm Minh Hà Lão Tổ ở Huyết Hải là có thực lực đáng sợ nhất!

Những người còn lại, bao gồm Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Côn Bằng đều phải kém một bậc!

Thái Nhất có Hỗn Độn Chung trong tay thì có là gì, đối mặt với Chúc Long dốc toàn lực bạo phát, há chẳng phải bị một chưởng đánh cho trọng thương hay sao?!

Khoảng cách thực lực đã hiện rõ!

Cũng là tu Đạo, nhưng chiến lực của một người cao hay thấp không chỉ quyết định bởi sở hữu pháp bảo cường đại hay xuất thân hiển hách.

Mà còn tại bản thân!

Nếu có thể đi ra con đường độc nhất vô nhị của riêng mình, lĩnh ngộ được pháp chiến đấu đặc biệt, cho dù không có pháp bảo đỉnh cấp thì có làm sao, vẫn có thể vô địch thế gian!

Tu Đạo!

Chính là tu bản thân!

Đơn giản!

Không có thần thông vô địch, chỉ có con người vô địch!

Giống như Thái Nhất, nhờ vào Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trong tay mà hung uy hiển hách, hoành hành bá đạo, trông có vẻ uy phong lẫm liệt.

Nhưng khi đụng phải người thật sự lợi hại, y cũng chỉ có thể chịu thiệt mà thôi.

"Thái Nhất!" Đối mặt với Chúc Long cường đại như thế, trong mắt Đế Tuấn bắn ra hai đạo kim sắc thần mang, trên mặt lộ ra vài phần khát máu, chợt phát ra một tiếng trường khiếu!

"Lệ!" Khoảnh khắc sau đó, Đế Tuấn liền hiện ra bản thể, một con Tam Túc Kim Ô to bằng ức vạn vạn dặm, cũng khổng lồ vô cùng, tung hoành khắp tinh không hải!

Trở nên lớn ngang với Chúc Long, cực kỳ khổng lồ!

Song cánh chấn động, ngàn vạn tinh hà sôi trào, từng ngôi sao lớn kịch liệt lay động!

Trong tinh không bao la không dấu vết, một con Thương Long khổng lồ và một con Tam Túc Kim Ô đối đầu nhau, cả hai đều mang theo sức mạnh kinh khủng, mênh mông hướng về phía đối phương mà lao tới.

Trong nháy mắt!

Hai bên đã va chạm, trong khoảnh khắc đã bắt đầu cuộc chém giết điên cuồng, đẫm máu!

"Lệ!" "Ngâm!" Tam Túc Kim Ô do Đế Tuấn hóa thành, tay cầm Tinh Thần Thánh Thương, không ngừng đâm ra, bộc phát vô lượng tinh quang, chiếu sáng cả Hồng Hoang thế giới.

Lực lượng kinh khủng, chỉ tiết lộ một tia nhỏ, Hỗn Độn Hải cũng sôi trào không ngừng!

Chúc Long tuy mang thân rồng xanh, nhưng trong một long trảo lại nắm một cây Phương Thiên Họa Kích khổng lồ, tỏa ra phong mang kinh tâm động phách!

Trong miệng ngậm Long Châu, không ngừng tung ra từng đạo công thế đáng sợ, vô tận công thế đáng sợ giáng xuống, đánh vũ trụ tạo thành từng vực sâu hư không đáng sợ.

Tinh thần phụ cận đều bị lực hấp dẫn kinh khủng kéo vào, hóa thành tro bụi!

"Oanh!" "Oanh!" Chúc Long và Đế Tuấn không ngừng giao tranh, từng đạo quang mang huyến lạn xé rách thiên vũ, phát ra dao động kinh thế, cả tinh không đều vì trận chiến giữa hai người mà bị phá hủy tan tành!

Hư không phá diệt, thời gian ngừng trệ.

Mọi thứ dường như đều đang bị hủy diệt!

Không có gì có thể bảo tồn nguyên vẹn được.

"Ngâm!" Chúc Long gầm thét, một kích bổ xuống, mang theo khí tức bi thảm vô cùng, sắc bén, hùng vĩ, hủy diệt, che trời lấp đất, hóa thành tia sáng đen kịt mênh mông, cả tinh không, Hỗn Độn đều bị cắt đôi, thành hai nửa!

Dưới tác dụng của lực hủy diệt, rất lâu sau khó có thể khép lại!

"Phốc xuy!" Một kích chém nát cương khí hộ thể tinh thần của Đế Tuấn, mạnh mẽ cắt vào sau lưng y, từng chiếc lông chim Kim Ô bị chém đứt, sâu vào trong huyết nhục!

Một kích!

Suýt chút nữa đã chẻ đôi toàn bộ cơ thể Đế Tuấn, để lại trên người y một vết thương lớn đáng sợ!

Máu Kim Ô đỏ tươi chảy ra, như suối phun, tuôn trào xuống!

Mỗi giọt máu Kim Ô đều ẩn chứa vô tận tinh khí, rơi xuống tinh cầu lớn, xuyên thủng nó, rồi nổ tung!

"Thôn phệ!" Chúc Long gầm lớn, đột nhiên thi triển Thôn Phệ Pháp Tắc, nhắm vào vết thương của Đế Tuấn mà hút mạnh, lực thôn phệ kinh khủng bùng nổ.

Tiên huyết vốn chảy ra chậm rãi chịu lực hấp dẫn cực lớn, lập tức bắn ra, lượng máu chảy ra rất lớn!

"Lệ!" Đế Tuấn phát ra một tiếng rên thảm đau đớn, đôi đồng tử Kim Ô của y co lại, gầm lên: "Dám làm ta bị thương!" "Máu của ta, há lại dễ chảy như vậy!" "Oanh!" "Oanh!" Những giọt máu Kim Ô bắn ra dường như có sinh mệnh, bùng phát từng đợt hào quang mãnh liệt, như từng vầng mặt trời nhỏ bốc cháy!

"Sưu!

Sưu!" Mỗi giọt máu Kim Ô đều hóa thành một mũi tên đỏ rực, thiêu đốt Thái Dương Chân Hỏa, bắn về phía Chúc Long!

"Phốc xuy, phốc xuy!" Thân thể đồ sộ của Chúc Long không kịp né tránh, lập tức bị vô số mũi tên máu bắn trúng, vảy rồng cứng rắn cũng không thể ngăn cản, bị cắm sâu vào trong huyết nhục!

Thái Dương Chân Hỏa hùng hùng thiêu đốt, điên cuồng đốt cháy huyết nhục của Chúc Long, phá hủy sinh cơ trong cơ thể y!

Đế Tuấn đột ngột chấn động đôi cánh, hai móng vuốt Kim Ô khổng lồ mạnh mẽ chụp vào người Chúc Long, nhổ không ít vảy rồng đẫm máu của y, nhanh chóng rơi xuống!

"Phốc!" Đế Tuấn một thương đâm ra, mạnh mẽ từ vết thương đâm sâu vào cơ thể Chúc Long, cắn mạnh một cái, lập tức làm vết thương khuếch đại vô số lần!

Sâu thấy xương!

Hầu như xuyên thủng cả cơ thể Chúc Long!

"Hống!" Sâu trong Hỗn Độn, hai vật khổng lồ quấn lấy nhau, không ngừng giao tranh, cực kỳ thảm liệt!

Cả hai đều là Đại Thần Thông Giả đỉnh cấp Chuẩn Thánh viên mãn, khi đã dùng hầu hết mọi thủ đoạn, chiến lực thực sự khó phân ai mạnh hơn ai!

Cùng với trận chiến của hai người, vô số Hỗn Độn Phong Bạo bùng nổ, càn quét bốn phương tám hướng.

Chương 186

Hải tinh không xung quanh đã sớm hóa thành một vùng không gian hư vô đen tối, không đầu không cuối, không trên không dưới, chỉ có từng đạo tiên quang không ngừng bắn ra, địa thủy phong hỏa càn quét, hóa thành thanh trọc nhị khí, hoành hành không ngừng!

Không biết bao nhiêu thứ hữu hình, vô hình, hữu chất, vô chất, trong va chạm kịch liệt đều hóa thành không có gì.

Rất nhiều thế giới lớn nhỏ không ngừng được khai tịch ra, nhưng khoảnh khắc sau đó lại bị hủy diệt thành không, tuần hoàn lặp lại, không có tận cùng!

Quá khứ, hiện tại, vị lai, dường như đều theo sự giao thủ của hai người mà hóa thành vĩnh hằng bất hủ!

Trong va chạm như vậy, bất kỳ Chuẩn Thánh nào tiến vào cũng sẽ chết!

Chứng kiến một trận đại chiến kinh thế, chúng tiên linh Hồng Hoang cũng đều há hốc mồm, từng người từng người trợn trừng hai mắt, sợ rằng sẽ bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào!

Mặc dù hai người đều vô cùng lợi hại, nhưng theo thời gian trôi qua, sớm muộn gì cũng phải phân ra thắng bại thật sự!

"Oanh!" Sau một kích nữa, Đế Tuấn và Chúc Long đều mạnh mẽ chấn động, mỗi người lùi lại!

"Tinh Không Thần Ngọc!" Đế Tuấn chấn động đôi cánh, lùi lại mấy ngàn vạn dặm, há miệng phát ra một tiếng rít, từ miệng phun ra vô tận tinh thần quang mang, tất cả đều hội tụ lại một chỗ!

Hình thành một quả cầu tinh thần khổng lồ vô cùng, lớn hơn Thái

Dương Tinh không biết bao nhiêu lần, tỏa ra khí tức kinh khủng khó tả!

Xung quanh quả cầu tinh thần, vô tận tinh vực hải bị lực lượng cuồng bạo xé nát, tan vỡ!

Hóa thành địa thủy phong hỏa!

Hóa thành thanh trọc nhị khí!

Hóa thành thế giới!

Hóa thành vũ trụ!

Dưới một kích, tinh không sụp đổ, vũ trụ nghiêng đổ, bầu trời trong phạm vi ức vạn vạn dặm chìm vào bóng tối sâu thẳm!

Từng ngôi sao lớn bị thôn phệ vào trong đó, hóa thành một phần tử của quả cầu tinh thần, đẩy sức mạnh của nó lên một đỉnh cao tuyệt đối!

Trong Hồng Hoang, vô số tiên linh nhìn thấy cảnh này, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh khủng.

Sức mạnh của Tinh Không Thần Ngọc xuyên thấu vô tận hư không, khuếch tán sâu vào mọi ngóc ngách của Hồng Hoang thiên địa, dường như thiên ngục giáng lâm, uy áp như biển, khiến người ta sinh ra một nỗi đại khủng bố!

Ngay cả vài vị Thánh Nhân, trên mặt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng.

Đối mặt với một kích kinh khủng như vậy của Đế Tuấn, trong đôi mắt rồng vàng của Chúc Long cũng lộ ra vẻ chấn kinh, nhưng khoảnh khắc sau đó liền biến thành vẻ hung tợn sâu sắc!

Đã đại chiến đến mức này, ai cũng không thể lùi nửa bước nữa!

Phải phân cao thấp, cũng phải quyết sinh tử!

“Ngâm!” Kèm theo một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, thân rồng xanh khổng lồ vặn vẹo, muốn áp sập tinh không, chấn động Hỗn Độn!

Cũng há miệng gầm lên một tiếng, từ miệng y phun ra vô tận, dường như dòng sông nước chảy!

Lấy Long Châu làm trung tâm, mênh mông cuồn cuộn, không biết ức vạn vạn tỉ lượng nước xuất hiện, hình thành một quả cầu nước Long Châu khổng lồ vô cùng, dao động ánh sáng vàng xanh, phát ra khí tức vô cùng đáng sợ!

“Oanh!

Oanh long long…” Vô tận dòng nước cuồn cuộn, tỏa ra uy áp ngập trời, nhấn chìm vũ trụ!

Khoảnh khắc sau đó!

“Hống!” Trong ánh mắt kinh hãi vô cùng của vô tận chúng sinh, Chúc Long và Đế Tuấn lần lượt dùng lực đẩy hai quả cầu ánh sáng ra, dường như hóa thành vĩnh hằng, thẳng tắp đâm về phía trước!

Dường như!

Là cuộc quyết chiến giữa tinh không và đại dương!

Trong Hồng Hoang thiên địa, mọi ngóc ngách!

Tất cả sinh linh đều trừng lớn hai mắt, ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào!

Họ có dự cảm, sau một kích này, hai người sẽ thật sự phân ra thắng bại!

“Ông…” Dường như hai ngôi sao khổng lồ va chạm vào nhau, quả cầu tinh thần và quả cầu nước cuối cùng đã tiếp xúc.

Thiên địa bỗng chốc trở nên tĩnh lặng một khoảnh khắc quỷ dị.

Ngay sau đó!

Từ nơi hai bên va chạm, một vòng gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường khuếch tán ra, lan xa vô tận, trong khoảnh khắc bao trùm vô tận tinh vực!

"Oanh, oanh, oanh, oanh!" Nơi gợn sóng đi qua, hải tinh vực vỡ nát, tất cả đều sụp đổ, hủy diệt thành hư vô!

Hai quả cầu ánh sáng điên cuồng đổ xuống, va chạm tạo ra vô số Lôi Đình Hỗn Độn, hủy diệt tất cả!

Từng chùm tia hạt năng lượng cao không ngừng bắn ra, xuyên thủng đại vũ trụ, bắn về phía sâu thẳm Hỗn Độn.

Thậm chí còn rơi xuống Hồng Hoang thế giới, mang theo từng dải cánh rực rỡ, dường như tạo ra một trận mưa sao băng tuyệt đẹp.

Thời gian, không gian tại khoảnh khắc này đều hỗn loạn, quá khứ và vị lai đảo lộn, vị lai và hiện tại mờ mịt, không đầu không cuối!

Vô số mảnh vỡ thời không bay lượn, đều xoay tròn không ngừng quanh Đế Tuấn và Chúc Long!

Trong chập chờn, sâu trong tinh không xuất hiện vô số ảnh u uẩn, không thể nắm bắt, khó có thể miêu tả, dường như là sinh vật từ một thế giới thứ nguyên khác, phát ra từng tiếng gầm thét, như một khúc vong hồn ca!

"Oanh long long!" Vô tận dòng nước bị bốc hơi, tinh quang mênh mông bị hủy diệt, không biết qua bao lâu, uy thế của hai quả cầu ánh sáng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng cũng đến lúc dầu cạn đèn tắt!

Sau khi tung ra một kích kinh khủng như vậy, khí tức trên người Đế Tuấn và Chúc Long cũng suy yếu vô hạn, xa xa không thể so sánh với trước đó!

“Hống!” Đế Tuấn đột nhiên gầm lên một tiếng, hóa lại thành hình người, hai tay như ảo ảnh, kết ra vạn vạn pháp quyết!

Vô tận tinh quang trên tay y phản bản quy nguyên, ngưng tụ hợp nhất, Tinh Thần Thánh Thương diễn hóa thành một thanh tiên kiếm, hóa thành màu Hỗn Độn mờ mịt, hùng dũng chém xuống người Chúc Long!

“Xuy!” Một đạo kiếm quang Hỗn Độn dài đến ức vạn vạn trượng giáng xuống, càn quét cửu thiên thập địa, trong khoảnh khắc chém xuống người Chúc Long, sâu vào trong huyết nhục, suýt chút nữa một kiếm chém đứt đầu rồng của y!

“Hống!” Bị một kiếm này, Chúc Long lập tức phát ra một tiếng rên thảm vô cùng, gầm thét liều mạng, thậm chí trong đôi mắt rồng còn trào ra từng tia máu đáng sợ.

Mạnh mẽ dùng sức, nhịn đau đớn kịch liệt, dùng huyết nhục ở vết thương kẹp chặt lấy Tiên Kiếm Tinh Thần, cố định nó!

Trong lòng nghẹn một hơi, muốn chính diện đánh bại Đế Tuấn!

Đó là niềm kiêu ngạo và tôn nghiêm của một Long Tộc Lão Tổ!

Đế Tuấn mạnh mẽ rút ra, nhưng không rút lại được!

“Chết!” Chúc Long gầm giận tinh không, tế ra Long Châu, hóa thành một đạo quang mang vĩnh hằng đánh về phía Đế Tuấn, “Oanh” một tiếng mạnh mẽ đập vào ngực Đế Tuấn!

“Bồng…” Có thể nhìn thấy bằng mắt thường, ngực Đế Tuấn trực tiếp sụp xuống, suýt chút nữa bị Long Châu xuyên thủng, mắt cũng suýt bị đánh bật ra, một ngụm máu Kim Ô điên cuồng phun ra!

Chương 187

"Chúc Long!" Đại chiến đến mức này, Đế Tuấn cũng triệt để sát khí đỏ mắt, một tay nắm lấy Long Châu sắp bay về, tay còn lại nắm chặt Tiên Kiếm Tinh Thần, kịch liệt lay động, muốn chém đầu Chúc Long!

"Hống!" Chúc Long gầm giận, đối đầu với Đế Tuấn, lâm vào thế giằng co!

Ai cũng không ngờ, trận đại chiến lại thảm liệt đến mức này!

"Đại ca, ta giúp huynh!" Đúng lúc này, sâu trong tinh không đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn, chính là Thái Nhất vừa rồi suýt bị một trảo của Chúc Long đánh chết, đã bay trở về!

"Chúc Long, mau chết đi!" Thái Nhất gầm giận, dốc toàn lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung, hóa thành ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, như một ngọn Hỗn Độn Ma Nhạc, mang theo vĩ lực trấn áp Hồng Mông vô thượng, mạnh mẽ đập xuống người Chúc Long!

Thấy vậy, thần sắc trên mặt Đế Tuấn càng thêm hung tợn, tàn nhẫn!

Trên mặt Chúc Long lại thoáng qua một tia bi thương, tiếc nuối!

Khi đang giằng co với Đế Tuấn, Thái Nhất đột nhiên xuất hiện, trở thành cọng rơm cuối cùng đè chết con lạc đà!

"Thái Nhất!" "Xong rồi!" "Chúc Long lần này e rằng lành ít dữ nhiều!" "…" Khi nhìn thấy Thái Nhất xuất hiện trên chiến trường, tất cả mọi người đều hít vào một hơi khí lạnh, trong lòng thầm mặc niệm cho Chúc Long!

Trong tình cảnh như vậy, Thái Nhất đột nhiên xuất hiện, trở thành

nhân vật quyết định thắng bại then chốt!

Chiến lực chân thật của Chúc Long không hề kém Đế Tuấn nửa phần, nhưng ai bảo y đơn độc một mình, còn Đế Tuấn lại có một huynh đệ!

Tuy ra tay vào lúc này có vẻ không quân tử cho lắm, nhưng trước mặt sinh tử quyết đấu, sao phải tính toán nhiều đến vậy?!

"Oanh!" Dưới sự chú ý của vạn chúng, Hỗn Độn Chung từ trên trời giáng xuống, mạnh mẽ đập vào người Chúc Long!

"Hống…" Bị Hỗn Độn Chung đập một cái như vậy, tinh khí của Chúc Long lập tức hỗn loạn, thảm thiết gào lên một tiếng, cả thân rồng khổng lồ đều run rẩy, rơi xuống từ tinh không, lăn lộn không biết bao nhiêu vạn dặm!

Trong khoảnh khắc!

Y đã bị trọng thương cực kỳ đáng sợ!

"Giết!" Đế Tuấn gầm lớn một tiếng, lần nữa vung Tinh Thần Tiên Kiếm, chém xuống từng nhát!

Giơ tay đánh ra từng đạo tinh thần kiếp quang, che trời lấp đất bắn về phía Chúc Long!

"Hỗn Độn Thần Quang!" Thái Nhất cũng gầm lớn, không ngừng lay động Hỗn Độn Chung, bắn ra từng đạo chùm sáng vô cùng đáng sợ, như không tốn tiền mà giáng xuống người Chúc Long!

Thấy Chúc Long bị trọng thương, hai huynh đệ lập tức ra tay tàn nhẫn, muốn chém giết Chúc Long tại đây!

"Ngâm!" Chúc Long hóa lại thành hình người, không ngừng phát ra từng tiếng gầm giận dữ, thúc đẩy Long Châu, Phương Thiên Họa Kích đánh ra từng đạo công thế đáng sợ, hai mắt đỏ như máu, bắt đầu

cuộc liều mạng cuối cùng!

"Oanh!

Oanh!" Chúc Long liên tục gầm lớn, phá tan từng đạo pháp lực hỗn loạn, lao về phía Đế Tuấn và Thái Nhất!

Đến hiện tại, ngay cả lui cũng không được, Đế Tuấn và Thái Nhất căn bản sẽ không buông tha!

Chỉ có chiến đấu đến chết!

Mới không làm mất thể diện của Chúc Long, thậm chí là thể diện của cả Long Tộc!

Trên thực tế, trước khi quyết định bảo vệ Nhân Tộc và chiến đấu với Đế Tuấn, Thái Nhất, Chúc Long đã chuẩn bị sẵn tâm lý cái chết!

Lúc này, Chúc Long cũng thi triển bí pháp vô thượng, trên mỗi tấc da thịt toàn thân không ngừng thoát ra huyết vụ, bốc hơi, khuếch tán!

Một loại bí thuật liều mạng, thiêu đốt tất cả tiềm năng sinh mệnh, tinh khí nhục thân, Nguyên Thần, từ đó trong thời gian ngắn có được sức mạnh vô cùng cường đại!

Một khi đã kích hoạt!

Sẽ không thể dừng lại được!

Sau trận chiến này, y nhất định sẽ vẫn lạc!

"Chết!" Chúc Long hai mắt đỏ như máu, gầm giận liên tục, dựa vào bí thuật, lần nữa giao tranh với Đế Tuấn và Thái Nhất!

Một trận đại chiến thảm liệt lại một lần nữa bắt đầu!

Tuy nhiên!

Chúc Long chiến đấu đến hiện tại, thực sự đã mệt mỏi, theo thời gian trôi qua, tinh huyết nguyên khí có thể thiêu đốt cũng không còn

nhiều nữa.

Đối mặt với Đế Tuấn và Thái Nhất, y dần dần rơi vào thế hạ phong!

"Oanh!" Chúc Long gầm lớn, toàn thân tuôn ra huyết sắc thần diễm mãnh liệt, một quyền vung về phía trước, mang theo vô lượng quang, hung hãn đập về phía Đế Tuấn!

Đó là vinh quang cuối cùng của Chúc Long!

"Bành!" Đế Tuấn lại vô cùng lạnh lùng giơ tay phải, một tay nắm chặt lấy bàn tay Chúc Long, mặc cho y dùng sức đến đâu cũng khó có thể tiến lên nửa phân!

"Chúc Long, chết đi!" Đế Tuấn nắm chặt nắm đấm của Chúc Long, trong đôi đồng tử Kim Ô bắn ra chùm sáng kinh người, tay trái cầm Tinh Thần Tiên Kiếm, một kiếm chém xuống!

"Xuy lạp!" Một kiếm sâu sắc cắt vào vai Chúc Long, suýt chút nữa chẻ đôi y!

Tuy nhiên!

Quỷ dị là, ở vết thương đó không hề có nửa phần tiên huyết chảy ra!

Bởi vì Chúc Long vì trận chiến này, đã thăng hoa đến cực điểm cuối cùng, hầu như đã thiêu đốt cạn kiệt toàn bộ máu rồng trong cơ thể!

"Cho ta chết!" Thái Nhất gầm giận, tay cầm Hỗn Độn Chung, mạnh mẽ đập xuống vai Chúc Long, đánh nát nửa bên thân thể thành thịt nát!

Ngay cả huyết nhục cũng hóa thành một màu xám xịt!

Lần này!

Cơ thể Chúc Long không còn phục hồi nữa, triệt để dầu cạn đèn tắt!

Nhưng dù đã đến mức này, ánh sáng trong mắt Chúc Long vẫn rực rỡ, ngay cả lông mày cũng không hề nhíu lại, y vẫn trừng mắt nhìn chằm chằm Đế Tuấn!

"Hồng Hoang a!" Chúc Long ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng bi ai chấn động cả Hồng Hoang thế giới, khí tức trên người y đột nhiên suy yếu, ngay sau đó sinh mệnh khí cơ hoàn toàn biến mất!

Từng tấc một hóa thành tro bụi… Một tiếng gầm lớn, ẩn chứa biết bao nhiêu sự lưu luyến đối với Hồng Hoang thế giới!

"Ông!" Đúng lúc này, cây đại kích không rời tay y cũng ánh sáng ảm đạm, phát ra một tiếng ai minh, rơi xuống từ tay y!

Chúc Long, vẫn lạc!

Trong khoảnh khắc cuối cùng của sinh mệnh, Chúc Long trước mặt chúng sinh Hồng Hoang, đã thể hiện khoảnh khắc rực rỡ vô cùng, sẽ vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng tất cả mọi người.

"Chúc Long…" Đế Tuấn nhìn Chúc Long dần tiêu tán, trên mặt cũng lộ ra vài phần cảm khái.

Công bằng mà nói, Đế Tuấn từ sâu thẳm trong lòng vẫn công nhận Chúc Long, nhưng hai người đứng ở thế đối lập, sớm muộn gì cũng phải phân ra sinh tử!

Chúc Long lần này vẫn lạc, lần sau có lẽ sẽ không thể nữa!

Chương 188

"Ông!" Đúng lúc này, Long Châu khẽ rung động, dường như có ý thức, mang theo Phương Thiên Họa Kích, hóa thành một đạo lưu quang xuyên phá tinh không, đột nhiên bay về phía xa!

Đế Tuấn muốn trấn áp, nhưng không thành công!

Lúc Chúc Long vẫn lạc.

Trong Thiên Giới.

Vô số Long Tộc dường như có cảm ứng, đều ngẩng đầu nhìn về sâu trong tinh không, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi!

Trong cảm ứng, một đạo khí tức thuộc về Chúc Long đã vĩnh viễn biến mất!

"Lão Tổ!" Ức vạn Long Tộc đồng thanh bi ai gào thét! … Sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất chém giết Chúc Long, liền quay trở lại Hồng Hoang thế giới!

Côn Bằng lạnh lùng nói: "Trấn Nguyên Tử, không đi, chẳng lẽ cũng muốn vẫn lạc như Chúc Long sao?" Trấn Nguyên Tử lại không để tâm, chỉ khẽ thở dài, nói: "Chúc Long đạo hữu, một đường đi bình an!" Ở một bên khác, Đằng Xà cũng kêu quái dị: "Khổng Tuyên, dựa vào ngươi có thể che chở Nhân Tộc sao?" Thần sắc y càng ngày càng cuồng vọng, hung ác!

"Chúc Long Thượng Tiên…" Ba người Toại Nhân Thị cảm ứng được Chúc Long vẫn lạc, trên mặt cũng lộ ra vẻ đau khổ vô cùng.

Vì Nhân Tộc, Chúc Long đã vẫn lạc!

Ân tình và nhân quả lớn biết bao!

Tất cả khởi nguồn, đều phải quy về Yêu Tộc!

"Yêu Tộc!" Lúc này, vô số Nhân Tộc đều nghiến răng nghiến lợi, hầu như muốn nghiến nát răng!

Đế Tuấn và Thái Nhất quay trở lại bờ Đông Hải, xa xa nhìn Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên, lạnh giọng nói: "Có ra tay thì có làm sao, Nhân Tộc hôm nay vẫn không thể thoát nạn!" Sắc mặt Khổng Tuyên âm trầm cực điểm, ánh mắt trừng trừng nhìn Đế Tuấn, hai tay nắm chặt vào nhau.

Đế Tuấn tuy không dám ra tay với y, nhưng dựa vào thực lực, y căn bản không thể ngăn cản đối phương!

"Ta thực lực quá yếu a!" Khổng Tuyên bàn tay nắm chặt rồi lại buông, buông rồi lại nắm chặt, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

Quy căn kết để, thực lực quá yếu!

Nếu có thực lực của lão sư, Đế Tuấn, y có thể giết chết chỉ bằng một cái lật tay!

Nhưng điều khiến y không hiểu.

Lão sư của y tu vi thông thiên, xưa nay luôn lo xa đề phòng, lần này Nhân Tộc xảy ra chuyện lớn như vậy, vì sao lại không có phản ứng?

Còn có Nữ Oa nương nương… đang bế quan ngộ Đạo, lúc này cũng nên cảm ứng được rồi chứ!

Tương tự, điều này cũng xuất hiện trong lòng rất nhiều Đại Thần Thông Giả.

Nhân Tộc bị Yêu Tộc đồ sát đến hiện tại, vì sao Tử Vi và Nữ Oa không xuất hiện?

Nhìn thấy Yêu Tộc lại bắt đầu đồ sát Nhân Tộc, lúc này, dị biến

đột ngột sinh!

"Oanh!" "Oanh!" Gần bờ Đông Hải, đột nhiên giữa không trung xuất hiện từng tòa môn hộ vàng khổng lồ vô cùng, nối liền trời đất, vô số không gian thông đạo!

"Vu!

Vu!

Vu!" Khoảnh khắc sau đó.

Kèm theo vô số tiếng hét chấn thiên động địa, Mười Hai Tổ Vu dẫn dắt vô số Vu Tộc từ trong không gian thông đạo xông ra, dày đặc chiếm cứ cả chiến trường!

Vu Tộc!

"Yêu Tộc, chịu chết đi!" Đế Giang nhìn Đế Tuấn và những người khác ở xa, trong miệng lập tức phát ra một tiếng gầm giận dữ!

Bởi vì lần đầu Yêu Tộc đồ sát Nhân Tộc, thực sự quá bí ẩn, đột ngột, Vu Tộc sau khi nhận được tin tức đã chậm một bước, sau đó liền lập tức điều động đại quân, tiến về bờ Đông Hải.

Vu Tộc và Nhân Tộc có mối quan hệ thân cận, Yêu Tộc lại là tử địch của họ, càng không có gì tốt để nói!

Trực tiếp ra tay giết!

Lúc này, họ vừa kịp đến!

"Oanh!" Từng Vu Tộc ra tay, một mặt đối mặt lập tức chém giết vô số Yêu Tộc!

"Tê!" "Vu Tộc cuối cùng cũng đến rồi!" "Ta biết, với quan hệ giữa Vu Tộc và Nhân Tộc, tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn!" "…" Khi nhìn thấy đại quân Vu Tộc, trong thiên địa lại vang lên vô số tiếng bàn luận.

“Đế Giang, cuối cùng cũng đến rồi!” Sau khi nhìn thấy Vu Tộc, trên mặt Đế Tuấn hiện lên một nụ cười lạnh, dường như đã sớm đoán được, lạnh giọng nói: “Đến thì có tác dụng gì!” “Lũ chim lông tạp, đồ sát huynh đệ Nhân Tộc của ta, chịu chết đi!” Chúc Dung nhìn cảnh tượng thảm khốc khắp nơi, không kìm được đại nộ, mắng một tiếng, tiên phong lao về phía Đế Tuấn!

“Hanh!

Tìm chết!” Nhìn thấy Chúc Dung lao về phía mình, trong mắt Đế Tuấn lộ ra một tia hung tợn, giơ tay vẫy một cái, nắm Đồ Vu Kiếm trong tay!

“Xuy lạp!” Đồ Vu Kiếm vung mạnh, trên đó âm phong lượn lờ, vang lên vô số tiếng Nhân Tộc khóc thảm, hùng hổ chém xuống người Chúc Dung!

“Hống!” Dưới một kiếm, Chúc Dung thảm thiết gào lên một tiếng, nửa bên vai suýt chút nữa bị chém đứt, Đồ Vu Kiếm sâu sắc cắm vào trong huyết nhục!

Từng đạo hắc khí xuất hiện, không ngừng xâm thực, phá hủy sinh cơ trong cơ thể y!

“Cái gì!” “Tê!” “Sao có thể!” Khi nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người đều kinh ngạc!

Chúc Dung là Tổ Vu, lực nhục thân hầu như có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, kết quả lại bị một kiếm xuyên thủng Tổ Vu chân thân sao?!

Thanh kiếm chém giết đó sắc bén đến mức nào!

“Chúc Dung, ngươi không sao chứ!” Đế Giang và những người khác vội vàng vây quanh Chúc Dung, vẻ mặt đầy lo lắng, lại càng ngưng trọng nhìn Đồ Vu Kiếm trong tay Đế Tuấn!

“Ha ha, Đồ Vu Kiếm, quả nhiên danh bất hư truyền!” Đế Tuấn lạnh lùng cười liên tục, quát lớn: “Hôm nay, chính là ngày Mười Hai Tổ Vu các ngươi phải chết!” “Thả rắm, lũ tạp chủng Yêu Tộc!” Cộng Công mắt cũng đỏ ngầu, hét lớn: “Vu Tộc nhị lang, giết cho ta!” “Oanh!

Oanh!” Theo lệnh của Cộng Công, vô số Đại Vu, Tiểu Vu đều hành động, gầm rú điên cuồng lao về phía Yêu Tộc!

“Yêu Tộc tướng sĩ, san bằng Vu Tộc cho ta!” Thái Nhất cũng hét lớn.

“Oanh!” “Oanh!” Trên chiến trường xuất hiện vô số đạo lưu quang pháp thuật, thần thông, công kích lẫn nhau về phía đội hình đối diện, một mặt đối mặt, đã có vô số tộc nhân tử vong!

Ai cũng không ngờ.

Vu Yêu nhị chiến đã bất ngờ khai mở!

Thiên địa thất sắc, phong vân biến ảo!

Trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, vô số Yêu Tộc bay ra, như châu chấu, che trời lấp đất bay xuống phía dưới, tất cả đều kêu quái dị, trên mặt lộ ra vẻ khát máu!

“Ô…” Kế Mông thổi vang Yêu Thần Hào Giác, từng gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường khuếch tán ra, bao trùm lên toàn bộ Yêu Tộc.

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chương 189

Từng Yêu Tộc khí tức bạo tăng một đoạn lớn, huyết mạch phun trào, tiềm năng sinh mệnh được kích phát, nâng chiến lực lên đỉnh điểm tuyệt đối!

Không chỉ vậy!

Đế Tuấn vung Đồ Vu Kiếm trong tay, rải ra từng mảng ô mang, làm nhiễm lên pháp bảo của tất cả chiến sĩ Yêu Tộc, tạo ra lực sát thương cường đại đối với Vu Tộc!

Vu Tộc ở bên kia cũng không cam chịu yếu thế, mỗi tộc nhân đều mặc áo giáp, bảo vệ toàn thân nghiêm ngặt.

"Oanh long long…" Khi đại quân hai tộc giao chiến lẫn nhau, thiên địa dường như tại khoảnh khắc này đã ngưng trệ thành một bức họa nhuốm máu!

Thê diễm, tàn khốc, đẫm máu… Từng mảng lớn thi thể hai tộc vỡ nát, rơi xuống, nhuộm đỏ cả thiên địa.

Mỗi giờ mỗi khắc, mỗi phút mỗi giây, đều có vô số sinh linh tử vong!

Tiếng gầm giận dữ, tiếng rên thảm, tiếng hô giết, vang vọng không ngừng!

Trong khi đại quân hai tộc chém giết lẫn nhau, Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác cũng giao chiến với Mười Hai Tổ Vu!

Mười Hai Tổ Vu tụ tập lại một chỗ, mỗi cử chỉ, mỗi hành động đều bùng phát ra các loại thần thông pháp tắc kinh khủng, Lôi Đình Thiểm Điện, Kim Phong Liệt Hỏa, Thời Không Phong Bạo, Bích Thủy Thao Thao… không thể kể xiết.

Vô tận công thế hội tụ lại một chỗ, hóa thành phong bạo nguyên khí che trời lấp đất, càn quét khung hư không, trấn áp tất cả!

Mười Hai Tổ Vu đồng thời ra tay, hầu như muốn phá tan cả vùng thiên địa này!

Yêu Tộc tự nhiên cũng không cam chịu yếu thế!

Đế Tuấn và những người khác lần lượt triệu hoán Tam Thi, tay cầm Tiên Thiên Linh Bảo, giao chiến với Mười Hai Tổ Vu!

Đặc biệt là Đế Tuấn, tay cầm Đồ Vu Kiếm, hung uy hiển hách.

Mỗi lần vung kiếm đều có thể chém ra một đạo quang mang đáng sợ, xé trời nứt đất, tạo ra uy hiếp cực lớn đối với Mười Hai Tổ Vu!

Ngay cả Tổ Vu chân thân cũng không dám cứng đối cứng!

"Oanh!" "Oanh!" Từng đạo công thế không ngừng va chạm, trong hư không sinh ra vô số Lôi Đình Hỗn Độn, hủy diệt cả khung trời thành hư vô, Hỗn Độn Hải cũng bị đánh sâu sụp xuống!

Từng trọng thế giới không ngừng được khai tịch ra, rồi ngay lập tức lại nhanh chóng hủy diệt, dường như bọt biển!

Còn về Khổng Tuyên và Trấn Nguyên Tử… thì bảo vệ số Nhân Tộc còn lại rút lui ra ngoài chiến trường.

Trong một trận đại chiến kinh thế như vậy, một đạo dao động tùy ý thoát ra cũng đủ để diệt vô số Nhân Tộc!

Không biết đã trải qua bao nhiêu lần va chạm, Đế Tuấn hiển nhiên đã hết kiên nhẫn.

Y giơ tay ngăn hành động của Thái Nhất và những người khác, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Mười Hai Tổ Vu đối diện, nói: "Đế Giang, đánh tiếp cũng chỉ lãng phí thời gian, lần này, để ta triệt để kết thúc trận chiến này đi!" Ánh mắt Đế Giang trầm xuống, lạnh

giọng nói: “Ta cũng có ý này!” “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!” Đế Tuấn gầm dài một tiếng, Hà Đồ Lạc Thư từ trong tay y bay ra, hóa thành hai đạo lưu quang, bay về phía vô tận bầu trời cao!

“Ông!

Ông!” Hai kiện pháp bảo khẽ rung động, từ đó tuôn ra vô cùng vô tận, dày đặc Đại Đạo phù văn, vô tận tinh thần chi quang, như biển lớn đổ xuống!

“Oanh!

Oanh!

Oanh!” Cùng lúc đó.

Vô số Yêu Tộc cũng gầm giận, dưới sự dẫn dắt của các Yêu Thần, nhanh chóng bay lên các trận nhãn của mình, từ trong cơ thể tuôn ra từng chùm yêu lực khổng lồ!

“Oanh!” Khoảnh khắc sau đó!

Vô tận tinh quang giao thoa dũng động, hòa cùng khí yêu ngập trời, lập tức phác họa ra một tòa trận pháp khổng lồ vô cùng!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Tái hiện Hồng Hoang!

“Ông!” Giữa tinh quang dũng động, ngưng tụ ra từng ngôi sao rực rỡ, tỏa ra ánh sáng mênh mông, giống hệt với tinh không vực ngoại!

Hơn nữa!

Trong cảm nhận của mọi người, uy thế của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lần này còn lợi hại hơn mấy phần so với lần trước, đã thật sự đạt đến tầng thứ Thánh Nhân!

Rõ ràng là.

Trong những năm này, Đế Tuấn đã cải tiến đại trận này một lần nữa!

"Huynh đệ tỷ muội, ta cũng bày trận!" Đế Giang nhìn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu Tộc, cũng không hề do dự, dứt khoát nói.

"Tốt!" Chúc Cửu Âm và những người khác đồng loạt gầm nhẹ một tiếng, trên người đều bùng phát ra một cột sáng huyết khí kinh khủng vô cùng, xuyên phá cửu trọng vân tiêu!

Lần này!

Vô số Đại Vu, Tiểu Vu cũng gầm giận, trong cơ thể đồng thời tuôn ra từng đạo huyết khí đỏ tươi trong suốt, hội tụ về phía Mười Hai Tổ Vu!

"Oanh!" Trong ánh mắt chấn hãi của vô tận chúng sinh, một tòa đại trận toàn thân huyết hồng vô cùng xuất hiện giữa thiên địa, trên đó trọc sát chi khí cuồn cuộn, như rồng lớn gào thét, uy thế không hề kém Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu Tộc nửa phần!

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Hai tòa đại trận cái thế, xa xa đối lập.

Một cái dẫn dắt tinh quang ngập trời, một cái dẫn dắt trọc khí vô lượng, chấn động cả Hồng Hoang!

Hận thù của hai tộc, chỉ có vô tận máu tươi mới có thể rửa sạch!

"Hỗn Độn Tinh Thần Phá Diệt Kiếp Quang!" Không hề do dự, Đế Tuấn liền gầm lớn một tiếng, dốc toàn lực thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Cả đại trận dường như hóa thân thành một con Hỗn Độn hung thú, vô tận tinh quang kích động, toàn bộ bành trướng một vòng, dường như đạt đến một giới hạn nào đó, nứt ra một cái khe lớn!

“Ông!” Một đạo chùm sáng tinh thần Hỗn Độn dày đến ức vạn vạn trượng đột nhiên từ trong trận bay ra, xé rách thiên địa, cắt đứt thời không, như hồng cầu từ ngoài trời bay tới, thẳng tắp bắn về phía Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Ngay cả khi cách xa ức vạn vạn dặm, cũng sẽ cảm thấy sởn gai ốc!

“Đô Thiên Thần Sát Kiếp Quang!” Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng đang điên cuồng vận chuyển, hút lấy hải lượng trọc sát chi khí giữa thiên địa.

Chính giữa đại trận nứt ra một con mắt dọc màu huyết hồng, đầy tơ máu, từ đó bắn ra một đạo chùm sáng huyết sắc đen tối, cũng bắn về phía trước!

Oanh!

Hai đạo chùm sáng vừa va chạm, trong khoảnh khắc đó, cả thiên địa dường như đã im bặt, tất cả các hình ảnh, đều biến mất!

Đập vào mắt, chỉ là một màu trắng xóa!

Thế giới trở thành một khoảng trắng.

Mặt trời trên trời, vào khoảnh khắc đó dường như chỉ là đom đóm!

Chương 190

Tất cả mọi người đều không thể nhìn thấy cảnh tượng lúc đó!

Dường như một khoảnh khắc, lại như đã trải qua hàng trăm nghìn năm.

"Oanh!" Đợi đến khi mọi người phản ứng lại, trong thiên địa mới vang lên tiếng nổ liên miên không dứt, hai cột sáng điên cuồng tuôn ra, lực lượng kinh khủng không ngừng đổ xuống!

Nơi va chạm, thiên địa trở thành một hố đen khổng lồ, đánh xuyên không gian bản nguyên vũ trụ!

Vô tận Hỗn Độn chi quang bắn ra, dường như vô số siêu tân tinh nổ tung, thiên hỏa giáng thế, diệt tuyệt nhân gian!

"Oanh!" Không đợi chúng sinh phản ứng, hai tòa đại trận lại đột nhiên chấn động, lại phun ra một cột sáng, lại một lần nữa va chạm!

Tuy nhiên!

Đó chỉ là sự khởi đầu mà thôi!

Dường như hai con hung thú điên cuồng, hai tòa trận pháp không tiếc bất cứ giá nào mà hút lấy sức mạnh của Chu Thiên tinh thần, trọc khí đại địa, phun ra từng đạo từng đạo cột sáng, điên cuồng bắn về phía đối phương!

Oanh!

Oanh!

Oanh! … Thiên địa đang kịch liệt chấn động, từng tiếng nổ lớn, chấn động tứ hải bát hoang, vô tận hoàn vũ!

Thật sự dường như tận thế thế giới đang đến!

Lực phản chấn kinh khủng truyền vào hai tòa đại trận, tộc nhân Vu Yêu bày trận không chịu đựng nổi lực lượng đó, liên tục vỡ nát thành huyết vụ!

Nhưng cứ đối chọi như vậy, không biết phải bao lâu mới có thể phân ra thắng bại.

"Hống!" Đúng lúc này, Mười Hai Tổ Vu cuối cùng cũng dẫn động biến hóa sâu hơn một tầng nữa của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, vô tận huyết quang dũng động, ngưng tụ ra một thân ảnh đỉnh thiên lập địa!

Một cỗ khí tức cổ xưa, mênh mông, bao la, trong khoảnh khắc truyền khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang thế giới!

Bàn Cổ Chân Thân!

Đối mặt với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Vu Tộc cuối cùng lại một lần nữa triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, và lần này còn cường đại hơn lần trước.

Bàn Cổ Chân Thân lần này, tập hợp lực huyết mạch của tất cả Vu Tộc!

Mặc dù biết Vu Tộc có thủ đoạn như vậy, nhưng khi chúng sinh Hồng Hoang lần nữa nhìn thấy Bàn Cổ Chân Thân, vẫn không nhịn được bị chấn hãi sâu sắc!

Dù sao!

Hồng Hoang thiên địa, vạn vật chúng sinh, đều do Bàn Cổ hóa thành!

Trong khoảnh khắc.

Lại có không biết bao nhiêu sinh linh Hồng Hoang không kìm được sự kích động trong lòng, quỳ lạy xuống trước Bàn Cổ Chân Thân!

“Hống!” Bàn Cổ Chân Thân vừa xuất hiện, không có động tác thừa thãi nào, giơ tay chụp một cái.

Vô tận sát khí giữa thiên địa hội tụ, liền ngưng tụ thành một cây Khai Thiên Phủ màu xám mịt, một cỗ khí cơ hung sát kinh khủng chưa từng có khuếch tán ra.

“Xuy lạp!” Bàn Cổ Chân Thân bước một bước ra, Khai Thiên Phủ trong tay chém về phía trước, một phủ bổ xuống về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Một đạo phủ quang, giống như tia chớp, chiếu sáng cả bầu trời đại địa!

Thần hồn của vô số sinh linh, cũng giống như bị một phủ, bị chẻ đôi!

“Hống!” Đối mặt với một kích của Bàn Cổ Chân Thân, Đế Tuấn cũng phát ra một tiếng gầm lớn, điều động sức mạnh của cả tinh không.

Vô tận Hỗn Độn Tinh Thần Kiếp Quang đều được quán chú vào Đồ Vu Kiếm, cả thanh Đồ Vu Kiếm đều bạo tăng ức vạn vạn lần, như một cây thiên trụ màu đen, thẳng đến sâu nhất tinh không, khuấy động vô hạn đại vũ trụ!

Âm phong bao quanh, thần khóc quỷ gào!

Đồ Vu Kiếm được hào quang mênh mông bao phủ, chém về phía đạo phủ quang Hỗn Độn đó.

“Oanh!” Vĩ lực vô biên nghiền nát khung trời!

Thiên địa vạn vật đều hóa thành địa thủy phong hỏa, rồi lại nhanh chóng hủy diệt, phá diệt thành vật chất bản nguyên vũ trụ.

Tất cả chân thực, hư huyễn, đều tan vỡ, bất kể hữu hình, vô hình,

hữu chất, vô chất, đều biến mất, trở thành một vùng hư vô chân không!

Nhưng cuối cùng.

Ai cũng không thể làm gì được ai!

Sau một kích, công thế của hai tòa đại trận không dừng lại, lại một lần nữa phát ra một kích, va chạm vào nhau!

Lần này, rồi lại lần khác!

Quá khứ, hiện tại, vị lai, tại khoảnh khắc này ngưng luyện lại một chỗ, không còn khái niệm về thời gian nữa.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, chúng sinh Hồng Hoang hầu như đều tê liệt, từng người từng người há hốc mồm kinh hãi, dường như đều quên cả thở.

Không biết qua bao lâu.

"Ông!" Hai tòa đại trận đồng loạt chấn động.

Đột nhiên trở nên tĩnh lặng, bề mặt xuất hiện vô số vết nứt, như gốm sứ vỡ nát, phun ra hàng ngàn vạn đạo quang mang!

"Oanh long!" Kèm theo một tiếng nổ lớn vô cùng, hai tòa đại trận đều đạt đến cực hạn, "Oanh" một tiếng băng hội, từ trong đó rơi xuống vô số đạo thân ảnh.

Bất kể Đế Giang, Chúc Cửu Âm và Mười Hai Tổ Vu, hay Đế Tuấn, Thái Nhất và các Yêu Tộc, đều toàn thân máu tươi, biến thành những huyết nhân đẫm máu!

Còn những Vu Tộc và Yêu Tộc vốn bày trận, lại càng không biết đã chết bao nhiêu, số lượng trực tiếp giảm đi quá nửa!

Dưới từng lần va chạm, hai tộc đều phải trả giá thảm khốc vô cùng, nhưng vẫn chưa phân ra thắng bại.

Tất cả mọi người đều cảm thấy trong lòng nặng trĩu vô cùng, thật không biết trận chiến giữa hai tộc này sẽ kéo dài đến bao giờ!

"Giết!" Đế Tuấn gầm lớn một tiếng, muốn dẫn dắt số Yêu Tộc còn sót lại tấn công Vu Tộc.

Đúng lúc này!

"Ông!" Kinh ngạc thay!

Một cỗ hoàng hoàng thiên uy đột nhiên xuất hiện, uy áp như thiên ngục trấn áp tứ hải bát hoang, trên trời dưới đất, đều bị một cỗ khí tức Hỗn Nguyên tuyệt thế kinh khủng bao trùm!

Khoảnh khắc sau đó!

Trong ánh mắt chấn hãi cực điểm của vô tận chúng sinh, một đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống, dường như vượt qua vạn cổ tuế nguyệt, xuất hiện trên chiến trường!

Chương 191

Một thân tử sắc đế hoàng bào, đầu đội cửu long quan, toàn thân đều tỏa ra khí cơ Hỗn Nguyên kinh khủng, như không thuộc về thời đại này!

Chính là!

Tử Vi!

"Lão sư!" Sau khi nhìn thấy thân ảnh Tử Vi, Khổng Tuyên không khỏi kinh hỉ mà hét lớn.

"Tử Vi đại ca!" Khi nhìn thấy Tử Vi trong khoảnh khắc, Hậu Thổ không nhịn được kinh hỉ kêu lên, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ hoan hỉ.

Không biết vì sao, trái tim vốn treo lơ lửng của nàng cuối cùng cũng buông xuống!

Tử Vi nhìn Hậu Thổ toàn thân đẫm máu, lông mày không khỏi khẽ nhíu lại.

Ánh mắt y lướt qua chiến trường, trong khoảnh khắc đã thấu hiểu tất cả.

Ngay sau đó!

Tử Vi trong ánh mắt kinh hãi của vô số người, từng bước từng bước đi về phía Yêu Tộc!

Mặc dù động tác của Tử Vi chậm rãi, nhưng mỗi bước y đạp ra, dường như đều giẫm lên trái tim chúng sinh, khiến người ta không kìm được cảm thấy run rẩy!

"Tử Vi!" "Thiên Đế!" "Tử Vi đạo huynh!" "…" Từng tiếng xưng hô khác nhau vang lên khắp thiên địa, khi nhìn thấy Tử Vi giáng lâm

chiến trường, tất cả mọi người đều kinh hãi không thôi, theo bản năng đứng lên!

Sau khi nhìn thấy Tử Vi, họ biết chuyện lần này tuyệt đối không đơn giản!

Vì sao Nhân Tộc bị đồ sát lâu như vậy, Tử Vi lại không có cảm ứng?

Thậm chí!

Ngay cả Thánh Mẫu Nhân Tộc, Nữ Oa nương nương cũng không xuất hiện?

Vì sao Yêu Tộc Đế Tuấn, Thái Nhất dám mạo hiểm đồng thời chọc giận hai vị Thánh Nhân, lại ra tay với Nhân Tộc?!

Bên trong đều lộ ra sự quỷ dị!

Tất cả mọi người đều nín thở, tầm nhìn toàn bộ tập trung vào thân ảnh Tử Vi.

Dưới sự chú ý của vạn chúng, Tử Vi từng bước từng bước đi về phía Yêu Tộc, ánh mắt đặt lên người Đế Tuấn và Thái Nhất, nhàn nhạt mở miệng nói: "Yêu Tộc, không tệ!" Từ đầu đến cuối, thần sắc y đều bình tĩnh!

Nhưng bất kỳ ai cũng có thể nghe ra sát ý vô tận ẩn chứa trong lời nói của Tử Vi!

Hiển nhiên có thể thấy, hành động đồ sát Nhân Tộc lần này của Yêu Tộc, đã triệt để chọc giận Tử Vi!

Bị Tử Vi nhìn như vậy, Đế Tuấn và Thái Nhất dường như bị một Tôn Vô Thượng Ma Thần nhìn chằm chằm, cảm thấy toàn thân máu huyết dường như đều muốn đông cứng lại, toàn thân đều run rẩy khẽ!

Chỉ khi thật sự đối mặt với Tử Vi, mới có thể chân thật cảm nhận

được sự áp bức vô song mà y mang lại!

"A!" "A…" Lúc này, vô số Yêu Tộc phát ra tiếng kêu đau đớn, ôm đầu chạy loạn.

Đối mặt với khí tức của Tử Vi, họ trực tiếp hóa điên rồi!

Thực tế.

Tử Vi lần này không thể cảm ứng được biến hóa trong Hồng Hoang, quả thật là do có người đã động dùng đại thủ đoạn, làm hỗn loạn Thiên Cơ!

Nói cách khác.

Y đã bị người khác tính kế!

Có thể làm được điều này, phi Thánh Nhân thì không thể!

Thậm chí!

Có thể vô thanh vô tức, gần như phong bế toàn bộ cảm tri của Tử Vi, e rằng ngay cả vài vị Thánh Nhân ra tay cũng không làm được!

Trừ phi Thiên Đạo!

"Tốt!" Tử Vi khẽ nói một câu, không biết là nói với Đế Tuấn, Thái Nhất, hay là nói với Thiên Đạo đang âm thầm ảnh hưởng, mưu đồ tất cả!

"Đồ diệt vô số Nhân Tộc, ngay cả Chúc Long cũng vì thế mà chết!" Tử Vi nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất, lạnh giọng nói: "Có từng nghĩ kỹ, phải trả giá đắt vì điều này chưa?" Nghe lời của Tử Vi, vô lượng chúng sinh đều chấn động!

Thiên Đế nổi giận, càn khôn biến sắc!

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?!" Nghe lời của Tử Vi, Đế Tuấn không khỏi kinh hãi nói, liên tục lùi ba bước, không dám tin mà trợn

trừng hai mắt!

"Chẳng lẽ…" "Ngươi muốn ra tay với Yêu Tộc ư?!" "Không thể nào!

Dưới Thiên Đạo đại thế, Thánh Nhân tầng thứ không thể trực tiếp ra tay can thiệp Thiên Địa đại thế!" "Điên rồi sao!" "…" Khi nghe lời của Tử Vi, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, cùng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề ở phương Tây đều biến sắc, lần lượt đứng dậy, không thể tin mà trợn trừng hai mắt!

Đạt đến tầng thứ đó, trong cõi u minh liền cảm thụ được ý trời.

Bất kể Vu Yêu hai tộc tranh đấu thế nào, tầng thứ Thánh Nhân, đều không thể trực tiếp ra tay can thiệp!

Nếu không!

Nhất định sẽ chịu Thiên Khiển!

Nhưng nghe ý trong lời nói của Tử Vi, y muốn ra tay với Yêu Tộc sao?!

Nhanh chóng, hành động của Tử Vi liền giải đáp nghi vấn trong lòng họ!

"Oanh!" Trong ánh mắt chấn hãi của vô số người, Tử Vi chậm rãi giơ tay phải lên, giữa lòng bàn tay bùng phát ra từng đạo thần quang mãnh liệt, trong khoảnh khắc hóa ra một bàn tay lớn màu tím chống trời, tỏa ra uy năng kinh khủng vô cùng, giáng thẳng xuống người Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Ngươi!

Tử Vi, ngươi dám!" Khi thấy Tử Vi thật sự ra tay với mình, Đế Tuấn không khỏi trợn trừng hai mắt, kinh khủng mà hét lớn.

Về quy tắc Thánh Nhân tầng thứ không thể ra tay, y ít nhiều cũng

biết một chút, vì vậy mới khá là có ý hữu thị vô khủng, mới yên tâm đồ sát Nhân Tộc!

Ai ngờ Tử Vi không hề quản quy tắc, lại ra tay với mình!

Một chưởng còn chưa giáng xuống, áp lực mênh mông như sông biển đã tỏa ra, một số Yêu Tộc có tu vi yếu ớt không chịu đựng nổi, thân thể lập tức nổ tung!

"Oanh!" Đúng lúc này, trên cửu thiên phong vân biến sắc, vang lên vô tận tiếng sấm!

"Oanh long long!" Cả bầu trời Hồng Hoang thế giới đều trở nên u ám, mây đen hội tụ, như mực đổ xuống, một cỗ không khí túc sát, áp bức vô cùng bao trùm cả thiên địa!

Vô số người cảm thụ cỗ thiên uy đáng sợ đó, đều run rẩy bần bật, trên mặt lộ ra vẻ kinh khủng.

"Oanh!

Oanh!" Từng đạo lôi đình đen kịt giữa không trung xuất hiện, dường như rồng giận, xé rách thiên địa khung trời, tất cả đều bổ xuống trên bàn tay lớn màu tím đó, làm nó vỡ nát!

Thiên Phạt!

Chương 192

Hiển nhiên, Tử Vi cưỡng ép ra tay với Yêu Tộc, đã khiến Thiên Đạo của Hồng Hoang thế giới phát uy!

"Ông!" Khoảnh khắc sau đó.

Giữa hư không xuất hiện một cây cầu vàng hồng, từ cuối thiên địa kéo dài ra, thân ảnh Hồng Quân giữa không trung xuất hiện giữa thiên địa, cũng giáng lâm chiến trường.

"Hồng Quân!" "Đạo Tổ!" Sau khi nhìn thấy Hồng Quân xuất hiện, giữa thiên địa lại vang lên từng tiếng kinh hãi.

Không ai ngờ rằng, Đạo Tổ Hồng Quân đã sớm thân hợp Thiên Đạo, lại còn hiện thân lần nữa!

"Hồng Quân!" Tử Vi nhìn Hồng Quân đối diện, trong mắt lộ ra một tia ngưng trọng vô cùng.

Từ trên người Hồng Quân, Tử Vi cảm thụ được một cỗ sức mạnh cường đại vô cùng, mênh mông như biển sâu, không thể dò xét!

Cảnh giới Hỗn Nguyên tổng cộng có mười hai trọng, một trọng một tầng trời!

Thực lực của Thiên Đạo Hồng Quân yếu nhất cũng ở Hỗn Nguyên bát cửu trọng thiên!

Tử Vi đã trải qua vô số năm tu hành, tu vi Nguyên Thần đạt đến Hỗn Nguyên lục trọng thiên, cộng thêm nhục thân vừa đột phá Tiên Thiên Chí Bảo, dựa vào Đạo của thế giới, thực lực cũng miễn cưỡng sánh ngang Hỗn Nguyên thất trọng thiên!

Tuy mạnh hơn Lão Tử và những người khác rất nhiều; nhưng so với Thiên Đạo Hồng Quân, vẫn yếu hơn không ít!

“Ông!

Ông!” Sau khi Hồng Quân hiện thân, Lão Tử, Nguyên Thủy và những người khác cũng lần lượt xuất hiện, đến vùng chiến trường này, cung kính hành lễ với Hồng Quân, nói: “Đệ tử bái kiến Lão sư!” “Ân!” Hồng Quân nghe vậy nhàn nhạt gật đầu.

“Sư thúc!” Đúng lúc này, từ Oa Hoàng Thiên, một đạo tiên mang rực rỡ bay ra, hóa thành một cầu vồng ngũ sắc bay đến bờ Đông Hải, chính là Nữ Oa!

Ban đầu Nữ Oa vì củng cố tu vi, đã chìm vào bế quan sâu tầng, lại bị Thánh Nhân khác che đậy Thiên Cơ, lúc này mới cảm thấy biến hóa của Thiên Cơ!

Khi nhìn thấy vô số Nhân Tộc tử thương, vẻ mặt Nữ Oa không khỏi biến đổi, tiên bi thương, sau đó phẫn nộ!

Đôi mắt đẹp trừng trừng nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất, bắn ra hai đạo quang mang kinh người, hiển nhiên hận chết Đế Tuấn và Thái Nhất!

Nhân Tộc!

Chủng tộc do nàng sáng tạo ra, như con cái của nàng, kết quả bị Yêu Tộc đồ sát quá nửa, sao có thể không phẫn nộ?!

Trong nháy mắt.

Giữa thiên địa chỉ có sáu vị Thánh Nhân, Đạo Tổ Hồng Quân, Thiên Đế Tử Vi, tất cả đều xuất hiện trước mắt chúng sinh.

Tất cả mọi người đều căng thẳng nín thở, mắt trừng trừng!

Nữ Oa không quên hành lễ, đối với Hồng Quân nói: “Đệ tử bái kiến Lão sư!” Hồng Quân chân đạp cầu vồng vàng, ánh mắt nhàn nhạt lướt qua tất cả mọi người, bỏ qua tất cả những người khác, cuối cùng

dừng lại trên người Tử Vi đối diện, nhàn nhạt mở miệng nói: "Trận đại chiến này kết thúc tại đây, các ngươi đều tan đi!" Lời này, nhìn như nói với mọi người, nhưng thực chất lại là nói với Tử Vi!

Nghe lời của Hồng Quân, trên mặt Lão Tử và những người khác đều hơi lộ ra vẻ vui mừng, lần lượt mở miệng nói: "Thiện!" "Lão sư nói cực đúng!" Nếu Vu Yêu nhị chiến kết thúc tại đây, đối với họ tự nhiên không còn gì tốt hơn.

Nghe lời của Hồng Quân, vẻ mặt Nữ Oa lại không khỏi biến đổi, vội vàng mở miệng nói: "Lão sư, Yêu Tộc vô cớ đồ sát hàng chục ức Nhân Tộc, sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy?!" Chẳng lẽ tội đồ sát Nhân Tộc của Yêu Tộc, lại dễ dàng không truy cứu sao?!

Hồng Quân nhìn Nữ Oa một cái, nhàn nhạt mở miệng nói: "Trận chiến giữa Yêu Tộc và Nhân Tộc, là Thiên Đạo đại thế, không thể tránh khỏi, không cần nói nhiều nữa!" Nghe vậy.

Vẻ mặt Nữ Oa cũng trở nên vô cùng khó coi, Hồng Quân nói như vậy, rõ ràng là thiên vị Yêu Tộc a!

Thiên Đạo đại thế, lừa dối những tiên linh bình thường thì được, đối với các Thánh Nhân này.

Thiên Đạo đại thế quả thật không thể thay đổi, nhưng Vu Yêu chi chiến là Thiên Đạo đại thế, trận chiến giữa Yêu Tộc và Nhân Tộc, lại không phải a!

Thấy Hồng Quân như vậy, nụ cười trên mặt chư Thánh càng thêm rạng rỡ.

Đúng lúc này, Tử Vi mở miệng nói: "Xin hỏi Đạo Tổ, làm như vậy, có gọi là công bằng không?" "Ân?" Thần sắc Hồng Quân bình tĩnh nhìn Thông Thiên, nói: "Sao lại không công bằng?" Nghe lời của Tử Vi, sắc mặt chư Thánh đều hơi biến đổi!

Tử Vi nhíu mày nói: "Yêu Tộc vì luyện chế Đồ Vu Kiếm, đồ sát ức vạn Nhân Tộc, có lẽ là Thiên Đạo đại thế!" "Nhưng!" Nói đến đây, ánh mắt Tử Vi đột nhiên trở nên sắc lạnh, lạnh giọng nói: "Xin hỏi Đạo Tổ, trước đây vì sao Thiên Cơ hỗn loạn, ai đã ra tay quấy nhiễu Thiên Cơ, che giấu cảm tri của Bản Tôn?!" "Như vậy, há có công bằng!" Cuối cùng, Tử Vi đã lớn tiếng quát lên.

Ánh mắt lạnh lùng lướt qua Lão Tử và những người khác!

"Cái gì!" "Tử Vi, không được vô lễ với Đạo Tổ!" "Ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với Đạo Tổ không!" "…" Sau khi nghe lời của Tử Vi, Lão Tử và những người khác đều sắc mặt đại biến, lần lượt lớn tiếng quát lên!

Tất cả đều trừng mắt nhìn Tử Vi!

Nguyên Thủy sắc mặt hơi biến đổi, quát mắng: "Không được bất kính với Đạo Tổ!" Lão Tử cũng khẽ nhíu mày, mở miệng nói: "Tử Vi, ngươi tuy là Thiên Đế, nhưng cũng đừng nói năng lung tung!" Chuẩn Đề càng có chút kích động mà hét lớn: "Chúng ta rõ ràng chưa từng cảm tri biến hóa của Thiên Cơ, sao có thể vu khống chúng ta!" Thấy phản ứng của mọi người, Tử Vi đột nhiên cười.

Ánh mắt y lướt qua Nguyên Thủy và những người khác, nhàn nhạt cười nói: "Bản Tôn chưa từng nói là các ngươi ra tay, vì sao lại kích động như vậy?" "Chẳng lẽ… trong lòng có quỷ?!" "Ngươi!" Nghe lời của Tử Vi, sắc mặt chư Thánh không khỏi hơi biến đổi, phản ứng của họ dường như quả thật có chút quá mức.

Hồng Quân từ đầu đến cuối, thần sắc đều bình tĩnh, tĩnh lặng nhìn chằm chằm Tử Vi, lạnh lùng mở miệng nói: "Nga?

Có chuyện này sao?

Không biết ngươi có kế hoạch gì?!" "Đơn giản!" Tử Vi lạnh lùng

cười nói: "Yêu Tộc đồ sát Nhân Tộc, Chúc Long vẫn lạc, cuối cùng cũng phải trả giá đắt!" "Nếu Đạo Tổ không ra tay, ta tự mình động thủ!" Lão Tử là Thiên Đạo Thánh Nhân, Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo, sức mạnh đến từ Thiên Đạo, nhưng cũng phải chịu sự ràng buộc của Thiên Đạo, không thể tùy ý ra tay!

Tử Vi lại không có nhiều cố kỵ như vậy!

Y là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, toàn bộ sức mạnh đều đến từ bản thân, căn bản không sợ hãi gì!

Lần này.

Chư Thánh, thậm chí cả Thiên Đạo đã phong bế cảm tri của y, thật sự đã chọc giận y rồi!

"Ngươi muốn làm gì?!" "Tử Vi, to gan, dám ngỗ nghịch Đạo Tổ!" "…" Khi nghe lời của Tử Vi, Lão Tử và những người khác đều sắc mặt đại biến, tất cả đều lớn tiếng quát lên!

"Tê!" "Thiên Đế… muốn làm gì?!" "Muốn giao thủ với Hồng Quân Đạo Tổ sao?!" "Thiên Đế… thật cường thế!" Chúng sinh Hồng Hoang nghe lời của Tử Vi, cũng đều đồng loạt hít vào một hơi khí lạnh, không thể tin mà trợn trừng hai mắt, từng người từng người như bù nhìn, bị chấn kinh đến mức cứng đờ!

Nghe ý của Tử Vi, dường như y muốn giao thủ với Đạo Tổ?!

Này mà… thật là khiến người ta sợ hãi a!

Hai người, một người thống ngự Hồng Hoang, Chí Cao Vô Thượng Chí Tôn Thiên Đế!

Một người bố Đạo Hồng Hoang, thân hợp Thiên Đạo Đạo Môn Chi Tổ!

Thân phận của hai người đều kinh khủng, nếu thật sự động thủ,

không biết sẽ đánh thành ra sao!

Nhanh chóng.

Mọi người chuyển niệm một cái, giữa Hồng Hoang thiên địa này, e rằng cũng chỉ có Thiên Đế dám chính diện khiêu chiến Đạo Tổ!

Thay thế bằng các Thánh Nhân khác, đều không được!

"Tử Vi…" Nghe lời của Tử Vi, trên mặt Nữ Oa không khỏi hiện lên một tia lo lắng, trong đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ quan tâm.

Sau khi Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo, thực lực cường đại không thể tin nổi, nếu Tử Vi thật sự ngỗ nghịch Hồng Quân, hai người động thủ, e rằng y sẽ phải chịu thiệt thòi!

Đối mặt với Tử Vi cường thế như vậy, thần sắc Hồng Quân vẫn bình tĩnh, dường như một con rối, lạnh lùng nhìn Tử Vi một cái, nói: "Thiên Đạo đại thế đã định như vậy, ngươi dám nghịch thiên sao?!" "Nghịch thiên!?" Tử Vi lạnh lùng cười một tiếng, trong hai mắt đột nhiên bắn ra hai đạo kim sắc thần mang, lạnh lùng nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất, giận dữ nói: "Yêu Tộc nhất định phải trả giá đắt cho chuyện này, ngay cả trời cũng không ngăn được!" "Sư thúc!" Lời vừa dứt, thân hình Tử Vi trong khoảnh khắc biến mất khỏi chỗ cũ, dung nhập vào hư không, bay về phía Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Oanh!" Hầu như cùng một lúc, thân ảnh Hồng Quân cũng biến mất khỏi chỗ cũ, trong khoảnh khắc ở một nơi nào đó, hai tay ấn về phía trước, đánh ra một đạo thần quang kinh khủng vô cùng, khuấy động vô tận hư không!

Chương 193

"Oanh long long!" Thân hình Tử Vi từ trong hư không xuất hiện, thần sắc lạnh lùng, giơ tay vỗ về phía trước, giữa lòng bàn tay thoát ra từng đạo kim sắc thần mang, như một bia đá vàng kim, hùng dũng giáng xuống!

"Oanh!" Kèm theo một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa, Tử Vi một chưởng đánh tan thần quang, bùng phát ra vô tận lưu quang, dường như siêu tân tinh nổ tung!

Trong hư không kéo dài ra từng vết nứt đen kịt, như những con rết xấu xí, bao trùm ức vạn vạn dặm khung trời!

Trong khoảnh khắc!

Hai người liền giao thủ!

Thiên Đế quyết chiến Đạo Tổ!

Mặc dù trong lòng đã sớm có dự liệu, nhưng khi thật sự nhìn thấy cảnh tượng này xảy ra trước mắt, họ bị chấn kinh đến mức không nói nên lời.

Từng người từng người sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, toàn thân đều toát ra mồ hôi lạnh!

Hai người, xứng đáng là hai người mạnh nhất Hồng Hoang, nếu thật sự quyết chiến, nhất định sẽ hủy thiên diệt địa!

Đối với vô tận chúng sinh, lại là một trận tai nạn!

"Hồng Quân!" Sau một kích, nhìn Hồng Quân trước mắt vẻ mặt không biểu cảm, càng giống như một con rối, trong mắt Tử Vi không khỏi lộ ra một tia đồng tình.

Sau khi thân hợp Thiên Đạo, Hồng Quân gần như hoàn toàn mất đi bản ngã!

Vẫn là câu nói đó!

Hồng Quân vì Thiên Đạo, Thiên Đạo không vì Hồng Quân!

Trông có vẻ là Đạo Tổ cao cao tại thượng của chúng sinh, nhưng lại chỉ là một con rối của Thiên Đạo… Thật không thể không nói!

Một sự bi ai!

"Hóa thân của Thiên Đạo sao?

Để ta xem chấp pháp giả này rốt cuộc có bao nhiêu năng lực đi!" Tử Vi khẽ nói, trên mặt lộ ra vài phần cuồng nhiệt, gầm lớn một tiếng, giơ tay vỗ về phía trước.

Trong khoảnh khắc, y đã đánh ra một trăm linh tám chưởng!

"Oanh!" Trong hư không sinh ra từng ấn ký bàn tay vàng, từ trên trời giáng xuống, mang theo uy thế vô tận, hùng hổ vỗ về phía thân thể Thiên Đạo Hồng Quân!

"Hanh!" Thiên Đạo Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, trong đồng tử bắn ra hai đạo kim sắc quang thúc, hóa thành hai tia sét vàng, "Oanh long long" bổ xuống!

Không chỉ vậy!

Hồng Quân giơ tay chụp một cái, trên cửu thiên phong vân hội tụ, mây đen cuồn cuộn, từng đạo Lôi Quang Hỗn Độn xuất hiện, tất cả đều bổ về phía Tử Vi!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Vạn thiên lôi đình bổ xuống, mang theo lực lượng Thiên

Phạt cuồn cuộn, xé rách trường không, như ức vạn thần long đảo ngược, không chút lưu tình rơi xuống, muốn trấn áp Tử Vi!

Hồng Quân mỗi cử chỉ, mỗi hành động đều là lực lượng Thiên Đạo!

Đối mặt với Thiên Phạt như vậy, chúng sinh đều run rẩy!

Vô số sinh linh run bần bật, tất cả đều quỳ rạp xuống đất, không ngừng cúi lạy về phía bầu trời!

"Đi nhanh!" Lão Tử và những người khác đều biến sắc, lần lượt hóa thành một đạo lưu quang, rời xa nơi hai người giao thủ.

Nữ Oa nhìn Tử Vi ở xa, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, trong lòng thầm cầu nguyện cho y!

Nàng khẽ quát một tiếng, ngón tay ngọc trắng muốt khẽ vẫy, liền đánh ra từng đạo lưu quang, che chở cho số Nhân Tộc còn sót lại.

Tử Vi giao thủ với Thiên Đạo Hồng Quân, một đạo dư ba tùy ý cũng đủ để băng diệt một đại thế giới!

Giữa Thiên Địa, một mảnh túc sát chi khí.

Ai cũng không ngờ, Thiên Đế thật sự dám ra tay với Đạo Tổ, chống lại Thiên Đạo!

Nếu không tận mắt chứng kiến, e rằng chẳng ai dám tin.

Thật sự cứ như nằm mơ vậy!

Từ đó cũng có thể thấy, tu vi của Thiên Đế đã đạt đến trình độ nào, có thể nói là đăng phong tạo cực, toàn bộ pháp lực thần thông của y đều đã bước vào đỉnh cao, nếu không thì tuyệt đối không có đủ sự tự tin để đối kháng Thiên Đạo Hồng Quân!

Các Thánh Nhân khác đắc Đạo từ Thiên Đạo, nhưng cũng bị Thiên Đạo chế ước, căn bản không thể nào như Thiên Đế được!

Cử chỉ kinh thế tráng tuyệt như vậy, cũng chỉ có Thiên Đế mới làm được.

Về phương diện này, Lão Tử cùng những người khác so với Tử Vi, kém hơn không chỉ một chút! "Tử Vi...

điên rồi!" "Đúng là một kẻ điên!" Ai ngờ đâu.

Trong lòng Lão Tử và những người khác cũng dậy sóng kinh đào hải lãng, mãi không thể bình tĩnh, từng người đều lộ vẻ kinh hãi.

Phải biết rằng!

Đó chính là Thiên Đạo Hồng Quân, là hóa thân của Thiên Đạo, vậy mà Tử Vi lại dám trực tiếp đối kháng, không phải kẻ điên thì là gì?

Giữa Thiên Địa, vô lượng chúng sinh!

Từng người từng người một, đều trừng lớn đôi mắt, không muốn bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào!

Trận chiến hôm nay, tất định sẽ được ghi vào sử sách, vĩnh viễn lưu truyền trong Hồng Hoang! "Oanh long long!" Thiên Đạo Hồng Quân giơ tay vồ một cái, dẫn xuống cuồn cuộn lôi đình đầy trời, hóa thành vạn ngàn nộ long, gào thét, rít gào, mênh mông cuồn cuộn, giao dệt thành một biển lôi quang, ép xuống thân Tử Vi!

Trên Cửu Thiên, phong lôi kích đãng, vô tận âm vân bao phủ toàn bộ Thiên Địa.

Đó là Thiên Phạt chân chính!

Dưới Pháp Tắc Thiên Đạo Hồng Hoang, không cho phép trực tiếp ra tay, can dự vào sự phát triển của thế giới Hồng Hoang.

Nếu không, Thiên Đạo đã vi phạm "quy tắc" đã định, sẽ xuất hiện đại khuyết hãm, khi đó ngay cả việc áp chế Hồng Quân cũng thành vấn đề, càng đừng nói đến việc đối kháng Tử Vi!

Nhưng nhờ vào sức mạnh của Hồng Quân, Thiên Đạo lại có thể phát huy ra thực lực khủng bố của Hỗn Nguyên cao giai! "Oanh!" Đối mặt với vô tận Thiên Phạt, Tử Vi động tác giản đơn, thân thể hơi nghiêng về phía trước, tay phải tung một quyền về phía trước.

Một quyền này, đại xảo bất công, chí cương chí chính!

Đến cảnh giới này, bất kỳ thần thông, pháp thuật nào cũng phản phác quy chân, hóa phồn vi giản, mỗi một kích đều mang sức mạnh diệt thế!

Chương 194

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Một đạo quyền cương màu vàng từ quyền của Tử Vi Thiên Đế vọt ra, như trường hồng, như Thiên Cương, như vũ trụ, như tinh hà!

Vô tận thần mang xé rách đại vũ trụ, chìm vào biển lôi quang! "Oanh long long..." Trong khoảnh khắc.

Toàn bộ biển lôi đều bạo động, từng mảng từng mảng tiêu diệt, trực tiếp hóa thành hư vô, trong nháy mắt bị đánh xuyên, căn bản khó có thể chịu đựng được thần lực khủng bố như vậy!

Tử Vi lấy nhục thân cấp Tiên Thiên Chí Bảo, mở ra vô tận nhục thân thần tàng, diễn hóa vạn pháp, chiến lực cử thế vô song! "Tranh!" Một tiếng vang nhẹ, minh động Cửu Tiêu Hoàn Vũ!

Tử Vi đánh ra một quyền xong, tay phải khẽ nắm lại, từ hư không rút ra Thiên Đế Kiếm, quang diệu vạn cổ tuế nguyệt! "Ông..." Trên thân y, vô tận Hoàng Đạo Chi Khí vọt ra, Đế Hoàng chi uy khủng bố bao trùm Thiên Thượng Địa Hạ, Tứ Hải Bát Hoang, phảng phất hóa thân một vị Thần Vương bất bại, trở thành trung tâm của toàn bộ vũ trụ.

Vô tận Đế Đạo Pháp Tắc tràn ngập, cổ phác huyền ảo, như rồng tựa rắn, vây quanh Tử Vi ở giữa.

Y như vị Thiên Đế chí cao vô thượng, duy nhất từ cổ chí kim, có một loại đại uy nghiêm, phủ khám hoàn vũ, tiêu ngạo chư Thiên!

Khoảnh khắc đó, chúng sinh Hồng Hoang đều run rẩy trong lòng, bị một luồng Hoàng Đạo Long Uy vô thượng nhiếp phục, tất cả đều quỳ bái trên mặt đất, miệng cao hô Thiên Đế! "Oanh!" Trong ánh mắt

chấn hám của chúng sinh, Tử Vi vung Thiên Đế Kiếm trong tay, một kiếm chém xuống.

Từ thân kiếm đột nhiên truyền ra một tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, vô tận Hoàng Đạo Chi Khí sôi trào, dưới sự gia trì của Đế Đạo Pháp Tắc, chém ra một đạo Hoàng Đạo Long Kiếm màu vàng!

Một kiếm này!

Không chỉ là Hoàng Đạo Chi Kiếm!

Mà còn là Sát Lục Chi Kiếm, Khí Vận Chi Kiếm, thậm chí là Thế Giới Chi Kiếm, sở hữu mọi thần uy không thể tưởng tượng nổi!

Một kiếm xuất, vạn Đạo hòa minh!

Theo một kiếm chém xuống, toàn bộ Thiên Địa dường như bị chém mở ra, trên Thương Khung xuất hiện một vết nứt khổng lồ dài không biết ức vạn vạn dặm.

Toàn bộ bầu trời bị chia cắt thành hai nửa, lộ ra biển Hỗn Độn mênh mông bên ngoài vực!

Vô tận kiếm mang bắn ra, xé rách Hoàn Vũ, cắt đứt thời không, muốn táng diệt chư Thiên, phấn toái tất cả!

Tử Vi cũng là lần đầu tiên trước mặt thế nhân, triển thị Đế Đạo Pháp Tắc.

Cảm nhận uy thế của một kiếm này, Lão Tử, Nguyên Thủy và những người khác đều biến sắc, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Mặc dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, bất tử bất diệt, nhưng đối mặt với một kiếm này, nếu không có thủ đoạn đặc biệt, e rằng cũng chỉ có phần bị trọng thương! "Hửm?" Thiên Đạo Hồng Quân khẽ nhíu mày, hai tay lướt trước người, diễn hóa vô lượng thần thông, vọt ra từng

đạo quang thúc hai màu đen trắng, như Âm Dương chính phản của Thiên Địa, hình thành một Thái Cực Đồ vô cùng khổng lồ! "Ông!" Thái Cực Đồ chậm rãi xoay chuyển, thấy kiếm quang sắp chém xuống, đột nhiên từ bên trong nứt ra, xuất hiện một cánh cửa u ám, sâu thẳm vô cùng, nuốt chửng kiếm quang vào trong đó!

Điều này khiến Tử Vi có một cảm giác như đánh một quyền vào bông vậy! "Lực lượng Âm Dương, thôn phệ?" Tử Vi nhìn Thái Cực Đồ một cái, thần sắc cũng không có quá nhiều biến động, một bước đạp ra, liền vượt qua vô tận hư không, lao về phía Hồng Quân! "Oanh!" "Oanh!" Mỗi một bước đạp ra, Thiên Đế Kiếm trong tay liền vung lên một lần, không ngừng chém ra từng đạo Hoàng Đạo kiếm mang.

Từng đạo kiếm mang màu vàng lấp đầy trường không, như ánh trăng thanh khiết, rủ xuống vô tận thần mang, nhìn qua mỹ luân mỹ hoán, nhưng mỗi một đạo kiếm khí đều có sức mạnh hủy Thiên diệt Địa!

Tử Vi một tay cầm kiếm, thi triển Kiếm Đạo Đại Pháp; tay kia lại nắm quyền thành ấn, vung Thiên Đế Quyền, xuyên thấu hư không, như đang đẩy từng đại thế giới tiến lên.

Nơi quyền đầu màu vàng đi qua, hư không từng tấc sụp đổ, Hỗn Độn tiêu diệt thành hư vô, xuất hiện từng hắc động, điên cuồng xé rách mọi vật chất giữa Thiên Địa!

Đối mặt với Thiên Đạo Hồng Quân có tu vi vượt trội, Tử Vi không dám có chút nào khinh thường, vừa lên đã vận dụng đại thần thông.

Tự tin thì không thành vấn đề, nhưng nếu tự phụ thì sẽ có vấn đề lớn!

Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, hai tay không ngừng vung về

phía trước, đánh ra từng đạo tiên mang rực rỡ, như Thiên Kiếm, bắn về phía thân Tử Vi!

Không chỉ như vậy! "Hoa lạp lạp!" Hồng Quân tâm niệm vừa động, phía sau Thiên Địa liền nứt ra từng vết nứt lớn, từ đó thò ra từng đạo tỏa liên khổng lồ màu đỏ sẫm!

Từng đạo tỏa liên như ma long, kêu "hoa lạp hoa lạp", mang theo Thiên Đạo chi uy, từ tứ diện bát phương trói buộc, trấn áp về phía thân Tử Vi!

Dày đặc như Thiên Ngục!

Đây chính là Thiên Đạo Tỏa Liên, một khi bị trói buộc, thần lực sẽ bị phong ấn, vĩnh viễn bị trấn áp!

Thiên Đạo tuy rằng không thể trực tiếp ra tay, nhưng Hồng Quân lại có thể mượn lực Thiên Đạo, thi triển ra các loại thần thông không thể tưởng tượng nổi!

Trong chớp mắt!

Thân ảnh Tử Vi bị vô số ảnh tỏa liên bao phủ! "Đang!

Đang!

Đang!" Kèm theo từng trận tiếng kim thiết va chạm cực lớn, Tử Vi không ngừng vung Thiên Đế Kiếm trong tay, va chạm với những Thiên Đạo Tỏa Liên đó, bắn ra vô tận hỏa hoa! "Oanh!" Mỗi một đạo hỏa hoa bắn ra, đều xuyên thủng Thiên Khung, Hỗn Độn tiêu diệt!

Đúng lúc này.

Trên đỉnh đầu Tử Vi đột nhiên vọt ra một đạo huyền quang, xuất hiện một mặt bảo kính, chiếu rọi Hoàn Vũ chư Thiên, tản mát ra khí tức cường đại chiếu diệu chư giới!

Tiên Thiên Chí Bảo Đại Thiên Thế Giới Kính! "Ông!" Đại Thiên

Thế Giới Kính khẽ chấn động, mười hai tự phù thời gian cổ phác trên đó phát sáng, trong nháy mắt biến ức vạn vạn dặm Thiên Địa, hóa thành một tràng vực thời gian đặc thù!

Trong tràng vực, vô thượng vô hạ, vô tiền vô hậu, vô thủy vô chung!

Mọi thời không đều điên đảo, hỗn loạn!

Từng đạo Thiên Đạo Tỏa Liên kia bị thời không can nhiễu, tuy rằng vẫn hướng về phía Tử Vi, nhưng lại không rõ vì sao xuất hiện ở một khu vực khác, tán loạn không chịu nổi, như xúc tu của Tà Thần viễn cổ, lại khó mà uy hiếp được Tử Vi nữa!

Thậm chí có những Thiên Đạo Tỏa Liên, trực tiếp bị không gian đoạn tầng cắt đứt! "Tê!" "Tiên Thiên Chí Bảo!" "Trong Hồng Hoang từ khi nào lại có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo loại thời không như vậy?!" "..." Khi nhìn thấy Đại Thiên Thế Giới Kính, tất cả mọi người đều vô cùng chấn kinh.

Ai cũng không biết, trong tay Tử Vi lại có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo như vậy! "Không đúng..." Lão Tử và những người khác nhìn Đại Thiên Thế Giới Kính, trong mắt cũng lộ ra vài phần suy tư.

Chương 195

Không phải là chưa từng thấy Cửu Tiêu Bảo Kính là pháp bảo nguyên bản của Tử Vi, nhưng so với Đại Thiên Thế Giới Kính, rõ ràng kém hơn một bậc.

Mà trên Đại Thiên Thế Giới Kính lại có dấu vết của Cửu Tiêu Bảo Kính.

Cho nên khả năng lớn nhất, Tử Vi đã lợi dụng Càn Khôn Đỉnh, luyện Cửu Tiêu Bảo Kính thành Tiên Thiên Chí Bảo! "Không thể nào!?" Nguyên Thủy xa xa nhìn bảo kính trên đỉnh đầu Tử Vi, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc, đố kỵ, khó tin cùng đủ loại thần sắc!

Trong Tam Thanh, Lão Tử truyền thừa Đan Đạo, Thông Thiên truyền thừa Trận Đạo, còn y lại truyền thừa Khí Đạo!

Nhưng hiện tại xem ra, trình độ luyện khí của Tử Vi còn vượt xa y!

Luyện ra Tiên Thiên Chí Bảo, đó vốn là bản sự y không có!

Y vốn luôn tự thị rất cao, tự xưng là Đệ Nhất Luyện Khí Hồng Hoang, hoàn toàn không thể chấp nhận được điều này. "Thúc!" Tử Vi thân ở trong tràng vực, nhưng không chịu chút ảnh hưởng nào, nghịch dòng Sông Tuế Nguyệt mà đi lên, đầu đội Đại Thiên Thế Giới Kính, cuối cùng đã đến không xa trước mặt Hồng Quân.

Một kiếm hướng về phía trước đâm ra! "Oanh!" Thiên Đế Kiếm phát quang, kiếm quang hóa thành Hoàng Đạo Chân Long, đột nhiên từ trong đó bay ra, mang theo sát lục chi khí khủng bố, há miệng cắn về phía thân Hồng Quân! "Xuy!" Đại Thiên Thế Giới Kính chấn động, từ trong đó bắn ra một đạo quang mang màu trắng bạc, tựa như từ đại vũ trụ, chiếu sáng cổ kim vị lai, chiếu về phía Hồng Quân!

Khoảnh khắc đó!

Thời không Thiên Địa phảng phất như bị định cách! "Ông!" Đối mặt với một kích của Tử Vi, ngay cả Thiên Đạo Hồng Quân cũng không dám đón đỡ, dưới chân đột nhiên xuất hiện một kim kiều, vô tận trật tự thần liên tràn ngập.

Thân hình Hồng Quân vừa động, trong chốc lát liền lui về tận cùng Thiên Địa, như một đạo huyễn ảnh!

Trong chớp mắt ức vạn vạn dặm!

So với Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật của Đế Tuấn Thái Nhất, nhanh hơn không biết bao nhiêu lần!

Công thế của Tử Vi toàn bộ đều đánh hụt!

Hiển nhiên!

Đối mặt với Tử Vi đang phong mang chính thịnh, có Đại Thiên Thế Giới Kính và Thiên Đế Kiếm bên mình, tuy Hồng Quân có thực lực cao hơn y không ít, nhưng vì không có pháp bảo cường lực bên người, nên cũng không có ưu thế quá lớn!

Bởi vì hai người ở tầng thứ này, đối với việc lĩnh ngộ pháp tắc, thần thông đều có chỗ độc đáo riêng, tùy tiện cũng có thể diễn hóa ra vô lượng đại thần thông, khó mà dễ dàng phân định thắng bại được.

Một kiện pháp bảo cường lực, đối với sự gia trì chiến lực là điều cần thiết!

Tuy rằng không đạt đến trình độ nghiền ép, nhưng không nghi ngờ gì đó là một trợ lực cực lớn!

Đương nhiên!

Kiểu như Thái Nhất kia, quá mức ỷ lại Hỗn Độn Chung, cũng không ổn!

Mà, Tử Vi cũng không quên mục đích của mình.

Ngoài việc có thể mượn cơ hội này để thăm dò thực lực và thủ đoạn của Thiên Đạo Hồng Quân, còn phải thanh lý Yêu tộc một phen! "Oanh!" Sau khi một kích tạm thời đẩy lùi Hồng Quân, ánh mắt Tử Vi nhìn về phía vô tận Yêu tộc bên dưới, trong mắt hàn mang lóe lên.

Thiên Đế Kiếm vung lên, lập tức chém ra vạn ngàn kiếm mang, phảng phất như thiên hỏa lưu tinh, rơi xuống đại địa Hồng Hoang! "Đừng...!" "Chạy mau!" Sau khi nhìn thấy kiếm mang đầy trời, vô số Yêu tộc đều kinh khủng gào thét, liều mạng chạy trốn về tứ phía, tất cả đều té lăn té bò, khóc cha gọi mẹ! "Tử Vi!" Trên mặt Đế Tuấn Thái Nhất càng lộ ra vẻ vô cùng phẫn hận, kinh khủng gào thét! "Oanh!" "Oanh!

Oanh!" Từng đạo kiếm mang rơi xuống mặt đất, phảng phất như diệt thế chi kiếp, từng đạo kiếm khí màu vàng tung hoành, tựa như kim xà cuồng vũ, không biết đã thu hoạch bao nhiêu sinh mệnh Yêu tộc!

Trên đại địa, thi sơn huyết hải, máu chảy thành sông.

Khắp nơi đều là thi thể Yêu tộc, như địa ngục vậy! "Ông!" Lúc này, Hồng Quân cuối cùng cũng đạp lên kim sắc hồng kiều, đã đến giữa chiến trường, giơ tay vung lên một cái, trong hư không xuất hiện từng đạo kim sắc quang hoa, tiêu diệt toàn bộ kiếm khí!

Sắc mặt y đã lạnh lẽo đến cực điểm, ánh mắt chết chóc nhìn chằm chằm Tử Vi!

Đối với Thiên Đạo, đã ra tay nhưng lại không thể ngăn cản Tử Vi đồ sát Yêu tộc, điều đó như tát vào mặt y!

Không khí giữa Thiên Địa càng lúc càng trở nên nặng nề, mây đen đầy trời hầu như muốn áp xuống, từng đạo lôi đình đen kịt đang thai

nghén.

Tất cả mọi người đều gần như ngây ngốc, thật không biết nếu cứ đánh tiếp như vậy, Hồng Hoang sẽ thành ra sao!

Cuối cùng chịu tai ương chính là những tiểu tiên như hạt gạo!

Tử Vi xa xa nhìn Yêu tộc một cái, nhưng lại khẽ thở dài một hơi, vừa rồi một kích kia, lại không thể chém giết được một trong Đế Tuấn Thái Nhất, khiến y có chút thất vọng!

Sau khi Hồng Quân đã có phòng bị, muốn lập công lần nữa, sẽ có chút khó khăn.

Dưới ánh mắt căng thẳng của vô số người, Hồng Quân đột nhiên đưa tay hư không vồ một cái về phía mình. "Oanh!" Kèm theo một tiếng nổ lớn, từ ngoài biển xa xôi vô tận, đột nhiên bay tới một đạo quang mang màu tím vàng, vượt qua vô tận hư không, trong nháy mắt giáng lâm, xuất hiện trong lòng bàn tay Hồng Quân!

Phóng tầm mắt nhìn lại, chỉ thấy trong tay Hồng Quân là một cây ngọc xích màu tím vàng, dài ba thước ba tấc ba phân.

Trên thân xích, mặt chính khắc cảnh Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, mặt trái lại là hình ảnh cỏ cây, vạn vật và vô tận chúng sinh của đại địa Hồng Hoang.

Vô cùng nồng đậm Huyền Quang Công Đức chi khí lượn lờ, tản mát ra một luồng khí tức cường đại!

Hóa ra chính là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Sau khi Hồng Hoang đản sinh, giữa Thiên Địa đã thai nghén ra hai kiện Hậu Thiên Chí Bảo, phân biệt là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trong tay Lão Tử, và Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hai bảo vật này một công một thủ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích do một phần mười Khai Thiên Công Đức chi khí kết hợp Hồng Mông Huyền Hoàng chi khí mà hóa thành, lực công kích Hậu Thiên đệ nhất!

Uy lực không hề kém cạnh Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy chút nào!

Khi Tử Vi trước đây du lịch Hồng Hoang, cũng từng muốn tìm kiếm bảo vật này, nhưng tìm kiếm vô vọng, đành tạm thời từ bỏ.

Không ngờ hôm nay lại bị Hồng Quân triệu hoán ra!

Hồng Quân tay nắm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, khẽ quát một tiếng, mãnh liệt vung về phía trước, liền một xích đánh ra! "Oanh long!" Trong khoảnh khắc.

Thiên Địa biến sắc, trong hư không xuất hiện vô tận Hồng Mông chi quang, một thanh ngọc xích tím vàng ngang trời tuyên chiếu trên Thiên Khung, như một cây ngọc trụ vàng chói, mang theo Thiên Đạo chi lực vô cùng hạo hãn, trấn áp về phía thân Tử Vi!

Chương 196

Nhật Nguyệt Tinh Thần, Thiên Địa Sơn Hà, tất cả đều xoay chuyển chậm rãi quanh thân xích!

Lần này, Hồng Quân không hề lưu lại chút dư lực nào!

Đối với Thiên Đạo, Tử Vi vốn là một biến số lớn nhất trong Hồng Hoang, nếu có thể mượn cơ hội này chém giết y, vậy tự nhiên là tốt nhất.

Cảm nhận uy thế khủng bố của một kích này, trên mặt Tử Vi cuối cùng cũng lộ ra một tia ngưng trọng, một tiếng trường khiếu, diễn hóa Đấu Chiến Tiên Pháp! "Oanh long!" Trong chốc lát, từ trong cơ thể y vọt ra vô tận huyết khí, vô tận sinh mệnh nguyên tinh bốc cháy, một luồng chiến ý kinh người vọt thẳng lên trời, xé rách đại vũ trụ!

Tử Vi một bước đạp ra, liền xuất hiện trong tinh hà, Thiên Đế Kiếm trong tay chém xuống! "Ông!" Dưới sự gia trì của Đấu Chiến Tiên Pháp, mỗi một kích của Tử Vi đều sở hữu sức mạnh khủng bố gần như Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên!

Một kiếm chém mở vô tận tinh hà, như tiên quang ngoại thế, phiêu phiêu miểu miểu, không thể nắm bắt, nhưng lại hạo hãn khôi hoằng, không thể ngăn cản! "Đang!" Thiên Đế Kiếm và Hồng Mông Lượng Thiên Xích phá vỡ vô tận quang mang, hai kiện pháp bảo bản thể va chạm vào nhau, lập tức phát ra một tiếng nổ lớn chấn động toàn bộ Hỗn Độn!

Trong nháy mắt, không biết bao nhiêu tiên linh yếu ớt trong Hồng Hoang thất khiếu chảy máu, trực tiếp hôn mê bất tỉnh. "Ông..." Tại chỗ hai kiện pháp bảo va chạm, từng vòng gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường không ngừng khuếch tán, đâm xuyên vũ trụ tinh hà.

Từng ngôi đại tinh như pháo hoa nổ tung, tinh hà tịch diệt, toàn bộ bầu trời thế giới Hồng Hoang đột nhiên tối sầm lại!

Kể từ đó, tinh không liền trở nên tàn khuyết! "Phốc..." Phải nói rằng, Hồng Quân mượn Hồng Mông Lượng Thiên Xích, toàn bộ chiến lực của y đã tăng lên một bậc đáng kể.

Cánh tay Tử Vi liên tục chấn động, ngay cả hổ khẩu của nhục thân cấp Tiên Thiên Chí Bảo cũng bị chấn nứt! "Đang!

Đang..." Sau một kích, hai người liền lại vung pháp bảo trong tay, va chạm lần này đến lần khác, khiến vô tận Hỗn Độn cũng hung dũng không ngừng, không gian Bản Nguyên vũ trụ cũng bị đánh thủng! "Oanh!" "Oanh long long!" Vô tận quang hoa trán phóng, thân ảnh hai người hoàn toàn bị quang mang nhấn chìm, trong vũ trụ tinh không, xuất hiện vô vàn dị tượng kinh người!

Thiên sụp Địa lún, tinh không đảo chuyển, vô số Đại Đạo phù văn lấp lánh, ngay cả thời không cũng bị trấn áp!

Chu Tước ngang qua Tam Thiên Giới, Hỗn Độn Thần Linh Khai Thiên Tích Địa, Chân Long nghênh kích Cửu Thiên...

Một loại đại va chạm kinh thế, thần quang xé toạc vĩnh hằng, vạn cổ bất diệt!

Hai người càng đánh càng hung cuồng, thậm chí đánh vào các giới vực thời không khác, trong Hỗn Độn nổi lên vô tận ảnh tượng thời không, theo sự giao thủ của hai người, thân ảnh không ngừng xuyên toa trong đó, phá diệt chư Thiên vạn giới!

Sông Tuế Nguyệt cuồn cuộn, gần như bị cắt đứt.

Tử Vi và Hồng Quân đã đánh vào sâu, giờ đây, không biết bao nhiêu thời không đều xuất hiện thân ảnh hai người!

Cuối cùng!

Hai người đánh vào trong Hỗn Độn, thân ảnh biến mất trước mắt chúng sinh. "Ông!" Chuẩn Đề tâm niệm vừa động, liền vội vàng thi triển thần thông, chiếu rọi cảnh tượng trong Hỗn Độn, thân ảnh hai người lại một lần nữa xuất hiện trong mắt thế nhân.

Nhìn Tử Vi không ngừng va chạm với Hồng Quân Đạo Tổ, trái tim Nữ Oa treo ngược, trong đôi phượng mâu đầy vẻ lo lắng, thầm lặng cầu nguyện cho Tử Vi!

Chúng sinh Hồng Hoang càng thêm kinh thán, chấn hám, khó có thể tin được!

Thiên Đế đối quyết Đạo Tổ, thật sự không ai có thể đoán được ai thắng ai thua!

Bởi vì tầng thứ này đã vượt qua phạm trù mà họ có thể lý giải.

Cảm nhận chiến lực của Tử Vi, trên mặt chư Thánh đều lộ ra vẻ khổ sở.

Cùng là tầng thứ Hỗn Nguyên, nhưng khoảng cách giữa họ và Tử Vi quá lớn!

Không biết bao nhiêu kích sau, ngay cả Hỗn Độn gần đó cũng bị đánh tan, nhưng Hồng Quân lại vẫn không thể trấn áp được Tử Vi.

Tuy y gánh vác Thiên Đạo chi lực, nhìn có vẻ chúa tể tất cả, nhưng lại cũng có rất nhiều hạn chế. "Sắp kết thúc rồi..." Tử Vi khẽ nói, thở ra một hơi trọc khí, thu lại Thiên Đế Kiếm, hai tay trước người đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ lạ, diễn hóa chí cao thần thông!

Theo động tác của Tử Vi, Đại Thiên Thế Giới trong cơ thể lập tức khẽ chấn động, một luồng khí tức kỳ lạ khó tả xuất hiện giữa Thiên Địa. "Ông!" Thế giới bên trong cơ thể không ngừng chấn động, Hỗn Nguyên Bất Diệt Đạo Quả trong Nguyên Thần Tử Vi cũng khẽ rung lên, thần ý ngang qua vạn cổ hư không, câu thông một không gian thần

bí!

Một luồng bí lực kỳ diệu xuyên qua vô tận thời không, chiếu rọi vào trong Hỗn Độn! "Ông!" Dưới sự chú ý vô cùng chấn hám của chúng sinh, toàn bộ Hỗn Độn oanh nhiên chấn động, từng đạo Thái Sơ Chi Quang tung hoành giao thác, hóa thành một cánh cửa vô cùng khổng lồ!

Thái Hư Chi Môn!

Một tiên môn màu vàng sẫm xuất hiện, tọa lạc trong hư không Hỗn Độn, rủ xuống vô tận huyền quang, chiếu sáng cổ kim vị lai, từ vô đến không, khai tịch chư Thiên, tản mát ra một luồng khí tức bất hủ bất diệt!

Khi Tử Vi chứng Đạo Hỗn Nguyên, thần ý từng đến một không gian vô danh, nhìn thấy nguồn gốc diễn hóa của đại vũ trụ, trong đó có bốn Thiên Địa Chi Môn, diễn hóa Bản Nguyên của vũ trụ.

Thái Hư Chi Môn là một trong số đó!

Cái mà Tử Vi triệu hoán ra tự nhiên không phải Thái Hư Chi Môn chân chính, mà là dựa vào đại pháp lực của bản thân, diễn hóa ra một môn thần thông nghịch thiên.

Trong cõi u minh câu động một tia uy năng của Thái Hư Chi Môn, có vô tận vĩ lực!

Một cánh cửa khổng lồ vô cùng khảm nịt trong Hỗn Độn, chấn động thế gian!

Ánh mắt tất cả mọi người đều bị hấp dẫn, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, từ trên cánh cửa đó cảm nhận được một luồng khí tức nguyên sơ của vũ trụ!

Cổ lão, tang thương, không thể miêu tả!

Chỉ cần nhìn một cái, trong lòng liền chấn động không thôi, hồn phách dường như muốn bị hút vào trong môn, hóa thành vật chất bản chất nhất giữa Thiên Địa!

Thái Hư Chi Môn vừa xuất hiện, Tử Vi liền đột nhiên trường khiếu một tiếng, hai tay mạnh mẽ ấn về phía trước, đẩy nó ra. "Oanh long long!" Sau đó liền thấy, từ trên Thái Hư Chi Môn đó, một luồng sức mạnh cổ xưa hạo hãn không ngừng bùng nổ, như lật sông đảo biển, bắn ra cuồn cuộn Hỗn Độn Hồng Lưu, nghiền ép về phía thân Hồng Quân!

Từng mảng lớn Hỗn Độn sụp đổ, lún xuống, thế giới trở lại bóng tối, trên dưới điên đảo, tứ phương Thiên Vũ, tất cả đều bị lật đổ.

Chỉ có luồng hồng lưu hạo hãn vô tận kia, cuồn cuộn nghiền ép tất cả, với thế không thể ngăn cản mà cuồn cuộn tiến lên! "Thần thông!" "Tê!" "Sức mạnh này..." Khi cảm nhận thế khủng bố của một kích này của Tử Vi, trên mặt Lão Tử, Nguyên Thủy và những người khác đều lộ ra vẻ vô cùng chấn động, hô hấp cũng trở nên có chút dồn dập.

Sức mạnh này, quả thực quá lợi hại!

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn thân ảnh Tử Vi ở sâu trong Hỗn Độn, trên mặt không khỏi lộ ra vài phần ý khổ sở.

Tuy lần trước đã giao thủ với Tử Vi tại tinh không, nhưng Tử Vi rõ ràng đã lưu thủ.

Chương 197

Đối mặt với một kích khủng bố như vậy của Tử Vi, sắc mặt vốn luôn cổ tỉnh vô ba của Thiên Đạo Hồng Quân cũng đại biến, từ trong một kích đó cảm nhận được một luồng ý uy hiếp sâu sắc!

Rõ ràng là!

Nếu một chiêu tiếp không tốt, Hồng Quân nếu bị thương, chỉ có thể quay về Thiên Đạo để tu dưỡng! "Khai!" Hồng Quân từ trong cổ họng phát ra một tiếng gầm nhẹ, thôi động Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay, bùng phát ra tử kim thần mang hung dũng, chiếu rọi vô biên Hỗn Độn, không ngừng vung về phía trước, đánh ra từng đạo tử kim chi quang!

Vô tận Huyền Hoàng Công Đức chi khí không ngừng oanh kích về phía trước, phóng thích ra sức mạnh hạo hãn như vực sâu, diễn hóa ra công thế cường đại, sở hướng phi mỹ, thế không thể ngăn cản, tất cả đều oanh kích về phía luồng Hỗn Độn Hồng Lưu kia! "Oanh long long..." Toàn bộ biển Hỗn Độn đều rung chuyển, vô tận quang và hỏa trán phóng, như vô số siêu tân tinh bạo tạc, chấn động vô tận Hoàn Vũ.

Từng đạo Hỗn Độn, tử kim quang thúc không ngừng bắn ra, mỗi một luồng đều mang theo sức mạnh khủng bố đủ để trọng thương Thánh Nhân!

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều bị tử kim quang mang chiếu rọi, hầu như không thể mở mắt ra được!

Không.

Nếu thần thông Thái Hư Chi Môn dễ phá giải như vậy, cũng không xứng được Tử Vi lúc này dùng làm thủ đoạn áp đáy hòm.

"Ông!" Thấy Thái Hư Chi Môn khẽ chấn động, từng đạo Thái Hư Chi Quang lấp lánh, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí lưu chuyển, Thanh Trọc nhị khí phù hiện.

Thời không không ngừng bị khai tịch, diễn hóa ra từng tòa sơ hình thế giới khổng lồ, dày đặc chen chúc vào nhau, như vô số bong bóng khí khổng lồ, bay về phía chỗ Hồng Quân!

Mỗi một bong bóng khí, chính là một thế giới!

Vô số bong bóng khí như vậy, quả thực muốn đâm xuyên Hỗn Độn, tái tạo Thái Sơ!

Khi nhìn thấy cảnh tượng vô cùng chấn hám đó, chúng sinh Hồng Hoang không còn biểu cảm thừa thãi nào nữa, tứ chi cứng đờ, thần sắc ngốc trệ, chỉ ngây ngốc nhìn cảnh tượng đó.

Nói chính xác hơn.

Biểu cảm của họ đã tê liệt!

Sự chấn kinh mà họ phải chịu đựng hôm nay, đã vượt quá tổng hòa của toàn bộ sự nghiệp tu Đạo của họ! "!" Khi nhìn thấy vô số ảnh thế giới, sắc mặt Hồng Quân không khỏi đại biến.

Mặc dù tu vi của y ở Hỗn Nguyên Đệ Bát Trọng Thiên, cao hơn Tử Vi hai tiểu tầng thứ, nhưng thủ đoạn của Tử Vi quả thực quá nghịch Thiên, lấy Thế Giới Chi Đạo thi triển rất nhiều thần thông, đều có uy năng cực lớn! "Thiên!" "Đoạn!" "Tiệt!" "Diệt!" Hồng Quân gầm lên giận dữ, trong mắt bắn ra hai đạo quang thúc đáng sợ, trong miệng phun ra bốn chữ, tay phải đưa về phía trước.

Toàn bộ lòng bàn tay đều bị vô tận Thiên Đạo khí tức bao phủ, dày đặc toàn bộ là Pháp Tắc Chi Quang, Trật Tự Thần Liên, căn bản khó mà nhìn rõ cảnh tượng bên trong!

Mượn lực Thiên Đạo, Hồng Quân cuối cùng cũng thi triển ra một

loại thần thông vô cùng nghịch Thiên, mượn sự sinh diệt biến hóa của Thiên Địa, lực lượng vạn vật sinh trưởng, cắt đứt mọi sinh cơ, sức mạnh, vật chất!

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

Lòng bàn tay Hồng Quân phóng đại không chỉ ức vạn vạn lần, như cự chưởng của Diệt Thế Ma Thần, vô tận Địa Thủy Phong Hỏa triều quanh, diễn hóa ra bốn Tiên Thiên Thần Thai Văn khổng lồ vô cùng!

Hóa ra chính là! "Thiên, Đoạn, Tiệt, Diệt!" Bốn Đạo Văn Tiên Thiên cổ phác ẩn chứa vô hạn đại bí của thế gian, tản mát ra quang mang rực rỡ, vỗ về phía những ảnh thế giới kia! "Oanh!

Oanh!

Oanh!

Oanh!" Hai bên va chạm vào nhau, lập tức có vô số thế giới bị dẫn bạo, phát sinh đại bạo tạc khủng bố, hình thành từng hắc động khổng lồ, điên cuồng xé rách mọi thứ xung quanh!

Toàn bộ Hỗn Độn đều sôi trào!

Nhưng dưới tác dụng của lực "Thiên, Đoạn, Tiệt, Diệt", uy lực của vụ nổ đã bị giảm đi vô hạn, bị giới hạn trong một phạm vi nhất định!

Ngay lúc này.

Tử Vi trường khiếu một tiếng, rút Thiên Đế Kiếm ra, nhẹ nhàng điểm một cái lên Thái Hư Chi Môn. "Ông!" Thái Hư Chi Môn mạnh mẽ chấn động, trên đó bùng phát ra vô cùng vô tận lưu quang, như trăm sông đổ về biển, hóa thành ngàn vạn sợi.

Sức mạnh tàn dư tất cả đều hội tụ về phía Thiên Đế Kiếm, cuối cùng hoàn toàn dung nhập vào trong đó!

Toàn bộ Thiên Đế Kiếm đều biến thành một màu vàng sẫm, trông vô cùng trầm trọng, như có thể đè sập vạn cổ!

Tử Vi hai tay nắm Thiên Đế Kiếm, dùng sức xoay tròn một vòng bên cạnh mình, sau đó mãnh liệt đâm về phía trước. "Thúc!" Trong khoảnh khắc.

Từ Thiên Đế Kiếm đột nhiên bắn ra một đạo kim sắc quang thúc, xé toạc vĩnh hằng, xán lạn bất hủ, như quang mang của đại vũ trụ, ngang qua ức vạn dặm biển Hỗn Độn, bắn về phía thân Hồng Quân!

Phát ra một kích này xong, Tử Vi không hề dừng lại, thân như phi hồng, một lần nữa giáng lâm thế giới Hồng Hoang, ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn Thái Nhất đang tháo chạy về Tây Hải! "Ta, muốn trả giá, trời cũng không cản được!" Tử Vi một quyền oanh ra phía trước, đánh ra một đạo quang thúc vàng rực, trong chốc lát xé rách Thương Khung, đánh về phía thân Đế Tuấn Thái Nhất! "Kiếm Thiên Địa!" Tử Vi khẽ quát, Thiên Đế Kiếm chỉ về phía trước, lập tức từ trong đó bắn ra ức ức vạn vạn kiếm quang, như Khổng Tước khai bình, bao phủ toàn bộ mặt biển! "Không ổn!" Đế Tuấn Thái Nhất và những người khác vốn đang tháo chạy, sau khi thấy cảnh tượng này, lập tức vong hồn giai mạo, cảm giác hô hấp cũng muốn ngừng lại.

Chẳng phải Tử Vi đã bị Hồng Quân Đạo Tổ ngăn cản ở ngoài Thiên Ngoại rồi sao?

Sao lại đột nhiên giáng lâm giữa chiến trường!

Nếu để Tử Vi ra tay không chút cố kỵ, e rằng Yêu tộc lần này sẽ diệt tộc! "Cấm!" Sâu trong Hỗn Độn, Hồng Quân đột phá tất cả ảnh thế giới, đột nhiên đại quát một tiếng, hai tay ấn về phía trước!

Chỉ nghe một tiếng "oanh" thật lớn, trong hư không sinh ra từng đạo kim sắc tỏa liên, vô tận thần phù phi vũ, túc hữu ức ức vạn vạn, phảng phất như thiêu thân lao vào lửa, bay về phía đạo kim sắc quang

thúc kia! "Cát sát, cát sát..." Theo từng đạo thần phù rơi xuống đạo kim sắc quang thúc đó, như có một luồng tịch diệt chi lực, kim sắc quang thúc dần dần trở nên ảm đạm.

Cuối cùng.

Vô số kim sắc thần phù bay lượn, tiêu diệt toàn bộ quang thúc!

Kéo dài, nhưng thực ra chỉ là chuyện trong chớp mắt mà thôi.

Ngay sau đó.

Thân hình Hồng Quân trong nháy mắt biến mất khỏi chỗ cũ, xuất hiện tại Đông Hải, giơ tay vung lên, đánh ra vạn ngàn kim sắc lưu quang, hóa thành một cơn bão Cảnh Kim Phong và vô số kiếm khí đầy trời va chạm vào nhau, đột thì phát sinh đại bạo tạc liên miên bất đoạn, từng trận tiêu diệt!

Không.

Động tác của Hồng Quân cuối cùng vẫn chậm một bước!

Chương 198

Một đạo kiếm quang tránh né tất cả sự ngăn cản, như vĩnh hằng, cắt xé đại khí, phát ra tiếng sấm long long, thẳng tắp chém về phía thân Đế Tuấn Thái Nhất! "Không đỡ nổi!" Bị một đạo kim sắc kiếm quang khóa chặt, Nguyên Thần Đế Tuấn Thái Nhất lập tức truyền đến cảnh báo kịch liệt vô cùng, trong lòng sinh ra một luồng ý đại khủng bố, dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ bị chém giết!

Cái kết chờ đợi, dường như chỉ có cái chết!

Mặc dù chỉ là một đạo kiếm khí tàn dư, nhưng sức mạnh ẩn chứa trong đó, cũng đủ sức dễ dàng diệt sát Chuẩn Thánh!

Tuyệt đối không đỡ nổi! "Thái Nhất, ta mau đi!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ, cùng với Thái Nhất hai người, lập tức thi triển Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật, hóa thành một đạo quang mang vô cùng rực rỡ, bay về phía xa!

Nhưng!

Một đạo kiếm quang của Tử Vi đã khóa chặt hai người, tốc độ nhanh đến cực hạn, hầu như bỏ qua mọi hạn chế về thời không, khoảng cách!

Không những không thể thoát khỏi, mà ngược lại khoảng cách giữa hai người càng ngày càng gần.

Thấy vậy.

Đế Tuấn giận đến hai mắt đều đỏ hoe, nhưng lại không có cách nào!

Lúc đó, Thái Nhất dừng lại.

Nhìn Đế Tuấn bên cạnh mình, trên mặt vốn kiêu ngạo của Thái

Nhất đột nhiên lộ ra vài phần nụ cười thích nhiên, mở miệng nói: "Đại ca, từ nay về sau Thái Nhất không thể ở bên huynh nữa rồi!" "Thái Nhất, đệ muốn làm gì!" Đế Tuấn ngẩn ra, ngay sau đó phản ứng lại, thầm kêu một tiếng không ổn, đại kinh thất sắc nói. "Nếu có cơ hội, đệ nguyện thay huynh làm huynh đệ!" Thái Nhất mỉm cười nhàn nhạt, đột nhiên quay người lại, nhìn về phía đạo kiếm quang kia, trên gương mặt tuấn mỹ hiện lên vẻ dữ tợn, đại hống một tiếng! "Đang!" Hỗn Độn Chung vang, Thiên Địa động!

Thái Nhất đột nhiên hóa ra hình dạng Tam Túc Kim Ô, đốt cháy toàn thân tinh huyết, trong cơ thể bùng phát ra sức mạnh hạo hãn chưa từng có, mạnh mẽ thôi động Hỗn Độn Chung, va vào đạo kiếm quang kia!

Y muốn lấy sinh mệnh của mình làm cái giá, ngăn cản đạo kiếm quang đó!

Dù biết chắc chắn sẽ chết, nhưng Thái Nhất vẫn nghĩa vô phản cố làm!

Nếu không.

Cả y và Đế Tuấn đều sẽ chết!

Thà như vậy, không bằng lấy sự hy sinh của mình làm cái giá, bảo toàn tính mạng của Đế Tuấn.

Hoặc có lẽ trong tương lai, Yêu tộc sẽ có cơ hội đông sơn tái khởi. "Oanh!" Trong ánh mắt chấn động của vô số người, Thái Nhất bùng phát ra quang thải cuối cùng của sinh mệnh, hãn nhiên va chạm với đạo kiếm quang kia.

Trong chốc lát!

Một tiếng bạo tạc cực lớn truyền ra, vô tận quang và hỏa nhấn chìm tất cả!

Kèm theo vô tận huyết vụ, toàn bộ thân thể Thái Nhất đều từng tấc nổ tung, ngay cả Nguyên Thần cũng hóa thành mảnh vụn!

Thái Nhất, vẫn lạc! "Thái Nhất à!" Nhìn cảnh tượng này, trong mắt Đế Tuấn lập tức chảy ra hai hàng huyết lệ, gào thét khản cả giọng: "Huynh đệ của ta!" Một ngụm Kim Ô huyết trực tiếp phun ra, thân thể y trực tiếp từ trên không trung rơi xuống.

Kể từ nay về sau, y thật sự chỉ còn lại một mình. "A!" Đế Tuấn bi ai gào thét giữa Thiên Địa, chết chóc trừng mắt nhìn Tử Vi ở phía xa, răng nghiến đến nát bấy.

Đời này kiếp này, chỉ cần y còn sống, y nhất định phải làm một kết thúc với Tử Vi!

Thái Nhất tuy bị một kiếm chém giết, nhưng cũng nhờ vào Hỗn Độn Chung, tiêu diệt đạo kiếm quang đó!

Lấy sinh mệnh của mình làm cái giá, bảo toàn tính mạng của Đế Tuấn.

Đế Tuấn nghiến răng, đầy mặt máu tươi, chết chóc nhìn chằm chằm Tử Vi ở phía xa, xương khớp cũng bóp đến trắng bệch!

Đời này, mục tiêu còn lại của y chỉ có một!

Đó là báo thù!

Báo thù Tử Vi!

Thái Nhất tuyệt đối không thể chết vô ích! "Tê!" "Thái Nhất, vẫn lạc rồi..." "Ai, không ngờ Thái Nhất tung hoành Hồng Hoang vô số năm, lại cứ thế vẫn lạc!" Thấy Thái Nhất vẫn lạc, tất cả những người chứng kiến cảnh tượng này giữa Thiên Địa, đều không khỏi thở dài một tiếng, trong lòng dâng lên vô số cảm khái. "A, Yêu tộc tự không lượng sức, dám khiêu chiến uy nghiêm của Thiên Đế, tìm chết!" "Không sai!

Uy nghiêm của Thiên Đế không dung khiêu khích!" "Ai có thể ngăn cản được Thiên Đế, ngay cả Đạo Tổ cũng không được cơ mà?" "..." Từng đạo âm thanh vang lên khắp các ngóc ngách Hồng Hoang, nghị luận sôi nổi.

Hiển nhiên.

Phần lớn tiên linh đều cho rằng, Đế Tuấn Thái Nhất cường hành đồ sát Nhân tộc, là lấy lửa thiêu thân!

Dù sao Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương sáng tạo, có quan hệ cực lớn với Thiên Đế, Yêu tộc lại cứ nhất định đồ sát Nhân tộc, chẳng phải tự tìm rắc rối sao?!

Thiên Đế không chỉ là Hỗn Nguyên, mà còn là chúa tể Hồng Hoang, thống ngự chư Thiên, Yêu tộc cứ nhất định đi trêu chọc, có thể nói là tự tìm cái chết!

Sau khi chém giết Thái Nhất, Hồng Quân một bước đạp ra, đột nhiên chặn giữa Yêu tộc và Tử Vi, sắc mặt y đã âm trầm đến cực điểm, phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ! "Oanh long long!" Trên Cửu Thiên, vô tận âm vân tràn ngập, lôi quang xé rách trường không, chiếu lượng đại địa sơn hà!

Bất cứ ai cũng có thể cảm nhận được không khí vô cùng áp bức giữa Thiên Địa.

Thiên Đế ngay trước mặt Đạo Tổ, chém giết Thái Nhất, tương đương với việc trước mặt chúng sinh Hồng Hoang đã vả mặt Đạo Tổ!

Nhưng hai người, một là Đạo Tổ, một là Thiên Đế, bất kể là mặt mũi của ai, đều không thể bị khiêu khích!

Tử Vi và Hồng Quân cách nhau vô tận hư không, đối lập nhau, đều nhìn chằm chằm đối phương.

Tuy rằng không nói một lời, thậm chí không có một động tác nào, nhưng giữa Thiên Địa lại cuồng phong đại tác, từng đạo thiểm điện giáng xuống.

Hư không bị hai luồng khí thế vô hình, cường đại ép chặt, vỡ tan như gương!

Nếu có Chuẩn Thánh nào dám tiến vào nơi khí thế hai người giao phong, e rằng trong nháy mắt sẽ bị ép thành phấn mạt, lập tức thân tử Đạo tiêu!

Ngay cả Lão Tử và mấy vị Thánh Nhân khác, nhìn hai người đối diện, trên mặt đều lộ ra vẻ ngưng trọng.

Nếu hai người này còn đánh tiếp, thật không biết đến khi nào mới có thể phân định thắng bại!

Sau không biết bao lâu.

Khi vô số tiên linh giữa Thiên Địa cảm thấy gần như ngạt thở, Hồng Quân cuối cùng cũng mở miệng nói: "Thiên Đế, hay!" Giọng Hồng Quân tuy bình đạm, nhưng bất cứ ai cũng có thể nghe ra ý phẫn nộ ẩn chứa trong đó!

Chương 199

Câu nói ban đầu Tử Vi dành cho Yêu tộc, giờ lại từ miệng Hồng Quân nói ra.

Tử Vi nghe vậy lại mỉm cười nhàn nhạt, nói: "Thái Nhất đã chết, Đạo hữu lẽ nào còn muốn ra tay với ta sao?!" Nếu Thiên Đạo Hồng Quân thật sự muốn một trận chiến, Tử Vi cũng không sợ.

Một trận chiến này, có thể tiếp!

Muốn thật sự phân ra sinh tử, không có vài trăm ngàn năm, thậm chí vạn năm, mười vạn năm, đều không thể có kết quả cuối cùng.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, pháp lực, thần ý xâm nhiễm vô tận Thiên Địa hư không, chư Thiên vạn giới, đâu có dễ dàng giết chết như vậy?

Chỉ cần trong vô tận chúng sinh, có một người trong lòng niệm thần danh của họ, thì không thể chết tuyệt thật sự!

Huống chi với thực lực của Tử Vi, nếu thật sự vận dụng tất cả thủ đoạn, ai thắng ai thua, thật sự khó nói.

Mà.

Nếu theo cái tính của Thiên Đạo, Thái Nhất đã vẫn lạc, lúc này nếu còn tiếp tục dây dưa, sẽ không còn ý nghĩa gì nữa, ngược lại còn có thể làm lộ ra nhược điểm của Thiên Đạo.

Cho nên theo Tử Vi dự đoán, Hồng Quân khẳng định sẽ không tiếp tục dây dưa nữa.

Nghe lời Tử Vi nói, ánh mắt Hồng Quân không khỏi ngưng lại, lạnh lùng nhìn một cái, ánh mắt quét qua Lão Tử và tất cả những người khác, mở miệng nói: "Vu Yêu nhị chiến, liền dừng tại đây đi!"

"Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, quả thật bất công, nhưng Thái Nhất đã chết, chuyện này liền đến đây là kết thúc!" Cuối cùng, Hồng Quân lại nhìn sâu Tử Vi một cái, thân ảnh phảng phất trực tiếp từ có hóa thành không, biến mất giữa Thiên Địa!

Sau khi Hồng Quân biến mất, không biết vì sao, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, toàn thân đều thả lỏng.

Thậm chí không ít tiên linh trực tiếp ngồi bệt xuống đất.

Nếu hai người họ thật sự đánh tiếp, tất sẽ hủy Thiên diệt Địa, không một ai có thể tránh khỏi!

Thấy Hồng Quân biến mất, Lão Tử và các Thánh Nhân khác cũng lũ lượt rời khỏi nơi đây, trở về đạo trường của mình, không còn nán lại nửa khắc.

Bởi e rằng Tử Vi sẽ nổi giận, muốn thanh toán chuyện che đậy Thiên Cơ lần trước!

Tuy lần đó, mọi người trong lòng đều hiểu rõ, Thiên Đạo cũng có tham dự, nhưng nếu Tử Vi nhất định truy cứu, không một ai có thể thoát!

Không biết là ai đã ra tay?

Vậy thì thà mỗi người đều bồi thường một chút cho xong, Tử Vi tuyệt đối có thể làm ra chuyện như vậy!

Chờ tất cả mọi người đi rồi, Nữ Oa mới khẽ cất liên bộ, thướt tha đến bên cạnh Tử Vi, đôi phượng mâu trước hết trừng y một cái, hờn dỗi nói: "Tử Vi đại ca, huynh thật sự dám đối quyết với Đạo Tổ sao!

Không sợ hù chết thiếp thân sao?" Nói rồi lại không nhịn được bật cười, trong mắt đầy vẻ hoan hỉ, không nhịn được nói: "Ngay cả Đạo Tổ cũng không thể làm gì huynh được!" Thực lực của Tử Vi càng mạnh, trong lòng nàng càng vui vẻ, hoan hỉ!

Tử Vi gật đầu, cười nói: "May mắn thôi mà!" Nhưng lại nhìn về phía vô tận thanh không.

Nếu thật sự chưởng khống Hồng Hoang, giữa y và Thiên Đạo Hồng Hoang, tất sẽ có một trận giác lượng, quyết định chủ quyền của Hồng Hoang sau này!

Rốt cuộc là Thiên Đế chưởng quyền, hay Thiên Đạo chúa tể!

Đương nhiên.

Khoảng cách đến bước đó, còn một đoạn thời gian rất dài.

Trước đó, Tử Vi và Thiên Đạo đều sẽ triển khai mưu đồ đối với đại thế Hồng Hoang, ngấm ngầm chống đối! "Bái kiến Lão sư!" Ý niệm như vậy vừa thoáng qua trong lòng, bên tai liền nghe thấy tiếng Khổng Tuyên.

Trấn Nguyên Tử cũng bay lên phía trước, hành lễ với Tử Vi và Nữ Oa, mở miệng nói: "Bái kiến Thiên Đế, bái kiến Nữ Oa nương nương!" "Ừm!" Tử Vi gật đầu, nói với Trấn Nguyên Tử: "Lần này Nhân tộc đại nạn, Đạo hữu khái nhiên ra tay, Bản Đế nợ ngươi một nhân tình." Trấn Nguyên Tử nghe vậy trên mặt không khỏi lộ ra vài phần vui mừng khó che giấu.

Nhân tình của Thiên Đế!

Trên đời, còn có thứ gì quý trọng hơn nhân tình của Thiên Đế sao?!

Y vẫn không quên cảm tạ: "Trấn Nguyên Tử đa tạ Thiên Đế mỹ ý, chuyện Nhân tộc đã xong, bần đạo xin cáo từ!" Nói xong, Trấn Nguyên Tử liền hóa thành một đạo độn quang, quay về Vạn Thọ Sơn.

Tử Vi nhìn thân ảnh Trấn Nguyên Tử đi xa, khẽ gật đầu.

Ngay sau đó.

Tử Vi một bước bước ra, liền mang theo Nữ Oa và Khổng Tuyên, đến trước mặt Thập Nhị Tổ Vu. "Tử Vi Đạo huynh!" "Bái kiến Đạo huynh!" Sau khi nhìn thấy Tử Vi, Thập Nhị Tổ Vu đều đồng loạt mở miệng, trên mặt đều lộ ra vẻ cảm kích.

Nếu không có Tử Vi ra tay, trận Vu Yêu Đại Chiến lần này, không biết sẽ chết bao nhiêu tộc nhân!

Đại ca của Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang, mặt đầy cảm kích mở miệng nói: "Đa tạ Đạo huynh ra tay tương trợ, Vu tộc ta cảm kích không dứt, nhất định sẽ khắc ghi trong lòng!" Nữ Oa tiến lên một bước, thân mật khoác tay Hậu Thổ, lo lắng nói: "Hậu Thổ muội muội, muội không sao chứ?" "Nhờ phúc tỷ tỷ, tiểu muội không sao!" Nghe vậy.

Hậu Thổ khẽ mỉm cười, mở miệng nói, nhưng đôi mắt trong trẻo lại rơi trên mặt Tử Vi, nhìn chằm chằm không rời.

Vừa rồi trận chiến của Tử Vi và Hồng Quân, nàng cũng nhìn thấy rõ ràng!

Vốn dĩ trong lòng Hậu Thổ đã rất có hảo cảm với Tử Vi, giờ khắc này lại thấy y tung hoành Thiên Địa, chống lại Hồng Quân, dường như cùng Thiên Địa đồng tồn, phủ khám vạn cổ tuế nguyệt với phong thái tuyệt thế, trong lòng càng dâng lên từng trận rung động mãnh liệt!

Tử Vi nhìn về phía Hậu Thổ, ánh mắt vừa tiếp xúc, hơi chần chừ một chút, liền đưa tay lau đi vết máu trên mặt Hậu Thổ.

Lòng bàn tay vung lên, lập tức đánh ra vô tận sinh mệnh nguyên tinh, hóa thành từng đạo thất thải thần quang, chìm vào trong cơ thể Hậu Thổ, chữa trị thương thế bên trong!

Thật ra mà nói.

Đối với chút tâm tư nhỏ của Hậu Thổ, Tử Vi đâu phải ngốc

nghếch, làm sao lại không nhìn ra?!

Nếu còn giả vờ không biết, vậy thì có chút quá đáng rồi.

Dù sao.

Mấy năm nay Nhân tộc vẫn luôn được Vu tộc chiếu cố, một phần lớn nguyên nhân là do Hậu Thổ đã cực lực thúc đẩy trong tộc.

Cảm nhận động tác của Tử Vi, khuôn mặt tươi cười của Hậu Thổ không khỏi đỏ bừng, ửng hồng hai gò má. "Khụ..." Các Tổ Vu khác lập tức thức thời quay đầu đi, giả vờ như không thấy gì.

Tiểu muội nhà mình thật lòng thật dạ thích Tử Vi, cũng không phải một ngày hai ngày, đã sớm biết!

Với thân phận Thiên Đế của Tử Vi, xứng với Hậu Thổ quả thật là đủ rồi!

Sau khi giúp Hậu Thổ chữa trị thương thế một phen, Tử Vi liền mở miệng nói: "Nhân tộc có chuyện cần xử lý, chư vị Đạo hữu cũng đều bị thương trong người, không bằng trước tiên trở về Tổ Địa!

Chờ ta xử lý xong chuyện Nhân tộc, liền đến Vu tộc một chuyến, như thế nào?!" "Được!" "Tử Vi Đạo huynh cứ việc đi đi!" "..." Nghe lời Tử Vi nói, một đám Tổ Vu đều đồng loạt mở miệng.

Lời Tử Vi nói không sai, tất cả đều bị thương không nhẹ, có rất nhiều tộc nhân Vu tộc cần được chữa trị, cần phải lập tức trở về Tổ Địa!

Rất nhanh!

Vu tộc thông qua không gian thông đạo của Đế Giang, trở về giữa Bách Vạn Quần Sơn.

Lúc đi, Hậu Thổ lại ba bước một quay đầu, không ngừng nhìn về phía Tử Vi, hiển nhiên có chút không nỡ rời đi!

Chương 200

Tiễn Vu tộc đi xong, Tử Vi mới cùng Nữ Oa bên cạnh nhìn nhau một cái, chân đạp tường vân, giáng xuống giữa Nhân tộc, xuất hiện trước mặt Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, cùng vô số Nhân tộc! "Thánh Phụ!" "Thánh Mẫu nương nương!" "..." Khi nhìn thấy Tử Vi và Nữ Oa hai người liên tục xuất hiện trước mặt, tất cả Nhân tộc đều rơi vào trạng thái ngây ngốc sâu sắc.

Ngay sau đó mới phản ứng lại, tất cả đều kinh hỉ không thôi!

Bờ Đông Hải.

Khi vô số Nhân tộc nhìn thấy Thánh Phụ và Thánh Mẫu trong truyền thuyết đã tạo ra Nhân tộc, tất cả đều kích động không thôi! "Thánh Phụ!" "Thánh Mẫu nương nương!" "..." Phốc thông!

Kèm theo một loạt tiếng "phốc thông", bao gồm cả Toại Nhân Thị và những người khác, tất cả Nhân tộc đều quỳ xuống, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, kính sợ, sùng kính cùng đủ loại thần sắc!

Trong tộc vô số người già truyền miệng rằng, Thánh Phụ, Thánh Mẫu đã tạo ra họ!

Hôm nay trong lúc Nhân tộc đại nạn, cuối cùng cũng được thấy chân nhân, sao lại không kích động cho được?! "Thiên Đế Thánh Phụ!" "Thảo nào..." "Thì ra mấy năm nay Thánh Phụ đều âm thầm bảo hộ chúng ta!" "..." Đặc biệt khi biết được người mấy năm nay vẫn luôn âm thầm bảo hộ Nhân tộc lại chính là Thiên Đế, Thánh Phụ, một phần ân tình trong lòng càng gần như tăng lên gấp bội! "Ô ô..." Thậm chí không ít Nhân tộc gào khóc, cảm thấy những ủy khuất mấy năm nay đều được giải tỏa!

Trải qua trận Nhân Yêu Đại Chiến lần này, Nhân tộc cũng đã nhìn

rõ bản chất của chư Thánh.

Lão Tử, Thánh Nhân, trước nguy nan, tất cả đều không đáng tin cậy!

Cái mà Nhân tộc có thể ỷ lại chỉ có Thánh Phụ và Thánh Mẫu!

Lòng biết ơn đối với Tử Vi, đã đạt đến một trình độ chưa từng có!

Nhìn vô số Nhân tộc trước mắt, trong mắt Nữ Oa lộ ra một tia hân úy, vẻ thương xót.

Nhân tộc vốn là do nàng sáng tạo, mấy năm nay lại đa tai đa nạn, lần này càng bị mấy vị Thánh Nhân kia che đậy Thiên Cơ, thảm tao Yêu tộc đồ sát, thật sự khiến nàng cảm thấy đau lòng.

Ánh mắt Tử Vi quét qua mọi người, giơ tay phẩy một cái, đánh ra từng luồng Tạo Hóa Tiên Quang, như hoàng huyết, tản mát ra sinh cơ nồng đậm, chữa lành tất cả thương thế của mọi người!

Đứt lìa tái sinh, ám tật tiêu tan, từng người đều trở nên sinh long hoạt hổ, ngay cả người phàm, tuổi thọ cũng tăng thêm vài chục đến trăm năm không khí!

Và.

Tất cả mọi người đều đứng dậy từ mặt đất dưới tác dụng của tiên lực.

Tử Vi trầm giọng nói: "Hãy yên tâm, từ nay về sau Yêu tộc sẽ không còn tìm phiền phức với Nhân tộc nữa!

Nhân tộc, phải tự cường!

Thiên Địa Hồng Hoang tuy rộng lớn, Nhân tộc là tiềm long, sao có thể cứ mãi ở một góc?!" Nói đến đây.

Tử Vi hơi dừng lại, ánh mắt nhìn tất cả mọi người, nói: "Bản Tôn gần đây đã tham ngộ ra một môn Đạo pháp, rất thích hợp để các

ngươi tu luyện!" Nghe lời Tử Vi nói, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị ba người nhìn nhau một cái, trên mặt đều lộ ra vẻ cuồng hỉ, tâm tình kích động vô cùng.

Ngày xưa Lão Tử tuy đã truyền Kim Đan Đại Đạo trong Nhân tộc, nhưng tu luyện lại khá khó khăn, yêu cầu về tư chất quá cao!

Tuy Nhân tộc lúc này được linh khí Thiên Địa tư nhuận, tư chất đều không tệ, nhưng muốn tu luyện Kim Đan Đại Đạo mà có thành tựu?

Điều đó khó càng thêm khó!

Huống chi Lão Tử ban đầu truyền Kim Đan Đại Đạo trong Nhân tộc, chỉ vì muốn chứng Đạo mà thôi.

Đối với Nhân tộc, Lão Tử không hề có chút tình cảm nào!

Nói trắng ra, Nhân tộc chỉ là một công cụ chứng Đạo, Đạo pháp y giảng cũng vô cùng mơ hồ, chỉ có một cái đại khái.

Đó cũng là lý do vì sao nhiều năm trôi qua, trong Nhân tộc lại vẫn không xuất hiện được bao nhiêu cường giả!

Bất kể chúng nhân trong lòng nghĩ gì, Tử Vi đã khoanh chân ngồi xuống, dưới thân tự có một đóa tường vân sinh ra, mở miệng giảng đạo: "Đồ tu luyện, không ngoài Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Hư, Luyện Hư Hợp Đạo!

Cái gọi là tu Đạo, tức là tu được tự nhiên, khuy thám đại bí nguyên sơ của vũ trụ, đoạt tinh hoa Nhật Nguyệt Càn Khôn, đúc Tiên Linh chi thể!

Ban đầu tu hành, thổ nạp Thiên Địa linh khí, ngưng Nguyên hiển Ý, đúc Đạo cơ, phản Hậu Thiên thành Tiên Thiên..." "..." Theo thời gian trôi đi, Tử Vi không ngừng khai giảng Đại Đạo Chân Ngôn, khẩu hàm thiên hiến, thiệt xán liên hoa, phun ra từng trận Đạo âm, không

ngừng vang vọng giữa Thiên Địa, xuất hiện trong não hải của tất cả Nhân tộc!

Giữa Thiên Địa sinh ra vô tận quang thải dị tượng!

Thiên giáng kim liên, Địa dũng cam tuyền, Ngân Hà hoành quải, Hạo Nguyệt đương không, cẩm tú sơn hà, v.v., vô số kể!

Càng có vô số linh thú bị hấp dẫn, không ngừng tụ tập về phía này.

Vô số cây cỏ gần đó cảm nhận được Tiên Thiên tinh khí, đều hóa hình xuất hiện!

Vô số Nhân tộc cũng nghe đến mức rơi vào cảnh giới ngộ Đạo sâu sắc, không thể tự thoát ra được!

Với Đạo hạnh của Tử Vi như ngày nay, việc khai giảng Đại Đạo, tự nhiên là thâm nhập thiển xuất, thông tục dễ hiểu, phân tích lý lẽ Đại Đạo, động sát Thiên Địa thuật số, như dòng suối róc rách, khiến người ta như tỉnh giấc chiêm bao!

Một sớm đốn ngộ, mở ra Đại Đạo Chi Môn!

Bộ pháp quyết mà Tử Vi nghiên cứu ra, có tên là "Thượng Phẩm Tử Phủ Diệu Pháp Nguyên Kinh"!

Đây là một bộ pháp môn được Tử Vi chuyên môn sáng tạo ra dựa trên đặc tính của Nhân tộc, kết hợp với Thế Giới Chi Đạo mà y đang tu hành, phù hợp nhất cho Nhân tộc tu luyện, trực chỉ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Cảnh giới phân chia từ yếu đến mạnh, lần lượt là: Hậu Thiên, Tiên Thiên, Trúc Nguyên, Tử Phủ, Địa Sát, Thiên Cương, Huyền Đan, Nguyên Thần, Phản Hư, Thoái Phàm, Thuần Dương, Hư Đạo!

Tổng cộng chia thành mười hai trọng cảnh giới!

Khi Nhân tộc tu luyện, trước tiên thổ nạp Thiên Địa nguyên khí, tư dưỡng ngũ tạng lục phủ, phản bản quy nguyên, thuế biến thể chất của mình thành Tiên Thiên sinh linh!

Sau đó Luyện Tinh Hóa Khí, trong kinh bát mạch luyện ra một luồng nguyên khí, gọi là Trúc Nguyên!

Sau Trúc Nguyên, có thể trong Đan Điền khai tịch một phương hư không, tử khí oanh nhiễu, nguyên hải hoành lưu, trở thành nguồn sức mạnh của toàn thân!

Tử Phủ khai tịch, có thể dung luyện Địa Sát chi khí, Thiên Cương chi khí nhập thể, thành một Huyền Đan! ...

Bộ pháp quyết này từng bước từng bước, vô cùng vững chắc, rõ ràng, tu luyện cũng không có yêu cầu quá cao về tư chất, có thể truyền rộng rãi trong Nhân tộc, ngay cả người phàm cũng có thể tu luyện một cách rực rỡ.

Tuy rằng trước cảnh giới Phản Hư, thực lực tăng lên không quá rõ ràng, nhưng sau đó mỗi một cảnh giới, đều sẽ phát sinh biến hóa có thể gọi là chất!

Cảnh giới Phản Hư.

Liền có thể mượn lực Vạn Tượng hư không, diễn hóa vạn pháp, thực lực sánh ngang Kim Tiên!

Cảnh giới Thoái Phàm.

Đúng như tên gọi, tức là thoái bỏ phàm thai, ngưng kết Tiên Linh chi khu, thực lực sánh ngang Thái Ất Kim Tiên!

Cảnh giới Thuần Dương.

Chương 201

Có thể khám phá bí mật của Pháp Tắc Thiên Địa, luyện ra một viên Thuần Dương Đạo Quả, đủ sức so sánh với Đại La Kim Tiên!

Cảnh giới Hư Đạo!

Đối với việc lĩnh ngộ Pháp Tắc Thiên Địa tiến thêm một bước sâu hơn, giữa mỗi cử chỉ đều có vô tận Trật Tự Thần Liên tương tùy, có thể sánh ngang Chuẩn Thánh!

Nếu muốn đột phá Hư Đạo, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tất phải ngộ ra Đạo của chính mình mới được.

Nhưng!

Bất kể thế nào, bộ "Thượng Phẩm Tử Phủ Diệu Pháp Nguyên Kinh" mà Tử Vi truyền xuống, bất kể về độ tinh diệu, hay độ khó nhập môn đều vượt xa Kim Đan Đại Đạo, thậm chí có thể nghiền ép nó!

Dù sao!

Tử Vi hiện nay là Đạo hạnh Hỗn Nguyên Đệ Lục Trọng, lại lấy lực chứng Đạo, bất kể về nhãn giới kiến thức, đều vượt xa Lão Tử ngày xưa quá nhiều!

Đơn giản là không thể đem ra so sánh! "Oanh!" Trên Cửu Thiên phong lôi lóe lên, tiếng sấm ầm ầm cuồn cuộn vang lên, không ngừng giáng xuống Công Đức Kim Quang, tất cả đều chìm vào trong cơ thể Tử Vi!

Tử Vi bố Đạo Nhân tộc, là một việc Công Đức vô lượng, tự nhiên có Công Đức giáng xuống!

Vừa nãy, Tử Vi còn đấu chiến một phen với Thiên Đạo Hồng

Quân.

Phải nói.

Tình cảnh này, quả thật có chút ma huyễn!

Thiên Đạo cũng bi ai rồi, không thích Tử Vi, hận không thể giết chết y cho hả dạ, nhưng lại không thể vi phạm quy tắc của mình!

Không chỉ như vậy! "Ông!" Khí Vận Nhân tộc tụ tập trên thân Tử Vi cũng càng lúc càng nồng đậm, không ngừng hội tụ từ các nơi giữa Thiên Địa, trong đó một luồng lớn nhất chính là từ Thú Dương Sơn!

Nhưng vì trận Nhân Yêu chi chiến lần này, Lão Tử đã mất đi tín ngưỡng của Nhân tộc, có thất Thánh Nhân chi đức, tổn thất lượng lớn Khí Vận!

Trong Bát Cảnh Cung!

Lão Tử khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, cảm nhận Khí Vận Nhân tộc trên thân nhanh chóng trôi mất, ngay cả Thái Cực Đồ cũng khó trấn áp được, sắc mặt không khỏi trở nên âm trầm!

Y xa xa nhìn về phía Nhân tộc. "Thiên Đế..." Lão Tử trầm giọng tự ngữ, trong mắt quang mang lóe lên, đột nhiên nhắm mắt lại, bắt đầu đả tọa tu luyện.

Trăm năm thời gian thoáng chốc!

Tử Vi mới dừng giảng Đạo, có không ít Nhân tộc có thiên phú tốt đã đột phá trong quá trình nghe Đạo!

Cứ như vậy.

Trên thân Tử Vi và Nữ Oa hai người đã hội tụ gần chín thành Khí Vận Nhân tộc!

Điều này đối với việc Tử Vi sẽ thống trị Tam Giới Hồng Hoang, vô cùng quan trọng!

Dù sao Nhân tộc là nhân vật chính của Thiên Địa tương lai, nếu có thể được tín ngưỡng của Nhân tộc, Thiên Đế nghiệp vị, cũng sẽ luôn vững chắc, không thể lay chuyển!

"Đa tạ Thánh Phụ!" Sau khi Tử Vi giảng đạo xong, tất cả Nhân tộc đều quỳ bái lần nữa, trên mặt tràn đầy lòng cảm kích!

Có 《Thượng Phẩm Tử Phủ Diệu Pháp Nguyên Kinh》, Nhân tộc có công pháp thích hợp nhất để tu luyện, về sau sẽ nhanh chóng trở nên cường đại!

Có thể dự đoán được!

Sau khi trải qua một đoạn tuế nguyệt nữa, trong Nhân tộc sẽ bùng nổ, xuất hiện một lượng lớn tu sĩ, từ Phản Hư, Thoát Phàm, cho đến Thuần Dương, Hư Đạo!

Nhân tộc!

Cũng sẽ có sức mạnh cường đại để tự bảo vệ!

Tử Vi giảng đạo xong, Toại Nhân Thị liền tiến lên, thần sắc cung kính nói: "Thánh Phụ, Thánh Mẫu, thật không dễ gì giáng lâm Nhân tộc chúng con, chẳng hay có thể ở lại thêm một đoạn thời gian nữa không ạ!" "A, Thánh Phụ, Thánh Mẫu, xin hãy ở lại thêm ít ngày nữa đi!" Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị bên cạnh cũng cất lời thỉnh cầu.

Các Nhân tộc còn lại cũng nhao nhao khẩn cầu.

Thấy chúng Nhân tộc thỉnh cầu ở lại, Nữ Oa không khỏi mềm lòng, liền đưa đôi mắt tiễn thủy thu đồng nhìn sang Tử Vi bên cạnh, trưng cầu ý kiến của Y.

Chẳng biết từ lúc nào, hiện tại Nữ Oa đã bắt đầu lấy Tử Vi làm trung tâm.

Tử Vi thấy ánh mắt Nữ Oa, không khỏi mỉm cười, gật đầu nói: "Tốt!

Đã như vậy, vậy cứ ở lại thêm một đoạn thời gian nữa đi!" Vừa mới đánh lui Thiên Đạo Hồng Quân, Vu Yêu đại chiến kết thúc, cũng không vội vàng tu luyện.

Thấy Tử Vi đáp ứng, tất cả Nhân tộc tại trường đều không khỏi reo hò!

Trong một đoạn thời gian tiếp theo, Tử Vi và Nữ Oa ở lại gần Nhân tộc.

Hai người tạm thời quên đi việc tu luyện, thưởng thức phong cảnh bên bờ Đông Hải, đón ráng chiều tản bộ, mối quan hệ cũng trở nên ngày càng thân mật, giống như một đôi quyến lữ thần tiên thực sự.

Đương nhiên, trong khoảng thời gian này, Tử Vi cũng vận dụng Đại Pháp Lực, động sát Hồng Hoang, thu lấy Long Châu và Phương Thiên Họa Kích còn sót lại sau khi Chúc Long vẫn lạc.

Trong Long Châu còn sót lại một tia Chân Linh của Chúc Long, nhưng đã mất đi ý thức bản ngã.

"Chúc Long..." Trong động phủ, Tử Vi nhìn tàn linh trong tay, trong mắt lóe lên hai đạo thần quang rực rỡ.

Chúc Long tuyệt đối sẽ không chết vô ích, đã kiếp này đã định, vậy trùng tu một đời thì có làm sao!?

Ngoài ra, Tử Vi cũng đã có được Đồ Vu Kiếm do Yêu tộc luyện chế!

Tử Vi thu tàn linh Chúc Long, lật tay lấy Đồ Vu Kiếm ra.

Đồ Vu Kiếm, đúng như tên gọi của nó, có lực sát thương vô cùng lớn đối với Vu tộc, trên đó vô tận oan hồn Nhân tộc vây quanh, quả là

một pháp bảo cực kỳ âm tà!

Yêu tộc vì tế luyện Đồ Vu Kiếm, chỉ sợ đã tàn sát không dưới mấy chục ức Nhân tộc!

Không thể không nói là âm ngoan!

Nhưng nếu đặt trên lập trường của Yêu tộc, vốn dĩ không cùng một loài với Nhân tộc, cũng không có cái gọi là đạo nghĩa để nói!

"Đồ Vu Kiếm..." Tử Vi nhẹ nhàng vuốt ve thân kiếm Đồ Vu Kiếm, trên mặt lộ ra vài phần trầm ngâm.

Nếu điều Y dự đoán không sai, Đồ Vu Kiếm sau này sẽ là Nhân Hoàng Kiếm!

Bởi vì Đồ Vu Kiếm đã đồ sát vô số Nhân tộc, có nhân quả to lớn với Nhân tộc, thậm chí lớn đến mức khó mà tiêu giải được!

Đợi đến khi Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc xuất thế, Nhân Đạo hưng thịnh, tất sẽ có một tiên kiếm trấn áp khí vận Nhân Đạo thuận thế mà ra.

Sau trăm năm, Tử Vi và Nữ Oa rời khỏi Nhân tộc, nhưng không quay về Thiên Đình, mà hướng đến Bách Vạn Quần Sơn của Vu tộc.

Chương 202

Chẳng mấy chốc đã đến Bách Vạn Quần Sơn.

Thập Nhị Tổ Vu cảm ứng được khí tức của hai người, vội vàng từ tổ địa ra nghênh đón.

Trải qua mấy năm, thương thế của Thập Nhị Tổ Vu cũng đã khôi phục không ít.

Hậu Thổ càng ôm lấy cánh tay Nữ Oa, vui vẻ nói: "Nữ Oa tỷ tỷ, cuối cùng tỷ cũng đến rồi!" Nữ Oa cười gật đầu, nói: "Ta và Tử Vi ở Nhân tộc chậm trễ mấy ngày, lại để muội muội đợi lâu rồi!" Sau một hồi hàn huyên, Thập Nhị Tổ Vu mời hai người vào Đế Giang Điện, bày ra một đống linh quả để chiêu đãi.

Đế Giang nói thẳng vào vấn đề: "Tử Vi Đạo huynh, bần đạo có một việc muốn thỉnh cầu." "Cứ nói không sao!" Nghe Đế Giang nói, Tử Vi khẽ khàng, ánh mắt hơi động, trong lòng đã có phần dự liệu.

Thấy Đế Giang và Chúc Cửu Âm nhìn nhau một cái, nói: "Vu tộc chúng ta và Yêu tộc tranh bá thiên địa, cứ như vậy không biết bao giờ mới có kết quả cuối cùng, ngược lại còn liên lụy tộc nhân tử thương vô số!" "Vì vậy, ta và chư vị huynh đệ tỷ muội đã thương lượng một phen, muốn gia nhập Thiên Đình của Đạo huynh, không biết ý Đạo huynh thế nào?" Thật lòng, Đế Giang trong lòng có chút thấp thỏm.

Dù sao Vu tộc và Yêu tộc đã đánh nhau lâu như vậy, ai cũng không làm gì được ai, bây giờ lại đột nhiên muốn gia nhập Thiên Đình.

Đối với Thiên Đình, nếu tiếp nạp Vu tộc, đồng nghĩa với việc gánh chịu nhân quả của Vu Yêu đại chiến, sau này phải giao chiến với Yêu tộc, tự nhiên sẽ rước thêm nhiều phiền phức không cần thiết.

Mặc dù Vu tộc vì kế sinh tồn, muốn gia nhập Thiên Đình, nhưng chưa chắc người ta đã đồng ý.

Hiện tại, chỉ có thể trông cậy vào mối quan hệ tốt với Tử Vi, hy vọng Tử Vi có thể chấp nhận.

Thập Nhị Tổ Vu đều mong đợi nhìn Tử Vi, Tử Vi lại mỉm cười tự nhiên, trầm giọng nói: "Được!" Quả nhiên!

Kế hoạch của Vu tộc, y hệt như những gì Y đã đoán.

Chẳng phải cũng vừa vặn phù hợp với kế hoạch của Tử Vi sao, có Vu tộc gia nhập, thế lực Thiên Đình sẽ càng lớn mạnh thêm một bước, càng củng cố địa vị thống trị của Y!

"Nếu chư vị Đạo hữu gia nhập Thiên Đình, ta tự nhiên hoan nghênh, chỉ là..." Nghe Tử Vi nói, trên mặt Thập Nhị Tổ Vu đều lộ ra vẻ đại hỉ, nhưng khi nghe nửa câu sau của Tử Vi, sắc mặt không khỏi hơi đổi, lại có chút lo lắng.

Chẳng lẽ Tử Vi muốn đưa ra điều kiện?

Nhưng rất nhanh!

Lời của Tử Vi đã xua tan nghi hoặc trong lòng họ.

"Chỉ là bây giờ không phải lúc tuyên bố chuyện này, đợi sau này thời cơ đến, chư vị có thể chính thức tiến vào hệ thống Thiên Đình của ta!" Nói rồi, Tử Vi không khỏi liếc nhìn Hậu Thổ bên cạnh.

Cái gọi là thời cơ!

Tự nhiên là sau khi Hậu Thổ Hóa Luân Hồi, U Minh Giới xuất thế.

U Minh Giới rộng lớn, diện tích không hề nhỏ hơn Hồng Hoang Thế Giới, đến lúc đó Vu tộc có thể tiến vào trong đó, thuận thế chiếm cứ toàn bộ U Minh Giới!

Trong U Minh Giới toàn là Trọc Sát Chi Khí, sinh linh bình thường

tiến vào trong đó đa phần đều bất tiện, thậm chí có thể bị Trọc Sát Chi Khí xâm nhiễm, nhưng Vu tộc lại hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề đó.

Ngược lại như cá gặp nước!

Biết đâu trong U Minh Giới, Vu tộc có thể tìm thấy con đường của mình, có thể đột phá giới hạn nhục thân, tìm thấy cơ duyên đột phá Hỗn Nguyên cũng có khả năng!

"Chúng ta đại diện cho tất cả Vu tộc, đa tạ Đạo huynh!" Thấy Tử Vi đáp ứng, Đế Giang chắp tay.

Cùng với các Tổ Vu còn lại, đều với vẻ mặt trịnh trọng, cảm tạ Tử Vi.

Bởi vì một câu nói!

Vu tộc ít nhất có thể tránh được thương vong của hàng trăm ức tộc nhân!

Sao có thể không cảm tạ?!

Tử Vi xua tay, cười nói: "Không cần khách khí." "Ta nghe nói chư vị Đạo hữu đều được thai nghén từ Bàn Cổ Thần Điện, vì vậy muốn vào trong một lần để cảm thụ Bàn Cổ Di Uẩn, không biết có được không?" Tu hành đến hiện tại, những sự vật đáng để Tử Vi chú ý thực sự không còn nhiều!

Vừa hay!

Bàn Cổ Thần Điện của Vu tộc là một trong số đó!

Vừa hay nhân cơ hội này, Tử Vi cũng muốn xem Bàn Cổ Điện trong truyền thuyết có điểm gì đặc biệt, biết đâu có thể cảm ngộ được, đối với Đại Đạo Chi Lộ sẽ có ích.

Nghe yêu cầu của Tử Vi, Đế Giang không do dự quá nhiều, liền

đáp ứng.

Bàn Cổ Thần Điện là trọng địa căn bản của Vu tộc, không phải ai muốn vào là có thể vào, ngay cả Đại Vu trong tộc, muốn tiến vào Bàn Cổ Thần Điện, đều phải được Tổ Vu đồng ý.

Nhưng Tử Vi lại là ngoại lệ duy nhất!

Chưa kể Vu tộc sau này phải nhờ Tử Vi chiếu cố, với tu vi bản thân của Tử Vi, cùng với mối quan hệ với Vu tộc, cũng không thể nào làm ra chuyện tổn hại Vu tộc.

Nhanh chóng.

Đế Giang dẫn Tử Vi đến trước Bàn Cổ Điện, nuốt nước bọt, cuối cùng không nhịn được cất lời, chúc phúc nói: "Không giấu gì Đạo huynh, trong điện này có một trái tim do Phụ Thần chúng ta để lại, ngoài ra, còn có mười hai cái Huyết Trì hóa hình, là nguồn gốc của Vu tộc chúng ta.

Mong Đạo huynh hành sự cẩn thận." Không phải không tin tưởng Tử Vi, nhưng Bàn Cổ Điện thực sự là việc cực kỳ trọng đại, thật sự sợ xảy ra dù chỉ nửa điểm sai sót.

Tử Vi nghe vậy gật đầu, mỉm cười nhìn Y một cái, nói: "Ta tự hiểu!" Đế Giang nghe vậy cười khan, dùng sức đẩy, cuối cùng cũng mở cửa Bàn Cổ Điện, nói: "Đạo huynh mời vào!" Tử Vi cũng không nói nhiều, nhìn cánh cửa Bàn Cổ Điện sâu thẳm vô cùng, dường như thông đến một cảnh giới khác, áo bào run lên, liền bước vào!

Vừa mới tiến vào Bàn Cổ Điện, Tử Vi cảm nhận được một luồng huyết khí khủng bố ập đến.

Trước mắt là một không gian vô cùng rộng lớn, nội hàm càn khôn vạn tượng.

Hóa ra là một phương động thiên đại thế giới rộng lớn vô cùng!

Tử Vi phóng mắt nhìn, ở chính giữa thế giới, nơi trung tâm, trong hư không lơ lửng một trái tim màu đỏ khổng lồ vô cùng, không biết lớn đến mấy ức vạn trượng, giống như một Hỗn Độn Hung Thú, khiến người ta nhìn vào mà sinh lòng kính sợ!

Chính là trái tim Bàn Cổ!

Phía dưới trái tim Bàn Cổ, thì có mười hai cái Bàn Cổ Huyết Trì khổng lồ vô cùng, vây thành một vòng, tản mát ra từng đợt ba động kỳ dị, chính là nguồn gốc sinh ra Thập Nhị Tổ Vu!

"Nguồn gốc của Vu tộc?" Tử Vi tâm niệm vừa động, trong nháy mắt đã đến trước trái tim Bàn Cổ, ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Lập tức thấy trên trái tim đó, từng đạo gân mạch huyết quản to lớn vô cùng, như những con cự long uốn lượn, thậm chí có cả tiếng máu chảy nhỏ giọt, như vạn tiếng sấm sét nổ tung.

Một luồng Bàn Cổ dư uy cường hãn hơn Bất Chu Sơn không biết bao nhiêu lần khuếch tán ra, mang theo một luồng khí tức áp bách vô tận!

Nếu không phải người của Vu tộc, hoặc tu vi không đạt Chuẩn Thánh, chỉ sợ chỉ riêng đối mặt với luồng khí cơ rộng lớn như vũ trụ này, sẽ bị nó trấn nhiếp, không tự chủ được mà quỳ phục xuống!

Mặc dù Bàn Cổ đã vẫn lạc vô số năm, nhưng sinh cơ trong một trái tim vẫn chưa hoàn toàn đoạn tuyệt.

Phải nói!

Thật sự khủng bố!

"Không hổ là Bàn Cổ, đã lĩnh giáo!" Tử Vi khẽ tự ngữ, sau đó khoanh chân ngồi giữa hư không, đối diện với trái tim đó, đỉnh đầu Khánh Vân tự động hiện ra, mờ mịt, như vô số suối tinh lớn nhỏ hội tụ, ẩn ẩn tạo thành hình dạng một dải tinh vực rộng lớn.

Một bóng dáng thế giới đồ sộ không ngừng chìm nổi trong đó, tản mát ra từng đợt khí tức vĩnh hằng bất hủ!

Nhờ Thần Thông Tử Vi Đấu Số, Tử Vi lấy Nguyên Thần Đạo trầm mình vào trái tim Bàn Cổ, bắt đầu cảm ngộ Đạo Uẩn vô xứ bất tại trong đó.

Với tu vi hiện nay của Tử Vi, nhanh chóng từ trong trái tim Bàn Cổ nắm bắt được từng tia dấu vết Đại Đạo, khám phá bí ẩn pháp tắc, đối với việc cảm ngộ các loại Thiên Địa Pháp Tắc đều đang nhanh chóng tăng lên, Bản Nguyên thế giới trong cơ thể ngày càng lớn mạnh!

Chương 203

Thật lòng, nếu không phải Vu tộc không có Nguyên Thần, chỉ bằng Bàn Cổ Dư Vận, có thể cảm ngộ được nhiều Đại Đạo hơn.

Nhưng dưới Đại Đạo, mọi sự đều có định số!

Vu tộc vốn nhục thân vô địch, nếu lại có thể tham ngộ Đạo Pháp, thì quá nghịch thiên rồi.

Nếu thật sự như vậy, Thiên Địa Hồng Hoang không phải của Vu tộc cũng khó, các chủng tộc khác căn bản không có đường sống.

Cho nên, tất cả đều có định số!

Nhưng Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Cửu, Độn Khứ Kỳ Nhất, lại trong định số mờ mịt đó, để lại một đường cơ duyên.

Ai nếu có thể nắm bắt được cái "nhất" bị độn đi đó, có thể nghịch thiên xông quan, phá vỡ gông cùm trói buộc của sinh mệnh!

Cùng với thời gian trôi đi, trong lòng Tử Vi sinh ra vô số cảm ngộ, nhưng trong lòng cũng ngày càng nặng trĩu, lông mày không khỏi dần dần nhíu lại.

Từ trong trái tim Bàn Cổ, Y cảm nhận được khí tức Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Phong Vũ Lôi Điện, cho đến Thời Gian, Không Gian, nhưng lại không có Lực Chi Pháp Tắc được cho là hư vô và phiêu diêu nhất trong truyền thuyết!

Hơi kỳ lạ rồi.

"Trong truyền thuyết Bàn Cổ nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc đứng đầu Tam Thiên Pháp Tắc, sao lại không có?

Chẳng lẽ vì cảm ngộ của ta chưa đủ?" Tử Vi mở mắt, trong mắt

lộ ra một tia nghi hoặc, nhưng lại không tài nào hiểu được.

Với tu vi của Y, không thể cảm ngộ Lực Chi Pháp Tắc, nhưng ngay cả một dấu vết nhỏ cũng không phát hiện ra, thật sự có chút không hợp lý!

Thực tế.

Từ rất sớm trước đây, Tử Vi đã có chút nghi vấn.

Rõ ràng Bàn Cổ nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, vì sao Thập Nhị Tổ Vu được sinh ra từ tinh huyết của Y, lại nắm giữ Pháp Tắc Thời Gian, Không Gian, v.v., mà duy nhất không có Lực Chi Pháp Tắc?!

Bình thường, hẳn là phải sinh ra Lực Chi Tổ Vu mới đúng.

Suy nghĩ một chút, ánh mắt Tử Vi khẽ lóe lên, thân hình vừa động, liền thẳng tiến vào trong trái tim Bàn Cổ!

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, trước mắt Tử Vi biến thành một thế giới huyết sắc!

Áp lực khủng bố từ bốn phương tám hướng truyền đến, như từng ngọn Hỗn Độn Ma Nhạc, điên cuồng ép lên thân Tử Vi, muốn trấn sát cái 'dị vật' này!

"Ong!" Tử Vi đối với điều này đã sớm có dự liệu, tâm niệm vừa động, từng đạo 'Thần Môn' trong cơ thể khai mở, sinh ra vô tận Sinh Mệnh Nguyên Tinh, tạo thành một tầng Hộ Thể Đạo Quang, ngăn cách tất cả áp bách ở bên ngoài.

Nhục thân cấp Tiên Thiên Chí Bảo, không phải chỉ có vậy!

"Lực Chi Pháp Tắc..." Tử Vi khẽ tự ngữ, trong mắt đột nhiên bắn ra hai đạo kim sắc quang thúc, như tia chớp, đột nhiên xuyên phá hư không, diễn hóa vô lượng Đại Thần Thông!

Hai tay liên tục vung động, kết ra từng đạo ấn quyết kỳ lạ, dùng

Lực Phản Bản Quy Nguyên, ngược dòng thời gian, bắt đầu truy tìm những chuyện đã xảy ra từ vạn cổ tuế nguyệt trước!

Đã đến nơi này, Y muốn xem, vạn cổ trước đây, trận đại chiến đã xảy ra trong Hỗn Độn!

Biết đâu có thể từ đó tìm thấy cơ duyên để tham ngộ Lực Chi Pháp Tắc!

"Oanh long long!" Cùng với việc Tử Vi thi pháp, nơi này lập tức sôi trào, bị vô tận Pháp Tắc Chi Quang nhấn chìm, khí tức Hỗn Nguyên tràn ra, bao trùm mỗi tấc không gian, hoành áp vạn cổ.

"Ong!" Tuế Nguyệt Trường Hà hiện ra, từng đạo Vũ Trụ Chi Quang tung hoành, tản mát ra khí tức Thái Cổ Nguyên Sơ, thời không trở nên hỗn loạn, bị triệt để cấm cố!

Khoảnh khắc đó, trong hư không sinh ra vô tận dị tượng, Chân Long gào thét, Tiên Hoàng hoành kích, ngang dọc Tam Thiên Giới!

Đại Đạo đều đang hòa minh!

Thiên Địa vì thế mà chấn động!

Một loại Thần Thông vô cùng nghịch thiên, trong toàn bộ Hồng Hoang cũng chỉ có mình Tử Vi mới có thể thi triển được!

Tiếp đó!

Trong một vầng hào quang rực rỡ đến cực hạn, Nguyên Thần Đạo Niệm của Tử Vi trong nháy mắt xuyên qua vạn cổ thời không, dọc theo Tuế Nguyệt Trường Hà ngược dòng lên, một mạch xuyên qua vô số thời gian tuyến, phá vỡ trùng trùng cửa ải, hướng về thời điểm Hồng Hoang mới sinh ra mà thăm dò!

Trên suốt chặng đường, Tử Vi nhìn thấy vô số bóng dáng thế giới, như mộng huyễn phi hoa, trong đó không một ngoại lệ, toàn bộ đều có

bóng dáng của Y.

Không biết đã trải qua bao lâu, dường như chỉ là một khoảnh khắc ngắn ngủi, lại giống như ức vạn năm xa xăm.

Trước mắt Tử Vi đột nhiên xuất hiện một vùng sương mù xám trắng, chặn ở thượng nguồn Tuế Nguyệt Trường Hà, tản mát ra một luồng khí cơ đặc biệt.

Tuyến tuế nguyệt của Hồng Hoang Thế Giới, đến đây là kết thúc!

Nhìn thấy sương mù xám trắng trong nháy mắt, Tử Vi trong lòng liền bừng tỉnh, xuyên qua sương mù xám trắng, hẳn là thời Hỗn Độn.

Không chút do dự.

Tử Vi lao thẳng vào trong sương mù xám trắng, trước mắt quang ảnh lóe lên, liền xuất hiện giữa Hỗn Độn mênh mông.

Phóng mắt nhìn, khắp nơi xung quanh đều là khí lưu xám xịt, không ngừng cuồn cuộn, chảy xiết, vạn cổ bất tức, cắt đứt tất cả sinh cơ.

"Chính là Hỗn Độn ngày xưa?" Ánh mắt Tử Vi hơi ngưng lại, khẽ tự ngữ.

Đột nhiên!

"Ong!" Toàn bộ biển Hỗn Độn đều bạo động, như thể nồi đã nổ tung, một luồng khí tức cổ xưa vô cùng khủng bố, rộng lớn như vực sâu thiên uyên, đã thức tỉnh, càn quét khắp nơi!

"Oanh!" Khí Hỗn Độn khủng bố không ngừng cuồn cuộn, hóa thành triều cường diệt thế.

Tại một nơi nào đó trong Hỗn Độn, một nam tử trung niên thân cao không biết mấy ức vạn vạn trượng xuất hiện, Y đạp trên Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, một tay cầm Khai Thiên Phủ màu

Hỗn Độn, tay kia nắm giữ Tử Sắc Tạo Hóa Ngọc Điệp, giống như Cổ Thần sáng thế.

Bàn Cổ!

"Ong!" Sau khi Bàn Cổ thức tỉnh, chậm rãi nâng Khai Thiên Phủ trong tay, toàn bộ Hỗn Độn đều sôi trào, ức ức vạn vạn quang thúc không ngừng nhanh chóng tụ tập về phía phủ!

Vô số Kiếp Sát Chi Khí như bão tố, khuếch tán khắp toàn bộ Hỗn Độn!

Bị luồng khí tức này xung kích, vô số Ma Thần đang tiềm phục trong Hỗn Độn, đang ngủ say đều kinh hãi tỉnh giấc.

Cảm nhận được ý chí Khai Thiên của Bàn Cổ, tất cả đều biến sắc.

Bàn Cổ vì muốn chứng Đại Đạo Cảnh, muốn phá vỡ Hỗn Độn, diễn hóa ra một phương Hỗn Độn Thế Giới đồ sộ vô cùng, từ hóa thân thành Chúa Tể Thế Giới, sau ức vạn năm quay lại, liền chứng Đại Đạo Cảnh!

Tuy nhiên!

Hỗn Độn là căn bản chi địa của vô số Hỗn Độn Ma Thần, sinh ra ở đây, trưởng thành ở đây, nếu Bàn Cổ phá vỡ Hỗn Độn, con đường chứng đạo của họ sẽ bị cắt đứt hoàn toàn.

Bởi vì một khi Hỗn Độn bị phá vỡ, Đại Đạo ẩn mình, Thiên Đạo hiện thế, độ khó cảm ngộ Đại Đạo chẳng những tăng gấp trăm lần sao?

Chưa kể, Bàn Cổ vì muốn hoàn thiện thế giới, rất có thể sẽ chém giết, huyết tế các Hỗn Độn Ma Thần!

"Bàn Cổ, ngươi dám!" "Phá vỡ Hỗn Độn, chính là hủy hoại gia viên của chúng ta, làm sao có thể để yên!" "Tốt lắm Bàn Cổ, dám lấy

chúng ta huyết tế Hỗn Độn!" "..." Vô số tiếng gầm giận dữ vang lên, tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều gào thét, xông về phía Bàn Cổ.

Chương 204

Từ trong đó, Tử Vi nhìn thấy rất nhiều bóng dáng quen thuộc, trong đó bao gồm Thời Gian Ma Thần Thời Thần, Không Gian Ma Thần Dương Mi, cho đến Âm Dương Ma Thần, Càn Khôn Ma Thần, Ngũ Hành Ma Thần, v.v., thậm chí có cả bóng dáng của Hồng Quân!

"Bàn Cổ, ăn ta một côn!" Một bóng dáng khổng lồ vô cùng xuất hiện, chiến ý ngút trời, hóa ra là một con Ma Viên toàn thân đen kịt.

Hỗn Độn Ma Viên!

Ngay cả trong Tam Thiên Ma Thần, chiến lực của Hỗn Độn Ma Viên cũng có thể xếp vào top mười!

"Oanh!" Hỗn Độn Ma Viên một côn đập xuống, Hỗn Độn lập tức bị chia cắt, hóa thành dòng hồng lưu cuồn cuộn, xuất hiện một khe rãnh khổng lồ vô cùng, ý chí chiến đấu khủng bố càn quét vô tận thời không.

Tuy nhiên!

Đối mặt với một đòn khủng bố như vậy của Hỗn Độn Ma Viên, Bàn Cổ căn bản không để tâm, Khai Thiên Phủ trong tay chém xuống phía trước!

"Xuy lạp!" Một đạo kim sắc quang mang lóe lên, nơi phủ quang đi qua, Hỗn Độn Ma Viên kêu thảm thiết, trực tiếp bị xé nát, bạo tẽ ngay tại chỗ!

Bản Nguyên Ma Viên hóa thành bốn phần.

"Một phủ..." Tử Vi nhìn một phủ của Bàn Cổ, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ trầm tư.

Thấy Hỗn Độn Ma Viên bị dễ dàng chém giết, các Ma Thần còn

lại đều kinh hãi, nhận ra sự khủng bố của Bàn Cổ.

"Hống!" Kèm theo từng tiếng gầm giận dữ, Tam Thiên Ma Thần trong khoảnh khắc đó liên thủ, đánh ra từng đạo công thế khủng bố vô cùng, tất cả đều giáng xuống thân Bàn Cổ, muốn trấn sát Y!

Vô tận Pháp Tắc Chi Quang giao hội, triệt để nhấn chìm nơi đó, vô cùng Hỗn Độn bị diệt sạch!

Sức mạnh sánh ngang Thiên Đạo Cảnh, xa không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể sánh bằng!

Thánh Nhân ở đây, dưới công thế khủng bố như vậy, trong nháy mắt sẽ bị xé nát, chém giết!

Tam Thiên Ma Thần toàn lực xuất thủ, có thể nói là hủy thiên diệt địa.

Nhưng Bàn Cổ có quá nhiều bảo vật trong tay, căn bản không phải Ma Thần khác có thể sánh bằng.

Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên phát sáng, sinh ra vô tận Hỗn Độn Thanh Quang, bao trùm vô tận Hỗn Độn Hải, vững chắc hộ vệ Y bên trong!

Không chỉ Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Bàn Cổ cũng phát sáng, sinh ra vô tận Tử Khí, vờn quanh hư không, cũng hộ vệ Y bên trong!

Tiếp đó, Bàn Cổ vung Khai Thiên Phủ trong tay, thôn nạp vô tận Hỗn Độn Tiên Quang, trên phủ thân lóe lên một đạo quang mang màu Hỗn Độn, đột nhiên chém ra phía trước!

"Oanh!" Một phủ chém xuống, phủ quang mênh mông như sóng lớn cuồn cuộn, tầng tầng khuếch tán.

Toàn bộ Hỗn Độn đều dường như bị phá vỡ, khai tịch ra vô số

Đại Thế Giới, chiếu sáng cõi xưa nay chưa từng có, Thiên Địa Vạn Đạo đều đang ai oán!

"Oanh long long!" Phủ quang va chạm với Pháp Tắc Chi Quang, trong Hỗn Độn lập tức phát sinh đại bạo tạc cực kỳ kịch liệt, vô số quang mang bắn ra, xuyên thủng Đại Vũ Trụ!

"Oanh!" Lại một tiếng động lớn, Pháp Tắc Chi Quang sụp đổ, thực sự thể hiện rõ thế nào là nhất lực phá vạn pháp!

Bàn Cổ lại vung ra một phủ, lập tức có vô số Ma Thần bị chém giết, tiên huyết vung vãi, Đại Đạo oanh minh, Hỗn Độn phân khai, hóa thành Thanh Trọc nhị khí!

Dần dần!

Một nguyên hình thế giới đồ sộ hiện ra trong Hỗn Độn.

Nhưng!

Vào khoảnh khắc đó, trong lòng Tử Vi đột nhiên sinh ra một cảm giác áp bách không rõ!

Ngẩng đầu nhìn lên, lại thấy một nam tử áo đen đang lạnh lẽo nhìn chằm chằm Y, ánh mắt dường như xuyên thấu vạn cổ hư không, rơi xuống thân Tử Vi!

Nam tử này, toàn thân trên dưới đều tràn ngập khí tức hủy diệt, hắc khí cuồn cuộn, như thể muốn chôn vùi toàn bộ vũ trụ, đỉnh đầu một Ma Luân màu đen khổng lồ, khi chuyển động, bắn ra từng luồng hủy diệt chi quang.

Hủy Diệt Ma Thần!

"Kiệt kiệt..." Hủy Diệt Ma Thần nhìn về phía Tử Vi đang đứng, cười quái dị một tiếng, liền thôi động Diệt Thế Đại Ma, bắn ra một đạo ma quang đen kịt, công kích về phía Tử Vi!

“Ong!” Tử Vi tâm niệm vừa động, Thần Niệm thuận dòng Tuế Nguyệt chảy xuống, trong nháy mắt quay về bản thể.

“Hủy Diệt Ma Thần, tiền thân của Ma Tổ La Hầu...” Tử Vi mở mắt, lông mày không khỏi khẽ nhíu lại, tự ngữ nói: “Có thể nhìn thấy ta sao?” Trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Chỉ là một tia Thần Niệm, xuyên qua vạn cổ tuế nguyệt, với tư cách là người ngoài cuộc, quan sát trận Hỗn Độn đại chiến ngày xưa mà thôi, kết quả Hủy Diệt Ma Thần lại dường như sinh ra cảm ứng, có thể thấy tu vi của Y đã đạt đến mức độ khủng bố nào!

“La Hầu...” Tử Vi không khỏi nhớ lại câu nói của La Hầu trước khi chết trong Đạo Ma Chi Chiến.

Một Ma Tâm bất tử, Ma Đạo vạn cổ bất diệt!

Phải chăng là lời dự đoán?

Kỹ lưỡng mà nói, La Hầu không phải đối thủ của Hồng Quân, nhưng nếu thật sự dây dưa, ít nhất cũng có thể trốn vào Hỗn Độn, nhưng Y lại lựa chọn tự bạo một cách dứt khoát như vậy, chẳng phải quá nhanh gọn sao?

Những nhân vật như La Hầu, thực sự không thể sơ ý!

Biết đâu đã để lại hậu thủ.

Gạt bỏ những ý niệm tạp nham đó ra sau đầu, Tử Vi bắt đầu hồi tưởng lại từng cảnh Bàn Cổ vung Khai Thiên Phủ.

Tận mắt chứng kiến cảnh Bàn Cổ xuất thủ, đối với Tử Vi cảm xúc cực kỳ lớn, trong lòng sinh ra vô số cảm ngộ!

Một khi tham ngộ, ba ngàn năm quang âm!

“Ong!” Vào một khắc nào đó, trái tim Bàn Cổ đột nhiên khẽ chấn động, vô số Pháp Tắc Chi Quang vây quanh cơ thể Tử Vi, đan xen

thành một vùng Phượng Hoàng Chân Vũ rực rỡ, rủ xuống, giải thích đại bí bản nguyên giữa Thiên Địa!

"Bành!" "Bành!

Bành!" Pháp Tắc Chi Quang xung quanh càng tụ càng nhiều, trái tim Bàn Cổ vốn trầm lặng vô số năm, dường như được truyền thêm sức sống mới, từ trong ra ngoài tản mát ra vô tận huyết quang, từ từ cổ động!

Một luồng uy áp khủng bố càn quét bốn phương, tràn ngập mỗi tấc không gian!

"Ong!" Trái tim Bàn Cổ đập ngày càng nhanh, dần dần, trên bề mặt những Pháp Tắc Chi Quang đó xuất hiện một lớp kim sắc quang mang nhàn nhạt, hóa thành vô số Đạo Văn hình rồng, không ngừng xoay tròn bay lượn, tản mát ra một cảm giác sức mạnh khó tả!

Lực Chi Pháp Tắc!

Những Đạo Văn hình rồng đó chính là cái gọi là Lực Chi Pháp Tắc!

Sau khi quan sát cảnh Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, trải qua ba ngàn năm tham ngộ, Tử Vi cuối cùng cũng đã thấu hiểu huyền bí Lực Chi Pháp Tắc! 'Lực' này phi 'Lực' kia!

Đúng như những gì đã nói, cái 'Lực' này không chỉ là sức mạnh đơn thuần, mà là Pháp Tắc Chi Lực!

Dù là Pháp Tắc Thời Gian, Pháp Tắc Không Gian, Pháp Tắc Càn Khôn, v.v., đều là một loại 'Lực' thể hiện ra giữa Thiên Địa!

Cái gọi là Lực Chi Pháp Tắc, thực chất là tập hợp lực của Thiên Địa Vạn Đạo, từ đó trấn áp tất cả!

Nhất lực phá vạn pháp!

Chương 205

Chính vì có được vạn pháp, nên mới có thể phá vạn pháp!

Chính vì vậy, Lực Chi Pháp Tắc mới có thể trở thành đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo!

Chỉ khi lĩnh ngộ được điểm này, mới có thể thực sự nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc!

Lực Chi Pháp Tắc, không chỉ là một loại pháp tắc, càng có thể là một loại Thần Thông chí cường.

Mặc dù tu vi Tử Vi vẫn chưa đột phá, nhưng sau khi nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, chiến lực của Y lại tăng lên mấy tầng thứ!

Còn về việc Thập Nhị Tổ Vu được sinh ra từ Bàn Cổ Huyết Trì, lần lượt nắm giữ Lực Pháp Tắc Thời Gian, Không Gian, v.v., có thể là do Bàn Cổ cũng nắm giữ loại sức mạnh đó, nên mới truyền thừa xuống từ huyết mạch.

Giống như Tử Vi vậy, đi con đường chứng đạo thế giới, một mình Y đã tham ngộ mấy chục đến hàng trăm loại pháp tắc!

Đương nhiên, liên quan đến tất cả những điều trên, đều chỉ là phỏng đoán của Tử Vi mà thôi, cụ thể ra sao, lại không thể tìm Bàn Cổ hỏi trực tiếp được.

Tham ngộ được huyền bí Lực Chi Pháp Tắc xong, mục đích chuyến đi này của Tử Vi cuối cùng cũng đạt được, Y rời Bàn Cổ Điện, trở lại ngoại giới.

Trước khi đi, Tử Vi quay đầu nhìn lại trái tim Bàn Cổ một cái, trong mắt lộ ra vài phần quang mang dị thường.

Nếu La Hầu còn có hậu thủ, theo lẽ thường, Bàn Cổ đã khai tịch

ra Hồng Hoang Thế Giới, không thể không có hậu thủ...

Ra khỏi Bàn Cổ Điện, Tử Vi nhìn Đế Giang đang canh giữ bên ngoài, mỉm cười nói: "Làm phiền Đạo hữu hộ vệ rồi!" Đế Giang nghe vậy ha ha cười nói: "Đạo huynh khách khí rồi!" Y nhìn Tử Vi một cái, không nhịn được tò mò hỏi: "Vào điện mấy ngàn năm, không biết có thu hoạch gì không?" Tử Vi cười nói: "May mắn có chút thu hoạch!" Nghe Tử Vi nói, Đế Giang trong lòng lại chấn động, kinh ngạc vô cùng.

Bàn Cổ Điện là thánh địa của Vu tộc, có liên quan mật thiết đến Vu tộc, vốn dĩ Y nghĩ Tử Vi vào trong đó, rất có thể cũng sẽ về tay không, không ngờ đối phương thực sự có thu hoạch!

Mặc dù Tử Vi nói 'may mắn có chút thu hoạch', nhưng ai cũng nghe ra đó chỉ là lời khách sáo mà thôi!

Nhưng Đế Giang cũng chỉ hơi cảm thán một chút mà thôi, Tử Vi đã có thể có thu hoạch từ Bàn Cổ Điện, đó là cơ duyên của Y!

Huống hồ, hiện nay Vu tộc đã quy phục Thiên Đình, Tử Vi, vị Thiên Đế này càng mạnh, đối với Vu tộc càng tốt.

Rời khỏi Bàn Cổ Điện, hai người liền quay về Đế Giang Điện.

Cuối cùng, Tử Vi lại ở lại Vu tộc trăm năm, rồi mới cáo từ rời đi, chuẩn bị quay về Thiên Đình.

Khi đi, Hậu Thổ cũng đi cùng.

Sau khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, Hồng Hoang tạm thời không có động tĩnh lớn, Hậu Thổ lại là người có tính cách không chịu ngồi yên, tự nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội lần này đến Thiên Đình.

Đối với điều này, Tử Vi tự nhiên sẽ không từ chối.

Nhanh chóng.

Ba người Tử Vi một đường xuyên qua Tam Thập Tam Thiên, đến Đại La Thiên cao nhất.

"Tử Vi Đại ca!" "Nữ Oa tỷ tỷ, Hậu Thổ muội muội!" Tây Vương Mẫu một mình ở Đại La Thiên mấy ngàn năm, sớm đã vô cùng cô đơn, giờ khắc này nhìn thấy ba người cuối cùng cũng trở về, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng, vội vàng chạy đến, xiêm y bay phấp phới, như cánh bướm đủ màu bay lượn.

"Thái Chân tỷ tỷ (muội muội)!" Nữ Oa và Hậu Thổ cũng đã lâu không gặp Tây Vương Mẫu, trên mặt đều lộ ra vẻ hoan hỉ, dung quang rạng rỡ, thân mật khoác tay Tây Vương Mẫu, vừa cười vừa nói chuyện.

Ba người vui vẻ nói chuyện, thỉnh thoảng truyền đến từng tràng cười như tiếng chuông bạc, khiến lòng người sảng khoái.

Ba nữ tuy dung mạo, khí chất mỗi người một vẻ, nhưng đều thu lan các sắc, phong tình vạn chủng, nghi sân nghi hỉ.

Hoặc cao quý, hoặc hoạt bát, hoặc điềm tĩnh.

Khéo cười lúm đồng tiền, mắt đẹp long lanh!

Nhưng không một ngoại lệ, đều là tuyệt sắc nhân gian, mày ngài mắt phượng, răng ngọc sáng ngời, phong hoa tuyệt đại!

Bên cạnh có ba vị tuyệt đại giai nhân như vậy bầu bạn, cũng không tệ.

Thấy Tử Vi đang nhìn, Tây Vương Mẫu đột nhiên mỉm cười, mở lời hỏi: "Tử Vi Đại ca, thiếp thân có thể hỏi một vấn đề không ạ?" "Ừm?" Nghe vậy.

Tử Vi không khỏi hơi ngẩn ra, có chút mong đợi nhìn sang.

Thấy Tây Vương Mẫu cười xảo quyệt, môi hồng khẽ mở, nói:

“Không biết trong lòng Tử Vi Đại ca, thiếp thân với Nữ Oa tỷ tỷ, Hậu Thổ muội muội, không biết ai đẹp hơn một chút?” Nghe Tây Vương Mẫu nói, Nữ Oa và Hậu Thổ đều thần sắc sáng bừng, đôi mắt đẹp đều nhìn về phía Tử Vi, vẻ mặt đầy mong đợi.

Hiển nhiên!

Lời của Tây Vương Mẫu cũng đã khơi gợi sự tò mò của hai người, muốn xem Tử Vi sẽ trả lời thế nào.

Mặc dù ba người là tỷ muội tốt, nhưng lại không ngăn cản việc trong lòng âm thầm so sánh, đặc biệt là trong mắt Tử Vi, ai cũng không muốn thua kém đối phương nửa phần...

Tử Vi nghe vậy không khỏi bực mình nhìn Tây Vương Mẫu một cái, suýt nữa bị tức cười.

Trong ba nữ, Tây Vương Mẫu là người cổ linh tinh quái nhất, mặc dù trông có vẻ ổn trọng đoan trang, nhưng thực ra lại là một nữ nhân phúc hắc chính hiệu, không chừng lại nói ra những điều kỳ quái.

Vấn đề này... thực ra Tử Vi nói ai cũng được, đều vô hại.

Nhưng hai người còn lại, mặc dù miệng không nói, trong lòng chắc chắn sẽ có chút không thoải mái.

Phải nói.

Tây Vương Mẫu thật sự đã đưa ra một câu hỏi khó.

Nhưng.

Muốn dùng cái này để Tử Vi phải chịu thiệt, thì còn kém xa.

Dưới ánh mắt mong đợi vô cùng của ba nữ, Tử Vi mỉm cười nhạt, nói: “Quên nói với các nàng, ta cá nhân bị mù mặt, căn bản không phân biệt được ai đẹp hơn.” “???” Nghe Tử Vi nói, ba nữ Nữ Oa đều không khỏi ngẩn ra.

Mù mặt sao?

Lời này nói ra mà lừa được quỷ sao?

Sau khi phản ứng lại, ba nữ không khỏi đồng loạt liếc xéo Tử Vi một cái, nhưng lại không tự chủ được mà thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Tử Vi không trả lời cũng tốt, nếu trả lời mà không phải tên mình, chẳng phải sẽ khiến thất vọng sao?

Trải qua một tiểu khúc mắc như vậy, Tử Vi bầu bạn cùng ba nữ một khoảng thời gian không ngắn, rồi mới quay lại động phủ, chuẩn bị bế quan tu luyện. ...

Cùng lúc đó, Tây Hải, Yêu Hoàng Cung.

Đế Tuấn một mình đứng trong đại điện, nhìn Hỗn Độn Chung trong tay, trên mặt lộ ra vẻ cô đơn vô hạn.

Rõ ràng nhất là.

Mái tóc dài của Đế Tuấn đều đã biến thành nửa đen nửa bạc, trông vô cùng quỷ dị.

Dường như trong nháy mắt đã già đi vô số tuổi!

Chương 206

Đủ thấy cái chết của Thái Nhất đã giáng đòn nặng nề đến mức nào cho Y!

"Thái Nhất, tuyệt đối sẽ không chết vô ích!" Đế Tuấn nhẹ nhàng vuốt ve Hỗn Độn Chung trong tay, nghiến răng gằn giọng: "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Ta sớm muộn gì cũng sẽ chứng đạo, sát thượng Tam Thập Tam Thiên!" "Ta muốn tất cả mọi người trong Thiên Đình, phải bồi táng cho ngươi!" Khoảnh khắc đó, trong cơ thể Đế Tuấn xông ra vô cùng vô tận khí lưu đen kịt, sát ý gần như hóa thành thực chất, như thể nhập ma vậy!

Đế Tuấn cầm Hỗn Độn Chung, sải bước tiến vào động phủ, bắt đầu bế quan tu luyện, chuẩn bị xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Có thể nói, cái chết của Thái Nhất đã ảnh hưởng sâu sắc đến Đế Tuấn.

Không những khiến lòng hận thù của Y đối với Tử Vi càng thêm nặng, mà còn củng cố mạnh mẽ niệm chứng đạo của Y!

Khiến Đạo Tâm của Y càng thêm thuần túy!

Báo thù cho Thái Nhất, lật đổ Thiên Đình, đã trở thành chấp niệm trong lòng Đế Tuấn.

Bởi vì Thái Nhất chết, cơ hội chứng đạo của Đế Tuấn ngược lại đã tăng lên rất nhiều.

Hiện nay trong Hồng Hoang, vì sự xuất hiện của Tử Vi, đã thêm vô vàn biến số!

Đối với Thiên Đạo mà nói!

Tử Vi chính là cái "nhất" bị độn đi đó!

Bức màn của thời đại hùng tráng mới vừa được kéo lên!

Sau Vu Yêu đại chiến, Thiên Địa Hồng Hoang cuối cùng cũng lại khôi phục sự yên bình như trước.

Trong khoảng thời gian đó, chủ đề được chúng sinh thảo luận nhiều nhất, tự nhiên chính là trận chiến giữa Tử Vi và Hồng Quân khi xưa!

Trong trận chiến đó, thực lực mà Thiên Đế Tử Vi biểu hiện ra thật sự khiến người ta kinh hãi, cư nhiên có thể chính diện chống lại Đạo Tổ.

Đặc biệt là sau khi Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo, trong tình huống không thể tùy ý xuất hiện, Thiên Đế gần như vô địch trong Hồng Hoang!

Là Đệ Nhất Nhân Hồng Hoang theo đúng nghĩa!

Trong nhất thời.

Danh tiếng Thiên Đế vô song, vô tận chúng sinh gần như đều biết tên Thiên Đế.

Uy danh Thiên Đình cũng đạt đến một đỉnh cao mới! ...

Không chỉ vậy.

Sau trận chiến này, Thiên Đạo trong cõi u minh cũng đã phát sinh những thay đổi lặng lẽ!

Thay đổi rõ rệt nhất.

Chư Thánh tu luyện như có thần trợ, càng dễ dàng cảm ngộ Đại Đạo Chi Pháp, một đường phá vỡ trùng trùng cửa ải, Đạo Hạnh gần như mỗi ngày đều tăng trưởng, so với ban đầu dễ dàng hơn vô số lần!

Thiên Đạo đã nới lỏng sự áp chế vô hình đối với tu vi của Chư Thánh!

Sở dĩ lại như vậy, là vì Thiên Đạo từ trên thân Tử Vi cảm thấy một mối đe dọa sâu sắc.

Chỉ có để tu vi của Chư Thánh tăng cao, đạt đến một mức độ có thể chống lại Tử Vi, từ đó đạt được mục đích kiềm chế Tử Vi, mới có lợi cho sự phát triển của Thiên Đạo.

Thiên Đạo không thể ảnh hưởng đến Tử Vi, nhưng lại có thể ảnh hưởng đến Thánh Nhân!

Bằng không.

Cứ để Tử Vi trưởng thành tiếp, Thiên Đạo ngược lại sẽ bị hiệp chế!

Cứ như vậy, chúng sinh Hồng Hoang cuối cùng cũng sống những ngày tháng thái bình trong mấy nguyên hội!

Một ngày nọ.

Tử Vi như thường lệ, đang tu luyện trong Kình Thần Thiên, tham ngộ Đạo Pháp, đột nhiên trong lòng có cảm ứng, mở mắt nhìn ra ngoài Kình Thần Thiên.

Lại thấy Hậu Thổ trong bộ tiên váy màu xanh biếc đang ở ngoài Kình Thần Thiên, đôi mắt trong trẻo thỉnh thoảng nhìn vào trong, lông mày khi nhíu khi giãn, trên mặt lộ ra vẻ do dự.

"Hậu Thổ?" Tử Vi thấy vậy, tâm niệm vừa động, liền xuất hiện trước mặt Hậu Thổ, cười nói: "Không đi bầu bạn với Thái Chân, Nữ Oa, lại có thời gian đến chỗ ta sao?" "A!" Thấy Tử Vi đột nhiên xuất hiện, Hậu Thổ không khỏi giật mình, khẽ phồng má, nói: "Tử Vi Đại ca, muội muốn về Vu tộc thăm một chút, nên đến báo một tiếng." "Thì ra là vậy!" Tử Vi nghe vậy gật đầu, kể từ lần Hậu Thổ đến Thiên

Đình lần trước, mấy năm nay chưa từng quay về Vu tộc, có chút nhớ nhung cũng là lẽ thường tình.

Nhưng Hậu Thổ muốn về Vu tộc, tự nhiên có thể về, sao lại cứ phải chạy đến Kình Thần Thiên, đặc biệt báo một tiếng?

Chẳng lẽ...

Nhìn Hậu Thổ một cái, Tử Vi cười nói: "Nếu đã như vậy, vậy thì về đi!" "Đúng rồi, đừng quên giúp ta gửi lời hỏi thăm đến Đế Giang Đạo hữu." "À!" Nghe Tử Vi nói, Hậu Thổ gật đầu, nhưng trên mặt lại khó nén nổi một tia thất vọng nhàn nhạt.

Tử Vi thu hết sự thay đổi thần sắc vào mắt, không khỏi khẽ lắc đầu, cười nói: "Hay là, ta đi cùng nàng một chuyến?" "Được chứ!" Như thể sợ Tử Vi đổi ý, đôi mắt Hậu Thổ sáng bừng, vội vàng nói: "Được chứ!

Muội đi đây!" Nói rồi.

Cũng không đợi Tử Vi nói thêm, nàng bước lên một bước, một tay ôm lấy cánh tay Tử Vi, ra sức kéo Y đi ra ngoài.

Nhanh chóng.

Hai người liền một đường ra khỏi Tam Thập Tam Thiên, dọc theo Thiên Trụ Bất Chu Sơn, xuống Đại Địa Hồng Hoang.

Trải qua nhiều năm phát triển, hiện nay toàn bộ Đại Địa Hồng Hoang đã khôi phục trạng thái hòa bình.

Sinh cơ bừng bừng, vạn vật hân hoan thịnh vượng, một cảnh tượng tràn đầy sức sống.

Hai người cũng không vội vàng đi đường, trên đường dọc theo quan sát sông núi tươi đẹp, tĩnh lặng ngắm mây cuốn mây tan, cũng có một cảm giác thảnh thơi khó tả.

Chỉ là...

Sau khi trải qua hai lần Vu Yêu đại chiến, trên Đại Địa Hồng Hoang, không ít nơi đều đã trở thành hố tử nhân, tuyệt âm địa, bị Trọc Sát, Huyết Tinh Chi Khí xâm nhiễm!

Nhìn một cái!

Bầu trời đều đỏ sẫm, trên Đại Địa thi sơn huyết hải, máu chảy thành sông, vô số thi thể tộc nhân Vu Yêu nằm rải rác, khắp nơi đều là tàn chi đoạn thi!

Do lúc này Đại Địa Hồng Hoang chưa có văn minh, những thi thể tiên linh này lại đều có tinh khí, nên trải qua mấy chục vạn năm vẫn không mục nát, vẫn y nguyên như vừa mới chiến tử vậy.

Âm thầm kể về sự thảm khốc của đại chiến ngày xưa!

Không chỉ vậy.

Trong các chiến trường đó, khắp nơi đều lơ lửng những hồn phách, linh thể còn sót lại sau khi sinh linh hai tộc Vu Yêu chết đi, do năm tháng bị Trọc Sát Chi Khí xung kích, không ít đã biến thành Ác Linh, Âm Quỷ, mất đi lý trí.

Thậm chí!

Do tàn niệm khi còn sống ảnh hưởng, hồn phách tộc nhân hai tộc dù đã chết, cũng vẫn đang tư sát với đối phương, cho đến khi hồn phi phách tán mới thôi!

"Xuy lạp, xuy lạp!" Từng tia nắng ấm áp chiếu xuống, rọi vào những hồn phách đó.

Chương 207

Trong ánh nắng hàm chứa dương khí trung chính bình hòa, đối với những âm linh đó lại như kịch độc, một số hồn linh yếu ớt trực tiếp hóa thành tro bụi, vĩnh viễn không thể siêu sinh!

"Những hồn phách đó..." Từng cảnh tượng lọt vào mắt Hậu Thổ, trên mặt không khỏi lộ ra vài phần bất nhẫn.

Trong Thập Nhị Tổ Vu, do Hậu Thổ là người cuối cùng xuất thế, chịu ít trọc khí đại địa nhất, nên tâm địa là người thiện lương nhất trong mười hai huynh đệ tỷ muội, có một tấm lòng bi thiên mẫn nhân!

"Tử Vi Đại ca, chẳng lẽ những sinh linh này sau khi chết, hồn phách lại không thể yên ổn sao?" Hậu Thổ khẽ nhíu mày, trong mắt lộ ra vẻ thương xót, không nhịn được cất lời hỏi.

"Hồng Hoang tuy lớn, nhưng lại không có nơi dung thân cho những hồn phách đó!" Tử Vi nghe vậy nhìn Hậu Thổ một cái, nói.

Xem ra...

Thiên thời đã đến, chính là thời cơ Hậu Thổ Hóa Luân Hồi rồi!

Nhìn vô số cảnh tượng thê thảm, Hậu Thổ trong nhất thời quên mất việc quay về Vu tộc, dọc theo chiến trường Vu Yêu, một đường tiến về phía trước.

Suốt chặng đường, vô số hùng hồn lệ quỷ tranh giành, có đến ức ức vạn vạn, đều không được an ninh!

Chẳng biết từ lúc nào.

Hai người đã đi đến Bất Tử Sơn, đến gần Huyết Hải!

U Minh Huyết Hải, trong truyền thuyết là một vũng ô huyết từ rốn

Bàn Cổ hóa thành, đồng thời cũng lẫn lộn ô huyết còn sót lại sau khi Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần chết đi, là nơi hội tụ bản nguyên tiêu cực giữa Thiên Địa Hồng Hoang.

Tất cả trọc khí, sát khí, xui khí, oán khí, v.v., đều đậm đặc nhất ở Huyết Hải!

Kể từ khi Minh Hà Lão Tổ sáng tạo ra A Tu La tộc, A Tu La tộc đã trở thành quần thể sinh linh duy nhất trong Huyết Hải.

Mặc dù cùng một chủng tộc, nhưng A Tu La tộc vốn sinh ra từ Huyết Hải, bị sát khí nhiễm vào, trời sinh hiếu chiến, gần như mỗi ngày đều tư sát.

Và do đặc tính của A Tu La tộc, nam nữ tộc nhân tuy có thể giao hợp, nhưng lại khó sinh con cái!

Nên để sinh ra A Tu La tộc, nhất định phải do Huyết Hải Đại Trận dẫn động, không ngừng hấp dẫn những hồn linh chết đi giữa Thiên Địa, từ đó chuyển hóa thành A Tu La mới!

Khi Tử Vi và Hậu Thổ đến gần Huyết Hải, nhìn một cái, không khỏi ngây người!

Chỉ thấy!

Trong tầm mắt, giữa Huyết Hải, khắp nơi là hồn phách của sinh linh chết đi, bị từng đạo huyết quang trói buộc, không ngừng giãy giụa trong đó, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ!

Âm phong từng trận, sát khí âm u, oán khí ngút trời, như địa ngục, khiến người nhìn mà khiếp đảm.

"Sao lại thế này!?" Trên mặt Hậu Thổ tràn đầy vẻ kinh ngạc, nhìn cảnh vô số hồn phách giãy giụa, gần như không nỡ nhìn thẳng.

Chẳng lẽ sinh linh sau khi chết, phải chịu đựng vô tận tra tấn sao?

Tử Vi thấy vậy, không khỏi khẽ thở dài, nói: "Thế gian sinh linh không có nơi nương tựa, nếu muốn yên ổn, tất phải có nơi gửi gắm vậy!" "Nơi gửi gắm..." Nghe Tử Vi nói, Hậu Thổ không khỏi rơi vào trầm tư, ánh mắt xuyên thấu không gian xa xăm, nhìn về Đại Địa Hồng Hoang rộng lớn vô cùng.

Không hề có dấu hiệu gì!

Một đạo linh quang chợt lóe lên trong đầu nàng!

Thiên Địa Hồng Hoang chưa hoàn thiện!

Vạn vật vạn sự trên thế gian, đều có hai mặt chính phản!

Âm và dương!

Ánh sáng và bóng tối!

Sinh mệnh và tử vong!

Nếu Hồng Hoang Thế Giới là nơi cư ngụ của sinh linh, vậy thì hồn phách sau khi chết cũng nên có một nơi cư ngụ mới phải.

Trong nháy mắt, Hậu Thổ trong lòng đã hiểu rõ.

Sứ mệnh của nàng, là sáng tạo ra Lục Đạo Luân Hồi.

Chỉ là.

Khai tịch Lục Đạo Luân Hồi cần Pháp Lực quá lớn, sẽ tiêu hao toàn bộ Pháp Lực của Hậu Thổ, thậm chí cả Tổ Vu Chi Thể!

Đối với những Đại Thần Thông Giả khác mà nói, nhục thân không còn, Nguyên Thần còn đó, thì có thể ngưng tụ ra một cái khác.

Nhưng Vu tộc lại khác!

Vu tộc không có Nguyên Thần, tích huyết trọng sinh, Thần Hồn Chân Linh phân bố trong mỗi tấc huyết nhục!

Hậu Thổ nếu lấy thân hóa Luân Hồi, gần như chắc chắn sẽ vẫn

lạc.

"Ong!" Vào khoảnh khắc đó, gần Huyết Hải đột nhiên dấy lên một trận ba động, không gian gợn sóng, một bóng dáng đột nhiên xuất hiện trước mắt Tử Vi và Hậu Thổ.

Chính là Minh Hà Lão Tổ!

"Thiên Đế!" Sau khi nhìn thấy Tử Vi và Hậu Thổ, sắc mặt Minh Hà Lão Tổ không khỏi biến đổi, trong lòng khẽ run lên.

Vô duyên vô cớ.

Tử Vi lại đến Huyết Hải?!

Phải biết rằng, trong số mấy vị Đại Năng cấp Hỗn Nguyên giữa Thiên Địa, thực lực của Tử Vi là mạnh nhất!

Đột nhiên giáng lâm Huyết Hải, sao có thể không cảm thấy lo lắng chứ!

Y tự xưng 'Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử', nhưng ai biết Tử Vi có cách nào chém giết Y không?!

Không khỏi không căng thẳng.

Sau khi nhìn Minh Hà, Tử Vi liền dời tầm mắt đi, khẽ gật đầu, nhưng không nói nhiều.

Minh Hà Lão Tổ..., cũng là một kẻ có dã tâm, có thực lực, chỉ là trong thời đại Chư Thánh Hồng Hoang thống lĩnh, không thành Thánh, chung quy cũng chỉ có thể khuất phục trong Huyết Hải mà thôi.

Hậu Thổ nhìn Minh Hà Lão Tổ, nói: "Minh Hà Đạo hữu, tiểu nữ tử có một việc muốn thỉnh cầu." "Ồ?

Không biết là chuyện gì?" Minh Hà nghe vậy có chút nghi hoặc.

Hậu Thổ nói: "Ta muốn lấy thân hóa Luân Hồi, độ hóa vô tận hồn

phách thế gian, nhưng cần báo cho Đạo hữu một tiếng." "?!" Nghe Hậu Thổ nói, Minh Hà Lão Tổ không khỏi kinh ngạc lớn, không nhịn được thốt lên.

Huyết Hải là đại bản doanh của Y, Hậu Thổ lại muốn Hóa Luân Hồi ở đây, muốn độ hóa vô tận oan hồn, sẽ tạo ra ảnh hưởng khó lường đối với Huyết Hải!

Chưa kể những điều khác.

Oan hồn ít đi, số lượng A Tu La tộc cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Huống chi, ngay trước cửa nhà mình lại có một vị Đại Thần Thông Giả như Hậu Thổ ở đó, làm sao có thể yên tâm?!

Chương 208

Nếu không phải Tử Vi có mặt ở đó, chỉ sợ Minh Hà đã nổi giận rồi.

Mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng Minh Hà sau khi nghe Hậu Thổ muốn lấy thân hóa Luân Hồi, không khỏi bị tinh thần của nàng cảm động!

Vì cứu vớt chúng sinh khỏi khổ ải, cam nguyện lấy sinh mệnh của mình làm cái giá, Minh Hà tự hỏi nếu đổi lại là mình, tuyệt đối không thể nào làm được!

"Hậu Thổ Đạo hữu, Huyết Hải là căn bản chi địa của bần đạo, nếu Đạo hữu Hóa Luân Hồi, chỉ sợ..." Minh Hà nhìn Tử Vi một cái, nói: "Bần đạo thực sự có chút khó xử a!" Có Tử Vi ở đó, lời nói của Minh Hà đều trở nên có chút cẩn trọng, rõ ràng là muốn nổi giận, nhưng lại không dám nói gì, đơn giản như một nàng dâu nhỏ bị ức hiếp vậy.

Nếu đổi lại là Đại Thần Thông Giả khác, chỉ sợ đã bị Minh Hà đang thịnh nộ một kiếm chém chết rồi.

"..." Hậu Thổ nghe Minh Hà nói, khẽ nhíu mày, nhìn về phía Tử Vi bên cạnh.

Tử Vi nghe vậy bình thản nói: "Hậu Thổ tuy xây dựng Lục Đạo Luân Hồi, nhưng sẽ không hủy hoại toàn bộ Huyết Hải của Đạo hữu, chỉ sẽ chiếm cứ một phần nhỏ." "Đợi Lục Đạo Luân Hồi kiến lập xong, A Tu La tộc có thể chiếm một Đạo trong đó, Đạo hữu thấy thế nào?" "...

Được thôi!" Sau khi nghe Tử Vi nói, Minh Hà tuy có chút không muốn, nhưng vẫn nén đau đáp ứng.

Không đáp ứng thì sao?

Chẳng lẽ Hậu Thổ không cần lấy thân hóa Luân Hồi nữa sao?

Điều đó hiển nhiên là không thể!

Lúc đó không phải tự tìm khổ mà ăn sao, hiện tại Tử Vi đã hứa sẽ bồi thường nhất định, chịu chút thiệt thòi cũng đáng.

Huống hồ!

Sau khi Hậu Thổ Hóa Luân Hồi, sẽ có công lớn với Thiên Địa, nếu có thể bất tử, ước chừng lại là một vị Đại Năng cấp Hỗn Nguyên nữa.

Tuy tu vi Chuẩn Thánh Viên Mãn, nhưng muốn so với hai người kia, thì kém đến mười vạn tám ngàn dặm a!

Sau khi xác định xong, Hậu Thổ lại nhìn Tử Vi bên cạnh, trên mặt lộ ra vẻ không nỡ, lẩm bẩm nói: "Tử Vi, muội không nỡ..." Nếu lấy thân hóa Luân Hồi, gần như chắc chắn sẽ vẫn lạc!

Đến lúc đó... thật sự sẽ cách biệt Thiên Nhân với Tử Vi, phải vĩnh viễn rời khỏi bên cạnh Y.

Vì vậy, Hậu Thổ trong lòng không khỏi dấy lên từng trận đau đớn, tiến lên nhẹ nhàng ôm lấy Tử Vi, như thể muốn ghi nhớ mùi hương trên người Y vậy.

Một đôi mắt rưng rưng lệ, khẽ nói: "Tử Vi Đại ca..." Trong khoảnh khắc gần kề cái chết, Hậu Thổ cũng không còn kiềm chế tình cảm trong lòng đối với Tử Vi, không chút giữ lại biểu lộ ra.

Nếu bây giờ không nói, thật sự sợ sau này sẽ không còn cơ hội để nói nữa!

"Yên tâm đi!" Tử Vi nhìn Hậu Thổ, nhẹ nhàng vỗ vai nàng, cười nói: "Cứ làm điều cần làm, ta tất sẽ hộ cho nàng vô sự!" "Ừm!" Nghe

Tử Vi nói, Hậu Thổ không hiểu sao yên tâm hơn rất nhiều.

Đối với Tử Vi, trong lòng nàng có một loại tín nhiệm vô điều kiện, không rõ nguyên do!

Vì Tử Vi có thể hộ được nàng, thì nhất định sẽ làm được!

Chấm chấm nước mắt, trên mặt Hậu Thổ lại hiện lên một tia mỉm cười.

Nhìn Hậu Thổ trước mặt, Tử Vi trong lòng cũng không khỏi sinh ra vài phần cảm khái.

Ngay cả ở hậu thế, vẫn có vô số người niệm danh Hậu Thổ Nương Nương, lòng tồn kính trọng.

Chính vì, Hậu Thổ thực sự bi thiên mẫn nhân, thương xót chúng sinh!

Cam nguyện hy sinh sinh mệnh, tạo phúc chúng sinh Hồng Hoang!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề của Tây Phương danh nghĩa là tạo phúc cho Đại Địa Tây Phương, nhưng thực tế lại xen lẫn quá nhiều tư tâm, vì con đường chứng đạo của hai người, càng vì trả nhân quả khi chứng đạo!

Hậu Thổ hít một hơi thật sâu, liền bay lên trời xanh, hướng về trời nói: "Thiên Đạo ở trên, ta là hậu duệ Bàn Cổ, Hậu Thổ Thị!" "Nay cảm niệm chúng sinh sau khi chết, không có nơi nương tựa, chịu vô tận khổ nạn tra tấn, nguyện lấy thân hóa Luân Hồi, bổ sung Đại Đạo Thiên Địa, giải quyết khổ ải của vô lượng chúng sinh!" "Phàm sinh linh sau khi chết, hồn phách chân linh đều có thể nhập Minh Phủ Luân Hồi, chuyển thế trùng tu!" "Oanh long long!" Thanh âm Hậu Thổ vang vọng giữa Thiên Địa, trong nhất thời, Thiên Địa có cảm ứng, toàn bộ Hồng Hoang Thế Giới đều chấn động dữ dội!

"Hoa lạp, hoa lạp..." Giữa Thiên Địa, đổ xuống trận mưa lớn vô

biên, như thể Thương Thiên đang khóc ra máu!

Điện chớp lôi minh, từng đạo sấm sét xé rách trường không, như Càn Khôn đang bi minh!

Giữa Thiên Địa, đều bị một luồng bi ý to lớn bao trùm.

Hậu Thổ Hóa Luân Hồi, đối với Thiên Địa có vô lượng Đại Công Đức!

"Bi ý này là sao?" "!?" "Thiên Địa khóc than, Nhật Nguyệt vô quang!" "Hậu Thổ Nương Nương muốn Hóa Luân Hồi!?" "..." Vô số sinh linh cảm tri quyết tâm Hậu Thổ Hóa Luân Hồi, đều kinh ngạc không thôi, khoảnh khắc tiếp theo, liền đồng loạt quỳ bái xuống, trong miệng cao hô: "Hậu Thổ Nương Nương từ bi!" "Ô, ô..." Giữa Thiên Địa, vô số oan hồn trong khoảnh khắc đó đều khôi phục một tia lý trí, phát ra tiếng khóc thảm thiết.

"Phàm sinh linh sau khi chết, có thể nhập Lục Đạo Luân Hồi, chuyển thế trùng tu!" "Nay định lập Lục Đạo, phân biệt là: Thiên Đạo, Tu La Đạo, Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ác Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo!" "Phàm khi sống có Đại Công Đức, sau khi chết có thể nhập Thiên Đạo; Công Đức lớn, tiêu dao tự tại, có thể nhập Tu La Đạo; không Công Đức hay tội lỗi, có thể nhập Nhân Đạo!" "Đây là Tam Thiện Đạo!" "Phàm tội lỗi lớn, nhập Súc Sinh Đạo; tội ác ngút trời thì nhập Địa Ngục, Ác Quỷ Đạo!" "Đây là Tam Ác Đạo!" "Lục Đạo Luân Hồi, lập!" Thanh âm Hậu Thổ không lớn, nhưng lại vang vọng bên tai mỗi một sinh linh.

"Ong!" Cùng với thanh âm của nàng hạ xuống, thân thể Hậu Thổ lập tức bị một luồng sức mạnh không rõ bao phủ, không thể khống chế, từ từ bay về phía Cửu Thiên.

Dần dần.

Trong hư không sinh ra mật mật ma ma Đại Đạo Pháp Tắc, hóa thành từng sợi Thần Liên trật tự như thật, phát ra tiếng hoa lạp, xuyên thấu thân thể Hậu Thổ, bắt đầu thôn phệ tinh, khí trong đó, từ từ diễn hóa ra sáu lỗ đen khổng lồ hình tròn!

Trong quá trình này, Hậu Thổ chịu đựng sự thống khổ to lớn, lông mày cũng khẽ nhíu lại.

Nhưng đôi mắt, vẫn dừng lại trên thân Tử Vi, không chịu rời đi dù chỉ nửa khắc!

Cùng lúc đó.

"Oanh long long..." Trên Cửu Thiên sấm sét cuồn cuộn, xuất hiện lượng lớn Công Đức Kim Quang, gần như bao trùm nửa Đại Địa Hồng Hoang, che khuất cả mặt trời trên trời!

Lực lượng Công Đức vô lượng!

Trên Cửu Thiên, Công Đức Kim Quang rộng lớn vô cùng, đơn giản là vượt qua Nữ Oa Tạo Nhân, Chư Thánh Lập Giáo mấy lần, thậm chí mười mấy lần!

Bởi vì!

Hậu Thổ Hóa Luân Hồi, có lợi cho chúng sinh Thiên Địa, là Đại Công Đức đầu tiên kể từ khi Khai Thiên Tích Địa!

Trước không có ai, sau cũng không có người nào khác!

"Oanh long long!" Công Đức hội tụ, như biển cả mênh mông, ngày càng nhiều, che kín Tứ Phương Thiên Vũ!

Cùng lúc đó.

Tốc độ nhục thân Hậu Thổ tan rã cũng ngày càng nhanh, dưới tác dụng của Trật Tự Tỏa Liên, vô tận huyết nhục, tinh khí, tất cả đều chuyển hóa thành động lực nguyên nguyên không dứt, thúc đẩy Lục

Đạo Luân Hồi diễn hóa!

Cùng với nhục thân bị trọng thương, ý thức Hậu Thổ cũng dần dần trở nên mơ hồ, nhưng lại như không hề cảm thấy.

Vẫn yên lặng nhìn chằm chằm Tử Vi ở gần đó, như thể muốn khắc ghi hình dáng của Y, vĩnh viễn vào trong lòng nàng!

Mặc dù lấy sinh mệnh của mình làm cái giá!

Nhưng Hậu Thổ không hề hối hận, vì vô tận chúng sinh, dù có được một cơ hội lựa chọn lần nữa, Hậu Thổ vẫn sẽ nghĩa vô phản cố mà làm!

Vu tộc, Bách Vạn Quần Sơn.

"!" "Hậu Thổ muội muội, không thể nào!" "Không thể nào hy sinh mình, hóa thành Lục Đạo Luân Hồi được!" "..." Mười một vị Tổ Vu nghe Hậu Thổ nói, rồi nhìn cảnh Hậu Thổ bị vô tận Thiên Đạo Trật Tự Tỏa Liên bao bọc, tất cả đều biến sắc!

Chương 209

Vạn vạn không ngờ, Hậu Thổ vì chúng sinh Hồng Hoang, lại cam lòng hy sinh bản thân!

Huyền Minh càng đôi mắt đỏ hoe, khóc lóc nói: "Hậu Thổ muội muội, sao có thể như vậy!

Chẳng lẽ muội muốn rời xa chúng ta sao..." "Mau nhìn, Tử Vi Đạo huynh đang hộ vệ bên cạnh, tin rằng sẽ không có chuyện gì!" Đại ca Đế Giang rốt cuộc vẫn là người trầm ổn nhất, hít một hơi thật sâu, nhìn Tử Vi đang hộ vệ bên cạnh!

"Tử Vi!" "Đúng vậy, có Tử Vi Đạo huynh hộ vệ, tiểu muội nhất định sẽ không sao đâu!" "..." Khi nghe lời của Đại ca mình, một đám Tổ Vu lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Mối quan hệ giữa Tử Vi và Hậu Thổ thân mật đến nhường nào, họ tự nhiên biết rõ, tin rằng Tử Vi tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn Hậu Thổ bỏ mạng! ...

"Động tĩnh lớn..." "Hậu Thổ muốn Hóa Luân Hồi?!

Không hay rồi!" "Hướng Huyết Hải!" "..." Lão Tử, Nguyên Thủy cùng các Thánh Nhân khác cảm nhận được động tĩnh Hậu Thổ Hóa Luân Hồi, sắc mặt đều không khỏi biến đổi, ngay sau đó thân ảnh trong nháy mắt biến mất khỏi chỗ cũ!

"Ong!" "Ong!" Thánh Nhân xuất hành, giữa Thiên Địa lập tức sinh ra vô tận dị tượng!

Trời giáng Kim Liên, đất phun cam tuyền, tiên hồng cửu sắc lóe sáng, chiếu rọi Thiên Vũ!

Nhanh chóng.

Lão Tử, Nguyên Thủy, cho đến Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề của Tây Phương, bốn người xuất hiện gần Huyết Hải.

Uy áp Thánh Nhân phủ thiên cái địa!

Ánh mắt bốn người rơi xuống Hậu Thổ đang bị Thiên Đạo Tỏa Liên giam cầm, sắc mặt đều hơi biến đổi!

Giữa Thiên Địa hiện nay có sáu vị Thánh Nhân, cộng thêm Tử Vi một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Không còn cần thêm Thánh Nhân khác!

Cho nên.

Hậu Thổ Hóa Luân Hồi có thể, nhưng lại không thể tồn tại tiếp, bằng không, nhất định sẽ ảnh hưởng đến lợi ích của họ!

Bốn vị Thánh Nhân xuất hiện cùng lúc, ngoài biển, Kim Ngao Đảo.

Bích Du Cung.

Thông Thiên khoanh chân ngồi trên Vân Sàng, ánh mắt xuyên thấu vô tận hư không, nhìn xa cảnh tượng gần Huyết Hải, sắc mặt mấy lần biến ảo, cuối cùng lại khẽ thở dài, nhắm mắt lại.

Một vũng nước đục...

Thông Thiên không tranh chấp nữa!

"Ong!" Không chỉ Lão Tử, Nữ Oa vốn đang ở Đại La Thiên, cảm nhận được động tĩnh Hậu Thổ Hóa Luân Hồi, cũng giáng lâm gần Huyết Hải, xuất hiện bên cạnh Tử Vi!

Trong Lục Thánh, chỉ có Thông Thiên không xuất hiện.

Thấy Lão Tử và những người khác đột nhiên xuất hiện, thần sắc Tử Vi cổ tỉnh vô ba, dường như đã sớm dự liệu, ánh mắt quét qua bốn người, bình thản nói: "Mấy vị Đạo hữu, đột nhiên đến Huyết Hải, có

chuyện gì sao?!" Chuẩn Đề nghe vậy liền kêu lên: "Tử Vi, Hậu Thổ Hóa Luân Hồi có thể, nhưng lại không thể thành Thánh!" Tiếp Dẫn bên cạnh cũng vẻ mặt khổ sở gật đầu, nói: "Không sai!" Nghe lời của hai sư huynh đệ, Tử Vi không khỏi lạnh lùng nói: "À, ta thấy là đã động đến lợi ích của các ngươi rồi nhỉ!" "!" Nghe Tử Vi nói, sắc mặt Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều không khỏi khẽ biến.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: "Tử Vi, ta biết tu vi của ngươi cường hãn, nhưng dưới đại thế Thiên Đạo, chỉ có sáu tôn Thánh Vị, Hậu Thổ nếu thành Thánh, lại không hợp Thiên Số!" Lão Tử mắt hơi cụp xuống, dường như đối với mọi chuyện đều không quan tâm, cũng bình thản nói: "Không sai.

Hậu Thổ nếu thành Thánh, không hợp Hồng Hoang đại thế." Nghe Lão Tử nói, Nữ Oa trên mặt không khỏi khẽ biến sắc, mở lời chất vấn: "Lão Tử Sư huynh, lời huynh có ý gì?

Hậu Thổ muội muội lấy thân hóa Luân Hồi, Công Đức vô lượng như vậy, lại không thể thành Thánh sao?" Lão Tử lại chỉ nói: "Đây là Thiên Số." Phía sau hai người, Hậu Thổ đang bị vô số xiềng xích pháp tắc trói chặt thân thể, nghe lời mấy người đó nói, người vốn có tính tình hiền lành lại, trên mặt cũng lộ ra một tia phẫn nộ.

Mấy người này rõ ràng là muốn nàng chết!

"Thiên Số?!" Ánh mắt Tử Vi quét qua mấy người, cười lạnh nói: "Phế thoại ít thôi, muốn chiến thì chiến!" "Ta muốn xem bốn người các ngươi, có năng lực gì mà ở trước mặt ta nói về Hồng Hoang đại thế!" "Tê!" "Chuyện gì vậy?

Thái Thanh Thánh Nhân!" "Nguyên lại muốn ngăn cản Hậu Thổ thành Thánh?!" "Trời ạ, sẽ không đánh nhau chứ!" "..." Khi nghe cuộc đối thoại giữa Tử Vi và Lão Tử cùng những người khác, tất cả mọi người đều kinh ngạc ngây người, ai nấy đều nín thở, kinh hãi không

thôi!

Mấy chục vạn năm sau, chẳng lẽ lại sắp bùng phát đại chiến giữa các Thánh Nhân nữa sao?

Cảnh Tử Vi chiến đấu với Hồng Quân lần trước dường như vẫn còn sống động trước mắt, lần này đối thủ lại đổi thành bốn vị Thánh Nhân như Lão Tử! ...

"Tử Vi, đừng có cuồng vọng!" Thấy Tử Vi giống như quở trách hậu bối, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lập tức cảm thấy mất mặt, kêu lớn một tiếng, trên tay xuất hiện Thất Bảo Diệu Thụ, dùng sức vung về phía trước.

"Bá!" Trong chớp mắt.

Vô tận thất thải quang mang lóe lên, trong hư không xuất hiện một đạo tiên hồng thất sắc, bên trong hàm chứa vô số Liên Hoa Kim Lệnh, Bảo Cái Anh Lạc, lấy Thất Bảo Diệu Lực, phá diệt vạn pháp thế gian!

"Oanh!" Khoảnh khắc Chuẩn Đề xuất thủ, Tiếp Dẫn cũng khẽ thở dài một tiếng, nói: "Đạo hữu, đắc tội rồi!" Lật tay lấy ra Hàng Ma Xử, lập tức hóa thành mấy ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, như một cây Thiên Trụ khổng lồ, mang theo ức vạn vạn quân thần lực, giáng thẳng xuống thân Tử Vi!

Hai người vừa xuất thủ, liền lần lượt thể hiện ra thực lực Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên, cùng với Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên.

Đối mặt với công thế của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Tử Vi từ tốn không vội, nói với Nữ Oa bên cạnh: "Giúp ta hộ vệ Chân Linh của Hậu Thổ!" "Được!

Ngươi cẩn thận một chút!" Nữ Oa đôi mắt phượng có chút chán ghét nhìn Lão Tử và những người khác một cái, liền đến bên cạnh

Hậu Thổ, hai tay vung động, không ngừng đánh ra từng đạo Tạo Hóa Tiên Quang, duy trì hoạt lực nhục thân của Hậu Thổ!

Ánh mắt Tử Vi nhìn về phía Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, trên mặt lộ ra một tia lạnh lẽo, quang mang trong tay lóe lên, liền nắm Thiên Đế Kiếm trong tay!

Không nói hai lời.

Tử Vi một kiếm chém ra, trên thân đế hoàng khí mênh mông sôi trào, như biển cả, nhấn chìm vô tận hư không, liền chém ra một đạo kim sắc kiếm quang!

"Xuy lạp!" Nơi kiếm quang đi qua, Thiên Địa hư không như giấy trắng vỡ vụn, bị cắt ra một khe nứt đen kịt khổng lồ, lộ ra không gian vĩnh hằng đen tối vô hạn!

"Ong!" Dưới một kiếm, chỉ nghe một tiếng "ong", Thiên Địa đều chấn động, thời không dường như đều bị cắt đứt!

Thiên Địa, hư không, tất cả đều hóa thành tro bụi dưới kiếm quang, vạn vật không còn tồn tại!

"Oanh long long..." Kiếm quang hung dũng va chạm với công thế của hai người, lập tức bùng phát vô tận vụ nổ, ức ức vạn vạn hạt năng lượng cao không ngừng bắn ra, Thất Bảo Diệu Quang từng mảng lớn bị diệt!

Hàng Ma Xử trong tay Tiếp Dẫn càng bị đánh đến liên tục chấn động, không ngừng phát ra tiếng kim thiết va chạm đinh đinh đương đương.

Kiếm quang như thực chất, như vô tận sấm sét nổ tung, đánh Hàng Ma Xử liên tục lùi về phía sau!

"Ong!" Sau khi Tử Vi vung ra một kiếm, động tác trong tay không ngừng, khẽ gầm lên một tiếng, lại lần nữa chém ra phía trước!

Một đạo kim sắc đế hoàng kiếm quang, dường như hóa thành vĩnh hằng!

Thiên Địa vì thế mà biến sắc!

"Oanh long long!" Trên Cửu Thiên, một đạo kiếm quang màu vàng kim, xé rách Thiên Cương Đại Khí, phát ra tiếng sấm rền vang, tựa hồ từ tận cùng Đại Vũ Trụ.

Một kiếm chém đôi, diệt sạch Đại Thiên Thế Giới!

Kiếm quang nội liễm, sát ý bừng bừng, chỉ có một đạo kim quang vĩnh hằng bất diệt chiếu rọi vô tận thanh không.

Chỗ nó đi qua, Thiên Địa chia hai!

Chương 210

Vạn vật hữu hình hữu chất đều hóa thành hư vô!

"Không hay rồi!" Cảm thụ uy thế kinh khủng của một đạo kiếm quang của Tử Vi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi đại kinh thất sắc.

Ai có thể ngờ Tử Vi vừa ra tay, thực lực hiển lộ lại cường hãn đến vậy, thậm chí còn cao hơn không ít so với lúc đối chiến với Hồng Quân thuở trước.

Công thế của hai người hầu như trong khoảnh khắc đã bị phá diệt!

Ban đầu, hai người vẫn tưởng đã đánh giá đủ cao về Tử Vi, nhưng khi chân chính động thủ, mới phát hiện quá ngây thơ!

"Ong!" Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ liên tục vung động, đánh ra từng đạo Thất Bảo Diệu Quang, hóa thành vô tận phong bạo oanh kích về phía trước, châu quang bảo khí bay khắp trời!

Cùng lúc đó.

Tiếp Dẫn khẽ quát một tiếng, tế xuất Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, mười hai cánh sen vàng kim chậm rãi xoay chuyển, rũ xuống vô tận Công Đức Kim Quang, bao trùm hư không, bảo vệ vững chắc y và Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn liên tục vung Hàng Ma Xử, không ngừng thôi phát ra từng đạo kim sắc quang thúc, lấy lực lượng trấn áp tà ma Cửu Thiên, không ngừng đâm tới.

"Oanh!" Dưới sự chú mục của vạn chúng, một đạo kiếm quang của Tử Vi va chạm với Thất Bảo Diệu Quang mà Chuẩn Đề đánh ra, phát ra một tiếng nổ lớn kinh thiên.

Vô tận phong mang chi lực bùng phát, trực tiếp chém đôi nó, một phân thành hai!

Không hề gặp chút cản trở nào!

Ngay sau đó!

Kiếm quang chém phá hư không, xé rách đại khí cùng ánh sáng của Hàng Ma Xử giao kích, kèm theo một loạt tiếng nổ lớn, vô tận kim sắc quang mang khuếch tán, từng đạo bảo quang đều tan rã!

Cuối cùng!

Trong ánh mắt chấn hám của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và vô tận chúng sinh, kiếm quang hung hăng chém xuống Công Đức Kim Liên, vô kiên bất tồi, vô vật bất phá.

Kiếm khí kinh khủng không ngừng bổ xuống, Công Đức Kim Liên không ngừng khuếch tán ra từng vòng gợn sóng sen vàng kim, nhưng vừa chạm đã tan nát!

Cả tòa đài sen đều bị đánh đến rung chuyển liên hồi, bề mặt quang mang chớp tắt!

Thậm chí bị kiếm quang đẩy lùi liên tục, mặc cho Tiếp Dẫn ra sức thúc giục cũng vô dụng!

Có thể thấy uy thế của một kiếm đã đạt đến mức độ đáng sợ nào!

Ngay lúc đó.

Tử Vi dưới chân khẽ động, cả người hóa thành một đạo trường hồng kinh thiên, truy tinh cản nguyệt, uyển như một thanh lợi kiếm, hướng về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mà sát phạt!

Thiên Đế Kiếm trong tay y vung lên, bao trùm vô tận Hoàng Đạo Khí, tựa như Đế Vương chi Thánh Uy, lại một lần nữa chém về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Mỗi một kích, đều có sức mạnh kinh thế hãi tục!

Thấy Tử Vi sát phạt về phía hai người, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi biến sắc, vội vàng đánh ra từng đạo thần thông đạo thuật đáng sợ, không ngừng oanh kích về phía trước, đánh nát cả Thiên Khung!

Tuy nhiên!

Tất cả đều vô dụng, Tử Vi mang theo Đế Hoàng chi thế, nhất vãng vô tiền, kiếm trong tay y chém phá Đại Thiên!

Căn bản không thể ngăn cản dù chỉ nửa phần!

Không khỏi!

Chuẩn Đề kinh hoàng đại kêu lên: "Lão Tử Đạo Huynh, Nguyên Thủy Đạo Huynh, lúc này không ra tay, còn đợi đến bao giờ?!" Nghe tiếng hô của Chuẩn Đề, Nguyên Thủy mới quát lên: "Hai vị Đạo Hữu, ta tới đây!" Trong lòng y lại không khỏi thầm mắng một tiếng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quả thật là phế vật!

Tâm niệm vừa động, trong cơ thể liền xông ra một đạo Huyền Quang, hóa thành Chư Thiên Khánh Vân, đột nhiên bạo trướng đến hàng ức vạn trượng.

"Ong!" Trong Chư Thiên Khánh Vân, vô số kim đằng ngọc trản, lưu ly bảo tràng lơ lửng, lập tức đồng loạt chấn động, hóa thành vật chất, đâm xuyên Hỗn Độn, ngang nhiên đâm vào lưng Tử Vi!

So với hai người Tây Phương, Đạo Hạnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn cao hơn một bậc, đã đạt đến Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên trung kỳ!

Chư Thiên Khánh Vân lay động, trong quá trình bay càng lúc càng lớn, uy thế cũng càng lúc càng kinh khủng, chiếu sáng Vũ Trụ Càn Khôn, nhìn qua mỹ luân mỹ hoán, nhưng lại ẩn chứa vô tận sát phạt

chi lực kinh khủng!

"Điêu trùng tiểu kỹ!" Đối mặt với một kích của Nguyên Thủy, Tử Vi cười lạnh, một kiếm chém xuống Công Đức Kim Liên, lập tức xoay người, hai mắt bắn ra hai đạo thần mang kinh người, khám phá hư không, tả thủ một chưởng vỗ ra phía trước!

Trong khoảnh khắc!

Sau lưng Tử Vi hiện ra chín vầng mặt trời tím, bày bố trên Thiên Khung, uyển như chín khối Thái Cổ Tinh Thần khổng lồ, phóng thích ra vô tận quang huy chói mắt.

Một đạo kim sắc quang thúc từ Thiên Linh của Tử Vi xông ra, toàn thân huyết dịch chảy tràn trong huyết quản như tiếng sấm, nhục thân chi lực cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo bùng phát, trong nháy mắt xé rách ra vô tận Trật Tự Thần Liên, Thiên Địa vì thế mà chấn động!

Hóa thành một đạo kim sắc đại thủ ấn, vỗ lên Chư Thiên Khánh Vân!

"Oanh!" Kim sắc thủ ấn cùng Chư Thiên Khánh Vân va chạm, lập tức phát ra một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa.

Từng chiếc kim đằng vỡ nát, cả phiến khánh vân đều bị một cỗ cự lực hung dũng trùng kích liên tục lay động!

Tử Vi lại vỗ ra một chưởng, giữa chưởng chỉ kim sắc quang huy lưu chuyển, kẹp theo dày đặc Trật Tự Thần Liên, lay động vạn pháp, khí tức kinh khủng phô thiên cái địa, ngang nhiên đánh lên Chư Thiên Khánh Vân, đánh bay nó ra ngoài!

Hầu như cùng lúc đó.

Đạo kiếm quang màu vàng kim kia cũng hung hăng chém vào Công Đức Kim Liên, đánh bay nó đi, trên đường va sập không biết bao nhiêu ngọn đại sơn!

“Khả ác!” Nguyên Thủy biến sắc, tay vung lên, tế xuất Bàn Cổ Phiên, mạnh mẽ lay động.

Bề mặt Bàn Cổ Phiên mở ra, vô số Đại Đạo Văn Lạc khắc trên đó đột nhiên sáng rực, lập tức bắn ra từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí to lớn vô cùng, hóa thành một trận Hỗn Độn Kiếm Vũ, phô thiên cái địa đổ xuống Tử Vi.

Bàn Cổ Phiên là Tiên Thiên Chí Bảo, công phạt chi lực vô song, giờ khắc này trong tay Nguyên Thủy thi triển ra, uy thế quả nhiên kinh thiên động địa, đánh nát cả Thiên Không.

Hỗn Độn Khí từ Vực Ngoại hung dũng, đều đổ ào vào.

Đối mặt với công thế của Nguyên Thủy, Tử Vi thần sắc không đổi, tâm niệm vừa động, Đại Thiên Thế Giới Kính trên đỉnh đầu bay ra, huyền quang u u, khi chìm khi nổi, tựa hồ đang ở trong một Thời Không khác.

“Ong!” Thân gương khẽ chấn động, Tuế Nguyệt Trường Hà hiện ra giữa Thiên Địa, không biết bắt đầu từ đâu, không biết kết thúc ở đâu, chảy về một nơi vô danh!

Một trong mười hai chữ thời gian phù trên đó đột nhiên sáng lên, hóa ra một đạo Tuế Nguyệt Chi Quang, tựa như Ngân Hà vắt ngang, trong nháy mắt bao phủ tất cả Hỗn Độn Kiếm Khí.

Sức mạnh của Tuế Nguyệt khuếch tán, biến một phạm vi bên trong thành một trường vực thời gian đặc biệt, Thời Gian Đảo Lưu!

Vạn sự vạn vật, tất cả đều trở về trạng thái quá khứ, thần lực trong đó càng bị tước đoạt!

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

Từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí kia, quang mang dần dần trở nên ảm đạm, dọc theo quỹ đạo thời gian lùi về phía Nguyên Thủy Thiên

Tôn, cuối cùng "oanh" một tiếng đều yên diệt thành hư vô!

Sức mạnh của Tuế Nguyệt là huyền bí nhất!

"Ong!" Ngay lúc đó, Lão Tử vẫn luôn đứng ngoài bàng quan cũng ra tay.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp từ trên đỉnh đầu bay ra, "oanh" một tiếng chấn động, mười hai tầng tháp thân từng tầng từng tầng sáng lên, Huyền Hoàng Chi Quang trên đó dũng động, hóa ra mười hai con Kim Sắc Huyền Hoàng Đại Long, lắc đầu vẫy đuôi, gào thét xông về phía Tử Vi!

Chương 211

Phía trước Lão Tử, lại xuất hiện một bức bảo đồ hai màu đen trắng, Âm Dương Ngư không ngừng xoay chuyển, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, bao la vạn tượng Đại Thiên!

"Súc!" Thái Cực Đồ vừa lay động, lập tức từ trong đó bắn ra hai đạo quang thúc to lớn vô cùng một đen một trắng, tựa như tiên quang ngoài vực, chiếu sáng vĩnh hằng, bắn về phía Tử Vi!

Lão Tử vừa ra tay, Thiên Địa biến sắc, hoàn vũ chấn động, cũng thể hiện ra thực lực cường đại của Hỗn Nguyên Tứ Trọng Cảnh.

Nhưng khác với Nguyên Thủy, Lão Tử đã đạt Hỗn Nguyên Tứ Trọng Viên Mãn, cách Hỗn Nguyên Ngũ Trọng chỉ còn một bước!

Hiển nhiên!

Chỉ trong vài Nguyên Hội thời gian, thực lực của Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều có sự đề thăng to lớn, có chút quá nhanh!

Chính là Thiên Đạo ngấm ngầm ảnh hưởng, giảm bớt sự cấm cố đối với họ, trái lại còn trợ lực bốn người tu vi không ngừng thăng tiến!

Mục đích là để chống lại Tử Vi!

Ngược lại hoàn toàn, những năm này, Tử Vi luôn bị Thiên Đạo chán ghét, bất luận là tốc độ cảm ngộ Đại Đạo hay tu luyện Pháp Lực, đều hơi có chút hạ xuống!

Dưới sự chênh lệch một nhanh một chậm như vậy, chênh lệch thực lực hai bên đang từ từ thu hẹp.

Đặc biệt là Lão Tử!

Thân là Huyền Môn Chi Thủ, Chư Thánh Chi Thủ, lại càng được Thiên Đạo Khí Vận gia trì, tốc độ tu luyện cực nhanh, một đường cao ca mãnh tiến, đạt tới Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên đỉnh phong, thực lực là mạnh nhất trong Chư Thánh!

Đối mặt với song trọng công thế của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thái Cực Đồ, Tử Vi vẫn điềm nhiên không sợ, Thiên Đế Kiếm vung về phía trước, không ngừng chém ra từng đạo từng đạo kim sắc kiếm quang!

Tổng cộng một trăm linh tám kiếm!

"Ong!" Hư không chiến đấu, Thiên Địa bi minh, kiếm quang tung hoành Cửu Tiêu Vân Thiên, xé rách trùng trùng Hỗn Độn, hầu như trong nháy mắt đã chém giết mười hai con Huyền Hoàng Cự Long kia!

Kèm theo từng đạo tiếng long ngâm thê lương, vô số kiếm quang bay múa kích đãng, đủ để trảm diệt từng Đại Thế Giới, phân thây những con đại long đó, máu rồng vương vãi.

Ngay sau đó!

Kiếm quang bày bố, hội tụ thành một phiến kiếm khí đại triều, tiến lên không ngừng, cùng với hắc bạch huyền quang mà Thái Cực Đồ quét ra va chạm!

Hư không lập tức phát sinh đại bạo tạc, vô tận Âm Dương Chi Quang kích xạ ra, ở trung tâm hình thành một không gian hắc động to lớn vô cùng, không ngừng xoay chuyển, sụp đổ, thôn phệ xé rách tất cả xung quanh!

"Ong!" Sau một kích, Tử Vi tâm niệm vừa động, trong cơ thể xông ra một đạo Huyền Quang, tựa như một dải Ngân Hà xông lên Thương Khung, trong nháy mắt khuếch trương đến hàng ức vạn dặm, bao phủ hơn nửa bầu trời Hồng Hoang Thế Giới!

Chu Thiên Tinh Thần Đồ!

Bảo đồ bay ra, vô tận Tinh Thần Chi Quang trên đó lấp lánh, câu liên Chu Thiên Tinh Đấu Chi Lực trong cõi U Minh, hình thành một phiến Tinh Đấu Chi Vực!

Trong đồ lập tức diễn hóa ra từng khối cổ lão đại tinh, quang khí thiêu đốt, rõ ràng do vô tận Pháp Tắc cấu thành, nhưng lại uyển như chân thực, làm méo mó cả hư không và quang tuyến xung quanh!

"Oanh!" Từng khối đại tinh không ngừng xoay chuyển, không ngừng rơi xuống, bao trùm toàn bộ Lão Tử cùng các vị khác trong công thế của mình!

Mỗi một khối đại tinh rơi xuống, đều đủ để đập chết vô số Chuẩn Thánh!

"Sưu!" "Thiên Đế... một người chiến Tứ Thánh!" "Uy thế thật kinh khủng, Thiên Đế vừa ra tay, hủy thiên diệt địa!" "Tứ Thánh liên thủ đối phó Thiên Đế, đều không chiếm được nửa phần tiện nghi, tu vi của Thiên Đế thật sự đáng sợ, đã đạt đến cảnh giới đăng phong tạo cực!" "..." Trong Hồng Hoang, vô tận chúng sinh tận mắt chứng kiến trận chiến này, từng người đều trợn mắt há mồm, nhìn về phía Tử Vi với đầy đủ các thần sắc chấn hám, kính sợ, e ngại.

Cho dù bốn vị Thánh Nhân cùng ra tay, thì có thể làm gì được Thiên Đế?

Trận chiến này, càng khiến tất cả mọi người một lần nữa nhận thức được sự đáng sợ của Thiên Đế!

"Hống!" Nguyên Thủy cùng các vị khác đồng loạt đại khiếu một tiếng, liên tục vung hai tay, thúc giục pháp bảo, đánh ra từng đạo công thế đáng sợ, không ngừng làm nổ tung từng khối tinh cầu, tựa như pháo hoa bay khắp trời!

Cả phiến Thiên Địa đều bị quang mang rực rỡ nhấn chìm, thiên hỏa lưu tinh, hư không va chạm!

Từng đạo quang thúc kích đãng, tựa hồ như sáng thế chi quang!

Tử Vi từng bước từng bước đi về phía trước, mỗi một bước đạp xuống, dưới chân đều sinh ra vô tận Đại Đạo Thần Văn, lan tràn đến Tứ Diện Bát Phương.

Chu thân quang hoa hung dũng, Đại Đạo hòa minh, vô tận Pháp Tắc Chi Quang bao quanh Tử Vi, Hỗn Nguyên Thánh Uy phô diễn khắp Thiên Thượng Địa Hạ, Lục Hợp Bát Hoang, chấn hám vô tận Vũ Trụ!

Trong lúc mơ hồ, từ những mảnh thời gian vụn vặt, người ta nhìn thấy một tôn Vô Thượng Chí Cao Thiên Đế, thống ngự vạn thiên vạn địa, thân ảnh Chư Giới Đại Thiên!

Chúng sinh vô không phủ phục quỳ bái, thần phục!

Phía sau Tử Vi, thân ảnh Hậu Thổ bị vô số Trật Tự Tỏa Liên xuyên thủng, bao bọc, không ngừng rút lấy sức mạnh từ đó, làm nguồn lực để thúc đẩy Lục Đạo Luân Hồi diễn hóa!

"Oanh long long!" Xung quanh thân thể Hậu Thổ, sáu hắc động to lớn vô cùng không ngừng xoay chuyển, tựa hồ liên thông Chư Giới, tản mát ra một cỗ khí tức Luân Hồi vô cùng nồng đậm!

Cùng với sự trôi chảy của thời gian, trên mặt Hậu Thổ cũng hiện lên một tia thống khổ, có thể thấy y đang phải chịu đựng áp lực lớn đến nhường nào.

Nữ Oa hai tay liên tục vung động, mười ngón tay như hành lá xanh liên tục điểm, đánh ra từng luồng Tạo Hóa Tiên Quang, không ngừng duy trì sinh cơ cho nhục thân Hậu Thổ, giữ một sự cân bằng vô cùng yếu ớt.

Hiển nhiên.

Lục Đạo Luân Hồi đã diễn hóa đến thời khắc then chốt, trong lúc này, không thể có bất kỳ sự quấy nhiễu nào!

Chuẩn Đề thấy cảnh này, mở miệng đại kêu lên: "Chư vị Đạo Huynh, chúng ta cùng ra tay!

Tuyệt đối không được để Hậu Thổ thành công!" Trên mặt ba người còn lại cũng lộ ra vài phần túc sát chi sắc, giữa lúc ra tay công thế càng trở nên lợi hại hơn.

"Súc!" "Súc!" "..." Lão Tử, Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đều thúc giục pháp bảo trong tay, mỗi người thi triển Nghịch Thiên Đại Thần Thông, hóa thành bốn đạo lưu quang, từ bốn hướng Đông, Nam, Tây, Bắc khác nhau, xông về phía chỗ Hậu Thổ!

Mục đích của chuyến đi này là để ngăn cản Hậu Thổ thành Thánh, căn bản không cần phải dây dưa với Tử Vi.

Dựa vào ưu thế nhiều người, chỉ cần có một người có thể quấy nhiễu Hậu Thổ, làm loạn tiến trình thân hóa Lục Đạo Luân Hồi của y, thì đã thành công rồi!

Tử Vi dù lợi hại đến đâu, cũng không thể cùng lúc ngăn chặn bốn người chúng ta sao?

Không thể không nói.

Hành vi của Tứ Thánh lúc này, quả thật có chút không biết xấu hổ rồi!

Nữ Oa thấy thế, không khỏi gương mặt cười khẽ biến đổi, ngọc dung hơi có chút hoảng loạn.

Bốn người cùng sát phạt, muốn duy trì sinh cơ trong cơ thể Hậu Thổ, dù thế nào cũng căn bản không thể ngăn cản được!

Đáng sợ thay!

“Tất cả lui ra cho ta!” Tử Vi đại quát một tiếng, tiếng vang chấn vạn cổ, trong mắt bắn ra hai đạo quang thúc kinh người, cả người tựa hồ muốn bốc cháy, trong cơ thể tản mát ra một cỗ khí tức kinh khủng khiến người ta run rẩy!

Trong một khoảnh khắc.

Vô số người đều không chịu nổi cỗ uy áp này, “phốc thông phốc thông” không tự chủ được quỳ lạy xuống!

“Oanh!” Có thể nhìn thấy bằng mắt thường, trong cơ thể Tử Vi huyết khí bừng bừng, vô tận sinh mệnh nguyên tinh phun trào, hóa thành từng chùm kim sắc đạo hỏa.

Chín vầng mặt trời tím phía sau lưng trong nháy mắt dung hợp thành một, hóa thành một khối tinh thần to lớn vô cùng, tản mát ra chấn thế ba động!

Chương 212

Sau đó!

Ngay trong ánh mắt chấn hám vô tận của chúng sinh, từ trong đó vươn ra bốn con Tử Dương Đại Thủ to lớn vô cùng, tựa như Thượng Cổ Ma Thần giáng lâm, trong nháy mắt vượt qua vô tận Thời Không, phân biệt chụp về phía bốn vị Thánh Nhân!

"Sao có thể!" "Không hay rồi!" "..." Lão Tử, Nguyên Thủy và các vị khác thấy cảnh này, không khỏi đều giật mình, trên mặt lộ ra sắc thái chấn hám, vội vàng thi triển các loại thủ đoạn, muốn tránh né.

Tuy nhiên!

Bốn con Tử Dương Đại Thủ kia ẩn chứa Tinh, Khí, Thần của Tử Vi, không đạt mục đích, vĩnh viễn không dừng lại, tựa hồ hóa thành vĩnh hằng, xuyên phá các loại ngăn cản, tóm gọn bốn vị Thánh Nhân vào trong tay!

"Oanh!" Ngay sau đó, Lão Tử tựa như gà con, trực tiếp bị đại thủ hung hăng ném ra ngoài, từng người đều chật vật không chịu nổi!

"Cổ họng!" Nhìn cảnh tượng vô cùng kinh người này, không biết bao nhiêu người đều điên cuồng nuốt nước bọt, hô hấp hầu như muốn ngừng lại!

Thật là một loại vĩ lực đáng sợ!

Thiên Đế trong cơn thịnh nộ, trực tiếp tóm gọn bốn vị Thánh Nhân, căn bản không thể ngăn cản!

Ngay sau đó!

"Ong!" Đại Thiên Thế Giới Kính khẽ chấn động, khí tức Thời Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc tràn ngập, biến cả phiến

Thương Khung thành một Thời Không Tràng Vực đặc biệt, bốn vị Thánh Nhân đều bị cuốn vào Thời Không Giới!

"Oanh!" "Oanh long long!" Thiên Địa chiến đấu, Vạn Đạo bi minh!

Hư không khai tịch, Chư Giới Hàng Lâm!

Trên Cửu Thiên, đột nhiên xuất hiện từng mặt Thời Không Thần Kính to lớn vô cùng, có đến hàng vạn, phân bố Tứ Diện Bát Phương, Thiên Thượng Địa Hạ.

Từng mặt kính to lớn vô cùng sừng sững giữa Thiên Địa, chiếu rọi ra thần hoa bất diệt, liên thông dị thứ nguyên không gian, giam cầm bốn vị Thánh Nhân vào trong đó!

Đại Thiên Thế Giới Kính là Thời Không Chí Bảo!

Tử Vi vốn đã có cảm ngộ cực sâu về Thời Không Chi Đạo, mượn lực lượng của kiện pháp bảo này, càng có thể thi triển ra vô cùng Nghịch Thiên Thần Thông.

Uy năng của chiếc kính này, cũng đã vượt xa Cửu Tiêu Bảo Kính ngày trước.

Thần thông mà Tử Vi hiện giờ thi triển, chính là "Chư Giới Hàng Lâm"!

Bên trong mỗi mặt Thời Không Thần Kính đều liên kết với một phương dị thứ nguyên không gian, tất cả đều do Tử Vi sáng tạo ra, là những thế giới Pháp Tắc không hoàn thiện.

Một khi tiến vào trong đó, bị ngoại lực quấy nhiễu, thế giới sẽ trong nháy mắt sụp đổ, uy thế hủy thiên diệt địa, không thể ngăn cản!

Không những có thể làm tổn thương địch, mà còn có thể dùng để vây khốn địch!

Dùng trong tình huống này, là tốt nhất!

"Ong!" Từng mặt Thời Không Thần Kính nhanh chóng bay lướt, tựa như phù quang lược ảnh, không ngừng đâm về phía Lão Tử và ba người kia!

"Không hay rồi!" "Thần thông!" "Sức mạnh Thời Không!" Bị vây khốn trong Thời Không Giới, bốn người Lão Tử đều biến sắc, trong lòng đại kinh, cảm nhận được một cỗ uy hiếp sâu sắc.

Thời Gian vi vương, Không Gian vi hoàng!

Là hai loại Pháp Tắc nằm trong top ba trong Tam Thiên Pháp Tắc, huyền bí vô cùng, quỷ dị khó lường!

Thiên Đế Tử Vi lại đồng thời nắm giữ cả hai loại Pháp Tắc, mượn áo nghĩa Thời Không, thủ đoạn vượt xa tưởng tượng!

Cẩn thận mà nói, từ đầu đến cuối, họ chưa từng thực sự hiểu rõ hết các lá bài tẩy của Tử Vi.

Hoặc là!

Thủ đoạn của Tử Vi thật sự quá nhiều, lá bài tẩy tầng tầng lớp lớp, căn bản không thể dự đoán!

Lúc này, trong lòng bốn người đều không khỏi sinh ra vài phần cay đắng.

Là Thiên Định Thánh Nhân, vốn dĩ phải là Khí Vận Chi Tử mới đúng, vậy mà lại khắp nơi không bằng Tử Vi?!

"Oanh!" "Oanh!" Căn bản không cho phép nói nhiều, từng mặt Thời Không Thần Kính đâm vào người, bốn người vội vàng liều mạng tránh né.

Nếu bị giam cầm trong đó, đủ để uống một hũ!

Ngay lúc đó.

Tử Vi tay trái khẽ nắm, trong tay đã xuất hiện một cây trường thương toàn thân màu đen kịt, uyển như ma long!

Chính là!

Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương!

"Ong!" Thí Thần Thương vừa xuất hiện, lập tức phát ra một tiếng thương minh kinh khủng, vô tận hủy diệt chi khí từ trong đó trào ra, ma quang tịch quyển Cửu Trọng Thiên, kích đãng Vạn Giới Hải!

Một cỗ Ma Uy ngập trời hoành áp Chư Thiên!

Cách biệt vô số năm, kiện Sát Lục Chí Bảo này, cuối cùng lại một lần nữa hiển hiện trước mắt Hồng Hoang chúng sinh trong tay Tử Vi!

Trên Cửu Thiên, Tử Vi một tay cầm Thiên Đế Kiếm, một tay lại nắm Thí Thần Thương, chấn động Hồng Hoang chúng sinh!

"Sưu!" "Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương!" "Tương truyền Thí Thần Thương không phải Pháp Bảo của Ma Tổ La Hầu sao, sao lại ở trong tay Thiên Đế?!" "..." Khi nhìn thấy Thí Thần Thương trong nháy mắt, tất cả mọi người đều chấn kinh, từng người đều ngây như khúc gỗ, kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

Thí Thần Thương!

Tiên Thiên Chí Bảo!

Là do sen đài của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, là Sát Phạt Chí Bảo có lực công kích đứng đầu trong Hồng Hoang!

Ban đầu kiện pháp bảo này thuộc về La Hầu, kết quả hiện giờ lại bị Thiên Đế lấy ra!

Sao có thể không chấn kinh!?

Mà không biết rằng sau trận đại chiến năm đó, Hồng Quân vì cảm tạ Tử Vi đã ra tay tương trợ, chủ động tặng cho y.

Đương nhiên.

Chuyện đã qua, nếu đương sự không nói, thì dưới Thiên Hạ không ai có thể biết được.

Có lẽ Thiên Đạo biết, nhưng trong phạm vi quy tắc, lại căn bản không thể làm gì được Tử Vi!

Tu vi của Thiên Đế vốn đã cao tuyệt, là đệ nhất Hồng Hoang, hiện giờ lại tế xuất Thí Thần Thương, lực công kích không biết sẽ đạt đến mức độ đáng sợ nào...

Mọi người đều không tự giác rùng mình một cái, lạnh toát chân răng, cảm giác toàn thân rợn xương sống!

Thiên Đế ngay cả Thí Thần Thương cũng tế xuất, chỉ sợ Chư Thánh phải gặp đại nạn!

Nếu Hồng Hoang chúng sinh chỉ chấn kinh, thì bốn người Lão Tử bị vây khốn trong Thời Không Giới lại càng kinh hãi đến toát mồ hôi lạnh!

Ánh mắt Lão Tử rơi vào Thí Thần Thương trong tay Tử Vi, thần sắc vốn luôn trầm tĩnh như giếng cổ không khỏi đại biến, không còn có thể giữ được bình tĩnh nữa, kinh ngạc nói: "Thí Thần Thương!" Nguyên Thủy Thiên Tôn càng sắc mặt đen sì, khó coi như nuốt phải một đứa trẻ chết, kinh kêu: "Sao có thể!" Mặt khổ qua của Tiếp Dẫn Đạo Nhân càng thêm khổ sở, lông mày nhíu chặt đến mức có thể kẹp chết ruồi, tựa hồ như đã uống một bát mật đắng!

Chương 213

Còn Chuẩn Đề, người có tu vi yếu nhất trong Tứ Thánh, thì càng không nhịn được thất thanh đại kêu, một vẻ mặt như nhìn thấy quỷ.

"Kiện pháp bảo này sao lại ở trong tay Tử Vi!" Tu vi của bốn người vốn đã không bằng Tử Vi là bao, liên thủ lại, chỉ sợ cũng không phải đối thủ của Tử Vi.

Kết quả hiện giờ thì hay rồi, Tử Vi lại tế xuất một cây tuyệt thế đại sát khí như vậy, quả thật là muốn lấy mạng già a!

Đánh sao?!

Trong nhất thời.

Trong lòng bốn người đều muốn khóc không ra nước mắt, một ngụm lão huyết suýt nữa phun ra, tức đến mức suýt chửi mẹ, sắc mặt lúc xanh lúc tím!

Có kiện pháp bảo như vậy, lần trước đối quyết Thiên Đạo Hồng Quân sao không dùng ra?!

Chẳng lẽ Tử Vi lúc đó chưa dùng toàn lực!?

Tử Vi rốt cuộc có thể trầm ổn đến mức nào, mưu kế của y, thực lực của y, tâm cơ của y, thần thông của y, không có gì là không đáng sợ đến cực điểm!

Rốt cuộc trong tay y có bao nhiêu lá bài tẩy!

Bốn người Lão Tử đều có chút hoài nghi nhân sinh!

Ngược lại.

Nữ Oa thấy Tử Vi tế xuất Thí Thần Thương, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó trên mặt liền lộ ra sắc thái vô cùng hoan hỉ, đôi mắt như

nước mùa thu đều lộ ra vô tận minh quang.

Thực lực của Tử Vi càng mạnh, nàng càng vui mừng!

Hải ngoại, Kim Ngao Đảo.

"Thí Thần Thương..." Thông Thiên Giáo Chủ xa xa nhìn cảnh tượng kia, không khỏi khẽ than một tiếng, trăm vàn tư vị hiện lên trong lòng.

Dưới sự chú ý của tất cả mọi người, Tử Vi vung mạnh Thiên Đế Kiếm trong tay phải, vô tận Hoàng Đạo Khí trong cơ thể xông ra, toàn bộ quán chú vào thân kiếm, lại càng có vô thượng Hỗn Nguyên Thần Ý gia trì, run tay ném về phía trước!

"Ngâm!" Thiên Đế Kiếm rời tay bay ra, phát ra một tiếng long ngâm kinh thiên động địa, chấn động Cửu Tiêu, thần linh bên trong sống dậy, kẹp theo ý chí của Tử Vi!

"Xoẹt, xoẹt," Có thể nhìn thấy bằng mắt thường, Thiên Đế Kiếm xảy ra một loại thuế biến kỳ dị, thân kiếm kêu "ca ca", thật sự hóa thành một con Kim Sắc Đại Long!

Kiếm quang gầm rống, gào thét, bao trùm vô tận Pháp Tắc Chi Quang, hiển hiện vô tận Đại Đạo Phù Hào, đột phá hạn chế của Thời Không, chém về phía Chuẩn Đề!

"Không hay rồi!" Thấy Thiên Đế Kiếm chém về phía mình, trong Nguyên Thần của Chuẩn Đề truyền đến ý cảnh báo vô cùng kịch liệt, da mặt y đều run rẩy kịch liệt.

"Hống!" Chuẩn Đề đại kêu một tiếng, mạnh mẽ thúc giục Thất Bảo Diệu Thụ, đột nhiên bạo trướng, hóa thành một cây bảo thụ to lớn vô cùng nối liền trời đất, có kích thước ức vạn trượng!

Trên Thất Bảo Diệu Thụ rủ xuống vô tận hà quang thụy khí, bảo cái anh lạc, chắn trước người y.

Thân cây khẽ chấn động, lập tức quét ra thất sắc bảo quang phô thiên cái địa, hình thành từng trận phong bạo, không ngừng quét về phía trước!

"Oanh long!" Thiên Đế Kiếm hung hăng chém vào Thất Sắc Bảo Quang, hầu như không thể ngăn cản, trong nháy mắt yên diệt tất cả, Thất Bảo Diệu Quang từng phiến từng phiến tịch diệt, tựa hồ bị một bàn tay vô hình san bằng!

Ngay sau đó!

Kiếm quang đột phá tất cả, trực tiếp chém đứt ngang eo cây Thất Bảo Diệu Thụ khổng lồ kia.

Vô số cành nhánh đứt lìa, kim hà bay hoa đầy trời, tựa như hỏa thụ ngân hoa, thiên hỏa phi hồng!

Kiếm này tuy chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng có Đế Đạo Pháp Tắc gia trì, lại được Tử Vi Thần Lực thúc đẩy, uy thế hầu như không kém gì Tiên Thiên Chí Bảo.

Chuẩn Đề hai tay liên tục điểm, thi triển ra vô tận bí thuật, tiên quang trong lòng bàn tay, Vạn Pháp Giai Không, Trấn Ma Thần Ấn, v.v., lại càng có từng đạo lưu quang từ trong cơ thể bay ra, tất cả đều là những pháp bảo không tồi, tất cả đều ngăn cản trước người y!

Tuy nhiên!

Chỗ Thiên Đế Kiếm đi qua, Vạn Pháp Giai Không, vạn vật đều bị chém, không có gì có thể ngăn cản!

Huống chi Chuẩn Đề tu vi chỉ là Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Từng kiện pháp bảo, từng đạo thần thông phá diệt, cuối

cùng trong ánh mắt kinh khủng vô cùng của Chuẩn Đề, kiếm quang lóe lên!

"Oanh long!" Chỉ thấy, thân thể Chuẩn Đề đầu tiên quỷ dị dừng lại, ngay sau đó "oanh" một tiếng phát ra một tiếng nổ lớn kinh thiên động địa, trực tiếp nổ tung, quang mang chói mắt nhấn chìm Thiên Thượng Địa Hạ!

Chuẩn Đề Thánh Nhân!

Trực tiếp bị một kiếm chém nổ!

"Sưu!" "Trời ơi!" "Chuẩn Đề Thánh Nhân, vậy mà bị đánh giết rồi sao?!" "..." Khi nhìn thấy cảnh tượng vô cùng chấn hám này, Thiên Địa chúng sinh đầu tiên trầm mặc, sau đó ồ lên, tựa như vỡ tổ!

Từng người đều không nhịn được đại kêu thành tiếng!

Chuẩn Đề là Thiên Định Thánh Nhân, tuy có chút vô sỉ, tu vi trong Chư Thánh cũng không cao, nhưng y dù sao cũng là Thánh Nhân a!

Kết quả lại ngay trước mặt Hồng Hoang chúng sinh, bị Tử Vi sống sờ sờ đánh nổ...

Thật sự không thể không quá chấn hám!

Tuy rằng Thiên Đạo bất diệt, Thánh Nhân bất tử, nhưng như vậy, mặt mũi của Chuẩn Đề đã mất sạch rồi!

"Sư đệ!" "Chuẩn Đề!" "Chuẩn Đề Đạo Hữu!" Trong Thời Không Giới, ba người Lão Tử thấy cảnh này, trái tim đột nhiên thắt lại, cảm giác toàn thân lạnh lẽo.

Thậm chí!

Trong tiềm thức, trong lòng họ đã nghĩ, Chuẩn Đề đã bị đánh nổ, tiếp theo sẽ là ai?

Sẽ là ta sao?!

Tử Vi sau khi tế xuất Thiên Đế Kiếm, liền không còn để ý đến nữa.

Kiếm này chứa đựng Tinh Khí Thần, có ý chí tự chủ, cho dù Chuẩn Đề có sống lại lần nữa, đối mặt với Thiên Đế Kiếm, cũng chỉ có phần bị trấn áp mà thôi.

"Ong!" Đặt Thí Thần Thương vào tay phải, Tử Vi ánh mắt quét qua, nhìn về phía Nguyên Thủy trong số ba người còn lại!

Cảm nhận ánh mắt đầy sát khí của Tử Vi, trong lòng Nguyên Thủy không khỏi rùng mình, động tác trên tay không khỏi chậm lại, lại không cẩn thận bị một đạo Thời Không Thần Kính thôn phệ, lọt vào một thế giới hoàn toàn do Hỏa Diễm Pháp Tắc cấu thành!

"Oanh long long!" Bị ngoại giới quấy nhiễu, thế giới vốn vô cùng yếu ớt kia "oanh" một tiếng sụp đổ, vô tận hỏa diễm bùng phát, táng thiên diệt địa, sức mạnh hung dũng toàn bộ xông về phía Nguyên Thủy!

"Hống!" Nguyên Thủy đại kêu một tiếng, vội vàng đối mặt với Chư Thiên Khánh Vân, rủ xuống vô tận kim đẳng ngọc trản, bảo vệ bản thân trong đó.

Đồng thời không ngừng lay động Bàn Cổ Phiên, bắn ra từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí, đánh về phía xung quanh!

"Oanh long long..." Tiếng nổ liên miên không dứt, Chư Thiên Khánh Vân không ngừng rung chuyển, cuối cùng cũng cản được tất cả các vụ nổ.

"Xoẹt!" Một mặt Thời Không Thần Kính vỡ nát, thân ảnh Nguyên Thủy lại xuất hiện ở bên ngoài.

Chương 214

Nhưng vừa mới xuất hiện, sắc mặt Nguyên Thủy tựa hồ như gặp quỷ, kinh hãi vô cùng khi phát hiện mình bị từng mặt kính bao vây kín mít!

Chưa kịp phản ứng, y lại bị một mặt Thời Không Thần Kính khác thôn phệ...

Đây cũng chính là điểm đáng sợ của thần thông "Chư Giới Hàng Lâm", một khi bị giam cầm trong thế giới của một mặt kính, khi thoát ra ngoài, các Thời Không Kính khác cũng sẽ tự động tập trung lại gần, tựa như "bắt rùa trong chum" vậy.

Cứ như thế vô cùng vô tận, đổi thành ai cũng không thể chịu đựng được!

Trừ phi có thần thông đạo thuật đặc biệt, hoặc trực tiếp "nhất lực phá vạn pháp", dùng Pháp Lực tuyệt đại oanh nát cả Thời Không Giới, mới có thể thoát thân.

Hỡi ôi!

Trong nhất thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn lâm vào vòng tuần hoàn vô hạn, bị từng mặt Thời Không Kính thôn phệ, cả người đều xanh mét!

Không biết qua bao lâu, đợi đến khi Nguyên Thủy lại xuất hiện, đầu tóc bù xù, mặt mày lem luốc, Chư Thiên Khánh Vân trên đỉnh đầu cũng xuất hiện nhiều vết nát, quang mang đã không còn sáng chói như lúc ban đầu nữa.

Ngay lúc đó.

Nguyên Thủy ánh mắt quét qua, phát hiện xung quanh không biết

từ lúc nào đã trống không, chưa kịp vui mừng, y đã nhìn thấy thân ảnh Tử Vi.

Dường như đã sớm ở đó chờ đợi!

"Sưu!" Nguyên Thủy không khỏi kinh kêu thành tiếng, trái tim như muốn nhảy ra khỏi cổ họng, y không nói gì, đại kêu một tiếng, mạnh mẽ thúc giục Chư Thiên Khánh Vân, đâm về phía Tử Vi!

Cùng lúc đó!

Bản thân y nhanh chóng lùi lại phía sau, muốn kéo giãn khoảng cách với Tử Vi!

Tuy nhiên.

Thân ở trong Thời Không Giới, trên dưới điên đảo, bốn phương không tồn tại, không có tiến không có lùi, tất cả đều trở nên hỗn loạn.

Mỗi một không gian đều nằm trong sự chưởng khống của Tử Vi.

Nguyên Thủy muốn lùi lại phía sau, nhưng Thời Không Pháp Tắc lưu chuyển, không gian xuất hiện gấp khúc uốn lượn, ngược lại trông như y đang chủ động bay về phía Tử Vi!

Khoảng cách giữa hai người lại càng lúc càng gần!

"Sưu!" Trong lòng Nguyên Thủy không khỏi kinh hãi, vội vàng thúc giục Chư Thiên Khánh Vân, rủ xuống vô tận hà quang bảo khí.

Kim quang lưu chuyển, chuyển diệt vô thường, bùng phát ra vô tận phong mang chi khí, phá diệt hư không vạn pháp, đâm về phía Tử Vi!

Đã không thể tránh được, chỉ có thể cứng rắn mà xông lên!

Cùng lúc đó!

Nguyên Thủy mạnh mẽ lay động Bàn Cổ Phiên trong tay, bề mặt phiên mở ra, Đại Đạo Văn Lạc trên đó tựa hồ sống dậy, bùng phát ra

từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí thô lớn, động xuyên Hỗn Độn, xé rách Vũ Trụ, bùng phát ra lực công kích vô cùng đáng sợ!

Đối mặt với tuyệt thế đại địch như Tử Vi, Nguyên Thủy không dám có chút sơ ý nào!

Chuẩn Đề bị đánh nổ, đó là bài học nhãn tiền!

"Ong!" Bất luận công thế của Nguyên Thủy lợi hại đến mức nào, thần sắc Tử Vi vẫn luôn bình tĩnh như nước, Thí Thần Thương trong tay hoành tảo, phát ra từng trận thương ngâm, ma quang động Cửu Thiên, rung Thập Địa!

Vô tận Đại Đạo Chi Quang lấp lánh, hóa thành trường hồng kinh thiên, trải khắp Trường Không.

Quang mang ức vạn trọng, chiếu rọi khắp mọi ngóc ngách giữa Thiên Địa!

"Ong!" Tử Vi một thương đâm ra, nhìn rất chậm chạp, nhưng lại là một loại ảo giác do tốc độ đạt đến cực hạn tạo ra, sức mạnh Thời Không đều bị trấn áp!

"Oanh long!" Chỗ mũi thương đi qua, hư không trong nháy mắt sụp đổ, ngay cả Hỗn Độn Hải phía sau cũng yên diệt thành hư vô, xuất hiện một hắc động to lớn vô cùng, điên cuồng thôn phệ, xé rách tất cả!

Thậm chí!

Dưới một thương này, cả phiến Thiên Địa trong nháy mắt trở nên tối tăm, tựa hồ bước vào tận thế!

Cả vũ trụ đều như muốn bị xé rách!

Ngay sau đó!

Trong ánh mắt chấn hám vô cùng của vô tận chúng sinh!

“Oanh!” Thí Thần Thương cuối cùng cũng va chạm với Chư Thiên Khánh Vân, đầu tiên phát ra một tiếng nổ lớn kinh thiên, sau đó từng đạo hủy diệt ma quang xông ra, hủy diệt tất cả, trong nháy mắt đã động xuyên Chư Thiên Khánh Vân!

“Xoẹt...” Cánh tay Tử Vi chấn động, Thí Thần Thương rung lên, bùng phát ra một cỗ sức mạnh kinh khủng khó có thể tưởng tượng, trực tiếp chia đôi kiện pháp bảo này, vỡ nát từ giữa!

“Oa...” Chư Thiên Khánh Vân là pháp bảo liên kết với tâm thần và tính mạng của Nguyên Thủy.

Pháp bảo bị phá hủy, Nguyên Thủy lập tức bị liên lụy, không ngừng ho ra máu lớn, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

“Oanh!

Oanh!

Oanh!” Tử Vi vung Thí Thần Thương, hóa thành một đạo ô mang, phá diệt tất cả, dùng thuần túy hủy diệt chi lực đối địch, cùng từng đạo Hỗn Độn Kiếm Khí giao kích.

Nơi đó tiếng nổ không ngừng, lập tức bị vô tận quang khí nhấn chìm, từng đạo lưu quang bắn ra, căn bản không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trong!

Mờ mờ ảo ảo!

Người ta chỉ thấy Thí Thần Thương đánh bật Bàn Cổ Phiên, trấn áp nó, Tử Vi thân ảnh nhất trùng, mang theo máu Thánh Nhân bay đầy trời!

“A...” Kèm theo tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thê lương của Nguyên Thủy, lồng ngực y bị Thí Thần Thương đâm xuyên, nửa bên vai trực tiếp bị xé rách, máu tươi và xương vụn bắn ra!

Có thể thấy.

Vết thương của Nguyên Thủy vô cùng ghê rợn, từng đạo ô hắc quang mang không ngừng xuyên qua, sức mạnh của Thí Thần Thương kích đãng, phá diệt tất cả sinh cơ!

Thậm chí!

Làm tổn thương cả Nguyên Thần của Thánh Nhân!

"Tử Vi!" Nguyên Thủy quái kêu một tiếng, toàn thân đều dũng xuất vô tận tiên quang, muốn trị liệu vết thương trong cơ thể, nhưng Hủy Diệt Kiếp Quang dũng động, cả Thánh Nhân chi khu "oanh" một tiếng nổ tung, máu nhuộm Trường Không!

Vị Thánh Nhân thứ hai bị đánh nổ!

Thấy cảnh này, tất cả mọi người đều rùng mình!

Nhưng cũng không quá kinh ngạc.

Dù sao đã có Chuẩn Đề đi trước, thực lực Nguyên Thủy tuy mạnh hơn, nhưng Thiên Đế đã liên tục ra tay nặng, ngay cả Thí Thần Thương cũng lấy ra, chẳng lẽ là đùa giỡn sao?

Đánh nổ Nguyên Thủy... cũng không có gì là lạ!

Chương 215

Chiến lực của Thiên Đế không thể lường trước!

Chậm là chậm, nhanh là nhanh!

Dưới chân Tử Vi hiện ra vô tận Đại Đạo Thần Văn, hóa thành một phiến kim hồng, trực tiếp kéo dài đến dưới chân Tiếp Dẫn Đạo Nhân!

"Súc!" Một đạo tiên quang lóe lên, tựa hồ như vũ trụ nguyên sơ chi quang!

Tử Vi không hề dừng lại, thân ảnh như hồng quang ngoài trời, trong nháy mắt vượt qua vô tận hư không, giáng lâm trước người Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Không hay rồi!" Thấy vậy, Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong lòng thầm kêu một tiếng không ổn, gương mặt khổ qua của y hầu như đều nhăn nhó lại, mở miệng nói: "Tử Vi Đạo Huynh, có chuyện gì có thể thương lượng!

Hà tất phải nổi giận như vậy chứ?" "Thương lượng?!" Tử Vi nghe vậy không khỏi cười lạnh, không chút khách khí nói: "Các ngươi lũ dăng doanh cẩu cẩu, ta có gì tốt để thương lượng với các ngươi?!" Bị Tử Vi mắng một câu, Tiếp Dẫn cũng không tức giận, một vẻ mặt bi khổ, vẫn mở miệng nói: "Lần này chúng ta quả thật đã làm sai rồi, Thiên Đế đã đánh nổ Nguyên Thủy Sư Huynh và Chuẩn Đề Sư Đệ, lửa giận cũng nên tiêu bớt một chút rồi chứ!

Việc này nếu không dừng lại ở đây, bần đạo liền cùng sư đệ quay về Tây Phương Đại Địa, tuyệt đối không còn xen vào chuyện Hậu Thổ hóa Luân Hồi nữa!" Nghe lời Tiếp Dẫn nói, Tử Vi không khỏi bị tức đến bật cười, nộ xích: "Lão đạo Tiếp Dẫn, đúng là kế hay!

Bốn người các ngươi thế hung hung, muốn phá hoại chuyện Hậu Thổ thành Thánh, bây giờ thấy tình thế không ổn, liền muốn rút lui sao?!

Dưới Thiên Hạ đâu có chuyện tốt như vậy?!

Đã gây ra rồi, thì phải trả giá!" Nói xong!

Thí Thần Thương trong tay Tử Vi vung lên, bao trùm khí tức hủy diệt, sát lục, tịch diệt ngập trời, phá diệt chư giới hư không, vạn pháp vô thường, hóa thành một đạo ma quang, đâm về phía Tiếp Dẫn!

"Ong!" Sắc mặt Tiếp Dẫn Đạo Nhân biến đổi, vội vàng thúc giục Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!

Bảo vật này quang mang đại tác, giữa mười hai cánh sen xoay chuyển, ẩn hiện trùng trùng điệp điệp, vô số kim sắc liên hoa, lấp đầy hư không gần đó, hóa thành một phiến kim quang hải dương!

Hiện tại, y chỉ có thể dựa vào kiện pháp bảo này!

"Xoẹt, xoẹt..." Những liên hoa này rõ ràng hư huyễn, nhưng lại tựa hồ như chân thực, cùng phong mang của Thí Thần Thương va chạm, không ngừng phát ra tiếng vỡ nát!

Trong phiến kim sắc hải dương nguyên bản, cũng bị ma quang xâm nhiễm, dần dần nhuốm một tầng màu đen đậm, ngược lại hóa thành từng đóa tử vong chi liên!

Phong mang của Thí Thần Thương lợi hại đến mức nào, Tử Vi từng bước từng bước đạp về phía trước, mỗi một kích đều đại khai đại hợp, một đường phá diệt tất cả cản trở, nhanh chóng tiến đến bản thể Công Đức Kim Liên!

Không có động tác thừa thãi!

Tử Vi dùng sức vung trường thương trong tay, ma quang động lay

Tam Thiên Giới, cả phiến Thiên Địa đều chìm vào bóng tối, ngang nhiên đánh lên Công Đức Kim Liên!

"Oanh long!" Kèm theo một tiếng nổ lớn kinh thiên, Công Đức Kim Liên mạnh mẽ chấn động, khó có thể chịu đựng phong mang của Thí Thần Thương!

Có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

Từng vết nứt nhỏ li ti từ chỗ mũi thương va chạm khuếch tán, lan rộng, tựa như đồ sứ vỡ nát, phủ đầy cả phiến cánh sen!

Công Đức Kim Liên tuy là một trong những đài sen, lực phòng ngự kinh người, nhưng dù sao cũng có sự chênh lệch phẩm giai với Thí Thần Thương, càng khó có thể ngăn cản phong mang của nó, thần linh bên trong phát ra từng trận ai minh!

"Oanh!" Tử Vi lại một thương đâm ra, ma quang kinh khủng gào thét, toàn bộ đổ xuống Công Đức Kim Liên.

"Xoẹt!" Nhìn thấy, một cánh sen trong đó sắp vỡ nát!

Nếu thật sự vỡ nát, chỉ sợ Công Đức Kim Liên sẽ bị trọng thương, rớt phẩm giai, cũng không còn là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nữa!

Ngay lúc đó!

Tiếp Dẫn thở dài một hơi, trên mặt lộ ra một tia quyết nhiên, thu hồi Công Đức Kim Liên.

Cả Tây Phương đều không có mấy kiện đỉnh cấp pháp bảo, nếu Công Đức Kim Liên bị hủy, ngay cả Khí Vận của Tây Phương Giáo cũng sẽ bị tước giảm, chuyện như vậy tuyệt đối không thể xảy ra!

Cho nên!

Tiếp Dẫn cam nguyện lấy cái giá bị oanh sát, cũng muốn bảo toàn

Công Đức Kim Liên!

Vì toàn bộ Tây Phương, cũng nhất định phải như vậy.

Tử Vi thấy vậy, đầu tiên hơi sửng sốt, sau đó liền lạnh lùng cười một tiếng, Thí Thần Thương trong tay không chút giữ lại đâm về phía trước!

"Oanh!" Không có bất kỳ ngoài ý muốn nào, Tử Vi một thương điểm ra, trên mũi thương đột nhiên xuất hiện một hắc động, vô tận hủy diệt khí tức xông ra, trong nháy mắt xé nát Đạo Khu của Tiếp Dẫn!

Đồng dạng đi theo vết xe đổ của Chuẩn Đề và Nguyên Thủy!

Nhìn thấy ba người bị Tử Vi sống sờ sờ đánh nổ, Hồng Hoang chúng sinh đều cảm thán liên hồi, ngoài chấn kinh ra, không còn cảm xúc nào khác.

Tình cảnh này!

Không cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt sự rung động trong lòng!

Ai ai cũng nói!

Dưới Thánh Nhân, đều là lâu nghĩ!

Câu nói này không sai chút nào, nếu không phải Thánh Nhân, cho dù có mạnh mẽ đến đâu, như Đế Tuấn, Minh Hà vậy, thì trước mặt Thánh Nhân, cũng chỉ là lâu nghĩ mà thôi!

Nhưng Chí Cao Vô Thượng Thánh Nhân, trước mặt Thiên Đế Tử Vi... cũng đồng dạng không thể gây sóng gió!

Dù sao.

Tử Vi có lẽ là tuyệt thế mãnh nhân có thể "hỏa bính" (đối đầu) ngang ngửa với Đạo Tổ, điểm này, tất cả mọi người đều tận mắt

chứng kiến.

Nếu cẩn thận mà nói, Tử Vi từ khi xuất thế đến nay, đã trấn áp vô số địch thủ, hoành tảo mọi kẻ địch, chưa từng có dù chỉ một trận bại tích!

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể được xưng là Thiên Đế!

Mới có tư cách trở thành Thiên Đế!

Như vậy, Chư Thánh đều bị Tử Vi đánh nổ, cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Dù sao chênh lệch thực lực hai bên đặt ở đó, Chư Thánh tuy lợi hại, nhưng cũng phải xem so với ai.

Nói thì dài dòng, kỳ thực Tử Vi từ lúc ra tay, liên tiếp đánh nổ ba người Chuẩn Đề, Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn, chỉ là chuyện trong khoảnh khắc mà thôi.

Giao thủ giữa các Hỗn Nguyên tầng thứ, nhất cử nhất động, kèm theo uy thế vô tận, thường trong nháy mắt có thể đánh ra hàng trăm đến hàng ngàn kích!

Đặc biệt là vào thời điểm Hậu Thổ hóa Luân Hồi nguy cấp, kéo dài thêm một khắc, Hậu Thổ lại càng nguy hiểm thêm một khắc, Tử Vi tự nhiên phải tốc chiến tốc thắng.

Vì vậy!

Y mới vừa ra tay đã vận dụng Nghịch Thiên Đại Thuật, ngay cả kiện pháp bảo Thí Thần Thương cũng tế xuất.

Không có Thí Thần Thương, Tử Vi vẫn có thể đánh bại bốn người Lão Tử, chỉ là phải tốn thêm một phen tay chân mà thôi, điều y đang thiếu lúc này chính là thời gian.

Cho nên Tử Vi mới phát động công thế sấm sét, nhanh chóng giải

quyết mấy người.

Chương 216

Tuy rằng Thiên Đạo bất diệt, Thánh Nhân bất tử, nhưng sau khi đánh nổ Thánh Nhân Đại Đạo Chi Khu, muốn khôi phục lại, cũng phải tốn không ít thời gian.

Đại Năng cảnh Hỗn Nguyên dùng Hỗn Nguyên Đạo Quả, Thần Ý của bản thân tẩm nhiễm vô tận Thời Không, "nhất chứng vĩnh chứng", quá khứ, hiện tại, vị lai, mỗi một đoạn tuế nguyệt đều có Hỗn Nguyên Đạo Quả Chi Lực, phô diễn vô cực, diễn hóa Đại Thiên, Tạo Hóa vô thường.

Cho dù tu vi có chút chênh lệch, muốn chân chính chém giết đối phương cũng không phải là chuyện dễ dàng, khó mà phân thắng bại trong một nháy mắt.

Trừ phi thực lực hai người thật sự có sự chênh lệch to lớn!

Cấp độ này, không chỉ là mức độ Pháp Lực hùng hậu, mà còn là Đạo Pháp Thần Thông của bản thân, đặc biệt là so đấu Hỗn Nguyên Đạo Quả!

"Ong!" Giải quyết xong ba người Nguyên Thủy, ánh mắt Tử Vi nhìn về phía vị Thánh Nhân cuối cùng trong Tứ Thánh, cũng là người có tu vi cao nhất, Lão Tử!

Trong khoảnh khắc!

Dưới chân Tử Vi thần quang lóe lên, thi triển Đại Hư Không Thuật, thân thể trong nháy mắt biến mất, triệt để dung nhập vào hư không, tựa hồ như du long quy hải, không dấu vết.

Đối với y, người nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, phiến hư không này không khác gì hậu hoa viên của nhà mình, ra vào tự nhiên.

Thấy thân ảnh Tử Vi biến mất, sắc mặt Lão Tử biến đổi, hầu như không cần nghĩ ngợi đã tế xuất Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

"Ong!" Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp mạnh mẽ chấn động, Huyền Quang Công Đức Chi Khí trên đó lưu chuyển, từ mười hai tầng tháp thân chảy ra, tựa như thác tiên, bảo vệ vững chắc thân thể Lão Tử trong đó!

Mỗi một sợi Huyền Hoàng Công Đức Chi Khí đều nặng ức vạn quân, số lượng khổng lồ như vậy, có thể thấy nó nặng nề và kiên cố đến mức nào!

Hầu như cùng một lúc.

Hư không trước người Lão Tử nứt ra, thân ảnh Tử Vi bỗng nhiên từ trong đó xuất hiện, tay trái nắm chặt thành quyền, tựa như cuồng long xuất hải, tựa hồ như vung động cả phiến vũ trụ, vỗ xuống người Lão Tử!

Một bàn tay của Tử Vi đều hóa thành màu vàng kim xán lạn, giữa chưởng chỉ Trật Tự Thần Liên triều quanh, vạn đạo ai minh, tựa hồ như một tấm Kim Sắc Thiên Bia áp xuống, muốn trấn áp tất cả!

"Oanh!" Quyền đầu Tử Vi cùng Huyền Hoàng Chi Quang cứng rắn va chạm, lập tức phát ra một tiếng nổ lớn, vô tận Huyền Hoàng Chi Khí nổ tung, hóa thành một phiến quang mang chói mắt, bắn về Tứ Diện Bát Phương.

Cả Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đều mạnh mẽ rung chuyển.

Kiện đỉnh cấp phòng ngự chí bảo như vậy, cũng chỉ có một đôi Thiên Đế Quyền mới có thể lay động được!

Lão Tử một đôi mắt già nua gắt gao nhìn chằm chằm Tử Vi, khẽ

thở dài một hơi, nói: "Tử Vi Đạo Hữu, nhất định phải như vậy sao?" Tử Vi nghe vậy không khỏi cười lạnh nói: "Đạo Hữu đã dám làm, thì nên dự liệu một tầng này chứ!" Nghe lời Tử Vi nói, Lão Tử không khỏi thở dài một tiếng, nói: "Lão đạo ta tuy biết Thiên Đế Đạo Hạnh cao tuyệt, cái thế vô song, nhưng không ngờ lại đến mức độ này, thật sự khiến người ta hổ thẹn a!" Giữa lời nói, tay Lão Tử lại không hề chậm chạp.

"Ong!" Thái Cực Đồ phát sáng, bình định Địa Thủy Phong Hỏa, chuyển hóa Âm Dương Ngũ Hành, hiển hóa ra Đại Đạo Vô Cực Chi Tượng, giữa lúc xoay chuyển bắn ra từng đạo ngũ sắc hào quang, phô thiên cái địa dũng mãnh xông về phía Tử Vi!

Bảo đồ này thân là một trong Khai Thiên Tam Bảo, có thể công có thể thủ, cùng với Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên đều có uy năng to lớn!

Trong ba kiện pháp bảo đó, thủ đoạn của Thái Cực Đồ cũng là huyền dị nhất!

"Ong!" Chu Thiên Tinh Thần Đồ từ trên Cửu Thiên thu lại, nhanh chóng thu nhỏ, hóa thành một quyển tinh thần phi phong, nhanh chóng bay xuống người Tử Vi, ẩn chứa vô tận Tinh Thần Chi Quang, cách tuyệt tất cả ngũ sắc hào quang ở bên ngoài!

"Phốc xuy, phốc xuy," Công thế ngũ sắc hào quang kinh khủng vô cùng, mang theo một cỗ xâm thực chi lực đáng sợ, Tinh Thần Chi Quang không ngừng yên diệt, nhưng lại nhanh chóng sinh ra, hình thành một loại cân bằng vi diệu!

"Trong vài Nguyên Hội ngắn ngủi, tu vi của ngươi đã đột phá một đại trọng thiên, thậm chí sắp đột phá Hỗn Nguyên Ngũ Trọng!" Tử Vi thần sắc bình tĩnh, không khỏi trào phúng nói: "Quả nhiên là Khí Vận gia thân!" Thí Thần Thương trong tay y hoành tảo, hóa thành một con

Hủy Diệt Ma Long, xé rách Trường Không, đâm về phía Lão Tử!

"Ong!" Thái Cực Đồ dưới sự thúc giục của Lão Tử, đột nhiên hóa thành một đạo Bạch Ngọc Hồng Kiều, trong nháy mắt kéo dài ra.

Trên đó xuất hiện vô tận Hỗn Độn Chi Quang, Đại Đạo Chân Ngôn vờn quanh, tựa như trong một khoảnh khắc đã đi đến một thế giới khác, rời xa Tử Vi một khoảng cách vô tận.

"Ừm?" Tử Vi hơi nhíu mày, Lão Tử không hổ là Chư Thánh Chi Thủ, bằng vào Thái Cực Đồ trong tay, thực lực biểu hiện ra vượt xa Nguyên Thủy và những người khác.

Thực lực của Lão Tử là mạnh nhất trong Chư Thánh, cũng không phải không có đạo lý.

Khí Vận Huyền Môn, đều gia trì lên thân y, sau đó lại chiếm cứ Khí Vận Thiên Đình, dưới Thiên Thời như vậy, tu vi tăng trưởng vượt xa các Thánh Nhân khác!

Tuy nhiên.

Đối với Tử Vi mà nói, cũng chỉ đến thế mà thôi.

"Thiên Đế cười rồi, bần đạo ta tu vi dù đến Ngũ Trọng Thiên thì sao, vẫn không phải đối thủ của Thiên Đế a!" Đối mặt với ý trào phúng trong lời nói của Tử Vi, Lão Tử vẫn không có quá nhiều biến động, trong lúc lật tay, lại lấy ra một kiện pháp bảo, chính là một trương phù lục màu xanh nhạt, đó là Hỗn Nguyên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù!

"Ong!" Hỗn Nguyên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù khẽ chấn động, từ trong đó bắn ra từng đạo Hỗn Nguyên Thái Thanh Khí, kẹp theo vô tận phá diệt chi quang, mang theo lực phá hoại đáng sợ, bắn về phía Tử Vi.

Trong Chư Thánh, cũng chỉ có Lão Tử, có thể trên tiền đề đã cản

được công thế của y, lại có một chút phản kích chi lực!

Đối mặt với công thế của Lão Tử, Tử Vi không hề để tâm, trên người tiên quang lóe lên!

Từng trận ba động khí tức Thời Không tràn ngập, y cũng đạp lên Bạch Ngọc Hồng Kiều kia, nhanh chóng xông về phía Lão Tử!

Đại thủ mạnh mẽ vỗ về phía trước, thuần túy nhục thân chi lực bùng phát, trấn áp tất cả, dưới sự càn quét của lực lượng kinh khủng, trực tiếp làm tan tác Hỗn Nguyên Thái Thanh Khí kia, căn bản khó có thể tạo thành chút uy hiếp nào đối với y!

"Xuy lạp!" Tử Vi một thương đâm ra, hắc sắc quang mang kinh khủng trong nháy mắt tỏa sáng, trong nháy mắt xé rách vũ trụ, thời không, thiên địa vạn vật, tất cả đều hóa thành hư vô dưới một thương, lộ ra mặt tối của vũ trụ!

Bất đắc dĩ!

Lão Tử chỉ đành lần nữa thúc giục Thái Cực Đồ, chắn trước người y!

"Oanh long!" Ngay sau đó, Thí Thần Thương nặng nề va chạm với Thái Cực Đồ, bùng phát ra vô tận quang hoa, yên diệt Địa Thủy Phong Hỏa, Thanh Trọc Nhị Khí!

Từng đạo sát quang hung dũng xông ra, tịch quyển vô tận cao thiên; ma quang ức vạn trọng, nhấn chìm Nhật Nguyệt Tinh Hà!

"Oanh!" Lại một tiếng nổ lớn, Thái Cực Đồ trực tiếp bị Tử Vi dùng Thí Thần Thương, với vô thượng Đại Pháp Lực đánh bay ra ngoài!

Thái Cực Đồ phát sáng, mang theo linh tính, muốn lần nữa quay về bên Lão Tử!

“Đi!” Tử Vi đại quát, giơ tay ra bắt, trong hư không lập tức sinh ra Tuế Nguyệt Trường Hà, cuồn cuộn chảy xiết, nước sông hung dũng, liên tiếp đến từng nơi trong Tuế Nguyệt!

“Oanh long long!” Thái Cực Đồ bị Tử Vi Thần Lực thúc đẩy, “oanh” một tiếng đâm vào Tuế Nguyệt Trường Hà!

Một đường xuyên thông vô tận thời gian, tiến vào sâu trong vạn cổ Tuế Nguyệt, trực tiếp biến mất khỏi hiện thế!

Thái Cực Đồ vừa bị ném đi, chiến lực của Lão Tử lập tức mất đi hơn nửa, như thể bị chặt đứt một cánh tay!

Lão Tử thấy vậy, khó có thể giữ được bình tĩnh nữa, da mặt già nua không khỏi run rẩy, xuất hiện một tia chấn động!

Tuy rằng y vẫn có thể cảm ứng được liên hệ giữa mình và Thái Cực Đồ, nhưng bảo đồ này lại bị Tử Vi đánh vào một dòng Tuế Nguyệt vô danh, thất lạc trong thời gian!

Lão Tử lại không tinh thông Thời Gian Pháp Tắc, cho dù Thánh Nhân có thể dùng vô thượng Đại Pháp Lực ngao du Tuế Nguyệt Trường Hà, muốn tìm Thái Cực Đồ cũng không dễ dàng, cần phải tốn vô số Tuế Nguyệt!

“Oanh!” Sau khi Tử Vi đánh bay Thái Cực Đồ, động tác không dừng lại, trường khiếu một tiếng, Thiên Đế uy tràn ngập, tản mát ra khí tức chấn động vạn cổ, Thí Thần Thương trong tay y hung hăng đập về phía Lão Tử!

Thí Thần Thương thần uy như ngục, uy áp tự hải, trấn áp vạn cổ thời không, phá diệt thiên địa hoàn vũ, mang theo vô tận hủy diệt chi quang, hung hăng đánh nghiêng lên Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp! "Đang!" Theo một tiếng cự hưởng kinh thiên động địa, từng cuộn sóng âm nhìn thấy được hóa thành thực chất, không ngừng

khuếch tán.

Thiên không như gương bị xé rách, ngay cả Hỗn Độn Hải cũng bị chấn nát, lộ ra không gian Bản Nguyên Đại Vũ Trụ! "Đang!" "Đang!" "Đang!" Sau một đòn, Tử Vi căn bản không cho Lão Tử bất kỳ thời gian phản ứng nào, trường thương trong tay y như thiên long, mang theo cuồn cuộn Hỗn Nguyên chi lực, hóa thành ma long gào thét, lay động Tam Thiên Giới, một lần lại một lần đâm lên Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Thế công như cuồng phong bạo vũ!

Chương 217

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Tiếng nổ vang liên miên bất tuyệt, vô tận Huyền Hoàng chi khí bị xé rách, toàn bộ bị Ma Quang nuốt chửng thành hư vô.

Thế nhưng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp không hổ là Chí Bảo phòng ngự đỉnh cấp nhất giữa trời đất, mười hai tầng tháp thân không ngừng tuôn đổ Huyền Hoàng Mẫu Khí vô lượng, như vô cùng vô tận, ép hư không chung quanh cũng vặn vẹo, tháp thân lún xuống!

Dưới những va chạm liên tiếp như vậy, thiên địa ức vạn dặm chung quanh sớm đã bị đánh tan, thực sự không gì có thể phá hủy!

Dưới hư không đen kịt vô biên, chỉ còn lại thân ảnh Tử Vi và Lão Tử!

Lão Tử một khuôn mặt già nua đỏ bừng, hai tay chống ra, Thánh Nhân Pháp Lực trong cơ thể gào thét tuôn ra, cố định chặt Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, miễn cưỡng chống đỡ công kích của Tử Vi!

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy đã là tấm gương tày liếp, nếu y không chống đỡ được, mất đi sự bảo hộ của tháp này, e rằng cũng không tránh khỏi việc bị Tử Vi một thương đâm nát!

Khi đó... thể diện của vị thủ lĩnh Chư Thánh này thật sự không còn! "Lão Tử, chống không nổi!" Thấy lực phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp quả thực có chút ngoài dự liệu, Tử Vi lạnh lùng cười một tiếng, Thí Thần Thương vung ra một đạo

thương hoa, mạnh mẽ quét ngang! "Ong!" Trong nháy mắt!

Thí Thần Thương bùng phát ức vạn Pháp Tắc chi quang, vô số Đại Đạo Trật Tự Tỏa Liên lan tràn ra, trong khoảnh khắc đã tràn ngập hư không ức vạn dặm!

Bản Nguyên Đại Thiên Thế Giới trong cơ thể Tử Vi chấn động, từ đó tuôn ra một cỗ sức mạnh thế giới vô cùng khổng lồ, đồng dạng rót vào thân thương!

Không chỉ vậy!

Vô số Đạo Văn hình rồng xông ra từ cơ thể Tử Vi, dày đặc, có đến hàng vạn, như thể tất cả sinh mệnh, toàn bộ chìm vào Thí Thần Thương!

Lực Chi Pháp Tắc!

Trong tích tắc!

Vạn đạo ai minh, thiên địa chiến động, khí tức phát ra từ Thí Thần Thương quả thực muốn đè nát Vạn Cổ Chư Thiên, xưa nay chưa từng có.

Một cỗ khí tức vô cùng đáng sợ lan tràn từ trong Thí Thần Thương, càn quét trời đất! "Oanh long!" Trong ánh mắt vô cùng chấn động của Lão Tử, Tử Vi một thương quét ra, quả thực muốn xé toang phiến Đại Vũ Trụ này!

Vô tận quang mang phun trào, nhấn chìm cả vòm trời, va chạm mạnh mẽ với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp! "Đang!" Một tiếng cự hưởng, tựa như trời sập đất nứt!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp mãnh liệt chấn động, phát ra một tiếng ai minh, căn bản khó mà chịu đựng được cỗ lực lượng kinh khủng này, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, đâm vào Hỗn Độn xa xôi! "Không hay rồi!" Sắc mặt Lão Tử thảm biến, khí cơ

thụ khiên liên, y lập tức há miệng phun ra một ngụm tiên huyết lớn, khắp mặt khắp thân đều là máu tươi! "Phốc" Theo một tiếng xuyên thấu thân thể truyền đến.

Thí Thần Thương lập tức đâm vào trước ngực Lão Tử, xuyên thủng thân thể y, rồi từ phía sau đâm ra, mang theo một vệt tiên huyết lớn! "Thiên Đế!" Lão Tử chỉ kịp phát ra một tiếng gào thét không cam lòng, Thánh Nhân chi khu ầm ầm bạo tạc, hóa thành huyết vụ tràn ngập trời đất.

Tử Vi thu thương đứng thẳng, tắm trong Thánh Nhân huyết cuồng, Đế Uy lan tỏa, huyền bào phấp phới, tựa như một tôn Thần Vương bất bại!

Thân ảnh y gần như hóa thành vĩnh hằng!

Cảnh tượng đó, dường như đông cứng lại, in sâu vào tâm trí tất cả mọi người!

Giữa thiên địa tĩnh lặng như chết, sau đó mới vỡ òa! "Tê!" "Thái Thanh Thánh Nhân cũng bị đánh nát rồi!" "Thiên Đế có thể một mình đối chiến Tứ Thánh!" "Tứ Thánh khí thế hung hăng, muốn ngăn cản Hậu Thổ thành đạo, kết quả lại bị Thiên Đế từng người một đánh nát, thật sự đáng cười!" "....." Giữa thiên địa, vô số tiếng thảo luận của tiên linh vang lên, từng người một đều kích động đỏ mặt tía tai, hưng phấn không thôi, hô hấp dồn dập!

Dáng vẻ đó... như thể Tử Vi đánh nát Tứ Thánh, họ cũng có phần vậy! "Tuyệt vời!

Thiên Đế vô địch!" "Thiên Đế uy vũ!" "Thà chọc Thánh Nhân, chớ chọc Thiên Đế!" "Ai, không biết vì sao, ta lại cảm thấy mấy vị Thánh Nhân có chút đáng thương.

Rõ ràng nên là Chí Cao Vô Thượng, chúa tể Lục Hợp Bát Hoang,

kết quả lại luôn bị Thiên Đế đè ép..." "....." Vô số tiếng nói vang lên, từng vị tiên linh đều sinh ra vô số cảm khái, thực sự đã làm một lần quần chúng ăn dưa.

Sau khi đánh nát Tứ Thánh, Tử Vi không hề dừng lại, thân hóa tử hồng, truy tinh cản nguyệt, trong nháy mắt đã đến bên cạnh Hậu Thổ đang thân hóa Luân Hồi.

Lúc này!

Hậu Thổ đang ở giai đoạn cuối cùng của việc hóa Luân Hồi!

Sáu Luân Hồi Thông Đạo khổng lồ vô cùng hình thành, thân ảnh Hậu Thổ cũng trở nên gần như trong suốt, gần như sắp biến mất khỏi thế gian, triệt để Hóa Đạo!

Dường như... gió thổi một cái sẽ tan biến!

Nếu không phải Nữ Oa không ngừng vận dụng Thánh Nhân Đại Pháp Lực, lấy Tạo Hóa chi lực vô tận duy trì, e rằng Hậu Thổ lúc này đã vẫn lạc!

Ý thức Hậu Thổ càng lúc càng mơ hồ, như thể tiến vào một thế giới vô không vô giới không thể miêu tả, mọi thứ xung quanh đều đen tối, trống rỗng, cảm giác duy nhất là lạnh!

Cái lạnh vô tận!

Công Đức Kim Quang như biển bao phủ Hậu Thổ, nhưng thủy chung vẫn không hình thành nhục thân, Nguyên Thần mới!

Nữ Oa thấy Tử Vi, trên khuôn mặt tươi cười lộ ra một tia lo lắng, liền vội vàng nói: "Tử Vi đại ca, mau nghĩ cách đi, Hậu Thổ muội muội sắp không ổn rồi..." Tử Vi nghe vậy gật đầu, trong lòng lập tức hiện ra vô số phương pháp.

Nếu không có chỗ ký thác, nếu chiếu theo thần thoại Hồng Hoang

nguyên bản, sau khi Hậu Thổ lấy thân hóa Luân Hồi, một đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng kết hợp với Thiên Đạo chi lực, từ đó sinh ra Nguyên Thần mới, trở thành vị Thánh Nhân thứ bảy giữa trời đất!

Chỉ là... làm như vậy lại có một vấn đề lớn!

Đó là một khi lợi dụng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, Nguyên Thần ký thác vào Thiên Đạo, sẽ bị Thiên Đạo kiềm chế, không được mỹ mãn cho lắm!

Đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân đã tặng cho Bắc Thần Đạo Nhân, Bắc Thần Đạo Nhân lại là hóa thân của Tử Vi, dùng bây giờ cũng không phải là không được.

Tuy nhiên, điều đó khó tránh khỏi khiến người ta nghi ngờ mối quan hệ giữa Bắc Thần và Tử Vi, nhưng cũng không sao.

Nhưng Tử Vi lại không muốn làm như vậy!

Ngoài ra!

Chỉ có một cách khác!

Chương 218

Hồng Hoang Thiên Địa gian, cũng là thủ đoạn nghịch thiên duy nhất có thể thi triển!

Nghĩ vậy, thần sắc Tử Vi ngưng lại, nhìn thân thể Hậu Thổ gần như tan biến hoàn toàn, đột nhiên quát khẽ một tiếng: "Tam Giới Chuyển Sinh, Bất Hủ Bất Diệt!" Y giơ tay đánh ra từng đạo tiên quang, vô tận Pháp Tắc chi quang bay lượn, triệt để nhấn chìm nơi đó, khiến người ta căn bản không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trong! "Oanh long long!" Tuế Nguyệt Trường Hà hiện ra, trong chớp mắt trải dài ức vạn dặm, giữa hư thực lưỡng tương, không biết từ đâu đến, không biết kết thúc ở đâu, cuồn cuộn chảy giữa trời xanh! "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Không hề có dấu hiệu!

Từng tòa Thần Bia vàng rực, có đến hàng vạn, tất cả đều từ trời giáng xuống, đè sập cả bầu trời!

Như thể là thật, tất cả đều sừng sững giữa hư không!

Vô số Thần Bia bao vây Hậu Thổ bên trong, trên mỗi bia đều khắc tên Hậu Thổ!

Đại Đạo Trật Tự hóa thành thần vũ rực rỡ vô tận rủ xuống, một cỗ sức mạnh kỳ dị chảy trong hư không, Chân Danh 'Hậu Thổ' đều phát ra vô tận quang hoa!

Ngay sau đó!

Trong ánh mắt chấn động của vô số sinh linh, Tuế Nguyệt Trường Hà đột nhiên sôi trào, nước sông cuồn cuộn, sóng dữ vỗ bờ, từ đó xuất hiện vô tận mảnh vỡ thời gian, như phù quang lược ảnh, tất cả đều hiện ra giữa trời đất!

Quan sát kỹ!

Sẽ kinh hãi phát hiện, trong mỗi mảnh vỡ thời gian đó, đều bao hàm hình ảnh Hậu Thổ, vô số năm tháng nàng đã trải qua trong quá khứ!

Để lại vô số dấu vết trên phiến thiên địa này!

Sinh linh thế gian.

Phàm là đã đi qua, tất để lại dấu vết!

Tuế Nguyệt ghi lại tất cả!

Gần Huyết Hải, Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn, từ đó bay ra từng đạo lưu quang!

Toàn bộ đều là mảnh vỡ của thời gian!

Toàn bộ đều là quá khứ của Hậu Thổ!

Tử Vi dùng Pháp Lực vô biên, xuyên suốt Tuế Nguyệt Trường Hà, mang tất cả dấu vết mà Hậu Thổ đã trải qua trong quá khứ, đều về hiện thế.

Không chỉ vậy!

Những Thần Bia hư không đó, trên đó điêu khắc Chân Danh của Hậu Thổ, lấp lánh quang hoa, chảy ra một cỗ khí cơ thần bí huyền ảo vô cùng! "Ong!" Sau khi làm xong tất cả, Tử Vi lật tay một cái, trong lòng bàn tay y liền xuất hiện một hạt sen xanh biếc!

Tạo Hóa Thanh Liên Tử!

Từng giọt Tam Quang Thần Thủy từ hư không sinh ra, không ngừng nhỏ vào Tạo Hóa Thanh Liên Tử, sinh cơ ẩn chứa bên trong càng lúc càng nồng đậm, mạnh mẽ, trưởng thành nhanh chóng, gần như không thể nhìn thẳng! "Thúc!" Tử Vi giơ tay vung lên, Tạo Hóa chi lực nồng đậm bao bọc chút Chân Linh còn sót lại của Hậu Thổ,

chìm vào bên trong một hạt Tạo Hóa Thanh Liên Tử!

Dùng Tạo Hóa Thanh Liên Tử và Tam Quang Thần Thủy, cộng thêm Tạo Hóa Pháp Tắc chi lực, cuối cùng đã duy trì được sinh cơ của Hậu Thổ! "Quay!" Ngay lúc đó!

Tử Vi một tiếng trường khiếu, hai tay không ngừng đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ dị, giữa ngón tay quang mang trật tự vô tận lượn lờ, toàn bộ chìm vào Tạo Hóa Thanh Liên Tử nội bộ!

Không chỉ vậy!

Trên từng tòa Thần Bia trong hư không đó, tên Hậu Thổ sáng lên, bắn ra từng đạo quang hoa, đồng dạng chiếu xạ hướng kỳ trung!

Vô số dấu vết Tuế Nguyệt, hóa tác thiên ti vạn lũ, tẫn số một nhập Hậu Thổ đích Chân Linh đương trung! "Oanh!" Một tiếng nổ lớn vang lên, Tạo Hóa Thanh Liên Tử đột nhiên bay ra, sinh cơ bên trong đạt đến mức độ vô cùng cường thịnh, bắt đầu tái tạo Chân Linh của Hậu Thổ!

Trong cõi u minh.

Ý thức vốn dĩ sắp mơ hồ của Hậu Thổ đột nhiên một lần nữa trở nên thanh tỉnh, trong sự lạnh lẽo và đen tối vô hạn, nàng đột nhiên cảm nhận được một cỗ hấp dẫn mãnh liệt, hướng về phía nguồn gốc đó!

Chân Linh sắp tiêu tán, cuối cùng đã tìm thấy một điểm neo mới!

Vượt qua hư không đen tối vô hạn, ý thức Hậu Thổ cuối cùng đã khôi phục. "Ngưng tâm!" Không đợi nói nhiều, giọng Tử Vi từ một bên truyền đến.

Nghe lời Tử Vi, Hậu Thổ liền vội vàng thao túng ý thức của mình, không ngừng nuốt lấy Tạo Hóa Nguyên Khí xung quanh, bắt đầu diễn ra sự thuế biến nhanh chóng!

Trong hạt thanh liên đó ẩn chứa quá khứ của Hậu Thổ, cũng dần dần diễn ra những biến hóa khó miêu tả, kết hợp với Chân Linh của Hậu Thổ, dần dần chuyển hóa thành một Nguyên Thần mới!

Không sai!

Chính là Nguyên Thần! "Ong...

Ong..." Lượng lớn Công Đức chi khí cuồn cuộn, bao phủ hư không vô tận, trong khoảnh khắc đó đều bị Hậu Thổ nạp vào cơ thể!

Nguyên Thần yếu ớt vừa mới sinh ra, nhanh chóng trở nên ngưng thực, khí thế từng bước thăng tiến!

Công Đức Kim Quang vô tận rủ xuống, gần như vô cùng vô tận, đây là Công Đức lớn nhất kể từ khi Khai Thiên Tích Địa, còn nhiều hơn Công Đức mà Tam Thanh lập giáo thu được!

Dưới sự rót vào của Công Đức chi lực, Hậu Thổ một lần nữa sinh ra một nhục thân hoàn mỹ, khí tức trên người cũng bắt đầu tăng vọt! .....

Thiên Tiên!

Chân Tiên!

Huyền Tiên! .....

Đại La Kim Tiên!

Chuẩn Thánh Sơ Kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ, Viên Mãn!

Gần như trong tích tắc, đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh Viên Mãn!

Nhưng sự thuế biến trên người Hậu Thổ vẫn không có chút dấu hiệu dừng lại nào, giữa lúc quang khí phun trào, chỉ nghe một tiếng cự hưởng "Oanh long", như thể có thứ gì đó nổ tung!

Khí thế trên người Hậu Thổ mãnh liệt bạo trướng, đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Trong Nguyên Thần, vạn pháp quy nhất, ngưng kết thành một vật tựa như yêu quả, huyền ảo vô cùng, không thể miêu tả, dường như ẩn chứa vô tận Đại Đạo chi lý huyền ảo!

Chương 219

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Bởi vì Hậu Thổ không mượn Hồng Mông Tử Khí, không ký thác một tia Nguyên Thần vào Thiên Đạo, nhưng lại giống Tử Vi, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Hậu Thổ có chút đặc biệt, đó là Công Đức Chứng Đạo!

Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên Sơ Kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ, Viên Mãn!

Hỗn Nguyên Nhị Trọng Thiên...

Dưới sự chú ý của vô tận chúng sinh, cảnh giới của Hậu Thổ vẫn không ngừng tăng trưởng cho đến khi dừng lại ở Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên Sơ Kỳ! "Ong!" Hậu Thổ thành Chí Cao Vô Thượng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thiên Địa cảm ứng, lập tức sinh ra vô tận dị tượng.

Hà quang vạn đạo, Thụy Khí thiên điều!

Trong hư không xuất hiện Kim Hoa thải hà mênh mông, tiếng tiên âm trận trận, vô số bướm tiên bay lượn, đẹp không sao tả xiết.

Một cỗ khí tức vĩnh hằng bất hủ độc thuộc về cảnh giới Hỗn Nguyên trải rộng ra, bao phủ mọi ngóc ngách Hồng Hoang Thiên Địa!

Hậu Thổ được vô tận hà quang ôm lấy, tiên quần phấp phới, ung dung hoa quý, cao quý thánh khiết không thể xâm phạm! "Hậu Thổ Nương Nương!" "Hậu Thổ Nương Nương từ bi!" Thấy cảnh tượng này, vô tận sinh linh giữa trời đất đều quỳ lạy, trong miệng cao hô danh hiệu Hậu Thổ Nương Nương, tâm phục khẩu phục mà thờ lạy.

"Ha ha ha!" "Tiểu muội thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi!" "Hỗn Nguyên Đại Năng, vĩnh hằng bất hủ!" Trong Bách Vạn Quần Sơn, Đế Giang cùng mười một vị Tổ Vu khác thấy cảnh này, đều không kìm được mà kích động đại khiếu.

Vô số Đại Vu, Tiểu Vu càng kích động gào thét, bùng nổ những tiếng hoan hô như núi lở biển gầm!

Thấy Hậu Thổ thành Hỗn Nguyên, Tử Vi mới thu Thần Thông, triệt để yên tâm.

Thuật Tam Giới Chuyển Sinh vừa rồi, chính là một Thần Thông nghịch thiên thực sự!

Mượn lực lượng Thời Gian Pháp Tắc, Tạo Hóa Pháp Tắc, lại có Đại Pháp Lực Hỗn Nguyên Đệ Lục Trọng của Tử Vi gia trì, mới có thể từ vô tận Tuế Nguyệt triệu hoán tất cả dấu vết sinh linh của Hậu Thổ, khiến nàng nghịch thiên quay về!

Rồi lại dùng Tạo Hóa Thanh Liên Tử làm thần thai, kết xuất Nguyên Thần!

Cho nên, thuật này cũng chỉ có Tử Vi mới có thể thi triển.

Trong suốt quá trình, Thiên Đạo vì hạn chế quy tắc của bản thân, cũng không có cách nào ngăn cản! "Hậu Thổ muội muội, cuối cùng cũng Chứng Đạo!" Thấy Hậu Thổ Chứng Đạo thành công, Nữ Oa vẫn luôn thủ hộ tại bên cạnh, trên mặt không khỏi lộ ra vài phần vui mừng.

Hậu Thổ gật đầu, trên mặt nàng cũng nở nụ cười, nói: "Nữ Oa tỷ tỷ, tỷ bảo hộ Chân Linh của thiếp thân, thiếp thân đều nhìn thấy cả đấy!" Nữ Oa thân mật khoác tay Hậu Thổ, nghe vậy cười nói: "Người đáng cảm tạ nhất chính là Tử Vi đại ca mới đúng!" "Ừm!" Hậu Thổ nghe lời Nữ Oa nói, khẽ gật đầu, đôi mắt trong veo dịu dàng nhìn về

phía Tử Vi trước mặt, trên mặt tràn đầy ý mềm mại, khẽ cắn môi, nói: "Tử Vi đại ca, cảm ơn huynh!" Tử Vi lại cười nhạt, mở miệng nói: "Giữa chúng ta hà tất phải khách khí như vậy?" "Ong!" Đang nói chuyện, trong hư không xa xôi đột nhiên truyền đến từng trận ba động, thu hút sự chú ý của mọi người.

Chỉ thấy!

Thiên Đạo chi lực nồng đậm vô cùng giáng xuống, từng trận kim sắc quang hoa chớp động, hình thành bốn luồng xoáy Linh Khí khổng lồ vô cùng, không ngừng nuốt chửng Tinh Hoa trời đất, nhanh chóng ngưng tụ ra bốn thân ảnh! "Ong...

Ong..." Quang hà vô tận lưu chuyển, Thánh Nhân chi khu của bốn người Lão Tử một lần nữa ngưng tụ, xuất hiện giữa trời đất!

Thấy cảnh này, không biết bao nhiêu người trong lòng sinh ra cảm thán!

Thánh Nhân đã ký thác một tia Nguyên Thần vào Thiên Đạo, bất tử bất diệt, vĩnh hằng bất hủ, siêu thoát vô lượng Lượng Kiếp!

Cho dù bị Tử Vi đánh nát Thánh Nhân chi khu thì sao, tuy rằng đã ném đi thể diện một cách đau đớn, nhưng sẽ không vẫn lạc, nhiều nhất là có chút khó coi mà thôi.

Nếu không có thủ đoạn đặc biệt, Thánh Nhân chỉ có thể bị phong cấm, nhưng thực sự khó mà giết chết được.

Nhanh chóng.

Thân ảnh bốn người Lão Tử một lần nữa xuất hiện giữa trời đất, nhìn Hậu Thổ đã Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trên mặt đều không khỏi lộ ra vài phần vẻ khổ sở.

Hành động ngăn cản Hậu Thổ của họ, đã triệt để kết thúc bằng thất bại!

Ánh mắt Lão Tử dừng trên khuôn mặt Tử Vi, khẽ thở dài, đối với Hậu Thổ nói: "Bần đạo chúc mừng Hậu Thổ Đạo Hữu Chứng Đạo Hỗn Nguyên, từ nay bất hủ bất diệt!" Vì Hậu Thổ Chứng Đạo đã thành sự thật, lúc này cần phải biết tiến biết lùi!

Nguyên Thủy liếc Lão Tử một cái, sắc mặt khó coi vô cùng, như đáy nồi đen, nhưng lại không mở miệng.

Y vốn là người coi trọng thể diện nhất, vừa mới bị Tử Vi đánh nát, bây giờ lại phải tươi cười chào đón Tử Vi, thực sự không làm được!

Ngược lại Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở Tây Phương nhìn nhau, đều mở miệng nói: "Chúng ta cung hạ Hậu Thổ Đạo Hữu Chứng Đạo Hỗn Nguyên!" "Hừ!" Nghe lời ba người nói, Hậu Thổ không khỏi hừ lạnh một tiếng, trên khuôn mặt tươi cười lộ ra vài phần vẻ chán ghét, không ngừng châm chọc nói: "Chỉ sợ mấy vị Đạo Hữu mong bản cung chết đi thì hơn!" Nghe vậy.

Thần sắc Lão Tử vẫn như cổ tỉnh không gợn sóng, như thể không nghe thấy gì; sắc mặt Nguyên Thủy lại càng đen hơn!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì không khỏi đầy vẻ ngượng nghịu, cười bồi nói: "Hiểu lầm, a a, đều là hiểu lầm!" "Oanh long long!" Đang nói chuyện, Lục Đạo Luân Hồi do Tổ Vu Chân Thân của Hậu Thổ diễn hóa thành đã xảy ra biến hóa, như sáu bánh xe khổng lồ vô cùng, dần dần từ trên trời rơi xuống, từ từ chìm vào U Minh Huyết Hải!

Cả phiến Huyết Hải đều kịch liệt cuồn cuộn, sóng bẩn đánh trời, huyết khí ngút trời, đã xảy ra đại bạo động!

Sắc mặt Minh Hà Lão Tổ không khỏi biến đổi, cảm giác Bản Nguyên chi lực của Huyết Hải đã giảm đi rất nhiều.

Đột nhiên! "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Túc tắc chín tiếng nổ lớn vô cùng từ giữa trời đất truyền đến, cả Hồng Hoang Thế Giới đều chấn động kịch liệt, trời rung đất chuyển, tựa như tận thế sắp đến! "Chuyện gì vậy?!" "Đã xảy ra chuyện gì!" Vô số sinh linh cảm thấy chấn kinh, trên mặt lộ vẻ kinh khủng, tất cả đều không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng!

Ngay sau đó, trong lòng tất cả sinh linh đều nảy sinh một cỗ cảm ứng không rõ.

Dưới đại địa Hồng Hoang Thế Giới, U Minh Giới tương ứng với Thiên Giới, Nhân Giới đã khai tịch, cuối cùng đã xuất hiện giữa trời đất! "Thúc!" Ở nơi xa xôi vô tận!

Nơi Thái Sơn tọa lạc, thuận theo thế của Thiên Địa, khai tịch ra một phương U Minh Giới Thông Đạo khổng lồ vô cùng, từ đó xông ra một đạo thần quang mãnh liệt, quán thông Tứ Cực Hoàn Vũ!

Từ nay về sau, phách hồn, Chân Linh của Hồng Hoang Đại Lục muốn chuyển sinh nhập U Minh Giới, chỉ có thể từ U Minh Giới Thông Đạo tiến vào!

Hai giới thông đạo vừa xuất hiện, tất cả cô hồn dã quỷ giữa trời đất như thể bị hấp dẫn, tất cả đều bay về phía Thái Sơn, muốn tiến vào U Minh Giới để chuyển thế.

Trên Cửu Thiên, Công Đức Kim Quang không ngừng rải xuống, tất cả đều chìm vào cơ thể Hậu Thổ!

U Minh Giới lạc thành, hồn phách chuyển thế trọng tu, là một việc Công Đức vô lượng, Hậu Thổ có thể từ đó thu được Công Đức và Khí Vận vô tận!

Ngay lúc đó, Chuẩn Đề ở Tây Phương đột nhiên nhãn châu đảo

một vòng, thấy Công Đức to lớn như vậy, y cười hì hì với vẻ mặt dơ bẩn, mở miệng nói: "Hậu Thổ Đạo Hữu, giờ đây U Minh Giới đã khai tịch, Lục Đạo Luân Hồi đã lập, cần có sinh linh trấn thủ, để duy trì trật tự, Tây Phương chúng ta nguyện ý giúp một tay, thấy sao?" "....." Nghe lời Chuẩn Đề nói, Hồng Hoang chúng sinh đều chấn kinh, từng người một mắt tròn xoe miệng há hốc!

Sau đó là một trận xôn xao!

Thánh Nhân Chuẩn Đề cũng quá vô sỉ rồi!

Chương 220

Sớm đã nghe nói hai vị Thánh Nhân Tây Phương, đặc biệt là Thánh Nhân Chuẩn Đề phẩm hạnh dường như không tốt, ngay cả Thánh Vị ở Tử Tiêu Cung ngày xưa cũng phải khóc lóc mà có được, ban đầu mọi người còn giữ thái độ bán tín bán nghi!

Nhưng bây giờ!

Thấy cảnh này, chúng sinh đều tin!

Loại chuyện vô sỉ này, Chuẩn Đề thật sự làm được!

Họ đã đánh giá thấp mức độ vô sỉ của Chuẩn Đề rồi.

Rõ ràng vừa mới ra tay ngăn cản Hậu Thổ thành đạo, kết quả bây giờ thì hay rồi, thấy có lợi lộc để lấy, lập tức thay đổi thái độ, tạo thành sự đối lập rõ ràng với trước đó!

Cái dáng vẻ như tiểu nhân nhảy nhót kia... thật khiến người ta buồn nôn!

Không chỉ Hồng Hoang chúng sinh, ngay cả Lão Tử, Nguyên Thủy đều không kìm được, có chút chán ghét nhìn Chuẩn Đề một cái.

Nghĩ phẩm hạnh như thế này, cư nhiên cũng có thể trở thành một trong Lục Thánh, quả thực là nhục nhã khi phải sánh vai cùng y!

Thậm chí!

Ngay cả Tiếp Dẫn cũng hơi nhíu mày, khuôn mặt già nua cũng cảm thấy có chút không giữ nổi thể diện, ánh mắt y nhìn sang chỗ khác.

Tuy Chuẩn Đề là vì lợi ích của Tây Phương, nhưng cách làm như vậy, quả thực có chút đánh mất phẩm cách của Thánh Nhân! "Chuẩn

Đề, đồ vô sỉ!" Nghe vậy.

Hậu Thổ đầu tiên hơi sững sờ, sau đó liền không kìm được mà giận dữ quát.

Nữ Oa cũng tú mi khẽ nhíu, trong đôi phượng mâu lộ ra vẻ chán ghét, nhẹ nhàng nói: "Chuẩn Đề, ngươi có mặt mũi nào mà nói ra lời như vậy!" Tử Vi càng thần sắc lạnh lẽo, đôi mắt y nhìn về phía Chuẩn Đề.

Cảm nhận được ánh mắt của Tử Vi, trong lòng Chuẩn Đề không khỏi giật mình một cái, sợ lại chọc giận vị Sát Thần này, liền vội vàng sửa lời nói: "Ha ha, nói đùa thôi!

Sư huynh, chúng ta về Tây Phương đi!" Nói xong!

Chuẩn Đề liền kéo Tiếp Dẫn bên cạnh, hóa thành một đạo độn quang, bay về phía Đại Địa Tây Phương!

Tử Vi ánh mắt lại nhìn về phía Lão Tử và Nguyên Thủy, trầm giọng nói: "Chuyện ngày hôm nay, Bản Tôn đã ghi nhớ!

Ngày sau sẽ tìm các ngươi tính sổ!" Hiện tại U Minh Giới khai tịch, Lục Đạo Luân Hồi vừa mới sinh ra, còn nhiều việc phải làm, Tử Vi không có thời gian dây dưa với bốn người.

Lão Tử và Nguyên Thủy nhìn nhau, không nói một lời, đều tự mình rời đi, quay về đạo trường.

Tới nước này, ở lại cũng không còn ý nghĩa gì. "Oanh long long!" Lục Đạo Luân Hồi không ngừng hạ xuống, cuối cùng xuyên thấu Hồng Hoang Đại Địa, giáng lâm U Minh Giới!

Tử Vi Pháp Lực cuốn một cái, liền bao lấy Nữ Oa, Hậu Thổ bên cạnh - à phải rồi, còn có Minh Hà Lão Tổ, cùng bay về phía U Minh Giới!

Thoáng nhìn qua!

Cả U Minh Giới đều trống rỗng, đồng dạng có núi sông đồi núi, đại địa phập phồng, từng dòng sông Âm Gian chảy xiết, bầu trời lại đen tối.

Mỗi tấc không gian đều tràn ngập Trọc Sát chi khí nồng đậm, lạnh thấu xương.

Tiên Linh bình thường căn bản vô pháp trường thời gian đích ngốc tại lý tu luyện, phủ tắc tất hội bị trọc khí nhập thể, tâm trí, Đạo Pháp đều sẽ bị ảnh hưởng! "Đây là U Minh Giới sao?" Minh Hà Lão Tổ nhìn trái nhìn phải, có chút kinh ngạc nói.

Hậu Thổ lại như thể tâm có cảm ứng, giơ tay vẫy một cái, trong U Minh Giới lập tức có hai đạo lưu quang bay về phía nàng, nhanh chóng xuất hiện trong tầm mắt mấy người.

Lần lượt là một cuốn sách và một cây bút!

Sách là Sinh Tử Bạc, bút là Phán Quan Bút, đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể dùng để trấn áp Khí Vận Địa Phủ!

Sau khi thu lấy hai kiện pháp bảo, đoàn người liền bay về phía chính giữa U Minh Giới!

Đó là nơi Lục Đạo Luân Hồi giáng xuống!

Lục Đạo Luân Hồi tọa lạc ở chính giữa U Minh Giới, vô tận quỷ hồn đều đang bồi hồi xung quanh, muốn tiến vào trong đó!

Chỉ là bây giờ Lục Đạo Luân Hồi chưa bắt đầu vận chuyển, những u hồn này tự nhiên không thể tiến vào trong đó, khó mà chuyển thế.

Hậu Thổ mở miệng hỏi: "Tử Vi đại ca, U Minh Giới xuất thế, cần phải kiến lập Địa Phủ, quản lý Lục Đạo Luân Hồi, không biết chủ

Địa Phủ, nên để ai đảm nhiệm?" Trong U Minh Giới.

Nghe lời Hậu Thổ nói, Tử Vi hơi trầm ngâm, trong đầu y liền xẹt qua từng thân ảnh.

Cuối cùng.

Tử Vi cười nhạt, mở miệng nói: "Minh Giới là nơi sinh linh sau khi chết, là tử địa!

Tiên Linh bình thường đều không thích hợp đảm nhiệm tôn vị chủ Địa Phủ." Nói đến đây, Tử Vi hơi dừng lại, giơ tay đánh ra một đạo huyền quang, lập tức hình thành một thông đạo không gian, liên kết với Hồng Hoang Đại Địa!

Trong Bất Tử Sơn! "Oanh!" Một tiếng cự hưởng, trong Bất Tử Điện, thân ảnh Tướng Thần xuất hiện, chu thân tử khí triều quanh, y nhếch mép cười lạnh.

Một bước đạp ra, y liền tiến vào thông đạo không gian, trong nháy mắt giáng lâm U Minh Giới, xuất hiện trước mặt mấy người. "Tướng Thần!?" Thấy thân ảnh Tướng Thần, Minh Hà Lão Tổ không khỏi kinh hãi.

Không phải muốn chọn chủ Địa Phủ sao, sao lại là Tướng Thần của Bất Tử Sơn?!

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt Minh Hà Lão Tổ chợt lóe, như thể đã hiểu ra, liền trầm mặc.

Ngược lại Hậu Thổ và Nữ Oa, cũng không có quá nhiều kinh ngạc.

Hai nàng vì mối quan hệ thân cận với Tử Vi, mà không lâu trước đó đã biết chuyện Tướng Thần là một hóa thân của Tử Vi.

Sau khi Tướng Thần xuất hiện, y cười quái dị một tiếng, trong

mắt lóe lên một tia huyết mang, liền chắp tay nói: "Tướng Thần bái kiến Thiên Đế, Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương!" Tử Vi gật đầu, mở miệng phân phó nói: "Địa Phủ sắp xuất hiện, không người trấn áp, chức Phong Đô Đại Đế vậy do ngươi đảm nhiệm đi!" Thiên Địa Nhân Tam Giới, bất luận giới nào đều cực kỳ trọng yếu, không dung một chút sơ suất!

Thiên Giới có bản tôn Tử Vi trấn thủ, vạn vô nhất thất!

U Minh Giới do Tướng Thần, thân là Tổ Thi trấn áp, là thích hợp nhất, hoàn toàn có thể yên tâm!

Bởi vậy sẽ khiến một bộ phận người nghi ngờ mối quan hệ giữa y và Tướng Thần, điều đó cũng không sao, đến cục diện hiện tại, căn bản không thể ảnh hưởng đến đại cục nữa!

Cùng với từng bước cờ của Tử Vi hạ xuống, cả Hồng Hoang Tam Giới, đều sẽ bị y nắm chặt trong tay!

Đợi Chư Thánh phản ứng, đã quá muộn!

Khi đó bất luận có nguyện ý hay không, tất cả đều phải quy thuận Thiên Đình, phụng Thiên Đế làm tôn!

Tử Vi nói xong, Hậu Thổ liền vung ngọc thủ, Sinh Tử Bạc, Phán Quan Bút trong tay nàng bay ra, rơi vào trong tay Tướng Thần.

Chương 221

"Vâng!" Tướng Thần nhận lấy hai kiện pháp bảo, lạnh lùng cười.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, tố thủ vung lên, đánh ra từng đạo tiên quang, vận dụng Hỗn Nguyên Đại Pháp Lực, khu vực Lục Đạo Luân Hồi lập tức phát sinh kịch chấn!

Trên đại địa, xuất hiện một phiến thành quách liên miên, ở giữa nhất là một cung điện đen kịt khổng lồ vô cùng, âm phong trận trận, sâm lãnh vô cùng, diễn hóa ra Địa Phủ!

Ở tầng ngoài cùng là một hùng quan cao lớn vô cùng, vô cùng hùng vĩ, trên đó viết ba chữ lớn 'Quỷ Môn Quan'!

Sau Quỷ Môn Quan, chính là một con đường nhỏ quanh co khúc khuỷu, chính là Hoàng Tuyền Lộ lừng danh!

Phàm là sinh linh thế gian, trải qua hai giới thông đạo, Quỷ Môn Quan, đi Hoàng Tuyền Lộ, liền triệt để trở thành người cõi Âm Gian!

Hai bên Hoàng Tuyền Lộ nở rộ hoa Bỉ Ngạn đen kịt, tượng trưng cho quốc độ của người chết.

Dọc đường đi qua Ác Cẩu Lĩnh, Kim Kê Lĩnh, Vọng Hương Đài, Tam Sinh Thạch, Chiếu Nghiệt Kính, Hồn Nhai, Uổng Tử Thành và các địa giới khác.

Điều rõ ràng nhất!

Trong Hoàng Tuyền Lộ, bị một con sông Âm Hà huyết hoàng sắc cắt ngang, chính là Vong Xuyên Hà!

Trong Vong Xuyên Hà toàn bộ đều là rắn rết chuột bọ, tanh tưởi xộc thẳng vào mũi, phàm là người sinh thời có tội nghiệt cực lớn, vô cùng cần phải tắm một lần trong Vong Xuyên Hà, rửa sạch tội nghiệp

cả đời, mới có thể lên bờ!

Trên mặt sông, đương nhiên là Cầu Nại Hà lừng danh trong hậu thế rồi!

Hồn phách đến Cầu Nại Hà, uống Mạnh Bà Thang, liền sẽ bị phong ấn tất cả ký ức tiền thế, bị Âm Sai chỉ dẫn, đi đến Lục Đạo Luân Hồi, dựa theo tội nghiệt lớn nhỏ của tiền thế, quyết định đầu thai vào đạo nào trong Lục Đạo!

Phong Đô Thành tọa lạc ở trung tâm Địa Phủ, còn thiết lập Thập Bát Tầng Địa Ngục, chuyên dùng để chỉnh trị những người sinh thời phạm vô tận tội ác!

Đằng sau Địa Phủ, truyền thuyết là Âm Sơn!

Một khi vào Âm Sơn, cho dù quỷ hồn có Pháp Lực thao thiên, cũng đừng hòng thoát ra, sẽ mắc kẹt trong sự khô tịch vô tận, vĩnh sinh vĩnh thế không được siêu sinh!

Cho nên Âm Sơn chuyên dùng để trừng phạt những người tội ác tày trời, không được chuyển thế.

Điều đáng nói là.

Sau khi U Minh Giới xuất thế, U Minh Huyết Hải bị Lục Đạo Luân Hồi quán thông, đồng dạng liên thông Âm Dương Lưỡng Giới, gần Âm Sơn!

Chỉ là, hồn phách bình thường một khi tiến vào Huyết Hải, liền sẽ vĩnh viễn trầm luân trong đó mà thôi.

Cho nên, nơi Thái Sơn vẫn là thông đạo Âm Dương Lưỡng Giới duy nhất.

Tử Vi gật đầu, mở miệng nói: "Lục Đạo Luân Hồi cần có người trấn thủ, tộc nhân A Tu La của Minh Hà Đạo Hữu sinh ra trong U

Minh Huyết Hải, có thể chọn ra một bộ phận người, trấn thủ lối vào A Tu La Đạo trong Lục Đạo!" "Đa tạ Thiên Đế!" Minh Hà Lão Tổ nghe vậy trên mặt không khỏi lộ ra vài phần vẻ vui mừng. "Còn về năm đạo còn lại..." Tử Vi hơi trầm ngâm, liền nhìn về phía Hậu Thổ bên cạnh, mở miệng nói: "Trừ Cương Thi tộc do Tướng Thần thống suất ra, U Minh Giới thích hợp cho Vu Tộc sinh tồn, có thể chọn ra một bộ phận Vu Tộc trấn thủ!" "Tốt!" Hậu Thổ trên mặt lộ ra vài phần ý cười nhạt, gật đầu.

Sau khi xử lý xong chuyện Địa Phủ, Minh Hà và Tướng Thần liền quay về Hồng Hoang Đại Địa. .....Trong Phong Đô Đại Đế Điện, chỉ còn lại Tử Vi cùng Hậu Thổ, Nữ Oa ba người.

Xử lý xong tất cả mọi chuyện, cuối cùng cũng có được một khoảnh khắc rảnh rỗi.

Hậu Thổ cười nhìn Tử Vi, nói: "Lần này nếu không phải Tử Vi đại ca, thiếp thân e rằng thật sự nguy hiểm rồi!" Tử Vi cười nói: "Có ta ở đây, tự nhiên sẽ không để nàng gặp chút động chạm nào." Nghe lời nói ân cần như vậy của Tử Vi, trong lòng Hậu Thổ lập tức dâng trào vô tận vui mừng.

Nữ Oa nghe vậy, đột nhiên hiểu ra, có chút nói: "Đúng rồi, Tử Vi đại ca, Lão Tử lần này thật đáng ghét, ngăn cản Hậu Thổ muội muội thành đạo, huynh định tha cho y sao?" "Yên tâm!" Tử Vi cười nhạt, mở miệng nói: "Tất cả nhân quả, ta đều ghi nhớ trong lòng, đến lúc sẽ từng người một tính toán, không một ai chạy thoát!" "Ừm!" Nữ Oa khẽ gật đầu, không nói thêm.

Nàng biết Tử Vi làm việc luôn có mưu lược, định sẵn mọi việc, e rằng đã nắm giữ tất cả trong tay, vì vậy nàng không lo lắng.

Trong không gian u ám, ánh sáng yếu ớt, vĩnh viễn như đang ở thời khắc đêm tối buông xuống.

Không biết từ lúc nào.

Một cỗ khí tức dị thường bắt đầu nảy nở trong không khí.

Tử Vi nhìn trái nhìn phải, ánh mắt dừng lại trên khuôn mặt Nữ Oa và Hậu Thổ, y hắng giọng một tiếng, nói: "Nơi này, trừ ánh sáng hơi tối ra, thật ra cũng không tệ..." "Ừm!" Hậu Thổ và Nữ Oa đều khẽ gật đầu, chỉ khẽ "ừm" một tiếng.

Không hiểu vì sao, các nàng đều có chút không dám nhìn Tử Vi, không khí ngược lại càng thêm ngượng nghịu!

Tử Vi nhìn hai nàng, giữa thần sắc lại có chút vướng mắc.

Tâm tư của Nữ Oa và Hậu Thổ đối với y, tự nhiên y biết rõ mười mươi.

Chỉ là.

Tử Vi vẫn luôn theo đuổi Đại Đạo Cơ Duyên, một đường quét ngang, ra tay dứt khoát không chút do dự, chiến lực kinh thế vô song, để lại uy danh vô tận ở Hồng Hoang.

Nhưng!

Duy độc có một điểm.

Tử Vi thực sự không giỏi lắm chuyện tình cảm nam nữ!

Nếu mở miệng nói rõ, lại không biết nên nói thế nào.

Nhưng nếu không mở miệng, không khí cứ mập mờ thế này, thực sự khiến người ta khó xử a!

Tử Vi hé môi, nhưng không biết nên nói gì.

Đột nhiên. "Phốc xuy..." Hậu Thổ nhìn Tử Vi một cái, lại không kìm được mà bật cười thành tiếng.

Tử Vi đầy vẻ kỳ lạ nhìn Hậu Thổ, không khỏi nói: "Hậu Thổ,

nàng cười cái gì?" Hậu Thổ khuôn mặt tươi cười hơi hồng, đôi mắt trong veo thú vị vô cùng nhìn Tử Vi, như thể lần đầu tiên gặp mặt, cười tủm tỉm nói: "Không ngờ vị Thiên Đế Chí Cao Vô Thượng, Bá Khí Vô Song trong mắt mọi người, cũng có lúc hoảng loạn như vậy!" "Lạc lạc..." Nghe lời Hậu Thổ nói, Nữ Oa một bên cũng không nín được cười, khúc khích cười, phát ra một trận tiếng cười trong trẻo như chuông bạc. "???" Nghe lời Hậu Thổ nói, Tử Vi đầu tiên hơi sững sờ, sau đó liền 'đại nộ'!

Nếu y không phản ứng, tôn nghiêm Thiên Đế ở đâu?!

Không nói hai lời!

Tử Vi đứng dậy, dang rộng hai tay, một phen bạo lực ôm hai nàng vào lòng, đi về phía nội thất!

Phong Đô Đại Đế Phủ vốn dĩ tĩnh mịch vô thanh, tựa như chết lặng, hôm nay lại có vẻ không mấy yên bình.

Trong nội thất không ngừng truyền ra từng trận âm thanh.

Lúc như cuồng phong bạo vũ, lúc như dòng suối róc rách; lại đột nhiên chuyển ngoặt cao vút vô cùng, như chim đỗ quyên kêu ra máu vậy!

Hiển nhiên!

Trận chiến đấu diễn ra bên trong vô cùng kịch liệt!

Không biết đã bao lâu, âm thanh mới dần dần yên tĩnh trở lại.

Trải qua trận chiến này, Tử Vi đã triệt để duy trì được uy nghiêm vô thượng của mình với tư cách là Thiên Đế.

Chương 222

Nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ bên cạnh, khóe miệng Tử Vi không khỏi lộ ra một nụ cười nhạt.

Ai có thể ngờ.

Vị Thánh Khiết Cao Quý, không dung tiết độc Thánh Nhân Nương Nương trong mắt vô tận chúng sinh, tư hạ lại...

Khẽ thở dài một hơi, Tử Vi liền khoanh chân nhắm mắt, bắt đầu đả tọa, điều dưỡng tinh khí thần của bản thân.

Tiêu hao vừa rồi, có vẻ khá lớn... .....Cứ như vậy.

Ba người ở trong Địa Phủ mới kiến thành suốt mấy trăm năm, mỗi ngày bầu bạn, sau đó mới cùng nhau quay về Thiên Giới!

Vừa đặt chân đến Đại La Thiên, thấy Thái Chân Tây Vương Mẫu đang đợi trước điện, nàng thấy ba người, sắc mặt liền vui mừng, vội vàng bước sen nghênh đón. "Tử Vi đại ca, Nữ Oa tỷ tỷ, Hậu Thổ muội muội, cuối cùng cũng về rồi!" "Thái Chân muội muội (tỷ tỷ)!" Nữ Oa và Hậu Thổ một người trái một người phải, vô cùng thân mật khoác tay ngọc của Tây Vương Mẫu. "Ừm!" Tử Vi khẽ gật đầu, mở miệng nói: "Chuyến này đi, ngược lại để các nàng chờ lâu rồi." Kỳ thực lần này, Tử Vi ra tay bảo hộ Hậu Thổ, cho đến khi Địa Phủ kiến thành, cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

Mấy trăm năm đó, chủ yếu Tử Vi ở trong Địa Phủ bầu bạn với hai nàng, sống thế giới của hai người, chính xác hơn là ba người.

Đương nhiên.

Trong thời gian này, không thiếu những lúc ân ái mặn nồng, phong hoa tuyết nguyệt.

Tây Vương Mẫu có chút tò mò nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ bên cạnh, tựa hồ có chút nói: "Sao vừa đi mấy trăm năm, sắc mặt lại có vẻ tốt hơn vậy?" "A?!" Nghe lời Tây Vương Mẫu nói, sắc mặt hai nàng đều không khỏi đỏ bừng, đôi mắt đẹp vô thức nhìn về phía Tử Vi, nhưng trong miệng lại nói: "Nào có, Thái Chân nhìn nhầm rồi...", đừng trách Tử Vi ra tay quá tàn nhẫn..... "Vậy sao?" Tây Vương Mẫu nghi ngờ nhìn hai nàng một cái, ánh mắt lại dừng trên người Tử Vi, trong đôi phượng mâu tràn đầy vẻ nghi ngờ.

Không biết vì sao...

Nàng vốn thông tuệ nhạy cảm, luôn cảm thấy lần này giữa ba người dường như đã xảy ra một chuyện gì đó không ai biết, đợi sau khi Tử Vi đi, chỉ còn lại ba tỷ muội, nhất định phải "thẩm vấn" một phen cẩn thận!

Nghĩ vậy, Tây Vương Mẫu trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Sau khi Hậu Thổ lấy thân hóa Luân Hồi, giữa thiên địa một lần nữa khôi phục sự yên bình khó có được, vạn vật hân hoan hướng vinh, bắt đầu phát triển mạnh mẽ!

Trong thời gian này, cũng đã xảy ra một đại sự chấn động cả Hồng Hoang!

Vu Tộc tuyên bố toàn tộc gia nhập Thiên Đình!

Tin tức này vừa ra, lập tức chấn động cả Hồng Hoang, tin tức truyền đi, quả thực như đã đổ dầu vào lửa vậy!

Vốn dĩ hai tộc Vu Yêu đối lập, liên tiếp hai lần đại chiến đều không phân định được thắng bại thực sự, ngược lại còn vì chọc giận Thiên Đế, mà Thái Nhất Đông Hoàng của Yêu Tộc bị cường thế chém chết!

Nay, Vu Tộc đã gia nhập Thiên Đình, trở thành thuộc hạ của Thiên

Đế!

Điều này tương đương với việc Thiên Đình gánh vác nhân quả Lượng Kiếp giữa hai tộc Vu Yêu.

Cứ như vậy!

Yêu Tộc coi như đã đứng ở mặt đối lập với Thiên Đình, Đế Tuấn muốn xưng bá Hồng Hoang, nhất định phải khiêu chiến địa vị của Thiên Đình.

Chỉ là... với bản lĩnh của cả Yêu Tộc mà Đế Tuấn có, muốn lay chuyển Thiên Đình, cái cự vật khổng lồ này, quả thực không phải là một chuyện dễ dàng.

Thậm chí trong mắt một số tiên linh, cách làm như vậy quả thực là trứng chọi đá, tự tìm diệt vong!

Dù sao!

Chiến lực của Thiên Đế cử thế vô song, từng đối quyết Đạo Tổ, không những không hề yếu thế chút nào, thậm chí còn khiến Đạo Tổ chịu một chút thiệt thòi nhỏ, mất thể diện!

Không lâu trước đó!

Y còn một mình đối chiến Tứ Thánh, dùng một thái độ vô cùng cường thế, gần như nghiền ép, đánh nát Tứ Thánh từng người một!

Ngay cả Thánh Nhân Chí Cao Vô Thượng, trước mặt Thiên Đế Tử Vi, cũng triệt để mất đi ánh hào quang.

Chiến lực như vậy, quét ngang vạn cổ, áp đảo Tam Thiên Giới, thực sự quá đáng sợ!

Không ai biết tu vi của Thiên Đế đã cường đại đến mức độ nào!

Không hề khoa trương chút nào.

Trong lòng vô tận chúng sinh, Thiên Đế là vô địch!

Trừ Thiên Đế ra, trong Thiên Đình còn có Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương hai vị Thánh Nhân, ngoài ra còn có Phục Hy Đạo Nhân, Thái Sơn Thần Chủ Kim Hồng Thị ngũ huynh đệ, cho đến một đám Chuẩn Thánh như Khổng Tuyên.

Tiên Quan cấp bậc Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên có đến hàng vạn, Thiên Binh Thiên Tướng càng vô số.

Lại thêm Vu Tộc vừa mới gia nhập Thiên Đình...

Thiên Đình đã trở thành thế lực khổng lồ nhất giữa Hồng Hoang Thiên Địa.

Cho dù mấy Đại Giáo do mấy vị Thánh Nhân lập gộp lại, trừ đi số lượng Thánh Nhân, e rằng cũng còn kém xa.

Yêu Tộc có gì?

Đại Năng cấp độ Hỗn Nguyên không có một ai, Đế Tuấn cũng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh Viên Mãn, cho dù có vạn ức Yêu Binh, trước chiến tranh thực sự, cũng chỉ là bia đỡ đạn mà thôi.

Đế Tuấn nếu tranh hùng với Thiên Đế, vô nghi là thiêu thân lao vào lửa, tự tìm diệt vong.

Thiên Đế và Đế Tuấn trên người đều có Đế Hoàng Mệnh Cách, trong Hồng Hoang, chỉ có thể có một vị Thiên Đế Chí Cao thực sự.

Càng không nói đến Thái Nhất đã bị Tử Vi chém chết, thù hận giữa hai người sớm đã không thể hóa giải.

Cho nên, giữa hai người tất yếu sẽ có một trận chiến!

Thậm chí.

Trong lòng không ít người đều sinh ra một loại dự cảm.

Một khi Thiên Đình và Yêu Tộc khai chiến, e rằng sẽ là trận chiến cuối cùng, các thế lực trong Hồng Hoang sẽ phải trải qua một đợt thanh tẩy lớn.

Hoặc Thiên Đình sụp đổ, hoặc Yêu Tộc bại vong!

Một khi khai chiến, tất nhiên sẽ kinh thiên động địa!

Bất kể Hồng Hoang chúng sinh nói gì, Tử Vi vẫn ở trong Thiên Đình tu luyện Đạo Pháp, tham ngộ Hỗn Nguyên Đại Bí, muốn tu vi lên một tầng lầu nữa.

Trong Hồng Hoang, cá lớn nuốt cá bé, chỉ có tu vi đủ cường đại, mới có thể không sợ hãi bất cứ điều gì!

Nắm đấm cứng mới là đạo lý.

Chương 223

Hiện nay Thiên Đình vô cùng ổn định, có thể quản hạt Tam Giới, thậm chí ngay cả Thánh Nhân cũng không muốn chọc ghẹo nhiều.

Suy cho cùng, chẳng phải vì trong Thiên Đình có Tử Vi vị Thiên Đế tọa trấn sao!

Kỳ thực, hiện nay địa vị thống trị của Thiên Đình trông có vẻ vững chắc, siêu nhiên vô cùng, nhưng đồng dạng cũng đối mặt với nhiều ẩn họa.

Vấn đề lớn nhất chính là Thiên Đạo!

Dưới Thiên Đạo đại thế, sẽ âm thầm ảnh hưởng đến sự cân bằng thế lực Tam Giới, khiến tu vi của Lão Tử và những người khác tăng nhanh hơn!

Mấy vị Thánh Nhân cũng đối với Thiên Đình hổ thị đan đan!

Ngoài ra.

Yêu Tộc do Đế Tuấn suất lĩnh, đồng dạng muốn lật đổ sự thống trị của Thiên Đình, trở thành Thiên Địa Bá Chủ!

Sở dĩ tất cả vấn đề vẫn chưa bùng phát, trông không hề nổi bật, chỉ vì có Tử Vi ở đó, dùng sức một mình trấn áp tất cả mà thôi.

Đại Đạo chi lộ, chính là ở chữ "tranh"!

Tranh với trời, tranh với đất, tranh với người!

Tử Vi muốn phá vỡ tất cả số mệnh, không chỉ có ý chí, muốn theo đuổi cảnh giới Vĩnh Hằng Đại Đạo.

Mà còn dưới sự thúc đẩy của Thiên Địa đại thế, bị dòng chảy Tuế Nguyệt ôm lấy không ngừng tiến về phía trước!

Vĩnh không ngừng nghỉ!

Nhưng sau khi Vu Tộc gia nhập Thiên Đình, một bộ phận tộc nhân tiến vào U Minh Giới, hóa thân thành Quỷ Binh Quỷ Tướng, duy trì trật tự Địa Phủ.

Số còn lại, thì vẫn ở lại tổ địa Bách Vạn Quần Sơn.

Cứ như vậy, không gian sinh tồn của Nhân Tộc lại được mở rộng đáng kể, phạm vi cương vực sinh sống ngày càng lớn.

Cùng với thời gian trôi đi, Yêu Tộc vốn chiếm giữ Tứ Hải cũng bắt đầu thiên di về Hồng Hoang Đại Địa, một lần nữa quay về sinh sống trên Hồng Hoang Đại Lục.

Do cảnh tượng Thiên Đế nổi giận chém giết Thái Nhất trước đó vẫn còn rõ mồn một, Yêu Tộc lần này ngược lại đã học khôn, thành thật tu luyện, thổ nạp Thiên Địa Nguyên Khí, cũng không còn đi quấy nhiễu Nhân Tộc một cách không biết điều nữa!

Lại thêm có Thiên Binh Thiên Tướng, các lộ Tiên Thần thỉnh thoảng tuần tra Hồng Hoang, cũng không có tranh chấp lớn.

Dần dần.

Càng lúc càng nhiều Yêu Tộc một lần nữa dũng mãnh nhập Hồng Hoang Đại Địa!

Giữa thiên địa, cư nhiên lại có thêm vài phần cảnh tượng tường hòa.

Điều duy nhất có chút kỳ lạ là, cao tầng Yêu Tộc lại gần như không một ai xuất hiện, như thể đã thu liễm rất nhiều.

Đế Tuấn lại càng triệt để tiêu thanh nặc tích, dường như đã biến mất khỏi Hồng Hoang Thế Giới. .....

Tây Hải, Yêu Hoàng Cung.

Kể từ khi Vân Mộng Trạch Nữ Thần sinh hạ mười Tiểu Kim Ô cho Đế Tuấn, mười vị Yêu Tộc Thái Tử này liền được cả Yêu Đình che chở, trở thành cục cưng của Yêu Tộc!

Và.

Do Đế Tuấn vẫn luôn bế quan tu luyện, muốn khám phá bí ẩn cảnh giới Hỗn Nguyên, cho nên mười Tiểu Kim Ô từ khi sinh ra đã thiếu không ít sự quản giáo.

Cứ như vậy, càng hình thành nên tính cách vô pháp vô thiên, cho rằng thân là Yêu Tộc Thái Tử, dưới gầm trời này, không một ai dám chọc ghẹo!

Cùng với sự trưởng thành của mười Tiểu Kim Ô, tình huống này không những không hề tốt lên chút nào, ngược lại còn biến bản gia lệ, càng ngày càng làm càn. "Oanh!" Một ngày nọ, khi mấy Tiểu Kim Ô đùa giỡn, không ngừng đánh ra từng đám Thái Dương Chân Hỏa, thiêu rụi hơn nửa cả Yêu Hoàng Cung.

Thậm chí!

Mấy vị Yêu Thần trước đó đến khuyên can, đều bị thiêu chết tại chỗ!

Thái Dương Chân Hỏa đó lợi hại đến nhường nào, một tia nhỏ thôi cũng có thể đốt cháy hư không, những Đại La Kim Tiên bình thường đó sao chịu đựng nổi! "Đồ súc sinh, quỳ xuống!" "Đều tại ta ngày thường quản giáo các ngươi quá lỏng lẻo, gây ra họa lớn tày trời như vậy!

Chờ phụ thân các ngươi tỉnh lại, ta không đánh chết các ngươi!" Khi biết chuyện này, ngay cả Vân Mộng Trạch Nữ Thần vẫn luôn cưng chiều mấy đứa con cũng bị tức giận đến mức không kìm được mà mở miệng mắng chửi.

Chuyện lần này thực sự đã làm lớn quá rồi!

Cao tầng Yêu Tộc khuyên can, kết quả lại bị thiêu chết tại chỗ, nếu không xử lý tốt, có thể sẽ lay động quân tâm Yêu Tộc, nguy hại đến sự thống trị của Yêu Đình.

Càng không nói Vân Mộng Trạch Nữ Thần thân là người gối chăn của Đế Tuấn, rất hiểu tính khí của Đế Tuấn.

Nếu để Đế Tuấn biết chuyện này, khẳng định sẽ đại phát lôi đình, khi đó không chừng sẽ trừng phạt mấy đứa con không nghe lời! "Vậy phải làm sao đây, nương!" "Nương thân, con biết sai rồi!" "....." Mấy Tiểu Kim Ô từ trước đến nay chưa từng thấy mẫu thân mình phát hỏa lớn như vậy, cũng biết lần này đã gây họa lớn, từng đứa một quỳ trên đất, không ngừng cầu xin tha thứ.

Dù sao cũng là con mình, trong lòng Vân Mộng Trạch Nữ Thần không khỏi mềm nhũn.

Thà để mình phạt mấy đứa con, còn hơn để Đế Tuấn!

Nghĩ vậy, Vân Mộng Trạch Nữ Thần có chút hận thiết bất thành cương nói: "Yêu Tộc ta ở Đông Hải có một địa giới, tên là Thang Cốc, là một khối Hỗn Độn Toái Phiến hóa thành, trên đảo có một gốc Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Mộc, từ nay về sau các ngươi cứ ở đó đi!

Cấm túc vạn năm!" "A?!" "Không muốn đâu!" "Nơi Thang Cốc đó, con không muốn đi..." Một đám Tiểu Kim Ô nghe nói bị cấm túc, lập tức lại bắt đầu cầu xin. "Im miệng!" Vân Mộng Trạch Nữ Thần lại đã hạ quyết tâm, muốn mượn cơ hội này hảo hảo mài giũa tính tình của mấy đứa con, bèn tự mình đi đến Thang Cốc, đưa mười Tiểu Kim Ô vào trong đó.

Không chỉ vậy.

Nàng còn vận dụng Đại Pháp Lực, bố trí một trận pháp phong cấm

vô cùng lợi hại xung quanh hòn đảo, vừa để ngăn người ngoài vào, vừa để ngăn mấy Tiểu Kim Ô ra! "Từ nay về sau ở đây hảo hảo tu luyện đi!" Vân Mộng Trạch Nữ Thần để lại một câu, liền đau lòng rời đi.

Thế nhưng không biết, nhất cử nhất động của nàng, đều đã lọt vào mắt của một số người có tâm! .....

Đại Địa Tây Phương, Tu Di Sơn.

Dưới một gốc Bồ Đề Thụ, có hai thân ảnh đang tọa thiền trên một đóa kim liên, xung quanh quang khí tràn ngập, bảo tướng trang nghiêm, có hà quang bao phủ, tiên hồng nhân uân, chính là hai vị Thánh Nhân của Tây Phương!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Chuẩn Đề đang tu luyện, không biết vì sao, khóe miệng y đột nhiên lộ ra một tia ý cười.

Tiếp Dẫn bên cạnh thấy vậy, không khỏi nói: "Sư đệ, vì sao đang tu luyện lại đột nhiên cười vậy?

Chương 224

Chẳng lẽ Công Hạnh có chỗ thu hoạch?" "Không phải không phải!" Chuẩn Đề nghe vậy không cấm ha ha cười nói: "Sư huynh, cơ hội của ta đến rồi!" "Ồ?

Cơ hội sao?!" Nghe lời Chuẩn Đề nói, trên mặt Tiếp Dẫn không khỏi lộ ra vài phần vẻ tò mò.

Chuẩn Đề đầy vẻ hưng phấn nói: "Sư huynh, Đế Tuấn những năm này đều chưa từng lộ diện, không biết đang giở trò quỷ gì!" "Sư đệ ta vừa rồi thần du Hồng Hoang, lại phát hiện Vân Mộng Trạch Nữ Thần đã đưa con của Đế Tuấn vào Thang Cốc ở hải ngoại, đây chẳng phải là cơ hội của ta sao!" "Sư đệ có ý gì?" Tiếp Dẫn nghe xong, nhưng vẫn có chút không hiểu.

Chuẩn Đề cười nói: "Sư huynh, huynh quên chuyện lần trước khi Hậu Thổ hóa Luân Hồi, chúng ta bị Tử Vi đánh nát, mất mặt lớn trước chúng sinh sao?!" "Lần này, ta lại muốn hảo hảo tính toán một phen!" "Thang Cốc không người trông coi, chỉ cần ta mở trận pháp đó ra, với tính cách của mười Tiểu Kim Ô đó, nhất định sẽ họa loạn Hồng Hoang, khi đó Thiên Đình và Yêu Tộc một khi khai chiến, Tây Phương chúng ta tự nhiên có thể tọa thu ngư ông chi lợi rồi, ha ha ha!" Nói đến đây, Chuẩn Đề hắc hắc cười, nói: "Một khi Thiên Đình và Yêu Tộc đại chiến bùng nổ, chúng ta mới có thể đi đến Đại Địa Đông Phương để 'độ hóa' một số tu sĩ, làm lớn mạnh Tây Phương!" "Việc một mũi tên trúng hai đích như vậy, há chẳng phải mỹ diệu sao?!" Kể từ lần trước bị Tử Vi đánh nát trước mặt vô tận chúng sinh, Chuẩn Đề đã mất mặt lớn, liền ghi nhớ chuyện này trong lòng.

Nay khó khăn lắm mới tìm được một chuyện vừa có thể báo thù

Tử Vi, lại vừa có lợi cho Tây Phương, tự nhiên tuyệt đối không chịu bỏ qua.

Tiếp Dẫn nghe kế hoạch của Chuẩn Đề, lại khẽ thở dài một hơi nói: "Sư đệ, làm như vậy, chỉ sợ sẽ gây ra không ít Nghiệp Lực, có hại cho việc tu hành của chúng ta a!" Kỳ thực.

Có một câu Tiếp Dẫn không nói ra.

Tử Vi ngày xưa đã bảo hộ một phần địa mạch Tây Phương, có ân với chúng sinh Tây Phương, hai người vốn đã mắc nợ Tử Vi một phần nhân quả không nhỏ.

Bây giờ Chuẩn Đề làm như vậy, không những không báo ân, lại còn ngấm ngầm dùng thủ đoạn, thực sự có chút không hợp đạo nghĩa.

Thậm chí!

Chỉ sẽ khiến nhân quả giữa Tây Phương và Tử Vi càng ngày càng lớn.

Nghe lời Tiếp Dẫn nói, Chuẩn Đề mở miệng nói: "Sư huynh yên tâm, sư đệ ta tự có kế sách!" Nói xong.

Chuẩn Đề liền đứng dậy, một bước đạp ra, thân thể từ từ dung nhập vào hư không. "Ai, sư đệ a....." Thấy thân ảnh Chuẩn Đề biến mất, Tiếp Dẫn không kìm được mà thở dài một hơi, khẽ lắc đầu.

Chuẩn Đề một lòng vì Tây Phương mưu cầu phát triển là việc tốt, nhưng chấp niệm quá nặng, thậm chí còn ảnh hưởng đến tu luyện, lại có chút bản mạt đảo trí.

Vị sư huynh này, cũng không thể đi ngăn cản, chỉ có thể cố gắng nhắc nhở mà thôi!

Kỳ thực Chuẩn Đề lại nào có không biết nên lấy tu luyện làm trọng, nhưng muốn buông bỏ Tây Phương, lại cũng vạn vạn không

thể, chỉ có thể từ bỏ một bộ phận lợi ích rồi.

Tất cả!

Đều vì Tây Phương!

Khi Chuẩn Đề hành sự, y dùng Pháp Lực cấp Thánh Nhân, khẽ nhiễu động Thiên Cơ, làm cho nó hỗn tạp, phủ lên một tầng màn sương.

Chỉ là.

Chuẩn Đề tự cho rằng thủ đoạn của mình rất ẩn mật, nhưng Tử Vi tu vi hà đẳng, y lúc nào cũng dùng Nguyên Thần Đạo Niệm dung hợp vào Vận Mệnh Trường Hà, quan sát quá khứ, hiện tại, biến hóa của tương lai, nhanh chóng nhận ra sự nhiễu động vi tế của Thiên Cơ. "Có người ra tay hỗn tạp Thiên Cơ?" Tử Vi tâm niệm khẽ động, vận chuyển Tử Vi Đấu Số, thôi diễn nhân quả tạo hóa thế gian, động như quan hỏa, nhanh chóng khóa định Tây Phương. "Lại là Chuẩn Đề..." Tử Vi cười lạnh, nhanh chóng hiểu rõ mưu đồ của Chuẩn Đề, muốn gia kịch ma sát với Thiên Đình.

Không thể không nói, quả thực y đã đánh một nước cờ hay! "Nếu đã có mưu đồ như vậy, không bằng tương kế tựu kế, để y thành công thì sao!" Tử Vi lẩm bẩm tự ngữ, mười Tiểu Kim Ô đó giữ lại thì vẫn luôn là tai họa, nhân cơ hội này, vừa lúc trừ bỏ chúng!

Chỉ là nếu muốn hành sự, người duy nhất chịu thiệt thòi chính là Đại Vu Khoa Phụ của Vu Tộc!

Nhưng, chuyện này cũng không khó giải quyết. .....

Không lâu sau.

Ngoài Thang Cốc, thân hình Chuẩn Đề đột nhiên quỷ quỷ túy túy xuất hiện giữa trời đất, ánh mắt y xuyên qua đại trận hộ đảo, nhìn cảnh tượng mười Tiểu Kim Ô đang vui đùa, trên khóe miệng y không

khởi lộ ra một tia ý cười quỷ dị, trong miệng lại nói: "Vì kế hoạch phát triển Tây Phương của ta, chỉ đành ủy khuất các ngươi!" Chỉ là trên mặt y lại không có chút hổ thẹn nào!

Nói xong!

Chuẩn Đề vung tay một cái, lập tức xóa sạch đại trận hộ đảo trên đảo, khiến nó mất đi hiệu quả vốn có.

Ngay sau đó.

Thân ảnh y biến mất.

Quả nhiên không ngoài dự liệu!

Không lâu sau, mười Tiểu Kim Ô đang tùy ý vui đùa trên đảo phát hiện đại trận đã biến mất, tất cả đều hưng phấn không thôi!

Vốn dĩ tính cách kiêu ngạo bạt hỗ, từ nhỏ đến lớn không chịu nửa điểm ủy khuất, lần này bị mẫu thân mình nhốt trong đại trận, căn bản không có nửa điểm ý hối cải!

Phát hiện đại trận hộ đảo đã mất tác dụng, những Tiểu Kim Ô đó làm sao có thể kìm nén được, nhao nhao rời khỏi hòn đảo!

Một đám Tiểu Kim Ô dọc đường vui đùa đùa giỡn, dọc theo Đông Hải, bay về phía Hồng Hoang Đại Lục.

Nhanh chóng.

Mười Tiểu Kim Ô đã đến Hồng Hoang Đại Địa, vô tư vô lự vui đùa, căn bản không biết thu liễm sức mạnh!

Tam Túc Kim Ô là Thiên Địa Thần Thú, trời sinh liền có uy thế vô tận, càng không nói những Tiểu Kim Ô này đều có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, khí tức càng thêm cường đại!

Thái Dương Chân Hỏa khủng bố phủ thiên cái địa, chiếu rọi hư không vô tận, trên trời xuất hiện mười mặt trời nhỏ!

Mười mặt trời hoành không!

Mười Tiểu Kim Ô xuất hiện, trực tiếp mang đến tai nạn đáng sợ như tận thế cho Hồng Hoang Đại Địa!

Cây cối khô héo, hoa cỏ điêu linh, sông ngòi cạn khô, đất đai nứt nẻ.

Chim muông thú vật ai minh, hạn hán kéo dài vạn dặm, không biết bao nhiêu sinh linh gặp tai ương!

Hồng Hoang Thế Giới nghiễm nhiên một bộ dáng tận thế lâm.

Mười Tiểu Kim Ô trời sinh bạt hoành, coi mạng người như cỏ rác, căn bản không hề để ý đến sự sống chết của những sinh linh này.

Cuối cùng!

Một ngày nọ, khi Tiểu Kim Ô bay qua một khu bình nguyên, lại phát hiện ra một bộ lạc Vu Tộc. "Đại ca, chủng tộc này, trong cơ thể huyết khí chi lực sao lại cường đại như vậy?!" "Chẳng lẽ cũng là Yêu Tộc của chúng ta, nhưng không quá giống a!" Khi nhìn những Vu Tộc này, mấy Tiểu Kim Ô không khỏi có chút tò mò hỏi.

Đại Thái Tử Đế Hồng nhìn Vu Tộc phía dưới, trong mắt lộ ra một tia lệ quang, mở miệng nói: "Ta nghe nương thân nói, đây là Vu Tộc, cùng với Yêu Tộc do phụ thân thống suất là tử thù!" "Gì?!" "Vu Tộc, tử địch của Yêu Tộc chúng ta?" "Vậy thì gọi ta đến đây là để va phải, giết chúng đi!" "....." Nghe lời Đế Hồng nói, mấy Tiểu Kim Ô đều tức giận kêu gào, trong mắt lộ ra hung quang, đôi cánh vỗ một cái, lập tức đánh ra từng đám Thái Dương Chân Hỏa, đồ diệt bộ lạc Vu Tộc đó!

Đồ diệt một khu Vu Tộc xong, mười Tiểu Kim Ô nếm được mùi vị ngọt ngào, từng đứa một đều hưng phấn không thôi!

Phàm là va phải Vu Tộc, bất kể ba bảy hai mốt, trực tiếp dùng Thái Dương Chân Hỏa chiêu đãi, dọc đường hủy diệt từng bộ lạc Vu

Tộc!

Đế Hồng không khỏi cười lạnh nói: "Nương thân cứ nói Vu Tộc lợi hại, ta thấy cũng không đến mức đó!" "Ha ha!" "Đại ca nói không sai, những Vu Tộc này lại yếu ớt như vậy!" "Sau khi trở về, phụ hoàng khẳng định sẽ khen thưởng ta!" Một đám Kim Ô nhao nhao cười nói, trong lúc nói chuyện lại phát hiện ra một bộ lạc Vu Tộc mới!

Một bộ lạc Vu Tộc đó vừa hay là một trong những bộ lạc thuộc hạ do Hậu Thổ nguyên bản chưởng khống, quy mô cực kỳ khổng lồ.

Chương 225

Kể từ khi Hậu Thổ thành Thánh, mọi việc trong bộ lạc đều do Khoa Phụ và Hậu Nghệ cùng mấy vị Đại Vu khác quản lý. "Lệ!" Trên trời đột nhiên vang lên từng tiếng kêu thảm thiết, mười Tiểu Kim Ô không chút cố kỵ, điên cuồng thôi động Thái Dương Chân Hỏa, triển khai một trận đồ sát đẫm máu! "Oanh!" "Oanh long long!" Thái Dương Chân Hỏa phủ thiên cái địa giáng xuống, trong nháy mắt thiêu chết một mảng lớn Vu Tộc, xích địa ngàn dặm, khắp nơi tiêu than, những Vu Tộc tu vi bình thường đó căn bản khó mà chống đỡ.

Một cỗ mùi huyết nhục tanh tưởi, tràn ngập giữa thiên địa!

Cảnh tượng thật sự thảm không nỡ nhìn!

Nhưng, ngay lúc đó, giữa thiên địa đột nhiên truyền ra một tiếng nộ quát! "Đồ nghiệt súc!" Chỉ thấy một vị Vu Tộc Đại Vu thân hình hổ lưng gấu vai, tay cầm một cây đào mộc trượng từ trong Thần Điện bước ra, giận dữ nhìn mấy Tiểu Kim Ô giữa không trung, gầm lên: "Lũ súc sinh Yêu Tộc, dám ở Vu Tộc ta tác oai tác quái!" Chính là Đại Vu Khoa Phụ của Vu Tộc!

Không nói hai lời, Khoa Phụ trực tiếp hóa ra Đại Vu Chân Thân của mình, đầu đội trời xanh, chân đạp u minh, tay cầm một cây đào mộc trượng, đánh về phía Kim Ô! "Oanh long!" Một tiếng cự hưởng kinh thiên động địa, hư không bạo toái, bầu trời trực tiếp bị đào mộc trượng xé rách ra một cái lỗ đen kịt, dữ tợn!

Mảnh vỡ không gian bay khắp nơi!

Mười Tiểu Kim Ô lập tức bị dọa cho giật mình, ngược lại bị kích phát hung tính trong lòng, há miệng phun ra vô số kim sắc hỏa diễm, thiêu về phía Khoa Phụ.

Khoa Phụ là Đại Vu lừng danh của Vu Tộc, có tu vi Đại La Kim Tiên Viên Mãn, tự nhiên không hề sợ hãi, y gầm lên một tiếng, thổi tan biển lửa ngút trời mở ra một khe hở, đào mộc trượng trong tay mãnh liệt vung về phía trước! "Bồng!" Cùng với một tiếng va chạm trầm đục của thân thể, trong đó một Tiểu Kim Ô phản ứng không kịp, trực tiếp bị Khoa Phụ một trượng hung hăng đánh trúng. "Lệ..." Tiểu Kim Ô đó lập tức phát ra một tiếng thét thảm thiết đau đớn, nửa bên thân mình suýt chút nữa bị xé nát, huyết dịch Kim Ô tràn ngập trời đất rải xuống, gần như từ trên trời rơi xuống! "Lão Tam!" "Khốn kiếp!

Thiêu chết ta!" "Giết sạch lũ tạp chủng Vu Tộc!" "....." Thấy huynh đệ mình bị Khoa Phụ đánh trọng thương, một đám Tiểu Kim Ô càng thêm hung tàn, trong mắt đều lộ ra hung quang, Thái Dương Chân Hỏa đánh ra càng thêm chói chang, bá đạo!

“Oanh!” “Oanh long long!” Từng luồng Thái Dương Chân Hỏa không ngừng rơi xuống, phô thiên cái địa lao thẳng xuống, cả bầu trời đều bị nhuộm thành màu kim hồng!

Một đám tiểu Kim Ô phát điên, ánh mắt lộ ra vẻ hung lệ, muốn đồ diệt cả bộ lạc!

“Dám!” Khoa Phụ gầm lên giận dữ, Đào Mộc Trượng trong tay liên tục vung động, tức thì hình thành một cơn pháp lực phong bạo, cuốn tất cả Thái Dương Chân Hỏa lên cao thiên.

“Oanh!” Ngay sau đó!

Khoa Phụ liền vung Đào Mộc Trượng trong tay, đánh về phía mười con tiểu Kim Ô, tốc độ cực nhanh!

Có lão tam bị trọng thương chết trước mặt, đám tiểu Kim Ô đều vô cùng cẩn thận, vội vàng kéo giãn khoảng cách.

Khoa Phụ thấy tộc nhân chết nhiều như vậy, tự nhiên sẽ không dễ

dàng buông tha kẻ thù, liền truy đuổi không ngừng.

Dù Khoa Phụ có thân thể Đại Vu, lực lớn vô cùng, nhưng tốc độ so với Kim Ô thì chậm hơn rất nhiều, căn bản không thể đuổi kịp!

Mười con tiểu Kim Ô phát hiện ra điểm này, trong lòng tức thì ổn định không ít, ngược lại càng thêm phẫn nộ, bắt đầu lợi dụng ưu thế tốc độ của mình, không ngừng bay lượn quanh Khoa Phụ, đồng thời há miệng phun ra Thái Dương Chân Hỏa đầy trời, không ngừng thiêu đốt Khoa Phụ!

Cùng lúc đó.

Mười con tiểu Kim Ô trong miệng còn không ngừng mắng chửi.

"Đồ Vu tộc ngốc nghếch, có bản lĩnh thì đuổi theo ta!" "Không sai, xem ta không thiêu chết ngươi!" "Phụ hoàng sớm muộn cũng diệt Vu tộc!" "……" Nghe đám tiểu Kim Ô mắng chửi, Khoa Phụ càng thêm đại nộ, gầm rống liên tục, hết lần này đến lần khác vung Đào Mộc Trượng, không ngừng đánh vào mấy con tiểu Kim Ô!

Nhưng mười con tiểu Kim Ô đã có phòng bị, dựa vào độn tốc cực nhanh, căn bản không thể đánh trúng.

Hai bên một truy một đào, dần dần bay về phía Tây Thùy chi địa!

Không lâu sau khi Khoa Phụ rời khỏi bộ lạc.

Một nam tử Vu tộc trẻ tuổi lưng đeo đại cung xuất hiện trên một ngọn núi, nhìn xuống vô số thi thể Vu tộc, trên mặt không khỏi lộ ra vài phần nộ sắc, cũng đuổi theo hướng Khoa Phụ đã rời đi!

Người này, chính là Đại Vu Hậu Nghệ của Vu tộc!

Khoa Phụ và mười con tiểu Kim Ô, một truy một chạy, xuyên qua gần như nửa Hồng Hoang đại địa, dọc đường không biết có bao nhiêu sinh linh chịu khổ, hạn hán nghìn dặm!

Đối mặt với Thái Dương Chân Hỏa không ngừng thiêu đốt, dù là thân thể Đại Vu của Khoa Phụ cũng có chút không chịu nổi, cảm thấy toàn thân như bị lửa thiêu, thần lực trong cơ thể tiêu hao nhanh chóng!

Khi Khoa Phụ muốn dừng lại nghỉ ngơi, mười con tiểu Kim Ô sẽ quấn lấy, căn bản không cho cơ hội nghỉ ngơi!

Khoa Phụ đành phải không ngừng đuổi theo!

Truy đuổi như vậy không biết bao nhiêu nơi, khi Khoa Phụ đến sông Hoàng Hà và sông Vị Thủy, cuối cùng không nhịn được, cúi mình xuống, một hơi uống cạn nước của hai con sông lớn!

Dù vậy, Khoa Phụ vẫn cảm thấy vô cùng khát, toàn thân như bị lửa thiêu, khó chịu không tả được, khẩn thiết muốn tìm thêm một con sông lớn nữa để giải khát.

Lúc này, mười con tiểu Kim Ô lại quấn lấy, muốn giết chết Khoa Phụ!

"Vu tộc ngốc nghếch, đi chết đi!" "Cùng Yêu tộc ta đối đầu, quả là tự tìm đường chết!" "……" Một đám tiểu Kim Ô trong miệng không ngừng mắng chửi, công thế càng lúc càng khủng bố!

Dần dần.

Khoa Phụ có chút chống đỡ không nổi, toàn thân tinh khí gần như đã cạn kiệt!

"Ai, chẳng lẽ Khoa Phụ phải chết sao?" "Đáng thương a, một đời Đại Vu, cuối cùng lại có kết cục như vậy!" "……" Nhìn cảnh này, giữa thiên địa tức thì vang lên từng tiếng thở dài.

Năm đó, Khoa Phụ truy đuổi Kim Ô động tĩnh khá lớn, đã thu hút không ít Tiên Linh chú ý.

Nhìn thấy Khoa Phụ sắp không ổn, dị biến chợt phát sinh.

“Băng!” Kèm theo một tiếng vang nhẹ, giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện một luồng lưu quang đen kịt!

“Oanh long long……” Nơi lưu quang đen kịt lướt qua, bầu trời dường như bị xé toạc ra một khe nứt khổng lồ như tờ giấy trắng, khí tức sát lục khủng bố tràn ngập, dường như muốn hủy diệt tất cả!

“Phốc!” Trong đó một con tiểu Kim Ô không kịp phản ứng, trực tiếp bị quang mang đen kịt tập trung, thân thể nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ!

Máu và xương Kim Ô vương vãi khắp nơi!

“Chuyện gì vậy?” “Lão Cửu!” Thấy huynh đệ trong nháy mắt bị xạ sát, mấy con tiểu Kim Ô còn lại đều kinh ngạc ngây người, không ngờ lại có người dám ra tay với chúng!

“Khốn kiếp!” “Nhân tộc!” “Dám ra tay với bọn ta, không muốn sống nữa sao!?” Chín con tiểu Kim Ô còn lại giận tím mặt, vô cùng kinh nộ nhìn Hậu Nghệ từ xa, hét lớn.

“Tê!” “Chuyện gì vậy?

Ai ra tay?” “Đại Vu Hậu Nghệ của Vu tộc, khó trách!” “Nghe đồn Hậu Nghệ là thần xạ thủ nổi danh của Vu tộc, tu vi chỉ đứng sau Mười Hai Tổ Vu, e rằng Kim Ô sắp gặp nạn rồi!” Khi nhìn thấy Hậu Nghệ, vô số Tiên Linh đều xì xào bàn tán.

“Các ngươi đám nghiệt súc Yêu tộc, gây họa Hồng Hoang, đồ sát Vu tộc ta, vậy thì hãy vĩnh viễn ở lại đây đi!” “Phụng Thiên Đế lệnh, sát!” Hậu Nghệ thần sắc vô cùng lãnh đạm nói, hai tay đặt lên đại cung đen kịt trong tay, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng trường khiếu!

“Ông!” Trong chớp mắt, Đại Vu Chân Lực vô cùng vô tận ngưng tụ, dẫn động Sát Lục Chi Khí bản nguyên giữa thiên địa, hóa thành vô

số quang mang đen kịt, ngưng tụ ra ba mũi tên đen kịt!

Mũi tên hoàn toàn do lực lượng hủy diệt hóa thành, khí thế khủng bố tột cùng, mang theo lực phá hoại cực kỳ đáng sợ!

Mũi tên chưa bắn ra, không gian xung quanh đã phong lôi kích đãng, ma ảnh gào thét, sát khí sôi trào!

Chương 226

Trong phạm vi ức vạn dặm, bầu trời đột nhiên tối sầm lại!

"Thúc!" Ngay sau đó, mũi tên đen kịt đột nhiên bắn ra, hư không trong nháy mắt bị xé toạc, bầu trời bị cày ra ba rãnh sâu hoắm!

Dường như muốn xuyên thủng cả Đại Vũ Trụ!

Khoảnh khắc ba mũi tên bắn ra, trái tim của chín con tiểu Kim Ô dường như bị một bàn tay vô hình siết chặt, toàn thân như rơi xuống hầm băng, dù Thái Dương Chân Hỏa cũng không thể mang lại chút ấm áp nào!

"Mau chạy!" Đế Hồng hét lớn, đám Kim Ô tản ra bỏ chạy tứ tán!

Nhưng!

Mũi tên của Hậu Nghệ thực sự quá nhanh, trong khoảnh khắc vạn dặm, gần như bỏ qua giới hạn thời không, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt mấy con Kim Ô!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Kèm theo ba tiếng nổ lớn, lại có ba con tiểu Kim Ô bị xạ sát, hóa thành huyết vụ đầy trời!

"Phụ hoàng, mẫu hậu, cứu mạng a!" "Ta là Thái Tử Yêu tộc, không thể giết ta!" "……" Nhìn cảnh tượng huynh đệ chết thảm, mấy con còn lại hoàn toàn bị dọa cho ngốc, mặt đầy vẻ kinh khủng, khóc lóc gào thét bay về phía Tây Hải, ngay cả chút sức lực bú sữa cũng dốc hết ra!

"Chạy sao?!" Hậu Nghệ cười lạnh, sát cơ lẫm liệt!

Lại một lần nữa giương cung lắp tên, Sát Khí vô cùng vô tận giữa thiên địa tuôn trào, kèm theo sát quang hung dũng, một lần trực tiếp ngưng tụ ra năm mũi tên đen kịt!

"Thúc!" Ngay sau đó!

Giữa thiên địa, tức thì xuất hiện năm đạo trường hồng đen kịt, dường như từ tận cùng vũ trụ bay đến, diệt tận tinh hà!

Năm mũi tên pháp lực đen kịt ẩn chứa từng luồng tinh khí thần của Hậu Nghệ, đã khóa chặt khí tức của mấy con Kim Ô!

Không đạt mục tiêu, vĩnh viễn không dừng lại!

"Oanh long long!" Sát Lục Chi Khí vô biên cuồn cuộn, cả thiên địa tối sầm lại, ngay cả ánh sáng cũng bị năm mũi tên nuốt chửng!

Màu sắc càng lúc càng u thâm!

Khí thế càng lúc càng đáng sợ!

"Mau chạy!" "Về tìm mẫu hậu!" "……" Những con tiểu Kim Ô còn sót lại kêu oa oa, liều mạng vỗ cánh, kêu kinh hãi bay về phía xa!

Nhưng!

Mũi tên của Hậu Nghệ quá nhanh!

Thân là thần tiễn thủ của Vu tộc, bách phát bách trúng!

"Bồng!" "Bồng!

Bồng!" Kèm theo một loạt tiếng vang, trên bầu trời nổ tung từng đạo huyết vụ thê diễm.

Bao gồm Kim Ô Đại Thái Tử Đế Hồng, năm con Kim Ô trong nháy mắt bị xạ sát, toàn bộ đổ máu giữa trường không!

Bao gồm cả Nguyên Thần, toàn bộ đều bị Sát Khí bám trên mũi tên xé toạc, trong nháy mắt hóa thành tro bụi!

Những tiểu Kim Ô đó hiểu Kim Ô Niết Bàn Chi Thuật, nhưng ngay cả Nguyên Thần cũng bị hủy diệt, chết thật sự rồi, còn nói gì đến Niết Bàn?

Trong chớp mắt.

Mười con tiểu Kim Ô chết chín con, chỉ còn lại Kim Ô Thái Tử Đế Khánh, đứa nhỏ tuổi nhất trong mười huynh đệ!

Thấy chín người anh bị giết, Đế Khánh trực tiếp bị dọa cho ngốc, thậm chí quên cả chạy trốn, trực tiếp ngây người tại chỗ.

Hậu Nghệ cười lạnh, mắt thấy sắp lại giương cung lắp tên!

"Tê!" "Hậu Nghệ thật sự dám ra tay a!" "Đế Tuấn tổng cộng chỉ có mười đứa con trai, chẳng lẽ toàn bộ đều phải chết ở đây sao!?" "Vu tộc phía sau là Thiên Đế, có gì mà phải sợ?!" "……" Khi nhìn thấy cảnh này, vô số Tiên Linh phát ra tiếng kinh thán, tất cả đều thần sắc căng thẳng!

Ngay tại lúc này.

"Ông!" Một luồng khí thế khủng bố vô cùng đột nhiên khuếch tán ra, trong nháy mắt quét ngang lục hợp bát hoang, chạm đến mọi ngóc ngách của Hồng Hoang Thế Giới, kinh động tất cả sinh linh!

Ngay sau đó!

"Oanh!" Một luồng yêu quang kinh thiên từ Tây Hải Yêu Hoàng Cung xông thẳng lên trời, xé toạc vô tận Thiên Cương đại khí, chiếu sáng vũ trụ hư không.

Cả thiên địa tràn ngập yêu khí cuồn cuộn đáng sợ, khí tức Yêu Đế uy áp nội ngoại vũ trụ.

Thân ảnh Đế Tuấn đột nhiên xông thẳng lên trời, toàn thân phát ra khí tức vô cùng cường đại, chứng đạo Hỗn Nguyên!

Giữa thiên địa, xuất hiện các loại dị tượng kinh người.

Hà quang vạn đạo, thụy thải thiên điều.

Vô số yêu vân bay lượn, vạn dặm trời xanh hóa thành một mảnh kim hồng sắc, toàn bộ đều là Thái Dương Chân Hỏa!

"Oanh long long!" Đế Tuấn há miệng hút một hơi, tức thì nuốt vô tận thiên địa Linh Khí vào thể, khí tức trên người toàn bộ thăng vọt, trong nháy mắt vượt qua đạo bình cảnh vô hình kia, tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới!

"Gì?!" "Đế Tuấn… chứng đạo!" "Sao có thể!

Đế Tuấn cũng thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?!" "……" Khi nhìn thấy thân ảnh Đế Tuấn, tất cả mọi người giữa thiên địa đều chấn kinh.

Ai cũng không ngờ, vào lúc này, Đế Tuấn đã biến mất mấy chục vạn năm đột nhiên xuất hiện, và vừa xuất hiện đã chứng đạo!

Trong vô số năm qua, Đế Tuấn đã trải qua những gì?

Chúng sinh Hồng Hoang ban đầu cho rằng Tử Vi là duy nhất, bây giờ nhìn lại, Đế Tuấn của Yêu tộc dường như cũng không hề kém cạnh?

"Đế Tuấn chứng đạo, thật là gặp quỷ!" Tây Phương đại địa, Tu Di Sơn.

Khi cảm nhận khí tức chứng đạo của Đế Tuấn, Chuẩn Đề không nhịn được mà kêu quỷ, mặt mày như vừa ăn phải cục phân.

Nếu Đế Tuấn không chứng đạo thì tốt, những hành động nhỏ nhặt không ai biết, nhưng Đế Tuấn chứng đạo thì lại khác rồi a!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, một niệm có thể biết quá khứ tương lai, một ánh mắt nhìn thấu chúng sinh!

Người khác có lẽ không suy diễn ra được, nhưng mấy con tiểu Kim Ô là huyết mạch trực hệ của Đế Tuấn, dựa vào điểm này, cộng thêm nhân quả biến hóa trong cõi u minh, thuật số vận mệnh.

Chỉ cần Đế Tuấn hơi suy diễn một chút, sẽ nhanh chóng phát hiện ra trò quỷ mà Tây Phương đã làm.

Thiên vạn lần, không có Đế Tuấn chứng đạo!

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Đang khoanh chân tọa thiền Lão Tử đột nhiên mở mắt, một đôi mắt nhìn về phía hải ngoại, trên mặt không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc.

Chương 227

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi xếp bằng trên vân sàng, cảm nhận khí tức chứng đạo của Đế Tuấn, sắc mặt lại có chút tái mét!

Thân là Bàn Cổ Chính Tông, sinh ra đã mang đại khí vận, đều dựa vào Công Đức Chi Pháp mới có thể thành Thánh, là hạ phẩm trong ba loại pháp môn chứng đạo.

Nhưng Đế Tuấn lại có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chẳng phải điều đó chứng tỏ thiên tư của y mạnh hơn mình sao?!

"Hừ, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, rốt cuộc cũng không thể bất tử bất diệt!" Sắc mặt biến đổi một hồi, Nguyên Thủy lạnh hừ một tiếng, ngữ khí có chút chua chát nói.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ trong mắt phản chiếu thân ảnh bất khả nhất thế của Đế Tuấn, trên mặt lộ ra vài phần tán thưởng, nói: "Hay cho Yêu tộc Đế Tuấn, thật sự có thể chứng đạo!" Đế Tuấn chứng đạo Hỗn Nguyên, tức thì gây nên sóng to gió lớn trong Hồng Hoang, gây ra chấn động cực lớn.

Vô số Tiên Linh đều tập trung ánh mắt lên người Đế Tuấn!

"Nga, Đế Tuấn chứng đạo?" Trong Đại La Thiên, Tử Vi cũng cảm nhận khí tức Đế Tuấn chứng đạo Hỗn Nguyên, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, nhàn nhạt nói: "Khá thú vị đấy!" "Không tốt!" Trên Hồng Hoang đại địa, Hậu Nghệ cảm nhận khí tức chứng đạo của Đế Tuấn, không màng đến việc xạ sát con tiểu Kim Ô cuối cùng, vội vàng ôm lấy Khoa Phụ đang hấp hối, hóa thành một đạo lưu quang bay về phía Thiên Giới!

Đế Tuấn chứng đạo thì sao chứ!?

Thiên Đế vẫn có thể che chở!

Trong Nguyên Thần của Đế Tuấn, Pháp Tắc Chi Lực hội tụ, nhanh chóng ngưng kết thành một vật huyền chi hựu huyền, không thể miêu tả, hình dạng như quả yêu, chính là Hỗn Nguyên Đạo Quả đã ngưng tụ!

Đại Đạo sơ hình mà Đế Tuấn đã lĩnh ngộ, chính là Mặt Trời Chân Dương!

Hỗn Nguyên Đạo Quả ngưng tụ ra, chính là Mặt Trời Đạo Quả!

Một khi đạt đến trạng thái hoàn mỹ, có thể thân hóa Mặt Trời, trở thành Vũ Trụ Chi Dương, Mặt Trời Chúa Tể!

"Ông!" Đạo Pháp trong cơ thể Đế Tuấn hiển hóa ra, phía sau lưng phù hiện một tôn Mặt Trời Kim Ô khổng lồ vô cùng, ánh sáng mặt trời trên trời cũng bị nó áp xuống!

Cả Hồng Hoang Thế Giới dường như đều được thắp sáng!

"Oanh long long!" Ngay lúc này, thiên địa chấn động kịch liệt, trên thương khung xuất hiện từng đạo môn hộ khổng lồ, tổng cộng mười hai đạo tiên môn!

Đại Đạo Chi Môn!

Chỉ có sinh linh dựa vào Pháp Tắc Chứng Đạo Chi Pháp, khi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mới có Đại Đạo Chi Môn hiển hóa ra.

Sau Tử Vi, cách vô số năm, Đại Đạo Chi Môn lại một lần nữa bị Đế Tuấn dẫn động xuất hiện!

Đại Đạo Chi Môn, có thể xem là một loại thiên kiếp khác.

Sau khi đột phá Hỗn Nguyên, có thể phá vỡ mấy trọng Đại Đạo

Chi Môn, thì có nghĩa là tu vi có thể đạt đến mấy trọng thiên!

Nhìn mười hai tòa tiên môn cửu sắc, trong đầu vô số sinh linh đều hồi tưởng lại cảnh Tử Vi xông quan ngày trước.

Hầu như một hơi mà thành, liên tiếp phá vỡ năm trọng tiên môn!

Vừa đột phá, đã là Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên, quả là muốn dọa chết người!

Chỉ không biết lần này, Đế Tuấn sẽ biểu hiện như thế nào?

Dưới sự chú ý của chúng sinh, chỉ thấy Đế Tuấn gầm lên một tiếng, trong cơ thể xông ra vô tận Thái Dương Chân Hỏa.

Cả người đều hóa thành một đạo kim hồng chói lọi, lại như một quả cầu lửa vàng khổng lồ, lấy cường đấu cường, trực tiếp đâm thẳng vào đạo tiên môn thứ nhất!

"Oanh long!" Trong chớp mắt.

Thiên dao địa động, cả bầu trời đều chấn động kịch liệt, đạo Đại Đạo Tiên Môn thứ nhất lại dễ dàng bị Đế Tuấn đâm tan!

"Mạnh mẽ thật!" Nhìn cảnh này, tất cả mọi người không khỏi giật mình.

Phương thức phá quan của Đế Tuấn thực sự có chút man hoành, hung cuồng!

"Oanh!" Cảm nhận khí tức Đế Tuấn, đạo tiên môn thứ hai oanh nhiên chấn động, từ đó phun ra vô tận Tạo Hóa Tiên Quang, hóa ra vô số dị thú, gào thét lao về phía Đế Tuấn.

Đế Tuấn trong cơ thể xông ra hai đạo huyền quang, hiển nhiên chính là Hà Đồ Lạc Thư, ông một tiếng kết hợp lại với nhau, hóa thành một cây Tinh Thần Thánh Thương, phóng thích ra quang huy bất hủ!

“Xuy lạp!” Đế Tuấn vung trường thương, bắn ra từng đạo Tinh Thần Kiếp Quang, trực tiếp sát nhập vào bầy thú, xé toạc ra một vết thương, máu tươi văng tung tóe!

“Khai!” Đế Tuấn gầm lên giận dữ, cả người gần như đều muốn bốc cháy, trường thương trong tay ngang kích, không ngừng oanh kích!

“Ca sát……” Dưới công thế cuồng mãnh, đạo tiên môn thứ hai không kiên trì được bao lâu, oanh nhiên một tiếng vỡ tan!

“Hống!” Đế Tuấn rống lớn một tiếng, nuốt chửng tinh khí đầy trời vào cơ thể, không hề dừng lại lao về phía Đại Đạo Chi Môn thứ ba.

Chỉ nhìn thế này, không hề thua kém Tử Vi lúc trước là bao!

“Ông……” Đạo tiên môn thứ ba khẽ chấn động, tức thì từ đó tản ra từng mảng tiên quang vàng rực, như biển lớn cuồn cuộn, không ngừng đè ép về phía Đế Tuấn!

Đế Tuấn vung Tinh Thần Thánh Thương trong tay, đánh ra từng đạo tiên mang, nhưng không còn nhiều tác dụng nữa, bị áp chế trong vạn dặm quanh thân!

Hiển nhiên.

Sức mạnh của đạo tiên môn thứ ba mạnh hơn hai đạo trước rất nhiều!

Thân ảnh Đế Tuấn như con thuyền nhỏ trong bão tố, chao đảo bất định, dường như bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ lật úp!

“Đang!” Ngay lúc này, một tiếng chuông vang chấn động cả thiên địa, Tam Giới đều hơi run rẩy!

Hỗn Độn Chung xuất hiện, phát ra từng đạo âm ba có thể nhìn thấy bằng mắt thường, đánh tan tất cả tiên quang xung quanh, dọc

đường hủy diệt tất cả cản trở!

Mượn sức mạnh của Hỗn Độn Chung, Đế Tuấn cuối cùng đã đến trước đạo tiên môn thứ ba!

"Oanh!" Đế Tuấn dốc toàn lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung, với uy của Tiên Thiên Chí Bảo, hết lần này đến lần khác oanh kích lên tiên môn, kèm theo một trận âm thanh như sứ vỡ, một đạo tiên môn cuối cùng cũng vỡ tan!

Hỗn Nguyên Đệ Tam Trọng!

Nhìn Đế Tuấn liên tiếp xông ba trọng tiên môn, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Thực lực như vậy, có thể sánh ngang với Lão Tử chứng đạo thành Thánh lúc trước, thậm chí còn vượt qua Tiếp Dẫn Chuẩn Đề!

Nhưng.

Nhìn tình hình của Đế Tuấn, muốn đuổi kịp Tử Vi ngày trước, vẫn còn một khoảng cách không nhỏ!

"Hoa lạp lạp!" Trên đạo tiên môn thứ tư đột nhiên bay ra từng sợi xiềng xích Đại Đạo vàng rực, kêu hoa lạp, từ bốn phương tám hướng lao về phía Đế Tuấn, muốn trấn áp y!

"Đang!

Đang!

Đang!" Đế Tuấn đỉnh đầu Hỗn Độn Chung, không ngừng gầm lên giận dữ, đánh ra từng đạo quang mang, đánh bay vô số khóa liên, từng bước từng bước đi về phía đạo tiên môn thứ tư!

Mỗi bước đi, áp lực phải chịu sẽ tăng gấp bội!

Chương 228

Cuối cùng!

"Oanh!" Kèm theo một tiếng nổ lớn, Hỗn Độn Chung bị đánh bay, sắc mặt Đế Tuấn biến đổi, không kịp phản ứng, đã bị vô số khóa liên vây quanh, trói chặt!

"Oanh long long……" Trên Cửu Thiên, từng đạo tiên môn biến mất, phong lưu vân tán, ý nghĩa rằng lần xông quan này của Đế Tuấn đã dừng lại ở đây!

Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên viên mãn!

Mặc dù không đột phá Đại Quan Tứ Trọng Thiên, nhưng cũng đã kinh người rồi!

"Thúc!" Sau khi Đế Tuấn ổn định Đạo Hạnh, liền đột nhiên hóa thành một đạo kim hồng, trong nháy mắt xuất hiện trên Hồng Hoang đại địa, trước mặt đứa con trai duy nhất còn sót lại là Đế Khánh.

"Ô ô, phụ hoàng, người phải báo thù cho con a!" "Chín vị huynh trưởng, đều đã chết rồi……" Đế Khánh nhìn thấy phụ thân mình, tức thì như túm được cọng rơm cứu mạng, bật khóc lớn!

Nhìn những huyết vụ Kim Ô đầy trời, gân xanh trên trán Đế Tuấn nổi lên, hàm răng gần như muốn nghiến nát.

Trở thành Hỗn Nguyên chi hậu, Đế Tuấn một niệm tri quá khứ, sớm đã hiểu rõ mọi chuyện đã xảy ra!

Ánh mắt Đế Tuấn lạnh lùng nhìn về phía Thiên Giới, vô cùng phẫn nộ nói: "Thiên Đế!" Tử Vi cao tọa Cửu Trọng Thiên, cũng nhìn cảnh tượng giữa Hồng Hoang.

Ánh mắt hai người, cách vô tận hư không va chạm vào nhau, tức

thì tóe ra vô tận hỏa hoa, cả hai đều nhìn thấy sát ý sâu sắc trong mắt đối phương!

Cả thiên địa nhiệt độ dường như cũng lạnh đi vài phần.

Nhưng.

Đế Tuấn lại không đi về phía Thiên Giới, mà lại thu Đế Khánh vào Sơn Hà Đồ, một đường bay về phía Tây Phương đại địa!

"……" "Đế Tuấn đi Tây Phương?!" "Không phải Vu tộc xạ sát Kim Ô sao, vì sao không đi tìm Thiên Đế gây phiền phức?" "Chẳng lẽ Đế Tuấn sợ rồi, tự biết Đạo Hạnh không phải đối thủ của Thiên Đế?" "……" Khi nhìn thấy hành động của Đế Tuấn, vô số Tiên Linh không khỏi nghị luận xôn xao, mặt đầy vẻ nghi hoặc.

Ngay lúc này.

Đế Tuấn đã đến Tây Phương đại địa, gầm lên giận dữ: "Chuẩn Đề lão tặc, cút ra đây!" "Ông!" Đế Tuấn hai tay vung lên, trong khoảnh khắc ức vạn Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ, trên Cửu Thiên hóa thành một vầng liệt nhật cực lớn và nóng rực, áp đến hư không cũng sụp đổ, ngang nhiên ném xuống Tu Di Sơn phía dưới!

"Oanh long long!" Một vầng liệt nhật rơi xuống, cả bầu trời oanh một tiếng vỡ tan!

Nhiệt độ cực hạn khuếch tán ra, chưa kịp rơi xuống đất, trên đại địa đã bùng lên ngọn lửa ngút trời, núi đá tự đốt cháy, trong phạm vi ức vạn dặm toàn bộ hóa thành xích địa!

Đế Tuấn vừa ra tay, đã thể hiện ra thực lực khủng bố Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên viên mãn!

Nhìn cảnh này, tất cả mọi người đều kinh ngạc ngây người.

Đế Tuấn vì sao vừa mới thăng cấp thành Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên, lại ra tay với hai vị Thánh Nhân của Tây Phương?

Thậm chí còn tìm đến tận cửa!?

"Oanh long long!" Đế Tuấn sĩ thủ đả xuất ức ức vạn vạn Thái Dương Chân Hỏa, uyển như thiên hỏa lưu tinh nhất bàn, bất đoạn hướng trứ Tu Di Sơn lạc hạ, như đồng tận thế hàng lâm!

Nhược chân cá lạc hạ, chích phạ chỉnh cá Tu Di Sơn đô yếu bị đả lạn liễu!

"Ông!" Đột nhiên.

Trên Tu Di Sơn dâng lên một luồng kim quang, hóa thành hình dạng một đóa Kim Liên, bao phủ cả Tu Di Sơn, bảo vệ ở bên trong.

Mặc cho Thái Dương Chân Hỏa đầy trời rơi xuống, tất cả đều bị bảo liên ngăn chặn, nhưng khó có thể chạm đến Tu Di Sơn dù chỉ một chút!

"Chuẩn Đề lão tặc, thừa lúc ta bế quan, mưu hại ta!" "Đáng thương cho mấy đứa con của ta!" "Đạo đức như vậy, có tư cách gì mà thiết cư Thánh Nhân chi vị!" "……" Đế Tuấn hai mắt đỏ ngầu, trong miệng không ngừng mắng chửi, không ngừng đánh ra từng đạo công thế khủng bố, trạng thái như phát điên, liên miên bất đoạn oanh kích xuống Tu Di Sơn phía dưới!

Trong một thời gian, thiên toàn địa chuyển, tinh hà dao động!

Nghe lời nói của Đế Tuấn, chúng Tiên Linh mới dần dần phản ứng lại, từng bước làm rõ nguyên nhân hậu quả.

Hóa ra… tất cả căn nguyên đều đổ dồn lên hai vị Thánh Nhân của Tây Phương.

Chuẩn Đề âm thầm thi pháp, thả tiểu Kim Ô từ Thang Cốc ra, mới dẫn đến họa "Thập Nhật Hoành Không" trên Hồng Hoang đại địa!

Nếu không phải như vậy, chín người con của Đế Tuấn cũng sẽ không bị Thiên Đế nhân cơ hội phái người chém giết!

Cho nên quy căn kết để… vạn bàn nhân quả, đều do Thánh Nhân Chuẩn Đề của Tây Phương mà ra!

"Ai, Thánh Nhân Chuẩn Đề thật vô sỉ a!" "Thân là Thánh Nhân, không tu Thiên Đức, lại dám làm ra chuyện như vậy!" "Mười đứa con chết chín đứa, cũng khó trách Đế Tuấn sẽ liều mạng, đáng đời!" "Ngược lại Thiên Đế, lại nhân cơ hội này, chém giết chín Kim Ô Thái Tử, lại loại bỏ đi một đại địch……" "……" Trong một thời gian, chúng sinh nghị luận xôn xao, đều cảm thấy bất bình với Chuẩn Đề!

Rõ ràng thân là Thánh Nhân, kết quả những gì Chuẩn Đề đã làm, thực sự đã mất Thánh Đức, khiến người ta từ tận đáy lòng khinh thường.

Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề ngồi xếp bằng dưới cây Bồ Đề, nghe Đế Tuấn mắng chửi, sắc mặt như vừa ăn phải một đứa trẻ chết vậy, đen không thể đen hơn, một ngụm máu già suýt chút nữa đã phun ra!

Ban đầu chuyện này mưu tính rất tốt, vừa có thể báo thù Thiên Đế, vừa có thể đẩy nhanh chiến tranh giữa Thiên Đình và Yêu tộc, lại có thể mưu phúc cho Tây Phương, có thể nói là nhất cử tam đắc!

Ai ngờ lại phát triển đến mức này!

Đế Tuấn nghịch thiên thành đạo, việc đầu tiên là tìm đến tận cửa, và mình lại là người lý khuy trước, lúc này cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt!

Chuẩn Đề nhìn sang Tiếp Dẫn bên cạnh, cầu cứu nói: "Sư huynh, xem ta phải làm sao?" Tiếp Dẫn sắc mặt như khổ qua, thở dài thườn thượt nói: "Thôi, chuyện này Tây Phương ta làm thực sự không đúng,

cứ mặc y đi!

Chúng ta không để ý tới là được, đợi Đế Tuấn nguôi giận, tự nhiên sẽ rời đi." "……" Chuẩn Đề có chút không cam tâm nói: "Chẳng lẽ để Đế Tuấn ở Tu Di Sơn hoành hành sao?" "Vậy thì làm sao?" Tiếp Dẫn liếc Chuẩn Đề một cái, "Sự đã đến nước này, nói gì cũng vô dụng, chẳng lẽ Sư đệ muốn ra ngoài đấu với y một trận sao?" "Thôi vậy!" Chuẩn Đề nghe vậy tức thì có chút hậm hực nói.

Mặc dù Thánh Nhân bất tử bất diệt, nhưng nếu thật sự để y ra ngoài đánh với Đế Tuấn một trận, chưa chắc đã là đối thủ.

Thế là.

Mặc cho Đế Tuấn ở bên ngoài mắng chửi, ra tay, hai người đều không để ý tới, ở trong Tu Di Sơn làm rùa rụt cổ, chỉ coi như Đế Tuấn không tồn tại!

Tu Di Sơn là trung tâm của Tây Phương, có đủ loại trận pháp thủ đoạn do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bố trí, Đế Tuấn tuy thực lực không thua kém hai người, nhưng muốn công phá Tu Di thì tuyệt đối không thể!

Cứ như vậy.

Đế Tuấn đánh ở Tu Di Sơn ròng rã nghìn năm, mới giận dữ đùng đùng trở về Yêu tộc.

Nhưng… sau trận náo loạn này, danh tiếng của hai vị Thánh Nhân Tây Phương, đặc biệt là Chuẩn Đề, đã hoàn toàn thối nát!

Bất kể thế nào, chuyện này coi như tạm thời kết thúc.

Nhưng nhanh chóng, vô tận chúng sinh liền cảm thấy không khí giữa thiên địa khác thường.

Sau khi Yêu Đế Đế Tuấn trở về Tây Hải, liền bắt đầu hiệu lệnh

thiên hạ Yêu tộc, gấp rút bố trí, ngày đêm thao luyện.

Bên Thiên Đình, cũng có vô số Thiên Binh Thiên Tướng bắt đầu thao luyện.

Giữa thiên địa, một thế phong vũ dục lai!

Tất cả mọi người đều ý thức được, một trận chiến thuộc về Thiên Đình và Yêu Đình sắp xảy ra.

Mức độ thảm khốc của nó, có thể còn gấp mấy lần, thậm chí mười mấy lần Vu Yêu Đại Chiến!

Chương 229

Bởi vì một khi hai kẻ khổng lồ này khai chiến, Thiên Đế và Yêu Đế đứng sau họ, nhất định sẽ ra tay!

Lúc đó, giữa hai người nhất định sẽ phân ra sinh tử!

Nhất định lại là một trận đại kiếp quét sạch chúng sinh!

Đối với Đế Tuấn vừa mới chứng đạo Hỗn Nguyên, bây giờ khiêu chiến Thiên Đình, có thể không phải là một cơ hội tốt, nhưng cũng có thể là cơ hội tốt nhất!

Trong khi tu luyện, Tử Vi cũng đang tiến bộ, nếu để thời gian dài hơn, biến số ngược lại sẽ càng nhiều.

Cho nên dù thành công hay không, cũng chỉ có thể dốc toàn lực trong một trận chiến!

Cảm nhận cục diện giữa thiên địa càng lúc càng căng thẳng, vô số Tiên Linh đều đã bỏ chạy ra hải ngoại, tránh xa Hồng Hoang đại lục, không bị cuốn vào trận đại kiếp này.

Cứ như vậy.

Thoáng chốc mười vạn năm trôi qua!

Không khí chiến tranh giữa thiên địa càng lúc càng nặng nề, giữa thiên địa xuất hiện Kiếp Sát Chi Khí dày đặc, hình thành từng đoàn từng đoàn yên vân màu hồng, lơ lửng giữa không trung.

Cả thiên địa đều tràn ngập một tầng sương mù màu hồng nhạt.

Thiên phát sát cơ, di tinh hoán đấu!

Địa phát sát cơ, long xà lục!

Vào một ngày nào đó, Hồng Hoang thiên địa vẫn bình tĩnh như mọi

ngày.

"Ô ô" Không hề có điềm báo trước.

Từng tiếng tù và trầm đục vang vọng giữa thiên địa, trong nháy devoured khuếch tán đến mọi ngóc ngách của Hồng Hoang đại địa, tất cả mọi người đều bị kinh động.

"Tất cả Yêu tộc nhị lang, theo Bản Đế xuất phát, lật đổ Thiên Đình bạo chính!" Giọng Đế Tuấn vang vọng giữa thiên địa, xuất hiện trong đầu vô số sinh linh.

"Oanh long long" Trong chớp mắt, vô cùng vô tận Yêu tộc từ Tứ Hải bay ra, dày đặc, không biết có mấy vạn vạn ức, dưới sự dẫn dắt của chúng Yêu Thần, hạo hạo đãng đãng tiến về Hồng Hoang đại địa!

Sau vô số năm, Đế Tuấn cuối cùng đã suất lĩnh vô số Yêu tộc, phát động công thế về phía Thiên Đình!

Trước đại quân Yêu tộc đầy trời, Đế Tuấn chắp tay đứng, xa xa nhìn về Tam Thập Tam Thiên, một đôi đồng tử Kim Ô thoát ra từng tia từng sợi quang huy.

Lật đổ Thiên Đình, chém giết Thiên Đế, chính là chấp niệm của y!

Chuyến này nếu không thành công, liền thành nhân!

Thiên Giới.

Đại La Thiên, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tử Vi đoan tọa trên Thiên Đế Long Ỷ, bên cạnh hơi thấp hơn một chút thì Nữ Oa, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu ba người phân biệt ngồi.

Xuống nữa, thì là một chúng Tiên Linh cao tầng gia nhập Thiên Đình.

Khổng Tuyên, Lục Nhĩ Mi Hầu và các đệ tử khác, cùng với một

chúng Tổ Vu của Vu tộc đều có mặt!

Hiện nay Thiên Đình, đã có vài phần khí thế khống chế Hồng Hoang thiên địa.

Khoảnh khắc Yêu tộc động thân, Tử Vi liền sinh ra cảm ứng, ánh mắt xa xa nhìn xuống hạ giới, nhàn nhạt cười nói: "Cuối cùng cũng không nhịn được nữa sao, Yêu tộc……" Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt nghe vậy nói: "Sư tôn, Yêu tộc lại không biết tốt xấu như vậy, gây họa Hồng Hoang thì thôi, nay lại vọng tưởng lật đổ Thiên Đình thống trị của chúng ta, quả là tự tìm đường chết!

Xin đệ tử suất lĩnh đại quân, tiễu diệt đám ô hợp này!" Đế Giang bước ra khỏi hàng, chắp tay nói: "Thiên Đế, chuyện này vốn là ân oán giữa Vu tộc ta và Yêu tộc, Vu tộc ta nguyện ý làm tiên phong!" Chúng Tiên Linh, đều quần tình kích phấn!

Tử Vi nghe lời hai người, lại nhàn nhạt cười nói: "Bản Tôn là Tử Vi Tinh Thần xuất thân, thiên sinh Đế Hoàng mệnh cách!

Mà Đế Tuấn thì là Thái Dương Tinh Thần xuất thân, đồng dạng kiêm cụ Đế Hoàng mệnh cách, thiên mệnh tương trùng, hai người chúng ta nhất định có một trận chiến!

Dù Vu tộc không gia nhập Thiên Đình ta, trận chiến này sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra!" Nói xong, giọng Tử Vi đột nhiên trầm xuống, nói: "Yêu tộc vọng đồ lật đổ Thiên Đình, vụ tất tiễu diệt!" "Các ngươi hãy theo Bản Đế xuất chinh!" "Vâng!" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, tất cả Tiên Linh tề tề cúi đầu một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

Nhanh chóng!

Đông Nam Tây Bắc bốn tòa Thiên Môn đều oanh nhiên mở ra, vô số Thiên Binh Thiên Tướng đều hô khiếu xông ra, số lượng không biết là bao nhiêu, hình thành một đại quân Tiên Nhân hạo hạo đãng

đãng!

Dưới sự dẫn dắt của chúng Thiên Đình cao tầng, dọc theo Bất Chu Sơn, tiến về Hồng Hoang đại địa!

Tử Vi ngồi trên Thiên Đế Long Liễn, do chín con chân long kéo, Tiên Hoàng bay lượn quanh xe, hai bên trái phải có Kim Đồng Ngọc Nữ thị lập, trong tay rắc hoa biện, một con Kim Quang Đại Đạo kéo dài ra.

Đế uy tràn ngập, sung mãn trong mọi ngóc ngách giữa thiên địa, quý không thể tả!

Thiên Đế xuất hành, tự nhiên dẫn động vô tận dị tượng!

Thanh Long Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ, Khai Thiên Tứ Linh phù hiện ra, đi theo xe, cung vệ ở giữa.

Thiên Nữ tán hoa, tiên âm trận trận, trong hư không sinh ra Kim Liên bảo tràng, bảo cái anh lạc, mỹ luân mỹ hoán!

"Chiến tranh bùng nổ rồi!" "Thiên Đế chi uy, cái áp vũ nội, lần này e rằng Yêu tộc sẽ xong đời rồi!" "Đế Tuấn đồng dạng là Hỗn Nguyên, lộc tử thùy thủ, chưa thể biết được!" "……" Khi nhìn thấy đội ngũ Yêu tộc và Thiên Đình hạo hạo đãng đãng kia, tất cả mọi người đều bàn luận, căng thẳng chú ý đến trận chiến gần như quyết định vận mệnh của Hồng Hoang thiên địa!

Rốt cuộc Thiên Đình trấn áp Yêu tộc, hay Yêu tộc lật đổ Thiên Đình thống trị.

Không chỉ những Tiên Linh phổ thông này, ngay cả Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng đồng dạng chú ý đến trận chiến này.

Trong lòng thì lại mong Tử Vi và Đế Tuấn lưỡng bại câu thương thì tốt, như vậy, mới có thể nhân cơ hội tọa thu ngư lợi!

Sau vài trăm năm, đại quân hai đình cuối cùng cũng chạm mặt nhau dưới chân Bất Chu Sơn!

"Ô" Tiếng tù và Yêu Thần vang lên, từng vòng gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường khuếch tán ra, tất cả Yêu tộc tướng sĩ đều tinh thần chấn động, lực lượng huyết mạch trong cơ thể bị kích phát, lấy việc thấu chi sinh mệnh tiềm năng làm cái giá, tu vi bạo trướng vài tiểu cảnh giới!

"Đông!

Đông!

Đông!

Đông!" Giữa thiên địa đột nhiên vang lên một trận tiếng trống sấm sét khổng lồ, như vạn thiên lôi đình nổ tung!

Thiên Đình Chiến Cổ bị lôi động, cũng khuếch tán ra từng vòng sóng, kích phát thần lực tiềm tàng trong lệnh bài Thiên Binh Thiên Tướng, bao phủ tất cả tướng sĩ, tu vi tăng lên một tầng lầu!

Ngay cả binh khí trong tay cũng có thêm một chút tiên mang, càng tăng thêm vô cùng sắc bén!

"Oanh!" "Oanh long long!" Một khi chạm mặt, hai bên đánh ra vô tận lưu quang, từng kiện Pháp Bảo, từng đạo Thần Thông được vận dụng ra, rơi vào trận doanh đối phương!

Kèm theo tiếng nổ liên miên bất tận, cả thiên địa triệt để sôi trào, không biết bao nhiêu Tiên Linh kêu thảm, lạch bạch như châu chấu rơi từ trên trời xuống.

Chiến tranh, vốn là tàn khốc!

Đặc biệt là đại chiến quy mô như vậy, số lượng Tiên Linh tham chiến lên đến ức vạn, càng là một tai nạn không thể tưởng tượng nổi!

Quân đội Thiên Đình và Yêu tộc như máy xay thịt, va chạm điên cuồng, thu hoạch vô tận sinh mệnh.

Chương 230

Trên Cửu Thiên, lôi đình đen kịt xẹt qua, mưa máu vô biên rơi xuống, một mảnh tiêu điều, thê thảm!

Các cao thủ cấp Chuẩn Thánh bên Thiên Đình tuy số lượng nhiều hơn một chút, nhưng Yêu tộc cũng không kém, kết thành các loại trận thế, vừa vặn chống đỡ được.

Nhưng bất kể những người này đánh nhau thảm khốc đến đâu, thành bại cuối cùng của chiến tranh, vẫn phải dựa vào hai người Tử Vi và Đế Tuấn!

Đây, mới là nơi quyết định thắng bại thực sự!

Vô số Tiên Linh giữa thiên địa, phần lớn sự chú ý cũng đều tập trung vào hai người.

Trên Cửu Thiên, Tử Vi chắp tay đứng, xa xa nhìn Đế Tuấn, Đế uy tràn ngập trên người, nhàn nhạt cười nói: "Đế Tuấn, tốn công phí sức, vọng đồ xưng bá Hồng Hoang, ngươi nghĩ có cơ hội không?" Nghe lời Tử Vi, Đế Tuấn không hề che giấu sát cơ và ác ý, lạnh lùng nói: "Sát huynh đệ của ta, đồ sát con cháu của ta, ta và ngươi thề không đội trời chung, hoặc ta chết, hoặc ngươi vong!" Tử Vi thần sắc bình tĩnh, nghe vậy cười nói: "Ngươi nghĩ có thể thắng được Bản Tôn?" "Thắng hay không thắng, chiến rồi mới biết!" Đế Tuấn gầm lên một tiếng, tiếng chấn Tam Thiên Giới, hai tay mạnh mẽ vỗ về phía trước, pháp lực Hỗn Nguyên cuồn cuộn dũng mãnh, tức thì bùng phát ra một luồng khí tức vô cùng khủng bố!

"Oanh long long!" Giữa thiên địa, sinh ra vô cùng vô tận Thái Dương Chân Hỏa, hóa thành một biển vàng rực, hạo hạo đãng đãng lao về phía Tử Vi!

Khi cảm nhận khí tức khủng bố trên người Đế Tuấn, sắc mặt Lão Tử và những người khác không khỏi ngưng trọng!

Hỗn Nguyên Tứ Trọng Thiên!

Trải qua mấy năm tu hành này, tu vi của Đế Tuấn lại tiến thêm một bước, đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đệ Tứ Trọng Thiên!

Không thể không nói!

Tốc độ tu luyện như vậy, thực sự cực kỳ kinh người!

E rằng so với Tử Vi cũng không chậm hơn bao nhiêu!

"Để Bản Tôn xem, sau khi đột phá Hỗn Nguyên, rốt cuộc ngươi đã tiến bộ được bao nhiêu!" Thấy Đế Tuấn ra tay, Tử Vi giọng nói bình tĩnh, thấp giọng hét một tiếng, tay phải nắm chặt thành quyền, không chút hoa mỹ một quyền oanh ra phía trước!

Một quyền nhìn qua không mang theo chút khói lửa nào, dường như chỉ là một động tác tùy ý, nhưng lại thực sự đạt đến một loại cảnh giới phản phác quy chân, đại xảo nhược chuyết cao thâm!

"Ông!" Tử Vi một quyền đánh ra, nhìn có vẻ thô sơ bình thường, nhưng lại ẩn chứa vô cùng Đạo và Lý, đã đạt đến cảnh giới hồn nhiên thiên thành!

Giữa chưởng chỉ tự có vô tận thần quang lóe lên, trong hư không sinh ra vô tận Pháp Tắc Chi Quang, trật tự tỏa liên lấp lánh, chiếu rọi bốn phương thiên vũ!

Với nhục thân cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo của Tử Vi, giữa cử thủ đầu túc, tự có vô tận Pháp Tắc Chi Quang tương tùy!

"Thúc!" Một đạo quyền cương vàng rực được đánh ra, tựa hồ như kim hồng ngọc trụ, dọc đường phá diệt tất cả cản trở, xé toạc bầu trời ra một khe hẹp đen kịt!

“Phốc, phốc,” Dưới một quyền, cương phong kích đãng, vô cùng hỏa quang tắt ngấm.

Biển lửa đầy trời cũng bị tách ra một con đường, như thiên địa khai tịch!

Ngay sau đó.

Dưới chân Tử Vi tức thì sinh ra vô tận Đại Đạo Văn Lạc, trong nháy mắt lan tràn, vượt qua hư không, sát về phía Đế Tuấn.

“Oanh!” Tử Vi vung đôi Thiên Đế Quyền, tức thì đánh ra vô tận Đại Đạo Chi Quang, huyết khí trong cơ thể long long dũng động, phát ra tiếng sấm cuồn cuộn, át cả tiếng sấm trên trời!

Giữa vô tận huyết khí dũng động, không ngừng đánh ra từng đạo kim sắc Thiên Cương, xé toạc hư không, quang diệu vạn cổ, gần như muốn đánh nát cả thiên địa này!

Chỉ bằng lực lượng nhục thân, Tử Vi có thể phát huy ra thực lực khủng bố cấp độ Hỗn Nguyên.

Lực lượng áp bách cuồn cuộn tức thì bao phủ toàn bộ Đế Tuấn, cả thiên địa dường như đều đang nhắm vào y!

Cảm nhận công thế khủng bố của Tử Vi, trên mặt Đế Tuấn hiện lên một tia ngưng trọng, chỉ khi tu vi đạt cấp độ Hỗn Nguyên, và thực sự đối đầu với Tử Vi, mới có thể cảm nhận sâu sắc sự khủng bố đó!

Giữa mỗi cử chỉ động tác, đều ẩn chứa vô lượng thần uy, kinh thiên động địa!

“Thúc!” Đế Tuấn tâm niệm vừa động, trong nháy mắt thi triển Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật, kéo giãn khoảng cách với Tử Vi.

Dù Tam Túc Kim Ô nhục thân trời sinh cường đại, có thể sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng sao có thể so với nhục thân đã trải

qua ngàn chùy trăm luyện, cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo của Tử Vi?!

Nếu thật sự cứng đối cứng, đó mới là tự tìm khổ mà ăn!

"Ông!" Hà Đồ Lạc Thư từ trong cơ thể Đế Tuấn xông ra, khẽ chấn động, tức thì dẫn dắt tinh quang đầy trời, hóa thành từng đạo Tinh Thần Kiếp Quang, xuyên phá thương khung, như ánh sáng Thái Sơ, bao phủ mỗi tấc hư không, bao trùm thân hình Tử Vi!

"Trò vặt!" Tử Vi khẽ hừ lạnh, vô tận Hoàng Đạo Long Khí sôi trào, hóa ra một con kim sắc đại long, hộ vệ y ở giữa, như một vị Đế Hoàng bất khả nhất thế!

Khí tức Đế Đạo Pháp Tắc đang lan tràn, Tử Vi mang Thiên Đế chi uy, một chưởng vỗ xuống phía trước!

"Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!" Kèm theo từng tiếng long ngâm kinh thiên động địa, có thành thiên thượng vạn hư ảnh kim sắc chân long từ tay Tử Vi xông ra, từ hư hóa thực, phát ra sát phạt chi khí lẫm liệt vô cùng, va chạm với tinh thần kiếp quang đầy trời kia!

"Oanh long long!" Giữa thiên địa tức thì phát sinh những tiếng nổ liên miên bất tuyệt!

Kim quang nổ tung, tinh mang bay múa, hóa thành từng luồng plasma năng lượng cao, không ngừng bắn ra, đánh nát ức vạn vạn dặm thiên khung thành bãi chiến trường!

"Thập Ức Bát Thiên Kiếm!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ, trong cơ thể xông ra từng đạo kim sắc quang thúc, tất cả đều là Thái Dương Chân Hỏa, hóa thành từng thanh kim sắc trường kiếm, phát ra khí tức sắc bén tuyệt thế.

Mỗi thanh trường kiếm đều như đúc từ vàng ròng, tỏa ra nhiệt độ cực hạn, hư không xung quanh bị hòa tan, hóa thành từng giọt chất lỏng nhỏ xuống!

"Sưu!

Sưu!

Sưu!" Vô số kim sắc thiên kiếm chỉ thẳng vào Tử Vi, hạo hạo đãng đãng, xé toạc đại thiên, hội tụ thành một triều lưu kiếm khí khủng bố, ào ào chém xuống thân Tử Vi.

Thiên mạc trực tiếp bị xé toạc, hóa thành một hắc động khổng lồ, khi xoay tròn, điên cuồng nuốt chửng, phá diệt tất cả xung quanh.

"Nuốt chửng!" Tử Vi giơ tay chỉ một cái, dẫn động vô tận Đại Đạo Chi Quang, sức mạnh kỳ dị của Không Gian Pháp Tắc đang lan tràn, trong nháy mắt vượt qua vô tận hư không.

"Ông!" Có thể nhìn thấy bằng mắt thường, trong hư không sinh ra từng cái xoáy nước khổng lồ vô cùng, tất cả đều là Không Gian Thông Đạo, dường như dẫn đến một không gian chiều không gian khác chưa biết.

Vô số xoáy nước không gian chính xác không sai lệch xuất hiện trên đường đi của kim sắc thiên kiếm, phát ra một luồng lực lượng thôn phệ cường đại, truyền tống tất cả kiếm quang đến không gian chiều không gian khác!

"Đế Tuấn, nếu chỉ có chút thủ đoạn này, muốn báo thù cho Thái Nhất, e rằng còn kém xa." Tử Vi ngữ khí đạm nhiên, xa xa nhìn Đế Tuấn trên không trung, thần sắc không hề thay đổi, thể hiện uy nghiêm Thiên Đế, dường như mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay.

"Tử Vi, quả nhiên mạnh!" Nghe lời Tử Vi, Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, chiến ý ngược lại càng lúc càng sục sôi, đột nhiên trường

khiếu nói: “Mặt Trời Chân Dương!” “Oanh!” Một tiếng nói vừa dứt, trong cơ thể Đế Tuấn liền xông ra vô cùng vô tận kim sắc quang thúc, cả người đều như bốc cháy.

Từng đạo quang thúc từ trong cơ thể y xông ra, phía sau lưng ngưng tụ ra một tôn Mặt Trời Pháp Tướng khổng lồ vô cùng, lớn hơn Thái Dương Tinh không biết bao nhiêu lần!

Cả Hồng Hoang Thế Giới đều trở nên vô cùng sáng ngời, khắp nơi tràn ngập ánh sáng chói lọi.

Cùng lúc đó!

Một luồng khí tức khủng bố chấn động Hồng Hoang thiên địa, uy áp vạn cổ từ trên người Đế Tuấn dập dờn lan ra, quét ngang lục hợp bát hoang!

Hỗn Nguyên Đạo Quả của Đế Tuấn, chính là Mặt Trời Đạo Quả!

Nếu tu luyện đến cực hạn, thành công chứng đắc Đại Đạo Cảnh, có thể hóa thân liệt dương vũ trụ, trở thành Vũ Trụ Chi Dương duy nhất giữa thiên địa, Mặt Trời Chúa Tể!

Tự thân hóa thành bản nguyên Mặt Trời của vũ trụ, trở thành tổ của vạn dương thế gian.

Chương 231

Phàm là tất cả những mặt dương trong thế gian, dù là Huyền Dương, Thiếu Dương, Chính Dương, tất cả đều là sức mạnh từ Đạo Quả của Đế Tuấn chiếu rọi ra!

Một điều đáng nói là.

Mặc dù cùng là Đại Đạo Cảnh, nhưng con đường mỗi người đi cũng không giống nhau, cuối cùng thành Đại Đạo Quả cũng khác nhau, nhưng độ khó thì đều giống nhau.

Nói tóm lại.

Đại Đạo Chi Lộ là duy nhất!

Mặt Trời Pháp Tướng vừa xuất hiện, Lão Tử và những người khác đều chấn động, sắc mặt chăm chú nhìn Đế Tuấn, muốn nhìn ra điều gì đó.

Đều là Thánh Nhân, đều là dựa vào lực lượng Thiên Đạo cưỡng ép quán chú, ngưng kết ra một Hỗn Nguyên Đạo Quả trong Nguyên Thần, chính xác mà nói thì không rõ ràng lắm về con đường Hỗn Nguyên.

Đó cũng là lý do vì sao Thánh Nhân là một trong ba loại pháp môn chứng đạo yếu nhất.

Nói tóm lại, đó là dựa vào đại pháp lực cấp độ Thánh Nhân để lấy thế áp người mà thôi.

Nếu thực sự đối đầu với đối thủ cùng cấp độ, thì chỉ có thể bị áp chế mà đánh thôi!

"Oanh long long!" Tôn Mặt Trời Pháp Tướng xuất hiện, uy áp phát ra kinh thiên động địa, từ đó xông ra vô số quang tuyến, như liệt nhật

trường hồng, phô thiên cái địa lao về phía Tử Vi!

"Lệ!

Lệ!" Từng đàn hỏa nha xuất hiện, không ngừng phát ra tiếng kêu chói tai, vỗ cánh, xông về phía Tử Vi!

"Ông!" Hà Đồ và Lạc Thư hai kiện Pháp Bảo lại một lần nữa hợp nhị vi nhất, hóa thành một cây Tinh Thần Thánh Thương.

Đế Tuấn mạnh mẽ vung lên, mượn sức mạnh của Mặt Trời Đạo Quả, không ngừng đánh ra từng đạo kim sắc phá diệt chi quang, xé toạc Hỗn Độn hư không!

"Tranh!" Kèm theo một tiếng kiếm ngâm khẽ, Tử Vi giơ tay vươn ra phía trước, bàn tay thăm dò vào hư không, rút ra Thiên Đế Kiếm!

"Ông" Khí tức Đế Đạo Pháp Tắc đang lan tràn, vô tận Hoàng Đạo Long Khí sôi trào, gần như hóa thành thực chất, chiếu rọi vạn cổ, uy áp bao trùm lục hợp bát hoang.

Không có động tác thừa, Tử Vi vung Thiên Đế Kiếm, một kiếm chém ra phía trước, tức thì xuất hiện một đạo Hoàng Đạo Long Kiếm vàng rực dài ức vạn vạn trượng, xé toạc vô tận trường không, kiếm quang oanh minh giữa không gian, chém xuống phía trước!

"Oanh!" "Oanh long!" Trong chớp mắt.

Hư không phát sinh vô tận liên miên đại bạo tạc, vạn thiên hỏa nha từng mảng từng mảng tắt ngấm, từng đạo quang tuyến cũng bị kiếm quang chém đứt, xuyên thủng vào sâu trong Hỗn Độn!

Kiếm quang vĩnh hằng, tựa hồ muốn xé nát vạn cổ!

Tử Vi lấy Đế Đạo Pháp Tắc, Chiến Chi Pháp Tắc gia trì bản thân, dựa vào lực lượng Bản Nguyên thế giới hùng hồn vô cùng trong cơ thể, mỗi đạo kiếm quang, đều đủ để chém diệt ba ngàn Đại Thế Giới,

uy lực không thể tưởng tượng!

"Thập Dương Đại Pháp!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ, thần quang bắn ra từ mắt càng lúc càng khủng bố, gần như khám phá hư không, trong cơ thể truyền ra khí tức núi lở biển gầm, diệt thế.

Trong Nguyên Thần, một Hỗn Nguyên Bất Hủ Đạo Quả khẽ chấn động, câu động các loại dương khí giữa thiên địa, hóa thành ức ức vạn vạn quang mang, không ngừng hội tụ trên tôn Mặt Trời Pháp Tướng phía sau lưng y.

"Ông!" Khí tức Mặt Trời Pháp Tướng càng lúc càng khủng bố, dưới ánh mắt của vô tận chúng sinh oanh nhiên chấn động, từ đó phun ra vạn điểm lưu quang, phân hóa ra chín đạo chân ảnh, song song xuất hiện trên bầu trời!

Tổng cộng mười tôn Mặt Trời, dàn trận giữa không trung, phát ra khí tức khủng bố trấn áp vạn cổ, hủy thiên diệt địa!

Trong một chớp mắt!

Cả Hồng Hoang Thế Giới đều bị chiếu sáng trắng xóa, ánh sáng chói mắt, lượng ánh sáng cực hạn nuốt chửng mọi không gian, chiếu rọi khiến tất cả mọi người đều không mở được mắt!

Không chỉ vậy.

Từ mười vầng kim sắc Mặt Trời đó phóng thích ra từng trận sóng nhiệt khủng bố, nhiệt độ cao cực hạn, nhiệt độ của Hồng Hoang Thế Giới bắt đầu tăng vọt!

Đại địa nứt toác, sông ngòi ngừng chảy!

Vô số cây cối tự bốc cháy, ngay cả mặt biển Tứ Hải cũng đang nhanh chóng hạ xuống, lộ ra đáy biển khô cạn!

Thật sự là đại kiếp diệt thế!

Không biết bao nhiêu sinh linh trực tiếp bị nhiệt độ khủng bố đó thiêu chết, sinh linh đồ thán, thảm không nỡ nhìn!

So với mười Kim Ô Thái Tử tộc Kim Ô, Thập Dương Đại Pháp do Đế Tuấn thi triển ra, uy lực đơn giản là tăng lên không biết bao nhiêu đẳng cấp!

"Sát!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ, mạnh mẽ vỗ về phía trước, mười vầng Mặt Trời phía sau lưng liền bay ra, đè bẹp vạn cổ hư không, vô tận u minh, oanh nhiên đâm về phía Tử Vi!

Cảm nhận uy thế của một đòn này, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, cùng với Tiếp Dẫn Chuẩn Đề của Tây Phương đều biến sắc.

Trong Thiên Giới, Nữ Oa, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu xa xa nhìn cảnh này, trong đôi mắt đẹp cũng hiện lên một tia lo lắng.

Mặc dù tự tin tu vi của Tử Vi cái thế vô song, nhưng chiêu này của Đế Tuấn thực sự quá lợi hại, khó tránh khỏi sẽ có chút lo lắng.

"Thủ đoạn hay!" Tử Vi nhìn một kích của Đế Tuấn, không những không nổi giận, ngược lại còn tán thưởng một tiếng, trên mặt lộ ra một tia hưng phấn.

Không thể không nói.

Dù là đối thủ, Đế Tuấn kinh tài tuyệt diễm, cũng đáng được khẳng định!

Ít nhất trong số các Tiên Linh khác ở Hồng Hoang, ngay cả mấy vị Thánh Nhân khác, cũng chưa đạt đến trình độ của Đế Tuấn!

"Nhất Kiếm Trảm Tam Sinh!" Tử Vi thấp giọng hét, Thiên Đế Kiếm trong tay đột nhiên vung ra phía trước, nhìn có vẻ bình thường, nhưng lại như trong nháy mắt đã chém vào Tuế Nguyệt Trường Hà, kiếm thân cũng trở nên mông lung.

Dường như Tử Vi trong tay nắm giữ không phải kiếm, mà là tuế nguyệt và quang âm!

"Ông!" Ngay sau đó, một đạo kiếm quang phiêu phiêu miểu miểu, bất khả tróc mạc liền bay vụt ra, tựa hồ như thiên ngoại phi hồng, như dải ngân hà, hóa thành một vùng kiếm quang lãnh địa, lao về phía mười tôn Mặt Trời kia!

Nơi kiếm quang lướt qua, hư không không hề có động tĩnh, dường như thật sự chỉ là một đạo kiếm mang phổ thông mà thôi.

Nhưng!

Mỗi một đại thần thông giả giữa thiên địa, khi nhìn thấy kiếm này đều sắc mặt đại biến, trong mắt lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng!

"Gì?!" Trong Bát Cảnh Cung, Lão Tử kinh hãi đến mức trực tiếp đứng bật dậy từ bồ đoàn, trong đôi mắt lão già tràn ngập vẻ hoảng hãi.

Trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xa xa nhìn một kiếm này, thần sắc kinh hãi nói: "Một kiếm… sao có thể!?" "Hay cho Nhất Kiếm Trảm Tam Sinh, hay cho đoạn tuyệt quá khứ, hiện tại, vị lai chi kiếm!" Trong Bích Du Cung, Thông Thiên Giáo Chủ ngồi xếp bằng trên vân sàng, nhìn đạo kiếm quang phiêu phiêu miểu miểu kia, trên mặt lại lộ ra thần sắc vừa hưng phấn vừa tiếc nuối!

Hưng phấn, vì từ kiếm này, y đã nhìn thấy phương hướng của Kiếm Đạo tương lai.

Tiếc nuối thì, một kiếm đơn giản mộc mạc, nhưng lại lợi hại đến cực điểm như vậy, lại không phải điều y có thể lĩnh ngộ ra!

"Một kiếm đáng sợ thật!" Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn đạo kiếm quang kia, trên mặt cũng đầy vẻ hoảng hãi, toàn thân đều

cảm thấy hơi lạnh.

Thẳng thắn mà nói.

Đối mặt với kiếm này, không đỡ nổi!

Mấy vị Thánh Nhân giữa thiên địa đều thần sắc ngưng trọng, từ một kiếm này, ngửi thấy mùi vị cực kỳ nguy hiểm!

Chương 232

Sự thật cũng chính là vậy!

Kiếm của Tử Vi, chính là 'Nhất Kiếm Trảm Tam Sinh'!

Kiếm này là Tử Vi kết hợp Thần Thông Tam Thế Pháp Thân, cùng với Tam Thi Chi Đạo của Hồng Quân, cộng thêm sự lý giải của bản thân về Thời Gian Pháp Tắc, Kiếm Chi Pháp Tắc, từ đó sáng tạo ra một đạo Thần Thông sát phạt cực kỳ khủng bố!

Một kiếm chém ra, cách đoạn tam sinh!

Chém quá khứ, diệt hiện tại, đoạn vị lai!

Nếu bị kiếm quang chém trúng, quá khứ, hiện tại, vị lai của cá nhân đều sẽ bị cắt đứt, phá diệt, dấu vết của y giữa thiên địa sẽ bị xóa sổ khỏi thế gian!

Chính vì vậy, một chiêu này, có thể xóa sổ một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bằng một chiêu!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lấy pháp lực bản thân, thần ý bao phủ vạn cổ hư không, tẩm nhiễm vô tận tuế nguyệt, mỗi một nơi thời không đều có dấu vết lưu lại của Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Bất hủ bất diệt!?

Tốt!

Đã vậy, ta liền chấp Thiên Đế Sát Kiếm, đoạn tuyệt tam sinh, xóa sổ toàn bộ thần ý Hỗn Nguyên trong tất cả thời không tuế nguyệt!

Khiến toàn bộ dấu ấn của cá nhân đó biến mất khỏi thiên địa!

Xem y có chết hay không!

Mặc dù tên là 'Nhất Kiếm Trảm Tam Sinh', nhưng thực ra không

phải một kiếm như thế nhân nhìn thấy, chính xác mà nói, là ba kiếm!

Quá Khứ Chi Ảnh, Hiện Thế Chi Ảnh, Vị Lai Chi Ảnh của Tử Vi, đồng thời chém ra một kiếm.

Một kiếm chém quá khứ!

Một kiếm diệt hiện tại!

Một kiếm đoạn vị lai!

Sự khủng bố trong một kiếm của Tử Vi, với tư cách đối thủ, Đế Tuấn cảm nhận càng sâu sắc!

Gần như trong khoảnh khắc!

Đế Tuấn cảm thấy bị một cỗ sát cơ thâm sâu bao trùm, toàn thân y dường như sắp bị xóa sổ khỏi thế gian.

Quá khứ tam sinh, hiện tại tam thế, đều sắp hóa thành bọt nước dưới một kiếm này!

Thế nhưng!

Bất luận thực lực của Tử Vi có cường đại đến đâu, trận chiến giữa hai người đã bắt đầu, trừ phi một bên hoàn toàn vẫn lạc, nếu không tuyệt đối không thể dừng lại!

Một lần này, giữa hai người, nhất định phải phân ra sinh tử cao thấp! "Hống!" Đế Tuấn gào thét, thế công lại càng thêm hung cuồng, tay cầm Tinh Thần Thánh Thương, hóa thành một đạo kim hồng, hướng về Tử Vi xung sát!

Mười vầng mặt trời kia không ngừng hấp thụ chí dương chi khí của thiên địa, trở nên càng thêm khủng bố, thể tích không những không nhỏ đi chút nào, trái lại càng lúc càng lớn, muốn đánh vỡ cả một vùng Hỗn Độn! "Ông!" Dưới ánh mắt chú mục của vô tận chúng sinh, một vệt kiếm quang của Tử Vi cuối cùng cũng va chạm với

mười vầng mặt trời.

Không hề có vụ nổ dữ dội như tưởng tượng, trái lại, từng đạo ba văn không tiếng động mà lan tỏa, kiếm quang hóa thành một mảnh hải dương, bao phủ toàn bộ mười vầng mặt trời.

Trong hư không, một dòng Tuế Nguyệt Trường Hà phù hiện, vắt ngang qua, hiện tại, vị lai, phát tán sức mạnh của tuế nguyệt, không ngừng khuếch tán vào mười vầng mặt trời kia, bắt đầu xâm thực, hủy diệt sức mạnh bên trong!

Có thể thấy rõ bằng mắt thường!

Quang mang của mười vầng mặt trời không ngừng ảm đạm đi, ngay sau đó, vô số kiếm quang đột nhiên dũng động, phát ra tiếng kiếm minh kinh thiên, ầm ầm bạo phát! "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Kèm theo tiếng nổ liên miên không dứt, dưới sự càn quét của vô số kiếm quang, mười vầng mặt trời nhanh chóng lung lay sắp đổ, cuối cùng toàn bộ tan biến!

Một chiêu vô cùng đáng sợ của Đế Tuấn, đã bị Tử Vi hóa giải! "Oanh!" Ngay lúc này, thân ảnh Đế Tuấn xuyên qua Tuế Nguyệt Trường Hà, hướng về Tử Vi mà giết tới, Tinh Thần Thánh Thương trong tay huy động, đánh ra từng đạo Tinh Thần Phá Diệt Kiếp Quang, tựa như từng chùm sao băng, bao trùm mỗi tấc thiên địa hư không!

Thấy vậy.

Tử Vi cũng huy động Thiên Đế Kiếm trong tay, sát phạt khí sôi trào, chân đạp vô tận tiên quang tiến tới.

Mỗi bước đi ra, y liền huy ra một kiếm, dập tắt vạn thiên tinh quang!

Cuối cùng! "Đang!" Kèm theo một tiếng nổ kinh thiên động địa, Tử Vi và Đế Tuấn cuối cùng cũng trực diện giao chiến, Thiên Đế Kiếm và Tinh Thần Thánh Thương va chạm vào nhau, bùng phát vô tận kiếm quang tinh mang, xuyên thủng Đại Vũ Trụ! "Thiên Đế, ta tất sát ngươi!" Đế Tuấn gầm lên giận dữ, mắt đỏ rực như muốn nứt ra, toàn thân run rẩy, đôi đồng tử Kim Ô nhìn chằm chằm Tử Vi trước mặt. "Người muốn giết ta..." Nghe vậy, Tử Vi vẫn giữ thần sắc bình tĩnh, mở lời nói: "Nhưng người có thể giết được ta, vẫn chưa xuất thế!" Ngữ khí tuy bình tĩnh, không hề có gợn sóng, nhưng bất kỳ ai cũng có thể nghe ra sự tự tin vô hạn trong lời nói của Tử Vi!

Trên Hồng Hoang đại địa, vô số tiên linh đều chăm chú nhìn cảnh tượng này, ngay cả mắt cũng không dám chớp, sợ bỏ lỡ bất cứ điều gì!

Một trận đại va chạm chưa từng có!

Cuộc quyết đấu giữa Thiên Đế và Yêu Đế!

Và.

Trận chiến ngày hôm nay, khác với trước đây, giữa hai người nhất định phải có một kẻ vẫn lạc! "Hôm nay, ta tất trảm ngươi!" Đế Tuấn gầm lên giữa thiên địa, đôi vai đột nhiên chấn động mạnh, Tinh Thần Thánh Thương hóa thành một đạo tiên quang vĩnh hằng bất phá, vung ra vô số thương ảnh, hung hăng đâm tới Tử Vi!

Hoặc đâm, hoặc quét, hoặc bổ, hoặc chém!

Mỗi một kích đều kinh thiên động địa, chấn động thiên địa tinh hà, bao phủ trường không mênh mông, trong nháy mắt xé nát trăm ngàn thế giới, chiến khí rung chuyển cửu tiêu!

Tử Vi huy động Thiên Đế Kiếm, vạn pháp quy nhất, đại xảo nhược chuyết.

Mỗi một kích đều trông phổ thông, không mang theo chút dấu vết điêu khắc nào, cũng không có chút khói lửa khí, nhưng lại ẩn chứa uy thế vô tận, dung hợp vạn đạo thành một, đánh ra từng đạo sát phạt chi quang khủng bố! "Oanh!" "Oanh!" "Oanh Long!" Trong nháy mắt.

Hai người va chạm hàng vạn lần, gần như đánh sập cả một vùng trời, thiên vũ vỡ vụn, thậm chí có thể nhìn thấy mô hình thiên địa bị phá hủy.

Hỗn Độn khí cuồng dũng trào ra, nhấn chìm ức vạn dặm trời xanh, vô tận hư không đều hóa thành Hỗn Độn!

So với Đế Tuấn vô cùng phẫn nộ, thần tình kích động, Tử Vi lại thần sắc bình hòa, không có quá nhiều cảm xúc kích động, trái lại không ngừng va chạm với Đế Tuấn.

Chương 233

Thực tế.

Đến bây giờ, Tử Vi vẫn chưa phát huy toàn bộ thực lực.

Dù sao đối thủ cấp độ Hỗn Nguyên là rất hiếm, về sau e rằng trong một thời gian dài, sẽ khó có được những trận đại chiến như vậy.

Có thể mượn tay Đế Tuấn để quan sát Hỗn Nguyên Đạo Pháp, mài giũa kỹ xảo đấu chiến, cũng là một điều vô cùng quý giá!

Hơn nữa.

Tử Vi coi Đế Tuấn như một đối tượng thử luyện!

Hai người không biết giao thủ bao nhiêu lần, cuối cùng cũng bước vào giai đoạn quyết liệt. "Oanh!" Sau một kích nữa, Tử Vi khẽ quát một tiếng, tay trái không có dấu hiệu báo trước mà hung hăng vung về phía trước, sức mạnh huyết khí khủng bố bùng phát, Đế Hoàng khí sôi trào, hóa thành một đạo quang thúc màu vàng, bắn về phía Đế Tuấn!

Thiên địa hư không, trực tiếp bị xuyên thủng!

Hỗn Độn kích đãng, lại càng bị xé rách ra một khe hở khổng lồ! "Hống!" Đế Tuấn gầm dài, vội vàng huy động Tinh Thần Thánh Thương, lập tức bổ xuống, chém đôi một đạo quyền cương!

Nhưng, thế công của Tử Vi liên miên bất tuyệt, như dòng sông cuồn cuộn, một chiêu xuất ra, ngàn chiêu theo sau! "Oanh, oanh long!" Vô tận Hoàng Đạo khí sôi trào, quấn quanh Thiên Đế Kiếm, hóa thành một đạo quang huy vĩnh hằng bất phá, trong nháy mắt chém ra trăm ngàn kích, toàn bộ đều chém về phía Đế Tuấn!

Vô số kiếm quang lóe sáng như thủy triều, như muốn xé nát Đại

Vũ Trụ!

Cảm nhận uy thế của một kích này, Đế Tuấn biến sắc, vội vàng thôi động Hỗn Độn Chung, phát ra từng tiếng chuông minh khổng lồ, làm tan vỡ toàn bộ sóng kiếm! "Đang!" Hỗn Độn Chung vang động thiên địa, tựa như một ngọn Hỗn Độn Ma Nhạc, bùng phát ức vạn tia thần quang, trong nháy mắt nhấn chìm cả một vùng thiên địa, đâm về phía Tử Vi! "Oanh!" Thiên Đế Kiếm hóa thành đại long, giữa lúc tung bay, bùng phát ức vạn kiếm quang, chém tan toàn bộ sóng chuông! "Hỗn Độn Phá Diệt Thần Quang!" Đế Tuấn quát lớn, toàn lực thôi động uy năng của Hỗn Độn Chung, toàn bộ đạo văn trên thân chuông đều sáng lên, dày đặc, phát tán một cỗ khí tức vĩnh hằng bất hủ, từ đó bắn ra một đạo Hỗn Độn sắc kiếp quang!

Hỗn Độn Chung tuy là linh bảo bản mệnh của Thái Nhất, nhưng trong tay Đế Tuấn lại mạnh hơn Thái Nhất sử dụng rất nhiều!

Tử Vi huy động Thiên Đế Kiếm nghênh kích, dùng vô thượng Đại Pháp Lực gia trì lên thân kiếm, dung hợp Bản Nguyên Chi Lực của nội thế giới, uy thế nhất thời bạo tăng! "Oanh!" Một kiếm chém ra, tức thì chém đôi đạo Hỗn Độn Kiếp Quang kia, bắn về phía chân trời, nhưng khó lòng làm tổn thương Tử Vi mảy may!

Thấy các thế công đều vô hiệu với Tử Vi, vẻ mặt dữ tợn của Đế Tuấn càng thêm đậm. "Kim Ô Hỗn Độn Nhất Kích!" Đế Tuấn quát lớn, cuối cùng lại một lần nữa phát động một loại nghịch thiên đại thuật! "Đang!" Hỗn Độn Chung đột nhiên bành trướng ức vạn lần, vắt ngang trên bầu trời, che khuất cả ánh sáng mặt trời.

Đế Tuấn đột nhiên hóa ra nguyên hình, là một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ ức vạn dặm, toàn thân bốc cháy ngọn lửa màu vàng, phát tán nhiệt độ cực hạn khủng bố!

Tam Túc Kim Ô đôi cánh chấn động, che trời lấp nhật, hư không

trực tiếp sụp đổ, sau đó đột nhiên lao xuống.

Ba móng vuốt Kim Ô đều ấn lên Hỗn Độn Chung, từ trên trời giáng xuống, đánh xuyên Hỗn Độn vô ngần, hung hăng đè xuống đầu Tử Vi!

Một kích này dung hợp Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật và Hỗn Độn Chung, lại được Đế Tuấn thôi động bằng pháp lực cấp Hỗn Nguyên, uy thế đã khủng bố đến cực điểm! "Ông!" Trên đỉnh đầu Tử Vi xông ra một đạo huyền quang, Đại Thiên Thế Giới Kính từ đó bay ra, chìm chìm nổi nổi, phát tán một cỗ khí tức thời không bất hủ.

Đại Thiên Thế Giới Kính khẽ chấn động, xung quanh liền phù hiện Tuế Nguyệt Trường Hà, biến phương viên triệu ức dặm thành một mảnh Thời Không Giới Vực! "Oanh!" "Oanh!" "....." Dưới sự chú mục của vô số tiên linh, trong hư không truyền ra từng trận ba động, xuất hiện từng tòa tiên môn khổng lồ, có tới ức vạn trọng, toàn bộ đều phát ra từng trận không gian ba động, ngăn cản trên đường đi của Hỗn Độn Chung!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Hỗn Độn Chung đột nhiên xông vào Thời Không Giới Vực, tức thì chịu sự trói buộc cực lớn, như sa vào vũng lầy, tốc độ giảm mạnh một bậc! "Oanh Long Long!" Từng tầng tiên môn không gian trong nháy mắt bị xé nát, căn bản không thể chịu đựng sức mạnh khổng lồ mà Hỗn Độn Chung mang theo, không ngừng vỡ vụn, hóa thành vô số mảnh vỡ không gian!

Giữa thiên địa, do không gian hỗn loạn, xuất hiện vô số không gian thứ nguyên! "Hoa lạp lạp..." Đột nhiên!

Giữa thiên địa xuất hiện vô số sợi xích bán trong suốt, toàn bộ đều do pháp tắc không gian hóa thành, như vạn thiên thương long, quấn quanh Hỗn Độn Chung!

Kèm theo tiếng nổ liên miên vô tận, tốc độ của Hỗn Độn Chung càng lúc càng chậm, sau đó mặc kệ Đế Tuấn thôi động thế nào, cũng không thể nhúc nhích!

Hỗn Độn Chung khổng lồ, trên bề mặt dày đặc, toàn bộ đều là khóa xích không gian! "Đang!" Đế Tuấn toàn lực thôi động Hỗn Độn Chung, phát tán uy lực trấn áp Hồng Mông vô thượng, vô số khóa xích vỡ vụn, nhưng những khóa xích không gian này sinh sôi không ngừng, nguyên nguyên bất tuyệt, như một tấm đại võng, bao vây Đế Tuấn và Hỗn Độn Chung ở giữa! "Thập Ức Bát Thiên Kiếm!" Đế Tuấn gầm giận dữ, lại một lần nữa thi triển thần thông đại thuật, toàn thân mỗi một lỗ chân lông đều chảy ra thần huy, từ đó bắn ra một thanh Thái Dương Thần Kiếm màu vàng, trong nháy mắt quét sạch bốn phương, chém nát toàn bộ khóa xích không gian!

Không!

Chưa kịp Đế Tuấn có thêm động tác nào, trước mắt quang mang lóe lên, Tử Vi đã giáng lâm! "Oanh!" Thiên Đế Kiếm huy động, bùng phát vô tận thần quang, đột nhiên chém xuống Đế Tuấn! "A!" Thấy cảnh này, Đế Tuấn không khỏi biến sắc mặt, kinh hô thành tiếng, theo bản năng nắm lấy Hỗn Độn Chung, đâm về phía Tử Vi!

Thế nhưng!

Tử Vi giờ khắc này đã vận dụng sức mạnh chân chính, pháp lực Hỗn Nguyên lục trọng quán chú vào thân kiếm, toàn bộ thần uy khai thiên tích địa khủng bố, trực tiếp đánh bay Hỗn Độn Chung!

Khoảnh khắc tiếp theo! "Phốc xuy!" Tử Vi liền hất văng Tinh Thần Thánh Thương trong tay Đế Tuấn, Thiên Đế Kiếm đột nhiên bành trướng dài ức vạn dặm, trực tiếp hung hăng chém vào cơ thể Đế Tuấn, chém đôi y làm hai!

Lông vũ bay lả tả, máu Kim Ô bắn tung tóe khắp trời!

Đế Tuấn trực tiếp bị Tử Vi một kiếm chém đôi! "Hít!" Thấy cảnh này, tất cả mọi người trên thiên địa đều chấn động!

Mặc dù biết chiến lực của Thiên Đế là tuyệt thế vô song, nhưng không ngờ dưới sự vận dụng liên tục mấy loại sát phạt đại thuật của Đế Tuấn, y vẫn không chiếm được chút tiện nghi nào!

Từ đầu đến cuối, Đế Tuấn gần như đều liều mạng, vận dụng toàn lực!

Tử Vi thì luôn từ tốn không vội vàng!

Khoảng cách thực lực giữa hai người, có thể thấy rõ!

Thậm chí!

Tử Vi vừa phát huy uy lực, trực tiếp trọng thương Đế Tuấn!

Chương 234

"Đây mới là thực lực chân chính của Thiên Đế!" "Chẳng lẽ...

Thiên Đế vừa rồi vẫn luôn lấy Đế Tuấn làm công cụ, chỉ để rèn luyện Đạo thuật của mình sao?" "....." Vô số tiên linh nghị luận sôi nổi, tất cả đều mang vẻ mặt hưng phấn, tràn đầy kinh thán! "Lệ!" Giữa thiên địa đột nhiên truyền ra một tiếng hót khổng lồ, trên thân thể Kim Ô bị Tử Vi chém thành hai nửa bốc lên vô tận sinh mệnh nguyên tinh, hai bên cánh tự động vẫy, lại dung hợp thành một, tái hiện thân thể Đế Tuấn!

Hiển nhiên.

Tu vi đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Tử Vi tuy một kiếm chém Đế Tuấn, nhưng chưa thể tính là trọng thương chân chính. "Tử Vi!" Đế Tuấn mắt đỏ rực như muốn nứt ra, đôi mắt trừng lên đỏ lừ, đầy sát ý, gầm lên: "Chư Thiên Tinh Đẩu, Tận Gia Ngô Thân!" "Oanh Long Long!" Lời vừa dứt, tinh không trên trời đột nhiên chấn động dữ dội, xảy ra đại bạo động, từng ngôi sao bị dung luyện, hóa thành Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, gia trì lên thân Đế Tuấn!

Ngoài ra!

Trong ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu của Đế Tuấn, thần quang dũng động, cũng hóa thành một trọng Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận!

Hai tòa Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận gia trì, khí tức trên thân Đế Tuấn tức thì bạo tăng, đạt tới trình độ sánh ngang Hỗn Nguyên Đệ Ngũ Trọng! "Sát!" Đế Tuấn gầm lên, thôi động Hỗn Độn Chung, tay cầm Tinh Thần Thánh Thương, như phát điên, lại một lần nữa sát tới Tử Vi! "Trảm!" Trong mắt Tử Vi hàn quang lóe lên, thu Thiên Đế Kiếm lại, tay khẽ nắm, cuối cùng tế ra Thí Thần Thương!

Điều này cũng có nghĩa là, tiếp theo đây mới là lúc y thật sự nghiêm túc!

Phải vận dụng toàn lực, diệt sát Đế Tuấn!

Trước đây mượn tay Đế Tuấn luyện pháp, lĩnh hội bí mật Hỗn Nguyên, đã đủ rồi! "Thúc!" Không hề hoa mỹ, Tử Vi một thương đâm tới, thiên địa hư không ầm ầm vỡ vụn, xung quanh sụp đổ thành một hố đen, toàn bộ ngưng tụ vào một điểm trên mũi thương! "Đinh!" Khoảnh khắc tiếp theo, Thí Thần Thương liền điểm lên Hỗn Độn Chung, tức thì phát ra một tiếng va chạm kim loại khổng lồ, Hỗn Độn Chung gần như trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài!

Ngay sau đó!

Tử Vi huy động Thí Thần Thương, như thể đang vung vẩy cả một Đại Vũ Trụ, hung hăng bổ xuống Đế Tuấn!

Đế Tuấn gầm lên, vội vàng giơ Tinh Thần Thánh Thương trong tay lên, muốn ngăn cản! "Đang!" Kèm theo một tiếng nổ kinh thiên động địa, thân thể Đế Tuấn đột nhiên chấn động, hai tay gần như bị chấn nát, suýt chút nữa ngã khỏi bầu trời, căn bản không thể chịu đựng sức mạnh khủng bố ẩn chứa trên một thương đó!

Tinh Thần Thánh Thương trong tay phát ra một tiếng ai minh, trong nháy mắt vỡ vụn, lại hóa thành Hà Đồ Lạc Thư, trực tiếp bị đánh tan rã! "Trảm Tam Sinh!" Trong mắt Tử Vi thần quang dũng động, lại một lần nữa thi triển 'Kiếm Trảm Tam Sinh' chi thuật!

Mặc dù pháp bảo trong tay không phải Thiên Đế Kiếm, nhưng 'Một Kiếm Trảm Tam Sinh' vốn là một loại thần thông nghịch thiên, lấy Thí Thần Thương làm môi giới, vẫn có thể thi triển được.

Tuế Nguyệt Trường Hà phù hiện, quấn quanh Thí Thần Thương, hòa lẫn với Hủy Diệt Kiếp Quang, xông về phía Đế Tuấn! "Phốc" Tử

Vi một thương đâm tới, trực tiếp xuyên thủng cơ thể Đế Tuấn, mang theo một vệt tiên huyết lớn! "Ông!" Khí tức của tuế nguyệt đột nhiên khuếch tán!

Trảm Tam Sinh!

Một thương đâm trúng Đế Tuấn, lực hủy diệt ẩn chứa trong thân thương tức thì khuếch tán ra, điên cuồng phá hủy sinh cơ trong cơ thể Đế Tuấn!

Thậm chí!

Một luồng khí hủy diệt còn xâm nhập vào Nguyên Thần của Đế Tuấn, xâm thực Nguyên Thần Chi Lực!

Nhưng!

Điều đó chưa phải đáng sợ nhất!

Trong một thương này ẩn chứa thần thông 'Trảm Tam Sinh' của Tử Vi, khí tức của tuế nguyệt khuếch tán ra, trong nháy mắt theo khí tức của Đế Tuấn mà tiến vào Tuế Nguyệt Trường Hà.

Chém quá khứ, diệt hiện tại, đoạn vị lai!

Trong một khoảnh khắc!

Trong tuế nguyệt, dấu vết thời không vốn bị thần ý Hỗn Nguyên Đạo Quả của Đế Tuấn tẩm nhiễm tức thì bị chém diệt, hóa thành hư không!

Nói đơn giản hơn.

Trong tuế nguyệt quá khứ, dấu vết của Đế Tuấn bị chém diệt một phần!

Dẫn đến ở một thời không nào đó, không còn 'Đế Tuấn' nữa!

Một khi Tử Vi tiêu diệt toàn bộ thần ý Hỗn Nguyên của Đế Tuấn,

sinh mệnh của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Đế Tuấn, cũng hoàn toàn đi đến tận cùng. "Hống!" Nguyên Thần bị xé rách, sinh cơ trong cơ thể bị phá diệt, Đế Tuấn không khỏi phát ra một tiếng gào thét đau khổ, đột nhiên lùi về sau ức vạn dặm, thi triển Kim Ô Niết Bàn Chi Thuật, tu phục vết thương của mình!

Nhưng nghiêm trọng hơn là Hỗn Nguyên Thần Ý bị phá diệt!

Một thương vừa rồi...

đã chém diệt gần một phần trăm dấu vết thời không! "Lại tới!" Tử Vi thần sắc bình tĩnh, thân như hồng nhạn, lại một lần nữa sát tới Đế Tuấn, Thí Thần Thương quét ngang, đánh ra từng đạo Hủy Diệt Kiếp Quang, tức thì nhấn chìm cả vùng thiên địa.

Trời xanh không còn tồn tại, còn lại toàn là luồng Hỗn Độn khí nhìn không thấy điểm cuối! "Hống!" Đế Tuấn gầm lớn, dùng Kim Ô Niết Bàn Chi Thuật khôi phục vết thương, đột nhiên lay động Hỗn Độn Chung, đồng thời thôi động Hà Đồ Lạc Thư, đánh ra từng đạo thế công khủng bố, không ngừng công kích Tử Vi!

Nhưng!

Đối mặt với Tử Vi đã vận dụng toàn lực, thế công của Đế Tuấn tuy mạnh mẽ, nhưng lại có vẻ đáng thương!

Sóng Hỗn Độn Chung, Tinh Thần Kiếp Quang, Thái Dương Chân Hỏa... vô số thế công, toàn bộ đều bị mũi Thí Thần Thương xé nát, căn bản không thể ngăn cản.

Toàn thân Tử Vi tràn ngập Đế Hoàng khí hạo hãn, vô tận pháp tắc chi quang bao quanh, thời gian, không gian, càn khôn, âm dương, Đế Đạo v.v., tôn lên y uy nghiêm như chủ nhân của Đại Vũ Trụ! "Phốc!" Tử Vi một thương bổ xuống, trực tiếp rút vào vai Đế Tuấn, xé nát nửa bên thân thể y!

Ngay sau đó!

Một chưởng đánh ra phía trước, thi triển Đại Hư Không Thủ, tựa như một tấm thiên bia màu vàng, phóng ra vô lượng quang! "Bồng!" Thân thể Đế Tuấn trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, suýt chút nữa toàn thân vỡ nát, lồng ngực sụp xuống, không ngừng ho ra máu! "Oanh!" Tử Vi lại một thương điểm ra, Thí Thần Thương như Ma Long, phun ra một đạo hắc ám ma quang, trực tiếp oanh thẳng vào thân thể Đế Tuấn! "Oanh Long!" Đạo thể vốn đã đầy thương tích của Đế Tuấn không thể chịu đựng thêm nữa, ầm một tiếng vỡ tan tành, hóa thành một làn máu vụn khắp trời!

Chương 235

Trận chiến đến giờ, Đế Tuấn lần đầu tiên bị đánh nát thân thể! "Hít!" "Đế Tuấn cố nhiên kinh tài tuyệt diễm, nhưng... sao lại đụng phải Thiên Đế chứ!" "Xem tình hình này, trận chiến này, e rằng Đế Tuấn phải toi đời rồi!" "Trong Hồng Hoang, ai có thể tranh phong với Thiên Đế?!

Đế Tuấn tự tìm cái chết!

Nếu chịu gia nhập Thiên Đình, Thiên Đế nói không chừng sẽ ban thưởng một chức quan nhỏ, hà cớ gì phải đi đến bước đường này!" "Giờ thì đã muộn rồi!" "....." Thấy cảnh Đế Tuấn bị đánh nát thân thể, chúng sinh đều không khỏi cảm khái vô tận.

Hoặc tiếc nuối, hoặc bi thán, hoặc châm biếm, tâm tư mỗi người đều khác nhau.

Nhưng!

Không ngoại lệ, đối với Tử Vi lại càng thêm kính sợ!

Chiến lực của Thiên Đế cái thế vô song, hoành thôi vạn cổ, kim cổ, ai có thể địch lại?

Cho nên trận chiến của Đế Tuấn, ngay từ đầu đã định trước thất bại!

Không chỉ ức vạn tiên linh, mấy vị Thánh Nhân giữa thiên địa cũng đều thần sắc phức tạp.

Đế Tuấn khiêu chiến Thiên Đế không thành, lại bị đánh nát thân thể trên cửu thiên, khiến các vị Thánh Nhân cảm thấy có chút sợ hãi!

Tuy Thiên Đạo bất diệt, Thánh Nhân bất tử!

Nhưng cùng với việc tu vi của Tử Vi đề cao, sự kiềm chế mà họ phải chịu sẽ càng lúc càng lớn, Thiên Đế bức một bước, họ chỉ có thể lùi một bước!

Cho đến khi không còn đường lùi, cuối cùng chỉ còn cách nghe lệnh Thiên Đế!

Huống hồ... nhỡ đâu Tử Vi lĩnh ngộ được thủ đoạn phong cấm, thậm chí chém giết Thánh Nhân, thì còn đáng sợ đến mức nào?!

Trong nhất thời.

Lão Tử và những người khác đều cau mày khổ sở, không tìm ra lối thoát.

Có Thiên Đế Tử Vi này ở đây, đừng nói đến việc thật sự thống lĩnh Hồng Hoang!

Ngược lại, Nữ Oa, Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu thấy Tử Vi đánh nát thân thể Đế Tuấn, đều không kìm được mà hoan hô, trên khuôn mặt tươi cười tràn đầy vẻ vui mừng.

Trên chiến trường Hồng Hoang đại địa, chúng tiên Thiên Đình thấy cảnh này, từng người đều kích động đỏ mặt tía tai, như thể bị tiêm máu gà, đồng loạt gầm lên: "Thiên Đế uy vũ!" "Sát!

Sát!

Sát!" "Tiễu diệt quần yêu!" Sĩ khí Thiên Đình đại chấn, tất cả mọi người đều gầm lên xông vào Yêu Tộc.

Bên Yêu Tộc thì sĩ khí thấp vô cùng, quân tâm đại động, ngay cả Yêu Đế cũng bị Thiên Đế đánh nát thân thể, còn đánh làm gì nữa?

Trong nhất thời.

Yêu Tộc bị đánh thảm bại, hiện rõ thế bại! .....

Trên cửu thiên. "Ông!" Làn máu vụn khắp trời đột nhiên bốc cháy,

trên bề mặt xuất hiện một tầng liệt diễm màu vàng, vô tận sinh mệnh nguyên tinh sôi trào, như thể thời gian đảo ngược, lại ngưng tụ ra thân ảnh Đế Tuấn.

Kim Ô Niết Bàn Chi Thuật!

So với trước đây, khí thế của Đế Tuấn không hề suy yếu chút nào, trái lại dường như càng thêm cường đại vài phần!

Ánh mắt Đế Tuấn nhìn chằm chằm Tử Vi, trong cơ thể đột nhiên xông ra ba đạo lưu quang, hóa thành ba đạo thân ảnh!

Lần lượt là ba thi mà Đế Tuấn đã chém trước đây! "Phản Bản Quy Nguyên!

Bản Nguyên Hợp Nhất!" Đế Tuấn gầm lên, lại một lần nữa thi triển một loại thần thông kinh người. "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số sinh linh, Tam Thi tự bạo, hóa thành lưu quang khắp trời, sức mạnh cường đại phản bản quy nguyên, toàn bộ đều quay về trong cơ thể Đế Tuấn!

Không chỉ vậy!

Ngay cả ba kiện đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo dùng để ký thác Tam Thi, cũng bị Đế Tuấn cưỡng ép dẫn bạo, hủy diệt.

Nhờ tinh khí của cổ Tam Thi, khí thế trên thân Đế Tuấn lại một lần nữa bạo tăng điên cuồng, lại tăng thêm một bậc!

Đế Tuấn bây giờ, hoàn toàn phát điên rồi, bất luận phải trả cái giá nào, y cũng phải chém giết Tử Vi! "Rốt cuộc cũng chỉ là đạo thủ xảo mà thôi!" Tử Vi thấy vậy, không khỏi khẽ lắc đầu, trong mắt đột nhiên bắn ra hai đạo thần mang, xuyên thấu hư không, toàn thân đế

khí tràn ngập, từng bước từng bước đi về phía Đế Tuấn.

Mỗi bước chân đi ra, đều như đạp vào tâm khảm vô tận chúng sinh.

Trong miệng y, trầm giọng quát: "Ta là Thiên Đế, đương trấn áp hết thảy địch!" Âm thanh của Tử Vi, vang vọng khắp toàn bộ Hồng Hoang thế giới, bên tai vô tận chúng sinh, mãi mãi không tan!

Tuy chỉ là một câu nói ngắn gọn, nhưng lại ẩn chứa niệm đại đạo vô địch trong lòng Tử Vi! "Hống!" Đế Tuấn gầm lên, lấy bản nguyên tam thi đang bốc cháy làm cái giá, lại một lần nữa đề thăng pháp lực đạo hạnh của mình, tạm thời đạt tới một đỉnh cao tuyệt đối! "Hỗn Độn Tinh Thần Phá Diệt Kiếp Quang!" Từ trong cơ thể Đế Tuấn xông ra từng đạo tinh thần quang thúc, lấy pháp lực sánh ngang Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên gia trì lên Hỗn Độn Chung, thôi động uy năng của pháp bảo này đến cực hạn, tức thì không ngừng ông minh! "Thúc!" Hỗn Độn Chung chấn động, từ đó đột nhiên bắn ra một đạo quang thúc tinh thần sắc Hỗn Độn, tựa như khai thiên tích địa chi quang, muốn phá diệt một phương Đại Vũ Trụ, ngưng luyện đến cực điểm, bắn về phía Tử Vi!

Trong một đạo Hỗn Độn Tinh Thần Kiếp Quang, ẩn chứa tinh khí thần của Đế Tuấn, nếu không bắn trúng Tử Vi, thì vĩnh viễn sẽ không dừng lại! "Đang!

Đang!

Đang!" Đế Tuấn đột nhiên lay động Hỗn Độn Chung, không ngừng thôi sinh ra từng làn sóng chuông, phát tán uy lực trấn áp Hồng Mông vô thượng, thi triển vô thượng đại thần thông, đâm vào Tử Vi!

Mỗi một kích đều kinh thiên động địa, phá diệt vô tận tinh hà, vĩnh hằng vũ trụ! "Hủy Diệt Kiếp Quang!" Đối mặt với thế công của Đế Tuấn, Tử Vi không có quá nhiều biểu cảm, toàn thân bị vô cùng pháp

tắc chi lực bao quanh, không hề hoa mỹ mà một thương điểm ra phía trước! "Ông!" Trong nháy mắt!

Chương 236

Có thể thấy rõ bằng mắt thường, ma quang trên Thí Thần Thương hung dũng, như dòng nước toàn bộ hội tụ trên mũi thương, ngưng tụ thành một điểm cực nhỏ màu đen trên mũi thương đó!

Hư không xung quanh tức thì sụp đổ, nguyên khí thiên địa, vạn tượng hư không, Hỗn Độn v.v., tất cả hữu hình vô hình, đều bị điểm đen kia nuốt chửng!

Điểm đen đó, tựa như nguồn gốc vũ trụ!

Ngay sau đó!

Dưới ánh mắt chấn động đến cực điểm của vô tận chúng sinh, sức mạnh của điểm đen kia tuôn trào ra, phun ra một đạo quang thúc màu đen ngưng luyện cực hạn, trực tiếp đối oanh với đạo Hỗn Độn Tinh Thần Phá Diệt Kiếp Quang kia! "Oanh!" Kèm theo một tiếng nổ kinh thiên động địa, Hỗn Độn Tinh Thần Kiếp Quang trực tiếp bị quang thúc màu đen xé nát, căn bản không thể chống đỡ sức mạnh khủng bố của quang thúc màu đen!

Ngay lúc này!

Đế Tuấn đã sát tới, Tử Vi lạnh lùng cười, Thí Thần Thương huy động, quét ngang Đại Thiên, phá diệt vô cực, như Ma Long diệt thế, phun ra vô tận ma quang, phá diệt toàn bộ sóng chuông!

Đế Tuấn gầm lên giận dữ, tóc tai dựng ngược, bi thảm gào thét giữa thiên địa! "Đang!" Kèm theo một tiếng nổ lớn, Hỗn Độn Chung trực tiếp bị một thương đánh bay ra ngoài, đập nát vô tận Hỗn Độn. "Phốc xuy!" Tử Vi một thương đâm tới, trực tiếp xuyên thủng thân thể Đế Tuấn, mang theo một vệt máu lớn, khẽ chấn động, liền xé nát nửa bên vai!

Từ trên cao nhìn xuống, thi triển Đại Tinh Thần Thủ, toàn bộ bàn tay bị vô cùng tinh quang bao bọc, hung hăng bổ xuống thân thể Đế Tuấn, đánh y đến mức không đứng thẳng được, trực tiếp bay ngược ra ngoài, không ngừng ho ra máu! "Oanh Long!" Cuối cùng, Thí Thần Thương của Tử Vi lại một lần nữa huy động, đánh ra một đạo phá diệt chi quang, trực tiếp đánh nát thân thể Đế Tuấn lần thứ hai!

Khoảnh khắc tiếp theo! "Hống!" Một tiếng gầm giận dữ vang lên giữa thiên địa, vô tận máu Kim Ô bốc cháy, sinh mệnh nguyên tinh cuồn cuộn sôi trào, lại ngưng tụ ra thân ảnh Đế Tuấn! "Chư Thiên Tinh Hà!" Đế Tuấn gầm lên, há miệng hấp một hơi, thi triển vô thượng Hỗn Nguyên Đại Pháp Lực, bùng phát sức mạnh thôn phệ vô cùng khủng bố!

Tinh hải khắp trời đều bạo động, như dải Ngân Hà chảy xiết, quấn theo vô số tinh thần, bị Đế Tuấn một hơi nuốt vào bụng!

Trong khoảnh khắc!

Thiên địa Hồng Hoang chìm vào bóng tối đáng sợ, trên trời không còn một ngôi sao nào!

Tinh không của thế giới Hồng Hoang bị Đế Tuấn một hơi nuốt chửng!

Đồng thời.

Khí tức trên thân Đế Tuấn lại một lần nữa bạo tăng điên cuồng, đạt tới trình độ sánh ngang Hỗn Nguyên Đệ Lục Trọng Thiên!

Toàn thân, mỗi một lỗ chân lông đều chảy ra vô tận tinh huy, toàn bộ cơ thể y bành trướng một vòng, thần lực khủng bố không ngừng tiết ra!

Dù sao Đế Tuấn bản thân chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Đệ Tứ Trọng, dựa vào ngoại lực, cưỡng ép đề thăng sức mạnh của mình lên trình độ

sánh ngang Hỗn Nguyên Đệ Lục Trọng Thiên, Hỗn Nguyên Đạo Quả căn bản không thể hoàn mỹ khống chế được phần sức mạnh này!

Nhưng lúc này!

Đối mặt với Tử Vi chiến lực nghịch thiên, Đế Tuấn không còn cách nào khác! "Hít!" "Chuyện gì vậy!

Bầu trời đen tối rồi?" "Đế Tuấn nuốt chửng cả một vùng tinh không rồi!" "....." Tất cả mọi người giữa thiên địa đều vô cùng chấn kinh, không ngờ Đế Tuấn lại điên cuồng đến mức này, trực tiếp nuốt chửng bầu trời của thế giới Hồng Hoang!

Đơn giản là quá đáng sợ! "Ngay cả Tử Vi Tinh của ta cũng dám nuốt sao?!" Tử Vi cười lạnh, tâm niệm vừa động, thấy thân thể Đế Tuấn đột nhiên lay động, trong cơ thể có một điểm sáng màu tím lóe lên, không ngừng tả xung hữu đột.

Kèm theo một tiếng hừ lạnh đầy đau đớn của Đế Tuấn, Tử Vi Tinh xuyên thủng bụng y, trực tiếp đột phá ra ngoài, mang theo máu Kim Ô khắp trời.

Tử Vi Tinh lại một lần nữa treo lơ lửng giữa tinh không, trở thành ánh sáng duy nhất giữa thiên địa! "Nuốt bao nhiêu, đều phải nhổ ra cho ta!" Tử Vi lạnh lùng quát một tiếng, thi triển Đại Hư Không Thuật, trong nháy mắt dung nhập vào hư không, khoảnh khắc tiếp theo liền xuất hiện trước mặt Đế Tuấn! "Hống!" Đế Tuấn tay nắm Hỗn Độn Chung, đối diện đâm thẳng vào Tử Vi, nơi chuông thể đi qua, Hỗn Độn trực tiếp bị đánh trống rỗng.

Nhưng lại bị Tử Vi một thương hất văng, Thí Thần Thương như một cây thiên trụ đen kịt, hung hăng rút vào lồng ngực Đế Tuấn! "Oa..." Đế Tuấn không tự chủ được há miệng, thân thể không kiểm soát được mà bay ngược ra ngoài, nhổ ra từng ngôi sao!

Khí thế trên thân lại suy yếu một phần! "Lại tới!" Tử Vi lại một thương vung ra, hung hăng quật vào lưng Đế Tuấn, đánh y nứt toác, nhổ ra Thái Âm Tinh! "Bành!" "Bành!

Bành!" Tiếng va chạm cơ thể trầm đục không ngừng truyền đến, Đế Tuấn trước mặt Tử Vi căn bản không có bao nhiêu sức phản kháng, toàn thân y bị đánh cho máu me đầm đìa, như một cục bùn nhão, nôn ra từng ngôi sao!

Dưới ánh mắt chú mục của vô tận chúng sinh, từng ngôi sao lớn lại một lần nữa bay lên bầu trời, lại treo lơ lửng giữa tinh hà, thiên địa lại hiện ra ánh sáng! "Oanh Long!" Tử Vi một thương đâm tới, đánh nát Đế Tuấn!

Trong khoảng thời gian ngắn, Đế Tuấn bị đánh nát thân thể ba lần!

Thế nhưng!

Sinh mệnh lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thật sự quá kinh người, máu Kim Ô bốc cháy, lại ngưng tụ ra thân ảnh Đế Tuấn.

Chỉ là so với trước đây, khí tức trên thân Đế Tuấn rõ ràng đã suy yếu không ít.

Kim Ô Niết Bàn, rốt cuộc cũng tiêu hao sinh mệnh lực của bản thân!

Sau một trận đại chiến, người có mắt đều có thể thấy, Đế Tuấn sắp không được rồi!

Liên tiếp thi triển các loại thần thông bí pháp, thậm chí tự bạo Tam Thi, thôn phệ tinh hà, không tiếc bất cứ giá nào để cưỡng ép đề thăng sức mạnh, nhưng căn bản không làm tổn thương được Tử Vi dù chỉ một sợi lông!

Khoảng cách thực lực giữa hai người thật sự quá lớn!

Uy thế của Thiên Đế càng thêm vĩ đại, hoành thôi vạn cổ, thực lực đã đạt đến đỉnh cao tuyệt đối! "Sát!" Đế Tuấn vốn ôm ý chí quyết tử, dù biết không phải đối thủ của Tử Vi, nhưng cũng không hề sợ hãi, gầm thét liên tục, lại một lần nữa điên cuồng xông về phía Tử Vi.

Như một con dã thú khát máu!

Với sự kiêu ngạo của Đế Tuấn, y thà chết oanh liệt, tuyệt đối không nguyện ý khúm núm, thần phục Tử Vi!

Thẳng thắn mà nói.

Đối với một đối thủ như Đế Tuấn, Tử Vi trong lòng có chút tán thưởng, ít nhất còn hơn tên Chuẩn Đề vô sỉ kia vô số lần.

Nhưng lập trường của hai người khác nhau, cuối cùng chỉ có một người sống.

Đại Đạo tranh phong, vốn là tử ta sống, một con đường nhuốm máu, phải đạp lên vô tận máu và xương mà tiến về phía trước.

Chương 237

Lòng Tử Vi kiên như sắt, tán thưởng cuối cùng cũng chỉ là tán thưởng mà thôi, tuyệt đối không thể nương tay, để lại hậu họa! "Tiễn ngươi lên đường!" "Oanh!" Trên cửu thiên, đại chiến dữ dội lại một lần nữa bùng phát!

Tử Vi tay nắm Thí Thần Thương, phát ra từng đạo thế công khủng bố, cùng Đế Tuấn kích đấu.

Kèm theo sự giao thủ của hai người, vũ trụ tinh hà vỡ vụn, thiên địa hư không phá diệt.

Ngay cả Hỗn Độn cũng bị đánh trống rỗng, thiên địa vũ trụ đều hóa thành bụi bặm vụn nát!

Đế Tuấn một tiếng gầm tinh hà vỡ vụn, vô số đại tinh ngoài vực nổ tung, như đốt cháy một màn pháo hoa hoành tráng!

Thế nhưng!

Bất luận Đế Tuấn liều mạng đến đâu, khoảng cách thực lực với Tử Vi quá lớn, gần như khó có thể bù đắp!

Trong chốc lát, Đế Tuấn lại một lần nữa bị Tử Vi đánh nát thân thể, máu bắn vạn dặm tinh hà! "Oanh!" Máu Kim Ô bốc cháy, vô lượng sinh mệnh nguyên tinh sôi trào, vẫn là Kim Ô Niết Bàn Chi Thuật.

Thân ảnh Đế Tuấn tái hiện, thôi động Hỗn Độn Chung, lại một lần nữa không sợ chết mà xông về phía Tử Vi!

Nhưng người có mắt đều có thể nhận ra, khí tức và phong mang của Đế Tuấn thực sự đã suy giảm rất nhiều, thân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hết lần này đến lần khác bị Tử Vi đánh nát thân thể,

cũng phải trả một cái giá cực kỳ thảm trọng!

Tinh khí sinh mệnh, tiềm năng nhục thân, sớm muộn gì cũng sẽ bốc cháy cạn kiệt.

Đế Tuấn không thể vĩnh viễn Niết Bàn mãi được! "Oanh Long Long!" Tử Vi huy động Thí Thần Thương, sát quang kích động cửu thiên, chấn động tinh hà, như một tôn Thần Vương bất bại, gần như dùng thái độ nghiền ép để đối chiến Đế Tuấn! "Khái..." Mỗi lần va chạm giữa hai người, Đế Tuấn lại phun ra một ngụm máu tươi đỏ thẫm, khí tức càng ngày càng suy yếu.

Không biết vì sao, Đế Tuấn lúc này có vẻ bi tráng!

Thấy cảnh này, vô số tiên linh đều lắc đầu.

Lần này, Đế Tuấn e rằng thật sự không được rồi!

Đối đầu với Thiên Đế Tử Vi, ngay từ đầu đã định trước không có chút thắng lợi nào!

Không biết bị đánh nát thân thể bao nhiêu lần sau đó, Đế Tuấn đã toàn thân đầm đìa máu, Hoàng bào trên người đã sớm rách nát tả tơi, tóc tai bù xù, nào còn chút dáng vẻ Hoàng giả Yêu Tộc ngày xưa?

Đến bước này, không còn máu Kim Ô để Niết Bàn nữa!

Thế nhưng!

Đế Tuấn vẫn chăm chú nhìn Tử Vi, cười lạnh nói: "Tử Vi, Bản Tôn vẫn lạc, ngươi cũng đừng hòng sống tốt!" Nói xong câu này, trên mặt Đế Tuấn lộ ra vẻ dữ tợn vô cùng, một cỗ khí tức đặc biệt trong nháy mắt khuếch tán ra! "Ông!" Sau lưng Đế Tuấn đột nhiên phù hiện Pháp Tướng Mặt Trời, không ngừng thôn phệ nguyên khí thiên địa xung quanh, bắt đầu bành trướng điên cuồng!

Đồng thời!

Một cỗ khí tức vô cùng khủng bố từ trong cơ thể Đế Tuấn truyền ra! "Đế Tuấn muốn làm gì?!" "Chẳng lẽ..." "Không hay rồi!" "Đế Tuấn muốn tự bạo, phát điên rồi sao?!" "....." Khi dò xét ra ý đồ của Đế Tuấn, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, không kìm được mà hít một hơi khí lạnh!

Ngay sau đó!

Trên mặt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ kinh khủng.

Trái tim như bị một bàn tay vô hình nắm chặt, gần như không thở nổi!

Một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tự bạo, uy lực đáng sợ đến mức nào, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi!

Đế Tuấn rõ ràng muốn kéo tất cả mọi người chôn cùng!

Ngay cả các Thánh Nhân như Lão Tử cũng đều biến sắc!

Tử Vi nhìn Đế Tuấn từ xa, lông mày khẽ cau, trên mặt cũng lộ ra một tia ngưng trọng.

Đế Tuấn tự bạo Hỗn Nguyên Đạo Quả, nếu thành công, đơn giản là một trường đại kiếp cho chúng sinh!

Đến lúc đó vô biên nghiệp lực, nhất định như trận Đạo Ma Chi Chiến năm xưa, toàn bộ sẽ giáng xuống đầu Tử Vi.

Thiên Đình vừa mới đi vào quỹ đạo, cũng sẽ gặp phải trọng thương chưa từng có, khí vận cấp tốc suy giảm, thậm chí trực tiếp sụp đổ cũng không chừng!

Chiêu cuối cùng của Đế Tuấn, không thể không nói là độc ác! "Hay cho Đế Tuấn!" Tử Vi khẽ thở dài một hơi, thần sắc ngưng lại, đột nhiên quát: "Vĩnh Hằng Phóng Trục!" Dứt lời!

Tử Vi giơ tay đánh ra từng đạo ấn quyết đặc biệt, vô cùng phức

tạp, từ trong cơ thể xông ra vô tận pháp tắc chi quang, hình thành một trường vực thời không đặc thù, bao phủ toàn bộ triệu ức dặm thiên địa hư không!

Nhìn một cái, toàn bộ không gian dường như bị Tử Vi dùng sức cắt lìa ra, vô số không gian bích chướng chất chồng lên nhau, tựa như kết thành một cái kén không gian khổng lồ! "Xuy!" Đại Thiên Thế Giới Kính khẽ chấn động, toàn bộ phù văn thời không trên bề mặt đều sáng lên, từ trong gương bắn ra một đạo tiên quang trắng như tuyết, như xé rách vĩnh hằng, trong nháy mắt xuyên thủng bầu trời, hình thành một hố đen xoáy khổng lồ vô cùng!

Hố đen xoáy không ngừng xoay chuyển, từ đó truyền ra sức mạnh thôn phệ khổng lồ, như liên kết với một không gian bí ẩn chưa biết khác! "Đi!" Tử Vi khẽ quát, thần lực tung hoành, hai chưởng đột nhiên đánh về phía trước, liền thôi động kén không gian, bao bọc Đế Tuấn ném vào trong hố đen kia!

Ngay lúc này!

Hỗn Nguyên Đạo Quả của Đế Tuấn đã đạt đến bờ vực hủy diệt, chỉ nghe một tiếng 'ca sát' giòn tan, Đạo Quả phá diệt!

Khoảnh khắc tiếp theo! "Oanh!" Thân thể Đế Tuấn đột nhiên bành trướng, ầm một tiếng nổ tung, sức mạnh vô cùng khủng bố trong nháy mắt khuếch tán ra, như vô số siêu tân tinh đồng thời bạo tạc, điên cuồng hủy diệt tất cả xung quanh!

Tất cả hữu hình, vô hình, hữu chất, vô chất, đều hóa thành hư vô hoàn toàn!

Cái kén không gian do vô số không gian bích chướng kết thành chịu sự trùng kích dữ dội, chấn động kịch liệt, không gian từng tầng vỡ nát!

Nhưng nhanh chóng, bị hố đen xoáy nuốt chửng, bị phóng trục vào không gian thứ nguyên khác! "Ông" Hố đen xoáy vừa khép lại, lực lượng khủng bố khuếch tán ra, xuyên thấu vô tận không gian, vẫn ảnh hưởng đến thế giới Hồng Hoang, khiến toàn bộ Hồng Hoang chấn động dữ dội!

Trên bầu trời, phạm vi triệu ức dặm, đột nhiên sụp đổ!

Từ đó có thể thấy, Đế Tuấn tự bạo, uy lực lớn đến mức nào! "Thúc..." Cùng lúc Đế Tuấn tự bạo, một cỗ khí tức đặc biệt trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang, rồi vụt tắt.

Hồng Hoang dường như đã xảy ra một loại biến hóa không rõ!

Cỗ khí tức này cực kỳ yếu ớt, tất cả sinh linh đều không phát giác, Tử Vi lại khẽ cau mày, cảm thấy đã chạm vào nó!

Chương 238

Nhưng hiện tại lại không kịp thôi diễn kỹ lưỡng, tra xét. "Đế Tuấn chết rồi!" "Đối đầu với Thiên Đế, vốn là tự lượng sức mình!" "Yêu Tộc gây họa Hồng Hoang, Thiên Đế vì chúng sinh trừ đi một mối họa!" "Ai!

Thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì sao, vẫn không thoát khỏi vận mệnh tử vong..." "Chúng ta tu luyện, rốt cuộc là vì điều gì?" "Một đời Yêu Đế, cũng phải ra đi rồi!" "....." Đế Tuấn thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mấy chục vạn năm, lại bị Thiên Đế chém giết, vừa khiến người ta tiếc nuối, vừa khiến người ta cảm khái, bi thán!

Sau khi Đế Tuấn vẫn lạc, Tử Vi giơ tay ra chiêu, trấn áp Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư đang muốn tự chủ bỏ chạy, tùy tay thu lại.

Tâm niệm vừa động, liền giáng lâm xuống chiến trường! "Yêu Đế chết rồi!" "Mau chạy đi!" "Bệ hạ đã vẫn lạc..." "....." Thấy Đế Tuấn bị Tử Vi chém giết, tất cả Yêu Tộc đều hoảng loạn, trên mặt lộ ra vẻ kinh khủng, nhao nhao gào thét, chạy trốn về phía xa!

Ngay cả Yêu Đế vô thượng đã chứng đạo Hỗn Nguyên cũng bị Thiên Đế chém giết, còn đánh đấm gì nữa?

Đánh tiếp cũng chỉ lãng phí sức lực mà thôi!

Trong khoảnh khắc!

Yêu Tộc tan tác như ong vỡ tổ, binh bại như núi đổ, cục diện trong nháy mắt sụp đổ, căn bản không còn giao chiến với tiên linh Thiên Đình nữa, toàn bộ đều bắt đầu chạy trốn! "Sát!" "Giết sạch tạp chủng Yêu Tộc!" "Thiên Đế uy vũ!

Trấn áp hết thảy địch!" "....." Binh sĩ Thiên Đình thấy vậy, lại

thần sắc phấn chấn, điên cuồng truy sát Yêu Tộc.

Toàn bộ chiến trường, tức thì hình thành một cuộc đồ sát nghiêng về một phía!

Mười Đại Yêu Thần ban đầu, trừ mấy người chiến tử, những người còn lại cũng đều thi triển thần thông, độn thổ về phía xa! "Oanh Long Long!" Thân hình Tử Vi trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, hà quang vạn đạo, ráng lành vạn điều, vô tận Hoàng Đạo khí sôi trào, pháp tắc chi quang bao quanh, vây quanh y! "Thiên Đế!" Phục Hy, Đế Giang và những người khác thấy vậy, vội vàng tiến lên hành lễ nói.

Tử Vi gật đầu, ánh mắt quét xuống Yêu Tộc phía dưới một cái, nói: "Yêu Tộc số lượng đông đảo, nay đã mất đi sự ước thúc của Đế Tuấn, về sau tất nhiên sẽ gây họa Hồng Hoang, nhất định phải quét sạch!" "Không, vạn vật thiên địa, đều có một tuyến sinh cơ.

Yêu Tộc cũng không cần tận diệt, giữ lại một thành là được!" "Vâng!" Phục Hy, Đế Giang và những người khác nghe vậy vội vàng ứng lời.

Phục Hy lại nhìn Côn Bằng ở phía xa, mở lời nói: "Thiên Đế, dám hỏi Yêu Sư Côn Bằng, nên xử trí như thế nào?" Tử Vi nhìn về phía xa một cái, nói: "Để ta lo đi!" Lời vừa dứt, Tử Vi liền bước một bước ra, dưới chân sinh ra một con đường kim quang đại đạo, xuyên qua chiến trường, trực tiếp đến trước mặt Côn Bằng. "Thiên Đế!" Côn Bằng nhìn thấy Tử Vi, sắc mặt đột nhiên biến đổi, trên mặt đầy vẻ ngưng trọng.

Y căn bản không hề có ý định xuất thủ, hay bỏ chạy, ngay cả Đế Tuấn đã chứng đạo Hỗn Nguyên còn bị Tử Vi chém giết, huống chi một Chuẩn Thánh nhỏ bé.

Trước mặt Thiên Đế, làm gì cũng đều dư thừa!

Tử Vi nhìn Côn Bằng trước mặt, mở lời nói: "Đế Tuấn đã chết, Côn Bằng, có nguyện ý gia nhập Thiên Đình của ta không?" Côn Bằng cũng là một Đại Thần Thông Giả hiếm có giữa thiên địa, nếu có thể thu về Thiên Đình, cũng không phải là không tốt.

Côn Bằng nghe vậy lại khẽ thở dài một tiếng, nói: "Ngày xưa ta tuy bị ép buộc gia nhập Yêu Đình, nhưng những năm qua, Yêu Đế đối xử với ta như tâm phúc, Côn Bằng không thể làm ngơ!" "Xin thứ cho Côn Bằng không thể vì Thiên Đế hiệu lực!

Nếu có kiếp sau, Côn Bằng nguyện vì Thiên Đế làm khuyển mã chi lao!" Nghe lời Côn Bằng nói, Tử Vi tuy nằm ngoài dự liệu, nhưng cũng nằm trong tình lý.

Một mặt, Đế Tuấn những năm qua đối xử với Côn Bằng quả thực không tồi, khiến Côn Bằng nảy sinh cảm giác thuộc về Yêu Tộc không nhỏ.

Ngoài ra!

Còn có một nguyên nhân quan trọng hơn!

Đó là sự ràng buộc giữa Côn Bằng và Yêu Tộc quá sâu, bản thân lại là Yêu Tộc Chi Sư, phần nhân quả khổng lồ không thể chỉ bằng ba lời hai lẽ, thay đổi môn đình, mà có thể dễ dàng cắt đứt!

Tử Vi buông tay đứng, nhìn Côn Bằng nói: "Có biết điều này có ý nghĩa gì không?" "Côn Bằng tự nhiên biết!" Côn Bằng chắp tay đối với Tử Vi hành một lễ, mở lời nói: "Thiên Đế, đắc tội rồi!" Hách nhiên! "Hống!" Côn Bằng gầm lên một tiếng, đốt cháy toàn thân tinh huyết và pháp lực, không tiếc bất cứ giá nào để đề thăng đạo hạnh của mình lên đỉnh cao tuyệt đối!

Trong nháy mắt!

Khí thế bùng phát trên thân y, thậm chí còn vượt qua Chuẩn Thánh

viên mãn! "Yêu Sư Cung!" Côn Bằng gầm lên, toàn lực thôi động uy năng của Yêu Sư Cung, phát động đòn tấn công mạnh nhất trong cuộc đời này, xông về phía Tử Vi!

Như thiêu thân lao vào lửa!

Biết rõ sẽ chết, nhưng Côn Bằng lại nghĩa vô phản cố mà làm! "Oanh!" Trong khoảnh khắc, toàn thân Côn Bằng hóa thành một đạo quang mang, đỉnh đầu Yêu Sư Cung, không hề sợ chết mà xông thẳng vào Tử Vi!

Thấy vậy.

Tử Vi khẽ lắc đầu, chậm rãi giơ tay phải lên, một ngón tay điểm ra phía trước!

Một ngón tay, không mang theo chút khói lửa khí nào, nhưng lại dường như trở thành trung tâm của vũ trụ thiên địa.

Trong mắt vô tận chúng sinh, dường như chỉ có một ngón tay đó tồn tại!

Thời không bị trấn áp, tuế nguyệt bị cắt đứt! "Oanh Long!" Kèm theo một tiếng động lớn, trong một vùng quang hoa vô cùng chói mắt, khí tức của Côn Bằng hoàn toàn biến mất giữa thiên địa!

Chỉ còn lại Yêu Sư Cung, bị Tử Vi tùy tay thu lại. "Côn Bằng... cũng vẫn lạc rồi!" Cảnh tượng này rơi vào mắt chúng sinh thiên địa, lại gây ra không ít sóng gió.

Trận đại chiến giữa Thiên Đình và Yêu Tộc lần này, toàn bộ Hồng Hoang đều xảy ra đại động đãng, cục diện thiên địa hoàn toàn thay đổi!

Một trận chiến tranh, đến nay đã không còn huyền niệm nữa.

Cùng với sự vẫn lạc của Đế Tuấn, Yêu Tộc sẽ tan rã, như cát rời

rạc, dưới sự chinh phạt của đại quân Thiên Đình, không đến ngàn năm, đã bị diệt tới chín thành!

Giữa thiên địa, yêu khí vì thế mà tan biến một nửa.

Số ít Yêu Tộc còn sót lại, phần lớn đều chạy trốn ra hải ngoại, sống lay lắt.

Một phần Long Tộc quay về Tứ Hải, tái khống chế Tứ Hải!

Còn về Bồng Lai, Doanh Châu, Phương Trượng ba tiên đảo hải ngoại, bị Tử Vi dùng đại pháp lực di chuyển trở về Đông Hải, trở thành một biệt uyển hành cung của Thiên Đế.

Đến đây, một trường đại kiếp quét ngang chúng sinh cuối cùng cũng hoàn toàn kết thúc.

Thiên Đình khống chế toàn bộ thế giới Hồng Hoang, thanh uy đại chấn, trở thành vô thượng tiên đình duy nhất giữa thiên địa!

Chúng tiên Thiên Đình hành tẩu thế gian, duy trì sự ổn định của Tam Giới, quản lý thiên địa, khí vận miên miên bất tuyệt, phúc duyên vô tận.

Vô tận chúng sinh cao giọng xưng tụng danh Thiên Đế!

Thậm chí!

Chương 239

Thế nhân chỉ biết có Thiên Đế, không biết có Thánh Nhân!

Có thể thấy ảnh hưởng lực của Thiên Đình, đến mức độ khoa trương nào.

Dần dần.

Tam Giới Hồng Hoang lại một lần nữa khôi phục sự bình yên như trước, trời cao mây nhạt, vạn vật hân hoan phồn vinh, sinh cơ bừng bừng.

Vạn loại vạn linh, đều có quy thuộc.

Tử Vi khoanh chân ngồi trong tĩnh thất, đàn hương chậm rãi cháy, tạo thành từng luồng khói mây, lững lờ bay lượn.

Mặc dù đã chém giết Đế Tuấn, nhưng nói chính xác, Đế Tuấn chưa hoàn toàn chết tuyệt.

Thần ý Hỗn Nguyên của Đế Tuấn tẩm nhiễm vạn cổ hư không, ở mỗi một thời không đều lưu lại dấu vết Hỗn Nguyên của Đế Tuấn.

Tử Vi tuy đã chém giết Đạo Quả hiện thế của Đế Tuấn, nhưng trong thời không, giới vực của y, vẫn còn khí tức của Đế Tuấn.

Chuyện này muốn giải quyết triệt để, vừa đơn giản, vừa phức tạp.

Tử Vi nắm giữ hai đại pháp tắc thời gian, không gian, muốn triệt để diệt sát Đế Tuấn, chỉ cần tiến vào Tuế Nguyệt Trường Hà, tiêu diệt toàn bộ dấu vết của Đế Tuấn là được.

Chỉ là muốn làm được việc này, thời gian phải hao phí không ít.

Ngay cả với tu vi của Tử Vi, muốn triệt để xóa sạch dấu vết của Đế Tuấn trong quá khứ, cũng ít nhất cần hao phí vài ngàn năm.

Nếu đổi thành người khác, e rằng chỉ việc du ngoạn Tuế Nguyệt Trường Hà cũng phải hao phí vô tận tuế nguyệt.

Một câu nói đó.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quá khó giết!

Muốn trảm thảo trừ căn, nhất định phải làm, nếu không, vô tận tuế nguyệt sau, không chừng lại sẽ phục sinh trở lại.

Lúc đó lại sẽ xảy ra vấn đề lớn rồi! "Phiền phức..." Tử Vi bất đắc dĩ thở dài một hơi, quanh thân tức thì phù hiện Tuế Nguyệt Trường Hà, cuồn cuộn chảy, không biết chảy về đâu.

Tử Vi tâm niệm vừa động, toàn bộ thân ảnh liền mờ ảo, tiến vào Tuế Nguyệt Trường Hà!

Kể từ khi vũ trụ hình thành, sức mạnh thời gian, không gian ra đời, trong cõi u minh liền có Tuế Nguyệt Trường Hà tự phát hiển hóa, xuyên suốt toàn bộ kỷ nguyên Đại Vũ Trụ.

Ở thế giới bên ngoài, nhìn nó như một dòng sông cuồn cuộn không ngừng, nằm giữa hư và thực, nhưng lại là một thể hai mặt.

Một khi đi sâu vào đó, sẽ tiến vào một giới vực thời gian đặc biệt.

Nhìn một cái, xung quanh toàn bộ đều là mảnh vụn thời gian, trôi nổi trong không gian kỳ dị này, như từng quả bong bóng khổng lồ.

Mỗi một bong bóng đều đại diện cho một đoạn tuế nguyệt đã từng xảy ra!

Đại năng Hỗn Nguyên, lấy một Hỗn Nguyên Đạo Quả do bản thân ngưng kết làm bản nguyên, chiếu thần ý của mình vào vô hạn giới vực thời không, quá khứ, hiện tại, vị lai, đều có khí tức Hỗn Nguyên!

Tử Vi đứng trong lĩnh vực thời gian, đỉnh đầu Đại Thiên Thế Giới Kính, khẽ quát một tiếng, hai tay không ngừng đánh ra từng đạo ấn ký

đặc biệt phức tạp, trong nháy mắt biến hóa vạn ngàn lần, thi triển thời gian đại thuật!

Dần dần!

Một cỗ khí tức đặc biệt từ trong cơ thể Tử Vi xông ra, bàn tay y lật một cái, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một giọt máu màu đỏ tươi!

Một giọt máu đó ẩn chứa vô lượng tinh khí, phát tán ý nóng rực cuồn cuộn, hách nhiên là một giọt máu của Đế Tuấn! "Ông!" Tử Vi cong ngón tay búng một cái, giọt máu kia liền khẽ chấn động, bị vô tận pháp tắc thời gian bao bọc, hóa thành một đạo lưu quang màu đỏ, bay về phía Đại Thiên Thế Giới Kính, trong nháy mắt dung nhập vào đó! "Oanh!" Đại Thiên Thế Giới Kính hấp thu một giọt máu, tức thì chấn động mạnh, trên toàn bộ thân gương đều xuất hiện từng đạo văn lạc màu máu.

Mười hai đạo phù văn đại đạo trên đó sáng lên, phát tán một cỗ khí tức cổ xưa tang thương!

Cuối cùng!

Toàn bộ phù văn đại đạo thu liễm, quang mang hội tụ vào mặt gương!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Trong Đại Thiên Thế Giới Kính liền phù hiện thân ảnh Đế Tuấn, từ trong đó bắn ra một đạo kính quang trắng như tuyết, trong nháy mắt xuyên thủng vĩnh hằng, hóa thành một mảnh liên y, bao phủ tuế nguyệt xung quanh! "Truy tố vạn cổ!" Tử Vi lấy pháp tắc thời gian chi lực, mượn liên hệ giữa một giọt máu của Đế Tuấn và Hỗn Nguyên Đạo Quả, trong nháy mắt động sát một đoạn thời gian tuế nguyệt, tìm kiếm khí tức của Đế Tuấn!

Có thể thấy rõ bằng mắt thường.

Vô số bong bóng tuế nguyệt xung quanh đều khẽ chấn động, trong đó có một phần bề mặt xuất hiện quang mang màu vàng, trong lĩnh vực thời gian vô cùng rõ ràng!

Những bong bóng xuất hiện quang mang màu vàng đó, trong đó liền có thần ý Hỗn Nguyên của Đế Tuấn! "Diệt!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, giơ tay điểm một ngón, giữa lòng bàn tay và ngón tay quang mang bao quanh, trong nháy mắt đánh ra vạn thiên lưu quang, chính xác không sai mà tiến vào mỗi một mảnh vụn thời gian, khu trừ thần ý Hỗn Nguyên bên trong.

Sau khi xóa sạch thần ý Đế Tuấn trong mảnh thời không này, thân hình Tử Vi khẽ động, liền men theo Tuế Nguyệt Trường Hà nghịch lưu đi lên, cứ thế lặp đi lặp lại!

Như vậy.

Tử Vi ngày qua ngày, năm qua năm, Tử Vi như một người làm vườn cần mẫn, không ngừng khu trừ tất cả dấu vết của Đế Tuấn trên thế gian!

Cho đến thời kỳ đầu Hồng Hoang thế giới khai tịch, khi Đế Tuấn chưa đản sinh!

Trong Thái Dương Tinh!

Hai khối bản nguyên Kim Ô chen chúc chặt chẽ vào nhau, trong đó một đạo bản nguyên đột nhiên khẽ chấn động, trên đó phù hiện thân ảnh Đế Tuấn. "Tử Vi!" Đế Tuấn nhìn chằm chằm Tử Vi, trên mặt đầy vẻ dữ tợn.

Y không ngờ, Tử Vi lại thật sự đi sâu vào Tuế Nguyệt Trường Hà, để tận diệt mình.

Tử Vi nhìn thân ảnh Đế Tuấn, lạnh lùng cười, một chưởng đánh

ra, lực lượng khủng bố tuôn trào ra, trực tiếp diệt sát Nguyên Thần của Đế Tuấn!

Tuế nguyệt quá khứ, thần ý Đế Tuấn toàn diệt!

Tử Vi tâm niệm vừa động, trong nháy mắt trở về hiện thế.

Dấu vết của Đế Tuấn trong quá khứ đã bị diệt, chỉ còn lại một vấn đề.

Trong hiện thế, vẫn còn vô số Yêu Tộc trong lòng tín ngưỡng Yêu Đế, niệm tụng tên Đế Tuấn, đây cũng là hậu chiêu phục sinh của Đế Tuấn.

Tử Vi dùng nguyên thần đạo niệm dung nhập vào Vận Mệnh Trường Hà, quán triệt quỹ tích vận mệnh của vô số sinh linh trong Hồng Hoang, trong nháy mắt tìm thấy tất cả sinh linh Yêu Tộc đang tín ngưỡng Đế Tuấn! "Ông!" Thần lực của Tử Vi trong nháy mắt tiến vào não hải của những Yêu Tộc này, xóa sạch tất cả những gì liên quan đến Đế Tuấn!

Sau khi làm xong những việc này, Tử Vi mới khẽ thở ra, thu liễm pháp lực Hỗn Nguyên.

Chương 240

Mặc dù trong Hồng Hoang có không ít sinh linh biết sự tồn tại của Đế Tuấn, nhưng những người này không tín ngưỡng Đế Tuấn, khả năng Đế Tuấn nhờ đó phục sinh gần như bằng không.

Bây giờ, Đế Tuấn có thể thật sự tiêu vong rồi!

Xử lý xong chuyện của Đế Tuấn, Tử Vi mới duỗi người bước ra khỏi tĩnh thất, tùy ý nhàn du quanh tiên phủ.

Chưa đi được mấy bước, y liền thấy Tây Vương Mẫu đang tựa vào lan can, nhìn xa xăm ngẩn ngơ.

Tử Vi vẫn luôn đi phía sau Tây Vương Mẫu, Tây Vương Mẫu vậy mà không hề phát hiện, liền khẽ ho một tiếng, nói: "Nàng đang ngẩn ngơ chuyện gì vậy?" "A!" Tây Vương Mẫu chợt nghe tiếng Tử Vi, không khỏi giật mình, thân hình lùi về sau mấy bước, lại vừa vặn đâm vào lòng Tử Vi, bị Tử Vi thuận tay ôm vào lòng.

Cảm nhận sự thân mật giữa thân thể hai người, dù Tây Vương Mẫu vốn dĩ rất mạnh dạn, ngọc dung vẫn không kìm được mà ửng đỏ, nhưng lại không hề giãy giụa, theo bản năng lắc đầu nói: "Không, không ạ!" "A a, nhìn nàng như vậy, tâm sự đều viết cả lên mặt, nàng lừa ta sao?" Nghe lời Tây Vương Mẫu nói, Tử Vi không khỏi khẽ cười, giơ tay lên, nhẹ nhàng vuốt ve má Tây Vương Mẫu.

Cứ như vậy, sắc mặt Tây Vương Mẫu lại càng đỏ hơn, hai má ửng hồng, trong mắt tràn đầy nhu tình, giọng có chút run rẩy nói: "Thật ra thì cũng không..." Thì ra...

Tây Vương Mẫu thấy Nữ Oa và Hậu Thổ hai người liên tiếp chứng đạo, tu vi của mình lại chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, kém hai người một khoảng rất lớn, tự cảm thấy mình kém xa hai

người, cảm thấy có chút 'tự ti'.

Dù sao Tử Vi là Tam Giới Đại Thiên Tôn, chí cao Thiên Đế, Nữ Oa là Thánh Nhân, Hậu Thổ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vừa vặn tương xứng với thân phận của Tử Vi.

Còn nàng ư?

Lại chỉ là một Chuẩn Thánh nhỏ bé, làm sao có thể xứng với vị Thiên Đế Tử Vi? "Ta cứ tưởng chuyện gì lớn chứ?" Nghe Tây Vương Mẫu tự thuật xong, Tử Vi không khỏi cười nhạt, nhìn Tây Vương Mẫu trong lòng, nói: "Đủ tư cách hay không, không phải nàng nói, là ta nói mới tính!" Trong lời nói, giọng Tử Vi đột nhiên trở nên bá khí! "Ta nếu muốn làm Thiên Hậu, ai dám nói nửa chữ 'không'?" Nghe vậy!

Tây Vương Mẫu tức thì phương tâm đại chấn, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Tử Vi, dấy lên vô tận gợn sóng!

Tử Vi cười nói: "Không phải là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao, đợi ta xử lý xong chuyện Thiên Đình, liền giúp nàng chứng đạo Hỗn Nguyên!" "Thật sao?" Nghe lời Tử Vi nói, ánh mắt Tây Vương Mẫu chợt lóe lên tia sáng, tựa như vô vàn tinh tú đang lấp lánh, nàng nhìn Tử Vi đầy mong đợi.

"Ta khi nào từng lừa dối?!" Tử Vi khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng véo má Tây Vương Mẫu, đầu mũi thoảng hương thơm nhàn nhạt, đột nhiên hắn cười nói: "Không, cần phải thu trước một ít lợi tức." "Lợi tức?" Nghe vậy, trên gương mặt tươi cười của Tây Vương Mẫu chợt lộ vẻ khó hiểu, nhưng ngay sau đó là một tiếng kêu khẽ.

Tử Vi hơi dùng sức, liền ôm Tây Vương Mẫu vào lòng, xoay người đi về phía sâu trong Thiên Đình.

Tây Vương Mẫu dường như cũng ý thức được điều gì, sắc mặt

nàng chợt đỏ bừng đến đáng sợ.

Nàng vùi đầu vào lòng Tử Vi, câm lặng.

Trong đó trăm ngàn diệu xứ, thật không đủ để người ngoài biết đến!

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Tử Vi liền ở lại Thiên Cung, cùng với Nữ Oa, Hậu Thổ và Thái Chân (Tây Vương Mẫu) ba nữ nhân, sống cuộc đời tiêu dao tự tại, quả thật hệt như đôi lứa thần tiên.

Trăm năm sau.

"Các con đều theo ta đến Tử Tiêu Cung!" Không hề có dấu hiệu báo trước, giọng nói của Hồng Quân vang lên bên tai Tử Vi cùng những người khác!

"Tử Tiêu Cung?

Lão sư triệu kiến có việc gì?!" Trong đạo tràng của các Thánh Nhân, từng đạo thân ảnh mở bừng đôi mắt, nhìn về phía Hỗn Độn vô biên, lập tức hóa thành lưu quang bay về phía Hỗn Độn!

"Ừm?" Trong Thiên Cung, Tử Vi ngồi xếp bằng, cũng nghe thấy giọng Hồng Quân, trong mắt không khỏi lộ ra vài phần trầm ngâm.

Giọng Nữ Oa truyền đến từ bên cạnh, hỏi: "Phu quân, lão sư triệu kiến chúng ta, thiếp có nên đi không?" Hậu Thổ cũng váy áo bay bay, sắc mặt hồng hào, nhìn Tử Vi bằng đôi mắt rạng rỡ, nói: "Không biết lần này Đạo Tổ triệu hoán thiếp có việc gì." Nghe lời hai người, Tử Vi khẽ mỉm cười, nói: "Ký nhiên Hồng Quân đã triệu, vì sao lại không đi!" Dứt lời!

Tử Vi giơ tay vung lên, liền triệu xuất Thiên Đế Ngọc Liễn, hào quang vạn đạo, ráng lành vạn lớp.

Vô tận tường quang lượn lờ, khí lành phun trào, có Thanh Long

Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ bay lượn quanh xe, tản mát ra ý vị tôn quý vô cùng!

Chiếc Thiên Đế Ngọc Liễn này mấy năm nay Tử Vi không có việc gì làm, tiện tay luyện chế ra một kiện Pháp Bảo, chuyên dùng để đi lại.

Với Đạo Hạnh của hắn hiện giờ, tùy tiện luyện chế, Ngọc Liễn cũng là một kiện Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Còn về Độ Nguyệt Phi Tiên ban đầu, thì đã được hắn ban cho Tam Tiêu Tam Tỷ Muội.

"Ông!" Đợi Tử Vi và Nữ Oa, Hậu Thổ tiến vào Ngọc Liễn, chiếc Ngọc Liễn khẽ rung lên, liền bùng phát ra từng đạo tiên quang, bay ra khỏi Đại La Thiên, một đường đi sâu vào Hỗn Độn.

Không lâu sau.

Tử Vi liền dùng thần ý nhìn thấy Tử Tiêu Cung, ngồi trên Ngọc Liễn hạ xuống quảng trường bạch ngọc, lại thấy Lão Tử cùng những người khác đã tề tựu đông đủ.

Nhìn thấy Tử Vi, sắc mặt chư Thánh đều hơi biến, có chút không tự nhiên.

Hiện nay Tử Vi đang ở thời kỳ phong độ đỉnh cao, trước đây lại mưu hại Tử Vi, vì vậy đương nhiên không muốn đối mặt với Tử Vi, sợ rằng người sau sẽ tìm đến gây chuyện.

Ánh mắt Tử Vi quét qua Lão Tử cùng những người khác, khẽ lắc đầu cười, trực tiếp ngồi vào chỗ của mình.

Nhìn Tử Tiêu Cung trống trải, trong lòng hắn cũng khá hư ảo, Tử Tiêu Cung ngày xưa náo nhiệt đến mức nào, giờ đây lại lạnh lẽo.

Ba nghìn Tử Tiêu khách năm xưa, e rằng cũng đã vẫn lạc không ít,

không biết còn lại bao nhiêu?

Quả thật có một cảm giác phồn hoa tàn tạ, cực thịnh tất suy.

Tuy nhiên, niệm Đại Đạo trong lòng Tử Vi lại càng thêm kiên định, Đại Đạo tranh phong, không tiến ắt lùi!

Nếu không muốn bị chôn vùi trong Trường Hà Tuế Nguyệt, ắt phải theo đuổi cảnh giới cao hơn, vĩnh hằng vô thượng, trở thành chân chính Chúa Tể Thiên Địa!

Đợi mấy người đều đã an tọa, trên Đạo Đài kia, thân ảnh Hồng Quân dường như từ hư vô, trong nháy mắt xuất hiện trong tầm mắt của mấy người.

"Bái kiến Lão Sư!" Thấy Hồng Quân xuất hiện, Lão Tử cùng Lục Thánh đều đồng loạt lên tiếng.

Hậu Thổ cũng nói: "Hậu Thổ bái kiến Đạo Tổ!" Tử Vi thì chỉ khẽ gật đầu, dù sao xét về vai vế, hắn và Hồng Quân là nhân vật cùng một thời đại, cũng không cần quá khách khí.

Nhìn Hồng Quân trước mắt, Tử Vi cũng cảm nhận được khí tức có phần khác biệt so với trước đây.

Khí tức Thiên Đạo dường như hơi suy yếu đi một chút?

"Cảm vấn Lão Sư, đột nhiên triệu hoán chúng ta đến đây, có chuyện gì cần phân phó?" Lão Tử, người đứng đầu chư Thánh, dẫn đầu lên tiếng.

Hồng Quân khẽ gật đầu, nói: "Lần đại chiến giữa Thiên Đình và Yêu tộc này đã kết thúc, trật tự Hồng Hoang Đại Địa đã khôi phục, Nhân tộc đương đại hưng, các con sau khi trở về, có thể lệnh cho đệ tử giáo hóa Nhân tộc!" Nghe lời Hồng Quân, Lão Tử cùng những người khác bắt đầu suy tư.

Nhân tộc đương đại hưng!

Câu nói của Hồng Quân tuy đơn giản, nhưng lại hàm chứa ý nghĩa sâu sắc, ý nghĩa rằng Chúa Tể Thiên Địa của Hồng Hoang Thế Giới, nhất định sẽ là Nhân tộc!

Nếu không, việc Nữ Oa tạo người thành Thánh cũng chẳng có gì kỳ lạ!

Nhưng muốn giáo hóa Nhân tộc, nói thì đơn giản, làm lại khó khăn trùng trùng!

Hiện nay Nhân tộc gần như hoàn toàn tín ngưỡng Tử Vi, muốn giáo hóa Nhân tộc, chẳng khác nào phân chia Khí Vận từ tay Tử Vi, chia cắt hương hỏa chi lực, sao lại dễ dàng như vậy?

Sự bá đạo của Tử Vi, mọi người đều có mắt thấy rõ!

Không!

Vì Khí Vận Nhân tộc, cho dù phải mạo hiểm có khả năng đắc tội Tử Vi, cũng nhất định phải tìm cách bố trí thủ đoạn trong Nhân tộc.

Chương 241

Đặc biệt là Lão Tử, sắc mặt càng đen như đáy nồi!

Sớm biết Nhân tộc quan trọng như vậy, là Chúa Tể Thiên Địa của Hồng Hoang, đáng lẽ khi Nhân Yêu đại chiến, đều phải ra tay bảo vệ Nhân tộc!

Nhưng giờ thì đã muộn rồi.

Nhân tộc đã kiến tạo Thái Thanh Thánh Nhân miếu, không biết bao lâu rồi không có ai đến, sớm đã mọc đầy cỏ dại, gần như hoang phế!

Bất kể suy nghĩ của mọi người, Hồng Quân lại tiếp lời: "Hiện nay Yêu Đình đã diệt vong, cương thường Hồng Hoang đang mục nát, không thể không có người cai trị!

Tử Vi thân là Thiên Đế, đương chưởng khống Thiên Đình, quản lý mọi việc trong Hồng Hoang!" Nghe lời Hồng Quân, Lão Tử cùng những người khác càng trợn tròn mắt, từng người từng người đều lộ ra vẻ kinh ngạc!

Đơn giản là không thể tin những gì mình vừa nghe!

Tử Vi khi xưa lập Thiên Đình, vốn vượt qua Thiên Đạo, trực tiếp thề với Đại Đạo, có thể nói là danh bất chính, ngôn bất thuận!

Nhưng giờ đây Hồng Quân lại thừa nhận thân phận Thiên Đế của Tử Vi sao?

Địa vị và sự thống trị của Thiên Đình trong nháy mắt trở nên danh chính ngôn thuận!

Phải biết rằng!

Trước đây, Tử Vi và Hồng Quân đã đại chiến một trận, Hồng

Quân liệu có thể thừa nhận tôn vị Thiên Đế không?!

Tuy miệng không nói, nhưng rõ ràng Thiên Đạo Hồng Quân đứng về một phía, nếu không thì làm sao có thể áp chế được Thiên Tôn vị cách của Tử Vi ở Tam Giới?

Trong nhất thời.

Lão Tử, Nguyên Thủy đều có chút mơ hồ.

Trong số những người có mặt, chỉ có Tử Vi là minh bạch sự biến hóa ẩn chứa bên trong!

Theo suy đoán của Tử Vi, trận chiến Thiên Đình và Yêu Đình đã làm Thiên Cơ chấn động, Tam Giới rung chuyển!

Ảnh hưởng của Thiên Đạo vô hình trung dường như đã giảm đi không ít, Hồng Quân đã tạm thời thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo, tìm lại được một chút ý thức.

Hồng Quân muốn thoát khỏi sự cầm cố của Thiên Đạo, trong tình huống hiện tại, chỉ có thể dựa vào Tử Vi!

Bởi vậy.

Hồng Quân mới nhân cơ hội này, hứa ban cho Tử Vi tôn vị Tam Giới Đại Thiên Tôn, dùng để đối kháng Thiên Đạo!

Trong đó mưu kế, mưu đồ, há đâu Lão Tử cùng những người khác có thể biết hết?

Hồng Quân sau khi nói xong, cũng không quản các Thánh Nhân phản ứng ra sao, liền lên tiếng gọi: "Hạo Thiên, Dao Trì!" Lời vừa dứt.

Thấy một nam một nữ hai tiểu đồng từ trắc điện đi ra, đồng loạt quỳ xuống trước Đạo Đài, cung kính nói: "Hạo Thiên (Dao Trì) bái kiến Đạo Tổ!" Hồng Quân nhìn hai người một cái, nói: "Hạo Thiên,

Dao Trì, hai người theo ta nhiều năm, không có công lao cũng có khổ lao, hôm nay ta liền ban cho các con một trường tạo hóa!" "Từ nay về sau, hai người các con liền là Ký Danh Đệ Tử của ta.

Nhất định phải dốc sức phụ tá Thiên Đế, chưởng khống Hồng Hoang Tam Giới, chấp hành Thiên Chi Hành!" Dứt lời!

Hồng Quân giơ tay chỉ một cái, liền bắn ra hai đạo kim quang, chìm vào thể nội Hạo Thiên Dao Trì, hình tượng hai người lập tức phát sinh biến hóa lớn, nhanh chóng trưởng thành thành một nam một nữ hai thanh niên!

Hạo Thiên một thân bào phục màu tím, lông mày như kiếm, mắt sáng như sao, thân hình cao lớn, tự có một cỗ khí uy nghiêm!

Dao Trì thì mặc tiên y màu tím hồng, lông mày như tranh vẽ, ung dung hoa quý, anh tư táp sảng!

Tu vi của hai người cũng tại khắc đó, hoàn mỹ đột phá Chuẩn Thánh!

"Hạo Thiên, ba kiện Pháp Bảo này là Hạo Thiên Kính, Hạo Thiên Tháp, Hạo Thiên Kiếm, liền ban cho con sử dụng!" "Dao Trì, Huyền Quang Kính, Thanh Phong Kiếm và Lưu Vân Thoa này liền ban cho con!" Hồng Quân vừa nói, liền vung tay, đưa mấy kiện Pháp Bảo đến trước mặt hai người, phân phó: "Các con phải hết sức phụ tá Thiên Đế, không được có chút nào lơ là!" "Chúng con xin vâng mệnh Lão Sư!" Hạo Thiên Dao Trì nhận lấy Pháp Bảo của mình, đồng thanh nói, sau đó quay sang Tử Vi, thần sắc cung kính nói: "Hạo Thiên (Dao Trì) bái kiến Thiên Đế!" "Ừm!" Tử Vi nghe vậy khẽ gật đầu.

Hạo Thiên Dao Trì liền rất tự giác đứng sang một bên.

Thấy Hồng Quân không chỉ thừa nhận ngôi vị Thiên Đế của Tử Vi, mà còn điểm hóa thị hầu đồng tử của mình, ban cho Pháp Bảo để

phụ tá Tử Vi, sắc mặt Lão Tử cùng những người khác lập tức khó coi vô cùng, giống như ăn phải con ruồi chết vậy!

Quyền khống chế Tam Giới của Tử Vi càng ngày càng mạnh, mấy Thánh Nhân này nhận được càng nhiều cản trở!

"Được rồi, các con liền rời đi đi." Hồng Quân lại nói một câu, nhìn Tử Vi bên cạnh một cái, thân ảnh trong nháy mắt biến mất.

Thấy Hồng Quân rời đi, Tử Vi liền khoát nhiên đứng dậy, vung tay áo, sải bước đi ra ngoài Tử Tiêu Cung, Hậu Thổ và Nữ Oa vội vàng đứng dậy, cùng Tử Vi sánh bước.

Thấy vậy.

Hạo Thiên Dao Trì vội vàng theo sau!

Đi được nửa đường, Tử Vi đột nhiên dừng bước, xoay người, ánh mắt quét qua Lão Tử mấy người, khẽ mỉm cười nói: "Đúng rồi chư vị, Bản Tôn dự định ba ngàn năm sau sẽ cử hành Đại Điển Thiên Đế Đăng Cơ, chư vị Đạo hữu khi đó có thể đến quan lễ." Nói xong, Tử Vi liền không dừng lại nữa, sải bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, triệu hoán Thiên Đế Ngọc Liễn, một đường phá tan Hỗn Độn, tựa như vĩnh hằng, bay về phía Hồng Hoang!

Đăng vị Tam Giới Đại Thiên Tôn, nhất định là sự kiện long trọng nhất Tam Giới!

Nếu không mời Lão Tử cùng những người khác, thì lại có vẻ nhỏ mọn.

Ngược lại, mời họ đến, thì lại thể hiện Thiên Đế có lượng dung nạp vô lượng.

Nếu không, có thể không liên quan gì, tất cả vấn đề đều sẽ đổ lên đầu mấy vị Thánh Nhân!

Đợi đến khi thân ảnh Tử Vi biến mất trong Tử Tiêu Cung, Lão Tử cùng những người khác mới nhìn nhau, đều thấy trong mắt đối phương vài phần bất đắc dĩ.

Từng người từng người đều cau mày, vẻ mặt khổ đại cừu thâm, trước sau rời khỏi Tử Tiêu Cung!

Không lâu sau, tin tức Thiên Đế sẽ cử hành Đại Điển Đăng Cơ tại Tam Thập Tam Thiên, đăng vị Tam Giới Đại Thiên Tôn, Chí Cao Thiên Đế, dưới sự tuyên truyền đặc biệt của Tiên Linh Thiên Đình, đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang Thiên Địa.

Vô lượng chúng sinh đều biết rõ!

Thiên Đình còn sẽ nhân cơ hội Đại Điển Đăng Cơ này, trước mặt chư Tiên, chém giết yêu tộc dư nghiệt, để thể hiện sự uy nghiêm của Thiên Đình, không cho phép xâm phạm!

Ngoài ra!

Quan trọng nhất!

Thiên Đế sẽ cưới Nữ Oa Nương Nương, Hậu Thổ Nương Nương, Thái Chân Tây Vương Mẫu ba vị nữ Tiên làm Đạo Lữ, trở thành Thiên Hậu tôn quý, cùng chưởng quản Hồng Hoang Tam Giới!

Những điều này vừa truyền ra, Tam Giới chấn động!

Có nghĩa là từ nay về sau, Thiên Đế thật sự sẽ thống trị Hồng Hoang, một nhà độc đại!

Dưới sự sắp xếp của Khổng Tuyên, Viên Liệt cùng mấy đệ tử khác, Thiên Đình đã phái chư Tiên, gửi thiệp mời đến các Tiên Gia có danh tiếng trong Hồng Hoang, mời họ đến Thiên Giới tham gia Đại Điển.

Khi đó, Tử Vi lại đến nơi thường xuyên bế quan ngộ đạo của

mình, chuẩn bị luyện chế ra một kiện Pháp Bảo độc nhất vô nhị!

Ký nhiên đã đăng vị Đại Thiên Tôn, phong tặng chư Tiên, nếu muốn chưởng khống Hồng Hoang, ắt phải luyện chế ra một kiện Pháp Bảo chuyên biệt đối ứng với tiên vị Tam Giới, trấn áp Khí Vận của tất cả Tiên Nhân mới tốt.

Trầm ngâm hồi lâu, Tử Vi giơ tay vung lên, trước mặt liền xuất hiện hai kiện Pháp Bảo, phân biệt là một ấn và một đồ.

Ấn là Thiên Đế Ngọc Tỷ, chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Công Đức Bất Diệt Linh Bảo, trấn áp Khí Vận Thiên Đình, đồng thời cũng là biểu tượng quyền hành Thiên Đế của Tử Vi.

Dựa vào Thiên Đế Ngọc Tỷ này, Tử Vi có thể chưởng khống toàn bộ Tam Thập Tam Thiên.

Chương 242

Đồ là Chu Thiên Tinh Thần Đồ, cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, là do khí Chu Thiên Tinh Thần tàn dư khi Khai Thiên Tích Địa mà hóa thành.

Đối với Tử Vi hiện nay, Chu Thiên Tinh Thần Đồ lại có vẻ hơi "kê lặc" (gân gà – vô dụng).

Luận về phòng ngự, Tử Vi có Càn Khôn Đỉnh hộ thân, thứ nữa có Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, thời điểm có thể dùng Chu Thiên Tinh Thần Đồ thật sự không nhiều.

Đã như vậy, chi bằng luyện hóa nó thành một kiện Pháp Bảo đặc biệt chuyên ứng đối với chư Tiên Thiên Đình!

Tâm niệm đến đây, Tử Vi khẽ quát một tiếng, lấy ra Càn Khôn Đỉnh, ném Chu Thiên Tinh Thần Đồ vào trong đỉnh, hai tay không ngừng vỗ, đánh ra từng đạo pháp lực Hỗn Nguyên mạnh mẽ vô thất, bắt đầu luyện hóa Chu Thiên Tinh Thần Đồ!

"Ầm ầm!" Cùng với thời gian trôi đi, trong Càn Khôn Đỉnh lập tức phát ra từng trận tiếng oanh minh, vô tận lôi đình đánh xuống, tựa như Khai Thiên Tích Địa vậy!

Từng chùm Càn Khôn Đạo Hỏa hung dũng cháy bừng, không ngừng tôi luyện Chu Thiên Tinh Thần Đồ!

Mấy ngày sau lại càng được tăng cường.

"Ông!" Chu Thiên Tinh Thần Đồ phát quang, trên bề mặt nổi lên từng trận tinh mang chói lọi, rực rỡ hư không, đẹp đẽ tuyệt vời.

Cùng với thời gian trôi đi, dưới sự nung đốt của Càn Khôn Đạo Hỏa, Chu Thiên Tinh Thần Đồ ngày càng mơ hồ, xuất hiện từng tia

dấu hiệu hòa tan!

"Đi!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, trong hai mắt đột nhiên bắn ra hai đạo thần quang, xuyên thủng hư không.

Giơ tay vồ lấy, Thiên Đế Ngọc Tỷ liền khẽ rung lên, từ đó thoát ra một đạo Kim Sắc Bản Nguyên chi lực, bị Tử Vi nắm trong lòng bàn tay, không ngừng lưu chuyển giữa các ngón tay.

"Phập!" Tử Vi cong ngón tay búng một cái, một đạo Kim Sắc Bản Nguyên chìm vào trong Càn Khôn Đỉnh, trong nháy mắt tiến vào Chu Thiên Tinh Thần Đồ.

"Ông…" Trong khoảnh khắc!

Chu Thiên Tinh Thần Đồ hấp thu đạo Bản Nguyên kia, phát sinh một loại biến hóa kỳ diệu khó tả, dần dần thay đổi hình dạng, trở thành một cuộn Bảo Đồ quyển trục màu tím kim, tản mát ra một cỗ khí tức tôn quý vô cùng!

"Oanh!" Cuối cùng, cùng với một tiếng cự hưởng, kiện Pháp Bảo cuối cùng cũng được luyện chế thành công.

Tử Vi giơ tay chiêu một cái, thu Càn Khôn Đỉnh, cuộn Bảo Đồ quyển trục liền tự động bay vào tay hắn, hào quang vạn đạo, ráng lành vạn lớp!

"Thành công rồi!" Nhìn cuộn Bảo Đồ trong tay, Tử Vi khẽ mỉm cười, nói: "Sau này liền gọi là 'Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ' vậy!" Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, chính là một kiện Khí Vận Chí Bảo!

Vừa mới luyện chế ra, phẩm giai liền là Cực Phẩm Công Đức Linh Bảo, sau này cùng với chư Tiên Thiên Đình được phong tiên vị, Khí Vận càng sẽ tăng thêm rất nhiều, khi đó có thể trưởng thành thành Tiên Thiên Chí Bảo chân chính cũng không chừng.

Thực tế.

Về Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, Tử Vi có một ý nghĩ, đợi sau này Phong Thần Bảng xuất thế, có thể tương tự luyện nhập nó vào đó, trở thành Chí Bảo vô thượng chưởng khống chư Tiên!

Điều khác biệt giữa đồ này và Phong Thần Bảng, là đồ này phong là tiên vị, từ nay về sau hành tẩu Tam Giới, vô luận thành Tiên, làm Tổ, đều phải được Thiên Đế gia phong, nếu không sẽ là tà ma ngoại đạo!

Thiên Đế ban phong, mới là chính thống duy nhất!

Một khi đã lên Chân Linh Quả Vị Đồ, tiên vị sẽ phải chịu sự giám sát mọi lúc, nếu dám dựa vào vị cách, làm càn làm bậy.

Tử Vi chỉ cần một ý niệm, liền có thể tước đoạt quả vị của những người đó, khiến họ không còn được hưởng sự gia trì Khí Vận vô thượng của Thiên Đình nữa.

Luyện chế xong kiện Pháp Bảo này, Tử Vi nhìn thời gian, chỉ còn mấy trăm năm nữa là đến Đại Điển Đăng Cơ, liền cũng không tu luyện nữa, tranh thủ khoảng thời gian này, dành nhiều thời gian hơn cho Nữ Oa.

Hoặc là trong Ngự Hoa Viên thưởng ngoạn, hoặc là trong điện quan thưởng tiên nga vũ tư, quả thật vô cùng tư nhuận!

Đương nhiên.

Trong khoảng thời gian này, không thể thiếu những lời thề non hẹn biển.

Thực tế.

Đây cũng là do Tử Vi cố ý làm vậy.

Tu luyện Đại Đạo, không phải là tu vô tình!

Từ khi Tử Vi bước lên con đường tu luyện, hắn liền một đường cao ca mãnh tiến, toàn tâm toàn ý dốc sức vào tu luyện, thời gian nhàn nhã đúng là không nhiều!

Mười vạn năm cũng khó có được một năm!

Thể ngộ Thiên Địa Đạo Pháp, theo đuổi Vô Thượng Đại Đạo là đúng, nhưng nếu vì thế mà đánh mất bản chân, thì ngược lại có chút đi chệch đường.

Cứ thế mãi, Tâm Cảnh sẽ bị Đại Đạo ảnh hưởng, sẽ trong vô thức phát sinh biến hóa, trở nên băng lãnh vô tình!

Tu Đại Đạo, vì trường sinh tiêu dao, bất hủ bất diệt, chứ không phải vì sự cô tịch một mình!

Nếu thật sự đến bước đó, Tử Vi dù có chứng đắc Đại Đạo, nhìn lại quá khứ, thì còn lại gì?

Chỉ sẽ chìm vào sự cô độc vô cùng vô tận, vĩnh viễn không thấy điểm cuối mà thôi!

Vì vậy.

Tử Vi mới sau khi chứng Đạo Hỗn Nguyên, dần dần coi trọng mặt 'nhân tính', thường xuyên ở bên Nữ Oa, hưởng thụ cuộc sống Thiên Cung khó có được.

Nhanh chóng.

Mấy trăm năm thoáng qua, Thiên Giới mở Nam Thiên Môn, liên tục có Tiên Linh từ khắp nơi trong Hồng Hoang đổ về, tham gia Đại Điển lần này.

Đối với những Tiên Linh này, đương nhiên có chư Tiên Thiên Đình sắp xếp tiếp đãi, tạm thời lưu trú tại Thiên Giới.

Cuối cùng.

Thời gian ngày qua ngày, đã đến ngày chính thức cử hành Đại Điển!

Trong Đại La Thiên, một ngày vạn Tiên tề tụ, quả thật náo nhiệt đến cực điểm!

Trên quảng trường bạch ngọc trước Lăng Tiêu Bảo Điện, sớm đã bày la liệt vô số bàn ghế.

Có tiên nga xuyên qua giữa các bàn, váy áo bay bay, như vũ điệp xuyên qua vườn hoa, dâng lên từng đĩa tiên quả, từng hồ quỳnh tương, càng có Bàn Đào, Thần Vật đỉnh cấp Thiên Đình kia!

Vô số Tiên Linh dựa theo thân phận cao thấp, lần lượt ngồi vào vị trí của mình.

Quả thật là một thịnh sự chưa từng có trong Hồng Hoang!

"Ông!" Ngay lúc đó, giữa Thiên Địa, xuất hiện vô số dị tượng!

Tử khí đông tiến ức vạn dặm, một đạo Kim Sắc Hồng Kiều từ Hồng Hoang Đại Địa kéo dài ra, trong nháy mắt giáng xuống Thiên Đình.

Một lão giả tay cầm Thái Ất Phất Trần, đứng trên Hồng Kiều, toàn thân Thánh Uy tràn ngập, hạ xuống mặt đất!

Hiển nhiên đó chính là Lão Tử!

"Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân!" Thấy Lão Tử, chư Tiên đều đứng dậy hành lễ, để tỏ lòng tôn kính.

Ngay sau đó.

Một tiếng "Oanh" vang trời!

Chương 243

Trên Đông Hải, vạn kiếm tề minh, vô số đạo kiếm quang màu xanh bay vút lên bầu trời, xé rách hư không vô tận.

Ức vạn vạn kiếm khí bốc lên, hội tụ thành một luồng Kiếm Khí Đại Triều mênh mông, cũng bay về phía Thiên Giới.

Thông Thiên Giáo Chủ chân đạp vô tận kiếm quang, trong nháy mắt đến Thiên Đình.

Hầu như cùng lúc!

Trong Côn Luân Sơn, vô số kim đằng ngọc trản hiện ra, trời giáng vô tận hào quang, thân ảnh Nguyên Thủy Thiên Tôn bay tới, cũng đã đến Thiên Đình.

Tây Phương Đại Địa, Tu Di Sơn!

"Ông…" Một đóa kim liên khổng lồ vô cùng không ngừng xoay chuyển, buông xuống vô tận quang khí.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người bảo tướng trang nghiêm, toàn thân được tường quang bao phủ, chân đạp kim liên, bước đi cực kỳ uy nghiêm, trông hệt như Chí Thượng Tiên Sư vậy.

Nhưng nếu hiểu rõ hành vi của Chuẩn Đề trong quá khứ, e rằng sẽ thất vọng lớn!

Đại Điển Đăng Cơ của Thiên Đế, Lão Tử cùng những người khác cuối cùng cũng đến rồi!

Sau khi Chuẩn Đề hạ xuống, đôi mắt y đảo tròn, liền cười ha ha nói: "Tu Di Sơn Tây Phương của bần đạo là Đạo Tràng Thánh Nhân, Tiên Gia Bảo Cảnh, chư vị Tiên hữu nếu có ý muốn nhập Tây Phương của bần đạo, bần đạo tất sẽ dốc túi tương thụ, truyền thụ

Thánh Nhân Đạo Pháp!" Nghe lời Chuẩn Đề, chư Tiên không khỏi vô cùng ngạc nhiên!

Muốn lôi kéo người đến Tây Phương như vậy, thì cũng chẳng còn ai!

Phục Hi nghe vậy, không khỏi cau mày, nói: "Chuẩn Đề Thánh Nhân, đây là Tiên Hương của Thiên Đế, xin tự trọng!" Nghe vậy.

Chuẩn Đề cũng không tức giận, ha ha cười một tiếng, liền ngồi vào chỗ của mình!

Đợi đến khi mọi người đều lần lượt đến, chỉ nghe thấy tiếng "Đông đông đông" chín tiếng trống lôi lớn đột nhiên vang lên, chấn động tứ phương Thiên Vũ, thu hút sự chú ý của tất cả mọi người!

Sau đó!

Tử Vi liền dẫn đầu từ trong Lăng Tiêu Bảo Điện bước ra, thân mặc Đế Hoàng Bào, đầu đội Đại Đạo Quan, phong thần tuấn dật, ngọc tư hoa biểu, trên người từ trên xuống dưới tràn ngập Đế Hoàng Khí, tự có một cỗ khí chất Đế Hoàng vô thượng uy nghiêm không thể xâm phạm!

Bên cạnh hắn, thì là Nữ Oa, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu ba nữ nhân, cũng đều thân mặc Quảng Tụ Lưu Tiên Váy, Phượng Nghi Hà Quan, ung dung hoa quý, đoan trang thánh khiết, đẹp đẽ không gì sánh kịp!

"Bái kiến Thiên Đế!" Nhìn thấy thân ảnh Tử Vi, tất cả mọi người đều đứng dậy, đồng loạt hành lễ với Thiên Đế!

Ngay cả Lão Tử cùng các Thánh Nhân khác, tuy trong lòng trăm phần không muốn, nhưng cũng khẽ lên tiếng.

Tử Vi khẽ gật đầu, ánh mắt quét qua tất cả mọi người phía dưới, trầm giọng nói: "Chư vị Tiên hữu hôm nay đến quan lễ, Bản Tôn xin

được tiên hành tạ ơn!" "Hiện nay Hồng Hoang Tam Giới cương thường bại hoại, không có pháp độ, Bản Tôn ngày trước kiến lập Thiên Đình, chính là để quản hạt Tam Giới, định ra chương trình, mưu phúc cho vô lượng chúng sinh!" "Nay thiểm vì Thiên Đế, không thắng vinh hạnh!" Nghe lời Tử Vi nói, chư Tiên đều đồng thanh nói: "Thiên Đế tại vị, quả là phúc của vô lượng chúng sinh!" Khi đó, các Tiên Nhân có chút thực lực, danh vọng trong Tam Giới hầu như đều đã đến, không ai không biết điều mà gây chuyện, nếu không thì thật sự không biết chết thế nào!

Nghe lời mọi người, Tử Vi nói: "Thiên Đình kiến lập, không thể không có pháp độ, hôm nay nhân cơ hội này, phân phong chư Tiên, quản lý Hồng Hoang!" "Phập!" Nói xong, một đạo huyền quang liền từ thể nội Tử Vi xông ra, trong nháy mắt bay vút lên trời cao, trải rộng ra, lại là một cuộn quyển trục màu tím kim, buông xuống vô tận hào quang ráng lành!

Tựa như một biển lớn mênh mông Khí Vận Công Đức không ngừng lưu chuyển, lan tỏa ra vô tận kim quang, mây bốc hơi khí tốt lành.

Chính là Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ kia!

Đồ này từ trên xuống dưới tổng cộng chia thành chín tầng, phân biệt đại biểu các tiên vị thần chức khác nhau, càng lên cao thì quả vị càng cao, vị trí trong Thiên Đình cũng càng quan trọng!

Tử Vi thần sắc nghiêm túc, trầm giọng nói: "Từ giờ khắc này, Bản Tôn chính thức đăng vị Tam Giới Đại Thiên Tôn, là Chí Cao Thiên Đế, chấp hành Thiên Chi Hành, quản hạt vạn thiên vạn địa, chư giới thời không!" "Tôn hiệu là: 'Tử Vi Kim Khuyết Vô Thượng Chí Tôn Tự Nhiên Diệu Hữu Di La Chí Chân Nguyên Hoàng Thượng Đế', 'Cao Thiên Thượng Thánh Đại Từ Nhân Giả Đại Thiên Tôn', 'Huyền

Khung Cao Thượng Tử Vi Đại Đế'!" "Ông!" Lời Tử Vi vừa dứt, trong thể nội liền xông ra một đạo huyền quang, trong nháy mắt dung nhập vào Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, ngự trị ở tầng thứ nhất, cũng là tôn vị chí cao duy nhất trên tầng thứ nhất!

Chân Linh Quả Vị Đồ quang khí tràn ngập, trên tầng cao nhất hiển hóa ra pháp tướng Tử Vi, thần thánh lẫm nhiên, tỏa ra một cỗ khí tức tuyên cổ bất hủ!

Điều đó cũng có nghĩa là Thiên Đế là quả vị quyền hành tôn quý nhất trong Hồng Hoang Tam Giới, là Chúa Tể của vạn Tiên vạn Thần, thường trú trong Diệu Hữu Vô Tích Đại La Thiên Chân Cảnh, vĩnh viễn ở trên Thái Huyền Chí Chân Thượng Thiên!

Tử Vi thân là Thiên Đế, lại càng thống lĩnh Tam Giới Thập Phương, chư Thiên Vạn Giới, chưởng quản tất cả Tiên Thần, Thánh Linh, quỷ quái, nhân gian, địa phủ trong Lục Đạo, quyền lực vô biên, chính là Khung Thương Thánh Chủ, Chư Thiên Tông Vương!

Ngay cả tôn vị Thánh Nhân, cũng không sánh bằng tôn vị Thiên Đế!

Vị cách Thiên Đế của Tử Vi vừa nhập vào Chân Linh Quả Vị Đồ, toàn bộ Hồng Hoang Tam Giới đều khẽ chấn động, ẩn ẩn sinh ra một cỗ ý phục tùng.

Không chỉ vậy!

Phần Đế Hoàng Mệnh Cách vốn thuộc về Đế Tuấn cũng triệt để chuyển dời, dung hợp vào thể nội Tử Vi, khiến hắn dù từ vị cách hay xuất thân, đều vững vàng chiếm giữ vị cách chí cao của Thiên Đế, không thể lay chuyển!

Cảm nhận khí thế và tôn vị của Tử Vi, Lão Tử cùng những người khác đều biến sắc.

Tử Vi sau khi phong hạ quả vị, lại tiếp tục nói: "Bản Tôn tu Đạo đến nay, hôm nay liền cùng Nữ Oa, Hậu Thổ, Thái Chân ba người kết làm Đạo Lữ!

Âm Dương điều hòa, trường dưỡng vạn vật, cùng chưởng Hồng Hoang Thiên Địa!

Quả thật hợp với Thiên Địa Nhân Tam Hôn, là biểu tượng cho vô tận chúng sinh!" "Oanh long long!" Lời Tử Vi vừa dứt, trong thể nội Nữ Oa liền xông ra một đạo xích mang, hào quang rực rỡ, hiển nhiên chính là Hồng Tú Cầu kia.

Hồng Tú Cầu cao huyền trên trời, từ đó bắn ra ba đạo quang thải, phân biệt rơi vào thể nội Nữ Oa, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu!

"Phong Nữ Oa là 'Linh Hoa Vô Thượng Tạo Hóa Chí Thánh Diệu Hữu Nguyên Quân', 'Thượng Thánh Oa Hoàng Thống Ngự Quần Tiên Đại Thiên Tôn'." "Phong Hậu Thổ là 'Thừa Thiên Hiệu Pháp Hậu Đức Quang Đại Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ', 'U Minh Hậu Thổ Vô Thượng Chân Linh Đại Thánh Tiên Quân'." "Phong Thái Chân Tây Vương Mẫu là 'Thái Hoa Tây Chân Vạn Khí Tổ Mẫu Nguyên Quân', 'Thái Chân Đại Thánh Tây Vương Mẫu Kim Mẫu Vô Thượng Thanh Linh Nguyên Quân'." Nữ Oa, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu, phân biệt là Thiên Hậu, Địa Hậu, Nhân Hậu, đối ứng với Thiên Hôn, Địa Hôn và Nhân Hôn!

Tử Vi nhân cơ hội này kết làm Đạo Lữ với ba nữ nhân, đã chiếm giữ toàn bộ Thiên Địa Nhân Tam Hôn!

Theo chức năng, ba người phân biệt hiệp trợ Thiên Đế Tử Vi cùng nhau chưởng quản Thiên Giới, U Minh Giới và Nhân Gian Giới!

"Oanh long long!" Trên Cửu Thiên, vang lên tiếng sấm rền cuồn cuộn, Thiên Địa Nhân Tam Hôn đồng thời định lập, Công Đức thu được cực kỳ khổng lồ, gần như bao phủ nửa Thiên Giới!

Từng đám mây vàng Công Đức trôi nổi giữa không trung, tất cả đều buông xuống, chìm vào thể nội Tử Vi, Nữ Oa, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu!

Ngay sau đó!

"Phập!" Ba người Nữ Oa từ các vị trí trong thể nội bắn ra một đạo lưu quang, trong nháy mắt chìm vào Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, trên tầng thứ hai hiển hóa ra ảnh tượng ba vị Thánh Tượng, bảo tướng trang nghiêm, thần thánh lẫm liệt, không thể tiết độc!

Cũng đại biểu cho quả vị của ba người chỉ đứng dưới Thiên Đế Tử Vi!

Sau khi phong tặng Thiên Đế, Thiên Hậu chi vị, Tử Vi cuối cùng cũng bắt đầu phong tặng Lục Ngự!

"Trấn Nguyên Tử, tiến lên!" Cùng với lời Tử Vi, Trấn Nguyên Tử vốn đang quan lễ phía dưới lập tức tiến lên, cung kính hành lễ với Tử Vi, nói: "Bái kiến Thiên Đế!" "Ô kìa?" "Là ai?" "Thiên Đế vì sao lại gọi tên Trấn Nguyên Tử?" "……" Khi chứng kiến cảnh này, một nhóm Tiên Linh đều lộ ra vẻ khó hiểu, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Nhưng cũng có một bộ phận Tiên Linh, dường như đã ý thức được điều gì, tất cả đều mở to mắt, hơi thở trở nên dồn dập!

Thiên Đế hiển nhiên muốn làm một hành động lớn!

Tử Vi nói: "Thiên Đình sáng lập đến nay, đương nhiên phải phân phong chư Tiên, để duy trì Tam Giới an định, kiến lập trật tự tốt đẹp, thúc đẩy thế giới phát triển." "Chẳng qua trước đây thời cơ chưa tới, tiên linh quả vị chưa toàn, vì vậy lần này đương nhiên phải bổ sung!" Nghe vậy, tất cả Tiên Linh có mặt đều chấn chỉnh tinh thần, từng người từng người đôi mắt sáng rực, tiếp theo e rằng đây mới là trọng tâm của Đại Điển Đăng Cơ lần này!

Nghe ý của Thiên Đế, lần trước khi Thiên Đình mới kiến lập, thần vị phong tặng chưa hoàn toàn, hôm nay sẽ bổ sung thần vị!

"Trong Tam Giới đương có Lục Ngự Tiên Tôn, Ngũ Phương Thượng Đế, chưởng quản mọi sự lớn nhỏ trong Hồng Hoang, Trẫm là thủ lĩnh Lục Ngự, Tam Giới Đại Thiên Tôn, hiệu là: 'Huyền Khung Cao Thượng Tử Vi Đại Đế'!" "Phong Trấn Nguyên Tử làm Trung Thiên Mậu Thổ Đại Đế, hiệp trợ Trẫm chưởng quản tất cả Tiên Linh lớn nhỏ như Sơn Thần, Thổ Địa, Long Vương trong Hồng Hoang Nhân Gian Giới, khiến họ ai nấy giữ chức vụ của mình, không được có chút nào lơ là!" "Trấn Nguyên Tử tạ ơn Thiên Đế!" Nghe lời Tử Vi, Trấn Nguyên Tử liền chắp tay sâu sắc hành lễ!

"Ông!" Một lá Phù Lục từ Thiên Đế Ngọc Tỷ trong tay Tử Vi bay ra, hóa thành một đạo Thần Vị Phù Lục!

Cùng lúc đó!

Trên người Trấn Nguyên Tử cũng xông ra một đạo Kim Sắc Lưu Quang, chìm vào trong Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, hiển hóa trên quả vị tầng thứ ba, tiên huy lưu chuyển, thần quang lấp lánh!

Sau khi được phong tiên vị, Khí Vận của Trấn Nguyên Tử đột nhiên liên kết với Khí Vận vô cùng khổng lồ của Thiên Đình, trên người lập tức có thêm vài phần Khí Vận chi lực không rõ, thần tư thanh minh vô cùng, hiển nhiên có lợi ích lớn!

Khi nhìn thấy Trấn Nguyên Tử được phong làm một trong Lục Ngự, một nhóm Tiên Linh đầu tiên đều trợn tròn mắt, rồi không kìm được sự ngưỡng mộ, cuối cùng thì trong bụng tràn đầy ghen ghét.

Chương 244

Trấn Nguyên Tử cũng chưa từng nghe nói có quan hệ tốt với Thiên Đế, sao lại được phong thưởng chức thần lớn như vậy?

"Chẳng lẽ vì lần Nhân Yêu đại chiến trước, Trấn Nguyên Tử đã ra tay bảo vệ Nhân tộc?" Không ít người trong lòng đều thầm đoán.

Lão Tử cùng những người khác càng cau mày sâu sắc, chẳng lẽ vì Trấn Nguyên Tử đã bảo vệ một phần Nhân tộc, mà được phong hạ tiên vị lớn như vậy?!

Tuy nhìn có vẻ hợp tình hợp lý, nhưng không tránh khỏi có chút gượng ép.

Bất kể chúng Tiên có suy nghĩ gì, Tử Vi sau khi phong Trấn Nguyên Tử, lại lên tiếng nói: "Đông Vương Công!" "?" "Đông Vương Công?

Ta không nghe lầm chứ?!" "Đông Hoa không phải đã chết rồi sao?" "……" Khi nghe Tử Vi gọi tên Đông Vương Công, một nhóm Tiên Linh lại lần nữa chấn kinh, từng người từng người nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc!

Mọi người đều biết, khi Yêu tộc chinh phạt Vạn Tiên Minh, Đông Vương Công gần như trọng thương chí tử, nhưng vào phút cuối lại được Bắc Thần Đạo Nhân bí ẩn ra tay cứu đi.

Hiện nay mấy trăm vạn năm đã trôi qua, Đông Vương Công chưa từng xuất hiện, vô số Tiên Linh vô thức đều cho rằng Đông Vương Công đã vẫn lạc!

Kết quả tại Đại Điển Phong Tiên của Thiên Đình, Thiên Đế lại đột nhiên gọi tên Đông Vương Công, không thể không khiến người ta

cảm thấy kỳ lạ.

Chẳng lẽ… Đông Vương Công căn bản không chết sao?!

Nhưng nếu không chết, lại chạy đến bên cạnh Thiên Đế làm gì?!

Trong nhất thời, vô số Tiên Linh đều trăm tư bất đắc kỳ giải, từng người từng người đều có chút mơ hồ!

"Phập!" Trong sự mơ hồ của vô số người, một đạo lưu quang từ xa bay đến, hạ xuống mặt đất, áo bào huyền diệu, tay áo rộng lớn, ngọc bào cao quan, hiển nhiên chính là Đông Vương Công kia!

Sau khi ẩn mình trong Thiên Đình mấy trăm vạn năm, Đông Vương Công cuối cùng cũng lại lần nữa xuất hiện trước mặt chúng sinh.

"Trời!" "Thật sự là Đông Vương Công sao!?

Chuẩn Thánh Hậu Kỳ!" "Đông Vương Công không chết, chẳng lẽ mấy năm nay vẫn luôn ở trong Thiên Đình sao?" "Rốt cuộc là chuyện gì?" "……" Khi thực sự nhìn thấy một người đã biến mất mấy trăm vạn năm, mà ai cũng tưởng đã chết lại lần nữa xuất hiện trước mắt, tất cả mọi người đều chấn kinh, vô thức đứng dậy khỏi chỗ ngồi!

Loại xung kích này… đơn giản là khó có thể dùng ngôn ngữ miêu tả!

Lần này, ngay cả Lão Tử cùng mấy vị Thánh Nhân cũng khó có thể bình tĩnh được, đều biến sắc mặt, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Đông Vương Công.

Ai cũng không ngờ, Đông Vương Công không những không chết, mà còn gia nhập vào phe Tử Vi, đối với họ đây quả là một tin tức tồi tệ to lớn!

"Đông Vương Công, Bắc Thần Đạo Nhân, Tướng Thần…" Ánh

mắt Lão Tử nhìn về phía Tử Vi, đôi mắt già nua khẽ lấp lánh, đột nhiên y nhắm mắt lại, thở dài một hơi, trong lòng cảm khái: "Thiên Đế, rốt cuộc có bao nhiêu thủ đoạn bố trí… mưu kế chu toàn như vậy, thật sự khiến người ta khiếp sợ!" Sau khi Đông Vương Công xuất hiện, Lão Tử lập tức dùng thủ đoạn Thánh Nhân thôi diễn, liền biết rõ tiền nhân hậu quả.

Lúc này, y cũng chỉ có thể cảm thán một câu, thủ đoạn của Thiên Đế quả thật quá thâm sâu!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tái mét, đôi mắt y nhìn chằm chằm vào Tử Vi, lại cảm thấy vô cùng buồn bực.

Gia nhiều Thánh Nhân như vậy, đều không thể nhìn thấu mưu đồ của Tử Vi, trước sau bị lừa dối mấy trăm vạn năm!

Thông Thiên Giáo Chủ thì lắc đầu thở dài, trong mắt lộ ra một tia kính phục, khẽ nói một mình: "Thiên Đế quả thật có thủ đoạn hay…" Y không khỏi nhớ đến chuyện ngày xưa ở Đại La Thiên, vì muốn đòi lại một cây Tru Tiên Kiếm trong tay Tử Vi, đã đồng ý với Tử Vi một điều kiện.

Nhưng không biết Thiên Đế sẽ lợi dụng điều kiện đó, để y làm gì?

"Thiên Đế… thủ đoạn quả thật đáng sợ!" Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nhìn nhau, đều sắc mặt ngưng trọng, cảm thấy lòng nặng trĩu… Đông Vương Công vung tay áo bào, liền chắp tay nói: "Đông Hoa bái kiến Thiên Đế!" Trong ánh mắt kinh ngạc vô cùng của chư Tiên, Tử Vi trầm giọng nói: "Phong làm Đông Cực Diệu Nghiêm Thanh Hoa Đại Đế, lại hiệu Thanh Huyền Cửu Dương Thượng Đế, hiệp trợ Trẫm dẫn độ vong hồn đau khổ vãng sinh, chưởng quản vạn vật sinh phát!" "Tạ Thiên Đế!" Sau khi Đông Vương Công được phong, Thiên Đế Ngọc Tỷ khẽ rung lên, ngưng tụ ra một đạo Thần Vị Phù Lục đại biểu thân phận, rơi vào tay Đông Vương Công.

Hầu như cùng lúc, thân ảnh Đông Vương Công cũng hiển hóa trên tầng thứ ba của Chân Linh Quả Vị Đồ, ngồi song song với Trấn Nguyên Tử, bảo tướng trang nghiêm, đại biểu cho việc y đã chứng đắc thần tiên quả vị đẳng cấp thứ ba trong Thiên Địa!

Phong thưởng xong Đông Vương Công, Tử Vi lại lần nữa lên tiếng nói: "Bắc Thần Đạo Nhân!" Bắc Thần Đạo Nhân lưng mang bảy thanh Thiên Mang Thần Đao, từng bước từng bước đạp lên phía trước, hành lễ với Tử Vi, nói: "Bắc Thần bái kiến Thiên Đế!" Tử Vi nói: "Phong làm Tây Cực Thiên Hoàng Thượng Cung Câu Trần Đại Đế, là Chúa Tể vạn lôi dưới Thiên Hạ, hiệp trợ Trẫm quản lý quần yêu Hồng Hoang, chưởng quản kiếp hóa hình của Yêu tộc!

Đồng thời chủ trì việc binh đao nhân gian!" (Xin nhắc lại lần nữa, đây không phải thần thoại chính thống, mà là cải biên, xin đừng chê trách…) "Tạ Thiên Đế!" Bắc Thần Đạo Nhân được thần vị, cũng hiển hóa quả vị trong Chân Linh Quả Vị Đồ, rồi mới lui xuống.

Ngay sau đó.

Tử Vi lại phong Tướng Thần là 'Bắc Cực U Minh Vãng Sinh Đại Đế', lại hiệu 'Cửu U Tịch Diệt Tiên Tôn', "Phong Đô Bắc Âm Đại Đế", chuyên môn hiệp trợ Thiên Đế và Địa Hậu Hậu Thổ, chưởng quản vô tận u hồn và việc Luân Hồi chuyển sinh trong U Minh Giới!

Nhìn thấy Tử Vi liên tiếp phong Đông Vương Công, Bắc Thần và Tướng Thần ba người, lúc này, kẻ ngốc cũng đã phản ứng lại!

Vốn dĩ trong lòng, Bắc Thần, Tướng Thần và Thiên Đế, là những nhân vật không hề liên quan.

Nhưng bây giờ, rõ ràng!

Bắc Thần Đạo Nhân và Tướng Thần, tổ tiên của Cương Thi, đã sớm gia nhập phe Thiên Đình, trở thành thủ hạ của Thiên Đế.

Như vậy, những hành vi có vẻ bất thường của hai người ban đầu cũng được giải thích thông suốt, tất cả đều có thể xâu chuỗi lại!

Đầu tiên Bắc Thần Đạo Nhân chấp nhận sự sắp xếp của Thiên Đế, khi Đế Tuấn Thái Nhất ra tay với Đông Vương Công, đã cứu sống Đông Vương Công tưởng chừng đã chết, sau đó Đông Vương Công gia nhập Thiên Đình, mấy năm nay vẫn ẩn thế không xuất hiện!

Rồi khi Đế Tuấn Thái Nhất cướp đoạt Đại Đạo Chi Cơ, Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân, hai người Bắc Thần và Tướng Thần tưởng chừng không liên quan lại đồng thời ra tay, cứu sống Hồng Vân Lão Tổ.

Ước chừng vào thời điểm đó, Trấn Nguyên Tử được Bắc Thần Đạo Nhân mời đã âm thầm gia nhập Thiên Đình, vì vậy khi Nhân Yêu đại chiến, Trấn Nguyên Tử mới ra tay bảo vệ Nhân tộc. … Tướng Thần cũng đã sớm gia nhập Thiên Đình, nếu không thì Thiên Đế cũng không thể giao chức vị Chúa Tể Địa Phủ, Phong Đô Đại Đế vào tay Tướng Thần!

Bởi vậy!

Tất cả đều nằm trong mưu đồ của Thiên Đế, trước sau xuyên suốt mấy trăm vạn năm tuế nguyệt!

Trong đó quanh co phức tạp, nếu không biết trước, căn bản sẽ không thể có sự bố trí phức tạp như vậy, ai có thể hiểu được?

"Hít!" "Thiên Đế mưu sâu kế xa, từ ngày Yêu tộc công đánh Vạn Tiên Minh đã bắt đầu mưu đồ đại thế Thiên Địa!" "Mưu kế phân tâm, thật sự đáng sợ!" "Thiên Đế không hổ là Thiên Đế, mưu lược, trí tuệ cao siêu như vậy, viễn kiến sâu rộng, tuyệt đối không ai có thể sánh bằng!" "……" Khi mọi chuyện đã sáng tỏ, tất cả mọi người đều vô cùng chấn kinh, đồng thời càng thêm kính sợ Tử Vi!

Tử Vi không chỉ có chiến lực Hồng Hoang đệ nhất, ngay cả thuật phân mưu lược cũng không ai sánh bằng!

Vị Tam Giới Đại Thiên Tôn, Chí Cao Thiên Đế, quả thật danh xứng với thực!

Ngay cả Lục Thánh Thiên Định, so với Thiên Đế Tử Vi, cũng như đom đóm so với trăng sáng, hiển nhiên ảm đạm mất sắc.

Không ít người có đầu óc linh hoạt cũng hiểu ra, đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân, hẳn là nằm trong tay Thiên Đế.

Tốt rồi, tuyệt đối không ai dám có ý đồ xấu với đạo Hồng Mông Tử Khí đó nữa, nếu không thì thật sự chết cũng không biết chết thế nào.

Còn về Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, sau khi hiểu rõ mọi chuyện, sắc mặt càng trở nên vô cùng đặc sắc.

Đương nhiên.

Nếu để chư Tiên biết ngay cả Bắc Thần và Tướng Thần, đều chỉ là pháp thân tam thế của Tử Vi, thì không biết họ sẽ có biểu tình gì… Tử Vi với vị Tam Giới Đại Thiên Tôn, tọa trấn Thiên Cung, chưởng khống Hồng Hoang Tam Giới!

Bắc Thần với vị Câu Trần Đại Đế, quản lý quần yêu Nhân Gian Giới!

Tướng Thần với vị Phong Đô Đại Đế, chủ tể vô tận Quỷ Vực, Lục Đạo Luân Hồi!

Như vậy, Tam Giới đều nằm dưới sự giám quản của Tử Vi, có thể nói là vô cùng ổn định.

Phong thưởng xong Tướng Thần, Tử Vi lại nói: “Hi Hòa, Thường Hi!” Hi Hòa Thường Hi hai tỷ muội nghe vậy liền vội vàng bước lên

trước mọi người, đồng loạt hành lễ với Tử Vi, nói: "Hi Hòa (Thường Hi) bái kiến Thiên Đế!" Tử Vi khẽ gật đầu, nói: "Hai người các con có thể làm Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, hiệp trợ Trẫm cùng nhau chấp chưởng tinh không, hợp lực quản lý ba trăm sáu mươi lăm vị Tinh Thần, Thiên Tượng biến hóa, chiếu rọi nhân gian, thống ngự vạn linh!" "Xin vâng Thiên Đế Pháp Dụ!" Hi Hòa Thường Hi nhìn nhau, đều lộ ra vẻ mừng rỡ, lập tức lĩnh nhận thần chức.

Một đạo huyền quang bay lên Chân Linh Quả Vị Đồ, cũng nằm ở tầng thứ ba, kề cận Trấn Nguyên Tử, Đông Vương Công, Tướng Thần, Bắc Thần.

Thấy vị trí Lục Ngự đã được lấp đầy, vô số Tiên Linh đều quăng ánh mắt ngưỡng mộ, từng người từng người đều ghen tỵ, đố kỵ, căm hận!

Chương 245

Phải biết, quả vị như vậy chỉ đứng dưới Thiên Đế và ba vị Thiên Hậu Nương Nương, thân phận tôn quý vô cùng, là sự tồn tại trên vạn linh, hưởng Khí Vận vô thượng của Thiên Đình, ai có thể không động lòng?!

Chỉ tiếc là không có bản lĩnh đó mà thôi, căn bản không lọt vào mắt xanh của Thiên Đế.

Phong thưởng xong Lục Ngự, Tử Vi liền tiếp tục phong thưởng Ngũ Phương Thượng Đế dưới Lục Ngự!

"Phong Hạo Thiên làm Trung Ương Ngọc Hoàng Đại Đế, hiệp trợ Lục Ngự Thiên Tôn chấp chưởng tất cả mọi việc trong Hồng Hoang Tam Giới, điều hòa Ngũ Hành, Âm Dương tạo hóa, chúng sinh vạn linh!" "Phong Dao Trì làm Đông Phương Tổ Mẫu Nguyên Quân, lại hiệu Thái Linh Dao Trì Đại Đế, hiệp trợ Lục Ngự Thiên Tôn chấp chưởng tất cả mọi việc trong Hồng Hoang Tam Giới, điều hòa Ngũ Hành, Âm Dương tạo hóa, chúng sinh vạn linh!" "Phong Khổng Tuyên làm Tây Phương Hỏa Linh Đại Đế, hiệp trợ Lục Ngự Thiên Tôn chấp chưởng tất cả mọi việc trong Hồng Hoang Tam Giới, điều hòa Ngũ Hành, Âm Dương tạo hóa, chúng sinh vạn linh!" Nói xong ba câu này, Hạo Thiên, Dao Trì và Khổng Tuyên liền vội vàng tiến lên, tiếp nhận sắc lệnh, cũng đều lên Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, nhưng chỉ thấp hơn Lục Ngự nửa thân vị.

"Ngũ Phương Thượng Đế, lẽ ra tổng cộng có năm người, sao chỉ phong ba người?" Thấy Tử Vi chỉ lệnh Hạo Thiên, Dao Trì, Khổng Tuyên ba người làm Đế Quân, chư Tiên không khỏi lại có chút nghi hoặc, nhưng lại không dám hỏi ra, chỉ đành gắng sức kìm nén trong

lòng.

Mưu lược của Thiên Đế cao siêu đến mức nào, ký nhiên đã làm vậy, khẳng định có tính toán của riêng mình, há để mấy tiểu Tiên trí tuệ hạn hẹp này chất vấn?

Bất kể, lúc này, trong lòng quần Tiên chỉ có sự ngưỡng mộ!

Tuy gia nhập Thiên Đình có nghĩa là phải chấp nhận sự giám sát của Thiên Đế, nhưng lợi ích kia cũng rất lớn a.

Chưa nói gì khác, chỉ riêng một điều, được Thiên Đình Khí Vận gia thân, giám sát Tam Giới, là có thể nhận được công đức không ngừng!

Mọi người cũng phát hiện, các vị trí cao mà Thiên Đế phong tặng, đều là người thân cận, có vẻ có chút nghi ngờ tư vị.

Nhưng lại không một ai cảm thấy không đúng, quyền lực lớn như vậy, không giao vào tay người của mình, mà giao hết cho người ngoài, đó mới thật sự là ngu xuẩn!

Đối với Tử Vi mà nói, những nhân tuyển cho vị trí Đế Quân này, đều đã được hắn suy nghĩ kỹ lưỡng, giao cho người đáng tin cậy để làm.

Hạo Thiên Dao Trì tuy vừa mới gia nhập Thiên Đình, nhưng dù sao cũng là do Hồng Quân đặc biệt dặn dò, cũng không thể quá mức bài xích, ban cho vị trí Lục Ngự hiển nhiên hơi cao, làm Ngũ Phương Thượng Đế là vừa vặn.

Vị trí Tây Phương Hỏa Linh Đại Đế ban đầu của Khổng Tuyên, Tử Vi vốn muốn ban cho Hoàng Ly Nhi, nhưng xét thấy Ngũ Phương Thượng Đế sau này sẽ phải thường xuyên thay phiên nhau, mỗi người chưởng khống Tam Giới, có một vị nữ Đế Quân là Dao Trì, lại thêm một vị nữa thì có chút không hợp.

Thêm nữa Hoàng Ly Nhi cũng không phải là người có tính cách thích làm Đế Quân, vì vậy hắn đã nhường cho Khổng Tuyên!

Đáng nói là.

Mấy đệ tử mà Tử Vi thu nhận, đều không được sắp xếp vào những vị trí cao như vậy.

Trong Hồng Hoang, điều quan trọng nhất là thực lực, trong số mấy đệ tử đó, Khổng Tuyên, Viên Liệt, Mặc Lân tu vi đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, Triệu Công Minh và Tam Tiêu thì là cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nếu lại đảm đương vị trí cao như vậy, mỗi ngày công việc vặt vãnh không ngừng, thì làm sao tu luyện được?!

Vì vậy.

Tử Vi chỉ phong thưởng trong số bảy đệ tử, Khổng Tuyên, người có tu vi cao nhất, một tôn vị Ngũ Phương Thượng Đế.

Còn mấy người còn lại, thì có sắp xếp khác, Tử Vi đặc biệt thiết lập cho họ chức 'Huyền Thánh Củ Sát Thiên Quân'.

Chức vụ này chuyên dùng để giám sát cương thường pháp độ của chư Tiên Thiên Đình, nếu có kẻ nào dám tham ô làm bậy, có thể trực tiếp tấu lên Thiên Đế, cứu xét sai phạm, đây là một chức vụ nhàn tản.

Ngoài việc chuyên tâm tu hành, có thể giúp Tử Vi giám sát phẩm hạnh, nghiệp tích của chư Tiên, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Tử Vi nhìn thấy đã phong thưởng xong Lục Ngự và Ngũ Phương Thượng Đế, liền chúc phúc nói: "Trong Lục Ngự, trừ Trẫm ra, đương nhiên lấy Tây Cực Câu Trần Đại Đế làm tôn!

Trong Ngũ Đế, đương nhiên lấy Ngọc Hoàng Đại Đế Hạo Thiên làm thủ!

Cùng Trẫm một lòng chưởng quản sự vụ Tam Giới." Về nhân tuyển cho các vị trí tôn quý, Tử Vi đương nhiên cũng đã suy nghĩ kỹ lưỡng.

Trong Lục Ngự, Trấn Nguyên Tử tính tình trung chính bình hòa, quá mức hàm hậu, phong độ chưa đủ!

Đông Vương Công thì dương cương tự cường, có chút cương liệt; Tướng Thần thì ưa thích sát lục, hành sự bá đạo vô cùng; còn Hi Hòa Thường Hi, thân là nữ Tiên, bẩm sinh đã có vài phần yếu thế, tính cách hai người lại không phải loại cường thế, vì vậy cũng không thể đảm đương tôn vị.

Chỉ có Bắc Thần Đạo Nhân là do pháp thân của Tử Vi hóa thành, tính cách giống Tử Vi nhất, đồng tâm dị thể, quản lý mấy người còn lại là tốt nhất.

Trong Ngũ Phương Thượng Đế, Hạo Thiên vốn là Ngọc Đế chính tông, làm việc cho Tam Giới cần cù chăm chỉ, cai trị không tệ.

Tuy thường xuyên không quản được người nhà, muội muội Vân Hoa Tiên Tử động phàm tâm, mấy cô con gái cũng đều động phàm tâm, thậm chí ngay cả cháu gái Tam Thánh Mẫu cũng động phàm tâm… một đống bừa bộn, nữ quyến cứ thế từng tốp kéo nhau bỏ đi, thật sự không biết nên bình phán thế nào.

Nhưng dù sao, năng lực của Hạo Thiên cũng có, vì vậy có thể làm tôn vị đứng đầu Ngũ Đế.

Phong thưởng xong Lục Ngự và Ngũ Phương Thượng Đế quan trọng nhất, Tử Vi tiếp theo liền bắt đầu có trình tự phong tặng các thần vị lớn nhỏ khác, ví như ba trăm sáu mươi lăm vị Tinh Thần, Khuê Mộc Lang, Giác Mộc Giao, Kháng Kim Long cùng hai mươi tám Tinh Tú khác, Cửu Diệu Tinh Quan, Kim Hồng Thị cùng các Ngũ Nhạc Đại Đế, và vô số Tiên Linh lớn nhỏ tương tự.

Trong đó cũng có mấy người đã thu hút sự chú ý của Tử Vi.

Đó là Trường Canh Tinh trong ba trăm sáu mươi lăm vị Tinh Thần, còn được tục gọi là Thái Bạch Kim Tinh.

Người này râu tóc bạc phơ, dáng vẻ một lão giả, mặt như hài nhi, trong tay cầm phất trần bạc trắng, dáng vẻ cười ha ha, có đến chín phần tương tự với Thái Bạch Kim Tinh trong ký ức đời sau.

Ngoài ra còn có Dực Hỏa Xà trong hai mươi tám Tinh Tú, là một nữ tử trẻ tuổi xinh đẹp, một thân bạch y như họa, giữa lông mày tràn đầy ôn nhu tình ý, quả thật thánh khiết đoan trang, có chút quan hệ với Nữ Oa.

Ban đầu Dực Hỏa Xà trong hai mươi tám Tinh Tú đã vẫn lạc trong trận đại chiến Thiên Đình và Yêu tộc.

Nữ tử này vốn là một tiểu xà trong Phượng Tê Sơn khi Nữ Oa xuất thế, được nhiễm khí Tạo Hóa của Nữ Oa mà sinh ra, vẫn luôn thị phụng bên cạnh Nữ Oa.

Sau này Phong Thần sắp đến, mới nghe theo chỉ dẫn của Nữ Oa, chiếm giữ tôn vị Dực Hỏa Xà Tinh Tú.

"Chẳng lẽ là Bạch Tố Trinh sau này?" Tử Vi trong lòng không khỏi thầm nói một câu, nhưng cũng không quá để ý.

Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Cửu, độn khứ kỳ nhất!

Hồng Hoang Thế Giới hiện nay, vì sự xuất hiện của 'cái Một' này, đã sớm khác xa quỹ tích thần thoại ban đầu, quỷ mới biết sau này sẽ đi đến bước nào, ngay cả Tử Vi cũng không thể suy đoán.

Thiên Cơ phía trước một mảnh hỗn loạn, căn bản không nhìn rõ!

Còn về Vu tộc… Vì Vu tộc tính tình hỏa bạo, tính khí nóng nảy, không thích hợp đảm nhiệm thần chức, quản lý Hồng Hoang.

Vì vậy theo ý Hậu Thổ, Đế Giang cùng những người khác ngoài việc vẫn ở Bách Vạn Quần Sơn sinh sống, phần lớn đều đã đi đến U Minh Giới, giúp trấn áp trật tự Địa Phủ, duy trì vận chuyển Lục Đạo Luân Hồi.

Không thể không nói.

Với xuất thân, thiên phú và tính cách của Vu tộc, làm những việc phân chia như vậy quả thật vô cùng thích hợp!

Từ trên xuống dưới, vô số Tiên Linh lớn nhỏ, thần vị, đều đã phong thưởng gần như xong xuôi, trên Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ tràn ngập thần tôn pháp tướng, phóng thích ra vô tận quang hoa, hào quang vạn đạo, ráng lành vạn lớp!

Vô cùng nồng đậm Khí Vận chi lực chảy quanh, kiện Pháp Bảo này lơ lửng giữa không trung, mang theo quả vị của chư Tiên Thiên Đình, chí cao chí quý, không thể tiết độc!

Tuy còn một khoảng cách nhất định để trưởng thành thành Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng không phải là không thể.

Phong thưởng xong chư Tiên, cuối cùng cũng đến phần cuối cùng của Đại Điển lần này, cũng là phần trọng yếu nhất!

Đó là trước mặt vô tận Tiên Linh, chúng sinh Tam Giới, xử trảm yêu tộc dư nghiệt, để răn đe.

Dưới sự chú ý của vạn chúng, Phục Hi tiến lên một bước, tay nâng Thiên Đế Thánh Dụ, tuyên đọc: "Hồng Hoang từ khi Khai Thiên Tích Địa đến nay, trải qua mấy kiếp, có Yêu tộc gây họa loạn Hồng Hoang, phạm phải tội nghiệt tày trời!

Sau đó lại cậy hung uy, nghịch hành phạt Thiên, quả thật là chuyện đại nghịch bất đạo!" "Thiên Đế thể tất nỗi khổ của chúng sinh, vì vậy đặc xá Yêu tộc, nhưng trong đó những kẻ tội ác tày trời,

nhất định phải nghiêm trị, để thể hiện sự uy nghiêm của Thiên Đình!" Cùng với tiếng Phục Hi dứt lời, chỉ nghe thấy trong Thiên Đình vang lên tiếng trống lôi "Long long", tựa như thần lôi nổ vang, chấn động tai muốn điếc!

Ngay sau đó!

"Oanh long long!" Ngoài Đại La Thiên, liền chấn động kịch liệt, tầng mây bị tách ra, từ đó dần dần xuất hiện chín tòa Tiên Môn bằng đồng xanh khổng lồ vô cùng, cao không biết ức vạn vạn trượng, hùng vĩ vô cùng!

Chương 246

Trên Tiên Môn bằng đồng xanh, khắc kín mít vô số Thiên Đạo Phù Văn, như rồng như rắn, tản mát ra một cỗ khí tức uy nghiêm, sát lục!

"Oanh!" "Hoa lạp lạp!" Một tiếng cự hưởng truyền ra, vô số Hoàng Cân Lực Sĩ dùng sức kéo sợi xích sắt tiên kim, cùng với âm thanh cơ quan xoay chuyển, ngay chính giữa chín đạo Tiên Môn, dần dần dâng lên chín tòa viên đài khổng lồ vô cùng, hiển nhiên chính là Trảm Yêu Đài của Thiên Giới!

Lúc này, trên mỗi Trảm Yêu Đài đều dùng xích sắt cấm cố một đạo thân ảnh, quỳ rạp trên Trảm Yêu Đài, chính là những yêu tộc thần thánh đã bị bắt trong trận đại chiến quét sạch Yêu tộc trước đó!

Trong đó có Yêu Thánh Cư Bỉ và Đằng Xà!

Ngoài ra.

Có bảy người trong Thập Đại Yêu Thần.

Mấy người này nhân lúc Yêu tộc ngụy triều, đã đồ sát vô số Nhân tộc, hai tay có thể nói là dính đầy máu tanh, là đại yêu tội nghiệt hạng nhất trong Thiên Địa, tuyệt đối không được buông tha!

Đặc biệt là Đằng Xà kia, vì đứa con trai Bát Xà bị chém, trong trận Nhân Yêu đại chiến, một mình đã nuốt ăn vô số Nhân tộc!

"Hống!" "Vì sao chém giết chúng ta!" "Chúng ta không phục!" Dường như đã biết số phận sắp đến, một nhóm Yêu Thần đều phẫn nộ gào thét, liều mạng muốn giãy thoát, giằng co đến nỗi xiềng xích kêu leng keng!

Nhưng!

Tất cả đều vô ích!

Trong Phược Yêu Tỏa Liên có cấm chế phù văn do Tử Vi đặc biệt luyện hóa, một khi bị khóa lại, liền sẽ phong cấm tất cả pháp lực thần thông, ngay cả Chuẩn Thánh cũng không thể phát huy nửa điểm Đạo Hạnh, chỉ có thể ngoan ngoãn chịu chết.

"Hành hình bắt đầu!" Phục Hi cao giọng hô: "Lôi phách tội yêu!" "Oanh!

Oanh long long!" Trên Cửu Thiên, lập tức sinh ra vô tận Tử Tiêu Thần Lôi, không ngừng đánh xuống, hung hăng bổ vào thân thể của Cư Bỉ cùng các yêu khác!

"A!

Rống!

Đừng mà!

Chúng ta biết sai rồi!" Tử Tiêu Thần Lôi nổ vang, toàn bộ hung hăng giáng xuống thân chín đại yêu, lập tức đánh cho bọn chúng da nứt thịt nát!

Những đại yêu này bị phong cấm toàn bộ Đạo Hạnh, chỉ có thể dùng sức mạnh nhục thân chống đỡ, chẳng bao lâu sau, máu chảy đầm đìa khắp người, không còn ra hình người.

"Hỏa thiêu tội yêu!" Phục Hi lại một tiếng quát lớn.

Trong cõi u minh, từng luồng Tam Muội Chân Hỏa chợt bốc lên, bắt đầu thiêu đốt mấy đại yêu, lại vang lên tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Thiên lôi, liệt hỏa, chân thủy, thần phong cùng các loại hình phạt tàn khốc khác đều được thi triển lên thân mấy đại yêu, cuối cùng bọn chúng biến thành huyết nhân, Trảm Yêu Đài đẫm máu tươi đỏ rực, thật khiến người nhìn rợn tóc gáy!

“Trảm!” Tử Vi nhìn mấy yêu, khẽ quát một tiếng, uy thế Hoàng Đạo hiển lộ rõ ràng, truyền khắp toàn bộ Thiên Giới.

“Trảm!” Thiên Đế hô một tiếng, trăm tiếng đáp lại, vô số Thiên Binh Thiên Tướng đều đồng loạt gào thét, tiếng vang chấn động Cửu Thiên Vân Tiêu!

“Oanh!” Lưỡi trảm đao treo trên Tiên môn bằng đồng xanh lập tức ầm ầm hạ xuống!

“Ong!” Trong khoảnh khắc.

Chín lưỡi trảm đao liền bừng lên huyết sắc quang mang, tỏa ra vô tận phong duệ chi khí, phảng phất muốn chém giết tất cả những kẻ mang đại tội nghiệt trong thế gian!

“Không...” “Phụt xuy!” Từng đóa hoa máu bắn lên, tiếng kêu dừng bặt, chín cái đầu người "phụt" một tiếng lăn xuống, "cô lô lô" lăn đi rất xa, máu bắn ba thước!

Ngay cả Nguyên Thần trong đó cũng bị Sát Khí của đao phá diệt!

Trên Trảm Yêu Đài, chỉ còn lại chín thi thể khổng lồ của đại yêu!

Chứng kiến cảnh tượng này, tất cả mọi người đều cảm thấy kinh hãi, da đầu tê dại, một luồng khí lạnh "sưu sưu" từ gót chân xông thẳng lên Thiên Linh Cái.

Cả chín đại yêu, thậm chí bao gồm hai Chuẩn Thánh, lại bị Thiên Đình trảm sát... thật sự quá đỗi kinh người.

Mọi người lập tức nhận ra, Thiên Đế vẫn là Thiên Đế đó, không hề thay đổi chút nào dù đã trở thành Đại Thiên Tôn chưởng quản Tam Giới!

Sát phạt quả quyết chính là bản sắc của Y!

Đại hội tiến hành một thời gian, cuối cùng cũng tới hồi kết, Thiên

Đế Tử Vi mở tiệc lớn chiêu đãi quần tiên, Đại La Thiên vô cùng náo nhiệt.

Một đám tiên linh uống đến say mèm, không chỉ vì Thiên Đế đăng cơ, mà còn vì Thiên Đế cùng ba vị Thiên Hậu kết làm Đạo Lữ, vui mừng khánh chúc ròng rã hơn nửa tháng!

Tục ngữ rằng, trên trời một ngày, dưới đất một năm!

Thời gian trôi ở Thiên Giới và Nhân Gian khác nhau, bởi vậy đối với Nhân Gian Giới, lúc này đã trôi qua mười mấy năm!

Sau Đại Điển Đăng Cơ, Tử Vi lại đặc biệt triệu tập chúng tiên bàn bạc một phen, chế định xuống Thiên Điều, từ nay về sau sẽ dựa theo luật lệnh, chế độ trong Thiên Điều mà xử lý công việc.

Dù sao!

Thiên Đình là cơ quan quản lý lớn nhất, thống lĩnh toàn bộ Hồng Hoang, nếu không có pháp lệnh thành văn, cứ thế mà quản lý loạn xạ, thì chắc chắn là không được!

Khi đã xử lý xong xuôi mọi sự, Tử Vi liền bắt đầu suy tính kế hoạch cho tương lai, Thiên Đình giờ đây đã hoàn toàn đứng vững gót chân tại Hồng Hoang, vô số tiên linh quản hạt Hồng Hoang, chắc chắn sẽ ngày càng cường đại.

Duy có mấy vị Thánh Nhân, không nằm trong phạm vi quản hạt của Tử Vi, chung quy vẫn là mối họa lớn trong lòng!

"Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề..." Tử Vi lẩm bẩm, trọng tâm chính tiếp theo, ngoài việc cá nhân tu hành ra, chính là chủ yếu đấu tranh với mấy vị Thánh Nhân, thậm chí là cả Thiên Đạo.

Tử Vi lập ra Thiên Đình, quản hạt Tam Giới, đã phân chia lợi ích của Thánh Nhân, bởi vậy Thánh Nhân chắc chắn sẽ tìm mọi cách phá hoại sự tồn tại của Thiên Đình.

Ngay cả Thiên Đạo, cũng sẽ âm thầm nghiêng về phía mấy vị Thánh Nhân, dùng để hình thành thế kiềm chế Tử Vi!

Sau khi đại khái mưu tính một phen trong lòng, Tử Vi liền dành ra một khoảng thời gian, cùng Nữ Oa, Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu ba người, rời khỏi Thiên Đình, hướng về Bồng Lai Tiên Đảo ở hải ngoại.

Nói theo lời của hậu thế, chính là tới Bồng Lai Đảo để 'hưởng tuần trăng mật'.

Vận mệnh của Bồng Lai Đảo, cũng có thể nói là ba chìm bảy nổi.

Nguyên bản Bồng Lai nằm giữa Đông Hải, là nơi thuộc Vạn Tiên Minh của Đông Vương Công, sau bị Đế Tuấn chiếm cứ, di dời sang Tây Hải, trở thành đại bản doanh của Yêu tộc.

Cuối cùng Yêu tộc chiến bại, Đế Tuấn bị Tử Vi chém giết, Bồng Lai mới được dời về lại, cải tạo thành biệt viện của Thiên Đế Thiên Cung.

Vừa đặt chân lên Bồng Lai Đảo, linh khí nồng đậm liền ập vào mặt, khiến tinh thần người ta phấn chấn!

Phóng mắt nhìn ra xa, toàn là linh vân tiên vụ, quần sơn ẩn hiện, thác bạc u u, có tiếng hạc kêu vượn hót, lan thạch trong thung lũng vắng vẻ, quả thật là một thắng cảnh tiên gia, không hề thấy chút tàn dư yêu khí nào.

Một đoàn người lên Tiên Phủ trên đảo, thấy bên trong chén vàng đĩa ngọc, lầu cao bàn lớn, tráng lệ đường hoàng, khí phái nhưng không mất phần nhã nhặn.

Tử Vi nhìn quanh, không kìm được gật đầu, mở miệng nói: "Phục Hi đạo huynh làm việc, quả nhiên không hề sai sót, rất hợp tâm ý của ta." Nữ Oa bên cạnh nghe vậy không khỏi khẽ cười, nói: "Huynh

trưởng tu hành Huyền Cơ Tạo Hóa chi đạo, đối với những việc này tự nhiên là đắc tâm ứng thủ." "Phải đó!" Tử Vi cười nói một câu, bỗng nhiên hỏi: "Ta thấy Phục Hi đạo huynh gần đây dường như có chút tâm sự, có chuyện gì vậy?" Nữ Oa nghe vậy nhìn Tử Vi một cái, khẽ thở dài, tú mi khẽ nhíu lại nói: "Phu quân quả nhiên Tuệ Nhãn, huynh trưởng gần đây quả thật đang phiền não vì việc Chứng Đạo!" "Chứng Đạo?" Tử Vi nghe lời Nữ Oa nói liền chợt hiểu ra, Phục Hi thân là một trong những Đại Thần Thông Giả sớm nhất giữa Thiên Địa, lại là Tiên Thiên Thần Thai thành Thánh, trong lòng tự nhiên có niệm Chứng Đạo!

Tu luyện một đường cho đến nay, tu vi của Phục Hi đã bị kẹt lại ở Chuẩn Thánh Hậu Kỳ vô số năm, đừng nói Chứng Đạo, ngay cả đột phá Chuẩn Thánh Hậu Kỳ e rằng cũng xa vời vô vọng.

Nếu chiếu theo thần thoại Hồng Hoang nguyên bản, Phục Hi vốn thân vong trong Vu Yêu Đại Chiến, sau chuyển thế thành Thiên Hoàng Phục Hi Thị trong Tam Hoàng Thiên Địa Nhân của Nhân tộc, hưởng khí vận vô thượng của Nhân tộc, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, vẫn không thể Chứng Đạo!

Chương 247

Dù sao!

Hồng Hoang thế giới quá lớn!

Số lượng tiên linh có thể nuôi dưỡng là có hạn, nếu số lượng tiên linh quá nhiều, Hồng Hoang thế giới sẽ không kham nổi, đó cũng là nguyên nhân căn bản sinh ra Lượng Kiếp.

Vô số tiên linh mỗi ngày nuốt thổ Thiên Địa Nguyên Khí, Nhật Tinh Nguyệt Hoa, chỉ cần tính toán một chút, liền biết đó là một loại tiêu hao kinh khủng cỡ nào!

Tiên linh cũ chưa chết, tiên linh mới lại đản sinh!

Cứ thế lâu dài, tiên linh trong Hồng Hoang thế giới ngày càng tích lũy nhiều, Thiên Địa Linh Khí sẽ thu vào không đủ chi ra, Hồng Hoang sẽ có nguy hiểm bị phá diệt.

Bởi vậy!

Cứ cách một đoạn tuế nguyệt, sẽ bùng nổ một trận Thiên Địa Lượng Kiếp, dẫn đến vô số tiên linh vẫn lạc, trọng tân phản bản quy nguyên, phản bổ lại Hồng Hoang thế giới!

Nhưng cho dù là như vậy!

Theo thời gian trôi đi, trải qua hết trận Lượng Kiếp này đến trận Lượng Kiếp khác, Linh Khí Hồng Hoang vẫn ngày càng cạn kiệt, đến nỗi hậu thế muốn xuất hiện một Kim Tiên nhỏ bé cũng khó khăn!

Sau Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang thế giới càng triệt để hủy diệt!

Thế này nếu Thiên Địa Hồng Hoang không thể đi đúng quỹ đạo, e

rằng cuối cùng cũng khó thoát khỏi kết cục hủy diệt!

Đây cũng là một vấn đề phát sinh từ đó.

Nếu Hồng Hoang thế giới hủy diệt, vậy Bàn Cổ, kẻ đã mượn sức khai tịch Hồng Hoang thế giới để Chứng Đắc Đại Đạo Cảnh, sẽ ra sao?

Chẳng lẽ đã chết rồi?!

Liên quan đến vấn đề này, Tử Vi cũng trăm suy nghìn nghĩ mà không có lời giải.

Hiển nhiên là không.

Bàn Cổ thân là Đại Thần sáng tạo Hồng Hoang, nếu không có hậu thủ, vậy mới là không bình thường.

Chín là số cực, dưới Thiên Đạo của Hồng Hoang thế giới, tối đa có thể có chín vị Thánh Nhân!

Đương nhiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lấy Pháp Tắc Chứng Đạo, không nằm trong số này.

Hồng Quân khi Chứng Đạo đã dùng một đạo Hồng Mông Tử Khí, Lục Thánh lại mỗi người dùng một đạo!

Cộng thêm một đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Tử Vi, tổng cộng có tám đạo Hồng Mông Tử Khí, đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng tối vi thần bí, từ trước tới nay chưa từng lộ ra manh mối!

Bằng không thì, với tu vi hiện giờ của Tử Vi, e rằng đã sớm cảm ứng được rồi!

Với thiên phú của Phục Hi, nếu muốn Chứng Đạo, e rằng cực kỳ khó khăn.

Nhưng, vấn đề này cũng không phải là không có cách thức dung hòa.

Sau Vu Yêu, Nhân tộc đại hưng, khi Tam Hoàng Thiên Địa Nhân xuất thế, đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Tử Vi hoàn toàn có thể chia làm ba, giúp Tam Hoàng Chứng Đắc ba tôn Chí Nhân Quả Vị, theo một ý nghĩa nào đó tương đương với cái gọi là 'Bán Thánh'!

Chí Nhân!

Theo Tử Vi suy diễn, mặc dù Hồng Mông Tử Khí không hoàn chỉnh, nhưng cũng có thể mượn Thiên Đạo chi lực, phát huy ra thực lực Sơ Nhập Hỗn Nguyên, đồng dạng bất tử bất diệt!

Điều duy nhất không hoàn hảo là, cử chỉ này giống như Chứng Đạo thành Thánh, sẽ bị Thiên Đạo hạn chế!

Nhưng cũng không phải không có cách giải quyết!

Thứ nhất!

Trước tiên mượn Hồng Mông Tử Khí Chứng Đắc Bán Thánh, mượn Thiên Đạo chi lực, thể nghiệm sự huyền diệu của Hỗn Nguyên Cảnh Giới, sau đó từng bước một tu luyện lên.

Cuối cùng triệt để thoát ly sự ỷ lại vào Hồng Mông Tử Khí, tự trảm Thánh Vị, trọng tân tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Thứ hai!

Cũng là một biện pháp Tử Vi gần đây vừa nghĩ ra, biện pháp này, kỳ thực lại liên quan đến Đại Đạo chi lộ!

Theo thời gian trôi đi, xung đột giữa ta và Thiên Đạo ngày càng nghiêm trọng, nếu Tử Vi có thể thay thế Thiên Đạo, trở thành 'Tân Thiên Đạo' của Hồng Hoang thế giới, vậy sẽ là chúa tể Thiên Địa thật sự!

Khi đó, Phục Hi, Nữ Oa những Thánh Nhân mượn Hồng Mông Tử Khí thành, tương đương với việc mượn sức mạnh từ tay ta, tự nhiên không có vấn đề gì đáng nói.

Thực tế.

Tử Vi trong lòng nghi ngờ, chỉ có thay thế Thiên Đạo, trở thành chúa tể thế giới, mới có thể tìm thấy con đường thông tới Đại Đạo Cảnh!

"Việc Chứng Đạo, e rằng không dễ." Tử Vi nói một câu, nhưng lại không nói cho Nữ Oa biết những tính toán trong lòng mình, thành hay không, tất cả đều phải xem diễn biến sau này.

"Di..." Tử Vi vừa nói, bỗng nhiên tâm sinh cảm ứng, không khỏi khẽ "di" một tiếng, có chút hướng về phía xa nhìn tới.

Hậu Thổ bên cạnh thấy vậy, không khỏi hỏi: "Phu quân sao vậy?" Nữ Oa và Tây Vương Mẫu cũng đều hướng ánh mắt hiếu kỳ tới.

"Phụ cận Bồng Lai, có một tia linh khí dị động cực kỳ yếu ớt, nếu không phải thần niệm của ta lúc nào cũng bao trùm xung quanh, e rằng cũng không thể phát giác!" Tử Vi cười nói: "Đi thôi, tùy ta đi xem!" Lập tức dẫn ba nữ hướng về phía nguồn gốc của dị động đó mà đi.

Rất nhanh.

Tại nơi cách Bồng Lai Đảo về phía đông mấy vạn dặm, Tử Vi dừng lại.

Nhìn một cái, nơi đó toàn là nước biển xanh biếc, phản chiếu trời xanh mây trắng, u u mờ mịt.

"Nơi này..." Sau khi đến đây, ngay cả ba người Nữ Oa cũng cảm giác được dị thường.

Tử Vi mỉm cười nhạt, ánh mắt hướng về mặt biển dưới chân nhìn

xuống, khẽ quát một tiếng, một chưởng đánh xuống!

"Vút!" Sức mạnh nhục thân kinh khủng bùng nổ, huyết khí trong cơ thể Tử Vi cuồn cuộn sôi trào, phát ra âm thanh tựa như tiếng sấm, một luồng quang thúc màu vàng trực tiếp bị đánh ra, chìm vào trong nước biển.

Cùng lúc đó.

Một luồng khí tức cổ lão vô cùng tang thương, u viễn, phảng phất như khi Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, bỗng nhiên từ dưới đáy biển bốc lên, tràn ngập giữa Thiên Địa!

"Thật sự có thứ!" Tây Vương Mẫu cảm nhận khí tức cổ xưa đó, khuôn mặt xinh đẹp hơi đổi sắc, không khỏi khẽ kinh hô.

"Mau nhìn, có thứ nổi lên!" Hậu Thổ nhìn mặt biển phía dưới, có chút kinh ngạc nói.

"Oanh long long!" Dưới ánh mắt chú thị của bốn người, nước biển trong phạm vi ức vạn dặm gần đó đều nhanh chóng xoay tròn, hình thành một xoáy nước biển khổng lồ, phảng phất muốn nuốt chửng, xé nát tất cả!

"Oanh!

Oanh!" Giữa Thiên Địa, cuồng phong gào thét, mây đen cuồn cuộn, từng đạo lôi đình từ không trung sinh ra, không ngừng giáng xuống.

Hai khối Hỗn Độn Khí Đoàn khổng lồ vô cùng, tựa như trứng gà Hỗn Độn, từ đáy biển từ từ dâng lên, cuối cùng nổi trên mặt biển!

Chương 248

Đợi Hỗn Độn Khí Lưu từ từ tán đi, dần dần lộ ra cảnh tượng bị bao phủ bên trong, hóa ra là hai tòa tiên đảo khổng lồ vô cùng!

"..." Khi thấy hai tòa đảo lớn trước mắt, ba nữ đều ngọc dung khẽ động, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tử Vi nhìn hai tòa tiên đảo trước mắt, bỗng nhớ tới trong truyện thần thoại kiếp trước, Đông Hải đích xác có năm tòa tiên đảo!

Lần lượt là Bồng Lai, Phương Trượng, Doanh Châu, Nguyên Kiệu và Đại Dư năm tòa đảo!

Toàn bộ đều là do mảnh vỡ Hỗn Độn rơi vào Hồng Hoang khi Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa mà hóa thành!

Hai tòa đảo trước mắt, hẳn là Nguyên Kiệu và Đại Dư hai đảo cuối cùng.

Năm tòa đảo đều là đảo không rễ, sau đó theo dòng hải lưu Hồng Hoang va đập, từ từ tách rời ra, hai tòa đảo này vẫn luôn bị cuốn trôi tới Bắc Cực Hàn Địa!

Bởi vậy thế nhân mới đa phần lầm tưởng rằng Đông Hải chỉ có Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

"Lại trên Đông Hải, có đảo chưa xuất thế!" Hậu Thổ với tính cách hoạt bát hưng phấn nói, đôi mắt to tròn khẽ sáng lên, cười nói: "Ta mau lên đảo xem đi!" "Được!" Tử Vi khẽ gật đầu, liền dẫn ba nữ, hóa thành lưu quang bay về phía đảo.

Vừa đặt chân lên đảo, một luồng Thiên Địa Linh Khí vô cùng nồng hậu liền ập vào mặt!

Thậm chí!

Do vừa mới xuất thế, linh khí trên hai tiên đảo này còn nồng đậm hơn Bồng Lai Đảo rất nhiều!

Hít sâu một hơi, toàn thân đều thư thái, sinh ra một loại ảo giác tụ hà phi thăng!

Mấy người vừa đi vừa hướng về giữa đảo, phát hiện không ít Thiên Tài Địa Bảo, xứng đáng là một nơi tạo hóa.

"Khí tức cổ xưa..." Khi Tử Vi đi tới giữa đảo, lập tức cảm nhận được một luồng sinh khí vô cùng bàng bạc!

Đợi tới khi nhìn thấy vật trước mắt, dù với nhãn giới hiện giờ của Y, cũng không khỏi giật mình.

Chỉ thấy dưới một vách núi đá, lại có một giọt ngọc tủy tuyết trắng, tản mát ra khí tức sinh mệnh vô cùng cường liệt!

Bàn Cổ Ngọc Tủy!

"Phụ Thần Ngọc Tủy?!" Khi thấy giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy giữa đảo, thân thể Hậu Thổ chấn động, không khỏi kinh hãi nói.

Thân là Thập Nhị Tổ Vu do mười hai giọt tinh huyết Vu Tộc hóa sinh, đối với khí tức Bàn Cổ là mẫn cảm nhất!

Dưới vách núi đá, một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy màu trắng sữa nổi trên một cái bát đá, ước chừng to bằng đầu người, trên đó dường như có vô tận vân lạc lấp lánh, tản mát ra một luồng Sinh Mệnh Nguyên Khí vô cùng nồng đậm!

Bàn Cổ Ngọc Tủy!

So với Bàn Cổ Tinh Huyết, cũng không hề thua kém, chính là thần vật bậc nhất Thiên Địa!

Cực kỳ trân quý!

Tử Vi giơ tay vẫy một cái, nhiếp giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy về trước

người, cảm nhận Sinh Mệnh Nguyên Tinh bên trong ẩn chứa tựa như đại dương mênh mông, trong lòng không khỏi khẽ chấn động.

Chỉ một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy mà đã ẩn chứa năng lượng bàng bạc đến vậy, có thể thấy Bàn Cổ ngày trước lợi hại đến nhường nào!

Bàn Cổ Ngọc Tủy ngoài việc có thể tăng trưởng Đạo Hạnh, tác dụng lớn nhất chính là có thể Luyện Thể.

Tử Vi tu hành 《Cửu Cửu Tử Dương Đại Pháp》, đã luyện tới trình độ Đệ Bát Dương, nhục thân sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo!

Khoảng cách tới trọng cuối cùng, Cửu Cửu Tử Dương Hợp Nhất, nhìn thì có vẻ rất gần, nhưng thực ra có sự chênh lệch rất lớn!

Dù sao!

Khi trọng cuối cùng luyện thành, nhục thân sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo, lợi hại hơn Tiên Thiên Chí Bảo không biết bao nhiêu lần.

Nếu có thể luyện hóa một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy, chắc chắn có thể tiết kiệm vô số năm tu luyện.

Hậu Thổ hiển nhiên cũng biết một chút, nói với Tử Vi: "Phu quân, Phụ Thần Ngọc Tủy đối với Người có trợ giúp cực lớn, cứ thu lấy đi!" Tử Vi nghe vậy không khỏi mỉm cười nhạt, giơ tay, nhéo nhéo má Hậu Thổ, lập tức khiến khuôn mặt nàng ửng hồng, e thẹn không thôi.

Sau khi thu Bàn Cổ Ngọc Tủy, mấy người lại tìm kiếm một phen trên Nguyên Kiệu Đảo, rồi mới đi tới Đại Dư Đảo cuối cùng!

Đại Dư Đảo diện tích không hề nhỏ hơn Nguyên Kiệu Đảo bao nhiêu, linh khí sung túc, tiên vụ phiêu diểu, cũng là một Phúc Địa tiên gia đỉnh cấp.

Vừa đặt chân lên Đại Dư Đảo, mấy người Tử Vi đều giật mình!

“Nơi này... không có Thiên Đạo chi lực tồn tại?!” Nữ Oa vô thức nhìn về phía Tử Vi bên cạnh, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ chấn kinh.

Thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, đại bộ phận sức mạnh của bản thân đều đến từ Thiên Đạo, nhưng từ khoảnh khắc đặt chân lên đảo này, nàng liền phát hiện hầu như không thể cảm ứng Thiên Đạo chi lực ở khắp mọi nơi!

“Sao vậy?” Hậu Thổ cũng có chút chấn kinh nói.

Tử Vi khẽ nhíu mày, lặng lẽ cảm ngộ linh cơ trên đảo, trầm giọng nói: “Trên đảo có một luồng sức mạnh kỳ diệu, cách ly Thiên Đạo của Hồng Hoang thế giới, hình thành một lãnh địa đặc biệt.” “Không, đây là chuyện tốt!” Tử Vi trên mặt lộ ra vài phần ý cười, nói: “Ở nơi có Thiên Đạo chi lực, quy tắc Đại Đạo bị cách ly, muốn tu hành Chứng Đạo lại khó như lên trời!

Giờ đây có một nơi diệu địa như vậy, chẳng phải có thể càng dễ dàng cảm ngộ Đại Đạo, từ đó thử Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?!” “Không sai!

Phu quân nói đúng!” Tây Vương Mẫu nghe lời Tử Vi nói, lập tức có chút thần sắc kích động.

Trong ba vị tỷ muội, Nữ Oa đã là Thánh Nhân, Hậu Thổ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ có nàng chưa Chứng Đạo, tuy miệng không nói, nhưng trong lòng khó tránh khỏi có chút thất vọng!

Giờ đây khó khăn lắm mới tìm được một nơi diệu địa không có Thiên Đạo can nhiễu, tiếp cận Đại Đạo, đối với nàng, có thể nói là cơ duyên trời ban, sao lại không vui mừng chứ?

Không chỉ Tây Vương Mẫu, Nữ Oa cũng có thể ở nơi này tham ngộ Hỗn Nguyên chi Đạo, mượn đó dần dần thoát ly sự ỷ lại vào

Thánh Vị.

Tóm lại một câu, bất kể là ai, Ngộ Đạo ở nơi này đều có lợi!

"Quả nhiên là một nơi cơ duyên tạo hóa!" Tử Vi cảm thán một câu, liền hướng về giữa đảo mà đi.

Trước đó trên Nguyên Kiệu Đảo đã phát hiện Bàn Cổ Ngọc Tủy, Đại Dư Đảo lại tặng một sự kinh hỉ, tiếp theo hy vọng đừng để Y thất vọng!

Ngay lúc đó, Tử Vi đi chưa được bao lâu, trước mắt xuất hiện một gốc cây khô khổng lồ vô cùng, tựa như một thanh lợi kiếm xiên chéo trên mặt đất, đặc biệt bắt mắt!

"...

Thông Thiên Kiếm Mộc?" Vừa nhìn thấy gốc cây khổng lồ này, Tử Vi liền biết lai lịch của vật này.

Chính là Thông Thiên Kiếm Mộc đó.

Ngày trước khi Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, vì không chịu nổi sự va đập của Khai Thiên Sát Khí, mà băng hủy thành vô số khúc.

Một đoạn chủ cán trong số đó nằm trên Đại Dư Đảo.

Mặc dù không biết Thông Thiên Kiếm Mộc tạm thời có tác dụng gì, Tử Vi vẫn giữ vững nguyên tắc "có thể lấy thì không bỏ", thu nó đi.

Ban đầu Tử Vi cho rằng thu hoạch lần này chỉ dừng lại ở đây, kết quả tiếp theo lại có phát hiện mới!

Ở giữa đảo, một thác bạc từ trời giáng xuống, phi lưu trực hạ ba ngàn thước, tựa như dải ngân hà ngọc đới, mờ mịt u u.

Chương 249

Phía dưới hình thành một hồ lớn, sóng biếc lăn tăn, dưới ánh dương quang chiếu rọi lấp lánh sinh huy!

Nhưng nơi thu hút sự chú ý của Tử Vi lại không phải ở đây, mà là phía sau thác nước, có một cánh cửa thiên địa tự nhiên hình thành, phát ra từng trận Không Gian ba động, dường như phía sau liên kết với một thế giới không biết nào đó!

"Nơi đó liên kết với đâu?" Tây Vương Mẫu đôi mắt đẹp hơi mang vẻ hiếu kỳ nhìn cánh cửa đó, không nhịn được mở miệng hỏi.

"Tòa đảo này từ khi Khai Thiên Tích Địa tới nay, vẫn luôn ẩn mình, cho tới tận bây giờ mới xuất thế, ai biết bên trong ẩn chứa huyền cơ gì." Nữ Oa đôi phượng mâu khẽ chớp động, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra chút vẻ ngưng trọng.

Tử Vi ánh mắt rơi trên cánh cửa đó, thử dùng Không Gian Pháp Tắc, dùng Tử Vi Đấu Số suy diễn tình hình bên trong, nhưng lại phát hiện hoàn toàn không có tác dụng, không khỏi khẽ nhíu mày.

"Nếu đã như vậy, ta liền tiến vào xem xem, xem có gì kỳ quái!" Tử Vi cũng nghệ cao nhân đảm đại, dựa vào nhục thân, Nguyên Thần đều đạt tu vi Hỗn Nguyên cường đại, muốn đích thân vào cánh cửa đó thám tra một phen!

"Phu quân cẩn thận!" Ba người Nữ Oa đồng thanh nói, nhưng cũng không nhất thiết phải theo Tử Vi cùng đi.

So với Tử Vi, tu vi của các nàng có chút không đủ xem, huống hồ bên trong lại không có Thiên Đạo chi lực tồn tại, nếu xảy ra chuyện, Thánh Nhân cũng vô dụng!

Tử Vi nghe vậy khẽ gật đầu, tâm niệm vừa động, liền độn phá hư không, trong nháy mắt hóa thành một luồng lưu quang, chìm vào trong cánh cửa đó!

Phảng phất nháy mắt ngàn năm!

Tử Vi chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh kỳ lạ quét khắp toàn thân, liền đến một không gian đặc biệt, một thế giới động thiên khổng lồ vô cùng!

Nhìn một cái.

Xung quanh toàn bộ là Hỗn Độn Khí Lưu, huyền hồn mênh mông, nếu không biết trước, e rằng sẽ tưởng mình đang ở trong Hỗn Độn.

"Oanh!" "Oanh long long!" Dường như cảm nhận được sự xâm nhập của người ngoài, mảnh Hỗn Độn này lập tức bạo động, ngưng tụ ra từng đạo Hỗn Độn Thần Lôi, đan xen thành một biển Lôi Quang, che trời lấp đất ập về phía Tử Vi!

"Oanh long long!" Vô cùng Hỗn Độn Thần Lôi gào thét, tựa như vô số Hỗn Độn Đại Long, toàn bộ đổ ập về phía Tử Vi, muốn oanh sát Y thành mảnh vụn!

"Hừ!" Tử Vi trong mắt phản chiếu biển Lôi Quang ngập trời, khẽ hừ một tiếng, lập tức tựa như Thần Lôi nổ vang, chấn động khiến toàn bộ không gian Hỗn Độn rung chuyển kịch liệt.

Từng đạo Hỗn Độn Thần Lôi đó, trực tiếp bị chấn nát.

Không hề có dấu hiệu báo trước!

"Vút!" Một luồng ám kim sắc quang mang từ nơi cực xa bắn về phía Tử Vi!

Nơi ánh sáng này đi qua, Hỗn Độn Khí Lưu trên đường đều phá diệt, bị xé rách ra một rãnh lớn vô cùng!

Nguy hiểm!

Cảm nhận uy thế đáng sợ trên luồng ám kim quang mang, thần sắc Tử Vi không khỏi ngưng trọng, hiếm thấy cảm thấy một luồng ý nguy hiểm.

Cần biết rằng, từ khi Tử Vi Chứng Đạo Hỗn Nguyên, đặc biệt là với tu vi Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên hiện tại, quét ngang chư Thánh vô địch thủ, thật sự rất ít khi có cảm giác như vậy.

Lần gần nhất Nguyên Thần sinh ra cảnh báo, là khi đối kháng Thiên Đạo Hồng Quân!

Và sau đó chính là hiện tại!

Đủ thấy đạo kim quang này lợi hại đến nhường nào!

"Ong!" Tử Vi tâm niệm vừa động, đỉnh đầu liền xông ra một đạo huyền quang, Đại Thiên Thế Giới Kính trong nháy mắt hiện ra, chìm chìm nổi nổi, tản mát ra một luồng khí tức bất hủ độc nhất vô nhị của Tiên Thiên Chí Bảo!

Dưới sự thôi động của Pháp Lực Tử Vi, phù văn trên Đại Thiên Thế Giới Kính lấp lánh, tản mát ra từng trận Thời Không ba động, trấn áp toàn bộ Hỗn Độn Hư Không gần đó!

Không chỉ vậy.

Trong gương còn bắn ra một đạo thần quang màu vàng kim, trong nháy mắt xé nát vĩnh hằng, ẩn chứa bí lực Thời Không vô thượng, chiếu xạ lên luồng ám kim sắc quang mang kia!

Sức mạnh của tuế nguyệt lan tỏa, ẩn chứa một luồng tịch diệt chi lực nồng đậm, nhanh chóng tước đoạt sức mạnh trên luồng ám kim sắc quang mang đó, khiến nó nhanh chóng trở nên ảm đạm vô cùng, "oanh" một tiếng bạo tạc!

“Cút ra đây!” Tử Vi khẽ quát một tiếng, trong hai mắt đột nhiên bắn ra hai đạo kim sắc quang mang kinh người, xuyên thủng Hỗn Độn Hư Không, nhìn về một nơi nào đó trong Hỗn Độn.

Ám kim sắc quang mang vừa xuất hiện, Y liền cảm tri được một luồng khí tức sinh mệnh!

“Vút!” Đại Thiên Thế Giới Kính khẽ chấn động, mặt gương xoay chuyển, lập tức chiếu rọi Đại Thiên, quán thông vô cực, từ đó bắn ra một đạo lưu quang tuyết trắng, chiếu sáng cảnh tượng nơi xa!

Một thân ảnh cao lớn lập tức xuất hiện trong tầm mắt Tử Vi.

Trong Hỗn Độn, một người thân mặc trường bào đen, đầu tóc xõa, quanh thân có hắc khí cuồn cuộn bao phủ, phảng phất như một Ma Thần cổ lão Khai Thiên Tích Địa, trên thân tản mát ra một luồng khí tức vô cùng cổ lão!

Vừa nhìn thấy thân ảnh đó, Tử Vi không khỏi đồng tử co rụt lại, thần sắc ngưng trọng.

Từ trên người kẻ này, Y cảm nhận được một luồng sức mạnh vô cùng đáng sợ, không hề yếu hơn Thiên Đạo Hồng Quân lúc trước chút nào!

“Vô số tuế nguyệt, cuối cùng cũng có người tới!” Hắc bào đạo nhân ngẩng đầu, lập tức lộ ra một khuôn mặt ma quang bao phủ, một đôi đồng tử hoàn toàn đen kịt, không hề có chút tròng trắng nào, nhìn qua vô cùng âm sâm, quỷ dị!

Ngay cả chỉ đối diện một cái, dường như cũng muốn trầm luân vào trong đó!

Tử Vi khẽ nhíu mày, hỏi: “Là ai?” Nhưng tổng cảm thấy thân ảnh trước mắt này nhìn có chút quen thuộc, nhưng lại không nhớ đã gặp ở đâu.

“Bản Tôn chính là Vận Mệnh Ma Thần!” Hắc bào đạo nhân lạnh lùng cười một tiếng, mở miệng nói.

“Vận Mệnh Ma Thần?!” Nghe hắc bào đạo nhân tự báo thân phận, Tử Vi không khỏi thần sắc khẽ động, cuối cùng đã hiểu ra!

Trước kia khi ở Bàn Cổ Điện tham ngộ Lực chi Pháp Tắc, Tử Vi từng dùng vô thượng đại thần thông truy tố vạn cổ, với thân phận bàng quan giả đã chứng kiến trận đại chiến tuyệt thế Khai Thiên Tích Địa đó!

Trong số ba ngàn Ma Thần bị trảm, liền có Vận Mệnh Ma Thần!

Chẳng qua Vận Mệnh Ma Thần lúc đó nhìn có vẻ ‘chính trực quang minh’ hơn bây giờ rất nhiều, là một lão giả tóc trắng xóa, thân mặc bạch bào, hình tượng khác xa hiện tại, bởi vậy Tử Vi mới không lập tức nhận ra.

Theo lý mà nói, Vận Mệnh Ma Thần đã sớm bị Bàn Cổ chém giết rồi, sao lại xuất hiện ở đây?

Tử Vi đang suy tư, Vận Mệnh Ma Thần liền nhìn về phía Y, trong đồng tử đen kịt bắn ra hai đạo lệ mang, có vẻ hưng phấn nói: “Nguyên Thần, nhục thân song Hỗn Nguyên, tốt, rất hợp với Lão Tổ ta dùng!” Vận Mệnh Ma Thần vừa nói xong, liền giơ tay vỗ về phía trước, toàn bộ biển Hỗn Độn đều sôi trào, cuộn lên vô tận đại triều!

“Oanh long long!” Từng đạo quang thúc đen kịt từ trong cơ thể Vận Mệnh Ma Thần xông ra, hóa thành vạn ngàn hắc sắc lưu quang, tản mát ra một luồng Tử Vong chi Khí sâu thẳm, che trời lấp đất giáng xuống thân Tử Vi.

Vừa ra tay!

Gần tương đương với sức mạnh Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên!

“Vô luận ngươi có phải Vận Mệnh Ma Thần hay không, muốn ra

tay với Bản Tôn, đều là nằm mơ giữa ban ngày!" Tử Vi lạnh lùng hừ, đã biết kẻ trước mắt này là địch nhân, vậy thì không cần khách khí nữa!

"Oanh!" Tử Vi một quyền đánh ra phía trước, phía sau lập tức xuất hiện chín vầng mặt trời màu tím, chiếu rọi hư không, vô tận nhục thân thần tàng trong cơ thể khai mở, hóa thành một luồng quang thúc màu vàng kim, trong nháy mắt xuyên thủng Hỗn Độn, đánh tới phía trước!

"Oanh long long!" Quyền cương màu vàng kim và lưu quang màu đen va chạm nhau, lập tức phát sinh tiếng nổ kinh thiên động địa, giống như sao chổi đâm vào đại địa, bùng nổ ra vô tận thần hoa!

"Tranh!" Tử Vi tay phải khẽ nắm, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một cây trường thương đen kịt tựa như ma long, bùng nổ ra một luồng Sát Lục, Hủy Diệt chi Khí kinh khủng!

Đối mặt với kẻ nghi là Vận Mệnh Ma Thần ngày trước, với tu vi sánh ngang tồn tại Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, Tử Vi không dám sơ suất, trực tiếp tế ra Thí Thần Thương – kiện Sát Phạt Chí Bảo!

"Ong!" Tử Vi khẽ run Thí Thần Thương trong tay, toàn bộ thân người trong khoảnh khắc biến mất vô hình, độn nhập Hư Không, chính là Đại Hư Không Thuật, vô ảnh vô hình, thần quỷ khó dò!

Khoảnh khắc tiếp theo!

Chương 250

Khi Tử Vi xuất hiện lần nữa, là ở không xa trước mặt Vận Mệnh Ma Thần, Thí Thần Thương trong tay quét một cái, đánh ra một đạo Hủy Diệt Kiếp Quang, phá diệt vạn pháp!

"Không Gian Pháp Tắc, Sát Phạt Chí Bảo?!" Vận Mệnh Ma Thần cảm nhận phong mang của Thí Thần Thương, không khỏi nhíu mày, khẽ quát một tiếng, bỗng nhiên đưa tay vạch một cái trước người!

"Xuy lạp!" Kèm theo một vạch, toàn bộ Hỗn Độn dường như đều bị chia làm hai nửa, Thiên Địa hai đoạn, Âm Dương hai đoạn, Không Gian hai đoạn, vạn vật hai đoạn!

"Oanh long!" Hủy Diệt Kiếp Quang đâm vào Hỗn Độn giữa đó, cũng bị chặn lại, khó mà tiến thêm một ly!

"Ân?" Tử Vi nhìn cảnh tượng này, không khỏi khẽ nhíu mày, cảm nhận được một loại sức mạnh không rõ, không nói rõ được đang dũng động trong Hư Không.

Trong khoảnh khắc.

Từ trong cơ thể Tử Vi xông ra một đạo kim mang rực rỡ, huyết nhục đều hóa thành màu vàng kim, huyết khí "long long" dũng động, toàn bộ tinh khí thần trong nháy mắt dung hợp làm một.

Vô tận Đại Đạo phù văn hội tụ, Đạo âm minh động, diễn hóa ra các loại dị tượng như Tiên Phượng, Chân Hoàng, Thương Long, Huyền Vũ, bao quanh Y, phảng phất một Tôn Cổ Thần bất diệt!

"Oanh long long!" Trong hư không bỗng nhiên xuất hiện một chữ "Chiến" khổng lồ vô cùng, cổ phác tự nhiên, ám hợp Đại Đạo chân nghĩa, giáng xuống vô tận Sát Phạt Khí, bao phủ thân ảnh Tử Vi.

“Ong!” Phù văn chữ ‘Chiến’ vừa xuất hiện, liền trong nháy mắt chìm vào trong cơ thể Tử Vi, hợp nhất với Y!

Đấu Chiến Tiên Pháp!

Đối mặt với địch nhân thủ đoạn không rõ, Tử Vi trực tiếp thi triển Đấu Chiến Tiên Pháp, muốn dùng tư thái mạnh nhất giải quyết đối phương.

“Hủy Diệt Kiếp Quang!” Tử Vi khẽ quát, Thí Thần Thương trong tay vạch một đường cong huyền diệu, tựa hồ phá vỡ vĩnh hằng, dưới sự gia trì của Đấu Chiến Tiên Pháp, đánh về phía nơi hư không bị ngăn cách đó!

“Oanh!” Một thương, Thiên Địa biến sắc!

Bình chướng vô hình vốn kiên cố không thể phá vỡ, chịu một luồng sức mạnh bàng bạc va chạm, lập tức chấn động kịch liệt, "oanh long" một tiếng bị phá vỡ!

“Thủ đoạn của Hỗn Độn Ma Viên?!” Khi thấy Tử Vi thi triển Đấu Chiến Tiên Pháp trong khoảnh khắc, sắc mặt Vận Mệnh Ma Thần không khỏi hơi biến, không nhịn được khẽ quát.

“Thời Không Giới, trấn áp!” Tử Vi thân tựa phi hồng, chân đạp vô tận Đại Đạo phù văn, nhanh chóng áp sát Vận Mệnh Ma Thần, đồng thời Đại Thiên Thế Giới Kính trên đỉnh đầu khẽ chấn động, phù văn trên bề mặt sáng rực, một luồng sức mạnh Thời Không kỳ diệu chảy ra, biến hư không trong phạm vi ức vạn dặm thành một Thời Không Tràng Vực đặc biệt!

Tử Vi thân ở trong Thời Không Tràng Vực, chính là chúa tể tuyệt đối!

Trong phút chốc, Vận Mệnh Ma Thần như sa vào vũng lầy, hành động trở nên vô cùng trì hoãn, từng giây từng phút đều chịu sự đè nén

của Thời Không xung quanh, ngay cả suy nghĩ cũng phảng phất chậm lại!

"Thời Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc, Chiến chi Pháp Tắc, Hủy Diệt Pháp Tắc..." Chứng kiến các loại thủ đoạn cường đại Tử Vi triển hiện ra, Vận Mệnh Ma Thần không khỏi đại kinh, cảm thấy có chút không thể tin nổi.

Một sinh linh đồng thời chưởng khống đa chủng Pháp Tắc chi lực, và đều đạt tới trình độ sâu xa như vậy, chỉ thấy ở duy nhất một người!

Đó là Bàn Cổ ngày trước!

"Ong!" Trong Hỗn Độn sinh ra một đạo kim quang rực rỡ, một đường từ dưới chân Tử Vi kéo dài ra, bỏ qua khoảng cách không gian, thẳng tới dưới chân Vận Mệnh Ma Thần.

Tử Vi từng bước đạp trên cầu vồng vàng kim, quanh thân tuế nguyệt trường hà hung dũng, chiếu rọi Y uyển như chúa tể đại vũ trụ, tản mát ra khí thế phong mang bất khả nhất thế!

"Tranh!" Thí Thần Thương chấn động, bị Tử Vi đâm ra phía trước, lập tức phát ra một tiếng nổ lớn.

Trên thân thương ma quang hội tụ, được gia trì Bản Nguyên chi lực của thế giới trong cơ thể Tử Vi, uy lực đã đạt tới một trình độ không thể tin nổi, trong nháy mắt bùng nổ ra sức mạnh đủ để sánh ngang Hỗn Nguyên Đệ Bát Trọng Thiên!

Mắt thường có thể thấy.

Quang mang trên Thí Thần Thương lưu động tựa như sóng nước, toàn bộ hội tụ ở mũi thương, hình thành một điểm kỳ dị màu đen!

Tất cả sức mạnh đều bị áp súc trong một điểm nhỏ, giữa lúc hắc động xoay chuyển, trong nháy mắt từ đó bắn ra một đạo quang thúc

ngưng luyện cực hạn, bắn về phía Vận Mệnh Ma Thần!

"Thủ đoạn thật lợi hại!" Vận Mệnh Ma Thần trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng, hai tay không ngừng vung lên, kéo theo Hỗn Độn Khí Lưu xung quanh, trước mặt hình thành từng đạo Hỗn Độn Tiên Môn, đủ chín chín tám mươi mốt đạo!

"Oanh!" "Oanh long long!" Khoảnh khắc những Hỗn Độn Tiên Môn này hình thành, Hủy Diệt Kiếp Quang đã tới, lực phá hoại kinh khủng bùng nổ, trực tiếp xuyên thủng từng tầng tiên môn, căn bản không thể ngăn cản một ly nào!

Tám mươi mốt đạo Hỗn Độn Tiên Môn, trong chớp mắt đều bị phá nát!

"Không hay rồi!" Thấy vậy, sắc mặt Vận Mệnh Ma Thần đột nhiên biến đổi, hai tay vung lên, trong lòng bàn tay lập tức xuất hiện một cái la bàn màu vàng kim, trên đó khắc họa vô số Đại Đạo văn lạc dày đặc, tản mát ra một luồng khí tức kỳ lạ.

"Ong!" La bàn vàng kim khẽ rung, kim chỉ nam trên đó lập tức dao động một cách khó nhận ra.

Gần như cùng lúc!

"Vút!" Hủy Diệt Kiếp Quang xuyên qua thân thể Vận Mệnh Ma Thần.

Thân thể Vận Mệnh Ma Thần không khỏi chấn động, toàn tức khôi phục bình thường, nhưng căn bản không hề chịu ảnh hưởng của đòn tấn công, hoàn toàn không nhìn ra chút dấu hiệu bị đánh trúng nào!

"Ân?" Nhìn cảnh tượng này, Tử Vi không khỏi khẽ nhíu mày, nhìn cái la bàn vàng kim trong tay Vận Mệnh Ma Thần một cái, vật này mang lại cảm giác quá đỗi quỷ dị!

Cú đánh trước đó, rõ ràng cảm giác đã đánh trúng Vận Mệnh Ma

Thần, nhưng lại không có chút tác dụng nào, quả thực quá sức tưởng tượng!

Thực tế.

La bàn vàng kim chính là Vận Mệnh La Bàn, Pháp Bảo cộng sinh của Vận Mệnh Ma Thần!

Nhờ Vận Mệnh La Bàn, có thể khuy thám Vận Mệnh Trường Hà, bao quát nhân quả vận mệnh của vô tận sinh linh, xu cát tị hung, hóa tử vi sinh, có vô tận diệu dụng.

Trước đó Vận Mệnh Ma Thần đã thôi động Vận Mệnh La Bàn, trong một khoảnh khắc, cải biến vận mệnh bị đánh trúng, bởi vậy mới không chịu ảnh hưởng!

"Đang!" Hỗn Độn Chung vang lên, Thiên Địa chấn động, Tử Vi giơ tay chiêu một cái, Hỗn Độn Chung liền xuất hiện trong tay trái Y, mạnh mẽ lắc một cái, lập tức bùng phát ra trấn áp Hồng Mông vô thượng vĩ lực.

Từng vòng sóng chuông mắt thường có thể thấy khuếch tán ra, phảng phất hóa thành thực chất, va nát vô tận Hỗn Độn, đâm về phía Vận Mệnh Ma Thần!

Trải qua một thời gian dài như vậy, Tử Vi đã sớm hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung rồi.

Nếu kể thêm Hỗn Độn Chung, cộng với Đại Thiên Thế Giới Kính, Càn Khôn Đỉnh, Thí Thần Thương, một mình Tử Vi trong tay đã có bốn kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

"Lại thêm một kiện Tiên Thiên Chí Bảo?" Khi cảm nhận khí tức của Hỗn Độn Chung, sắc mặt Vận Mệnh Ma Thần đều có chút xanh mét, phảng phất như vừa nuốt phải một đứa trẻ chết mà khó coi, thậm chí còn có chút muốn khóc không ra nước mắt.

Ngày trước Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, chém giết ba ngàn Ma Thần, Vận Mệnh Ma Thần cũng không thoát khỏi vận mệnh vẫn lạc.

Nhưng vào thời khắc cuối cùng, lại mượn Vận Mệnh La Bàn, hơi cải biến vận mệnh tử vong, muốn mượn đó thoát một kiếp!

Ai ngờ!

Sức mạnh của Bàn Cổ thật sự quá cường đại, ngay cả khi khuấy động vận mệnh tuyến, sức mạnh của Bàn Cổ vẫn xuyên thấu Vận Mệnh Trường Hà xâm nhập vào, chém giết Y 'một nửa'!

Nói chính xác.

Nguyên bản Vận Mệnh Ma Thần đã chết, nhưng chung quy vẫn may mắn để lại một đoàn tàn niệm, bị mảnh vỡ Hỗn Độn bao bọc mà rơi vào trong Hồng Hoang.

Trải qua vô số tuế nguyệt, đoàn tàn niệm này trọng tân sinh ra tự ngã ý thức, ký thác bản thể vào Vận Mệnh La Bàn, một đường tu luyện tới Hỗn Nguyên Cảnh!

Tu vi đạt đến bước này, đã là cực hạn của Vận Mệnh Ma Thần rồi!

Lấy Vận Mệnh La Bàn tàn khuyết làm căn cơ ký thác, Bản Nguyên có khiếm khuyết, cho dù có tu luyện nữa cũng không thể có tiến bộ nữa.

Thiên Đạo của Hồng Hoang thế giới có tự ngã ý thức, bài xích tất cả Hỗn Độn sinh linh, bởi vậy Vận Mệnh Ma Thần cũng không dám xuất hiện dưới mí mắt Thiên Đạo, nhiều năm như vậy vẫn luôn ở trong mảnh không gian kỳ dị này.

Chương 251

Khó khăn lắm mới đợi được một Tử Vi, muốn đoạt xá căn cơ của Y, ai ngờ lại đụng phải một cục xương cứng!

Rõ ràng tu vi Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, nhưng lại chưởng khống đa chủng Pháp Tắc chi lực cao thâm, trong tay có mấy kiện Tiên Thiên Chí Bảo, thực lực cường đại đáng sợ!

Lần này liệu có thể đoạt xá thành công, thật sự có chút khó nói!

Dù sao Y cũng không phải Vận Mệnh Ma Thần chân chính, chỉ là một đoàn tàn niệm trọng tân tu luyện đắc đạo, thực lực kém xa Vận Mệnh Ma Thần nguyên bản.

"Vận Mệnh Thần Quang!" Thấy thế công của Hỗn Độn Chung, Vận Mệnh Ma Thần vội vàng khẽ quát một tiếng, thôi động Vận Mệnh La Bàn trong tay, từ đó bắn ra từng đạo quang mang gần như bán trong suốt, bao bọc dòng chảy vận mệnh cuồn cuộn, quét về phía trước!

"Oanh long long!" Từng đạo Vận Mệnh Thần Quang rơi lên sóng chuông Hỗn Độn Chung, bùng phát ra một luồng sức mạnh kỳ dị, bẻ cong quỹ tích vận mệnh, khiến chúng lần lượt bị hủy diệt, tiêu diệt!

"Thế gian vạn vật, vận mệnh do ta chúa tể!" Sau khi hóa giải thế công của Hỗn Độn Chung, Vận Mệnh Ma Thần lại trường khiếu một tiếng, thần sắc càng trở nên nghiêm nghị, hai tay kết ra từng đạo ấn quyết kỳ lạ, đánh ra từng đạo huyền quang, thi triển ra một loại Thần Thông nghịch thiên!

Trong khoảnh khắc!

Vận Mệnh Trường Hà hiện ra, không biết bắt đầu từ đâu, cũng

không biết kết thúc ở đâu, cuồn cuộn chảy trôi như đại giang sóng lớn.

Có thể lờ mờ thấy vô tận sinh linh chi ảnh chìm nổi trong đó, thiên ti vạn lũ, tung hoành giao thoa, quả thực phức tạp cực điểm.

Chỉ cần nhìn một cái, liền cảm giác thần hồn đều muốn bị hút vào trong đó, trong nháy mắt trở nên điên cuồng!

Tuy sinh linh sau khi thành Đại La Kim Tiên, liền siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, nhưng đó chỉ là trong phạm trù 'tiên' mà thôi.

Nếu đặt dưới Đại Đạo, thì vẫn nằm trong quỹ tích vận mệnh!

"Tận cùng của sinh mệnh, chính là tử vong!" Vận Mệnh Ma Thần trong miệng khẽ ngâm tụng, hai tay thôi động, Vận Mệnh Trường Hà sôi trào, từ đó bay ra từng đạo tiên quang, bao bọc dòng chảy vận mệnh cuồn cuộn, bay về phía Tử Vi.

Muốn cưỡng ép kéo Y vào Vận Mệnh Trường Hà, chôn vùi trong vận mệnh hỗn loạn!

Tiên quang chưa tới, sức mạnh của vận mệnh đã khuếch tán ra, Nguyên Thần Tử Vi xuất hiện tướng suy bại, Hỗn Nguyên Bất Diệt Đại La Đạo Quả đều đang khẽ chấn động, chống cự luồng sức mạnh đó!

"Hoa lạp lạp!" Vận Mệnh Trường Hà cuộn trào, từ đó thò ra từng đạo tỏa liên bán trong suốt, trói buộc về phía Tử Vi, muốn kéo Y vào trong vận mệnh ám ảnh!

"Đang!" Một tiếng chuông vang, trấn áp Thời Không, Hồng Mông!

Hỗn Độn Chung và Đại Thiên Thế Giới Kính trên đỉnh đầu Tử Vi, hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo đồng thời phát quang, tất cả mọi thứ xung quanh đều ngưng đọng!

"Oanh!

Oanh!" Tử Vi vung Thí Thần Thương, mỗi một kích đều mang sức mạnh kinh khủng sánh ngang Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, xé nát toàn bộ từng đạo tỏa liên!

"Sát!" Tử Vi nộ khiếu một tiếng, ánh mắt rực sáng vô cùng, toàn bộ thân người Y gần như muốn bốc cháy, Bản Nguyên Đại Thiên Thế Giới trong cơ thể "long long" dũng động, bùng phát ra sức mạnh chưa từng có, trong nháy mắt xuyên thủng tất cả, tới trước mặt Vận Mệnh Ma Thần.

"Ong!" Thí Thần Thương đột nhiên chấn động, liền bao bọc lấy sức mạnh vô địch, thản nhiên đâm về phía Vận Mệnh Ma Thần!

"Vận Mệnh!" Sắc mặt Vận Mệnh Ma Thần hơi biến, vội vàng thôi động Vận Mệnh La Bàn, lần nữa cải biến vận mệnh tuyến, thân thể cấp tốc lùi lại phía sau!

"Xem ngươi có thể tránh được mấy lần!" Tử Vi phát ngoan, hai mắt lạnh lẽo như điện, gắt gao nhìn chằm chằm Vận Mệnh Ma Thần không xa.

Tuy không biết đối phương dùng thủ đoạn gì mà có thể hoàn toàn tránh né thế công của mình, nhưng thủ đoạn càng nghịch thiên, hạn chế lại càng lớn, không thể nào vô hạn chế lặp lại mãi được!

"Chư Giới Giáng Lâm!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, lần nữa thi triển đại Thần Thông.

Trong phạm vi ức vạn dặm, hóa thành một Thời Không Giới Vực, xuất hiện từng mặt Thời Không Thần Kính khổng lồ!

Mỗi mặt Thời Không Thần Kính phía sau đều liên kết với một thế giới hoàn toàn do Pháp Tắc chi lực cấu thành, một khi bị nuốt chửng vào trong đó, thế giới sẽ phát sinh đại bạo tạc!

Trong khoảnh khắc.

Vận Mệnh Ma Thần sa vào Thời Không Giới, từng mặt Thời Không Thần Kính lướt nhanh, toàn bộ đâm về phía thân Y!

"A!" Cảm nhận sự lợi hại của Thần Thông này của Tử Vi, Vận Mệnh Ma Thần lập tức biến sắc, vội vàng không ngừng né tránh, đồng thời thôi động Vận Mệnh La Bàn bắn ra từng đạo lưu quang, đâm phá từng mặt Thời Không Kính, muốn thoát ra ngoài!

Nhưng Tử Vi há lại cho Y cơ hội thoát ly!

Tử Vi chân đạp Tuế Nguyệt Trường Hà, như vào chốn không người, thân ảnh xuyên qua giữa từng mặt Thời Không Thần Kính.

Nhìn một cái, mỗi mặt gương đều phản chiếu thân ảnh Tử Vi, đủ thiên thiên vạn vạn cái Tử Vi!

Căn bản không thể phân biệt đâu là thật, đâu là giả!

"Oanh!" Tử Vi vung Thí Thần Thương trong tay, quanh thân Pháp Tắc chi quang bao phủ, khẽ vung một cái, liền đánh ra từng đạo Hủy Diệt Kiếp Quang!

"Oanh long long!" Thiên thiên vạn vạn 'Tử Vi' đều vung Thí Thần Thương, đánh ra từng đạo hắc sắc quang mang, hoàn toàn bao trùm toàn bộ Thời Không Giới Vực!

"Rống!" Vận Mệnh Ma Thần nộ hống, Vận Mệnh La Bàn phát quang, kim chỉ nam chuyển động, thân thể trong khoảnh khắc mơ hồ, lần nữa tránh được một kích!

"Trảm!" Ánh mắt Tử Vi rực sáng, trong nháy mắt tới trước mặt Vận Mệnh Ma Thần, Thí Thần Thương đột nhiên đâm ra phía trước!

"Vận Mệnh Giá Tiếp!" Trong mắt Vận Mệnh Ma Thần lại lóe lên một tia quang mang quỷ dị, từ trong Vận Mệnh La Bàn bắn ra hai đạo

quang mang, trong nháy mắt quấy nhiễu Vận Mệnh Trường Hà, tạm thời đối điều quỹ tích vận mệnh của Tử Vi và Y!

Trong khoảnh khắc!

Tử Vi đột nhiên cảm giác được một luồng ý đại khủng bố giáng xuống thân, một thương liền đâm trúng thân thể Vận Mệnh Ma Thần.

Nhưng!

Vận Mệnh Ma Thần lại không hề hấn gì!

Ngược lại một luồng sức mạnh kỳ lạ khuếch tán ra, Tử Vi đột nhiên chịu một đòn trọng kích, toàn bộ thân người Y bay ngược ra ngoài, ở eo xuất hiện một vết thương không sâu không cạn, lại có từng tia tiên huyết chảy ra!

Không thể không nói!

Thủ đoạn của Vận Mệnh Ma Thần cực kỳ quỷ dị!

Khoảnh khắc vừa rồi, Y đã tạm thời cưỡng ép chuyển cái vận mệnh bị 'đâm trúng' của bản thân lên người Tử Vi.

Bởi vậy một thương của Tử Vi rõ ràng là đâm trúng Vận Mệnh Ma Thần, nhưng cuối cùng lại là Y bị thương!

Nếu không phải nhục thân Tử Vi sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, trải qua thiên chùy bách luyện, là tồn tại cùng đẳng cấp với Thí Thần Thương, e rằng dưới một thương vừa rồi...

Tử Vi đã phải chịu trọng thương!

Nhưng tiếp theo, Tử Vi đã có phòng bị, Vận Mệnh Ma Thần lại dựa vào chiêu này để đối phó hiển nhiên là không thể nữa!

Vận Mệnh Ma Thần động dụng chiêu này, ngược lại càng chứng tỏ Y đã cạn kiệt thủ đoạn rồi!

“Có thủ đoạn gì, cứ việc thi triển ra!” Tử Vi lạnh lùng cười một tiếng, từ khi bắt đầu tu Đạo, chưa từng đổ máu, đây là lần đầu tiên!

Hy vọng cũng là lần cuối cùng!

“Oanh!” Thí Thần Thương quét ngang, đánh ra từng đạo Hủy Diệt Kiếp Quang, phấn toái tất cả!

“Đang!” Hỗn Độn Chung vang lên, khuếch tán ra một mảng sóng chuông Hỗn Độn, quét ngang vô cực!

Chương 252

"Xuy!" Đại Thiên Thế Giới Kính khẽ chấn động, từ trong gương bắn ra từng đạo Thời Không chi quang, phá diệt vạn pháp!

Trong nháy mắt!

Tử Vi triển khai thế công mạnh mẽ nhất, ba đại Tiên Thiên Chí Bảo đồng loạt phát uy, quả thực muốn đánh nát mảnh Thiên Địa này!

Uy lực lớn không thể tin nổi!

Vận Mệnh Ma Thần biến sắc, căn bản không dám chính diện chống đỡ Tử Vi, nhưng thân đang ở trong Thời Không Giới, căn bản không có nơi nào để trốn thoát!

"Rống!" Vận Mệnh La Bàn bắn ra từng đạo tiên quang, liều mạng cản trở thế công của Tử Vi.

"Hừ!" Tử Vi khẽ hừ một tiếng, quanh thân lập tức xuất hiện vô số Đạo Văn hình rồng, dày đặc vô số, bao quanh Y, tản mát ra một luồng sức mạnh kinh khủng chí cao chí thượng!

"Lực chi Pháp Tắc?!" Khi nhìn thấy những Đạo Văn hình rồng này trong khoảnh khắc, Vận Mệnh Ma Thần không khỏi thất thanh đại khiếu, một bộ dáng như thấy quỷ!

Dường như lại nhớ tới từng màn ba ngàn Ma Thần ngày trước bị Bàn Cổ dễ dàng chém giết!

Lực chi Pháp Tắc!

Đứng đầu trong Tam Thiên Pháp Tắc!

Một lực phá vạn pháp!

"Ong!" Vô số Đạo Văn hình rồng bay lượn, toàn bộ chìm vào Thí

Thần Thương trong tay Tử Vi, khiến Thí Thần Thương cũng nhuộm thành ám kim sắc, bùng phát ra phong mang kinh khủng chưa từng có!

Toàn bộ Hỗn Độn Hư Không đều đang run rẩy kịch liệt!

"Oanh!" Kèm theo một thương Tử Vi đâm ra, Thiên Địa vạn pháp đều phá diệt, tất cả hữu hình, vô hình, hữu chất, vô chất, đều phải bị tiêu diệt dưới một thương này, hóa thành hư vô triệt để!

Toàn bộ Thiên Địa, dường như đều muốn phá diệt dưới một thương này, quay về nguyên đầu vũ trụ!

Chân chính Thí Thần nhất thương!

"Không..." Vận Mệnh Ma Thần thảm khiếu một tiếng, căn bản không kịp phản kháng, bị vô tận quang mang bao trùm, tiếng kêu dừng bặt!

Nơi đó, như có vô số mặt trời bùng nổ!

Rất lâu sau, đợi quang mang ở nơi đó tán đi hết, chỉ còn lại một mặt la bàn vàng kim tàn khuyết lơ lửng trong hư không.

Thân ảnh Vận Mệnh Ma Thần thì đã sớm biến mất, bị một thương chém giết thành mảnh vụn!

Hơn nữa!

Trong một thương vừa rồi, Tử Vi đồng thời thi triển Trảm Tam Sinh chi Thuật, lực lượng kinh khủng xuyên thấu Tuế Nguyệt Trường Hà, trong nháy mắt xóa đi tất cả Hỗn Nguyên Thần Ý của Vận Mệnh Ma Thần từ trước tới nay!

"Vận Mệnh La Bàn..." Tử Vi tùy tay vung một cái, cầm Vận Mệnh La Bàn trong tay, rót vào trong đó một đạo Hỗn Nguyên Pháp Lực, liền thô thiển luyện hóa nó.

Cuối cùng nhìn Hỗn Độn Hư Không thần bí một cái, Tử Vi mới

hóa thành một đạo lưu quang, men theo lối vào cũ trọng tân trở về Đại Dư Đảo.

"Phu quân, bên trong thế nào?" Khi thấy Tử Vi trở về, ba người Nữ Oa vội vàng vây lại, đều một mặt hiếu kỳ nhìn Y.

"Bên trong..." Tử Vi kể lại từng li từng tí những gì đã trải qua bên trong.

Khi nghe bên trong có tàn niệm Vận Mệnh Ma Thần, và đã có một trận đấu chiến với Tử Vi, ba nữ đều đại kinh, đều cảm thấy có chút sợ hãi sau này.

Thủ đoạn của Vận Mệnh Ma Thần quỷ dị, nếu ba người các nàng thực sự cùng Tử Vi tiến vào trong đó, e rằng cục diện sẽ càng khó khống chế!

"Vận Mệnh Ma Thần đã chết, không cần lo lắng nữa!" Tử Vi nhìn ba người vẫn còn có chút căng thẳng, mỉm cười nhạt nói.

Sau khi thám hiểm xong Đại Dư Đảo, Tử Vi tiêu tốn đại Pháp Lực, dời hai tòa đảo này đến gần Bồng Lai Tam Tiên Đảo, dựa theo Âm Dương Ngũ Hành chi Đạo, bày bố thành thế vây quanh.

"Năm tòa tiên đảo này tuy giờ đây tạm thời bị ta dùng đại Pháp Lực cố định lại, nhưng thời gian lâu dần, sẽ như phù bình, dần dần bị cuốn trôi vào Bắc Hải cực địa..." Trong Bồng Lai Tiên Phủ, Tử Vi trầm ngâm khẽ nói, bỗng nhiên một bước đạp ra, thân ảnh biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại, Y đã ở trên không Bắc Hải, Hỗn Nguyên khí tức không chút che giấu nào được phóng thích ra.

"Oanh long long..." Chẳng bao lâu, nước biển Bắc Hải kịch liệt cuộn trào, hình thành những đợt sóng thần ngút trời!

Một con Huyền Quy khổng lồ cực điểm, lớn gần bằng một đại

lục, từ trong nước biển dâng lên, đợi nhìn thấy Tử Vi, cái đầu rùa to lớn rụt lại một cái, vội vàng mở miệng nói: "Bần đạo Huyền Thiên, không biết Thiên Đế Thánh Giá giá lâm Bắc Hải, tội đáng vạn tử!" Nghe lời lão Quy nói, Tử Vi trong lòng lại không nhịn được mỉm cười.

Lão Quy quả nhiên gừng càng già càng cay, sau khi thấy Y, lời nói đều cung kính như vậy.

Tử Vi trong lòng tính toán, nhưng trên mặt lại không động thanh sắc, mở miệng nói: "Ngươi có biết ta vì sao lại tới Bắc Hải không?" Huyền Quy cái đầu to lớn lắc lắc, nói: "Thánh tâm Thiên Đế, tiểu đạo không dám vọng tự suy đoán!" Tử Vi nhìn Huyền Quy một cái, nói: "Trẫm hôm nay tới đây, lại muốn tặng ngươi một mối đại cơ duyên!" "Thần vị Ngũ Phương Thượng Đế của Thiên Đình đang trống, ngươi chính là có thể làm Bắc Cực Trấn Thiên Chân Võ Huyền Thiên Đại Đế, Chân Võ Đãng Ma Thiên Tôn, không biết có nguyện ý không?" Tử Vi nghe vậy, lập tức hiểu rõ tiền nhân hậu quả.

Nếu chiếu theo thần thoại Hồng Hoang nguyên bản, khi Vu Yêu Đại Chiến, Cộng Công nộ đâm Bất Chu Sơn, Thiên Giới mất đi trụ chống Bất Chu Sơn, lập tức nghiêng lệch hơn nửa, gần như rơi xuống.

Nước Thiên Hà chảy ra, nhấn chìm đại địa nhân gian, tạo thành tai nạn khó có thể tưởng tượng!

Sau đó Nữ Oa luyện Ngũ Sắc Thạch để vá trời, sau lại chặt bốn chân Huyền Quy, làm bốn cây Thiên Trụ, mới lại chống đỡ Thiên Giới lên được!

Khả dĩ.

Bắc Hải Huyền Quy tự thuở đản sinh, vận mệnh đã được định trước!

Trong cõi u minh, từ sớm đã chịu ảnh hưởng của lực lượng Thiên Đạo, vậy nên mới dẫn đến việc y mãi mãi không cách nào hóa hình.

"Không đúng…" Trong lòng Tử Vi lại nảy sinh mấy phần nghi hoặc, y mẫn tuệ phát hiện một tia dị thường trong đó.

Nay Yêu Đình bị diệt vong, quỹ tích phát triển lịch sử Hồng Hoang vốn đã bị thay đổi, Bất Chu Sơn, trụ chống trời ba mươi ba tầng trời, cũng không hề bị Cộng Công đâm đổ.

Theo lý mà nói, đã không cần vật chống trời nữa, vì sao Huyền Quy lại vô pháp hóa hình?!

Rõ ràng có chút không hợp lẽ thường.

"Chẳng lẽ… dưới Thiên Đạo, Bất Chu Sơn sau này có nguy cơ sụp đổ?" Trong lòng Tử Vi linh quang chợt lóe, liền hiểu ra một chút.

Nếu là như vậy, Huyền Quy hiện tại vẫn vô pháp hóa hình, thì có thể giải thích được.

Đối với Tử Vi hiện tại, đây không còn là vấn đề lớn.

Vừa rồi từ Đại Vũ y đã có được Thông Thiên Kiến Mộc, hoàn toàn có thể thay thế Huyền Quy, làm vật chống trời tồn tại.

Điều khiến y hiếu kỳ nhất, là chuyện gì sẽ xảy ra mà lại khiến Bất Chu Sơn sụp đổ?

Y tạm thời gác những ý niệm đó lại sau đầu, ánh mắt Tử Vi nhìn về phía Huyền Quy, nói: "Việc hóa hình cũng không khó, Bản Đế sẽ trợ ngươi hóa hình!" Nghe lời Tử Vi, Huyền Quy không khỏi hân hoan như phát cuồng, vội vàng lập đại thệ nguyện, nói: "Nếu tiểu tiên thật sự có thể hóa hình, sau này tất nguyện chết theo Thiên Đế, nếu có trái lời, vĩnh thế không thể siêu sinh!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, hai tay chợt vung về phía trước, lập tức đánh ra từng đạo huyền quang, vô tận ánh sáng Pháp tắc lượn lờ, tứ khí địa thủy phong hỏa luân chuyển,

trong nháy mắt bao phủ thân thể đồ sộ của Huyền Quy!

"Ong!" Trong sát na.

Trong hư không đạo âm liên hồi, tiếng Đại Đạo vang vọng không ngớt, một đạo kim quang xuất hiện giữa không trung, chiếu rọi lên thân Huyền Quy!

Trong cõi u minh!

Tâm Tử Vi khẽ động, cảm nhận một luồng thiên mệnh từ thân Huyền Quy chuyển dời, ký thác lên Thông Thiên Kiến Mộc trong tay y.

Rõ ràng là Kiến Mộc đã thay thế Huyền Quy, trở thành vật chống trời mới!

Chương 253

"Ầm ầm ầm!" Kèm theo từng trận đạo âm huyền diệu, thân thể to lớn của Huyền Quy bắt đầu co nhỏ lại bằng mắt thường, bị kim quang cuồn cuộn nhấn chìm!

Đợi đến khi ánh sáng tan hết, tại chỗ xuất hiện một trung niên đạo nhân thân mặc đạo bào xanh đen, thân hình vạm vỡ, lưng hổ vai gấu, mặt vuông vức, tản ra một luồng đạo vận Tiên Thiên Thần Thai Thánh nhân.

Hiển nhiên đây chính là dáng vẻ của Huyền Quy sau khi hóa hình!

"Huyền Thiên quỳ tạ Thiên Đế đại ân!" Huyền Quy sau khi hóa hình, vội vàng hành lễ với Tử Vi nói.

Tử Vi dặn dò: "Mới nhập Thiên Đình, ta tuy đã hứa ngươi vị trí Bắc Cực Chân Võ Huyền Thiên Đại Đế, nhưng cũng chỉ tạm thời thay thế vị trí này, sau này có thể thật sự được một thần chức hay không, phải xem biểu hiện của ngươi sau này." "Bệ hạ xin cứ yên tâm, Huyền Thiên lần này được hóa hình, thoát khỏi sự giam cầm của nhục thân, hoàn toàn nhờ sự giúp đỡ của Bệ hạ, nhất định cam nguyện làm trâu làm ngựa, nguyện chết theo!" Huyền Quy trịnh trọng thề nói.

Tử Vi thấy vậy, không khỏi âm thầm gật đầu, cảm thấy khá hài lòng.

Vị trí Bắc Cực Trấn Thiên Huyền Thiên Chân Võ Đại Đế vốn dĩ có mệnh cách ngầm tương hợp với Huyền Quy, nếu không, y cũng sẽ không tốn nhiều công sức như vậy, đặc biệt đến Bắc Hải điểm hóa con Huyền Quy này!

Chỉ là Huyền Thiên vừa mới gia nhập Thiên Đình, liền được hứa

một vị trí cao như vậy, e rằng sẽ khiến người khác không phục, hoặc Huyền Thiên có ý coi thường mà tự cho mình là trọng yếu, vậy nên chỉ tạm thời thay thế vị trí này.

Sau khi thu Huyền Thiên, Tử Vi quay về Thiên Đế Biệt Uyển của Bồng Lai Tiên Phủ.

Trong thời gian này, Phục Hy đặc biệt từ Thiên Đình hạ giới, tu luyện trên Đại Dư Đảo!

Không còn ảnh hưởng của lực lượng Thiên Đạo, Pháp tắc Đại Đạo hiển hóa, tốc độ tu hành của Phục Hy quả nhiên nhanh hơn rất nhiều.

Trong một khoảng thời gian, Tử Vi cũng ở trong trạng thái tu luyện, muốn tu vi tiến thêm một tầng.

"Ong…" Trong tiên phủ, Tử Vi ngồi khoanh chân, Tam Hoa Tụ Đỉnh, Ngũ Khí Triều Nguyên, toàn thân y thần quang mờ ảo, tiên vụ lượn lờ, nhìn qua vô cùng thần thánh.

Hơn nữa, bản nguyên thế giới trong cơ thể Tử Vi khẽ chấn động, 365 huyệt khiếu đều tản ra từng sợi thần quang, bên trong như có từng vị cổ thần ngồi khoanh chân, phát ra từng trận tiếng tụng kinh cổ xưa, vang vọng khắp động phủ.

"Bắc Cực Động Uyên, Hỗn Nguyên Chân Pháp; Tam Giới chuyển sinh, gia tương vô thường…" "Cửu Cửu Tử Dương, Vạn Pháp Quy Nhất; Thập Bát Phi Tinh, Hồn Thiên Quân Địa…" Cùng với sự trôi qua của thời gian, tiếng tụng kinh trong cơ thể Tử Vi càng thêm hùng vĩ, bao la, gần như hóa thành thực chất, trở thành một mảnh đạo văn màu vàng trải ra, bao phủ mỗi tấc không gian!

Pháp tắc Thời Gian, Pháp tắc Không Gian, Pháp tắc Càn Khôn, Pháp tắc Âm Dương, Pháp tắc Chiến Chi… Vô số ánh sáng Pháp tắc

vây quanh thân thể Tử Vi không ngừng xoay chuyển, như thần tử bảo vệ Đế Hoàng, chiếu rọi vô tận đại thiên, hoành tuyên u u vạn cổ, tôn y như quân lâm thiên hạ!

Không chỉ vậy!

"Ong!" Khi những đạo văn đó khẽ chấn động, chúng phóng thích từng trận ba động kỳ diệu khó tả, dường như câu thông với bản nguyên đại vũ trụ, bề mặt hiện ra vô số đạo văn hình rồng dày đặc, hiển nhiên đó chính là Lực Chi Pháp Tắc!

Lực Chi Pháp Tắc vừa xuất hiện, thiên địa vì đó biến sắc, vạn Đạo đều than khóc!

Hỗn Nguyên Thập Nhị Trọng Thiên, từ Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên đột phá lên tầng thứ bảy, thực lực sẽ có một bước nhảy vọt cực lớn!

Trong đó, cũng tồn tại một bình chướng Hỗn Nguyên kiên cố vô cùng, ngăn cản người thành Đạo!

Trong cõi u minh, Tử Vi cảm giác một luồng ý chí Đại Đạo giáng lâm, trong ngoài thân thể dường như xuất hiện từng đạo xiềng xích Đại Đạo, trói buộc sâu sắc tiềm năng sinh mệnh, phong tỏa tất cả.

Y muốn nghịch thiên đột phá, muốn phá vỡ mọi phong tỏa!

"Hát!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, chợt đứng thẳng dậy, hai vai chấn động, tinh hoa thần tính vô tận trong cơ thể tuôn trào, hóa thành từng đạo kim sắc nhục thân tiên quang, trong nháy mắt chém nát vũ trụ, bùng phát vĩ lực không thể nghĩ bàn!

"Rắc rắc rắc!" Trong mơ hồ, dường như có tiếng vật gì đó vỡ nát truyền đến.

Tử Vi chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ bẫng, như trút bỏ gánh nặng ức vạn cân, năng lượng sinh mệnh vô tận tuôn trào từ máu thịt toàn thân,

trong nháy mắt đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới!

"Ầm ầm ầm!" Bản nguyên Đại Thiên Thế Giới trong cơ thể, sau khi thoát khỏi xiềng xích trói buộc, cũng chợt chấn động, điên cuồng thôn phệ thiên địa nguyên khí xung quanh, bắt đầu khuếch trương cực nhanh!

Trong khoảnh khắc!

Cả Bồng Lai Đảo đều khẽ lay động, thiên địa ảm đạm, nhật nguyệt mất sáng, linh khí triều dâng ngút trời tuôn vào cơ thể Tử Vi!

"Ầm!" Trong hư không vạn vật cầu vồng lấp lánh, như yến ngọc bay lượn, nguyên khí đại triều cuồn cuộn hóa thành hồng lưu ngập trời, hội tụ thành 365 luồng long quyển nguyên khí khổng lồ, điên cuồng rót vào cơ thể Tử Vi!

Trong sát na.

Tử Vi bị vạn đạo thần hà bao phủ, quang khí mờ ảo, khí thế toàn thân bắt đầu không ngừng tăng vọt, hướng tới Hỗn Nguyên Đệ Thất Trọng Thiên.

"Ầm ầm ầm…" Bản nguyên Đại Thiên Thế Giới trong cơ thể, dưới sự cung cấp vô tận thiên địa nguyên khí, cũng nhanh chóng khuếch trương, vô tận ánh sáng Pháp tắc lấp lánh, bản nguyên thế giới càng thêm hùng vĩ!

Nếu nhìn kỹ.

Sẽ phát hiện giữa miệng mũi Tử Vi hà quang mờ ảo, ngũ sắc luân chuyển, như ôm một khối mỹ ngọc.

Trên đỉnh đầu y một phiến khánh vân, to bằng mẫu, như hàng vạn tinh tuyền lớn nhỏ hội tụ lại, tạo thành một hình dạng tinh không rộng lớn, ẩn ẩn có thể thấy một hư ảnh thế giới đồ sộ trôi nổi trong đó, lấp lửng giữa hư và thực.

Dường như bất cứ lúc nào cũng có thể hóa hư thành thực, chuyển chết thành sống, hóa Đạo thành một!

Hư ảnh thế giới đó chính là sự thể hiện Đại Đạo mà Tử Vi tu luyện, nếu có một ngày thật sự biến hư thành thực, cũng có nghĩa là Tử Vi đã bước vào Đại Đạo cảnh!

"Ong!" Đại Đạo minh động, quanh thân Tử Vi hiện ra một Hoàng Đạo Chân Long, bảo vệ y ở giữa, Pháp tắc Đế Đạo bảo vệ, tôn y như Vô Thượng Đế Hoàng vạn cổ như một!

Nếu không phải Tử Vi đặc biệt che giấu động tĩnh đột phá, nếu không, chỉ e sẽ chấn động cả Tứ Hải!

"Phu quân lại đột phá rồi…" Ở một động phủ khác, Nữ Oa, Tây Vương Mẫu và Hậu Thổ ba bóng dáng mỹ lệ ngồi đối diện nhau, cảm nhận động tĩnh này, nhìn nhau một cái, trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Thực lực Tử Vi càng mạnh, các nàng trong lòng càng hoan hỷ!

Thậm chí!

Còn vui hơn cả việc tu vi của chính mình đột phá!

Cứ như vậy!

Tốn mất cả mấy trăm năm, dị tượng đầy trời mới dần thu liễm, nguyên khí dần khôi phục bình tĩnh, một lần đột phá cuối cùng cũng kết thúc.

Tại nơi quang hà thu liễm, Tử Vi đứng thẳng người, vung tay áo, huyền quang bùng nổ, uy nghi như Tiên Tôn thượng cổ, ngạo nghễ đứng trên đỉnh cao, nhìn xuống thiên hạ!

"Hỗn Nguyên Đệ Thất Trọng Thiên…" Lặng lẽ cảm nhận sức mạnh trong cơ thể mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần, Tử Vi

khẽ tự nhủ, thần quang trong mắt như điện, trong lòng lập tức nảy sinh một luồng hào tình vô hạn.

Dường như muốn nắm giữ toàn bộ thiên địa trong tay!

"Hô…" Khẽ thở ra một hơi, Tử Vi tĩnh tâm, trong lòng bắt đầu suy tư Đạo lộ sau này.

Hỗn Nguyên càng về sau, yêu cầu về cảnh giới ngộ Đạo càng cao, đã tốn mấy chục vạn năm mới đột phá Hỗn Nguyên Đệ Thất Trọng, nếu muốn lần nữa đột phá Hỗn Nguyên Đệ Bát Trọng, không biết sẽ tốn bao nhiêu thời gian!

Có lẽ mấy chục vạn năm, thậm chí cả trăm vạn năm cũng không có gì lạ!

Cứ như vậy!

Muốn đạt Hỗn Nguyên Đệ Thập Nhị Trọng, thậm chí đột phá eo biển Thiên Đạo, trở thành tồn tại sánh ngang Thiên Đạo cảnh, chỉ e sẽ tốn vô tận tuế nguyệt!

Đối với Đại Năng Hỗn Nguyên, một lần bế quan có thể kéo dài mấy chục, cả trăm vạn năm, thậm chí vĩnh hằng, thời gian, năm tháng trôi qua chớp mắt.

Nhưng trong mắt Tử Vi, lại quá chậm chạp!

Cùng với sự phát triển của Hồng Hoang Thế Giới, Thiên Đạo càng thêm hoàn thiện, hạn chế đối với sinh linh cũng càng lúc càng lớn, muốn tu vi tiến thêm một tầng, những khó khăn phải đối mặt sẽ tăng theo cấp số nhân.

Đại Đạo tranh phong!

Chương 254

Không chỉ tranh với trời, mà còn tranh với người, tranh với chính mình!

Tranh với vạn vật!

Dù tốc độ tu vi tiến triển của Tử Vi nhanh như bay, bỏ lại các Thánh Nhân như Lão Tử phía sau, nhưng đối với y, vẫn chưa đủ.

Muốn chứng đắc Đại Đạo cảnh, khó khăn hơn y tưởng rất nhiều.

Trầm ngâm hồi lâu, Tử Vi mới thu liễm tâm thần, một lần nữa bắt đầu bế quan, củng cố tu vi… Kể từ khi Thiên Đình bình định loạn Yêu tộc, Hồng Hoang Đại Địa cuối cùng hiếm hoi bước vào một thời kỳ phát triển hòa bình.

Vạn vật sinh linh tràn đầy sinh cơ, lại còn xuất hiện vô số chủng tộc mới, nhưng không nghi ngờ gì, kẻ được hưởng lợi lớn nhất chính là Nhân tộc!

Phần lớn Vu tộc đều di cư đến U Đô Sơn ở Minh Giới, Yêu tộc thì bị Thiên Binh Thiên Tướng tiêu diệt bảy tám phần mười, giữa thiên địa một mảnh tường hòa an ninh.

Nhân tộc được cơ hội này, phát triển như tên lửa, trong vỏn vẹn mấy chục vạn năm, từng bộ lạc lớn nhỏ từ bờ Đông Hải mở rộng ra, nở rộ khắp nơi!

Bắt đầu thể hiện sự hùng mạnh, hiển lộ khí thế của Thiên Địa Chi Chủ.

Đặc biệt trong những năm này, không ít Nhân tộc tu hành "Thượng Phẩm Tử Phủ Diệu Pháp Nguyên Kinh" do Tử Vi truyền thụ, cũng xuất hiện một lượng lớn tu sĩ.

Tu vi nếu không có cảnh giới Địa Sát Thiên Cương thì cũng có, lại có những kẻ Nhân tộc có thiên phú tuyệt diễm, thổ nạp thiên địa nguyên khí, phản bản quy nguyên, thành Nguyên Thần, Đạo hạnh phản hư!

Nhân tộc phát triển càng ngày càng tốt, Nhân tộc Tam Tổ Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị thì trấn giữ bờ Đông Hải, bảo vệ Tổ Địa Nhân tộc.

Nhưng trong những năm này, Nhân tộc cũng không hề yên bình!

Kể từ lần trước Hồng Quân tại Tử Tiêu Cung nói rõ Nhân tộc là Thiên Địa Chi Chủ, mấy vị Thánh Nhân giữa thiên địa đều đã đặt ý định lên đầu Nhân tộc.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng không ngoại lệ.

Ai tụ tập được nhiều Khí Vận Nhân tộc hơn, người đó thu lợi càng lớn, tốc độ tu luyện, ngộ Đạo cũng càng nhanh.

Trước mặt Đại Đạo, không ai muốn nhường cơ hội quý báu như vậy cho người khác.

Vì thế!

Ngay cả mạo hiểm đắc tội Tử Vi cũng cam chịu!

Đây là tranh chấp Đại Đạo, không phải một chút nhân tình có thể bù đắp.

Chỉ là, khi đệ tử các giáo phái Thánh Nhân truyền bá giáo lý trong Nhân tộc, đều gặp trở lực cực lớn.

Nhân tộc trải qua những năm phát triển này, gần như đều tin tưởng Tử Vi và Nữ Oa, gần như mỗi bộ lạc đều có miếu Thánh Phụ Thánh Mẫu, muốn thay đổi tín ngưỡng của họ, thật sự không dễ dàng.

Nhưng cùng với sự trôi qua của thời gian, không ít Nhân tộc sớm

đã quên ân tình Thiên Đế ra tay cứu vớt khỏi họa diệt tộc khi đại chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc diễn ra.

Nhân tộc, lại giỏi quên!

Dần dần, dưới sự nỗ lực bền bỉ của các giáo, cũng có không ít Nhân tộc lựa chọn tin tưởng Thánh Nhân.

Cứ như vậy, giữa các bộ lạc Nhân tộc, dần dần phát sinh mâu thuẫn, hiềm khích càng sâu!

Một ngày nọ.

Tử Vi đang bế quan tu hành, nghe bên ngoài truyền đến tiếng của Phục Hy.

"Phục Hy cầu kiến Thiên Đế!" "Phục Hy?" Tử Vi mở mắt ra, thần quang trong mắt lóe lên rồi tắt.

"Phục Hy Đạo huynh, có nhàn rỗi tìm ta?" Nhìn Phục Hy trong điện, trên mặt Tử Vi lộ ra một tia ý cười, mở miệng hỏi.

Phục Hy dù sao cũng là huynh trưởng của Nữ Oa, nói theo cách thế gian là anh vợ lớn, lại có giao tình hơn trăm vạn năm, vậy nên Tử Vi không làm ra vẻ Thiên Đế.

Phục Hy nghe lời Tử Vi, lại khẽ thở dài, mở miệng nói: "Thật không dám giấu, ta ở Đại Dư Đảo bế quan đã lâu, nhưng vẫn cảm thấy tu vi không tiến triển nhiều, có lẽ cảnh giới Chuẩn Thánh, chính là điểm cuối của con đường tu Đạo của ta rồi!" Trên nét mặt, nỗi buồn bã khó che giấu.

Tu luyện vô số năm, mắt thấy đồng bối từng người đại thần thông giả, thành Thánh rồi thành Thánh, làm Tổ rồi làm Tổ.

Duy chỉ Phục Hy bị kẹt ở cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, muốn trong lòng không thất vọng, đó tuyệt đối là không thể.

Tử Vi nghe vậy lập tức bừng tỉnh, mở miệng nói: "Trước kia ta đã nói với Nữ Oa, nếu Đạo huynh bằng lòng chuyển thế vào Nhân tộc, biết đâu có thể chứng đắc một Tôn Quả Vị Chí Nhân, không biết ý Đạo huynh thế nào?" "Ta lần này chính là vì chuyện đó.

Kể từ khi chứng Đạo vô vọng ở kiếp này, có lẽ cơ hội của ta ở kiếp sau cũng không chừng." Phục Hy nói: "Chủ yếu là muốn mời Thiên Đế giúp ta một tay!" Tử Vi thấy Phục Hy tâm ý đã quyết, không khỏi ha ha cười lớn nói: "Phục Hy Đạo huynh, người một nhà, cần gì khách khí như vậy!?" "Đợi lát nữa ta tự mình hộ tống ngươi đi Lục Đạo Luân Hồi chuyển sinh!" "Được!

Đã như vậy, vậy đa tạ!" Phục Hy thấy Tử Vi nói vậy, trên mặt mới lộ ra một tia ý cười.

"Chỉ không biết chỗ Nữ Oa…" Tử Vi hơi do dự, hỏi.

Phục Hy nói: "Thiên Đế cứ yên tâm, chỗ xá muội, ta sẽ nói!" "Vậy được!" Nhanh chóng.

Tử Vi dẫn Phục Hy đến U Minh Địa Phủ, đưa y vào Lục Đạo Luân Hồi, phong ấn tu vi và ký ức của kiếp này, chuyển thế vào Nhân tộc.

Nhìn thân ảnh Phục Hy biến mất trong Lục Đạo Luân Hồi, Tử Vi cũng có chút cảm khái, đợi Phục Hy tái xuất hiện thì, sẽ là Thiên Hoàng Phục Hy!

Trở lại Hồng Hoang Thế Giới, Tử Vi liền quay về Thiên Đình, hơi trầm ngâm một lát, rồi gọi đại đệ tử Khổng Tuyên đến.

"Đệ tử bái kiến Lão Sư!" Khổng Tuyên sau khi vào Lăng Tiêu Bảo Điện, cung kính thi lễ với Tử Vi.

Trải qua những năm tích lũy này, Khổng Tuyên giờ đây thân tự có một khí độ phi phàm, tu vi cũng đã đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ!

Thực ra, trong số mấy đệ tử của Tử Vi, đại đệ tử Khổng Tuyên có tính cách giống y nhất, sát phạt quả quyết, buông thả có độ, vì thế khá được Tử Vi yêu thích.

"Sư Thúc Phục Hy chuyển thế vào Nhân tộc, ngươi lập tức đến Phong Thị Bộ Lạc, thu y làm đệ tử." Khổng Tuyên nghe vậy không khỏi giật mình, nói: "Lão Sư, Sư Thúc Phục Hy đang yên đang lành, bỗng nhiên chuyển thế sao?" Phải biết rằng!

Một khi chuyển thế, tất cả mọi thứ của kiếp trước đều hóa thành mây khói, tất cả đều phải bắt đầu lại từ đầu, thậm chí tu vi có thể không bằng kiếp trước, cuối cùng lại công dã tràng.

Hiểm nguy thực sự quá lớn!

Tử Vi khẽ thở dài: "Không phải vì để chứng Đạo.

Lần này đến Nhân tộc, nếu gặp đệ tử của mấy vị Thánh Nhân khác đến thu đồ, cũng không cần khách khí.

Thiên Đình ta, sợ gì Thánh Nhân?" "Vâng!" Khổng Tuyên nghe lời Tử Vi, trong lòng hơi rùng mình.

Phục Hy chuyển thế vào Nhân tộc, liên quan đến mấy vị Thánh Nhân khác, xem ra trong đó nhất định có tranh chấp lợi ích cực lớn, không thể lơ là.

Trong lòng Khổng Tuyên ý niệm chuyển động, lập tức nhận lệnh xuống hạ giới.

Trong Thiên Đình của Tử Vi có một người, là do một vũng Lôi Trạch Tiên Thiên ở phương Bắc hóa hình, tự xưng là Lôi Trạch Đại Thần.

Nhưng vì hóa hình muộn, lỡ mất ba lần cơ hội nghe giảng Đạo ở Tử Tiêu Cung, cuối cùng trong Phong Tiên Đại Điển lần trước, chính thức gia nhập Thiên Đình, làm phó quan của Tây Cực Thiên Hoàng

Thượng Cung Câu Trần Đại Đế Bắc Thần Đạo Nhân.

Trên Nhân gian Đại Địa, nếu có yêu vật lợi hại tác loạn, Lôi Trạch Đại Thần liền phụng mệnh đi trấn áp!

Phía Đông Hồng Hoang Đại Địa.

Trong Nhân tộc có một bộ lạc lớn, tên là Phong Thị Bộ Lạc.

Chương 255

Tộc trưởng Phong Thị Bộ Lạc tên là Phong Cổn, có một cô con gái nhỏ tên Hoa Tư, dáng vẻ thanh lệ tú khí, ngây thơ lãng mạn.

Một ngày nọ.

Hoa Tư một mình chơi đùa bên bờ sông gần bộ lạc, chợt thấy trên mặt đất lại có một dấu chân vô cùng to lớn, lập tức trợn tròn mắt, kinh ngạc vô cùng.

Hoa Tư bản tính hoạt bát, thích chơi đùa, thấy dấu chân, liền nhảy vào trong, dùng bàn chân nhỏ của mình bắt đầu đo dấu chân khổng lồ đó!

Nhưng không biết dấu chân khổng lồ đó là do Lôi Trạch Đại Thần để lại khi chém yêu ở nhân gian, trong đó ẩn chứa Tinh Khí Lôi Thần!

Khi Hoa Tư đo dấu chân, bị nhiễm Tinh Khí Lôi Thần còn sót lại trong đó, kết hợp tinh hoa tạo hóa của thiên địa, âm thầm kết một thai ngọc trong cơ thể.

Sau khi về bộ lạc, Hoa Tư đêm đó nằm mơ một giấc mơ kỳ lạ, sau đó không đầy một tháng, phát hiện mình lại có thai!

Hoa Tư mới mười bốn tuổi lập tức sợ hãi, vội vàng nói tin tức này cho cha mẹ mình.

Vợ chồng Phong Cổn nghe chuyện này không khỏi đại kinh thất sắc!

Phàm nữ tử Nhân tộc phải giao hợp với người mới có thai, nhưng con gái Hoa Tư của họ là trinh nữ, trinh tiết chưa phá, sao có thể mang thai được?

Nhưng sự thật bày ra trước mắt, họ không tin cũng không được!

Sau khi Hoa Tư có thai, bụng ngày càng lớn, bị người phát hiện điều khác thường!

Nếu chỉ là như vậy, với uy vọng của Phong Cổn, có thể trấn áp được.

Nhưng Nhân tộc phổ biến đều mười tháng hoài thai, Hoa Tư lại thai nghén mấy năm, không thấy chút động tĩnh nào của việc sinh nở!

Người trong bộ lạc đều cho rằng Hoa Tư mang thai nhất định là quái vật, hô đánh hô giết, nhất định phải thiêu chết Hoa Tư.

Phong Cổn khổ sở cầu xin, mới miễn cưỡng bảo vệ được tính mạng Hoa Tư, nhưng Hoa Tư vẫn trong ánh mắt dị thường của người trong bộ lạc, bị xua đuổi đi.

Cứ như vậy.

Hoa Tư một mình cô độc sống gần bộ lạc, khát thì uống nước suối, đói thì hái quả rừng, hoàn toàn nhờ cha mẹ lén lút tiếp tế một ít thức ăn, miễn cưỡng duy trì cuộc sống.

Mỗi khi gặp gian nan, Hoa Tư đều không kìm được ôm bụng âm thầm lau lệ!

Nhưng!

Nội tâm Hoa Tư vô cùng thiện lương, dù cuộc sống có khốn khổ đến đâu, cũng không một chút oán hận nào, quyết định sẽ sinh đứa bé này ra, nuôi lớn.

Đông qua hè tới, cuộc sống của Hoa Tư càng ngày càng khổ, mấy lần đều đói đến ngất đi.

Lúc thấy sắp không chống đỡ được nữa!

Bên cạnh chỗ ở của Hoa Tư bỗng nhiên xuất hiện một con Thủy Kỳ Lân, bốn vó đạp mây, thân tỏa tường quang, mang theo rất nhiều

thức ăn.

Thủy Kỳ Lân mỗi ngày đều bảo vệ gần Hoa Tư, mang thức ăn và nước, tận tâm chăm sóc hai mẹ con Hoa Tư!

Dần dần!

Cảnh tượng này bị người trong bộ lạc nhìn thấy, nhanh chóng truyền đi, tất cả mọi người đều đại kinh thất sắc!

Trong truyền thuyết Kỳ Lân là thiên địa thụy thú, giờ đây lại có một con Kỳ Lân chủ động chăm sóc hai mẹ con Hoa Tư, quả thực không thể nghĩ bàn.

Lúc này.

Mọi người mới bắt đầu ý thức được, thứ mà Hoa Tư mang thai có lẽ không phải yêu nghiệt, mà là một vị đại hiền bẩm sinh của Nhân tộc!

Trong Nhân tộc có truyền thuyết.

Người xưa kể rằng, đại hiền Nhân tộc sinh ra càng muộn, càng hiền năng, Hoa Tư thai nghén đã hơn mười năm, không có chút động tĩnh nào.

Nếu thật sự là như vậy, thì thai nhi trong bụng Hoa Tư, chỉ e vô cùng tôn quý!

Phong Cổn sau khi biết chuyện này, vô cùng vui mừng, vội vàng đón Hoa Tư trở lại Phong Thị Bộ Lạc, sắp xếp tộc nhân chăm sóc vô vi bất chí!

Con Thủy Kỳ Lân đó vẫn như thường lệ, mỗi ngày ngậm linh quả, đút Hoa Tư ăn, khiến vô số Nhân tộc khen ngợi không ngớt.

Mười hai năm thoáng chốc trôi qua!

Một ngày nọ.

Hoa Tư đột nhiên cảm thấy bụng đau đớn không ngừng, như có một tiểu đông tây đang không ngừng đạp đá, tộc nhân lập tức vừa kinh vừa mừng, bắt đầu đỡ đẻ cho nàng!

"Oa… oa…" Kèm theo từng tiếng khóc trong trẻo, Hoa Tư cuối cùng cũng sinh hạ một hài nhi.

"Ong!" Nam anh này vừa xuất hiện, lập tức dẫn động vô tận dị tượng!

Trời giáng kim liên, đất phun cam tuyền, cầu vồng bay hoa, vàng leo ngọc tráng, khắp hư không.

Không chỉ vậy.

Một đạo tử sắc quang hoa từ ngoài vực giáng xuống, nhập vào cơ thể hài nhi, ẩn ẩn hóa ra hình dạng một ngũ trảo kim long, lượn lờ giữa thiên địa, phát ra từng trận tiếng long ngâm trong trẻo!

Tiếng khóc của hài nhi tuy không lớn, nhưng lại vang vọng xa xăm, chấn động nửa nhỏ Hồng Hoang Đại Địa, trong trẻo vô cùng in sâu vào óc vô số tiên linh.

"Chuyện gì vậy?" "Tiếng khóc của hài nhi ở đâu?!" "…" Khi nghe tiếng khóc của hài nhi, vô số tiên linh mặt lộ vẻ kinh ngạc, đều quay sang nhìn xung quanh, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Nhân tộc có đại hiền giáng thế?" Một số đại thần thông giả diễn Thiên Cơ, lập tức thấy cảnh tượng hài nhi giáng sinh, trong lòng ẩn ẩn sinh ra mấy phần suy đoán.

Hài nhi do Hoa Tư sinh hạ, chính là chuyển thế của Phục Hy!

Gần như cùng lúc, mấy vị Thánh Nhân giữa thiên địa đều có cảm ứng.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Lão Tử chợt mở mắt ra, lộ ra một đôi mắt già nua, tự nhủ: "Phục Hy chuyển thế vào Nhân tộc, Thiên Đế không biết lại có mưu tính gì…" Hơi trầm ngâm lát, liền gọi đệ tử Huyền Đô đến, phân phó: "Huyền Đô, Nhân tộc có đại hiền xuất thế, lập tức đến thu y làm đệ tử!" "Vâng, Lão Sư!" Huyền Đô Đại Pháp Sư đáp một tiếng, vội vàng hóa thành độn quang bay về phía Nhân tộc.

"Hy vọng có thể kịp!" Lão Tử khẽ thở dài, lại nhắm mắt lại.

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện tu vi Lão Tử lại có tiến triển trong những năm này, đạt Hỗn Nguyên Ngũ Trọng Thiên viên mãn!

Tốc độ tu luyện của y, không thể nói là không thần tốc!

Thậm chí!

Còn nhanh hơn Tử Vi không ít, hoặc có thể hơn.

Dưới ảnh hưởng âm thầm của Thiên Đạo, quyền hành lớn, áp chế Tử Vi, phù trợ Thánh Nhân, khiến tu vi của mấy vị Thánh Nhân trong những năm này đều đột phá mạnh mẽ… Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi khoanh chân trên vân sàng, vận chuyển Nguyên Thần, chợt cảm ứng biến hóa của Thiên Cơ, tâm niệm vừa động, lập tức biết nguyên nhân.

"Quảng Thành Tử, nay Nhân tộc Phong Thị Bộ Lạc có đại hiền sắp xuất thế, lập tức đến thu đồ, không thể chậm trễ!" "Vâng!" Quảng Thành Tử, thủ lĩnh Thập Nhị Kim Tiên, nghe lời Nguyên Thủy, vội vàng đáp lời, hóa thành một đạo độn quang bay đi… Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Chương 256

Thông Thiên Giáo Chủ đang giảng Đạo chợt dừng lại, ánh mắt xuyên thấu hư không vô tận, nhìn về phía Hồng Hoang Đại Địa.

Đa Bảo Đạo Nhân không kìm được hỏi: "Lão Sư, có chuyện gì vậy?" Thông Thiên quay đầu, phân phó: "Đa Bảo, mau đến Nhân tộc Phong Thị Bộ Lạc, thu cháu của tộc trưởng làm đồ đệ." "Vâng vâng!" Đa Bảo nghe vậy vội vàng gật đầu, cái thân thể béo tròn đó lạch bạch đi về phía ngoài Bích Du Cung.

Không chỉ Tam Thanh, mà Tiếp Dẫn Chuẩn Đề phương Tây cũng đều phái người, đến Phong Thị Bộ Lạc, muốn thu Phục Hy làm đệ tử!

Khi Phục Hy vừa mới đản sinh không lâu, thân ảnh Khổng Tuyên xuất hiện tại Phong Thị Bộ Lạc, trên người tản ra một luồng đạo vận tiên gia.

Thấy Khổng Tuyên đột nhiên xuất hiện, Phong Cổn không khỏi giật mình, vội vàng nói: "Xin hỏi vị tiên trưởng tiên danh, vì sao lại đến bộ lạc của ta?" Khổng Tuyên nghe vậy, mỉm cười nói: "Ta là đại đệ tử Khổng Tuyên dưới trướng Thiên Đế, nay đặc biệt phụng lệnh Thiên Đế đến, thu đứa bé nhà ngươi làm đệ tử." "Vâng!" "Phụng lệnh của Thánh Phụ sao?" "Đúng rồi, ta nhớ ra rồi, bức họa thượng tiên treo trong từ đường của tộc, giống hệt vị tiên trưởng này!" "…" Một nhóm người xì xào bàn tán, nhìn Khổng Tuyên, đều một vẻ kính sợ.

Phong Cổn hít sâu một hơi, nói: "Thì ra là Khổng Tuyên thượng tiên, chúng ta không biết tôn hiệu của thượng tiên, thật sự tội đáng vạn chết!" Khổng Tuyên khẽ lắc đầu, nói: "Không sao!" Phong Cổn biết Khổng Tuyên đến bộ lạc là để thu hài nhi của Hoa Tư làm đệ tử, vì thế vội vàng sai người bế Phục Hy ra, đưa đến trước mặt Khổng

Tuyên, nói: "Tiên trưởng xin xem, hài nhi vừa mới sinh của tiểu nữ đó, đã được tiên trưởng nhìn đến, xin ban cho một cái tên đi!" Khổng Tuyên khẽ thở dài, nói: "Gọi là Phục Hy đi!" Không lâu trước đó, Phục Hy là một đại thần thông giả cấp bậc Chuẩn Thánh, nhưng chớp mắt lại trở thành một hài nhi như vậy, ngược lại còn làm đệ tử của mình, thật sự khiến y có chút không quen.

Đợi khi y giải phong ký ức kiếp trước cho Phục Hy, gặp lại, lại nên xưng hô thế nào?

Sư điệt, sư phụ?

Chẳng lẽ tự ai nấy gọi?!

"Sư tôn, thật làm khó ta a…" Khổng Tuyên nhìn tiểu Phục Hy, không khỏi thầm than trong lòng một câu.

"Phục Hy…" Phong Cổn lặp lại tên Phục Hy một lần, nói: "Tiên trưởng đường xa đến, không bằng dừng chân ở nhà tranh của ta đi!" Khổng Tuyên vừa mở miệng, bỗng nhiên trong lòng sinh cảm ứng, ánh mắt nhìn về phía xa, tự nhủ: "Lời Lão Sư quả thật không sai chút nào!" "Tộc trưởng cứ đi trước, ta sẽ đến sau!" Dứt lời!

Tiên quang trên người Khổng Tuyên chợt lóe, thân ảnh lập tức biến mất giữa thiên địa.

Đợi đến khi y tái xuất hiện thì, đã ở bên ngoài Phong Thị Bộ Lạc.

Không lâu sau, thấy từng đạo lưu quang từ khắp nơi, một đường xuyên phá thiên cương đại khí, mục tiêu đều rõ ràng, tất cả đều là Phong Thị Bộ Lạc!

"Huyền Đô, Đa Bảo, Quảng Thành Tử, Dược Sư… người của bốn giáo thật sự đều đã đến!" Khổng Tuyên khẽ cười, chợt cất tiếng quát lớn: "Chư vị Đạo hữu muốn đi đâu vậy?!" Bỗng nhiên nghe thấy một đạo thanh âm, Quảng Thành Tử và bốn người kia đều đại kinh!

“Khổng Tuyên!” Khi phát hiện thân ảnh Khổng Tuyên, sắc mặt cả bốn đều hơi biến đổi, đều có chút không tự nhiên.

Khổng Tuyên ánh mắt bình tĩnh nhìn mấy người, mở miệng nói: “Ta thấy chư vị Đạo hữu vẻ mặt vội vàng, không biết vì sao?” Dứt lời.

Cũng không đợi mấy người trả lời, lại nói: “Chẳng lẽ vì muốn thu Phục Hy của Nhân tộc làm đệ tử, bần đạo khuyên chư vị hãy đi đâu thì quay về đó đi!” Nghe lời Khổng Tuyên, Huyền Đô Đại Pháp Sư trầm giọng hỏi: “Khổng Tuyên Đạo huynh, chúng ta đều đã lĩnh sư mệnh, nay ngay cả mặt Phục Hy còn chưa thấy, Đạo huynh nói vậy đuổi chúng ta đi, e rằng có chút không thỏa đáng chứ!” “Không sai, Đạo hữu làm như vậy, chẳng phải quá bá đạo rồi sao!” Quảng Thành Tử mặt lạnh, nhìn Khổng Tuyên từ xa, ngữ khí có chút không thiện ý nói.

Đa Bảo Đạo Nhân của Tiệt Giáo thì là một người béo tròn, trên khuôn mặt béo tròn cũng nặn ra mấy phần ý cười, như thể vĩnh viễn cũng sẽ không tức giận, hì hì nói: “Khổng Tuyên Đạo huynh, ta thấy chúng ta đều đường xa đến, không bằng để ta nhìn xem đứa bé đó?” Khổng Tuyên ánh mắt quét qua mấy người, thần sắc lãnh đạm nói: “Phục Hy là người của Thiên Đình ta, nay tuy chuyển thế vào Nhân tộc, nhưng đã bị ta thu làm đệ tử, các ngươi hãy dẹp bỏ ý định đó đi!” “Về đi, ta tiễn các ngươi về!” Quảng Thành Tử nghe vậy lạnh lùng hừ một tiếng, nói: “Thu đồ thì thu đồ, nhưng có từng đặt ta vào mắt không?!” Bản thân xuất thân từ Xiển Giáo, lại là đại sư huynh Xiển Giáo, thủ lĩnh Thập Nhị Kim Tiên, bình thường quen bá đạo, thấy Khổng Tuyên ngăn cản, lập tức có chút không vui.

“Ồ?

Quảng Thành Tử, khẩu khí nói chuyện không nhỏ, không biết đã

học được mấy phần bản lĩnh của Nguyên Thủy?!" Khổng Tuyên đứng chắp tay, nhìn Quảng Thành Tử, không hề để ý nói.

"Ngươi!

Cuồng vọng!" Quảng Thành Tử bản tính nóng nảy, bị Khổng Tuyên nói vậy, lập tức đại nộ, lông mày dựng ngược, quát: "Đừng có sỉ nhục Xiển Giáo ta!" Trong sát na!

"Ong!" Quảng Thành Tử vỗ hai tay, liền lấy ra Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Phiên Thiên Ấn, pháp lực hùng hồn quán chú vào trong, vừa gặp ngoại khí liền bạo trướng đến kích thước ức vạn trượng, như một Thái Cổ Thần Sơn, mang theo ức vạn quân thần lực, nặng nề giáng xuống thân Khổng Tuyên!

Phiên Thiên Ấn vừa xuất hiện, thiên địa biến sắc, hư không vỡ nát, cả bầu trời đều tối sầm!

Phiên Thiên Ấn đó, thực ra càng giống một viên gạch!

Trong thần thoại Phong Thần, Phiên Thiên Ấn là một hung khí, liên tục đánh chết Kim Quang Thánh Mẫu, Hỏa Linh Thánh Mẫu của Tiệt Giáo, có thể nói là "khắc tinh của Thánh Mẫu".

Quảng Thành Tử vừa ra tay, đã thể hiện tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ mạnh mẽ!

"Tiểu kỹ điêu trùng!" Đối mặt với công thế của Quảng Thành Tử, thần sắc Khổng Tuyên bất biến, sau lưng huyền quang chợt lóe, lập tức sinh ra năm đạo quang hồng khổng lồ đỏ trắng xanh vàng đen.

Trong đó một đạo chân quang thủy hành màu xanh biếc ầm ầm quét tới phía trước, như thiên trụ giáng xuống, trực tiếp trói buộc Phiên Thiên Ấn đó, trấn áp ở bên trong!

Nước biếc cuồn cuộn luân chuyển, không ngừng không nghỉ, lấy nhu khắc cương, liên tục xung kích Phiên Thiên Ấn khiến nó lăn lộn,

gần như mất kiểm soát!

"Không ổn!" Quảng Thành Tử thấy vậy, không khỏi âm thầm kêu hỏng, thần sắc lại càng thêm hung ác, hai tay hư không nắm một cái trước người, trong tay lập tức xuất hiện hai thanh bảo kiếm một xanh một đỏ!

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thư Hùng Kiếm!

"Xuy lạp!" Quảng Thành Tử tay nắm Thư Hùng Kiếm, mạnh mẽ vung về phía trước, lập tức chém ra hai đạo kiếm quang xanh đỏ, ầm ầm xé rách đại khí, như hồng cầu bay ngoài trời, ngang nhiên chém về phía Khổng Tuyên!

Cả bầu trời đều bị cắt ra hai khe hở đen tối khổng lồ!

"A!" Thấy Thư Hùng Kiếm trong tay Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên không khỏi lạnh lùng rên một tiếng, chân quang kim hành sau lưng lập tức quét ra, trong nháy mắt quét lên kiếm khí đang chém tới, tiêu tan trong ngũ hành!

Ngũ Hành Chân Quang, quét sạch vạn vật ngũ hành dưới trời!

"Ong!" Ngay sau đó, Khổng Tuyên trong cơ thể bay ra một đạo huyền quang, hiển nhiên là một viên hoàn hai màu đen trắng, mờ mịt hỗn độn, tản ra từng trận nguyên từ chi lực!

"Rắc!" Nguyên Từ Hoàn khẽ chấn động, liền từ trong đó bắn ra vô số đạo nguyên từ tiên quang, phiêu phiêu miểu miểu, như khói mây, nhanh chóng bắn về phía Thư Hùng Kiếm trong tay Quảng Thành Tử.

"Tranh!" Thư Hùng Kiếm bị nguyên từ tiên quang bắn trúng, lập tức phủ lên một tầng ánh sáng màu xám, suýt nữa rơi khỏi tay Quảng Thành Tử.

Nguyên từ chi lực, khắc chế tất cả pháp bảo loại binh khí trong

thiên hạ, uy năng Thư Hùng Kiếm giảm mạnh!

"Ầm ầm ầm!" Ngũ sắc tiên quang sau lưng Khổng Tuyên quét ra, lập tức như trời nghiêng đất lật, tinh hà đảo ngược, cả thiên địa đều đang kịch liệt chiến đấu, cuồn cuộn ép về phía Quảng Thành Tử!

"Ngươi!" Quảng Thành Tử thấy cảnh tượng này, không khỏi mặt đầy kinh hãi, vội vàng bay về phía xa, muốn tránh né.

Nhưng tốc độ ngũ sắc tiên quang cực nhanh, trong khoảnh khắc đã đến trước người Quảng Thành Tử, hung hăng đâm vào người y.

Chỉ nghe một tiếng va chạm nặng nề của nhục thể trầm muộn truyền đến, Quảng Thành Tử khẽ quát một tiếng, ngã oạch từ trên trời xuống, đập cho mặt mày lấm lem!

Nếu không phải trên người có Tử Thụ Tiên Y, chỉ e y sẽ bị thương không nhẹ!

"Đáng ghét!" Quảng Thành Tử bao giờ từng chịu thiệt lớn như vậy trước mặt người khác, cả khuôn mặt đều thành màu gan heo, lúc xanh lúc trắng, quát lớn về phía Huyền Đô và những người khác không xa: "Chư vị Đạo huynh, lúc này không ra tay thì còn đợi đến bao giờ?

Chẳng lẽ muốn đợi xem bần đạo làm trò cười sao?!" "Ai!" Huyền Đô Đại Pháp Sư nghe vậy, không khỏi khẽ thở dài, lần này y đang gánh vác nhiệm vụ của Lão Tử, nếu cứ thế xám xịt quay về, làm sao bàn giao với Lão Tử?!

"Khổng Tuyên Đạo huynh, đắc tội rồi!" Huyền Đô quát: "Bần đạo lĩnh giáo bản lĩnh của Đạo huynh!" Lời vừa dứt, y liền lấy ra Huyền Đô Tử Phủ Kiếm, chân đạp Bắc Đẩu Thiên Cương, bước đi theo Huyền Cơ Chính Pháp, khẽ vung về phía Khổng Tuyên!

"Tranh!" Kèm theo một tiếng kiếm ngâm trong trẻo, Tử Phủ Kiếm

phát sáng, vô số đạo văn Đại Đạo trên đó phát sáng, lập tức bay ra một đạo kiếm quang màu tím dài ức vạn trượng.

Đạo kiếm quang đó như tử khí đông lai, đường đường chính chính, hùng hậu vô cùng, thế lớn lực trầm, chiếu rọi cả trường không đều sinh ra vô số tử sắc quang hoa, nhìn qua mỹ luân mỹ hoán!

Uy lực của một kiếm này, còn trên cả công thế của Quảng Thành Tử!

Bản thân Huyền Đô là Nhân tộc, thiên phú ngộ tính đều hạng nhất, theo Lão Tử học Đạo nhiều năm, sớm đã bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh!

Huống chi!

Trong lòng Huyền Đô cũng âm thầm chứa một luồng khí, muốn xem đại đệ tử Khổng Tuyên của Thiên Đế, Tây Phương Hỏa Linh Đại Đế trong truyền thuyết, rốt cuộc lợi hại đến mức nào!

Đều là tu vi Chuẩn Thánh, có thể mạnh hơn bao nhiêu?!

Là môn đồ Thánh Nhân, bất kể là ai, trong lòng đều có một luồng ngạo khí!

"Ầm ầm ầm!" Đối mặt với công thế của Huyền Đô, thần sắc Khổng Tuyên bất biến, ngũ sắc tiên quang sau lưng luân chuyển, ầm ầm chuyển động, lực lượng ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ tương sinh tương khắc, luân chuyển không ngừng, có vĩ lực không thể nghĩ bàn!

Chương 257

Từng đạo kiếm quang đó đâm vào ngũ sắc tiên quang, lập tức phát ra tiếng nổ long trời lở đất!

Quang khí vô cùng khuếch tán, xé rách thiên địa thương khung, hóa thành vô số luồng hạt năng lượng cao bắn ra, bay về bốn phương tám hướng!

"Ong!" Khổng Tuyên thúc đẩy Nguyên Từ Hoàn trong tay, lập tức bắn ra từng đạo nguyên từ tiên quang, một mảnh xám mờ, như khói mây chuyển động, dường như bất chấp hạn chế của thời gian và không gian, rơi về phía Tử Phủ Kiếm trong tay Huyền Đô!

"Thái Thanh Nhất Khí, Huyền Quang Bất Diệt!" Huyền Đô biết nguyên từ tiên quang lợi hại, vội vàng khẽ quát một tiếng, trong tay đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ lạ, đồng thời dùng ngón tay vuốt lên Tử Phủ Kiếm.

Trên thân kiếm lập tức sinh ra vô tận tử sắc quang hoa, chiếu rọi hư không, hình thành một tầng pháp lực kết tinh đặc biệt, bao phủ Tử Phủ Kiếm!

Nguyên từ tiên quang rơi lên Tử Phủ Kiếm, bị một tầng huyền quang ngăn cản, uy lực không khỏi giảm mạnh, lại không có hiệu quả mạnh mẽ như vậy nữa.

Khổng Tuyên thấy vậy, không khỏi âm thầm kinh ngạc: "Lại có đạo thuật như vậy?!" Khẽ cười, trong tay hư không nắm một cái về phía trước, trong lòng bàn tay lập tức xuất hiện một cây quạt lông ngũ sắc, rũ xuống năm màu đỏ trắng xanh vàng đen.

Lúc này quạt lông ngũ sắc lại có chút khác biệt so với trước kia, trên đó khảm năm viên linh châu, là do Khổng Tuyên trải qua nhiều

năm luyện hóa, đưa Ngũ Hành Linh Châu hòa nhập vào quạt lông tiên, càng tăng thêm uy năng của nó!

Đương nhiên.

Cả hai có thể hợp có thể phân, Ngũ Hành Linh Châu cũng có thể tùy thời lấy xuống sử dụng độc lập!

"Hô!" Quạt lông ngũ sắc vừa vung lên, giữa thiên địa lập tức bùng phát ngũ sắc phong bão che trời lấp đất, lực lượng ngũ hành sôi trào, kim kịch liệt hỏa, hậu thổ thanh mộc, nước biếc cuồn cuộn, chiếu rọi cả bầu trời thành ngũ sắc sặc sỡ!

Không chỉ vậy!

Trong ngũ sắc phong bão, lại ẩn chứa năm viên linh châu, như năm điểm tinh mang, mang theo thần uy ngút trời, đâm về phía Huyền Đô!

Cảm nhận sự khủng bố của công thế đó, Huyền Đô không khỏi biến sắc, gào lớn một tiếng, trong cơ thể lần nữa tuôn ra một đạo huyền quang, hiển nhiên là một tôn Bát Quái Tử Kim Lô, từ từ xoay chuyển, rũ xuống từng đạo tử kim chi quang, vững vàng bảo vệ thân thể Huyền Đô ở bên trong!

"Ngâm!" Tử Phủ Kiếm trong tay liên tục vung vẩy, không ngừng chém ra từng đạo tử sắc kiếm mang, như tinh hà trường hồng, sâu sắc chém vào ngũ sắc phong bão!

Không chỉ Huyền Đô, Khổng Tuyên vừa ra tay, liền bao phủ những người còn lại vào trong công thế.

Sắc mặt Dược Sư Tôn Giả phương Tây hơi biến đổi, trong tay xuất hiện mười tám viên xá lợi màu vàng, dưới sự thúc đẩy của pháp lực, lập tức bay lên thiên khung.

"Ầm!" Kim sắc quang khí phun ra, từng viên xá lợi đều bạo trướng, biến thành kích thước ức vạn trượng, như mười tám viên

Thái Cổ tinh thần màu vàng, không ngừng nghiền nát, lăn lộn, thấy ngũ sắc tiên quang xung quanh đều bị đánh tan!

Trên khuôn mặt béo tròn của Đa Bảo Đạo Nhân cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, trong miệng lớn tiếng kêu: "Khổng Tuyên Sư huynh, chúng ta có lời gì thì nói chuyện đàng hoàng, hà tất phải tức giận lớn như vậy chứ!

Ai ui…" Bỗng nhiên thảm kêu một tiếng, Đa Bảo Tháp bị đánh bay ra ngoài, một sợi lôi quang giáng xuống người Đa Bảo Đạo Nhân, đánh cho y bật cao lên, thể hiện sự linh hoạt không phù hợp với thân hình!

Khổng Tuyên thu Hỗn Độn Hồ Lô, ánh mắt nhìn về phía bốn người, lãnh đạm nói: "Sớm về Đạo phủ đi!

Còn dám dây dưa, đừng trách ta thật sự không khách khí nữa!" Nghe lời Khổng Tuyên, sắc mặt bốn người đều vô cùng rực rỡ!

Quảng Thành Tử tâm cao khí ngạo, lúc này mặt mày lấm lem, một vẻ mặt u ám, nhưng dám giận mà không dám nói!

Bốn kẻ đó đều không địch lại Khổng Tuyên, giờ còn có thể làm gì?

Sắc mặt Dược Sư Tôn Giả phương Tây cũng vô cùng không tự nhiên.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhìn Khổng Tuyên, lại khẽ thở dài, mở miệng nói: "Đạo huynh quả thật có bản lĩnh, Huyền Đô tự thấy không bằng!" Đa Bảo Đạo Nhân thì ôm mông vừa bị đánh, trong miệng lẩm bẩm nói: "Khổng Tuyên Đạo huynh, ra tay cũng hơi nặng!" Khổng Tuyên nhìn Đa Bảo Đạo Nhân, cũng có chút cạn lời, đây thật sự là đại sư huynh Tiệt Giáo sao?

Thật đúng là cây hài.

"Xin lỗi không phụng bồi!" Khổng Tuyên lãnh đạm nhìn mấy

người một cái, bước một bước ra, thân hình thoáng chốc biến mất không thấy!

"Đáng ghét!" Thấy thân ảnh Khổng Tuyên biến mất, Quảng Thành Tử mới nộ quát một tiếng, một chưởng hung hăng đập xuống đất.

Không lâu sau khi đại chiến giữa Khổng Tuyên và bốn người Huyền Đô kết thúc.

"Các ngươi lập tức đến Tử Tiêu Cung ngoài trời!" Giọng Hồng Quân già nua, không mang chút cảm xúc nào, bỗng nhiên xuất hiện giữa không trung tại tai Tử Vi và những người khác.

"Tử Tiêu Cung lại mở, xem ra là muốn bàn bạc việc Nhân Hoàng?" Trong Đại La Thiên, Tử Vi nghe giọng Hồng Quân, ánh mắt hơi lóe lên, trong lòng đã có mấy phần suy đoán.

"Phu quân, Lão Sư lại muốn triệu hoán thiếp sao?" Nữ Oa từ bên cạnh đi tới, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc, nhìn Tử Vi nói.

Tử Vi nghe vậy, khẽ cười, nói: "E rằng là vì việc Nhân tộc, ta đi đây!" Lập tức triệu hồi Thiên Đế ngọc liễn, một đường xuyên phá Hỗn Độn, bay về phía Tử Tiêu Cung!

Không chỉ Tử Vi, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên và cả Tiếp Dẫn Chuẩn Đề phương Tây cũng đều tự mình xuất phát.

Nhanh chóng!

Mọi người đều đến Tử Tiêu Cung ngồi xuống.

Hồng Quân ngồi khoanh chân trên vân sàng, khí tức phiêu diêu bất định, nhìn xuống phía dưới mọi người, mở miệng nói: "Mọi người đã tề tựu." Lão Tử ngồi ở vị trí chủ trì dẫn đầu mở miệng nói: "Không biết Lão Sư lần này triệu chúng ta đến Tử Tiêu Cung, có việc gì muốn phân phó?" Những người khác nghe vậy đều nhìn về phía Hồng Quân trên Đạo đài.

Hồng Quân nghe vậy, mở miệng nói: "Lần trước ta đã từng nói, Nhân tộc là Thiên Địa Chi Chủ, tụ tập thiên địa khí vận!

Dưới đại thế Thiên Đạo, sẽ có Tam Hoàng Ngũ Đế xuất thế, chiếm giữ Nhân tộc khí vận.

Ngoài ra, cũng nên có tám vị Nhân Hoàng Chi Sư!" "Hôm nay triệu tập các ngươi đến, chính là để bàn bạc việc Tam Hoàng Ngũ Đế." "Tam Hoàng Ngũ Đế?" "Nhân Hoàng Chi Sư?!" Nghe lời Hồng Quân, Lão Tử và những người khác đều sắc mặt khẽ động, trong lòng âm thầm trầm ngâm.

Thảo nào Phục Hy chuyển thế vào Nhân tộc lại sinh ra dị tượng thiên địa kinh người như vậy, xem ra là Nhân Hoàng được trời định.

Nhân tộc là Thiên Địa Chi Chủ, nếu có thể chiếm giữ vị trí Nhân Hoàng, thậm chí Nhân Hoàng Chi Sư, thi hành Đạo giáo hóa, tất nhiên có thể nhờ đó mà đạt được Thiên Đại Khí Vận!

Thậm chí!

Vì việc Tam Hoàng Ngũ Đế, không chừng có thể làm suy yếu lực ảnh hưởng của Tử Vi đối với Nhân tộc, có lợi cho Thánh Nhân thống trị thiên địa.

Tam Hoàng Ngũ Đế, là một cuộc tranh giành giữa các Thánh, giữa các Thánh và Tử Vi!

Trong chốc lát.

Tất cả những người có mặt trong lòng đều trở nên sôi sục, danh ngạch Tam Hoàng Ngũ Đế và Nhân Hoàng Chi Sư, cũng muốn tranh giành một phen!

Có tổng cộng tám người, danh ngạch lại nên phân phối thế nào?

Trong lòng tất cả mọi người đều có những suy tính riêng.

Chuẩn Đề mắt đảo một vòng, không biết nghĩ gì, ha ha cười nói: "Theo ta thấy, chúng ta ở đây có tổng cộng tám người, danh ngạch Nhân Hoàng, không bằng mỗi người chiếm một vị, thế nào?" Lời Chuẩn Đề vừa dứt, Nguyên Thủy bên cạnh lạnh lùng hừ một tiếng, nói: "Chuẩn Đề, ngươi là người phương Tây, vì sao cứ mưu cầu khí vận của Đông Phương ta, làm như vậy có hơi quá đáng rồi sao!?" "Không sai!" Thông Thiên Giáo Chủ cũng mở miệng nói: "Đây là việc của Đông Phương ta, Tây Phương đừng xen vào nữa!" "…" Nghe lời hai người, Chuẩn Đề không khỏi sắc mặt biến đổi, vội vàng nói: "Hai vị Đạo huynh lời này sai rồi, Đạo Tổ đã triệu ta và Sư huynh đến, thì nói rõ vị trí Nhân Hoàng, Tây Phương ta cũng có phần, sao có thể cự tuyệt ngoài cửa chứ?" Không thể không nói.

Lời Chuẩn Đề nói cũng có chút lý, nếu không phải việc của hai người, Đạo Tổ hà tất phải triệu hoán?

Nguyên Thủy không ngừng châm biếm nói: "Tây Phương quả là có kế hay, mỗi người chiếm một danh ngạch, Tây Phương chẳng phải có tổng cộng hai cái, có thể chiếm được lợi lớn sao?" "Nguyên Thủy Sư huynh, lời nói thật vô lý." Chuẩn Đề biện bác nói: "Nếu Tây Phương ta chỉ chiếm giữ một danh ngạch, chẳng phải thiệt lớn rồi sao?

Duy có một người phân phối một danh ngạch, làm như vậy mới là công bằng nhất!" "Hừ!" Nguyên Thủy nghe vậy, không khỏi lạnh lùng hừ một tiếng, trong lòng lại càng thêm chán ghét hai người phương Tây.

Lão Tử lại không nói một lời, cau mày thật sâu.

Y nhìn xa hơn hai người này, Tử Vi thân là Thiên Đế, dã tâm bừng bừng, một lòng muốn đưa cả Hồng Hoang, thậm chí mấy vị Thánh Nhân đều nằm trong phạm vi quản hạt của mình, há sẽ dễ dàng trao

lợi ích cho người khác?

Hy vọng đừng quá tham lam thì tốt!

Thấy mọi người cãi vã không ngừng, Hồng Quân chợt mở miệng nói: "Phế lập Nhân Hoàng, đều cần dùng Nhân tộc Khí Vận Chí Bảo Không Động Ấn, vật này giao cho Tử Vi quản lý, đến lúc đó chủ trì việc Nhân Hoàng!" Dứt lời.

Chương 258

Hồng Quân vung tay áo, một kim sắc bảo ấn bay đến trước mặt Tử Vi.

"Không Động Ấn?" Tử Vi tiếp nhận Không Động Ấn, cảm nhận khí tức vô hình phi thường ẩn chứa trong đó, không khỏi thần sắc khẽ động.

Những năm này y không ít lần tìm kiếm Không Động Ấn, nhưng vẫn luôn không phát hiện tung tích của vật này, thì ra đã bị Hồng Quân thu đi!

Có Không Động Ấn trong tay, trong việc định lập Nhân Hoàng, Tử Vi tiên thiên đã chiếm giữ ưu thế nhất định.

Hồng Quân bằng lòng giao Không Động Ấn cho y, cũng từ một mặt nào đó cho thấy, hiện tại y vẫn bảo lưu một tia ý thức còn sót lại!

"Ý thức của bần đạo sắp bị Thiên Đạo phong cấm lần nữa, chuyện này chỉ có thể giúp ngươi đến đây thôi!" Quả nhiên.

Khi Tử Vi đang nghĩ trong lòng như vậy, giọng Hồng Quân chợt vang lên trong đầu y.

"Không lâu nữa, ý thức của bần đạo sẽ bị trấn áp lần nữa, đợi lần sau tái xuất hiện thì, ta liền không phải ta nữa!" Tử Vi trong lòng khẽ động, bề ngoài lại không chút biến sắc.

So với Tử Vi, sắc mặt của mấy vị Thánh Nhân khác, thật không dễ coi!

Vốn dĩ tu vi của họ không bằng Tử Vi, hiện tại Không Động Ấn có thể phế lập Nhân Hoàng lại bị Tử Vi nắm giữ, thật sự có chút không ổn!

“Được rồi, chuyện này cứ thế đi, việc Tam Hoàng Ngũ Đế, các ngươi tự mình thương lượng là được!” Bất kể Lão Tử và những người khác nói gì, Hồng Quân sau khi giao Không Động Ấn cho Tử Vi, để lại một câu nói như vậy, thân hình liền biến mất không thấy.

“Cung tiễn Lão Sư!” Lão Tử và những người khác đồng loạt mở miệng.

Đợi đến khi thân hình Hồng Quân biến mất, Tử Vi vẫn chưa mở miệng cuối cùng cũng nói: “Tam Hoàng Ngũ Đế, Thiên Địa Nhân Tam Hoàng ta muốn!

Những cái khác thì chia đi!” Ngữ khí đầy ý bá đạo, tràn ngập một vẻ không dung nghi ngờ.

“Ngươi!” Nghe lời Tử Vi, mấy người đều sắc mặt đại biến.

Tử Vi vừa mở miệng đã đòi ba vị trí Nhân Hoàng, cũng quá bá đạo rồi!

Trong Tam Hoàng Ngũ Đế, Tam Hoàng đối với sự phát triển của Nhân tộc là quan trọng nhất, chiếm giữ bảy tám phần Khí Vận Công Đức, nếu đều bị Tử Vi muốn, thì còn gì nữa?!

Lập tức!

Nguyên Thủy liền nói: “Thiên Đế, hành sự như vậy, chẳng phải quá bá đạo rồi sao!” “Không sai, một người, sao có thể chiếm ba vị trí Nhân Hoàng!” Chuẩn Đề càng thần sắc kích động, nói: “Đối với chúng ta, quá bất công rồi!” Thông Thiên Giáo Chủ nhìn Tử Vi một cái, lại quét mắt nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ bên cạnh, không khỏi khẽ lắc đầu.

Lúc này, nói gì cũng không có ích!

Với thực lực của Tử Vi, cộng thêm Nữ Oa và Hậu Thổ, nếu thật sự muốn làm một chuyện, gần như không có chuyện gì không làm

được!

Huống chi Không Động Ấn còn nằm trong tay Tử Vi.

Tử Vi ánh mắt quét qua mấy người, lãnh đạm nói: "Chia sao?" "Bản Đế chiếm một vị Nhân Hoàng, Nữ Oa và Hậu Thổ mỗi người chiếm một vị, chẳng phải là ba vị trí Nhân Hoàng sao?" Tử Vi dừng lại, cười lạnh nói: "Hoặc là, Tam Hoàng Ngũ Đế, tất cả đều do Thiên Đình ta bao trọn?" Trong chốc lát!

Một luồng uy áp khủng bố từ trên người Tử Vi tản ra, tràn ngập từng tấc không gian, Đế uy như biển!

Nguyên Thủy và những người khác nghe vậy đều biến sắc.

"Trước kia các ngươi che đậy Thiên Cơ, tính toán trẫm, trẫm chưa tính sổ, ngược lại được voi đòi tiên!" Tử Vi ánh mắt lạnh lùng quét nhìn mấy người, không nói nữa, dẫn đầu bước ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Nữ Oa và Hậu Thổ một trái một phải, theo sát bên người y, trên mặt cười đều lộ ra vẻ vui mừng, mắt đẹp phát sáng!

Vừa rồi Phu quân của các nàng, thật quá bá đạo!

Trong quá trình đó, không một ai trong số Lão Tử mở miệng, tất cả đều ngậm chặt miệng!

Thực lực Tử Vi thật sự quá khủng bố, ai cũng không muốn làm chim đầu đàn, nếu thật sự bị Tử Vi ghi hận, sẽ không có quả ngon ăn.

Đợi Tử Vi đi khỏi, mấy người mới lục tục rời khỏi Tử Tiêu Cung.

"Đại ca, xin dừng bước!" Lão Tử đang định rời đi, lại bị Nguyên Thủy gọi lại.

Quay đầu nhìn Nguyên Thủy, Lão Tử mở miệng nói: "Nhị đệ có

việc gì sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ thở dài, nói: "Đại ca, huynh cũng thấy rồi, Tử Vi đó thật sự bức người!

Cứ như vậy, lợi ích của Thánh Nhân chúng ta sớm muộn cũng bị một người khống chế, đối với chúng ta thật sự rất bất lợi a!" Lão Tử nghe vậy cũng thở dài, nói: "Đúng là không sai.

Thế của Tử Vi quá lớn, tuyệt không phải một hai người chúng ta có thể kháng cự, trừ phi chúng ta hợp lực, có lẽ mới có một tia hy vọng.

Nếu ba huynh đệ chúng ta không phân gia…" Nói đến đây, trên nét mặt Lão Tử bỗng nhiên hiện lên mấy phần cảm khái.

Sắc mặt Nguyên Thủy cũng hơi có chút không tự nhiên, nói: "Tất cả đã là chuyện cũ rồi, Đại ca hà tất phải làm vậy.

Từ lần biệt ly trước, Đại ca đã lâu không về Côn Luân Sơn, không bằng lần này cùng ta đi, tiện thể về đó xem, đúng lúc bàn bạc việc đối phó Tử Vi." "Cũng được!" Lão Tử gật đầu.

Trong Hỗn Độn, bên trong Thiên Đế Ngọc Liễn.

Hậu Thổ dựa vào lòng Tử Vi, hiếu kỳ nói: "Phu quân, Không Động Ấn trong tay người, phế lập Nhân Hoàng đều do người quyết định, vì sao phải để lại năm danh ngạch Ngũ Đế?" "Đem Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc tất cả đều nằm trong sự khống chế của Thiên Đình ta không phải tốt hơn sao?" Nữ Oa bên cạnh khẽ mở môi son, cũng nói: "Không sai, điều Hậu Thổ muội muội nói, chính là điều thiếp muốn hỏi.

Chủ động nhượng ra danh ngạch Ngũ Đế, không giống phong cách hành sự của Phu quân a!" Nghe lời hai nữ, Tử Vi không khỏi ha ha cười lớn, nói: "Hiểu ta nhất, chính là hai vị phu nhân vậy!" "Nhân tộc có Tam Hoàng Ngũ Đế xuất thế không sai, nhưng phần lớn công đức

khí vận, đều tập trung vào Tam Hoàng, ngũ Đế còn lại chỉ chia được một nửa khí vận nhỏ, bỏ đi cũng không sao!" "Quan trọng nhất là!" "Việc Tam Hoàng Ngũ Đế, có thể kéo vào kiếp!" "Nhập kiếp?" Hậu Thổ và Nữ Oa nhìn nhau một cái, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, đồng thanh hỏi: "Nhập kiếp gì?" "Thiên Cơ bất khả tiết lộ!" Tử Vi ha ha cười lớn, mở miệng nói.

Cái gọi là nhập kiếp!

Tự nhiên chính là Phong Thần Đại Kiếp!

Chỉ có thần tiên tự thân phạm sát giới, mới có thể dính líu nhân quả Nhân tộc, bị cuốn vào Phong Thần Đại Kiếp!

Đây cũng sẽ là kế hoạch của Tử Vi chống lại các Thánh, từng chút một đưa thế lực vào hệ thống quản lý của Thiên Đình, bước quan trọng nhất!

"Ai nha, nói nhanh đi!" Thấy Tử Vi lại giữ bí mật, hai nữ lập tức có chút không vui.

Hậu Thổ càng ôm lấy cánh tay Tử Vi, lắc qua lắc lại.

Nữ Oa một đôi mắt đẹp như nước mùa thu đầy vẻ đáng thương, cầu xin: "Phu quân, nói cho thiếp đi!" Cũng chỉ trong không gian riêng tư kín đáo như vậy, khi không có bất kỳ người ngoài nào ở đó, các nàng mới bỏ đi dáng vẻ nữ thần cao quý thường ngày, trước mặt Tử Vi, lộ ra một mặt tiểu nữ nhi hiếm thấy, không ai biết đến.

"Muốn biết sao?" Tử Vi ánh mắt nhìn về phía hai nữ, cười nói: "Vậy phải đồng ý với ta một điều kiện." "Điều kiện?" Nghe lời Tử Vi, ánh mắt Nữ Oa và Hậu Thổ đều lộ vẻ kinh ngạc.

"Điều kiện..." Tử Vi khẽ cười, chợt mở miệng.

Rồi sau đó!

Mắt thường có thể thấy, sắc mặt Nữ Oa và Hậu Thổ dần dần đỏ bừng, tựa như trái đào chín mọng, má hồng rực, mặt tựa hoa đào!

Thậm chí đến gốc tai cũng đỏ bừng, cảm giác má như bị lửa đốt.

Yêu cầu mà Tử Vi vừa đề ra, quả thực quá đỗi táo bạo, cả hai đều chưa từng... quả thật có chút xấu hổ.

Nữ Oa đỏ mặt, nhìn Tử Vi nói: "Phu quân, sao có thể như vậy chứ..." Tử Vi nhìn Nữ Oa, cố ý trêu đùa nói: "Có thể đề ra mà." Kỳ thực y cũng cố ý trêu chọc Nữ Oa và Hậu Thổ, chứ cũng không thật sự có ý gì.

Không ngờ, Hậu Thổ lại chợt nghiến răng, nói: "Được, thiếp thân cùng Nữ Oa tỷ tỷ đáp ứng phu quân!" "Thật sao?" Tử Vi nghe lời Hậu Thổ nói, ngược lại ngây người, lập tức cười nói: "Tốt lắm, không được hối hận..." "Hậu Thổ muội tử... ta chưa đồng ý mà!" Nữ Oa trợn mắt há mồm nói, đúng là 'kết giao bằng hữu bất cẩn', bị Hậu Thổ trực tiếp kéo xuống nước.

Chương 259

Trong khi chư Thánh đang bàn bạc công việc ở Tử Tiêu Cung, trong Nhân tộc, Phục Hy ngày một trưởng thành.

Là một Đại Thần Tiên Thiên chuyển thế, Phục Hy biểu hiện ra trí tuệ và Ngộ tính kinh người, tuổi còn nhỏ đã cực kỳ bất phàm.

Đặc biệt, theo Phục Hy lớn lên, toàn bộ bộ lạc Phong Thị, thậm chí toàn bộ Khí Vận Nhân tộc đều bắt đầu dần dần tụ tập trên người Phục Hy, khiến Mệnh cách của y đạt đến trình độ vô cùng tôn quý!

Phục Hy càng khiêm tốn học hỏi các loại tri thức cũng như cách thức xử lý sự vụ trong Nhân tộc, giúp ông ngoại Phong Cổn xử lý việc trong bộ lạc ngăn nắp trật tự!

Cuối cùng.

Khi Phục Hy trưởng thành, y đã kế nhiệm Phong Cổn, trở thành Tộc trưởng bộ lạc Phong Thị.

Sau khi nhậm chức, Phục Hy dồn nhiều tâm tư hơn vào việc phát triển Nhân tộc, nhanh chóng phát hiện ra một vấn đề lớn!

Trong Nhân tộc, thường có rất nhiều người thân cận giao hợp, thậm chí huynh muội kết duyên, con cháu do những gia đình như vậy sinh ra đa số đều ngu dốt khôn cùng, thậm chí chết non.

Do đó, Phục Hy đã thay đổi tập tục hôn nhân, định ra luật lệ nhân luân, chủ trương lễ tiết hôn nhân nam sính nữ giá.

Đồng thời quy định phàm là người thân cận, chú bác huynh đệ, cô dì tỷ muội, không được kết thành phu thê, từ đó về sau, con cháu si ngốc trong bộ lạc ít đi rất nhiều!

Thời gian trôi qua, việc thân cận giao hợp đã trở thành chuyện xấu

vi phạm nhân luân, bị mọi người khinh bỉ!

Phục Hy vốn là Chuẩn Thánh chuyển thế, tuy rằng tất cả mọi thứ của kiếp trước đều bị phong cấm, nhưng trong cõi u minh tự có một loại Linh tính luôn tồn tại.

Y thấy bốn mùa thay đổi luân phiên, cây cỏ một năm một vòng (tươi tốt rồi héo úa), chợt trong lòng có điều cảm ngộ.

Tuy Nhân tộc sống theo lối mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ, nhưng lại không biết đông lạnh hè nóng.

Thế là!

Phục Hy ngẩng lên quan sát thiên tượng, cúi xuống khảo sát địa lý, sáng tạo ra Lịch Pháp Thiên Can Địa Chi, dùng để định ra thời tiết khí hậu!

Mười Thiên Can là Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý!

Mười hai Địa Chi là Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi!

Từ đó về sau, Nhân tộc bắt đầu dùng phương pháp Can Chi để ghi năm, làm ra lịch Lục Thập Giáp Tý, ghi chép biến hóa của trời đất, nhật nguyệt, để làm đạo lý cho mọi vật.

Phục Hy còn căn cứ vào pháp Thiên Can Địa Chi, trên cơ sở kết dây ghi chép cổ xưa, phát minh ra một loại ký hiệu mới, dùng để ghi chép sự vật của Nhân tộc.

Một năm mùa đông.

Trời lạnh đất đóng băng, dưới sự vận chuyển của Pháp tắc Vũ trụ, Thái Dương Tinh đạt đến vị trí xa Hồng Hoang Đại Địa nhất, nhiệt lượng truyền đến Hồng Hoang Thế Giới ít đi rất nhiều!

Trời đất một màu bạc phủ kín.

Thời tiết như vậy đối với Tiên linh căn bản không đáng kể, nhưng đối với đa số Nhân tộc, lại không nghi ngờ gì là tai họa diệt vong.

Thời tiết lạnh lẽo như thế, dù có đốt lửa sưởi ấm, cũng chỉ có thể co ro trong nhà chống chọi cái lạnh, mỗi ngày ăn một chút thức ăn ít ỏi.

Thế nhưng mùa đông năm đó lại đặc biệt kéo dài!

Thức ăn dần dần tiêu hao hết, người già và trẻ nhỏ chết đói, vô số gia đình tan nát.

May mắn thay mùa xuân đến, vạn vật hồi sinh.

Nhưng trong bộ lạc vẫn thiếu áo thiếu ăn, những thực vật tích trữ dùng cho mùa đông đã sớm tiêu hao hết, tộc nhân vẫn không có cơm ăn.

Phục Hy vì để giải quyết vấn đề sinh tồn của tộc nhân, khổ sở suy nghĩ, vô tình phát hiện ra loài cá sống trong nước!

"Nếu loài vật này có thể làm thức ăn cho Nhân tộc ta thì tốt rồi..." Trong đầu Phục Hy lóe lên một tia linh quang, y nhanh chóng tìm Khổng Tuyên, hỏi về điều băn khoăn trong lòng.

Khổng Tuyên nghe vậy mỉm cười nhạt nói: "Loài vật này thuộc loài có vảy, do Tứ Hải Long Tộc quản hạt, Nhân tộc có thể dùng nó làm thức ăn.

Nhưng vạn vật vạn linh, đều có số lượng.

Tuy cá trong sông không ít, nhưng cũng không đủ cho Nhân tộc dùng, không thể đánh bắt cá tận diệt!" Nghe lời Khổng Tuyên, Phục Hy gật đầu, hỏi: "Vậy phải làm sao?" Khổng Tuyên nói: "Có thể dẫn dắt tộc nhân nuôi thả cá trong ao hồ, bắt lớn giữ nhỏ, loài cá sẽ không

còn mối lo tuyệt chủng!" Phục Hy trở về bộ lạc sau đó, bắt đầu truyền thụ kỹ năng nuôi cá, đánh bắt cá cho tộc nhân, bắt đầu dẫn dắt số lượng lớn Nhân tộc đánh bắt cá!

Không chỉ vậy!

Phục Hy bắt chước nhện giăng tơ, dệt ra tấm lưới đánh cá đầu tiên của Nhân tộc, dùng để đánh bắt cá.

Sau khi có được, y lại thay đổi kiểu lưới, có thể dùng để săn bắt dã thú!

Cứ như vậy, người trong bộ lạc Phong Thị không còn phải lo lắng về chuyện thức ăn nữa.

Theo thời gian trôi qua, không ít dã thú được tộc nhân nuôi nhốt, thuần hóa, cũng trở thành thức ăn, điều kiện sống của Nhân tộc ngày càng tốt.

Sau đó, Phục Hy thấy tộc nhân cả ngày ngoài việc săn bắt dã thú, hái quả dại ra, thì liền về nhà đi ngủ, cuộc sống vô cùng khô khan.

Thế là y lại tinh tâm phát minh ra các nhạc khí đơn giản như đàn huân, cầm sắt, đồng thời soạn nhạc sáng tác ca dao, tạo ra các hoạt động giải trí sơ khai, làm phong phú đáng kể đời sống của con người.

Có một lần khi ra ngoài, y phát hiện trên vách đá cheo leo, có những dây leo nhỏ đan xen, gió mạnh thổi qua, sẽ phát ra âm thanh ù ù, y cảm hứng sâu sắc từ đó.

Sau khi trở về, Phục Hy đã phát minh ra cây cổ cầm đầu tiên của Nhân tộc, được đặt tên là Phục Hy Cầm!

Theo thời gian trôi qua, tiếng hiền năng của Phục Hy dần dần truyền bá rộng rãi, thu hút rất nhiều bộ lạc nhỏ xung quanh, tất cả đều nương tựa vào y!

Uy vọng của Phục Hy ngày càng lớn, các bộ lạc xung quanh đều quy phục, trở thành Nhân tộc Cộng Chủ đúng như tên gọi!

Trong khắp vũ trụ, bốn phương đều phục tùng!

Tuy nhiên!

Theo thời gian trôi qua, trong lòng Phục Hy lại càng có một cảm giác, dường như trên người y, vẫn còn một tia Cơ Duyên chưa đến.

Như sương mù vậy, luôn vấn vương không thể xua tan.

Cuối cùng, một ngày nọ, Phục Hy không nhịn được cảm giác phiền muộn trong lòng, đã kể sự bối rối này cho Lão sư Khổng Tuyên của mình.

"Lão sư, đệ tử có một việc không hiểu, gần đây tổng giác đắc tâm phiền ý loạn, dường như có một việc chưa hoàn thành, nhưng không biết vì sao?" Nghe lời Phục Hy, Khổng Tuyên không khỏi mỉm cười nhạt nói: "Quả nhiên không hổ là người mang Thiên Mệnh, trở về đi!

Thời cơ đến, Cơ Duyên tự khắc sẽ đến!" Phục Hy biết Lão sư của mình tu vi bất phàm, vì vậy cực kỳ tin phục, y đã đè nén sự bối rối trong lòng xuống, trở về tộc kiên nhẫn chờ đợi.

Đợi Phục Hy rời đi sau đó, Tử Vi vung tay một cái, trong lòng bàn tay liền xuất hiện hai đạo lưu quang, tỏa ra từng trận tinh thần quang huy, chính là Hà Đồ và Lạc Thư!

Vung tay một cái!

Hà Đồ Lạc Thư liền hóa thành một đạo quang mang biến mất không thấy đâu.

Không lâu sau.

Một đêm nọ.

Phục Hy dường như trong lòng có điều cảm ứng, trực tiếp đi ra

ngoài bộ lạc, bất tri bất giác đã đến bên bờ sông!

Chương 260

Ngẩng mắt nhìn lên, lập tức thấy bầu trời sao trong veo không vẩn đục, chằng chịt, tạo thành từng hoa văn huyền diệu vô cùng, dường như ẩn chứa một loại chân lý nào đó giữa trời đất.

"Vũ trụ tinh không... vì sao lại sắp xếp theo hình dạng như vậy?" "Chu Thiên Tinh Thần, mặt trời mọc, mặt trăng lặn, trong đó dường như ẩn chứa một quy luật nào đó?" "..." Dần dần, Phục Hy rơi vào trầm tư.

Không biết đã qua bao lâu, chợt một tiếng nổ lớn vang trời, mặt nước sông lớn chợt nổ tung, sóng vỗ bờ, cuộn ngàn lớp tuyết!

Một con Long Mã dài vảy rồng, khí tức cổ xưa tràn ngập, toàn thân lấp lánh như ngọc trắng xuất hiện.

Điều đặc biệt nhất là.

Trên lưng Long Mã cõng hai vật phẩm sáng chói, chính là Hà Đồ và Lạc Thư!

Vừa nhìn thấy Long Mã, trong lòng Phục Hy liền khẽ động, y vô thức giơ tay vẫy một cái, thu Hà Đồ Lạc Thư vào tay, bắt đầu tham ngộ đạo lý bên trong.

"Ong!" Phục Hy không ngừng cảm ngộ lý lẽ âm dương trời đất, huyền cơ biến hóa trên hai kiện Pháp bảo, suy tư vô vàn biến hóa giữa trời đất, mối liên hệ giữa Chu Thiên Tinh Thần và Hồng Hoang Đại Địa.

Vài năm thời gian thoáng qua, Phục Hy một mặt quản lý sự vụ trong bộ lạc, một mặt suy nghĩ khắc khổ, khổ sở tham ngộ đạo lý huyền cơ ẩn chứa trong hai bảo vật Hà Đồ Lạc Thư!

Thời gian trôi qua, Phục Hy cuối cùng cũng triệt để hiểu rõ, y ngẩng lên quan sát thiên tượng, cúi xuống khảo sát đại địa, quan sát vân thú và nghi thức địa lý!

Lấy gần gũi thân mình, lấy xa vật bên ngoài, để thông đạt đức của thần linh, để phân loại tình của vạn vật!

Y đã sáng tạo ra, có tính cách mạng, các quẻ Bát Quái như Càn, Đoái, Khôn, Ly, Chấn, Tốn, Khảm, Cấn!

Bát Quái phối hợp lẫn nhau lại biến thành Lục Thập Tứ Quái, dùng để giải thích vô vàn biến hóa âm dương, huyền lý thiên cơ giữa trời đất!

Người tinh thông Bát Quái có thể dựa vào sự cảm ngộ đối với tám loại sự vật tự nhiên giữa trời đất như trời, đất, gió, sấm, nước, lửa, núi, hồ, để suy diễn Thiên Cơ, tránh hung tìm lành, quả thực huyền diệu dị thường!

Bát Quái này vừa xuất hiện, người tài năng trong Nhân tộc có thể nhờ đó không ngừng suy diễn, tránh được rất nhiều thiên tai nhân họa!

Sau khi tham ngộ ra Bát Quái, Phục Hy không khỏi kích động cười lớn, có thuật Bát Quái này, sự phát triển của Nhân tộc về sau sẽ ngày càng tốt.

Lúc đó, Hà Đồ Lạc Thư trong tay y tự động bay ra, hóa thành hai đạo lưu quang rực rỡ bay về phương xa.

"..." Phục Hy ban đầu hơi kinh ngạc, lập tức liền phản ứng.

Hai kiện bảo vật này chắc chắn là do Lão sư Khổng Tuyên của y sắp xếp, trong lòng y lập tức cảm ân đội đức!

Nhanh chóng!

Phục Hy đã vô tư bắt đầu phổ biến pháp Bát Quái mà mình sáng

tạo ra trên Nhân tộc đại địa.

Nhân tộc học được thuật Bát Quái, cuối cùng không còn sợ hãi thiên tai, cuộc sống đã cải thiện rất nhiều.

Nhưng thời gian trôi qua, cũng bộc lộ ra một số vấn đề trong pháp Bát Quái đó, đó là thuật Bát Quái này là Tiên Thiên Bát Quái vô cùng tinh thâm, huyền diệu vô cùng, tiết lộ Thiên Cơ quá nhiều!

Người bình thường thi triển thuật này thường sẽ gặp phản phệ của Khí Vận, mỗi lần thi triển, sẽ bị một trận ốm nặng!

Ảnh hưởng lớn đến thọ mệnh, dễ chết yểu.

Thậm chí những lúc nghiêm trọng, sẽ liên lụy hậu nhân, dẫn đến gia tộc suy bại, thậm chí huyết mạch đoạn tuyệt!

Cứ như vậy, Nhân tộc tu hành thuật Bát Quái ngày càng ít.

Phát hiện ra vấn đề này sau đó, Phục Hy lại tốn rất nhiều tâm tư, diễn giải sắp xếp lại Tiên Thiên Bát Quái, cải tạo thành Hậu Thiên Bát Quái đơn giản hơn, thích hợp cho tất cả mọi người học tập tham ngộ, và không hề có chút nào phản phệ.

Nhưng Hậu Thiên Bát Quái cũng có khuyết điểm.

Dùng Hậu Thiên Bát Quái để suy diễn Thiên Cơ, chỉ có thể đạt được quẻ tượng rất mơ hồ, dẫn đến pháp này kém xa Tiên Thiên Bát Quái về độ tinh xác, thường xuất hiện rất nhiều sai sót.

Nhưng vạn sự vạn vật, đâu có gì thập toàn thập mỹ, đối với Nhân tộc thì Hậu Thiên Bát Quái đã đủ dùng.

Đến lúc đó, trong lòng Phục Hy cũng có cảm ứng, thời gian y làm Nhân Hoàng sắp hết.

Y bắt đầu tìm kiếm Nhân tộc Cộng Chủ kế nhiệm, để truyền lại vị trí của mình, hy vọng người đó có thể dẫn dắt Nhân tộc lên một đỉnh

cao hơn!

Đến lúc đó, y cũng công đức viên mãn.

Thiên Giới, Đại La Thiên.

Tử Vi ngự trị trên Lăng Tiêu Bảo Điện, xa xa nhìn Hồng Hoang Đại Địa, trong mắt lộ ra từng tia từng sợi quang huy, trong khoảnh khắc y đã hiểu rõ mọi việc trong Nhân tộc, biết con đường Nhân Hoàng của Phục Hy đã gần như viên mãn.

Nghĩ đến đây, Tử Vi liền nhìn về phía một lão giả đang đứng thị vệ phía dưới, mở miệng phân phó: "Thái Bạch Kim Tinh, hạ giới một chuyến, triệu kiến Trung Thiên Mậu Thổ Đại Đế đến gặp ta." Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy liền vội vàng cúi sâu một lễ, cung kính nói: "Bệ hạ yên tâm, lão thần sẽ đi ngay!" Vừa dứt lời, Thái Bạch Kim Tinh liền rời khỏi Thiên Giới, một mạch bay về phía Hồng Hoang Đại Địa.

Không lâu sau.

Một đạo lưu quang liền bay từ bên ngoài vào, đáp xuống đất hóa thành hình dáng Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử nhìn Tử Vi phía trên, hành lễ nói: "Vi thần bái kiến Bệ hạ!" Tử Vi gật đầu, nói: "Trấn Nguyên, nay Phục Hy chuyển thế nhập Nhân tộc, con đường Nhân Hoàng đã viên mãn, bất cứ lúc nào cũng có thể thành Thiên Hoàng chi vị, nhưng cơ duyên của Hồng Vân lại thiếu sót." "Ý của Bệ hạ là?" Trấn Nguyên Tử nghe lời Tử Vi, không khỏi vừa kinh vừa mừng nói.

"Bản Nguyên của Hồng Vân kiếp này có khiếm khuyết, trên người nhân quả ràng buộc quá nặng, chỉ có tẩy rửa hết nhân quả trên người, chuyển thế nhập Nhân tộc, chứng đạo Địa Hoàng Nhân tộc, mới có một tia khả năng chứng đạo." Tử Vi trầm giọng nói: "Vậy thì do

ngươi hộ tống y chuyển thế nhập Nhân tộc đi!" "Đa tạ Bệ hạ!" Trấn Nguyên Tử nghe Tử Vi sắp xếp, không khỏi đại hỉ.

Nay Bản Nguyên của Hồng Vân có khiếm khuyết, tu vi sớm đã suy thoái xuống Đại La Kim Tiên, và kiếp này không thể nào có thêm nửa điểm cơ hội tiến bộ, chuyển thế nhập Nhân tộc, sẽ là cơ duyên lớn nhất!

Vị lão hữu này, cuối cùng cũng có ngày được ngẩng đầu rồi!

"Đi đi!" Tử Vi nói một câu, Trấn Nguyên Tử liền vội vàng rời đi, tự mình hộ tống Hồng Vân đi hạ giới chuyển thế.

Sau khi Trấn Nguyên Tử rời đi, Tử Vi lược nghĩ một chút, lại triệu Tam đệ tử Mặc Lân của mình đến.

"Mặc Lân, Nhân Hoàng thứ hai sắp ra đời, ngươi hãy hạ giới đi, chuẩn bị phụ tá Nhân Hoàng nhậm chức!" "Lão sư, nhưng không biết Địa Hoàng sẽ sinh ở đâu?" Mặc Lân mở miệng hỏi.

"Nhân Hoàng luân phiên, Thiên Mệnh đã chuyển!

Nay Khí Vận Nhân tộc dần dần bắt đầu chuyển về vùng sông Khương Thủy, Địa Hoàng sẽ giáng thế tại đây, ngươi có thể đi tìm." "Đệ tử cẩn tuân sư mệnh!" Mặc Lân lĩnh sư mệnh, vội vàng hạ giới đi.

Sở dĩ không để Viên Liệt phụ tá Nhân Hoàng thứ hai, Tử Vi cũng có sự cân nhắc.

Viên Liệt tính tình nóng nảy, ham chiến, kỳ thực không thích hợp phụ tá Nhân Hoàng thứ hai.

Ngược lại Nhân tộc Hoàng thứ ba, chính là Vũ Hoàng, chủ đạo sát phạt, nhất định phải lập công dựng nghiệp!

Khi đó để Viên Liệt đi giáo đạo, là thích hợp nhất!

“Nhân Hoàng...” Tử Vi trở về tĩnh thất bế quan, khoanh chân ngồi xuống, trong miệng lẩm bẩm.

Giơ tay vẫy một cái, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một đạo Hồng Mông Tử Khí, tỏa ra một cỗ ý vị huyền cơ Đại Đạo!

“Ong!” Tử Vi giơ tay đánh ra từng đạo huyền quang, vô tận quang mang Pháp tắc vây quanh, sức mạnh khủng bố của Hỗn Nguyên tầng thứ bảy đang tỏa ra, y bắt đầu thi triển Đại Pháp lực vô thượng, muốn phân tách luồng Hồng Mông Tử Khí này!

Hồng Mông Tử Khí dường như có ý thức, sau khi cảm nhận được ý đồ của Tử Vi, nó kịch liệt phản kháng, bùng phát vô tận tử sắc quang hoa, muốn thoát đi!

Nhưng!

Chương 261

Trước mặt Tử Vi ở Hỗn Nguyên Đệ Thất Trọng Thiên, muốn thoát đi, chẳng khác nào kẻ si tình mơ mộng!

"Rắc!" Không biết đã qua bao lâu, trong Hư Không chợt truyền ra một tiếng rắc khẽ khàng, Hồng Mông Tử Khí trực tiếp bị chia làm ba, biến thành ba khối Tử Khí nhỏ hơn một chút.

"Ong!" Trong khoảnh khắc, giữa trời đất truyền ra một cỗ ý vị bi thương lớn lao, dường như đang bi ai một loại sự vật tiêu tan.

Ba khối Tử Khí đã bị phân tách, tuy không đủ cho một người thành Đạo, nhưng lại có thể chứng đạo Chí Nhân!

Chí Nhân, tuy không bằng Thánh Nhân.

Nhưng cũng bất hủ bất diệt, vạn cổ trường tồn, cũng không tệ chút nào!

Đợi Tam Hoàng Thiên Địa Nhân toàn bộ chứng đạo quy vị, lên Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, trong cõi u minh sẽ sinh ra nhân quả và liên hệ, có thể tiến thêm một bước cung dưỡng bảo vật này, khiến phẩm chất của nó lại thăng cấp, lại tiến một bước lớn trên con đường hướng tới Chí Bảo!

"Hỗn Nguyên Đại Đạo..." Thu lại ba luồng Tử Khí, Tử Vi liền bắt đầu trầm ngâm, suy nghĩ con đường tiếp theo.

Tu vi đã đạt cảnh giới này, tiếp theo muốn đột phá lại, thực sự quá khó rồi!

"Tuế Nguyệt Trường Hà, hiện!" Tử Vi khẽ quát một tiếng, trên đỉnh đầu sinh ra Khánh Vân, trong Hư Không xung quanh lập tức hiện ra một dòng Tuế Nguyệt Trường Hà, chầm chậm lưu chuyển, vĩnh

viễn không ngừng nghỉ!

Trên đỉnh đầu y, Đại Thiên Thế Giới Kính xuất hiện, trấn áp thời không, trong khoảnh khắc thay đổi tốc độ lưu chuyển thời gian xung quanh, làm chậm hơn gấp trăm lần!

Trong lĩnh vực thời gian như vậy, Tử Vi ngộ Đạo một năm, liền tương đương với vài trăm năm bên ngoài.

Tử Vi cũng hy vọng nhờ đó, rút ngắn thời gian ngộ Đạo!

Thời gian không chờ đợi, Thiên Cơ không đợi người!

Tuy nhiên!

Tu hành vài trăm năm như vậy, dưới sự gia tốc thời gian, cũng là vài vạn năm quang âm, nhưng tu vi của Tử Vi lại không có chút tiến bộ nào.

Một mặt là vì Thiên Đạo âm thầm ảnh hưởng, trong cõi u minh có xiềng xích quấn thân, ảnh hưởng tốc độ ngộ Đạo.

Nhưng nguyên nhân chủ yếu nhất kỳ thực không nằm ở đây.

Nếu Đại Đạo Cảnh dễ dàng đạt được như vậy, thì trên đời đã sớm có Đại Năng Đại Đạo Cảnh đi khắp nơi!

Huống hồ con đường mà Tử Vi đang đi trong đó có thể nói là khó khăn nhất, chính là Đạo Thế Giới!

Dùng vô số lực Pháp tắc, diễn hóa thế giới, không ngừng trưởng thành, đó là căn bản Đạo Hạnh, nguồn Pháp Lực của toàn thân Tử Vi.

Từ Tiểu Thiên Thế Giới cơ bản nhất, Trung Thiên Thế Giới, rồi đến Đại Thiên Thế Giới hiện tại, thậm chí tầng cao hơn là Hỗn Độn Thế Giới, thậm chí một Vũ trụ rộng lớn!

Thế giới trong cơ thể Tử Vi càng ngày càng rộng lớn, tu vi của y cũng càng cao!

Nhưng thế giới muốn trưởng thành, cần vô số lực Bản Nguyên Pháp tắc chống đỡ.

Cái gọi là Đại Đạo Tam Thiên, không phải thật sự chỉ có ba nghìn loại Pháp tắc Đại Đạo, mà là một cách khái quát, Pháp tắc chân chính có vô số loại!

Địa Thủy Phong Hỏa, Quang Minh, Hắc Ám, Thời Gian, Không Gian, Âm Dương, Thôn Phệ, Hủy Diệt, Sát Lục, Vận Mệnh, Linh Hồn, Tạo Hóa... chỉ riêng những lực Pháp tắc bình thường này, số lượng nhiều đến mức gần như không thể kể hết.

Tử Vi dù thiên tư cao tuyệt, nhưng muốn không ngừng lĩnh ngộ Pháp tắc mới, và đưa mỗi loại Pháp tắc lên một trình độ khá cao, thì đó cũng khó như lên trời!

Tiên linh bình thường lĩnh ngộ một loại Pháp tắc đã không dễ!

Lĩnh ngộ vài loại đã là tài tình tuyệt diễm!

Lĩnh ngộ mười mấy loại có thể gọi là quái thai rồi!

Tử Vi tính đến thời điểm hiện tại, lại đã lĩnh ngộ đủ ba trăm lẻ sáu loại lực Pháp tắc, số lượng này nếu truyền ra ngoài, e rằng sẽ dọa ngốc một đám người!

Chỉ có thể dùng hai từ 'biến thái' để hình dung!

Gần như đây là một giới hạn mà Tử Vi có thể lĩnh ngộ trong những năm này, muốn lĩnh ngộ thêm lực Pháp tắc mới, độ khó tăng lên theo cấp số nhân!

Sức lực một người, cuối cùng cũng có lúc cùng tận!

“Tuế Nguyệt, Vạn Cổ...” Tử Vi khẽ than một tiếng, thần quang lưu chuyển trong mắt, bắn ra hai đạo quang huy kinh người, y quyết định sáng tạo ra một môn pháp môn ngộ Đạo chưa từng có, dùng để

giúp mình ngộ Đạo.

Nếu không!

E rằng kiếp này đều không hy vọng chứng đắc Đại Đạo Cảnh!

Ngay cả đạt đến cấp độ Thiên Đạo Cảnh cũng khó khăn!

Tử Vi đỉnh đầu Đại Thiên Thế Giới Kính, Nguyên Thần chìm đắm trong trạng thái ngộ Đạo, bắt đầu hồi tưởng lại tất cả kinh nghiệm đã qua, tham khảo nhiều pháp môn, muốn từ đó bắt đầu, phát hiện linh quang mới.

"Pháp ngộ Đạo!" "Thế gian Pháp tắc tam thiên, nếu ta có ba nghìn hóa thân, mỗi hóa thân đều có thể tham ngộ Đạo pháp, tập hợp sức mạnh của mọi người, đạt được lý lẽ Đại Đạo!" "Nếu thật sự có thể thành công, không chừng có thể rút ngắn đáng kể thời gian cần để ngộ Đạo!" Trong đầu Tử Vi lóe lên vô số ý niệm, chợt y nghĩ đến thuật Tam Thế Pháp Thân, pháp Tam Thi do Hồng Quân sáng tạo và phân thân Huyết Thần Tử của Minh Hà Lão Tổ.

Vấn đề duy nhất là.

Những hóa thân này và Bản thể tư duy tương thông, đồng dạng sẽ chịu ảnh hưởng của Bản thể, vô hình trung có một loại nhân quả ràng buộc, căn bản không đạt được hiệu quả mong đợi.

Mặc dù thuật Tam Thế Pháp Thân của Tử Vi, hai người Bắc Thần và Tương Thần hóa ra, đều tương đương với những cá thể độc lập, có thể không bị ảnh hưởng để ngộ Đạo tu hành.

Nhưng đó dù sao cũng là Quá Khứ Thân và Vị Lai Thân của Tử Vi hóa thành, Tử Vi không thể tạo ra hàng ngàn phân thân như vậy!

"Tam Thế Pháp Thân..." Tử Vi trầm ngâm trong lòng, lại một lần nữa rơi vào trầm tư.

Một lần này, không biết đã qua bao lâu!

Tử Vi cuối cùng cũng mở mắt, trong đôi con ngươi đen tuyền, thần quang chợt lóe lên.

Gần như theo bản năng, đôi tay y vươn ra phía trước, không ngừng đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ dị, vô tận quang mang Pháp tắc lưu chuyển, hóa thành vạn ngàn phù hiệu, khắc ấn trong Hư Không!

"Ầm ầm!" Tuế Nguyệt Trường Hà cuồn cuộn trôi chảy, như thật vậy, phát ra tiếng nước chảy rì rào, không biết từ đâu đến, không biết đi về đâu.

Dần dần.

Trên người Tử Vi tỏa ra từng vòng hào quang trong suốt, như nước chảy vậy, bao phủ từng tấc không gian.

Pháp tắc thời gian vốn vô hình vô tướng, đã hiện ra dưới hình thức hữu hình hữu tướng, hóa thành từng đạo thần liên trật tự mắt thường có thể thấy, cuộn mình trong Hư Không, khắc ấn vào Đại Thiên!

"Ong!" Thân thể Tử Vi khẽ chấn động, từ trong cơ thể y, vọt ra từng đạo quang mang, như xuyên phá vĩnh hằng, toàn bộ bay vào Tuế Nguyệt Trường Hà.

Nếu nhìn kỹ, sẽ kinh ngạc phát hiện, trong mỗi luồng quang mang vọt ra từ cơ thể Tử Vi, đều có một bóng người Tử Vi, như hóa thân vậy!

Tuế Nguyệt Trường Hà sôi trào, những quang mang này xuyên suốt vô số năm tháng, lan tỏa khắp mỗi đoạn năm tháng lắng đọng xuống, hóa thành từng bóng người.

Nhưng!

Khác với Bản thể Tử Vi, những bóng người này hoặc là người

già, hoặc là thiếu niên, thân phận cũng rất khác biệt, Tiên linh, Yêu tộc, Quỷ quái, Nhân tộc, phàm là chủng tộc trên thế gian, hầu như đều có đủ cả!

Chương 262

Thuật này!

Tên là 'Đại Mộng Vạn Cổ', cũng có thể gọi là 'Hóa Vạn Cổ'!

Là một pháp môn nghịch thiên do Tử Vi kết hợp thuật Tam Thế Pháp Thân, hao phí vô số năm tháng sáng tạo ra.

Lấy thần ý của bản thân làm niệm, hóa ra vạn ngàn ý niệm phân thân, lần lượt tiến vào những năm tháng khác nhau, trải nghiệm vạn kiếp hồng trần!

Mỗi một ý niệm hóa thân đều không giống nhau, từ đầu đến cuối đều sẽ trải qua một đoạn nhân sinh khác nhau.

Từ những kinh nghiệm nhân sinh khác nhau đó, Tử Vi có thể đạt được vô tận cảm ngộ, cuối cùng toàn bộ hội tụ vào Bản thể, trở thành tư liệu cho việc ngộ Đạo!

Cứ như vậy, tương đương với hàng vạn Tử Vi đồng thời ngộ Đạo, tích tiểu thành đa, tốc độ ngộ Đạo sẽ vượt xa Bản tôn của Tử Vi!

Không thể không nói.

Pháp môn mà Tử Vi sáng tạo ra này, quả thực có ý tưởng kỳ diệu.

Và chỉ có người nắm giữ Pháp tắc thời gian đến trình độ vô cùng tinh thâm, mới có thể sáng tạo ra pháp ngộ Đạo độc nhất vô nhị này!

Dưới sự kiến nghị của Khổng Tuyên, Phục Hy thân là Nhân tộc đã hạ quyết tâm, quyết định dựng quốc gia, lập xã tắc, mưu cầu phúc lợi cho vạn dân thiên hạ!

Nhanh chóng.

Phục Hy liền tế trời lập quốc, để kỷ niệm mẫu thân Hoa Tư của mình, y đã thành lập quốc gia Hoa Tư gần bộ lạc, định đô ở Trần Địa, trở thành vua một nước, hoàng đế của vạn dân!

Dưới Đại Thế của Thiên Đạo, Phục Hy tại vị một nghìn tám trăm năm, sau đó quốc gia Hoa Tư lại truyền thừa một vạn tám nghìn năm, mới dần dần đi đến suy tàn.

Phục Hy tự từ bỏ vị trí Nhân Hoàng sau đó, liền đạp lên hành trình tìm kiếm Nhân tộc Cộng Chủ mới, hy vọng có thể tìm kiếm một Đại Hiền mới, để bảo vệ sự phát triển của Nhân tộc.

Thế nhưng trên vùng đất Nhân tộc, trên lưu vực gần sông Khương Thủy, có một bộ lạc cỡ trung, tên là bộ lạc Liệt Sơn.

Trong bộ lạc Liệt Sơn, có một thiếu nữ xinh đẹp, tên là Nhậm Tự.

Một ngày nọ, Nhậm Tự hoạt bát rời khỏi bộ lạc, du ngoạn ở Hoa Sơn gần đó, chợt thấy trên Cửu Tiêu có một con Ngũ trảo Thần Long bay qua, y đã cảm thụ được tinh khí Thần Long!

Trở về bộ lạc, Nhậm Tự không lâu sau đã mang thai!

May mắn thay nơi Nhậm Tự cư trú khá hẻo lánh, vì vậy cũng không nổi lên sóng gió lớn.

Nhậm Tự mang thai chín năm, cuối cùng đã sinh hạ một đứa bé bên bờ Khương Thủy.

"Ong!" Trong khoảnh khắc!

Trời giáng kim liên, đất phun cam tuyền, trong Hư Không có một con Ngũ sắc Thần Long khổng lồ cuộn mình, một đạo tử khí từ trời giáng xuống, nhập vào cơ thể đứa bé!

Nhậm Tự lấy tên bộ lạc, đặt tên cho y là Liệt Sơn Thị!

Liệt Sơn Thị vừa mới sinh ra, ba ngày đã biết nói, năm ngày đã

biết đi!

Tộc nhân trong bộ lạc nghe tin tức này lập tức kinh ngạc không thôi, cho rằng Nhậm Tự mang thai một yêu nghiệt.

Nhưng vào lúc đó.

Mọi người lại nhớ đến ví dụ của Nhân tộc Cộng Chủ Phục Hy, rồi kết hợp với dị tượng trời giáng, không ít người đều cho rằng Liệt Sơn Thị là Đại Hiền Nhân tộc trời sinh, trong lòng lập tức vừa kinh vừa mừng.

Một nhóm người vội vàng đón mẹ con Nhậm Tự vào trong bộ lạc, phái nhiều nữ tử trong tộc chăm sóc, hy vọng có thể bồi dưỡng đứa trẻ!

Năm Liệt Sơn Thị bảy tuổi, Mặc Lân cũng đã đến gần sông Khương Thủy, giơ tay chỉ một cái, hóa ra một tòa động phủ, chờ đợi Liệt Sơn Thị chủ động tìm đến.

Liệt Sơn Thị từ nhỏ thông minh, thiên tư trác tuyệt, trí tuệ của y không hề kém Phục Hy ngày xưa.

Mới chỉ mười mấy tuổi, y đã bắt đầu phụ tá tộc trưởng bộ lạc xử lý các loại sự vật, mọi người đều khen y hiền năng!

Một ngày nọ.

Liệt Sơn Thị rời khỏi bộ lạc, khi du ngoạn gần sông Khương Thủy, y chợt thấy không xa có một đạo kim quang xông thẳng trời cao, vô số bảo cái anh lạc cuộn mình, quả thực dị tượng kinh người.

Liệt Sơn Thị lập tức cảm thấy vô cùng kinh ngạc, y truy đuổi kim quang đi, đến ngoài một động phủ tiên quang lượn lờ.

Vì tò mò, Liệt Sơn Thị lặng lẽ đi vào trong động phủ, hiếu kỳ đánh giá.

Chợt.

Liệt Sơn Thị thấy trong đại điện đó, một đạo nhân trẻ tuổi khoảng hai mươi tuổi đang ngồi khoanh chân trên bồ đoàn, toàn thân tràn ngập Đạo Khí, tiên quang lấp lánh, như thần thai Tiên Thiên vậy, dường như bất cứ lúc nào cũng muốn vũ hóa phi thăng!

Đạo nhân trẻ tuổi đó, tự nhiên chính là Mặc Lân phụng mệnh đến thu đồ đệ!

"Hít!" Nhìn một màn này, Liệt Sơn Thị không khỏi đại kinh một trận.

Đây chẳng phải tiên nhân trong truyền thuyết sao?!

Không biết vì sao, trong lòng Liệt Sơn Thị không hiểu sao khẽ động, y quỳ xuống đất một tiếng "phù", trong miệng lớn tiếng nói: "Đệ tử bái kiến Lão sư!" "Ồ?

Oa nhi, ta với ngươi không quen biết, vì sao lại gọi ta là lão sư?" Mặc Lân nghe lời Liệt Sơn, quay người lại, trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt.

Liệt Sơn Thị nghe vậy hơi sững sờ, dường như có chút ngượng ngùng nói: "Lão sư ngài nhất định là vị tiên nhân đắc Đạo đó, nhất định phải nhận ta làm đồ đệ!" "Ha ha!" Nghe xong lời của Liệt Sơn Thị, Mặc Lân không khỏi cười lớn, nói: "Được, vậy ta nhận ngươi làm đồ đệ!

Hãy nhớ kỹ, Bản tôn là Tam đệ tử Mặc Lân dưới trướng Thiên Đế!

Sau này hãy theo ta học nghệ nhé!" "Đệ tử quỳ tạ Lão sư!" Liệt Sơn Thị thấy Mặc Lân đã nhận mình, không khỏi đại hỉ, vội vàng quỳ xuống khấu đầu.

Sau đó.

Liệt Sơn Thị nhỏ tuổi đã theo Mặc Lân học tập Tiên pháp, chính thức bắt đầu con đường tu hành.

Y không hổ là chuyển thế của Hồng Vân, sinh ra thông tuệ, Ngộ tính cao tuyệt, tốc độ tu luyện cũng nhanh kinh người, không hề kém Phục Hy ngày xưa.

Đặc biệt khi Liệt Sơn Thị lớn lên, y cũng dần dần biết được thân phận của Lão sư.

Tam đệ tử dưới trướng Thiên Đế!

Thân phận quả thực có chút dọa người!

Thiên Đế ngự trị trên Đại La Thiên, Lăng Tiêu Bảo Điện, nhìn xuống Tam Thiên Giới, quét ngang Cửu Trọng Thiên, chí cao vô thượng, bất hủ bất diệt.

Vô tận chúng sinh, đều tụng niệm danh hiệu Thiên Đế!

Không chỉ vậy.

Thiên Đế còn có một thân phận khác, đó là Nhân tộc Thánh Phụ!

Nay Liệt Sơn Thị bái nhập môn hạ đệ tử của Thiên Đế học nghệ, chẳng phải có nghĩa là y sẽ có khả năng trưởng thành thành Nhân Hoàng thật sự sao?

Nghĩ đến đây, toàn bộ người trong bộ lạc Liệt Sơn đều cảm thấy hô hấp dồn dập, trời đất quay cuồng, bị kinh ngạc đến ngẩn người!

Chương 263

Quả thực là đại hỉ từ trời giáng xuống!

Người trong bộ lạc ngày càng coi trọng Liệt Sơn Thị, sau đó, y dứt khoát đổi tên thành Thần Nông Thị!

Thế nhưng Nhân tộc từ khi Phục Hy giáo đạo kỹ thuật đánh cá săn bắn, định ra quy củ thân thích không được thông hôn sau đó, Nhân tộc ăn thịt nhiều hơn, thể chất trẻ sơ sinh tăng cường rất nhiều, cuộc sống ngày càng tốt!

Nhưng như vậy, lại mang đến một vấn đề mới.

Nhân tộc phát triển quá nhanh, trong thời gian ngắn ngủi vài nghìn năm, số lượng gần như tăng gấp đôi, chỉ dựa vào đánh bắt cá và săn bắn không thể thỏa mãn nhu cầu của bộ lạc.

Không ít người trong Nhân tộc lại bị đói vàng vọt gầy yếu, sự phát triển của Nhân tộc lại một lần nữa rơi vào một nút thắt.

Thần Nông Thị sau khi bái Mặc Lân làm thầy, trong lòng luôn nghĩ đến việc phát triển Nhân tộc, thấy tình trạng này, không khỏi lo lắng, muốn tìm một con đường giải quyết sinh tồn cho Nhân tộc.

Dưới sự suy nghĩ khổ sở không có kết quả, Thần Nông Thị bất đắc dĩ đành tìm đến Lão sư Mặc Lân của mình, hỏi về vấn đề này.

Mặc Lân nghe xong, giơ tay vẫy một cái, trong tay liền xuất hiện một hạt Ngũ sắc Cửu Tuệ Cốc, cười nói: "Ngươi xem?" Thần Nông Thị thấy vậy không khỏi kinh ngạc nói: "Lão sư, đây chẳng phải là thứ chim thường ăn sao, lẽ nào Nhân tộc ta cũng có thể dùng nó làm thức ăn?" Mặc Lân mỉm cười nhạt nói: "Đương nhiên có thể.

Ngươi có thể thu thập các loại ngũ cốc này để ăn, hoặc là trồng

chúng vào đất, dùng nước tưới, đợi sau khi chín, tự nhiên có thể ăn được." "Đa tạ Lão sư!" Thần Nông Thị nghe vậy đại hỉ, vội vàng bái tạ.

Sau khi trở về tộc, y vội vàng tìm một khoảng đất trống, trồng Cửu Tuệ Cốc xuống, mỗi ngày tinh tâm chăm sóc, dùng nước tưới.

Quả nhiên không sai!

Mặt trời mọc, mặt trăng lặn, nơi này đã mọc lên một cánh đồng Cửu Tuệ Cốc, Thần Nông Thị nấu chín sau đó nếm thử, phát hiện quả nhiên vị thanh đạm ngọt ngào, cực kỳ ngon!

Thế là.

Thần Nông Thị vội vàng báo cho tộc nhân phương pháp trồng trọt, tộc nhân ban đầu không tin lắm, ôm thái độ nghi ngờ thử một lần, phát hiện quả nhiên khả thi, tất cả đều đại hỉ!

Thuận lý thành chương.

Trừ người già yếu bệnh tật trong tộc, đa số tộc nhân đều bắt đầu khai hoang rừng núi, san phẳng đất đai, mạnh mẽ trồng trọt các loại cây lương thực.

Thời đại nông canh từ đây mở ra!

Đợi đến mùa thu hoạch, tộc nhân bộ lạc Liệt Sơn đã thu hoạch số lượng lớn ngũ cốc!

Những ngũ cốc này đều được tích trữ lại, cuối cùng đã giải quyết được vấn đề thiếu lương thực mùa đông.

Từ đó về sau!

Tuổi thọ trung bình của Nhân tộc tăng lên rất nhiều, từ mức trung bình hai ba mươi tuổi ban đầu, đã tăng lên bốn năm mươi tuổi!

"Tốt quá rồi!" Thấy cuộc sống của tộc nhân cải thiện rất nhiều,

Thần Nông Thị trong lòng vui mừng khôn xiết.

Linh quang trong đầu chợt lóe lên, y nhanh chóng nghĩ, vì những loại ngũ cốc này có thể trồng hàng năm, vậy nếu có thể lựa chọn thêm nhiều loại cây lương thực thích hợp cho Nhân tộc ăn, chẳng phải có thể làm phong phú đáng kể chủng loại lương thực sao?

Nghĩ đến đây, Thần Nông Thị lập tức kích động khôn xiết, cảm thấy việc này rất có thể làm được!

Nhưng.

Các loại ngũ cốc và cỏ dại vào lúc này đều lẫn lộn mọc cùng nhau, số lượng nhiều, muôn hình vạn trạng, căn bản khó phân biệt.

Cụ thể loại nào có thể ăn, loại nào không thể ăn, chỉ bằng mắt thường căn bản không thể nhìn ra!

Điều quan trọng nhất là!

Trong đó có không ít thực vật đều chứa kịch độc, độc tính cực mạnh, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng có thể bị độc chết!

Quả thực vô cùng đáng sợ.

Nhưng!

Thần Nông Thị một lòng vì sự phát triển của Nhân tộc, cũng không còn bận tâm nhiều, dù phải mạo hiểm sinh mệnh, cũng phải thử một lần!

Cứ như vậy, Thần Nông Thị thường xuyên vô tình ăn phải vật có độc, thân trúng kịch độc, cơ thể thường xuyên ở trạng thái suy yếu.

Vài lần nghiêm trọng nhất.

Thần Nông Thị trực tiếp bị độc chết ngay tại chỗ, nếu không được Mặc Lân thi triển Đại Pháp lực cứu sống lại, e rằng đã không biết chết bao nhiêu lần rồi.

May mắn thay công phu không phụ người có lòng, sau vô số lần thử nghiệm, Thần Nông Thị cuối cùng đã lựa chọn được Đạo, Thử, Tắc, Mạch, Thục từ vô số thực vật, cải thiện đáng kể đời sống của Nhân tộc, vì vậy được hậu thế kính xưng là 'Nông Hoàng Gia'!

Công lao của Thần Nông ngày càng lớn, dưới sự giáo đạo của Mặc Lân, danh tiếng dần dần truyền đi trong các bộ lạc xung quanh.

Rất nhiều bộ lạc nhỏ bắt đầu chủ động quy phục, dung nhập vào bộ lạc Liệt Sơn, bộ lạc Liệt Sơn ngày càng lớn mạnh!

Khi đó, Phục Hy đang khổ sở tìm kiếm Nhân Hoàng kế nhiệm thích hợp, sau khi nghe sự tích của Thần Nông Thị, y liền quyết định gặp mặt hậu bối có tiếng tăm rất cao trong Nhân tộc này.

Không lâu sau.

Phục Hy đã đến bộ lạc Liệt Sơn, tìm thấy Thần Nông Thị.

Sau một hồi nói chuyện, Phục Hy phát hiện Thần Nông có những kiến giải rất độc đáo về pháp tắc Nhân tộc, thâm thúy, đi thẳng vào vấn đề, sâu sắc hơn một tầng so với những gì y nghĩ.

Ngay lập tức trong lòng y đã phán định, Thần Nông Thị chính là lựa chọn Nhân Hoàng thích hợp nhất.

Hơn nữa cả hai đều xuất thân từ môn hạ Thiên Đế, bản thân mối quan hệ vô cùng thân cận, càng không có gì tốt hơn!

Phục Hy trực tiếp biểu lộ ý định của mình, mở miệng nói: "Thần Nông, ngươi có nhiều tâm đắc trong việc trị lý Nhân tộc, là Đại Hiền trời định, có thể kế nhiệm vị trí của ta, trở thành Nhân tộc Cộng Chủ thật sự!" "Tài năng của ngươi không hề kém ta, Nhân tộc giao cho ngươi, ta cũng có thể yên tâm rồi!" Phục Hy nhìn Thần Nông Thị trước mặt, vô cùng cảm khái nói.

"Vạn lần không được!" Thần Nông Thị nghe vậy không khỏi đại

kinh một trận, vội vàng lắc đầu nói: “Ta tài năng sơ sài, học thức cạn, chẳng qua chỉ là một nông phu, sao có thể đảm đương vị trí Nhân tộc Cộng Chủ này?

Xin Cộng Chủ chọn người hiền năng khác đi!” “Chính cái gọi là khi gánh vác việc lớn thì không nhường nhịn!” Phục Hy mỉm cười nhạt nói: “Ta đều thấy rõ tài năng của Thần Nông ngươi, đừng khiêm tốn nữa!” “Đợi ngươi thành thạo các việc của Nhân tộc sau đó, ta liền nhường lại vị trí Nhân tộc Cộng Chủ cho ngươi, hy vọng ngươi có thể dẫn dắt Nhân tộc trở nên càng thêm cường đại!” Thần Nông Thị vẫn còn chút do dự.

Phục Hy không khỏi khẽ thở dài, nói: “Ngươi làm ta cầu xin ngươi được không?” “Cộng Chủ sao phải thế, ta đành đáp ứng vậy!” Thần Nông thấy Phục Hy như vậy, không khỏi vừa ngượng vừa quý, vội vàng đáp ứng.

Sau khi nói rõ tình hình cho tộc nhân, từ biệt người trong bộ lạc, y đồng hành cùng Phục Hy trở về Trần Đô, bắt đầu khiêm tốn học tập trị lý sự vụ Nhân tộc!

Ban đầu có chút khập khiễng, nhưng Thần Nông Thị là ai chứ, chính là Nhân Hoàng trời định, thời gian trôi qua, y dần dần trở nên thuận buồm xuôi gió.

Sau đó.

Phục Hy hoàn toàn giao việc quản lý Nhân tộc cho Thần Nông chưởng quản, đồng thời tuyên bố mười năm sau sẽ cử hành Đại điển tế trời, cầu nguyện lên Thiên Đình, để vận nước nhận mệnh từ trời, là chính thống thiên hạ!

Ngay lập tức!

Phục Hy theo kiến nghị của Lão sư, không quản ngàn dặm đã đến

vùng Thái Sơn, bái kiến Thái Sơn Thần Chủ Kim Hồng Thị, chuẩn bị xây dựng ngũ sắc tế đàn trên đỉnh Thái Sơn.

Đỏ, trắng, xanh, vàng, đen, ngũ sắc thần thổ đại diện cho quốc gia xã tắc, vừa đúng để xây dựng tế đàn!

Tốn vài năm thời gian, ngũ sắc tế đàn cuối cùng cũng hoàn thành.

"Ong!" Trong khoảnh khắc ngũ sắc tế đàn hoàn thành, ngũ sắc tiên quang tỏa sáng, lập tức nối trời liền đất, dẫn động vô số tiên quang Cửu Tiêu rủ xuống, hình thành một đạo thiên trụ khôi hoành vô cùng khổng lồ, cao đến Tam Thập Tam Thiên!

Chương 264

Ngay cả bốn cực trời đất, bốn biển Hồng Hoang cũng đều rõ ràng có thể thấy!

Theo ngày tế tự cận kề, thủ lĩnh Nhân tộc các bộ lạc từ xa đến, tề tựu dưới chân Thái Sơn, chuẩn bị quan sát Đại điển Nhân Hoàng tế trời nhường ngôi!

Ngay cả Nhân tộc Tam Tổ cũng đã đến đỉnh Thái Sơn, để xem lễ!

Nhanh chóng.

Giờ lành đã đến, Phục Hy thần sắc trang nghiêm đứng trước ngũ sắc tế đàn, tay cầm tiên hương, bắt đầu cầu nguyện lên trời, bắt đầu Đại điển tế trời!

"Ong!" Giữa trời đất, tử khí tím ngát ức vạn dặm, trời giáng kim liên, đất phun cam tuyền, xuất hiện vô tận dị tượng rộng lớn.

Chỉ thấy một lão giả tóc trắng cưỡi thanh ngưu, toàn thân Thánh Uy tràn ngập, bên cạnh có một đạo nhân trung niên đứng hầu!

Hách nhiên chính là Lão Tử đứng đầu chư Thánh, và đệ tử duy nhất Huyền Đô Đại Pháp Sư.

"Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân!" Sau khi thấy Lão Tử, vô số Nhân tộc đều tề tề hành lễ.

"Ong!" Trong Hư Không lại một lần nữa hiện ra vô số dị tượng kinh người, vô số kim đẳng ngọc trản lớn nhỏ hiện ra giữa trời đất, chiếu rọi vô tận Thanh Không, lớn như núi non, nhỏ như hạt cải, nhìn vào mỹ lệ tuyệt trần!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cưỡi thần thú Tứ Bất Tượng từ trời giáng xuống, toàn thân Đạo Khí tràn ngập, nhìn vào tiên tư ngọc cốt,

tôn quý nghiêm nghị.

Bên cạnh y, đồng dạng đi cùng là Đại đệ tử Quảng Thành Tử!

Ngay sau đó!

"Keng!" Giữa trời đất chợt vang lên vô số tiếng kiếm ngân trong trẻo, vô số thanh sắc kiếm quang xuất hiện, hóa thành từng đóa thanh sắc kiếm liên, hội tụ thành một dòng kiếm khí trường hà mênh mông, từ Kim Ngao Đảo ngoài biển, trong khoảnh khắc giáng xuống Thái Sơn.

Chính là Thông Thiên Giáo Chủ!

Ngay sau đó, trên Tu Di Sơn ở Tây Phương Đại Địa, đã thăng lên một đóa kim sắc bảo liên khổng lồ vô cùng, vắt ngang giữa trời đất, rủ xuống vô tận kim quang bảo khí, tướng mạo rất tốt.

Thấy vài vị Thánh Nhân xuất hiện, tất cả Nhân tộc đều tinh thần chấn động, trong lòng không khỏi căng thẳng.

Ngay vào lúc đó!

"Ong!" Trong con đường ngũ sắc nối liền nhân gian và thiên giới, xuất hiện từng bóng người!

Vô số Thiên Binh Thiên Tướng hộ vệ xung quanh, chính giữa là Long liễn Thiên Đế, do chín con Chân Long kéo đi, xung quanh tiên hoàng vỗ cánh, tận hiển ý vị tôn quý.

"Thiên Đế!" "Thiên Đế đến rồi!" "Thánh Phụ!" Trong vô số tiếng hô vang đầy chấn động, Long liễn Thiên Đế giá lâm đỉnh Thái Sơn, dưới sự chú mục của vạn người, Kim đồng Ngọc nữ vén rèm kiệu.

Tử Vi thân mặc đế hoàng long bào, bước ra hiên ngang, Long tư phượng biểu, lông mày như kiếm, mắt như sao, toàn thân tràn ngập hoàng đạo không khí, tự có một cỗ khí thế uy áp bá đạo.

Thiên Đế xuất hành, tự có vô tận dị tượng sinh ra.

Tinh thần rực rỡ trời xanh, tiên vương tịnh thổ, ngân hà trăng sáng... hà quang vạn đạo, thụy khí ngàn điều, một cỗ ý vị chí cao vô thượng vĩnh hằng trải rộng giữa trời đất!

Chỉ đứng ở đó thôi, lại như trung tâm của cả vũ trụ trời đất!

Phía sau y, chính là Nữ Oa, Hậu Thổ và Tây Vương Mẫu ba vị Thiên Hậu Nương Nương!

Ba vị Thiên Hậu đều dáng người yêu kiều, dung nhan ngọc quý, búi tóc phượng, cài trâm son, đai ngọc hoa bạc, cổ ngà thêu cổ, khí tức cao quý thánh khiết không thể nhìn thẳng, tỏa ra một cỗ khí chất mẫu nghi thiên hạ.

"Bái kiến Thiên Đế, Thiên Hậu Nương Nương!" Tất cả Nhân tộc đều thần sắc kích động, vội vàng hành đại lễ quỳ bái, thành kính từ tận đáy lòng nói.

Đối với họ mà nói.

Thiên Đế, Thiên Hậu chẳng phải là ông trời trong truyền thuyết, chúa tể tam giới chúng sinh, sao lại không kích động được?!

Huống hồ Thiên Đế là Nhân tộc Thánh Phụ, Thiên Hậu Nữ Oa là Nhân tộc Thánh Mẫu, đã sáng tạo ra Nhân tộc!

Nghe lời nói của đông đảo Nhân tộc, trên dung nhan tinh xảo của Nữ Oa không khỏi nở một nụ cười nhạt, ngọc thủ khẽ vẫy một cái, lập tức đánh ra từng đạo kim sắc tường quang, nhập vào cơ thể mỗi người Nhân tộc.

Trong khoảnh khắc.

Mỗi người đều cảm thấy cơ thể nhẹ nhàng, bệnh tật ẩn trong cơ thể đều biến mất, tình trạng cơ thể cải thiện rất nhiều, tuổi thọ đều

tăng lên đáng kể!

Chư Thánh nhìn Tử Vi xuất hiện trước mắt, trên mặt lại đều lộ ra sắc mặt ngưng trọng.

Mấy năm không gặp, trong cảm nhận của họ, khí tức của Tử Vi ngày càng rộng lớn hùng vĩ, sâu không lường được, như vực sâu vậy, khó mà tưởng tượng Đạo Hạnh Pháp Lực đã đạt đến trình độ sâu sắc nào!

Đợi chư Thánh đều đã về vị trí sau đó, Phục Hy liền chính thức cầu nguyện lên trời nói: "Nay ta Phục Hy Thị là Nhân tộc Cộng Chủ, quản lý việc của Nhân tộc, công đức viên mãn, đặc biệt truyền vị Nhân Hoàng cho Thần Nông Thị!" Trong cõi u minh!

Khí Vận Nhân Hoàng trên người Phục Hy chuyển dời, toàn bộ hội tụ trên người Thần Nông!

Vào lúc này, Tử Vi cũng đã mở miệng, trầm giọng nói: "Phục Hy tại vị viên mãn, có thể chứng Thiên Hoàng chi vị Nhân tộc!

Trẫm là Tam Giới Đại Thiên Tôn, Chí Cao Thiên Đế, chúa tể vạn sự vạn vật Tam Giới Hồng Hoang, trong khắp vũ trụ, không ai không nghe lệnh Trẫm!" "Thiên Hoàng, lập!" Tử Vi vừa dứt lời, trong tay liền xuất hiện một phương kim sắc đại ấn, hách nhiên chính là Nhân tộc Chí Bảo Không Động Ấn!

"Ong!" Không Động Ấn vừa xuất hiện, Nhân Đạo Khí Vận trên đó liền hóa thành một đạo kim quang, trong khoảnh khắc nhập vào cơ thể Phục Hy!

"Ầm ầm!" Theo tiếng Tử Vi dứt xuống, trên Cửu Thiên gió mây hội tụ, sấm rền cuồn cuộn, vô số công đức kim quang hiện ra, như thác nước vắt ngang, toàn bộ rủ xuống, nhập vào cơ thể Phục Hy!

Không chỉ vậy!

“Keng...” Kèm theo từng tiếng đàn cầm trong trẻo, một đạo lưu quang chợt từ xa đến, xuất hiện trước mặt Phục Hy!

Hách nhiên chính là một cây thất sắc cổ phác bảo cầm, tỏa ra vô tận hà quang thụy khí, diễn hóa ra từng Đại Đạo diệu âm, xung quanh hiện ra các dị tượng Địa Thủy Phong Hỏa!

Thanh Long Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ Tứ Linh Khai Thiên theo tiếng đàn trầm bổng, tận hiển ý vị hoa quý.

Chính là Pháp bảo Phục Hy Cầm ngày xưa của Phục Hy!

Vô tận công đức chi quang rủ xuống, gần bảy thành nhập vào cơ thể Phục Hy, một phần nhỏ thì bị Khổng Tuyên thu đi.

Một chút công đức còn lại, thì rải rác trên người tất cả Nhân tộc!

Ban đầu Phục Hy chỉ có tu vi cấp Đại La Kim Tiên, nhưng giờ khắc này dưới sự quán chú của lực Công Đức, y không ngừng thăng tiến, nhanh chóng đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng vẫn không có dấu hiệu dừng lại chút nào!

Chuẩn Thánh Sơ Kỳ...

Chuẩn Thánh Trung Kỳ...

Lúc này, từ trong cơ thể Tử Vi vọt ra một đạo huyền quang, đột nhiên trải rộng ra, treo cao trên đỉnh Thái Sơn, tỏa ra vô cùng hà quang thụy khí, vô tận lực lượng tín ngưỡng như thủy triều trải rộng ra.

Chính là Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ!

Tử Vi nhìn Phục Hy trước mặt, mở miệng nói: “Trẫm nhân danh Tam Giới Chí Cao Thiên Đế, nay phong Nhân tộc Cộng Chủ Phục Hy làm Thiên Hoàng, địa vị chỉ kém Lục Ngự Chân Tôn, trên Ngũ Phương Thượng Đế, xưng Thái Hạo Thị, tôn là Thái Hạo Đại Đế!” “Thay Trẫm quản lý thiên hạ, tổng lý sơn hà, là Thiên tử nhân gian!”

Miệng Tử Vi ngậm lời hiến tế trời, lời nói ra biến thành thực chất, trong khoảnh khắc hình thành một phong Thánh Chỉ từ giữa không trung bay ra, lơ lửng trước mặt Phục Hy.

"Phục Hy tiếp chỉ!" Phục Hy vội vàng tiếp Thánh Chỉ, trong miệng nói lời tạ ơn.

Sau khi được phong tôn vị Thái Hạo Đại Đế, trên người Phục Hy có một đạo linh quang bay ra, trong khoảnh khắc độn nhập vào Tam Giới Chân Linh Quả Vị Đồ, hiện hóa ra.

Chương 265

Nằm ở tầng thứ tư phía trên, vị trí sát cạnh tầng thứ ba, được Ngũ Phương Thượng Đế nghiệp vị vây quanh, đại biểu vị cách Chân Tôn Đế Quân của y!

Được nghiệp vị Thiên Hoàng của Phục Hy bổ sung, Chân Linh Quả Vị Đồ tỏa ra quang mang rực rỡ, khí tức trên đó càng thêm tôn quý, khôi hoành, thần thánh, lại tiến một bước không nhỏ trên con đường hướng tới việc trưởng thành thành Tiên Thiên Chí Bảo!

Nhưng vẫn chưa kết thúc!

Tử Vi phong xong vị cách Thiên Hoàng của Phục Hy, giơ tay vẫy một cái, liền lấy ra một đạo Hồng Mông Tử Khí, tỏa ra một cỗ ý vị huyền cơ Đại Đạo!

"Hồng Mông Tử Khí!" "Một đạo Tử Khí quả nhiên nằm trong tay Thiên Đế!" "Thiên Đế lúc này lấy Tử Khí ra làm gì?!

Chẳng lẽ muốn Phục Hy thành Thánh sao?!" "..." Khi nhìn Hồng Mông Tử Khí trong tay Tử Vi, tất cả mọi người đều kinh ngạc ngây người, từng người một đều mở to hai mắt!

Công đức Phục Hy chứng đạo Thiên Hoàng tuy lớn, nhưng muốn chứng đạo Thánh Nhân, e rằng không đủ!

"Không đúng..." "Một đạo Hồng Mông Tử Khí, vì sao lại có một cảm giác tàn khuyết?" Ánh mắt Lão Tử cùng những người khác rơi vào Hồng Mông Tử Khí trong tay Tử Vi, trong mắt lại đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Họ dựa vào Hồng Mông Tử Khí để thành Thánh, đối với vật này có thể nói là vô cùng hiểu rõ, Tử Khí trong tay Tử Vi nhìn có vẻ bình

thường, nhưng lại có một cảm giác thiếu sót, mất đi một cỗ linh động chi ý, dường như bị tàn khuyết vậy!

Không đợi họ suy nghĩ quá nhiều, Tử Vi giơ tay vẫy một cái, một đạo Hồng Mông Tử Khí liền bay ra, trong khoảnh khắc nhập vào cơ thể Phục Hy.

"Ầm ầm!" Trong khoảnh khắc!

Khí thế trên người Phục Hy bắt đầu tăng lên với tốc độ cực kỳ khoa trương, gần như trong khoảnh khắc đạt đến trình độ Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Và!

Xu thế tu vi tăng lên vẫn không hề dừng lại chút nào!

"Hít!" "Chuyện gì vậy?!" "Chẳng lẽ Phục Hy thật sự muốn chứng đạo Hỗn Nguyên sao?!" Nhìn một màn này, tất cả mọi người đều kinh hãi mở to hai mắt, hô hấp cũng gần như ngừng lại!

Hiện nay Thiên Đình, đã có ba vị Đại Năng cấp Hỗn Nguyên rồi, nếu Phục Hy lại chứng đạo nữa, vậy thì sẽ có đủ bốn vị Hỗn Nguyên!

Lão Tử cùng những người khác cũng đều biến sắc, nếu Phục Hy thành Thánh, đối với họ, chỉ có hại mà không có lợi!

Nhưng bây giờ, muốn làm gì cũng không thể được nữa rồi.

Thiên Đế ở trước mặt, ai cũng không thể can thiệp vào sự lột xác của Phục Hy!

"Ong!" Dưới sự chú mục căng thẳng của vô số Tiên linh, cơ thể Phục Hy dần dần rời khỏi mặt đất, được vô cùng công đức kim quang bao bọc, ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu, từng tấc xương cốt, tạng phủ, huyết nhục trên toàn thân y đều đang thừa thụ lễ tẩy!

Không chỉ vậy!

Đạo Hồng Mông Tử Khí kia cũng dần dần dung nhập vào Nguyên Thần của Phục Hy, tẩy lễ y một lần, đồng thời đánh thức vô số ký ức phong trần của kiếp trước!

"Rắc!" Cuối cùng!

Dưới sự chú mục căng thẳng của vô số người, khí thế trên người Phục Hy mạnh mẽ bạo tăng một đoạn lớn, vừa vặn đạt đến cấp độ Hỗn Nguyên!

Phục Hy chứng đạo Quả Vị Chí Nhân, lập tức khiến giữa trời đất xuất hiện vô cùng dị tượng.

Từng đóa kim liên nở rộ khắp cả Hư Không, tử khí tím ngát ức vạn dặm, tiên âm từng trận, chúc mừng Chí Nhân xuất hiện!

Một Pháp Tướng Chí Nhân khổng lồ xuất hiện, chiếu rọi Tam Giới Thập Phương!

"Ta là Phục Hy, nay đã chứng đạo Chí Nhân, hiệu là Phục Hy Thiên Hoàng Đại Đế!" Sau khi Phục Hy chứng đạo, y liền trầm giọng nói, giải thích tôn danh Chí Nhân cho vô số sinh linh giữa trời đất.

Khi tất cả công đức kim quang giữa trời đất đều tiêu tán, Phục Hy khoanh chân hư tọa giữa trời đất, tay cầm Phục Hy Cầm, trong lòng sinh ra vạn ngàn cảm khái.

Kiếp trước kiếp này, trải qua vô số năm tháng, cuối cùng cũng đã tiến một bước!

"Chí Nhân?" "Không phải Thánh Nhân?

Trên người Phục Hy rõ ràng tỏa ra uy áp Thánh Nhân mà..." "..." Ban đầu cho rằng Phục Hy chứng đạo thành Thánh, chư tiên khi nghe lời Phục Hy nói, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Phục Hy chứng đạo không sai, nhưng chứng đắc lại là Chí Nhân, quả thực chưa từng nghe thấy!

Không cần nói, lại là thủ bút của Thiên Đế!

Điều khiến họ tò mò là, Quả Vị Chí Nhân, so với Thánh Nhân, rốt cuộc có khác biệt gì?

"Chí Nhân..." So với các Tiên linh khác, ánh mắt Lão Tử cùng chư Thánh rơi vào người Phục Hy, họ có thể nhìn thấy nhiều hơn.

Quả Vị Chí Nhân, kỳ thực cũng là một pháp chứng đạo khéo léo.

Phục Hy dùng Nguyên Thần dung hợp vào Thiên Đạo, giống như Thánh Nhân bất tử bất diệt, vạn kiếp bất ma, siêu thoát Vô Lượng Lượng Kiếp!

Điểm chưa hoàn hảo duy nhất, là pháp lực Chí Nhân không bằng Thánh Nhân, tuy rằng đồng dạng có thể mượn lực Thiên Đạo, nhưng lại chưa ngưng kết ra Hỗn Nguyên Đạo Quả, thực lực yếu hơn rất nhiều.

Không phải Thánh Nhân thật sự!

Nhưng ngay cả Quả Vị Chí Nhân, cũng đủ để dễ dàng giết vô số Tiên linh.

Tuy pháp lực không đủ, nhưng đó cũng là nói so với Thánh Nhân thật sự, nhìn khắp cả Hồng Hoang, Thánh Nhân cũng chỉ có sáu vị!

Thành tựu như vậy đã vượt xa vô số sinh linh trong Hồng Hoang!

Chứng đạo Chí Nhân, tuy sẽ chịu sự khống chế của Thiên Đạo, nhưng chút khuyết điểm nhỏ nhoi này, cơ hồ có thể bỏ qua không tính.

Rốt cuộc!

So với bất tử bất diệt, chút hạn chế ấy thật sự chẳng là gì!

Nếu truyền ra ngoài, chỉ sợ không biết bao nhiêu tiên linh, khẳng định sẽ vì một tôn vị Chí Nhân này mà tranh đến vỡ đầu chảy máu!

Dưới Thánh Nhân, đều là sâu kiến!

Câu nói này đồng dạng có thể dùng trên người Chí Nhân.

Dưới Chí Nhân, đều là sâu kiến!

Cho dù là Chư Thánh viên mãn, ở trước mặt Chí Nhân cũng giống như sâu kiến, tùy tay có thể giết!

Bên cạnh Ngũ Sắc Tế Đàn, nhìn Phục Hi chứng đạo Chí Nhân, thần tình trên mặt Nữ Oa bỗng nhiên trở nên có chút thảm thắc, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương.

Phục Hi tuy rằng chứng đạo Chí Nhân, khôi phục ký ức tiền thế, nhưng dù sao cũng là sống lại một đời, ai biết được Phục Hi còn là huynh trưởng ngày xưa nữa hay không?

Vạn nhất... vạn nhất Phục Hi chịu ảnh hưởng của kiếp này, tính cách đại biến thì sao?

Cho dù Nữ Oa thân là Thánh Nhân cao cao tại thượng, giờ khắc này cũng trở nên thập phần vô trợ, thảm thắc, yếu đuối, không khác gì một tiểu nữ hài!

Thấy Nữ Oa nhìn về phía mình, trong mắt Phục Hi cũng lộ ra vài phần phức tạp.

Khôi phục ký ức tiền thế, tự nhiên hắn nhớ rõ mình từng là huynh trưởng của Nữ Oa!

Chương 266

Nhìn Nữ Oa vẻ mặt thảm thắc vô trợ, khóe miệng Phục Hi bỗng nhiên lộ ra một tia cười.

Hắn vẫn là hắn!

Cho dù lịch kinh ngàn trăm thế luân hồi, một hoa điêu linh một hoa nở, nhưng hắn vẫn chưa từng có chút thay đổi nào. "Muội muội, nhiều năm không gặp, vẫn dáng vẻ như xưa." Nghe được huynh trưởng nhà mình nói, sự thảm thắc trong lòng Nữ Oa nháy mắt biến mất, trên mặt tràn đầy vẻ kích động, trong đôi mắt đẹp càng có lệ quang dũng động, nhịn không được mở miệng nói: "Huynh trưởng, rốt cuộc huynh đã trở lại!" "Ân, ta đã trở về!" Phục Hi đạm đạm cười, ánh mắt nhìn về phía Khổng Tuyên ở bên cạnh, cười nói: "Phục Hi tham kiến lão sư!" Khổng Tuyên nghe vậy thần sắc không khỏi có chút xấu hổ, mở miệng nói: "Tu vi chúng ta tương đương, duyên phận thầy trò đã hết, từ nay về sau cứ dùng đạo hữu tương xưng đi!" Phục Hi chứng đạo xong, Lão Tử vốn lấy cớ trấn áp khí vận Nhân tộc để giam lỏng hắn tại Hỏa Vân Động, nhưng Phục Hi chứng đạo Chí Nhân, gia nhập Thiên Đình, lại ngăn cản chỉ sợ cũng vô dụng.

Cuối cùng chỉ đành thở dài một tiếng...

Tế thiên đại điển hoàn thành xong, Thần Nông thị liền trở về tộc nội, bắt đầu quản lý Nhân tộc hiện nay.

Đồng thời, trong nhiệm kỳ của mình, Thần Nông cũng biên soạn một bộ dược điển 《 Thần Nông Bản Thảo Kinh 》!

Trong kinh thư ghi chép đặc tính các loại thảo mộc, có bộ sách này, người sau Nhân tộc đối với thảo mộc nhận thức rõ ràng hơn rất nhiều, đại đại giảm thiểu tình huống ngộ độc do ăn nhầm!

Theo thời gian trôi qua, Nhân Hoàng chi vị của Thần Nông thị cũng sắp đi đến cuối con đường, chuẩn bị đem vị trí truyền xuống, không còn quản lý sự vụ trong Nhân tộc nữa!

Dưới Thiên Đạo đại thế, Nhân tộc Đệ tam Hoàng cũng đến lúc xuất thế!

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.

Nữ Oa nhìn Tử Vi bên cạnh, mở miệng nói: "Phu quân, vị Nhân Hoàng thứ ba chủ chưởng sát phạt binh qua, không phải Trục Lộc Thăng Long, lập kỳ công thống nhất Nhân tộc vạn thế thì không thể thuận lợi quy vị!" "Không sai!" Tử Vi nghe vậy gật đầu.

Nữ Oa hỏi: "Nhân tuyển cho vị Nhân Hoàng thứ ba, không biết phu quân đã có chủ ý chưa?" Tử Vi đạm đạm cười, nói: "Vị Nhân Hoàng thứ ba, can hệ trọng đại, nhất định phải nắm giữ trong tay Thiên Đình chúng ta!

Tích nhật Chúc Long đạo hữu vì che chở Nhân tộc mà mất mạng, Bản Đế thân là Thiên Đế, không thể làm ngơ, tôn vị Nhân Hoàng thứ ba này, hãy tặng cho Chúc Long đạo hữu đi!" "Ân!" Nữ Oa cũng gật đầu tán đồng nói: "Phu quân nói không sai, vị trí Nhân Hoàng này, phi Chúc Long không thể!

Chỉ là..." Nói đến đây, Nữ Oa dừng lại, tú mi hơi nhíu, có chút lo lắng nói: "Chỉ là thiếp thân lo lắng Lão Tử tất định sẽ nhúng tay vào trong đó, đến lúc đó lại sinh ra rất nhiều ma phiền a!" "Ha ha, nàng cứ yên tâm!" Trong mắt Tử Vi lóe lên một đạo thần quang, nói: "Sự đã đến nước này, kỳ thật chính là ván cờ giữa chúng ta và Thánh Nhân, Thiên Đình hiệu lệnh tứ phương, quản hạt Tam Giới, lại có gì đáng lo lắng.

Có thủ đoạn gì, cứ việc sử xuất ra là được, Trẫm toàn bộ tiếp hết!" Sau khi có quyết định, Tử Vi đích thân hộ tống tàn hồn Chúc

Long đi nhân gian chuyển thế!...

Cùng lúc đó.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Lão Tử bàn tọa trên bồ đoàn, ánh mắt xa xa nhìn về phía nhân gian đại địa, không biết đang mưu tính cái gì...

Tây Phương đại địa, Tu Di Sơn!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời tâm có sở cảm, mở ra đôi mắt nhắm chặt đã lâu.

Chuẩn Đề thôi diễn thiên cơ, trên mặt bỗng nhiên lộ ra sắc hỉ, đối với Tiếp Dẫn bên cạnh nói: "Sư huynh, Nhân tộc Đệ tam nhậm Nhân Hoàng sắp sửa xuất thế, đây là cơ hội của chúng ta a!

Dưới Thiên Đạo, hai vị Nhân Hoàng trước chủ văn trị, vị Nhân Hoàng thứ ba chủ sát phạt, nhất định phải thống nhất thiên hạ, hợp cai là cơ hội của chúng ta!" Tiếp Dẫn gật đầu, cười nói: "Sư đệ nói rất đúng!

Chúng ta tuy rằng ở trong Tử Tiêu Cung đã thương lượng xong, ba vị Nhân Hoàng đầu quy Tử Vi sở hữu, nhưng Đệ tam nhậm Vũ Hoàng, chủ sát phạt chi đạo, phi yếu có đại địch không thể!

Nếu môn hạ Tử Vi tranh không lại chúng ta, Nhân Hoàng chi vị chúng ta cũng đành cúng kính không bằng tuân mệnh!

Đến lúc đó Tử Vi cũng không nói được gì!" Chuẩn Đề ha ha cười nói: "Sư huynh nói rất hay!

Vì sự phát triển của Tây Phương ta, lần này nhất định phải liều một phen!" Suy nghĩ tương tự, cơ hồ xuất hiện trong lòng mỗi người Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên.

Nếu Đệ tam nhậm Nhân Hoàng chú định là phải tranh một phen,

vậy cũng không cần khách khí nữa!

Minh tri dương mưu (âm mưu công khai), Tử Vi cũng phải tiếp! ...

Nhân tộc từ sau khi Thần Nông thị kế vị, trải qua nhiều năm, phát triển càng ngày càng cường thịnh!

Nhưng, tục ngữ nói rất hay, thiên hạ đại thế, phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân!

Theo những năm này phát triển, Nhân tộc lại bắt đầu xuất hiện tình huống phân liệt, rất nhiều bộ lạc đều thoát ly Trần Đô quản hạt, trở nên hỗn loạn.

Tại cự ly đô thành Trần Đô của Nhân tộc về phía bắc gần trăm vạn dặm, có một cái bộ lạc Nhân tộc trung hình, tên là Hữu Hùng bộ lạc.

Hữu Hùng bộ lạc tọa lạc tại phụ cận Cơ Thủy, là một trong mấy cái bộ lạc Nhân tộc lớn nhất phụ cận!

Tộc trưởng Hữu Hùng bộ lạc tên là Thiếu Điển thị, tổng cộng có hai vị phu nhân, là tỷ muội Hữu Kiều thị ở gần đó, một người tên là Nữ Đăng, một người gọi là Phụ Bảo.

Một ngày nọ vào buổi tối, Nhị phu nhân Phụ Bảo của Thiếu Điển thị đang lúc vui đùa trong viện, bỗng nhiên thấy trên trời có kỳ tượng, trong dạ không một đạo điện quang sáng lạn vô cùng vây quanh Bắc Đẩu Tinh xoay tròn không nghỉ, thế như đại long!

Ngay sau đó, đạo điện quang kia đột nhiên trụy lạc xuống, biến mất không thấy!

Kết quả không bao lâu, Phụ Bảo phát hiện cư nhiên mang thai.

Phụ Bảo lần này mang thai mười năm chi cửu, rốt cuộc dưới sự khẩn trương quan chú của tộc nhân, vào một ngày nọ đản hạ một

danh hài nhi!

Hài nhi xuất thế thời điểm, lập tức thiên địa giao cảm, sinh ra vô tận dị tượng, cửu sắc tiên quang tung hoành giao thác trên thiên khung, hoành tảo hư không, càng có vô số kim hà thụy hoa trán phóng, long khiếu cửu thiên, chấn động tứ dã!

Nhìn thấy dị tượng kinh người như thế, người trong Hữu Hùng bộ lạc toàn bộ đều chấn kinh!

Lại kết hợp với kỳ thai nghén dài đến mười năm của Phụ Bảo, rất nhiều tộc nhân đều cho rằng hài nhi trong bụng Phụ Bảo tất định là Nhân tộc đại hiền!

Ngay tại lúc này! "Oanh long!" Nương theo một tiếng nổ vang kinh thiên động địa, một đạo quang mang màu vàng đột nhiên từ trên trời giáng xuống, giống như sao băng hàng thế, nháy mắt hàng lâm trong viện lạc của Thiếu Điển thị.

Mọi người ngưng thần nhìn lại, phát hiện một danh đạo nhân trẻ tuổi thân hình cao lớn, tướng mạo uy nghiêm, cả người tiên khí lẫm nhiên, đoan đích thần tư bột phát!

Chính là Nhị đệ tử của Tử Vi - Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt.

Thiếu Điển thị thấy thế, vội vàng tiến lên cung kính nói: "Dám hỏi tôn danh thượng tiên, vì sao đột nhiên giá lâm hàn xá?" Viên Liệt nghe vậy đạm đạm cười, mở miệng nói: "Ta là Nhị đệ tử tọa hạ của Thiên Đế - Viên Liệt, nay đặc phụng sắc lệnh của Thiên Đế, thu lệnh nhi làm đồ!" "Thiên Đế đệ tử!" Nghe lời Viên Liệt, Thiếu Điển thị không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng mời Viên Liệt vào trong nhà, kích động đến mức nói năng có chút không rõ ràng.

Phải biết rằng!

Hai vị Nhân Hoàng trước đều là môn nhân của Thiên Đế, hiện giờ

nhi tử của hắn cũng được thu làm đồ tôn Thiên Đế, chẳng phải ý nghĩa tương lai sẽ là Nhân Hoàng!?

Giản trực là việc vui tày trời a!

Thực nhanh.

Hạ nhân bế Hiên Viên thị mới sinh đến trước mặt Viên Liệt, Viên Liệt cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Hiên Viên thị tuy rằng vừa mới đản sinh, nhưng chu thân lại tự có một cỗ chân long chi khí lượn lờ, hiển nhiên là thiên định Nhân Hoàng chi tuyển, không khỏi cảm khái nói: "Đương chân là thiên sinh đạo thai a!" Nhưng nhớ tới Chúc Long tích nhật tu vi cái thế, cự ly chứng đạo cũng chỉ kém một bước, nay lại một lần nữa chuyển thế nhập Nhân tộc, trở thành một thành viên Nhân tộc.

Không thể không nói.

Vận mệnh đương chân nhất ba tam chiết!

Tất cả đều là vì chứng đạo a!

Thiếu Điển thị thấy Viên Liệt tựa hồ thập phần thích hài tử nhà mình, châm chước một phen, mở miệng nói: "Thượng tiên, hiện giờ hài nhi của tại hạ vừa mới xuất thế, thượng vị có tính danh, không bằng do tiên trưởng thay đặt cho một cái tên đi!" "Nga?" Nghe lời Thiếu Điển thị, Viên Liệt không khỏi ha ha cười, lược vi trầm ngâm một lát, liền nói: "Đã sinh ra tại phụ cận Hiên Viên Khâu, vậy liền gọi là Cơ Hiên Viên đi!" Từ đó về sau.

Người chuyển thế của Chúc Long này, liền gọi là Cơ Hiên Viên!

Chương 267

Hiên Viên thị dưới sự chăm sóc tận tâm của phụ mẫu, chậm rãi trưởng thành, thể hiện ra vô cùng trí tuệ cùng thiên phú.

Từ bảy tuổi bắt đầu, Cơ Hiên Viên đi theo bên cạnh Viên Liệt, học tập các loại thần thông pháp thuật, cùng với đạo đối nhân xử thế!

Mười ba mười bốn tuổi thời điểm, Hiên Viên thị bắt đầu bang trợ phụ thân Thiếu Điển thị xử lý sự vụ lớn nhỏ trong tộc.

Viên Liệt biết được sau đó, yêu cầu Hiên Viên thị ban ngày giúp Thiếu Điển thị trị lý bộ lạc, buổi tối mới học đạo.

Hiên Viên đem hết thảy đều quản lý gọn gàng ngăn nắp, khiến cho Hữu Hùng bộ lạc chưng chưng nhật thượng, Thiếu Điển thị trong lòng đại úy, dứt khoát lấy lý do niên lão thể suy, đem vị trí tộc trưởng truyền cho Hiên Viên!

Hiên Viên sau khi tiếp nhận vị trí tộc trưởng, càng thêm lệ tinh đồ trị, bởi vì thấy trong tộc không ít người vì chuyện đất đai mà cãi cọ, thậm chí đánh nhau, nghiêm trọng ảnh hưởng đến sự ổn định của bộ lạc, vì thế nghĩ ra một biện pháp giải quyết!

Hắn dẫn dắt tộc nhân dùng bước chân trượng lượng thổ địa, căn cứ theo nhân khẩu mỗi nhà, đem thổ địa một lần nữa phân chia xuống, cũng ghi chép trong tộc điển, tránh cho phân tranh thổ địa phát sinh!

Sau khi giải quyết chuyện thổ địa, Hữu Hùng bộ lạc cấp tốc phát triển, tích lũy được đại lượng lương thực.

Đáng nhắc tới chính là, Nhân tộc hoàng triều đương thời vô lực ước thúc rất nhiều bộ lạc, tạo thành hứa đa bộ lạc một lần nữa độc lập, giữa các bên thường xuyên phát sinh ma sát, Hữu Hùng bộ lạc

cũng thâm thụ kỳ nhiễu.

Có giám vu thử, Hiên Viên thị lập tức bắt tay vào tổ kiến một chi quân đội cường đại, từ trong tộc chọn ra rất nhiều người trẻ tuổi tinh tráng gia dĩ huấn luyện, kiến lập một chi hổ lang chi sư vô cùng tinh nhuệ!

Dần dần.

Chuyện Hữu Hùng bộ lạc xuất hiện một vị đại hiền truyền ra chung quanh.

Phụ cận một ít bộ lạc loại nhỏ đều bắt đầu đến nương nhờ, khiến thế lực Hữu Hùng bộ lạc tiến thêm một bước tráng đại, tộc nhân phân biệt tín phụng Hùng, Bi, Tỳ, Hưu, Sơ, Hổ... sáu loại đồ đằng, uy danh đại thịnh!

Mới mười năm thời gian, Hữu Hùng bộ lạc nhất dược phát triển trở thành một trong mấy cái bộ lạc lớn nhất chung quanh.

Hiên Viên thị vốn là Chúc Long chuyển thế, nãi là thiên định Nhân tộc Vũ Hoàng, minh minh trung chịu ảnh hưởng của thiên ý, tự nhiên tâm mang một phen hùng tâm tráng chí.

Càng đừng đề cập đến việc người dạy dỗ là Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt, bản thân hỉ hảo chiến đấu sát phạt, Hiên Viên thị từ nhỏ mưa dầm thấm đất, cũng dưỡng thành một loại tính cách sùng thượng võ lực, thập phần cường thế. ...

Mắt thấy Nhân tộc Đệ tam Hoàng sắp sửa xuất thế, trừ bỏ Tử Vi ra, mấy danh Thánh Nhân còn lại cũng đều tại lúc này, bắt đầu các tự bố hạ thủ đoạn, muốn tranh đoạt Nhân Hoàng chi vị!

Trừ bỏ Hữu Hùng bộ lạc ra, trong Nhân tộc đương thời có mặt khác mấy cái đại hình bộ lạc, thế lực ti hào không nhỏ hơn Hữu Hùng bộ lạc.

Thậm chí!

Có mấy cái bộ lạc nhân khẩu, thực lực đều gấp mấy lần Hữu Hùng bộ lạc!

Mục tiêu của Chư Thánh tự nhiên cũng đặt tại trên người những bộ lạc này. ...

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn bàn tọa trên vân sàng, tương đối mà ngồi, đang thương thảo chuyện Nhân Hoàng.

Lão Tử mở miệng nói: "Nhị đệ, Thiên Đế đã nhiên có bố trí, Chúc Long tàn hồn chuyển thế trở thành Nhân tộc Hiên Viên thị, cũng đến lúc chúng ta thi triển thủ đoạn." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe vậy gật đầu, nói: "Không sai!

Chính là cơ hội của chúng ta, nếu Nhân tộc Tam Hoàng chi vị đều để Thiên Đế đoạt được, về sau hoàn cảnh của chúng ta chỉ hội càng thêm gian nan!" Lão Tử nhẹ nhàng than, nói: "Môn hạ ta chỉ có Huyền Đô một danh đệ tử, đảo không hảo an bài.

Không bằng do Nhị đệ xuất thủ, ta từ bên cạnh tương trợ, hợp lực hai người chúng ta, cộng đồng nâng đỡ một tôn Nhân Hoàng, thấy thế nào?" "Như thế rất tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, cũng không có dị nghị.

Đợi đến khi Lão Tử đi rồi, Nguyên Thủy minh tư khổ tưởng, lại không biết nên phái vị đệ tử nào đi nhập thế.

Đương nhiên.

Quan trọng nhất là, người chuyển thế nhập Nhân tộc, nếu căn cước bản nguyên không đủ hùng hậu, thiên mệnh thiển bạc, cũng thừa thụ không nổi khí vận vô thượng của Nhân Hoàng!

Đến cuối cùng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn dứt khoát dùng một giọt tinh huyết của tự thân, ngoại gia Tạo Hóa Chi Tinh, Cửu Thiên Chi Linh, Cửu Tiêu Chi Nguyên, Giáp Mộc Chi Túy, Tinh Thần Chi Thiến, cộng thêm Tam Quang Thần Thủy... sáng tạo ra một cái sinh linh!

Tên gọi Ngọc Thanh Chân Vương!

Ngọc Thanh Chân Vương vừa mới sinh ra đã có tu vi cấp số Đại La Kim Tiên, thân phận tôn quý vô cùng, từ một số phương diện, có thể xem như tử tự của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vì mưu hoa Nhân tộc Đệ tam Hoàng chi vị, Nguyên Thủy Thiên Tôn không tiếc dùng đại pháp lực, tống Ngọc Thanh Chân Vương nhập luân hồi chuyển thế đầu thai vào một cái bộ lạc Nhân tộc tên là Bách Việt.

Ngọc Thanh Chân Vương chuyển thế sau, vừa mới sinh ra, dẫn dắt vô cùng dị tượng, trong vòng trăm vạn dặm kim liên đóa đóa, thải vân phiêu phiêu, trong hư không sinh ra vô số thải hà kim hoa.

Không chỉ như thế!

Tại thời khắc hài tử xuất thế, có một danh lão đạo nhân tu phát giai bạch đi vào bộ lạc, đem chi thu làm đệ tử.

Đạo nhân này, chính là Xiển Giáo Phó Giáo Chủ, Nhiên Đăng lão đạo!

Tây Phương đại địa, Tu Di Sơn!

Chuẩn Đề cảm ứng nhân gian đại địa biến hóa, mở miệng nói: "Sư huynh, Chúc Long kia đã nhiên chuyển thế nhập Nhân tộc, ta cũng nên xuất thủ!" "Không sai!" Tiếp Dẫn nghe vậy gật đầu, nói: "Sư đệ, nhìn xem trong các đệ tử chúng ta, có ai thích hợp chuyển thế nhập Nhân tộc?" Nghe lời Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không khỏi thở dài một hơi,

vẻ mặt bi đỗng, nói: "Tây Phương ta bần tích, không so được với đất Đông Phương, lại thiếu có nhân vật bực này a!

Nếu muốn chuyển thế Nhân tộc, cần thiết phải có mệnh cách cực cường mới được, bằng không đều thừa thụ không nổi Nhân Hoàng chi tôn a!" "Vậy sư đệ định liệu thế nào?" Tiếp Dẫn nghe vậy lập tức khổ mặt nói. "Thôi được!

Liền để Ác thi của ta chuyển thế nhập Nhân tộc đi!" Hồng Quân Tam Thi chi pháp kỳ diệu dị thường, tuy rằng là hóa thân, nhưng cũng tương đương với một cái cá thể độc lập, sở hữu thần hồn ý thức, chuyển thế Nhân tộc đảo cũng không phải nói suông.

Thánh Nhân Tam Thi, mệnh cách cũng đủ rồi!

Nếu là lúc Chuẩn Đề chưa chứng đạo, tự nhiên không chịu làm thế, Tam Thi một khi có khuyết, liền chứng đạo vô vọng.

Nhưng hiện giờ Chuẩn Đề đã nhiên thành Thánh, liền không có nhiều cố kỵ như vậy.

Tình huống xấu nhất, cũng bất quá là mất đi một tôn hóa thân cấp số Chuẩn Thánh viên mãn mà thôi!

Nghe vậy.

Trên mặt Tiếp Dẫn không khỏi lộ ra vô hạn cảm khái chi sắc, nhịn không được mở miệng nói: "Sư đệ, vì Tây Phương ta phát triển, đệ hy sinh quá lớn a!" "Chỉ cần Tây Phương ta có thể phát triển, đoạt được tôn Nhân Hoàng chi vị, hết thảy đều là đáng giá!" ...

Chuẩn Đề Ác thi chuyển thế nhập Nhân tộc, lại đầu thân vào một cái bộ lạc tên gọi Nhung Địch tại Hồng Hoang đại địa!

Một danh nam anh hàng thế, chung quanh có vô số kinh văn hoàn nhiễu, từng đóa từng đóa pháp liên màu vàng phô triển ra, di mạn cả bộ lạc!

Không chỉ như thế.

Càng có từng tôn từng tôn Phật môn đệ tử hạ giới, che chở, phò tá hài nhi này!

Hài đồng này mười mấy tuổi thời điểm, bắt đầu giảng thụ Tây Phương kinh văn, truyền bá áo nghĩa phổ độ chúng sinh, rất nhanh hấp dẫn đại lượng tín đồ, dẫn dắt từng cái từng cái bộ lạc chung quanh gia nhập vào, thế lực càng phát ra tráng đại!

Chương 268

...

Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ bàn tọa trên vân sàng, yên lặng thôi diễn thiên cơ, lại nhẹ nhàng than.

Nói thật, Nhân Hoàng chi vị, xác thực là muốn tranh một phen.

Nhưng nếu muốn nâng đỡ chuyển thế Nhân Hoàng, cần thiết phải có đệ tử hạ giới, nếu thành công thì tốt, nếu thất bại, kết quả không biết sẽ như thế nào.

Nhất là Thiên Đế hiện giờ chúa tể Hồng Hoang, chỉ sợ sớm đã đem hết thảy đều tính kế, há hội tọa thị người khác tranh đoạt tôn Nhân tộc Vũ Hoàng chi vị cuối cùng sao?

Nếu sảm hòa vào vũng nước đục này, chỉ sợ khả năng lớn là sẽ vô quả mà chung, ngược lại sẽ có tổn thất không nhỏ. "Thiên Đế..." Thông Thiên Giáo Chủ nhẹ nhàng than, nhắm lại hai mắt, quyết định không hề lý hội việc này! ...

Cùng lúc đó, trong U Minh Giới. "Cái gì, Xi Vưu muốn chuyển thế nhập Nhân tộc, tranh một tranh Nhân Hoàng chi vị?" Đế Giang nhìn một danh Vu tộc tráng hán thân hình khôi ngô phía dưới, không khỏi có chút kinh ngạc nói.

Tại trước mặt hắn, đứng một tôn Vu tộc trẻ tuổi da dẻ ngăm đen, mắt tựa đồng linh, hách nhiên chính là Xi Vưu đỉnh đỉnh đại danh trong hậu thế.

Từ sau khi Thiên Đình đãng bình Yêu tộc, Vu tộc cơ hồ cử tộc đều dời vào trong U Minh Giới, Xi Vưu thân là con lai Nhân tộc và Vu tộc,

những năm này vẫn luôn trú thủ Lục Đạo Luân Hồi.

Bất quá.

Xi Vưu người này dã tâm bừng bừng, không cam lòng cả đời đều ngốc tại âm phủ địa phủ, khi từ trong miệng tộc nhân biết được chuyện Nhân Hoàng, liền nảy sinh tâm tư tranh đoạt Nhân Hoàng! "Ai, việc này, chỉ sợ ta khó có thể làm chủ!" Đế Giang suy xét một phen, thở dài nói: "Ta mang ngươi đi tìm Bình Tâm nương nương đi!" Rất nhanh.

Hai người liền tìm được Bình Tâm nương nương trong địa phủ, biểu minh ý đồ đến.

Đáng nhắc tới chính là.

Bình Tâm nãi là cỗ hóa thân mà Hậu Thổ tích nhật chứng đạo luyện ra, chuyên môn dùng để tọa trấn Lục Đạo Luân Hồi.

Bình Tâm nương nương và Hậu Thổ tâm ý tương thông, khi biết được ý tưởng của Xi Vưu, không khỏi than, nói: "Ngươi cũng phải nghĩ cho kỹ, chuyện Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế, sự quan Thiên Đế mưu hoa, tuyệt đối không dung hữu thất.

Ta không kiến nghị ngươi đi sảm hòa việc này, bằng không tất có sát thân chi họa!" Xi Vưu lại mở miệng nói: "Nương nương, Xi Vưu tâm ý đã quyết!

Ta nếu tiếp tục ngốc tại trong địa phủ, chỉ là một tiên linh bất tầm thường, nhìn không thấy chút ánh sáng tiến cảnh tu vi nào!

Không chừng chuyển thế sau, thật sự có thể bác được Nhân Hoàng chi vị thì sao?

Tung nhiên thật sự mất đi tính mạng cũng ở sở không tiếc!" "Ai!" Thấy Xi Vưu sắt đá quyết tâm muốn chuyển thế Nhân tộc, Bình Tâm nhẹ nhàng than, nói: "Thôi!

Ký nhiên ngươi chấp ý như thế, ta cũng không khuyên nữa!

Chung quy ngươi cũng là người Vu tộc ta, ta liền an bài một trăm linh tám danh Vu tộc chiến sĩ tùy ngươi cùng nhau chuyển thế, trợ ngươi một tay đi!

Chỉ là đến lúc đó nếu đối quyết với người của Thiên Đế, Vu tộc ta lại tuyệt đối sẽ không xuất thủ.

Phải biết rằng, Vu tộc ta sở dĩ có thể an nhiên độ qua Lượng Kiếp, toàn bộ đều dựa vào Thiên Đế che chở." "Nương nương yên tâm, Xi Vưu hiểu được!

Tuyệt đối sẽ không vì thế mà tha lụy Vu tộc!" Xi Vưu thần sắc túc mục, hành lễ nói. "Hảo, đi thôi!" Bình Tâm phất phất tay.

Rất nhanh.

Xi Vưu và một trăm linh tám cái Vu tộc chiến sĩ, chủ động chuyển thế đầu thai vào trong Nhân tộc.

Đương thời, có một cái Nhân tộc đại hình bộ lạc, tên là Cửu Lê bộ lạc, tộc nhân đại đa số đều là hậu đại của Nhân Vu hỗn huyết tích nhật, lực đại vô cùng, dân phong bưu hãn.

Xi Vưu liền chủ động chuyển sinh vào Cửu Lê bộ lạc, do là chủ động chuyển thế, cho nên Bình Tâm cũng không có phong ấn ký ức của hắn, chỉ phong cấm một thân pháp lực đạo hạnh, đem nhục thân lưu tại trong U Minh Giới.

Cho nên Xi Vưu chuyển thế sau, biểu hiện ra dị thường thông tuệ và dã tâm, càng cùng tộc nhân chuyển thế kết làm huynh đệ, dẫn dắt Cửu Lê bộ lạc tứ xứ chinh chiến, cấp tốc phát triển!

Theo Chư Thánh toàn bộ đều tại trong Nhân tộc bố hạ thủ đoạn, nhất thời gian, Hồng Hoang đại địa trở nên phong vân dũng động, cục diện thập phần vi diệu.

Trong Nhân tộc đản sinh ra hết vị anh kiệt này đến vị anh kiệt khác, càng phát ra trình hiện cục diện hỗn loạn phân liệt, xung đột giữa các bộ lạc, chinh chiến không ngừng!

Như kim hoàng thất Trần Đô, thủ đoạn sàn nhược, hủ hủ suy bại, sớm đã danh còn thực mất.

Thần Nông thị sớm đã không hỏi sự vụ Nhân tộc nhiều năm biết được chuyện này, cũng mày đại trứu, bắt đầu tìm kiếm người Nhân tộc đại hiền chân chính có thể thống nhất Nhân tộc, trở thành Nhân tộc Cộng Chủ!

Thần Nông thị người đầu tiên liền đi tới Hữu Hùng bộ lạc cự ly Trần Đô gần nhất, muốn nhìn xem Hiên Viên thị có phủ thật sự như trong truyền thuyết kia, là Nhân tộc đại hiền hay không!

Khi Thần Nông thị đi tới Hữu Hùng bộ lạc, phát hiện cả cái bộ lạc một mảnh hân hân hướng vinh, dân phong thuần phác, sinh hoạt phú túc.

Mỗi người đều ăn no mặc ấm, càng có đại lượng quân đội thành kiến chế không ngừng tuần thị chung quanh bộ lạc, phòng chỉ có dã thú tập kích, tạo thành thương vong không tất yếu! "Xem ra Hiên Viên thị đúng là một vị Nhân tộc đại hiền chân chính a!" Thấy cảnh này, Thần Nông thị không khỏi cảm khái một câu, trong lòng hoan hỉ không thôi!

Rất nhanh.

Tung tích của Thần Nông thị bị tộc nhân Hữu Hùng bộ lạc phát hiện, vội vàng mời hắn vào trong thánh địa của bộ lạc, vẻ mặt cung kính.

Uy vọng của Thần Nông thị kham bỉ Thiên Hoàng Phục Hi, nãi là Nhân tộc Đệ nhị nhậm Cộng Chủ, uy áp tứ hải, do không được không

kinh hỉ!

Khi Cơ Hiên Viên nghe Nhân Hoàng Thần Nông thị đi tới bộ lạc cũng chấn kinh không thôi, vội vàng cấp thông thông chạy tới!

Thần Nông thị như nguyện dĩ thường gặp được Hiên Viên thị, vừa nhìn dưới, không khỏi giật mình kinh ngạc.

Trước mắt sở kiến, Cơ Hiên Viên kiếm mi tinh mục, mũi như huyền đảm, thân cao hơn tám thước, trên người tự có một cỗ ẩn long chi khí hoàn nhiễu, tự có một cỗ vương giả chi khí.

Vừa nhìn liền biết là tướng nhân chủ thiên sinh!

Cơ Hiên Viên hành lễ nói: "Hữu Hùng bộ lạc tộc trưởng, bái kiến Cộng Chủ!" "Mau mau, không cần khách khí!" Thần Nông thị thấy Hiên Viên thị liếc mắt một cái, trong lòng liền hảo cảm đại tăng, cùng hắn phàn đàm.

Trong lúc đàm thoại, Thần Nông phát hiện Hiên Viên văn thao võ lược giai tại phía trên mình, càng có một cỗ hùng tâm tráng chí bễ nghễ thiên hạ, chính thích hợp tình huống Nhân tộc hiện giờ, càng phát ra đối hắn hài lòng.

Nhất là khi nghe được lão sư của Hiên Viên đồng dạng là môn hạ Thiên Đế, nãi là Nhị đệ tử Viên Liệt, Thần Nông càng đại hỉ.

Nhân tộc Tam Hoàng, thừa tiếp chi gian, tự nhiên tốt nhất là phải thuộc cùng một phái hệ!

Nhất là Thần Nông thị trong những năm gian này, hiểu biết không ít chuyện lớn Hồng Hoang, đối với bác dịch giữa Thiên Đế và Chư Thánh ít nhiều biết được một ít.

Lão sư Mặc Lân của hắn từng nói, chuyện Tam Hoàng Ngũ Đế, sự quan Thiên Đình khí vận, không thể có nửa điểm sai sót!

Hiện giờ ký nhiên Hiên Viên thị nãi là môn đồ Thiên Đế, minh xác là người phái Thiên Đế, ngôi vị Nhân tộc Cộng Chủ này chính hảo có thể giao đến trong tay hắn.

Như vậy, hắn cũng an tâm.

Chương 269

Nghĩ tới đây, Thần Nông thị liền mở miệng nói: "Hiên Viên, ta có ý đem Nhân tộc Cộng Chủ chi vị truyền cho ngươi, không biết ý hạ thế nào?" Nghe lời Thần Nông, Hiên Viên cũng không có chút nào thoái thác, mở miệng nói: "Như thế, Hiên Viên thị đa tạ Cộng Chủ!" Hiển nhiên, Hiên Viên thị sớm đã có tâm tranh hùng thiên hạ!

Thần Nông thị lại không để ý lắm, lấy tình hình Nhân tộc hiện giờ mà xem, nếu không có một trái tim dã tâm tranh bá thiên hạ, vậy cũng không xứng làm Nhân tộc Cộng Chủ.

Nhân thử không kinh phản hỉ!

Chỉ bất quá!

Việc này sau lưng liên lụy đến bác dịch giữa Thiên Đế và mấy vị Thánh Nhân, Hiên Viên thị muốn chân chính kế thừa Nhân Hoàng chi vị, chỉ sợ khó khăn trùng trùng. "Hiện giờ Nhân tộc ta phân liệt, rất nhiều bộ lạc các tự vi doanh, ta tuy rằng muốn đem ngôi vị Nhân Chủ truyền cho ngươi, nhưng lại chỉ là một cái danh đầu mà thôi!" Thần Nông thị ngữ trọng tâm trường nói: "Nếu muốn trở thành chân chính Nhân Chủ, cần thiết phải thống nhất sở hữu Nhân tộc bộ lạc mới được!" "Ha ha!" Nghe lời Thần Nông thị, Hiên Viên không khỏi cười to, hào tình tráng chí nói: "Cộng Chủ yên tâm, hiện giờ Hữu Hùng bộ lạc ta binh cường mã tráng, nhân khẩu túc hữu thiên thiên vạn, hà cụ các bộ lạc khác!" Thần Nông thị không khỏi bị phong thái của hắn đả động, cười nói: "Hảo!

Ký nhiên có hùng tâm tráng chí như thế, ta cũng yên tâm rồi!

Bất quá ta thân là Nhân Chủ, tại chuyện này lại không hảo thiên bang ngươi, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào ngươi." ...

Tại cái thời điểm này, trong một căn phòng nào đó của Hữu Hùng bộ lạc, cũng đản sinh ra một cái hài nhi!

Nam anh này vừa xuất thế, lập tức dẫn dắt thiên địa gian sinh ra vô tận dị tượng, một cỗ tường thụy chi khí trùng thượng thiên khung, quang hà phi vũ, tiên hồng thiểm thước, chiếu diệu vô tận thanh minh!

Dị tượng hạo đại bực này, lập tức hấp dẫn vô số người quan chú.

Ngay cả Hiên Viên thị cũng bị kinh động, thân tự đến xem xét, vừa nhìn dưới không quan trọng, lại đại cật nhất kinh.

Nguyên lai hài nhi này thiên sinh trùng đồng (hai con ngươi), cả người tự có tường quang hộ thể, mi tâm ẩn ẩn có một đạo kim ngân, vừa nhìn liền biết mệnh cách phi phàm!

Hài nhi này, liền là Nhân tộc văn minh thủy tổ Thương Hiệt!

Thương Hiệt ba ngày biết nói chuyện, năm ngày biết đi đường, triển hiện ra thần dị chi xử phi đồng tầm thường!

Sáu bảy tuổi thời điểm, trí tuệ không thua gì người trưởng thành trong tộc.

Chờ Thương Hiệt trưởng thành, Hiên Viên thị thấy hắn trí tuệ phi phàm, đem chi giữ lại bên người, làm một vị sử quan chuyên môn dùng để ghi chép sự phát triển của Hữu Hùng bộ lạc!

Bất quá sau khi thành niên, Thương Hiệt nhìn qua thật có chút quái dị.

Bởi vì sở thích lớn nhất của hắn là xuất môn ở bên ngoài du đãng, không phải nhìn chim trên trời, thì là nhìn cây trên đất, thậm chí là cá trong sông, giống như phát ngốc vậy!

Không ít tộc nhân đều cho rằng Thương Hiệt tuy rằng thông minh, nhưng lại có chút ngốc sỏa.

Nhưng tại trong mắt Hiên Viên, đây lại là biểu hiện phi phàm chi xử của Thương Hiệt!

Một ngày nọ.

Khi Thương Hiệt ngồi xổm bên một con sông nhỏ phát ngốc, bỗng nhiên nghe phía sau có một trận tiếng bước chân truyền đến, quay đầu nhìn lại, phát hiện cư nhiên là Tộc trưởng Hiên Viên thị.

Thương Hiệt vội vàng đứng dậy nói: "Tộc trưởng, ngài sao lại tới đây?" Hiên Viên thị đạm đạm cười nói: "Thương Hiệt, giữa ta và ngươi không cần đa lễ, ngươi lại một mình ở chỗ này làm gì?" Thương Hiệt nghe vậy lập tức có chút không hảo ý tứ gãi gãi đầu, có chút xấu hổ cười nói: "Tộc trưởng, ta cảm thấy Nhân tộc ta thiếu chút cái gì đó." "Thiếu cái gì?" Hiên Viên thị nghi hoặc. "Văn tự a!" Trên mặt Thương Hiệt hơi hơi trán phóng ra chút hứa thần thái, cười nói: "Nhân tộc ta phát triển đến nay, lại không có một bộ văn tự thể hệ chuyên môn dùng để truyền thừa văn hóa, đương chân là một loại di hám to lớn.

Cho nên ta hy vọng có thể sáng tạo ra một loại văn tự chuyên chúc về Nhân tộc ta, tạo phúc sở hữu tộc nhân!" Nghe lời Thương Hiệt, Hiên Viên thị không khỏi bị chấn kinh, nguyên lai Thương Hiệt chỉnh thiên quan điểu khán ngư, cư nhiên là vì cái này! "Thái hảo!

Nếu Thương Hiệt ngươi thật sự có thể sáng tạo ra văn tự thuộc về Nhân tộc ta, đó tất là đại hạnh của Nhân tộc ta!" Hiên Viên thị vỗ vỗ vai Thương Hiệt, cười nói: "Việc này, ngươi cứ việc buông tay đi làm!" Hiển nhiên, hắn cũng minh bạch tính quan trọng của văn tự truyền thừa!

Đáng nhắc tới chính là.

Hiện giờ trong Hồng Hoang đại địa, chỉ có bốn loại văn tự lưu truyền.

Thứ nhất, liền là Tiên Thiên Đạo Văn ghi chép vô tận đại đạo pháp tắc khi thiên địa sơ khai!

Thứ hai, là Yêu văn do Yêu Sư Côn Bằng tích nhật sáng tạo ra!

Thứ ba, là Vu văn của Vu tộc, nãi là di trạch Bàn Cổ đại thần lưu lại cho Vu tộc!

Đến nỗi loại cuối cùng, tắc là Phạm văn của Tây Phương, nãi do Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người đặc địa sáng tạo ra, chuyên môn dùng để ghi chép kinh nghĩa Tây Phương Giáo!

Nếu Thương Hiệt có thể thành công sáng tạo ra Nhân tộc văn tự, sẽ là loại văn tự thứ năm trong thiên địa!

Có văn tự ghi chép, Nhân tộc mới có thể chân chính thế thế đại đại truyền thừa văn minh xuống, đây là một loại tiến bộ cực đại.

Văn này vừa ra, tất định quỷ thần giai kinh!

Thiên Giới.

Đại La Thiên.

Tử Vi bàn tọa trong tĩnh thất, xa xa nhìn cảnh tượng dưới hạ giới, thần sắc cổ tỉnh vô ba.

Nhân tộc Thương Hiệt, tự nhiên liền là Côn Bằng chuyển thế.

Côn Bằng tích nhật sau khi bị đánh giết, lưu lại một lũ tàn linh, hiện giờ đầu thai vào Nhân tộc, chính hảo có thể sáng tạo ra Nhân tộc văn tự, trở thành Nhân văn thủy tổ.

Côn Bằng tiền thế không thể vi ngã sở dụng, kim thế biến thành Thương Hiệt, tự nhiên có thể vì hắn hiệu lực! "Hiện giờ cũng đến lúc xuất thế!" Tử Vi bỗng nhiên mở miệng một câu, tay phải lật một cái, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một thanh trường kiếm thông thể đen nhánh, tán phát ra vô tận sát khí.

Vô số hồn phách Nhân tộc vây quanh thân kiếm gào thét, tán phát ra một cỗ thê lệ, tử tịch chi ý.

Hách nhiên chính là Đồ Vu Kiếm tích nhật!

Trong Hồng Hoang, có Thiên Địa Nhân Tam Tài chi đạo.

Đồ Vu Kiếm cùng Nhân tộc chi gian có nhân quả to lớn, chính là Nhân Hoàng chi kiếm chú định trong minh minh! "Ông!" Tử Vi khuất chỉ búng ra, Đồ Vu Kiếm nháy mắt độn nhập hư không, bay vào trong hạ giới.

Hiên Viên thị nếu muốn nhất thống Nhân tộc, chứng được Vũ Hoàng cuối cùng, tắc cần thiết có thanh kiếm này tương trợ!

Làm xong hết thảy, Tử Vi bỗng nhiên nhớ tới hai tòa trấn tộc đại trận của Vu Yêu hai tộc, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nếu đại biểu cho Thiên!

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tắc đại biểu cho Địa!

Dĩ thử loại suy, trong Nhân tộc cũng nên có một tòa trấn tộc đại trận mới đúng, như thế phương tài phù hợp Thiên Địa Nhân Tam Tài chi đạo!

Đương nhiên.

Tức tiện Nhân tộc có trấn tộc đại trận, cũng nhu yếu nhất điểm nhất tích thôi diễn ra.

Nói cách khác, nhu yếu Tử Vi tự hành đi sáng tạo, cũng sẽ không bằng không sinh ra. "Ba tòa đại trận hợp nhất, chẳng phải có thể dung hợp trở thành một tòa siêu cấp đại trận phúc cái chỉnh cái Hồng Hoang?" Trong não Tử Vi bỗng nhiên chuyển cái ý niệm, yên lặng đem việc này ghi tạc trong lòng.

Chương 270

Tâm niệm vừa động.

Tử Vi liền trường thân mà đứng, đi ra Đại La Thiên, một đường chàng phá Hỗn Độn, đi về phía sâu trong Hỗn Độn.

Đại Mộng Vạn Cổ Chi Thuật trải qua những năm này thôi diễn, có thể tự hành diễn hóa, đảo cũng không cần chiếm cứ toàn bộ tâm thần của Tử Vi.

Vô số ý niệm phân thân lịch kinh vạn thế hồng trần, lấy thân phận bất đồng, cảm ngộ nhân sinh bất đồng, mỗi một đoạn nhân sinh quỹ tích đều là một loại thể hiện của Đạo.

Cuối cùng!

Khi vạn thiên cảm ngộ toàn bộ hội tụ, cảm ngộ đối với Đại Đạo của Tử Vi sẽ hậu tích bạc phát, trình hiện ra một loại trạng thái tỉnh phún.

Đương nhiên, cái thời gian đoạn này y cựu mạn trường, nhưng so với một người ngộ đạo, lại phải tấn tiệp hơn vô số lần.

Sâu trong Hỗn Độn, Tử Vi giơ tay vung lên, tế xuất Càn Khôn Đỉnh, sậu nhiên bạo trướng đến vạn trượng lớn nhỏ, không ngừng trầm phù trong Hỗn Độn.

Một bước khóa xuất, cả người liền tiến vào trong Càn Khôn Đỉnh, bàn tọa xuống. "Oanh!" "Oanh long long!" Càn Khôn Đỉnh phát quang, tán phát ra một cỗ thôn phệ chi lực khủng bố vô thất, dẫn dắt ức vạn vạn dặm Hỗn Độn Hải phương viên toàn bộ sôi trào, giống như mở nắp nồi nước sôi, điên cuồng vọt tới trong Càn Khôn Đỉnh. "Ông!" Vô cùng Hỗn Độn hỏa diễm nhiên thiêu, hình thành một tôn Hỗn Độn

hồng lô nhục nhãn khả kiến, đem thân thể Tử Vi bao khỏa tại trong đó không ngừng dung luyện!

Nhục nhãn khả kiến!

Huyết nhục Tử Vi trở nên tinh oánh vô cùng, mỗi một tấc huyết nhục đều đang phát quang, cân mô, xương cốt bên trong đều thanh tích khả kiến, từ trong không ngừng dật xuất từng đạo quang mang màu vàng, nãi là một lũ 'dược tính' trong cơ thể sinh linh!

Nhân thể như đại dược!

Mỗi một lần tế luyện, đều là sinh mệnh tiềm năng bị thôi xuất, là quá trình tiến hóa hướng tới tầng thứ sinh mệnh cao hơn! "Ngâm!

Ngâm!" Trong ba trăm sáu mươi lăm chỗ huyệt khiếu, các tự đều có một đoàn quang mang màu vàng nhân uân, như cùng vũ trụ nguyên sơ, từ trong truyền ra trận trận tụng kinh chi thanh.

Phảng phất trong đó bàn tọa ba trăm sáu mươi lăm vị thần minh cổ lão!

Từng đạo vũ trụ pháp tắc chi quang đem thân thể Tử Vi bao khỏa, không ngừng xuyên toa trong huyết nhục, một chút một chút lạc ấn vào trong đó.

Tức tiện là nhục thân, trong đó cũng uẩn hàm bản nguyên pháp tắc chi lực của vũ trụ!

Một loại cảnh tượng cực kỳ đáng sợ! ...

Tại lúc Tử Vi luyện thể trong Hỗn Độn, Hiên Viên thị lệ tinh đồ trị, dẫn dắt tộc nhân bộ lạc đại lực khai khẩn thổ địa, phát triển nông canh, tích súc lương thực, thực lực bộ lạc một ngày cao hơn một ngày!

Trong bộ lạc, càng túc túc huấn luyện mấy chục vạn quân đội.

Hiên Viên thị dẫn dắt quân đội nam chinh bắc chiến, hoành tảo từng cái tiểu bộ lạc chung quanh, sở hướng phi mĩ, thế không thể đỡ!

Giờ khắc này Hiên Viên thị, tu vi đã nhiên đạt tới Đại La Kim Tiên chi cảnh, Chúc Long chi hồn trong cơ thể, cơ hồ muốn trùng phá gông xiềng, một sớm giác tỉnh! "Thế gian là khổ hải, chúng sinh đều đang tranh độ trong khổ hải, bão thụ vô tận thống khổ!" "Hôm nay, bần đạo Tịnh Tâm nguyện khai giảng vô thượng đại pháp, phổ độ chúng sinh, đi về Tây Phương Cực Lạc thế giới!" Một ngày nọ.

Trong Nhung Địch bộ lạc, Tịnh Tâm đạo nhân trong miệng khai giảng Cực Lạc kinh văn, hóa thành vô số kim quang phi vũ, bao phủ cả bộ lạc, độ hóa vô số Nhân tộc, toàn bộ hướng về hắn đỉnh lễ mô bái.

Cơ hồ cùng một thời gian.

Đại quân Hiên Viên thị bắt đầu khai tiến về phía Nhung Địch bộ lạc, chuẩn bị tiễu diệt Tịnh Tâm đạo nhân! "Đại chiến, rốt cuộc muốn bắt đầu rồi sao?" Tây Phương, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cảm ứng một màn này, trong mắt đều lộ ra ti ti lũ lũ tinh mang.

Không đơn giản Tây Phương, mấy vị Thánh Nhân còn lại cũng toàn bộ ném ánh mắt quan chú về phía Nhân tộc, tràng chiến tranh này dù sao cũng quan hồ đến Nhân Hoàng tranh đoạt!

Trong bộ lạc hai bên, các tự có đại năng thực lực phi phàm bố hạ truyền tống trận, rất nhanh bính mặt. "Sát!" Nương theo trận trận tiếng hảm sát kinh thiên, quân đội bộ lạc hai bên lập tức tư sát cùng một chỗ.

Chiêng trống vang trời, kim qua thiết mã!

Từng đóa từng đóa huyết hoa trán phóng, từng cái từng cái sinh mệnh trôi đi!

Đại quân hai cái bộ lạc tư sát mấy trận sau đó, lại các có thắng phụ, thập phần thảm liệt.

Liền tại lúc này!

Tịnh Tâm đạo nhân bỗng nhiên mở miệng ngâm xướng kinh văn! "Sở hữu nhất thiết chúng sinh chi loại: nhược noãn sinh, nhược thai sinh, nhược thấp sinh, nhược hóa sinh..." "Như diệt độ vô lượng vô số vô biên chúng sinh, thực vô chúng sinh đắc diệt độ giả..." Tịnh Tâm đạo nhân miệng trán liên hoa, thanh âm hóa thành từng cái từng cái phù chú màu vàng, biến bố hư không, đem chỉnh phiến thiên địa đều nhuộm thành một mảnh kim sắc! "Ông!" Những tự phù màu vàng này phảng phất uẩn hàm một cỗ sức mạnh cổ quái, không ngừng bàn toàn giữa không trung, sái lạc xuống từng đạo quang thúc màu vàng, đem đại quân Hiên Viên thị toàn bộ bao phủ ở bên trong!

Bị kim quang lung tráo sau đó, từng cái binh sĩ trong mắt toàn bộ lộ ra vẻ giải thoát, buông xuống binh khí trong tay, đi về phía bên người Tịnh Tâm đạo nhân!

Bộ dáng kia... giống như bị sinh sinh độ hóa vậy!

Ngắn ngủn một lát!

Quân đội Hiên Viên thị hội không thành quân, hết danh binh sĩ này đến danh binh sĩ khác toàn bộ đi về phía trận doanh Tịnh Tâm đạo nhân, bị độ hóa rồi! "Yêu đạo, đương chân là yêu đạo!" Hiên Viên thị thấy thế không khỏi vừa mừng vừa sợ, lập tức lớn tiếng a xích nói. "Tranh!" Hiên Viên Kiếm trong tay mãnh nhiên trảm về phía trước, lập tức trảm ra một đạo kiếm khí sát lục đen nhánh, chốc lát gian xé rách thiên khung ra một cái miệng lớn túc hữu ức vạn vạn trượng, nhìn qua tranh nanh vô cùng!

Hiên Viên Kiếm, tự nhiên là Tử Vi ném xuống hạ giới.

Được Viên Liệt tứ cho Hiên Viên thị dùng để hộ thân!

Hơn nữa Hiên Viên Kiếm hiện giờ bị ẩn long chi khí trên người Hiên Viên nhất trùng, dần dần bắt đầu tẩy đi oan nghiệt, huyết tinh tích nhật, đang chậm rãi thuế biến về hướng Nhân Đạo Chí Bảo! "Hát!" Liền tại lúc này.

Một đám tu sĩ Tây Phương phía sau Tịnh Tâm đạo nhân tề tề đê hát một tiếng, toàn bộ xuất thủ, đánh ra từng đạo kim sắc lưu quang.

Trong hư không xuất hiện từng đóa từng đóa kim liên, ánh chiếu thiên khung, hội tụ thành một dòng sông dài màu vàng hạo hạo đãng đãng, chàng về phía trước. "Oanh long long!" Kiếm khí Hiên Viên Kiếm cùng chi va chạm, lập tức phát ra tiếng nổ mạnh oanh minh cự đại, hư không phấn toái, thiên địa tịch diệt, phảng phất muốn khai tịch ra ba ngàn đại thế giới vậy!

Hiên Viên thị thực lực tuy rằng tại Đại La Kim Tiên, nhưng cảnh giới của đám tu sĩ Tây Phương này cũng không yếu, liên thủ dưới, hắn không thể chiếm được ti hào tiện nghi. "Hà dĩ cố, Tu Bồ Đề!

Nhược Bồ Tát hữu ngã tướng, nhân tướng, chúng sinh tướng, thọ giả tướng, ký phi Bồ Tát!" Tịnh Tâm đạo nhân trong miệng không ngừng ngâm xướng, phát ra trận trận đạo âm, uyển như hoàng chung đại lữ, không ngừng cổ hoặc quân đội Hiên Viên thị.

Chương 271

Không chỉ như thế! "Oanh!" Tịnh Tâm đạo nhân trong tay không ngừng kết ấn, chu thân hiển hóa ra một tôn lưu ly bảo tướng, một chưởng lại một chưởng không ngừng phách về phía trước, hóa thành từng tôn từng tôn kim sắc đại thủ ấn, khỏa hiệp ức vạn quân thần lực, hãn nhiên phách lạc xuống người Hiên Viên! "Oanh long long!" Kiếm quang cùng đại thủ ấn va chạm, lập tức bính phát ra ức ức vạn vạn lạp tử lưu cao năng lượng, phảng phất siêu tân tinh đại nổ mạnh, quang mang khủng bố đâm vào mắt người mở không ra.

Kiếm quang khủng bố không ngừng phun ra, đem thiên địa hư không cắt thành từng đạo đại liệt phùng đen nhánh, Hỗn Độn Hải phía sau đều bị đánh ra, Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí không ngừng phù hiện, khoảnh khắc gian lại hội diệt đi!

Một loại cảnh tượng cực kỳ đáng sợ!

Hiên Viên thị nộ hát một tiếng, cơ hồ thôi phát pháp lực của mình đến cực hạn, Hiên Viên Kiếm trong tay không ngừng huy xuất, chém giết ra hết đạo này đến đạo khác kiếm khí ám kim sắc khủng bố, cơ hồ muốn đem phiến thiên địa này triệt để trảm phá!

Nương theo sự xuất thủ của hắn, ẩn long chi khí trong cơ thể cũng hô chi dục xuất, chu thân phóng xạ ra vạn đạo kim mang, càng ẩn ẩn phù hiện ra một tôn thương long chi tướng, khí thế khủng bố tịch quyển tứ diện bát phương! "Oanh!" Từng đạo kiếm khí khủng bố lấy Hiên Viên làm trung tâm, tịch quyển thiên địa thương khung, xé rách hư không mà đi, đem cả cái thế giới đều chiếu diệu thành một mảnh ám kim sắc!

Hiên Viên thị song pháp đồng tu, không chỉ đi theo Viên Liệt học

tập chính tông Tiên gia pháp môn, đồng thời cũng tu hành Nhân tộc Tử Phủ Chân Kinh, hai bên kết hợp dưới, thực lực viễn siêu cảnh giới, chiến lực đáng sợ vô cùng!

Mỗi một đạo kiếm quang đều khỏa hiệp lực lượng kinh khủng, muốn đem vạn vật gia thường trong thiên địa toàn bộ trấn áp!

Cảm thụ công thế khủng bố của Hiên Viên, Tịnh Tâm đạo nhân không khỏi hơi hơi biến sắc, hiển nhiên Hiên Viên lợi hại hơn so với hắn dự liệu. "Chư vị đạo hữu, tùy ta bố trận!" Liền tại lúc này, Tịnh Tâm đạo nhân đột nhiên đê hát một tiếng, song thủ đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ đặc.

Tại phía sau hắn, những tu sĩ Tây Phương kia đồng thời bàn tọa xuống, bảo tướng trang nghiêm, trong tay làm ra động tác đồng dạng, không ngừng đánh ra từng đạo kim sắc quang khí, ẩn ẩn gian kết thành một tòa đại trận trận thế! "Ông!" Vô cùng vô tận kim quang xuất hiện, từ trong cơ thể những người này trùng xuất từng đạo kim mang, toàn bộ hội tụ tại một chỗ, sắp xếp theo hình trạng liên hoa đồ án, dung hợp Âm Dương, Thái Cực, Lưỡng Nghi, Tứ Tượng... rất nhiều huyền pháp, hình thành một tôn Kim Sắc Tiên Tôn Pháp Tướng!

Kim Sắc Tiên Tôn Pháp Tướng giống y hệt Tịnh Tâm đạo nhân, chỉ là phóng đại ức vạn lần không chỉ, chu thân trên dưới quang khí di mạn, sau lưng sinh ngàn cánh tay, tán phát ra một cỗ ý vị khôi hoằng trang nghiêm!

Vô Lượng Tiên Tôn Pháp Tướng!

Pháp tướng này vừa ra, tán phát ra một cỗ khí thế khủng bố không dưới Chuẩn Thánh!

Nãi là Tây Phương vì ứng đối Nhân Hoàng chi tranh lần này, vì Tịnh Tâm đạo nhân chuẩn bị át chủ bài! "Oanh!" "Oanh long long!" Vô Lượng Tiên Tôn Pháp Tướng phía sau ngàn cánh tay tề tề phách về

phía trước, thiên địa oanh minh, thời không đảo chuyển, uy thế khủng bố bạo phát, giản trực muốn đem chỉnh phiến thiên địa đánh xuyên, như cùng diệt thế chi kiếp vậy! "Không tốt!" Cảm thụ uy thế khủng bố của nhất kích đối phương, Hiên Viên thị không khỏi biến sắc, nộ hát một tiếng, trong cơ thể trùng xuất từng đạo thần quang, cả người cơ hồ đều muốn thiêu đốt. "Ông!" Sát na chi gian.

Thiên linh Hiên Viên thị trùng xuất một đạo quang thúc màu vàng đáng sợ, trực trùng đấu ngưu, phá khai chín tầng vân tiêu!

Tại chu thân hắn, một cỗ chiến ý vô cùng đáng sợ, ngưng luyện không ngừng dũng động, cơ hồ hóa thành thực chất, đem cả người hắn bao khỏa.

Thanh Long Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ, Khai Thiên Tứ Linh phù hiện, vây quanh củng vệ hắn ở trong đó, giống như thần tử củng vệ đế hoàng, chỉnh phiến thiên địa đều tựa hồ phát ra trận trận ai minh chi âm.

Trong hư không một cái tự phù "CHIẾN" cự đại vô cùng phù hiện, sát na gian cùng Hiên Viên thị dung hợp làm một, đem chiến lực của hắn đề thăng đến tuyệt đỉnh!

Hách nhiên chính là Đấu Chiến Tiên Pháp!

Hiên Viên thị đi theo Viên Liệt học đạo nhiều năm, cũng học được Đấu Chiến Tiên Pháp - một môn thần thông nghịch thiên của Thiên Đế! 'Tê!' "!?" "...

Thiên Đế Đấu Chiến Tiên Pháp!

Hiên Viên thị cư nhiên cũng biết?" "..." Vô số đại thần thông giả trong thiên địa quan chú một chiến này đều kinh ngốc, từng người từng người nhịn không được hít ngược một hơi lãnh khí.

Tuy rằng biết Hiên Viên thị nãi là Nhân Hoàng do Thiên Đế tuyển

định, nhưng ai cũng không ngờ hắn sẽ có thiên phú như thế, ngay cả Đấu Chiến Tiên Pháp đều học được!

Phải biết rằng!

Đấu Chiến Tiên Pháp chính là độc môn thần thông của Thiên Đế!

Là thủ đoạn tiêu chí tính của ngài!

Mục tiền chúng nhân sở tri, trừ bỏ Thiên Đế ra, cũng chỉ có Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt đắc được chân truyền.

Xem ra hiện tại lại muốn tăng thêm một cái Hiên Viên thị!

Đấu Chiến Tiên Pháp vừa ra, chiến lực của Hiên Viên thị chi giới phiên bội không chỉ, khí thế trên người cường đại đến trình độ chưa từng có. "Oanh long long!" Hiên Viên thị huy động thần kiếm trong tay, chém giết ra từng đạo kiếm quang ám kim sắc, uyển như muốn khai thiên tích địa, trảm diệt ba ngàn đại thế giới!

Một cái liếc mắt nhìn lại.

Hết thảy trong thiên địa, phảng phất đều tiêu nhị dưới kiếm quang!

Bị trảm diệt sạch sẽ!

Thời gian, không gian, càn khôn, âm dương, hết thảy hữu hình, vô hình, hữu chất, vô chất... toàn bộ tại dưới kiếm quang chém giết biến mất không thấy, trở thành triệt để không vô!

Giữa thiên địa, phù hiện ra vô số sự vật không thể danh trạng, phảng phất là sinh vật kỳ đặc từ vũ trụ ám diện, tán phát ra một cỗ khí tức đáng sợ khiến người tim đập nhanh.

Chỉ nhìn thượng một cái, tâm thần tựa hồ đều muốn bị thôn phệ mất! "Oanh!" "Oanh long long!" Phảng phất từng khỏa từng khỏa siêu tân tinh bạo nổ, vô số quang mang bính phát ra, đem hư không triệt để

động xuyên, ngay cả Hỗn Độn đều bị đánh thành cái sàng!

Thậm chí!

Trong hư không ngưng tụ ra từng đạo xúc tu bán trong suốt cổ quái, sung xích một cỗ hỗn loạn, điên cuồng, đọa lạc chi ý. "Oanh!" Tịnh Tâm đạo nhân trong miệng không ngừng ngâm tụng, thôi động chu thân Tiên Tôn bảo tướng, khí thế càng phát ra khủng bố, mỗi một kích đánh ra đều phảng phất bài sơn đảo hải, hủy thiên diệt địa, trấn áp chư thiên vạn giới vô tận hoàn vũ thời không!

Tập hợp sức mạnh chúng tu Tây Phương, một tôn Vô Lượng Tiên Tôn sức mạnh cơ hồ có thể xưng là mạnh nhất dưới Chuẩn Thánh!

Thậm chí có vài phần Chuẩn Thánh chi uy! "Sát!" Hiên Viên thị nộ khiếu liên liên, mục tí dục liệt, Chúc Long chi hồn trong cơ thể cơ hồ muốn giác tỉnh.

Dưới sự gia trì của Đấu Chiến Tiên Pháp, mỗi một kích của hắn đều là kinh thế!

Kiếm quang chước chước xé rách đại vũ trụ, chiếu diệu vạn cổ hư không, Hiên Viên Kiếm trong tay cơ hồ hóa thành huyễn ảnh!

Vô tận kiếm khí bính phát ra, chiếu diệu hư không hoàn vũ, giống như ngân triều thiểm thước, hạo nguyệt đương không!

Tại lúc này.

Tôn Tiên Tôn Pháp Tướng kia bỗng nhiên quang mang đại tác, trên người sái lạc ra một mảnh quang mang màu vàng, tại chung quanh hóa thành một phương Cực Lạc Tịnh Thổ vô cùng hạo đại.

Chương 272

Kim sắc pháp liên biến địa, càng có ngàn trăm bồ đề lâm lập, thành bất diệt chi thần quốc.

Trong Nhung Địch bộ lạc, những Nhân tộc bị Tịnh Tâm đạo nhân mê hoặc kia giờ khắc này đều bàn tọa xuống, trong mắt lộ ra vẻ kiền thành, trong miệng không ngừng ngâm xướng kinh văn, trong cơ thể trùng xuất từng đạo tín ngưỡng chi lực, dung nhập vào trong mảnh tịnh thổ.

Vô số kiếm quang trảm nhập bên trong tịnh thổ, lại dưới sự ma diệt của tín ngưỡng chi lực, cấp tốc ảm đạm đi xuống, căn bản khó có thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Không thể không nói.

Thủ đoạn của Tây Phương, thực tại quỷ dị. "Trấn áp!" Tịnh Tâm đạo nhân đột nhiên đại hát một tiếng, song thủ mãnh địa phách động về phía trước, lập tức đánh ra từng cái từng cái tự phù màu vàng cự đại vô cùng, toàn bộ là Phạm văn của Tây Phương!

Vô số Phạm văn hội tụ một chỗ, giống như trường hà màu vàng, không ngừng bay về phía Hiên Viên thị, muốn đem chi vĩnh thế trấn áp!

Một khi bị hắn thành công!

Nhân Hoàng chi tranh lần này, Hiên Viên thị liền thất bại! "Không tốt!" Thấy thế, Hiên Viên thị không khỏi sắc mặt biến đổi, trong nguyên thần đột nhiên sinh ra một cỗ đại khủng bố chi ý.

Nếu thật sự bị những tự phù màu vàng này trấn áp, đừng hòng xoay người! "Hống!" Hiên Viên thị đại hát một tiếng, chốc lát gian

nhân kiếm hợp nhất, cả người đều hóa thành một đạo kiếm mang màu vàng, tựa hồ muốn trảm phá ba ngàn đại thế giới, không ngừng đem từng cái từng cái tự phù màu vàng trảm lạc!

Nhiên!

Những tự phù màu vàng kia vô cùng vô tận, liên miên không dứt, Hiên Viên thị tung nhiên thi triển Đấu Chiến Tiên Pháp, cũng bị áp chế tại hạ phong.

Cái thời điểm này, không ít binh sĩ Hữu Hùng bộ lạc bị kinh văn sở mê hoặc, từng người từng người phảng phất như tín đồ kiền thành, toàn bộ gia nhập vào trong trận doanh của Tịnh Tâm đạo nhân.

Công thế càng phát ra lợi hại!

Hiên Viên thị cũng hãm nhập trong khổ chiến.

Trong hư không cách đó không xa, Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt nhìn một màn này, trong thần sắc nhiều vài phần sâm nhiên.

Thủ đoạn của Tây Phương, xác thực có chút vượt quá dự liệu của hắn, không ngờ lại phái khiển nhiều tu sĩ như thế tranh đoạt Nhân Hoàng chi vị.

Bất quá.

Chính hảo có thể coi như một cái khảo nghiệm đối với Hiên Viên thị, hảo sinh ma luyện một phen.

Vạn nhất Hiên Viên thị thật sự hiển ra bại tượng, hắn tự nhiên sẽ xuất thủ.

Đến lúc đó xem Tây Phương dùng thủ đoạn gì ứng đối!

Dưới Thiên Đạo, Thánh Nhân không thể xuất thủ!

Chân chính đến một bước kia, xem hộ đạo giả hai bên ai thực lực mạnh hơn, về phương diện chiến đấu, Lục Nhĩ Mi Hầu tự nhận chưa

từng sợ ai! "Cơ Hiên Viên nãi là thiên định Nhân Hoàng, trong minh minh, tự đương có thể phùng hung hóa cát..." Viên Liệt trong lòng thầm trầm ngâm, tạm thời án nại trụ ý định xuất thủ, tĩnh quan sự thái phát triển. "Ha ha!" "Trận chiến này, Tây Phương ta muốn thắng rồi!" "Nếu không có ngoài ý muốn, Hiên Viên thị tất bại vô nghi!" Trong Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề quan chú một chiến này, khi thấy một màn Hiên Viên thị bị áp tại hạ phong, nhịn không được ha ha cười to.

Tựa hồ đã nhìn thấy tình cảnh Hiên Viên thị lạc bại! "Chẳng lẽ Hiên Viên thị muốn thua?" "Thủ đoạn của Tây Phương thực tại lợi hại!" "Thiên Đế xưa nay định hết thảy, ta lại không tin Hiên Viên sẽ thua!" "..." Không đơn giản Tây Phương, vô số tiên linh trong thiên địa quan chú một chiến này cũng đều nghị luận phân phân, nói cái gì cũng có. ...

Trên chiến trường, trong đại quân Hiên Viên thị, Thương Hiệt vẫn luôn đi theo tùy quân vọng về những tự phù màu vàng biến bố cả thiên địa thương khung kia, lại như có sở tư, không khỏi nhíu mày!

Từ trong những Phạm văn cổ quái này, Thương Hiệt tựa hồ nhìn ra chỗ bất phàm, trong đầu phảng phất có một đạo linh quang xẹt qua! "Văn tự..." "Văn tự, đại biểu đạo lý trong thiên địa!" Dần dần.

Trong mắt Thương Hiệt toàn bộ bị tự phù màu vàng chiếm cứ, trong lòng sát na gian sinh ra vô số cảm ngộ, cả người phảng phất triệt để cùng thiên địa vạn vật dung hợp tại một chỗ!

Hách nhiên!

Một đôi trùng đồng của Thương Hiệt bắn ra hai đạo thần mang hãi người, chốc lát kham phá hư không, phảng phất đốn ngộ, cơ hồ theo bản năng giơ tay lên, giống như thần chi bút, chậm rãi câu lặc tại trước người! "Ông..." Chỗ chưởng chỉ Thương Hiệt đi qua, lưu lại từng đạo ngân tích xán lạn màu vàng, như cùng ngân câu thiết hoa,

trán phóng quang huy vạn cổ bất diệt.

Vốn là ngân tích hư vô, hóa thành thực chất, ánh chiếu vô tận hoàn vũ, chư thiên đại thiên, cuối cùng hình thành một cái tự phù kỳ đặc! "THIÊN!" Chữ Thiên vừa ra, cả thế giới đều chấn động, thiên địa biến sắc, phong vân biến huyễn!

Dưới sự thiên tâm cảm ứng, cảnh tượng nơi này phù hiện tại trong lòng mỗi một sinh linh, sở hữu người toàn bộ đều có cảm, nhìn thấy tình cảnh Thương Hiệt tạo tự! "Ô ô..." Giữa thiên địa, vô số yêu ma quỷ quái đều khóc gào, toàn bộ sắt sắt phát run!

Thương Hiệt sáng tạo ra văn tự, khiến cho Nhân tộc có văn tự lưu truyền, từ đó về sau có thể ghi chép lại các loại bí mật trong thiên địa.

Đối với các loại quỷ thần mà nói, đây không thể nghi ngờ là tai họa ngập đầu!

Nhờ có sự xuất hiện của văn tự, nhân tộc có thể ghi chép lại các đặc tính, điểm yếu của các loại quỷ quái trong thiên địa, từ đó có thể tìm cách đối phó.

Đối với vô số quỷ quái, đây chính là tai ương diệt đỉnh!

Ngay cả Tử Vi đang tu luyện nơi sâu thẳm trong Hỗn Độn cũng có cảm ứng, từ từ mở mắt, ánh mắt xuyên thấu Hỗn Độn vô tận, nhìn về phía đại địa Hồng Hoang.

Khi nhìn thấy thân ảnh Thương Hiệt, khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười, nói: "Cuối cùng cũng muốn tạo chữ rồi sao?" Không chỉ Tử Vi, các vị Thánh Nhân khác trong thiên địa cũng đều có cảm ứng.

Từng người đều đưa mắt nhìn về phía Thương Hiệt, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị! "Thiên chi đạo, tổn hữu dư bổ bất túc!" Như phúc chí tâm linh, Thương Hiệt bước ra một bước, rõ ràng chỉ là một người phàm không có chút pháp lực nào, nhưng lại một bước đi ngàn dặm!

Hắn đứng lơ lửng trên không, tay áo dài bay trong gió, nhìn về hướng Tịnh Tâm Đạo Nhân, quát: "Trấn áp!" "Oanh long!" Tiếng nói vừa dứt!

Chữ "Thiên" vừa mới sinh ra bỗng nhiên bạo trướng đến ức vạn vạn trượng, tản mát ra khí tức khủng bố trấn áp vạn vật chúng sinh, cuốn theo Thiên Đạo chi lực hạo hãn vô cùng, hãn nhiên lao về phía Tịnh Tâm Đạo Nhân bên dưới. "Không ổn!" Cảm nhận được uy thế khủng bố phát ra từ chữ "Thiên", Tịnh Tâm Đạo Nhân không khỏi sắc mặt đại biến.

Hắn không ngờ vào quan đầu khẩn yếu lại xuất hiện biến hóa ngoài ý muốn như vậy!

Hai tay huy động, vội vàng thao túng vô số tự phù màu vàng, cuốn theo thần uy thao thiên, va chạm với chữ Thiên kia. "Oanh long long!" Vô cùng ánh sáng và lửa bùng phát, vô số tự phù màu vàng bị mài mòn, quang mang hung dũng bao trùm cả một vùng hư không, chiếu rọi khiến người ta gần như không mở nổi mắt! "Địa!" Đúng lúc này, Thương Hiệt lại quát lớn một tiếng, đưa tay hư không câu lặc ra một chữ "Địa", cũng bạo trướng đến ức vạn trượng, phảng phất như một tấm bia trời màu vàng bất diệt, hung hăng áp xuống. "Nhân!" Động tác trong tay Thương Hiệt không ngừng, lại viết ra một chữ lớn nữa, vô tận quang khí lưu chuyển, chiếu rọi vạn cổ hư không.

Trong khoảnh khắc.

Chương 273

Thiên, Địa, Nhân ba chữ cùng xuất hiện, chiếu sáng hoàn vũ đại thiên, lặng lẽ trần thuật vô thượng đại bí của thiên địa.

Ba chữ lớn tạo thành thế Tam Tài, chậm rãi xoay chuyển, giống như thái cổ tinh thần to lớn, trong nháy mắt phá tan tất cả phạm văn màu vàng, hãn nhiên va chạm lên Cực Lạc Tịnh Thổ kia. "Ông!" Sát na chi gian, thiên địa thất sắc, địa động sơn dao.

Thế giới Tịnh Thổ màu vàng kia trong nháy mắt bị đập ra một vết nứt khổng lồ, răng rắc nứt toác, gần như muốn sụp đổ! "Sao có thể!?" Tịnh Tâm Đạo Nhân thấy vậy, lập tức như gặp quỷ.

Thương Hiệt tạo chữ, uy lực quả thực quá lợi hại, nếu cứ tiếp tục thế này, trận chiến này chẳng phải sẽ thua sao?! "Ha ha, Thương Hiệt, làm tốt lắm!" Ngược lại với hắn, Hiên Viên Thị thấy Thương Hiệt có uy thế như vậy, không khỏi kích động cười lớn.

Vốn dĩ một mình hắn đối kháng với đạo thuật cổ quái của Tịnh Tâm Đạo Nhân có chút khó khăn, nay có thêm Thương Hiệt, thì mười phần nắm chắc chín! "Bất quá chỉ là một phàm nhân, chẳng lẽ có thể nghịch thiên hay sao!" Tịnh Tâm Đạo Nhân thần sắc dữ tợn, liên thủ cùng các tu sĩ Tây Phương khác, toàn lực thôi động uy năng Vô Lượng Tiên Tôn Đại Trận, khiến nó càng thêm ngưng thực, uy thế càng thêm đáng sợ.

Mắt thường có thể thấy, vị Tiên Tôn kia trong tay ngưng tụ ra vô số pháp khí, chuông vàng đỉnh ngọc, bảo kiếm bình ngọc các loại, hóa thành vạn thiên lưu quang, rơi xuống người Thương Hiệt.

Tiên hạ thủ vi cường, phải giết chết Thương Hiệt!

Chỉ cần diệt trừ Thương Hiệt, trận chiến này coi như thắng một

nửa! "Hừ!" Thương Hiệt hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên bước tới một bước, đôi Trùng Đồng (mắt hai con ngươi) gần như bốc cháy, từ trong đó bắn ra hai luồng kim sắc quang thúc hãi người, mang theo thần uy bất khả tư nghị! "Oanh long long!" Trùng Đồng quang thúc vừa xuất hiện, phiến chiến trường này triệt để sôi trào, trong hư không sinh ra vô tận sương mù, bao trùm thiên địa tứ phương, hoàn vũ tứ cực!

Tựa như ánh sáng của đại vũ trụ, rạch phá vĩnh hằng!

Từ khoảnh khắc tạo chữ, Thương Hiệt đã khôi phục ký ức kiếp trước, thấu hiểu tất cả những gì khi còn là Côn Bằng Lão Tổ.

Tuy rằng không khôi phục pháp lực ngày xưa, nhưng dù sao cảnh giới Chuẩn Thánh vẫn còn đó, câu động thiên địa chi lực trong cõi u minh, có thần uy bất khả tư nghị! "Oanh!" Trùng Đồng quang thúc va chạm với công thế của Tịnh Tâm Đạo Nhân, lập tức phát sinh đại phá diệt, phá tan mọi trở ngại.

Vô cùng quang mang nổ tung, hư không yên diệt, thiên địa bị đánh ra một cái hắc động khổng lồ!

Điên cuồng thôn phệ tất cả mọi thứ xung quanh!

Công thế của Tịnh Tâm Đạo Nhân căn bản không có nửa điểm tác dụng!

Thương Hiệt thần sắc bình tĩnh, trong đôi Trùng Đồng lưu lộ quang huy hãi người, từng bước đi về phía trước.

Mỗi bước đi ra, liền câu lặc ra từng văn tự cổ xưa.

Địa!

Thủy!

Phong!

Hỏa!

Càn!

Khôn!

Nhật!

Nguyệt! ...

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, Thương Hiệt liên tục sáng tạo ra ba ngàn văn tự Nhân tộc, ám hợp ý nghĩa của Tam Thiên Đại Đạo!

Nhìn lại, trong hư không rậm rạp chằng chịt, toàn bộ đều là tự phù màu vàng!

Sau khi sáng tạo xong tất cả văn tự, Thương Hiệt liền cao giọng quát: "Hôm nay Thương Hiệt sáng tạo văn tự cho Nhân tộc, từ nay khiến Nhân tộc truyền thừa bất diệt, Thiên Đạo giám chi!" "Oanh long!" Cùng với tiếng sấm rền vang, trong thiên khung nứt ra một cái khe khổng lồ, vô tận công đức kim quang toàn bộ nhập vào cơ thể Thương Hiệt, tu vi của hắn bắt đầu bạo trướng điên cuồng!

Dưới sự thôi động của hải lượng công đức chi khí, tu vi Thương Hiệt trong nháy mắt đột phá Đại La Kim Tiên viên mãn.

Đến lúc này, Thương Hiệt lại đem phần công đức còn dư lại tích trữ, cũng không tiếp tục hấp thu nữa!

Đợi sau khi Thương Hiệt đột phá tu vi, Hiên Viên Thị không khỏi cười nói: "Thương Hiệt, chúng ta cùng nhau phá địch!" "Tốt!" Thương Hiệt cười lớn một tiếng, hai tay huy động trước người, lập tức đánh ra từng đạo kim sắc tự phù, oanh kích về phía Tiên Tôn pháp tướng kia! "Xuy!" Trong đôi Trùng Đồng càng bắn ra hai đạo thần quang xán lạn, động xuyên thiên địa hư không, tựa như ánh sáng đại vũ trụ, phá diệt mọi trở ngại! "Tranh!" Hiên Viên Thị huy động Hiên Viên Kiếm trong tay, chém ra từng đạo kiếm khí ám kim sắc, minh

thiểm như triều, chiếu rọi đại thiên, hội tụ thành một dòng sông kiếm khí hạo hạo đãng đãng, từ trên trời giáng xuống! "Sao có thể như vậy!" Cảm nhận uy thế hai người liên thủ, sắc mặt Tịnh Tâm Đạo Nhân đã khó coi đến cực điểm.

Vốn dĩ đối phó một mình Hiên Viên Thị đã đủ mệt, nay thêm một Thương Hiệt, cục diện trong nháy mắt đảo ngược!

Nhưng trong tình thế hiện nay, lại không thể lui bước nửa điểm! "Vô Lượng Tiên Tôn!" Tịnh Tâm Đạo Nhân quát lớn một tiếng, trên mặt đầy vẻ dữ tợn, toàn lực điều động uy năng Tiên Tôn đại trận, ngàn cánh tay cùng huy động, mang theo sức mạnh khủng bố đủ để băng diệt ba ngàn đại thế giới, vỗ xuống người Hiên Viên và Thương Hiệt!

Dưới sự chú mục của vạn chúng, công thế hai bên rốt cuộc va chạm! "Oanh!" "Oanh long long!" Sát na chi gian, thiên toản địa chuyển, tinh hà dao động, hư không sụp đổ, hỗn độn tiêu nhị!

Vô biên quang mang bao trùm tất cả, phảng phất từng ngôi sao siêu tân tinh nổ tung, chói đến mức người ta không mở nổi mắt.

Từng đạo gợn sóng mắt thường có thể thấy khuếch tán ra, tịch quyển lục hợp bát hoang, hư không như tờ giấy mỏng bị xé nát, căn bản khó mà thừa thụ lực phá hoại khủng bố này!

Trùng Đồng quang thúc khám phá thiên địa, trấn áp hư không, phảng phất hoành thôi vạn cổ, có vĩ lực bất khả tư nghị, quả thực còn sắc bén hơn cả thiên đao, phấn toái vô cùng quang khí!

Hiên Viên Kiếm càng phát ra tiếng kiếm ngâm tranh tranh, kiếm quang động cửu tiêu, hám thương khung, phảng phất muốn xé rách phiến thiên địa này!

Hiên Viên cùng Thương Hiệt hai người hợp lực, uy thế kham

kham đạt tới tầng thứ bễ mỹ Chuẩn Thánh! "Oanh!" Vô biên phong duệ chi khí xâm nhập vào trong Tịnh Thổ màu vàng kia, bắt đầu điên cuồng xâm thực, phá diệt tất cả, nhanh chóng phá hủy nó đến thất linh bát lạc.

Cuối cùng "Oanh" một tiếng nổ tung!

Ngay sau đó!

Kim sắc quang thúc giao chức cùng một chỗ, không chút lưu tình oanh kích lên Tiên Tôn pháp tướng kia! "Không ổn!" Tịnh Tâm Đạo Nhân thấy vậy sắc mặt đại biến, vội vàng thao túng Tiên Tôn pháp tướng, đánh ra từng đạo công thế đáng sợ!

Nhưng tất cả đều vô dụng!

Trùng Đồng chi quang cùng Hiên Viên kiếm mang giao chức, hình thành một đạo kim sắc quang thúc, trực tiếp oanh khai tất cả, đánh cho tôn Tiên Tôn pháp tướng kia bạo toái!

Chương 274

"Bồng!" Từng tên tu sĩ Tây Phương bố trận chịu phản phệ, toàn bộ thảm khiếu, thân thể nổ tung thành huyết vụ, tử thương thảm trọng!

Tịnh Tâm Đạo Nhân kêu lên đau đớn, khóe miệng trào ra một tia tiên huyết, mắt thấy đại thế đã mất, lại không chút do dự hóa quang độn tẩu, chạy trốn về phía Tây Phương!

Trận chiến này, Tây Phương thua rồi! "Chạy đi đâu!" Hiên Viên Thị thấy vậy, đôi mắt dựng lên, quát lớn một tiếng, muốn đuổi theo! "Thúc!" Ngay lúc này, trong hư không cách đó không xa bỗng nhiên lao ra một đạo kim sắc quang mang, đánh về phía Hiên Viên Thị, muốn ngăn cản hắn.

Hộ đạo giả của Tây Phương xuất thủ! "Hừ!" Một tiếng hừ lạnh tràn ngập sát khí vang lên giữa thiên địa, thân ảnh Viên Liệt (Lục Nhĩ) hốt nhiên xuất hiện giữa chiến trường.

Trong đôi đồng khổng bắn ra hai luồng quang huy hãi người, Tiên Thiết Côn trong tay vung lên, kính trực đánh tan đạo kim quang kia, lệ quát: "Hạng tiêu tiểu này, có gan ra đây đánh với ta một trận!" "Trảm!" Hiên Viên Thị hóa quang mà đi, gần như trong nháy mắt đã đến trước mặt Tịnh Tâm Đạo Nhân, Hiên Viên Kiếm trong tay hãn nhiên huy trảm xuống, kiếm quang xé rách đại vũ trụ! "Hống!" Tịnh Tâm Đạo Nhân không kịp phản ứng, trực tiếp bị kiếm quang xé rách thân thể, cả người nổ tung giữa không trung.

Ngay cả Nguyên Thần cũng bị phấn toái!

Tây Phương, Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề sắc mặt khó coi, phảng phất như ăn phải con ruồi chết,

mấy lần muốn xuất thủ nhưng đều nhịn xuống.

Nếu dám xuất thủ can dự Nhân Hoàng chi tranh, Tử Vi tất định sẽ không tọa thị bất lý!

Cái thiệt thòi này, Tây Phương ăn chắc rồi.

Sau khi đánh giết Tịnh Tâm Đạo Nhân, trận chiến này liền đã thành định cục.

Hiên Viên Thị nhanh chóng thu phục toàn bộ bộ lạc Nhung Địch, thực lực đại tăng!

Những nhân tộc bị Tịnh Tâm Đạo Nhân cổ hoặc thì được một lần nữa điểm hóa, khôi phục bình thường.

Sau khi trải qua trận chiến này, Hiên Viên Thị hưu dưỡng sinh tức vài năm, cuối cùng phát động tiến công đối với bộ lạc Bách Việt nơi Ngọc Thanh Chân Vương đang ở.

Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Lão Tử và Nguyên Thủy ngồi xếp bằng, xa xa nhìn về hướng đại địa Hồng Hoang, trong mắt đều có thần quang nhân uân.

Lão Tử mở miệng nói: "Tây Phương đã thất bại, trận chiến này, phải xem chúng ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười nói: "Đại ca nói không sai.

Trận này, hãy để Xiển Giáo ta cho Thiên Đình kiến thức thủ đoạn một chút đi!" ...

Trên chiến trường.

Ngọc Thanh Chân Vương xa xa nhìn đại quân Hiên Viên Thị, không khỏi cảm khái nói: "Quân dung của Hiên Viên Thị chỉnh tề, chiến trận biến hóa tỉnh nhiên hữu tự, quả nhiên danh bất hư truyền." Sau lưng y, Quảng Thành Tử của Xiển Giáo mở miệng nói: "Chân

Vương không cần lo lắng, đại quân phàm nhân dù có nhiều hơn nữa thì có tác dụng gì.

Cuối cùng vẫn phải xem thủ đoạn tiên gia chúng ta." "Không sai, Đại sư huynh nói đúng!" "Trận chiến này Xiển Giáo ta tất thắng!" Nghe vậy, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Thái Ất Chân Nhân, Xích Tinh Tử đứng bên cạnh đều tề tề gật đầu, thâm dĩ vi nhiên (cho là đúng).

Chúng tiên Xiển Giáo cư nhiên đến túc túc năm người, đủ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng trận chiến này thế nào!

Đạo hạnh của bọn họ tuy rằng cao hơn Ngọc Thanh Chân Vương, nhưng Ngọc Thanh Chân Vương dù sao cũng do Nguyên Thủy Thiên Tôn sáng tạo ra, có thể coi là con của Nguyên Thủy, cho nên trong lời nói tịnh không có chút nào bất kính, ngược lại còn có vài phần kính sợ nhàn nhạt.

Ngọc Thanh Chân Vương nghe mọi người nói, trên mặt lại lộ ra một tia phức tạp, nói: "Chư vị sư huynh, nếu thật sự luận thực lực, Xiển Giáo ta có thể thắng được Thiên Đình sao?" "..." Nghe câu hỏi của Ngọc Thanh Chân Vương, bọn người Nhiên Đăng đều thần sắc cứng lại, sắc mặt không khỏi có chút xấu hổ.

Xiển Giáo tuy rằng lợi hại, có Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn tại vị, nhìn qua cao cao tại thượng.

Nhưng đó cũng phải xem là so với ai.

Thiên Đình cao thủ như mây, tiên gia đông đảo, thế lực chỉ mạnh hơn Xiển Giáo chứ không yếu hơn nửa phần!

Càng chưa nói Thiên Đình có Nữ Oa, Hậu Thổ hai vị Thánh Nhân nương nương tọa trấn.

Quan trọng nhất là!

Có Thiên Đế Tử Vi tọa trấn Thiên Đình, chiến lực vô song, hoành thôi vạn cổ, đủ khả năng bảo hộ Thiên Đình vĩnh thế bất hủ!

Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng ngay cả lão sư Nguyên Thủy Thiên Tôn của bọn họ cũng còn xa mới là đối thủ của Thiên Đế!

Chỉ có điều những lời này, vạn vạn không dám nói ra khỏi miệng mà thôi.

Cũng chỉ có Ngọc Thanh Chân Vương cậy vào thân phận con của Nguyên Thủy mới có thể nói ra được.

Thấy không khí bỗng nhiên có chút trầm trọng, Ngọc Thanh Chân Vương không khỏi cười ha ha một tiếng, mở miệng nói: "Chư vị sư huynh, trách ta đa ngôn rồi!

Thiên Đình tuy rằng lợi hại, nhưng trận chiến này Thánh Nhân không thể xuất thủ, ai thua ai thắng, còn chưa biết được!" "Không sai!" "Chuyện đấu pháp, bần đạo chưa từng sợ bất kỳ kẻ nào!" ... "Giết!" Bộ lạc Bách Việt và quân đội bộ lạc Hữu Hùng của Hiên Viên chạm mặt, lập tức bắt đầu cuộc tư sát thảm liệt.

Dưới mấy lượt xung kích của chiến trận, lại bất phân thắng bại!

Đại quân hai bên đều không chiếm được chút tiện nghi nào.

Dù sao bộ lạc Bách Việt những năm này dưới sự kinh doanh của Ngọc Thanh Chân Vương, thực lực không hề kém cạnh bộ lạc Hữu Hùng, thậm chí còn có phần nhỉnh hơn, muốn thực sự phân ra thắng bại cũng không dễ.

Hiên Viên Thị đứng trên chiến xa, xa xa nhìn chiến đấu trong sân, mày hơi nhíu, thỉnh thoảng hạ đạt từng đạo mệnh lệnh, chỉ huy quân đội bộ lạc Hữu Hùng không ngừng phát động xung kích!

Mắt thấy công thế hai quân thập phần giằng co, Ngọc Thanh Chân Vương tay bắt ấn quyết, không ngừng đánh ra từng đạo tiên quang

nhập vào trong hư không. "Hống!" "Hống!" Không hề có điềm báo trước, từng tiếng thú hống khổng lồ liên miên phập phồng, không ngừng từ xa truyền đến.

Trong vòng phương viên mấy chục vạn dặm, mặt đất bỗng nhiên rung chuyển kịch liệt, phảng phất như có quái vật khổng lồ đang chạy điên cuồng trên mặt đất.

Không ít binh sĩ đứng không vững, trực tiếp bị chấn ngã xuống đất! "Chuyện gì vậy?" "Mặt đất đang rung chuyển?" Vô số binh sĩ đều tâm sinh sợ hãi, không hiểu xảy ra chuyện gì.

Nhưng ngay sau đó!

Trong tầm mắt của bọn họ, nơi đường chân trời xa xa xuất hiện một vệt đen kịt, nhanh chóng tới gần chiến trường!

Ngay cả trên trời cũng xuất hiện từng đoàn mây đen lớn!

Đến gần rồi mới phát hiện đó đâu phải là mây đen, mà là vô số hung thú rậm rạp chằng chịt, trên trời bay, dưới đất chạy, thể hình toàn bộ to như núi nhỏ, điên cuồng lao về phía quân đội bộ lạc Hữu Hùng!

Từng đầu hung thú đáng sợ không ngừng gầm rú, đôi mắt đỏ ngầu, cả người toát ra khí tức bạo ngược, liều chết xông lên! "Không ổn!" "Hung thú triều!" "Chạy mau!" Đợi nhìn rõ vô số hung thú, vô số binh sĩ đều mặt cắt không còn giọt máu, sợ đến chân mềm nhũn, cả người run rẩy!

Cho dù là binh sĩ kiêu dũng thiện chiến nhất, trước mặt cơn cuồng triều hung thú như vậy, cũng chỉ có nước bị giẫm thành thịt nát!

Thì ra Ngọc Thanh Chân Vương thấy chiến huống giằng co, trực tiếp thi triển tiên gia diệu thuật, triệu hoán ra hung thú cuồng triều, muốn phá tan đại quân Hiên Viên Thị! "Rút!" "Lui binh, mau chóng lui

binh!" Thấy vậy, Hiên Viên Thị sắc mặt đại biến, vội vàng hạ đạt mệnh lệnh rút lui.

Chương 275

"Hống!" Hiên Viên Thị thôi động Hiên Viên Kiếm, không ngừng chém ra từng đạo kiếm quang, hóa thành cơn bão kiếm khí rợp trời dậy đất, tức khắc chém giết vô số hung thú, thiên địa gian khắp nơi đều là huyết vụ!

Thương Hiệt cũng đồng thời xuất thủ, trong Trùng Đồng bắn ra từng đạo kim sắc quang thúc, biến vô số hung thú thành bột mịn!

Nhưng mà!

Tốc độ hung thú quá nhanh, dũng mãnh như thủy triều, gần như giết không bao giờ hết!

Vừa xuất hiện một mảng trống, liền sẽ bị hung thú mới điền vào, rậm rạp chằng chịt, tựa hồ vô cùng vô tận!

Đợi đến khi đại quân Hiên Viên Thị thành công rút lui về phía sau, lại tổn thất gần mười vạn người, thương vong thảm trọng! "Biết làm thế nào cho tốt đây?

Không ngờ đối phương thủ hạ lại có hung vật ngoan độc như vậy!" Hiên Viên Thị khổ não vô cùng, chỉ bằng vào thực lực của hắn và Thương Hiệt, căn bản không đủ để ứng đối đại triều hung thú khủng bố kia.

Bất đắc dĩ, Hiên Viên Thị đành phải tìm kiếm sự giúp đỡ của lão sư. "Hung thú nãi là dư nghiệt còn sót lại từ thời thiên địa sơ khai, không ngờ lại bị người Xiển Giáo thu phục." Viên Liệt (Lục Nhĩ) nghe Hiên Viên Thị thỉnh cầu, không khỏi đạm đạm cười nói: "Người Xiển Giáo đã không trực tiếp xuất thủ, vi sư cũng không tiện trực tiếp ra mặt động thủ." "Thỉnh lão sư chỉ điểm, đệ tử nên làm thế nào?" Hiên Viên Thị hành lễ nói. "Yên tâm, ta tuy rằng không thể xuất thủ,

nhưng muốn giải quyết việc này cũng đơn giản!" Viên Liệt cười nhạt, ánh sáng trong tay lóe lên, liền xuất hiện một cái hồ lô màu ám kim, tản mát ra từng trận hà quang thụy khí, cười nói: "Ngày khác khi đối trận, hãy tế hồ lô này ra, tắc vấn đề có thể giải!" Hiên Viên Thị hai tay đón lấy hồ lô, không khỏi đại hỉ, nói: "Đệ tử đa tạ lão sư!" Rất nhanh!

Đại quân Hiên Viên Thị hưu chỉnh vài ngày, liền lại bày ra trận thế, khiêu chiến với bộ lạc Bách Việt!

Ngọc Thanh Chân Vương thấy vậy, cười nhạt nói: "Hiên Viên, đau khổ mấy ngày trước chẳng lẽ chưa nếm đủ hay sao, ta khuyên ngươi sớm ngày buông bỏ, miễn cho thủ hạ tướng sĩ vô tội tống mạng!" "Hừ!" Hiên Viên Thị nghe vậy hừ lạnh một tiếng: "Bớt nói nhảm!

Ta nãi là Nhân Hoàng chính thống, tất phải tiêu diệt đám nhân tộc phản đồ các ngươi!" Nói xong, Hiên Viên Thị chỉ huy quân đội dưới trướng xông lên chém giết đại quân bộ lạc Bách Việt. "Haizz!" Ngọc Thanh Chân Vương lắc đầu than nhẹ, hai tay kết ấn, lần nữa thi triển tiên pháp, hoán gọi hung thú đại triều! "Oanh!" "Oanh long long!" Phương viên mấy vạn dặm, đại địa rung chuyển, bụi mù cuồn cuộn, từng đầu hung thú dữ tợn vô cùng xuất hiện nơi đường chân trời, gào thét xông lên phía trước!

Vô số hung thú điên cuồng chạy, phảng phất muốn đạp vỡ phiến thương khung này!

Chính lúc này!

Hiên Viên Thị quát khẽ một tiếng, hai tay ném về phía trước, lập tức tế ra một đạo lưu quang nhập vào sâu trong thương khung.

Đạo quang mang này vừa gặp khí liền nhanh chóng trướng đại, hóa thành một cái hồ lô ám kim khổng lồ đường kính túc hữu ức vạn vạn trượng, hoành tuyên trên thanh minh, che khuất cả ánh sáng mặt

trời! "Đó là!" "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?" Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử các loại ánh mắt rơi vào ám kim hồ lô, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc. "Ông!" Dưới sự thôi động pháp lực của Hiên Viên Thị, ám kim hồ lô mạnh mẽ chấn động, miệng hồ lô bỗng nhiên bộc phát ra lực thôn phệ khủng bố từng trận, hình thành một cái hắc động toàn qua khổng lồ giữa thiên địa, đường kính túc hữu ức vạn trượng, bao phủ toàn bộ chiến trường! "Thúc!" "Thúc!" Lực thôn phệ khủng bố bộc phát, hình thành cương phong phô thiên cái địa, cuốn lấy từng đầu hung thú, nuốt chửng vào trong hồ lô.

Không chỉ như thế! "Hoa lạp lạp!" Từ trong miệng hồ lô thò ra từng sợi xiềng xích đại đạo đen kịt, kêu vang ràn rạt, giống như vạn thiên hắc sắc ma long, trói chặt từng đầu hung thú cường đại, toàn bộ kéo vào trong hồ lô!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo - Thôn Phệ Hồ Lô!

Ngày xưa Tử Vi thu Lục Nhĩ Di Hầu làm đồ đệ, từng ban cho một cái Hồ Lô Nguyên Thai, nay đã được tế luyện thành một tôn Thôn Phệ Hồ Lô!

Chỉ trong chốc lát!

Cả chiến trường trở nên trống trải, tất cả hung thú đều bị thôn phệ, nhất thời bán khắc liền trực tiếp hóa thành mủ nước. "Giết!" Sĩ khí đại quân Hiên Viên Thị đại chấn, gào thét xông lên chém giết, lập tức đánh cho người của bộ lạc Bách Việt thất linh bát lạc, liên tục bại lui! "Không ngờ Hiên Viên Thị lại có thể mượn được pháp bảo như vậy!" Ngọc Thanh Chân Vương nhìn Thôn Phệ Hồ Lô kia, khẽ thở dài, giơ tay đánh ra một đạo lưu quang bay về phía xa. "Hống!" Phiến khắc sau, giữa thiên địa bỗng nhiên vang lên từng tiếng quát lớn.

Từ xa bước tới từng đạo thân ảnh cao lớn vô cùng, phảng phất như thái cổ thần nhạc, mỗi một bước bước ra đều xa mấy chục vạn

trượng!

Những người khổng lồ này đầu đội trời, chân đạp u minh, hô khí thành sương, thổ khí thành gió, tiếng thở dốc như sấm rền! "Oanh!" "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Từng tên người khổng lồ thể hình to lớn từ xa đi tới, hốt nhiên xuất hiện giữa chiến trường, giống như thiên thần hạ phàm, giẫm xuống giữa đại quân Hiên Viên Thị!

Cả phiến đại địa đều kịch liệt rung chuyển.

Không biết bao nhiêu đại quân Hiên Viên Thị bị một cước sinh sinh giẫm thành thịt nát!

Ngay cả rên cũng không kịp rên một tiếng! "Oanh long!" Một tên người khổng lồ trong đó rống lớn một tiếng như sấm sét, mãnh nhiên vươn bàn tay to như núi nhỏ, "coong" một tiếng đập lên Thôn Phệ Hồ Lô! "Đang!" Chỉ nghe một tiếng vang lớn vô cùng phảng phất như chuông ngân, Thôn Phệ Hồ Lô bị luồng đại lực kia sinh sinh đập bay ra ngoài, không biết đụng nát bao nhiêu ngọn núi lớn! "Cái này!" Hiên Viên Thị thấy vậy không khỏi đại kinh thất sắc.

Những người khổng lồ này thực lực thực sự quá đáng sợ, tu vi yếu nhất cũng có cảnh giới Đại La Kim Tiên, kẻ dẫn đầu trong đó càng là một lão quái vật cấp số Chuẩn Thánh! "Rút lui!" "Tốc tốc rút lui!" Hiên Viên Thị huy động Hiên Viên Kiếm, đánh ra từng đạo kiếm mang ám kim sắc, giao chức thành một cơn bão kiếm khí hung dũng, hơi chút ngăn cản công thế của những người khổng lồ, chỉ huy quân đội dưới trướng vội vàng rút lui!

Trước mặt đám người khổng lồ hung hãn bực này, nếu còn dây dưa, chỉ có kết cục toàn quân bị diệt!

Sau khi trả một cái giá không nhỏ, đại quân Hiên Viên Thị rốt cuộc lui lại mấy trăm dặm!

Hiên Viên Thị tìm đến lão sư Viên Liệt, nói: "Lão sư, đám người khổng lồ kia không biết là chủng tộc nào, quả thực lợi hại phi thường, chẳng lẽ là Vu tộc trong truyền thuyết?" "Ha ha!" Viên Liệt nghe vậy không khỏi cười lớn: "Vu tộc sớm đã quy thuận Thiên Đế, sao có thể đối đầu với ngươi?

Để vi sư xem một chút." Dứt lời, Viên Liệt liền vận chuyển Tử Vi Đấu Số - vô thượng thôi diễn thần thông, kết hợp Thập Nhị Tinh Cung chi vị, thôi diễn thiên cơ thuật số, lập tức biết được lai lịch đám người khổng lồ kia. "Thì ra là như vậy, Long Bá Cự Nhân nhất tộc ở phương Bắc đại địa Hồng Hoang, từ thời Hung Thú Lượng Kiếp lưu truyền đến nay, thực lực cường đại vô cùng." "Long Bá nhất tộc?" Hiên Viên Thị nghe vậy không khỏi hỏi. "Không sai!" Viên Liệt gật đầu nói: "Người Long Bá nhất tộc trong cơ thể có một tia huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần tàn lưu, trời sinh thể khu cường đại vô cùng, tịnh không kém gì Vu tộc!

Thực lực mỗi khi mạnh lên một phần, thể hình sẽ lớn lên không ít.

Kẻ dẫn đầu lần này, tu vi đã đạt cảnh giới Chuẩn Thánh, thực lực không hề thua kém ta." "Cái gì!" Hiên Viên Thị nghe lời Viên Liệt, không khỏi giật mình kinh hãi, khó tin nói: "Mấy tên to xác kia thật sự lợi hại như vậy sao?" Trong mắt hắn, lão sư nãi là môn đồ Thiên Đế, tu vi đã vô cùng cao thâm rồi.

Nhưng Viên Liệt lại nói kẻ dẫn đầu Long Bá nhất tộc kia thậm chí còn lợi hại hơn mình, sao có thể không kinh ngạc?!

Viên Liệt nhìn về phía bộ lạc Bách Việt xa xa, khẽ thở dài: "Tộc nhân Long Bá nhất tộc vốn sinh sống tại phương Bắc đại lục, không ngờ lần này lại bị Xiển Giáo lôi kéo." "Vậy đệ tử nên ứng đối thế

nào, xin lão sư chỉ điểm!" Hiên Viên Thị nghe Viên Liệt nói Long Bá nhất tộc lợi hại như vậy, cũng không khỏi sầu mi khổ kiểm.

Viên Liệt lược vi trầm ngâm một phen, mở miệng nói: "Việc này cũng không cần quá mức lo lắng, Long Bá nhất tộc tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không phải là vô địch.

Ngươi có thể tới U Minh Địa Phủ, thỉnh Bình Tâm Nương Nương phái khiển Vu tộc tương trợ!" "Bình Tâm Nương Nương?" Hiên Viên Thị có chút nghi hoặc.

Viên Liệt cười nói: "Ngươi có điều chưa biết, Bình Tâm Nương Nương nãi là hóa thân của Hậu Thổ Nương Nương, tọa trấn Lục Đạo Luân Hồi, ngươi đi tìm nàng là được." "Tốt, việc này không nên chậm trễ, đồ nhi lập tức lên đường!" Hiên Viên Thị nghe vậy đại hỉ, từ biệt Viên Liệt xong, vội vàng tung người tiến vào U Minh Giới, một đường đi thẳng tới Phong Đô Địa Phủ.

Chương 276

Sau khi thông báo, Hiên Viên Thị rốt cuộc tại Phong Đô Thành gặp được Bình Tâm đang tọa trấn, trình bày rõ tiền nhân hậu quả! "Ý của ngươi, bản cung đã biết.

Bản cung tự sẽ an bài tộc nhân giúp ngươi, ngươi trở về đi!" Đợi Hiên Viên Thị trở về không bao lâu, liền có Đại Vu của Vu tộc tới trong quân đội Hiên Viên Thị.

Trong đó bao gồm Hình Thiên, Tương Liễu, Phong Bá, Vũ Sư - những Đại Vu tiếng tăm lừng lẫy của Vu tộc, ngoại trừ những Đại Vu này, ngay cả Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh cũng đến trợ trận.

Hiên Viên Thị vội vàng hành lễ, thỉnh chúng Vu tộc vào trong trướng, hảo sinh chiêu đãi một phen.

Huyền Minh cười nói: "Ngày mai ngươi cứ đi khiêu chiến, đợi người Long Bá nhất tộc kia ra mặt, tự có ta đối phó!" "Đa tạ chư vị tiền bối!" Hiên Viên Thị đại hỉ không thôi, ngày thứ hai liền dựa theo kế hoạch bắt đầu khiêu trận.

Quả nhiên!

Chúng nhân Long Bá nhất tộc lần nữa xuất hiện tại chiến trường, khí tức cuồng bạo bao trùm cả phiến thiên địa.

Tộc trưởng Long Bá cầm đầu là Long Thần xa xa nhìn Hiên Viên Thị bên dưới, lạnh lùng quát: "Hiên Viên tiểu nhi, mau chóng cút ra chịu chết!" Tiếng hắn như chuông đồng, uyển như lôi đình nổ vang, chấn đắc cả phiến thiên địa đều khẽ rung động, không ít binh sĩ bị chấn đến đầu váng mắt hoa, thất khiếu chảy máu! "Hừ, dõng dạc!" Đúng lúc này, một tiếng quát tháo trong trẻo bỗng vang lên giữa thiên địa. "Thúc!" Một đạo quang mang đỏ rực xung thiên, chu thân tản mát

ra ba động vô cùng cường đại, chính là Huyền Minh! "Vu tộc!" "Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh!" "Hiên Viên Thị đảo cũng có bản lĩnh, ngay cả Vu tộc cũng mời được!" Khi thấy Huyền Minh xuất hiện trên chiến trường, Ngọc Thanh Chân Vương không khỏi cảm khái nói.

Long Bá nhất tộc tuy rằng lợi hại, nhưng đối đầu với Vu tộc, cũng không có ưu thế lớn như vậy. "Hơ!

Ta tưởng là ai, thì ra là Huyền Minh Tổ Vu của Vu tộc." Long Thần sau khi thấy Huyền Minh, không khỏi cười lạnh một tiếng, vô cùng châm chọc nói: "Vu tộc đã mất đi thiên địa quyến cố, quy súc trong Minh Giới, nay dám đi ra, không sợ tao ngộ thiên khiển sao?" "Bớt nói nhảm, Long Bá nhất tộc không ngoan ngoãn ở lại đất Cực Bắc, lại cấu kết cùng Xiển Giáo, vọng đồ mưu đoạt Nhân Hoàng chi vị, chỉ sợ cũng là tự tìm đường chết!" Huyền Minh vốn tính tình nóng nảy, nghe lời Long Thần lập tức đại nộ, không nói hai lời, bỗng nhiên hóa ra Tổ Vu chân thân.

Đó là một đầu cự thú vô cùng to lớn, trên người đầy gai xương trắng dữ tợn, túc hữu ức vạn vạn trượng! "Hống!" Huyền Minh quát lớn một tiếng, liền hóa thành một đạo quang mang, hãn nhiên lao về phía Long Thần chém giết! "Giết!" Phía sau nàng, Phong Bá Vũ Sư cùng các Đại Vu khác cũng đều hóa ra Đại Vu chân thân, sát hướng tộc nhân Long Bá nhất tộc! "Hừ!" Mắt thấy Huyền Minh lao tới, Long Thần quát lớn, tiếng chấn càn khôn, mãnh liệt giơ hai bàn tay to như tinh thần, mang theo thần lực khủng bố ức vạn quân, hãn nhiên vỗ xuống người Huyền Minh!

Long Bá nhất tộc, không chỉ đạo hạnh cao thâm, nhục thân càng đáng sợ vô cùng, không hề kém cạnh Vu tộc!

Mắt thường có thể thấy, nơi đôi bàn tay kia đi qua, thiên địa hư không "oanh" một tiếng sụp đổ, trực tiếp bị xé rách ra hai khe rãnh đen

kịt khổng lồ, Hỗn Độn Hải cũng bị đánh đến phân ly băng tích!

Đủ thấy một kích này đáng sợ đến trình độ nào! "Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo!

Trong ánh mắt khẩn trương của vô số người, Huyền Minh và bàn tay Long Thần va chạm, lập tức phát ra một tiếng nổ trầm đục vô cùng!

Từng vòng từng vòng gợn sóng từ nơi va chạm không ngừng khuếch tán, hình thành khí lãng mắt thường có thể thấy, quét ngang thiên địa thương khung, lục hợp bát hoang.

Thiên địa hư không xung quanh phảng phất như tấm gương, ầm ầm vỡ nát, bắn về tứ phía, giống như trời đổ một cơn mưa hỗn độn!

Phương viên ức vạn dặm, hóa thành một vùng cấm khu! "Oanh!" "Oanh long long!" Sau một kích, hai người liền lao vào tư sát, đánh ra từng đạo công thế đáng sợ, cả phiến thiên địa đều sôi trào! "Tê!" "Nhục thân Long Bá nhất tộc, lại cường đại như vậy?!

Có thể tranh phong cùng Vu tộc!" "Long Bá nhất tộc thật lợi hại!" Khi chứng kiến một màn đáng sợ này, tất cả những người đang quan chú trận chiến đều kinh ngạc đến ngây người, phân phân hít một ngụm khí lạnh.

Ai cũng biết Vu tộc thể phách cường đại vô cùng, kham bỉ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Huyền Minh thân là một trong Thập Nhị Tổ Vu, nhục thân càng cường đại, bản thân tu vi cũng đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ, có thể nói thực lực phi phàm.

Nhưng tộc trưởng Long Bá nhất tộc lại có thể đối đầu trực diện với Huyền Minh mà không rơi vào thế hạ phong, đủ thấy nhục thân của hắn đáng sợ nhường nào!

Thậm chí, tu vi Long Thần ở cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn, còn cao hơn Huyền Minh một tiểu cảnh giới.

Ngoài Huyền Minh và Long Thần ra, những người còn lại của Vu tộc và Long Bá tộc cũng dũng mãnh tư sát, đánh ra từng đạo công thế đáng sợ.

Tùy theo song phương giao thủ, thiên băng địa liệt, hư không yên diệt, phiến chiến trường này triệt để sôi trào! "Hống!" Đại Vu Tương Liễu lắc lư chín cái đầu khổng lồ, lập tức từ trong miệng phun ra vô tận đại thủy, phảng phất thiên hà đổ ngược, ầm ầm vang dội, cuốn về phía trước.

Mỗi một giọt nước đều là Nhất Nguyên Trọng Thủy, nãi là tinh hoa của vạn thủy trong thiên hạ, sở hữu lực phá hoại khủng bố!

Không chỉ như thế, trong dòng nước còn hàm chứa các loại kịch độc, hiện ra một màu u lam quỷ dị.

Nơi nó đi qua, hư không phát ra tiếng "xuy lạp xuy lạp", không ngừng bốc khói trắng. "A..." Một tên tộc nhân Long Bá cấp số Đại La Kim Tiên không cẩn thận rơi vào trong thủy quang, lập tức phát ra tiếng thảm thiết kêu la.

Xương cốt đứt gãy, huyết nhục bị mài mòn!

Trong sát na liền thân tử đạo tiêu, chỉ còn lại một bộ xương trắng khổng lồ! "Vũ Giới hàng lâm!" Huyền Minh quát khẽ, hai tay huy động trước người, lập tức đánh ra từng đạo quang mang u lam, tản mát hàn ý vô cùng sâm lãnh!

Vô số lưu quang xung thiên, trong nháy mắt dung nhập vào hư không. "Hô..." Sát na chi gian, thiên địa biến sắc, phong vân hội tụ.

Trên chín tầng trời xuất hiện từng mảng mây đen lớn, như bát mực đổ xuống, cả thế giới đều trở nên tối tăm.

Khoảnh khắc tiếp theo! "Hoa lạp lạp!" Vô biên mưa lớn trút xuống, nước mưa đều là màu đen, mang theo cực hàn chi ý, rậm rạp chằng chịt, nối thành một tuyến!

Mỗi một giọt nước mưa đều ẩn chứa lực sát thương khủng bố, nơi đi qua, hư không bị xâm thực ra từng vệt đen, hồi lâu cũng khó khôi phục.

Trên trời dưới đất, vô biên nước mưa hội tụ, toàn bộ rơi xuống người Long Thần. "Ngâm!

Ngâm!" Cùng với từng trận long ngâm, trong thiên địa xuất hiện từng con rồng nước to lớn, gào thét lao về phía tộc trưởng Long Bá! "Hừ!" Đối mặt với công thế của Huyền Minh, Long Thần hừ lạnh, bỗng nhiên giơ tay đánh ra một tấm bia tiên màu xanh. "Ông!" Tiên bi khẽ lắc lư, từ trên đó rủ xuống vô tận thanh sắc quang mang, uyển như tấm màn che, đem tất cả nước mưa màu đen ngăn cách ở bên ngoài!

Ngay sau đó, ánh sáng trong tay Long Thần lóe lên, lại xuất hiện một cái linh bảo hình dạng cần câu, tản mát ra khí tức hạo hãn cường đại!

Cần câu tuy nhìn qua kỳ hình quái trạng, giống như pháp bảo không nhập lưu, nhưng thực tế lại là Trấn tộc chí bảo của Long Bá nhất tộc!

Tên gọi Đại Thiên Điếu Cần (Cần Câu Đại Thiên), nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chương 277

Cần câu vừa ra, cư nhiên liên Đại Thiên Thế Giới cũng có thể sinh sinh câu được, tầm thường tiên linh và hung thú, một khi bị cần câu chạm vào, liền sẽ trong khoảnh khắc bị khóa cứng một thân pháp lực tinh khí, trở nên giống như người thường.

Đến lúc đó, sống hay chết, chỉ có thể mặc người chém giết! "Xuy!" Long Thần dùng lực vung lên, cần câu liền hóa thành một đạo quang mang mắt thường gần như không thấy, trong nháy mắt xuyên phá vô tận hư không, lao về phía Huyền Minh.

Cảm nhận uy thế của chiếc cần câu cổ quái, Huyền Minh không khỏi thần sắc biến đổi, vội vàng đánh ra từng đạo quang mang huyến lạn oanh kích lên cần câu, nhưng thu hiệu lại rất nhỏ!

Mắt thấy cần câu sắp rơi xuống người Huyền Minh! "Hoa lạp!" Đúng lúc này, thân thể Huyền Minh bỗng nhiên "hoa lạp" một tiếng phân tán thành vô số dòng nước, dung nhập vào trong cơn mưa lớn.

Đợi khi xuất hiện lại, đã ở cách đó mấy vạn dặm.

Huyền Minh một lần nữa hóa thành hình người, ánh sáng trong tay lóe lên, xuất hiện một lưỡi hái bạch cốt khổng lồ, tản mát quang huy lãnh liệt!

Vu tộc tuy rằng không thể ngự sử pháp bảo, nhưng binh khí thì không thành vấn đề.

Lưỡi hái bạch cốt khổng lồ này do xương cốt Tổ Vu trên người Huyền Minh dung hợp thành, kiên ngạnh đến cực điểm, sở hữu thần uy đáng sợ!

Lưỡi hái khổng lồ cùng thân hình Huyền Minh tạo thành đối bì

tiên minh, có một loại mỹ cảm phản soa. "Oanh!" Huyền Minh huy động bạch cốt lưỡi hái, va chạm với cần câu kia, phát ra từng trận tiếng nổ vang, thiên băng địa liệt, hư không yên diệt!

Cả bầu trời đều bị xé rách ra từng vết nứt lớn đáng sợ!

Hai người càng đánh càng hung, nhưng ai cũng không làm gì được ai, muốn phân thắng bại, quả thực không biết phải đến khi nào.

Hiển nhiên, Huyền Minh có chút coi thường mức độ lợi hại của tộc trưởng Long Bá, không ngờ đối phương lại khó chơi như vậy.

Bỗng nhiên. "Có gan thì đi theo!" Huyền Minh nhìn Long Thần một cái, quát khẽ một tiếng, liền xoay người bay về hướng Đông Hải. "Xem ngươi chạy đi đâu!" Tộc trưởng Long Bá vốn tính tình nóng nảy, nghe lời Huyền Minh lại càng tức giận đến nhảy dựng, nộ quát một tiếng, sải bước đuổi theo Huyền Minh! "Hô..." Cần câu trong tay Long Thần không ngừng huy động, hóa ra từng đạo quang huy mắt thường khó thấy, sở hữu phong duệ chi khí cực kỳ đáng sợ.

Chỉ thấy bầu trời phảng phất như tờ giấy trắng bị cắt ra từng khe hở đen kịt lớn, lộ ra Hỗn Độn Hải phía sau, đủ thấy uy thế bực nào! "Đang!" "Đang!

Đang!

Đang!" Huyền Minh vừa bay về phía Đông Hải, vừa huy động bạch cốt lưỡi hái trong tay, chém ra từng đạo bạch sắc quang mang sâm lãnh, nhìn qua giống như ngọn lửa màu trắng, nhưng kỳ thực là vũ mang băng lãnh đến cực điểm!

Hai kiện vật sự lần lượt va chạm, hư không phát sinh đại phá diệt, xuất hiện từng cái hắc động khổng lồ, điên cuồng xé rách, thôn phệ tất cả xung quanh!

Dần dần!

Hai người càng đánh càng xa, thoát ly khỏi phiến chiến trường, cự ly Đông Hải lại càng ngày càng gần.

Không bao lâu.

Hai người rốt cuộc đến phạm vi Đông Hải, Huyền Minh cười lạnh một tiếng, thân thể "hoa lạp" tán khai, hóa thành đầy trời mưa đen, trong nháy mắt dung nhập vào nước biển Đông Hải.

Mênh mông Đông Hải, đều là dòng nước, muốn ở trong đó đánh bại Huyền Minh, không biết phải hao phí bao nhiêu pháp lực!

Mỗi một giọt nước mưa, đều là một tia hóa thân của Huyền Minh!

Trừ phi có thể đem tất cả nước mưa đều câu ra, nếu không vô pháp chém giết Huyền Minh, nhưng muốn làm được điểm này, không nghi ngờ gì là mò kim đáy bể! "Đáng giận!" "Huyền Minh, cho dù ngươi chạy đến chân trời góc biển, ta cũng phải bắt ngươi ra!" Long Thần đại mạ một tiếng, thân thể lần nữa biến đại, trực tiếp bước vào trong Đông Hải, huy động cần câu trong tay, không ngừng quăng động, nương theo thiên thiên vạn vạn khí tức mà Huyền Minh phân tán, muốn câu nó lên! "Hoa lạp lạp!" Mưa lớn trên trời càng thêm hung mãnh, trọc lãng bài không, sát khí hung dũng, vô biên nước biển đều bạo động, không ngừng vỗ lên người Long Thần, nhưng đều bị tấm bia tiên màu xanh kia ngăn cản bên ngoài! "Oanh!" "Oanh long long!" Theo động tác của Long Thần, cả phiến Đông Hải đều rung chuyển.

Bất tri bất giác, Long Thần càng đi càng vào sâu, đến gần phụ cận Bồng Lai ngũ đảo.

Tộc trưởng Long Bá quăng cần câu trong tay thâm nhập vào nước biển, bỗng nhiên cảm thấy câu được thứ gì đó, trong lòng không khỏi đại hỉ, vội vàng dùng lực kéo về phía sau! "Oanh long long!" Chỉ nghe một tiếng vang lớn kinh thiên động địa truyền đến, Bồng Lai đảo cùng năm tòa đảo tự bỗng nhiên rung động kịch liệt, suýt chút nữa cả tòa

đảo bị lật úp, chìm xuống dưới!

Trong ánh mắt chấn hám của vô tận chúng sinh, năm con Cự Ngao (Rùa khổng lồ) vô cùng to lớn bị Tộc trưởng Long Bá câu lên! "Thứ gì vậy?!" Tộc trưởng Long Bá giờ phút này sớm đã bị phẫn nộ che mờ tâm trí, thấy không câu được Huyền Minh, lại câu được năm thứ cổ quái này, không khỏi đại nộ.

Há miệng hít một cái, đem năm con Cự Ngao toàn bộ nuốt vào trong bụng! "Hỏng rồi!" "Tên tộc trưởng Long Bá này, chẳng lẽ là kẻ ngu si sao?!" "Xong đời rồi!" Chứng kiến một màn này, tất cả mọi người trong thiên địa đều chấn động, kinh hãi trừng lớn hai mắt.

Bồng Lai Tiên Đảo, nãi là đạo trường của Thiên Đế, quê hương của Đế Hậu, thần thánh bất khả xâm phạm!

Mấy con Cự Ngao này vốn là hậu đại của Bắc Hải Huyền Vũ, sau khi Huyền Vũ gia nhập Thiên Đình, liền được phái tới Đông Hải, chuyên môn cõng năm tòa đảo không rễ Bồng Lai, tránh bị dòng hải lưu cuốn đi!

Hiện tại thì hay rồi, năm con Cự Ngao trực tiếp bị Tộc trưởng Long Bá ăn thịt!

Có thể nói là sấm hạ đại họa tày trời!

Trong bộ lạc Bách Việt, Ngọc Thanh Chân Vương mày nhíu chặt, than thở: "Long Bá câu ngao, phá hoại tiên hương của Thiên Đế, ngay cả ta cũng không bảo được hắn!" "Tên xuẩn ngốc này, chẳng lẽ trong đầu toàn chứa tương hồ hay sao!" Quảng Thành Tử càng tức giận đến mức nhịn không được phá khẩu đại mạ! ...

Trong Tam Thập Tam Thiên.

Huyền Vũ đang bế quan tu hành, nay là Huyền Thiên Chân Võ Đại Đế, hốt nhiên sinh ra cảm ứng, mở đôi mắt đã nhắm từ lâu, ánh mắt

nhìn xuống hạ giới.

Khi thấy năm đứa con cháu vô cớ bị nuốt chửng, thậm chí ngay cả đạo trường Thiên Đế cũng chịu ảnh hưởng, trên mặt không khỏi lộ ra một tia lãnh quang, sát cơ trong mắt lóe lên!

Tuy Huyền Vũ xuất thân đôn hậu, nhưng tâm tính lại sát phạt quả đoán, đặc biệt những năm này đảm nhiệm thần chức Chân Võ Đại Đế, càng dưỡng thành một loại uy nghiêm chi khí! "Thúc!" Thân hình Huyền Võ Đại Đế sát na gian biến mất khỏi chỗ cũ, một lát sau, khi xuất hiện lại đã ở phụ cận Đông Hải!

Huyền Võ Đại Đế vừa xuất hiện, đôi mắt sâm lãnh liền nhìn về phía Tộc trưởng Long Bá, lạnh giọng nói: "Yêu nghiệt to gan, lại dám quấy nhiễu đạo trường Thiên Đế, hại con cháu ta!" "Ngươi là người phương nào?" Long Bá tộc trưởng nghe lời Huyền Thiên, trong lòng lộp bộp, lập tức có chút hoảng hốt, nhưng ngoài mặt vẫn cố tác trấn định hỏi.

Long Bá nhất tộc tuy rằng ở nơi cực bắc khổ hàn xa xôi, ít hỏi thế sự, nhưng danh tiếng về Thiên Đế thì cũng có nghe qua!

Nghe lời đối phương, mấy con rùa lớn vừa nuốt là hậu duệ của hắn, năm tòa đảo kia là đạo trường Thiên Đế!?

Nếu đúng là như vậy!

Thật sự sấm đại họa rồi!

Huyền Thiên hừ lạnh một tiếng, nói: "Bản tôn nãi là Thiên Đình Huyền Thiên Chân Võ Đại Đế, đãng bình thiên hạ yêu phân.

Chương 278

Ngươi hôm nay hủy hoại đạo trường Thiên Đế, tội ác tày trời, còn không mau thúc thủ chịu trói!" "..." Tộc trưởng Long Bá nghe lời Huyền Thiên, sắc mặt biến ảo mấy lần, cắn răng một cái, liền mở miệng nói: "Huyền Thiên Chân Võ Đại Đế thì sao chứ?

Bớt lừa gạt ta!" Muốn hắn thúc thủ chịu trói, đó là vạn vạn không có khả năng!

Trong mắt hắn, cho dù không cẩn thận phá hoại Bồng Lai Tiên Đảo, nhưng chỉ cần có thể rời đi, tự nhiên có thể được Nguyên Thủy Thiên Tôn che chở!

Dù sao!

Hắn là được Ngọc Thanh Chân Vương mời đến tương trợ, Nguyên Thủy Thánh Nhân cũng nên che chở hắn!

Nhưng hắn lại không biết... tổn hủy đạo trường Thiên Đế, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ không vì chuyện này mà đắc tội Thiên Đế! "Thúc!" Long Thần phát ngoan, nộ hống một tiếng, mãnh liệt huy động cần câu trong tay, hóa thành một đạo lưu quang quật về phía người Huyền Võ Đại Đế! "Dám ngươi!" Huyền Võ Đại Đế thấy Long Thần không những không chịu trói, ngược lại còn dám phản kháng, lập tức bạo nộ: "Đang tìm chết!" "Tranh!" Huyền Võ Đại Đế tay rung lên, liền xuất hiện một thanh tiên kiếm thanh kim sắc, trên đó có phong lôi lượn lờ, hãn nhiên trảm về phía trước! "Oanh long!" Sát na chi gian, một đạo kiếm quang dài ức vạn vạn trượng phi lược ra, kèm theo tiếng sấm cuồn cuộn, vô tận tia chớp màu vàng, cả phiến thiên địa đều sôi trào!

Huyền Thiên Chân Võ Đại Đế!

Cửu Thiên Đãng Ma Tổ Sư!

Chủ sát phạt!

Huyền Thiên nãi là tu vi cấp số Chuẩn Thánh viên mãn, vừa ra tay thiên địa biến sắc, phong vân hô khiếu, cả thế giới đều như muốn đảo ngược! "Oanh long long!" Trên chín tầng trời xuất hiện vô tận lôi đình, nổ vang ầm ầm, giao chức thành một biển lôi quang hạo đại, phảng phất muốn phấn toái vạn vật! "Oanh!" Ức vạn đạo kiếm quang tung hoành, va chạm với cần câu kia, lập tức phát sinh đại bạo tạc.

Vô tận ánh sáng và lửa bùng phát, phảng phất yên diệt ba ngàn đại thế giới, hư không như tờ giấy trắng vỡ nát thành vô số mảnh!

Vô tận Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí phù hiện, sát na gian lại yên diệt, trở về hư vô!

Chính lúc này. "Hoa lạp!" Vô tận giọt nước ngưng tụ, thân ảnh Huyền Minh lần nữa xuất hiện giữa thiên địa, nói: "Ta trợ đạo hữu một tay!" Lưỡi hái bạch cốt trong tay mạnh mẽ vung lên, lập tức đánh ra vạn thiên lưu quang, nước biển phương viên ức vạn dặm đều sôi trào, hóa thành vô số Quý Thủy Chân Long đen kịt, gào thét lao về phía Tộc trưởng Long Bá! "Kiếm trảm yêu ma!" Chân Võ Đại Đế nộ khiếu một tiếng, đôi mắt dựng lên, trong đồng khổng bắn ra hai luồng quang thúc hãi người, Huyền Thiên Chân Võ Kiếm trong tay phát ra tiếng kiếm minh kích việt, chém ra từng đạo quang thúc đáng sợ! "Oanh!" "Oanh long long!" Theo sự giao thủ của ba người, phiến giới vực này triệt để sôi trào, bị vô cùng quang mang bao phủ!

Ức ức vạn vạn dòng hạt năng lượng cao không ngừng phun trào, đục thủng thiên địa thành từng cái hang lớn đen kịt, hỗn độn vụ ải phiêu phù, giống như trở lại thời kỳ Thượng Cổ Hỗn Độn!

Tộc trưởng Long Bá tuy rằng lợi hại, nhưng đối mặt với công thế của cả Huyền Minh và Chân Võ Đại Đế, cũng khó mà chống đỡ, rất

nhanh hiển lộ bại thế! "Xuy lạp!" Huyền Minh chém ra từng đạo bạch quang đáng sợ, hung hăng trảm lên người Long Thần, suýt chút nữa chẻ dọc người hắn, nửa bên vai đều bị xé rách xuống. "Hống!" Long Thần thảm khiếu liên liên, tiên huyết tuôn trào, chật vật bỏ chạy về phía xa! "Chạy đi đâu!" Chân Võ Đại Đế một tiếng nộ hống, giơ tay chỉ về phía trước, lập tức dẫn động vô tận thiên phạt bổ xuống, trực tiếp bao trùm thân ảnh Tộc trưởng Long Bá!

Một kiếm trảm ra!

Cái đầu to lớn của Long Thần trực tiếp bị chém rơi, Nguyên Thần bị kiếm khí tiêu diệt!

Tộc trưởng Long Bá, vẫn lạc!

Nhìn một màn này, tất cả tiên linh trong thiên địa đều không nhịn được thán tức.

Tộc trưởng Long Bá tốt xấu gì cũng là đại năng cấp số Chuẩn Thánh viên mãn, cứ thế mà chết, quả nhiên thế sự vô thường!

Nhưng cũng không thể trách người khác.

Năm tòa tiên đảo hải ngoại quan hệ đến thể diện Thiên Đế, Tộc trưởng Long Bá lại nuốt chửng Cự Ngao cõng đảo, dẫn đến hành cung Thiên Đế động đàng, có thể nói là tự tìm đường chết.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không bảo được hắn!

Căn bản không thể vì chút chuyện nhỏ này mà đắc tội Thiên Đế!

Sau khi chém giết Tộc trưởng Long Bá, Huyền Thiên nhìn về phía Huyền Minh bên cạnh, hành lễ một cái, trầm giọng nói: "Đạo hữu chê cười rồi." Huyền Minh nghe vậy lại có chút ngại ngùng, mở miệng nói: "Việc này cũng có nguyên nhân do ta, khiến đạo hữu mất đi mấy vị hậu bối tử tự." Huyền Thiên cười nhạt nói: "Có lẽ là thiên mệnh đi!

Chuyện của Nhân Hoàng, còn cần đạo hữu xuất lực.

Thiên Đình sự vụ phồn mang, bần đạo xin cáo từ." Nói xong câu đó, Huyền Thiên liền hóa thành một đạo lưu quang bay về phía Thiên Giới.

Tộc trưởng Long Bá chiến tử, Huyền Minh quay lại chiến trường, nhanh chóng chém giết từng tên tộc nhân Long Bá còn lại!

Vốn dĩ số lượng Long Bá nhất tộc cực kỳ thưa thớt, qua sự việc này, cao tầng trong tộc gần như chết tuyệt, nguyên khí đại thương.

Từ đó về sau liền triệt để cố thủ nơi cực bắc hàn địa, không còn dám bước vào đại địa Hồng Hoang nửa bước.

Đợi sau khi đánh bại Long Bá nhất tộc, nhiệm vụ của Huyền Minh hoàn thành, liền quay trở về Minh Giới.

Hiên Viên Thị nhân lúc quân tâm đang cao trào, cao giọng quát: "Truyền ta hiệu lệnh, toàn quân xuất kích, nhất cổ tác khí tiêu diệt bộ lạc Bách Việt!" "Giết!" Nghe hiệu lệnh của Hiên Viên Thị, tất cả binh sĩ đều hô to, nhiệt huyết sôi trào, gào thét lao về phía đại quân bộ lạc Bách Việt chém giết.

Nhất thời, quân đội hai bên lại lao vào tư sát, đánh đến hôn thiên hắc địa!

Mắt thấy thủ đoạn bố trí cuối cùng cũng bị phá trừ, Ngọc Thanh Chân Vương khẽ thở dài, nhìn về phía Nhiên Đăng, Quảng Thành Tử bên cạnh, mở miệng nói: "Nhiên Đăng giáo chủ, chư vị sư huynh, tiếp theo đành phải xem các vị rồi!" "Thắng bại, tại trận chiến này!" "Chân Vương yên tâm, chúng ta tất toàn lực dĩ phó!" Quảng Thành Tử cùng mọi người tề tề mở miệng.

Rất nhanh.

Ngọc Thanh Chân Vương bước ra một bước, bay lên trời cao, xa

xa nhìn Hiên Viên Thị, quát: "Cơ Hiên Viên, có dám cùng ta đánh một trận?!" "Có gì không dám?!" Hiên Viên Thị quát lớn một tiếng, đồng dạng hóa thành lưu quang xông lên thiên khung. "Oanh!" Sát na chi gian, hai người liền thi triển tiên pháp, triển khai tranh đoạt Nhân Hoàng cuối cùng.

Không chỉ như thế!

Bên phía Xiển Giáo, Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng bay ra, nói: "Ai cùng bần đạo đánh một trận?" Không chỉ Nhiên Đăng Đạo Nhân, còn có đại sư huynh Xiển Giáo Quảng Thành Tử, cùng với Xích Tinh Tử, Thái Ất Chân Nhân, Linh Bảo Đại Pháp Sư đều xuất hiện tại chiến trường. "Hừ!" Viên Liệt hừ lạnh một tiếng, chân đạp tiên quang, trong tay xuất hiện một cây Hỗn Nguyên Tiên Thiết Côn, xa xa chỉ vào Nhiên Đăng Đạo Nhân, quát: "Nhiên Đăng, ta tiếp ngươi!" Thương Hiệt bước lên một bước, nhìn về phía Quảng Thành Tử, nói: "Quảng Thành Tử đạo hữu, Thương Hiệt lĩnh giáo cao chiêu của đạo hữu!" "Hừ, khu khu một Đại La Kim Tiên, cũng xứng ra chiêu với ta?!" Quảng Thành Tử nghe vậy không khỏi cười lạnh liên hồi, tế ra Phiên Thiên Ấn, đánh thẳng xuống đầu Thương Hiệt.

Cảm nhận uy thế một kích của Quảng Thành Tử, Thương Hiệt sắc mặt hơi đổi, quát khẽ một tiếng, trong Trùng Đồng bắn ra hai luồng quang thúc hãi người!

Linh Bảo Đại Pháp Sư, Xích Tinh Tử cùng Thái Ất Chân Nhân đứng sóng vai nhau, cười hắc hắc nói: "Ai dám cùng chúng ta đánh một trận?" "Chớ có trương cuồng!" Ba người vừa dứt lời, trong thiên địa bỗng nhiên truyền đến một tiếng quát tháo.

Mọi người nhìn theo hướng âm thanh, chỉ thấy ba vị nữ tiên chân đạp tường quang, chu thân tiên quang bao phủ, hiển đến mỹ luân mỹ hoán.

Ba người này, phân biệt là Tam Tiêu tỷ muội: Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu!

Tỷ muội ba người phụng mệnh lệnh của Thiên Hậu Nữ Oa Nương Nương, đặc địa hạ giới đến tương trợ Hiên Viên Thị, đánh bại chúng tiên Xiển Giáo! "Mau nhìn!" "Tam Tiêu Nương Nương!" "Tam Tiêu tiên tử thật xinh đẹp, không hổ danh!" Khi các tiên linh đang quan chú trận chiến nhìn thấy Tam Tiêu, lập tức gây ra một trận oanh động không nhỏ!

Chương 279

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu!

Tam Tiêu ba chị em, những năm này vẫn luôn đi theo bên cạnh Tử Vi tu đạo, tu vi đại hữu trường tiến, đã là cảnh giới Đại La Kim Tiên cấp số! "Ông!" Ba người hàng lâm chiến trường, không nói hai lời, trực tiếp tế xuất pháp bảo, không chút lưu tình mà ra tay!

Vân Tiêu tay cầm Chiếu Thiên Kính, dưới sự thôi động của pháp lực, trong kính bắn ra từng đạo thần quang tuyết trắng, ánh chiếu thương khung hoàn vũ, rạch phá vĩnh hằng, ẩn chứa lực sát thương khủng bố, hướng về phía Linh Bảo Đại Pháp Sư bắn tới!

Quỳnh Tiêu thì tế xuất Ly Hỏa Thần Châm, nháy mắt đánh ra vạn thiên xích mang, cả phiến bầu trời đều bị hóa thành một biển lửa mênh mông, tản ra nhiệt độ cực nóng, thiêu đốt hư không đến mức sụp đổ, tan chảy!

Ly Hỏa Thần Châm ám tàng ở trong đó, lúc trái lúc phải, biến ảo bất định, giết người vô hình!

Cảm nhận được thế công của hai người phát ra, ba người Xiển Giáo không dám đại ý, cùng nhau khẽ quát một tiếng, đồng thời thi triển thủ đoạn.

Linh Bảo Đại Pháp Sư lấy ra Long Hổ Kiếm, khẽ quát một tiếng, dùng lực chém mạnh về phía trước, lập tức có hiện tượng long hổ giao thái, chém ra từng đạo kiếm quang đáng sợ, xé rách thương khung!

Thái Ất Chân Nhân tế xuất Cửu Long Thần Hỏa Tráo, có thể công có thể thủ, hóa xuất chín con hỏa long xích sắc khổng lồ, gào thét hướng về phía Tam Tiêu bay đi!

Xích Tinh Tử trong tay nhoáng lên, tắc lấy ra Âm Dương Kính, bảo kính hướng về phía trước, mặt âm chiếu ra, liền bắn ra một đạo tử quang, chiếu về phía ba chị em! "Oanh long long!" Thế công hai bên va chạm, lập tức phát sinh đại bạo tạc, Địa Thủy Phong Hỏa, Thanh Trọc nhị khí, tất cả đều phù hiện ra. "Ông!" Ngay tại lúc này, Bích Tiêu tuổi nhỏ nhất trong tay nhoáng lên, xuất hiện một đồng tiền hình tròn lỗ vuông, bên ngoài mọc ra hai cái cánh tuyết trắng, nhìn qua cổ quái kỳ lạ.

Hách nhiên chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo —— Lạc Bảo Kim Tiền!

Lạc Bảo Kim Tiền vỗ cánh, lập tức bắn ra từng đạo quang huy, bí lực lưu chuyển, nháy mắt rơi lên trên Cửu Long Thần Hỏa Tráo cùng Âm Dương Kính.

Lạc Bảo Kim Tiền, có thể làm rơi vạn bảo trong thiên hạ!

Cửu Long Thần Hỏa Tráo cùng Âm Dương Kính quang mang ảm đạm, lập tức mất đi uy năng, từ giữa không trung rơi xuống!

Long Hổ Kiếm nãi là pháp bảo loại binh khí, lại không chịu ảnh hưởng của bảo vật này. "Lạc Bảo Kim Tiền, đáng hận!" Khi nhìn thấy pháp bảo của mình bị đánh rơi, Thái Ất Chân Nhân, Xích Tinh Tử đều không khỏi giật mình kinh hãi, sắc mặt trở nên khó coi vô cùng. "Ông!

Ông!

Ông!" Đúng lúc này!

Trên đỉnh đầu Tam Tiêu đều tự bay ra một cái hồ lô, tất cả đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Trong ba cái hồ lô phân biệt bay ra thủy quang, hỏa quang cùng cuồng phong, giao thoa thành đầy trời thủy hỏa phong bạo, phợp trời

lấp đất hướng về phía ba người cuốn tới!

Thủy, là tinh hoa của thiên hạ vạn thủy!

Hỏa, là tinh hoa của thiên hạ vạn hỏa!

Phong, là Tam Muội Phá Diệt Thần Phong!

Ba cái Hồ Lô Nguyên Thai sau khi được Tử Vi ban cho Tam Tiêu, liền được luyện chế thành ba kiện pháp bảo.

Phân biệt thải tập Hồng Hoang thần hỏa, thần phong, thần thủy, dung luyện làm một, có uy năng đáng sợ vô tận!

Bản thân pháp bảo bị Lạc Bảo Kim Tiền đánh rơi, lại đối mặt với thế công của Tam Tiêu, ba người Xiển Giáo lập tức lâm vào hiểm cảnh.

Một bên khác.

Lục Nhĩ Di Hầu Viên Liệt đối chiến Nhiên Đăng Đạo Nhân, trong tay Hỗn Nguyên Tiên Thiết Côn vung mạnh, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, uyển như thiên trụ sụp đổ, hung hăng nện lên người Nhiên Đăng Đạo Nhân!

Cả phiến bầu trời, đều bị chọc ra một cái lỗ thủng đen kịt!

Nhiên Đăng Đạo Nhân thần sắc nghiêm túc, trong tay xuất hiện một ngọn minh đăng, pháp lực thôi động, phun ra từng đạo liệt diễm hung hãn, nhuộm thương khung thành màu ám hắc!

Viên Liệt tu vi tại Chuẩn Thánh hậu kỳ, Nhiên Đăng Đạo Nhân thân là khách Tử Tiêu Cung năm xưa, tu vi sớm đã đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn, một thân pháp lực tinh thuần vô cùng, không dung khinh thường!

Hai người giao thủ, lập tức thiên hôn địa ám, tinh hà đảo chuyển, giống như hủy thiên diệt địa! ... "Tam Thiên Văn Tự!" Thương Hiệt

khẽ quát, một đôi trùng đồng bắn ra quang mang hãi nhân, có được uy năng không thể tưởng tượng nổi.

Ánh sáng này vừa ra, vô tận trật tự thần liên vây quanh, lít nha lít nhít, như rồng tựa rắn, bay thẳng về phía Quảng Thành Tử.

Cùng lúc đó.

Thương Hiệt chu thân có Nhân tộc Tam Thiên Văn Tự vây quanh, mỗi một chữ đều lớn như Hỗn Độn Thần Nhạc, tản ra ánh sáng màu vàng chói mắt, ẩn chứa vô hạn đại bí của thiên địa, có thần uy bất khả tư nghị!

Thương Hiệt tuy rằng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng bằng vào sự huyền diệu của Tam Thiên Văn Tự, pha có khí thế vạn pháp bất xâm, cùng Quảng Thành Tử đấu cái bất phân thắng bại!

Nhưng!

Chiến trường quan trọng nhất lại là ở bên phía Hiên Viên Thị và Ngọc Thanh Chân Vương!

Hai người đều là Đại La Kim Tiên viên mãn, muốn phân ra thắng bại, quả thực không dễ dàng!

Nhưng!

Nhân Hoàng chỉ có thể có một người! "Đấu Chiến Tiên Pháp!" Đối mặt với đại địch như Ngọc Thanh Chân Vương, Hiên Viên Thị không chút do dự thi triển ra Đấu Chiến Tiên Pháp, cả người đều bị chiến ý hung hãn bao bọc.

Hư không trung xuất hiện một chữ 'Chiến' thật lớn, một khắc sau liền cùng thân thể Hiên Viên Thị dung hợp làm một, đem khí thế tăng lên tới tuyệt đỉnh! "Ông!" Hiên Viên Thị huy động Hiên Viên Kiếm trong tay, phảng phất đạp lên quang âm tuế nguyệt mà đi, kim qua chi khí sôi trào, không ngừng chém ra từng đạo lại từng đạo kiếm mang

huyến lạn.

Xa xa nhìn lại, đầy trời khắp nơi đều là kiếm khí màu ám kim, bao phủ kín cả thương khung!

Đối mặt với thế công của Hiên Viên Thị, Ngọc Thanh Chân Vương thần sắc không đổi, trong tay nhoáng lên, liền xuất hiện một cây đàn cổ sắc cổ hương.

Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo —— Phong Lôi Cầm!

Vật ấy nãi là lấy một đoạn cành của Phong Lôi Tiên Hạnh trên Côn Luân Sơn luyện chế thành, có thần uy mạc trắc.

Cầm âm vừa vang, phong lôi tự hiện!

Ngọc Thanh Chân Vương hai tay gảy dây đàn, lập tức phát ra tiếng đàn tranh tranh, như tuyền thủy thanh liệt, kích ngang xuyên thạch, làm cho tâm thần người ta vì đó mà rùng mình.

Cầm âm nguyên bản vô hình hóa thành gợn sóng mắt thường có thể thấy được, không ngừng khuếch tán ra, nương theo trận trận phong lôi chi thanh, cùng đầy trời kiếm khí kia va chạm! "Oanh!" "Oanh long long!" Trong chớp mắt!

Tiếng nổ mạnh khủng bố truyền ra, ức ức vạn vạn quang mang bùng phát, mang theo sức mạnh hung hãn, không ngừng khuếch tán, đem bầu trời chung quanh đều cắt chém đến thất linh bát lạc!

Chương 280

"Tranh!" Ngọc Thanh Chân Vương không ngừng gảy đàn, từ từ cầm âm hóa thành thực chất, ngưng tụ ra từng đầu tiên thú, Chân Long, Tiên Phượng, Chu Tước, Huyền Vũ, trông rất sống động, gào thét hướng về phía Hiên Viên Thị phóng đi. "Kiếm Trảm Thiên Địa!" Hiên Viên Thị huy động bảo kiếm trong tay, dùng sức chém về phía trước! "Oanh!" Nương theo một tiếng vang thật lớn, một đạo kiếm quang màu vàng nháy mắt bắn ra, lại ở giữa không trung phân liệt thành ngàn ngàn vạn vạn kiếm mang, hóa thành một biển kiếm quang, vọt vào trong bầy tiên thú! "Hống!" "Hống!" Nương theo từng tiếng gào thét thê lương, từng đầu dị thú bị chém giết, tiên huyết vẩy ra, nhuộm đỏ cả bầu trời.

Trên trời rơi xuống huyết vũ!

Tuy rằng biết rõ những dị thú này đều do pháp tắc biến thành, nhưng cùng sinh linh chân thực hầu như giống nhau như đúc, thế mà nhìn không ra có bất kỳ sự khác biệt nào! "Ông!" Ngay tại lúc này, lại có một đạo huyền quang từ trong cơ thể Ngọc Thanh Chân Vương vọt ra, lại là một thanh bảo giản màu xanh thẳm, tản ra một cỗ khí tức Tiên Thiên Linh Bảo cường đại!

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo —— Lưu Quang Giản! "Oanh!" Ngọc Thanh Chân Vương tâm niệm vừa động, thanh sắc bảo giản liền chấn động mạnh, bạo trướng đến ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, tựa như thiên trụ chống trời, mang theo uy thế vô cùng, hãn nhiên hướng về phía Hiên Viên Thị rơi xuống! "Đang!" Hiên Viên Thị huy động Hiên Viên Kiếm trong tay, đồng dạng bạo trướng đến ức vạn trượng lớn nhỏ, chém ngược lên trên, lập tức cùng thanh sắc bảo giản va chạm, phát ra một tiếng kim thiết va chạm cực lớn! "Thúc!" Cái lúc

này, trên người Ngọc Thanh Chân Vương quang mang lóe lên, xuất hiện một cái bảo hạp màu đen, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

Bảo hạp mở ra, lập tức từ đó vọt ra từng đạo âm dương chi khí, hóa thành hàng ngàn hàng vạn thanh Âm Dương Thần Kiếm, tản ra phong duệ chi khí vô cùng, phợp trời lấp đất hướng về phía Hiên Viên Thị chém xuống!

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo —— Âm Dương Kiếm Hạp! "Không tốt!" Mắt thấy đầy trời âm dương kiếm quang tập kích tới, Hiên Viên Thị sắc mặt không khỏi biến đổi, đại quát một tiếng, trong cơ thể bỗng nhiên vọt ra từng đạo thần quang tuyết trắng, tản mát ra trận trận cực hàn chi ý.

Băng Phách Thần Quang!

Băng Phách Thần Quang nãi là thiên hạ chí âm chí hàn chi vật, bị Hiên Viên Thị sử xuất, lập tức đông kết hư không, hóa thành một mặt tường băng, lao lao ngăn ở trước người, đem từng đạo âm dương kiếm khí kia ngăn cản ở bên ngoài.

Hiên Viên Thị hai pháp đồng tu, đối với 《 Thượng Phẩm Tử Phủ Diệu Pháp Nguyên Kinh 》 có sự tu luyện khắc sâu, từng luyện hóa đại lượng Cửu Thiên Băng Phách Cương Khí, mới có thể thi triển thần thông Băng Phách Thần Quang! "Đạo hữu hảo thủ đoạn!" Thấy một màn này, cho dù là địch nhân, Ngọc Thanh Chân Vương cũng không khỏi tán thán một câu, bàn tay lật một cái, lại lần nữa lấy ra một kiện pháp bảo!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo —— Âm Dương Ly Hợp Phi Đao! "Xích lạp!" Ngọc Thanh Chân Vương pháp lực vừa thôi động, nhất hắc nhất bạch hai đạo quang mang liền bay vút ra, giống như phù quang lược ảnh, nháy mắt rạch phá trường không, vô thanh vô tức hướng về phía Hiên Viên Thị bay đi!

Thấy Ngọc Thanh Chân Vương lại tế xuất một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cường đại, Hiên Viên Thị không khỏi im lặng.

Đối phương cầm pháp bảo trong tay cứ như không cần tiền, hết kiện này đến kiện khác, cũng quá khoa trương đi!

Lại không biết, Ngọc Thanh Chân Vương thân là tử tự của Nguyên Thủy, Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với y cực kỳ coi trọng, ban cho rất nhiều pháp bảo hộ thân.

Càng là vì tranh đoạt Nhân Hoàng chi vị, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã bỏ vốn gốc!

Âm Dương Ly Hợp Phi Đao uy thế cũng không lớn, nhìn qua phổ phổ thông thông, như hai đường chỉ trắng đen, nhưng trong cảm ứng của Hiên Viên Thị, lại đáng sợ hơn mấy kiện pháp bảo trước đó nhiều! "Tranh!" Âm đao màu đen chấn động, liền câu lặc ra một tia hồ độ huyền diệu, bổ thẳng xuống đầu Hiên Viên Thị! "Oanh!" Theo bản năng, Hiên Viên Thị huy động bảo kiếm trong tay, chém ra từng đạo kiếm quang, hội tụ thành một dải kiếm khí trường hà, hướng về phía âm đao nghênh đón.

Nhưng!

Ngay tại lúc này!

Âm đao mặt ngoài quang mang lấp lóe, nháy mắt từ tại chỗ biến mất, xuất hiện ở bên cạnh dương đao! "Oanh long!" Âm Dương hai thanh phi đao phát ra trận trận đao minh, bùng phát ra phong duệ chi khí vô cùng đáng sợ, hung hăng chém về phía Hiên Viên! "Phốc!" Thấy một màn này, Hiên Viên Thị không khỏi giật mình kinh hãi, vội vàng chân đạp tiên quang, hướng về nơi xa bỏ chạy, đồng thời lấy Hiên Viên Kiếm hộ thể.

Cho dù như thế!

Hiên Viên Thị vẫn cứ bị đao khí của Âm Dương Phi Đao làm bị thương, khóe miệng dật ra từng tia tiên huyết!

Âm Dương Ly Hợp Phi Đao, nhất phân nhất hợp, âm dương biến ảo, quỷ dị vô cùng, phòng bất thắng phòng!

Nguyên bản Ngọc Thanh Chân Vương tu vi chút nào không kém hơn Hiên Viên Thị, lại bằng vào trong tay mấy kiện pháp bảo cường lực, dưới sự phối hợp lẫn nhau, dần dần chiếm cứ thượng phong, đem Hiên Viên Thị gắt gao áp chế! "Ha ha ha!" "Trận chiến này Xiển Giáo ta tất thắng!" "Nhân Hoàng chi vị, quy về Xiển Giáo ta sở hữu!" Thấy một màn này, Quảng Thành Tử, Thái Ất Chân Nhân các loại đều lộ vẻ vui mừng.

Xa xôi Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung!

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử bàn tọa trên vân sàng, xa xa nhìn xem một màn này, trên mặt cũng lộ ra tia cười yếu ớt.

Nguyên Thủy nhịn không được mở miệng nói: "Trận chiến này, Xiển Giáo ta muốn thắng!

Thiên Đế thì lại như thế nào, chung quy kỳ soa nhất chiêu!" Tâm tình có thể nói là tốt tới cực điểm!

Sự thật thượng!

Hiên Viên Thị giờ phút này xác thực đang đứng trước áp lực cực lớn, bằng vào trong tay một thanh Hiên Viên Kiếm, dưới tình huống tu vi không kém bao nhiêu, đồng thời đối phó mấy kiện pháp bảo của Ngọc Thanh Chân Vương, quá mức cật lực!

Cũng không phải là đạo hạnh của hắn không được!

Mấy kiện pháp bảo cường lực, đối với chiến cục quá trọng yếu!

Đủ để thay đổi so sánh thực lực hai bên!

Bất quá!

Cho dù đến lúc này, Hiên Viên Thị vẫn không có chút nào khiếp ý, ngược lại chiến ý trong lòng càng phát ra kích ngang, đem Đấu Chiến Tiên Pháp phát huy đến cực hạn!

Cả người đều phảng phất hóa thành một bó đuốc sống màu vàng, trong mắt bắn ra hai đạo kim sắc quang mang hãi nhân, uyển như hóa thân thành một tôn Chiến Thần thượng cổ bất bại!

Trong đầy trời phong bạo, Hiên Viên Thị tả xung hữu đột, chỉ nam đánh bắc, chỉ đông đánh tây, bộc phát ra thần uy bất khả tư nghị!

Tại một khắc này!

Trên người Hiên Viên Thị, có vài phần phong thái của Tử Vi năm xưa, làm người ta động dung! "Nhân tộc!" "Tự cường bất tức!" Không biết đã đánh bao nhiêu kích, Hiên Viên Thị bỗng nhiên trường khiếu một tiếng, quát: "Thiên mệnh tại ngô Cơ Hiên Viên, Sát!" "Oanh!" Nương theo một chữ "Sát" rơi xuống!

Hách nhiên!

Chân linh Chúc Long trong cơ thể Hiên Viên Thị rốt cục trùng phá tất cả trở ngại, nháy mắt giác tỉnh, tiền thế kim sinh, sát na gian dung hợp làm một!

Không chỉ có như thế!

Trong đại quân của Hiên Viên Thị, trên người tất cả tướng sĩ đều vọt ra từng đạo tín ngưỡng chi lực, đem Hiên Viên Thị vây quanh ở trong đó.

Hiên Viên Kiếm trong tay, dưới sự cọ rửa của cổ Nhân tộc tín ngưỡng chi lực này, triệt để trút bỏ sát khí, biến thành Nhân Đạo chi kiếm đường đường chính chính!

Chương 281

Nhân Hoàng Kiếm! "Kích lai!" Linh hồn Chúc Long trong cơ thể Hiên Viên Thị giác tỉnh, lập tức hồi ức lại hết thảy tiền thế làm Chúc Long, tâm niệm hai đời dung hợp làm một, lập tức sinh ra vô hạn cảm khái!

Hiên Viên Thị đại quát một tiếng, đưa tay vẫy một cái, hư không lập tức bị phá vỡ.

Từ nơi vô tận xa xôi, bỗng nhiên có một đạo quang mang màu đen nháy mắt đã tới, phảng phất coi thường thời gian cùng không gian hạn chế, nháy mắt tới trước mặt Hiên Viên Thị, bị hắn một tay nắm lấy! "Tranh!" Hiên Viên Thị huy động đại kích trong tay trái, giống như ma long hoành không, lập tức chém ra từng đạo kiếm quang đen kịt, giống như từng đạo thiểm điện màu đen, tung hoành vô tận trường không, hãn nhiên hướng về phía trước bổ tới! "Nhân Đạo đại vận, đang tại thân ta!" Hiên Viên Thị sướng tiếu một tiếng, trên người dũng xuất quang mang huyến lạn tới cực điểm, vô tận Nhân tộc tín ngưỡng chi lực đem hắn bao phủ, gia trì vạn pháp, không ngừng chém ra từng đạo kim sắc kiếm quang! "Oanh long long!" Vô tận kiếm quang phi vũ tung hoành, minh thiểm như triều, phát ra tiếng sấm ầm ầm, nháy mắt phá vỡ hết thảy trở ngại!

Giờ khắc này!

Khí thế trên người Hiên Viên Thị trực bức cảnh giới Chuẩn Thánh, chiến lực so với lúc trước càng mạnh mẽ hơn vô số lần!

Trong chớp mắt.

Hư không phát sinh đại bạo tạc khủng bố, vô tận ánh sáng cùng lửa bao phủ hết thảy, thiên địa tịch diệt, tinh hà đảo chuyển.

Quang mang hung hãn vô tận không ngừng khuấy động, hầu như bao phủ tất cả, vô cùng hỗn độn vụ ải phù hiện, hết thảy vật hữu hình vô hình, đều bị giảo sát sạch sẽ! "Hống!" Hiên Viên Thị gầm lớn, đánh bay Âm Dương Ly Hợp Phi Đao, chân đạp một đạo kim sắc quang khí, nháy mắt vọt tới trước mặt Ngọc Thanh Chân Vương, tay trái Phương Thiên Họa Kích, tay phải Nhân Hoàng Thiên Tử Kiếm, mang theo thế công khủng bố, hãn nhiên triều trên người Ngọc Thanh Chân Vương rơi xuống!

Không hề có điềm báo trước.

Hiên Viên Thị đột nhiên bạo phát! "Không tốt!" Cảm nhận được sự khủng bố trong thế công của Hiên Viên Thị, Ngọc Thanh Chân Vương sắc mặt không khỏi hơi đổi, dù cho tâm tính như hắn, giờ phút này cũng nhịn không được cảm thấy thập phần giật mình, trong lòng kinh hãi không thôi. "Ông!" Ngọc Thanh Chân Vương tâm niệm vừa động, trong cơ thể vọt ra một phiến bối diệp màu xanh, nhìn qua giống như lá của một loại thực vật nào đó, bên trên vô tận văn lạc lấp lóe, rủ xuống từng đạo quang huy, đem hắn lao lao thủ hộ ở trong đó. "Oanh!" "Oanh long long!" Nương theo trận trận tiếng nổ vang thật lớn, thế công của Hiên Viên Thị càng phát ra khủng bố, vô cùng kích quang kiếm quang triệt để đem thân ảnh hai người bao phủ.

Hiển nhiên!

Đại chiến giữa hai người đã đến giai đoạn cuối cùng!

Lập tức.

Từng đạo ánh mắt trong thiên địa đều bị hấp dẫn, tất cả đều tụ tập tại nơi này.

Ngay cả Viên Liệt, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Tam Tiêu đều tạm thời đình chỉ giao thủ, chú ý thắng bại giữa hai người.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung!

Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn bắn ra hai đạo kim mang, tựa như mặt trời rực rỡ, gắt gao nhìn chằm chằm chiến trường, vẻ mặt đầy nghiêm túc! "Rốt cuộc ai thắng?" "Quang mang bao phủ hết thảy, nhìn không rõ cảnh tượng trong đó a!" Trong thiên địa vang lên từng đạo thanh âm thảo luận.

Cuối cùng.

Tại dưới sự chú thị của tất cả mọi người, quang mang dần dần tán đi, hiển lộ ra thân ảnh của hai người.

Chỉ thấy Hiên Viên Thị ngạo lập hư không, Phương Thiên Họa Kích cùng Nhân Hoàng Kiếm trong tay đồng thời huy động, đem phiến bối diệp màu xanh kia ngạnh sinh sinh chém nát!

Ngọc Thanh Chân Vương trong tay đồng dạng cũng xuất hiện một thanh bảo kiếm màu tím, nhưng lại bị áp chế ở hạ phong! "Oanh!" Hiên Viên Thị trường khiếu một tiếng, Phương Thiên Họa Kích lập phách xuống, vạch ra một đạo quang huy vĩnh hằng, thế đại lực trầm, quả thực muốn đánh vỡ phiến thiên địa này!

Ngọc Thanh Chân Vương không khỏi biến sắc, vội vàng huy động bảo kiếm trong tay ngăn cản.

Chỉ nghe một tiếng kim thiết va chạm cực lớn, thân thể Ngọc Thanh Chân Vương mạnh mẽ run lên, bảo kiếm trong tay đều suýt chút nữa cầm không được, thân thể đăng đăng đăng hướng về phía sau rút lui! "Ngâm!" Hiên Viên Thị thế công không ngừng, Nhân Hoàng Kiếm chém ra, vạch ra một đường hồ độ huyền diệu, hướng về phía Ngọc Thanh Chân Vương chém ngang lưng!

Cái lúc này!

Ngọc Thanh Chân Vương lại không kịp ngăn cản!

Nếu bị một kiếm chém trúng, Ngọc Thanh Chân Vương chẳng sợ không chết cũng phải trọng thương, chỉ sợ đào thoát không được hạ tràng bị chém giết.

Trận chiến này đánh đến nơi đây, Ngọc Thanh Chân Vương bại! "Chân Vương!" "Không tốt, mau bảo hộ sư đệ!" Xiển Giáo chúng tiên thấy thế, tất cả đều giật mình kinh hãi, muốn tiến đến bảo hộ Ngọc Thanh Chân Vương, lại bị bọn người Viên Liệt gắt gao ngăn cản!

Ngàn cân treo sợi tóc! "Oanh!" Thiên địa gian thánh uy cuồn cuộn, một cỗ thánh nhân uy áp phợp trời lấp đất cuốn tới, bao trùm Tam Giới Lục Đạo, Tứ Hải Bát Hoang, vô tận chúng sinh đều đang run rẩy!

Hư không một trận run rẩy, thân ảnh Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên xuất hiện tại thiên địa chi gian, đại thủ vung lên, đem thế công của Hiên Viên Thị nháy mắt tiêu trừ, muốn mang theo Ngọc Thanh Chân Vương rời khỏi chiến trường!

Mặc kệ nói thế nào!

Trên người Ngọc Thanh Chân Vương đều có huyết mạch của Nguyên Thủy Thiên Tôn, là tử tự của hắn!

Chẳng sợ tranh đoạt Nhân Hoàng chi vị thất bại, cũng không có khả năng trơ mắt nhìn xem Ngọc Thanh Chân Vương bị chém giết tại đây! "Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Nguyên Thủy Thánh Nhân!" Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện, tự mình bảo vệ Ngọc Thanh Chân Vương, trong thiên địa lập tức vang lên từng đạo tiếng kinh hô.

Một khắc sau! "Ông!" Vô tận thần quang hội tụ, cả phiến thế giới đều đang run rẩy, cửu sắc tiên quang di mạn, trong hư không sinh ra vô tận dị tượng kinh người!

Một đạo thân ảnh cao lớn xuất hiện tại trước mắt chúng sinh, hồn

thân cao thấp đế khí di mạn, đại đạo hòa minh, tôn quý tới cực điểm! "Thiên Đế!" "Thiên Đế tới!" "Lão sư..." Khi nhìn thấy Tử Vi tự mình hàng lâm, trong lòng mọi người càng khiếp sợ không gì sánh nổi, từng đạo xưng hô khác nhau vang lên.

Tử Vi xa xa nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, thần sắc đạm nhiên nói: "Nguyên Thủy, Nhân Hoàng chi tranh nãi là thiên số, thân vi Thánh Nhân, tùy ý ra tay cũng Thôi, hiện tại còn muốn mang người đi?" "Thiên Đế..." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Tử Vi trước mắt, trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng vô cùng, mày nhíu chặt.

Lấy ánh mắt của lão, tự nhiên có thể phát hiện Tử Vi trước mắt chỉ là một cỗ Hỗn Nguyên hình chiếu do pháp tắc chi lực ngưng tụ ra, nhưng lại y nhiên không dám có chút khinh thường nào.

Thiên Đế hình chiếu!

Đó cũng là Thiên Đế! "Việc này là bần đạo làm sai, không biết đạo hữu muốn như thế nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy rằng cùng Thiên Đế một trăm cái không đối phó, nhưng mặt ngoài lại khách khách khí khí, không dám thật sự xé rách da mặt.

Tử Vi nghe vậy đạm đạm cười một tiếng, ánh mắt lại rơi vào trên người Ngọc Thanh Chân Vương.

Thấy ánh mắt Thiên Đế rơi vào trên người mình, Ngọc Thanh Chân Vương trong lòng không khỏi căng thẳng.

Thiên Đế chi danh, chấn cổ thước kim, uy áp tứ hải!

Chương 282

Không chút nào khoa trương mà nói!

Trong Hồng Hoang, tu vi Thiên Đế đáng chúc đệ nhất, ngay cả phụ thân hắn là Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng xa không cách nào so sánh cùng Thiên Đế.

Bị người như vậy nhìn chăm chú, chẳng sợ Ngọc Thanh Chân Vương luôn luôn trầm ổn, giờ phút này cũng khó có thể bình tĩnh.

Tử Vi nhìn Ngọc Thanh Chân Vương, thản nhiên mở miệng nói: "Nhân Hoàng chi tranh, sinh tử có số, thành bại tại thiên!

Đã thua, liền phải trả giá đắt!

Muốn bảo toàn tính mạng, đảo cũng không phải không được, chỉ cần bỏ ra cái giá tương đương là được!" Nghe lời của Tử Vi, Nguyên Thủy mày nhíu càng chặt hơn, nói: "Đạo hữu có ý gì?

Có điều kiện gì cứ việc nói ra, vô luận pháp bảo, linh căn, chỉ cần bần đạo lực sở năng cập, tuyệt không nửa điểm chần chờ!" Tử Vi đạm đạm cười một tiếng, nói: "Yêu cầu của ta rất đơn giản!

Thiên Đình trong đó, Ngũ Phương Thượng Đế chức vị có thiếu, Ngọc Thanh Chân Vương có thể nhập Thiên Đình của ta, bổ sung vào vị trí cuối cùng, Nam Phương Huyền Thanh Đại Đế!

Từ nay về sau hiệp trợ Lục Ngự Thiên Tôn chấp chưởng Hồng Hoang Tam Giới nhất thiết chi sự, điều hòa ngũ hành, âm dương tạo hóa, vạn loại vạn linh!" Trước đó khi Tử Vi cử hành đại điển thành lập Thiên Giới, đã để trống hai vị trí Ngũ Phương Thượng Đế, trong đó một tôn thần vị chính là vì hiện tại mà chuẩn bị!

Ngọc Thanh Chân Vương thân là tử tự của Nguyên Thủy, một khi

tiến vào Thiên Đình, liền sẽ hình thành một loại chế ước đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Đây cũng là bước đầu tiên Tử Vi mưu tính Tam Giới, đem mấy vị Thánh Nhân toàn bộ nạp vào hệ thống quản lý của Thiên Đình!

Tương đối với mục đích này, Ngọc Thanh Chân Vương tiến vào Thiên Đình, đoạt được chỗ tốt hiển nhiên bé nhỏ không đáng kể! "Cái gì?" Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe lời Tử Vi, sắc mặt không khỏi hơi đổi.

Không nghĩ tới, Tử Vi lại yêu cầu cái này!

Nhìn thì như Ngọc Thanh Chân Vương tiến vào Thiên Đình, có thể được hưởng khí vận Thiên Đình, có vô cùng chỗ tốt, nhưng Tử Vi luôn luôn lão mưu thâm toán, nơi nào sẽ hảo tâm như vậy?

Nếu trong đó không có tính kế, Nguyên Thủy đánh chết cũng sẽ không tin tưởng.

Khả năng lớn nhất, là Tử Vi muốn dùng thân phận của Ngọc Thanh Chân Vương, về sau hạn chế hành động của lão.

Tuy lấy tính cách Thiên Đế, hẳn là không đến mức sẽ không cố mặt mũi mà áp đặt, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

Đến lúc đó lại nên ứng đối ra sao?

Nghĩ tới đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lại khó coi thêm vài phần.

Tử Vi nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, thần sắc bình tĩnh, cười nói: "Đạo hữu suy nghĩ thế nào rồi?" "Đạo hữu, có thể hay không đổi một điều kiện khác?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đen một khuôn mặt, nói: "Tiểu nhi luôn luôn tiêu dao quen rồi, chỉ sợ đảm nhiệm không nổi trọng trách như thế!" "Tê!" "Ta không nghe lầm chứ?!" "Thiên a!

Người này lại là tử tự của Nguyên Thủy Thánh Nhân!" "Thánh Nhân chi tử, khó trách Ngọc Thanh Thánh Nhân sẽ đích thân ra tay, bảo trụ tính mệnh của hắn!" "..." Khi nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn xưng hô Ngọc Thanh Chân Vương là 'Tiểu nhi', tất cả mọi người trong thiên địa đều khiếp sợ, từng cái trợn mắt há hốc mồm, phảng phất như vỡ tổ.

Ai cũng không nghĩ tới, lai lịch của Ngọc Thanh Chân Vương lại dọa người như vậy!

Vốn đang buồn bực đâu, Xiển Giáo lúc nào lại lòi ra nhân vật số một như vậy, kết quả lại là tử tự của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khó trách trước đó Ngọc Thanh Chân Vương tùy tay tế xuất hết kiện này đến kiện khác pháp bảo, thân phận bực này, quả thực có thể xưng là Hồng Hoang đệ nhất phú nhị đại a! "Ha ha!" Tử Vi nghe vậy không khỏi cười to, ánh mắt ngưng lại, trong thanh âm đột nhiên nhiều hơn vài phần khí tức áp bách, nói: "Nguyên Thủy, Trẫm cũng không phải đang cùng ngươi mặc cả, ngươi chỉ có hai lựa chọn.

Thứ nhất, để hai người hoàn thành trận chiến chưa xong, sinh tử có số!

Thứ hai, liền lệnh Ngọc Thanh Chân Vương gia nhập Thiên Đình của ta.

Hai con đường này, ngươi tự mình chọn đi!" Nghe lời của Tử Vi, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lập tức khó coi tới cực điểm, tựa như ăn phải một đứa bé chết vậy.

Con đường thứ nhất, nếu để cho Ngọc Thanh Chân Vương lại cùng Hiên Viên Thị đánh tiếp, ai thắng ai thua, quả thật chưa thể biết được!

Ngọc Thanh Chân Vương thắng thì tốt, vạn nhất đến lúc đó Ngọc

Thanh Chân Vương thua, sẽ vẫn lạc, đây là điều lão không thể tiếp nhận.

Nhưng Ngọc Thanh Chân Vương tiến vào Thiên Đình, đồng dạng đối với Xiển Giáo đại đại bất lợi!

Thiên Đế yêu cầu, là dương mưu, bức lão phải chọn con đường thứ hai.

Tại lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng phiền loạn, Ngọc Thanh Chân Vương một bên lại mở miệng nói: "Phụ thân, đã Thiên Đế coi trọng hài nhi, ta liền gia nhập Thiên Đình thì lại như thế nào?" "..." Nghe Ngọc Thanh Chân Vương nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi thần sắc chấn động, nói: "Ngươi có thể nghĩ kỹ?" Ngọc Thanh Chân Vương nhẹ nhàng thở dài, nói: "Phụ thân, như hôm nay ta còn có lựa chọn sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt mấy phen biến ảo, thở dài nói: "Lại ủy khuất ngươi." "Ha ha!" Ngọc Thanh Chân Vương cười nói: "Phụ thân nói chi vậy, ngài cũng là vì tốt cho ta.

Huống chi, ta tin tưởng Thiên Đế danh dương tứ hải, uy áp cổ kim, sẽ không làm khó hài nhi!" Không thể không nói.

Ngọc Thanh Chân Vương pha có tâm kế, câu nói này nhìn như tán dương một phen Tử Vi, nhưng kỳ thật lời nói có ẩn ý, là nói cho Hồng Hoang chúng sinh nghe.

Ý là: Đã Thiên Đế thanh danh viễn dương, vậy sau khi ta gia nhập Thiên Đình, tổng sẽ không chịu châm đối chứ?!

Tử Vi nghe Ngọc Thanh Chân Vương nói, lại không để ý lắm, nếu ngay cả chút khí lượng ấy đều không có, hắn cũng làm không thành Thiên Đế. "Tốt!

Đã đáp ứng, liền lên trời nhận chức đi!" Tử Vi nói xong câu đó,

thân ảnh lập tức hóa thành vạn thiên lưu quang, tiêu tán tại thiên địa chi gian.

Thấy một màn này, chúng tiên lại một phen chấn động.

Mãi đến tận bây giờ, bọn họ mới phát hiện Tử Vi hàng lâm Hồng Hoang đại địa, cư nhiên chỉ là một cỗ hóa thân.

Không thể không cảm thán.

Tu vi Thiên Đế đã đến tình trạng đăng phong tạo cực, hoàn toàn vượt qua nhận thức của bọn hắn!

Trận chiến này, cuối cùng lấy Hiên Viên Thị thắng lợi mà kết thúc.

Ngọc Thanh Chân Vương gia nhập Thiên Đình, chúng tiên Xiển Giáo tự nhiên cũng giải tán, toàn bộ phản hồi Côn Luân Sơn.

Các bộ lạc Bách Việt thập phần thuận lợi bị Hiên Viên Thị chinh phục, nạp vào thống trị!

Đi đến một bước này, mưu tính trong bóng tối của mấy vị Thánh Nhân, triệt để lấy thất bại mà chấm dứt.

Cứ như vậy!

Cả Nhân tộc bộ lạc, bị Hiên Viên Thị thu phục được mười chi bảy tám, chỉ còn lại Cửu Lê bộ lạc cuối cùng!

Chỉ cần chiến bại Cửu Lê bộ lạc, Hiên Viên Thị liền có thể triệt để thống nhất cả Nhân tộc!

Cửu Lê bộ lạc, trong đó đại đa số là hỗn huyết hậu đại của Nhân Vu ngày xưa, trong bộ lạc, vô luận nam nữ lão thiếu, đều thân tài cao lớn, lực đại vô cùng, có thể xưng là chiến sĩ trời sinh!

Nhất là Xi Vưu chuyển thế nhập Nhân tộc những năm này, lệ tinh đồ trị, đối với tộc nhân Cửu Lê bộ lạc gia dĩ nghiêm khắc huấn luyện, tổ kiến một chi đại quân kiêu dũng thiện chiến, thập phần hãn dũng!

Chiến đấu lực thập phần kinh người!

Cửu Lê bộ lạc phụ cận một số bộ lạc nhỏ, đều bị Xi Vưu dẫn đầu đại quân chinh phục, thôn tính!

Trở thành thế lực đứng thứ hai trong Nhân tộc, cận thứ vu Hiên Viên Thị!

Hiên Viên Thị tự nhiên cũng biết điểm này, tại sau khi đánh bại Ngọc Thanh Chân Vương, thu phục Bách Việt bộ lạc, cũng không có lỗ mãng xuất kích Cửu Lê, ngược lại tạm dừng tiến quân kế hoạch, bắt đầu đại lực phát triển nông canh.

Tích lũy lương thực, huấn luyện quân đội, vì đánh bại Xi Vưu tích cực chuẩn bị!

Chương 283

...

Trải qua vài năm chuẩn bị, Hiên Viên Thị dưỡng tinh súc duệ, tự giác thời cơ đã đến, liền tập hợp một chi đại quân chừng ba mươi vạn người, hướng về phía Cửu Lê bộ lạc khai tiến!

Lần này!

Hiên Viên Thị sớm tại Hồng Hoang đại địa khắc họa hạ từng tòa truyền tống trận, một đường thông hướng dưới chân Bất Chu Sơn.

Theo Cửu Lê bộ lạc những năm này khuếch trương, thế lực phạm vi dần dần diên thân, đã chiếm cứ phạm vi phụ cận Bất Chu Sơn!

Hiên Viên Thị nhìn một cái, chỉ thấy đại địa trước mặt hiện ra một loại màu đen quỷ dị, tự hồ hỗn tạp vô tận tiên huyết, thấu phát ra một cỗ huyết sát chi khí, âm khí sâm sâm.

Thực tế thượng cũng chính là như thế.

Nơi này nãi là chiến trường Vu Yêu lưỡng tộc ngày xưa, không biết vẫn lạc bao nhiêu tiên linh, tiên huyết nhuộm đỏ đại địa, cho dù trải qua vô số tuế nguyệt, y cựu có sát khí tàn dư!

Có thể biết, đại chiến ngày xưa huyết tinh, tàn khốc cỡ nào! "Sơn hà nhiễm huyết a!" Nhìn xem cổ chiến trường trước mắt, Hiên Viên Thị không khỏi có chút cảm khái, chợt trong mắt phóng xạ ra hai đạo thần mang hãi nhân, hạ lệnh: "Truyền ta hào lệnh, tiêu diệt Cửu Lê!" Hiên Viên Thị đại quân đến chiến trường, thừa dịp người Cửu Lê bộ lạc không có phản ứng, liền định lập tức trùng sát một đợt, chiếm cứ tiên cơ! "Sát!" "Xông lên a!" "Tiêu diệt Cửu Lê bạn tặc!" Vô số tiếng tê hống vang lên, đại quân Hiên Viên Thị nộ hống, hướng về phía Cửu

Lê bộ lạc trùng sát mà đi.

Quả nhiên không ngoài dự đoán!

Người Cửu Lê bộ lạc phản ứng không kịp, ngay lập tức bị giết trở tay không kịp, tổn thất không nhỏ!

Nhưng!

Rất nhanh!

Xi Vưu liền mang theo đại quân nghiêm chỉnh huấn luyện giết tới, một trận trùng sát, kiêu dũng vô cùng, sinh sinh lật lại không ít hoàn cảnh xấu!

Nhất là bản thân Xi Vưu, còn có một đám huynh đệ kia, đều lực đại vô cùng, tu vi cao thâm.

Một người có thể địch vạn người!

Thấy lần đánh lén này đại thế đã mất, Hiên Viên Thị liền hạ lệnh triệt quân, đóng quân tại ngoài trăm dặm Cửu Lê bộ lạc!

Đêm hôm đó, Xi Vưu liền suất lĩnh tộc nhân, đánh lén đại doanh Hiên Viên Thị!

Tuy rằng Hiên Viên Thị đối với chuyện này có sở dự liệu, sớm bố trí thủ đoạn, nhưng vẫn không chiếm được tiện nghi bao lớn!

Cũng không phải đại quân Hiên Viên Thị không được, mà là người Cửu Lê bộ lạc đều nhân vu hỗn huyết hậu đại, trời sinh lực đại vô cùng, kiêu dũng thiện chiến, thập phần khó đối phó!

Những ngày tiếp theo, hai quân đối lũy, thi triển các loại kỳ mưu, lại hỗ có thắng bại!

Thậm chí!

Đại quân Hiên Viên Thị đều ở vào trạng thái bị áp chế! ... "Oanh!"

Tiếng nổ vang cực lớn truyền đến, Hiên Viên tay cầm Nhân Hoàng Kiếm, không ngừng chém ra từng đạo kiếm quang, tung hoành trường không, xé rách thanh minh, hóa thành một phiến kiếm khí phong bạo, hướng về phía Xi Vưu chém tới!

Xi Vưu lại cười lạnh một tiếng, trong tay quang mang lóe lên, xuất hiện một thanh Ma Thương màu đen, tản ra sát khí ngập trời.

Trong tay Ma Thương quét ngang, lập tức đánh ra từng đạo ma quang đen kịt, sát khí trận trận, trọc khí hung hãn, hóa thành vạn thiên ma long, không ngừng gào thét, hoành kích trường không! "Oanh!" "Oanh long long!" Thế công hai bên va chạm, lập tức phát sinh đại bạo tạc, thiên địa thương khung nháy mắt vỡ vụn, hư không yên diệt sạch sẽ, ngay cả Hỗn Độn Hải đều sụp đổ xuống thật sâu!

Xi Vưu tuy rằng chuyển thế, bỏ đi thân xác Đại Vu, nhưng nhiều năm tu luyện như vậy, tu vi y nhiên đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, lợi hại phi thường, chút nào không kém Hiên Viên! "Hiên Viên, ngươi tài đức gì mà làm Nhân Hoàng, nhường cho ta đi!" Xi Vưu cười lạnh, há miệng thét dài, lập tức phun ra một đạo ma quang đen kịt, sấm sét xuyên qua thiên khung, uyển như một đạo thiên trụ màu đen, mang theo lực phá hoại đáng sợ! "Xi Vưu, ngươi tuy rằng năng chinh thiện chiến, nhưng tâm thuật bất chính, hiếu sát lục, tuyệt không phải người được chọn làm Nhân Hoàng!" Hiên Viên Thị chút nào không vì đó mà dao động, lạnh giọng nói: "Năm xưa Nhân tộc Cộng Chủ Thần Nông truyền vị cho ta, ta mới là Nhân tộc chính thống!" "Hơ, Thần Nông, bất quá chỉ là một giới nông phu mà thôi!" Trên mặt Xi Vưu phù hiện vài phần dữ tợn, quát: "Mệnh ta do ta không do trời!" Một thương đâm ra, bắn ra đầy trời ô mang, sinh ra tiếng sấm cuồn cuộn!

Trong hư không sinh ra vạn thiên lôi đình màu đen!

Đối mặt với công kích của Xi Vưu, Hiên Viên Thị không dám đại ý, vội vàng dùng Nhân Hoàng Kiếm hộ thể, đồng thời phát ra từng đạo công thế đáng sợ!

Hai người đại chiến hồi lâu, lại y cựu bất phân thắng bại!

Cứ như vậy!

Xuân đi thu đến, hai bên đánh ròng rã mười năm thời gian!

Trừ bỏ Xi Vưu ra, một đám huynh đệ do Vu tộc chuyển thế, cũng đều từng cái khó chơi vô cùng, đồng bì thiết cốt, đao thương bất nhập, tạo thành uy hiếp cực lớn đối với đại quân Hiên Viên Thị!

Bất đắc dĩ!

Hiên Viên Thị dựa theo lão sư Viên Liệt chỉ điểm, lên trời đi cầu Hạo Thiên Thượng Đế!

Đáng nhắc tới chính là.

Từ khi Tử Vi phong hạ Lục Ngự Thiên Tôn, Ngũ Phương Thượng Đế về sau, liền không hề nhúng tay vào chuyện của Thiên Đình, buông tay cho mấy người tự hành quản lý.

Lục Ngự Thiên Tôn vị cao quyền trọng, bình thường xử lý đại sự trong thiên địa, đều tự trấn thủ một phương, khinh dễ không hiển lộ trước người.

Bởi vậy.

Bình thường chính thức quản lý Hồng Hoang chính là Hạo Thiên trong Ngũ Phương Thượng Đế, bốn người khác làm phụ tá.

Tử Vi thì một lòng trầm tẩm trong tu luyện, hi vọng có thể sớm ngày khám phá đại đạo chi bí, khiến bản thân tu vi nâng cao một bước!

Đương nhiên.

Thế gian sinh linh cung phụng Thiên Đình chúng tiên, y cựu là Thiên Đế tối cao!

Điểm này, không thể thay đổi!

Tại sau khi biết được thỉnh cầu của Hiên Viên Thị, Hạo Thiên liền phái khiển Cự Linh Thần Tộc dưới trướng xuống hạ giới tương trợ.

Cự Linh Thần Tộc!

Kỳ thật chính là Long Bá Cự Nhân nhất tộc, chỉ bất quá lần trước đại chiến, một bộ phận người bị bắt lên Thiên Giới, quy hàng về sau đổi tên là Cự Linh Thần Tộc, vì Thiên Đình hiệu lực!

Tương đối với những tộc nhân Long Bá miễn cưỡng sinh tồn tại đất nghèo nàn Bắc Cực, sinh hoạt của Cự Linh Thần Tộc có thể nói là tốt tới cực điểm.

Cự Linh Thần Tộc hạ giới về sau, liền cùng một đám huynh đệ của Xi Vưu chém giết cùng một chỗ, quả nhiên lợi hại phi thường!

Dưới một trận chiến đấu!

Có mười mấy người bị chém giết! "Hống!" Xi Vưu thấy rất nhiều huynh đệ vẫn mệnh, trực tiếp bị chọc giận, gầm lớn một tiếng, thi triển Pháp Thiên Tượng Địa chi thuật!

Chương 284

Cả người đều biến thành ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, hóa thân thành một tôn cự nhân đỉnh thiên lập địa, một cước hướng về phía đại quân Hiên Viên Thị đạp xuống!

Một cước này nếu thật sự đạp trúng, Hiên Viên Thị chỉ sợ muốn toàn quân bị diệt! "Dám ngươi!" Cự Linh Thần Tộc thủ lĩnh Long Tương thấy thế, không khỏi nộ quát một tiếng, đồng dạng thi triển Pháp Thiên Tượng Địa chi thuật! "Oanh!" Thân thể y biến thành bàng đại vô cùng, cùng Xi Vưu hầu như đồng dạng lớn nhỏ, đem thế công của Xi Vưu ngăn cản lại. "Oanh!" "Oanh long long!" Hai tôn cự nhân cao ức vạn vạn trượng chém giết cùng một chỗ, cảnh tượng rung động vô cùng, sơn hà run rẩy, thương khung xé rách, phảng phất muốn hủy thiên diệt địa!

Phảng phất hai cái đại vũ trụ đang va chạm!

Hai người chém giết cực kỳ thảm liệt, thỉnh thoảng liền có tiên huyết vẩy ra, giống như mưa to trút xuống, đem cả phiến bầu trời đều nhuộm đỏ.

Có của Long Tương, cũng có của Xi Vưu!

Cả phiến thiên địa đều long long rung động, bị phá hư đến không còn hình dáng!

Không biết qua bao lâu, đại chiến giữa hai người rốt cục kết thúc, lại ai cũng không làm gì được ai!

Một trận chiến này, Long Tương bị thương không nhẹ, lại y cựu không thể chém giết Xi Vưu, đành phải phản hồi Thiên Giới dưỡng thương.

Trước khi đi!

Long Tương lấy ra một quyển Thiên Thư, giao cho trong tay Hiên Viên, nói: "Vật này nãi là Hạo Thiên Thượng Đế trước đó giao cho ta, bên trong có Kỳ Môn Độn Giáp chi thuật, có thể bài binh bố trận, nếu dựa theo phương pháp trong đây diễn luyện, thực lực quân đội bội tăng, đủ để ngăn cản quân đội Cửu Lê bộ lạc!" Hiên Viên Thị nghe vậy không khỏi đại hỉ, tiếp nhận Thiên Thư, lúc này mới tiễn đưa Cự Linh Thần.

Rất nhanh.

Hiên Viên Thị dựa theo nội dung trong sách bài binh bố trận, huấn luyện đại quân, quả nhiên chiến đấu lực tăng lên một đoạn lớn.

Lúc này Thương Hiệt nói: "Tổ trưởng, ta bỗng nhiên nhớ tới một chuyện.

Nghe nói trên Lưu Ba Sơn có lôi thú Quỳ Ngưu, dùng da thú này chế thành đại cổ, xương cốt chế tác dùi trống, gõ xuống, tiếng trống vừa vang, tựa như sấm sét!

Có trống này, đủ để chấn nhiếp địch nhân, đại đại tăng lên chiến đấu lực binh sĩ quân ta." "Quá tốt rồi!" Hiên Viên Thị không khỏi hoan hỉ nói, "Việc này giao cho ngươi đi làm đi!" Thương Hiệt lĩnh mệnh mà đi, không lâu sau, quả nhiên mang về da và xương Quỳ Ngưu!

Ở giữa phát sinh một đoạn nhạc đệm nhỏ.

Nguyên bản Quỳ Ngưu sinh hoạt tại Lưu Ba Sơn không giả, nhưng theo Bắc Thần Đạo Nhân đảm nhiệm Câu Trần Đại Đế, hấp dẫn lôi đình trên Lưu Ba Sơn toàn bộ hội tụ đến cửu thiên chi thượng, hình thành một phương Thiên Ngoại Lôi Trì hạo hãn!

Quỳ Ngưu sinh tính hiếu lôi, dứt khoát cũng đi theo lên trời, làm một đầu tiên thú dưới trướng Câu Trần Đại Đế.

Thương Hiệt đi tới Lưu Ba Sơn, tìm kiếm Quỳ Ngưu không có kết quả, lại chuyển đạo đi tới Thiên Giới, tìm được Câu Trần Đại Đế, mới lấy được da và xương Quỳ Ngưu.

Bên này Hiên Viên Thị khẩn la mật cổ hành động, trong lều Xi Vưu tự nhiên cũng sẽ không ngốc nghếch ngồi chờ.

Thừa dịp đoạn thời gian đại quân hưu chỉnh, Xi Vưu đích thân đi tới U Minh Giới, đem nhục thân Đại Vu chân thân đã từng được lưu giữ lấy ra, cùng hiện thế thân dung hợp làm một, lập tức trở nên cường đại vô cùng!

Không chỉ có như thế!

Xi Vưu càng tìm đến Phong Bá Vũ Sư, những Đại Vu ngày xưa có quan hệ không tệ với hắn, hướng bọn họ tìm kiếm trợ giúp.

Mới đầu.

Phong Bá Vũ Sư các Đại Vu ngại vì mệnh lệnh của Hậu Thổ, không chịu trợ giúp Xi Vưu đối đầu cùng Thiên Đế, nhưng chung quy chịu không được Xi Vưu khuyên bảo, lấy tình phân ngày xưa thuyết phục mấy người, đáp ứng tương trợ.

Nhưng cũng chỉ thi pháp, lại không dám trực tiếp ra tay đối với binh sĩ của Hiên Viên Thị!

Xi Vưu cũng biết làm như thế, thực tế thượng là làm trái kế hoạch của Thiên Đế, thấy mấy người chịu hỗ trợ, thập phần cao hứng.

Chờ Xi Vưu mang theo Phong Bá Vũ Sư các Đại Vu ra khỏi U Minh Giới, trong Địa Phủ, Bình Tâm nhẹ nhàng thở dài, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vài phần bất đắc dĩ.

Mặc kệ nói thế nào, Xi Vưu đều là người Vu tộc, đành phải nhắm một mắt, mở một mắt, quyền đương làm như không thấy.

Phong Bá Vũ Sư đến Cửu Lê bộ lạc về sau, liền thi triển pháp tắc chi lực, lập tức dẫn động phong vũ chi thế trong thiên địa.

Trong chớp mắt!

Sương mù tràn ngập, phong sa cuồn cuộn, bao phủ phạm vi phương viên mấy chục vạn dặm, đem cả đại quân Hiên Viên Thị đều bao phủ đi vào, không phân biệt phương vị, trước, sau, trái, phải, tựa như trời đất quay cuồng.

Thậm chí!

Ngoài năm bước, đều nhìn không rõ nhân ảnh!

Tại dưới thời tiết ác liệt như vậy, đừng nói chiến đấu, ngay cả bài binh bố trận đều khó khăn.

Cửu Lê đại quân mấy lần công đánh, quân đội Hiên Viên Thị lại tổn thất thảm trọng!

Cũng may lúc này, thủ hạ Hiên Viên Thị có một năng nhân, tên là Phong Hậu, sáng tạo ra một bộ Chỉ Nam Xa, có thể chỉ rõ phương hướng, xem như giải quyết vấn đề phương vị.

Nhưng giữa thiên địa phong vũ phiêu dao, mỗi ngày đều hạ mưa to, đường xá lầy lội, khắp nơi đều là hồ trạch, đại quân hành động bị hạn chế, chiến lực y cựu mười không còn một.

Bất đắc dĩ.

Hiên Viên Thị đành phải lần nữa đi tìm lão sư Viên Liệt, hướng y cầu viện.

Viên Liệt nghe vậy cười nói: "Việc này đảo cũng không phải không có phương pháp giải quyết.

Hồng Hoang đại địa phía nam, có một thần sơn tên là Hệ Côn Sơn, trong núi có Cộng Công Chi Đài, người bắn tên không dám hướng về

phía bắc.

Trong đài Cộng Công có một vị thanh y nữ tiên, tên là Nữ Bạt, nơi nàng ở, đất cằn ngàn dặm, vừa vặn khắc chế phong vũ.

Nếu có thể mời nàng đến, nguy cục tự giải!" "Quá tốt rồi!" Hiên Viên Thị nghe vậy đại hỉ, chợt lại có chút nghi hoặc nói: "Lão sư, Nữ Bạt tiên tử này lợi hại như thế, vì sao ta lại chưa bao giờ nghe nói qua?" "Ha ha!" Viên Liệt cười nói: "Ngươi có chỗ không biết cũng là bình thường, việc này ta cũng là nghe từ chỗ Thánh Mẫu nương nương.

Nữ Bạt tiên tử thành đạo vào những năm thượng cổ, từng cùng Nương nương cùng nhau nghe đạo, bây giờ là tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn, thập phần lợi hại.

Chỉ bất quá nơi Nữ Bạt đi qua, đất cằn ngàn dặm, tấc cỏ không sinh, cho nên dứt khoát ẩn cư, ít hiện ra thế gian, cho nên thế nhân không biết mà thôi!

Đúng rồi, bây giờ Nữ Bạt tiên tử, bị Nương nương phong làm Hạn Thần!" "Nguyên lai là như thế." Hiên Viên Thị gật gật đầu, nói: "Đệ tử đi mời tiền bối trợ trận!

Để tỏ lòng tôn trọng." Đánh định chủ ý xong, Hiên Viên Thị tự mình giá vân đi tới Hệ Côn Sơn, sau khi gặp Nữ Bạt, liền nói rõ ý đến.

Không bao lâu.

Hiên Viên Thị mang theo một nữ tiên mặc thanh y trở về trong bộ lạc.

Trong doanh trướng.

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy sau lưng Hiên Viên Thị đi theo một nữ tiên mặc thanh y, mi mục như họa, dung nhan tinh xảo, nhưng chu thân lại sí liệt như lửa, tản ra một cỗ nhiệt độ cao đến cực điểm.

Nơi nàng đặt chân, đại địa lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khô nứt.

Thậm chí!

Sương mù mưa to bên ngoài đều giống như đang từ từ biến nhỏ!

Chương 285

Phải biết rằng.

Đây là dưới tình huống Nữ Bạt thu liễm khí cơ bản thân, một khi buông tay thi vi, chỉ sẽ so với cái này đáng sợ hơn vô số lần!

Hiên Viên Thị đem Nữ Bạt hảo sinh chiêu đãi một phen, liền mở miệng nói: "Làm phiền tiên tử lặn lội đường xa, thực tại cảm kích khôn cùng.

Kia Phong Bá Vũ Sư vi phạm thiên mệnh, trợ giúp Xi Vưu cản trở đường đi của ta, còn phải dựa vào tiên tử." Nói đến đây.

Hiên Viên Thị cũng có chút bất đắc dĩ.

Ai có thể nghĩ tới không lâu trước đó, Phong Bá Vũ Sư còn trợ giúp hắn đối phó Long Bá tộc, kết quả đảo mắt liền thành địch nhân, quả thật thế sự vô thường.

Nữ Bạt nghe vậy cười nói: "Hiên Viên đạo hữu yên tâm là được, Bản cung tại đây, tự nhiên sẽ không để hai tên cuồng đồ kia thực hiện được!" Rất nhanh.

Nữ Bạt đi ra đại doanh Hiên Viên Thị, nhìn sương mù dày đặc cùng mưa to chung quanh, trong đôi mắt bắn ra hai đạo tiên quang, lập tức há miệng phun ra một khỏa bảo châu màu đỏ thắm!

Bảo châu hóa thành một đạo quang mang, nháy mắt đi vào thiên khung, uyển như một vầng thái dương nhỏ, tản mát ra trận trận nhiệt lãng khủng bố, bao phủ ngàn vạn dặm.

Ngay sau đó.

Nữ Bạt trong tay đánh ra từng đạo tiên quang, niệm động pháp quyết, thôi động xích hồng bảo châu, lập tức bùng phát ra quang mang

chói mắt vô cùng!

Mắt thường có thể thấy được!

Sương mù vô biên dưới ánh sáng chiếu rọi, tất cả đều biến mất không thấy, mưa to đình chỉ, hồ nước khô cạn, mặt đất khô nứt.

Thiên địa chi gian tình không vạn lý, diễm dương cao chiếu.

Trận mưa to hạ ròng rã mấy tháng trời, cứ như vậy đình chỉ!

Vũ Sư thấy thế không khỏi sắc mặt hơi biến, vội vàng thi triển pháp lực, đánh ra từng đạo tiên quang, lập tức triệu hoán ra tảng lớn mây đen, sắc trời lần nữa âm ám xuống.

Nhưng!

Không đợi nước mưa tí tách rơi xuống, trực tiếp biến mất không thấy.

Ngay cả đám mây đen kia cũng đều tiêu tán sạch sẽ.

Thấy tình cảnh này, Vũ Sư không khỏi có chút bất đắc dĩ nói: "Xem ra, đối phương mời cao nhân, vừa vặn khắc chế thần thông của ta!" Phong Bá một bên cười nói: "Yên tâm, không có mưa to, còn có cuồng phong của ta, chiếu dạng không được!" Nói xong!

Phong Bá liền đánh ra từng đạo pháp lực, Phong Chi Pháp Tắc quang mang lấp lóe, trong thiên địa lập tức dấy lên vô biên cuồng phong, phi sa tẩu thạch, thiên hôn địa ám.

Đừng nói hành quân đánh giặc, ngay cả con mắt đều mở không ra! "Ha ha, xem các ngươi có biện pháp nào ứng đối!" Phong Bá không khỏi đạm đạm cười nói.

Nhưng, một khắc sau, tiếng cười của hắn két một cái dừng lại.

Chỉ thấy trong trận doanh Hiên Viên Thị, bỗng nhiên bay ra một khỏa bảo châu màu đạm thanh, tản mát ra quang huy mông lung, một

đạo quang mang định tại phía trên phong nhãn, lập tức đem tất cả cuồng phong thổi tan.

Bộ dáng kia, phảng phất như rắn bị đánh trúng thất thốn. "Đây là!

Định Phong Châu?!" Phong Bá sau khi nhìn thấy Định Phong Châu, sắc mặt cũng không khỏi trở nên khó coi.

Không nghĩ tới Hiên Viên Thị còn có thể mượn tới kiện pháp bảo này, vừa vặn khắc chế phong hệ thần thông!

Phong Bá Vũ Sư nhìn nhau, nhìn về phía Xi Vưu bên cạnh, cùng thanh mở miệng nói: "Đối phương trong trận có năng nhân, hai người chúng ta chỉ có thể giúp đến nơi đây." Xi Vưu gật gật đầu, nói: "Hai vị nói chi vậy, chịu ra tay tương trợ, Xi Vưu cảm kích khôn cùng rồi." Phong Bá nghe vậy nhẹ nhàng thở dài, nói: "Xi Vưu lão đệ, Nhân Hoàng chi sự, nãi là Thiên Đế mưu định, tuyệt đối không dung có thất.

Ngươi cùng Cơ Hiên Viên kia tranh Nhân Hoàng, chính là vi phạm ý nguyện Thiên Đế, chỉ sợ..." "A, Xi Vưu!" Vũ Sư một bên cũng mở miệng nói: "Nếu đắc tội Thiên Đế, Hậu Thổ nương nương đều không bảo vệ được ngươi a!" Xi Vưu lại nói: "Đa tạ hai vị huynh đệ nhắc nhở, bất quá ý ta đã quyết!

Việc này quan hệ đến thành đạo, cho dù đắc tội Thiên Đế, có nguy hiểm vẫn mệnh, ta cũng cam nguyện thử một lần!" "Ai!" Thấy Xi Vưu tâm chí kiên định, hai người không nói thêm nữa, liền rời khỏi Cửu Lê bộ lạc, trở về Địa Phủ.

Sau khi Phong Bá Vũ Sư đi, Xi Vưu đứng tại cửa đại trướng, xa xa nhìn phương hướng quân đội Hiên Viên Thị, trong mắt không khỏi lộ ra một tia hung sát!

Tiếp liên xuất động thủ đoạn, đều bị Hiên Viên Thị nhất nhất hóa giải, tiếp đó duy có bằng vào thực lực riêng phần mình, đường đường

chính chính một trận chiến!

Ngay tại lúc này. "Kiệt kiệt!" Một trận tiếng cười quái dị, hào vô chinh triệu vang lên sau lưng Xi Vưu, lộ ra vô cùng rợn cả tóc gáy. "Ai!" Nghe thấy tiếng cười nháy mắt, Xi Vưu không khỏi giật mình kinh hãi, bằng vào tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn, bị người tới gần như vậy, lại không có chút sát giác nào!

Thực lực người tới quả thực đáng sợ!

Xi Vưu quay đầu nhìn lại, lại phát hiện một đạo thân ảnh mặc hắc bào, hồn thân cao thấp có ma khí lượn lờ đang nhàn nhã ngồi trong trướng, một đôi đồng khổng phiếm hồng sắc nhàn nhạt, tràn đầy một cỗ ý vị sát lục, đọa lạc.

Người này phảng phất đại biểu cho cực hạn tà ác của thế gian, tựa hồ đại biểu cho hết thảy khí tức phụ diện trong thiên địa, hỗn loạn, sát lục, tham lam, điên cuồng, lười biếng các loại! "Ngươi là ai?" Xi Vưu một đôi con mắt như chuông đồng gắt gao nhìn chằm chằm nam tử trước mắt, trầm giọng hỏi, tràn đầy đề phòng.

Hắc bào nam tử lại cười quái dị một tiếng, nói: "Ta là ai không quan trọng, quan trọng là ngươi không muốn đánh bại Hiên Viên Thị sao?" Xi Vưu nghe vậy thần sắc không khỏi động dung, nói: "Ngươi có biện pháp?" Hắc bào nam tử kiệt kiệt cười một tiếng, nói: "Chỉ cần làm theo lời ta, tự nhiên có thể đại đại đề cao phần thắng!" Xi Vưu nghe hắc bào nam tử nói, đồng khổng không khỏi hơi co lại. ...

Mười ngày sau!

Hiên Viên Thị chỉnh bị đại quân, rốt cục hướng về phía Cửu Lê bộ lạc phát động tổng công kích cuối cùng!

Muốn tất kỳ công vu nhất dịch!

Triệt để đánh bại Cửu Lê bộ lạc! "Sát!" "Xông lên a!" Nương theo

trận trận tiếng hò giết, đại quân hai bên lập tức va chạm, chém giết cùng một chỗ, bộc phát ra tiếng hò giết kinh thiên động địa, thanh âm kích động cửu trọng vân tiêu!

Nguyên bản quân đội Hiên Viên Thị cá nhân chiến đấu lực không bằng Cửu Lê bộ lạc, nhưng dưới sự gia trì của Thiên Thư chiến trận, lại đền bù một chút hoàn cảnh xấu, ngược lại ẩn ẩn chiếm thượng phong.

Thân ảnh Xi Vưu xuất hiện tại chiến trường, xa xa nhìn Hiên Viên Thị, trường thương màu đen trong tay chỉ một cái, đại quát: "Cơ Hiên Viên, cút ra đây chịu chết!" "Xi Vưu, chớ có trương cuồng!" Hiên Viên Thị đại quát một tiếng, chân đạp vô tận tiên quang, tay cầm Nhân Hoàng Kiếm, hàng lâm chiến trường! "Oanh!" Vừa nhìn thấy Hiên Viên Thị, Xi Vưu không nói hai lời, mạnh mẽ huy động trường thương trong tay, ô quang lượn lờ, ma quang ngàn vạn trượng, hóa thành từng đạo xạ tuyến, không ngừng đánh về phía Hiên Viên Thị!

Hiên Viên Thị tự nhiên không cam lòng tỏ ra yếu kém, Nhân Hoàng Kiếm tranh minh tác hưởng, phát ra trận trận tiếng kiếm reo, dùng sức huy động về phía trước!

Mỗi một đạo kiếm quang đều đường đường chính chính, đại xảo bất công, nhưng lại sở hữu thế công cực kỳ đáng sợ, đem thiên khung đều xé rách ra từng đạo khe hở khổng lồ! "Oanh long long!" Trong chốc lát, thiên địa thất sắc, địa động sơn dao!

Hai người vừa ra tay, liền riêng phần mình thi triển toàn lực!

Hiên Viên Thị triển khai Đấu Chiến Tiên Pháp, cả người đều hóa thành một bó đuốc sống màu vàng kim, mỗi cử động đều có mạc đại uy thế, chấn động cả phiến thiên địa ầm ầm vang vọng!

Xi Vưu cũng không kém, từ sau khi Địa Phủ thu hồi Đại Vu chân thân, nhục thân và nguyên thần tu vi song song đạt đến Đại La Kim

Tiên viên mãn, thực lực lại tăng lên một mảng lớn.

Hắn bằng vào một cây ma thương trong tay, mỗi một đạo thế công đều là cấp bậc hủy thiên diệt địa!

Chương 286

"Tranh!" Hiên Viên Thị khẽ quát một tiếng, trong tay trái quang mang lóe lên, liền xuất hiện một thanh Phương Thiên Họa Kích màu đen, thế đại lực trầm, dùng sức vung lên, lập tức phát ra một tiếng bạo minh, không khí nháy mắt nổ tung!

Tay trái Phương Thiên Họa Kích, tay phải Nhân Hoàng Kiếm, dưới sự gia trì của Đấu Chiến Tiên Pháp, chiến lực tăng gấp bội, khí thế gần như Chuẩn Thánh, đáng sợ đến cực điểm!

Trận chiến này tác động đến tâm thần của vô số đại thần thông giả!

Dù sao, trận này quan hệ đến tôn vị Nhân Hoàng cuối cùng trong Thiên Địa Nhân Tam Hoàng của Nhân tộc!

Thậm chí quan hệ đến Chí Nhân quả vị!

Nhưng những người hiểu rõ nội tình đều không xem trọng Xi Vưu.

Việc này quan hệ đến mưu tính của Thiên Đế, Hiên Viên Thị lại là Chúc Long ngày xưa chuyển thế, đối với Thiên Đế trung thành tuyệt đối.

Lấy tính tình của Thiên Đế, không có khả năng sẽ để Hiên Viên Thị thất bại.

Cho nên đối với Xi Vưu, đây là một trận chiến tranh gần như chú định phải thất bại!

Trong Tam Giới Lục Đạo, ai có thể phản kháng sự thống trị của Thiên Đế?

Ngay cả mấy vị Thánh Nhân, ngoài mặt cũng không dám cùng

Thiên Đế cứng đối cứng, càng đừng nói đến một cái Xi Vưu nhỏ bé. "Oanh!" "Oanh long long!" Cuộc chiến giữa hai người càng phát ra kịch liệt!

Bất tri bất giác, liền đã qua hơn hàng vạn chiêu, vẫn như cũ ai cũng không làm gì được ai. "Đáng giận!" Xi Vưu thấy đã lâu không làm gì được Hiên Viên Thị, trên mặt hiện lên một tia dữ tợn, bỗng nhiên hét lớn: "Ma Động Vạn Cổ!" "Ông!" Thoại âm vừa dứt, trên người Xi Vưu liền xông ra ma quang đen kịt phô thiên cái địa, bao phủ nhật nguyệt thương khung, như mực nước tẩm nhiễm cả phiến hư không, thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại.

Từng đạo ma quang xuất hiện, vô cùng sát khí, ma khí, hối khí đều hiện ra, từ khắp nơi trong thiên địa hội tụ về phía Xi Vưu, đem khí thế của hắn tăng lên một mảng lớn, nháy mắt vượt qua ngưỡng cửa Chuẩn Thánh, đạt đến cấp số Chuẩn Thánh! "?" Cảm thụ được khí thế bỗng nhiên bạo trướng trên người Xi Vưu, Hiên Viên Thị không khỏi khẽ biến sắc, không ngờ Xi Vưu lại có thủ đoạn như vậy. "Chết cho ta!" Xi Vưu nộ hống một tiếng, quanh thân ma quang lượn lờ, âm phong từng trận, một cây ma thương trong tay càng trở nên âm sâm dị thường, tản mát ra quang mang u ám, phảng phất muốn thôn phệ tất cả, đâm thẳng về phía Hiên Viên Thị! "Ngâm!" Hiên Viên Thị tâm niệm vừa động, Nhân Hoàng Kiếm liền hóa thành một đạo kim mang bay ra, tựa như Ngũ Trảo Thần Long, đem thiên địa hư không cắt ra một cái lỗ hổng đen kịt, hãn nhiên chém xuống người Xi Vưu! "Đang!" Nhân Hoàng Kiếm cùng ma thương trong tay Xi Vưu va chạm, lập tức phát ra tiếng kim thiết giao kích cực lớn, trực tiếp bị đụng bay ra ngoài.

Hiên Viên Thị thần sắc túc nhiên, hai tay nắm chặt Phương Thiên Họa Kích, tinh khí thần toàn thân đều dung hợp làm một, cùng Xi Vưu đại chiến! "Oanh!" Một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa,

Phương Thiên Họa Kích trong tay Hiên Viên Thị suýt chút nữa bị cỗ cự lực đánh bay, ngay cả hổ khẩu đều nứt ra. "Tranh!" Xi Vưu thế công càng phát ra điên cuồng, liên liên huy động ma thương, thế công như tật phong sậu vũ, muốn đem Hiên Viên Thị chém giết! "Ông!" Hiên Viên Thị biến sắc, tâm niệm vừa động, đỉnh đầu lập tức xông ra một đạo huyền quang, trong đó hiện ra một viên châu tử màu đạm kim, tản mát ra một cỗ Chân Long chi khí nồng đậm vô cùng!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo —— Long Châu!

Long Châu dưới sự thôi động của Hiên Viên Thị, lập tức bộc phát ra ức ức vạn vạn Chân Long chi khí, tựa như màn rèm lao lao bảo hộ hắn ở trong đó. "Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!" Nương theo từng tiếng long ngâm cực lớn, thần long tinh khí tích toản ức vạn năm trong Long Châu phun trào ra, ngưng tụ thành vô số hư ảnh Chân Long, lân giáp sâm sâm, sinh động như thật.

Vô số Chân Long gào thét, hoành kích thương thiên, xông về phía Xi Vưu.

Phương viên ức vạn dặm, toàn bộ đều bị long khí nồng đậm bao phủ!

Hiên Viên Thị nãi là Chúc Long Chân Linh chuyển thế, từ sau khi giác tỉnh ký ức Chúc Long, tự nhiên cũng có thể vận dụng Long Châu - bảo vật ngày xưa này. "Oanh long long!" Xi Vưu dùng sức vung ma thương về phía trước, lập tức đánh ra một đạo thất luyện màu đen, phảng phất tinh hà đảo ngược, cả bầu trời đều tối sầm lại.

Nơi ma quang đi qua, sở hữu lực phá hoại vô tận đáng sợ.

Vô số Chân Long bị chém ngang lưng, máu tươi hoành phi, thảm

khiếu liên liên!

Tức liền có đỉnh cấp bảo vật như Long Châu tương trợ, đối mặt với Xi Vưu đã ma hóa, Hiên Viên Thị vẫn lâm vào khổ chiến, bị gắt gao áp chế ở hạ phong. ...

Sâu trong Hỗn Độn.

Tử Vi bàn tọa bên trong Càn Khôn Đỉnh, vẫn đang lợi dụng Hỗn Độn chi lực, hóa thành Hỗn Độn Hồng Lô, không ngừng thối luyện đạo thể của mình.

Đương nhiên, trừ việc ngao luyện, đả ma nhục thân, Tử Vi cũng phân ra một bộ phận tâm thần, chú ý đến Hồng Hoang đại địa. "Ân?

Ma Đạo khí tức?" Khi nhìn thấy Xi Vưu cư nhiên thi triển ra Ma Đạo đại pháp, Tử Vi không khỏi nhíu mày, trong mắt lộ ra hai đạo thần mang.

Từ sau Đạo Ma chi chiến, Ma Tổ La Hầu bị chém giết, trong Hồng Hoang đạo trưởng ma tiêu, những năm này cơ hồ đã triệt để tuyệt tích.

Bây giờ giữa Hồng Hoang thiên địa, sinh linh có thể lĩnh ngộ Ma Đạo pháp tắc, thi triển Ma Đạo thần thông, có thể nói là thiếu lại càng thêm thiếu!

Thân là Vu tộc Xi Vưu, đột nhiên thi triển ra Ma Đạo đại pháp, không khỏi có chút đột ngột. "Ma Đạo..." Tử Vi tâm niệm vừa động, ánh mắt vọng về phía chiến trường, rất nhanh đã phát hiện bên ngoài chiến trường có một đạo thân ảnh toàn thân bao phủ trong hắc vụ.

Thiên Ma Ba Tuần! "Ba Tuần?

Con ma này cư nhiên còn sống sót sau Đạo Ma chi chiến?" Khi nhìn thấy thân ảnh Thiên Ma Ba Tuần, Tử Vi không khỏi có chút kinh ngạc.

Nguyên bản tưởng rằng trong trận chiến năm xưa, Thiên Ma Tướng dưới trướng La Hầu đều đã chết sạch, không ngờ Thiên Ma Ba Tuần lại còn sống.

Hơn nữa tu vi đã đột phá Chuẩn Thánh! "Ma Đạo suy lạc, Ba Tuần lúc này xuất hiện làm gì?" Tử Vi nhíu mày.

Thời cách vô số năm, Ba Tuần bỗng nhiên xuất hiện, chẳng lẽ mang ý nghĩa gì?!

Đạo trưởng ma tiêu, ma trưởng đạo tiêu!

Chẳng lẽ Ma Đạo muốn tái hiện thế gian?

Đối với Tử Vi, một cái Ba Tuần không đáng để lo, búng tay có thể diệt, nhưng thứ làm hắn chân chính cảm thấy lo lắng chính là Ma Đạo Chi Tổ La Hầu năm xưa!

Tuy tức liền La Hầu phục sinh, đại khái suất cũng tuyệt không phải đối thủ của hắn, nhưng người này đối với Hồng Hoang hiện nay, đối với Thiên Đình hiện nay, dù sao cũng là một cái biến số.

Một khi xuất hiện, sẽ tác động đến cách cục của cả thiên địa!

Chương 287

"La Hầu..." Tử Vi bỗng nhiên tâm niệm vừa động, nhớ tới năm xưa khi du lịch Hồng Hoang, từng đạt được một giọt tinh huyết của Ma Tổ La Hầu, vẫn luôn được lưu giữ đến tận bây giờ.

Chỉ bất quá vô số năm trôi qua, suýt chút nữa đã quên mất việc này.

Tử Vi tâm niệm vừa động, giơ tay lật một cái, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một giọt huyết dịch màu đỏ tươi, tản mát ra sinh mệnh nguyên tinh nồng đậm vô tận!

Hách nhiên chính là một giọt máu của La Hầu! "Ông!" Trong cơ thể Tử Vi xông ra một đạo huyền quang, tản mát ra quang huy u u, thấu xuất một cỗ vận mệnh huyền cơ chi ý, chính là Vận Mệnh La Bàn đạt được sau khi chém giết tàn hồn Vận Mệnh Ma Thần! "Chư thiên đại đạo, giai tại vận mệnh chi trung!

Vạn cổ tuế nguyệt, vĩnh hằng bất hủ!" Tử Vi trong miệng niệm động đại đạo chân ngôn, hai tay không ngừng đánh ra từng đạo lưu quang, lấy tu vi Hỗn Nguyên Đệ Thất Trọng Thiên thi triển nghịch thiên đại thần thông! "Thúc!" Giọt tinh huyết kia của La Hầu tựa hồ chịu sự chỉ dẫn, nháy mắt dung nhập vào Vận Mệnh La Bàn.

Kiện pháp bảo này sau khi hấp thu giọt tinh huyết, trên bề mặt hiện ra vô số văn lạc màu vàng kim, khẽ run lên, lập tức triệu hoán ra một dòng sông vận mệnh giới hồ ở giữa hư thực!

Một cỗ sức mạnh vận mệnh kỳ diệu di mạn trong hư không, lấy tinh huyết La Hầu làm dẫn, khuy tham đại đạo thiên cơ, dùng cái này thôi diễn tử hoạt của La Hầu! "Ông!" Vận Mệnh La Bàn không ngừng chấn động, điên cuồng thôn phệ pháp lực của Tử Vi, tựa như một cái

động không đáy.

Hiển nhiên, thuật này quá mức nghịch thiên, đối với pháp lực đạo hạnh của người thi thuật có yêu cầu cực cao!

Nhất là đối tượng Tử Vi thôi diễn nãi là Hủy Diệt Ma Thần, Ma Đạo Chi Tổ từng làm khiếp sợ lịch đại, trên người nhân quả vô số, muốn thôi diễn sự sống chết của La Hầu, pháp lực tiêu hao càng khó có thể tưởng tượng.

Cơ hồ gấp vô số lần Tiên Linh bình thường!

Không biết qua bao lâu!

Vận Mệnh La Bàn trong tay Tử Vi khẽ run lên, lập tức bộc phát ra quang mang vô cùng, từ đó bắn ra từng đạo tia sáng màu vàng, nháy mắt chìm vào trong thế giới Hồng Hoang, đi về một nơi nào đó.

Nhưng quỷ dị là, cỗ tơ tuyến này bay được một nửa, phảng phất chịu một loại sức mạnh kỳ đặc nào đó can nhiễu, nháy mắt tiêu tán! "La Hầu, quả nhiên chưa chết!" Nhìn thấy một màn này, trong đôi mắt Tử Vi lập tức bắn ra một đạo thần mang hãi nhân, nháy mắt khám phá hư không, lạnh lùng quát!

Từ biểu hiện vừa rồi của Vận Mệnh La Bàn có thể thấy, La Hầu cũng không có triệt để chết đi, mà đang ẩn nặc tại nơi nào đó trong thế giới Hồng Hoang.

Đối với Tử Vi, đây coi như là một cái bất ngờ.

La Hầu chưa chết!

Đối với Hồng Hoang tương lai, lại tăng thêm một nhân tố bất ổn định cực lớn! ...

Ngay khi Tử Vi thôi diễn sinh tử của La Hầu, tại một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa.

Phóng tầm mắt nhìn tới, chung quanh đều phiêu đãng âm vân màu đen, tản mát ra một cỗ khí tức băng lãnh, đọa lạc, giống như Vô Gian Địa Ngục.

Vô số ma ảnh du đãng trong hư không, vô ý thức phiêu phù.

Tại một nơi nào đó trong hư không này, một đạo thân ảnh thân tài cao lớn đang bàn tất nhi tọa, quanh thân ma quang lượn lờ, cơ hồ hóa thành xúc tu thực chất.

Ở dưới thân hắn, có một cái đại ma bàn (cối xay) màu đen kịt vô cùng, chậm rãi xoay tròn, tản mát ra một cỗ khí tức ma diệt chư thiên, vạn cổ tuế nguyệt đáng sợ!

Đạo thân ảnh này, hách nhiên chính là Ma Tổ La Hầu!

Giờ khắc này, khí thế trên người Ma Tổ La Hầu so với thời Đạo Ma chi chiến năm xưa còn mạnh hơn vô số lần!

Tuy nhiên chưa chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng cũng chênh lệch không xa!

Chỉ kém một cước lâm môn cuối cùng!

Một khắc nào đó. "Ân?" La Hầu phảng phất cảm ứng được gì đó, bỗng nhiên mở ra đôi mắt đóng chặt, trong con ngươi lóe lên một tia dị sắc. "Có người mượn nhờ Vận Mệnh Trường Hà, thôi diễn sinh tử của ta?" La Hầu thấp giọng tự nói, khóe miệng lộ ra vài phần cười lạnh: "Chẳng lẽ là Hồng Quân lão gia hỏa kia?

Không biết tình huống Hồng Hoang đại địa hiện nay như thế nào." "Đã có người thôi diễn sinh tử của ta, xem ra thời cơ cũng không xê xích gì nhiều, là lúc Bản Tôn xuất thế!" La Hầu quái tiếu một tiếng, thân hình nháy mắt biến mất tại chỗ.

Không đề cập tới bên phía La Hầu, Tử Vi mắt thấy Hiên Viên Thị vẫn luôn bị áp chế ở hạ phong, tâm niệm vừa động, một cỗ thần ý

hoành khóa vạn cổ hàng lâm, nháy mắt chìm vào trong cơ thể Hiên Viên Thị.

Hiên Viên Thị tiên là sững sờ, toàn tức phảng phất minh bạch cái gì.

Hiên Viên Thị trường khiếu một tiếng, trong cơ thể xông ra từng đạo Nhân Hoàng Thiên Tử khí, quát: "Thiên hành kiện, quân tử dĩ tự cường bất tức!

Địa thế khôn, quân tử dĩ hậu đức tái vật!

Nhân chi đạo, vĩnh hằng bất hủ!" "Oanh!" Nương theo ba đạo thanh âm rơi xuống, cả người Hiên Viên Thị cơ hồ muốn thiêu đốt, bị Nhân Đạo khí vận vô tận bao phủ.

Vô số đại đạo pháp tắc chi quang xuất hiện, hóa thành trật tự ba ngàn, đem hắn củng vệ ở trong đó, trở thành Nhân tộc Vô Thượng Đế Vương!

Nhân Đạo pháp tắc!

Tại một khắc này, Hiên Viên Thị rốt cục minh ngộ huyền bí của Nhân Đạo pháp tắc, Nhân Đạo đại vận gia thân, triệt để trở thành Nhân Vương!

Dưới tác dụng của cỗ pháp tắc chi lực này, tu vi Hiên Viên Thị nháy mắt bạo trướng, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh! "Oanh!" Hiên Viên Thị chân đạp vô tận quang khí, đem Hiên Viên Kiếm một lần nữa triệu hồi, dùng sức bổ ra phía trước! "Ông!" Một nháy mắt, một đạo kim sắc kiếm quang hạo hãn, ngưng luyện đến cực điểm liền phi lược ra, giống như từ tận cùng đại vũ trụ, phảng phất khai thiên tích địa, rạch phá vĩnh hằng!

Nơi kiếm quang đi qua, thiên địa hư không phảng phất như tờ giấy trắng, bị tuỳ tiện xé rách ra một cái lỗ hổng lớn!

Uy thế của một kiếm này, đạt đến một cái độ cao mới! "Xích lạp!" Nguyên bản Xi Vưu vẫn luôn áp chế Hiên Viên Thị đánh, nhưng lại không ngờ đối phương đột nhiên bộc phát không hề có điềm báo trước, lập tức bị một kiếm này chém trúng người! "Hống!" Một kiếm chém xuống, Xi Vưu tránh né không kịp, lập tức phát ra một tiếng kêu thảm, nửa bên bả vai suýt chút nữa bị chém rụng!

Dù là Đại Vu chi thể, nhưng đối mặt với phong mang của Nhân Hoàng Kiếm cũng khó có thể ngăn cản.

Từ vai trái đến bụng phải xuất hiện một đạo vết thương dữ tợn, to lớn, lộ ra bạch cốt cùng nội tạng, máu tươi đầm đìa, nhìn qua thê thảm vô cùng!

Máu tươi đầy trời vương vãi, từng giọt tinh oánh, tản mát ra cuồn cuộn xích hà, ẩn chứa thần lực cường đại, đem phiến hư không kia đều động xuyên!

Sau khi Hiên Viên Thị tu vi đột phá Chuẩn Thánh, dưới sự gia trì của Nhân Đạo đại vận, chiến lực kinh người vô cùng, siêu việt Xi Vưu hiện nay. "Làm sao có thể?

Đại Vu chân thân của ta bị thương..." Xi Vưu nhìn vết thương nơi eo bụng, vẻ mặt không dám tin tưởng.

Vạn vạn không ngờ Hiên Viên Thị sẽ đột nhiên đột phá Chuẩn Thánh cảnh, thực lực tăng lên mấy cái cấp bậc!

Chương 288

"Ông!

Ông!" Vô tận huyết quang sôi trào, vết thương của Xi Vưu phát sáng, huyết khí chi lực khủng bố sôi trào, vết thương tái sinh, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

Không thể không khiến người ta cảm thán, Đại Vu chân thân thực sự khủng bố! "Thiên Đế xuất thủ..." Hoặc là Tiên Linh tầm thường nhìn không ra, nhưng Lão Tử cùng các Thánh Nhân lại đều thần sắc nghiêm lại.

Tại vừa rồi, bọn họ cảm tri được một cỗ thần ý hàng lâm chiến trường, có thể có thủ bút bực này, ngoại trừ Thiên Đế Tử Vi thì không có người khác!

Bất quá cũng bình thường.

Hiên Viên Thị vốn là Nhân Hoàng do Thiên Đế tuyển định, Xi Vưu lại là kẻ bán đường sát xuất, làm loạn kế hoạch của Thiên Đế, bây giờ không biết từ nơi nào tập được Ma Đạo thần thông.

Không bị Thiên Đế một tát đập chết đã là tốt rồi.

Đổi lại là bọn họ, cũng sẽ làm như vậy!

Từ ý nghĩa nào đó, Xi Vưu đã phạm đại kỵ, xúc nộ Thiên Đế thánh uy.

Vì vậy, dù biết rõ Tử Vi xuất thủ, gia đa Thánh Nhân không có một ai cảm thấy quá phận, ngược lại cảm thấy nên như thế.

Hỗn Nguyên đại năng, không dung khinh nhờn!

Nhưng trong mắt vô tận chúng sinh, Hiên Viên Thị là lâm trận đột

phá! "Tê!

Hiên Viên Thị không hổ là thiên định Nhân Hoàng chi tuyển, lâm trận đột phá Chuẩn Thánh!" "Thiên ý tại Hiên Viên a!" "Lần này, chỉ sợ Xi Vưu phải bại vong!" Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người đều cảm thán không thôi.

Nguyên bản Hiên Viên Thị tu vi đã đạt tới Đại La Kim Tiên viên mãn, chỉ thiếu một bước là có thể đột phá, Tử Vi hơi chỉ điểm một chút, lập tức đột phá!

Có thể nói là nước chảy thành sông. "Giết!" Xi Vưu tựa hồ không dám tin tưởng mình bị thương, bị Hiên Viên đánh thương, lại càng thêm điên cuồng, nộ hống một tiếng, trong hai mắt bắn ra hai đạo huyết quang, lần nữa huy động ma thương trong tay, xông về phía Hiên Viên Thị! "Hống!" Xi Vưu đại hống một tiếng, thôn nạp phương viên ức vạn dặm ma khí nhập thể, cả người trướng lớn một vòng, đánh ra từng đạo ma quang màu đen, chấn thiên hám địa, khủng bố chí cực!

Nhiên!

Đối mặt với Hiên Viên Thị đã đột phá Chuẩn Thánh, thế công của Xi Vưu có chút không theo kịp.

Nhân Hoàng chi khí di mạn, quang mang tung hoành cửu trọng tiêu, từng đạo kiếm mang kinh thế tung hoành phi vũ, áp chế Xi Vưu run rẩy liên hồi, thân thể không ngừng lùi lại phía sau. "Oanh!" Long Châu bay ra, mang theo vô cùng vô tận Chân Long chi khí, phảng phất một ngôi sao Thái Cổ, hãn nhiên đâm vào trên người Xi Vưu. "Bồng!" Nương theo một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa, Xi Vưu kêu thảm một tiếng, nửa bên bả vai sụp đổ xuống, xương gãy gân đứt, không ngừng ho ra máu. "Tranh!" Hiên Viên Thị vung đại kích trong tay, một đạo quang mang đen kịt xẹt qua, nương theo huyết quang bắn

ra, cánh tay cầm thương của Xi Vưu trực tiếp bị chém xuống!

Hiên Viên Thị thế công tề xuất, đem Xi Vưu đánh nổ!

Tuy nhiên Xi Vưu mấy lần thiêu đốt tinh huyết, trọng tụ nhục thân, nhưng vẫn như cũ không phải là đối thủ của Hiên Viên Thị. "Hống!" Mắt thấy sắp thất bại, Xi Vưu triệt để phong ma, nộ hống: "Hiên Viên Thị, ta dù chết, ngươi cũng đừng hòng sống tốt!" Thoại âm vừa dứt!

Thân thể Xi Vưu mạnh mẽ biến lớn, bạo trướng vô số lần, đầu đội trời xanh, chân đạp u minh, biến thành một tôn cự nhân! "Thiên Đạo bất công a!" Xi Vưu hét lớn một tiếng, "Ta muốn tất cả mọi người chôn cùng ta!" "..." "Xi Vưu điên rồi sao, hắn muốn làm gì?" Nghe lời Xi Vưu nói, chúng sinh không khỏi kinh nghi không thôi.

Hạ nhất khắc. "Oanh long!" Xi Vưu liền tại trong ánh mắt kinh hãi của vô số người, một đầu húc vào Bất Chu Sơn! "Oanh!" Xi Vưu không chút do dự lựa chọn tự bạo!

Quang mang khủng bố, nháy mắt bao phủ tất cả! "Ca sát!" Một tiếng vang thật lớn truyền đến, Bất Chu Sơn có danh xưng Thiên Trụ, do cột sống Bàn Cổ biến thành, chịu không nổi cỗ sức mạnh này, oanh một tiếng từ đoạn giữa gãy làm hai nửa!

Thiên Trụ Bất Chu Sơn, sụp đổ! "Ca ca..." Vô tận sơn thạch nứt toác, nửa phần trên của Bất Chu Sơn mất đi sự chống đỡ lao cố, hách nhiên trụy lạc xuống, mang theo mảng lớn bóng đen, tựa như tuệ tinh va chạm đại địa! "Oanh long long..." Bất Chu Sơn vừa đổ, Thiên Giới nguyên bản được nâng đỡ trên đỉnh Bất Chu Sơn lập tức mất đi căn cơ, xuất hiện một cái lỗ hổng khổng lồ vô cùng.

Thiên Giới nghiêng lệch, nháy mắt hướng về Hồng Hoang đại địa rơi xuống!

Thiên Trụ sụp đổ, cửu thiên chi thượng lập tức kinh lôi cuồn cuộn, xuất hiện vô số Hỗn Độn lôi đình, càng có vô tận Hỗn Độn khí xâm nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Không gian thành phiến thành phiến vỡ vụn, hải lượng nước Thiên Hà thuận theo lỗ hổng Thiên Giới chảy xuôi xuống, rơi xuống Hồng Hoang đại địa, bao phủ vô tận sinh linh.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người!

Nếu dựa theo thần thoại Hồng Hoang nguyên bản, Vu Yêu đại chiến, Cộng Công giận húc Bất Chu Sơn, dẫn đến Thiên Trụ sụp đổ.

Nhưng bởi vì Tử Vi xuất hiện, trực tiếp thay đổi vận mệnh hai tộc Vu Yêu, thiên mệnh chuyển dịch, rơi xuống trên người Xi Vưu, Bất Chu Sơn vẫn không thể thoát khỏi kết quả sụp đổ.

Nếu Thiên Giới rơi xuống, cả thế giới Hồng Hoang đều phải gặp tai ương!

Hiện tại, vô tận nước Thiên Hà rơi xuống, bao phủ Hồng Hoang đại địa, sinh linh đồ thán. "Xảy ra chuyện gì?" Trong Thiên Giới, một đám tiên gia đều kinh hãi không thôi, có kẻ còn ngồi bệt xuống đất, chật vật không chịu nổi, từng người thần sắc kinh hoàng nhìn về phía chung quanh, không rõ đã xảy ra chuyện gì. "Đáng chết Xi Vưu!" "Đáng chết!" "Khả hận!" Trong Thiên Giới, từng đạo thân ảnh đều từ trong bế quan tỉnh lại, trên mặt lộ ra vẻ giận dữ, nhao nhao nộ xích!

Thiên Giới nãi là căn cơ của Thiên Đình, lại bị Xi Vưu húc đổ Thiên Trụ, quả thực vạn chết khó chuộc!

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Thái Thanh Lão Tử và Ngọc Thanh Nguyên Thủy tương đối nhi tọa, khi nhìn thấy một màn này, trên mặt đều lộ ra vài phần ý cười.

Tuy nhiên không thể tranh được ngôi vị Nhân Hoàng cuối cùng, nhưng lại thập phần vui lòng thấy Thiên Đế ăn quả đắng!

Bất Chu Sơn nãi là Bàn Cổ đại thần tích trụ sở hóa, nãi là Thiên Trụ, vật chống đỡ Tam Thập Tam Thiên!

Bây giờ Bất Chu Sơn bị Xi Vưu húc hủy, Thiên Giới nghiêng đổ, hướng về Hồng Hoang đại địa nện xuống, đối với Thiên Đình có thể nói là tai họa ngập đầu! "Túng nhiên Thiên Đế thủ đoạn thông thiên, chỉ sợ cũng không ngờ tới một nước cờ này đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bàn tọa trên vân sàng, nhịn không được cười nói. ...

Tây Phương đại địa, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người bàn tọa bên cạnh Bát Bảo Công Đức Trì, dao dao nhìn xem cảnh tượng Thiên Giới từ cửu thiên chi thượng trụy lạc, trên mặt đều lộ ra ý hả hê!

Chương 289

"Ha ha, Xi Vưu làm tốt lắm!" Chuẩn Đề vẻ mặt gian tiếu: "Thiên Trụ băng hủy, Thiên Đế đáng đời!" Tiếp Dẫn đạo nhân một gương mặt mướp đắng đồng dạng hơi động một chút, nhưng cũng không có lạc quan như Chuẩn Đề, nói: "Thiên Đế tu vi hoành quán cổ kim, chỉ sợ có thủ đoạn có thể đem Thiên Giới phù chính!" "Quản hắn làm gì, sư huynh đệ chúng ta cứ tọa quan!" Chuẩn Đề hắc hắc cười, trong đôi mắt lấp lóe quang mang. "Oanh long long!" Nước Thiên Hà thuận theo lỗ hổng của trời, không ngừng chảy xuôi xuống, tựa như ngân hà trụy lạc, oanh long tác hưởng, bao phủ phạm vi ức vạn dặm phụ cận Bất Chu Sơn! "Ông!" Trong Thiên Đình, một đám cao tầng đều xuất hiện giữa thiên địa, riêng phần mình thi triển thủ đoạn, muốn di bổ lỗ hổng của trời, ngăn cản xu thế rơi xuống của Tam Thập Tam Thiên.

Nhưng!

Chỉ bằng tu vi Chuẩn Thánh, lại chẳng khác nào như muối bỏ biển, căn bản khó mà ngăn cản! "Thúc!" "Thúc!" Liền tại lúc này, hai đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện giữa thiên địa, trước mặt vô tận chúng sinh, một cỗ thánh uy phô thiên cái địa, di mạn mỗi một góc ngách trong thiên địa!

Hách nhiên chính là hai vị Thiên Hậu nương nương của Thiên Đình!

Nữ Oa, Hậu Thổ! "Xi Vưu!" Khi nhìn thấy Bất Chu Sơn sụp đổ, cùng với Thiên Giới đang trụy lạc, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hậu Thổ lập tức trở nên thập phần khó coi, kiều khu đều tức giận đến run rẩy.

Nguyên bản niệm tình Xi Vưu cùng là Vu tộc, đối với việc tranh đoạt Nhân Hoàng mắt nhắm mắt mở, tại trước mặt Tử Vi đã tự giác

thập phần băn khoăn.

Kết quả hiện tại thì hay rồi!

Xi Vưu trực tiếp húc gãy Bất Chu Sơn, quả thực tội nghiệt ngập trời, đại nghịch bất đạo!

Nàng đều không biết nên dùng thái độ gì đi đối mặt với Tử Vi...

Nhất thời, Hậu Thổ gấp đến độ sắp khóc.

Nữ Oa nhìn Hậu Thổ bên cạnh một chút, nói: "Hậu Thổ muội muội, đừng suy nghĩ nhiều, trước xuất thủ hộ trụ Thiên Giới quan trọng hơn!" "Ông!" Ngôn bãi, Nữ Oa liền giơ tay chỉ một cái, trong cơ thể xông ra một đạo huyền quang, vừa gặp ngoại khí liền cấp tốc bạo trướng, hóa thành một tấm Sơn Hà Xã Tắc Đồ dài không biết ức vạn vạn dặm, che phủ trên thiên khung.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ phát sáng, tản mát ra thôn phệ chi lực nồng đậm vô cùng, lập tức đem tất cả nước Thiên Hà đều thu nạp vào trong thế giới của đồ. "Ân!" Hậu Thổ cắn môi, vội vàng vung tay lên, đánh ra từng đạo pháp lực lưu quang, trong cơ thể lập tức có một vệt tử quang bay ra, xoay tròn càng biến càng lớn, chính là một tòa đài sen màu tím mười hai phẩm!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo —— Luân Hồi Tử Liên!

Hậu Thổ sau khi lấy thân hóa luân hồi, Địa Phủ khai tịch, Lục Đạo Luân Hồi kiến lập, đóa Luân Hồi Tử Liên này liền ứng vận nhi sinh, trở thành pháp bảo của Hậu Thổ! "Ông!" Luân Hồi Tử Liên xoay tròn, bay xuống dưới Thiên Giới, không ngừng hướng lên trên xoay tròn, chống đỡ nửa bên Thiên Giới, đại đại trì hoãn tốc độ rơi xuống của nó, cuối cùng cũng tạm thời đình chỉ.

Nhưng đây chỉ là kế sách tạm thời mà thôi, Thiên Giới không có căn cơ, sẽ vẫn luôn duy trì xu thế rơi xuống, hai người cũng không thể

vẫn luôn dùng pháp lực chống đỡ ở đó. "Oanh..." Liền tại lúc này, trong cả phiến thiên địa đều xuất hiện một cỗ uy áp hạo hãn, lục hợp bát hoang, hoàn vũ chi nội, không ai không cảm ứng được!

Một đạo thân ảnh phảng phất vượt qua vô tận thời không, vạn cổ tuế nguyệt, từng bước một bước ra, xuất hiện giữa thiên địa.

Tử Vi!

Chỉ thấy thân ảnh Tử Vi được vô tận đại đạo hà quang bao quanh, ba ngàn pháp tắc củng vệ, quanh thân đế hoàng chi khí di mạn, giống như chúa tể của cả phiến thiên địa. "Thiên Đế!" "Lão sư!" "Phu quân!" ...

Từng đạo xưng hô khác nhau vang lên khắp nơi trong thiên địa, ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Tử Vi.

Tử Vi bước ra một bước, dưới chân sinh ra một con đường kim quang sáng lạn vô cùng, nháy mắt diên thân đến chung quanh Bất Chu Sơn, tay áo vung lên, đem nửa đoạn thần sơn bị gãy thu lại.

Hậu Thổ ánh mắt rơi vào trên mặt Tử Vi, tựa hồ có chút không dám nhìn, hàm răng trắng noãn gắt gao cắn môi đỏ, nói: "Phu quân, đều là thiếp thân không tốt, ta xin lỗi..." Thần sắc hoạt hoạt giống như một bé gái phạm sai lầm!

Tử Vi đi đến bên cạnh Hậu Thổ, giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve tóc dài của nàng, cười nói: "Thiên Trụ sụp đổ, Tam Thập Tam Thiên hãm lạc, nãi là thiên số, không thể tránh né, nàng không cần tự trách." "Phu quân..." Hậu Thổ nghe vậy vẫn như cũ có chút tự trách.

Tử Vi cười cười, nói: "Trời sập, bổ thượng là được." Ngôn bãi, trong tay Tử Vi tiên quang nhoáng một cái, liền xuất hiện một gốc cây khô héo, hách nhiên chính là gốc Thông Thiên Kiến Mộc khô héo kia. "Thúc!" Tử Vi pháp lực vừa thúc giục, Kiến Mộc lập tức biến lớn vô

số lần, thẳng tắp rơi vào trên Bất Chu Sơn, thay thế chỗ gãy, khiếm khuyết, một lần nữa chống đỡ Tam Thập Tam Thiên!

Hồng Hoang chúng sinh thấy thế, không khỏi cảm khái.

Thiên Đế chính là Thiên Đế, vừa ra tay liền giải quyết vấn đề lớn nhất!

Nữ Oa ở một bên thấy thế hai mắt không khỏi sáng lên, nói: "Phu quân, Thiên Trụ tuy đã có, nhưng lỗ hổng của trời lại nên xử trí như thế nào?" Tử Vi cười nói: "Việc này cũng đơn giản.

Chỉ cần có vật bổ thiên, gia dĩ luyện hóa, đem lỗ hổng của trời vá lại là được." Nữ Oa nghe vậy trong đôi mắt lập tức lộ ra một tia thần thải, cười nói: "Phu quân, ta đã biết!" Tiêm tiêm ngọc thủ vung lên, trong lòng bàn tay liền xuất hiện một đống Thất Thải Thần Thạch phiếm ngũ sắc tiên quang, hà quang diễm diễm, thụy thải điều điều! "Ngũ Thải Thần Thạch này là thiếp thân năm đó du lịch Hồng Hoang đoạt được, có vô tận diệu dụng, vừa vặn có thể dùng làm vật bổ thiên!" "Tốt!" Tử Vi thấy thế gật đầu, nói: "Đã như vậy, dùng Càn Khôn Đỉnh của ta luyện hóa đi!" Ngôn bãi, Tử Vi khẽ quát một tiếng, tay áo vung lên, trong cơ thể liền có một đạo huyền quang xông ra, nghênh phong trướng đại vô số lần, nháy mắt hóa thành một tôn đại đỉnh ba chân hai tai màu hỗn độn, tản mát ra một cỗ khí tức vĩnh hằng bất diệt!

Càn Khôn Đỉnh vừa ra, trong miệng đỉnh lập tức chảy xuôi xuống vô tận Càn Khôn đạo khí, nhân nhân uân uân, huyền hồn mê mông, hư không đều hóa thành một màu càn khôn.

Hách nhiên chính là Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh!

Càn Khôn Đỉnh vừa ra, Tử Vi tay áo hất lên, mở nắp đỉnh ra.

Nữ Oa thấy thế, vội vàng đem Ngũ Sắc Thần Thạch trong tay đánh

ra, hóa thành một đạo tiên mang rơi vào trong Càn Khôn Đỉnh.

Tử Vi tâm thần vừa động, hai tay liên mang đánh ra từng đạo lại từng đạo Hỗn Nguyên pháp lực, lấy sức mạnh Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên thôi động Càn Khôn Đỉnh.

Trên thân đỉnh, đại đạo văn lạc lập tức cái này tiếp cái kia sáng lên, tản mát ra quang mang chói mắt, như rồng tựa rắn, huyền chi lại huyền, tản mát ra một cỗ khí tức khoáng cổ du viễn! "Oanh!" Trong Càn Khôn Đỉnh, lập tức truyền đến trận trận tiếng sấm chớp rền vang, từng thấu Càn Khôn đạo hỏa xuất hiện, phản bản quy nguyên, có vĩ lực bất khả tư nghị, không ngừng thiêu đốt Ngũ Sắc Thần Thạch!

Thời gian phi thệ!

Rất nhanh, chín chín tám mươi mốt ngày thời gian nhoáng một cái đã qua!

Khối Ngũ Sắc Thần Thạch nguyên bản cứng rắn vô cùng kia dưới sự thiêu đốt không ngừng của Càn Khôn đạo hỏa, rốt cục tan chảy ra, trở thành một đoàn ngũ sắc thần thủy to lớn.

Hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

Tử Vi thấy thế, liền hướng về phía Nữ Oa gật đầu, buông lỏng cấm chế của Càn Khôn Đỉnh.

Nữ Oa giơ tay khẽ vẫy, Ngũ Sắc Thần Thạch lập tức hóa thành một đạo tiên quang từ trong đỉnh xông ra, bị Nữ Oa nâng ở trong tay.

Cùng lúc đó, theo tâm niệm Nữ Oa vừa động, trên cửu thiên chi thượng, tấm Sơn Hà Xã Tắc Đồ đang phong đổ lỗ hổng Thiên Giới cũng được thu lại, vô tận nước Thiên Hà nháy mắt trút xuống!

Vạn thiên dòng chảy, nháy mắt trụy lạc, quả thực là một bức kỳ cảnh côi lệ! "Hát!" Nữ Oa kiều quát một tiếng, hai tay nâng ngũ sắc thần dịch, trên người tản mát ra Thánh Nhân chi quang phô thiên cái

địa, bao phủ vô hạn hoàn vũ, ngược dòng nước Thiên Hà bay về phía lỗ hổng của trời!

Vô số pháp lực lưu quang xông ra, bao vây lấy ngũ sắc thần dịch, bắt đầu từng chút một di bổ cái lỗ hổng khổng lồ kia.

Theo thời gian trôi qua, lỗ hổng trên trời càng ngày càng nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất không thấy.

Lúc này, một đoàn ngũ sắc thần dịch nhỏ xíu còn sót lại từ khe hở ngón tay Nữ Oa vãi ra, rơi xuống hướng Hồng Hoang đại địa, tại trên đỉnh một ngọn núi nào đó, hóa thành một khối Ngũ Sắc Thần Thạch.

Thần thạch cao ba trượng sáu thước năm tấc, chu vi hai trượng bốn thước, chín khiếu tám lỗ, bởi vì thụ cảm thiên địa tinh khí, hóa thành một mai Thiên Địa Tiên Thai!

Chương 290

Mai tiên thai này, tự nhiên không cần phải nói, chính là Tây Thiên thủ kinh hầu tử ngày sau.

Sau khi đem trời vá xong, Thiên Giới trọng quy chính quỹ, một trận hạo kiếp diệt thế rốt cục kết thúc tại đây.

Nhưng!

Vô tận sinh linh đều ghi nhớ tuyệt thế phong thái Nữ Oa bổ thiên! "Oanh long long!" Cửu thiên chi thượng vang lên tiếng sấm rền cuồn cuộn, hạo hãn công đức kim quang xuất hiện, tất cả đều rơi xuống, phân biệt rơi vào trên người Tử Vi và Nữ Oa.

Còn về phần Hậu Thổ... thì do ảnh hưởng của Xi Vưu, công tội bù nhau, cũng không có được công đức chi lực.

Trải qua một đoạn nhạc đệm này, Hiên Viên Thị đái lĩnh đại quân, nhất cử dẹp yên đại quân phản loạn của Cửu Lê bộ lạc, thu phục Cửu Lê bộ lạc.

Đến tận đây!

Hồng Hoang đại địa sở hữu bộ lạc Nhân tộc cơ hồ đều bị Hiên Viên Thị thu phục, Nhân Đạo khí vận trên người hắn cũng ngưng tụ đến cực điểm, trở nên nồng hậu vô cùng, hóa thành một con Cửu Trảo Kim Long, trực trùng tiêu hán!

Hiên Viên Thị cũng bởi vì vô thượng phong công vĩ tích nhất thống Nhân tộc, trở thành vị Nhân tộc Cộng Chủ thứ ba sau Phục Hy Thị và Thần Nông Thị!

Hiên Viên Thị kết thúc trạng thái tụ cư lỏng lẻo lấy bộ lạc làm liên minh của Nhân tộc trong vô số năm qua, trên cơ sở Hoa Tư chi

quốc kiến lập nên chính quyền mới.

Phân chia cương vực quốc gia, tám nhà là một Tỉnh, ba tỉnh là một Lân, ba lân là một Bằng, ba bằng là một Lý, năm lý là một Ấp!

Mười ấp là một Đô, mười đô là một Sư, mười sư là một Châu!

Thiên hạ binh phân Cửu Châu, cũng lấy Trần Đô vị trí Thăng Long Ký Châu làm trung tâm, thiết lập các loại quan tư chức vị, đại đại hoàn thiện hệ thống quản lý vương triều, khiến cho Nhân Hoàng thống trị càng thêm thuận tiện!

Không chỉ có như thế.

Hiên Viên Thị trị lễ hưng nhạc, giáo hóa bách tính, đồng thời phát minh ra các loại khí cụ dùng phẩm, thuận tiện cho bách tính thường ngày!

Lại căn cứ đạo lý lá cây phiêu phù trên mặt nước, chế tác ra chiếc thuyền đầu tiên trong lịch sử Nhân tộc, kiến tạo phòng ốc, cấu trúc thành hương, khiến bách tính an cư lạc nghiệp.

Trừ cái đó ra.

Hiên Viên Thị căn cứ nhân thể kinh lạc chi học, chuyên môn biên soạn một bộ kinh thư dùng để trị liệu tật bệnh, chính là 《Hoàng Đế Nội Kinh》 hách hách hữu danh trong hậu thế!

Giống như hai vị Nhân Hoàng tiền nhiệm, Hiên Viên Thị tại vị nhiều năm, rốt cục công đức viên mãn.

Hắn nguyên bản là Chúc Long chuyển thế, nhưng trải qua kinh lịch đời này, đem tính cách hai đời nhu hợp lại cùng nhau, tính cách cũng có một chút cải biến khó có thể phát giác.

Năm tháng khác biệt, nhân sinh khác biệt.

Nhưng!

Tuế nguyệt du du, luân hồi không dứt, chung quy cũng là cùng một đóa hoa!

Hiên Viên vẫn như cũ là Hiên Viên!

Sau khi công đức viên mãn, Hiên Viên Thị cũng hiệu phỏng Phục Hy và Thần Nông, bắt đầu trèo đèo lội suối, tứ xứ tìm kiếm đại hiền chi nhân, hi vọng đem ngôi vị Nhân Hoàng truyền xuống!

Bất quá Hiên Viên Thị tìm nhiều năm, đều không có phát hiện nhân tuyển thích hợp, cuối cùng dưới sự bất đắc dĩ, đành phải về trong tộc, đem ngôi vị Nhân Hoàng truyền cho Cao Dương Thị!

Cũng chính là Chuyên Húc - một trong Nhân Tộc Ngũ Đế!

Chuyên Húc, cũng là Nhân Hoàng do Lão Tử tuyển ra!

Sau khi đem vị trí truyền cho Chuyên Húc, Hiên Viên Thị đồng dạng tại đỉnh Thái Sơn cử hành tế thiên đại điển, dĩ kỳ Nhân Hoàng chính thống chi vị!

Thiên Đế hạ giới, đem hai đạo Hồng Mông Tử Khí tàn khuyết trong tay phân biệt tặng cho Thần Nông Thị và Hiên Viên Thị, trợ giúp hai người thành tựu Chí Nhân quả vị!

Chí Nhân!

Cận thứ vu Thánh Nhân, bất tử bất diệt, vị cách tôn quý vô cùng!

Theo Nhân Tộc Tam Hoàng chính thức quy vị, thế lực Thiên Đình cũng lại một lần nữa tăng trưởng, đạt đến đỉnh phong mới!

Từ đó về sau, Nhân tộc liền tiến vào thời đại Ngũ Đế!

Chuyên Húc từ trong tay Hiên Viên Thị tiếp nhận ngôi vị Nhân tộc Cộng Chủ, lệ tinh đồ trị, dưới sự giáo đạo của Huyền Đô Đại Pháp Sư, bắt đầu tiến một bước cải cách đối với Nhân tộc!

Chuyên Húc đại lực phát triển nông nghiệp, khiến cho người

người đều có thể ăn no mặc ấm.

Dần dần, nam tử có khí lực lớn, có thể làm việc nuôi gia đình, địa vị chậm rãi đề cao, trở thành chủ lực trong thị tộc, địa vị nữ tử chậm rãi hạ xuống. ...

Tại một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa.

Thiên Ma Ba Tuần bàn tất nhi tọa trong một chỗ hẻm núi, quanh thân ma quang di mạn, đang không ngừng thôn thổ trọc sát chi khí giữa thiên địa.

Một hít một thở, ma quang mãnh liệt, trong cả sơn cốc đều âm sâm lẫm nhiên, ám vô thiên nhật, tản mát ra một cỗ ý lạnh thấu xương.

Từ sau khi Ma Tổ La Hầu bị Hồng Quân liên hợp Tử Vi cùng những người khác chém giết, Ba Tuần vẫn luôn trốn tránh trong Hồng Hoang, không dám lộ diện, sinh sợ bị Hồng Quân thanh toán, ném đi tính mạng.

Cũng là vào thời gian gần đây, Ba Tuần bỗng nhiên tâm sinh cảm ứng, dưới Thiên Đạo, thế của Ma Đạo dần dần có xu thế ngẩng đầu, giống như Ma Đạo đại vận hàng lâm.

Vì vậy!

Ba Tuần mới mạo hiểm tiến về Cửu Lê bộ lạc, truyền thụ Xi Vưu Ma Đạo đại pháp, muốn giúp hắn tranh đoạt ngôi vị Nhân Hoàng, âm thầm xâm thực Nhân Đạo khí vận, từ đó trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chí cao vô thượng kia.

Kết quả ai ngờ Xi Vưu tư chất tuy tốt, học được Ma Đạo đại pháp, cư nhiên không phải đối thủ của Hiên Viên Thị.

Dự tính của Ba Tuần cũng triệt để thất bại.

Không biết qua bao lâu. "Hô..." Ba Tuần đình chỉ tu luyện, mở ra

đôi mắt đóng chặt, lập tức lộ ra một đôi con ngươi huyết sắc, lạnh lùng nói: "Xi Vưu cái phế vật này, uổng cho bản tọa mạo hiểm nguy cơ bại lộ truyền pháp môn, quả thực bất kham nhất dụng!" "Bây giờ Đạo Môn đại hưng, Ma Đạo suy lạc, quả thực không biết khi nào mới là ngày bản tọa xuất đầu!" Nói đến đây, Ba Tuần không khỏi thở dài, trên mặt lộ ra vài phần vẻ bất đắc dĩ.

Túng nhiên thân là Thiên Ma, am hiểu nhất là ngoạn lộng nhân tâm, ngu muội chúng sinh, nhưng đứng trước chứng đạo, cũng khó có thể bảo trì bình tĩnh.

Phàm là sinh linh, chỉ cần tâm tồn chứng đạo chi niệm, đều không thể tránh né!

Tại lúc này.

Ba Tuần tựa hồ cảm ứng được gì đó, không khỏi hơi sững sờ, ánh mắt nhìn về phía trước, trong mắt lộ ra một vệt dị sắc.

Trong cảm tri của hắn, trong sơn cốc bỗng nhiên xuất hiện khí tức của một sinh linh! "Ai?" Ba Tuần hai mắt khẽ híp, lập tức hét lớn.

Chương 291

"Ba Tuần, nhất biệt vô số năm, không biết còn nhớ rõ Bản Tôn?" Một đạo thanh âm băng lãnh, tựa hồ không có bất kỳ tâm tình gì vang lên trong sơn cốc, hình thành từng trận hồi âm, lượn lờ không dứt.

Nghe được thanh âm này, Ba Tuần tiên là sững sờ, toàn tức trên mặt liền lộ ra vẻ kinh khủng, một mặt khó có thể tin!

Không vì cái gì khác!

Bởi vì đạo thanh âm này đối với hắn quá mức quen thuộc!

Cơ hồ thật sâu khắc vào cốt tủy!

Dù là cách xa nhau ức vạn năm, vô tận thời không, nghe được cũng hoảng như ngày hôm qua.

Ngay sau đó.

Trong hắc vụ, liền có một đạo thân ảnh cao lớn mặc hắc bào xuất hiện, đập vào tầm mắt Ba Tuần. "Ma Tổ!" Thời cách vô số năm, lần nữa nhìn thấy đạo thân ảnh trước mắt này, Ba Tuần lập tức giống như gặp quỷ, kinh khiếu xuất thanh.

Người trước mắt, hách nhiên chính là Ma Tổ La Hầu!

Khi nhìn thấy La Hầu, trong nháy mắt sắc mặt Ba Tuần tiên biến đổi mấy lần, mới nói: "Tôn thượng, ngài còn sống, thật sự là quá tốt!" Một bộ thần sắc kinh hỉ không thôi.

La Hầu thản nhiên nhìn Ba Tuần, lạnh lùng cười nói: "Ba Tuần, uổng cho ta năm đó đãi ngươi không bạc, ngươi thật xứng đáng với ta a!" Ba Tuần nghe vậy thần sắc không khỏi cứng lại, thần sắc có chút không tự nhiên nói: "Tôn thượng nói gì vậy?" "Hừ!

Tích niên Đạo Ma chi chiến, ngươi tư bạn đạo đào, chẳng lẽ cho là Bản Tôn không biết hiểu?" La Hầu thần sắc băng lãnh, trong ngữ khí tràn đầy sát ý thật sâu. "Ngươi... ngươi đều biết?" Ba Tuần tiên là kinh hãi, toàn tức mới mạnh mẽ cắn răng một cái, lạnh lùng nói: "Minh triết bảo thân, ta chẳng lẽ làm sai sao?

Hiện tại, ta cũng là Chuẩn Thánh, ở trước mặt ta bày cái giá Ma Tổ không thành!?" "Ha ha!" La Hầu phảng phất nghe được chuyện cười lớn nhất thế gian, không khỏi ha ha cười to, trong mắt lại bỗng nhiên bắn ra hai đạo lệ mang! "Kẻ phản ta phải chết!" La Hầu khẽ quát một tiếng, hai tay chộp về phía trước! "Hoa lạp lạp!" Thiên địa gian ma quang mãnh liệt, lập tức xông ra hết sợi này đến sợi khác trật tự thần liên đen kịt, uyển như ma long, hoa lạp tác hưởng, hướng về phía Ba Tuần trói buộc! "La Hầu, giết ngươi, ta chính là Ma Đạo Chi Tổ!" Ba Tuần hai mắt đỏ bừng, cuồng loạn tê hống, hai tay vung lên, liền đánh ra từng đạo ma quang mãnh liệt! "Oanh long long!" Hai người thế công va chạm, lập tức phát ra một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa, cả sơn cốc đều kịch liệt lay động, phảng phất xảy ra đại địa chấn.

Thiên địa thất sắc, nhật nguyệt trầm luân! "Vạn Ma Chi Tướng!" La Hầu khẽ quát, hai tay triển khai, trong cơ thể xông ra từng đạo ma quang, hóa sinh ra một tôn Ma Tôn pháp tướng khổng lồ, uyển như Hỗn Độn Ma Thần.

Một đôi ma trảo đen kịt, hãn nhiên vỗ xuống người Ba Tuần! "Thiên Ma Hóa Thần!" Ba Tuần kêu to một tiếng, thi triển Ma Đạo đại pháp, quanh thân ma quang lượn lờ, trong nguyên thần sinh ra một đạo ma niệm, lập tức hóa thành một tôn Ma Đạo Tà Thần, khí thế trên người bạo trướng mấy cái cấp bậc!

Trong chốc lát!

Nương theo La Hầu cùng Ba Tuần giao thủ, phương viên ức vạn dặm thiên địa triệt để sôi trào, hư không tầng tầng vỡ vụn, hỗn độn sụp đổ.

Cả thế giới đều trở nên hắc ám, ma quang lượn lờ nhật nguyệt, phảng phất thế giới tận thế!

Tuy nhiên hai người đều cực lực áp chế khí tức của mình, miễn cho bị mấy vị Thánh Nhân trong Hồng Hoang phát hiện, nhưng lực phá hoại vẫn là cấp bậc hủy thiên diệt địa! "La Hầu, ta đồng dạng là Chuẩn Thánh viên mãn, ngươi lấy cái gì giết ta?" Ba Tuần thần sắc càng phát ra dữ tợn, không ngừng hét lớn, nhưng lại có chút hương vị ngoài mạnh trong yếu. "Ba Tuần, Bản Tôn nãi là Ma Đạo Chi Tổ, hết thảy của ngươi đều do Bản Tôn ban cho, ngươi thật coi là ta không làm gì được ngươi?!" La Hầu khóe miệng lộ ra ti ti ý cười quỷ mị. "..." Nghe La Hầu nói, trong lòng Ba Tuần không khỏi nghiêm lại, sinh ra vài phần cảm xúc sợ hãi.

Đạo tâm nguyên bản viên dung vô hạ của hắn lập tức xuất hiện một tia lỗ hổng! "Thúc!" Tại lúc này, trong mắt La Hầu đột nhiên bắn ra hai đạo quang mang hãi nhân, cơ hồ vô thị hạn chế của thời không, nháy mắt xâm nhập vào trong cơ thể Ba Tuần!

Ma đầu am hiểu nhất là ngoạn lộng nhân tâm, thao túng chúng sinh, Ma Tổ La Hầu càng tinh vu thử đạo!

Một nháy mắt.

Ba Tuần thần sắc trở nên ngốc trệ, trên mặt lại bản năng lộ ra vẻ kinh khủng, thất thanh kêu lên: "La Hầu..." "Bản Tôn tái hiện thế gian, định nhiên sẽ dẫn tới đám Thánh Nhân chú ý, chỉ sẽ phương ngại Bản Tôn mưu tính, thân phận của ngươi ngược lại không tệ..." La Hầu từng bước một đi về phía Ba Tuần, trong miệng tự nói. "Ngươi...

đừng hòng đoạt xá ta!" "Ông..." Sơn cốc ma quang lượn lờ, âm

phong từng trận, sung túc vô tận tà ác, đọa lạc, tham lam các loại khí tức phụ diện.

Hai người trong cốc, hách nhiên chính là hai người có tu vi cao nhất Ma Đạo hiện nay!

Ma Tổ La Hầu!

Thiên Ma Ba Tuần!

Chỉ bất quá, giờ khắc này tình huống của Ba Tuần ủy thực có chút thê thảm, bởi vì lúc trước tâm cảnh có một cái ba động nhỏ, bị La Hầu dùi vào chỗ trống, xâm nhập vào trong tâm thần hắn!

La Hầu muốn đoạt xá Ba Tuần, từ đó che giấu thân phận.

Ba Tuần đối với việc này biết rõ trong lòng, tự nhiên liều mạng phản kháng!

Nhưng!

Tại trước mặt La Hầu, hết thảy nỗ lực đều là tốn công vô ích, mặc cho Ba Tuần thi triển thần thông như thế nào, đều khó mà cải biến trạng thái nguyên thần bị xâm thực.

Nhục nhãn có thể thấy được, tại trong ánh mắt vô cùng kinh khủng kia của Ba Tuần, thân thể La Hầu dần dần hóa thành từng đạo hắc sắc quang mang như nước chảy, chậm rãi hướng về phía trong cơ thể Ba Tuần từng chút một thẩm thấu đi vào!

Đến tận lúc này, Ba Tuần mới chân chính kinh khủng, chân chính cảm nhận được uy hiếp tử vong! "Tôn thượng, tiểu nhân biết sai rồi!" "Tôn thượng, ta nguyện ý phát hạ thệ ngôn, từ nay về sau vĩnh viễn không dám phản bội Tôn thượng..." Ba Tuần trong miệng liên liên cầu xin tha thứ, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi. "Quá muộn..." La Hầu lại không động tâm chút nào, thân thể hóa thành hắc sắc quang mang không ngừng hướng vào trong cơ thể Ba Tuần xâm thực, ma quang

mãnh liệt triệt để bao phủ thân ảnh hai người!

Không biết qua bao lâu, nơi này rốt cục bình tĩnh lại.

Ma quang tán đi, tại chỗ chỉ còn lại thân ảnh Ba Tuần, chỉ bất quá Ba Tuần giờ khắc này so với trước đó hoàn toàn khác biệt, hoàn toàn bị La Hầu đoạt xá! "Cỗ thân thể này cảm giác không tệ..." La Hầu cúi đầu nhìn thoáng qua bàn tay của mình, trên mặt lộ ra một tia ý cười, toàn tức biến thành vẻ túc mục, sau khi đoạt xá Ba Tuần, hắn liền có một cái hiểu biết thập phần toàn diện đối với Hồng Hoang thiên địa hiện nay. "Thiên Đế..." "Hồng Hoang Lục Thánh..." La Hầu trong miệng lẩm bẩm tự nói, ánh mắt lại vọng về phía Tây Phương đại địa, phạm vi Tu Di Sơn!

Ma Đạo hưng vu Tu Di Sơn, thời cách vô số năm trở về, cơ duyên của Ma Đạo vẫn như cũ tại Tu Di!

Hết thảy hết thảy!

Đều uyển như một cái luân hồi!

Chương 292

...

Trong nháy mắt La Hầu xuất hiện, Thiên Đạo liền có cảm ứng.

Mấy vị Thánh Nhân đang bế quan bỗng nhiên, tất cả đều có chút tâm thần bất ninh, không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Thánh Nhân tôn vị, tuyên cổ bất ma, tâm ta cùng tâm trời tương hợp, căn bản sẽ không tùy tiện xuất hiện cảm giác tâm thần bất ninh.

Khả năng duy nhất, chính là trong Hồng Hoang thiên địa lại có đại sự muốn phát sinh!

Nhưng!

Dưới Thiên Đạo pháp tắc, không có khả năng du việt hình thức pháp tắc đã chế định, chỉ có thể dùng loại phương thức này nhắc nhở mấy vị Thánh Nhân! ...

Lại nói sau khi Chuyên Húc trở thành Nhân Hoàng, chuyên môn cải cách lịch pháp, định ra bốn mùa cùng hai mươi bốn tiết khí, hậu nhân xưng là 'Lịch Tông'!

Sau khi Chuyên Húc tại vị viên mãn, trời ban công đức, thành tựu Nhân Hoàng đạo quả, về sau đem ngôi vị Nhân tộc Cộng Chủ truyền cho Đế Khốc!

Đế Khốc sinh ra liền triển hiện thiên phú phi đồng tầm thường, vừa mới sinh ra đã tự hô tên của mình.

Năm Đế Khốc bảy tuổi, bị Xiển Giáo Quảng Thành Tử thu làm đệ tử, bắt đầu tu hành đạo pháp, cũng học tập xử lý các loại sự vụ của Nhân tộc!

Thu thủ tư sản trên thổ địa, tiết kiệm sử dụng, giáo hóa vạn dân, truyền thụ cho bách tính các loại tri thức hữu dụng!

Trừ cái đó ra.

Đế Khốc chuyên môn thôi toán quỹ tích vận hành của nhật nguyệt tinh thần, tinh xác thời tiết, cung kính nghênh đón nhật nguyệt thăng lạc!

Thời điểm Đế Khốc tại vị, cả Nhân tộc đều mưa thuận gió hòa, bình bình an an, cơm áo không lo, vạn dân không ai không ca tụng, ủy thực xứng đáng với danh xưng Nhân Hoàng!

Chỉ bất quá.

Đế Khốc vào những năm cuối đời, bởi vì tư tâm, đem vị trí của mình truyền cho con trai nhỏ là Chí, để hắn trở thành tân Nhân Hoàng.

Nại hà Chí cá nhân chí đại tài sơ, không có bản sự lớn, lại sinh tính bạo ngược, động một chút là đánh mắng người, thể phạt bộ hạ.

Thời gian dài, cả Nhân tộc đều dân oán phí đằng, oán thanh tái đạo, đối với sự thống trị cảm thấy thập phần bất mãn!

Dưới vạn bất đắc dĩ.

Chí đem ngôi vị Nhân Hoàng truyền cho Nghiêu, người còn nhỏ tuổi hơn!

Mẫu thân của Nghiêu nãi là phi tử thứ ba của Đế Khốc, tên là Khánh Đô.

Một năm nọ vào cuối mùa xuân, khi đang cùng phụ mẫu ngồi thuyền du ngoạn trên sông, bỗng nhiên nhìn thấy trên trời bay tới một con Xích sắc Đại Long.

Ngày thứ hai, trong viện lạc cư nhiên lại bay tới một con Tiểu Xích Long.

Ngay sau đó, Khánh Đô liền mang thai, sinh hạ Nghiêu!

Nghiêu khi còn bé được phong làm Đường Hầu, cùng bách tính địa phương đồng cam cộng khổ, đại lực phát triển nông nghiệp, thỏa thiện xử lý các loại chính vụ, triển hiện tài năng cực kỳ bất phàm!

Sau khi tức vị Nhân Hoàng, càng là nhân đức như trời, trí tuệ như thần.

Tiếp cận hắn, giống như tiếp cận thái dương ấm áp; ngưỡng vọng hắn, giống như đám mây tư nhuận đại địa!

Đồng thời, cuộc sống của Nghiêu phi thường giản phác, thường xuyên ở tại trong nhà tranh, uống canh rau dại, mặc y phục vải thô dệt bằng đằng ma.

Tại trước cửa cung đơn sơ thiết lập một cái "Dục Gián Chi Cổ".

Ai muốn đối với quốc gia có ý kiến hoặc kiến nghị, có thể đánh mặt trống, đưa ra kiến nghị của mình.

Nghiêu thường thường thâm nhập cùng hương tích nhưỡng, sơn dã chi gian đi cầu tiên vấn đạo, phỏng tra sinh hoạt của nhân dân, tuyển dụng hiền tài, duy khủng mai một nhân tài!

Trong dã sử có ghi chép, dưới trướng Nghiêu có đại thần hiền năng trị thế túc túc mười một người, có thể nói nhân tài đông đúc!

Dưới sự phụ tá của nhiều người như vậy, Nhân tộc phát triển càng phát ra hưng vượng, sinh hoạt càng ngày càng tốt.

Trong Nhân tộc đương thời, Chuyên Húc tuy nhiên sáng tạo ra thiên văn lịch pháp, nhưng lại thập phần thô bỉ, không hoàn thiện.

Bách tính thường thường bởi vì không biết bốn mùa biến hóa mà làm lỡ nông thì.

Để nắm giữ quy luật biến hóa của khí hậu, Nghiêu phái Hi Thúc

chuyên môn ở tại một cái địa phương gọi là Minh Đô, quan sát tình huống thái dương di động từ Bắc xuống Nam, lấy ngày ban ngày dài nhất làm Hạ Chí, cũng tham khảo vị trí Hỏa Tinh để hiệu chỉnh; phái Hòa Trọng ở tại địa phương phía Tây gọi là Muội Cốc, quan sát tình huống nhật lạc, lấy ngày trú dạ bình phân làm Thu Phân, cũng tham khảo vị trí Hư Tinh để hiệu chỉnh; phái Hòa Thúc ở tại địa phương phía Bắc gọi là U Đô, quan sát tình huống thái dương di động từ Nam lên Bắc, lấy ngày ban ngày ngắn nhất làm Đông Chí, tịnh tham khảo vị trí Mão Tinh để hiệu chỉnh.

Trừ cái đó ra, Nghiêu dùng phương pháp tăng thêm nhuận nguyệt để điều chỉnh quan hệ lịch pháp và bốn mùa, công tích trác trứ!

Đợi sau khi Nghiêu tại vị viên mãn, cũng bắt đầu tìm kiếm người kế nhiệm Nhân Hoàng tiếp theo.

Vì vậy, Đế Nghiêu đem đại thần đều triệu hoán tới, hướng bọn họ tuân vấn trong triều có ai có thể tiếp thế ngôi vị Nhân tộc Cộng Chủ.

Quần thần nghe Nghiêu tuân vấn, tương hỗ nhìn nhau, thảo luận một lát, mới nói: "Khải bẩm Cộng Chủ, con trai Cộng Chủ là Đan Chu thông đạt sự lý, có thể tiếp nhậm ngôi vị Nhân Hoàng..." "Hừ!" Không ngờ, Đế Nghiêu nghe lời này, lập tức hừ lạnh một tiếng, có chút bất mãn nói: "Đan Chu người này ngu ngoan, hung ác, dùng chi bất thỏa..." Đám người nghe xong, không khỏi tất cả đều trầm mặc, Đan Chu thế nhưng là con trai yêu quý nhất của Đế Nghiêu, khuyết điểm của hắn bọn họ cũng biết rõ trong lòng.

Nhưng lại không ngờ Đế Nghiêu công chính như thế, chút nào không nhậm nhân duy thân, trong lòng không khỏi vô cùng bội phục.

Bất quá như vậy, bọn họ lại mất đi đối tượng để đề cử!

Sơi sơi trầm mặc một lát, đám người lần nữa bắt đầu thảo luận nhân tuyển, qua hồi lâu, lại có người mở miệng nói: "Thần nghe Hiên

Viên bệ hạ có một hậu đại tên là Cổn, người này kiến thức quảng bác, bản lĩnh bất phàm, đối nhân xử thế thế nhân không ai không xưng đạo, đủ để đảm đương trọng trách này." "Ân!

Bất quá Cổn niên kỷ còn quá nhỏ, như kim vị thành niên, lại không thích hợp đảm đương đại nhậm này a!" "Ngoại trừ Cổn ra, trong nước ta còn có người nào hiền minh hay không, chớ bỏ sót." Đế Nghiêu nghe xong, cúi đầu suy tư một hồi, mở miệng nói. "..." Đám người nghe Nghiêu nói, đều cảm thấy rất có lý, lại bắt đầu thảo luận.

Lần này, rất nhanh có người nói: "Có một người tên là Ngu Thuấn lưu ngụ tại dân gian, đức hạnh rất tốt, thập lý bát hương tận giai xưng tán, không biết hắn có thể thắng nhậm ngôi vị Cộng Chủ hay không..." Nghe vậy, Nghiêu gật đầu nói: "Ân, người này ta cũng đã nghe nói qua, không biết tột cùng như thế nào..." Vị đại thần lúc trước vội vàng nói: "Thuấn người này gia đình hoàn cảnh thập phần ác liệt, phụ thân Cổ Tẩu là một người mù, tâm thuật bất chính, kế mẫu hai mặt ba dao, đệ đệ Tượng kiệt ngạo bất tuần, mấy người xuyến thông một khí, tất dục trí Thuấn vu tử địa hậu khoái." "Bất quá...

Thuấn đối với phụ mẫu không mất tử đạo, thập phần hiếu thuận, cùng đệ đệ thập phần hữu thiện, nhiều năm như một ngày, không có chút nào giải đãi, Thuấn tại lúc người trong nhà muốn gia hại hắn thì kịp thời đào tị.

Sảo hữu hảo chuyển, Thuấn lập tức trở lại bên cạnh bọn họ, tận khả năng cấp dư bang trợ." "Thuấn thân thế bất hạnh như thế, lại có thể cùng người nhà hòa mục chung sống, tận hiếu để chi đạo, đem nhà trị lý tốt, thần tự nhận là tuyệt đối không làm được." Nghe đại thần giới thiệu, Nghiêu quyết định định trước tiên thử một chút Thuấn, nhìn xem có thật sự như lời đồn hay không.

Vì vậy Đế Nghiêu đem hai con gái là Nga Hoàng, Nữ Anh gả cho

Thuấn, từ trên người hai con gái quan sát đức hạnh của hắn, xem hắn có thể coi sóc việc nhà hay không.

Thuấn để các nàng hạ tôn quý chi tâm ở tại trong nhà bên bờ sông, tuân thủ vi phụ chi đạo.

Nhị nữ đều đối với Thuấn thập phần khuynh tâm, khác thủ phụ đạo.

Đồng thời, vô luận Thuấn đi đến nơi nào, người khác đều nguyện ý đi theo, nhân dân một năm sở cư thành tụ, hai năm thành ấp, ba năm thành đô, phát triển thập phần phồn vinh.

Đồng thời Thuấn thập phần nan năng khả quý, vẫn như cũ giống như trước đây phụng dưỡng phụ mẫu, hữu ái huynh đệ, càng thêm cung cẩn.

Sau khi thử xong phẩm hạnh của Thuấn, Nghiêu liền bắt đầu để Thuấn đi tiếp xúc chính vụ, mới đầu trước để hắn thí nhậm chức Tư Đồ, phụ trách thôi hành đức giáo, Thuấn liền giáo đạo thần dân lấy "Ngũ Điển".

Tức Phụ nghĩa, Mẫu từ, Huynh hữu, Đệ cung, Tử hiếu năm loại mỹ đức chỉ đạo hành vi của bọn họ, thần dân đều vui lòng nghe theo giáo hối của hắn, phổ biến y chiếu "Ngũ Điển" hành sự.

Chương 293

Nghiêu để Thuấn tại Minh Đường tứ môn, phụ trách tiếp đãi chư hầu tứ phương tới triều kiến.

Thuấn cùng chư hầu chung sống rất tốt, cũng làm cho chư hầu đều hòa mục hữu hảo, chư hầu tân khách phương xa đều kính trọng hắn.

Cuối cùng, Nghiêu lại để Thuấn một mình đi vào trong sơn lộc sâm lâm, kinh thụ đại tự nhiên khảo nghiệm.

Thuấn tại trong bão tố lôi vũ, có thể không mê thất phương hướng, y nhiên hành lộ, hiển kỳ ra năng lực sinh hoạt cực mạnh.

Trải qua trùng trùng điệp điệp khảo nghiệm, Nghiêu kiến thức được tài năng bất phàm cùng phẩm đức cao thượng của Thuấn, Thuấn rốt cục đạt được sự tán thành của Nghiêu, đem đế vị truyền thụ cho Thuấn.

Thuấn sau khi kế vị, dưới sự trợ giúp của năng nhân bên người, một lần nữa tu đính lịch pháp, lại tế tự Thiên Đình chư thần, định ra rất nhiều quy củ, trở thành điển phạm cho hậu thế!

Trừ cái đó ra.

Thuấn ban bố một loạt pháp lệnh, quy phạm Nhân tộc, khiến sự kiện trộm cắp cướp bóc trong Nhân tộc giảm bớt đi nhiều.

Nhưng trời có bất trắc phong vân!

Tại thời kỳ cuối Thuấn tại vị, Hồng Hoang đại địa liên niên tai họa, trời giáng mưa to, thường thường mấy tháng không dứt, kham xưng chân chính thiên tai, không biết bao nhiêu Nhân tộc gặp tai ương!

Thuấn nghĩ ra các loại biện pháp trị lý thủy hoạn, nhưng đều

không có thành hiệu quá lớn, bởi vậy khổ não không thôi.

Lúc này, có người hướng Thuấn đề cử thủ lĩnh Hữu Sùng bộ lạc là Cổn, từng được thần nhân truyền thụ, có năng lực trị lý thủy hoạn.

Thuấn nghe vậy không khỏi đại hỉ, vội vàng phái người tìm Cổn, để hắn trị lý thủy hoạn trên Hồng Hoang đại địa.

Cổn tâm hoài đại chí, thấy Thuấn ủy thác, liền không chút do dự đáp ứng, thu thập hành trang, đạp lên con đường trị thủy.

Đương thời, trên Nhân tộc đại địa, tai họa nghiêm trọng nhất không nghi ngờ gì chính là Hoàng Hà.

Cổn lợi dụng chí bảo Cửu Thiên Tức Nhưỡng do Nữ Oa nương nương lưu lại tại Nhân tộc, chế tạo ra đại lượng đê đập, sơn mạch, bách sử Hoàng Hà đại thủy quy vị, sau đó lại ngăn sông tích nước, tưới tiêu thổ địa.

Như thế, thủy hoạn liền tạm thời được bình tức.

Nhưng đây chỉ là kế sách tạm thời mà thôi, cũng không thể từ căn bản giải quyết vấn đề thủy hoạn.

Một khi lại có đại thủy lâm môn, thế tất sẽ nhất xúc tức hội, thủy tai càng thêm nghiêm trọng!

Quả bất kỳ nhiên!

Mười năm sau, mưa to khủng bố lần nữa từ trên trời giáng xuống, đem đê đập Hoàng Hà trùng hủy, thủy tai so với trước đó còn muốn hung mãnh hơn vô số lần.

Cả Nhân tộc đại địa một mảnh vương dương, khắp nơi đều là nước lớn, Nhân tộc tử thương vô số.

Thuấn giận dữ, đem Cổn chém đầu răn chúng!

Chẳng ngờ, sau khi Cổn chết, thần nhân tinh hoa trong cơ thể hấp

thu thiên địa linh khí, kết hợp một tia Tiên Thiên Tạo Hóa khí, đản sinh ra một hài đồng, tên gọi là Vũ!

Đại Vũ sau khi sinh ra, bị Tiệt Giáo Kim Linh Thánh Mẫu mang đi, giao cho thê tử của Cổn phủ dưỡng lớn lên thành người.

Đại Vũ sau khi trưởng thành, cũng biết được chuyện phụ thân năm xưa trị lý Nhân tộc thủy hoạn, hạ quyết tâm vì phụ thân nhất tuyết tiền sỉ, thế tất bình định Nhân tộc thủy hoạn!

Vũ đông bôn tây tẩu, tại thời điểm đi ngang qua Đồ Sơn, kết thức con gái Đồ Sơn Thị là Nữ Kiều, hai người nhất kiến chung tình, lập tức rơi vào trong bể tình.

Đại Vũ và Đồ Sơn Nữ Kiều lưỡng tình tương duyệt, nhưng Nữ Kiều vốn xuất thân từ Đồ Sơn thị thập phần cường đại, lại đang ở vào thời kỳ hậu mẫu hệ xã hội.

Đại Vũ lại là một kẻ nghèo hèn, hậu nhân của tội thần, vạn bất đắc dĩ đành phải làm con rể ở rể của Đồ Sơn thị!

Tuy rằng nói ra có chút không êm tai, nhưng làm như vậy cũng có chỗ tốt, từ đó về sau Đại Vũ liền nhận được sự ủng hộ của Đồ Sơn thị, có cơ sở để lập nghiệp.

Hai người thành hôn xong, cuộc sống phu thê thập phần ngọt ngào, tương kính như tân, hoa tiền nguyệt hạ, khanh khanh ta ta, quả thực khiến người ngoài phải ghen tị!

Không bao lâu sau, Thuấn nghe được tài năng của Đại Vũ, mệnh người truyền ra ý chỉ, hy vọng Vũ có thể đi trị lý thiên hạ thủy hoạn.

Vũ đang lúc tân hôn yến nhĩ, lại đột nhiên tiếp được ý chỉ của Đế Thuấn, trong lòng lập tức trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Phụ thân hắn là Cổn vì trị thủy vô hiệu mà bị Thuấn chém giết!

Thuấn có thể coi là cừu nhân giết cha, nhưng Vũ đối với vị Nhân tộc Cộng Chủ này lại hận không nổi.

Dưới tình huống lúc đó, Thuấn vì bình ổn lòng dân thiên hạ, chém giết Cổn không nghi ngờ gì là lựa chọn tốt nhất.

Huống hồ phụ thân hắn tuy rằng trị thủy nhiều năm, lại vẫn luôn không thể triệt để căn trừ thủy hoạn, phản đạo còn hại chết càng nhiều người.

Trong đó đúng sai phải trái, nhân quả quan hệ, thực sự là dây dưa không rõ, khó mà nói rõ ai đúng ai sai!

Nhưng có một điểm khẳng định là, Đại Vũ đồng dạng muốn trị thủy!

Hoàn thành đại nghiệp mà phụ thân chưa hoàn thành!

Vì vậy, sau khi tiếp nhận thánh chỉ của Thuấn, Đại Vũ liền dấy lên tâm tư trị thủy.

Thê tử Nữ Kiều tuy rằng trăm phần không nỡ, nhưng lại thập phần thông tình đạt lý, biết rõ cứu vớt thiên hạ thương sinh là trọng yếu, toàn lực ủng hộ Đại Vũ đi trị lý thủy tai, trợ lực cho Nhân tộc phát triển.

Trước lúc lâm hành, Vũ đặc biệt đi gặp lão sư của mình là Kim Linh Thánh Mẫu.

Kim Linh Thánh Mẫu từ trên người lấy ra một quyển thẻ tre, dặn dò Đại Vũ: "Đây là di vật của phụ thân ngươi, bên trong ghi chép tâm đắc trị lý hồng thủy nhiều năm của hắn, hiện tại giao lại cho ngươi!

Trong thời gian trị thủy nếu có khó khăn, ta sẽ ra tay tương trợ, không cần quá lo lắng!" Nói xong, Kim Linh Thánh Mẫu trở tay, lại lấy ra hai kiện vật sự khác giao vào tay Vũ: "Hai kiện pháp bảo này là vi sư đặc ý luyện chế cho ngươi.

Một chiếc tên là Khai Sơn Phủ, có thể dùng để sơ thông hà đạo, dẫn nước quy vị; một chiếc tên là Định Hải Thần Châm, có thể dùng để thăm dò mực nước, bình định đại hải, mong ngươi hãy vận dụng cho tốt." "Đa tạ lão sư!" Đại Vũ tiếp nhận hai kiện pháp bảo, vội vàng cung kính hành lễ nói.

Sau khi từ biệt Kim Linh Thánh Mẫu, Đại Vũ rời khỏi Đồ Sơn, đi tới Nhân tộc đô thành, bái kiến Thuấn!

Nhìn trung niên nam tử uy nghiêm thần vũ trong đại điện, Đại Vũ biết đây chính là Nhân tộc Cộng Chủ hiện tại, vội vàng cung kính nói: "Tội thần chi tử Đại Vũ, bái kiến Cộng Chủ, Cộng Chủ vạn an!" Ánh mắt Thuấn rơi lên người Vũ, thấy đối phương là một người trẻ tuổi hơn hai mươi, tướng mạo long tư phượng biểu, nhật nguyệt chi nghi, thân cao tám thước, thần thái phi dương, trong lòng liền sinh ra vài phần hảo cảm!

Đặc biệt là khi nghe Vũ tự xưng là 'Tội thần chi tử", trong lòng ông càng sinh ra chút ít ý tứ áy náy.

Năm đó Cổn trị thủy thất bại, Thuấn vốn không muốn giết Cổn, nại hà bách vu áp lực của mọi người, không thể không giết Cổn để bình ổn dân oán!

Từ điểm này mà nói, xác thực là có lỗi với Đại Vũ trước mắt.

Thuấn từ trên long ỷ đi xuống, mở miệng dò hỏi: "Hảo một cái Đại Vũ, quả nhiên giống như trong lời đồn bất phàm như vậy.

Ta thường nghe người ta nói ngươi có khả năng trị thủy, không biết có phải là thật hay không?" Nghe lời của Thuấn, Vũ mở miệng đáp: "Hồi bẩm Cộng Chủ, tại hạ từ nhỏ đã nghiên cứu đạo trị thủy, xác thực có chút tâm đắc.

Hiện nay Nhân tộc đại địa thủy hoạn tràn lan thành tai, uyển như

mãnh thú, nhưng thường ngôn nói ‘Người đi lên chỗ cao, nước chảy về chỗ trũng’, theo ý kiến của tại hạ, ngăn chặn không bằng khơi thông (đổ bất như sơ), trị thủy nên lấy sơ thông làm chủ!” Đại Vũ những năm này đi lại tứ xứ, vốn đối với việc trị thủy đã có nhất định tâm đắc, sau khi đạt được thẻ tre do Cổn lưu lại, kết hợp với cảm ngộ của bản thân, lập tức đúc kết ra danh ngôn trị thủy ‘Đổ bất như sơ’!

Trở thành tín niệm trị thủy trong lòng hắn!

Lúc này ở trước mặt Thuấn, hắn hào không giữ lại mà nói ra phương pháp của mình.

“Ai!” Thuấn khẽ thở dài một hơi, nói: “Chuyện năm đó, ta xác thực có chút có lỗi với phụ thân ngươi, hy vọng ngươi không cần hận ta.” Nói xong, tư sách một phen lời Đại Vũ vừa nói, ông gật đầu: “Lời vừa rồi, xác thực cực có đạo lý.

Chương 294

Đã như vậy, ngươi có nguyện chủ trì trị thủy đại nghiệp, bảo hộ Nhân tộc ta bình an?

Coi như là ta cầu ngươi đi!" "Cộng Chủ hà tất phải như vậy!" Nguyên bản trong lòng Đại Vũ đối với Thuấn còn có chút oán trách, nhưng thấy Thuấn khiêm tốn như thế, không tiếc buông xuống thân phận, lập tức giật nảy mình.

Hắn vội vàng quỳ xuống nói: "Thần nguyện thụ lĩnh, thề phải bình định Hồng Hoang đại thủy hồng lưu, hộ hữu Nhân tộc ta an ninh, để an ủi gia phụ tại thiên chi linh!" Cứ như vậy, Đại Vũ chính thức được Thuấn nhậm mệnh làm Trị Thủy Đại Thần, chính thức bắt đầu đại nghiệp trị lý thiên hạ thủy hoạn!

Lấy sức một mình gánh vác hy vọng của cả Nhân tộc!

Lúc đó Hồng Hoang đại địa tràn lan thành tai, trăm sông chảy ngang, khắp nơi đều là đại giang đại hà.

Muốn trị thủy, nhất định phải đối với địa thế có sự hiểu biết thập phần đầy đủ, thế là Đại Vũ phát động thiên hạ bách tính đến hiệp trợ, hao phí vài năm thời gian, rốt cuộc vẽ ra được bản đồ sơn xuyên hà đạo của các nơi.

Không chỉ như thế, Vũ vì muốn hiểu rõ tình huống hồng thủy chân thực hơn, đích thân thị sát hà đạo, đặc biệt đi tới những nơi Cổn từng trị thủy quan sát, nghiêm túc tổng kết nguyên nhân, cuối cùng quyết định cải cách phương châm trị thủy: Lấy khơi thông làm chủ, ngăn chặn làm phụ!

Cứ như vậy, Đại Vũ dẫn theo một nhóm trợ thủ, trèo đèo lội suối, màn trời chiếu đất, vượt núi băng ngàn, lội sông vượt xuyên, không hề

sợ khổ sợ mệt, bắt đầu con đường trị thủy.

Hắn dùng hai kiện pháp bảo trong tay là Khai Sơn Phủ và Định Hải Thần Châm để một lần nữa khai tịch và quy hoạch thủy đạo, gặp núi khai núi, gặp chỗ trũng đắp đê, sơ thông thủy đạo, dẫn hồng thủy nhập hải.

Ngày lại qua ngày, năm lại qua năm!

Đại Vũ đi theo thủ hạ trị thủy, bất tri bất giác đi tới gần Đồ Sơn.

Ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi giật nảy mình, nguyên lai là đã tới trước cửa nhà mình, một cỗ cảm giác quen thuộc ập vào mặt.

Từ khi rời khỏi Đồ Sơn thị, đi tới Trần Đô bái kiến Nhân tộc Cộng Chủ đến nay, đã có vài năm không về nhà!

Nhưng!

Ngay tại lúc này!

Bỗng nhiên chi gian, trong viện lạc cư nhiên truyền đến trận trận tiếng trẻ con khóc nỉ non, giống như hài nhi oa oa rơi xuống đất, thê tử Đồ Sơn Nữ Kiều của hắn mang thai nhiều năm, rốt cuộc đản hạ một hài nhi!

Người bên cạnh thấy Đại Vũ ngẩn người, không khỏi có chút hiếu kỳ hỏi: "Tư Không đại nhân, ngài làm sao vậy?" Đại Vũ nghe vậy khẽ than một tiếng, trong lòng trăm cảm mối giao tập, nói: "Đây là nhà ta, người bên trong mới sinh ra là con trai ta!" "Cái gì!" Mọi người nghe Đại Vũ nói, lập tức chấn kinh không thôi, vội vàng khuyên Đại Vũ tiến vào trong nhà nhìn xem một chút.

Một lần từ biệt mấy năm, nào có chuyện đi qua cửa nhà mà không vào?

Đại Vũ lại cắn răng, trong mắt rưng rưng lệ thủy, nói: "Mẫu tử

bình an, ta cũng yên lòng rồi!

Trị thủy là việc khẩn yếu, chúng ta mau chóng đi thôi!

Mỗi đam các một phần, sẽ có vô số người mất đi sinh mệnh, sao có thể bởi vì nhi nữ tư tình của ta mà ảnh hưởng trị thủy đại nghiệp!" Nói xong câu đó, Đại Vũ liền cắn răng rời đi.

Cứ như vậy, đợi đến khi Đại Vũ lần thứ ba đi ngang qua cửa nhà, con trai Vũ là Khải đã được vài tuổi, đang nằm trong lòng mẫu thân Nữ Kiều, hướng về phía Đại Vũ không ngừng vẫy tay nhỏ, trong miệng cao hô phụ thân.

Nhưng Vũ chỉ hướng thê tử và con trai vẫy vẫy tay, lại bước lên con đường trị thủy!

Đại Vũ ba lần qua cửa nhà mà không vào, chuyện này dần dần truyền bá ra, lập tức cảm động vô số Nhân tộc, trong lòng mọi người đều đối với Đại Vũ kính bội không thôi.

Từng năm trôi qua, thủy hoạn trên Nhân tộc đại địa càng ngày càng ít, nhưng đúng lúc này, Trường Giang và Hoàng Hà lại bỗng nhiên tràn lan không dứt, không ngừng phát sinh hồng tai!

Đại Vũ nghe được tin tức này, vội vàng mã bất đình đề động thân chạy tới Trường Giang Hoàng Hà!

Đợi Đại Vũ chạy tới, phát hiện giang hà chảy ngược, sơn xuyên băng tháp, cuồn cuộn trọc lưu cuốn theo tạp vật hướng về phía bách tính hai bờ mà va chạm!

Vô biên thụ mộc ngã xuống!

Vô số sơn thạch sụp đổ!

Vô tận phòng ốc than tháp!

Vô cùng hoa màu bị bao phủ!

Khủng bố tai nạn hàng lâm, trong nháy mắt mang đi vô số tính mạng đồng bào Nhân tộc!

Càng có không biết bao nhiêu người lưu ly thất sở, mất đi gia viên.

Đại Vũ thấy thế, sắc mặt không khỏi biến đổi, hai tay vung lên, liền tế ra Định Hải Thần Châm.

"Ông!" Định Hải Thần Châm nãi là Tiên Thiên Ngũ Kim chi bảo, nương theo pháp lực thôi động, bên trên hào quang đại tác, lập tức hóa xuất một đạo kim sắc thần trụ, hướng về phía trong Hoàng Hà bay đi!

Kim trụ tự thực phi hư, minh minh do đại đạo pháp tắc huyễn hóa, lại giống như chân thực không khác chút nào.

Trên thực tế cũng chính là như thế.

Định Hải Thần Châm một khi tế ra, liền có thể phân hóa vạn thiên.

Quan trọng nhất là, mỗi một cây Định Hải Thần Châm đều là chân thực, cùng bản thể giống nhau như đúc, có uy năng định điểm càn khôn, trấn áp giang hà.

Chính vì điểm này, Định Hải Thần Châm mới có thể trở thành trị thủy chi bảo!

"Oanh long!" Nương theo một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa, một cây cự đại kim trụ từ trên trời giáng xuống, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

Định Hải Thần Châm nháy mắt đi vào trong giang hà, tản phát ra một cỗ vô hình ba động, nháy mắt định trụ thao thiên hồng lưu trong phạm vi mấy vạn dặm!

"Xích lạp!" Đỉnh trụ được thế nước hung dũng chung quanh xong, Đại Vũ đem hắc sắc Khai Sơn Phủ trong tay dùng lực vung lên, lập tức chém ra một đạo quang thùy đen kịt dài chừng ức vạn vạn trượng,

tản phát ra vô tận phong duệ chi khí!

Phủ mang đi tới đâu, đại địa kiên ngạnh bị sinh sinh chém ra một đạo câu hác cự đại vô cùng, uyển như lạch trời.

Những dòng nước hung dũng kia lập tức chảy vào trong câu hác, thế nước chậm rãi giảm nhỏ.

Nhưng đúng lúc này, dị biến nảy sinh.

Thế nước bị định trụ bỗng nhiên lần nữa bạo phát, từng con đê bá toàn bộ bị trùng khoa.

Mọi người định tình nhìn lại, chỉ thấy trong cuồn cuộn ác lãng, một con khỉ nước cự đại vô cùng đạp nước đứng thẳng, tay cầm một cây Tiên Thiên Hỗn Thiết Côn.

Thủy hầu tử đại hống một tiếng, trong mắt bắn ra hai đạo thần mang hãi người, không ngừng huy động Hỗn Thiết Côn, thế đại lực trầm, giảo động nước Trường Giang Hoàng Hà hung dũng không thôi, trọc lãng bài không!

Nhìn thấy thủy hầu tử trong nháy mắt, Đại Vũ không khỏi giật nảy mình, quát: "Ngươi là yêu nghiệt phương nào, dám họa loạn Hồng Hoang đại địa, không sợ tao ngộ thiên khiển sao?" "Hừ!" Thủy hầu tử lại lạnh hừ một tiếng, trong mắt lộ ra hung quang, mạnh mẽ huy động Hỗn Thiết Côn, hướng về phía Đại Vũ trùng sát tới.

"Không tốt!" Cảm thụ được hung uy của thủy hầu tử, Đại Vũ không khỏi sắc mặt biến đổi, vội vàng huy động Khai Sơn Phủ trong tay, không ngừng chém ra từng đạo phủ mang đen kịt.

"Oanh!" "Oanh long long!" Thủy hầu tử huy động Hỗn Thiết Côn, công thế hai người lập tức va chạm vào một chỗ, phát ra tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa!

Vô tận quang mang bạo phát, hư không trùng trùng phá toái, hóa

thành vô số mảnh vỡ bay múa, từng đạo không gian liệt phùng xấu xí uyển như đại rết, làm cho người ta tim đập nhanh không thôi!

"Dám nhĩ!" Đại Vũ nộ quát, thôi động toàn thân pháp lực cùng yêu quái này đại chiến một trận, uy thế kinh thiên động địa, trực tiếp đánh đến thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang!

Trong vòng ức vạn dặm, hồng thủy bôn dũng, hắc quang tịch quyển, phảng phất như tận thế!

Tại phụ cận Hoàng Hà, chiến đấu giữa Đại Vũ và thủy hầu tử càng phát ra kịch liệt, thiên địa dao động, nhật nguyệt trầm luân!

Đại Vũ tuy rằng tu vi bất phàm, lại thêm trong tay có hai kiện pháp bảo do Kim Linh Thánh Mẫu đặc địa ban thưởng, nhưng đối mặt với hung uy của thủy hầu tử, cũng khó mà anh phong!

Chương 295

Thời gian dài, dần dần bị áp chế ở hạ phong.

Rốt cuộc tu vi chênh lệch giữa hai người bày ở đó!

Mắt thấy thủy hầu tử lợi hại, Đại Vũ không còn biện pháp nào, chỉ có thể tạm thời dẫn theo thủ hạ lui đi.

Trong lúc vạn bất đắc dĩ, đành phải đi tìm lão sư Kim Linh Thánh Mẫu, hy vọng có thể thu phục yêu nghiệt này!

Rất nhanh, Đại Vũ tìm được Kim Linh Thánh Mẫu, mở miệng cầu giáo: "Lão sư, đệ tử tại Hoàng Hà trị thủy, hốt nhiên có thủy yêu tác ác, đệ tử không phải đối thủ của thủy yêu kia, mong lão sư có thể trợ đệ tử một tay!" "A, có loại sự tình này?" Nghe Đại Vũ nói xong, Kim Linh Thánh Mẫu không khỏi có chút kinh ngạc, toàn tức liền nói: "Đã như vậy, vi sư liền đi theo ngươi xem một chút!" .....

Cùng lúc Kim Linh Thánh Mẫu và Đại Vũ động thân, trong Tam Thập Tam Thiên.

Tại một chỗ động phủ, Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt đang bế quan tu hành bỗng nhiên tâm hữu sở cảm, mở ra một đôi cửu bế song nhãn, ánh mắt xuyên thấu Tam Thập Tam Thiên, vọng hướng hạ giới, trên mặt lộ ra vài phần kinh ngạc.

"Vì sao ta cảm giác trên Hồng Hoang đại địa có thứ gì đó đang hô hoán ta?" Viên Liệt trong lòng kinh nghi không thôi, tu vi đến cảnh giới này, sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện loại cảm ứng này, trừ phi phát sinh sự tình cùng mình tức tức tương quan!

Tâm niệm đến đây, Viên Liệt liền không do dự nữa, trên người tiên quang lóe lên, sát na độn phá đại thiên, hướng về phía Hồng

Hoang bay đi!

Không bao lâu, Đại Vũ liền mang theo Kim Linh Thánh Mẫu tới Hoàng Hà địa giới, liếc mắt nhìn lại, khắp nơi đều là đại dương mênh mông.

Vô tận hồng thủy bao phủ hết thảy, trọc lãng bài không, âm phong nộ hào, không ít ngọn núi thấp bé đều bị bao phủ.

Không chỉ như thế, thân ảnh một con quái vật khổng lồ cũng ánh vào mi mắt hai người!

Nhìn thấy yêu nghiệt kia, Đại Vũ vội vàng nói: "Lão sư, chính là thủy yêu này bát lộng thế nước, họa loạn nhân gian đại địa!" Ánh mắt Kim Linh Thánh Mẫu rơi lên người thủy hầu tử kia, trong con ngươi lại đồng dạng lộ ra một tia kinh ngạc.

Tuy rằng nàng là đại đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ, nhãn giới kiến thức đều bất phàm, nhưng cũng không biết thủy hầu tử này là chủng loại yêu quái gì.

Nhưng chuyện này cũng không gây trở ngại trừ yêu!

"Nghiệt súc, còn không mau ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói!" Kim Linh Thánh Mẫu khẽ quát một tiếng, tố thủ tại trước người liên liên huy động, lập tức đánh ra từng đạo tiên quang thất luyện, hướng về phía thủy hầu tử oanh kích!

"Oanh!" Cảm thụ được công thế của Kim Linh Thánh Mẫu, thủy hầu tử mạnh mẽ vung Hỗn Thiết Côn trong tay, lập tức đánh ra một đạo hắc sắc côn mang, một gậy đem tất cả thất luyện oanh nát!

Không chỉ như thế!

Thủy hầu tử trừng hai mắt, lộ ra hung quang, hướng về phía Kim Linh Thánh Mẫu đánh tới!

“Thật to gan!” Kim Linh Thánh Mẫu khuôn mặt nhỏ nhắn sinh hàn, ngọc thủ tại trước người vung lên, lập tức tế ra một thanh Long Hổ Như Ý.

Nhìn kỹ lại, Như Ý thông thể trình hiện thúy lục chi sắc, bên trên điêu khắc một rồng một hổ, hỗ tương quấn quanh, thấu phát ra trận trận tiên quang thụy khí, hiển nhiên bất phàm!

“Ông!” Dưới sự quán chú pháp lực của Kim Linh Thánh Mẫu, Long Hổ Như Ý nghênh phong liền trướng, hóa thành không biết mấy ngàn vạn trượng lớn nhỏ, hoành tuyên trên vô tận thiên khung, phảng phất như một cây thiên trụ cự đại, thùy lạc xuống vô tận long hổ chi khí!

Pháp bảo chung quanh hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

Phong vân dũng động, quang như vũ lạc, trong vòng ức vạn dặm bị một cỗ khí thế khủng bố sung xích!

Kim Linh Thánh Mẫu thân là đại đệ tử của Thông Thiên, cũng có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Cảm thụ được uy thế đáng sợ của Long Hổ Như Ý, thủy hầu tử nộ hống một tiếng, trên người dũng xuất từng chùm ám kim sắc quang mang, huyết khí chi lực khủng bố phun trào, hóa thành kinh thiên trường hồng, trực trùng tiêu hán!

“Oanh long!” Một khắc sau!

Hắn liền mãnh nhiên đem Hỗn Thiết Côn trong tay đánh ngược lên trên, mang theo ức vạn vạn quân lực đạo khủng bố, phảng phất muốn đem thiên không đều xé rách ra một cái lỗ thủng cự đại!

Một tiếng vang thật lớn kinh thiên động địa truyền ra, hư không tầng tầng phá toái, tận số hóa thành tê phấn.

Thậm chí ngay cả Hỗn Độn Hải sau lưng đều bị đánh ra!

Hỗn Thiết Côn cùng Long Hổ Như Ý trùng trùng điệp điệp va chạm một chỗ, vô tận quang mang bính phát, bao phủ ức vạn dặm thương khung!

Từng đầu long hổ chi tướng cự đại băng hội phá diệt, quang khí trùng trùng, tương hỗ khuynh yết, bất phân thắng bại!

"Làm sao có thể?" Nhìn thấy một màn này, Kim Linh Thánh Mẫu không khỏi kinh ngạc lên tiếng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ chấn kinh.

Phải biết nàng là tu vi Chuẩn Thánh cấp số, cho dù trước đó không có động dụng toàn lực, nhưng uy thế diệc đã khủng bố đến cực điểm, đủ để dễ dàng oanh sát bất kỳ Đại La Kim Tiên nào!

Nhưng không biết lai lịch thủy hầu tử này ra sao, cư nhiên có thể bằng vào tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn để ngăn cản, quả thực lệnh người ta có chút ngoài ý muốn.

Chiến lực bực này, phi đồng nhất bàn!

"Xem ra yêu này lai lịch phi phàm!" Kim Linh Thánh Mẫu trong lòng thầm nghĩ, một đôi mắt trong veo lại hốt nhiên rơi lên tiên quang dũng xuất từ người thủy hầu tử, tổng cảm thấy có một cỗ cảm giác quen thuộc!

Ngay tại lúc này!

Thủy hầu tử hét lớn một tiếng, lại mạnh mẽ huy động tiên thiết côn, hóa thành một con hắc sắc ma long hướng về phía Kim Linh Thánh Mẫu nện xuống!

Không chỉ như thế!

Thế nước trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm bị hắn giảo động, hung dũng bành phái, hóa thành thao thiên cự lãng, già thiên tế nhật, uyển như một bức tường nước, hung hăng đập về phía Kim Linh

Thánh Mẫu!

"Thực lực đáng sợ kham bỉ Chuẩn Thánh, chẳng lẽ là dư nghiệt Yêu Đình ngày xưa hay sao?" Kim Linh Thánh Mẫu kiều quát một tiếng, trên mặt đã nhiều hơn vài phần túc mục.

Nàng chỉ ngọc thủ về phía trước, lập tức đánh ra một đạo tiên quang, uyển như trường hồng độn nhập thương khung.

Đạo quang này sát na gian biến lớn, vừa gặp ngoại khí liền bạo trướng vô số lần, hóa thành một tòa kim quang bảo tháp lớn chừng ức vạn trượng, chính là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tứ Tượng Tháp!

Tứ Tượng Tháp vừa ra, oanh long một tiếng chấn động, trên bảy tầng tháp quang mang đại tác.

Vô tận Địa Thủy Phong Hỏa tứ tượng chi lực từ trong tháp lưu chuyển ra, đem thiên địa hư không phụ cận đều áp đến tháp hãm vào!

Không chỉ như thế!

Chung quanh Tứ Tượng Tháp quang mang giao chức, từng đạo Tiên Thiên Đại Đạo chân vũ thôi xán phù hiện, phân biệt hối tụ thành Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ tứ tượng thần thú.

Hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

"Trấn áp!" Kim Linh Thánh Mẫu khẽ quát, pháp lực cấp số Chuẩn Thánh không ngừng quán chú vào bên trong Tứ Tượng Tháp.

"Ông!" Nhục nhãn có thể thấy, Tứ Tượng Tháp lại bạo trướng một vòng, uyển như một tòa Hỗn Độn thần nhạc, mang theo vô tận thiên địa tứ tượng chi lực, hung hăng hướng về phía dưới áp xuống!

Nhìn uy thế kia, tự hồ muốn đem cả phiến thiên địa đều trấn áp.

Hiển nhiên, lần này Kim Linh Thánh Mẫu đã động dụng sức mạnh

càng thêm cường đại.

"Hống!" Cảm thụ được một kích khủng bố của Kim Linh Thánh Mẫu, sắc mặt thủy hầu tử rốt cuộc cũng khẽ biến hóa, trong lòng đẩu nhiên sinh ra một cỗ đại khủng bố!

Một kích này của Kim Linh Thánh Mẫu đã uy hiếp đến sinh mệnh của hắn!

Nếu ứng đối không tốt, một cái không cẩn thận sẽ tao ngộ trọng thương!

Hào không do dự!

Chương 296

"Hống!" Thủy hầu tử hét lớn một tiếng, khóe mắt muốn nứt, sát na gian vận chuyển Pháp Tướng Thiên Địa tuyệt thế đại thần thông, hóa xuất một tôn cự hầu chân thân!

Cự hầu chân thân lớn chừng ức vạn vạn trượng, đầu đội trời xanh, chân đạp u minh, Hỗn Thiết Côn trong tay uyển như hắc sắc thiên trụ, mạnh mẽ nện về phía Tứ Tượng Tháp!

Đại côn đi tới đâu, hư không oanh một tiếng bạo toái, ngay cả Hỗn Độn Hải sau lưng đều bị sinh sinh xé rách ra một đạo câu hác thật sâu!

"Oanh!" "Oanh long long!" Sát na chi gian, Tứ Tượng Tháp mang theo ức vạn quân chi lực hung hăng trấn áp xuống, một tiếng va chạm kim thiết cự đại truyền ra.

Ngay sau đó liền là vô tận quang mang bạo phát, nương theo tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa!

Cả phiến đại địa phảng phất đều dao động!

Hỗn Thiết Côn trong tay thủy hầu tử đều suýt chút nữa bị nện đến tuột tay bay ra, thân thể cự đại cũng một trận run rẩy, hai cánh tay cự đại hữu lực ôm lấy Hỗn Thiết Côn, gân xanh bạo lộ, gắt gao đỉnh lấy Tứ Tượng Tháp!

"Hừ!" Kim Linh Thánh Mẫu thấy thế, thần sắc bất biến, lại lạnh hừ một tiếng, lần nữa đánh ra một đạo pháp lực.

"Ông!" Theo đạo pháp lực quán chú, Tứ Tượng Tháp lần nữa biến lớn, lực lượng càng thêm kinh khủng hàng lâm, hình thành một chỗ trọng lực tràng vực khủng bố vô cùng, toàn bộ trấn áp lên người thủy hầu tử!

“Hống!” Thủy hầu tử hét lớn một tiếng, toàn bộ thân thể cự đại đều bị áp đến cong xuống, quỳ rạp trên mặt đất, hồn thân lông tóc dựng đứng!

Hiển nhiên!

Đối mặt với Kim Linh Thánh Mẫu, tu vi của thủy hầu tử có chút không đủ nhìn!

Nhưng đúng lúc này!

Trong miệng thủy hầu tử gào thét liên liên, chu thân xuất hiện vô tận pháp tắc chi quang, như long tự xà, bính phát ra một cỗ chiến ý kinh người vô cùng, trực trùng tiêu hán, giảo toái cửu trọng thiên!

“Oanh long!” Một tiếng vang thật lớn truyền đến, thủy hầu tử mạnh mẽ đem Tứ Tượng Tháp hất bay ra ngoài, khí thế trên người lần nữa bạo trướng!

“Cái gì!” Lần này lại đến lượt Kim Linh Thánh Mẫu giật mình, nhìn pháp tắc chi quang quanh thân thủy hầu tử, không khỏi kinh ngạc nói: “...Thiên Đế Đấu Chiến Tiên Pháp?” Nhìn Chiến chi Pháp Tắc hoàn nhiễu chu thân, Kim Linh Thánh Mẫu không khỏi có chút nghi hoặc.

Chiêu này cùng độc môn thần thông Đấu Chiến Tiên Pháp của Thiên Đế hà kỳ tương tự.

Chẳng lẽ thủy hầu tử này là môn nhân của Thiên Đế?

Nếu thật như thế, vậy thì vì sao lại tác loạn ở Hồng Hoang đại địa?

Nhất thời gian, trong lòng Kim Linh Thánh Mẫu không khỏi nghi hoặc không thôi.

Ngay tại lúc này.

“Ha ha ha, Kim Linh đạo hữu, đây không phải là Đấu Chiến Tiên Pháp, chớ có nhận lầm a!” Một đạo tiếng cười sảng lãng hốt nhiên vang lên giữa thiên địa, hấp dẫn sự chú ý của Kim Linh Thánh Mẫu.

Nương theo thanh âm này, thiên địa hư không cách đó không xa hơi run rẩy, một đạo thân ảnh cao lớn thân khoác áo giáp liền xuất hiện, hách nhiên chính là Lục Nhĩ Mi Hầu Viên Liệt!

Chỉ bất quá Viên Liệt lúc này lại hóa thành nhân hình.

Một thân ảnh cao lớn, sắc mặt bạch tịnh, nhìn qua pha có chút thư sinh khí, nhưng một đôi mắt lại tràn đầy chiến ý, chính là niên khinh đạo nhân!

Khóe miệng Viên Liệt nhếch lên một tia hồ độ, nhìn qua có loại cảm giác tiêu sái bất kham!

“Viên Liệt đạo hữu?” Nhìn thấy Viên Liệt trong nháy mắt, Kim Linh Thánh Mẫu tiên là hơi sững sờ, toàn tức trên mặt liền lộ ra vài phần kinh hỉ, mở miệng nói: “Đạo hữu chẳng lẽ biết được lai lịch yêu quái này?” Nghe vậy, Viên Liệt không khỏi đạm đạm nhất tiếu, mở miệng nói: “Không dối gạt đạo hữu, tự nhiên là biết!

Đạo hữu có biết xuất thân của bần đạo?” “Cái này thì không biết.” Kim Linh Thánh Mẫu lược một chần chờ, liền mở miệng nói.

Viên Liệt cười nói: “Tích nhật trong Hỗn Độn dựng dục có Tam Thiên Ma Thần, Bàn Cổ đại thần trảm tận ma thần, đem bản nguyên dung nhập vào Hồng Hoang, mới khai tịch ra Hồng Hoang thế giới!

Trong đó liền có Hỗn Độn Ma Viên, là một trong Tam Thiên Ma Thần!

Hỗn Độn Ma Viên sau khi ngã xuống, bản thân bản nguyên chia làm bốn, phân biệt lạc nhập Hồng Hoang, bần đạo liền chiếm cứ một phần bản nguyên trong đó!” Kim Linh Thánh Mẫu nghe xong, không

khỏi mắt lộ kỳ quang, cảm thán nói: "Không ngờ lại có bực này bí văn...

Đạo huynh lai lịch phi phàm, ngược lại là tiểu nữ tử kiến thức nông cạn." Viên Liệt hơi lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía thủy hầu tử đang bát động thế nước kia, nói: "Yêu này tên gọi Xích Khào Mã Hầu, lại tên là Vô Chi Kỳ, đồng dạng là do một trong những tàn dư bản nguyên của Hỗn Độn Ma Viên sở hóa, xử tại thủy vị của Địa Thủy Phong Hỏa tứ đại nguyên tố, cho nên trời sinh liền có khả năng thao khống thế nước!

Xích Khào Mã Hầu hiểu âm dương, hội nhân sự, thiện xuất nhập, tị tử diên sinh!

Không nằm trong mười loại, không đạt danh của hai gian!

Đạo hữu không biết cũng thuộc bình thường." Theo lời Viên Liệt giảng thuật, lai lịch của thủy hầu tử lập tức phù xuất mặt nước, là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu!

Xích Khào Mã Hầu thiện vu biến hóa, lực địch cửu long, ngay cả Thủy Thần Cộng Công cũng không dám xưng ở trên thuật khống thủy có thể thắng y một bậc.

Nãi là thiên sinh thần thánh!

Vô Chi Kỳ nguyên bản đầu phục Thiên Đình Yêu tộc, nhưng bằng vào thiên phú thần thông tị tử diên sinh, thôi toán ra Yêu Đình hãm lạc, thế là trước khi Yêu tộc cùng Thiên Đình quyết chiến cuối cùng, đã len lén rời khỏi Yêu tộc, đến trên Hồng Hoang đại địa tu luyện!

Vô Chi Kỳ nguyên bản là tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tại Hồng Hoang như ngày nay, trừ các Thánh Nhân giáo phái ra, đã là đỉnh cấp cao thủ!

Lần này dẫn động thao thiên đại thủy, cũng là vì xung kích Chuẩn

Thánh cảnh giới, thao luyện các loại thủy đạo đại pháp mà dẫn đến!

Nghe xong Viên Liệt giảng thuật, Kim Linh Thánh Mẫu mới hiểu rõ, nhưng trong lòng vẫn còn có chút nghi hoặc, hỏi: "Ta quan yêu này trước đó thi triển thần thông cực kỳ bất phàm, thập phần loại tự với Thiên Đế Đấu Chiến Tiên Pháp, không biết là duyên cớ gì?" Hiển nhiên, Kim Linh Thánh Mẫu đối với biểu hiện trước đó của Xích Khào Mã Hầu vẫn thập phần để ý.

Dù sao Xích Khào Mã Hầu có thể bằng vào tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong ngăn lại công thế của một cái Chuẩn Thánh, trong lòng nàng sao có thể không kinh?!

Viên Liệt ha ha cười một tiếng, mở miệng nói: "Hỗn Độn Ma Viên trời sinh nắm giữ chính là Chiến chi Pháp Tắc, Đấu Chiến Tiên Pháp của lão sư cũng là thoát thai từ Chiến chi Pháp Tắc, cho nên giữa hai bên nhìn qua mới có chút tương tự mà thôi, đạo hữu không cần hoài nghi.

Bần đạo có một thỉnh cầu quá đáng, mong đạo hữu đáp ứng!" Nghe Viên Liệt nói, Kim Linh Thánh Mẫu hạ ý thức nói: "Chuyện gì?" Viên Liệt cười nói: "Lão sư từng có lời, ta nếu muốn chứng đạo, có thể đi con đường của Tam Thiên Ma Thần tích nhật, nghịch chứng Thần Ma thân, từ đó khuy đắc vô thượng Hỗn Nguyên đại bí!

Bản nguyên của Xích Khào Mã Hầu đối với ta cực kỳ trọng yếu, quan hệ đến chứng đạo chi lộ của bần đạo, mong đạo hữu có thể giao nó cho ta xử trí!" Nghe Viên Liệt nói, Kim Linh Thánh Mẫu không khỏi giật nảy mình, kinh hô nói: "Nghịch chứng Thần Ma thân?

Thiên Đế thật là thủ bút to lớn..." Kỳ tư diệu tưởng như vậy, e rằng cũng chỉ có Thiên Đế mới có tài tình như thế!

Tuy nhiên trong lòng không thừa nhận, nhưng tự gia lão sư Thông Thiên Giáo Chủ so với Thiên Đế, xác thực vẫn phải kém hơn một

chút...

Nhất thời gian, Kim Linh Thánh Mẫu đều không khỏi có chút ngẩn người.

Viên Liệt mở miệng nói: "Kim Linh đạo hữu, không biết ý hạ thế nào?" "A,..." Kim Linh Thánh Mẫu nghe Viên Liệt nói mới hồi thần, vội vàng đáp: "Đã việc này có quan hệ đến chứng đạo chi lộ của đạo huynh, ta cũng không tiện trở lan, đạo huynh cứ tự nhiên đi!" "Tốt!

Viên Liệt ta nợ đạo hữu một cái nhân tình, ngày sau tất báo!" Viên Liệt nói xong câu đó, hướng về phía trước bước ra một bước, nhìn về phía Xích Khào Mã Hầu cách đó không xa, trong mắt bắn ra hai đạo kim sắc thần mang hãi người, nói: "Ngươi vì tư dục của bản thân, tàn hại vô số chúng sinh Hồng Hoang, đáng bị thiên khiển, Bản tôn há có thể tha ngươi!?" "Hừ!" Xích Khào Mã Hầu nhìn Viên Liệt, trong mắt lộ ra hung quang, đại quát: "Người tới, bớt lo chuyện bao đồng!" Hắn lại từ trên người Viên Liệt cảm nhận được khí tức của một bản nguyên Ma Viên khác, trong lòng vô đoan đoan có chút cảm giác đặc thù.

Hơn nữa, từ trên người Viên Liệt, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức vô cùng đáng sợ, nguy hiểm!

"Nghiệt súc, còn không thúc thủ chịu trói!" Viên Liệt thanh quát một tiếng, chậm rãi giơ tay phải lên, hướng về phía phương hướng Xích Khào Mã Hầu hư không chộp một cái!

"Ông!" Sát na chi gian!

Thiên địa biến sắc, phong vân kích đãng, cả phiến thiên địa đều kịch liệt dao động, một cỗ khí thế vô cùng đáng sợ lấy Viên Liệt làm trung tâm khuếch tán ra, hoành tảo ức vạn dặm!

Khí tức Chuẩn Thánh khủng bố phô thiên cái địa!

“Ông!” Nhục nhãn có thể thấy!

Cả phiến thiên địa đẩu nhiên tối sầm lại, trong hư không ngưng tụ ra một cái đại thủ già thiên tế nhật, lớn chừng ức vạn vạn trượng, uyển như diệt thế ma thần cự chưởng, muốn đem cái thế giới này trấn áp!

Chương 297

"Thúc!

Thúc!" Giữa chưởng chỉ, vô tận Địa Thủy Phong Hỏa chi khí lượn lờ, càng có từng đạo pháp tắc chi quang dũng động, thiên ti vạn lũ, tận số thùy lạc xuống!

Trong hư không, tiếng đại đạo oanh minh vang vọng không dứt, chấn động tứ hải!

Không gian phụ cận trực tiếp phá toái, yên diệt, lộ ra Hỗn Độn Hải bàng đại phía sau, phảng phất như thế giới tận thế!

Viên Liệt vừa ra tay, liền triển hiện ra thực lực khủng bố của Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Thiên địa vì đó mà run rẩy, chấn động!

Cảm thụ được cỗ khí tức khủng bố bá thiên tuyệt địa, hoành tảo tứ phương kia, khuôn mặt nhỏ nhắn của Kim Linh Thánh Mẫu không khỏi khẽ biến, gắt gao nhìn chằm chằm thân ảnh Viên Liệt, mâu quang nổi lên từng tia ba động!

Trong nguyên thần Vô Chi Kỳ truyền đến cảnh triệu kịch liệt, hồn thân cao thấp mỗi một tấc huyết nhục đều đang khẽ run rẩy, bản năng muốn đào tẩu!

Đối mặt với uy thế đáng sợ của Viên Liệt, trong lòng Vô Chi Kỳ lập tức sinh ra một cỗ cảm giác tuyệt vọng!

Sức mạnh khủng bố như vậy, tuyệt đối không thể nào đề kháng!

Do như thiên uy!

Nhưng Viên Liệt vừa ra tay, một cỗ uy thế đáng sợ đã lao lao khóa

chặt khí cơ của Vô Chi Kỳ, càng trấn áp hư không trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm, căn bản không chỗ có thể trốn!

"Hống!" Vô Chi Kỳ tê cả tâm phế hét lớn một tiếng, hào không do dự thiêu đốt tinh huyết, thi triển Chiến chi Pháp Tắc, trong cơ thể xông ra vô tận hắc sắc quang mang, khí thế trên người càng ngày càng khủng bố!

Thậm chí!

Sau lưng hắn phù hiện ra một tôn hư ảnh Ma Viên cự đại vô cùng, giống như đi ra từ trong Hỗn Độn.

Tại một khắc này, tu vi Vô Chi Kỳ lại bạo trướng một đoạn dài, đạt đến cảnh giới sơ nhập Chuẩn Thánh!

Vô Chi Kỳ mạnh mẽ huy động Tiên Thiết Côn trong tay, mang theo vô tận thần quang, hãn nhiên hướng về phía tôn đại thủ kia nện tới!

Kim Linh Thánh Mẫu thấy thế cũng không đắc không cảm thán, Vô Chi Kỳ không hổ là thiên địa dị chủng, truyền thừa bản nguyên Hỗn Độn Ma Viên, dưới tình huống liều mạng, lại có thể bạo phát ra thực lực đáng sợ bực này.

Bất quá, ở trước mặt Viên Liệt, Vô Chi Kỳ tung nhiên thi triển bí pháp liều mạng, cũng tuyệt đối không đủ nhìn!

"Oanh long long!" Nguyên khí đại thủ cùng Tiên Thiết Côn va chạm vào một chỗ, lập tức thiên địa oanh minh, bính phát ra vô tận quang cùng hỏa, thanh chấn tứ hải bát hoang.

Hỗn độn khí lưu hung dũng triệt để bao phủ phiến hư không này, khó mà nhìn rõ cảnh tượng trong đó.

Phiến khắc sau, đợi hết thảy quang mang đều tiêu tán, thân ảnh Vô Chi Kỳ đã biến mất không thấy, triệt để bị Viên Liệt trấn áp.

Sau khi trấn áp Vô Chi Kỳ, Viên Liệt phất tay áo bào, vẻ mặt phong khinh vân đạm, nhìn về phía Kim Linh Thánh Mẫu, đạm đạm cười nói: "Ân tình lần này của đạo hữu, bần đạo ghi nhớ, ngày sau tất báo." Kim Linh Thánh Mẫu nghe vậy khẽ gật đầu, cười nói: "Chỉ là cái nhấc tay mà thôi." Viên Liệt cười nói: "Đối với đạo hữu hoặc giả chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng lại quan hệ đến con đường thành đạo của tại hạ.

Việc này đã xong, đạo hữu không bằng đến phủ thượng của ta một tự thế nào?

Tại hạ cũng dễ biểu thị lòng biết ơn." Kim Linh Thánh Mẫu hơi do dự, lắc đầu nói: "Tiểu nữ tử còn có sư mệnh tại thân, chỉ sợ phải để đạo hữu thất vọng rồi." "Là ta lỗ mãng rồi!" Viên Liệt cười cười, nói: "Vậy bần đạo liền trở về, ngày khác ta định sẽ đến phủ thượng tiên tử bái phỏng!" Nói xong câu đó, Viên Liệt không hề dừng lại, thân hình lóe lên, liền hóa thành một đạo lưu quang, hướng về phía Thiên Đình độn đi!

Kim Linh Thánh Mẫu nhìn thân ảnh Viên Liệt rời đi, lại có chút thất thần.

Đại Vũ ở một bên thấy Kim Linh Thánh Mẫu ngẩn người, hơi do dự, liền mở miệng gọi: "Lão sư?" "A a..." Kim Linh Thánh Mẫu mới hồi thần lại. ...

Sau khi Vô Chi Kỳ bị thu phục, dưới sự nỗ lực của Đại Vũ, rốt cuộc đem thủy đạo lưu vực Hoàng Hà, Trường Giang một lần nữa chỉnh cải sơ thông, triệt để bình phục thủy tai hai nơi.

Trong đó có một chỗ thập phần đáng nhắc tới.

Đó là nơi Hoàng Hà Long Môn Sơn cùng Lữ Lương Sơn tương liên, địa thế cực cao, nước sông đến đây sẽ ứ tích đại lượng, dẫn đến lòng sông càng ngày càng cao, thậm chí cao hơn nhiều so với mặt đất,

thành ‘Thiên Thượng Chi Hà’, thủy hoạn thập phần tần phồn.

Đại Vũ dứt khoát hao phí thần lực, dùng Khai Sơn Phủ đem trung gian hai ngọn núi bổ ra một thủy đạo cự đại, từ đó nước Hoàng Hà từ trong xuyên qua, khuynh tả ngàn dặm!

Nơi này hai bên cao, ở giữa thấp, nãi là do búa đục ra, xa xa nhìn lại giống như một đạo môn hộ.

Vô số dòng nước bôn đằng hung dũng từ đó trùng kích xuống, thiên trường địa cửu, chậm rãi tư sinh ra đại lượng đằng long chi khí, cho nên nơi này bị hậu thế xưng là Long Môn!

Mỗi một mùa hè, sẽ có vô số lý ngư nghịch lưu mà lên, muốn vượt Long Môn, hóa thân thành rồng!

Tuy rằng tỷ lệ thành công nhỏ đến đáng thương, nhưng mỗi năm đều sẽ hình thành tràng cảnh vô số lý ngư vượt Long Môn hùng vĩ!

Một khi thành công, tắc sẽ hấp thu đằng long chi khí, thành công hóa thân thành rồng!

Cứ như vậy, ngày lại qua ngày, năm lại qua năm.

Đại Vũ cùng năng nhân dị sĩ bên người khai tịch vô số khe rãnh, sơ thông vô số dòng sông, tu kiến vô số đê bá, không ngừng vì trị thủy mà bôn ba.

Không biết hao phí thời gian bao lâu, Đại Vũ rốt cuộc triệt để bình định thiên hạ thủy hoạn!

Đại Vũ trị thủy thành công, khiến cho bách tính an cư lạc nghiệp, danh vọng trong Nhân tộc càng ngày càng lớn, thậm chí đều dần dần vượt qua Nhân tộc Cộng Chủ đương kim là Thuấn!

Thế là, Thuấn đem vị tử Nhân tộc Cộng Chủ thiền nhượng cho Đại Vũ, Đại Vũ trở thành Nhân tộc Cộng Chủ tân nhất đại!

Lúc này Đại Vũ đã năm mươi ba tuổi, lấy An Ấp làm đô thành, lập quốc hiệu là Hạ, họ Tự thị.

Đại Hạ triều trong lịch sử Nhân tộc cũng vào lúc này chính thức thành lập!

Hạ Vũ sau khi kế vị, phân phong Đan Chu tại Đường, phân phong Thương Quân tại Ngu, cải định lịch nhật là Hạ lịch, lấy tháng Dần làm tháng giêng, vẫn luôn duyên dụng đến hiện tại!

Đáng nhắc tới chính là, Hạ Vũ sau khi thành Nhân Hoàng, đại lực phát triển quốc gia, truyền bá tư tưởng gia quốc thiên hạ.

Trải qua nhiều năm phát triển, rốt cuộc sơ bộ hình thành bộ dáng của vương triều thống trị trung ương tập quyền, vương quyền hiển hiện!

Không chỉ như thế!

Đại Vũ chuyên môn phái người chế định một loạt luật pháp giới điều, dùng để quy phạm hành động của tất cả bách tính, nếu có kẻ to gan vi phạm, tắc nhất luật dựa theo luật pháp trừng xử phát lạc.

Lúc đó, có tộc trưởng của bộ lạc Cổ Việt là Phòng Phong thị, cô ngạo tự đại, thu long rất nhiều bộ lạc phụ cận, không nghe Hạ Vũ hiệu lệnh, mưu toan xưng bá một phương, tái lập tân triều!

Hạ Vũ nghe chuyện này xong, đại vi chấn nộ!

Hào không do dự, Đại Vũ phái khiển đại quân chinh thảo Phòng Phong thị, đại thắng trở về, đem hắn xử tử ngay tại đại hội Miêu Sơn.

Nếu chỉ như thế thì cũng thôi, nhưng Đại Vũ vì hiển thị địa vị thống trị của mình, đặc địa đem thi thể Phòng Phong thị bêu xác ba ngày, lập tức khiến cho người người trong lòng sợ hãi không thôi, tiến thêm một bước củng cố địa vị trung ương vương quyền!

Trừ cái đó ra, Hạ Vũ căn cứ thiên hạ địa lý đồ có được khi trị thủy trước đó, đem thiên hạ trọng tân phân chia làm Cửu Châu.

Cửu Châu phân biệt là Ký Châu, Duyện Châu, Thanh Châu, Từ Châu, Dương Châu, Kinh Châu, Dự Châu, Lương Châu, cùng với Ung Châu, thuận tiện tiến hành quản lý.

Hạ Vũ tại vị nhiều năm, làm rất nhiều chuyện có ích cho Nhân tộc phát triển, người người niệm kỳ công đức, tuy rằng đối với hắn thập phần sợ hãi, lại đồng dạng ủng đái.

Nhưng!

Chương 298

Minh minh chi trung, Đại Vũ có một loại cảm giác, công đức thủy chung chưa từng viên mãn, phảng phất còn thiếu chút gì đó!

Trăm mối vẫn không có cách giải, Đại Vũ đành phải đi thỉnh giáo lão sư Kim Linh Thánh Mẫu.

Kim Linh Thánh Mẫu thôi diễn phiến khắc xong, liền mở miệng nói: "Nhân tộc nãi là nhân vật chính của thiên địa, đương có Tam Hoàng Ngũ Đế ứng vận mà sinh, ngươi là vị cuối cùng trong Ngũ Đế, tuy rằng bình định thiên hạ thủy hoạn, công đức không nhỏ, nhưng vẫn vô pháp so sánh với mấy vị Nhân Hoàng trước đó.

Muốn công đức viên mãn, chứng đạo Nhân Hoàng, nhất định phải nghĩ biện pháp bổ toàn chút ít công đức khiếm khuyết này!" "..." Đại Vũ nghe vậy lông mày không khỏi khẽ nhíu.

Kim Linh Thánh Mẫu tuy rằng nói đơn giản, nhưng muốn kiếm lấy thiên đạo công đức, nào có đơn giản như vậy.

Sau khi trở về đô thành, Đại Vũ tư khảo thật lâu, rốt cuộc nghĩ ra một diệu kế!

Hắn hạ lệnh đại quân thu thập đại lượng tinh đồng, tại ngoài đô thành ngày đêm rèn đúc, rốt cuộc chú thành chín tôn đại đỉnh!

Cửu tôn đại đỉnh vừa thành, Đại Vũ lại dùng tiên huyết của rất nhiều Nhân tộc trong thiên hạ quán chú vào đó, làm vật tế đỉnh!

Dùng để trấn áp Nhân tộc Cửu Châu, định đỉnh thiên hạ, dùng cái này bảo đảm Nhân tộc khí vận bất suy!

"Oanh long long!" Cửu Đỉnh chú thành trong nháy mắt, trên cửu thiên vang lên tiếng sấm rền cuồn cuộn, trời giáng vô biên công đức

chi lực, toàn bộ đi vào trong cơ thể Đại Vũ!

Rốt cuộc!

Đại Vũ công đức viên mãn, so với bốn vị đế trước trong Ngũ Đế chỉ nhiều không ít, Nhân Hoàng chi lộ viên mãn!

Không bao lâu, Đại Vũ tuyên bố muốn thoái vị quy ẩn, bắt đầu tìm kiếm người thích hợp tiếp thế vị trí tại nhân gian.

Bất quá Đại Vũ tại các châu thiên hạ khảo sát hồi lâu, cũng không tìm được người đặc biệt thích hợp, phản đảo là con trai Khải của hắn những năm này biểu hiện ra thiên phú siêu quần bạt tụy, pha hữu hiền năng, ngược lại là nhân tuyển trị lý Nhân tộc tốt nhất.

Vì thế, Đại Vũ bản lấy nguyên tắc cử hiền không tránh người thân, dưới sự ủng hộ của một đám đại thần tộc lão, đem vị trí Nhân Hoàng của mình truyền cho con trai Khải!

Khải sau khi kế vị, đại lực phát triển nông nghiệp, cổ vũ sinh sản, giảm nhẹ phú thuế đối với bách tính, biểu hiện ra đầy đủ tài trí cùng hiền năng.

Đồng dạng là một vị quân chủ thập phần hiền minh!

Tối vi trọng yếu là!

Hạ Khải cải biến thiền nhượng hiền năng chế của vương triều nguyên thủy, khai sáng tiên hà thế tập chế duyên dụng ngàn vạn năm.

Từ đây về sau, từ quốc thiên hạ biến thành gia thiên hạ.

Đồng thời, Hạ Khải tổ kiến đại lượng quân đội, tu kiến đại lượng thành trì, chế định hình pháp nghiêm khắc!

Lúc này, Chư Thánh cũng ý thức được Hồng Hoang chi sở dĩ sẽ không ngừng có lượng kiếp xuất hiện, là bởi vì tu sĩ trong thiên địa quá nhiều, tạo thành phụ đam quá nặng đối với Hồng Hoang thiên địa!

Vì cải thiện tình trạng này, dưới sự thôi động của các đại Thánh Nhân, vô số tiên linh đều lập túc tiên sơn phúc địa, viễn ly nhân gian thành quách, cũng rất ít hiện thế tại nhân gian.

Dần dần, trong nhân gian ít có tiên linh xuất hiện, tiên linh chậm rãi biến thành nhân vật mà Nhân tộc hướng tới trong miệng truyền thuyết!

Tiên tích bất khả tầm!

Khải trị lý Hạ triều, đồng thời cũng có những bộ lạc thân xử nơi xa xôi không phục Hạ triều quản giáo, thậm chí có ý phản loạn.

Khải dứt khoát đem những bộ lạc này toàn bộ tiêu diệt, đem tộc nhân toàn bộ bắt lại, coi như nô lệ sử dụng!

Nô lệ chế vương triều Hạ triều theo ý nghĩa chân chính trong lịch sử Nhân tộc bắt đầu chính thức kiến lập.

Trước đó tuy rằng cũng có Nhân tộc vương triều kiến lập, nhưng trên thực tế Nhân Hoàng chỉ tương đương với lãnh tụ, không phải đế vương chân chính.

Mãi cho đến trong tay Khải, mới chính thức mở ra đế chế chuyên quyền chân chính!

Thần Châu đại địa từ đó về sau được thống xưng là An Lạc! ...

Tam Hoàng Ngũ Đế toàn bộ quy vị, Nhân tộc phát triển rốt cuộc đạt đến một cái đỉnh phong, rất nhiều Thánh Nhân chiếm cứ Nhân tộc khí vận, có thể nói là cả nhà cùng vui!

Trong Hồng Hoang, rốt cuộc lại khó được tiến vào một đoạn thời kỳ hòa bình phát triển, sinh cơ bừng bừng!

Vô số năm tháng cứ như vậy chậm rãi trôi qua!

Bánh xe lịch sử cuồn cuộn hướng về phía trước!

Nhưng!

Mưu hoa giữa các Thánh Nhân sẽ không có phiến khắc đình chỉ!

Tây Phương đại địa, trong Tu Di Sơn.

Dưới Bồ Đề Thụ, một vũng kim sắc công đức trì thủy, trong đó lưu thẳng vô tận dòng nước, toàn bộ đều là do công đức chi lực sở hóa, hách nhiên chính là Bát Bảo Công Đức Trì của Tây Phương!

Đang có hai tên đạo nhân ngồi xếp bằng bên cạnh hồ nước, đều làm niêm hoa chi tướng!

Một khắc nào đó, Chuẩn Đề hốt nhiên mở hai mắt ra, trong con ngươi tựa hồ có vũ trụ đại thiên, hoàn vũ vị lai, ngón tay khẽ động, lập tức thôi toán, trên mặt hốt nhiên lộ ra một tia hỉ sắc!

"Sư huynh, cơ duyên của Tây Phương ta!" Chuẩn Đề vẻ mặt hoan hỉ nói: "Thời điểm Tây Phương ta quật khởi, chính là lúc này!" Dưới Bồ Đề Thụ, Tây Phương nhị vị tôn giả ngồi đối diện.

Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề đối diện, có chút nghi hoặc nói: "Ý của sư đệ là?" Chuẩn Đề ha ha cười nói: "Sư huynh, nếu ta thôi toán không sai, sau Tam Hoàng Ngũ Đế, sẽ có lượng kiếp mới ứng vận nhi sinh, đây chính là cơ hội của chúng ta!" "..." Tiếp Dẫn những năm này một lòng một dạ đều trầm tẩm trong tu luyện, lúc này vẫn có chút không minh bạch.

Chuẩn Đề nghe vậy thở dài một tiếng, nói: "Sư huynh, còn không minh bạch sao?!

Nếu lượng kiếp tiếp theo lại mở ra, ta có loại dự cảm, Thánh Nhân chúng ta, bao quát cả vị kia của Thiên Đình đều sẽ bị cuốn vào trong đó, đến lúc đó lấy tính tử của Thiên Đế tuyệt đối không chịu thiệt thòi nửa điểm!

Đến lúc đó, vì kháng hành Thiên Đế, chỉ bằng vào sức mạnh của

Tam Thanh là không đủ!

Bọn hắn tất nhiên sẽ cầu đến Tây Phương ta!" "Lời tuy nói như thế, bất quá một hồi lượng kiếp tiếp theo, ai biết sẽ là khi nào..." Tiếp Dẫn nghe vậy không khỏi thở dài nói.

"Sư huynh yên tâm, chúng ta an tâm chờ đợi là được!" Chuẩn Đề hắc hắc cười nói: "Chỉ cần Tam Thanh có cầu ở chúng ta, việc này liền dễ làm..." ...

Cùng lúc đó.

Thiên Giới, Đại La Thiên.

Trong Thiên Đế Tiên Phủ, Tử Vi ngồi xếp bằng trên vân sàng, trên người có vô cùng pháp tắc chi quang lượn lờ, vô tận đại đạo trật tự thần liên xoay chuyển, đem thân ảnh hắn củng vệ trong đó, uyển như thần tử củng vệ đế hoàng!

Hung dũng hoàng đạo long khí sôi trào, Đế Đạo Pháp Tắc do như thực chất, tại trên người Tử Vi ẩn ẩn ước ước hình thành bộ dáng một con Cửu Trảo Kim Long, uyển như chân thực.

Khí tức trên người Tử Vi do như vĩnh hằng, bất hủ bất diệt, một cỗ tiêu dao hỗn nguyên khí tức hoành khóa vạn cổ, tẩm nhiễm vô tận tuế nguyệt thời không!

Quá khứ, hiện tại, tương lai!

Toàn bộ đều lạc ấn hạ ngân tích của Thiên Đế!

Như ngày nay Tử Vi tuy rằng y cựu dừng lại tại cấp độ Hỗn Nguyên đệ thất trọng thiên, nhưng vô luận là độ hồn hậu của pháp lực, hay là cảm ngộ đối với pháp tắc đều so với nguyên lai thâm hậu hơn quá nhiều!

Chương 299

Cự ly Hỗn Nguyên bát trọng thiên cũng không xa!

Đây là dưới tình huống Tử Vi thi triển Đại Mộng Vạn Cổ Chi Thuật tịnh chưa hồi quỹ.

Không khó tưởng tượng, một khi Tử Vi thi triển bí thuật, đem tu hành, cảm ngộ của thiên vạn thế trong vô số tuế nguyệt dĩ lai dung hợp vào một thân, bản thân tu vi sẽ bạo trướng đến cảnh giới bực nào!

Một khắc nào đó, Tử Vi hốt nhiên mở hai mắt ra, tựa hồ tâm hữu cảm ứng, hốt nhiên thi triển Tử Vi Đấu Số, kết hợp thiên cung tinh tượng, vận mệnh trường hà, bắt đầu thôi diễn.

Không tiêu phiến khắc, trên mặt Tử Vi liền lộ ra một tia tiếu ý, đạm đạm nói: "Tam Hoàng Ngũ Đế xuất thế, Nhân tộc phát triển nhiều năm như vậy, cũng đến lúc lôi kéo Chư Thánh nhập kiếp!" Phong Thần Lượng Kiếp!

Thời điểm bắt đầu!

Kiến lập Thiên Đình, quản hạt tam giới chúng sinh, tự nhiên muốn đem Chư Thánh đồng dạng nạp nhập vào hệ thống quản lý, Phong Thần Lượng Kiếp chính là một cơ hội cực tốt!

Thậm chí!

Sự quan hệ đến đại đạo chi lộ tương lai của hắn!

Tâm niệm đến đây, Tử Vi liền đứng dậy, cất bước hướng về phía ngoài điện đi đến.

Ba người Nữ Oa, Hậu Thổ cùng Tây Vương Mẫu đang du ngoạn trong viện hốt nhiên cảm ứng được khí tức của Tử Vi, đều tề xoát

xoát quay đầu lại, đôi mắt đẹp gắt gao nhìn chằm chằm Tử Vi!

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn trước lộ ra vẻ khó tin, toàn tức là vô cùng hoan hỉ!

"Phu quân!" "Phu quân, chàng rốt cuộc đã xuất quan!" "Phu quân, bế quan nhiều năm như vậy, thiếp thân nhớ chàng muốn chết!" Ba nữ phảng phất như tiểu nữ hài, trong nháy mắt phi phác vào trong lòng Tử Vi, đều vẻ mặt kích động nhìn hắn.

Tử Vi nhưng là cái tu luyện cuồng nhân, sau khi thành Thiên Đế, tuy rằng đặc địa rút ra không ít thời gian bồi ba người các nàng, nhưng dù sao thời gian như vậy cũng quá ít.

Lần này Tử Vi vừa bế quan lại là mấy vạn năm, để cho các nàng hảo sinh tịch mịch.

Đáng nhắc tới chính là, Tây Vương Mẫu nguyên bản tu hành tại biệt viện Bồng Lai Tiên Phủ trên đảo Đại Dư, bản thân tu vi đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Cự ly đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh, chỉ kém một cái khế cơ cuối cùng!

Một điểm khế cơ này vãng vãng là khả ngộ bất khả cầu, đan đan dựa vào khổ tu là vô dụng, thế là nàng dứt khoát phản hồi Thiên Đình.

Giờ phút này nhìn thấy phu quân ngày nhớ đêm mong, càng kích động đến khó mà kềm chế.

Tử Vi nhéo nhéo trên mặt ba nữ, cười nói: "Đều tại ta, một lòng tu luyện, lại không có cố cập cảm thụ của các nàng." Nào ngờ, ba nữ nghe vậy lại tề tề lắc đầu, cười nói: "Phu quân ngàn vạn lần đừng nói như vậy, nếu không phải vì cái Thiên Đình này, phu quân cũng không cần lao lụy như thế." "Không sai, mấy vị Thánh Nhân kia hổ thị đam đam, muốn xé nát thế lực của phu quân!" Tây Vương Mẫu nói:

“Thiếp thân chỉ hận tu vi quá thấp, không thể giúp đỡ việc gì cho phu quân!” “Yên tâm, ta lần này tham ngộ cũng không sai biệt lắm, Đại Mộng Vạn Cổ, hóa thân đại thiên, lấy vạn thế tu hành đổi lấy vô tận cảm ngộ!” Tử Vi cười nói: “Tiếp theo, sẽ có thời gian bồi bồi các nàng!” “Thật sao?” Ba nữ nghe Tử Vi nói, hai mắt đều sáng lên, không khỏi hoan hô nói: “Thật tốt quá!” Hậu Thổ càng là khẽ cắn răng, bàn tay nhỏ vãn trụ cánh tay Tử Vi, đỏ mặt nói: “Phu quân, vậy có thể hay không giúp ta một việc a!” “Việc gì?” Tử Vi nghe vậy không khỏi có chút nghi hoặc.

Hậu Thổ lại nhón chân nhỏ, ghé vào bên tai Tử Vi nói nhỏ vài câu, sắc mặt càng phát ra hồng nhuận, uyển như muốn chảy ra máu, căn bản không dám nhìn Tử Vi.

Tử Vi cũng có chút bị kinh ngạc, không nghĩ tới nhiều năm không gặp, yêu cầu của Hậu Thổ cư nhiên là cái này.

Bất quá ngẫm lại cũng bình thường, bản nguyên Hậu Thổ nãi là Vu tộc, tuy rằng trải qua thiên đạo công đức chi lực chuyển hóa, không tính là Vu tộc chi thân thuần túy.

Nhưng ở một số phương diện, so với tiên linh bình thường thì mãnh liệt hơn không ít.

Tỉ mỉ nghĩ lại, những năm này bế quan, cũng đích xác là vắng vẻ các nàng.

Nghĩ tới đây, Tử Vi liền ngẩng đầu nhìn về phía trước, lại thấy Nữ Oa và Tây Vương Mẫu đồng dạng vẻ mặt vừa thẹn thùng vừa mong đợi nhìn về phía hắn.

“A...” Tử Vi thấy thế, trong lòng hốt nhiên sinh ra vài phần dự cảm không tốt.

Quả bất kỳ nhiên, trong nụ cười vừa thẹn thùng vừa mong đợi của

Nữ Oa, Tử Vi bị một trái một phải củng vệ, đi vào trong nội thất.

Trong đó nhiều chỗ mỹ diệu, thực không đủ để nói với người ngoài!

Thiên Đế tiên hương, diệu âm trận trận, liêu nhân tâm huyền.

Trăm năm sau.

Một chiếc Thiên Đế ngọc liễn mới từ trong Đại La Thiên bay ra, chung quanh có huyền quang lượn lờ không dứt, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều, hướng về phía Hỗn Độn thâm xử bay đi!

Trong ngọc liễn, tự nhiên chính là Tử Vi!

Hỗn Độn vô tận, mang mang không biết rộng lớn cỡ nào!

Trong đó tràn ngập không biết cùng nguy hiểm.

Đại La Kim Tiên cũng có khả năng sẽ mê thất trong đó, cho nên bình thường rất ít có người ở, chỉ có vô số hỗn độn khí lưu không ngừng dũng động, phảng phất như tử hải!

Nhưng ngày hôm nay, lại có một chiếc ngọc liễn đánh vỡ phần bình tĩnh này!

Không sai!

Lần này Tử Vi chủ động đi tới Hỗn Độn, chính là vì tìm kiếm Hồng Quân, thương nghị chuyện Phong Thần Lượng Kiếp tiếp theo!

Hiện nay cự ly Tam Hoàng Ngũ Đế đã qua rất nhiều năm, tính toán thời gian, Phong Thần Lượng Kiếp cũng nên mở ra!

Lấy thông thiên tu vi của Tử Vi như bây giờ, tịnh không có phi độn bao lâu, liền cảm giác được một cỗ khí cơ phận ngoại thần bí, u u miểu miểu, huyền chi lại huyền, trong lòng lập tức vui vẻ!

Phải biết rằng bình thường nếu không có Hồng Quân triệu hoán,

Chư Thánh cũng vô pháp tìm kiếm vị trí Tử Tiêu Cung, dù sao Tử Tiêu Cung phiêu hốt bất định, tung tích khó tìm.

Nhưng Tử Vi hiện nay là tu vi bực nào, đó là hào không tranh nghị Hồng Hoang đệ nhất!

Thủ đoạn ẩn nặc Tử Tiêu Cung của Hồng Quân, ở trước mặt hắn không tính là cao minh bao nhiêu!

Chỉ cần thoáng thi dĩ thôi diễn, liền rất nhanh có thể phát hiện vị trí Tử Tiêu Cung.

Cũng tại lúc này, minh minh trung hốt nhiên truyền đến một tia khiên dẫn vô hình vô trạng, giữa Tử Vi và Tử Tiêu Cung sinh ra một tia cảm ứng.

"Hồng Quân?" Tử Vi cảm thụ được cỗ khí cơ kia, không khỏi lẩm bẩm tự ngữ.

Rất nhanh!

Hỗn Độn Hải trước mắt bị tách ra, vô cùng tử sắc huyền quang từ cực xa bạo phát, Tử Vi liền nhìn thấy Tử Tiêu Cung sừng sững tại Hỗn Độn thâm xử.

Chỉ thấy!

Trong vô biên Hỗn Độn, một tòa cung điện hạo đại nguy nhiên bằng hư mà đứng, tản phát ra quang huy vĩnh hằng bất diệt!

Một cỗ khí tức siêu thoát tuyên cổ phô triển ra, uyển như mặt trời, chiếu rọi vô tận Hỗn Độn Hải phụ cận!

Bộ dáng kia... phảng phất từ xưa đến nay, vẫn luôn sừng sững ở đó!

Tử tiêu chi khí lưu thảng, hóa thành vô số tiên bộc lưu quang, tung hoành phi lược, đem phương viên ngàn vạn dặm biến thành một phiến

tử sắc hải dương, phảng phất vô thượng thần quốc.

Tử Vi tâm niệm nhất động, nháy mắt hoành khóa vô tận Hỗn Độn, đi tới trên bạch ngọc quảng trường trước điện!

Ngước mắt nhìn về phía trước, đại môn Tử Tiêu Cung đã sớm mở ra, tựa hồ Hồng Quân đã sớm dự liệu được hắn sẽ đến!

Chương 300

Tử Vi đối với chuyện này hào không kinh ngạc, nhấc chân liền bước vào trong Tử Tiêu Cung.

"Oanh long!" Theo Hạo Thiên (Tử Vi) đi vào trong Tử Tiêu Cung, đại môn sau lưng oanh nhiên một tiếng tự động đóng lại!

Tử Vi đi vào trong đại điện, nhìn Hồng Quân ngồi trên cao đài, tựa hồ đã chờ đợi đã lâu, trong ánh mắt quang mang lóe lên, liền mở miệng nói: "Gặp qua đạo hữu, không biết đạo hữu dạo này thế nào?" Nhưng hắn lại đang âm thầm quan sát trạng thái của Hồng Quân.

Dù sao, Hồng Quân sau khi thân hợp Thiên Đạo, bản ngã ý thức bị Thiên Đạo trấn áp, đại đa số thời gian đều là Thiên Đạo khôi lỗi, phi là Hồng Quân!

Tối thiểu trước khi cùng Hồng Quân giao đàm, muốn làm rõ ràng trạng thái của Hồng Quân!

Rốt cuộc đang nói chuyện cùng là Thiên Đạo, hay là Hồng Quân!

"Không cần đa lễ!" Hồng Quân nhìn Tử Vi phía dưới, trong một đôi con ngươi thương lão khẽ lóe lên một tia quang mang, khóe miệng lộ ra một tia tiếu dung, mở miệng nói: "Đạo hữu không cần lo lắng, Thiên Đạo tuy rằng vô thời vô khắc không muốn trấn áp lão đạo ta, nhưng trải qua Vu Yêu lượng kiếp, lão đạo ta tổng có thể bảo trì một tia thần trí!" "Nguyên lai như thế!" Tử Vi lại thi lễ một cái, mới tại bồ đoàn bên cạnh vân sàng ngồi xuống, ánh mắt nhìn về phía Hồng Quân trên vân sàng, nói: "Đạo hữu muốn thoát khỏi đại nạn này, chỉ sợ khó như lên trời!" "Không sai!" Hồng Quân diệc gật đầu, pha vi cảm khái nói: "Theo Hồng Hoang thế giới phát triển, hoàn thiện, sức mạnh của Thiên Đạo sẽ càng ngày càng mạnh, độ khó để lão đạo muốn thoát

thân sẽ tăng trưởng gấp bội!

Tuy rằng đạo hạnh của lão đạo ta những năm này cũng đang trong quá trình tinh tiến, nhưng cũng xa xa vô pháp so sánh cùng Thiên Đạo!" Tử Vi nghe vậy thâm biểu tán đồng nói: "Đạo hữu nói không sai.

Bất quá đạo hữu yên tâm, lượng kiếp vừa đến, chính là cơ hội để đạo hữu thoát khốn." Nói đến đây, Tử Vi hơi dừng lại, nói: "Không biết đạo hữu có phát hiện hay không, trong Hồng Hoang, Ma Đạo tựa hồ có dấu hiệu tái hưng?" "A, có việc này?" Hồng Quân nghe Tử Vi nói, không khỏi đại cảm giật mình.

"Ta hôm nay lúc tu hành, cảm ứng được khí tức Ma Đạo biến hóa..." Tử Vi một năm một mười đem chuyện Thiên Ma Ba Tuần xuất hiện, cùng với thôi trắc La Hầu khả năng chưa chết sai trắc nói ra.

"Ai, không nghĩ tới La Hầu lại có thủ đoạn như vậy!" Nghe xong Tử Vi tự thuật, Hồng Quân cũng thở dài nói: "Lão đạo đương sơ cũng có sở hoài nghi, La Hầu nãi là Ma Đạo cự kình, bại bởi lão đạo ta, nhưng tự bạo cũng quá dứt khoát một chút!

Tác vi như vậy, xác thực có chút không hợp với hành sự phong cách của hắn.

Chỉ bất quá đương sơ lão đạo ta tao thụ Tây Phương khí vận phản phệ, gấp gáp chứng đạo, liền không để ý việc này, không nghĩ tới trong đó thật sự có kỳ lạ!

Lão đạo ta sớm nên nghĩ tới!" Trong Tử Tiêu Cung.

Tử Vi hơi trầm ngâm một lát, mở miệng nói: "La Hầu tuy rằng chưa chết, nhưng tu vi cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua ta!

Bất kể hắn rốt cuộc có mưu tính gì, ta tiếp lấy là được!" Nói ra câu này đồng thời, trên thân Tử Vi tràn ngập một cỗ khí thế duy ngã

độc tôn, vô địch thiên hạ!

Hồng Quân nhịn không được cũng bị niềm tin vô địch này của Tử Vi hấp dẫn, ánh mắt hơi lóe lên, nhưng trong lòng lại âm thầm thở dài một tiếng.

Nếu năm đó hắn cũng có đạo niệm như Tử Vi, chưa biết chừng cũng sẽ không rơi vào cảnh ngộ như ngày hôm nay!

Nhưng sự đã đến nước này, nghĩ nhiều hơn nữa cũng không có nửa điểm tác dụng.

Đè xuống suy nghĩ trong lòng, Hồng Quân mở miệng nói: "Đã là như thế, lão đạo liền cũng nói cho đạo hữu một cái bí mật!" "A?

Bí mật?!" Tử Vi nghe Hồng Quân nói như vậy, lập tức cảm thấy hi kỳ, trên mặt lộ ra vài phần thần sắc cảm hứng thú.

Phổ thiên chi hạ, trong hoàn vũ, có thể được Hồng Quân Lão Tổ xưng là bí mật, tuyệt đối là đại sự kinh thiên động địa, khấp quỷ thần!

Hồng Quân thần sắc ngưng trọng nhìn Tử Vi, mở miệng nói: "Ta và ngươi đều là đại năng cấp bậc Hỗn Nguyên, sớm đã quán thông quá khứ hiện tại vị lai, trong một cái búng tay độ ngàn vạn kiếp, vĩnh hằng sát na bất quá chỉ tùy tâm động niệm, đạo hữu nói ta nói có đúng hay không?" "Không sai!" Tử Vi gật đầu nói: "Hỗn Nguyên đại năng, khác biệt với tiên linh bình thường.

Chư thiên vạn giới, vô tận thời không, trong đại thiên hoàn vũ, đều có thần ý của ta tồn tại, có thể xưng là bất tử bất diệt!

Thế gian sinh linh, phàm là có một người tụng niệm tên thật, liền tương đương với có cơ hội Hỗn Nguyên!

Có vô hạn khả năng!" Hồng Quân lại nói: "Đạo hữu nói rất đúng, nhưng đạo hữu có hay không ở trong đó phát hiện có chỗ dị thường?" "Chỗ dị thường?" Tử Vi nghe vậy lông mày nhíu lại.

Hồng Quân nói: "Theo lý mà nói, Hỗn Nguyên như chúng ta, sớm đã siêu thoát thời gian, lẽ ra có thể tùy ý thay đổi quá khứ vị lai, hoặc là tùy ý cắt đứt, kéo dài, chôn vùi thời gian, thay đổi tuyến thế giới!

Thế nhưng ta ngoại trừ bất tử bất diệt, pháp lực thao thiên ra, muốn thay đổi quá khứ vị lai lại vô cùng khó khăn, thậm chí có thể nói là làm không được, đây là vì sao?" "....." Trong mắt Tử Vi lộ ra hai đạo tinh mang, nói: "Việc này, không dối gạt đạo hữu, ta cũng có sở sát giác!

Bất quá ta lúc trước cho rằng hoặc là do Hồng Hoang thế giới đặc thù cũng chưa biết chừng.

Chẳng lẽ trong đó có bí mật gì không muốn người biết hay sao?" Hồng Quân thở dài nói: "Hẳn là đạo hữu đã sớm biết, lão đạo ta chính là Khúc Thiện Ma Thần trong ba ngàn Ma Thần ngày xưa chuyển sinh vào Hồng Hoang, đoạt xá Khai Thiên Nhất Khí hóa thân thành Hồng Quân Lão Tổ, bởi vậy đối với Hỗn Độn có nhiều kiến văn." "Hỗn Độn mênh mang, không có cùng tận!

Trong đó phân bố lớn lớn nhỏ nhỏ các thế giới Hỗn Độn, đại đa số đều là thiên nhiên đản sinh, trong đó tự nhiên có vô số sinh linh!

Giống như Hồng Hoang thế giới, là do sinh linh khai tịch ra, chính là cực ít số!

Ngày xưa Bàn Cổ hầu như chém tận ba ngàn Ma Thần, khai tịch Hồng Hoang là vì cái gì?" Hồng Quân nhìn về phía Tử Vi. "Tự nhiên là vì chứng đắc Đại Đạo!" Tử Vi theo bản năng mở miệng nói. "Không sai!" Hồng Quân nói: "Ngày xưa Bàn Cổ tu vi Thiên Đạo Cảnh viên mãn, cự ly Đại Đạo Cảnh chỉ kém một bước cuối cùng!

Nhưng muốn chứng đắc Đại Đạo Cảnh gian nan bực nào, nhất định phải đi ra con đường Đại Đạo độc nhất vô nhị!" "Căn cứ bần đạo suy đoán, muốn chứng đắc Đại Đạo Cảnh, duy có hai loại biện

pháp!

Kỳ nhất, chính là đem một trong vạn đạo trong Hỗn Độn mênh mang hoàn toàn chưởng khống, trở thành Đạo Quả duy nhất trong vũ trụ, tự nhiên thành Đại Đạo!

Nhưng con đường này cực khó, ví như Đế Tuấn ngày xưa, nãi chứng đắc Thái Dương Hỗn Nguyên Đạo Quả, nếu tu hành đến cuối cùng, liền có thể thành Vũ Trụ Chi Dương, chúa tể mặt trời!" "Thế gian hết thảy một mặt của 'Dương', vô luận Huyền Dương, Thiếu Dương, Thái Dương...

đều là hình chiếu sức mạnh của hắn!

Đó chính là Đại Đạo Cảnh!

Nguồn gốc sức mạnh của Vũ Trụ Chi Dương.

Nhưng muốn tu hành thành Vũ Trụ Chi Dương, nhất định phải đem tất cả tiên linh ngưng tụ Thái Dương Đạo Quả trong Hỗn Độn giết sạch, khiến cho bản nguyên cường đại đến trình độ nhất định, đem 'kỷ tâm' (tâm mình) cùng 'Đại Đạo tâm' tương hợp!

Trong quá trình này, phàm là tiên linh tu hành đạo này đều sẽ có cảm ứng, tương hỗ chém giết lẫn nhau, người thắng lợi cuối cùng, mới có một tia khả năng dung hợp bản nguyên Vũ Trụ Chi Dương, chứng đắc Đại Đạo!" "Ngoại trừ cách đó ra!

Còn có một con đường độc đáo khác, đó là Thế Giới Chi Đạo!

Thế Giới Chi Đạo cũng không cần đem bản nguyên cùng Đại Đạo bản nguyên dung hợp, sức mạnh hoàn toàn bắt nguồn từ tự thân, cho nên dưới tình huống cùng cấp tu vi, so với tiên linh khác càng thêm cường đại!

Nhưng con đường này càng khó như lên trời!

Trong Hỗn Độn, tiên linh đi con đường này, chỉ sợ ức vạn trong vạn không có một!" "Ngày xưa Bàn Cổ bổ ra Hỗn Độn, chém giết ba ngàn Ma Thần, diễn hóa ra Hồng Hoang thế giới, muốn quan sát thế giới sinh diệt biến hóa, sau đó thành tựu Thế Giới Đại Đạo Cảnh!

Mà bây giờ... chính là kỷ nguyên thứ chín của Bàn Cổ!

Chín là số cực hạn, phàm sự đều không có khả năng vô hạn tiến hành tiếp, nếu lần này Bàn Cổ không thể thành công, liền sẽ triệt để vẫn lạc!" "Chờ một chút.....

Đợi chút....." Một hơi nghe Hồng Quân nói nhiều bí văn Hỗn Độn như vậy, cho dù lấy kiến thức của Tử Vi đều có chút tiêu hóa không nổi.

Thực sự là lượng tin tức trong đó quá lớn!

Đầu tiên!

Chính là trong Hỗn Độn có vô số thế giới Hỗn Độn, Hồng Hoang thế giới cũng không phải là tồn tại đặc thù duy nhất!

Điểm này, trong lòng Tử Vi kỳ thật có sở sai trắc, ngược lại cũng không nói lên được quá mức kinh ngạc!

Duy nhất có chút đặc thù, là Hồng Hoang thế giới do nhân tạo khai tịch; các thế giới Hỗn Độn khác đều là tự nhiên sinh thành!

Thứ hai!

Chương 301

Hai loại pháp môn chứng đắc Đại Đạo trong miệng Hồng Quân!

Một loại là trở thành hóa thân của một loại sức mạnh nào đó trong vũ trụ, một loại chính là Thế Giới Chi Đạo, cũng đều cùng Tử Vi lúc trước suy đoán không sai biệt lắm!

Đương nhiên, có một điểm Hồng Quân không nói, một khi trên một con đường nào đó có người thành tựu Đại Đạo, như vậy người tu luyện đạo này về sau, liền rốt cuộc không còn nửa điểm hy vọng chứng đắc Đại Đạo!

Tương đương với triệt để phá hỏng con đường này!

Đại Đạo duy nhất!

Tiên linh còn lại, dù cho tu vi có cao hơn nữa, cũng tối đa là Thiên Đạo Cảnh đỉnh phong mà thôi.

Đổi câu nói khác, sử dụng chính là quyền hành do chúa tể Đại Đạo Cảnh phú dư!

Sinh sát quyền đoạt, đều ở trong một ý niệm!

Đương nhiên!

Nếu như hai điểm trước chỉ làm cho Tử Vi lược lược có chút kinh ngạc, thì sự kiện cuối cùng, thật sự chấn kinh Tử Vi! "Kỷ nguyên thứ chín của Bàn Cổ?

Đạo hữu lời này rốt cuộc là có ý gì?" Tử Vi thần sắc khó có thể bình tĩnh, hô hấp đều có chút hơi dồn dập.

Nhiêu là bao nhiêu năm dưỡng thành tâm tính trầm ổn, giờ phút này cũng khó có thể bình tĩnh, trong lòng dần dần có một cái suy đoán

to gan, lại cơ hồ khó có thể tin. "Bàn Cổ khai thiên tích địa, cũng không phải là lần đầu tiên, mà là lần thứ chín rồi!" Hồng Quân nhìn Tử Vi vẻ mặt chấn kinh, tựa hồ đối với phản ứng này sớm có sở dự liệu. "Làm sao có thể?.....

Sao ngươi biết được là lần thứ chín khai thiên tích địa?" Tử Vi kinh ngạc nói.

Hồng Quân nói: "Bản tôn lão đạo chính là Khúc Thiện Ma Thần, liên thông âm cùng dương, sinh cùng tử, có thể nhập quá khứ vị lai, có một thiên sinh thần thông, tên gọi Truyền Độ Thiên Tâm!

Nhờ vào thần thông này, ngã mới có thể tại thời điểm Hồng Hoang phá diệt, xoay chuyển quá khứ vị lai, ở trong vạn thiên đại đạo bảo lưu lại một tia bản ngã ý thức!

Việc này, ngay cả Bàn Cổ cũng không biết hiểu.

Hỗn Độn phụ cận Hồng Hoang bị sức mạnh của Bàn Cổ ảnh hưởng, hóa thành một mảnh tồn tại tương tự như lồng giam!

Hồng Hoang thế giới diễn hóa, sau Vô Lượng Lượng Kiếp, thế giới sụp đổ, tất cả hết thảy đều sẽ phản bản quy nguyên, trở lại trước khi thế giới khai tịch, phảng phất như một cái luân hồi!

Đến nay, đã thất bại tám lần, đây là lần thứ chín!

Chỉ tiếc lão đạo tu vi thấp kém, tám lần trước đều chưa thể tránh thoát Thiên Đạo, không ngừng bị kéo vào trong thế giới luân hồi!" "Nhưng!

Đại Đạo phía dưới, phàm sự đều có cực hạn, chín là số cực, nếu lần này Bàn Cổ không thể thành công, hắn sẽ triệt để vẫn lạc.

Đến lúc đó ngã và ngươi, cùng hết thảy sinh linh đản sinh tại Hồng Hoang thế giới, đều sẽ theo đó táng diệt!" "Lại có bực này sự tình?" Tử Vi nghe vậy nhịn không được kinh sà nói: "Ngã chứng đạo

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nãi ỷ vào chính mình sức mạnh, cũng sẽ bị táng diệt?" Hồng Quân khẽ thở dài, nói: "Phàm là sinh linh sinh ra từ trong Hồng Hoang, trong Nguyên Thần đều có ấn ký Bàn Cổ!

Giới thì thế giới hủy diệt, ấn ký phá toái, tự nhiên sẽ thân tử đạo tiêu!" "Bàn Cổ ấn ký....." Nghe Hồng Quân nói, trong lòng Tử Vi vừa may mắn, lại vừa phát mao!

May mắn là, hắn nãi xuyên việt giả, thần hồn cũng không phải đản sinh trong Hồng Hoang!

Bất quá cũng có khả năng, dù sao Trái Đất kiếp trước cùng thần thoại Hồng Hoang bực nào tương tự, không chừng là hồn phách tàn tồn từ mấy cái kỷ nguyên trước, bị Đại Đạo ném vào trong kỷ nguyên này.

Khiến hắn phát mao chính là, đám đại thần thông giả này quả nhiên nguyên một đám đều lão mưu thâm toán, tâm tư đáng sợ tới cực điểm!

Sau lưng tính kế cùng đánh cờ, vô số sinh linh đều bị che tại trong lồng!

Không chút nào khoa trương mà nói.

Bàn Cổ chứng đạo chi kiếp, chính là vô lượng chúng sinh kiếp!

Một khi Bàn Cổ lần thứ chín chứng đạo thất bại, liền sẽ kéo theo vô tận chúng sinh chôn cùng!

Tử Vi thần sắc hơi biến hóa, trong lòng lập tức chuyển qua vô số ý niệm, nói: "Việc này, ngoại trừ đạo hữu, còn có người nào khác biết được?" Hồng Quân thần sắc khẽ động, lược lược trầm ngâm một phen, nói: "Hoặc là.....

Dương Mi Lão Tổ biết được!

Dương Mi người này, tu vi thâm bất khả trắc, ngày xưa lão đạo ta liền không phải đối thủ của hắn, bây giờ không biết đã đi nơi nào." "Dương Mi Lão Tổ....." Tử Vi mi đầu nhíu lại, bỗng nhiên hiểu ra một điểm.

Tương tự Dương Mi Lão Tổ, Thời Thần Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ... các Hỗn Độn Ma Thần này, trong Nguyên Thần cũng không có Bàn Cổ ấn ký, theo lý mà nói không chịu ảnh hưởng.

Đương nhiên, Hồng Quân Lão Tổ ngoại trừ, hắn thân hợp Thiên Đạo, khẳng định đào thoát không ra được.

Bất quá, làm cho hắn tò mò là, Hồng Quân Lão Tổ đã biết được việc này, vậy vì sao không sớm rời đi cái nơi thị phi này ni?

Hoặc là nhìn ra ý nghĩ trong lòng Tử Vi, Hồng Quân không khỏi cười khổ nói: "Đạo hữu có lẽ xem nhẹ bản sự của Bàn Cổ.

Ngày xưa trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, duy có Bàn Cổ là Thiên Đạo Cảnh đại viên mãn, so với các Ma Thần khác phải mạnh hơn rất nhiều!

Vì diễn hóa Hồng Hoang thế giới, Bàn Cổ đem Hỗn Độn Hải chung quanh bố hạ một chỗ Hỗn Độn Đại Trận, chỉ cho phép vào, không cho phép ra!

Nếu không thể đánh vỡ đại trận, trốn đến chân trời góc biển cũng vô dụng, vẫn sẽ bị lôi kéo vào trong luân hồi!" "....." Nghe Hồng Quân nói, Tử Vi không khỏi mi đầu cau lại, tuy nhiên hắn có tu vi Hỗn Nguyên Thất Trọng Thiên, nhưng cự ly Thiên Đạo Cảnh còn kém rất xa!

Hồng Quân nói không sai!

Dưới thủ đoạn của Bàn Cổ, trong một ý niệm, quang âm tịch diệt, sớm đã đem hết thảy đều bố trí thỏa đáng! "Như vậy, Dương Mi Lão

Tổ cuối cùng có trốn thoát hay không?" Tử Vi nhíu mày nói. "Không biết!

Đương nhiên cũng không bài trừ, lấy bản sự của Dương Mi Lão Tổ, lợi dụng Không Gian Pháp Tắc sức mạnh, độn xuất khỏi cái luân hồi này cũng chưa biết chừng....." Hồng Quân thần sắc nghiêm túc nói: "Luân hồi lần thứ chín này, là của Bàn Cổ, cũng là cơ hội duy nhất của chúng ta!" Trong Tử Tiêu Cung.

Tử Vi lâm vào trong trầm ngâm, thảng như Hồng Quân suy đoán là thật, như vậy đích xác là một vấn đề lớn tuyệt đối không dung lơ là!

Bất quá, nói đi cũng phải nói lại, đây cũng chỉ là lời nói từ một phía của Hồng Quân, muốn cho Tử Vi hoàn toàn tin tưởng, là không quá có khả năng.

Tử Vi trầm ngâm hồi lâu, mở miệng nói: "Nếu như Bàn Cổ thật sự có hậu thủ, vậy tất định sẽ lưu lại dấu vết, vì sao ta lại nửa điểm không có sát giác?" Hồng Quân nhẹ nhàng thở ra một hơi, nói: "Cái vấn đề này, ngã đẳng Hỗn Nguyên đại năng sớm đã siêu thoát quá khứ vị lai, có thể tùy ý thay đổi dòng sông thời gian, vì sao lại làm không được cải biến thế giới tuyến?

Chỉ có thể chứng minh một sự kiện!

Có một loại sức mạnh thần kỳ trấn áp thời không trường hà, cắt đứt vạn cổ tuế nguyệt, cho nên lấy thực lực cấp độ Hỗn Nguyên, vẫn sẽ chịu hạn chế!

Có thể làm được điểm này, chỉ có ý chí Bàn Cổ!" Hồng Quân thần sắc vô cùng phức tạp nói.

Nghe xong lời của Hồng Quân, thần sắc Tử Vi không khỏi túc một cái, trong mắt hiện lên vài phần lẫm nhiên.

Thực tế thượng, cái vấn đề này Tử Vi cũng có sở sai trắc, nhưng

vẫn luôn giữ thái độ hoài nghi mà thôi, không có Hồng Quân nói thì hắn cũng có loại cảm giác này, có vấn đề lớn rồi.

Chương 302

Nếu ý chí Bàn Cổ thật sự đang trấn áp thời không trường hà, phòng ngừa Hỗn Nguyên đại năng tùy ý thay đổi thời gian, vậy thì quá đáng sợ!

Dù sao!

Trước mặt tám lần khai thiên tích địa, Hồng Hoang thế giới diễn hóa tất cả đều thất bại, Bàn Cổ kỷ nguyên thứ chín này liệu có thể thành công hay không vẫn là hai chuyện khác nhau.

Vô luận như thế nào, tính mệnh của mình tuyệt đối không thể bị động nắm giữ tại trong tay kẻ khác, muốn phá quan, chỉ có duy nhất một loại biện pháp!

Tại trước Vô Lượng Lượng Kiếp, đạt tới Thiên Đạo Cảnh giới, triệt để chưởng khống Hồng Hoang thế giới.

Duy có như thế, mới có tư cách thay đổi vận mệnh quỹ tích, thúc đẩy Hồng Hoang thế giới diễn hóa!

Tương gia ý niệm này áp tại đáy lòng, Tử Vi mới hướng về phía Hồng Quân nói: "Quan hệ tới việc này, ta đã biết hiểu.

Lần này đến đây, không dối gạt đạo hữu, ta chính là vì sự tình Phong Thần Lượng Kiếp kia!" Hồng Quân nghe vậy mở miệng nói: "Đạo hữu cứ nói đừng ngại!" Tử Vi ánh mắt hơi động, nói: "Bản Đế chấp chưởng Tam Giới, nại hà trong Thiên Đình nhân thủ không nhiều, khó có thể cố toàn sự tình Hồng Hoang, lại càng có một đám tiên linh khó có thể ước thúc.

Nhất là Thánh Nhân giáo phái....." Hồng Quân gật đầu, nói: "Ý tứ của đạo hữu ta đã biết hiểu, đạo hữu thân là Thiên Đế, hợp cai chấp

chưởng ngưu nhĩ của Tam Giới.

Lão Tử bọn người đích xác sẽ chia cắt quyền lực Thiên Đế.

Tại trên việc này, bần đạo sẽ toàn lực tương trợ đạo hữu là được!

Bất quá đến thời điểm Lượng Kiếp cùng nhau nổi lên, liền muốn xem thủ đoạn cao thấp của đạo hữu, lão đạo ta lại vô năng vi lực." "Việc này dễ thôi!" Tử Vi thản nhiên cười nói, trong mắt hung quang lóe lên liền biến mất.

Nếu không phải lo lắng cưỡng ép xuất thủ trấn áp bọn người Lão Tử sẽ dẫn đến Thiên Đạo cưỡng ép can thiệp, đến lúc đó dẫn đến Hồng Hoang rung chuyển không ngừng, ảnh hưởng tới con đường Đại Đạo, Tử Vi đã sớm động thủ!

Lần này mượn nhờ Phong Thần Lượng Kiếp, vừa vặn lôi đệ tử mấy nhà Thánh Nhân giáo phái đi điền vào hố!

Tử Vi cũng không lo lắng kiện sự tình này sẽ tao ngộ Hồng Quân ngăn trở.

Phải biết Lượng Kiếp cùng nhau nổi lên, cũng là cơ hội tốt để Hồng Quân thoát thân Thiên Đạo!

Điểm này, hắn so với ai khác đều rõ ràng!

Rất nhanh, Hồng Quân liền mở miệng nói: "Các ngươi đều đến Tử Tiêu Cung!" "Ông....." Giản giản đơn đơn một câu nói, lại dưới sự bao bọc của vô cùng pháp lực, hóa thành một cỗ ba động huyền chi lại huyền, trong nháy mắt xuyên thủng Hỗn Độn, truyền đến Hồng Hoang thế giới, vang vọng bên tai mấy vị Thánh Nhân trong Hồng Hoang thế giới.

Thủ Dương Sơn.

Lão Tử đang ngồi xếp bằng trên bồ đoàn đả tọa, bỗng nhiên lông

mày nhíu lại, mở ra đôi mắt già nua đã nhắm chặt hồi lâu, nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn. "Lão sư triệu hoán chúng ta?" Một khắc sau, trên người hắn quang mang lóe lên, liền sát na gian biến mất không thấy.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cao tọa trên vân sàng, đang giảng đạo cho đám đệ tử phía dưới, bỗng nhiên nghe được Hồng Quân truyền âm, thần sắc không khỏi biến đổi.

Phía dưới một đám đệ tử thấy thế, đều tâm sinh nghi hoặc, đại đệ tử Quảng Thành Tử mở miệng hỏi: "Lão sư vì sao bỗng nhiên dừng lại?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thoáng qua đám người phía dưới, nói: "Lão sư có việc tương chiêu, các ngươi ở chỗ này chờ, vi sư đi một lát rồi về!" Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên Giáo Chủ đang ở trong Bích Du Cung vận chuyển Nguyên Thần, ngao du Tam Giới, thể ngộ hồng trần vạn pháp, bỗng nhiên tâm có sở cảm. "Lão sư đột nhiên tương chiêu, không biết là vì chuyện gì?" Tâm niệm vừa động, ranh giới liền độn nhập đại thiên!

Tương tự tình cảnh cũng phát sinh tại Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra vài phần thần sắc kinh hỉ!

Chuẩn Đề đại hỉ nói: "Chẳng lẽ.....

Chẳng lẽ Lượng Kiếp lại muốn đến?

Sư huynh, chúng ta mau mau tiến đến!" Dứt lời, hai người liền cấp hống hống hướng về trong Hỗn Độn bay đi.

Không bao lâu!

Trong Tử Tiêu Cung liền xuất hiện từng đạo thân ảnh, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, cùng với Nữ Oa và Hậu Thổ tất cả đều

xuất hiện.

Trong Hồng Hoang, đại năng cấp bậc Hỗn Nguyên đều tề tựu!

Nữ Oa và Hậu Thổ sớm biết Tử Vi mưu hoa sự tình Phong Thần, bởi vậy cũng không có chút nào kinh ngạc.

Ngược lại Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh ánh mắt rơi vào trên thân Tử Vi, trên mặt đều lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Đã lâu không gặp, tại trong cảm tri của bọn hắn, thực lực Tử Vi càng phát ra thâm bất khả trắc!

Hiển nhiên, thực lực Tử Vi so với trước kia càng thêm đáng sợ vài phần!

Nghĩ đến đây, trong lòng chư Thánh không khỏi hơi rùng mình.

Cùng Tử Vi đứng ở lập trường đối lập, Tử Vi tu vi càng cao, đối với bọn hắn liền càng bất lợi!

Chư Thánh quan sát Tử Vi đồng thời, ánh mắt Tử Vi đồng dạng tại trên thân mấy người quét qua.

Cùng lần trước gặp mặt so sánh, khí tức trên thân mấy người càng thêm thâm hậu, tuy rằng ẩn mà không phát, nhưng lại không khó cảm thụ pháp lực thâm hậu như vực sâu trong đó.

Mấy năm này, dưới sự ảnh hưởng ngầm của Thiên Đạo, thực lực chư Thánh tiến bộ cực nhanh.

Nhất là Lão Tử đứng đầu, thân là Huyền Môn Đại Sư Huynh, khí vận sở chung, tu vi càng là mạnh nhất trong mấy người!

Đúng lúc này, Hồng Quân ngồi trên vân sàng mở miệng nói: "Lần này triệu hoán các ngươi đến đây, có một việc muốn giao phó." Nghe Hồng Quân nói, chư Thánh không khỏi dỏng tai lên, trên mặt đều lộ ra vẻ tò mò.

Tiếp đó, nghe Hồng Quân thản nhiên nói: "Lúc trước Nhân tộc lập Tam Hoàng Ngũ Đế, môn hạ đại giáo các ngươi phụ trợ Nhân Hoàng, thân phạm sát kiếp, ứng tại trong Nhân tộc, cần xuống núi tiến vào hồng trần, ứng kiếp để chấm dứt nhân quả.

Một ngàn năm trăm năm sau Lượng Kiếp lại tới, Thiên Đình không người, cần lập Phong Thần Bảng, phong phân chư thần, để cung phụng Thiên Đế khu sử, Phong Thần kết thúc, Lượng Kiếp mới dừng....." "!?" "Lại có Lượng Kiếp?" "Lượng Kiếp lại đến?" Khi nghe Hồng Quân nói xong, chúng Thánh tất cả đều đại kinh, sắc mặt trở nên có chút không tự nhiên.

Cự ly Vu Yêu Lượng Kiếp mới qua không đến mười cái Nguyên Hội, vậy mà lại có Lượng Kiếp mới giáng lâm!

Tốc độ Lượng Kiếp xuất hiện, tựa hồ quá nhanh một chút!

Nhưng điều làm cho bọn hắn lo lắng nhất không phải là cái này.

Lượng Kiếp, bọn hắn nãi Thánh Nhân, siêu thoát Vô Lượng Lượng Kiếp, tự nhiên căn bản không chịu ảnh hưởng, thế nhưng lời nói phía sau của Hồng Quân có chút làm cho bọn hắn khó chịu!

Thiên Đình muốn lập Phong Thần Bảng, cư nhiên muốn dùng đệ tử của bọn hắn điền bổ vào thần vị trên bảng, nghe theo Thiên Đế hào lệnh, đây không phải là bức đệ tử của bọn hắn lên bảng hay sao?

Nếu thật sự như thế, thế lực mấy giáo phái sẽ triệt để bị Thiên Đình chia rẽ ngói giải!

Đối với bọn hắn, không thể nghi ngờ là một loại trọng thương!

Nghe ý tứ của Hồng Quân, lần Lượng Kiếp này xa không có hung hiểm như các Lượng Kiếp dĩ vãng, nhưng môn hạ đệ tử giai tại trong Lượng Kiếp.

Ai cũng biết Lượng Kiếp hung hiểm, tuy rằng không liên lụy đến

bản thân, nhưng mạng đệ tử cũng là mạng a, ai cũng không nguyện ý đem đệ tử nhà mình đẩy vào hố lửa!

Tử Vi thần sắc đạm nhiên, ánh mắt bình tĩnh nhìn qua đám người phía dưới.

Chương 303

Tình huống hiện tại, hắn sớm đã tại thời Tam Hoàng Ngũ Đế liền dự liệu được!

Sở dĩ chỉ cần Nhân tộc Tam Hoàng, đem Ngũ Đế nhượng cho bọn người Lão Tử, đảo cũng không phải bởi vì chướng mắt công đức khí vận Ngũ Đế, mà là vì đem mấy tên Thánh Nhân còn lại cũng kéo vào trong Phong Thần Đại Kiếp!

Một khi đệ tử của mấy tên Thánh Nhân thân phạm sát kiếp, lâm vào trong hồng trần, nhất định phải ứng Phong Thần Lượng Kiếp!

Đây cũng chính là cơ hội cực tốt để từng bước một chưởng khống mấy tên Thánh Nhân!

Tiên giá không thế lực của bọn hắn, sau đó lại đem mấy tên Thánh Nhân đồng dạng nạp vào trong hệ thống quản lý của Thiên Đình!

Bất quản Tử Vi nghĩ như thế nào, trong lòng mấy tên Thánh Nhân khó chịu tới cực điểm.

Sớm biết như thế, lúc trước đã không nên bất chấp tất cả ngăn cản Tử Vi chiếm cứ Thiên Giới.

Nếu không có cái Thiên Đế này, cũng sẽ không có nhiều chuyện như ngày hôm nay!

Tử Vi bức một bước, bọn hắn liền phải hướng về sau lui một bước!

Lão Tử luôn luôn sắc mặt cổ tỉnh không dao động, cái thời điểm này cũng khó có thể bình tĩnh, mi đầu nhíu chặt, nhìn về phía thượng phương Hồng Quân, mở miệng hỏi: "Dám hỏi Lão sư, lần này Phong Thần, ứng đương như thế nào định đoạt thủ xá?" "Lần này Lượng

Kiếp Phong Thần cộng phân ba đẳng cấp: Căn hành thâm giả, thành kỳ tiên đạo; căn tính kém hơn, nhân quả ít, thành kỳ thần đạo; căn tính thiển bạc, nhân quả sâu nặng, hoặc trọng nhập luân hồi, hoặc thân hóa tro bụi!" Hồng Quân thần sắc đạm nhiên, không hàm một tia tình cảm nói. "Lần này Lượng Kiếp là tiểu Lượng Kiếp, cũng sẽ không giống như Vu Yêu Lượng Kiếp kia, liên lụy Hồng Hoang chúng sinh, các ngươi không cần quá ưu lự." Tuy rằng Hồng Quân nói như vậy, nhưng bọn người Lão Tử bình tĩnh không nổi.

Tiểu Lượng Kiếp thì như thế nào, kia cũng là phải dùng mạng đệ tử đi điền a! "Trên Phong Thần Bảng, đệ tử các ngươi các bằng cơ duyên khí vận, thần có tôn ti, tử có trước sau.

Một khi ký kết, liền là thiên số, không thể vãn hồi!" Hồng Quân lại mở miệng nói, thanh âm quanh quẩn trong đại điện. "....." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhịn không được mở miệng hỏi: "Dám hỏi Lão sư, không biết Phong Thần Bảng cần bao nhiêu nhân số lên bảng?" Hồng Quân nghe vậy, thần sắc đạm mạc nói: "Thiên Đình sở phong chúng thần, là Bát Bộ Chính Thần, phân chưởng các ty, theo bộ chưởng quản Tam Giới, lớn nhỏ hợp lại ba trăm sáu mươi lăm vị!

Ngoại trừ cái này ra!

Còn có hai ngàn phó thần thuộc Bát Bộ Chính Thần, cùng với tám vạn bốn ngàn thiên binh thiên tướng, cộng lại tám vạn sáu ngàn ba trăm sáu mươi lăm người!" "!" "Tê!" "Trời ơi, cần nhiều người như vậy?!" Nghe xong nhân số Hồng Quân nói, tất cả mọi người đều choáng váng, nguyên một đám trợn mắt hốc mồm, sắc mặt khó coi tới cực điểm, uyển như người chết cha chết mẹ vậy.

Phải biết!

Dưới trướng Thánh Nhân giáo phái mới có bao nhiêu đệ tử?

Tây Phương Giáo đệ tử tính cả ngoại môn đạo đồ cũng mới ngàn

tám trăm người, Xiển Giáo hai ba mươi người, Nhân Giáo duy có Huyền Đô một người!

Hào xưng vạn tiên lai triều Tiệt Giáo, chỉ sợ từ trong ra ngoài cộng lại cũng chỉ có vạn tám ngàn người.

Đem tất cả đệ tử điền lên trên cũng không đủ chỗ trống a!

Đây là muốn một gậy tre đánh chết tất cả hay sao?

Nhìn biểu tình của bọn người Lão Tử, Nữ Oa và Hậu Thổ lại thiếu chút nữa nhịn không được cười ra tiếng, tương hỗ nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra nồng đậm tiếu ý!

Một chiêu này của phu quân nhà mình, thực sự là quá tuyệt!

Hồng Quân nói xong những lời này, trên tay quang mang lóe lên, liền xuất hiện một kiện vật sự.

Hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều!

Nhìn một cái, trong tay Hồng Quân là một trương quyển trục màu vàng rực rỡ, bên trên có vô tận hà quang thụy khí, dật tán ra trận trận ý tứ đại đạo huyền cơ, linh quang di mạn, hách nhiên chính là Thiên Thư Phong Thần Bảng trong Thiên Địa Nhân Tam Thư!

Mặc kệ chư Thánh nghĩ như thế nào, Hồng Quân đem Phong Thần Bảng trong tay vung lên, liền hóa thành một đạo lưu quang bay vào trong tay Tử Vi.

Mở miệng nói: "Bảo vật này tên là Phong Thần Bảng, nay liền ban cho ngươi, dùng làm vật dụng Phong Thần!

Thiên binh thiên tướng, cùng với rất nhiều phó thần, quan nhỏ vị thấp, tìm chút người phàm hiểu được pháp thuật đỉnh thế là được!" Tuy rằng nghe Hồng Quân nói như vậy, nhưng bọn người Lão Tử vẫn bình tĩnh không nổi.

Không vì cái gì khác, quang là ba trăm sáu mươi lăm vị Chính Thần kia, mấy giáo phái bọn họ cũng căn bản góp không đủ!

Trừ phi!

Tiệt Giáo đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ lên bảng một nhóm lớn mới có cái khả năng này!

Nghĩ đến đây, Lão Tử, Nguyên Thủy cùng với Tây Phương Nhị Thánh ánh mắt đều theo bản năng hướng về phía Thông Thiên Giáo Chủ nhìn lại.

Cảm thụ được ánh mắt của Tứ Thánh, trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ lập tức giận điên, thiếu chút nữa chửi ầm lên, sắc mặt trong nháy mắt trở nên âm trầm!

Dùng đầu gối cũng biết những người này đánh chủ ý gì!

Không được!

Muốn cho đệ tử của hắn lên bảng, đó là tuyệt đối không có khả năng!

Thông Thiên Giáo Chủ hừ lạnh một tiếng, trên thân có lãnh ý di mạn, ánh mắt bất thiện hướng về phía đám người nhìn lại.

Nguyên Thủy các loại thấy thế, vội vàng thu hồi ánh mắt.

Thực tế thượng, bọn hắn cũng chỉ là đơn thuần nghĩ nghĩ mà thôi, tuy rằng hận không thể để đệ tử Thông Thiên Giáo Chủ tất cả đều lên bảng, nhưng việc này lại phải bàn bạc kỹ hơn, nếu không Thông Thiên há không cùng bọn hắn liều mạng a!?

Phía trên, Tử Vi thần sắc đạm mạc nhìn một màn này, khóe miệng lại nổi lên một tia độ cong.

Hắn muốn chính là cái hiệu quả này!

Nếu Tam Thanh bền chắc như thép, muốn thu phục thật đúng là

phải tốn một phen công sức, nhưng giữa chư Thánh đều có lợi ích xung đột, mâu thuẫn trùng điệp, vừa vặn thuận tiện ra tay!

Đúng lúc này, Lão Tử rốt cục mở miệng nói: "Lão sư, nhân số Phong Thần Bảng cần quá nhiều, chỉ sợ mấy giáo chúng ta cộng lại đều không đủ.

Rốt cuộc trong tứ giáo chúng ta, mỗi bên cần có bao nhiêu đệ tử lên bảng, xin Lão sư chỉ thị!" Nghe Lão Tử hỏi thăm, Hồng Quân nói: "Hai ngàn phó thần cùng tám vạn bốn ngàn thiên binh thiên tướng kia, phàm nhân tu sĩ có chút đạo hạnh liền có thể lên bảng.

Bất quá ba trăm sáu mươi lăm vị Chính Thần kia lại cần người trong tứ giáo bổ toàn!

Về phần đệ tử các giáo lên bảng bao nhiêu người, đều do các ngươi thương nghị quyết định!

Thương nghị xong xuôi, liền điền tả lên trên Phong Thần Bảng là được!" Nói xong câu đó, thân hình Hồng Quân đột nhiên biến mất không thấy, đem sự tình đau đầu ném cho chư Thánh.

Hồng Quân đã rời đi, trong Tử Tiêu Cung lập tức lâm vào trầm mặc quỷ dị.

Chư Thánh tất cả đều nhíu chặt lông mày, trong mắt phong mang tất lộ, không biết đang suy nghĩ gì.

Ngược lại là Tử Vi, pha có chút mùi vị tọa sơn quan hổ đấu, dù sao mặc kệ bọn người Lão Tử giày vò thế nào, hắn đều sẽ là người thụ ích cuối cùng!

Hồi lâu sau, Lão Tử mới mở miệng nói: "Chư vị, danh ngạch ba trăm sáu mươi lăm vị Chính Thần này, nên xử trí như thế nào?" Lão Tử thoại âm vừa dứt, liền nghe Tây Phương Giáo Chuẩn Đề vội vàng nói: "Chư vị đạo hữu, Tây Phương ta bần tích, ít có bảo vật, nhân tài,

cho nên chi vị Phong Thần, sợ là không xuất ra được bao nhiêu khí lực a!" "Vô sỉ!" Nghe lời Chuẩn Đề, trên mặt mọi người đều không khỏi lộ ra vẻ bỉ di, trong lòng thầm mắng một câu.

Nguyên Thủy nhịn không được mở miệng nói: "Chuẩn Đề sư đệ nói đùa, ai không biết Tây Phương Giáo độ hóa chúng sinh, đệ tử môn nội môn ngoại chừng số ngàn, càng có rất nhiều đại năng tu sĩ, ta xem dùng để điền bổ ba trăm sáu mươi lăm vị Chính Thần, vừa vặn bất quá!" "!" Chuẩn Đề nghe vậy sắc mặt không khỏi biến đổi, nói: "Nguyên Thủy sư huynh, lời ấy không thể nói như vậy!

Thông Thiên sư huynh Tiệt Giáo hào xưng vạn tiên lai triều, nếu nói như vậy, chẳng phải là Thông Thiên sư huynh phải làm chủ lực?" Lại đem quả bóng chuyền tay đẩy lên người Thông Thiên Giáo Chủ! "Hừ!

Chương 304

Chuẩn Đề, ngã biết ngươi đánh chủ ý gì, muốn cho Tiệt Giáo đệ tử của ta lên bảng, không có khả năng!" Thông Thiên thấy Chuẩn Đề đem đầu mâu nhắm ngay mình, lập tức bạo nộ không thôi, quát to: "Chuẩn Đề, Tây Phương Giáo đệ tử đông đảo, lại muốn đệ tử của ta lên bảng, là rắp tâm gì!" Tiếp Dẫn đạo nhân một bên thấy thế, vội vàng giảo hồn thủy (quấy đục nước) nói: "Thông Thiên sư huynh chớ giận, sư đệ cũng là ăn ngay nói thật mà thôi." Không đợi Thông Thiên mở miệng, Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên mở miệng nói: "Theo ta thấy, việc này Chuẩn Đề sư đệ nói không phải không có lý, sư đệ Tiệt Giáo môn hạ đệ tử đông đảo, đều là loài thấp sinh noãn hóa, hạng phi mao đái giác, thực sự nên lên bảng một ít, để làm sạch cửa nẻo!" "!" Thông Thiên nghe vậy lập tức trừng lớn hai mắt, một bộ khó có thể tin, tức giận đến thân tử cơ hồ đều đang run rẩy.

Nguyên bản coi là, ba huynh đệ sau khi phân gia, thời gian qua đi nhiều năm như vậy, Nguyên Thủy tốt xấu gì cũng nên cố niệm chút tình huynh đệ, không nghĩ tới lại ở sau lưng đâm dao!

Lại nhìn một bên Lão Tử, lại là một bộ lão thần tại tại, một bộ dáng vẻ không có nghe thấy, trong lòng không khỏi đại hận!

Từ vừa mới bắt đầu, Đại huynh Lão Tử đã thiên hướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên chỉ vờ như không biết mà thôi, kết quả hiện tại thì tốt rồi, chút tình phận huynh đệ này cũng không màng tới!

Có thể nói!

Tại một khắc này!

Chút tình huynh đệ vốn tàn tồn trong lòng Thông Thiên, triệt triệt để để tiêu tán! "Muốn đệ tử Tiệt Giáo ta lên bảng, tốt tốt tốt!" Thông

Thiên tức giận nói liền ba chữ tốt, trong con mắt phù hiện ra sát quang, thanh âm giống như cửu thiên hàn đông, lãnh mạc nói: "Không biết chư vị có thể hay không đỡ được sát kiếm trong tay bần đạo!" "Ngâm!" Thoại âm vừa dứt, sau lưng Thông Thiên Giáo Chủ liền hiện ra bốn đạo kiếm mang huyết hồng sắc, phảng phật vô tận chúng sinh trầm luân, từ đó truyền ra ý chí sát lục kinh thiên! "Thông Thiên, ..." Nguyên Thủy thấy Thông Thiên Giáo Chủ hiển lộ ra Tru Tiên Tứ Kiếm, sắc mặt không khỏi đại biến, một bên Lão Tử trước sau vẫn lão thần tại tại cũng sắc mặt hơi biến hóa, rốt cuộc khó có thể bảo trì bình tĩnh.

Trong lòng biết cái tam đệ này luôn luôn tâm tư cảnh trực, phong mang tất lộ, thà gãy không cong, không ngờ thật sự khẳng đối đao kiếm tương hướng!

Ngồi ở một bên Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trộm liếc nhìn mâu thuẫn giữa Tam Thanh, sắc mặt vô động vu trung, trong lòng lại vui nở hoa!

Tam Thanh cãi nhau càng lợi hại, liền càng có lợi cho Tây Phương Giáo đại hưng, đủ để đông tiến truyền giáo!

Cái thời điểm này, Chuẩn Đề tròng mắt nhất chuyển, một mặt giả tình giả ý mở miệng nói: "Thông Thiên đạo huynh mạnh lãng rồi, đại sự Phong Thần nãi Đạo Tổ khâm định, đạo huynh sao có thể kháng cự như thế?

Lại nói, Tru Tiên Tứ Kiếm cũng không phải là không thể phá....." "Tốt!" Thông Thiên nghe vậy cười lạnh, "Vậy cứ việc thử xem!" Thông Thiên nói xong câu đó, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Chuẩn Đề, Tru Tiên kiếm khí sau lưng giống như sông lớn cuồn cuộn, mạnh mẽ hướng về trên người Chuẩn Đề áp tới.

Chuẩn Đề một cái không thận, bị kiếm khí kinh người của Tru Tiên kiếm khí trùng kích, lập tức ai u một tiếng, từ trên bồ đoàn ngã

ngồi xuống, lập tức náo loạn cái mặt đỏ bừng. "Thông Thiên, ,....." Chuẩn Đề nửa ngày, lại cũng nói không nên lời, ai bảo tu vi của hắn là thấp nhất trong chư Thánh ni?!

Thật muốn cùng Thông Thiên động thủ, vậy chỉ có phần bị đánh!

Cộng thêm Tiếp Dẫn cũng không đủ!

Đúng lúc này.

Một mực chưa từng mở miệng Lão Tử rốt cục trầm giọng nói: "Được rồi, Tam đệ, chớ có nộ khí lớn như vậy, đem Tru Tiên Kiếm thu lại đi!" Thông Thiên lúc này mới nhìn về phía Lão Tử, cười lạnh nói: "Việc này, không biết Lão Tử đạo huynh thấy thế nào?!" Hiện tại Lão Tử, đã không phải là người đại ca kia nữa rồi!

Lão Tử tựa hồ không có nghe ra ý tứ trong lời nói của Thông Thiên, thần sắc bất biến nói: "Sự tình Phong Thần, không thể hồ nháo, Tiệt Giáo đệ tử đông đảo, xác thực nên xuất thêm một phần lực!" Đối với lời nói của Lão Tử, trong lòng Thông Thiên sớm có dự liệu, nhịn không được sỉ cười nói: "Thật là một người đại ca xử sự công bình a, đã là như thế, ngã đảo có cái vấn đề muốn hỏi một chút!

Lúc trước Nhân tộc Vũ Hoàng xuất thế, chư vị vì sao phái khiển môn nhân thủ hạ đi tranh đoạt vị trí Vũ Hoàng?" Thông Thiên lời vừa nói ra, đám người tại tràng sắc mặt đều nhịn không được biến đổi!

Kiện sự tình này mọi người trong lòng biết rõ ràng, nhưng không nghĩ tới Thông Thiên Giáo Chủ ngay trước mặt Tử Vi chọc thùng ra, cơ hồ triệt để xé rách da mặt a! "Sự tình Lượng Kiếp, bản là do đệ tử thân phạm hồng trần sát kiếp, nếu nói như vậy, mấy giáo các ngươi thân phạm sát kiếp nặng nhất, hợp cai có nhiều đệ tử lên bảng hơn, quan hệ gì tới Tiệt Giáo ta?" "....." Bọn người Lão Tử tất cả đều sắc mặt khó coi, Thông Thiên nói không phải không có lý!

Nếu lấy hồng trần sát kiếp để tính, đệ tử mấy giáo kia liên lụy sâu nhất!

Nhưng muốn nói một câu, đệ tử của hắn nhất định phải toàn bộ lên bảng không thể, lại là vạn vạn không thể!

Một bên Tử Vi mắt lạnh nhìn mấy người tranh cãi không ngớt, khóe miệng lộ ra tia tia độ cong, đây chính là hiệu quả hắn muốn!

Nhất thời gian, cả Tử Tiêu Cung đều trở nên trầm tịch xuống!

Hồi lâu sau, Lão Tử mới mở miệng nói: "Đã là như thế, vậy dứt khoát như vậy đi.

Trong Lượng Kiếp, chúng ta các khán thủ đoạn, cuối cùng người nào lên bảng, hết thảy đều xem ý trời, chư vị cảm thấy thế nào?" "Tốt!" Nghe Lão Tử nói, Thông Thiên Giáo Chủ là người đầu tiên mở miệng nói: "Không sai!

Trong Lượng Kiếp, hết thảy đều xem ý trời!" Hắn lại không tin, Tiệt Giáo đệ tử sẽ thua bởi người khác!

Nguyên Thủy cũng thản nhiên nói: "Hết thảy đều xem thủ đoạn mỗi người!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người nhìn nhau một cái, cũng đều đồng ý đề nghị này.

Thấy mấy người đều tính toán như thế, Tử Vi rốt cục mở miệng nói: "Đã chư vị đạo hữu đều đồng ý, vậy cứ làm như thế đi!

Bất quá thần vị trên Phong Thần Bảng, không chỉ người chết mới có thể nhập, người sống cũng có thể, chư vị đạo hữu nếu chịu nhường đệ tử ngoan ngoãn lên bảng, nhập Thiên Đình ta, có thể miễn đi một trận sát kiếp, chẳng phải đẹp thay?" Chúng nhân tất cả đều ngậm miệng không nói.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mắt thấy quyền lực Thánh Nhân bị đoạt, Thiên Đình càng làm càng lớn, không có khả năng

sẽ đồng ý!

Ngược lại Thông Thiên Giáo Chủ nghe vậy thần sắc hơi đổi, nhìn thoáng qua thượng phương Tử Vi, trong lòng không biết đang suy nghĩ gì. "Tốt!

Vậy lần này Phong Thần Lượng Kiếp, người nào lên bảng, hết thảy giai xem ý trời!" Tử Vi thản nhiên cười một tiếng, thu hồi Phong Thần Bảng, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa và Hậu Thổ, cười nói: "Hai vị phu nhân, chúng ta đi!" Nhấc chân hướng ra phía ngoài đi đến.

Nữ Oa và Hậu Thổ vội vàng đứng dậy đuổi theo, một trái một phải, tùy hành tại bên người Tử Vi.

Tiếp đó!

Thông Thiên Giáo Chủ cũng đứng dậy, hừ lạnh một tiếng, phất tay áo, rời đi Tử Tiêu Cung!

Cái địa phương này, hắn một khắc cũng không muốn ở lại nữa!

Trong Tử Tiêu Cung.

Đợi đến khi Tử Vi, Thông Thiên đi rồi, chỉ còn lại có Lão Tử bốn người, sắc mặt đều có chút phức tạp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhịn không được mở miệng nói: "Đại ca, sự tình Phong Thần, không biết ngài thấy thế nào?" Không đợi Lão Tử trả lời, Tiếp Dẫn đạo nhân một bên liền mở miệng nói: "Thiên Đế tọa trấn Thiên Đình, chưởng quản Tam Giới Hồng Hoang, quyền lực Thánh Nhân chúng ta bị chèn ép càng ngày càng nhỏ, nếu lại không kháng hành, chỉ sợ sau này sẽ càng ngày càng gian nan a!" Chuẩn Đề vội vàng nói: "Sư huynh nói cực phải, bần đạo cũng cho rằng như vậy!

Tuyệt không thể để Thiên Đình một nhà độc đại!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy rằng trong lòng chướng mắt hai người Tây Phương,

nhưng song phương hiện tại dù sao cũng cùng một trận doanh, có cộng đồng lợi ích, nhíu mày, nói: "Hai vị đạo hữu nói không sai." Lúc này, Lão Tử rốt cục nhẹ nhàng thở ra một hơi, trầm giọng nói: "Thiên Đế thế đại, tuyệt không phải một người chúng ta có thể so sánh, Đông Tây Phương chúng ta nhất định phải liên hợp, cộng đồng đối kháng Thiên Đế!" "Thiện!" Nghe vậy, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn cùng với Chuẩn Đề tương hỗ nhìn nhau một cái, đều cùng kêu lên mở miệng nói. .....

Lại nói Tử Vi sau khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, đưa tay vung lên, trước mặt liền xuất hiện một chiếc Thiên Đế Ngọc Liễn, địa thủy phong hỏa tứ khí lượn lờ, vô cùng hà quang thụy khí dũng động, càng có rất nhiều tiên thú hoàn vũ phi vũ, lộ ra tôn quý vô cùng!

Tử Vi cùng Nữ Oa, Hậu Thổ ngồi tại trong ngọc liễn, liền hóa thành một đạo lưu quang hướng về trong Hồng Hoang độn đi. "Ông....." Ngọc liễn khẽ chấn động, lập tức sấm nhập trong Hỗn Độn.

Nữ Oa hồi tưởng lại tình cảnh vừa rồi trong Tử Tiêu Cung, nhịn không được cười nói: "Phu quân, vừa rồi thời điểm đề cập sự tình Phong Thần, mặt Lão Tử đều xanh mét, thực sự là quá buồn cười." Một bên Hậu Thổ cũng lộ ra tiếu dung, nói: "Không sai, đối với bọn hắn mà nói, muốn môn nhân đệ tử lên bảng, nhập Thiên Đình ta, quả thực như bị đào tim cắt thịt!" Tử Vi nghe vậy cười nói: "Nếu môn nhân đệ tử ứng kiếp, đối với Hồng Hoang chưởng khống chi lực sẽ đại đại giảm yếu, mọi việc phải chịu Thiên Đình ta kiềm chế, bọn hắn có thể cao hứng mới là lạ!" Hậu Thổ bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, có chút lo lắng nói: "Phu quân, thiếp thân có một sự tình không hiểu." "Cứ nói đừng ngại." Tử Vi đưa tay, nhẹ nhàng nhéo nhéo gò má Hậu Thổ.

Tử Vi nghe vậy cười nói: "Yên tâm, đợi đến ngày sau Phong Thần

Lượng Kiếp vừa mở ra, tự nhiên sẽ có người ứng kiếp xuất hiện.

Phong Thần nhất sự, là vì thiên địa tiêu tai, khử tiên thần đại kiếp, tự đương có đắc đạo chi sĩ ứng vận sinh ra, hành sử Phong Thần đại quyền!" Nữ Oa khóe miệng lộ ra một tia điềm mỹ tiếu ý, nói: "Hậu Thổ muội muội đại khái có thể yên tâm, phu quân mưu lược vô song, chỉ sợ sớm đã đem hết thảy đều tính toán kỹ, chỉ chờ mấy giáo nhập kiếp là được!" "Tỷ tỷ nói không sai!" Hậu Thổ gật đầu, trong mắt cũng lộ ra tia tia tiếu ý. .....

Thiên địa du du, tuế nguyệt lưu chuyển.

Từ Tử Tiêu Cung trở về, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề liền phản hồi Tây Phương.

Trong Tu Di Sơn, hai người ngồi xếp bằng bên Bát Bảo Công Đức Trì, Chuẩn Đề nhịn không được hưng phấn nói: "Sư huynh, cơ hội Tây Phương ta đại hưng đến rồi!" "Không sai!" Trên khuôn mặt khổ qua của Tiếp Dẫn cũng hiếm thấy lộ ra vài phần thần sắc kích động, nói: "Phong Thần Lượng Kiếp sắp tới, Lão Tử, Nguyên Thủy cần sức mạnh chúng ta cộng đồng đối kháng Thiên Đế, cho nên lúc này hành động là lại thích hợp bất quá!" "Sư huynh, chúng ta bắt đầu đi!" Chuẩn Đề nói một câu, cùng Tiếp Dẫn tương hỗ nhìn nhau một cái.

Chương 305

"Ông!" "Ông!" Đột nhiên ở giữa!

Hai tiếng oanh minh to lớn từ trên đại địa Tây Phương truyền đến, một cỗ thánh nhân uy áp khủng bố, quét ngang thiên địa lục hợp, hoàn vũ bát hoang, kinh động đến vô tận sinh linh trong thiên địa!

Thiên địa oanh minh, thời gian hỗn loạn, vô số tiên linh mở ra hai mắt, cảm thụ được sự rung động trong lòng, tất cả đều hướng về phương hướng đại địa Tây Phương nhìn lại.

Chuẩn xác mà nói, là Tu Di Sơn!

Dù sao!

Tây Phương bần tích, long mạch điêu linh, có thể xưng là thánh địa, chỉ có đạo trường Tu Di Sơn của hai vị Thánh Nhân! "Oanh!" "Oanh long long!" Từng đạo thanh âm oanh minh to lớn vô cùng, phảng phất như khai thiên tích địa không ngừng từ trên đại địa Tây Phương truyền đến, chấn động Tam Giới!

Một khắc sau!

Chỉ thấy một đạo kim quang thuấn thì trùng tiêu, hiển hóa ra ngoài, lại là một cây cự mộc vô cùng to lớn, che khuất bầu trời, tán phát ra linh khí bảo quang thao thiên, Tam Thiên Chi Xoa nhẹ nhàng lay động, hách nhiên chính là một trong Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn - Bồ Đề Thụ!

Bồ Đề Thụ, đồng thời cũng là bản thể của Chuẩn Đề Thánh Nhân! "Tê!" "Tây Phương hiển hóa Bồ Đề, là có chuyện gì xảy ra?" "Hai vị Thánh Nhân Tây Phương muốn làm cái gì?" "....." Khi nhìn thấy một màn này, dưới gầm trời tất cả tiên linh đều chấn kinh không thôi,

trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, không rõ nhị vị Thánh Nhân Tây Phương muốn làm cái gì.

Không đan đan là Hồng Hoang chúng sinh, Lão Tử, Nguyên Thủy vừa mới từ Tử Tiêu Cung trở về cũng đều sắc mặt lộ vẻ nghi hoặc, nhìn về phía Tây Phương.

Tại nơi giao giới Đông Tây Phương trên Hồng Hoang đại địa, trên một ngọn núi thấp bé vô danh.

La Hầu một tập hắc bào, toàn thân trên dưới ma quang lượn lờ, tà ác, đọa lạc, sát lục, tham lam... thế gian hết thảy phụ diện tình tự tất cả đều di mạn, phảng phật là nơi bắt nguồn của cái ác!

Một khắc này.

La Hầu bỗng nhiên mở ra hai mắt nhắm chặt đã lâu, trong mắt lộ ra hai vệt huyết quang hãi người, khóe miệng lộ ra một tia tà mị tiếu ý, nói: "Cơ hội Ma Giáo ta rốt cục đã đến....." Tây Phương đại địa.

Tu Di Sơn.

Một cây Bồ Đề Thụ to lớn vô cùng, tham thiên lập địa ngật lập tại thiên địa chi gian, tán phát ra vô tận hà quang thụy khí, linh quang di mạn, cho người ta một loại cảm giác an ninh, tường hòa! "Tây Phương nhị vị Tôn Giả rốt cuộc muốn làm cái gì?" Một khắc này.

Nghi vấn đồng dạng xuất hiện tại trong lòng vô số tiên linh thiên địa.

Nhưng!

Rất nhanh!

Liền nghe được từ trên đại địa Tây Phương truyền đến trận trận thanh âm ngâm tụng kinh văn. "Ông.....

Ông!" Thân ảnh Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đột nhiên từ trong Tu Di

Sơn xông ra, bay vào cửu thiên chi thượng, quanh thân tường quang lung tráo, uyển như khai thiên tích địa, tựa như thần minh thượng cổ. "Xá Lợi Tử, sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc....." "Xá Lợi Phất, bỉ thổ hà cố danh vi Cực Lạc?

Kỳ quốc chúng sinh, vô hữu chúng khổ, đãn thụ chư nhạc, cố danh Cực Lạc." "....." Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai người ngồi xếp bằng dưới tàng cây Bồ Đề, hai tay hợp thập, bảo tướng trang nghiêm, không ngừng ngâm xướng ra từng câu kinh văn.

Dần dần, tiếng tụng kinh cổ xưa càng ngày càng lớn, trục dần biến bố cả đại địa Tây Phương, khuếch tán, khuếch tán, lại không ngừng khuếch tán, nãi chí Hồng Hoang Tam Giới, khắp nơi đều là thanh âm tụng kinh! "!" Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung.

Lão Tử cảm thụ ý cảnh hai người tụng kinh, sắc mặt luôn luôn cổ tỉnh không dao động không khỏi đại biến, rốt cục là đã minh bạch ý định của hai người! "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai người các ngươi thật to gan, lại dám khí Huyền nhập Phật....." Nếu Tây Phương khí Huyền nhập Phật, thế tất sẽ chia cắt đi lượng lớn khí vận Huyền Môn, đối với Huyền Môn đả kích cực lớn!

Lão Tử sắc mặt khó coi, thần sắc liên liên biến hoán, cuối cùng lại cắn răng, lại nhắm mắt lại.

Biết rõ Tây Phương hai người muốn vứt bỏ Huyền Môn, cũng không có biện pháp!

Dù sao!

Trước mặt Phong Thần Lượng Kiếp, là châu chấu trên cùng một sợi thừng, có cộng đồng lợi ích, không thể trở mặt!

Nếu không sẽ bạch bạch tiện nghi Thiên Đế Tử Vi!

Cho nên!

Cái thiệt thòi câm này chỉ có thể nuốt xuống!

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng cũng hiểu ra một điểm này, sắc mặt khó coi vô cùng, một bàn tay vỗ lên trên vân sàng, giận dữ nói: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai kẻ mưu tính thật hay!" Nhưng!

Vì đối kháng Tử Vi, đối với tiểu động tác của hai người Tây Phương chỉ có thể mở một con mắt, nhắm một con mắt.

Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ đồng dạng cảm thụ được động tĩnh Tây Phương, sắc mặt mấy phen biến hoán, lại lâm vào trong trầm tư.

Phong Thần Đại Kiếp ở trước mắt, Lão Tử, Nguyên Thủy cùng với Tây Phương Nhị Thánh đi lại gần, lại khăng khăng bỏ lại Tiệt Giáo.

Thậm chí!

Muốn dùng vô số tính mệnh đệ tử Tiệt Giáo đi điền bổ cái hố to Phong Thần Bảng!

Thông Thiên Giáo Chủ vô luận như thế nào đều không thể nhẫn thụ!

Có sao nói vậy.

Tại trong lòng Thông Thiên, mấy cái liên hợp, muốn đối kháng Thiên Đế Tử Vi cũng không có khả năng tính quá lớn!

Thiên Đế chưởng quyền Tam Giới, đại thiên mục thủ, chức quyền càng ngày càng lớn, cơ hồ đã trở thành định cục.

Tại trong cục thế như vậy, ngược lại Tiệt Giáo bị kẹp ở giữa Thiên Đình cùng liên minh Lão Tử Tứ Thánh, một cái không cẩn thận liền sẽ có nguy hiểm hôi phi yên diệt!

Tiệt Giáo đường ra ở nơi nào!?

Cái thời điểm này, cho dù Thông Thiên là thánh nhân chi tôn, trong lòng cũng dũng xuất ra chút ít cảm giác vô lực. "Rốt cuộc nên làm như thế nào....." Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng chuyển qua vô số ý niệm, ánh mắt theo bản năng hướng về Thiên Giới nhìn lại.

Dữ thử đồng thì.

Thiên Giới, Đại La Thiên.

Chương 306

Tử Vi ánh mắt xuyên thấu vô tận hư không, nhìn về phía đại địa Tây Phương, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười như có như không, lẩm bẩm nói: "Rốt cục nhịn không được rồi sao....." Không chỉ mấy vị đại năng chúa tể cấp bậc Hỗn Nguyên, các đại thần thông giả khác, ví như Tam Vị Chí Nhân, Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên, cùng với Huyết Hải Minh Hà các loại, đều đem ánh mắt ném về phía đại địa Tây Phương. .....

Tại trong ánh mắt vô tận chúng sinh, tiếng tụng kinh của hai người Tây Phương càng phát ra to lớn, vang vọng cả Tam Giới.

Không chỉ có như thế!

Trong kinh văn ẩn tàng một loại ma lực kỳ lạ, cảm hóa chúng sinh, không biết bao nhiêu sinh linh trên mặt lộ ra vẻ thích nhiên, đều hướng về phía Tây Phương quỳ bái xuống!

Phảng phất như bị độ hóa! "Nay Tây Phương Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ta, tại ngoài Huyền Môn, lập riêng Phật Môn!" "Tây Phương Giáo ta từ nay về sau là Phật Giáo, đương truyền đạo vô lượng chúng sinh, chư giới đại thiên, phổ độ thế nhân!" "Lục đạo chúng sinh, phàm nguyện nhập môn ta, đều có thể đắc vô thượng chân pháp, đắc giải thoát, đắc tự tại, nhập Cực Lạc Tịnh Thổ....." "....." Tùy theo trong miệng ba người nói ra hai chữ Phật Giáo, chỉ thấy đầy trời kim quang phật khí mãnh liệt di mạn, đại đạo phạm âm vang vọng chư thiên vạn giới!

Vô lượng chúng sinh ánh mắt có thể nhìn thấy, đều là phật quang; trong tai nghe được, đều là Tây Phương phật âm!

Vô số đệ tử đắc đạo của Tây Phương Giáo tắm rửa tại trong phật

quang, trong lòng sinh ra vô hạn tình cảm vui mừng, ám tật trong cơ thể biến mất không thấy, được hưởng vô biên phúc duyên, ngay cả tu vi cũng ẩn ẩn tinh thuần không ít! "Ngã phật từ bi!" Những tiên linh nguyên bản tín ngưỡng Tây Phương Giáo, giờ phút này càng là đỉnh lễ mô bái, hướng về phương hướng Tiếp Dẫn Chuẩn Đề dập đầu, thần sắc thành kính vô cùng!

Minh minh chi trung. "Sinh diệt tâm vô quải, thân tâm huyễn tức diệt, sinh diệt tính viên mãn, giác viên không vô sắc, pháp không biến thập phương, chư pháp vô ngã." "Phiền não tức bồ đề, chư huyễn tính viên mãn, vô lai diệc vô khứ, sinh tử tính chân như, vô sinh diệc vô diệt, nhất tâm hiển tam tàng, tam tàng tính tịch nhiên, danh tịch tĩnh niết bàn!" Tiếp Dẫn ngồi xếp bằng trên Công Đức Kim Liên, tay cầm Gia Trì Thần Xử, các nơi trên người đều dũng xuất ra đạo đạo kim sắc phật quang, bao khỏa hắn ở trong đó.

Tiếp đó!

Đạo kế trên đầu Tiếp Dẫn tán khai, ba ngàn phiền não ti rơi xuống, hiển lộ ra một cái đầu trọc lốc.

Một khắc sau, đỉnh cốt hở ra, tự nhiên kết thành từng khỏa từng khỏa nhục lựu hình xá lợi, giống như thiên cái, hai tai rủ xuống kéo dài, hiển lộ hết thảy từ bi tôn quý chi tướng! "Từ hôm nay, ta là A Di Đà Phật, là Vạn Phật Chi Tổ, tượng trưng Niết Bàn Tịch Tĩnh!" Tiếp Dẫn tay cầm pháp ấn, cả người lập tức giống như lâm vào trong tịch diệt, trong một cái búng tay, dĩ nhiên kinh lịch vô số lần khô vinh sinh diệt! "Nam Mô A Di Đà Phật, Phật Tổ từ bi!" Vô số Phật Giáo đệ tử đều dập đầu liên liên, đỉnh lễ mô bái đạo. "Thiên Đạo tại thượng, ta Chuẩn Đề từ nay về sau liền là Vạn Phật Chi Mẫu, tượng trưng Chư Pháp Vô Ngã!" Chuẩn Đề tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, tại trước người nhẹ nhàng vung lên, lập tức xoát lạc xuất từng đạo thất thải huyền quang, mỹ luân mỹ hoán.

Tóc dài trên đỉnh đầu cũng thoát lạc xuống, đạo kế biến thành nhục kế hình xá lợi.

Hai tay kết ấn, trên thân tán phát ra một cỗ ý tứ hữu vi vô vi, hữu ngã vô ngã, siêu thoát hết thảy vạn pháp vô thường, huyền chi lại huyền, khó có thể miêu thuật. "Nam Mô Chuẩn Đề Phật Mẫu!" Vô số Phật Giáo đệ tử lần nữa dập đầu đạo.

Không chỉ Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, tùy theo hai người lập hạ Phật Giáo, trong Tu Di Sơn, Dược Sư, Di Lặc các loại đệ tử cũng đều biến thành thân thể Già Đà (đầu trọc).

Sau lưng mỗi người đều hiển lộ ra một tôn kim sắc Già Đà pháp tướng, bảo tướng trang nghiêm, kim quang xán lạn, diện dung tường hòa vô cùng.

Nhất thời gian!

Trên Tu Di Sơn vạn phật tụ hội!

Trở thành thánh địa chí cao vô thượng của Phật Môn! "Hai vị Thánh Nhân sáng lập Phật Môn, phổ độ chúng sinh, quả nhiên đại từ bi....." "Trong kinh văn Phật Môn có vô lượng đại đạo chân nghĩa, ta nguyện nhập Tây Phương Phật Môn, tiềm tâm nghiên cứu phật pháp, khám phá bí mật Cực Lạc!" "....." Tùy theo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đem Tây Phương Giáo lập riêng thành Phật Giáo, vô số sinh linh đều bị cảm triệu, sinh ra linh tuệ, hướng về đại địa Tây Phương mà đi!

Những tán tu nguyên bản tại trên đại địa Hồng Hoang càng là kích động vô cùng, nguyên một đám vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, không chút do dự hướng về Tây Phương bay đi!

Tây Phương tuy rằng bần tích, nhưng trải qua những năm này phát triển, ngược lại cũng không tệ.

Hai vị Thánh Nhân nguyện ý đại khai phương tiện chi môn, đối

với bọn hắn mà nói, nãi là cơ duyên tày trời!

Thậm chí!

Ngay cả không ít đệ tử môn hạ Xiển Giáo đều tâm động.

Trong Ngọc Hư Cung.

Xiển Giáo Phó Giáo Chủ Nhiên Đăng đạo nhân cảm thụ tịch diệt phật ý trên thân A Di Đà Phật, thần sắc không khỏi hơi động một chút, không biết đang suy nghĩ gì.

Ngoại trừ cái này ra.

Phía dưới Thập Nhị Kim Tiên đang nghe đạo, Từ Hàng đạo nhân, Văn Thù đạo nhân, Phổ Hiền đạo nhân sắc mặt đều có chút mạc danh. ..... "Oanh!" "Oanh long long!" Phật Giáo vừa lập hạ, khí vận Huyền Môn nguyên bản viên dung vô hạ lập tức bị cắt liệt ra, phân ra gần như một nửa, toàn bộ chuyển dịch vào trong Tây Phương Phật Giáo, bị phân lưu đi!

Lão Tử, Nguyên Thủy biến sắc, nhưng lại không thể làm gì!

Chỉ có thể trơ mắt nhìn xem!

Tại thời điểm Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lập hạ Phật Môn, vô lượng chúng sinh coi là việc này sắp kết thúc, dị biến đột nhiên phát sinh. "Thúc!" Không hề có điềm báo trước.

Trên đại địa Tây Phương, một đạo ma quang đen kịt trong nháy mắt xông lên thiên khung, một cỗ tà ác vô tận, ý chí đọa lạc trong nháy mắt phô triển ra, hóa thành cuồn cuộn ma vân bao phủ ức vạn vạn dặm thiên địa hư không!

Bầu trời cả đại địa Tây Phương đều tối sầm xuống! "Tê!" "Có chuyện gì xảy ra?" "Khí tức Ma Đạo?

Tây Phương sao lại có khí tức Ma Đạo?!" "....." Khi cảm thụ

được cỗ khí tức này, tất cả sinh linh đều chấn kinh, vẻ mặt hãi nhiên.

Ngay cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều vẻ mặt kinh ngạc, giới bị, cẩn thận nhìn về phía sâu trong ma quang kia, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Ma vân cuồn cuộn, tà khí di mạn!

Chỉ thấy tại trong ma quang hung dũng vô tận kia, hiển lộ ra một đạo thân ảnh thon dài.

Người kia dáng người cao lớn, một tập hắc bào, quanh thân ma quang lượn lờ, tán phát ra vô cùng phụ diện, khí tức đọa lạc, hách nhiên chính là tướng mạo Thiên Ma Ba Tuần. "Từ hôm nay, Đế Thích Thiên ta là Phật Môn Tam Giáo Chủ, là Vạn Phật Chi Thủ, chấp chưởng thiên hạ sinh linh tai kiếp, Tâm Ma Giới Đạo!" Đế Thích Thiên trong mắt lộ ra hung mang, lãng thanh nói, thanh âm quanh quẩn tại giữa cả thiên địa!

Đế Thích Thiên!

Cũng chính là Ma Tổ La Hầu, rốt cục tại một khắc này, lần nữa xuất hiện tại đại địa Hồng Hoang, vì che mắt người đời, đổi tên gọi là Đế Thích Thiên! "Oanh long long!" Đế Thích Thiên thoại âm vừa dứt, trên cửu thiên vang lên vô tận tiếng sấm rền, hiển nhiên thừa nhận đại đạo lời thề của Đế Thích Thiên!

Khí vận Phật Môn nguyên bản hơn phân nửa đều gia trì tại trên thân Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, trong một nháy mắt bị Đế Thích Thiên hấp xả đi một nửa! "!" Khi nhìn thấy Đế Thích Thiên xuất hiện, cảm thụ được lực lượng khí vận trên người điên cuồng trôi đi, sắc mặt hai người lập tức đại biến, giống như ăn phải một đống phân chó thối vậy!

Cái tên Đế Thích Thiên này, từ đâu mà chui ra?

Chương 307

Thấy Đế Thích Thiên trong nháy mắt, tất cả mọi người đều kinh ngạc vô cùng.

Phương Tây Nhị Thích bỏ Huyền nhập Phật, lập ra Phật môn đã đành, cái tên Đế Thích Thiên này lại hốt nhiên xuất hiện?

Hơn nữa!

Còn muốn trở thành Tam Giáo chủ của Phật môn phương Tây, Vạn Phật chi thủ!

Chấp chưởng sinh linh tai kiếp, tâm ma giới đạo, nhìn qua là biết kẻ bất thiện!

Điều quan trọng nhất là!

Thiên Đạo dường như mặc nhận việc Đế Thích Thiên trở thành Vạn Phật chi thủ, tịnh không có phản ứng, ngược lại còn hạ xuống một đạo kim quang, thừa nhận Phật môn nghiệp vị chí cao của hắn!

Thật sự khiến người ta có chút kinh hãi!

Chẳng lẽ Phật môn thật sự cần một tên ma đầu như vậy sao? "Đế Thích Thiên..." Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ánh mắt đều hướng về phía đại địa Tây phương, mặt đầy vẻ ngưng trọng.

Dĩ kiến thức của Thánh Nhân, trải qua vô số tuế nguyệt, cũng chưa từng nghe qua danh hào Đế Thích Thiên.

Bọn họ theo bản năng vận chuyển thiên cơ, thôi diễn nhân quả, nhưng lại phát hiện trên người Đế Thích Thiên phảng phất bị một tầng sương mù bao phủ, che lấp, căn bản nhìn không rõ, khó có thể khuy thám xuất thân của hắn.

Thiên Giới.

Đại La Thiên.

Tử Vi ngồi xếp bằng trên vân sàng, ánh mắt xuyên thấu vô tận hư không, xa xa nhìn về phía thân ảnh Đế Thích Thiên trên đại địa Tây phương, trong mắt bắn ra hai đạo thần mang hãi nhân, trầm giọng nói: "Đế Thích Thiên...

Ma Đạo..." Chỉ trong nháy mắt!

Hắn liền biết rõ bộ mặt thật của Đế Thích Thiên!

Bất kể chúng sinh trong lòng nghĩ thế nào, trên đại địa Tây phương, ánh mắt Đế Thích Thiên quét qua vô tận hư không, liền hắc hắc cười lạnh nói: "Ta là Tam Giới Ma Đầu chi Tổ, ngày chứng đạo, chính là lúc này!" "Ông!" Thoại âm Đế Thích Thiên vừa dứt, thân thể khẽ run lên, ba trăm sáu mươi lăm huyệt khiếu toàn thân phun trào ra vô tận ma quang hung hãn, phô thiên cái địa, trực trùng cửu tiêu!

Trong chốc lát.

Bầu trời toàn bộ đại địa Tây phương đều nhanh chóng trở nên tối tăm, Nhật Nguyệt Tinh tam quang toàn bộ bị vô tận ma vụ che phủ, không khí dường như cũng lạnh lẽo đi trăm phần! "Ma tâm bất phá, ma lâm vạn cổ!" Đế Thích Thiên hét lớn một tiếng, hai tay không ngừng huy động trước người, đánh ra từng đạo ấn quyết kỳ đặc, dường như ẩn chứa một loại ma lực kỳ dị khó tả!

Dần dần!

Từ trong cơ thể hắn vọt ra một đạo huyền quang đen kịt, từ thiên linh cái lao ra, hóa thành một phù hào màu đen kỳ dị, vô tận Đại Đạo chi quang lượn lờ, tán phát ra một cỗ ý vị vĩnh hằng bất hủ!

Phù hào này thiên biến vạn hóa, dường như ẩn chứa vũ trụ đại bí vô hạn, hóa sinh ra Ma Long, Tà Phượng cùng các loại dị tượng!

Càng có vô tận đọa lạc, tà ác, sát lục, hỗn loạn, tham lam, bạo ngược cùng các loại cảm xúc tiêu cực ở trong đó, dường như đại biểu cho cái "Ác" cực hạn của thế gian!

Hỗn Nguyên Kim Tiên Đạo Quả vốn thuộc về Đế Thích Thiên dần dần trở nên viên dung vô hạ, tán phát ra một cỗ ý vị bất hủ bất diệt, thường tương vô hình, rốt cục lột xác trở thành Hỗn Nguyên Đạo Quả!

Cuối cùng!

Dưới ánh mắt khẩn trương chú thị của vô số sinh linh, quang mang trên bề mặt Đạo Quả dần dần lưu chuyển, từ từ biến thành bộ dáng một trái tim đen kịt!

Vũ Trụ Ma Tâm!

Hỗn Nguyên Đạo Quả của Đế Thích Thiên, chính là một trái tim Vũ Trụ Ma Tâm!

Ma tâm bất tử, Đế Thích Thiên bất diệt!

Nếu Đế Thích Thiên có thể chứng đắc Đại Đạo Cảnh, Vũ Trụ Ma Tâm liền sẽ trưởng thành hoàn thiện, trở thành nguyên sơ Ma Đạo của vô số Hỗn Độn thế giới!

Khoảnh khắc Vũ Trụ Ma Tâm kết thành, liền có một cỗ Hỗn Nguyên thần ý, nháy mắt khuếch tán, tẩm nhiễm vào vô tận thời không, câu liên quá khứ tương lai!

Mượn nhờ Tây phương lập Phật Giáo, Ma Đạo ứng vận nhi sinh, Đế Thích Thiên nhất cử đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh! "Oanh!" "Ầm ầm ầm!" Đúng lúc này, cả Hồng Hoang thế giới đều kịch liệt run rẩy, trên chín tầng trời truyền đến từng trận tiếng nổ vang rền.

Trong hư không, bằng không xuất hiện mười hai tòa môn hộ màu vàng khổng lồ vô cùng!

Một trọng so với một trọng càng cao lớn, một trọng so với một trọng càng hạo hãn!

Hách nhiên chính là mười hai tòa Đại Đạo Chi Môn!

Đế Thích Thiên thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Đại Đạo hữu cảm, lập tức hiển hóa ra Đại Đạo Chi Môn, làm khảo nghiệm đối với đạo hạnh của hắn. "Đại Đạo Chi Môn sao?" Trong mắt Đế Thích Thiên lệ mang chợt lóe, đột nhiên trường khiếu một tiếng, há miệng khẽ hấp, liền nạp đầy trời ma quang vào cơ thể, hóa thành một đạo ma mang bay về phía đệ nhất trọng Đại Đạo Chi Môn. "Oanh!" Đế Thích Thiên song chưởng vỗ mạnh trước người, Hỗn Nguyên pháp lực kinh khủng bộc phát ra, hóa thành hai đạo quang trụ đen kịt, uyển như diệt thế chi quang, nháy mắt oanh kích lên đệ nhất trọng Đại Đạo Chi Môn kia. "Ầm ầm!" Nương theo một tiếng nổ kinh thiên động địa, đệ nhất trọng Đại Đạo Chi Môn ầm vang phá toái!

Ngay sau đó!

Động tác của Đế Thích Thiên không hề chậm lại, hai tay múa may trước người, diễn hóa ra đạo đạo ma quang, vô tận trật tự thần liên vây quanh, hóa thành hai con Ma Long đen kịt, giương nanh múa vuốt, lao về phía đệ nhị trọng Tiên Môn! "Hống!" "Oanh!" Một tiếng long ngâm cực lớn truyền ra, ngay sau đó liền chấn động cả Hồng Hoang thế giới, đệ nhị trọng Tiên Môn ứng thanh phá toái! "Vù!

Vù!" Sau khi Đại Đạo Chi Môn phá toái, hải lượng tinh khí ẩn chứa trong đó giống như trăm sông đổ về biển, không ngừng hội tụ vào trong cơ thể Đế Thích Thiên, đem đạo hạnh pháp lực của hắn cấp tốc tăng lên, rất nhanh đạt tới Hỗn Nguyên đệ nhị trọng thiên!

Nhìn một màn này, tất cả mọi người đều kinh ngây người!

Tốc độ Đế Thích Thiên trùng quan quá nhanh! "Hít..." "Tốc độ trùng quan thật kinh khủng..." "Hỗn Nguyên đệ nhị trọng thiên?!" "..."

Khi cảm nhận được khí tức vô cùng hạo hãn, kinh khủng trên người Đế Thích Thiên, vô lượng chúng sinh đều chấn động không thôi, từng người đều trợn mắt há hốc mồm!

Ai cũng không ngờ, Đế Thích Thiên cư nhiên lại kinh khủng như thế!

Tốc độ trùng quan Đại Đạo Chi Môn này, chút nào không kém gì Thiên Đế Tử Vi năm xưa!

Trong nháy mắt.

Đế Thích Thiên liền phá hai tòa Thiên Môn, tu vi bạo trướng một đoạn lớn!

Đến lúc này, nghi hoặc trong lòng chúng sinh vẫn chưa tan đi.

Rốt cuộc Đế Thích Thiên này lai lịch ra sao, vì sao bỗng nhiên xuất hiện?

Hơn nữa vừa xuất hiện liền chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thật sự có chút không bình thường!

Chương 308

Nhân vật như Đế Thích Thiên, theo lý thuyết sớm nên lưu lại vô tận uy danh tại Hồng Hoang mới đúng, không có khả năng vô duyên vô cớ nhảy ra như vậy. "Oanh!" "Ầm ầm ầm!" Trong ánh mắt rung động của vô tận chúng Thánh, đệ tam trọng Đại Đạo Tiên Môn mãnh liệt chấn động, từ trong đó dũng xuất ra quang mang kham xưng vô cùng vô tận, hóa thành hồng lưu phô thiên cái địa, áp sập vạn cổ hư không, hướng về phía Đế Thích Thiên trút xuống!

Không chỉ như thế! "Hống!" "Hống!

Hống!" Từng tiếng gầm thét cực lớn vang lên giữa thiên địa, Đại Đạo Tiên Môn phát sáng, vô tận đại đạo văn lạc trên đó phảng phất như sống lại, tán phát ra từng trận chấn động huyền diệu! "Ông!" Sau một khắc, liền có từng tia từng sợi thần mang từ trong đó chảy ra, ngưng tụ thành vô số hình dáng hung thú!

Mỗi một đầu hung thú đều chừng ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, hình thù kỳ quái, chen chúc cùng một chỗ, hai mắt phiếm hồng, thần sắc dữ tợn lao về phía Đế Thích Thiên!

Tuy rằng biết rõ những hung thú này toàn bộ đều do Đại Đạo pháp tắc biến thành, nhưng nhìn qua giống như đúc hung thú chân thật!

Trong đó thực lực yếu nhất cũng ở Chuẩn Thánh viên mãn chi cảnh!

Đại bộ phận hung thú đều sở hữu chấn động kinh khủng cấp số Hỗn Nguyên!

Hàng ngàn hàng vạn hung thú như vậy cùng nhau lao tới, miệng phun hung quang, quả thực là một tràng diệt thế chi kiếp!

Cả phiến thiên địa đều đang run rẩy! "Hừ!" Đối mặt với hải dương hung thú kham xưng vô cùng vô tận, Đế Thích Thiên hừ lạnh một tiếng, trong mắt lộ ra hai đạo lệ mang, hai tay không ngừng huy động về phía trước, đánh ra từng quyền lại từng quyền! "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Pháp lực chấn động đáng sợ bộc phát, từng đạo ma quang đen kịt gào thét bay ra, hám thiên động địa, đánh xuyên cả phiến thiên địa, xuất hiện từng cái lỗ thủng đen kịt!

Thậm chí!

Ngay cả Hỗn Độn Hải phía sau cũng sụp đổ xuống!

Nơi ma quang đi qua, từng đầu hung thú bị quang trụ quán xuyên, phát ra tiếng kêu rên, máu tươi vẩy ra, nhuộm đỏ vô tận thương khung!

Đế Thích Thiên chân đạp vô tận ma quang màu đen, từng bước đi về phía trước, mỗi bước đạp ra, đều huy xuất một quyền, uy thế kinh thiên động địa!

Rất nhanh!

Đế Thích Thiên liền đạp lên vô tận máu tươi cùng xương cốt hung thú, ngạnh sinh sinh đánh tới trước đệ tam trọng Tiên Môn. "Khai!" Đế Thích Thiên hét lớn một tiếng, khóe mắt muốn nứt, song chưởng mãnh liệt lập phách về phía trước, tựa như hai thanh diệt thế thiên đao màu đen, tán phát ra vô tận phong mang cùng phá diệt chi lực! "Oanh!" Một tiếng nổ kinh thiên động địa, chấn động Hồng Hoang tam giới.

Vô tận ánh sáng cùng lửa bao trùm hết thảy, đệ tam trọng Đại Đạo Tiên Môn mãnh liệt run rẩy, nơi vừa bị Đế Thích Thiên đánh trúng bỗng nhiên xuất hiện từng đạo vết rạn như đồ sứ, cấp tốc lan tràn ra.

Cuối cùng, trong ánh mắt kinh hãi của vô số sinh linh, đệ tam trọng

Đại Đạo Tiên Môn ầm vang phá toái! "Hô!" Đế Thích Thiên há miệng mãnh liệt hấp một cái, lập tức thôn nạp vô tận tinh khí vào cơ thể, khí thế trên người lần nữa bạo trướng, đạt tới Hỗn Nguyên đệ tam trọng cảnh giới!

Cảnh giới bậc này, có thể so với Đế Tuấn năm xưa!

Chỉ có điều khác biệt là, Đế Tuấn cùng Thiên Đế tranh phong thất bại, đã bị xóa bỏ khỏi thế gian! "Ông..." Đế Thích Thiên liên tục xông qua ba đạo Tiên Môn, đệ tứ trọng Tiên Môn rốt cục động, từ trong đó bắn ra ức ức vạn vạn cửu sắc tiên quang, uyển như khai thiên tích địa, mang theo uy thế kinh khủng bắn về phía Đế Thích Thiên!

Trong nháy mắt.

Thiên khung của toàn bộ thế giới phương Tây đều sụp đổ, yên diệt!

Hiển nhiên.

Đệ tứ trọng Tiên Môn khảo nghiệm, so với ba trọng trước còn kinh khủng hơn vô số lần! "Tam giới ma đạo, giai tại ngô thân!" Cảm nhận được uy thế của đệ tứ trọng Tiên Môn, dù Đế Thích Thiên trương cuồng, thần sắc cũng biến thành hơi có chút ngưng trọng, thi triển ra Ma Đạo đại thuật!

Giữa thiên địa, đột nhiên hiện ra hàng ngàn hàng vạn quang mang màu đen, bao hàm đọa lạc, hỗn loạn, tham lam cùng tất cả cảm xúc tiêu cực, toàn bộ chui vào trong cơ thể Đế Thích Thiên.

Dần dần.

Thân ảnh Đế Thích Thiên bị cảm xúc tiêu cực nồng đậm bao bọc, giống như mây đen ma quái bao phủ hắn ở trong đó.

Tại sau lưng hắn, vô số ma quang hội tụ, hình thành một tôn Ma Đầu màu đen túc có ức vạn vạn trượng lớn nhỏ, diện mục dữ tợn,

sinh ra ngàn tay, ngồi xếp bằng trong hư không, tán phát ra vô tận đọa lạc chi ý.

Tôn Ma Đầu này vừa ra, một cỗ tà ác chi ý nháy mắt khuếch tán ra, bao phủ tam giới lục đạo.

Trong chốc lát.

Vô số sinh linh đều trở nên hô hấp dồn dập, hai mắt hơi phiếm hồng, thần trí chịu ảnh hưởng của Ma Đạo chi lực, phảng phất muốn trầm luân! "Ông..." Chín tầng trời phía trên, một tôn Ma Đầu khổng lồ vô cùng, toàn thân đen kịt xuất hiện, cao tọa cửu trọng thiên, tán phát ra vô tận đọa lạc chi ý, phảng phất như sứ giả đến từ địa ngục! "Trấn áp!" Đế Thích Thiên hét lớn một tiếng, trong hai mắt bắn ra hai đạo huyết mang hãi nhân, hai tay vỗ về phía trước!

Tại sau lưng hắn!

Tôn Vô Lượng Ma Đầu kia phảng phất cũng chịu một loại lực lượng thần bí lôi kéo, tề tề huy động vô số cánh tay, tán phát ra thần uy kinh khủng, nện về phía đệ tứ trọng Tiên Môn kia!

Nơi bàn tay đi qua, thiên tháp địa hãm, nhật nguyệt trầm luân, cả phiến thiên địa đều giống như muốn đảo chuyển!

Trong hư không, xuất hiện từng cái lại từng cái hắc động khổng lồ vô cùng, không ngừng xoay tròn, xé rách hết thảy xung quanh, muốn đem tất cả mọi thứ đều phấn vụn! "Oanh!" "Ầm ầm ầm!" Dưới sự khẩn trương chú thị của vô số sinh linh, cánh tay Ma Đầu rốt cục va chạm với vô tận cửu sắc tiên quang!

Trong chốc lát.

Giữa thiên địa tiên là quỷ dị yên tĩnh một cái chớp mắt, vô số ánh sáng cùng lửa xán lạn, phảng phất hóa thành vĩnh hằng.

Tại cửu thiên chi thượng, đỉnh dạng thành một bức họa diện tĩnh

chỉ.

Sau một khắc. "Oanh..." Vô tận bạo tạc kinh khủng tịch quyển hết thảy, phảng phất từng khỏa lại từng khỏa đại tinh nổ tung, quang mang hung hãn bắn ra!

Địa Thủy Phong Hỏa tứ khí hiện lên, toàn tức lại cấp tốc yên diệt, từng cái thế giới chi ảnh xuất hiện, nhưng trong khoảnh khắc bị xé rách!

Giữa thiên địa, duy chỉ có quang mang huyến lạn đến cực điểm đang nở rộ!

Vô số dòng hạt năng lượng cao bắn ra, đem Hỗn Độn đều đánh xuyên.

Chương 309

Dưới sự va chạm như vậy, trong vũ trụ hư không, hết thảy vật hữu hình vô hình, hữu chất, vô chất, toàn bộ hóa thành triệt để hư vô!

Chúng sinh toàn bộ rung động.

Từ sau Lượng Kiếp Vu Yêu, không biết bao nhiêu năm đều không có đại va chạm kinh thế như vậy!

Nhưng mà!

Tức tiện như thế, đệ tứ trọng Đại Đạo Tiên Môn kia y nguyên ổn cố vô cùng, tuy rằng đang nhẹ nhàng run rẩy, thế nhưng lại không có dấu hiệu sụp đổ. "Vạn Ma Triều Tông!" Đế Thích Thiên quát to, trong cơ thể xông ra từng đạo từng đạo ma quang, hóa sinh ra từng đóa từng đóa pháp liên đen kịt trong hư không chung quanh.

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện trong mỗi một đóa hắc sắc pháp liên đều ngồi xếp bằng một tôn Ma Đầu. "Hống!" Vô số Ma Đầu tề tề nộ hống, thủ chưởng vỗ về phía trước, lập tức đánh ra từng đạo từng đạo diệt thế ma quang, hãn nhiên oanh kích lên Tiên Môn. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Dưới sự oanh kích liên tục không ngừng của vô số Ma Đầu, đệ tứ trọng Tiên Môn rốt cục cũng chống đỡ không nổi, run rẩy càng ngày càng lợi hại, trên mặt ngoài xuất hiện từng đạo vết rạn như đồ sứ. "Răng rắc..." Cuối cùng.

Trong ánh mắt rung động của tất cả mọi người, ầm vang vỡ vụn, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Đế Thích Thiên há miệng hấp một cái, đem tất cả mảnh vỡ Tiên Môn toàn bộ nạp vào trong cơ thể, tu vi lần nữa bạo trướng, tăng lên một trọng thiên, đạt tới Hỗn Nguyên đệ tứ trọng cảnh giới. "Hỗn Nguyên đệ tứ trọng..." "Chẳng lẽ còn có thể tiếp tục trùng kích Hỗn

Nguyên đệ ngũ trọng sao?" "..." Vô số sinh linh đều thần sắc kích động, không ngừng thảo luận.

Bọn họ vẫn còn nhớ rõ năm đó lúc Thiên Đế Tử Vi chứng đạo, một hơi xông qua năm trọng Tiên Môn, tiền cổ vô nhân, hậu vô lai giả, khai mở kỳ tích vạn thế!

Chẳng lẽ hôm nay Đế Thích Thiên cũng muốn làm được sao?

Dưới sự vạn chúng chú mục, Đế Thích Thiên lại nhìn đệ ngũ trọng Tiên Môn một cái, tịnh không có ý tứ trùng quan, ngược lại thu liễm khí cơ toàn thân. "Ông..." Cảm nhận được tâm ý của Đế Thích Thiên, Tiên Môn trong hư không lập tức biến mất không thấy.

Trên thực tế.

Lấy thực lực của Đế Thích Thiên, nếu trong tình huống lá bài tẩy ra hết, đảo cũng không phải không thể xông qua đệ ngũ trọng Tiên Môn.

Nhưng làm như vậy, thủ đoạn vận dụng càng nhiều, khả năng thân phận bại lộ sẽ cực lớn.

Ít nhất hiện tại không phải là lúc bại lộ thân phận...

Nhưng dù vậy, cũng đã đủ nghịch thiên rồi! "Hảo một cái Đế Thích Thiên..." Tiếp Dẫn Chuẩn Đề xa xa nhìn Đế Thích Thiên, sắc mặt khó coi chí cực, uyển như ăn phải một đứa trẻ chết.

Mãi cho đến hiện tại, bọn họ đều không rõ, Đế Thích Thiên này rốt cuộc từ đâu chui ra?! "Trong Hồng Hoang sau này lại nhiều hơn một cái biến số..." Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn thân ảnh Đế Thích Thiên, toàn bộ sắc mặt ngưng trọng, trong lòng toát ra ý nghĩ tương tự.

Theo Đế Thích Thiên xuất hiện, cục diện Hồng Hoang tam giới càng phát ra quỷ quyệt hay thay đổi!

Cho dù là Thánh Nhân, cũng không thể tùy tâm sở dục! "Vù..." Sau khi Đế Thích Thiên chứng đạo, giơ tay vung lên, liền đánh ra từng đạo ma quang, nháy mắt bao phủ toàn bộ đại địa Tây phương, trong nháy mắt điểm hóa không ít yêu ma quỷ quái, trở thành Ma Đầu hộ pháp!

Không chỉ như thế!

Huyết Hải kịch liệt quay cuồng một trận, ma quang quét qua, cuốn lấy đại lượng A Tu La tộc, hướng về phía đại địa Tây phương rơi xuống. "Dám sao!" Minh Hà Lão Tổ đại nộ, mãnh liệt rút ra hai thanh huyết sắc sát kiếm sau lưng, chém ra từng đạo huyết sắc kiếm khí về phía trước muốn ngăn cản!

Nại hà!

Ở trước mặt Đế Thích Thiên đã chứng đạo, thực lực của hắn thật sự quá yếu nhỏ!

Chỉ có thể trơ mắt nhìn đại lượng A Tu La tộc bị cuốn đi. "Sau này các ngươi liền làm Phật môn hộ pháp, Thiên Long Bát Bộ!" Đế Thích Thiên nháy mắt thu phục A Tu La tộc, trầm giọng mở miệng nói. "Tham kiến Đại Tự Tại Thiên Ma Chủ!" Vô số A Tu La tộc tề tề quỳ bái, trong miệng cao hô!

A Tu La tộc!

Vốn là Minh Hà hiệu phỏng Nữ Oa tạo nhân, sáng tạo ra chủng tộc, bình thường sinh hoạt trong Huyết Hải.

Một bộ phận A Tu La tộc trấn áp Lục Đạo Luân Hồi, chính là một viên của Tam Thiện Đạo!

Kết quả!

Đế Thích Thiên vừa ra tay, cưỡng ép độ hóa vô số A Tu La tộc, trở thành Phật môn hộ pháp Thiên Long Bát Bộ, A Tu La tộc có thể nói là nguyên khí đại thương!

Nhưng Minh Hà Lão Tổ lại không có chút biện pháp nào, bằng vào một cái Chuẩn Thánh viên mãn, lại há dám khiếu bản với Đế Thích Thiên đã chứng đạo Hỗn Nguyên?!

Tuy nói Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử!

Nhưng!

Ai biết được những Thánh Nhân này rốt cuộc có biện pháp chỉnh trị hắn hay không, giết không được, phong cấm vô số tuế nguyệt không được sao?

Đế Thích Thiên trên danh nghĩa là Đệ Tam Phật Chủ của Phật môn, lại là Đại Tự Tại Thiên Ma Chủ, hành sự bằng thủ đoạn Ma Đạo, quỷ quyệt vô cùng, càng dễ dàng không nên trêu chọc.

Cái thiệt thòi ngậm bồ hòn này, Minh Hà Lão Tổ chỉ có thể nuốt xuống!

Sau khi độ hóa Thiên Long Bát Bộ, Đế Thích Thiên liền hạ xuống Tu Di Sơn của đại địa Tây phương, nhìn Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, toét miệng cười nói: "Tiểu đạo Đế Thích Thiên tham kiến hai vị Giáo chủ!" Chu thân Đế Thích Thiên ma quang lượn lờ, sau lưng ẩn ẩn hiện ra một tôn Ma Đầu chi tướng, giương nanh múa vuốt, ẩn chứa vô tận khí tức tà ác đọa lạc, nhìn qua cực kỳ quỷ dị. "Đế Thích Thiên..." Chuẩn Đề Phật Mẫu sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Đế Thích Thiên, vẻ mặt đầy vẻ đề phòng!

Tuy rằng hắn là Phật Giáo Nhị Giáo chủ, thành Thánh vô số năm, tu vi cũng mới Hỗn Nguyên đệ tam trọng thiên mà thôi, thậm chí không bằng Đế Thích Thiên!

Do đó không thể không khẩn trương!

Sư huynh A Di Đà Phật, khổ tu bao nhiêu năm như vậy, cũng mới là thủ đoạn Hỗn Nguyên đệ tứ trọng thiên!

Thấy Chuẩn Đề vẻ mặt đề phòng, Đế Thích Thiên không khỏi âm trắc trắc nói: "Sao hả, Nhị Giáo chủ không hoan nghênh ta?" Không đợi Chuẩn Đề mở miệng, A Di Đà Phật ở một bên liền khẽ than một tiếng, mở miệng nói: "Thôi!

Sư đệ đã lấy Phật Giáo ta chứng đạo, tuy là Ma Đầu, nhưng cũng hợp thiên ý, ta cùng Chuẩn Đề sư đệ tự nhiên coi như nhau!

Mời vào!" Nói xong câu đó.

A Di Đà Phật liền giơ tay vung lên, mở ra cấm chế Tu Di Sơn.

Đế Thích Thiên thấy thế kiệt kiệt cười một tiếng, nói: "A Di Đà Phật sư huynh đại phương!" Nói xong!

Chương 310

Liền sải bước đi ra, tiến vào nội bộ Tu Di Sơn! ...

Lại nói chuyện Đế Thích Thiên chứng đạo Hỗn Nguyên, gia nhập Phật môn, tự nhiên gây nên oanh động không nhỏ giữa thiên địa!

Hoặc là sinh linh tầm thường không có cảm giác, nhưng đối với mấy vị Thánh Nhân giữa thiên địa, lại là thêm một biến số cực lớn!

Đầu tiên!

Chính là thân phận của Đế Thích Thiên, lai lịch thần bí, không một ai biết rõ ngọn nguồn.

Đơn độc điểm này đã đáng để người ta đề phòng, hoài nghi rồi!

Thứ hai, Phong Thần Lượng Kiếp đang ở trước mắt, Lão Tử, Nguyên Thủy cùng với Tây Phương Nhị Thích đã âm thầm đạt thành nhất trí, liên thủ cộng đồng đối kháng Thiên Đình của Thiên Đế.

Như hôm nay Phật Giáo Tây phương bỗng nhiên nhiều ra một vị Tam Giáo chủ Đế Thích Thiên, ai biết hắn sẽ đứng ở bên nào, có ảnh hưởng đến mưu tính hay không!?

Có thể nói.

Hiện nay trong Hồng Hoang thiên địa, tổng cộng chia làm ba thế lực!

Phân biệt là Thiên Đình lấy Tử Vi cầm đầu, Tiệt Giáo lấy Thông Thiên Giáo Chủ cầm đầu, cùng với một mạch Tứ Thánh liên hợp phản Thiên Đình!

Theo Phong Thần Lượng Kiếp sắp mở ra, cục thế giữa thiên địa càng phát ra quỷ dị! ...

Thiên Đình, Đại La Thiên.

Tử Vi ngồi xếp bằng trên vân sàng, xa xa nhìn tình cảnh hạ giới, trên mặt lộ ra vài phần vẻ tư sách.

Đế Thích Thiên, nếu không xuất hiện ngoài ý muốn, chính là La Hầu!

Chỉ bất quá mượn nhờ cơ hội Phật môn xuất thế, hóa thân Đại Tự Tại Thiên Ma Chủ, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Dựa theo tính tình La Hầu, tuyệt đối không có khả năng chỉ cam tâm làm một tiểu tiểu Ma Chủ!

Nếu không xuất hiện ngoài ý muốn, La Hầu sẽ lấy thân phận Đế Thích Thiên thiết thủ vô lượng khí vận của Phật môn, lấy đó làm bàn đạp, tiếp tục trùng kích cảnh giới Thiên Đạo cao hơn một tầng!

Nếu dựa theo mưu tính của Đế Thích Thiên, đảo cũng chưa chắc không thể thành công! "Đế Thích Thiên..." Tử Vi hiện nay đã biết rõ điểm này, tự nhiên sẽ không ngồi nhìn mặc kệ.

Lúc Tử Vi đang suy tính, lại nghe bên ngoài có tiếng bước chân truyền đến, một đạo thân ảnh xuất hiện trước mắt hắn.

Chính là Nữ Oa.

Nữ Oa đi tới bên người Tử Vi, tú mi hơi nhíu, nói: "Phu quân, Tây phương bỏ Huyền nhập Phật, lại hốt nhiên toát ra một cái Đế Thích Thiên, không biết là thân phận gì?" Tử Vi nghe vậy thản nhiên cười, nói: "Đế Thích Thiên, sử dụng thủ đoạn Ma Đạo, Nàng nói có thể là ai?" "Thủ đoạn Ma Đạo?" Nữ Oa nghe vậy đầu tiên là hơi sững sờ, ngay sau đó tựa hồ hiểu rõ, đồng tử không khỏi đột nhiên co lại, kinh hô: "Chẳng lẽ..." Phổ thiên chi hạ!

Có thủ đoạn như thế, cũng chỉ có vị kia năm xưa! "...

Không phải đã bị Lão Sư diệt sát rồi sao!?" Nữ Oa vẻ mặt đầy vẻ chấn kinh.

Tử Vi cười nói: "Ta và nàng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vĩnh thùy bất hủ, thần ý tẩm nhiễm vô tận thời không, đâu có dễ dàng vẫn lạc như vậy." "Huống chi tiền thân hắn chính là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần năm xưa - Hủy Diệt Ma Thần, lai lịch lớn dọa người, không dễ chết như vậy đâu." "Vậy phải làm sao bây giờ, liệu có ảnh hưởng đến đại kế của phu quân không?" Nữ Oa nghe vậy lập tức có chút lo lắng nói. "Yên tâm đi!" Tử Vi mở miệng nói: "Tuy rằng thêm một trọng biến số, nhưng vẫn nằm trong lòng bàn tay." Nữ Oa thấy Tử Vi như thế, trái tim đang treo lơ lửng lập tức buông xuống hơn nửa, Tử Vi từ trước đến nay sẽ không làm việc không nắm chắc, đã nói như vậy, kia khẳng định sớm có mưu tính.

Trong Thiên Đế Tiên Cung, hà khí mờ mịt.

Đạo pháp vạn thiên, long phượng trình tường, chí lý chi văn giống như từng con từng con lưu tinh đan xen, hỗ tương giao chức trên bầu trời, tinh la kỳ bố! "Kỳ quái, dựa theo thời gian Phong Thần kiếp nạn y nhiên phải đến, nhưng hiện tại vẫn chưa bắt đầu, là chuyện gì xảy ra?" Ánh mắt Tử Vi hơi nhíu, bấm ngón tay tính toán, ánh mắt chú thị phía trước phát hiện trên hạ giới, có một tầng trận pháp, mê mê trầm trầm ngăn cản tầm mắt của hắn. "Hả?" Tử Vi phương giới kinh ngạc, hiện nay một đôi mắt này của hắn thuộc về Đại Đạo Chi Luân, nhìn thế gian vạn vật tất nhiên có thể thấy được bản tướng.

Nhưng không biết là ai bố hạ loại trận pháp này, ngăn cản đôi mắt hắn, có thể thấy được người bố hạ cục này cao minh cực điểm.

Giờ phút này cũng không cần thiết đả thảo kinh xà, mấy vị Thánh Nhân kia tất nhiên không có loại bản sự này, đảo muốn nhìn xem là ai! "Phu quân!" Một đạo thanh âm thanh thúy vang lên, Nữ Oa cất bước

đi vào trong Thiên Đế Cung. "Sao vậy?" Tử Vi đạm nhiên cười, từ trên vân sàng phiêu nhiên đi xuống. "Phu quân chẳng lẽ không cảm thấy có chuyện quỷ dị sao?

Đáng lẽ Phong Thần Bảng phải được yết hạ, nhưng giờ khắc này Phong Thần Bảng xác thực vẫn ở trên Thiên Cung, tịnh chưa phát ra.

Người được chọn Phong Thần Bảng, Khương Tử Nha lúc này đang tu luyện trong cung, nhưng làm thế nào cho phải?" Nữ Oa không khỏi lo lắng, vốn sai sử các phương thế lực, để cho bọn họ xuất nhân xuất lực điền sung sức mạnh trên bầu trời.

Nhưng các vị Thánh Giả hình như đều chưa xuất lực, ngay cả Khương Tử Nha cũng không có hạ giới, có thể thấy được Phong Thần Bảng lượng kiếp này không có khả năng triển khai. "Hừ!" Trong đôi mắt Tử Vi một trận kim quang thôi xán, vạn đạo đạo pháp, hà khí chậm rãi hiện lên giữa mi tâm hắn. "Hồng Quân đã nói rồi, trong một lần lượng kiếp này, đều phải dựa vào thủ đoạn của mỗi người." "Nhưng những tên kia xác thực đang giở trò sau lưng ta, cũng không có gì kỳ quái, nếu là thủ đoạn mấy vị Thánh Nhân sử dụng, như vậy ít nhất ta có thể thông hiểu phá giải." "Nhưng trước mắt xuất hiện một cái trận pháp cự đại, hình như trong đó có thời gian trận pháp." "Không đúng." Tử Vi chậm rãi lắc đầu, bằng vào trận pháp cự đại bực này, có khả năng là Dương Mi Lão Tổ! "Cửu Vĩ Yêu Hồ hạ giới chưa?" Trong lòng Tử Vi hiện lên một tia nghi hoặc.

Nữ Oa chậm rãi gật đầu. "Trụ Vương hôn dung vô đạo, dám ở trong miếu Nữ Oa đề thi, căn cứ lượng kiếp mà xem, tất nhiên muốn triển khai tràng lượng kiếp khai đoan này, ta liền phái Đát Kỷ Cửu Vĩ Yêu Hồ hạ giới, nhưng một khi hạ giới đi, liền không thấy tung tích." "Được rồi, chuyện này không cần quan tâm nữa, ở một phương của ta không xuất hiện vấn đề, như vậy ta đảo muốn nhìn một chút mấy kẻ kia ngồi yên như thế nào." Tử Vi lúc này huy động cánh tay, chỉ thấy

giữa tay áo màu vàng rộng lớn phóng xuất ra từng trận đạo văn, vạn thiên tường thụy giữa thiên địa giống như thủy triều, hướng về phía bốn phía dũng động đi.

Tây phương. "Đạo hữu, vốn dĩ còn phải đợi thêm ngàn vạn năm, cái tên Thiên Đế ngốc nghếch kia mới có thể biết được, không ngờ tên tiểu tử này phản ứng lại nhanh như thế." Trong ánh mắt Chuẩn Đề Phật Mẫu hiện lên một tia ý cười đặc sắc, không ngờ Tử Vi phản ứng lại nhanh như vậy, cũng đã sát giác được thế giới phía dưới, bị từng tầng từng tầng khí tức Thiên Đạo cấm điệu!

Đạo pháp trong đó nhìn một cái, giống như dòng tương lưu động trong thời không, ngay cả thần quang trong mắt cũng cùng nhau bị cọ rửa đi.

Bất quá, chỉ cần không xuất nhân cũng không xuất lực, như vậy liền để kế hoạch của Tử Vi ngâm nước nóng đi!

Nhưng mà.

Không ngờ Tử Vi lại lần nữa triệu tập, nếu muốn không đi, như vậy chứng tỏ trong lòng có quỷ.

A Di Đà Phật khẽ gật đầu, chậm rãi đứng dậy, trên tay niết Phật ấn, trong ánh mắt từng đạo kim quang thôi xán, sau lưng có vạn thiên Phật quốc đang liệu xướng, thần thành cực điểm. "Hữu đạo ký hữu nhân quả, không biết là vị đạo hữu nào, bố hạ đại trận như thế, bất quá đã có lợi cho ta, như vậy chi bằng đi nhìn một cái." "Không, trước đó, ta ít nhất phải mang theo vị kia." "Diệu a, huynh trưởng đã nói như thế, như vậy mang theo hắn, há không phải muốn đem chuyện này lại quấy đục lên sao." Trong ánh mắt Chuẩn Đề Phật Mẫu hiện ra một tia ý cười đặc sắc. ... "Hai người có ý tứ gì!" Đế Thích Thiên cũng không ngốc, sớm đã tham tri được, dưới Thiên Đạo có loại Đại Đạo chi pháp hôn hôn trầm trầm kia.

Chương 311

Có thể ngăn cản tham tri, đồng thời, sức mạnh lượng kiếp hình như tịnh phi bôn hướng về phía Tử Vi.

Ngược lại hướng về trung ương đại trận tập tụ đi. "Đạo hữu, đã là Thiên Đế triệu hoán, như vậy chúng ta cũng có dị vật dị đồng chi trước (cùng một lòng) đi a, Hồng Quân lão tử đã phân phó rồi, Tử Vi một khi có việc, chúng ta tất phải chi viện." Trong ánh mắt Chuẩn Đề Phật Mẫu toát ra một trận kim quang, cất bước đi tới, trên mặt mang theo ý cười, trong lòng tổng treo một tia cười lạnh.

Năm đó Đế Thích Thiên cùng Tử Vi và Hồng Quân hai người đều kết lương tử.

Giữa mấy người bọn họ chính là có cừu hận, chỉ bất quá trong thiên địa đại kiếp lần này, mấy người muốn các bằng thủ đoạn mà thôi. "Hừ!

Cái vị trí Thiên Đế kia, bất quá là dựa vào cưỡng ép lược đoạt mà thôi, nếu là ta thì quả thực khinh thường một cố, nếu ta không đi, thì lại thế nào?" Đế Thích Thiên cười lạnh một tiếng, hắn cũng không phải thiện nhân Phật Tổ, Đại Đạo hắn cần, nãi là Dĩ Sát Chứng Đạo.

Chỉ bất quá hiện tại mượn một phiến thời kỳ thiên địa lượng kiếp này, hiện tại vì muốn trùng thượng Đại Đạo Hỗn Độn Chi Môn, đạt được mục đích của hắn! "Sai rồi?" Trong ánh mắt A Di Đà Phật lộ ra từng tầng kim sắc quang mang. "Năm đó ngươi cùng Tử Vi, có Hồng Quân đối nghịch, giờ khắc này nếu không đi, như vậy há không phải đưa cho hắn cái thóp." "Đến lúc thật sự phải chiến đấu, e rằng ta không nói được lời nào, dù sao hiện tại một bộ thái độ đã như thế..." "Hừ!

Đi thì đi." Đế Thích Thiên chuyển động thần quang, cười lạnh một tiếng, giờ phút này đương nhiên biết ý tứ của A Di Đà Phật, chỉ bất quá sợ đám người Tử Vi nhân lúc này đả kích báo phục mà thôi.

Bất quá.

Trên Thiên Đạo đều có ý kiến đối với Tử Vi, đối với hắn xác thực là một chuyện tốt, nhìn xem Tử Vi giải quyết yếu sự trước mắt như thế nào! ...

Vân khí mờ mịt, nơi thiên mạc chi đoan, kim vân phi trì.

Ba vị Thánh Nhân kỳ cựu đương nhiên cũng kết bạn mà đi. "Sư huynh, tuy rằng chúng ta an lạc các tố các đích (mạnh ai nấy làm), nhưng giờ khắc này lượng kiếp chưa triển khai, vì sao ta phải nghe lời hắn?" "Chi bằng thuận theo, ta đảo muốn nhìn một chút Tử Vi đối phó với đại trận như vậy thế nào." Trong ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ hiện lên một tia ý cười đặc sắc, cúi đầu nhìn xuống, phát hiện giữa thiên địa có một tầng trận pháp cự đại, hoành tuyên ức vạn dặm xa!

Giống như một cái thai mô của đại thiên địa, cách tuyệt đạo pháp giữa thiên địa!

Nếu không dụng tâm sát giác, như vậy dưới thiên địa hình như xuất hiện một phiến thiên địa mới, dùng đạo pháp của đại thế để sát giác, có thể thấy nơi này tất nhiên là do đại năng sở chí! "Được rồi sư đệ, Tử Vi sở dĩ triệu hoán chúng ta đi, có khả năng là ý tứ của Sư Tôn." "Hiện tại trên người chúng ta đều đang gánh vác lượng kiếp, nếu như chỗ tốt bực này bị người không rõ lai lịch kia lấy đi, như vậy e rằng chưa chắc đã tốt hơn Tử Vi đâu!" Trong mắt Lão Tử một đạo kim quang lấp lóe, hơi nhìn về phía trước.

Dù là hiện tại sở hữu Thánh Nhân chi lực, nhưng dưới một chỗ đại trận này, một cái nhìn cũng nhìn không thấu. "Nói cũng đúng, trong Đại Đạo chìm chìm nổi nổi, không biết mấy ngàn vạn năm, cũng

không biết mấy cái Nguyên Hội!

Đám lão gia hỏa này đã thích xuất hiện đảo loạn, như vậy chúng ta ở một bên xem náo nhiệt là được, giúp không được gì, ít nhất ta cũng có thể nhìn một chút Thiên Đế nộ nhan a!

Ha ha ha..." Thông Thiên Giáo Chủ thống khoái cười to vài tiếng. "Nói rất đúng!

Chỉ bất quá đại trận ở giới hạ, tất nhiên có người bố hạ cái đại trận này, cũng phi đồng nhất bàn (không tầm thường), đến lúc đó nếu để cho ta chọn phe, e rằng mấy người chúng ta đều phải rành mạch rõ ràng rồi!

Bất quá một lần lượng kiếp này, chúng ta đều đã nói rồi, các bằng bản sự." "Đương nhiên." "Đương nhiên." Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người chậm rãi gật đầu, đương nhiên các bằng bản sự.

Dù sao đệ tử trừu điều từ trong đó cũng sung xích Thiên Đình.

Chỉ bất quá là đang đào góc tường mà thôi.

Trong Thiên Đế Tiên Cung. "Chư vị đạo hữu, đã người đến đông đủ, e rằng đối với sự tình hạ giới cũng đã biết." Tử Vi lãng thanh nói, lúc này ngôn xuất pháp tùy.

Từng đạo tử sắc đạo pháp ba văn hoành chuyển trên thiên mạc, đạo pháp đan xen Đại Đạo khí tức ngưng trọng vô cùng, giống như tắm mình trong hỗn độn tinh hà.

Mọi người cảm thấy đầu vai trầm xuống, trong lòng không khỏi oán trách một trận.

Tử Vi bất quá là dựa vào Đại Đạo của hắn, đang trấn áp tâm tư phản kháng kia của mọi người.

Đồng thời, cũng đang hướng về phía mọi người cảnh cáo, nếu

như muốn ở sau lưng giở trò, e rằng Tử Vi sẽ đích thân ra tay. "Thiên Đế yên tâm đi, bọn ta bất quá chỉ là làm một chút chuyện nhỏ dưới trướng thiên địa mà thôi, đồng thời tế bái phúc trạch giữa thiên địa." Chuẩn Đề Phật Mẫu ung dung nói, giờ khắc này đầu tiên bưng ngọc bôi, chậm rãi uống một ngụm tiên tửu.

A Di Đà Phật khẽ gật đầu, một đạo đạo phật quang giữa lông mày dũng mãnh lao về phía thiên mạc.

Trong chốc lát, liền căng ra lãnh địa thuộc về một phiến Phật quốc. "Dưới thiên hạ có một phiến trận pháp, tịnh không phải do chúng ta bố trí, đã là Hồng Quân Đạo Chủ có lời, bảo chúng ta phối hợp, như vậy chúng ta tất nhiên sẽ kiệt tẫn toàn lực." Hai người biểu lộ thái độ, phản chính hai người hiện tại thuộc về tường đầu thảo.

Không đoạt thủ công đức lượng kiếp giữa thiên địa.

Còn về chuyện khác, vậy thì tùy nó đi.

Tử Vi chậm rãi gật đầu, Tây Phương hai người tuy rằng giảo hoạt một chút, nhưng lại biết tốt xấu.

Ở sau lưng hắn đảo loạn, kia chính là có đại phiền toái.

Thần mục bốc lên một trận thần quang, quay đầu liền nhìn về phía Đế Thích Thiên.

Tên gia hỏa này chính là tại mấy cái lượng kiếp trước, cùng mấy người triển khai một phen đại chiến.

Giờ khắc này nhìn Đế Thích Thiên đang đoan tọa, uy phong lẫm lẫm, thần võ bất phàm.

Tuy rằng ngồi trong đại điện tiên khí mờ mịt, nhưng lại dùng Đại Đạo chi khí hướng về phía mọi người tuyên kỳ sự cường đại của hắn.

Trên chu thân Đế Thích Thiên cuồn cuộn ma khí nồng đậm, giống như Vô Thượng Thần Đế trong Hỗn Độn Hải!

Ma khí hung hãn trào ra, thấy trong làn khói đen, có vô số đạo pháp ấn kết kỳ quái, thâm ảo vô thất!

Ma khí phù động trong đại điện, dẫn động tiên vật bốn phía đều hóa thành một mảnh ma vật!

Đáng sợ chí cực! "Đế Thích Thiên, đại gia đã lâu không gặp." Khóe miệng Tử Vi câu lên một mạt ý cười, lúc gặp lại Đế Thích Thiên, Đế Thích Thiên đã không còn như lúc trước. "Hừ!" Đế Thích Thiên hừ lạnh một tiếng, hung hăng đập tay lên bàn.

Trong chốc lát, trong hai mắt ma quái đen ngòm, phóng xuất ra tử sắc u quang.

Thiên Đế Tiên Cung giống như muốn bị động xuyên.

Nhật nguyệt phiên khuynh, thiên địa bất phân.

Ma vân cuồn cuộn, hết thảy trước mắt biến thành ma khí sâm sâm, u quang giống như hai thanh thần kiếm khai thiên tích địa.

Chương 312

"To gan!" Tử Vi hừ lạnh một tiếng, Đế Thích Thiên quả nhiên không phải người thiện lành, giờ khắc này đầu tiên ra tay với hắn.

Mấy vị Thánh Nhân còn lại đang nhìn thái độ cùng đạo pháp, bàn tay hắn chậm rãi vỗ lên mặt bàn một cái. "Hưu hưu hưu..." Trong chốc lát.

Vạn đạo hà quang từ phía sau hắn phóng lên tận trời, giống như từng dải ngân hà khổng lồ chắn trước người Tử Vi. "Oanh oanh oanh oanh oanh..." Giữa hai người vang lên từng trận tiếng nổ kịch liệt, nhưng lại không làm tổn hại một hào tiên cung nào. "Thiên Đế quả nhiên hảo bản sự, khó trách có thể ngồi vững cái vị trí này, đã như vậy, vậy thì lại tiếp ta một chiêu." Trong ánh mắt Đế Thích Thiên hiện lên một tia hàn quang băng lãnh.

Tử Vi giờ khắc này ngược lại chiếm được chỗ tốt, ngay cả Hồng Quân cũng bị Thiên Đạo làm mờ mịt, có thể thấy được, Tử Vi tên gia hỏa này mới là kẻ đắc lợi cuối cùng.

Thiên hạ có một cái đại trận không biết có phải do Tử Vi làm hay không, nhưng hiện tại nhất định phải đánh vỡ cái lượng kiếp như vậy.

Nếu không mà nói e rằng đều phải bị Tử Vi chiếm hết chỗ tốt. "Sát!" Thoại âm vừa dứt, cánh tay hắn chộp một cái, một thanh trường thương huyết hồng sắc quyển động trong tay.

Trường thương oanh nhiên bay ra, phá vỡ từng tầng từng tầng trận pháp.

Trong chốc lát, giống như dũng động vạn thiên ma tính đạo pháp, ma thương hung hãn, mang theo oán khí của ba ngàn Ma Thần điên

cuồng áp bách về phía Tử Vi. "Lớn mật!" Tây Vương Mẫu nộ xích một tiếng, thật sự là không có quy củ, triệu tập mấy người bọn họ vì thương thảo sự tình, đồng thời cũng tuyên bố đừng giở trò sau lưng.

Không ngờ Đế Thích Thiên lại công kích như thế. "Lui ra!

Ta đảo muốn kiến thức đạo pháp của hắn có bao nhiêu mạnh." Tử Vi khẽ phất phất ngón tay, khóe miệng hiện lên ý cười đạm nhiên.

Vừa lúc sát gà dọa khỉ!

Đã có một con gà xông lên, như vậy hiện tại phải cho Đế Thích Thiên minh bạch!

Thế nào gọi là Đạo pháp!

Thế nào gọi là Chí Cao Vô Thượng.

Thủ chưởng khẽ dựng lên.

Trong chốc lát.

Đạo pháp khí tức thiên địa điên cuồng ngưng tụ, chỉ thấy đạo pháp trên vạn khoảnh bầu trời trống không!

Không còn một tia bạch sắc vân mạc, hóa thành một cái thủ chưởng khổng lồ, từ trên thiên mạc hung hăng cái áp xuống, giống như một tòa Thiên Cung Thần Thành.

Huyết hồng sắc ma thương của Đế Thích Thiên liền chiến cùng một chỗ với tòa thần thành khổng lồ kia. "Oanh oanh oanh oanh oanh..." Tiếng nổ tung giữa hai bên vang lên, từng đạo đại trận của Thiên Cung phóng lên tận trời, ổn trụ từng tràng kiến trúc hoa mỹ của Tiên Cung. "Không tệ, đạo hữu có thần lực bực này, đảo khiến cho bọn ta lau mắt mà nhìn, nếu dùng sức thêm một chút, e rằng đã thắng rồi." Trong ánh mắt Chuẩn Đề Phật Mẫu hiện lên một tia kim quang.

Không ngờ Đế Thích Thiên trước mắt vừa mới xuất thế, lại sở

hữu vĩ lực cường đại.

Có thể thấy được Đế Thích Thiên vì muốn đắc thắng lợi lần này, dĩ nhiên đã bỏ ra cái giá cực lớn. "Câm miệng!

Cái thứ hỗn trướng, nếu còn ở một bên nói mát, vậy thì ta làm thịt cả hai huynh đệ các ngươi." Đế Thích Thiên cười lạnh một tiếng, Chuẩn Đề Phật Mẫu hiện tại đang châm ngòi ly gián, hắn đương nhiên biết tuy rằng có cừu với Tử Vi, nhưng cũng không cần thiết lấy mạng ra liều. "Ngươi!" Chuẩn Đề Phật Mẫu trừng tròn mắt, lập tức hơi chớp động nộ khí, không ngờ Đế Thích Thiên giờ khắc này đang cùng Tử Vi chiến đấu, lại dám chọc giận hắn. "Được rồi!" A Di Đà Phật nơi khóe mắt hiện ra ý cười đạm nhiên, giờ phút này kéo Chuẩn Đề Phật Mẫu một cái, thời khắc này cũng không thể phạm hồn a! "Tử Vi Thiên Đế, đạo pháp của ngươi tuy rằng cao thâm, nhưng ta chưa chắc không có biện pháp giết ngươi." Đế Thích Thiên nhìn Tử Vi băng hàn nói.

Thủ chưởng hung hăng nắm chặt, sát na chi gian trực tiếp bóp nát huyết sắc ma thương, hóa thành bốn thanh trường kiếm.

Nhìn bốn thanh trường kiếm này.

Bộ dáng giống hệt Tứ thanh Tru Tiên Kiếm! "Đạo hữu!

Lần này là tại thương nghị đại sự trong lượng kiếp, ra tay như thế e rằng không thỏa đáng đi." Trong ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ hiện lên một tia cười lạnh!

Tử Vi xác thực không phải thứ tốt gì, nhưng Tử Vi không có cản tận giết tuyệt.

Nếu để Đế Thích Thiên thành công, như vậy các vị đang ngồi ở đây đều sẽ làm tẩu cẩu cho Đế Thích Thiên.

Đến lúc đó khó có thể tưởng tượng, khẳng định sẽ trở thành cá

nằm trên thớt dưới tay kẻ Dĩ Sát Chứng Đạo! "Không cần như thế!

Đạo hữu mời ngồi xuống, chỉ bất quá là chút tiểu đạo mà thôi, ta đảo muốn nhìn một chút đại đạo của hắn có bao nhiêu mạnh." Tử Vi lúc này đạm nhiên cười, chút nào không để vào mắt, Đế Thích Thiên xác thực cường hãn, nhưng bất quá chỉ là cương cường quật khởi.

Bất quá, tính tình cùng công kích bạo lực của tên gia hỏa này, xác thực từ trước đến nay đều không thay đổi, ma khí dũng động khiến người ta không thể không cẩn thận từng li từng tí!

Hôm nay Đế Thích Thiên ra tay phản đảo khiến hắn buông lỏng tâm tình.

Đế Thích Thiên phi nhưng không phải là người tổ chức lần này, có khả năng còn bị tính kế ở bên trong. "Lớn mật!

Giao chiến cùng ta mà còn dám xuất cuồng ngôn như thế, đã như vậy, hiện tại liền cho ngươi xem sự lợi hại của ta." Đế Thích Thiên hừ lạnh một tiếng, chỉ thấy từng đạo ma tính khí tức cường hãn giữa chu thân phóng lên tận trời.

Ma Đạo đại pháp, giống như từng phiến hắc ám trường hà, từ trên bầu trời cọ rửa xuống.

Đại đạo được thiên không ấn chứng thảy đều phá toái, trong Hỗn Độn Hải từng luồng ma quang trùng tiêu.

Giống như một thanh ma thương khai thiên tích địa, lập tức phá vỡ Thiên Thành Thánh Pháp của Tử Vi. "Tới tốt!" Trên mặt Tử Vi mang theo ý cười đạm nhiên, giờ phút này Thiên Thành bị phá vỡ, trong lòng hắn không có chút nào kinh ngạc.

Một bàn tay khiết bạch như ngọc chậm rãi vươn ra, giống như xuyên qua từng phiến thời không, tại một khắc này vẻn vẹn chỉ là một bàn tay, liền ngạnh phách về phía thanh ma thương kia. "Cẩn thận!"

Mắt Tây Vương Mẫu trừng lớn, trong đôi mắt đẹp một trận chấn kinh, đó chính là một thanh ma tính ma thương tương đương với một cái đại đạo, điên cuồng công kích xuống.

Nhưng mà.

Không ngờ Tử Vi chỉ dùng một bàn tay, cứ thế trực lăng lăng vỗ ra.

Chương 313

Đơn giản cực điểm, Đại Đạo chí giản.

Thánh Nhân tại tràng không ai không trừng tròn mắt, vốn tưởng rằng Tử Vi sẽ dùng Đại Đạo chi pháp cường hãn, đem một cây ma thương này trấn áp xuống.

Nhưng ai biết được hắn chỉ vỗ ra một cánh tay đơn giản.

Vẻn vẹn một chưởng vỗ ra, liền làm cho vô số đại đạo, đạo pháp trong không gian đang dũng động.

Một loại lý giải đối với Đạo, tịnh phi là vận dụng đối với Đạo, giờ khắc này hóa giải trên tay với trình độ đạo pháp vạn thiên, phản phục đan xen thành từng đạo văn lộ, chảy về phía bốn phía. "Hiện tại ma đạo của ta, ngươi cho rằng có thể hóa giải được sao?

Ta thấy ngươi đang hoa mắt, tự đào phần mộ." Khóe mắt Đế Thích Thiên hiện lên một tia cười lạnh cuồng ngạo.

Một cây ma thương lao đi!

Tử Vi như thế cuồng vọng, chỉ bằng vào một cái thủ chưởng gạt đi vạn thiên đạo pháp giữa thiên địa, trực lăng lăng vỗ về phía ma thương.

Ma Đạo chính là được thiên địa sở ấn chứng, giờ khắc này Tử Vi không có cùng hắn giao chiến, sao có khả năng hóa giải được Ma Đạo đây? "Keng..." Một đạo thanh âm thanh thúy vang lên, ngón tay Tử Vi lúc này chậm rãi điểm lên mũi thương.

Một đạo quang mang màu tím giống như ác long, điên cuồng quấn quanh ngón tay Tử Vi.

Trương khai hàm răng sắc bén, tựa hồ một khắc này muốn đem

nửa cánh tay bên trong nuốt xuống. "Tiểu đạo, không đáng nhắc tới!" Tử Vi miệng xướng phạm âm, chỉ điểm liên hoa, trong chốc lát, vạn thiên đạo pháp điên cuồng lưu động về phía bốn phía. "Xèo xèo..." Bỗng nhiên.

Tử sắc ma âm đang phun nhiễm, ma khắc chu chuyển ma thể, một khắc này biến thành trong suốt hóa.

Âm khí, lệ khí, ma khí điên cuồng dũng động về phía bốn phía, giờ khắc này đang tiêu tan ngói giải. "...

Tuyệt đối không có khả năng." Đế Thích Thiên trừng tròn mắt, cấp tốc lui về phía sau hai bước.

Biết người biết ta trăm trận trăm thắng, một khắc này ma đạo vừa mới ngưng tụ ra, lại bị đại đạo của Tử Vi dung giải.

Cũng không phải là hai người đang tranh phong với Đại Đạo, mà là đang tranh phong lĩnh ngộ lực!

Lĩnh ngộ lực của Tử Vi cao hơn hắn, liền có thể hóa giải đại đạo của hắn, cũng chỉ có thể chứng minh Tử Vi lý giải đối với Ma Đạo còn ở trên hắn! "Lão thiên gia, không phải thật chứ?

Đạo pháp bực này ngay cả ta cũng chưa từng thấy, nếu là công kích ta, tất chết không nghi ngờ." Chuẩn Đề Phật Mẫu mắt trừng đến tròn xoe, hung hăng nuốt ngụm nước miếng.

Dù là hiện tại sở hữu Thánh Nhân chi lực, nhưng nhắm vào một thanh ma thương này, cũng có thể quán xuyên đầu lâu hắn, đoạt đi Nguyên Thần, quét đi Đỉnh Thượng Tam Hoa! "Nhỏ giọng chút, chẳng lẽ không sợ mất mặt sao?" A Di Đà Phật giờ phút này tuy rằng chấn kinh, nhưng lúc này càng thêm trấn định. "Hừ, Chuẩn Đề Phật Mẫu bất quá chỉ là một giới xuẩn hỏa mà thôi, dựa vào cơ duyên và một trương da mặt mới có thể đi đến hôm nay." Thông Thiên Giáo

Chủ cười lạnh một tiếng, có sao nói vậy, từ trước đến nay không sợ có người sẽ đả kích báo phục, dựa vào thủ đoạn cường hãn cũng y nhiên không sợ.

Nhưng, hôm nay thấy Tử Vi có thể hóa giải Ma Đạo, trong lòng đại đại chấn kinh.

Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn tĩnh mặc.

Tại bàn trà, trên mặt mang theo ý cười đạm nhiên, đang nâng chén uống trà. "Đây là đang cho ta một cái hạ mã uy a!" "Ai biết được người đầu tiên mở đầu lại là Đế Thích Thiên chứ, bất quá Đế Thích Thiên xuất thủ cũng không thể khinh thường, nhưng bài tẩy của Đế Thích Thiên vẻn vẹn chỉ có thế sao?" ...

Nguyên Thủy Thiên Tôn mỉm cười.

Bài tẩy của Đế Thích Thiên tuyệt đối không chỉ có như thế, chỉ bất quá là hướng về phía Tử Vi thăm dò mà thôi. "Hảo!

Quả nhiên hảo a." Trong ánh mắt Đế Thích Thiên bộc phát ra một tia hàn quang, giờ khắc này khẽ nắm nắm đấm, hít sâu một hơi khí lạnh.

Ngay cả hắn tại giờ khắc này cũng cảm giác Tử Vi là một mối uy hiếp cực lớn, hiện tại Tử Vi đang trưởng thành!

Trong đại điện Thiên Đế Tiên Cung.

Vốn chờ Tử Vi lấy ra bài tẩy, mấy cái Thánh Nhân tại tọa đều không phải loại lương thiện.

Có thể phân ra ai mạnh ai yếu, thậm chí đột nhiên đánh lén săn giết một vị cường giả Thánh Nhân, kia cũng không phải là không có khả năng tồn tại.

Nhưng Tử Vi lại nhẹ nhàng điểm ra một ngón tay, hóa đi đại đạo

của hắn.

Vạn thiên đạo pháp, giống như gió nhẹ tẩy rửa, nhẹ nhẹ nhõm nhõm liền gạt đi Ma Đạo chi pháp!

Giờ khắc này nếu như bất địch Tử Vi, có khả năng sẽ bị mấy vị Thánh Nhân trước mắt vây công. "Ha ha ha..." Bỗng nhiên.

Đế Thích Thiên cười to một trận, tại giờ khắc này liền bưng lên ngọc tửu bôi trước mắt. "Thiên Đế quả nhiên là Thiên Đế!

Đạo pháp chí tôn, vừa rồi đột nhiên mạo phạm, xin Thiên Đế tha thứ." Nhìn Tử Vi cười híp mắt nói, một khắc này trực tiếp uống cạn chén tiên tửu kia.

Sắc mặt mọi người cổ quái, Đế Thích Thiên chẳng lẽ nói một câu như vậy, Tử Vi sẽ bỏ qua sao?

Dựa theo lý giải đối với Tử Vi, một khắc này Đế Thích Thiên nếu như không lưu lại nửa cái mạng, e rằng khó đi.

Nhưng câu nói tiếp theo của hắn, làm cho người ta trừng lớn mắt, cũng không dám tin tưởng. "Được!

Hy vọng ngươi có thể đi càng ngày càng xa trên con đường Ma Đạo, bất quá đại đạo bực này thủy chung là tiểu đạo, nếu như muốn hối ngộ chính đạo, ta có thể chỉ điểm ngươi." Tử Vi đạm nhiên nói, trên chu thân kim quang lấp lóe, trong thân thể vĩ ngạn chuyển động vạn thiên thiền xướng đại đạo chi pháp, hùng vĩ phồn thịnh!

Trên thần diện không có chút nào nộ khí, bao dung vạn vật, hải nạp bách xuyên. "..." Mọi người lông mày khẽ nhướn, Tử Vi một khắc này càng thêm giống một cái Hồng Quân!

Đặc biệt giống khí chất trên người những kẻ hắc thủ sau màn kia, giống như hành vi hiện tại cũng tương đối tương tự.

Đám lão hồ ly này càng ngày càng giảo hoạt.

Ẩn ẩn cảm giác, trên cổ mình đang bị gác một thanh trường đao. "Thiên Đế thánh an!" Mấy vị Thánh Nhân không có nắm chắc tuyệt đối có thể chiến thắng Tử Vi, liền bưng tửu bôi trước mắt, rót đầy rượu hướng về phía Tử Vi cung kính nói.

Chương 314

"Hảo!

Mời!" Tử Vi cười to một tiếng, giờ khắc này liền hướng về phía mọi người đáp lễ. "Nếu cảm thấy đạo pháp của mình đi sai rồi, như vậy có thể hướng ta thỉnh giáo đạo pháp, ta sẽ nhất nhất truyền thụ cho các ngươi." Tử Vi thản nhiên cười nói. "Đương nhiên đương nhiên." Chuẩn Đề Phật Mẫu lúc này khẽ gật đầu, trong lòng hưng phấn không thôi.

Vì muốn học tập Tử Vi đại pháp, vì muốn tìm một phương pháp công kích Tử Vi, cách Tử Vi cự ly đủ gần, tổng có một ngày sẽ trực tiếp đem Tử Vi gạt bỏ. "Ha ha...

Cẩn thận dẫn sói vào nhà, đạo pháp của ta là tiểu đạo, như vậy giữa ta và ngươi chính là đã kết tử cừu." Đế Thích Thiên cười to vài tiếng.

Tại giờ khắc này liền buông xuống chén rượu, hướng về phía Tử Vi phất phất tay, mới xoay người rời đi. "Cáo từ!

Chỉ cần Thiên Đế ở trên Thiên Đình, bọn ta tất nhiên lấy Thiên Đế cầm đầu." Lão Tử giờ khắc này buông xuống chén rượu, trên mặt mang theo ý cười đạm nhiên, cưỡi kim sắc tường vân, nhanh chóng rời đi.

Mấy người khác thấy giờ khắc này đương nhiên cũng biết.

Hiện tại không đi, như vậy ngày sau phát sinh cái gì, cũng không tốt lắm, xoay người, hóa thành từng đóa từng đóa kim sắc vân vụ, nhanh chóng trôi đi! "Phu quân, đã nhượng bộ vì để ổn trụ bọn họ, nhưng tại lúc này vì sao lại thả bọn họ đi, chi bằng thi triển chút thủ đoạn giam cầm bọn họ ở trong này!" Tây Vương Mẫu trong đôi mắt

phượng khẽ chớp động một phen, trong lòng tắc bất giải.

Bằng vào Tử Vi đạo pháp cao thâm, như vậy hiện tại hẳn là có thể đem mấy vị Thánh Nhân lưu lại.

Tử Vi đạm nhiên cười, khẽ lắc đầu. "Trong thiên địa lượng kiếp, cần một đám người ở trong đó vận hành, nếu không Thiên Đạo sẽ không thừa nhận lần lượng kiếp này." "Đã đám gia hỏa này không có tính khả nghi, như vậy ta phải đi hỏi lại một vị đạo hữu, chuyện đã đáp ứng lại lật lọng." Tử Vi đạm nhiên cười, tự nhiên là Hồng Quân đã đáp ứng chuyện này, nhưng đột nhiên tại hạ giới lại phát sinh trận pháp như vậy.

Hắn không tin tưởng Hồng Quân, cũng không biết Hồng Quân phải chăng đã ra tay.

Một đám người này, bất quá chỉ là đang xem kịch vui mà thôi.

Tuy rằng đã đưa ra bí mật của Bàn Cổ.

Nhưng, tại giờ khắc này đưa ra bí mật không đại biểu là đứng cùng một đội! "Được, được rồi, chàng tự có tính toán của chàng, đi trước đi, kinh qua một lần trấn áp này, e rằng bọn họ phải thành thật một hồi lâu, trong Thiên Đình tự nhiên vô sự." Tây Vương Mẫu khẽ gật đầu, Tử Vi đã nói như vậy, như vậy liền muốn để Tử Vi đi Bạch Ngọc Kinh Tiên Cung một chuyến.

Tử Vi không chút do dự, đạp bộ phi ra ngoài thiên mạc.

Đạo pháp khí tức chung quanh đặc biệt ngưng trọng, hướng về phía dưới nhìn lại, chỉ thấy đại trận chi pháp dưới mặt đất cực có tính mê hoặc.

Nếu như không có cảm ngộ cực sâu đối với vạn thiên đạo pháp, giờ khắc này nhìn một cái, sẽ tưởng rằng hạ giới bình an vô sự.

Trước mắt là Hỗn Độn Hải bích ba hung hãn.

Khí tức màu đen lưu động, một đống lớn đạo pháp khí tức giống như từng tấm từng tấm bình mạc.

Cấp bậc Thánh Nhân, đến trong một phiến Hỗn Độn Hải này, cũng không thể không cẩn thận, nếu không sẽ bị cọ rửa đi tiên pháp rơi vào trong đó, không có người khác cứu giúp sẽ có khả năng yên diệt trong Hỗn Độn Hải.

Trong đó có thể làm vẫn lạc ba ngàn Thần Ma, có thể thấy được lợi khí trong đó mạnh bao nhiêu. "Cản ta?" Mắt Tử Vi quét nhìn tứ phương, nhìn về phía phiến Hỗn Độn Hải đang hung hãn bành trướng một khắc này, từ hắc ám cự ảnh dưới đáy, ẩn ẩn ước ước hướng về phía hắn tụ tập.

Hơi duỗi thẳng một cánh tay, trong chốc lát, vạn thiên đạo pháp hung hăng ngưng tụ. "Cản ta thì chết, vạn kiếp bất phục." Tử Vi ngôn xuất pháp tùy, trực tiếp một đạo Đại Đạo chi pháp trên thủ chưởng, chậm rãi thôi áp đi, trong chốc lát, một phiến Hỗn Độn Hải lập tức một trận sôi trào. "Hưu hưu hưu..." Trong Hỗn Độn Hải.

Từng đạo khí tức cường hãn hung hăng đâm tới, chỉ thấy giống như một tòa hắc sắc thần thành, hung hăng trấn áp xuống.

Cùng lúc đó, từ bên trong các cánh cổng Thần thành, những bóng đen ùn ùn lao ra như thác lũ.

Có thể nhận ra trong đó là Long, Phượng Hoàng, Kỳ Lân cùng vô số thần thú khác.

Đầu sinh độc giác, thân mọc nhiều đôi cánh, vạn thiên ma thú trong chớp mắt liền biến hóa, lao về phía Tử Vi tấn công. "Đến hay lắm." Trong đôi mắt Tử Vi bắn ra từng trận kim quang, hung hăng chiếu rọi xuống.

Giống như một trụ lửa thần thánh thông thiên triệt địa, điên cuồng

khuấy động bên trong Hỗn Độn Hải. "Phanh phanh phanh..." Vạn thiên Hỗn Độn Hải bị giảo sát sạch trơn, ma vật khổng lồ bị kim quang của Tử Vi chiếu rọi, đột nhiên hóa thành một mảnh tinh oánh lưu quang.

Thời Không Pháp Tắc trong đó chậm rãi chuyển động, chẳng bao lâu sau lại lần nữa hòa vào trong Hỗn Độn Hải. "Hống!" Ma vật vừa mới vẫn lạc lại ngưng kết trong Hỗn Độn Hải, một chiếc sừng độc giác cong vút đâm thẳng lên chín tầng mây, gắt gao đạp lên sóng nước hỗn độn.

Nó vừa hấp thu khí tức hỗn độn xung quanh, vừa điên cuồng gầm thét về phía Tử Vi. "Chẳng lẽ thật sự không có lão quái vật nào ẩn nấp đã lâu sao?

Hay là Không Gian Đạo Pháp mô phỏng quá mức cường hãn, vì sao giữa chừng lại chuyển biến?" Nơi khóe mắt Tử Vi hiện lên một tia cười lạnh băng hàn.

Thời Không Đạo Pháp quả thực thôi diễn không tệ, ngay cả hắn cũng suýt bị lừa gạt.

Khi Không Gian Đạo Pháp lưu chuyển nhanh chóng, từng tầng thời không bên ngoài phủ lên một lớp ngụy trang có thể đánh lừa người khác.

Đại Đạo chi pháp lúc này, nếu không trải qua một trận giao chiến, thì căn bản không thể phân biệt được đâu là Không Gian Đại Pháp thật sự. "Hống!" Thế nhưng, lại không có bất kỳ ai xuất hiện nói với Tử Vi nửa lời.

Trong chớp mắt, con hung thú đang gào thét trong Hỗn Độn Hải kia hung hăng giơ vuốt, xuyên thủng hư không trầm trầm, lao đến ngay trước mắt Tử Vi.

Tử Vi ánh mắt co rụt lại, trong lòng cảm thấy có một tia áp lực!

Quả nhiên là Dương Mi mà Hồng Quân Lão Tổ lo lắng!

Dương Mi Lão Tổ bản thân vốn là một cây Không Tâm Đại Liễu Thụ (Cây Liễu rỗng ruột), có thể hóa giải bảo vật thế gian, cho nên giờ phút này lão cũng không tung ra pháp bảo, mà chỉ khẽ nắm chặt nắm đấm. "Đại Đạo Chi Luân." Trong khoảnh khắc, vĩ lực to lớn vô cùng vô tận từ quanh thân lão dũng động.

Một khắc này, không cần dùng đến vạn thiên đạo pháp, cũng tuyệt đối sẽ không bị người khác than thở!

Chỉ một quyền oanh sát đánh ra!

Một đòn Dĩ Lực Chứng Đạo!

Vạn thiên đạo pháp đều đã quá quen thuộc, nhưng trong mắt lão quái vật như Dương Mi Lão Tổ, chẳng qua chỉ là ngựa quen đường cũ mà thôi.

Chương 315

Giờ phút này tất nhiên phải dùng đạo pháp mà người khác không quen thuộc! "Oanh oanh oanh oanh..." Trên Hỗn Độn Hải khổng lồ, sóng cả vạn trượng, đạo pháp khí tức xung quanh trùng thiên rồi ầm ầm sụp đổ.

Vô số sinh linh hỗn độn bị sóng lớn kinh thiên này đánh cho tan tác, hình thành một mảnh vẫn diệt trong hư không!

Giống như chưa từng xuất hiện, giờ phút này liền lặng yên không một tiếng động mà biến mất, tịch tĩnh đến cực điểm. "Đạo hữu, đã đến rồi thì hãy hiện thân tương kiến đi.

Muốn đoạt được sức mạnh Lượng Kiếp, nếu không có ta đáp ứng, e rằng không làm được đâu." Tử Vi lúc này cũng tò mò, muốn gặp mặt vị Dương Mi trong truyền thuyết.

Thế nhưng sau khi thanh âm phóng ra, hắn phát hiện bốn phía tịch tĩnh vô cùng.

Hỗn độn khôi phục lại sự bình lặng vãng lai, tựa hồ những chuyện vừa rồi chưa từng phát sinh. "Kỳ quái." Tử Vi nhướng mày, khẽ nắm chặt nắm đấm.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, hắn nhìn thấy trên cánh tay mình xuất hiện thêm vài đường vân màu đỏ như văn tự cổ xưa.

Chỉ nhìn thoáng qua cũng cảm giác như muốn hãm sâu vào trong đó.

Đại Đạo chi pháp lập tức bị văn tự màu đỏ xâm thực, ngay cả trong mắt cũng bị lây nhiễm!

Lời nguyền quá mức đáng sợ!

Nhìn không được! "Trớ chú!

Không ngờ ngay cả Đạo Thể của ta cũng có thể bị nguyền rủa, quả nhiên cường hãn!" Tử Vi nhận được hết kinh hỉ này đến kinh hỉ khác, đặc biệt là loại Trớ Chú chi lực này mang theo đạo pháp khí tức cực kỳ nồng đậm, khiến hắn hiện tại không thể không quan tâm Dương Mi rốt cuộc đã trải qua những gì.

Hoặc là vừa rồi lão đã hạ ám thủ, nhưng đều thuộc cấp bậc đại năng, còn cần phải lén lút ra tay sao?

Không, chuyện này chỉ cần gặp Hồng Quân, vậy thì có thể được giải quyết.

Khóe mắt hiện lên một tia cười nhạt, ngón tay Tử Vi khẽ chỉ về phía hư không.

Điểm động vô thượng đạo pháp nơi đầu ngón tay, quét qua một cái, tìm được nơi ở của Hồng Quân.

Hắn cất bước đạp phá hư không, đi lên từng tầng thềm bạch ngọc. "Đạo hữu, hiện tại ta không mời mà tự đến đây." Tử Vi mỉm cười nhạt, nhìn về phương xa.

Hồng Quân giờ phút này rốt cuộc có bị Thiên Đạo khống chế hay không?

Rốt cuộc có thuộc về ý chí bản thân hay không, đều là chuyện chưa rõ, giờ phút này cần phải lên tiếng hỏi thăm một phen. "Đạo hữu ngàn vạn lần đừng vào." Một giọng nói cấp thiết vang lên từ trong tòa cung điện khổng lồ.

Lúc này, Tử Vi cảm thấy da đầu tê dại.

Nhìn thấy một màn cực kỳ khủng bố trước mắt, chỉ thấy một tòa Bạch Ngọc Kinh Tiên Cung khổng lồ, giống như bị rỉ sét ăn mòn.

Những đường vân trớ chú rậm rạp chằng chịt, khiến cho trên vách tường giống như có hàng vạn con trùng nhỏ đang bò lổm ngổm.

Sức mạnh trớ chú này không chỉ có thể ăn mòn hoàn toàn bốn phía, mà còn đồng thời không ngừng chuyển động. "Đạo hữu, chẳng lẽ là Dương Mi làm?" Trong mắt Tử Vi lóe lên một tia băng hàn.

Không ngờ Dương Mi lại làm đến nước này, thật sự là muốn đoạt lấy Lượng Kiếp thế gian a! "Haizz!" Hồng Quân thở dài một tiếng thật sâu. "Cũng thật nực cười, lão gia hỏa kia ngồi ở chỗ ta một lát, vốn định cùng ta luận đạo nhưng lại vội vã rời đi.

Không có bất kỳ ai có thể cứu được ta, đây có khả năng là kỷ nguyên cuối cùng của ta!" "..." Tử Vi lúc này khẽ nắm chặt nắm đấm, trong mắt bạo phát ra một trận kim quang, quả thực là rợn cả người.

Không ngờ Dương Mi vừa mới đến đây, lại mang đến một tin tức khiến người ta tuyệt vọng lại lo lắng như vậy. "Nhưng mà!

Đạo hữu, ta thấy trớ chú khí tức này ngưng trọng như vậy!

Hay là ta ra tay trước, cứu ngươi ra có được không?" Tử Vi nắm chặt tay, ánh mắt ngưng trọng.

Cho dù là kỷ nguyên cuối cùng, nhưng hiện tại vẫn phải mang theo kỷ nguyên này xông ra ngoài!

Dù cho có vô biên hắc ám khóa chặt trong một mảnh thời không, cũng tất nhiên phải làm ra phản kháng cuối cùng! "Ca sát!" Cửa điện Tiên Cung khổng lồ giờ khắc này chậm rãi mở ra sang hai bên.

Hồng Quân đang bị một tấm vải lớn màu xích hồng bao bọc, quanh thân đồng thời dũng động đạo pháp khí tức điên cuồng kháng cự ra bên ngoài!

Nếu tiến lên nhìn kỹ, tất nhiên có thể thấy những phù văn trớ chú rậm rạp chằng chịt, giống như tằm ăn lá dâu, từng con tằm nhỏ đang

phong tỏa Hồng Quân. "Không cần như thế, là ta yêu cầu Dương Mi làm vậy.

Đạo hữu, hiện tại Thiên Đạo chi lực ta đã không còn cách nào thủ hộ, cũng chỉ có thể dựa vào ngươi." Hồng Quân khẽ nhướng đôi mắt đỏ ngầu, đạo pháp khí tức giữa quanh thân dĩ nhiên hỗn nhiên bất tồn. "Nhưng, cứ thế này sẽ chết, thân tử đạo vẫn, há chẳng đáng tiếc?" Tử Vi nắm chặt tay.

Rốt cuộc là gặp phải cái gì?

Do trớ chú khí tức này ư?

Vậy mà ngay cả Hồng Quân cũng ngăn cản không được!

Hồng Quân đã bước nửa bước vào Thiên Đạo, nương vào đạo pháp khí tức cường hãn, chẳng lẽ ngăn không được kiếp nạn này sao?

Quả thực là đang nói đùa. "Ha ha..." Hồng Quân thản nhiên cười, giờ khắc này trực tiếp đại lượng xích sắc quang mang quanh thân! "Yên tâm đi, ta nửa bước đi vào trong Thiên Đạo, những trớ chú chi lực cường hãn này, chính là do Thiên Đạo mang đến cho ta.

Giờ khắc này chỉ cần ta không bước ra khỏi Thiên Đạo, những trớ chú này sẽ không phương hại được ta!

Bất quá thời gian nhanh lắm rồi, nhất định phải đem Lượng Kiếp này hoàn thành.

Vô luận ai là người chúa tể nơi đó, vô luận có lý do gì, nhất định phải kiên thủ." "Được rồi, ta muốn làm chuyện cuối cùng, đem trớ chú khí tức trên người ngươi đưa cho ta đi.

Thời gian lâu có thể sẽ dẫn tới phiền toái, đừng oán hận Dương Mi, đây là lựa chọn của ta!" Trong khóe mắt Hồng Quân phù xuất một tia cười nhạt.

Chương 316

Lão giơ ngón tay lên, trong chớp mắt, xích hồng sắc trớ chú khí tức xung quanh điên cuồng dũng động về phía người lão.

Vách tường bạch ngọc xung quanh lại lần nữa hiển lộ bạch sắc quang mang.

Chỉ bất quá đã bị cày xới thất linh bát toái, lưu lại từng đạo vết tích dữ tợn.

Trớ chú khí tức trên cánh tay Tử Vi lúc này giống như bị triệu hoán, tự động bay khỏi người hắn, nhất tề dũng động về phía Hồng Quân.

Vừa rồi dùng Đại Đạo khí tức cũng đuổi không đi, giờ phút này lại đơn giản như thế!

Nhưng trong lòng hắn sinh ra dự cảm bất tường, e rằng hiểu lầm chỉ sẽ càng nhiều hơn. "Đạo hữu, có lẽ người mới thực sự đắc đạo vậy." Tử Vi thở dài một hơi, không ngờ Hồng Quân lại làm ra việc hy sinh như thế. "Đi đi, đi đi, Đại Đạo giữa thiên địa có lẽ ở chỗ ta sẽ dừng bước, nhưng từ trên người đạo hữu ta xác thực không nhìn thấy khả năng dừng bước!

Phá thiên địa vạn pháp, mang theo sinh linh đi ra khỏi sự cầm cố cuối cùng, phải dựa vào đạo hữu rồi!" Hồng Quân cười to, lúc này nghe thấy một tiếng nổ vang, cửa Tiên Cung lại lần nữa đóng lại.

Tử Vi trong lòng hiểu rõ, tự nhiên Hồng Quân đã quyết như thế, vậy thì cưỡng ép yêu cầu Hồng Quân xuất quan dĩ nhiên là không thể nào!

Hồng Quân dĩ nhiên là nửa bước Thiên Đạo, biện pháp giải quyết

của lão cũng chỉ có thể đem trớ chú khí tức này duy trì ở ngoài nửa bước Thiên Đạo khí tức kia.

Dựa vào phương pháp này, ngược lại có thể ngăn cản trớ chú xâm thực!

Xoay người lại, Không Gian Đạo Pháp dưới chân tầng tầng mở ra, trong chớp mắt một bước hắn liền bước vào dòng sông thời gian! "Thần thần bí bí, giả thần giả quỷ.

Dương Mi Lão Tổ, đã dám ở giữa thiên địa bố cục lớn như vậy, thế thì ta đảo muốn nhìn xem, rốt cuộc đạo pháp của ngươi cao hơn một bậc, hay đạo pháp của ta cao hơn một bậc?" Trong đôi mắt Tử Vi phóng xạ ra từng tầng Cân Đạo Pháp Tắc, mỗi một lần thổ lộ ra, giống như giữa thiên địa lại lần nữa lập xuống một loại đạo pháp ngôn xuất pháp tùy.

Trong nháy mắt, từng đạo kim quang bốn phía trùng thiên! "Khai!" Hai mắt Tử Vi đạo pháp khí tức lưu chuyển, Lục Giới Luân Hồi Đại Đạo Chi Luân điên cuồng chuyển động.

Các loại pháp tắc bay qua trước mắt Tử Vi, điên cuồng hãm nhập vào trong đồng khổng của hắn.

Tức thì, Thiên Đạo Đại Pháp bốn phía bị tầng tầng phân giải! "Hiển!" Tử Vi chắp tay trước ngực, vạn đạo hà quang sau lưng trùng thiên.

Từng tòa đạo pháp truy tìm theo Đại Đạo mà Dương Mi Lão Tổ vừa mới rời đi, oanh kích về phía trước. "Ông ông ông..." Trên bầu trời, Đại Đạo giống như chịu sự triệu hoán của Tử Vi, nhao nhao hiển thị kim quang.

Không lâu sau, trận pháp hơi ngưng trệ.

Phía trước có một cái thông đạo khổng lồ, tuy rằng chỉ là kim

quang vừa mới đầu xạ ra, nhưng lại có thể ngăn cản thiên địa vạn pháp.

Nhưng Tử Vi đã sát giác được một tia tung tích! "Thủ đoạn cũng khá đấy, xác thực hoàn toàn ma diệt di tích Đại Đạo của bản thân, nhưng cảm tri của ta đối với thời không cũng không yếu!

Nếu không phải ta thông hiểu thiên địa vạn đạo, e rằng hiện tại đã bị cái tên kia chuồn mất rồi." Khóe mắt hiện lên một tia cười nhạt, hắn sải bước đạp về phía trước.

Đi theo tung tích thông đạo kia.

Vạn đạo pháp tắc xung quanh giống như từng thanh thần kiếm khai thiên tích địa, dũng động quanh thân Tử Vi, cắt nát y phục hắn!

Quả nhiên cường hãn vô cùng! "Tránh ra!" Cánh tay Tử Vi khẽ chấn động, trong nháy mắt Đại Đạo kim quang từ trên người hắn triển chuyển, kim quang bài xích khí tức hỗn độn chung quanh. "Ào ào..." Vạn thiên hỗn độn đạo pháp điên cuồng lao tới, dòng chảy xiết xung sát, hung ác cùng cực! "Mở cho ta!" Tử Vi cười lạnh một tiếng, Đại Đạo khí tức điên cuồng xông về bốn phía. "Oanh oanh..." Từng trận tiếng nổ kịch liệt vang lên, đại trận trên trời hơi ngưng trệ.

Lúc này trên thiên mạc hỗn độn bắt đầu lưu lại từng đạo vết tích Đại Đạo màu vàng.

Tức thì, thiên mạc bốn phía bắt đầu nhao nhao nứt ra! "Phanh!" Từng đạo khí tức va vào thiên mạc, truyền đến tiếng chấn động! "A?" Tử Vi ngước mắt nhìn lên, phát hiện trên trời hình như cũng có một cái đại trận! "Khai!" Kim quang trong hai mắt chớp động, chiếu về phía thiên đỉnh.

Chỉ thấy đại trận trên thiên đỉnh do Thời Gian và Không Gian pháp tắc, hai loại pháp tắc đan xen vào nhau mà thành!

So với đại trận dưới mặt đất kia không có gì khác biệt. "Không đúng!" Tử Vi lắc đầu, cũng có một điểm khác biệt, tại bên ngoài một chỗ đại trận, có một tia hỗn độn di lậu! "Tốt!

Nếu không phải một lần Lượng Kiếp này, e rằng mặc cho ai cũng sẽ không phát hiện, giữa thiên địa sớm đã bị Dương Mi Lão Tổ bố trí đại trận.

Đã như vậy, để ta xem một chút thủ đoạn của ngươi!" Tử Vi hít sâu một hơi.

Bố thành thiên địa đại trận, lừa gạt chúng thần!

Nếu không đi đến chỗ Hồng Quân, phát hiện ra âm mưu của Dương Mi Lão Tổ, thì hiện tại tuyệt đối sẽ không đi lên bầu trời.

Hiện tại phát hiện một chỗ đại trận trên trời, đồng thời dưới mặt đất cũng có một chỗ đại trận.

Thiên địa đều có đại trận!

Hình như muốn đem chư vị Thánh Nhân cùng Tiên Thần của Thiên Đình nhốt vào trong cái lồng khổng lồ này.

Thiên địa thế gian đạo pháp tắc do một người đi hấp thu!

Thật là một kế hay!

Tử Vi khẽ búng ngón tay.

Trong chớp mắt, trên bầu trời từng đóa sen vàng từ dưới thân Tử Vi chậm rãi nổi lên!

Đạo pháp khí tức từ trên nắm tay Tử Vi chậm rãi vận động, kim quang rợp trời! "Thái sơ khởi thủy phân biệt thiên địa, thanh trọc phẩu phán, minh xuyến hồng mông, trí lập hình tượng, an thụ nam bắc..." Miệng niệm đạo pháp.

Từng tầng quang huy gia trì trên thân thể Tử Vi!

Chương 317

Vạn thiên đạo pháp pháp tắc giống như từng đóa sen nở rộ quanh hắn.

Giữa thiên địa, đạo pháp hóa thành từng tầng mưa vàng, bố mãn từng đạo liên hoa đạo vũ.

Tử Vi đại đạo chi ảnh đầu xạ giữa chư thiên, Tử Vi ngồi xếp bằng ở nơi đó, giống như Thánh Nhân truyền đạo.

Giờ khắc này hướng về chư thiên vạn đạo, truyền thụ đại đạo ý chí! "Ông ông ông..." Giữa chư thiên.

Sinh linh chưa khai hóa ẩn ẩn có ý thức, thảo mộc hóa thành hình người, tảng đá sinh ra sinh vật, nước chảy ẩn ẩn mở mắt, sinh mệnh khí tức hạo hãn vô cùng!

Tại Tây Phương Phật gia tiên phủ. "Tử Vi rốt cuộc đang làm cái gì?

Đừng tưởng rằng hiện tại làm Thiên Đế thì có thể vô pháp vô thiên, tại giờ khắc này lại giảng đạo pháp như vậy cho thiên địa vạn đạo nghe!

Thế này thì còn ra thể thống gì?" Chuẩn Đề Phật Mẫu trong mắt bạo phát ra một trận hàn quang tật đố, vốn dĩ loại thiên địa đạo pháp này phải do Tiên Thiên Thánh Linh mới có thể truyền!

Tử Vi đã là Thiên Đế, lại có thể đem thiên địa vạn pháp như vậy truyền tụng cho phàm giả.

Trong thời gian và không gian, đều đang điên cuồng truyền tụng!

Ánh mắt hắn hơi trầm xuống, mở ra thần nhãn, nhìn về phía thiên đỉnh! "Chẳng lẽ hắn muốn siêu thoát Thiên Đạo hay sao?

Nếu muốn luận thực lực, xác thực có tư cách trùng kích như vậy, nhưng Lượng Kiếp dưới đất còn chưa giải quyết xong, hiện tại lại muốn trùng kích Đại Đạo..." Lời vừa nói được một nửa, đột nhiên hắn nhìn thấy đại trận trên thiên mạc giống hệt đại trận dưới mặt đất!

Hiện tại tịnh không phải Tử Vi đang truyền thụ Đại Đạo của hắn!

Mà là mượn thiên địa đại đạo làm một tay chi lực, phá vỡ đại trận kia!

Khiến cho trật tự Lượng Kiếp giữa thiên địa được khôi phục, bình thường tiến hành tiếp! "Không ổn!

E rằng thế gian này lại có đại kiếp nạn.

Vốn tưởng rằng chúng ta có thể đục nước béo cò trong Lượng Kiếp, không ngờ lại có kẻ đứng sau màn thao túng tất cả!" A Di Đà Phật trong mắt bạo phát ra một tia hàn quang băng lãnh, quanh thân dũng động đạo pháp khí tức, khai khải từng đóa đạo pháp thánh liên.

Ánh mắt nhìn về nơi nào, nơi đó kim quang chợt tóe, phẫn nộ dị thường!

Hắn đã phản ly Đạo gia, lúc này đầu nhập vào Phật đạo mới có thể chia một chén canh, được thiên địa chứng nhận.

Không ngờ thực sự có người đem tay vươn dài như vậy, vốn tưởng rằng chỉ có Tử Vi là tai họa.

Nhưng không ngờ hiện tại họa lại rơi xuống đầu bọn hắn! "Đã như vậy, ta đi tìm mấy kẻ kia thương lượng xem..." "Không cần đâu, ta đến rồi!" Đế Thích Thiên (La Hầu) khóe mắt hiện lên một tia tà quang đen kịt, hắn vừa mới đi dò la.

Tử Vi truyền hạ đạo pháp nãi là đạo pháp mà vạn vật sinh linh giữa thiên địa đều có thể thích dụng, tịnh không phải Tiên Thiên Đại Đạo! "Ta đã đến rồi, vậy hiện tại chúng ta nên giải quyết đi thôi.

Mấy vị đạo huynh, cũng không thể cứ để mặc cho Tử Vi hồ nháo như vậy a!" Chuẩn Đề Phật Mẫu nhìn Đế Thích Thiên, lại nhìn thấy phía sau Đế Thích Thiên là Tam Thanh đang vội vã đi tới.

Tại giờ khắc này.

Nếu Tử Vi cứ tiếp tục làm như vậy, e rằng sẽ thu phục được một tòa đại trận, đến lúc đó lợi ích của một lần Lượng Kiếp này đều bị Tử Vi lấy mất. "Hừ!" Thông Thiên Giáo Chủ trong mắt lóe lên một tia hàn quang băng lãnh, khóe miệng nhếch lên vẻ khinh thường. "Đám lão gia hỏa này càng ngày càng thông thạo rồi, giờ phút này Tử Vi tiểu tử kia cũng đã leo lên đầu chúng ta.

Nhưng nếu chúng ta đi, rất có khả năng sẽ trúng cạm bẫy của hắn, do hắn đi thôi!" "?" Chuẩn Đề Phật Mẫu nghe vậy, mắt trợn trừng, không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ lại nói như thế. "Giáo Chủ đại nhân, hiện tại có biết Tử Vi đang làm gì không?

Đại trận như vậy tuy rằng không phải hắn bố trí, nhưng khó bảo toàn là do hắn phái người bố trí!

Một khắc này nếu không tìm người giao thiệp với hắn, vậy há chẳng phải đẩy chúng ta vào thế bị động.

Lượng Kiếp lần này có quan hệ với tất cả mọi người, nếu không thì ta có thể sẽ đầu nhập Phật môn!" Hắn nhìn Thông Thiên Giáo Chủ, phẫn phẫn bất bình nói. "Yêu?" Thông Thiên Giáo Chủ sẽ không nghe tin lời nói phiến diện của Chuẩn Đề Phật Mẫu. "Đã hắn khảng khái kích ngang như vậy, thế thì đi xem một chút là được rồi.

Đừng có luôn núp ở phía sau, tự cho mình là người thông minh.

Chẳng lẽ mấy người bọn ta đều là kẻ ngu sao?" Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng sau lưng Thông Thiên Giáo Chủ.

Bọn họ đương nhiên biết, Thông Thiên Giáo Chủ tính tình vốn

phổi bò, nói thẳng nói thật, lời của hắn cũng không cần để bụng!

A Di Đà Phật và Chuẩn Đề Phật Mẫu hai kẻ này đều cực kỳ thông minh, năm đó dưới trướng Hồng Quân, diễn một màn cướp đoạt bồ đoàn quả thực đặc sắc!

Một cái nhìn liền nhìn ra bản tính của bọn hắn, hiện tại còn ở đây chơi trò âm mưu quỷ kế, căn bản không có khả năng! "!" Chuẩn Đề Phật Mẫu trừng tròn mắt, không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ lại xé rách da mặt như thế.

Một khắc này đem những trách nhiệm kia toàn bộ đặt lên người hắn! "Được rồi!

Hiện tại giữa thiên địa phát sinh đại biến như vậy, cùng ta đều có quan hệ, nếu không thì cùng nhau tiến đến!

Bằng không thì ai cũng không chuẩn đi!" Đế Thích Thiên cười lạnh một tiếng, đám gia hỏa này quả thực không coi hắn ra gì.

Nếu hắn có nguyên bản thực lực, thì sớm đã đem đám người này giẫm dưới chân.

Hiện tại Chuẩn Đề Phật Mẫu dám lợi dụng hắn, đối với hắn quả thực là đáng chết! "Ai cũng không cần đi nữa!" Một đạo kim sắc quang mang tràn ngập động phủ.

Trong chớp mắt, vạn thiên tường thụy từ trên vách tường phù động xuống.

Nơi này hình thành một mảnh động thiên phúc địa, đạo pháp khí tức cực kỳ nồng đậm.

Thời Không Đạo Pháp hình thành từng đạo xiềng xích khổng lồ, điên cuồng phong ấn cửu thiên thập địa trong động phủ này! "Đáng chết, chẳng lẽ là chó săn của Tử Vi sao?" Đế Thích Thiên nộ hống một tiếng, chưa từng có ai dám to gan như vậy, mấy vị đại cao thủ

toàn bộ đều ở đây.

Chương 318

Thế mà lại có kẻ dám phong tỏa bọn hắn trong một chỗ động phủ, chẳng lẽ là đang nói đùa sao?

Dứt lời.

Trên cánh tay hắn hiện ra một cây trường thương màu xích hồng, hung hăng đâm về phía cửa động! "Không ngờ đường đường là Ma Tổ, nay lại biến thành bộ dạng thê thảm thế này.

Đối với ta, các ngươi hiện tại chỉ là sâu kiến." Một giọng nói to lớn vang lên.

Sát na chi gian, liền thấy vạn thiên không gian xiềng xích kia hóa thành từng đạo bàn tay khổng lồ tinh oánh khiết bạch. "Khanh..." Chụp lấy cây trường thương huyết hồng kia, đồng thời cuốn tất cả vào trong vách tường động phủ đã bị phong tỏa! "?

Đạo pháp của kẻ này không dưới Tử Vi!

Lão gia hỏa, có dám lộ mặt ra không!

Rốt cuộc là người phương nào?" Đế Thích Thiên trong lòng nhảy dựng, nháy mắt cảm thấy một trận bất diệu! "Đừng có lải nhải với hắn nữa, chúng ta cùng lên, không tin cái lão gia hỏa này có thể chúa tể chúng ta!" Chuẩn Đề Phật Mẫu trong mắt bạo phát ra một trận kim quang, toàn thân trên dưới bảo vật trùng thiên.

Tức thì phù xuất từng trận đạo pháp khí tức, đại trận trong động phủ toàn bộ khai khải! "Đạo hữu ta thấy nên ra mặt đàm đạo một chút đi, nếu cứ làm ra vẻ thần thần bí bí như vậy, thì mọi người không còn tư bản đàm phán nữa đâu." Thông Thiên Giáo Chủ hừ lạnh một tiếng, đại thủ vỗ một cái, trực tiếp bốn thanh Tru Tiên Thần Kiếm lập tức

trùng thiên.

Những sợi xích đại đạo tinh oánh trong động phủ va vào nhau.

Đinh đinh đương đương hóa thành một trận tiếng động kịch liệt! "Đạo hữu, mời hiện thân, nếu không thì đừng trách ta vô lễ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử trên mặt mang theo nụ cười nhạt, xử sự bất kinh.

Không biết đã sống bao nhiêu năm tháng, đối với những sự tình và đạo pháp trước mắt, tuy rằng trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng giờ phút này vẫn án nại được tay chân!

Đạo xiềng xích khổng lồ kia không chỉ vây khốn mấy người bọn họ tại động phủ này.

Từng đạo quang ảnh đầu xạ, biến thành một lão giả râu trắng.

Trên người mặc thanh y đạo bào, hai mắt phóng ra từng trận thanh sắc quang huy, khiến cho đạo pháp của mọi người tại tràng lâm vào một mảnh cương trì! "Mấy tên tiểu bối không có tư cách đàm phán với ta.

Hồng Quân lão gia hỏa kia cũng đã chống đỡ không nổi rồi, kỷ nguyên này chỉ có thể biến thành kỷ nguyên cuối cùng.

Cho nên tại giờ khắc này, ta nhất định phải nhận được sự giúp đỡ của các ngươi.

Không, cũng không cần sự đồng ý của các ngươi, dù sao đám gia hỏa các ngươi đều có tư tâm!

Nếu không thì thiên địa thế gian sẽ không biến thành bộ dạng này." Lão giả thản nhiên nói.

Lúc này lão vẫy tay một cái.

Chỉ thấy mấy vị Thánh Nhân trong chớp mắt hóa thành từng đạo

quang ảnh, trực tiếp bị bàn tay tinh oánh trói lại thành một quả cầu xích sắt khổng lồ! "Dương Mi lão nhi!

Dương Mi Lão Tổ cái lão gia hỏa này..." Đế Thích Thiên cũng một trận nổi nóng.

Nhưng một khắc này đã bị xiềng xích rậm rạp chằng chịt cấm cố! "Đại Đạo càng thêm thú vị rồi.

Ta muốn đoạt lấy quả Lượng Kiếp, không ai có thể ngăn cản được ta.

Tử Vi, Vạn Đạo chi pháp của ngươi có mạnh hơn nữa thì lại có thể làm gì?

Ta sẽ chặt đứt đôi chân Lượng Kiếp của ngươi, để ngươi một bước cũng đi không được!" Dương Mi Lão Tổ cười nhạt tự nói.

Ngón tay khẽ bấm niệm thần chú, trong chớp mắt, liền biến mất trong động phủ!

Khoảnh khắc sau.

Một đạo kim sắc quang huy sái lạc, xiềng xích tinh oánh hoàn toàn thối lui.

Tử Vi cất bước tiến vào trong gian động phủ này.

Tuy rằng chỉ là một đạo hình chiếu, nhưng có ý thức tự chủ.

Trong mắt từng đạo đại đạo quét qua bốn phía, phiến khắc liền tri hiểu sự tình phát sinh nơi đây. "Đáng chết!

Dương Mi Lão Tổ đạo hữu, có chuyện gì thì ra nói chuyện, nếu muốn ở sau lưng ta hạ độc thủ như vậy, thế thì đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!" Thanh âm hạo đại của Tử Vi chấn động điên cuồng trên mặt đất, tiên sơn tiên thủy bốn phía dĩ nhiên sôi trào.

Hóa thành vạn thiên con mắt khổng lồ, quét nhìn tứ vũ.

Thế nhưng, mặc cho Tử Vi động dụng thần thông đạo pháp của hắn, không gian nơi này vẫn y nguyên không có bất kỳ động tĩnh gì.

Đạo pháp của Dương Mi Lão Tổ quả nhiên phi phàm tuyệt luân! "Không đúng!" Ánh mắt Tử Vi hơi hoảng!

Vừa rồi tìm ra Dương Mi Lão Tổ, tại một đạo phân thân hình chiếu dĩ nhiên đã mất đi một lần cơ hội! "Thiên Đạo là đạo của ta, Vạn Đạo là đạo của ta!" Xa xa trên thiên mạc cao cao, Tử Vi lúc này nộ hống một tiếng.

Tức thì, một quyền hung hăng nện xuống mặt đất! "Oanh oanh oanh oanh..." Thiên Đế Bảo Cung khổng lồ điên cuồng lay động, vạn đạo thánh pháp từ trên trời giáng xuống!

Ngăn cản Dương Mi. "Đạo hữu, quả nhiên mẫn duệ tuyệt luân.

Đã như vậy, thế thì nhìn xem thủ đoạn của ngươi cao hơn một bậc, hay thủ đoạn của ta cao hơn một bậc.

Thiên địa chi gian chỉ còn lại một cái kỷ nguyên, nếu không thể siêu thoát, vậy thì chúng ta đều phải chết." Dương Mi Lão Tổ thân ảnh đứng dưới một nắm đấm khổng lồ, nhìn Không Gian Đạo Pháp đã bị một quyền phấn toái, trong lòng hơi vui vẻ.

Vừa rồi liền để cho tất cả Thánh Nhân thế gian thu vào dưới tay lão.

Đợi sau khi Lượng Kiếp hoàn tất, công đức tất nhiên sẽ giáng xuống một đại bộ phận vào tay lão.

Chương 319

Phong thiên tỏa địa, có thể xác bảo tất cả công đức hàng lâm trên người lão, có lẽ có thể lại siêu thoát ra một mảnh thế giới!

Nhưng!

Mục đích của lão là Nữ Oa và Hậu Thổ.

Nhưng hiện tại làm lão có chút thất vọng rồi, một quyền công kích của Tử Vi đánh xuống, đã khóa chặt mục đích của lão! "Oanh oanh oanh oanh..." Quyền đầu khổng lồ hung hăng kích nhập vào một mảnh tinh không dưới lòng đất.

Tử Vi bắt đầu rút tay về.

Một bàn tay khổng lồ hung hăng chụp tới Dương Mi Lão Tổ! "Đạo hữu, nếu bản thể ngươi không ở đây, thế thì hiện tại không động được vào ta đâu, cáo từ!" Dương Mi Lão Tổ thản nhiên cười, bàn tay chậm rãi ấn về phía trước.

Chỉ thấy khí tức chu thiên đột nhiên vặn loạn.

Hóa thành một đạo hắc sắc quang tuyến, trực tiếp độn nhập vào trong Không Gian Pháp Tắc trầm trầm.

Trong Thiên Địa Tiên Cung.

Ba người nữ tử mặc hồng y chậm rãi đạp bộ đi ra. "Phu quân, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Chàng đang đấu với tặc nhân phương nào?" Nữ Oa tay cầm Chiêu Yêu Phiên, đôi mắt phượng chớp động từng đạo kim huy, mặc một thân áo giáp trắng, anh vũ bất phàm!

Phía sau, nữ tử mặc trường tụ màu thủy hồng, khoác áo bào giáp

đỏ, chính là Tây Vương Mẫu.

Trang phục của Hậu Thổ tắc cực kỳ đơn giản, một thân bạch sắc đạo bào.

Bản thân nàng là Vu Tộc!

Đạo pháp Vu Tộc sở hữu nãi là đại đạo chi lực.

Phụng hành dĩ lực chứng đạo, cho nên tịnh không quá chú trọng vào hoa thức trên thần thông!

Chỉ cần dựa vào đôi nắm đấm và đại đạo chi pháp, liền có thể khai thiên tích địa.

Bất quá giờ phút này cả ba người đều nhìn về phía một đạo hư ảnh của Tử Vi, trong ánh mắt đều có sự khó hiểu. "Được rồi, đi theo ta." Một đạo kim quang lóe lên, Tử Vi tiếp dẫn ba người cùng nhau bay lên trên thiên mạc!

Cùng lúc đó. "Oanh oanh oanh..." Giữa thiên địa phát sinh từng đạo chấn động lớn.

Tiên cung của Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn điên cuồng rung chuyển. "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đại yêu ma phương nào đang tác loạn ở đây!" "Yêu quái, mau mau hiện nguyên hình, nếu không sẽ cùng ngươi quyết một trận tử chiến!"...

Các đệ tử trong Tiên cung nộ thanh quát mắng.

Từ trước đến nay chưa từng gặp tình huống đột phát như thế này, lại có kẻ muốn nhổ tận gốc cung điện của bọn họ!

Càng kỳ quái hơn là, sư phụ của bọn họ xác thực không hề hàng lâm!

Đồng thời, cung điện Tây Phương thế giới của A Di Đà Phật và

Chuẩn Đề Phật Mẫu cũng bị Tử Vi một tay nhấc lên!

Đã những kẻ chúa tể kia bị bắt đi, vậy thì Tử Vi tất nhiên phải bảo hộ đám nhân vật quan trọng trong Lượng Kiếp này.

Cần phải để bọn họ thuận lợi hoàn thành Lượng Kiếp dưới mặt đất!

Nếu Dương Mi Lão Tổ đã đi trước một bước.

Vậy thì hiện tại hắn cũng phải nghênh đầu đuổi theo, nếu không chuyện này tất nhiên sẽ phiền toái vô cùng!

Mấy tòa Tiên Cung chậm rãi ghép lại một chỗ. "Đạo huynh?

Chẳng lẽ là chuyện do các ngươi làm sao?" Mấy vị đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ nhìn nhau, rồi nhìn về phía đệ tử trong Tiên Cung của Lão Tử ở xa xa.

Là đệ tử Đạo gia, đương nhiên có chút quen thuộc. "Không phải a!

Ta cũng kỳ quái, bị ai lôi đến đây.

Đúng rồi, bên kia hình như là đệ tử Phật gia, ta đi xem một chút, có khả năng là do bọn hắn làm!" "Ta cũng cảm thấy vậy.

Nếu không thì ta có thể sẽ ra tay xử lý.

Nhưng mà sư phụ ta tịnh không phải quả hồng mềm, theo lý thì bọn hắn không nên dám làm như thế!" Đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ chậm rãi gật đầu, thấy mấy nhà đệ tử Đạo gia đều không thừa nhận!

Nhưng khi hỏi đệ tử của Chuẩn Đề Phật Mẫu thì cũng biết được bọn họ cũng cảm thấy mạc danh kỳ diệu, hiện tại ngay cả bóng dáng Chuẩn Đề Phật Mẫu cũng không thấy...

Tây Vương Mẫu nhìn đám đệ tử dưới tầng mây đã loạn thành một đoàn.

Trong đôi mắt đẹp lóe lên một tia ý cười. "Phu quân, mấy tên tiểu gia hỏa này hiện tại không biết sự tình rốt cuộc thế nào, hay là chàng đi xuống giảng giải một phen?" Tây Vương Mẫu khẽ nói.

Lúc này chỉ có Tử Vi đích thân xuất hiện mới được!

Nếu hắn không xuất hiện, bọn họ sẽ tưởng rằng Tử Vi muốn đuổi tận giết tuyệt.

Đến lúc đó dẫn phát một phen loạn tử thì mới gọi là quái sự! "Ân!" Tử Vi khẽ gật đầu, tại thời điểm này xác thực phải xuất hiện.

Trên bầu trời, từng đạo kim sắc văn lộ chậm rãi nổi lên.

Khuôn mặt Tử Vi chậm rãi nhìn xuống, từng đạo kim quang trong mắt gạt đi từng tầng mây hỗn độn khổng lồ trên trời, dấy lên một trận cuồng phong hỗn độn. "Mau nhìn mau nhìn, hình như có chút lão quái vật muốn xuống!" "Sẽ không phải là Đế Thích Thiên chứ?

Cái tên kia tr trèo lên làm loại chuyện này, đến lúc đó có khả năng sẽ phế đi đạo pháp của ta!" "Ông trời ơi sư phụ mau cứu ta nha!

Đế Thích Thiên cái tên kia vốn nên bị giết chết!" Chúng đệ tử nhịn không được kinh kêu vài tiếng!

Chương 320

"Tĩnh thanh!" Khuôn mặt khổng lồ trên bầu trời chậm rãi hiện ra chân thân diện mục, từng đạo kim quang chiếu xuống, tường thụy vô cùng. "Tử Vi!" Mọi người nhìn thấy khuôn mặt khổng lồ đột nhiên xuất hiện trước mắt, nhao nhao kinh hô! "Tử Vi Thiên Đế, sư phụ của ta không thấy đâu nữa.

Hiện nay đại sự bất hiện, định là bị người giam cầm rồi, xin hỏi người đó có phải ngài hay không?" "Tử Vi Thiên Đế, trong một lần Lượng Kiếp này, đã nói rõ mọi người các bằng bản sự.

Nếu ngài dựa vào sức một người, đem các vị Thánh Nhân bắt đi, hình như có chút không phù hợp thời cục đi!" "Thiên Đế đại nhân, hiện tại xin hãy thả chư vị sư phụ của chúng ta ra, để thế gian trùng hồi thái bình!

Bằng không thì ta sẽ đi đến chỗ Hồng Quân Sư Tổ cáo trạng!"...

Mọi người nhìn thấy Tử Vi xuất hiện lúc này, nhao nhao kích động.

Các vị Cung chủ đại tiên cung đã không thấy tăm hơi.

Giờ phút này Tử Vi xuất hiện, nếu Tử Vi không phải hung thủ, vậy thì còn ai vào đây nữa? "Yên lặng!

Còn dám khiêu khích, ta phế bỏ tu vi!" Một đạo thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Tây Vương Mẫu trên tay cầm một thanh Tiên Kiếm màu xích hồng.

Trong đôi mắt đẹp lóe lên từng đạo uy nghiêm, thần thánh phi phàm!

Tử Vi hiện tại đã đắc vị Thiên Đế, sao đám tiểu bối này dám đối với Tử Vi mạo phạm như thế!

Nói ra lời như vậy, ngược lại coi Tử Vi thành Ma Đạo!

Đây chính là kết quả xấu do mấy vị Thánh Nhân lập núi đầu dạy dỗ ra! "..." Trong lòng mọi người kinh sợ, lùi lại một bước, đương nhiên biết Tây Vương Mẫu là người phương nào.

Cảnh giới hiện tại của bọn hắn khẳng định không bằng Tây Vương Mẫu.

Ai cũng không muốn làm chim đầu đàn.

Một nam tử mặc bạch sắc đạo bào, hạc phát đồng nhan, chậm rãi bước ra. "Tử Vi Thiên Đế!

Chúng ta đều ở trong Lượng Kiếp, ta Khương Tử Nha lần này ở trong thiên địa lượng kiếp tuyên bố Phong Thần, cũng là vì Thiên Đế tận một phần tâm ý, không biết sự tình như ngày hôm nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Khương Tử Nha hướng về phía Tử Vi cung kính nói!

Mọi người tuy rằng bất mãn, nhưng không dám nói nhiều.

Đối với sự tình lần này, giữa lông mày đều ẩn ẩn âu lo! "Ân." Tử Vi khẽ gật đầu, nhìn trong đám đông, Khương Tử Nha xem ra là bình tĩnh nhất.

Trong lịch sử Phong Thần Bảng dĩ vãng, Khương Tử Nha tuyên bố ai là một viên trên Phong Thần Bảng.

Giờ phút này, đám đông người đều sợ hãi rụt rè, trốn ở phía sau không dám xuất hiện.

Khương Tử Nha lại một mình thản nhiên bất kinh, đi trước mọi người, có thể thấy tâm tính Khương Tử Nha không tệ. "Sư phụ các

ngươi, bị Dương Mi Lão Tổ bắt đi..." Lời Tử Vi còn chưa dứt, mọi người lúc này trừng tròn mắt, trong lòng một trận kinh khủng! "Sao có khả năng?

Sư phụ ta nãi là Thánh Nhân!

Sở hữu thông thiên triệt địa chi lực, làm sao có thể bị Dương Mi Lão Tổ bắt đi!" "Thiên Đế không phải đang nói dối chứ, sư phụ ta đã siêu thoát thiên địa rồi!" "Tuy rằng Tử Vi Thiên Đế mạnh hơn sư phụ ta, nhưng sư phụ ta tại giờ khắc này cũng sẽ không bị một kẻ mạc danh kỳ diệu bắt đi." "Hiểu cái rắm!

Dương Mi Lão Tổ là người phương nào?

Dương Mi Lão Tổ là cao thủ tề danh với Hồng Quân Đạo Chủ!

Năm đó cùng Âm Dương Đạo Chủ, Càn Khôn Đạo Chủ, Thời Thần Lão Tổ vây đánh La Hầu!" "Trời ơi, chẳng lẽ thế giới này thật sự muốn xong rồi sao?"... "An tĩnh!

An tĩnh!" Khương Tử Nha cười khổ một tiếng, vừa nghe tin tức này, hắn cũng kinh ngạc không lời nào tả xiết.

Nhưng ngẫm lại, đã bị bắt đi thì đó đã thành sự thật, vô luận có phải Tử Vi làm hay không, đều cần phải an định lại!

Tử Vi để bọn hắn làm vậy, lại ôn hòa giảng giải như thế.

Mi giác Khương Tử Nha hơi thu lại.

Tử Vi chẳng qua là có kế hoạch!

Hơn nữa, Ngọc Hư Thập Nhị Tiên, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Vân Trung Tử, Nam Cực Tiên Ông... những người này tuy rằng bối phận cực đại, nhưng giờ phút này lại nhao nhao trốn trong đám người, không một ai xuất hiện!

Thấy mọi người dần dần an tĩnh lại, hắn lại nói: "Tử Vi Thiên

Đế, nếu có chuyện gì khác, vậy xin cứ phân phó đi, không biết ta làm thế nào mới có thể cứu được Sư tôn đây?" "Ân." Tử Vi thản nhiên cười, khẽ gật đầu.

Đương nhiên hắn biết, trong đám người này có không ít cấp bậc Kim Tiên, có cấp bậc cao hơn là Bán Thánh!

Những người này tu vi càng lâu, cảnh giới càng cao, giờ phút này lại càng tiếc mạng.

Nếu so với Hồng Quân Lão Tổ, đám người này e rằng kém xa mười vạn tám ngàn dặm! "Hiện tại ta triệu tập mọi người, là vì hoàn thành trận Lượng Kiếp này." "Đây cũng là tỷ thí giữa ta và Dương Mi Lão Tổ!

Nếu ta thắng, vậy thì Sư tôn các ngươi đương nhiên không sao.

Nếu Dương Mi Lão Tổ thắng, vậy kết quả của Sư tôn các ngươi, bất đắc dĩ phải nói, ta cũng không biết sẽ thế nào?" Tử Vi thẳng thắn nói.

Dương Mi Lão Tổ ra tay cực kỳ nhanh chóng, không đợi Thiên Đạo giáng xuống công đức, liền đem Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, A Di Đà Phật, Chuẩn Đề Phật Mẫu và cả Đế Thích Thiên một mẻ hốt gọn!

May mắn hắn ra tay nhanh hơn một chút, mới không để Nữ Oa và Hậu Thổ bị bắt đi.

Nếu không một mảnh thiên địa này mất đi sự duy trì của Thánh Nhân, đạo quả và công đức của Lượng Kiếp lần này khẳng định đều rơi vào tay Dương Mi Lão Tổ.

Không biết cái lão gia hỏa kia sẽ làm ra chuyện điên cuồng gì! "..." Mọi người khẽ nhíu mày, Tử Vi Thiên Đế đều đã nói như vậy rồi, vậy thì chỉ có thể minh bạch Sư tôn bọn hắn đều sống chết chưa biết!

"Bất quá mọi người yên tâm!

Đạo pháp Dương Mi Lão Tổ tu luyện nãi là Chính đạo, tuy rằng chuyện lão làm chưa chắc là chính đạo.

Chương 321

Sư tôn các ngươi khi thiên địa công đức chưa giáng xuống, tuyệt đối sẽ không có nguy hiểm tính mạng.

Hiện tại các ngươi hãy hợp nhất Tiên cung lại, nghe ta ra lệnh!" Tử Vi thần nguyên quảng đại, hạo miểu ức vạn, từng đạo thanh âm truyền thâu đến mọi người!

Vô luận như thế nào, trên tay hắn ít nhất đang có một vị nữ tiên quan trọng trong Phong Thần Bảng là Nữ Oa!

Một đám nhân viên tham dự quan trọng tại giờ khắc này bị chặn lại ngay từ đầu!

Đối với đại sự Phong Thần sắp tới hắn tràn đầy tự tin! "Cẩn tuân Thiên Đế mệnh lệnh!" Khương Tử Nha liếc mắt nhìn mấy vị sư huynh đang ẩn ẩn trốn tránh phía sau.

Không còn cách nào khác, mấy người kia đã trốn, vậy thì hắn cũng chỉ có thể đại thế mọi người biểu thái.

Mọi người nhao nhao nhìn về phía Khương Tử Nha một cái, lại nhìn lên khuôn mặt khổng lồ trên bầu trời.

Luận vũ lực trị, bọn hắn căn bản ngay cả cặn bã cũng không bằng, cũng chỉ có thể nghe theo hào lệnh của Tử Vi. "Cẩn tuân Thiên Đế mệnh lệnh!" "Cẩn tuân Thiên Đế mệnh lệnh!" "Cẩn tuân Thiên Đế mệnh lệnh!"...

Trên Thiên Cung, chúng vị tiên gia nhao nhao hướng về phía Tử Vi chắp tay.

Tử Vi không cần trải qua một hồi chiến ý Phong Thần Bảng, đã ẩn ẩn lãnh đạo chúng tiên.

Xem như là đại thế sở xu a. "Thiện!" Tử Vi thản nhiên cười, khẽ gật đầu.

Đám gia hỏa này biết phối hợp, nếu không thì hắn cũng chỉ có thể dùng một ít đạo pháp thần thông cho bọn họ mở mang kiến thức, cái gì gọi là cánh tay vặn không lại đùi.

Tử Vi thâm tri, cùng một đám tiểu gia hỏa giảng đạo lý, không bằng cho bọn hắn thấy nắm đấm.

Hiện tại thời gian khẩn cấp, không có thời gian cùng một đám tiểu gia hỏa xả da.

Khuôn mặt vàng óng khổng lồ trên bầu trời đã biến mất, thế nhưng phân thần phía dưới lại không dừng lại, thanh âm càng ngày càng lớn! "Tiểu sư đệ, sao có thể làm thế?

Một khắc này ta há chẳng phải phản bội sư môn rồi sao!" "Tiểu sư đệ, ngươi sao có thể đại biểu mọi người chứ, ý kiến của ta còn chưa nói ra, Tử Nha thực tại quá mức xúc động rồi!" "Tử Vi Thiên Đế tuy rằng ngồi vị trí Chí Tôn giữa thiên địa!

Nhưng một khắc này làm ra những chuyện như vậy sao có thể khiến người ta tin tưởng đây?" "Hiện tại chẳng qua là bắt chúng ta thần phục mà thôi!"...

Mọi người vây quanh Khương Tử Nha, liền một trận trách cứ.

Vừa rồi thái độ không biểu minh ra, chỉ có Khương Tử Nha dám lĩnh đầu đáp ứng.

Đối với bọn hắn giống như đang đánh vào mặt vậy!

Khương Tử Nha bị mọi người nói cho một trận xanh một trận trắng, ánh mắt phẫn nộ nổi lên! "Được rồi!" Hắn phất tay áo lớn, ánh mắt nộ thị mọi người. "Mấy vị Sư tôn ở trước mặt Hồng Quân Lão Tổ hứa hẹn phải hoàn thành Lượng Kiếp lần này, các bằng thủ đoạn!

Cũng các bằng bản sự.

Ta được mọi người đề cử ra, làm người chấp chưởng Phong Thần Bảng lần này!

Cục thế vừa rồi ta nếu không đáp ứng, vậy thì các vị sư huynh sẽ có kế mưu gì hay đây?" Hắn nhìn mọi người trước mắt lạnh lùng nói.

Đám gia hỏa này chẳng qua chỉ là một đám vuốt đuôi mà thôi!

Được lợi ích thì cười hi hi tâng bốc, không được lợi ích thì liền trưng ra bộ mặt này thống thiết trách cứ! "Khương Tử Nha!

Tuy rằng ngươi là người dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng cũng không cần thiết đối với ta khiêu khích như thế!

Ta là đệ tử Thông Thiên Giáo Chủ, ta không thèm nói nhiều với ngươi, ta đi!" Đa Bảo Đạo Nhân cười lạnh một tiếng!

Khương Tử Nha xác thực giỏi, một khắc này chấp chưởng Phong Thần Bảng, nhưng hắn lại không phục!

Thông Thiên Giáo Chủ tính tình vốn không dễ chọc, hắn làm đệ tử Thông Thiên Giáo Chủ, sao có thể phục khí được?

Muốn luận trong mấy đại thế lực, thật sự thì đệ tử của hắn là đông nhất!

Tại giờ khắc này, nếu phải tiến vào trong Phong Thần Bảng, vậy thì cũng thuộc về bên chịu thiệt thòi nhất, thử khắc liền phất tay áo, nhanh chóng rời đi!

Lúc này, cừu oán giữa bọn họ cũng chậm rãi kéo ra. "Haizz!" Khương Tử Nha thở dài một hơi, nhìn về phía các thế lực khác!

Hai đại thế lực của Chuẩn Đề Phật Mẫu và A Di Đà Phật cũng không cho Khương Tử Nha sắc mặt tốt.

Dù sao cái tên này muốn vì Tử Vi hiệu mệnh, vậy thì bằng với

tước đoạt lợi ích của bọn hắn! ...

Trên thiên mạc.

Mấy người đương nhiên nhìn thấy hết.

Một khắc này, Khương Tử Nha bị người ta cô lập!

Đồng môn của hắn tịnh không coi trọng hắn, thậm chí cho rằng Tử Vi đang làm một màn náo kịch, Khương Tử Nha chẳng qua chỉ là chó săn của Tử Vi mà thôi!

Càng đừng nhắc tới những kẻ không cùng đồng môn, đám đại tiên trưởng một lòng chỉ muốn vơ vét lợi ích! "Ha ha...

Ta thấy chuyện lần này của Khương Tử Nha thật khó làm, dù sao đắc tội quá nhiều người." Tây Vương Mẫu đứng bên cạnh Tử Vi khẽ nói.

Lúc này, Khương Tử Nha nếu muốn đem mọi người liệt vào trong Phong Thần Bảng, hắn có nhiệm vụ Phong Thần Bảng, tương đương với việc chiêu thu cho môn hạ Tử Vi một đám tiên quan, xác thực phải phong thưởng. "Không sai!

Người vì ta hiệu lực, tất nhiên phải cho một cái Đạo duyên cực lớn.

Đợi chuyện này kết thúc, ta tự nhiên sẽ cho Khương Tử Nha một phần thưởng tứ nho nhỏ." Tử Vi thản nhiên nói.

Khương Tử Nha là người đầu tiên nói chuyện trong đám người, quả thực mạnh hơn đám sư huynh cao cao tại thượng kia nhiều lắm.

Tại giờ khắc này dũng cảm gánh vác trách nhiệm, lại phải chịu sự xem thường của người khác!

Chương 322

Kẻ có năng lực bị kẻ không có năng lực tật đố, kẻ dám nói bị kẻ không dám nói trào phúng!

Giữa tiên nhân cũng có lục đục với nhau như vậy, hắn cũng đã tập mãi thành quen.

Dù sao những nhân vật cao cao tại thượng như Hồng Quân, Dương Mi Lão Tổ cũng sẽ học được mưu tính vạn cổ, trong lời nói ám tàng phong cơ. "Hi hi..." Tây Vương Mẫu vũ mị cười, thu lại vẻ uy nghiêm vừa rồi, ánh mắt liền đi tới bên cạnh Tử Vi. "Đã Khương Tử Nha đều có thưởng, vậy thiếp thân ta thì sao?

Vừa rồi đám người kia ở đó hồ nháo, khiêu khích uy nghiêm của chàng, nếu không phải ta lên tiếng, e rằng đám gia hỏa kia còn muốn nháo ra không ít chuyện?

Cũng không thể nhất bên trọng nhất bên khinh được." Tử Vi khẽ quay đầu lại, nhìn bộ dáng phủ mị động lòng người của Tây Vương Mẫu.

Hắn khẽ nâng ngón tay, móc lấy cằm của vị Tây Vương Mẫu cao quý! "Đã như vậy, thế thì ta liền cho nàng một cái ân tứ đi." Giơ tay lên, hắn nắm lấy cổ tay ngọc của Tây Vương Mẫu. "Đừng mà, Bệ hạ, hai vị muội muội đang ở đây, biết chàng trêu chọc người ta, thật không phải phép." Tây Vương Mẫu đảo cặp mắt trắng dã, vốn định kiếm chút chỗ tốt từ Tử Vi, nhưng Tử Vi thì hay rồi, làm mặt mũi nàng đỏ bừng.

Tây Vương Mẫu chỗ tốt không được, lại còn mất chút mặt mũi.

Hỗn Độn Hải, vốn nằm trên chín tầng mây cao cao, là tiên giả phúc địa, nơi tu hành.

Tuy rằng có từng tầng hỗn độn cự vân, nhưng Tây Vương Mẫu tịnh không phải là tiểu tiên... "Được rồi, tỷ tỷ đừng ở đây hồ nháo nữa, phu quân lúc này đang nghiên cứu đại trận này, đợi sau khi đại trận phá cục thì dưới mặt đất còn có Phong Thần Lượng Kiếp đây." Hậu Thổ đi tới, thấy Tây Vương Mẫu lúc này một mình có chút lúng túng, liền vội vàng lên tiếng.

Tử Vi tự nhiên không để ý trước mắt, hắn ngẩng cao đầu.

Một bàn tay khổng lồ chậm rãi đẩy về phía bầu trời! "Gọi các nàng đến, thứ nhất là để bảo hộ, thứ hai là muốn các nàng giúp đỡ." Khóe mắt Tử Vi hiện lên nụ cười nhạt, tự nhiên Dương Mi Lão Tổ muốn đấu với hắn, vậy thì hỗ tương lấy ra thủ đoạn nhìn xem, rốt cuộc ai có thể đắc được hảo chỗ cuối cùng của Phong Thần Bảng. "Giúp đỡ?" Mấy nàng hơi sững sờ, đứng cùng Tử Vi ở đây, chẳng lẽ có thể giúp được gì sao? "Đương nhiên!" Tử Vi khẽ gật đầu, ánh mắt trịnh trọng nhìn về phía một cái thiên địa đại trận!

Thiên địa đại trận nơi này là do Dương Mi Lão Tổ bố hạ.

Hắn tơ hào cũng không dám coi thường năng lực của Dương Mi Lão Tổ! "Khi đại trận bị ta phá đi, ta thông qua thiên địa đạo pháp nhìn thấy phía sau đại trận, trên thiên mạc bị xé mở một cái lỗ hổng!

Cho nên, nàng hẳn là biết ta đang nói cái gì." Nữ Oa khẽ gật đầu, đi về phía Tử Vi.

Chỉ thấy cánh tay nàng khẽ nâng lên, một viên Thất Thải Thần Thạch chậm rãi chuyển động! "Năm đó Chúc Dung và Cộng Công hai vị đánh nhau, đâm đổ Bất Chu Sơn, ta khi vá trời còn dư lại một khối Bổ Thiên Thạch, vừa vặn có thể lấy ra dùng một chút.

Chỉ bất quá trong đó uẩn tàng linh thai, nếu lấy đi vá một chỗ rách của trời, thì thật đáng tiếc." Nữ Oa từ trong tay nâng lên viên Thất Thải Thần Thạch kia, một đạo kim quang thôi xán tỏa ra, liền nhìn

thấy trong viên đá bảy màu dĩ nhiên có một trái tim nhỏ đang đập! "A?" Tử Vi thản nhiên cười, ánh mắt quét qua giờ khắc này.

Phát hiện trong khối đá quả nhiên có một cái thai nghén Linh Hầu.

Tử Vi đương nhiên biết viên Bổ Thiên Thạch cuối cùng này, vậy thì chính là Tôn Ngộ Không ngày sau!

Còn về sau này phát triển thế nào, là do tạo hóa của nó.

Bất quá trước đó, đương nhiên phải ban cho Tôn Ngộ Không một không gian phát triển tương đối tiện tiệp.

Nhưng đó là chuyện sau này.

Hiện tại nó vẫn phải thành thật làm một viên Bổ Thiên Thạch.

Trước tiên đem che chắn lỗ hổng trên thiên mạc kia cho tốt cái đã. "Được!" Nữ Oa khẽ gật đầu.

Đã Tử Vi mở miệng, vậy thì viên Bổ Thiên Thạch này ngày sau tác dụng tất nhiên sẽ đại phóng quang huy, nhưng hiện tại phải giúp Tử Vi chặn lại một đạo khuyết khẩu trên thiên mạc cái đã.

Ngón tay ngọc ngà của nàng điểm về phía bầu trời.

Nhật gian vạn đạo kim quang, bạn tùy theo ánh sáng vàng của Bổ Thiên Thạch, bắt đầu nhu hòa lại.

Tử Vi sải bước về phía trước, khẽ nâng ngón tay.

Trên nắm tay, từng đạo đạo pháp khí tức ngưng tụ thành một cái quyền đầu to lớn ức vạn mẫu, điên cuồng chèn ép về phía thiên mạc.

Trừ bỏ gió tịch diệt thổi ra từ ngoài Thiên Đạo, tại lúc này đều bị gạt ra bởi từng đạo đại đạo quang huy.

Lúc này Tử Vi nhìn thấy trên thiên mạc bốn phía ẩn ẩn ước ước có vết nứt vỡ, giờ phút này nếu muốn ngăn lại, còn xa mới đủ, nhất

định phải đem nó di bổ hoàn chỉnh. "Lên!" Nữ Oa hai tay nâng Bổ Thiên Thạch, chậm rãi đẩy lên phía trên.

Chỉ thấy thiên địa vạn đạo hà quang, điên cuồng hướng về cái lỗ hổng kia, men theo đạo quang mang trùng kích lên.

Tử Vi cất bước đạp du giữa gió tịch diệt nơi tinh không, cảm thấy đạo pháp quanh thân tại giờ khắc này bị trùng xoát đến mức không thể tăng thêm, đại đạo toàn vô!

Tại giờ khắc này, không thể tiến lên nửa bước. "Quả nhiên cường hãn..." "Hống!" Một tiếng gầm khổng lồ, bỗng nhiên vang lên từ trong một cái hang động đen kịt.

Chỉ thấy một con mắt màu đen bỗng nhiên chớp động, chuyển thành đồng khổng màu huyết hồng. "Hưu hưu hưu..." Đạo đồng khổng huyết hồng kia phóng thích ra đại đạo khí tức quá mức bàng đại, từng đạo gió lốc cuồng bạo quát lên.

Bạn tùy từng đạo xích hồng sắc quang mang, điên cuồng bay khỏi thiên mạc, hướng về phía đám người Tử Vi, Nữ Oa cuốn tới. "Không đúng!" Tử Vi cảm giác cỗ khí tức này hà kỳ kỳ quái.

Khi tinh quang trong mắt hắn quét tới, mới phát hiện nguyên lai xích hồng sắc quang mang nãi là một chùm cực quang trớ chú.

Con mắt khổng lồ kia trực tiếp chiếu sát xuống.

Nguyên lai từng đạo trớ chú đạo pháp hùng hồn điên cuồng cuộn trào tới.

Giờ khắc này, không thể đem loại trớ chú đạo pháp khí tức này hoàn toàn phân giải được! "Mau tránh ra." Tử Vi tay áo lớn vung lên che trời, một đạo bạch sắc kim quang như ngân hà sái lạc xuống.

Hắn điên cuồng nện về phía cái cửa hang rách nát kia.